

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

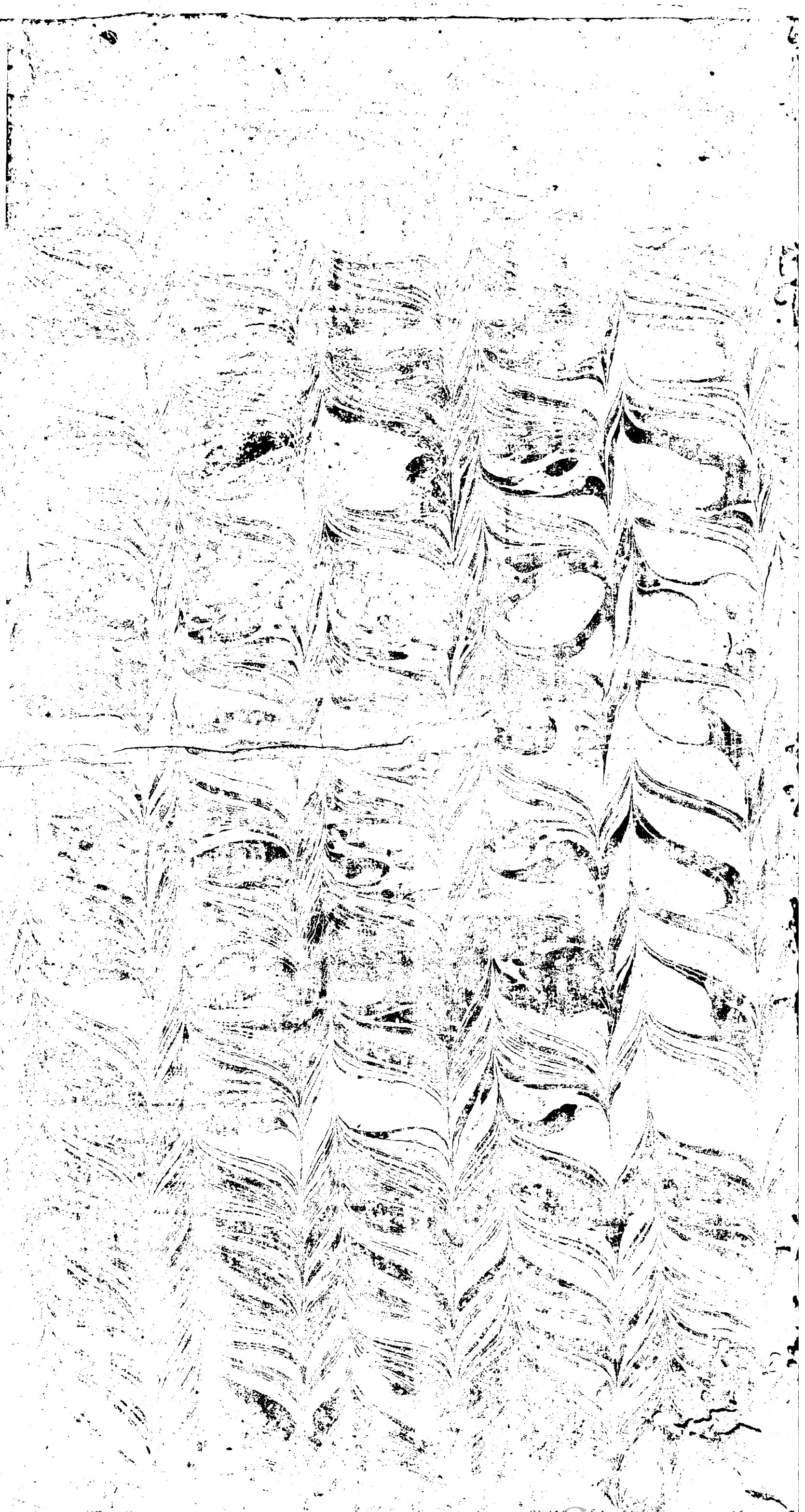
- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XLVIII
H
32
NAPOLI

92
25
19

A C T A
C A N O N I Z A T I O N I S
S A N C T O R U M

JOHANNIS CANTII, JOSEPHI CALASANTII a Matre Dei,
JOSEPHI a CUPERTINO, HIERONYMI ÆMILIANI,
SERAPHINI ab ASCULO, & JOHANNÆ
FRANCISCÆ FREMIOT de CHANTAL

UNA CUM APOSTOLICIS LITTERIS
FELICIS RECORDATIONIS

CLEMENTIS PP. XIII.

COLLECTA, AC NOTATIONIBUS ILLUSTRATA.

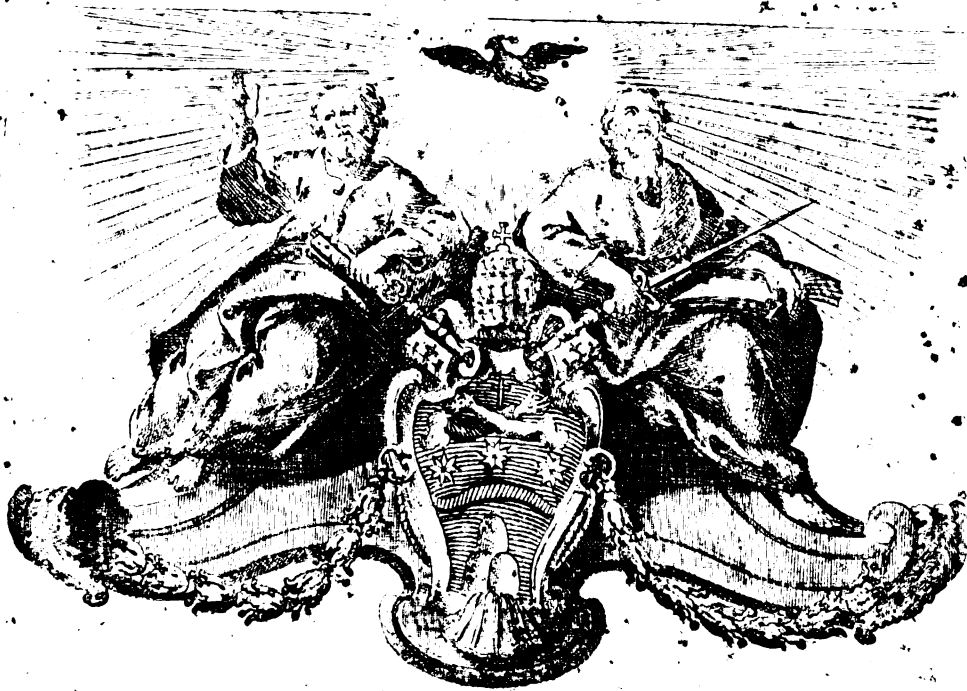
A JOSEPHO ANDREA MARIOTTI FIDEI SUB-PROMOTORE

QUIBUS ACCEDUNT

ACTA BEATIFICATIONIS SERVORUM DEI

GREGORII BARBADICI, SIMONIS de ROXAS,
& BERNARDI a CORLEONE

OPUS POSTHUMUM.

ROMÆ MDCCLXIX.

EX TYPOGRAPHIA PAULI JUNCHI HÆREDIS BIZZARRINI KOMAREK,
AC PROVISORIS LIBRORUM SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIAE IN BIBLIOTHECA VATICANÆ.

SUPERIORUM FACULTATE.

SANCTISSIMO IN CHRISTO PATRI
AC DOMINO NOSTRO
CLEMENTI XIV.
PONTIFICI MAXIMO

CAROLUS MARIOTTI

F. P.

ACTA in causis Servorum Dei,
quos Prædecessor tuus felici-
cis recordationis CLEMENTIS XIII. solemni ri-
tu supremis Ecclesiæ Fastis adjunxit, in unum

a 2

dili-

jv

diligenter collecta, variisque illustrata adnotationibus jam Typis subjecerat Josephus Andreas Frater meus atque in publicam lucem e prælo jamdiu emerfissent, nisi gravibus ille, ac diuturnis morbis tentatus fato denique suo cedere debuisset. Peracerba ejus jactura vehementer percussus, dum privato ac domestico versarer in luctu, novum accessit atque illud publicum tristitiæ & mœroris argumentum ab inexpectata laudati Pontificis morte, qui susceptum a Fratre meo laborem probaverat, & suo nomine vulgandum, decorandumque permiserat. Sed altissimo, ac provido divini Numinis consilio factum est ut in Apostolicam Sedem repentino Sancti Spiritus afflatu, mirabili Patrum consensione, ac prope incredibile non Urbis modo, sed Catholici Orbis universi exultatione & plausu suffecta & assumpta SANCTITAS VESTRA denati Pontificis meritis, nomini, dignitatique succederet. Quapropter oblatum illi, destinatumque Opus qualicumque industria, ac sumptibus meis absolutum, atque in lucem eductum jure quodam, ac sponte veluti sua ad te pertinere

nemo

v

nemo erit unus qui ambigat, cum ea contineat quæ a Summi Sacerdotis auctoritate vim omnem ac robur accipiunt, ejusque supremam a Deo acceptam in his causis finiendis potestatem declarant, atque confirmant. Itaque quod tuum est, obsequio quo decet maximo ad te defero, & sanctissimis pedibus humiliter sisto spe maxima fretus non ingratum tibi futurum, quod etsi tenue ac leve offerentis merito, argumenti tamen amplitudine, ac dignitate se tibi satis commendat. Præsertim vero cum ea his Actis comprehendantur quæ ad JOSEPHI A CUPERINO admirabilis, & sanctissimi Viri ex ipsa tua Minorum Conventualium Familia res gestas, virtutes, miracula, delatosque illi Canonizationis honores pertinent, quo nihil Ordini tuo gloriosius, nihil tibi jucundius afferri posse crediderim. Eiusdem porro meritis, effusisque ad Deum votis, ac precibus factum præcipue arbitror ut in hac maxima perturbatorum temporum difficultate is Christianæ Reipublicæ sit datus Pastor, ac Rector, qui celebriorum, & maxime

vj

xime ex Seraphico ipso tuo Instituto illustrium Pontificum sanctitatem, doctrinam, vigilantiam, zelum, præclara denique gesta Famam, & gloriam æmularetur ac prorsus referret. Nec præconceptam ab omnibus spem falleret SANCTITAS VESTRA, cum ad res summas & arduas capeffendas, nec mentis acies atque amplitudo, nec ad pertractandas sollertia, & industria, nec ad perficiendas constantia desit, ac vigor. His vero naturæ, virtutumque præfidiis & conciliatos Principum animos, & redintegratam eos inter & Sacerdotium concordiam, & reformatos videbimus Christiani populi mores, & pristinam Ecclesiæ faciem restitutam. Id unum desiderandum manet, quod continenter a Deo precabimur, ut Tibi in publica Christianæ Reipublicæ commoda atque incrementa vigilantem, ac præclara jam multa meditantem atque molientem longa tempora incolumitatis plena decurrant, ut te Principe, te Patre, ac Pastore reddita Ecclesiæ Pax & tranquillitas nulla deinceps adversitate turbetur. Reliquum sit, ut qua nemi-

ni

ni ad te accedenti interclusus est aditus benignitate & clementia, me pedibus tuis ad-
volutum paterna excipias charitate tuoque
foveas patrocínio, cujus auspiciú & pignus
Apostolicam demisse petenti Benedictionem
benigne impertiaris.

IMPRI-

viiij

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendissimo Patri Sacri Palatii Apostolici Magistro .

Dom. Jord. Patriarcha Antioch. Vicesgerens.

ADPROBATIONES.

ACTA Canonizationis Sanctorum JOANNIS CANTII , JOSEPHI CALASANTII , JOSEPHI A CUPERTINO , HIERONYMI ÆMILIANI , SERAPHINI A MONTE GRANARIO NUNCUPATI AB ASCULO, ET JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL summâ diligentia collecta , & eruditis notis illustrata lubenti animo legi, nec quidpiam offendi, quod orthodoxæ fidei, bonis moribus, aut sacris Ecclesiæ ritibus adversetur; Quare in lucem edi, ac publici juris fieri posse censeo, si videbitur Reverendissimo Patri Fr. Thomæ Ricchinio Sacri Palatii Apostolici Magistro, quo jubente, librum sedula investigatione pervolvi, & hæc in veritatis testimonium subscripti XII. Kalendas Sextiles 1769.

Lucas Antonius Verdiani Apost. Cærem. Magister.

ACTA Canonizationis Sanctorum JOANNIS CANTII, JOSEPHI CALASANTII, JOSEPHI A CUPERTINO, HIERONYMI ÆMILIANI, SERAPHINI A MONTE GRANARIO NUNCUPATI AB ASCULO, ET JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL in unum volumen collecta, & adnotationibus illustrata, quibus Appendicis loco accedit eorum relatio, quæ gesta sunt in Caussis Servorum Dei GREGORII CARDINALIS BARBADICI, SIMONIS DE ROXAS, ET BERNARDI A CORLEONE, quibus, S. M. CLEMENTE XIII. Petri Solium tenente, Beatorum honores fuere decreti, jubente *Reverendissimo P. Augustino Ricchinio Sacri Palatii Apostolici Magistro* attento lubentique animo perlegi. Nihil autem dictum deprehendi, quod fidei, bonisque moribus officiat, vel constantissimæ Apostolicæ Sedis disciplinæ consonum non sit, aut sacris ritibus, qui in Canonizationis, & Beatificationis solemnibus servari solent, quoquo modo repugnet: imo maxime miratus sum illius, qui id sibi onus sumpsit, diligentiam, & studium in colligendis, illustrandis, apteque disponendis monumentis omnibus, quibus in Relatione texenda usus est. Quamobrem opus dignum existimo, quod nitidis impressum formis publici juris fiat. Dabam Romæ XVI. Kalend. August. MDCCCLXIX.

Aloysius Gardellini J. U. D. & S. Fidei Sub-Promotor.

IMPRIMATUR.

Fr. Thomas Augustinus Ricchinus Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii
Apostolici Magister.

ACTA

ACTA CANONIZATIONIS S AN C T O R U M

JOANNIS CANTII, JOSEPHI CALASANTII, JOSEPHI A CUPERTINO,
HIERONYMI ÆMILIANI, SERAPHINI A MONTE GRANARIO
NUNCUPATI AB ASCULO, ET JOANNÆ FRANCI-
SCÆ FREMIOT DE CHANTAL.

ECCLÉSIA Catholica Æterni Regis electa, atque carissima Sponsa, quam universæ Filiæ beatissimam prædicant, & Reginae laudare non cessant ¹, pulchra, suavis, & decora, sicut Jerusalem ², non autem sicut illa carnalis, & terrestris, quæ servit cum filiis suis ³, sed veluti illa, quæ sursum est Jerusalem, quæ libera est, & Mater nostra ⁴, cujus filii cives Sanctorum sunt, & domestici Dei ⁵ superædificati super fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, Ecclesia, inquam, ista inter cætera spiritualium donorum charismata, quibus tamquam aureis monilibus, & pretiosis margaritis condecoratur, utque ab Hæreticorum conventibus, & ab Eccle-

sia malignantium ⁶ discriminetur, illud habet præcipuum ornamentum, quod corona aurea expressa signo Sanctitatis, & gloria honoris ⁷ sit redimita. Quæ Sanctitas adeo clara, evidens, & manifesta in quamplurimis ejus membris, etiam dum vitiorum colluvies universum pene Terrarum Orbem obruere videbatur, apparuit, nostrisque etiam temporibus adeo mirifice elucet, ut os loquentium iniqua penitus obstruatur ⁸. Verum, quia contingere quandoque solet, ut Pseudoapostoli, & Operarii subduli transfigurantes se in Apostolos Christi, & Angeli Sathanæ in Angelos lucis ⁹ sese transformantes, ab imperito; & infano vulgu, veluti veritatis, & sanctitatis magistri plausu, ac veneratione excipiantur; hinc optimo providoque consilio sancitum fuit per Romanam Ecclesiam, omnium certo certius ¹⁰ Caput ³
A Do-

¹ Cantic. 6. 8.

² Cap. eod. 3.

³ Ad Galatas 4. 25.

⁴ Cap. eod. 26.

⁵ Ad Ephes. 4. 1. 20.

⁶ Psal. 25. 5.

⁷ Ecclesiastic. 45. 14. ⁸ Psal. 62. 12.

⁹ Ep. 2. ad Corinth. 11. 13. 14.

¹⁰ Cap. 2. Damnamus: de Summa Trinitate.

Domino, & Magistram constitutam, ut nemini liceret aliquem, quantavis fama sanctitatis celebrem, ac illustrem, utpote Sanctum, & Evangelicarum virtutum Heroem venerari, nisi ejusdem Romanæ Ecclesiæ solemne accederet iudicium ¹, quod Canonizatio appellatur.

Qua ex re quid boni in Ecclesiam provenerit, quid splendoris, dignitatis, & ornamenti Canonizationibus accreverit, facile ex huc usque peractis cogitatione colligi potest, at oratione explicari difficile admodum redditur: nihil enim sanctius, nil augustius, nil prudentius fieri unquam, aut excogitari potest; tantum enim & studii, & vigilantia per Romanos Pontifices in hujusmodi Causis tot tantisque difficultatibus impeditis adhiberi solet; quod quantum sit, nisi attente omnia, quæ in harum Causarum ordine, ac serie geri solent, accurate perpendantur, haud facile pro comperto haberi potest. Quod studium etsi summopere apparuit in Canonizationibus omnibus a superioribus Pontificibus habitis, præ ceteris tamen eminent, ac resplendet in Sollemni illa, quam SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER CLEMENS PP. XIII. pro ea, qua pollet in Deum pietate, in celeberrima Terrarum omnium Apostolorum Principis Vaticana Basilica XVII. Kalendas Augusti celebravit, Sanctorum albo adscribens sex Christianæ Religionis Heroes, BEATOS scilicet JOANNEM CANTIUM, JOSEPHUM CALASANCTIUM, JOSEPHUM A CUPERTINO, HIERONYMUM AEMILIANUM, SERAPHINUM A MONTEGRANARIO nuncupatum AB ASCULO, ET JOANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHANTAL; cujus rei, ut posterorum memoriæ certum, indubiumque remaneat monumentum, dabo operam, ut a principio quemadmo-

dum res gesta sit cuilibet innotescat.

In ipso orationis limine statim offendimus Causam B. JOANNIS CANTII Presbyteri, qui in celeberrima Cracoviensi Academia philosophicas, theologicasque scientias non sine eruditionis, ac doctrinæ nomine auditores docuit, & christianis adeo refulsit virtutibus, tantaque miraculorum gloria ab Altissimo extitit insignitus, ut cum ad Superos evolavit, continuo ejus memoriam veneratione Calciculis debita Cracovienses Cives fuerint prosequuti. ² Verum, cum inclytus Poloniae Rex, Regnique Proceres omnes Beatum hunc Virum Sanctorum Fastis per Sedem Apostolicam adscribi exoptarent, Urbanum PP. VIII. sedulo urgere coeperunt, ut Commissionem Introductionis Causæ signaret, quorum vota, ad Sanctuarii lances re diligenter perpensa, anno MDCXXXIX. Pontifex benigne excepit. ³ Hinc remissoriales, quas vocant litteras, Cracoviensi Antistiti datæ fuere, ut in ejusdem virtutes, ac miracula Apostolica auctoritate inquireret ⁴, sed interea temporis nonnullis exortis difficultatibus, ad annum usque MDCLXVI. Causa stetit, quo anno Alexander PP. VII. Commissionem, ut ajunt, Reassumptionis firmavit ⁵, in Relatorem ejusdem Causæ elegit Cardinalem Volumnium Bandinelli ⁶, atque Reverendissimo Episcopo Cracoviensi dedit in mandatis, ut iudicium super Casu, quem ab Urbani PP. VIII. decretis dicunt exceptum, institueret ⁷.

Non ita multo post Cardinalis Bandinelli moritur, eique Angelus Celsus ⁸ sufficitur ⁹, cui Petrus Vidonus ¹⁰ subrogatur, quem strenue agente XII. Kalendas Augusti MDCLXXVI. publicus Cultus, quem centum, & ultra annis supra ejusdem Urbani PP.

¹ Cap. Audivimus: de Reliquiis, & veneratione Sanctorum.

² Ex prim. Faët. concord. §. 1.

³ Ex eod. Faët. concord. §. 2.

⁴ Cit. Faët. concord. §. 3.

⁵ Cit. Faët. concord. §. 4.

⁶ Volumnius Bandinelli Patria Senensis, antea Patriarcha Constantinopolitanus, Cubiculo Pontificio Præfectus, ac Palatii Apostolici Œconomus, ab Alexandro PP. VII. Nonis Aprilis MDCLX. S. R. E. Cardinalis declaratus fuit, Tituloque Equitii donatus, SS. scilicet Martini, & Sylvestri ad Montes; decessit Nonis Junii MDCLXVII.

⁷ Cit. Faët. concord. §. 5.

⁸ Angelus Celsus Romanus Diaconus Cardinalis S. Georgii ad Velum aureum XIX. Kalendas Februarias MDCLXIV. ab eodem Alexandro PP. VII. eligitur. Vir scientia, ac pietate celeberrimus; Referendarium enim utriusque Signaturæ gessit; Congregationis Boni Regiminis fuit a Secretis; ac tandem Auditoris Rotæ spectabile Munus summa cum laude obiit.

⁹ Cit. Faët. concord. eod. §. 5.

¹⁰ Petrus Vidonus Cremonensis ex Episcopo Laudensi Nonis Aprilis MDCLX. Cardinalis Tituli S. Calixti ab eodem Pontifice constituitur.

PP. VIII. ætatem Beato exhibitum Causæ Postulatores contendebant, in quæstionem venit, ac fausto felicique eventu Pontificio Oraculo fuit roboratus ¹.

Decius postmodum Cardinalis Azzolinus ², quem Veni: Innocentius PP. XI. in Causæ Ponentem delegerat ³, alteras litteras remissoriales pro novis compilandis Actis super Beati virtutibus direxit, quæ Acta ad juris, & litterarum remissorialium regulas fuisse adornata ⁴, referente Leandro Cardinali Colloredo ⁵, qui Azzolino successerat, Congregatio Ordinaria Sacrorum Rituum, recognovit, ac declaravit; idque recepto vocabulo, quod etiam nos usurpare minime detrectabimus, Validitas dicitur.

Et quamvis diligentissimi Postulatores ad examen virtutum Beati devenire etiam, atque etiam in optatis haberent, id tamen minime datum eis fuit atque concessum, donec disceptatio de Scriptis temere Beato attributis ⁶, a Cardinali Colloredo suscepta, quæ adhuc sub iudice erat, xv. Kalendas Octobris MDCCXXX. cura Cardinalis Ludovici Pici Mirandulani ⁷ per Sacram Rituum Congregationem absolveretur; quapropter non ante iv. Nonas Julii MDCCXXXI. Sacrorum Rituum Ordinaria Congregatio hæcæ cœpit discutere virtutes, quibus rigidiori trutina examinatis, censuit *Ita de Virtutibus (Beati) constare, ut procedi possit ad discussionem Miraculorum*; cui Sacræ Congregationis responso ⁸ Nonis ejusdem mensis sua auctoritate Clemens PP. XII. roboris firmitatem adjecit.

Sic voti compotes Postulatores effecti

totis laborarunt viribus, ut miracula; quæ Deus ad Beati sanctitatem declarandam paraverat, a Romano Pontifice probarentur; sed quia opus antea fuit & de ipsis miraculis inquisitionem adornare, illiusque validitatem perpendere ⁹, multum proinde temporis, antequam de eisdem disceptaretur, prolabi fuit necesse.

Interea temporis Pici Causæ Ponens ab Urbe discessit; hinc penes Camillum Cardinalem Cybo ¹⁰, qui Pici partes gerebat, horum miraculorum iudicium ¹¹ in Congregatione Antepreparatoria xiiii. Kalendas Julii MDCCXLII. primum fuit inceptum, quod in Preparatoria ¹² xiiii. Kal. Sept. MDCCXLIV. Annibale Cardinali Albani tunc Causæ Ponente prosequutum, tandem in Generalibus Comitibus ¹³ Nonas Augusti MDCCXLV. coram Sa: Me: Benedicto PP. XIV. ad exitum usque fuit perductum.

Verum cum intelligerent Postulatores, ex quatuor, quæ in medium protulerant, miraculis, duo tantum communi fere calculo a Suffragatoribus doctissimis fuisse probata, & optime haberent perspectum ex novis Pontificis Benedicti ¹³ decretis in hisce antiquissimis Causis, quæ per viam Casus excepti incedunt, quatuor desiderari miracula, ut quis in Catalogo Sanctorum possit recenferi, minime a doctissimo Pontifice eorundem approbationem efflagitarunt, expectandum satius rati, donec Altissimus gloriam Servi sui novis adaugeret prodigiis.

Vix pauci effluxerant anni cum ad Urbem Romam rumor adventavit, Deum ad ostendendas divitias gloriæ suæ in B. JOAN-

A 2

NEM

¹ Cit. Fact. concord. eod. §. 5.

² Decius Azzolinus Firmanus iv. Nonas Martii MDCLIV. ab Innocentio PP. X. Diaconus Cardinalis S. Adriani eligitur, quam Diaconiam cum illa S. Eustachii commutavit.

³ Cit. Fact. concord. §. 7.

⁴ Cit. Fact. concord. §. 11.

⁵ Leander Colloredus Forojulienensis scientia, ac pietate conspicuus, cum esset Presbyter Oratorii S. Philippi Nerii iv. Nonas Septembris MDCLXXXVI. ab Innocentio PP. XI. Cardinalium Collegio adscribitur. Major fuit Pœnitentiarius, ac Titulum habuit S. Petri in Monte Aureo.

⁶ Cit. Fact. concord. §. 16.

⁷ Ludovicus Picius ex Ducibus Mirandulæ vi. Kalendas Octobris MDCCXII. a Clemente PP. XI. in

Cardinalem eligitur. Primum habuit Titulum S. Sylvestri in Capite, deinde S. Praxedis, ex quo Episcopus Albanensis constituitur, ac denique Portuensis; obiit v. Idus Augusti MDCCXLIII.

⁸ Cit. Fact. concord. §. 19.

⁹ Cit. Fact. concord. §§. 20. 21. 23. & 25.

¹⁰ Camillus Cybo ex Principibus Massæ x. Kalendas Aprilis MDCCXXIX. Presbyter Cardinalis S. Stephani in Monte Cælio a Benedicto PP. XIII. constituitur, ex quo optavit primum Titulum S. Mariæ de Populo, deinde S. Mariæ Angelorum. Decessit pridie Idus Januarii MDCCXLIII.

¹¹ Cit. Fact. concord. §. 26.

¹² Cit. Fact. concord. §. 28.

¹³ De Canonizat. SS. lib. 3. cap. 3. num. 25.

NEM CANTIUM, nova in dies miracula, ac prodigia operari; quo rumore Postulatores commoti, ac in spem erecti quamprimum ultimam manum huic Causæ imponendam, alios curarunt exarari Processus ¹, ut ad horum etiam miraculorum disquisitionem devenirent; quibus Processibus absolutis, tres habiti sunt sapientissimorum Patrum Conventus, primus scilicet VII. Idus Julii MDCCLXIV. apud Eminentissimum Cardinalem Joannem Franciscum Albani Sabinensem Episcopum postremum Causæ Relatorem, alter XIII. Kalendarum Sept. MDCCLXV. in Palatio Apostolico Quirinali ²: ac denique tertius IV. Nonas Decembrias MDCCLXVI. coram SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO CLEMENTE PP. XIII., in quibus fere omnes doctissimi sapientissimique Suffragatores tanti ponderis eadem existimaverunt miracula, ut digna forent, quæ per certum SANCTITATIS SUÆ judicium comprobarentur.

Hæc tamen nova miracula, quia tria numero erant, satis nec ipsa videbantur, ut ad exoptatum finem Causam tandem perducerent; quamobrem Postulatores ³ suppliciter a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO efflagitarunt libello, ut illa antiqua miracula, jam discussa, atque agitata, dum Ecclesiæ habenas Benedictus PP. XIV. moderabatur, decreto confirmaret suo. PONTIFEX benignissimus pro sua religione, ac prudentia, ne quid in re gravissima temere inconsultoque decernere videretur, statuit, deciditque peculiarem instituendam Congregationem fore, in qua EE., & RR. DD. Cardinales Carolus Albertus Guidobonus Cavalchini Episcopus Ostiensis SSmi Domini Nostri Prodatarius, Joannes Franciscus Albani Episcopus Sabinensis Causæ Ponens, Joseph Maria Feroni Tituli S. Coeciliæ Sacrorum Rituum Congregationis Præfectus, Marcus Antonius Columna Tituli S. Mariæ de Pace, Liberianæ Basilicæ Archipresbyter, ac Domini PP. in Alma Urbe

Vicarius, & cl: me: Antonius Andreas Galli Tituli S. Petri ad Vincula, Major Pœnitentiarius, nec non Illustrissimi, & RR. DD. Scipio Burghefius tum Sacrorum Rituum Congregationis a Secretis; & Cajetanus Forti, qui tunc temporis Fidei Promotorem agebat, una cum Reverendissimo Patre Thoma Ricchini Sacri Palatii Apostolici Magistro, & bo: me: Patre Abbate Mauro Sartio Ordinis Camaldulensium, quid de ipsis miraculis judicarent, liberrime exponerent; qui omnes minime dubitarunt in affirmativam descendere sententiam.

Quæ hæcenus diximus ex duobus, ut vocant, Factis Concordatis in Generalibus Consessibus per Eminentissimos Causæ Ponentes exhibitis comprobantur; facturos igitur operæ pretium duximus, si & ipsa Facta Concordata (ne quid temere a nobis positum suspicetur) hic impræsentiarum produceremus.

C R A C O V I E N .

Canonizationis BEATI JOANNIS CANTII Presbyteri Secularis, & in Alma Universitate Academia Cracovien. Sacrae Theologiæ Doctoris, & Professoris.

FACTUM CONCORDATUM

BEATISSIME PATER.

I „ JOANNES CANTIUS Cracoviæ 4
 „ natus ex Catholicis, piisque Paren-
 „ tibus, post adeptam Sacerdotalem digni-
 „ tatem, ac lauream doctoralem in Uni-
 „ versitate Academiae dictæ Civitatis, in
 „ qua sacram etiam Theologiam publice
 „ legit, & munus Decanatus celebris illius
 „ Archigymnasii summa cum laude obivit,
 „ sanctissimis moribus imbutus, christianif-
 „ que

¹ Ex secundo Fact. concord. §§. 1. 2. 3.

² Ex eod. Fact. concord. §. 7.

³ Cit. Fact. concord. §. 6.

⁴ De Urbe Cracoviæ hæc habet Martinus Cromerus lib. 1. de Situ Polonia, & Gente Polona = Prin-

ceps est Cracovia in minore Polonia Regum, & Regni domicilium: quæ cum ædificiorum privatorum juxta, ac publicorum splendore, atque munitione, tum rerum omnium ad victum, cultumque corporis pertinentium, & mercium exoticarum copiâ, emporio, ma-

SEX SANCTORUM &c.

5

que virtutibus mirifice, quoad vixit,
ornatus, maxima cum fama sanctitatis
mortuus est anno Domini 1473., adeout
ab inde citra Cultu publico, & ecclesiasti-
co tanquam Beatus condecoratus fuerit.

2 „ Anno 1629. prævia discussione Pro-
cessus autoritate Ordinaria constructi in
præfata Civitate Cracoviensi super fama
sanctitatis, virtutum, ac miraculorum
dicti Beati, san. mem. Urbanus VIII. per
specialem Commissionem propria manu
signatam, illius Causam inquirendam, &
discutiendam commisit Sac. Rituum Con-
gregationi, mandando, quod in eadem
absque alia Processuum in genere confe-
sione ad inquisitionem in specie deve-
niretur.

3 „ In sequelam ejusmodi Commissionis
sub eodem anno decretæ, & expeditæ fue-
runt per Sac. Rituum Congregationem
litteræ remissoriales pro inquisitione
speciali, sed ob varia, quæ supervene-
runt, impedimenta, ejusmodi litteræ
executioni totaliter demandari non va-
luerunt, & Causa siluit usque ad annum
1666.

4 „ Interim vero supervenientibus de-
cretis generalibus a san. mem. Urba-
no VIII. publicatis, sub die 23. Martii
prædicti anni institum fuit pro signatura
Commissionis reassumptionis, & san. mem.
Alexander VII., prævio consilio Sac. Con-
gregationis, eandem Commissionem in-
statu, & terminis, in quibus Causa re-
periebatur, signavit.

5 „ Postmodum sub die 26. Junii supe-
rius enunciati anni decretæ, & expedi-
tæ fuerunt litteræ remissoriales ad con-
struendum Processum particularem super
Cultu ab immemorabili dicto Beato præ-
stito, seu Casu excepto a suprascriptis de-
cretis; quo Processu completo, ad Ur-
bem delato, ac servatis servandis aper-
to, ad relationem Eminentissimi Cardi-
nalis Vidoni suffecti in locum Eminentif-
mi Celsi, qui jam fuerat subrogatus in lo-
cum Eminentissimi Bandinelli olim Causæ
Relatoris; propositum, & discussum
fuit dubium super Cultu immemorabili,
seu Casu excepto a præfatis decretis, quod
favorabiliter resolutum extitit sub die 21.
Martii 1676., Summo Pontifice consimi-
lem Sac. Congregationis resolutionem,
confirmante die 28. ejusdem mensis, &
anni.

6 „ Hinc expeditis aliis litteris remis-
sorialibus, & compulsorialibus ad con-
struendum Processum Apostolicum super
virtutibus, & miraculis in specie, per
intercessionem prælaudati Beati a Deo pa-
tratis, iisque ad partes transmissis, dum
Judices delegati illius compilationi adhuc
vacarent, preces porrectæ sunt nomine
Serenissimi Poloniae Regis in Sac. Rituum
Congregatione pro concessione Officii, &
Missæ in honorem prædicti Beati; ipsa
autem Sac. Congregatio injunxit bon.
mem. R. P. D. Bottinio tunc Fidei
Promotori, ut recognosceret, an ex Pro-
cessu Apostolico confecto super Cultu ta-
lia

magnis ad vitam degendam commoditatibus, homi-
numque frequentia, civilitate, & elegantia, facile
primum locum obtinet, & cum claris Germaniæ,
Italiæque Urbibus certat. Germanis autem Mercatoribus
abundat antiquitas. Neque caret Italis. Habet
opportunitatem Vistulæ fluvii, quo pisces, li-
gna, & omnis ædificiorum materia e vicina Silesia
importantur. Nonnulla etiam cum alio, tum in Prus-
siam deportantur, & inde merces exoticæ reportan-
tur. Habet item suburbana ampla, & frequentia, &
cum hortis, atque pomariis delicatis, tum vivariis
piscium, & prædiis culta, ac temperie Cœli amœna...
Habet Arcem peramplam Cracovia a latere Au-
strali in colle, seu rupe, Vistulæ, & Stradomiæ im-
minentem, mœnibus, turribusque munitam, & ma-
gnificis Regiæ, ac Basilicæ, in qua Sedes est Episco-
pi, duorumque præterea Delubrorum, & aliarum

privatarum domuum ædificiis exornatam. Regiam
quidem Sigismundus Rex senior nostra fere memo-
ria in eam, quæ nunc visitur, formam, amplitu-
dinem, & splendorem redegit. Habet Academiam
quoque omnium disciplinarum, atque doctrinæ studiis
& professione florentem. Olim tamen, quam nunc
honestis disciplinis, & frequentia Præceptorum juxta,
ac studiosorum florentiorem, cum principes Viri or-
namentis Patriæ magis faverent, ac studerent, nec dum
vel Luteranismo infectæ, vel ferro Turcico divexatæ,
& ferme subactæ essent gentes finitimæ. Sita est au-
tem Urbs ea non procul a finibus Silesiæ, Ungariæ,
& Russiæ, longitudinis quidem gradu 42., latitudinis
vero 50. =

1 Prosper Bottinius Archiepiscopus Myrensis Fi-
dei Promotor, & Fiscus Advocatus eximiæ doctrinæ
& probitatis nomine utramque provinciam per plu-
res

lia resultarent circa virtutes, & miracula ejusdem Beati, ut locus esse posset petito indulto. Factaque per dictum Fidei Promotorem in S. Rituum Congregatione relatione contentorum in dicto Processu, tam quoad virtutes, quam quoad miracula, san. mem. Innocentius Papa XI. sub die 17. Septembris anni 1680. per suas Litteras in forma Brevis expeditas benigne elargitus est indultum, quod quolibet anno die anniversaria obitus ejusdem Beati Officium, & Missa de Comuni Confessoris non Pontificis sub ritu duplici, tam in Civitate Cracoviæ, quam in toto Poloniæ Regno recitari, & respective celebrari posset; & paulo post die nempe 9. Augusti anni 1681. Sac. Congregatio concessit, quod Festum ipsius Beati quotannis justis de causis transferri posset ad diem 19. Octobris.

7 „ Vita postea functo Eminentissimo Cardinali Vidono, & in ejus locum sub die 20. Septembris prædicti anni suffecto Eminentissimo Cardinali Azzolino, isto referente, Sac. Congregatio, attenta dispensatione a Processu in genere, in corpore duplicis Commissionis in præsentibus, Urbano nimirum VIII., & Alexandro VII. contenta, die 22. Novembris superius memorati anni, relaxavit novas litteras remissoriales, & compulsoriales ad absolvendum Processum super virtutibus, & miraculis in specie, quatenus jam inceptus esset, vel ad illum ex integro compilandum, quatenus nunquam inchoatus fuisset.

8 „ Subinde vero sub die 20. Julii 1686. cum propter imminentem ruinam, quam minabatur Ecclesia Collegiata S. Annæ Cracoviæ, in qua Beati Corpus a tempore felicitis ipsius in Domino obdormitio-

nis semper aservatum fuerat, restauranda esset, Sac. Congregatio, annuente etiam Summo Pontifice, sub die 7. Augusti ejusdem anni indulgit, ut dictum Corpus interim transferri posset ad Oratorium, seu Cappellam Universitatis Academicæ Cracoviæ, vel in alium decentem locum arbitrio Ordinarii præfatæ Civitatis.

9 „ Sub eadem quoque die prædicta Sac. Congregatio subrogavit alios Episcopos in locum primo delegatorum jam præmortuorum, vel a Cracovia de proximo abfuturorum in Judices ad conficiendum Processum super virtutibus, & miraculis in specie, prorogato etiam ad alium annum termino unius anni alias concesso ad absolvendum dictum Processum, Summo Pontifice utrumque Sac. Congregationis decretum confirmante, primum die 7. Augusti 1686., secundum vero die 29. Martii 1688. Similem quoque termini prorogationem pluries in posterum Sac. Congregatio cum assensu, & approbatione Summi Pontificis renovavit die 12. Martii 1689. 11. Februarii 1690. 11. Augusti 1691., & 13. Septem. 1692. 10 „ Absoluto jam vero Processu prædicto, eoque ad Urbem delato, die 15. Maii 1694. Sac. Congregatio, annuente Summo Pontifice die 19. ejusdem mensis, illius aperitionem demandavit, & sub die 30. Martii 1697. indulgit, quod dubium super validitate dicti Processus proponi, & discuti posset in Congregatione Ordinaria absque interventu Consultorum, & hanc eandem Sac. Congregationis resolutionem Summus Pontifex approbavit, & confirmavit die 3. subsequenti mensis Aprilis.

11 „ Successive proposito per clar. mem. Cardinalem Colloredum, in Causæ Relatio-

res annos rexit; verum, ingravescente ætate, apoplectico percussus morbo, ne oneri & labori succumberet, in eisdem Muneribus Coadjutor ei datus fuit Joannes Baptista Bottinius fratris filius, qui cum anno MDCCVIII. vitam cum morte commutasset, tunc Clementis PP. XI. provida deliberatione hujusmodi Munera, quæ antea semper per unum eundemque hominem fuerant administrata, primum sejunxit ac separavit, eligens in Coadjutorem ad Promotoris Fidei

Officium Prosperum de Lambertinis, (qui summo Ecclesiæ bono ad Pontificiam Petri Cathedram XVI. Kalendas Septembris anno MDCCXI. evehctus, Benedicti PP. XIV. nomen assumpsit) & in Coadjutorem Muneris Advocati Filci constituens Philippum Sacripantem, ut videre est ex ejusdem Clementis PP. XI. Litteris in forma Brevis expeditis VII. Idus Aprilis MDCCVIII.

S E X S A N C T O R U M & c.

7

„ torem subrogatum ob jam secutum obitum
 „ Eminentissimi Cardinalis Azzolini , du-
 „ bio super validitate supradicti Processus
 „ in Congregatione Ordinaria sub die 5.
 „ Octobris 1696. affirmativum prodiit re-
 „ scriptum , quod fuit a Summo Pontifice
 „ die 19. ejusdem mensis , & anni confir-
 „ matum .

12 „ Deinde Sac. Congregatio die 5.
 „ Junii 1698. , benigno Summi Pontificis
 „ interveniente assensu , decrevit , & rela-
 „ xavit litteras compulsoriales ad effectum
 „ extrahendi ex Archivo Curia Episcopalis
 „ Cracoviensis Processum autoritate Ordi-
 „ naria in Causa constructum , & novum
 „ illius exemplum faciendi , ad Urbem trans-
 „ mittendum , attenta deperditione primi
 „ transumpti alias transmissi .

13 „ Rursus die 7. Februarii 1699. Sac.
 „ Congregatio indulgit , quod Corpus Beati
 „ de antiquo sepulchro , & capsula , in qui-
 „ bus asservabatur , extrahi , & in novum
 „ marmoreum monumentum nuper extru-
 „ ctum transferri , ac reponi posset , Sum-
 „ musque Pontifex similis indulti concessio-
 „ nem approbavit sub die 14. ejusdem men-
 „ sis .

14 „ Die vero 23. Januarii 1700. Sac.
 „ Congregatio , assentiente Summo Ponti-
 „ fice , sub die 17. subsequenti mensis Fe-
 „ bruarii commisit Eminentissimo Colloredo
 „ Ponenti revisionem Operum Beato at-
 „ tributorum cum solitis facultatibus .

15 „ Delato postea ad Urbem novo tran-
 „ sumpto Processus Ordinarii , alias in Causa
 „ constructi , illius aperitio demandata
 „ fuit die 5. Decembris 1716. , & sub die
 „ 12. Junii subsequenti anni 1717. Sac. Con-

„ gregatio benigne dispensavit , ac conces-
 „ sit , quod dubium super validitate istius-
 „ modi Processus proponi , & discuti posset
 „ in Congregatione Ordinaria absque in-
 „ terventu Consultorum , & Summus Pon-
 „ tifex die 12. Januarii , ac Julii respective
 „ ejusdem anni utrumque Sacrae Congrega-
 „ tionis rescriptum approbavit .

16 „ Defuncto jam vero Eminentissimo
 „ Colloredo , atque in ejus locum a Sum-
 „ mo Pontifice die 18. Junii 1727. subroga-
 „ to Eminentissimo Cardinali Pico , hic
 „ nulli exquisitiori parcens diligentia pro
 „ eruenda veritate circa Opera , quae Beato
 „ attribuebantur , curavit ad Urbem defer-
 „ ri tam volumina originalia dictorum Ope-
 „ rum , quam Album Universitatis Craco-
 „ viensis , in quo certus Beati character
 „ continebatur . Delatis itaque Romam pra-
 „ fatis voluminibus , iisque perlustratis ,
 „ nec non super eis auditis plurimum perito-
 „ rum Scriptorum , una cum voto Reveren-
 „ tissimi Archiepiscopi Ancyranus anti-
 „ quorum characterum peritissimi , ad re-
 „ lationem dicti Eminentissimi Cardinalis
 „ Pico die 17. Septembris 1730. prodiit
 „ decretum : *Non constare , quod Opera in*
 „ *Processu Apostolico compulsata , & Beato*
 „ *attributa essent ipsius Beati , ideo proce-*
 „ *di posse ad ulteriora* , & Summus Ponti-
 „ fex ejusmodi Sac. Congregationis decre-
 „ tum benigne confirmavit die 20. ejusdem
 „ mensis ; & anni .

17 „ Die 14. Augusti 1732. san. mem.
 „ Clemens Papa XII. benigne indulgit , quod
 „ dubium super virtutibus in gradu heroi-
 „ co discuti posset in Congregatione Ordina-
 „ ria absque interventu Consultorum .

18 „ Die

1 *Justus Fontanus* Archiepiscopus Ancyranus doctus atque eruditus vir , veterum Codicum , & antiquorum characterum peritissimus fuit , non mirum proinde si in hujusmodi B. Joannis Causa , aliisque quamplurimis , dum de Scriptis quaestio , contentioque erat , ejus sententia a Sacra Congregatione Rituum fuerit exquisita . Eminentissimus Cardinalis Imperialis ipsum Bibliothecae suae Praefectum constituit , cujus librorum Indicem summa cura & studio Fontanus collegit , publicique juris effecit . Clemens PP. XI. , qui eruditos doctosque viros maximis cumulare beneficiis laudis sibi ducebat , eundem inter suos Cubicularios , quos Honorarios vocant , adnumeravit . Benedictus PP. XIII. Officium Abbrevia-

toris Sacri Palatii e idem commisit , simulque in mandatis dedit , ut quotquot reperiri poterant Canonizationum Constitutiones , exquireret , & in unum Codicem redactas , typographicis formis excussas ederet ; id improbo labore , conquisitis undique monumentis Fontanus praestitit ; paucissimae enim Constitutiones illae erant , quae in Bullario Romano reperiebantur , atque ipsae crebris scatebant erroribus , quos ope veterum Codicum corrigere oportuit ; neque hac tantum diligentia contentus , lemmata etiam , & notulas adjecit , fontesque indicavit , unde easdem Constitutiones hauserat . Prodiit hoc opus Romanis typis anno MDCCLXXIX. Benedicto PP. XIII. inscriptum sub titulo Codicis Canonizationum .

18 „ Die 21. Martii 1733. decretæ, &
 „ relaxatæ fuerunt per Sac. Rituum Con-
 „ gregationem litteræ remissoriales ad con-
 „ struendum Processum Apostolicum super
 „ miraculis ad intercessionem Beati recen-
 „ ter patratis.

19 „ Proposito subinde, ac discusso sub
 „ die 4. Julii præcitati anni in Sac. Congre-
 „ gatione Ordinaria dubio super virtuti-
 „ bus heroicis sæpediti Beati, responsum
 „ fuit: *Ita de Virtutibus constare, ut pro-*
 „ *cedi possit ad discussionem Miraculorum:*
 „ quod rescriptum Summus Pontifex appro-
 „ bavit die 7. ejusdem mensis.

20 „ Rursus die 17. Julii 1734. Sac. Con-
 „ gregatio concessit facultatem Officiali Ge-
 „ nerali Cracoviensi nominandi alias Digni-
 „ tates, seu Canonicos Ecclesiæ Cathedra-
 „ lis in Judices loco Dignitatum, & Cano-
 „ nicorum absentium, atque jam nominato-
 „ rum ab Episcopo Cracoviensi pro absol-
 „ vendo præmemorato Processu super mi-
 „ raculis recenter patratis, id quod etiam
 „ approbavit Summus Pontifex die 20. præ-
 „ dicti mensis.

21 „ Die 6. Augusti anni 1734. Sac. Con-
 „ gregatio prorogavit terminum alias con-
 „ cessum ad absolvendum enunciatum Pro-
 „ cessum, & largita est facultatem Judici-
 „ bus delegatis recipiendi examen testium,
 „ tam super miraculis non contentis in lit-
 „ teris remissorialibus, quam secutis post
 „ illarum expeditionem, & in posterum for-
 „ tasse sequendis, & Summus Pontifex die
 „ 10. dicti mensis utramque concessionem
 „ benigne confirmavit.

22 „ Die 16. Februarii 1737. Sac. Con-
 „ gregatio confirmavit electionem Beati in
 „ Compatronum principalem totius Regni
 „ Poloniæ, ac magni Ducatus Lituaniæ, ei-
 „ que prærogativas omnes Sanctis Protecto-
 „ ribus principalibus competentes attribuit,
 „ elevavitque illius Officium ad ritum du-
 „ plicem primæ classis cum octava, quod
 „ decretum etiam Summus Pontifex appro-
 „ bavit die 20. præfati mensis, & anni.

23 „ Sub die 12. Septembris 1738. præ-
 „ laudatus san. mem. Clemens XII. concessit

„ fit, ut Processus Apostolicus super novis
 „ Miraculis jam absolutus, atque ad Urbem
 „ delatus, aperiri posset, facta sola reco-
 „ gnitione sigilli Officialis Generalis Craco-
 „ viensis absque ulla alia recognitione sigil-
 „ lorum cæterorum Conjudicum.

24 „ Die 31. Martii 1739. Sac. Congre-
 „ gatio approbavit Orationem, & Lectio-
 „ nes proprias pro secundo Nocturno Officii
 „ Beati, cui etiam approbationi annuit
 „ Summus Pontifex die 11. Septembris ejus-
 „ dem anni.

25 „ Inde autem proposito in Sac. Ri-
 „ tuum Congregatione dubio super validi-
 „ tate superius memorati Processus constru-
 „ cti super miraculis in specie recenter pa-
 „ tratis, die 5. Septembris 1739. rescri-
 „ ptum fuit: *Consulendum esse Sanctissimo*
 „ *pro sanatione ob non factam subscriptio-*
 „ *nem Judicum juxta decreta: sed repro-*
 „ *posita Causa die 28. Novembris ejusdem*
 „ *anni super hoc dubio nimirum: An rece-*
 „ *dendum sit a decisis quoad sanationem:*
 „ ipsa Sac. Congregatio, prævio recessu a
 „ decisis, respondit: *Constare in omnibus*
 „ *de Validitate enunciati Processus: ejus-*
 „ *modique responsum Sac. Congregationis*
 „ Summus Pontifex approbavit, & confir-
 „ mavit die 4. Decembris præfati anni
 „ 1739.

26 „ Die 19. Junii 1742. habita fuit
 „ Congregatio Antepreparatoria in ædi-
 „ bus clar. mem. Cardinalis Cybo, Emi-
 „ nentissimo Pico Ponente ab Urbe absente,
 „ super dubio: *An, & de quibus Miracu-*
 „ *lis constet post indultam Beato venera-*
 „ *tionem in casu, & ad effectum, de quo*
 „ *agitur.*

27 „ Die 9. Septembris prædicti anni
 „ 1742. Sanctitas Vestra concessit, quod in
 „ honorem supradicti Beati qualibet feria
 „ quinta per annum, etiamsi in ea Festum ri-
 „ tus duplicis majoris incideret, celebrari
 „ posset Missa votiva post solitam conven-
 „ tualem in Ecclesia S. Annæ Cracoviæ, ubi
 „ illius Corpus requiescit.

28 „ Me tandem in causâ Relatorem ab
 „ eadem Sanctitate Vestra primum ob gra-
 „ vem

„ vem infirmitatem Eminentissimi Cardina-
 „ lis Pico, & iterum post illius obitum re-
 „ center secutum, subrogato die 7. Augu-
 „ sti 1743. dubium infra scriptum cum Pro-
 „ motore Fidei concordatum subscripsi, &
 „ proposui in Congregatione Præparatoria
 „ habita die 20. Augusti nuper elapsi anni,
 „ modoque coram Sanctitate Vestra iterum
 „ propono dubium:

*An, & de quibus miraculis constet post in-
 dultam BEATO venerationem in casu, &
 ad effectum, de quo agitur.*

A. Card. S. Clementis Ponens.

SECUNDUM FACTUM
 CONCORDATUM

BEATISSIME PATER.

„ **Q**uum post factum concordatum di-
 „ stributum pro Congregatione Ge-
 „ nerali habita die 3. Augusti 1745
 „ coram san. mem. Benedicto XIV. SAN-
 „ CTITATIS VESTRÆ Prædecessore pro discuf-
 „ sione miraculorum a D.O.M. patratorum
 „ post indultam BEATO JOANNI CANTIO
 „ venerationem, nova supervenissent mi-
 „ racula, supplicarunt Causæ Postulatores
 „ Sac. Rit. Congregationi pro concessione
 „ litterarum remissorialium ad effectum
 „ construendi Processum Apostolica aucto-
 „ ritate super iisdem novis miraculis, qui-
 „ bus concessis sub die 11. Decembris 1751,
 „ & successive expeditis, propter absen-
 „ tiam Cracovien. Antistitis a sua residentia,
 „ distrahi necesse fuit ultra biennium illa-
 „ rum aperitionem; interea vero aliud di-
 „ gnatus est Altissimus operari miraculum
 „ ad intercessionem dicti Beati. Quare Po-
 „ stulatores die 16. Decembris laudato san.
 „ mem. Benedicto XIV, humiles preces
 „ porrexerunt pro concessione aliarum lit-
 „ terarum remissorialium, quibus superad-
 „ deretur facultas Judicibus primo delegatis
 „ recipiendi probationes etiam super dicto
 „ novo miraculo.

„ Hisce autem litteris benigne conces-

„ sis, & expeditis, quum stante absentia
 „ Rm̄i Episcopi a Civitate Cracoviensi neu-
 „ trarum litterarum præsentatio, & ape-
 „ ritio fieri posset, supplicarunt Postulato-
 „ res S. R. C. pro facultate, quod actus
 „ præsentationis, & aperitionis utrarum su-
 „ prædictarum litterarum peragi coram Suf-
 „ fraganeo, seu Vicario Generali Episco-
 „ pi Cracovien., & ab isto fieri etiam pos-
 „ set nominatio Dignitatum, sive Canoni-
 „ corum Ecclesiæ Cathedralis, qui tam-
 „ quam Coniudices in fabricatione dicti Pro-
 „ cessus intervenire, & assistere debebant.
 „ Et quia eadem Sacra Congregatio hujus-
 „ modi facultatem benigne impertita est,
 „ die 14. Aprilis 1753. præsentatio, & ape-
 „ ritio supradictarum litterarum peracta fuit
 „ coram Vicario Generali Episcopi Craco-
 „ vien., nequaquam vero coram Suffraga-
 „ neo ejusdem Episcopi; quare, ad occur-
 „ rendum celeriori Processus absolutioni,
 „ die 22. Decembris prædicti anni petita,
 „ & obtenta fuit nova delegatio ejusdem
 „ Suffraganei in Judicem ejusdem Pro-
 „ cessus.

3 „ Vitam cum morte postea commu-
 „ tante, Processu nondum absoluto, Vica-
 „ rio Generali Episcopi Cracovien., die 29.
 „ Novembris 1755. supplicatum est S. Con-
 „ gregationi tam pro delegatione novi Vi-
 „ carii Generalis in Judicem Processus,
 „ quam pro prorogatione termini proxime
 „ expiraturi, licet alias prorogati, ad illum
 „ absolvendum, & utramque gratiam elar-
 „ gita est dicta Sacra Congregatio; qua
 „ etiam novam termini prorogationem con-
 „ cessit die 26. Augusti 1758., quoniam ad-
 „ huc Processus ad debitum complementum
 „ perducere nequiverat.

4 „ Completo jam vero Processu, &
 „ ad Urbem delato, atque in Actis S. R.
 „ Congregationis de more præsentato, die
 „ 9. Januarii 1760. obtenta est a SANCTITATE
 „ VESTRA tam facultas illum aperiendi, quam
 „ etiam subrogatio mei in Causæ Ponem-
 „ tem, seu Relatorem in locum clar. mem.
 „ Cardinalis Annibalis Albani, qui naturæ
 „ debitum jam solverat.

B

5 „ Pro-

5 „ Proposito hinc per me, prævia pontificia, ut vocant, dispensatione, in Sac. Rit. Congregatione Ordinaria, habita die 9. Februarii 1767. absque interventu, & voto Consultorum, dubio super validitate supradicti Processus, affirmativum prodiit decretum, a SANCTITATE VESTRA confirmatum die 27. ejusdem mensis Februarii.

6 „ Supplicante deinde Postulatore, SANCTITATEM VESTRAM pro approbatione duorum ex antiquis miraculis discussis in Congregatione Generali coram sa. me. Benedicto XIV., quorum approbationi licet Consultores, & Cardinales in sufficienti numero suffragati fuissent, nihilominus decretum approbationis numquam prodierat, SANCTITAS V. eadem die 27. Februarii 1762. demandavit iterum proponi, & discuti præfata duo antiqua miracula cum novis Animadversionibus Fidei Promotoris in altera Congregatione Generali coram se habenda super quatuor miraculis noviter productis; sed postea ad novam Postulatoris supplicationem eadem SANCTITAS VESTRA jussit examen doctorum duorum antiquorum miraculorum fieri in Congregatione particulari coram ipsa cogenda, quemadmodum jam peractum est.

7 „ Die denique 10. Julii 1764. habita est in ædibus meis Congregatio Antepreparatoria super examine quatuor ex novis miraculis superventis post indultam B. JOANNI CANTIO venerationem; quæ

quidem miracula iterum discussa sunt, in Congregatione Preparatoria coacta in Palatio Apostolico Quirinalis die 20. Augusti 1765.

8 „ Modo igitur coram SANCTITATE VESTRA dubium infra scriptum prius concordatum cum R. P. Fidei Promotore, & a me subscriptum propono; dubium:

An, & de quibus miraculis constat post indultam B. JOANNI CANTIO venerationem in casu, & ad effectum, de quo agitur.

J. Franciscus Card. Episcopus Sabiniensis Ponens.

Cum omnia rite recteque ita essent constituta, nil supererat aliud, quam PONTIFEX SANCTISSIMUS decretum eorundem miraculorum approbativum publicari mandaret. Quare licet in Congregationibus, de quibus superius sermonem institimus, Eminentissimorum Patrum, & Reverendissimorum Consultorum sensus innotuisset, tamen optime ipse sciens in re tam ardua, nil non sine magna circumspectione, & accurata consideratione fore peragendum, sententiam suam tunc minime aperiendam censuit, sed ut quid in tanto negotio deceret intelligeret, Patrem luminum inde exorandum edixit, qui emissio cælitus ineffabilis suæ lucis radio, ejus illustraret mentem.

Læta Kalendarum Januarii advenit demum dies ¹, qua PONTIFEX cogitatione revolvens omne datum optimum, & omne do-

num

¹ Festivus semper hujusmodi dies habitus a Romanis fuit, novi enim Consules tunc Magistratum adibant, novusque inchoabatur annus, quod, ut antiquos Romanorum Scriptores omittam, liquet ex Valentiniani, & Valentis Imperatorum rescripto relato l. 1. *Ne quid pub. lat. Cod. Theodos.*, & ex Salviano Massiliensi lib. 6. *de vero judicio, & providentia Dei*, Sidonio Apollinari lib. 1. *Epist.* 9., & Cassiodoro lib. 2. *Epist.* 1., & lib. 6. *Epist.* 1.

Credebant Veteres quidquid inchoarent operis initio anni, id toto illo anno feliciter processurum, Quare hujusmodi die suam quisque artem leviter, & tantum boni ominis causa tractare solebat; testatur id aperte de agricolis Columella lib. 11. cap. 2. *Per hos quoque dies abstinent terrenis operibus religiosiores agricola; ita tamen, ut ipsis Kalendis Januarii auspiciandi causa omne genus operis instaurent.* Videatur etiam, si lubet, Ovidius *Fastor* lib. 1. v. 253. & seq. Non mirum proinde si tanta celebritate hunc

agerent diem, ut invicem strenas mitterent, sacrificia, victimalque multiplicarent, choreas publice ducerent, personati per Urbem incederent, sumptuosa ederent spectacula, gladiatorum ludos facerent, lauro aliarumque arborum virentibus ramis domorum postes adornarent; quibus omnibus, ut sese Ecclesiæ Patres opponerent, hac ipsa die jejuniis, & Litiis Divinum placare Numen satagebant, & ab hisce superstitionibus revocare Christianifideles summopere curabant; sic S. Augustinus *Serm.* 198. *Atturus es*, inquit, *celebrationem strenarum, sicut Paganus, lusus aleæ, & inebriatus te. Quomodo aliud credis, aliud speras, aliud amas? Dant illi strenas, date vos elemosynas: avocantur illi cantionibus luxuriarum, avocate vos sermonibus Scripturarum; currunt illi ad theatrum, vos ad Ecclesiam: inebriantur illi, vos jejunate.* De hac re consuli potest Edmundus Martene *de antiq. Eccl. discipl. in div. celebran. Officiis cap.* 13.

num perfectum in mortales a summa Dei providentia descendere, ut dilecto sibi divinitus commisso populo justitiam, & abundantiam pacis in novo anno exoraret, ad Paulinum descendit Sacellum, ut Missarum sollempniis astaret, atque omnibus esset exemplo quanta animi pietate, ac sanctitate veneranda Religionis nostræ Mysteria sint concelebranda; hac enim die & octava Dominicæ Nativitatis, & Circumcisionis Mysterium recolitur.

Sacro expleto, dum ad intimum cubiculum PONTIFEX revertitur, cælesti perfusus lumine, ad se venire jubet Eminentissimos Dominos Albani Episcopum Sabinensem, Causæ Ponentem, & Feroni Sacrorum Rituum Congregationis Præfectum, ac Illustrissimos, & Reverendissimos Dominos Carolum Alexium Pisani Fidei Promotorem, & Vincentium Macedonium Sacrorum Rituum Congregationis a Secretis, cui mandavit ut decretum, quo quinque B. JOAN-

NIS approbantur miracula in hanc sententiam ederet.

CRACOVIEŒ.

Canonizationis BEATI JOANNIS CANTII Presbyteri Secularis, & in Alma Universitate Academiae Cracoviensis Sac. Theologiæ Doctoris, & Professoris.

„ **T** Ametsi S. Sedes Apostolica Divinè
 „ Spiritus opem numquam non sibi
 „ adfuturam jure meritoque confidat; non
 „ idcirco tamen in iis præsertim, quæ gra-
 „ vioris momenti sunt, quidquam eorum
 „ prætermittit, quæ ad bene sapienterque
 „ deliberandum ex usitatis prudentiæ legi-
 „ bus requiruntur. Atque ita quidem in
 „ Causa B. JOANNIS CANTII Presbyteri
 „ Secularis, & in Universitate Academiae
 B 2 „ Cra-

1 Hanc Festivitatem a primis Ecclesiæ seculis in morem fuisse receptam, testantur Sacramentarium Gelasianum a Ven. S. D. Card. Thomasio editum, & Ordo Romanus a Joanne Frontone publici juris effectus, in quibus inscribitur *Octava Nativitatis Domini*, quo nomine etiam donatur *C. Pronuntiandum de Consecr. distinct.* 1.; ex quibus male argueret qui cum Baillet, viro cæteroquin erudito, in *Historia hujus diei*, Circumcisionis festum recentioris ævi existimaret, nam hoc nemo sibi suadere arbitror, qui animadvertat eadem profecto die & Octavam Nativitatis Domini, & ipsius Circumcisionem incidisse, veluti observavit in *Serm. de Circumcisione Domini* Ivo Episcopus Carnotensis, qui anno MXXI. floruit: *Octava, & Circumcisio uni concinunt Sacramento*; cui convenit Thomasinus de *Dierum festorum celebratione lib. 8. cap. 8. num. 12.* per hæc verba: *Quotquot igitur arbitrati sunt recoli Kalendis Januarii octavam Nativitatis diem, ita interpretamur, ac si de Circumcisione loquuti essent.* Sed qui omnem dubitationem amovent, sunt Patres Concilii Turonensis anno DLXVII. convocati, qui de festivitate Circumcisionis quasi de antiqua consuetudine C. 17. verba faciunt: *Ad calcandam Gentilium consuetudinem Patres nostri statuerunt, privatas in Kalendis Januarii fieri Litaniis, ut in Ecclesiis psallatur, & hora octava in ipsis Kalendis Circumcisionis Missa, Deo propitio, celebretur.*

2 De laudibus spectatissimi Viri vel minima proferre ejus nos prohibet modestia; adnotare tamen juvat, ipsum a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, qui ejusdem fidem, scientiam, & pietatem pulchre callebat, cum in conspicio Advocatorum Consistorialium Ordine maxime floreret, ad Promotoris Fidei honorabile Munus VI. Kalendas Octobris MDCCCLXVI. fuisse

assumptum, tunc enim ad promeritos honores piis, & doctis viris aditus quammaxime patebat, eo quia PONTIFEX clementissimus ex præcipuis Romanæ Curie Muneribus novos Patres in Sacrum Cardinalium Collegium allegerat.

Amplissimi Viri, qui VI. Kalendas Octobris, sive Ecclesiarum sibi commissarum administratione, sive illultribus Legationibus, sive aliis Apostolicæ Sedis Ministeriis diu multumque probati ad Cardinalitiam delecti fuere Dignitatem sunt, Ludovicus Calini BrixienŒ Patriarcha Antiochenus, & S. Spiritus in Saxia Præceptor: Nicolaus Serra Januensis R. C. Auditor Generalis: Nicolaus Oddi Perusinus Archiepiscopus Ravennatensis; hic unum & quadraginta annos natus Aretii obiit IX. Kalendas Junii MDCCCLXVII.: Antonius Branciforte, cui per Provinciam Urbinatensem Legati vices fuerant demandatæ: Lazarus Opitius Pallavicini Januensis apud Carolum III. Hispaniarum Regem Catholicum Apostolicæ Sedis Legatus: Vitalianus Borromei Mediolanensis Apocrifarius Apostolicus penes Augustissimum Imperatorem Josephum II.: Petrus Pamphili Romanus ad Regem Christianissimum Ludovicum XV. Domini PP. Legatus: Joseph Simonetti Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium a Secretis, qui obiit Romæ MDCCCLXVII. Urbanus Paraciani Romanus, qui ex Decano Sacræ Rotæ VII. Idus Julii an. MDCCCLXVI. Archiepiscopus Firmanus fuerat renuntiatus: Philippus Maria Pirelli Neapolitanus Sacræ Congregationis Concilii a Secretis: Æneas Sylvius Piccolomineus Senensis Almæ Urbis Gubernator, ac Vicecamerarius: Xaverius Canale InteramnenŒ Pontificii Brarii Præfectus: Benedictus Veterani Urbinas Tribunalis Sanctissimæ Inquisitionis Assessor.

„ Cracovien S. Theologiæ Doctoris, & Pro-
 „ fessoris faciendum duxit: rursus namque
 „ ad trutinam revocatis duobus miraculis,
 „ quæ deprecante ipso divinitus patrata fe-
 „ rebantur, primum quidem in Congrega-
 „ tione Generali habita die 3. Augusti 1745.
 „ coram san. mem. Benedicto XIV., dein-
 „ de in Particulari quinque Reverendissi-
 „ morum Cardinalium, & quatuor Consul-
 „ torum coram CLEMENTE XIII. felici-
 „ ter regnante die 22. Aprilis anni supe-
 „ rioris. Quamvis in hac omnium Suffra-
 „ gantium vota in affirmantem sententiam
 „ abiissent, nihil dum tamen statuere SAN-
 „ CTISSIMO PONTIFICI visum est, donec su-
 „ per aliis miraculis in Congregatione Ge-
 „ nerali coram se examinandis quid Reve-
 „ rendissimorum Cardinalium, & Consul-
 „ torum quisque sensurus esset, audiret.
 „ Quum igitur die secunda proxime elapsi
 „ mensis super novis miraculis Generalis
 „ Congregatio coacta fuisset, & cunctis pe-
 „ ne suffragiis digna omnino visa essent, quæ
 „ probarentur; adhuc tamen SANCTITAS
 „ SUA protelandum tam grave negotium exi-
 „ stimavit, usque dum scilicet Patrem lu-
 „ minum suis, atque aliorum precibus exo-
 „ raret. His abunde peractis, accitis co-
 „ ram se, infra scripta die, Reverendissimis
 „ Cardinalibus Joanne Francisco Albani
 „ Episcopo Sabinen. Causæ Ponente, ac Jo-
 „ sepho Maria Feroni Sac. hujus Congrega-
 „ tionis Rituum Præfecto, necnon R. P.
 „ Carolo Alexio Pisani Fidei Promotore,
 „ meque infra scripto Secretario, duo re-
 „ proposita, & discussa miracula in prædi-
 „ cta Congregatione particulari approbavit
 „ in tertio genere, nempe *instantaneæ sa-*
 „ *nationis pueri Sebastiani Luzark ab hæ-*
 „ *reditaria & confirmata phthisi; & su-*
 „ *bitæ sanationis puellæ Hedwigis Pas-*
 „ *kovunæ ab acuta febre cum integra, &*
 „ *absoluta virium omnium restitutione:*
 „ atque alia tria in Congregatione Genera-
 „ li examinata miracula pariter approba-
 „ vit; primum in secundo, secundum ve-
 „ ro, & tertium in tertio genere, & sunt
 „ I. *Regressus mercium in flumen Sola-*

„ *prolapsarum, & præterfluentium aqua-*
 „ *rum impetu procul raptarum adverso*
 „ *flumine ad locum demersionis.* II. *In-*
 „ *stantaneæ sanationis Mariannæ Gavuli-*
 „ *ckæ a gravi perniciofa febre in mortis*
 „ *agonem adductæ cum subita, & perfe-*
 „ *cta virium reintegratione;* ac III. de-
 „ mum *instantaneæ, & integræ sanatio-*
 „ *nis magni, & profundi ulceris, a ju-*
 „ *gulo ad fauces usque fere omnia præter-*
 „ *tendines, & majora vasa depasti, sor-*
 „ *didi, & fætidissima tabe scatentis cum*
 „ *alimentorum per ejusdem ostium lapsu*
 „ *in persona Antonii Olexovic.* Divino
 „ autem consilio factum videtur, ut hoc
 „ de prædictorum quinque miraculorum
 „ BEATI JOANNIS CANTII approbatione
 „ decretum ea potissimum die prodeat,
 „ qua admirabilis Jesu nominis jucunda
 „ memoria recolitur; quum universa,
 „ quæ de omnibus Dei Servis mira per-
 „ libentur, ejus ipsius nominis virtute
 „ patrata esse, divinis Litteris doceamur.
 „ Profecto si usquam alibi Mariæ nomen,
 „ apud Polonos certe singularem habet ve-
 „ nerationem; atque idipsum multo ma-
 „ gis de Sanctissimo Jesu nomine apud eos-
 „ dem factum iri, spondet excellens illo-
 „ rum religio: non modo propter ineffabi-
 „ lem tanti nominis dignitatem, sed etiam
 „ quia sacra huic augustissimo nomini die me-
 „ morati BEATI miracula probata fuerint.
 „ Ita sane, & fervidis, atque iteratis Natio-
 „ nis illius nobilissimæ votis satis fiet, & a-
 „ vitæ ejusdem pietati novum incitamen-
 „ tum, & calcar accedet. Hoc autem de-
 „ cretum SANCTITAS SUA in Acta Sacræ
 „ Congregationis Rituum referri, & publi-
 „ cari mandavit. Hac die prima Janua-
 „ rii 1767.

Joseph Maria Card. Feroni Præfectus.

Loco * Sigilli.

V. Macedonius Sac. Rit. Congreg.
Secretarius.

Neque hic stetit vigilantissimi PONTIFICIS
 diligentia, sed VI. Kalendas Februarias Ge-
 neralia coram se Comitibus iterum habuit, in
 qui-

quibus Eminentissimos Patres, ac Reverendissimos Consultores est sciscitatus, *instante approbatione prædictorum miraculorum tuto procedi posset ad sollemnem dicti BEATI Canonizationem*, quorum omnium etsi unus fuerit sensus, prudentissimus tamen PONTIFEX eo Oraculum suæ vocis emittere distulit, donec IV. Nonas Februarii Spiritu veritatis afflante, dum Deiparæ Virginis Purificationem sollemni ritu Ecclesia proficeretur, decretum Canonizationis B. JOANNIS CANTII quodcumque peragenda, edi mandavit.

CRACOVIEŒ.

Canonizationis BEATI JOANNIS CANTII Presbyteri Secularis, & in Alma Universitate Academia Cracovien. Sacræ Theologiæ Doctoris, & Professoris.

„ VITÆ celebritatem BEATI JOANNIS
 „ CANTII sancte peractæ eximiis
 „ in gradu heroico virtutibus conjunctæ,
 „ quamobrem maxime Polonæ nationi admirationi fuit, quam D. O. M. ut lux
 „ Ecclesiæ nitidior refulgeret, famulique
 „ sui gressus non tantum Poloni sui Civitates,
 „ verum etiam universi fideles imitantur,
 „ confirmare voluerit vehementius
 „ ob

I De huius Festi antiquitate disputant inter eruditi. Cardinalis Baronius in *Notis ad Martyrologium Romanum* fuit in sensu, S. Gelasium PP. I., qui ad finem V. Ecclesiæ seculi, anno scilicet ccccxcii. Petri Cathedram ascendit, impurissima Lupercalia, quæ Romæ xv. Kalendas Martias celebrabantur, proscripsisse, eorumque loco festivitatem Purificationis Deiparæ Virginis invexisse. Lupercalia sollemnia quædam sacra erant, quæ a Paganis in honorem Panis Pastorum Dei fiebant, cui Lupercus cognomen erat, quod non sineret, lupos in oves sævire: Justinus *Histor. lib. 43.*, Servius in 8. *Aneidum*. Hæc sacra ab Evandro ex Arcadia in Latium advecta primum fuere. Horum ritus tum hic fuit, capram Pastores immolabant, deinde variis ludis, rejectis vestibus sese exercebant. Romulus item creditur instituisse, ut canis immolaretur; Lupæ nutricia suæ gratias hoc facto referens: nam canis natura adversatur lupis. Temporis denique progressu pro capra hircus coeptus est immolari, & Sacerdotes, qui Luperci appellabantur, sacrificio peracto, faciem sibi larva tegere, vel potius sanguine fœdare, & nudi discurrere circa Palatinum montem cœpere. Adolescentes accurrebant cum lana lacte madida, qui tabum abstergerent. Factum etiam aliquando fuit, ut hirci pellem in lora secarent, iisque loris obvias quasque fœminas circa uterum & manus cæderent. Quæ enim mulieres ex suis viris vel concipere, vel conceptos fœtus edere nequirent, ad Lupercos confugiebant, credentes gravidas, aut effectas e velligio effici statim ac a Lupercis loris hirci fuissent cæxæ: Ovidius *lib. 2. Fastorum v. 381.*

Putavit etiam Baronius ad *ann. Chr. dcliv.*, hanc Purificationis sollemnitatem in Oriente postmodum usu fuisse receptam sub Justiniani Imperio, eo quia pestifera lues, quæ adeo Constantinopolitanam depopulabatur Urbem, ut referente Procopio *lib. 2. de bello Persico*, quandoquidem quinque, quandoquidem decem millia hominum singulis fere diebus decederent, Virginis intercessione omnino cessaverit. In Baronii sententiam veniunt quoque Thomasinus *de Dierum festorum celebratione lib. 2. cap. 11.*, Florentinus in *Exercit. 3. ad diem v. Februarii*, Baillet in

Historia hujusce Festivitatis, Pater Honoratus S. Maria Carmelita excalceatus in *Animadversionibus de Regulis criticis tom. 2. lib. 3. dissert. 5. Vert. de Cæremoniis Ecclesiæ tom. 2. p. 17.* Frontonus in *Notis ad Kalendarium Romanum*, Leo Allatius *de Hebdom. Græcor. §. 1. pag. 1403.*, & Josephus Bingamius Scriptor Heterodoxus, qui *tom. 9. lib. 20. cap. 8. §. 5.* nostratum testimonio contendit, festum hujusmodi ante Justiniani tempora in Oriente minime fuisse institutum.

Antonius Paggi in *Critica ad Baronium an. dcliv. num. 7.* Edmundus Martene *de antiqua Ecclesiæ disciplina cap. 15.*, & eruditus Sassi in *Dissertat. apologet. de Corporibus SS. Gervasii, & Protasii num. 14.* a sententia laudatorum Scriptorum recedunt exultantes, multo ante Justiniani Imperatoris ætatem in Oriente, & ante Pontificatum Gelasii in Occidente diem hunc festum Purificationis Matris Dei fuisse celebratum; in cuius rei argumento pervetustum producunt Occidentalis Ecclesiæ Martyrologium, quod Cassiodorus, Ven. Beda, & Valafridus Strabo S. Hieronymo, qui Bethlehem, Theodosio Juniore imperante anno ccccxx. nonagenario major decessit, attribunt, in quo Martyrologio IV. Nonas Febr. hæc occurrunt verba: *Purificatio S. Mariæ Matris Domini nostri Jesu Christi*; quæ verba si quis autumaret ab aliquo amanuensi posteriori ævo fuisse superaddita, hoc tamen certe nunquam sibi in animum inducere posset & de istis, quæ Nonis Januarii in eodem Martyrologio leguntur: *in Hierosolyma Simeonis Prophetæ, cum obtulit ei Dominum Jesum Christum Maria, & Joseph, & depositio ipsius Prophetæ*, quemadmodum opportune advertit Sebastianus Tillemont vir eruditissimus, & in arte critica versatissimus in *Nota 7. ad Historiam Christi*, quo in loco etiam admonet circa v. Ecclesiæ seculi medietatem Hierosolymæ sollemni ritu festivitatem hanc fuisse expletam, idque ex historia S. Theodosii Abbatis probat. Ac tandem Henschenius Societatis Jesu in *continuatione Bollandi ad diem secundum Januarii* ostendit, ante laudati Baronii epocham apud Phœnices, Syros, Coptos, & Insulæ Cypri habitatores summa celebritate festum hunc Purificationis diem fuisse habitum.

„ ob quinque miraculorum concessionem
 „ dicto BEATO intercedente patratorum ,
 „ quæ post maturas discussiones SANCTIS-
 „ SIMUS DOMINUS NOSTER PAPA CLE-
 „ MENS XIII. die prima Januarii curren-
 „ tis anni Apostolico auctoritatis suæ robo-
 „ re firmavit , propositum exinde fuit du-
 „ bium in Congregatione Generali coacta
 „ die 27. elapsi mensis coram SANCTISSIMO:
 „ *An stante approbatione prædictorum mi-*
 „ *raculorum tuto procedi possit ad sollem-*
 „ *nem dicti BEATI Canonizationem :* cui
 „ Patribus unanimi sensu , collatis suffra-
 „ giis , affirmative respondentibus , non
 „ ante tamen SANCTISSIMUS DOMINUS NO-
 „ STER hoc divini potius , quam humani
 „ iudicii opus absolvere percensuit , quam
 „ os Domini consulere . Hinc jam re-
 „ currente in universa Ecclesia Virginis
 „ Mariæ Purificationis die , quo Sacra-
 „ tissima Mater templo excelsior in tem-
 „ plum ascendit , duplicem induta glo-
 „ riam intemeratæ virginitatis , & ineffa-

„ bilis fœcunditatis , ipso adspirante Nu-
 „ mine , factum est , ut SANCTITAS SUA ,
 „ Sacro expleto , coram se accersitis Re-
 „ verendissimis Cardinalibus Joanne Fran-
 „ cisco Albani Episcopo Sabinen. Causæ
 „ Relatore , & Feroni Sac. Rituum Con-
 „ gregationi Præfecto , nec non R. P. Ca-
 „ rolo Alexio Pisani Fidei Promotore ,
 „ meque infra scripto Secretario , præfens
 „ Canonizationis BEATI JOANNIS CANTIE
 „ quandocumque faciendæ decretum edi-
 „ derit , & in Acta Sac. Rituum Congre-
 „ gationis redigi mandaverit . Hac die 2.
 „ Februarii 1767.

Joseph Maria Card. Feroni Præfectus .

Loco ꝛ Sigilli .

V. Macedonius Sac. Rit. Congreg.
 Secretarius .

QUÆ proxime sequitur est Causa B. JOSE-
 PHI Clericorum Regularium Pauperum
 Matris Dei Scholarum Piarum & eximii Pa-
 rentis , quem ex illustri Calasanciorum ge-
 nere

¹ Plura , & quidem præclara de religiosissima
 Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Fa-
 milia possemus in medium producere , si nobis lo-
 cus esset de illa fusiori calamo hic disserere , sed
 quia notarum angustia non sinit multum hac de re
 verba facere , contenti tantum erimus pauca , & vix
 per summa capita adnotare de illius origine , & in-
 cremento .

Clemens PP. VIII. æternæ memoriæ Pontifex
 Ecclesiam moderabatur , cum JOSEPHUS CALASAN-
 CTIUS , cui unice cordi erat in litteris , & pietate
 pauperrimos pueros imbuere , ut eisdem bene insti-
 tutis , obex quidam inundantibus undique vitiis po-
 neretur , diu multumque excogitatam operam Scho-
 larum Piarum aggressus anno MDCXVII. illius funda-
 menta posuit Romæ in Ecclesia S. Dorotheæ .

Jacet hæc Ecclesia in Regione Transiberim in-
 ter Pontem Janiculensem , qui nunc a Sixto PP. IV.
 qui illum reædificavit nomen habet , & Portam Sep-
 timianam , ad radices Montis Janiculi , nunc Aurei .
 In hac ipsa Ecclesia anno MDXXIV. S. Cajetanus Or-
 dinem Clericorum Regularium , qui Theatini ap-
 pellantur , instituit . Parochialia jura Rector hu-
 jusce templi obtinuit ad tempora usque Benedicti
 PP. XIII. , qui Parœciam ad propinquam Ecclesiam
 S. Joannis de Malva transfudit , & hanc Minoribus
 Conventualibus incolendam dedit , qui eandem ve-
 tustate collabentem elegantiori forma anno MDCCLII.
 a fundamentis iterum ædificarunt .

Socios habuit JOSEPHUS in hoc aggrediendo o-
 pere Antonium Brendani , cui Parœcia S. Dorotheæ
 erat demandata , nonnullosque pios alios Sacerdo-
 tes , qui Congregationi , quam Doctrinæ Christianæ

vocant , erant adscripti , sed cum hi puerorum mul-
 titudini satis non essent , plures alios ære conductos
 magistratos allegit .

Interim cum in dies puerorum numerus , qui ad
 Scholas accedebant , Domino labores , studium , ac
 vigilantiam JOSEPHI benedicente , adaugeretur , &
 Regione Transiberim hæc Scholas in medium Ur-
 bis asportare decrevit seculari anno MDC. recurren-
 te ; eaque de causa domum sitam inter forum Floræ
 & templum S. Andreæ de Valle , ita a celeberrima
 gentis de Valle familia nuncupatum , conduxit ; tunc-
 que Clemente PP. VIII. apprime id suadente , fo-
 dales suos in Congregationem Sacerdotum Secula-
 rium collegit , cujus Congregationis repugnans licet ,
 & totis reluctans viribus Præfectus constituitur .

Neque hic locus est uberrimos fructus exponere ,
 qui in Romanos , exterosque pueros ex hujusmodi
 Congregatione provenere ; illud tamen præ omnibus
 dicendis sufficiat , duo Sacri Cardinalium Collegii lu-
 mina & ornamenta Sylvium Antonianum , & Cæsa-
 rem Baronium illam summis laudibus cumulasse ; qui-
 bus etiam accensendum existimamus iudicium , quod
 de eisdem Scholis dedit Ven. Dei Servus Joannes
 Leonardi Clericorum Regularium Matris Dei Congre-
 gationis Lucensis Fundator , cujus Ven. Viri virtutes
 fuere jam per se : me : Benedictum PP. XIV. he-
 roicæ declaratæ .

Paulus PP. V. , qui XVII. Kalendas Aprilis MDCV.
 Petri Cathedram ascendit , non solum quia bene er-
 ga Congregationem Scholarum Piarum erat affectus ,
 verum etiam quia continuo Cintium Passeri Cardina-
 lem Aldobrandinum , & Alexandrum Peretti Cardi-
 nalem Montalium de eadem Congregatione omnia
 bona

nere Petre altæ Salis non ignobilis Aragonie Regni Oppidi editum, CALASANCTIUM vocant, qui senio confectus nonagenario major, omnibusque clarus virtutibus, in Urbe VII. Kalendas Septembris MDCLVIII. ad S. Pantaleonis placidissimam mortem obiit; quæ virtutes cum altissimis ita in Beato Viro defixæ fuissent radicibus, ut nunquam ulla ærumnarum, calamitatumve vi labefactari potuerint; nunquam loco dimoveri, fuerunt in causa, ut vix biennio a felici ejus morte elapso, Martius Cardinalis Gin-

netti², qui Pontificis personam gererebat ad easdem virtutes inquirendas cogitationes converterit. Res tamen agitata non est in Congregat. Sacrorum Rituum usque ad IV. Nonas Octobris MDCLVII. per Scipionem Card. de Ilcio⁴, quo etiam anno Clemens PP. IX. Commissionem introductionis Causæ firmavit⁵.

Idibus Aprilis MDCLXX. Cardinalis de Ilcio ex numero vivorum deturbatur, Gaspar Card. Carpineus⁶ in Causæ Relatorem constituitur, quo accurante IV. Idus Augu-
sti

bona dicere, & Romanæ Urbis fortunæ, quæ tales viros, magistros, & juventutis institutores haberet, non cessabant laudare, ut a malevolis illam tutam, defensamque redderet IX. Kalendas Aprilis eidem in Patronum dedit Ludovicum Torres Archiepiscopum Montis Regalis S.R. E. Cardinalem Tituli Sancti Pancratii, & Bibliothecarium Apostolicum, cui anno MDCLIX. VII. Idus Julii e numero vivorum sublato, Benedictum Cardinalem Justinianum subrogavit.

Sedulam Cardinalis Justinianus, cui JOSEPHI virtutes, & quæ utilitas in Ecclesiam, & Rempublicam ex Congregatione Scholarum Piarum proveniret, optime erant perspectæ, navare cepit operam in illius Congregationis commodum, & incrementum; ac proinde, ut futuris etiam temporibus firma, ac stabilis remaneret, id summopere JOSEPHO efflagitante, effecit, ut XIX. Kalendas Februarii MDCLXIV. per Litteras Pauli PP. V. Congregationi Lucensium, de qua superius diximus, uniretur; sed cum ex hac societate non multum commodi, & augmenti in Scholæ Pias redundaret; idem Pontifex VIII. Idus Martii MDCLXVII. hæc Scholæ a Lucensium Congregatione separavit, ac novam ex Scholarum Piarum magistris Congregationem constituit, in qua vota simplicia, ut ajunt, per illius Alumnos emitterentur, eamque a suo nomine Paulinam appellavit, & eidem CALASANCTIUM in Præfectum dedit.

Anno MDCLXXI. VII. Kalendas Februarii Paulus PP. V., qui JOSEPHUM, ejusque Scholæ tanto amplexatus fuerat amore, novem & sexaginta annos natus moritur, eique V. Idus Februarii, quo die Conclavem fuerat ingressus, summo duq; & quinquaginta Cardinalium consensu sufficitur Alexander Ludovissius, Pompeii, & Camillæ Blanchinæ filius, Archiepiscopus Bononiensis, Tituli S. Mariæ Transpontinæ, annum agens sexagesimum septimum, qui Gregorii PP. XV. nomine voluit insigniri. Hic summam in JOSEPHUM habens venerationem, & indubium ejus sanctitatis opinionem, non modo propter heroicæ, quibus refulgebat, virtutes, sed etiam quia ad Conclavem venienti summos Ecclesiæ honores prophetico impulsu prædixerat, hanc ipsam Paulinam Scholarum Piarum Congregationem in veram Religionem erexit XIV. Kalendas Decembris MDCLXXI.

His igitur tali pacto constitutis D. O. M., ut JOSEPHI virtutes, tamquam aurum in fornace probaret igne tribulationum, permisit, ut inimico homine zizaniam superfeminante, tales ac tantæ procellæ, ac tempestates in hæc bene moratam insur-

gerent Familiam, ut Innocentius PP. X., cui adversariorum, & malignantium minime comperta erat iniquitas XVII. Kalendas Aprilis MDCLXVI. illam ex Regulari Familia in Congregationem Presbyterorum Secularium adinstar Congregationis S. Philippi Nerii redegerit.

Non multum autem temporis procella hæc, & calamitas Familiam Scholarum Piarum exagitavit. Nam IX. Kalendas Februarii MDCLXVI. primum Alexander PP. VII. easdem Scholæ Pias in Congregationem votorum simplicium restituit; ac tandem Clemens PP. IX. anno MDCLXXIX. X. Kalendas Novembris iterum ad gradum veræ Familiæ Regularis eandem summo Ecclesiæ, & Reipublicæ bono sublimavit.

Qui plura de hac pia Familia scire desiderat, consulere potest Alexium a Conceptione, & Vincentium Talenti in *Vita S. JOSEPHI CALASANCTII*; Bartholomæum Piazza in *Eucolog. Rom. Tract. 3. cap. 13. 14.*, Ascanium Tamburini *de jur. Abbat. disp. 24. quest. 8. num. 6.*, Philippum Bonanni *Catalog. Ord. Relig. par. 1.*, & eruditum Patrem Helyot *Histoire des Ordres Monastiques, Religieux, & Militaires tom. 4. par. 3. cap. 39. pag. 181. edit. Paris. 1705.*

¹ Ex prim. Fact. concord. §. 1.

² Martius Gimmetus Veliternus plurimis Romanæ Curie Muneribus satis illustris, fuerat enim utriusque Signaturæ Referendarius, Congregationis Consultæ a Secretis, & Domus Pontificiæ Præfectus, III. Kalendas Februarii MDCLXXVI. ab Urbano PP. VIII. Diaconus Cardinalis S. Mariæ Novæ eligitur; ex qua Diaconia optavit primum Diaconiam S. Angeli in Foro piscium, deinde illam S. Eustachii. Ex Diaconis postmodum inter Presbyteros Cardinales cooptatus habuit Titulum S. Mariæ Angelorum, quod cum illo S. Petri ad Vincula commutavit, ex quo transitum fecit ad Sanctæ Mariæ Transiberiæ. Hinc fit Episcopus Albanensis, ex qua Ecclesia primum ad Sabinensem, deinde ad Portuensem translatur. Obiit Romæ MDCLXXI.

³ Cit. Fact. concord. §. 2.

⁴ Scipio de Ilcio Senensis primum Referendarius Signaturæ, hinc Firmi Prætor, tum anno MDCLXXI. Episcopus Pientinus, deinde Archiepiscopus Pisanus, ac tandem anno MDCLVIII. Cardinalis Tituli S. Sabinae constituitur ab Alexandro PP. VII. Decessit Idibus Aprilis MDCLXX.

⁵ Cit. Fact. concord. §. 3.

⁶ Gaspar Carpineus Romanus Sacræ Rotæ Auditor

sti MDCLXXXIV. quæstio, quæ de non cultu dicitur, secundissimum exitum habuit.¹ Hinc de rumore, seu sanctitatis fama III. Kalendas Augusti MDCLXXXIX. disceptatio fuit, cui cum finis esset impositus, Postulatores, quibus unice in votis erat supremam manum quantocius Causæ admove- re, properarunt quammaxime ut Apostoli- cæ Sedis auctoritate de virtutibus, & miraculis Acta conficerentur, quorum validi- tate XIII. Kalendas Octobris MDCXCI. dil- ligentissime observata, tandem earumdem virtutum examini in Congregatione Ante- præparatoria dictus est dies XIV. Kalendas Octobris MDCCVI.

R O M A N A

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei P. JOSEPHI A MATRE DEI Fun- datoris Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scho- larum Piarum.

FACTUM CONCORDATUM

I. VEN. Servus Dei JOSEPHUS A MATRE DEI Fundator Cleri- corum Regularium Pauperum Matris Dei

Scholarum Piarum natus de Anno 1556. in Oppido Peralta de la Sal Regni Ara- gonie Dioc. Urgellen. ex nobili Familia Calasantia, obdormuit in Domino 1648. die 25. Augusti in Domo S. Pantaleonis de Urbe ætat. ann. 92. cum magna san- ctitatis, virtutum, & miraculorum fama.

I. Fuerunt propterea de anno 1650. constructi Processus per Eminentissimum Dominum tunc temporis Cardinalem Vi- carium auctoritate Ordinaria tam super vita, sanctitate, & miraculis præfati Ser- vi Dei, quam super non cultu, & parti- tione decretis Sa: Me. Urbani VIII., & successive per eundem Eminentiss. Urbis Vicarium desuper prolata fuit sententia favorabilis die 7. Septembris ejusdem anni 1650.

3. Exhibitis deinde dictis Processibus S. Rit. Congregationi, & deputato per decretum Sa: Me. Alexandri VII. sub die 8. Aprilis 1665. Eminentiss. Cardi- nali de Ilcio in Relatorem Causæ præfa- ti Servi Dei, & subsequenter facta per eundem relatione de vita, morte, & gestis Ven. Servi Dei in Congregatione habita sub die 4. Octobris 1667. coram fel.

tor XI. Kalendas Jan. MDCLXX. a Clemente PP. X. Cardinalis Tituli Sanctæ Pudentiæ renunciatur; ex quo optavit primum Titulum S. Sylvestri in Capite, deinde S. Mariæ Transiberim. Obiit Episcopus Sa- binensis, & Domini PP. Vicarius VII. Idus Apri- lis MDCCXIV.

1. Cit. *Fact. concord.* §. 4.

2. Cit. *Fact. concord.* §. 6.

3. Cit. *Fact. concord.* §. 7.

4. De Peralta Salis agit Raymundus Dalman de Jacoberti in libro idioma hispano conscripto, ac Matrili anno MDCL. edito, cui titulus *Casa de los Condes de Paralda*.

5. Hæc S. Pantaleonis Martyris Ecclesia, quæ Parochialia jura obtinebat, anno MDCCXIII. VII. Kalendas Martii a Gregorio PP. XV. Clericis Regularibus Scholarum Piarum fuit attributa, translata Parœ- cia in proximam Diaconiam S. Eutachii.

Hujus S. Pantaleonis Martyris, qui artem medi- cam exercuit, quique Nicomediæ anno CCCXI. Ga- llerio Maximiano imperante mortem pro Christi Fidei defensione est passus, illustre tum in Oriente, tum in Occidente fuit nomen. Erat ejus memoriæ tem- plum perantiquum Constantinopoli dicatum, quod vetustate collapsum Justinianus Imperator a fundamentis restituit, teste Procopio *lib. 1. de ædificiis Justiniani Imperatoris*, qui pariter *lib. 5. enarrat*, eundem Imperatorem, ut honores Sancto Martyri adauge- ret, alterum amplissimum templum illius nomi- ni

inscriptum in Palæstina ædificasse.

Ejus Reliquiæ summa religione Constantinopoli in loco, qui Concordia dicebatur, ubi Œcumenica Synodus V. Constantinopolitana II. pro trium Capitulo- rum quæstione fuit celebrata, servabantur; deque iis agit S. Joannes Damascenus *lib. 2. de Imaginibus*.

Sigebertus, Gemblacensis in Brabantia Gallica- na Cœnobii Monachus, qui anno MCXII. obiit, re- fert in *Chronico*, caput S. Pantaleonis anno DCCCIII. ex Africa in Galliam fuisse translatum, de cujus e- tiam translatione extat adhuc carmen Agobardi Epi- scopi Lugdunensis. Ejus sanguis Romæ in templo S. Mariæ in Vallicella; Neapoli in Æde S. Severi, & Ravelli, quæ Urbs quinque millia passus ab Amal- phio distat, in Cathedrali Ecclesia religiosissime asser- vatur, ut enarrat Boldettus *Observazioni sopra i Cimi- terj pag. 137.*, qui rem miram profecto addit, nempe in ejusdem Sancti festo, eundem liquefcere san- guinem, quod etiam affirmant Lualdus *tom. 1. lib. 4. cap. 26.*, & Paulus Fuschus *de Visit. & regim. Eccl. lib. 1. cap. 8.*; qua occasione ipse Boldettus advertit tres omnino diversos colores in eodem sanguine tum apparere, primum nempe purum, ac rubore plenum, alterum fuscum, ac tertium tandem terreum, qua ex re eruditus vir concludit pios illos Christi- fideles, qui Martyrum sanguinem in vitreas immit- tebant ampullas, arenas quoque, ac terram illo con- spersas sapissime collegisse *loc. cit. pag. 186.*

„ fel. rec. Clemente IX. pro signanda Com-
 „ missione introductionis Causæ dicti Ven.
 „ Servi Dei, placuit ipsi præfatam Com-
 „ missionem signare sub eodem die, & an-
 „ no, quibus supra.

4 „ Vigore ejusdem Commissionis discuf-
 „ sum fuit in actis Sac. Rit. Congregationis
 „ dubium super validitate Processus auctori-
 „ tate Ordinaria, & relevantia ejusdem
 „ super cultu non exhibito eidem Servo
 „ Dei, & paritione decretis fel. rec. Ur-
 „ bani VIII., & ad mei relationem, succes-
 „ sive deputati in Relatorem Causæ, Sacra
 „ Congregatio decrevit sub die 12. Augu-
 „ sti 1684. *Constare de sufficienti paritione*
 „ *decretis S. M. Urbani VIII. super non*
 „ *cultu*, & subinde hoc decretum fuit ap-
 „ probatum a fel. rec. Innocentio XI. sub
 „ die 26. Augusti ejusdem anni, qui supra.

5 „ Porrectis deinde per Postulatores Causæ
 „ præ precibus huic Sac. Congregationi pro
 „ mei delegatione cum facultate subdelegan-
 „ di Episcopos mihi bene visos ad effectum
 „ conficiendi auctoritate Apostolica Proces-
 „ sum in Urbe, super fama sanctitatis, vir-
 „ tutum, & miraculorum in genere tan-
 „ tum præfati Ven. Servi Dei, Sac. Con-
 „ gregatio sub die 2. Decembris 1684. beni-
 „ gne indulgit cum præfixione termini u-
 „ nius anni, quo elapso, alios terminos
 „ successive concessit ad complementum
 „ ejusdem Processus.

6 „ Expleto deinde præfato Processu,
 „ propositum per me fuit in S. Congregatio-
 „ ne dubium: *An constet de validitate Pro-*
 „ *cessus auctoritate Apostolica confecti su-*
 „ *per fama sanctitatis, virtutum, &*
 „ *miraculorum in genere, & testes in eo*
 „ *sint rite, & recte examinati, necnon*
 „ *an constet de relevantia, itaut proce-*
 „ *dendum sit ad inquisitionem in specie,*
 „ *in casu &c.*, & declaratum fuit sub die 30.
 „ Julii: *Constare de validitate prædicti*
 „ *Processus, & etiam de illius relevantia,*

„ *si Sanctiss. Domino nostro placuerit: &*
 „ *facta de prædictis fel. rec. Alexandro VIII.*
 „ *relatione, Sanctitas Sua benigne annuit*
 „ *sub die 7. Novembris 1689.*

7 „ Prosecutis propterea pluribus aliis
 „ Processibus auctoritate Apostolica in spe-
 „ cie super sanctitate vitæ, virtutibus, &
 „ miraculis præfati Ven. Servi Dei, proposi-
 „ tum per me fuit in Sac. Congregatione
 „ dubium: *An constet de validitate Proces-*
 „ *sum auctoritate Apostolica in specie in*
 „ *Urbe peractorum, testes in iisdem sint*
 „ *rite, & recte examinati, & jura pro-*
 „ *ducta sint legitime compulsata in ca-*
 „ *su &c.*, & sub die 19. Septembris 1693.
 „ in omnibus fuit resolutum; *Constare: facta-*
 „ *que relatione fel. rec. Innocentius XII.*
 „ *benigne annuit sub die 30. Septembris*
 „ *eiusdem anni 1693.*

8 „ Nunc autem supplicantibus Postula-
 „ toribus, subscripsi sequens dubium cum
 „ Reverendis. Domino Fidei Promotore
 „ concordatum.

*An constet de virtutibus Theologicis,
 Fide, Spe, & Caritate in Deum, &
 Proximum, & de Cardinalibus, Pru-
 dentia, Justitia, Fortitudine, Tem-
 perantia, & earum annexis in gradu
 heretico, in casu, & ad effectum, de
 quo agitur.*

G. Card. Carpineus.

Iterum, ac tertium VII. Idus Septem-
 bris MDCCXVII., & MDCCXXVIII. ad disqui-
 sitionem revocatis virtutibus, omnibusque
 ad divinarum Litterarum, ecclesiastico-
 rum Canonum, & disciplinæ Sac. Rituum
 Congregationis præcepta probe consideratis,
 æternæ memoriæ Pontifex Benedictus PP.
 XIII. exoptatam dixit sententiam; ¹ quam-
 obrem Josephus Maria Cardinalis Imperia-
 lis ², qui in hac Causa partes Relatoris ob-
 tinebat, tunc cum Postulatoribus impigris
 curam, cogitationemque omnem in mira-
 cula

¹ Ex secundo Facti. concord. §. 1.

² Joseph Renatus Imperialis Jannensis Clericus
 Cameræ, ac Pontificii Ararii Præfectus Idibus Fe-
 bruarii MDCCXC. ab Alexandro PP. VIII. inter Diaco-

nos Cardinales adscribitur, donaturque Diaconia San-
 cti Georgii ad Velum aureum, qua dimissa Titulum
 Sancti Laurentii in Lucina optavit: decessit XVII.
 Kalendas Julii MDCCXXXVII.

cula contulit, proindeque effecit, ut de eisdem Teati statim inchoaretur inquisitio, in qua testes locupletissimi testimonium dederunt¹;

Post hæc cum nova in dies portenta, atque prodigia ab omnipotenti dextera Excelſi, Beati viri patrocinium Chriſtifiſidelibus invocantibus, ostenderentur, atque demonstrarentur, Leander Cardinalis Porzia² in Imperialis locum ſuſſectus, amplam occasionem Cauſſam hanc ad expetiturum finem citiſſime perducendi nactus dedit operam, ut Florentiæ alii exararentur Proceſſus³.

Jam erant Proceſſus hujusmodi abſoluti, & ad judicium ſubeundum neceſſaria quæque parabantur, cum ad Poſtulatorum aures pervenit, in dubium a plerisque adduci firma in poſterum uſas ſemper fuiſſe valetudine Virginem Chriſtinam Ceccherini Sanctimonialem Capuccinam, quæ plurimis, omnibusve graviffimis diu, multumque affecta, atque afflicta morbis, momento temporis BEATI ope priſtinæ fuit ſanitati reſtituta, & Margaritam Tantara, quæ ſimul atque JOSEPHI expoſtulavit auxilium, a diuturno aneurifmate illico libera evaſerat, hinc Poſtulatorem non modo opportunum, quin potius neceſſarium exiſtimarunt, quæſtionem & hac de re inſtituere, ⁴ ut cum de eiſdem agendum foret miraculis, res dubitationem nullam haberet.

Feliciter, ut mentem præconceperant; hæc nova diligentia Poſtulatoribus ceſſit, ſummo enim plauſu hæc fuere miracula excepta in tribus frequentiffimis doctiffimorum Patrum Conventibus, quorum unus in am-

pliffima Franciſci Cardinalis Burghieſi⁵ dōmo xvii. Kalendas Junii MDCCXLV., alter in Pontificiis Quirinalibus Ædibus xii. Kalendas Aprilis MDCCXLVII. penes Sac. Rituum, Congregationis Cardinales, ⁶ ac tertius tandem apud ipſum Eccleſiæ lumen, & ornamentum Benedictum PP. XIV. ix. Kalendas Maii MDCCXLVIII. indictus fuit, atque celebratus.

R O M A N A

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei P. JOSEPHI A MATRE DEI Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum piarum Fundatoris.

FACTUM CONCORDATUM.

1 „ **P**ost conſuetas binas prævias Con-
 „ gregationes Antepreparatoriam,
 „ & Preparatoriam propoſito in Congre-
 „ gatione Generali coram ſa: me: Benedi-
 „ cto XIII. habita die 7. Sept. anni 1728.
 „ per cl: me: Cardinalem Imperialem du-
 „ bio ſuper heroicitate virtutum prædicti
 „ Ven. Servi Dei, Sanctitas Sua auditis
 „ prius DD. Conſultorum, deindeque Re-
 „ verendiſſimorum DD. Cardinalium ſuffra-
 „ giis, implorataque de more cæleſtis lu-
 „ minis, & auxilii ope, ſequenti die 8. ejus-
 „ dem menſis & anni Nativitati B. Mariæ
 „ Virginis ⁷ dicata, ſollemniter pronun-
 „ ciavit: *Conſtare de virtutibus Theolo-*
 „ *galibus, Fide, Spe, & Caritate erga*
 „ *Deum*

¹ Cit. *Fact. concord.* §§. 2. & 3.

² Leander Porzia Frorojulienſis Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Caſſinenſis, ex Abate Sancti Pauli in via Oltienſi Epicoſopus Bergomenſis, pridie Kalendas Maii MDCCXXVIII. S. R. E. Cardinalis Tituli Sancti Calliſti a Benedicto PP. XIII. declaratur; obiit iv. Idus Junii MDCCXL. dum Comitia pro novo eligendo Pontifice poſt mortem Clementis PP. XII. haberentur.

³ Cit. *Fact. concord.* §§. 5. 6. 7. & 8.

⁴ Cit. *Fact. concord.* §§. 12. 13. & 14.

⁵ Franciſcus Burghieſius Romanus a Benedicto PP. XIII. pridie Nonas Julii MDCCXXIX. Cardinalis Tituli S. Sylveſtri in Capite eligitur, ex quo optavit

Titulum Sanctæ Mariæ Tranſiberim; obiit Romæ Epicoſopus Portuenſis xi. Kalendas Junii MDCCCLIX.

⁶ Cit. *Fact. concord.* §§. 15. & 16.

⁷ Eſt nonnulli contendunt feſtum Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis jam inſtitutum S. Auguſtini ætate fuiſſe, eo maxime quia in officio hujusce ſollemnitatis ſermo ejuſdem ſancti Doctōris proſtat, nihilominus ſi attente perpendantur ea, quæ habet idem Doctōr in *Sermone* 287. & 292. editionis Patrum Congregationis Sancti Mauri, ubi expreſſe adſtruit in Catholicum Orbem ſolius Chriſti Domini, & Sancti Joannis Baptiſtæ natalem diem tunc temporis agi: *Hinc attendat caritas veſtra, quam magni hominis nativitas facta ſit*, loquitur de Sancto Jo-

„ Deum, & Proximam; ac de Cardinali-
 „ bus, Prudentia, Justitia, Fortitudine,
 „ & Temperantia, earumque annexis in
 „ gradu heroico, in casu, & ad effe-
 „ ctum &c.

2 „ Absoluto iudicio super virtutibus
 „ cum juxta laudabilem Sanctæ Sedis pra-
 „ xim transitus fieri deberet ad examen
 „ miraculorum; & ad Postulorum noti-
 „ tiam pervenisset, aliud miraculum recen-

C 2

„ ter

Joanne Baptista, natales dies carnis nulli Prophetarum, nulli Patriarcharum, nemini Apostolorum celebravit Ecclesia; solos duos natales celebrat hujus, & Christi; nemo erit, qui expositæ sententiæ improbabilitatem non cognoscat; neque negotium facessere debet laudatus sermo, qui in officio hujus diei per Ecclesiam legitur, quamvis enim genuinus fœtus Sancti Augustini sit, nihilominus non in Nativitate, sed in Annuntiatione fuit pronunciatus, ut advertit inter cæteros Florentinus in *Notis ad Martyrologium* 8. Septembris: *Quamquam enim Sermo Divi Augustini in Ecclesia legatur, & ipsius revera sit, Nativitati tamen accomodatus est; licet in Annuntiatione dictus fuerit: pari etiam ratione Sausai opinio in Martyrologio Gallicano 8. Septembris, cui etiam adhæsit Salsius in Dissertatione de Corporibus Sanctorum Gervasii, & Protasii num. 16. exploditur, existimantis Sanctum Maurillum Mediolanensem Sancti Martini Turonensis discipulum, quem Sanctus Ambrosius inter Lectores adnumeraverat, cum esset effectus Episcopus Andegavensis, cælesti impulsu motum festum hujusmodi Nativitatis instituisse.*

Romæ tamen ad finem saltem V. Ecclesiæ seculi solemnitas hujusmodi fuit in morem recepta, & sane in antiquo Sacramentario Gelasiano pag. 117. quod Venerabilis Dei Servus Cardinalis Thomastus edidit, invenitur Missa in Nativitate Sanctæ Mariæ, quæ vel ipsum Gelasium PP. vel aliquem ex ipsius Prædecessoribus in auctorem agnoscit: & in Sacramentario Gregoriano, tum juxta editionis Angeli Rochæ quod extat T. 2. p. 1419. operum S. Gregorii PP. I. editionis Parisiensis 1675., tum juxta editionis Menardi p. 128. adest Missa cum orationibus propriis, & Collecta, quæ in sollempni supplicatione erat recitanda, quæ Missa forsitan, sicut & aliæ quamplurimæ huic Sacramentario post Gregorii Pontificatum fuit superaddita, ut indicare videtur ipsa, de qua illius sermo occurrit supplicatio, quam supplicationem Sergius PP. I. qui anno DCLXXXVII. Pontifex electus fuit, instituit, veluti in libro Pontificali habetur, præscribens ut ex templo S. Adriani in foro Boario ad Basilicam S. Mariæ Majoris Clerus popululve supplicatum accederet; ex quibus antiquis monumentis erroris redarguimus Joannem Andream Schimidium eruditum virum, at a Catholica Communionem alienum, qui in *Prolusionibus Marianis* Amstelodami anno 1721. editis probare nititur Festivitatem hanc VIII. seculo in Romana Ecclesia minime fuisse cognitam, eo quia neque in Concilio Moguntino habito anno DCCCXIII., Canone 36. neque in Capitularibus Caroli Magni, & Ludovici Pii lib. 1. cap. 164. lib. 2. cap. 35. lib. 6. cap. 186. de eadem mentio occurrit, advertere enim debuit doctus vir, quod quæ disciplinæ sunt, non statim per universum Catholicum Orbem amplebantur, ac proinde perperam inferri morem aliquem Romæ in VIII. seculo non viguisse, quia eadem consuetudo non fuerat in Gallicanis Ecclesiis recepta.

Ad Gallias quod attinet, quidquid senserit Thomastus de *Dier. fest. celebr. lib. 2. cap. 20. num. 1.*,

qui autumavit seculo XI. festivitatem hujusmodi in Gallias institutam eo quod in *Sermone de Nativitate*, quem habuit Sanctus Fulbertus, qui ab anno MVI. usque ad annum MXXVIII. vel ut alii volunt MXXIX. Carnotensem Episcopatum obtinuit, legerit hæc verba: *Inter omnes Sanctos memoria Beatissimæ Virginis eo frequentius agitur, atque festivius, quo majorem gratiam apud Dominum creditur invenisse: unde post alia quædam ipsius antiquiora sollempnia non fuit contenta devotio Fidelium, quin Nativitatis sollempne superadderet hodiernum; certum est nihilominus IX. percurrente seculo invecam jam festivitatem hujusmodi in Gallias fuisse, anno enim DCCCLXXI. Walterus Episcopus Aurelianensis illam inter sollempniores festivitates adnumeravit, ut eruitur ex cap. 18. Constitutionum ipsius Walteri, & ex *Notis Celotii*, quæ habentur in Tom. 8. *Collectionis Conciliorum Labbei* p. 648. & ex T. 6. p. 279. *Historiæ Ecclesiæ Gallicanæ*, quam an. MDCCXXXIII. publici juris effecit Jacobus Longreval Societatis Jesu, ex quibus factum est, ut melioris notæ Scriptores a Thomastini opinione recederent, pro quibus omnibus satis sint Fronto in *Notis ad Kalendarium*, Martene de *antiqua Ecclesiæ disciplina in divinis celebrandis officiis* cap. 34. num. 1. Tillemont nota 5. in *Historiam Beatæ Virginis*, Baillet in *Historia hujusce dici*, & Pagis Junior in *Breviario Romanorum Pontificum in Innocentio PP. IV. num. 18.**

De Hispaniarum provinciis nulla esse posset controversia si convenirent, inter sese Scriptores de Auctore libri de *perpetua Virginitate Sanctæ Mariæ*, qui reperitur Tom. 12. *Bibliothecæ Patrum* p. 566. in ipso enim legitur: *Nullius igitur Nativitas celebratur in mundo, nisi Christi, & ejus, scilicet Virginis Deiparæ, atque Beati Joannis; & inferius: Quod si præclara Sanctissimæ Virginis Nativitas universaliter tam sancta, & tam gloriosa jure colitur, jam VII. seculo esset adscribenda, cum Sanctus Ildephonus Archiepiscopus Toletanus, quem plurimi eruditi viri hujusce libri scriptorem volunt, obierit anno DCLXXII., verum quia Dacherius, aliique artis critices peritissimi viri Paschasio Radperto Abati Cænobii Sancti Petri Corbejensis ad Somonam in Diocesi Ambianensi, qui anno DCCCLII. decessit, idem attribuunt opus, idcirco nil hac de re firmandum duximus, sed sive Sanctus Ildephonus, sive Paschasius Radpertus hujus libri exiterit auctor, nihilominus ex eodem invictissime demonstratur IX. saltem Christianæ Æræ seculo in Hispaniis festum hujusmodi fuisse receptum.*

Neque apud Latinos tantum verum & apud Græcos religione summa Nativitas Virginis colitur. Emmanuel Comnenus, qui per annos octo, & triginta ab anno MCLIII. ad MCLXXXVIII. Imperii summam in Oriente tenuit sanctione sua constituit, ut Nativitatis Deiparæ dies totus feriatus esset, quod ad hæc usque tempora, veluti egregie comprobatur loco laudato Baillet, præstant tum Græci omnes, tum Copti, qui sunt Christianæ Regionem Ægypti incolentes.

ter contigisse in Civitate Teatina¹, ad
 supplices proinde ipsorum preces Sacra
 Rituum Congregatio sub die 27. Novem-
 bris ejusdem anni 1728. remissoriales lit-
 teras expediri, atque relaxari decrevit
 pro opportunis super eo recipiendis pro-
 bationibus; cui decreto Sanctissimus an-
 nuit die 22. Decembris ejusdem anni.

3 Ad normam Apostolicæ hujus com-
 missionis constructo per Judices delegatos
 intra terminum præfixum, respective-
 que prorogatum ejusmodi Processu, eo-
 que ad Urbem delato, servatisque ser-
 vandis aperto, Sacra eadem Congrega-
 tio, instantibus Causæ Postulatoribus, sub
 die 9. Decembris 1730. posse dispensari
 censuit, ut dubium validitatis ejusdem
 proponi, atque discuti de more posset in
 Sacra Rituum Congregatione Ordinaria
 absque Consultorum interventu, si San-
 ctissimo visum fuerit: & Sanctitas sua be-
 nigne annuit die 20. ejusdem mensis &
 anni.

4 Proposito proinde in vim ejusmodi
 indulti in Congregatione Ordinaria ha-
 bita die 24. Novemb. sequentis an. 1731.

per cl: me: Cardinalem de Belluga² loco
 cl: me: Cardinalis Imperiali legitime im-
 pediti, sequenti dubio: *An constet de
 validitate novissimi Processus in Civitate
 Teatina Apostolica auctoritate constru-
 cti anno 1729. super asserto novo mi-
 raculo, ac testes sint rite & recte exa-
 minari in casu, & ad effectum &c.*, Sa-
 cra eadem Congregatio, R. P. Fidei Pro-
 motore in scriptis, & in voce prius audi-
 to, rescribendum censuit affirmative, si
 Sanctissimo placuerit: & Sanctitas sua af-
 sensum suum præstitit die 28. ejusdem
 mensis, & anni.

5 E vivis post hæc erepto cl: me: Car-
 dinali Imperiali Ponente, seu Relatore
 Causæ, sa: mem: Clemens XII. sub die 19.
 Februarii anni 1737. Reverendissimum
 Cardinalem Porzia cum omnibus & sin-
 gulis facultatibus necessariis & opportu-
 nis in ejus locum subrogavit, ac depu-
 tavit.

6 His præhabitis, cum eo interim,
 quo a Causæ defensoribus opportuna in-
 struebantur probationes pro miraculorum
 examine, ad Postulatorum notitiam per-
 venit.

¹ Urbs Marrucinarum caput in Aprutio Citeriori
 in limine Ulterioris, ad Aternum flumen in colle,
 media inter Auxantum ad Eurum, & Atriam ad Bo-
 ream. De hæc urbe cecinit Sylvius Italicus L. 17. v.
 454. *Marrucina domus, clarumque Teate ferebat.* Mar-
 rucini antiqui hujus Regionis habitatores societate
 cum Romana Republica juncti fuere, quam cum ali-
 quando violassent anno Urbis conditæ cccclxix. re-
 staurare curarunt. P. enim Sulpicio Severione, &
 P. Sempronio Sopho Consulibus, adversus Æquos ar-
 ma Romani duxere, & eorundem unum & quadra-
 ginta oppida intra dies quinquaginta oppugnando ce-
 pere, nomenque Æquorum prope ad internecionem
 deleverunt; ea clade Marrucini commoti Roman-
 oratores pacis repetendæ miserunt, teste Livio l. 9.
 cap. 33. & Diodoro Siculo lib. 20. de ipsis quoque
 nonnulla refert Plinius lib. 3. cap. 12. Habet Teate Se-
 dem Archiepiscopalem satis illustrem, eo quia ipsam
 seculo xvi. occupavit Paulus PP. IV. tunc Joannes
 Petrus Carafa, qui cum Sancto Cajetano Ordinem
 Clericorum Regularium, ab hac Ecclesia Teatino-
 rum dictorum, instituit.

² Ludovicus Belluga e Moncada Hispanus Episco-
 pus Carthaginensis, a Clemente PP. XI. 111. Kalen-
 das Decembrias mdccxix. Cardinalis constituitur. Ti-
 tulum habuit primum Sanctæ Mariæ Transpontinæ,
 post Sanctæ Priscæ, deinde Sanctæ Mariæ Transibe-
 rim, ac demum Sanctæ Praxedis. Ejus summas lau-
 des immortalis memoriæ Pont. Benedictus PP. XIV.

sequenti expressit Lapide, quem in Templo Sanctæ
 Mariæ in Vallicella ad illius tumulum apponi curavit.

D. O. M.

LUDOVICO BELLUGA HISPANO
 EX EPISCOPO CARTHAGINENSI
 INVITUS ET RENUENS A CLEMENTE XI. P. M.
 IN S. R. E. CARDINAL. COLLEGIUM COOPTATUS
 HISPANIARUM APUD S. SEDEM PROTECTOR
 JURIORUM ROMANÆ ECCLESIAE VINDEXTOR
 HOC UNUM CURAVIT
 UT DEO NON HOMINIBUS PLACERET
 VIR APOSTOLICO PROPAGANDÆ FIDEI ZELO
 FLAGRANTISSIMUS
 ECCLESIASTICÆ DISCIPLINÆ ASSERTOR
 DE ALIMONIA PAUPERUM
 DE INSTITUTIONE CLERICORUM
 DE EDUCATIONE JUVENTUTIS SOLLICITUS
 COLLEGIA SCHOLAS PIAS DOMOS SEMINARIA
 ÆRE SUO FUNDAVIT
 BENEDICTUS XIV. PONT. MAX.
 PERENNE HOC AMORIS SUI MONUMENTUM
 P. C. VI. AN. LXXX. M. XI. D. XXIII.
 HIC EX TESTAMENTO
 UNA CUM S. PHILIPPI NERIJ FILIIS FILIUS
 IPSE ET CONGREGATIONIS PROPAGATOR
 RESURRECTIONEM EXPECTAT.

venisset, alia nova miracula contigisse in Civitate Florentina, expeditæ proinde fuerunt a Sacra Rituum Congregatione sub die 6. Aprilis dicti anni 1737. aliæ litteræ remissoriales pro construendo super iis novo Processu.

7 „ Et quia, priusquam per Judices delegatos, atque respective subrogatos completus integraliter fuisset alter iste Processus, alia desuper nova, ac relevantiora miracula in eadem Civitate supervenissent, a Deo, ut asserbatur, per intercessionem ejusdem Famuli sui patrata; hinc instantibus Caussæ Postulatoribus, Sacra Rituum Congregatio sub die 28. Nov. 1739. novas litteras remissoriales cum novis articulis, novisque interrogatoriis relaxari decrevit pro recipiendis in eodem Processu inchoato, & non adhuc absoluto opportunis probationibus etiam super recentioribus hisce miraculis: & Sanctissimus annuit die 4. Decembris ejusdem anni.

8 „ Completo tandem integraliter novissimo hoc Processu, eoque ad Urbem per Judices delegatos transmissio, sub die 27. Novemb. 1741., Sanctitas Vestra illum, servatis servandis, aperiri mandavit.

9 „ Ac insuper stante obitu cl: me: Cardinalis Porziæ ultimi Relatoris in Caussa deputati, eadem Sanctitas Vestra die 4. Januarii sequentis anni 1742. me in eisdem Caussæ Ponentem cum omnibus & singulis facultatibus necessariis & opportunis benigne deputavit.

10 „ Die 14. Aprilis ejusdem anni 1742. Sacra Rituum Congregatio, instantibus Caussæ Postulatoribus, dispensari concessit, ut dubium validitatis præfati novissimi Processus in Civitate Florentina compilati super assertis novis miraculis, in Congregatione Ordinaria Sacrorum Rituum, absquæ Consultorum interventu, proponi, & discuti posset, si San-

ctitati Vestræ placuisset: & Sanctitas Vestra assensum suum benigne præstitit die 21. ejusdem mensis, & anni.

11 „ In vim igitur ejusmodi indulti, in Congregatione Ordinaria Sacrorum Rituum habita die 15. Septembris ejusdem anni 1742. sequens proposui dubium cum R. P. Fidei Promotore jam concordatum: *An constet de validitate Processus Apostolica auctoritate in Civitate Florentina recenter constructi ab anno 1738. ad 1741. super aliis novis miraculis ab Altissimo per intercessionem dicti Servi sui patratis; ac testes sint rite; & recte examinati in casu, & ad effectum &c.*; & Sacra ipsa Congregatio, eodem R. P. Fidei Promotore in scriptis, & in voce prius audito, rescribendum censuit affirmative, si Sanctitati Vestræ visum fuisset; & Sanctitas Vestra mentem Sacræ Congregationis benigne approbavit die 19. ejusdem mensis, & anni.

12 „ Die 19. Januarii sequentis an. 1743. Sacra Rituum Congregatio, instantibus iisdem Caussæ Postulatoribus, novas litteras remissoriales relaxari concessit, decrevit pro recipiendis in eadem Civitate Florentina ulterioribus probationibus super continuatione sanitatis Sororis Christianæ Ceccherini Monialis Capuccinæ, quæ intercessionem Servi Dei integram sanitatem receperat a pluribus complicatis morbis, necnon Margaritæ Tantarî, quæ pariter per intercessionem ejusdem Servi Dei miraculose sanata asserbatur ab inveterato aneurismate: & Sanctitas Vestra ejusmodi rescriptum benigne approbavit die 23. ejusdem mensis, & anni.

13 „ Compilato autem novo hoc Processu, eoque ad Urbem delato, eadem Sanctitas vestra sub die 22. Januarii sequentis anni 1744. illum, servatis servandis, aperiri mandavit.

14 „ Quo

1 Urbs magni Ducatus Etruriæ Princeps, Arno flumine divisa, duplicem habet arcem, a Septentrione separatur a ditione Bononiensi monte Apennino, ad Meridiem habet Senensem agrum, ad Orientem Romandiolam, & ad Occidentem Agros Pisanum &

Lucensem. Condita fuit a Syllæ militibus anno Urbis conditæ DCXLV. A Triumviris Octaviano Cæsare Augusto, Marco Antonio, & Lepido Colonia Romanorum fuit effecta.

14 „ Quo peracto , atque obtento a
 „ Caussæ Postulatoribus sub die 21. Mar-
 „ tii 1744. , cum subsequuto Sanctitatis Ve-
 „ stræ assensu , præstito die 8. sequentis men-
 „ sis Aprilis , consueto indulto proponen-
 „ di , atque discutiendi dubium validita-
 „ tis ejusdem in Congregatione Sacrorum
 „ Rituum Ordinaria absque interventu Con-
 „ sultorum : tandem in Congregatione ha-
 „ bita die 23. Januarii sequentis anni 1745.
 „ sequens aliud proposui dubium : *An con-*
 „ *stet de validitate novissimi Processus Flo-*
 „ *rentiæ Apostolica auctoritate constructi*
 „ *super perseverantia in sanitate Sororis*
 „ *Christinæ Ceccherini Monialis Capucci-*
 „ *næ , & Margaritæ Tantara ; ac testes*
 „ *sint rite & recte examinati in casu , &*
 „ *ad effectum &c.* ; & Sacra eadem Con-
 „ gregatio , audito prius tam in scriptis ,
 „ quam in voce R. P. Fidei Promotore ,
 „ rescribendum censuit affirmative , si San-
 „ ctitati Vestræ placuisset ; ac Sanctitas Ve-
 „ stra benigne annuit die 30. ejusdem men-
 „ sis , & anni .

15 „ Rebus ita dispositis , ac instructis
 „ per defensores Caussæ opportunis proba-
 „ tionibus pro eorundem miraculorum e-
 „ xamine , sub die 15. Junii ejusdem an-
 „ ni 1745. in ædibus meis habita fuit Con-
 „ gregatio Antepreparatoria ; successive
 „ sub die 21. Martii mox elapsi anni 1747.
 „ in Palatio Apostolico Quirinali altera
 „ Congregatio Preparatoria pro discussio-
 „ ne , & examine miraculorum ab Altissi-
 „ mo per intercessionem dicti Famuli sui
 „ post ejus obitum patratorum .

16 „ Et cum modo hac super re , juxta
 „ laudabilem Sanctæ Sedis praxim , super-
 „ sit tantum habenda altera Congregatio Ge-
 „ neralis coram Sanctitate Vestra , idcirco
 „ ad supplices Postulorum preces sub-
 „ scripsi infrascriptum dubium cum R. P. Fi-
 „ dei Promotore jam concordatum , nempe
 „ dubium :

An , & de quibus miraculis constet in
casu , & ad effectum , de quo agitur .

F. Card. Burghesius Ponens .

Post hæc Benedictus PP. XIV. , qui erga
 Familiam Clericorum Regularium Scholarum
 Piarum summam benevolentiam habebat ,
 quique in hac Causa sæpe , & quidem cum
 laude fuerat versatus , (ipse enim cum in Ad-
 vocatorum Consistorialium Collegio erat ad-
 numeratus Patroni partes gerens profundam ,
 & elaboratam defensionem pro JOSEPHO in
 Congregatione Antepreparatoria exaraverat ,
 & dum honorabile Promotoris Fidei Munus
 sustinuit de BEATI virtutibus Animadversiones
 doctissimas litteris consignaverat ,) beatitatis
 honores per Apostolicas litteras datas VII.
 Idus Aug. MDCCXLVIII. Ven. Viro attribuit ,
 qui honores sollempni pompa , eleganti , ac
 prorsus magnifico apparatu in Vaticana Basili-
 ca primum eidem præstiti , ac exhibiti fuere .

Quod cum ita esset constitutum , nil aliud
 Postulatoribus cordi erat , quam eximium
 Virum , amatissimum Parentem ad Canoni-
 zationis fastigium sublimare ; hinc Altissi-
 mum , qui mirabilia facit solus , ut de Cæ-
 lo vocem daret suam sine ulla intermissione
 exorabant , cum nuntium optatissimum acci-
 piunt Valentini , Urbs Hispaniarum celebra-
 rima , Vincentiam Buadam puellam , quæ
 desperata deplorataque crurum Paralyti ita
 laborabat , ut neque stare , neque pedes in
 aliquem locum posset inferre , sed lectulo
 teneretur assidue , perfecto crurum usui BEA-
 TI ope restitutam : Tuderti in Pontificia Di-
 tione Monialem Virginem Mariam Constantiam
 Caminati crudeli tæbe peresam , tu-
 more scirrhuso gravatam , liberam incolu-
 memque evasisse ; ac tandem in Civitate
 Plebis , quæ in Umbriæ Provincia sita sex
 millia passuum a Trasimeno distat , Annam
 Mariam Eleuteriam Pelæ ab enato in dexte-
 ra aure polypo convaluisse ;² quamobrem
 de hujusmodi miraculis certa testimonia re-
 cipere , litteris , quæ remissoriales nomi-
 nantur , a Sacrorum Rituum Congregatione
 obtentis , illico contenderunt .

Quæ testificationes cum ad Urbem essent
 delatæ , & Sacrorum Rituum Congregatio
 ad litterarum remissorialium , ac juris nor-
 mam institutas fuisse pronuntiasset ,³ de eis-
 dem

¹ Ex tertio Fact. concord. §. 1.   ² Cit. Fact. concord. §. 2.   ³ Cit. Fact. concord. §. 3.

dem miraculis, Eminentissimo & Reverendissimo Domino Marco Antonio Cardinali Columna Causæ hujusce Ponente id operam studiose dante, in consuetis Antepreparatoria, ac Preparatoria Congregationibus, quarum prima in magnificis Familiæ Columnæ ædibus VIII. Idus Maii MDCLXIV. , altera in Quirinali XII. Kal. Aprilis MDCLXV. fuit collecta; ac denique III. Idus Maii MDCLXVI. in frequente Eminentissimorum Cardinalium, ac doctissimorum Consultorum confesſu judicium fuit commissum.

ROMANA

Canonizationis BEATI JOSEPHI CALA-
SANCTII A MATRE DEI Ordinis Schola-
larum Piarum Fundatoris.

FACTUM CONCORDATUM.

1. „ **R**elato sollempni ritu in Beatorum
„ numerum JOSEPHO CALA-
„ SANCTIO A MATRE DEI Ordinis Schola-
„ rum Piarum Fundatore a san. mem. Be-
„ nedicto XIV. die 18. Augusti anni 1748.
„ percrebescente in multis Diœcesibus; &
„ Provinciis miraculorum fama, Causæ Po-
„ stulatores post repræsentatas eidem Sanctif-
„ simo enixas preces Regum, Cardinalium,
„ Archiepiscoporum, Episcoporum, & Ge-
„ neralium multorum Ordinum impetra-
„ runt die 2. Martii 1750. a Reverendissi-
„ mis Sacræ hujus Congregationis Patribus,
„ ut, Causa in statu, & terminis reas-
„ sumpta, agi posset de eodem BEATO JO-
„ SEPHO inter Sanctos referendo: quam

„ gratiam die 9. ejusdem mensis, & anni
„ idem Summus Pontifex confirmavit.

2. „ Hujus auctoritate decreti iidem Po-
„ stulatores impetrarunt die 8. Martii 1752.
„ litteras, ut vocant, remissoriales pro con-
„ ficiendo in Civitate Valentina Processu
„ ad probandum miraculum, quod diceba-
„ tur in ea Urbe a Deo, B. JOSEPHO inter-
„ cedente, patratum: item alio in Civi-
„ tate Tudertina² die 23. Maii 1753.: de-
„ mum tertio in Civitate Plebis³ die 6. De-
„ cembriſ 1760.

3. „ Confectis his Processibus, & ad Ur-
„ bem delatis, & in actis Sac. Congrega-
„ tionis exhibitis, Benedictus XIV. P. M.
„ benigne indulſit die 13. Februarii 1754.,
„ ut Valentinus, & Tudertinus servatis ser-
„ vandis aperirentur per R. P. Sac. hujus
„ Congregationis Secretarium, SANCTITAS
„ vero VESTRA iisdem conditionibus, & clau-
„ sulis annuit die 4. Julii 1761., ut eodem
„ ritu fieret aperitio Processus in Civitate
„ Plebis constructi.

4. „ Proposito per cl. me. Cardinalem,
„ Burghesium Causæ Ponentem die 15. Se-
„ ptembris 1756. dubio in Sacra Congrega-
„ tione de validitate Processuum Valentini,
„ & Tudertini, eadem Sacra Congregatio
„ rescribendum censuit affirmative; & sa-
„ me. Benedictus PP. XIV. die 15. Septem-
„ bris 1756. sententiam hanc confirmavit.

5. „ Mortuo interea cl. mem. Cardinali
„ Burghesio Causæ Canonizationis ejusdem
„ BEATI Ponente seu Relatore, SANCTITAS
„ VESTRA die 15. Decembris 1759. jussit, ut
„ eidem in Relatorem hujus Causæ ego sub-
„ „ roga-

1 Valentia Urbs Hispaniæ Tarraconensis, alias Contestanorum ad Turiam fluvium, qui paulo infra in sinum Sucronensem, nunc Valentinum dictum se exonerat, ampla, nobilis, elegans, & caput Regni Valentini. Anno Urbis conditæ DCXII. D. Junius Brutus Consul hanc Urbem, ejusque agros iis concessit, qui sub Viriatho militaverant. De ejus incolis agit Plinius *lib. 3. cap. 3.* Hæc regio habet ab Oriente Catalaniam, & Mare Mediteraneum; a Septentrione Aragoniam, ab Occidente Castellam novam, & Regnum Murcia. Qui de hac urbe & Regno plura desiderat consulere potest Petrum Antonium Beuter in opere inscripto *Primera parte de la Coronica general de España, y specialmente del Reyno de Valencia: Valencia 1609. & secunda parte donde se tratan las cobranças destas tierras, de poder de Moros*

por los Reyes de Aragon y Condes de Ravelona: Valencia 1604., Laurentium Matteu & Sanz in *Tractatu de Regimine Urbis & Regni Valentia: Valencia 1654.*, Martinum de Viciana *Coronica de la Ciudad de Valencia y su Reyno: Valencia 1564.*, & Michaëlem Joannem Vimbodini in *Bibliotheca Valentina, seu de Viris illustribus Valentinis in Hispania.*

2 Tudertina Urbs Umbriæ in colle apud Tiberim flumen media inter Perusiam, & Narniam xx. milia passus utrinque distans. Ferdinandus Ughellius de ejus Episcopis agit in *tomo 1. Italia Sacra*, & Joannes Baptista Possivini librum exaravit *de Vitis Sanctorum Tudertina Diœceseos.*

3 Urbecula Umbriæ in Agro Perusino, aliter Plebana Civitas, & Castrum Plebis; Ughellius differit de ejus Episcopis in *tom. 1. Italia Sacra.*

„ rogarer, & deputerer cum omnibus, &
 „ singulis facultatibus necessariis, & op-
 „ portunis.

6 „ Impetrata per Postulatores facultate
 „ a SANCTITATE VESTRA die 9. Febr. 1762.
 „ ut in Sacra Congregatione dubium propo-
 „ neretur de validitate Processus in Civi-
 „ tate Plebis confecti: eoque proposito
 „ die 20. Martii anni 1762. Sacra eadem
 „ Congregatio rescribendum censuit affir-
 „ mative: & eadem SANCTITAS VESTRA de-
 „ cisis annuit die 3. Aprilis 1762.

7 „ His peractis, habita fuit de more
 „ prævia Congregatio Antepreparatoria
 „ die 8. Maii 1765. in meis ædibus me præ-
 „ sente, super dubio: *An & de quibus*
 „ *miraculis constet post indultam eidem*
 „ *BEATO venerationem.*

8 „ Instante R. P. Fidei Promotore, ut
 „ Processus fieret in Civitate Tudertina su-
 „ per perseverantia fanitatis Sororis Mariæ
 „ Constantiæ Caminati Monialis Professæ
 „ in Vener. Monasterio Ordinis Sanctæ Cla-
 „ ræ ejusdem Urbis ab antiquo, & despe-
 „ rato morbo hæcticali in tertio gradu, si-
 „ ve marasmo uha cum tumore scirrholo
 „ annorum octo, quæ dicebatur obtenta
 „ die 15. Januarii 1752., & super quam
 „ constructus Processus fuerat antedictus an-
 „ no 1753., Postulatores a SANCTITATE VE-
 „ STRA impetrarunt mense Martio 1765.,
 „ ut dispensarentur a rigorosa confectio-
 „ ne Processus, & scriberetur per Revé-
 „ rendissimum Cardinalem Feroni Præfe-
 „ ctum Congregationis Sac. Rituum Episco-
 „ po Tudertino, ut audiret testes bene
 „ informatos juxta instructionem Promoto-
 „ ris Fidei.

9 „ Processiculo igitur facto, sive capta
 „ informatione juridica juxta mandata, ea-
 „ que ab Episcopo Tudertino ad eundem
 „ Reverendissimum Cardinalem Sacræ hujus
 „ Congregationis Præfectum, transmissa,
 „ & R. P. Fidei Promotori communicata,
 „ habita est altera Congregatio Præparato-
 „ ria in Palatio Quirinali Apostolico die 21.
 „ Maii 1765. coram Reverendissimis Sa-
 „ crorum Rituum Congregationis Cardina-
 „ libus super eodem dubio: *An, & de qui-*
 „ *bus miraculis constet post indultam ei-*
 „ *dem BEATO venerationem.*

10 „ Cum igitur una habenda remaneat
 „ Congregatio Generalis coram SANCTITATE
 „ VESTRA super eodem miraculorum exami-
 „ ne, instante, & deprecante Causæ Postu-
 „ latore, subscripsi infra scriptum dubium
 „ cum R. P. Fidei Promotore jam concor-
 „ datum, & in ea discutiendum, & resol-
 „ vendum; dubium:

An, & de quibus miraculis constet post
indultam dicto BEATO venerationem in
casu, & ad effectum &c.

M. A. Card. Columna Ponens.

Satis feliciter & ex Postulatores sententia
 judicium hujusmodi fuit absolutum, ve-
 rum quid de eisdem miraculis SUMMUS PON-
 TIFEX sentiret, nequaquam statim indican-
 dum duxit, sed VIII. Kalendas Aprilis in
 ipsa celebritate Sanctissimæ Trinitatis¹ sta-
 tuit, sanationes Sororis Mariæ Constantiæ
 Caminati, & puellæ Vincentiæ Buada inter
 miracula fore adnumerandas,

R. O.

¹ Ecclesia Romana utpote a Petro Apostolorum
 Principe edocta a primis Christiani nominis seculis
 summa animi pietate, ac religione Deum Unum ac
 Trinum non tantum diebus Solis, quas Dominicas ap-
 pellamus, verum singulis quoque diebus venerari
 consuevit, plurimis cultus & obsequii argumentis,
 sed præcipue hymno, quem Sanctus Basilius Magnus,
 qui anno CCCLXX. Cæsaræ in Capadocia Episcopus
 fuit renuntiatus, scribens ad Amphilochium *Glorifi-*
cationis hymnum appellat, scilicet *Gloria Patri &c.*
 quo divina Unitas ac Trinitas collaudatur simul, &
 concelebratur; & hæc certe causa fuit cur per plu-
 ra secula de festo Sanctissimæ Trinitatis instituendo

minime fuit sollicita: *Ecclesia siquidem Romana, le-*
gitur C. Quoniam: de Feriis, in usu non habet, quod
in aliquo tempore hujusmodi, Sanctissimæ Trinitatis, ce-
lebret specialiter festivitatem, cum singulis diebus Glo-
ria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, & cætera
similia dicantur ad laudem pertinentia Trinitatis.

At VIII. Ecclesiæ seculo decurrente, & IX. incun-
 te hoc Religionis nostræ præcipuum Mysterium in
 aliquibus peculiaribus Ecclesiis cœpit sollempni festo
 celebrari; & re quidem vera ad medium circiter VII.
 seculi, ut nonnulli contendunt, rogatu Sancti Boni-
 facii Archiepiscopi Moguntini Albinus Flaccus, seu
 Alcuinus Caroli Magni præceptor, qui anno DCCCIV.
 Abas

ROMANA

Canonizationis BEATI JOSEPHI CALASANCTII a Matre Dei Fundatoris Ordinis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

„ **P**osteaquam Pontif. Benedictus XIV. suas per Litteras in forma Brevis editas die septima Augusti anni millesimi septingentesimi quadragesimi octavi Beatorum in album adscripserat VENERABILEM VIRUM JOSEPHUM CALASANCTIUM Fundatorem Ordinis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, reliquum erat, ut novis miraculis dignaretur Deus testatam sic facere ejus sanctitatem, ut, qui jam Sanctus erat in Cælo, Sanctus etiam recoleretur in Terris, ubi eximia reliquerat heroicarum virtutum exempla, auctore que fuerat piissimi Ordinis, qui & instruendis pueris utilissimus, & magnum

„ esset Christianæ Republicæ ornamentum.
 „ Hoc autem non diu expectatum est :
 „ allata namque fuerunt tria præ aliis miracula BEATI hujus VIRI intercessione parata, quorum examen institutum primo in Congregatione Antepreparatoria die octava Maii anni millesimi septingentesimi sexagesimi quarti, mox in alia Preparatoria die vigesima prima Maii 1765., absolutum tandem fuit in Congregatione Generali habita die decimatertia hujus mensis coram SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO CLEMENTE PONTIFICE XIII., qui Causam referente Reverendissimo Cardinali Marco Antonio Columna, auditis suffragiis Consultorum omnium, & Reverendissimorum Cardinalium unanimi sententia existimantium, duo ex illis, nimirum instantaneas sanationes, quæ primo, & secundo loco proponebantur, digna plane esse, ut inter divina miracula recenserentur, etsi differendum tunc duxerit sanctissimum judicium suum, quoad Dei opem, & lumen suis simul, & aliorum precibus imploraret :

D

„ hac

Abas Sancti Martini Turonensis obiit, primus omnium Officium de hac festivitate adornavit. Caturfus in Epistola data ad Carolum Magnum, qui Sancti Leonis PP. III. opera ad Occidentale Imperium anno DCCC. fuit sublimatus, efficaciter apud eundem instet, ut festum hujusmodi in Regni sui Provinciis de Episcoporum consensu celebrari præciperet: *Ergo mi Rex, si vobis placet hoc consilium pro his omnibus, pro te, & pro exercitu Christianorum, ut unum diem post jejunium in anno in honore Sanctæ Trinitatis, & Unitatis, & Angelorum, & omnium Sanctorum celebrem constituas super Regnum tuum cum consilio Synodi Francorum.* Stephanus insuper Episcopus Leodiensis, qui anno CMXX. vitam cum morte commutavit, Officium de hac sollemnitate pro sua Diocesi compilari curavit, quod Riquerius, qui eidem in Episcopatu successit per Diocesim universam recitari mandavit, ut videre est apud Martene de *antiqua Ecclesiæ disciplina in divinis celebrandis Officiis cap. 28. num. 22.*; quæ ex re factum est, ut pedetentim hæc nova disciplina ad viciniores Ecclesias transferretur, atque libentissime fuerit amplexata, veluti candide fatetur Baillet agens de origine hujusce festivitatis §. 1. n. 2.; & sane Rupertus Abas Tui-tiensis, qui anno MXXI. Paschale PP. II. Petri Cathedralis occupante, ac Henrico V. Occidentis Imperium moderante, floruit, *lib. 11. de divinis Officiis c. 1.*, sic de hoc festo sermonem instituit, quasi per universas Occidentales Provincias in morem fuisset receptum, & Durandus, qui ad finem XIII. Seculi opera sua conscribebat *lib. 6. c. 114. in plerisque vero locis, in-*

quit, *festum Sanctæ Trinitatis fit in octava Pentecostes.*

Sollemnioribus etiam cæremoniis festivitas hæc agebatur, ut advertit Joannes Abrincensis, qui in libello de *Officiis Ecclesiasticis* hæc habet: *Proxima Dominica cum novem Psalmis, & antiphonis, cum novem lectionibus, & responsoriis celebretur in honore Sanctissimæ Trinitatis, eadem celsitudine, qua dies Ascensionis;* & in Capitulo Generali Ordinis Cisterciensis anno MCCCXXX. statutum fuit, *ut festum Sanctissimæ Trinitatis fiat cum tribus lampadibus, & Abas celebret in conventu, quod in præcipuis tantum festivitatibus fieri solebat.*

Hiscæ igitur aliisque rationibus tandem motus Joannes PP. XXII., qui anno MCCCXXXIV. decessit, non restituit, ut exultavit Hugo Menardus in *Notis ad Sacramentarium Gregorianum*, sed de novo in Romana Curia celebrandum indixit hujusmodi Sanctissimæ Trinitatis festum, ut legitur in *Summa Pisana*, & testatur Joannes Gerson in *Tractatu de visitatione Prælatorum*, inquit: *De festo Trinitatis solemnizando prout Papa noviter instituit, cui concordant Suarez de Religione lib. 2. cap. 4. num. 17., Martene loco laudato cap. 28., Thomassinus de dierum festorum celebratione lib. 2. cap. 18. num. 13., Baillet in Historia hujusce festivitatis s. 1. n. 4., Ciacconius in Historia Joannis PP. XXII., Gavantus agens de hac festivitate, Gonzalez in C. Quoniam: de Feriis, Herrera de origine divin. Offic. lib. 2. cap. 52., Pagi in Breviario Romanorum Pontificum, Pater Merati in Notis ad Gavantum tomo 1. part. 2., & nunquam satis laudatus Pontifex Benedictus PP. XIV. de Canoniz. lib. 4. part. 2. c. 31. n. 1.*

„ hac tandem die, qua altissimum recoli-
 „ mus individuae Trinitatis Mysterium,
 „ quod BEATUS idem JOSEPHUS speciali fem-
 „ per veneratione, & cultu profecutus est,
 „ accitis coram se Reverendissimis Cardi-
 „ nalibus Marco Antonio Columna Caus-
 „ sae Relatore, & Feronio Sacrorum Ri-
 „ tuum Congregationi Praefecto, necnon
 „ R. P. Cajetano Forti Fidei Promotore,
 „ meque infra scripto Secretario, divino
 „ iterum implorato praesidio, praesenti hoc
 „ decreto declaravit, constare in tertio
 „ genere tum de *miraculosa sanatione Sor-*
 „ *Mariae Constantiae Caminati Monialis*
 „ *professae in Ven. Monasterio Ordinis S.*
 „ *Clarae Civitatis Tuderti*, vulgariter di-
 „ cto *Montis Christi, ab antiquo, & despe-*
 „ *rato morbo haemorrhoidali, ac tumore scirrho-*
 „ *so cum perfecta recuperatione virium,*
 „ tum de *alia miraculosa sanatione Vin-*
 „ *centiae Buada puellae Valentinae a contu-*
 „ *maci, & desperata paralyti crurum.*

„ Atque hoc decretum mihi infra scripto
 „ Secretario tradidit publicandum, & in
 „ Acta Congregationis Sac. Rituum refe-
 „ rendum. Hac die 25. Maii anni 1766.

Joseph Maria Card. Feroni Praefectus.

Loco & Sigilli.

S. Archiepiscopus Theodosiae Sac. Rit.
 Congreg. Secretarius.

Ad haec supererat Generalia penes SAN-
 CTISSIMUM Comitata indicere, ut ad sollem-
 nem ejusdem BEATI Canonizationem posset
 procedi, quibus cum IX. Kal. Octobris con-
 stitutus fuisset dies, sententiam sapientissi-
 morum Suffragatorum libenti animo clemen-
 tissimus PONTIFEX excepit, ac IV. Idus O-
 ctobris Canonizationis peragenda decre-
 tum publicari mandavit.

R O-

Hanc praesertim diem, in qua decretum Cano-
 nizationis BEATI JOSEPHI emanaret, praeter ceteris feli-
 gendam jure meritoque SANCTISSIMUS DOMINUS NO-
 STER exultimavit, sacra enim quodammodo Deiparae
 Virgini erat, cui praecipuum praestare obsequium in-
 ter Apostolatus sui gravissimas curas maxime gloria-
 tur; octava namque dies a festo Sancti Rosarii erat,
 qua plures fideles Sodalitatis Rosarii adscripti sollem-
 nes etiam supplicationes in Virginis honorem insti-
 tuunt. De origine hujus festivitatis paucis disere-
 mus. Nonis Octobris MDLXXI. Fidelium classis, San-
 cti Pii PP. V., Philippi II. Hispaniarum Regis, &
 Venetorum Republicae foedere coacta memorabilem
 de Turcis Christiani nominis infensissimis hostibus ad
 Echinadas Insulas, captis illorum triremibus centum
 & octoginta, ceteris dissipatis, victoriam reporta-
 vit; hac de causa ut posterorum memoriae tantae,
 tamque magnae victoriae perpetuum remaneret mo-
 numentum, S. Pius PP. V., cui de Caelo victoria haec
 fuerat revelata, constituit, ut eadem die festum sub
 titulo Sanctae Mariae de Victoria ageretur; at Grego-
 rius PP. XIII., qui post S. Pium PP. V. Petri Cathedram
 III. Idus Martii MDLXXII. ascendit, cogitatione
 revolvens hanc victoriam de immanissimis hostibus ea
 ipsa die obtentam, qua Fideles, qui Sodalitatis Ro-
 sarii nomen dederant, sollemnes supplicationes pera-
 gebant, datis Litteris Kalendis Aprilis MDLXXIII. man-
 davit, ut qualibet prima Dominica die Octobris ad
 grates Deo, & Virgini ob hoc singulare, ac prorsus
 incredibile beneficium referendas sollemnitas Rosarii
 celebraretur, atque in illis templis ubi altare Deo
 in honorem Virginis Rosarii fuerat erectum Officium
 ejusdem Virginis sub ritu duplici recitaretur.

Sic res se habuit usque ad Clementis PP. X.
 tempora, qui diu multumque a vidua Hispaniarum
 Regina Marianna exoratus VI. Kal. Octobris MDCLXXI.
 suis Apostolicis Litteris Clericis omnibus sive Secula-
 ris, sive Regularis ordinis per Hispaniarum Regna,
 aliasque Provincias, quae Catholici Regis moderaban-
 tur imperio constitutis, ut Officium Rosarii eadem
 die omnino recitarent, fecit facultatem.

Quia autem devotio Fidelium erga Rosarium,
 Virginis videbatur in dies magis magisque propaga-
 ri, atque dilendi, hinc piissimus Leopoldus Roma-
 norum Imperator ab Innocentio PP. XII. vehementer
 coepit efflagitare, ut per universum Catholicum Orbem
 festum hujusmodi Rosarii eadem prima Dominica
 mensis Octobris praescriberet celebrandum; & voti
 compos statim fuisset effectus, nisi Innocentius PP.
 XII. morte praeventus prohibitus fuisset firmare de-
 cretum jam hac de re emanatum a Sacrorum Rituum
 Congregatione.

Qui Innocentio proxime successit Clemens PP. XI.
 per plures annos decretum hujusmodi firmare distulit,
 sed cum anno MDCCXVI. Carolus VI. Romanorum Im-
 perator in Hungariae Regno justam victoriam de Tur-
 cis in festo Dedicationis Sanctae Mariae ad Nives,
 quo per Urbem Romam Confratres Rosarii supplica-
 tum incedebant, fuisset consequutus, cumque etiam
 in octava Assumptionis Corcyra Urbs Turcarum obsi-
 dione vallata libera evasisset, v. Nonas Octobris ejusdem
 anni laudatum Sacrae Congregationis decretum aucto-
 ritate sua munivit, sicque ab eo tempore per uni-
 versam Ecclesiam festivitas hujusmodi fuit in morem
 recepta.

ROMANA

Canonizationis B. JOSEPHI CALASANCTII
a Matre Dei Fundatoris Ordinis Cleri-
corum Regularium Pauperum Ma-
tris Dei Scholarum Piarum .

Q UUM SANCTISSIMUS DOMINUS NO-
STER CLEMENS PP. XIII. ex tri-
bus propositis miraculis in Cau-
sa Romana Canonizationis BEATI JO-
SEPHI CALASANCTII a Matre Dei Ordi-
nis Clericorum Regularium Pauperum
Matris Dei Scholarum Piarum Fundato-
ris duo approbaverit in tertio genere :
miraculosam nimirum Sororis Mariæ Con-
stantiæ Caminati Monialis professa in Mo-
nasterio Ordinis Sanctæ Claræ Civitatis
Tuderti, vulgo dicto Montis Christi, sana-
tionem ab antiquo , & desperato morbo
hecticali , ac tumore scirrhuso cum per-
fecta recuperatione virium ; & mirabilem
sanationem Vincentiæ Buada puellæ Valen-
tinx a contumaci , & desperata paralyfi
crurum , ut ex decreto diei 25. Maii
currentis anni 1766., sedulo de more in-
stituerunt postmodum Postulatores apud
Eminentissimum Cardinalem Columnam
Causæ Relatorem pro sequentis dubii pro-
positione : *An stante approbatione duo-*

*rum miraculorum , quæ supervenerunt
post indulgiam eidem BEATO veneratio-
nem , tuto deveniri possit ad sollemnem
ejus Canonizationem ?* Qui Postulorum
votis benigne annuens in Generali Con-
gregatione habita coram SANCTITATE
SUA die 23. Septembris ejusdem anni ,
cum supradictum dubium proposuerit ,
omnesque tam Reverendissimi Cardina-
les , quam Consultores suffragium tulerint
affirmativum , eadem SANCTITAS SUA ,
ut accuratius Causam perpenderet , &
precibus magis insisteret suis , & aliorum
ad divinum promerendum auxilium , re-
solutionem differre censuit ; hac autem
die , accitis coram se Reverendissimo Car-
dinali Feroni S. R. C. Præfecto , & R. P.
Carolo Alexio Pisani Fidei Promotore ,
meque infra scripto Secretario præfens Ca-
nonizationis BEATI JOSEPHI CALASANCTII
quandocumque faciendæ decretum expe-
diri , ac publicari mandavit . Die 12. O-
ctobris 1766.

Joseph Maria Card. Feroni S. R. C. Præfectus .

Loco * Sigilli .

V. Macedonius Sac. Rit. Congreg.
Secretarius .

T Ranseundum modo est, quia sic Hierar-
chicus Ordo postulat ad Causam BEATI
JOSEPHI A CUPERTINO Ordinis Minorum¹ Con-
ventualium Presbyteri , qui a Cupertino di-
citur ,

¹ Et si anno MCCI. Innocentius PP. IV. *Frates
Minores Conventuales* nuncupaverit eos omnes Fran-
ciscanæ Familix Alumnos, qui in Cœnobiis regula-
rem vivebant vitam, ut ab illis discriminarentur, qui
in saltibus atque sylvis ab hominum consortio re-
moti contemplationi vacabant, nihilominus tamen
subsequentibus temporibus illis solummodo fuit hoc
nomen attributum, qui pluribus a Romanis Ponti-
ficibus obtentis privilegiis, non adeo rigidiorum vi-
vendi normam prosequerentur, quod nomen illis
maxime proprium, & peculiare evasit, postquam
Leo PP. X., qui plurimum operis, & studii contule-
rat, licet incassum, ut omnes, qui Franciscanæ Fa-
milix nomen dederant, eandem regulam, eandem
consuetudines sectarentur, anno MDXVII. dissidiis
compositis, qui inter severioris, & mitioris discipli-
næ amatores insurrexerant, id Conventualium no-
men illis dedit, qui Romanorum Pontificum privi-

legiis utebantur, atque ex eo tempore proprium
& Conventuales Generalem Ministrum habere cœ-
perunt .

Gloriatur quammaxime hæc religiosa Familia,
supra cæteras omnes, quæ Sanctum Franciscum in
parentem venerantur, quod sacras exuvias Sancti
Patriarchæ Francisci, & S. Antonii Patavini tum Af-
fissi, tum Patavii summa veneratione custodit .

Præclarissimos ornatissimosque Viros & scien-
tia, & pietate præstantes, sicut retro actis tem-
poribus, sic modo etiam habet ; ac nimium
longum foret eos omnes enumerare, qui morum,
sanctitate, vel scientia, & ecclesiasticis dignitati-
bus famosi hanc exornarunt Familiam, inter
quos supra cæteros, emicuerunt, ut alios omnes
omittam, Sixtus PP. IV., & Sixtus PP. V. Pontifices
Maximi, & Laurentius Brancatius Cardinalis de
Lauria, qui postquam omnia sui Ordinis conspicua
obit

citur, quia in eo Oppido XVI. Kalendas Februarii anno MDCIII. natalem diem est fortitus. Ejus virtutes inutile, ac supervacaneum existimo hic commemorare, cum ex inferius adducendis quilibet eas facillime possit cognoscere, tantæ enim, ac tam magnæ fuerunt, ut statim ac spiritum Deo reddidit coeptum fuerit cogitari de illo inter Sanctos referendo, ob hanc proinde causam Neriti, in cujus Diocesi finibus Cupertinum jacet, & primis ætatis, ac juventutis annis JOSEPHUS fuerat diversatus, Afisii, quam Urbem virtutibus, ecclasiis, aliisque divinis charismatibus per annos XIV. illustraverat, & Auximi, quo in loco sancte in Domino obdormivit, Ordinaria, ut ajuat, auctoritate de illius præclarissimis gestis, heroicisque facinoribus Acta fuerunt adornata.

Quæ Acta cum ad Urbem fuissent transf-

missa, & exacta trutina perpensa pridie Kalendas Septembris MDCXXXVI. curæ, ac studio Cardinalis Hieronymi Casanate, qui personam Friderici Cardinalis Columnæ Causæ hujusce Ponentis agebat, de Causa hac introducenda quæstio in Sacrorum Rituum Ordinaria Congregatione fuit instituta, cujus Congregationis Eminentissimi Patres, cum necessariis omnibus Causam hanc munitam prædiis cognovissent, magnaque virtutum, & sanctitatis fama suffultam, Commissionem introductionis signari posse existimarunt, eorumque sententiam Ven. Innocentius PP. XI. ratam, firmamque postmodum habuit.

Quia autem Urbanus PP. VIII. anno MDCXXXIV. ne nimia quorundam in venerandis Dei Servis ultra debitos fines pietas extenderetur, editis per Sanctissimæ Inquisitionis Cardinales generalibus decretis expresse inhibuerat, ne imposterum aliquid obse-

obit munia, & summa cum laude theologicas scientias in Archigymnasio Romanæ Sapientiæ auditores docuit, & sedulam pro Ecclesia, & Republica navavit operam inter Consultores Sanctissimæ Inquisitionis, & Congregationum Sac. Rituum, & Indicis ab Innocentio PP. XI. MDCXXXI. Cardinalis fuit renunciatus, & postmodum Bibliothecarius Apostolicus constitutus. Modo etiam hujus Ordinis splendorem summopere adauget Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Laurentius Ganganelli, de cujus scientia, pietate, aliisque omnibus, quas mirifice possidet animi virtutes, ut ejus modestiæ, atque singulari verecundiæ parcamus, ne pauca quidem dicimus.

Conspicuum etiam Inquisitorum munus Religiosi hujusce Familiæ exercent per Venetam Ditionem, & in celeberrimis Etruriæ Urbibus, Florentia nempe, Senis, ac Pisa, & maxime propagationi Evangelii incumbunt per Regnum Hungariæ, ac Moldaviæ, & Transilvaniæ Provincias: qui plura desiderat, consulere potest Dominicum de Gubernatis *Ord. Seraphic. tom. 2. lib. 9.*, Fortunatum Hospitel. *Antiquioritas Franciscana*, Gabrielem Fabrum *Specul. Francisc. Religion.*, & laudatum Patrem Helyot *Histoire des Ordres Monastiques, Religieux & Militaires par. 5. cap. 22. tom. 7. pag. 151. Paris. 1718.*

¹ *Ex prim. Fact. concord. §§. 1. 2. & 3.*

² *Hieronymus Casanate* Neapolitanus cum Romam venisset sub Innocentio PP. X. primum Pontificii Cubiculi honore decoratur, inde efficitur Sabinæ Gubernator, tum Fabriani, & Camerini, deinde Anconæ, quas Urbes cum summa prudentiâ moderasset, an. MDCLVIII. Melitam Inquisitor mittitur, unde Romam rediens constituitur a Secretis Congregationis de Propaganda Fide, postmodum Congregationis etiam Episcoporum, & Regularium,

in quibus muneribus cum maximam semper integritatem servaverit, pridie Idus Junii MDCXXXIII. a Clemente PP. X. Diaconus Cardinalis Sanctæ Mariæ in Porticu renunciatur, quam Diaconiam primum cum illa Sancti Casareï, deinde cum altera Sanctæ Agathæ in Suburra commutavit. Sed tandem ad Presbyteros Cardinales transiens obtinuit primum Titulum Sanctorum Nerii, & Achillei, deinde Titulum Sancti Sylvestri in Capite. Lectissimam, & copiosissimam ipse Bibliothecam comparaverat ultra librorum volumina, MCCC. hanc testamento legavit Cœnobio Sanctæ Mariæ supra Minervam Ordinis Prædicatorum, quod Cœnobium ex asse hæredem instituerat earum rerum, quas in Ditione Pontificia habebat, ad summam scutorum Romanorum centum sexaginta millium, cum onere alendi sex e Theologis sapientissimis ex Nationibus Italica, Gallica, Belgica, Germanica, Hispanica, & Anglica selectis, qui fidelis, & morum controversiis illustrandis operam darent, duosque præterea Theologos, qui summam Sancti Thomæ Aquinatis publice interpretarentur. Voluit insuper Bibliothecam hanc publici juris fore, & quotannis novos libros emi in studiosorum commoditatem. Obiit v. Nonas Martii MDC. sepultus in Laterano cum hæc Epigraphæ.

D. O. M.

HIERONYMUS CASANATE
NEAPOLITANUS

TITULI S. SYLVESTRI IN CAPITE
PRESBYTER CARDINALIS
S. R. E. BIBLIOTHECARIUS
OB. V. NON. MART.
ANNO JUBILÆI MDC.
VIXIT ANNOS LXXX. D. XX.

³ *Cit. Fact. concord. §. 3.*

obsequii, quod publici cultus saperet erga illorum memoriam præstaretur, & ne quid fraudis in re tanti ponderis, ac momenti patreretur, inviolabili lege constituerat, ne Sacrorum Rituum Congregatio de Servorum Dei Causis, quorum beatificatio, & canonizatio expostulatur, cognosceret, nisi per juridica acta eidem manifeste constaret, vel nunquam publicum cultum illis Dei Servis fuisse exhibitum, vel si quando quid forte publico cultu redolens in illorum venerationem fuisset attentatum, jam omnino ab hoc facitudo fuisse cessatum: hæc fuit ratio, cur & de exacta obedientia hujusmodi Urbani PP. VIII. decretis, antequam ad graviora transitus fieret, oportuit in Sacrorum Rituum Congregatione sermonem instituere.

Jam ob hanc causam yigilantissimi Episcopi Neritonensis, & Auximanus cum animo ad construendos Processus de virtutum, & sanctitatis fama appulerunt, etiam peculiaris acta colligenda existimarunt, ex quibus evinceretur nunquam Dei Servum cultu, qui publicus dicitur, fuisse veneratum, & sic postquam Summus Pontifex Commissionem introductionis Causæ subscripsisset, sine ulla mora quæstio de non cultu ageretur; sed cum amplissimi Patres Sacrorum Rituum Congregationis animadvertissent per annos quatuordecim JOSEPHUM in Cœnobio Assisensi magna, ac prorsus incredibili sanctitatis fama commoratum, timendumque foret, ne ex nimia Christianidelium erga illius memoriam veneratione aliquid quod publicum cultum præferret fuisset forsitan intentatum; & quia plures effluxerant

anni postquam Neriti, & Auximi de hac re fuerat inquisitum, aliquis forsitan potuisset suspicari interea temporis decretis Urbani eo locorum impune contraventum, prudentissime statuere Assisi testes & hac de causa examini subiiciendos, & Neriti, & Auximi per locorum Ordinarios videndum, ne cultus publicus per id tempus JOSEPHO fuisset attributus; quibus cum statim obtemperatum fuisset, XIV. Kal. Augusti MDCLXXXVII. partes etiam Cardinalis Columnæ gerente Cardinali Casanate, sententia, quam de non cultu tulerat Episcopus Auximanus communi calculo in Sacrorum Rituum Congregatione Ordinaria fuit comprobata.

De sanctitatis fama secundum in morem receptam disciplinam erat tunc in genere, ut ajunt, inquirendum, quapropter quia in Urbe viri lectissimi, & ornatissimi aderant, qui testimonium dicere in Causa parati erant, Sacrorum Rituum Congregatio Gaspari Cardinali Carpineo Urbis Vicario commisit, ut ad hanc famam comprobendam eosdem testes ad examen evocaret, quo examine expleto, feliciter in Ordinaria Congregatione III. Nonas Aprilis MDCLXXXVIII. de ipsa fama fuit disceptatum¹; datis deinde cura Cardinalis Columnæ² remisoria- libus litteris ad exarandos Apostolica auctoritate de JOSEPHI virtutibus, & miraculis Processus Auximi, Assisi, & Neriti, ³ iisque summo studio & diligentia absolutis, eorum validitatem III. Idus Martias secularis anni MDCC. penes Ordinariam Congregationem Sacrorum Rituum in quæstionem revocavit Cardinalis Costagutus, ⁴ qui ab anno MDCCIV. per Innocentium PP. XII. Cardina-

¹ *Cit. Fact. concord. §. 4.*

² *Cit. Fact. concord. §. 5.*

³ *Fridericus Columna* ex Ubaldorum modo de Baldeschis Familia, vir utique doctus, & eruditus, summo splendore publica, & quidem conspicua munera sustinuit; primum enim Præturam Faventinæ Civitatis, deinde Provinciæ Sabinæ justissime administravit; hæc Legatus ad Helvetios mittitur, quam Legationem cum maxima doctrinæ, & prudentiæ fama obiisset, Congregationis de Propaganda Fide a Secretis renunciatur, & postmodum Assessor Tribunalis Sanctissimæ Inquisitionis constituitur; interim cum Anna Maria Tarquinia Clementis PP. X. Pronepos Ægydio Columnæ de Sciarra in matrimonium

fuisset copulata, velletque hac de causa aliquem Clemens Pontifex ex hac familia ad Cardinalitiam evehere dignitatem, neque aliquis tunc esset ad tantum honorem idoneus, ideo Fridericus in Columnensium Familia, cui affinis erat, adoptatur, declaratur ab eodem Pontifice Cardinalis Tituli Sancti Marcelli, ex quo optavit Titulum Sanctæ Anastasiæ. Obiit IV. Nonas Octobris MDCCXI.

⁴ *Loc. cit.*

⁵ *Joannes Baptista Costagutus* Romanus Idibus Februarii MDCCXC. ex Annonæ Præfecto Cardinalis Tituli Sancti Bernardi ab Alexandro PP. VIII. declaratur, ex quo optavit Titulum Sanctæ Anastasiæ. Obiit postridie Nonas Martii MDCCIV.

dinali Columnæ, qui diem clauserat extremum fuerat subrogatus ¹.

Post hæc de JOSEPHI virtutibus sollempne instituendum erat iudicium, cui cum omnia necessaria parantur, mortem obiit Cardinalis Costagutus, in cuius loco Relator eligitur Thomas Maria Cardinalis Ferrarius ², qui v. Kalendas Decembris MDCCXIV. Congregationem Antepreparatoriam habuit, ³ ex qua cum Postulatoribus innotuisset non modicum Causæ præsidium ex Ordinariis Processibus, quos omnino neglexerant, accessurum, illos etiam juxta juris regulas fuisse compilatos Nonis Decembris MDCCXVI. per Ordinariam Sacrorum Rituum Congregationem declarari obtinere ⁴.

Quia autem examini subiicere prius oportuit nonnulla Scripta, quæ JOSEPHO attribuebantur, non potuere statim ad Præparatoriam Congregationem devenire, sed cum hoc examen per Cardinalem Casini ⁵ Nonis Februarii MDCCXVIII. ultimam manum recepisset, ⁶ tandem Cardinalis Ptolomæi, ⁷ qui post Casini in Causæ Ponentem fuerat constitutus VII. Kalendas Februarii MDCCXXIII. Congregationem Præparatoriam convocavit; ⁸ sed cum quæ adversus virtutum JOSEPHI fulgorem, & heroicitem fuerant per Fidei Promotorem apposita atque objecta, nequaquam propulsata, & eliminata ex Suffragatoribus nonnulli existimassent, Franciscus Antonius Cardinalis Finy ⁹, qui Ptolomæo in Causæ Ponentem fuerat suffectus, alteram Præparatoriam Congregationem XVI. Kalendas Septembris MDCCXXXIV. indi-

cere duxit opportunum, cui Congregationi cum aliquibus detentis impedimentis minime posset interesse, partes suas Eminentissimo Domino Alexandro Cardinali Albani demandavit ¹⁰. Difficultates fere omnes, quæ in mora antea fuerant, clarissimis responsionibus in hac Congregatione explanatæ fuere, quapropter, ne in longum virtutum iudicium protraheretur, curavit, ut coram sa. me. Clemente PP. XII. XIV. Kalendas Julii MDCCXXXV. Generalis Eminentissimorum Patrum, & Reverendissimorum Consultorum Conventus haberetur, in quo fere omnes Suffragatores amplissimi in secundam abjere sententiam.

N E R I T O N E N .

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei P. JOSEPHI A CUPERTINO Sacerdotis Professi Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci.

FACTUM CONCORDATUM

BEATISSIME PATER.

I „ I N Oppido Cupertini Diocesis Neritonensis ex piis, honestisque parentibus die 17. Januarii anno 1603. ortum habuit Servus Dei JOSEPHUS. A „ tenera ætate non pauca futuræ sanctitatis specimina edens, cum exinde adolevisset, Religioni Minorum Conventualium „ lium

¹ Cit. Fact. concord. §. 6.

² Thomas Maria Ferrarius. Mandutienſis Ordinis Patrum Prædicatorum Sacri Palatii Apostolici Magister scientia, ac pietate spectabilis, qui etiam per morbum Patris Recanati summa cum laude Prædicatoris Apostolici munus sustinuit. Ab Innocentio PP. XI. pridie Idus Decembris MDCCXV. Cardinalis declaratur, Tituloque Sancti Clementis donatur. Obiit XXI. Kalendas Septembris MDCCXVI.

³ Cit. Fact. concord. §. 7.

⁴ Cit. Fact. concord. §. 8.

⁵ Franciscus Maria Casinus Aretinus, qui magna virtutum, ac scientiæ specimina inter Minores Cappuccinos dederat, & celeberrimi Oratoris fama officium Concionatoris Apostolici ei ab Innocentio PP. XII. demandatum plures per annos expleverat, xv. Kalendas Aprilis MDCCXII. in Cardinalium Collegio a Clemente PP. XI. adſcribitur. Titulum habuit

Sanctæ Priscæ, decessit XVI. Kalendas Martii MDCCXIX.

⁶ Cit. Fact. concord. §. 9.

⁷ Joannes Baptista Ptolomæus Pistorienſis Societatis Jesu, vir satis illustris scientia, aliisque animi virtutibus ad Cardinalitiam evehitur dignitatem xv. Kalendas Aprilis MDCCXII. a Clemente PP. XI. Titulum obtinuit Sancti Stephani in Monte Cælio. Obiit XIV. Kalendas Februarii.

⁸ Cit. Fact. concord. §. 10.

⁹ Franciscus Antonius Finy Minervienſis Archiepiscopus Damascenus, Benedicti PP. XIII. Admissionum Magister ab eodem Summo Pontifice Cardinalis Sanctæ Mariæ in Via constituitur VII. Kalendas Februarii MDCCXXVIII., ex quo primum optavit Titulum Sancti Sixti, postea Sancti Petri ad Vincula, tum Sanctæ Mariæ Trastiberim. Obiit Neapoli Nonis Aprilis MDCCXLIII.

¹⁰ Loc. cit.

„ lium nomen dedit , Magnarum virtutum
 „ exercitio toto vitæ suæ decursu incum-
 „ bens, mirabilium donorum copia, Domino
 „ largiente , claruit . Post multas tribula-
 „ tiones , quas in spiritus probationem for-
 „ titer , & hilariter pertulit , dum in Cœ-
 „ nobio proprii Ordinis Auximi degeret ,
 „ gravi morbo correptus , singulari pietate
 „ die 18. Septembris anno 1663. animam
 „ Deo reddidit .

2 „ Fama sanctitatis , & miraculorum ,
 „ quæ , illo adhuc vivente , non pauca
 „ Christiani Orbis Regiones pervaserat ,
 „ tunc adeo percrebuit , ut , concepta ubi-
 „ que erga ipsum devotione , plurimorum
 „ etiam gravissimorum virorum testimonio
 „ interveniente , sollemnis Canonizationis
 „ honore dignus haberetur .

3 „ Quamobrem super sanctitate vitæ ,
 „ virtutibus , & miraculis, auctoritate Ordini-
 „ naria cum Neriti, ¹ tum Assisii, ² & Auxi-
 „ mi ³ confectis Processibus , iisque ad Ur-
 „ bem delatis , ac successive apertis , ad re-
 „ lationem clar. mem. Cardinalis Casana-
 „ te , vicem clar. mem. Cardinalis Colum-
 „ næ Caussæ hujusmodi Relatoris designa-
 „ ti , supplementis , in Congregatione Ordini-
 „ naria , iisdem Processibus discussis , die 31.
 „ Augusti anno 1686. resolutum fuit , pos-
 „ se signari Commissionem introductionis
 „ Caussæ , prout subsequenter Dei Servus
 „ Innocentius XI. benigne annuit , eam-
 „ demque Commissionem propria manu si-
 „ gnavit .

4 „ Exinde , cum deveniendum esset ad
 „ examen duorum particularium Proces-
 „ suum eadem auctoritate compilatorum
 „ Neriti , & Auximi , ad Urbem pariter
 „ transportatorum , super partitione decre-
 „ torum fan. mem. Urbani VIII. de non-

„ cultu Servo Dei præstito , opportunum
 „ visum fuit alterum consimilem Processum
 „ in Civitate Assisii construere , ubi Dei
 „ Servus quatuordecim annos moram tra-
 „ xerat , quo completo , factisque simul
 „ nonnullis diligentis , continuationem
 „ ejusdem non cultus in Civitate Auximi ,
 „ & in Diœcesi Neritonensi adminiculanti-
 „ bus pro tempore , quod supradictorum
 „ duorum Processuum constructionem sub-
 „ secutum fuerat , cum hæc omnia in unum
 „ conspirarent , die 19. Julii 1687. referen-
 „ te , ut supra , loco Ponentis , clar. mem.
 „ Cardinalis Casanate , propositum fuit du-
 „ bium : *An Sententia Ordinarii Auxi-*
 „ *mani super non cultu lata sit confir-*
 „ *manda in casu , & ad effectum , de*
 „ *quo agitur &c.* : Sacra Congregatio cen-
 „ suit esse confirmandam , hisque Summi
 „ Pontificis approbatio accessit .

5 „ Delegato deinceps per eandem
 „ Congregationem Eminentissimo Vicario
 „ ad conficiendum hic in Urbe Processum
 „ super fama sanctitatis in genere prædicti
 „ Servi Dei , eoque absoluto , die 3. Apri-
 „ lis 1688. , proponente Cardinali Columna,
 „ ad trutinam revocatum fuit dubium :
 „ *An constet de validitate Processus aucto-*
 „ *ritate Apostolica Romæ confecti super fa-*
 „ *ma sanctitatis , virtutum , & miracu-*
 „ *lorum in genere prædicti Servi Dei , &*
 „ *an testes in eo sint rite , & recte exami-*
 „ *nati ; necnon de relevantia , adeout pos-*
 „ *sint concedi litteræ remissoriales in spe-*
 „ *cie , in casu &c.* : rescriptumque fuit :
 „ *affirmative* , Summo Pontifice annuente ;
 „ deindeque expeditæ fuerunt dictæ litteræ
 „ pro conficiendis Processibus super virtu-
 „ tibus , & miraculis in specie in Civitati-
 „ bus Auximana , Assisienti , & Neritonensi .

6 „ In-

1 Neritum Urbs Salentinorum in Messapia Re-
 gione , nunc est Episcopalis Sedes , subjecta Archie-
 piscopo Brundusino , de cujus Episcopis disserit Fer-
 dinandus Ughellius tom. 1. *Italia Sacra* .

2 Assisium , vel Æsisium Urbs Umbriæ distat 4.
 millia passus a flumine Clasio , 11. a Perugia , a Ful-
 ginio 9. , & 14. ab Eugubio . Celeberrima Urbs quia
 S. Franciscus Ordinis Minorum Inceptor in ea natale
 solum habuit . De hac Urbe , & ejus Episcopis Ughel-
 lius tom. 1. *Italia Sacra* ,

3 Auximum , vel Auxumum Urbs Provinciæ Pi-
 ceni in colle ad Musonem fluvium ab Ancona 12.
 millia passus distans in Meridie , fere totidem inter
 Ægium ad Occasum , & Lauretum ad Ortum . De hac
 Urbe consule , si lubet , Samuelem Bochartum in
Geographia , Cluverium in *Italia antiqua* , Ludovi-
 cum Martorellum in opere italice inscripto *Memorie*
istoriche della Città di Osimo Venet. 1705. De Episco-
 pis Auximanis agit Ferdinandus Ughellius tom. 1. *Ita-*
lia Sacra .

6 „ Interea, defuncto clar. mem. Car-
 „ dinali Columna, in ejus locum san. mem.
 „ Innocentius XII. die 24. Aprilis 1694.
 „ Cardinalem Costagutum subrogavit, quo
 „ in Congregatione Ordinaria die 13. Mar-
 „ tii 1700. referente dubium validitatis
 „ dictorum Processuum in specie constru-
 „ ctorum, necnon legitimæ compulsatio-
 „ nis jurium, favorabilis emerfit resolutio,
 „ cui deinceps laudatus Pontifex assensum
 „ præstitit.

7 „ Per obitum clar. mem. Cardinalis
 „ Costaguti, cum in munere Ponentis suc-
 „ cessisset clar. mem. Cardinalis S. Clemen-
 „ tis, die 27. Novembris 1714. habita fuit
 „ Congregatio Antepreparatoria super du-
 „ bio: *An constet de virtutibus Theolo-*
 „ *galibus, & Cardinalibus dicti Servi*
 „ *Dei in gradu heroico.*

8 „ Biennio post examinata validitate
 „ Processuum Neritonensis, Assiliensis, &
 „ Auximani auctoritate Ordinaria confe-
 „ ctorum, die 5. Decembris 1716. appro-
 „ bationem illa obtinuit cum consueto as-
 „ sensu Pontificis.

9 „ Commissa hinc revisione quarum-
 „ dam cantiuncularum, & meditationum,
 „ quæ per Servum Dei fuerant elucubratae,
 „ & aliorum manuscriptorum, quæ illi tri-
 „ buebantur, necnon quorumdam scripto-
 „ rum P. Michaelis Angeli Rosmi Abatis
 „ Cassinensis, factaque simul perquisitione
 „ in Civitatibus, & Diocesibus Feretrana,
 „ & Forosempronienſi per confectionem
 „ juridicorum Processuum, ex quibus con-
 „ stitit, nil fuisse repertum, ad relatio-
 „ nem Cardinalis Casini, interim demor-
 „ tuo Cardinali S. Clementis, suffecti, Con-
 „ gregatio Ordinaria, eodem san. mem.
 „ Clemente XI. approbante, die 5. Fe-

„ bruarii anno 1718. rescripsit: *Procedi*
 „ *posse ad ulteriora.*

10 „ Coacta deinceps die 26. Januarii
 „ anno 1723. in Palatio Apostolico Vatica-
 „ no Congregatione Preparatoria super præ-
 „ notato dubio virtutum in gradu heroi-
 „ co, Ponente Cardinali Ptolomæo, cui
 „ locum aperuerat mors Cardinalis Casini
 „ præcedenter secuta, altera successit in
 „ Palatio Apostolico Quirinali die 17. Au-
 „ gusti anno 1734. mei Ponentis, eidem
 „ Cardinali Ptolomæo subrogati, vicem
 „ obeunte Eminentissimo Cardinali Alexan-
 „ dro Albano.

11 „ Quo in rerum statu, in Congre-
 „ gatione Generali, quæ coram Sancti-
 „ tate Vestra die 19. Julii currentis, Deo
 „ dante, habebitur, proponendum mihi
 „ erit suprarelatum dubium, jamdiu ante,
 „ Fidei Promotore audito, subscriptum:
 „ *An constet de virtutibus Theologalibus*
 „ *Fide, Spe, & Charitate, & de Car-*
 „ *dinalibus Prudentia, Justitia, For-*
 „ *titudine, & Temperantia, ac anne-*
 „ *xis in gradu heroico.*

F. A. Card. Finy Ponens.

Summa animi voluptate tum Eminentif-
 simos Cardinales, tum Reverendissimos Con-
 sultores de JOSEPHI virtutibus quid sentirent,
 candide aperientes, Clemens PP. XII. fel. re-
 cord. Pontifex audivit, attamen mentem
 suam declarare supersedit usque dum Altis-
 simum, quod in arduo, ac difficili quolibet
 negotio peragere in more habebat, oratio-
 nes inter & preces consuleret. Verum XVIII.
 Kalendas Septembris MDCCXXXV. cum Eccle-
 sia quammaxime gauderet ob festivam Dei-
 paræ Virginis ¹ Assumptionem in Cælum,
 noluit amplius rem in longum protrahere,
 sed

¹ Licet S. Epiphanius addubitaverit hæresi 78. mortem obiisse, nec ne, Deiparam Virginem: *Quæ- rant vestigia Scripturarum, & invenient utique ne- que mortem Mariæ, neque an mortua sit, an non mortua, neque an sepulta sit, an non sepulta.... Non omnino definitio hoc, & non dico, quod immortalis mansit, sed neque affirmo, an mortua sit.* Nihilominus communis Ecclesiæ sensus tenet, illam revera mortales exuvias fuisse exutam, & non solum

statim beatifica visione recreatam, sed etiam paulo post super omnes Angelorum Choros redivivo corpore exaltatam. *Virginis privilegium est, quod cum corpore suo, uti credimus, in Cælo vivit,* inquit Hugo de Sancto Victore lib. 3. *Erudit. Theolog. ex miscell. secundi Codicis cap. 125.*

De hujusmodi Deiparæ Virginis privilegio al-
 tum est apud Patres primorum Seculorum silentium,
 nos enim minime probare possumus testimonia illa,

sed sollemni decreto virtutes Josephi revera heroicis fuisse declaravit.

Multa satis gravia, & digna, quæ ad examen in supremo Senatu revocarentur, in
E Pro-

quæ a nonnullis in medium proferuntur, veluti ex sermonibus Sanctorum Athanasii, Hieronymi, & Augustini desumpta, hujusmodi namque sermones cum eruditioribus convenimus inter apocrypha esse amandandos. Hisce tamen non obstantibus, plures tum Græcos, tum Latinos habemus Patres, qui expressis rotundisque verbis de Virginis Assumptione loquuntur. Sic Gregorius Episcopus Turonensis *lib. de Miraculis cap. 4.*, S. Gregorius PP. I., qui in suo Sacramentario hanc orationem in sollemnitate Assumptionis posuit: *Veneranda nobis, Domine, hujus diei festivitas opem conferat salutarem, in qua Sanctæ Dei Genitrix mortem subiit temporalem, nec tamen mortis nexibus deprimi potuit, quæ Filium tuum de se genuit incarnatum: quid enim amabo sibi volunt ea verba, nec tamen mortis nexibus deprimi potuit, quam indicare cum redivo corpore Virginem in Cælum fuisse assumptam: S. Ildephonsus Toletanus Sermone 6. de Assumptione, Andreas Cretensis Oratione 2. de Laudibus Assumptæ Virginis, Germanus Patriarcha Constantinopolitanus Oratione 2. in Dormitione Deiparæ, S. Joannes Damascenus Oratione 2. in Dormitione Beatæ Mariæ, Fulbertus Carnotensis Sermone 2. de Nativitate, S. Petrus Damiani Sermone de Assumptione, S. Bernardus, ac Petrus Blefensis Sermone de Assumptione, & inter Theologos Scholasticos eorum omnium facile princeps S. Thomas Aquinas 3. par. quæst. 27. art. 1., & quæst. 83. art. 5., & opusc. 4. in expositione Salutationis Angelicæ; quibus si addatur communis Ecclesiæ sensus, cui summam adhibendam esse reverentiam & ipse Isaac Casaubonus fatetur in *Exercit. 14. §. 11. Ecclesiæ sensum ne tacitum quidem esse contemnendum*, jam nemo erit, qui sine maxima temeritatis, & dubiæ suspectæque fidei nota possit Assumptionem Virginis in dubium revocare, ut advertunt Ven. Petrus Canisius *lib. 5. de Deipara Virgine cap. 5.*, Melchior Canus *de Locis Theologicis lib. 12. cap. 20.*, Claudius Joly *Dissert. de verbis Ursardi*, Thomassinus in *Tractatu de dierum festorum celebratione lib. 2. cap. 20.*, & Natalis Alexander in *Hist. Eccles. Seculi 1. cap. 4.**

Ut de hujus festi antiquitate aliqua dicantur, adnotare liceat Jacobum Pamelium in *Notis ad Epistolas S. Cypriani Episcopi Carthaginensis* existimasse 17. Ecclesiæ Seculo jam per Ecclesiam celebratum fuisse: *Certe Dormitionis, sive Assumptionis Beatæ Virginis festum celebratum constat jam ab ætate Divi Hieronymi, & Augustini*, eique concordare videtur eruditus Pater Michael Lequien in sua editione Operum S. Joannis Damasceni *tom. 2. pag. 857.*, sed quia hujusce rei certa nobis non supersunt monumenta, quibus Pamelii assertio comprobetur, & certo certius hujus festivitatis epocham figere nesciamus, nihilominus sexto, vel saltem septimo seculo recentiore illam existimare non possumus; & re quidem vera, ut jam superius innuimus, S. Gregorius PP. I., qui in suo Sacramentario antiquum Gelasianum inferuit, xviii. Kalendas Septembris pro hujusmodi festivitate Missam propriam, & orationes assignavit, ex quo argumentum desumimus, etiam non certum, saltem tamen maximæ probabilitatis pro vindicanda festi hujus antiquitate, cum hæc Missa factus forsitan fuerit alicujus Romani Pontificis, qui Gelasium inter & S. Gregorium PP. I. Eccle-

siam rexerat, nisi velimus dicere Sanctum Pontificem celebritatem hanc ex Civitate Constantinopolitana, in qua diu ipse Apochrisarium egerat, Romanam transexisse.

Baronius enim in *notis in Martyrologium*, Florentinus in *notis ad Martyrologium xv. Kalendas Februarii*, Mabillonius in *Liturgia Gallicana lib. 2.*, Pagi in *Breviario Romanorum Pontificum in Sergio I.*, Martene de *antiqua Ecclesiæ disciplina in divinis celebrandis Officiis cap. 39.* certum existimant multo ante S. Pontificis ætatem in principe Orientis Urbe veneratione summa sollemnitate hanc fuisse celebratam; idque ex Nicephoro in *historia lib. 17. cap. 28.* comprobari contendunt, qui cum aliquas Virginis festivitates per Constantinopolitanos Imperatores de novo institutas indicasset, subjungit, Mauritium Imperatorem Assumptionem Virginis xviii. Kalendas Septembris præcepisse celebrandam, neque alia ratione motum Nicephorum dicunt ad diem celebritatis hujusmodi (quod in aliis facere omisit) enuntiandam, nisi quia, ut habetur in Euchologio Græcorum xv. Kalendas Februarias ante ipsum Mauritium sub *dormitionis* titulo festum hoc explebatur.

De hac ipsa festivitate sub Assumptionis nomine fit expressa mentio in antiquo Martyrologio Hieronymiano, quod supra mille annos antiquitatis habet, apud Martene in *novo thesauro Anecdotorum tom. 3. pag. 1559.*, in Martyrologio Morbacen. in veteri Kalendario septingentos ante annos scripto, plurimisque aliis vetustis Kalendaris, atque Martyrologiis, quæ in Vaticana Bibliotheca asservantur.

Sed antequam ultimam manum huic notæ imponamus, non abs re erit diversa alia nomina indicare, quibus in antiquis monumentis festivitas hæc fuit nuncupata. Vel enim dicitur *somnus*, seu *dormitio Sanctæ Mariæ*, ut apud Theodorum Balsamonem Patriarcham schismaticum Antiochenum in *Can. 3. Apostolorum*, vel *mors*, ut in *novella Emmanuelis Comneni*, & in *Euchologio Græcorum*, veluti observavit Hugo Menardus in *Sacramentario Gregoriano pag. 174.*, vel *pausatio*, ut in Kalendaris Romanis editis ab Allatio, & Frontone, in Vaticanæ Basilicæ Evangeliatario, in vetusto Missali Vallicellano *Sollemnia de pausatone Sanctæ Mariæ*, in Codice Vaticano, qui fuerat Monasterii Farfensis, *Vigilia pausatone Sanctæ Mariæ, & Sanctæ Mariæ pausatio*, quæ verba pariter etiam occurrunt in Codicibus a Venerabile Cardinali Thomasio editis, ex quibus præterquamquod aliquid contra veritatem Assumptionis deduci possit, potius eadem innuitur, & confirmatur: *pausatio* enim id temporis significat, quo mortem inter & resurrectionem jacuit in sepulchro Deiparæ corpus, ut erudite demonstravit quidam Clericus Regularis Teatinus, qui Apologiam pro Ven. Cardinali Thomasio litteris consignavit, eo quia, dum de revisione Operum illius doctissimi, piissimique Cardinalis in Sacra Rituum Congregatione ageretur, ex Censuris unus, qui certe antiqua monumenta, ecclesiasticamque disciplinam ne labiis quidem degustaverat, illum insinulaverat parum pie de Virginis Assumptione sensitse, quia codices ediderat, in quibus festivitas hæc *pausatio* appellabatur.

1 Ex secundo Facti concord. §. 1.

Processibus, five Ordinaria, siye Apostolica auctoritate confectis, miracula prostrabant, quibus approbatis, ad JOSEPHI deveniri poterat Beatificationem, sed quia nulla diligentia in gravissimis hisce Caussis unquam fuit inutilis, cum Postulatores cognovissent in Civitate Aletii, Sororem Theresiam Margaritam a S. Josepho Monialem Ordinis Carmelitarum Excalceatarum JOSEPHI expo-
lata ope convaluisse, xvii. Kalendas Octobris MDCCXXXVI. a Sede Apostolica impetrarunt, ut in eadem Civitate de hoc prodigio Acta adornarentur, quæ cum tandem fuissent absoluta, referente Cardinali Tanara, ¹ qui cum Eminentissimus Finy diem clausisset extremum, Causæ Ponens fuerat constitutus, ad juris, & litterarum remissorialium normam fuisse confecta Congregatio Ordinaria Sacrorum Rituum xvii. Kalendas Aprilis MDCCXLIV. pronuntiavit ².

His peractis, non solum de hoc novo miraculo, verum & de aliis duobus, quorum probationes ex Processibus alias tum Ordinaria, tum Apostolica auctoritate exaratis eruebantur, judicium fuit commissum in confectis Antepreparatoria, Preparatoria, & Generali Congregatione, ³ quarum una penes Eminentissimum Tanara vi. Nonas Martii, altera in Palatio Quirinali xvi. Kalendas Decembris MDCCCLI., ac tandem tertia apud Benedictum PP. XIV., qui in hac Causa Promotorem Fidei, dum agebatur de BEATI virtutibus, gesserat, fuit habita.

NERITONEN.

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei P. JOSEPHI A CUPERTINO Sacerdotis Professi Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci.

FACTUM CONCORDATUM

Postquam sa: me: Clemens XII., præmissis de more præmittendis, implorataque denique cælestis luminis & auxilii ope, sub die 15. Augusti 1735. sollemniter pronunciavit: *Constare de virtutibus Ven. Servi Dei Josephi a Cupertino tam Theologicalibus, nempe Fide, Spe, & Charitate, quam Cardinalibus, Prudentia, Justitia, Temperantia, & Fortitudine, earumque respective annexis in gradu heroico: cum juxta laudabilem S. Sedis praxim transitus fieri deberet ad discussionem, & examen miraculorum, & ad Postulatores notitiam pervenisset, ultra alia miracula in antiquis Processibus recepta, quorum validitas, nempe Processuum Apostolicorum Auximani, Assisiensis, & Neritonensis, aliorumque desuper prævie auctoritate Ordinaria compilatorum in iisdem Civitatibus Auximana, Assisiensi, & Neritonensi, referente cl: me: Cardinali Costaguto, jam approbata fuerat sub diebus 13. Martii 1700., & 5. Decembris 1716., aliud desuper asertum miraculum recentius contigisse in Civitate Lycien. ⁴ in personam Sororis Theresiæ Margaritæ a S. Josepho Monialis in Monasterio S. Nicolai Ordinis Carmelitarum excalceatarum ejusdem Civitatis; hinc ad supplices eorum instantias Sacra Rituum Congregatio*

¹ Antonius Tanara Bononiensis a Benedicto PP. XIV. in Cardinalium Collegio cooptatus, obiit Romæ.

² Cit. Fact. concord. §§. 1. 2. 3., & 4.

³ Cit. Fact. concord. §§. 5., & 6.

⁴ Aletium, nunc Lecce, urbs alias Salentinorum seu Messapiæ habet Sedem Episcopalem; distat a Brundisio ad Boream, & Hydrunto ad Austrum 20. millia passus, septem ab ora maris Adriatici ad Occidentem, a Nerito 15., & 50. fere a Tarento ad Ortum. A recentioribus Litiæ dicitur, De ejus Episcopis Ferdinandus Ughellius in Italia Sacra tom. 9.

tio sub die 15. Septembris sequentis anni 1736. remisoriales litteras expediri, atque relaxari decrevit pro opportunis super eo recipiendis probationibus; cui decreto Sanctissimus annuit die 18. ejusdem mensis, & anni.

2 „ In sequelam Apostolicæ hujus Commissionis constructo per Judices delegatos intra terminum præfixum, respectiveque prorogatum ejusmodi Processu, eoque ad Urbem delato, servatis servandis, aperto, sub die 23. Martii 1743. consuetum iidem Postulatores obtinuerunt indultum discutiendi dubium validitatis ejusdem in Congregatione Ordinaria absque interventu Consultorum.

3 „ E vivis post hæc erepto cl: me: Cardinali Finy Ponente, seu Relatore Causæ, Sanctitas Vestra sub die 18. Aprilis sequentis an. 1744. me in ipsius locum cum omnibus & singulis facultatibus necessariis & opportunis benigne subrogavit, atque deputavit.

4 „ Die 16. Maii ejusdem anni 1744. Sacra Rituum Congregatio, me referente, validitatem supradicti Processus approbari posse censuit, si Sanctitati Vestræ placuisset, & Sanctitas Vestra assensum suum præstitit die 20. ejusdem mensis, & anni.

5 „ His præhabitis, sub die 2. Martii mox elapsi anni 1751. habita fuit in Ædibus meis Congregatio Antepreparatoria; successiveque die 16. Novembris ejusdem anni in Palatio Apostolico Quirinali altera Congregatio Præparatoria super examine tam antiquorum, quam supradicti alterius recentioris miraculi.

6 „ Et cum modo supersit tantum habenda postrema Congregatio Generalis coram Sanctitate Vestra; idcirco ad supplices Postulatores preces sequens subscripsi dubium cum R. P. Fidei Promoto-

re jam concordatum, nempe dubium:

An, & de quibus miraculis constet in casu, & ad effectum, de quo agitur.

A. Card. Tanarius Causæ Ponens.

Die S. Patriarchæ Francisco sacra postquam ad ejus aram provolutus in Basilica Sanctorum XII. Apostolorum omnipotenti Deo incruentum Sacrificium, & Hostiam, placationis obtulerat, ex propositis miraculis duo Benedictus Pontifex duxit probanda; sententias deinceps Eminentissimorum Cardinalium, ac Reverendissimorum Consultorum, ut receptam servaret consuetudinem; requisivit, an tuto esset ad Beatificationem JOSEPHI deveniendum, ac tandem honores Beatis debitos per litteras in forma Brevis expeditas x. Kalendas Martii MDCCLIII. JOSEPHO tribui mandavit, ut eleganti ornatu peractum in Basilica Vaticana fuit.

Tunc Christifidelium pietas, animique devotio, & veneratio erga BEATUM VIRUM fervere magis magisque in dies coepit ob continua præsertim, quæ ad ejusdem intercessionem ab Altissimo edebantur prodigia, quæ tanta, tamque frequentia erant, ut mole sua, & rerum varietate dubios, incertosque Postulatores redderent, quæ in ea fecunda prodigiorum messe præsertim seligerent, ut Apostolico judicio probarentur; sed cum diu deliberassent, sequentia elegerunt.

In Oppido non ignobili, quod per viam Prænestinam, aut Lavicanam iter habentibus occurrit nomine *Zagarola* erat virgo Maria Magdalena Panzironi appellata, quæ in ipso ætatis flore adversa coepit laborare valetudine multis, diversisque morbis afflictata, quos cum per annos plurimos tollerasset, in tumorem incidit scirrhosum, qui cum in stomaco insideret, non solum animam ei intercludebat, verum & ad extrê-

E 2 mum

1 Ex 3. Fact. concord. §. 1.

2 Zagarolum Castrum Campaniæ Romanæ in Ditione Pontificia viginti millia passus a Roma di-

stans, aliqui illud credunt ædificatum super Gabii rudetibus; gaudet Ducatus titulo.

num agōnem ita eam redegerat, ut jamjam morituram cognati, affinesque deslerent. Forte ex iis, quæ adstabant, Mulier quædam inferit inter digitos infirmæ Reliquias, & ad tumorem imaginem JOSEPHI apponit. At mirabilis Deus in Sanctis suis! Quæ moritura credebatur e lecto statim profiliit, ad coenam domesticam venit, & summo mane gratias Deo, & JOSEPHO actura templum petiit.

Auximi qua in urbe BEATI corpus requiescit, agaso, cui nomen erat Bernardinus Sinigagliese, licet sinistrum femur ab erodente herpete excruciatum, depastumque haberet, tamen paupertate coactus agere jumenta ad multos dies non intermisit, donec violenta febris correptus, immanibusque doloribus divexatus, invitus quamvis & reluctans, lectulo fuit detentus. Dolores inter & cruciatus quandoquidem a JOSEPHO auxilium expostulat, tum precanti per visum JOSEPHUS apparet, eique Litanias Virginis secum imperat recitare, sanitatemque promittit. Incipiunt alternatim Litanias dicere usque ad ea verba, quibus Virgo salus infirmorum vocitatur; tum visum disparuit, & Bernardinus ita perfecte sanatum, viribusque restitutum se cognovit, ut postmodum ejus diei ad interruptum opus pergeret.

Mira quidem relata prodigia fuere, sed stupendum supra modum illud profecto fuit, quod Serviliani, Diocesis Firmanæ Oppidum, accidit an. MDCCVI. Benedicta enim Pierangelini ob enatas in corde polyposas moles post diuturnum per multos annos protractum morbum ad extremum usque fuerat redacta, cum JOSEPHI intercessione, cujus Reliquiæ ad ejus pectus fuerant applicitæ e corde hujusmodi polyposis molibus divulsis, & contra ipsius naturæ leges per sectam venam, quam salvatellam Medici omnes vo-

cant, exclusis, perfecte ita sanitati fuit restituta, ut haud multo post ad templum accedere, Exomologesim explere, sacraque Eucharistia refici potuerit.

De tribus hisce miraculis eorum rumore permoti Causæ Postulatores a Sacrorum Rituum Congregationis Eminentissimis Patribus obtinere, ut Apostolica auctoritate Romæ, Auximi, & Firmi inquisitiones instituerentur, quæ cum ad ultimum finem essent perductæ v. Nonas Martii MDCCXI. earum validitas¹ per Cardinalem Galli² postremum hujusce Causæ Relatorem apud eandem Sacram Congregationem fuit in judicium felicissime adducta.

Disceptatio autem de ipsis miraculis, quæ nonnisi XIV. Kal. Septembris MDCCXIV. in Congregatione Antepreparatoria penes eundem Cardinalem Galli fuerat incepta, & in Preparatoria in Quirinali Aula IV. Idus Decembris MDCCXV. profecuta,³ non potuit tamen absolvi, ante quam ob nonnullorum doctissimorum Suffragatorum dubietatem, per novum examen constaret certissime nunquam in posterum eisdem, aliisque similibus morbis afflictatam fuisse Mariam Magdalenam Panzironi, de cujus miraculosa sanatione primo loco disputabatur, & hæc causa fuit, cur Romam sanata ipsa, aliisque omnibus, qui hac de re testimonium dicere debebant, accersitis, apud eundem Eminentissimum Cardinalem, adstante etiam R. P. D. Cajetano Forti tunc Fidei Promotore, novus fuerit Processiculus compilatus, ⁴ ex quo cum ad evidentiam usque apparuerit, nunquam sequenti tempore eisdem morbis correptam sanatam Virginem, IX. Kalendas Octobris MDCCXVI. coram SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO CLEMENTE PP. XIII. Generalia Comitata fuere indicta, in quibus rationibus omnibus recte perpensis, atque ponderatis, cum nullius ponderis difficultates oppositas

exi-

¹ *Cit. Fact. concord. a §. 2. ad 8.*

² *Antonius Andreas Galli Bononiensis Abbas Canoniarum Regularium Sanctissimi Salvatoris a Benedicto PP. XIV., cui optime egregiæ viri virtutes erant perspectæ Cardinalis Tituli Sancti Petri ad Vincula VI. Ka-*

endas Decembris MDCCXIII. declaratur, ac post per mortem Cardinalis Besozzi Major Pœnitentiarius constituitur: decessit Romæ MDCCXVII.

³ *Cit. Fact. concord. §. 9.*

⁴ *Cit. Fact. concord. §. 10.*

existimassent Eminentissimi Patres, & doctissimi Suffragatores, eadem tria miracula tanti fecere, ut digna judicarent quæ per Apostolicum SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI oraculum firmarentur.

NERITONEN.

Canonizationis B. JOSEPHI A CUPERTINO Sacerdotis Professi Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci.

FACTUM CONCORDATUM.

1 „ **P**ostquam inclytus Minorum Conventualium Ordinis alumnus Ven. JOSEPHUS A CUPERTINO, probatis jam a se. rec. Clemente XII. die 15. Aug. 1735. ejus virtutibus in gradu heroico, probatisque deinde a sa. me. Benedicto XIV. die 4. Octobris anni 1752. duobus miraculis ab Omnipotenti Deo ad illius invocationem dudum patratis, fuit inde merito ab eodem Benedicto XIV. inter Beatos adscriptus, edito hac de re Brevi die 20. Februarii sequentis anni 1753.

2 „ Cum illico in ejusdem anni decursu, ac deinceps coepta sint pluribus in locis nova fieri miracula ad ejusdem BEATI intercessionem, quibus Deus Optimus Maximus, veluti totidem de Cælo signis videbatur amicum suum, ut superius etiam in terris ad Canonizationis honores ascenderet, invitare; hinc interim vita functo Cardinali Tanara Causæ Relatore, ad Postulatoris preces placuit eidem Pontifici sa. me. Benedicto XIV. me infrascriptum in ejus locum subrogare, edito decreto die 6. Julii 1754.

3 „ Proposito deinde in Sacra Congregatione dubio super signatura Commissionis reassumptionis Causæ, cum enixis votis, piisque instantiis Regum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, eadem Sacra Congregatio affirmative respondit die 13. Julii 1754., cui resolutioni idem Summus Pontifex annuit, &

„ Commissionem reassumptionis propria manu signavit die 17. ejusdem mensis, & anni 1754.

4 „ Instante postmodum Postulatore pro concessione remissorialium ad effectum, construendi Apostolica auctoritate Processus super tribus respective miraculis, primum scilicet in Urbe, alterum in Civitate Auximana, ac tertium in Diocesi Firmana, Sacra eadem Congregatio ejusmodi litteras benigne concessit sub tribus respective diebus 30. Augusti 1755., 13. Decembris 1756., & Julii 1757. eodem Summo Pontifice approbante sub respective diebus 10. Septembris 1755., 13. Decembris 1756., & 27. Julii 1757.

5 „ Completo autem ante omnes Auximano Processu, eoque ad Urbem perlato, Sacra Congregatio ejus aperitionem indulgit die 26. Martii 1757., annuente Sanctissimo die 2. Aprilis ejusdem anni.

6 „ Translato deinde ad Episcopatum Carpentoraeten. Episcopo Septempedano, qui unus erat ex tribus Episcopis pro Firmani Processus constructione delegatis, extinctaque proinde ejus jurisdictione, Sacra Congregatio ad humillimas preces Postulatoris illius jurisdictionem tanquam Episcopi Carpentoraeten. pro dicti Processus continuatione prorogavit die 10. Decembris 1757., assentiente Summo Pontifice die 17. ejusdem mensis, & anni; eodemque Processu absoluto, & ad Urbem perlato, SANCTITAS VESTRA ad ejus aperitionem, servatis servandis, deveniri posse indulgit die 11. Octobris 1758.

7 „ Cumque elapsus interim esset terminus trium annorum pro constructione Romani Processus assignatus, eadem SANCTITAS VESTRA præfatum terminum ad alios sex menses benigne prorogavit die 24. Novembris anni 1759. eodemque Processu subinde completo, & in actis Sacra Congregationis exhibito, eadem SANCTITAS VESTRA, ut servatis servandis, aperiri posset, indulgit die 26. Aprilis 1760.

8 „ Proposito deinde, ex prævia SANCTITATIS VESTRÆ ab interventu Consultorum „ dispen-

„ dispensatione indulta die 17. Sept. 1760.
 „ in Sac. Rituum Congregatione Ordinaria :
 „ dubio: *An constet de validitate Processuum*
 „ *in Civitatibus, & Diocesisbus Auximana,*
 „ *& Firmana, necnon in Urbe auctoritate*
 „ *Apostolica constructorum &c.* eadem
 „ Sacra Congregatio, audito etiam in vo-
 „ ce, & in scriptis R. P. Fidei Promotore,
 „ *affirmative* respondit die 3. Martii 1761.
 „ quam resolutionem SANCTITAS VESTRA
 „ benigne approbavit die 7. ejusdem mensis,
 „ & anni.

9 „ Opportune postmodum ad examen
 „ relevantiæ miraculorum contentorum in
 „ dictis Processibus semel atque iterum de-
 „ ventum est; & primo quidem in Congre-
 „ gatione Antepreparatoria habita in meis
 „ ædibus die 18. Septembris anni 1764., de-
 „ inde in altera Preparatoria habita in Pa-
 „ latio Apostolico Quirinali die 10. Decem-
 „ bris elapsi anni 1765.

10 „ Cumque ex benigna SANCTITATIS
 „ VESTRÆ dispensatione die 15. Februarii cur-
 „ rentis anni 1766. novus etiam, sed absque
 „ sollemni formalitate, Processiculus acces-
 „ serit coram me, & cum interventu R. P.
 „ Promotoris Fidei in Urbe instructus super
 „ continuatione sanitatis Mariæ Magdale-
 „ næ Panzironi, de qua primum miracu-
 „ lum prædicatur.

11 „ Illud nunc superest, ut Causa in Con-
 „ gregatione Generali habenda coram SAN-
 „ CTITATE VESTRA proponatur, ad quem effe-
 „ ctum sequens in ea discutiendum, & cum
 „ R. P. Promotore concordatum subscripti
 „ dubium;

*An, & de quibus miraculis post in-
 dultam eidem BEATO venerationem con-
 stet in casu, & ad effectum, de quo
 agitur?*

D. A. A. Card. Galli Ponens.

Decretum autem, quo tria hæc jam exa-
 minata, & discussa miracula BEATI JOSE-
 PHI A CUPERTINO probarentur, statim ema-
 nandum, minime SUMMUS PONTIFEX existima-
 vit opportunum, sed preces Altissimo hac
 de re fundere prius assidue decrevit, cate-
 rosque id quoque peragere hortatus est,
 quibus exemplum dare non prætermisit, in
 genua quotidie provolutus ante Divinum
 Eucharistiæ Sacramentum; quod licet a fe-
 licissimis gloriosissimisque sui Pontificatus
 initiis facere nunquam omiserit, tamen per
 id tempus longius ferventiusque præstabat,
 verum IV. Idus Octobris MDCCLXVI. cum per
 religiosissimos Patres Ordinis Prædicatorum
 octava sollemnitatis Rosarii celebraretur,
 cujus JOSEPHUS, dum in vivis erat, devo-
 tissimum sese ostendit, ad se evocavit Emi-
 nentissimos Cardinales Antonium Andream
 Galli Causæ Ponentem, & Feroni Sacrorum
 Rituum Congregationis Præfectum, ac Illu-
 strissimos Dominos Carolum Alexium Pisanî
 Fidei Promotorem, & Vincentium Mace-
 donium, qui ejusdem Congregationis est a
 Secretis, illisque adstantibus, oraculo suo
 hæc ipsa miracula roboravit, cujus rei de-
 cretum edi, ac in tabularium Sacræ Con-
 gregationis referri jussit.

N E-

¹ Optimo quidem jure Ordinis Fratrum Præ-
 dicatorum Alumni præ cæteris in festivitate Rosa-
 rii celebrantia sui animi pietatem præferunt, nam
 certa illa precandi formula, quam Rosarium appel-
 lamus, in auctorem agnoscit S. Dominicum ejus-
 dem Prædicatorum Ordinis parentem; quæ res, etsi
 per coevos Scriptores minime comprobetur, tamen
 satis superque nostro judicio firmari videtur ex con-
 tinua, ac nunquam interrupta traditione, quæ vi-
 guit, semperque viget in florentissimo Prædicato-
 rum Ordine, qui maximæ sibi laudis ducit Domi-
 nicum hanc precandi formam primum invenisse, &
 ex Constitutionibus Leonis PP. X., S. Pii PP. V.,
 Gregorii PP. XIII., Sixti PP. V., Alexandri

PP. VII., Ven. Innocentii PP. XI., & Clemen-
 tis PP. XI, qui omnes hanc laudem S. Dominico
 attribuunt, quibus accedunt quamplurima antiqua
 monumenta, quæ ad evidentiam usque ostendunt
 ejusmodi precandi morem post S. Dominici obitum
 per Patres Ordinis Prædicatorum quammaxime fuisse
 propagatum, ut videri potest in *Bibliotheca eorundem
 Patrum* Echard tom. 1. pag. 352., & tom. 2.
 pag. 271.. Quæ omnia monumenta cum ab erudito
 Baillet, vir alioquin rigidioris critices, attente fuissent
 considerata, in causa fuere, ut scribere non dubita-
 verit sine magno piaculo non posse hanc gloriam San-
 cto Dominico detrahi.

NERITONEN.

Canonizationis BEATI JOSEPHI A CUPERTINO Sacerdotis Professi Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci.

Postquam Ven. Dei Servus JOSEPHUS A CUPERTINO Sacerdos professus, ac inclytus Alumnus Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci fuerat a fel. rec. Benedicto XIV. in Beatorum album adscriptus per Breve editum die 20. Februarii anni 1753., illico in ejusdem anni decursu, ac deinceps coepta sunt pluribus in locis nova fieri miracula ad ejusdem BEATI intercessionem, quibus Deus Optimus Maximus, veluti totidem de Caelo signis, videbatur amicum suum (qui cum adhuc incola teneretur in terra, prae vehementissimo Dei sui desiderio tamquam domesticus haberetur in Caelis), ut superius etiam ad Canonizationis honores ascenderet, invitare.

Ex quibus cum tria miracula ad invocationem dicti BEATI postmodum patrata, fuerint examini proposita in tribus de more Congregationibus, Antepreparatoria die 18. Septembris 1764., Preparatoria die 10. Decembris 1765., ac tandem Generali coram SANCTISSIMO die 23. Septembris currentis anni 1766. coacta: primum videlicet *subitae sanationis Mariae Magdalena Panzironi ab immani diuturno scirrroso, ac maligno tumore in epigastrio, quo ad extremum vitae discrimen adducta fuerat, quin ultra eodem morbo laboraverit; alterum liberationis Benedictae Pierangelini a pessima inveterata cordis organica affectione funestissimis stipata symptomatibus; miro insuper modo per duarum molium peritiorum artis medicae judicio uti polyposarum, sive polyporum existimatarum, e dissecta vena salvatella cum educto sanguine expulsionem, secuta in instanti; postremum denique supra numerum per-*

fecta, ac instantanea Bernardini Sini-gagliese sanationis ab herpete molestissimo in grave ac pertinax ulcus exedens, sive corrosivum converso, pessimis comitantibus symptomatibus.

Cumque SANCTITAS SUA, auditis Reverendissimorum Cardinalium, & Consultorum suffragiis, resolutionem adhuc differre censuerit, ut rem maturius deliberaret, & suis, aliorumque precibus a Patre luminum divinum imploraret auxilium: quod cum abunde peregerit, idem SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER PAPA CLEMENS XIII. supradicta tria miracula in tertio genere constare sollemniter decrevit; atque ita, accitis coram se Reverendissimis Cardinalibus Galli Causae Relatore, & Feroni Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, necnon R. P. Carolo Alexio Pisani Fidei Promotore, meque infra scripto Secretario, declaravit.

Idemque Decretum publicari, atque in Acta Sacrorum Rituum Congregationis referri mandavit. Hac die 12. Octobris 1766.

Joseph Maria Card. Feroni S. R. C. Praefectus,
Loco * Sigilli.

V. Macedonius S. R. C. Secretarius.

VI. Kalendas Februarii MDCCCLXVII. Generalis Confessus dictus est, quo an tuto ad JOSEPHI sollemnia Canonizationis esset deveniendum quaereretur, ut auditis Patrum suffragiis, tandem inter Sanctos BEATUS JOSEPH adnumeraretur. In hoc frequentissimo Cardinalium, ac Consultorum Conventu nemo unus fuit, qui non opinaretur, honores Sanctis debitos tribui etiam BEATO JOSEPHO posse, idque libentissimo & attento animo ab Eminentissimis Suffragatoribus SUMMUS PONTIFEX excepit, sed prudentiae legibus innoxius ad aliam diem distulit animum suum explicare, interim Divinum Numen orationibus consulere volens.

Illuxit denique dies IV. Nonas Februarii, quo Purificationis Deiparae memoriam sollemni ritu Ecclesia recolit. PONTIFEX ad Sacel-

Sacellum Paulinum venerat ubi cereorum benedictione expleta, Eminentissimis Patriarchis, Reverendissimis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Romanæ Curie Præsulibus, qui in Pontificio Sacello locum habent benedictos cereos distribuebat, Sacroque etiam quamdevotissime assisterat, cum ad se accersivit Eminentissimos Dominos Cardinales Feroni Sacrorum Rituum Congregationis Præfectum, & Laurentium Ganganelli Ordinis Minorum Conventualium, nam Eminentissimus Galli Causæ Ponens adversa premebatur valetudine, & Fidei Promotorem, ac Congregationis Secretarium, deditque in mandatis statim

emanandum decretum fore, quo declararetur posse quodcumque BEATI JOSEPHI Canonizationem expleri.

N E R I T O N E N .

Canonizationis BEATI JOSEPHI A CUPERTINO Sacerdotis Professi Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci.

Admirandum BEATI JOSEPHI A CUPERTINO Sacerdotis Professi inclyti Minorum Conventualium Ordinis Sancti Francisci alumni sanctitatem, qui toto

1 Sollemnis hac die cum cereis accensis prius per Sacerdotem benedictis instituitur supplicatio, cujus rei allegoricam rationem assignat Ivo Episcopus Carnotensis in *Serm. 11. de Purificatione*, sicut enim, inquit, Beatissima Virgo infantem Jesum in vlnas gestans, ejus recognovit majestatem, quæ nostrorum peccatorum tenebras dissipavit, ita Christifideles dum ardentibus cereos in manu gestant, in ipsis cereis propriam carnem, & imbecillitatem, ac in illorum splendore gratiam, qua mentes hominum illustrantur, debent recognoscere.

Joannes Gerson Cancellarius Parisiensis *de directione cordis considerat. 21.* allegorico sensu posthabito, inquit, quod festum Purificationis *Candelaria* vulgo dicitur, quia portantur *candela ardentes* illo die in honorem purissimæ, & lucidissimæ Virginis Mariæ, quæ prius portari apud Gentiles consueverant in venerationem cujusdam Deæ, & in lustratione Urbis Rom. m. e. Quis autem fuerit, qui hosce ardentibus cereos in sollemni supplicatione instituerit deferendos, minime exponit Gerson, nec conveniunt inter se eruditi, cum nonnulli cum Baronio autument supplicationem hujusmodi per Sergium PP. I. fuisse institutam eo quia, ut Anastasius, seu quisque est auctor libri Pontificalis habet, præcepit, ut hac die e templo S. Adriani in foro boario ad S. Mariæ Majoris Clerus, populusque supplicatum procederet.

Nos ab horum sententiâ libentissime recedimus, & cum Menardo in *Notis ad Sacramentarium S. Gregorii PP. I.*, Henschenio *ad diem secundam Februarii*, Rocca *tom. 1. edit. Romæ 1719. pag. 215.*, & Saxio in *Dissertat. Apologetica corporum Sanctorum Gervasii, & Protasii §. 14.* exillimamus hanc supplicationem multo ante Sergium PP. fuisse per Ecclesiam statutam, ut *amburbialia*, quæ Februario mense celebrabantur, omnino eliminarentur, quæ dicebantur etiam *Februalia*, sive *lustrationes*; februlare namque Sabinorum lingua, ut adnotavit Ovidius *Fastorum lib. 2. vers. 19.* expiare, seu purgare significabat, & hoc ipsum denotabat verbum lustrare, quod a Græco *λυσιν* deducitur; hinc *februa* dicuntur *purgamina*, sive *piamina*, & ipse Februario mensis ita fuit nuncupatus, ut *loc. cit. vers. 49.* innuit Ovidius, quod tum populus februaretur, idest lustraretur, aut purgaretur, cum enim antiquitus mensis iste terminus, ac anni finis esset, ut habet Vopiscus in *Aureliano cap. 20.* in eo convenientius videbatur totius anni peccata purgare.

Hicce sacris Urbis, agri, & etiam universus populus lustrabatur: Urbs lustrabatur cum insignis aliqua calamitas accidisset, vel grave scelus fuisset perpetratum, sacrificio quod *amburbium* vocabant, ut exponit Festus *ea voce*, tunc enim hostiam, quam *amburbialem* appellabant, circa Urbem ducebant, teste Lucano *lib. 1. vers. 592.*: agri lustrabantur circumitione, ut videre est apud Virgilium *Ecl. 5. vers. 74.*, & sacrificio pro felici proventu frugum *Georgic. lib. 1. vers. 341.* quod sacrificium *amburbiale* dicebatur, & a Fratribus Arvalibus expleri solebat.

Populus lustrabatur quinto quoque anno a Censoribus in Campo Martio sue, ovc, & tauro circum exercitum ductis, & mox immolatis, quod sacrificium *Suovetaurilia*, *vcl. Solitaurilia* dicebatur; sic Festus *hac voce*: idque Romani vocabant lustrum condere, ut Livius *lib. 1. cap. 44.*

Quam lustrandi consuetudinem congrua, & religiose Christiana mutavit Religio; cum eodem mense, hoc est hodierna die in honorem Sanctæ Genitricis, & perpetuæ Virginis Mariæ non solum Clerus, sed omnis plebs Ecclesiarum loca cum cereis, & diversis hymnis lustrantibus circumerant, inquit S. Ildephonsus Toletanus, qui vii. Seculo floruit *tom. 12. Bibliotheca Patrum pag. 589.*, illique consentit S. Eligius ejus fere coetaneus.

Hinc nemo non videt quam a vero aberraverit Hospinianus Scriptor Heterodoxus dum in tractatu *de origine Festorum pag. 52.* loquens de hoc Purificationis festo scripsit. *Institutum est autem festum hoc cum suis ceremoniis ad imitationem festi ethnici*; non enim ad imitandas, sed potius ad eliminandas Ethnicorum superstitiones instituta festivitas hæc fuit.

Hicce tamen non obstantibus, non denegamus Sergio PP. I. laudem, quod hanc supplicationem ante ipsum institutam bene ordinaverit, præcepitque ab Ecclesia S. Adriani ad Liberianam Basilicam peregere, ut adnotat ad rem Martene *de antiqua Ecclesie disciplina in divinis celebrandis Officiis cap. 15.*, & eruitur ex Auctore libri Pontificalis: *Constitutum autem, ut diebus Annuntiationis, Nativitatis, & Dormitionis Sanctæ Dei Genitricis semperque Virginis Mariæ, ac Sancti Simeonis, quod Hypapantem Græci appellant Litania exeat a S. Adriano, & ad Sanctam Mariam Populus occurrat.*

„ toto peregrinationis suæ tempore ad Deum
 „ in corde suo ascensiones disposuit, adeo
 „ ut homo cœlestis videretur, tribus novis-
 „ sime miraculis eximiis, Omnipotente
 „ Numine contestante, die 12. Octobris an-
 „ ni 1766. a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO
 „ PAPA CLEMENTE XIII. sollemniter appro-
 „ batis, tandem, uti in more positum est,
 „ in Congregatione Generali, habita die 27.
 „ Januarii proxime elapsi coram SANCTITA-
 „ TE SUA, ad propositum dubium deventum
 „ est: *An stante approbatione prædictorum*
 „ *miraculorum tuto procedi possit ad sollem-*
 „ *nem dicti BEATI Canonizationem*: in qua
 „ licet omnes Patres in adfirmantem descen-
 „ dissent sententiam, æquum tamen SAN-
 „ CTISSIMUS DOMINUS NOSTER sublime hu-
 „ jusmodi iudicium protrahere censuit, ut,
 „ invocato prius consilii, & veritatis Spiri-
 „ tu, de ejus vultu prodiret, a quo veluti
 „ fonte sanctitatis radii promanant, quibus
 „ ita BEATI JOSEPHI pectus accensum fuit;
 „ ut tam in Jesum, qui justorum est caput,
 „ quam in Deiparam, ex qua sicuti ex ejus
 „ collo vitales gratiæ specialius profluunt in
 „ amicos, vehementissima usque ad ecsta-
 „ sim raptus exæstualet caritate, cupiens
 „ dissolvi, & esse cum Christo.

„ Hac igitur infrascripta recurrente die
 „ Purificationis, qua Dei Genitrix lege su-
 „ perior sese legi submitit, & se templo,

„ suumque Filium templi Dominum Re-
 „ demptorem nostrum obtulit, ut ritualia
 „ legis observaret, SANCTITAS SUA, per-
 „ acto sacrosancto Missæ Sacrificio, adstan-
 „ tibus Reverendissimis Cardinalibus Fero-
 „ ni Sacrorum Rituum Congregationi Præ-
 „ fecto, & Ganganelli in locum Reveren-
 „ dissimi Cardinalis Galli Relatoris, necnon
 „ R. P. Carolo Alexio Pisani Fidei Promo-
 „ tore, meque infrascripto Secretario, præ-
 „ sens Canonizationis BEATI JOSEPHI A CU-
 „ BERTINO quodcumque faciendæ decre-
 „ tum publicari, & in Actis Sacrorum Ri-
 „ tuum Congregationis recenseri manda-
 „ vit. Die 2. Februarii 1767.

Joseph Maria Card. Feroni Præfectus,
 Loco * Sigilli.

V. Macedonius Sac. Rit. Congreg. Secretarius.

BEATUS HIERONYMUS ÆMILIANUS Venetæ
 gentis gloria, & præclarum ornamentum
 tanto virtutum, & sanctitatis splendore, dum
 in humanis egit, refulsit, ut statim ac vi.
 Idus Februarii MDXXXVII. mortem in oppi-
 do Somaschæ obiit, honores qui per fide-
 les erga viros illos, qui jam de manu Do-
 mini coronam justitiæ receperunt, exhi-
 bentur, & sibimetipsi præstari meruerit¹;
 verum cum religiosissima Clericorum Re-
 gularium Familia, quæ ab oppido Soma-
 schæ nomen obtinet², quæque HIERONY-
 MUM

¹ Ex prim. Fact. concord. §§. 1. & 2.

² Statim ac HIERONYMUS ÆMILIANUS superos
 petiit, Angelus Marcus Gambarana, qui inter pri-
 mos socios ac discipulos fuerat a HIERONYMO alle-
 ctus, ut Congregatio Somaschæ in dies adaugeretur,
 atque uberiores in vinea Domini Sabaoth fructus ede-
 ret, cognovit necessarium omnino fore, ut per Se-
 dem Apostolicam aliquo approbationis privilegio mu-
 niretur. Hinc idem Gambarana Romam petiit, &
 a Paulo PP. III. obtinuit anno MDXL., ut Apostolica
 sanctione institutum, ac vivendi norma, qua Soma-
 schæ Congregationis alumni utebantur, firmaretur,
 cui Pauli PP. III. sanctioni novum robur, ac firma-
 mentum adjecit anno MDLXIII. Pius IV., qui eisdem
 Somaschenses pluribus cumulavit privilegiis, & affe-
 cit beneficiis.

Neque his contentus Gambarana, ut eandem
 Congregationem firmam stabilemque redderet, illam
 in Regularem voluit Familiam erigere; quamobrem
 Romam misso Aloysio Baldonio, cui id dederat ne-
 gocii, ut efficacissime penes Pontificem ea de re age-
 ret, effecit, ut Sanctus Pius PP. V. VIII. Idus De-
 cembrii MDLXVIII. per suas Apostolicas litteras in for-

ma Brevis directas, eandem Congregationem veram
 Regularem Familiam declararet, atque illis, qui ei-
 dem Congregationi nomen dederant sollemnia Reli-
 gionis vota emittendi potestatem faceret.

Hiscæ Apostolicis litteris obtentis, Angelus Mar-
 cus Gambarana cum aliis quinque ex Congregationis
 senioribus coram Cæsare Gambarana Episcopo Derto-
 næ, cui hanc provinciam Pontifex demandaverat,
 sollemnia religiosa vota nuncupavit; idque ceteri
 omnes postmodum præstiterunt præter unum Primum,
 de Comitibus, qui adversa afflictatus valetudine, li-
 cet in eadem Congregatione ad obitum usque per-
 manserit, opportunum non exilimavit se eisdem
 votis obstringere.

Ex eo tempore Generalem Præpositum hæc
 Congregatio habuit, quod munus omnium suffragiis
 coactus ipse Gambarana, qui tantum operis, ac stu-
 dii in ipsius Congregationis splendorem ac incremen-
 tum contulerat, omnium primus sustinuit. Quamplu-
 rimis privilegiis Congregatio hæc fuit a Romanis
 Pontificibus condecorata. Sixtus PP. V. anno MDLXXXV.
 illam a jurisdictione Episcoporum immunem liberam-
 que voluit. Clemens PP. VIII. anno MDXCIV. illius
 Con-

MUM in parentem habet, ac veneratur, votis instaret efficacissimis, ut Sedis Apostolicæ inviolabili sanctione HIERONYMI nomen gloriosum redderetur, & honores illi, qui tunc certis finibus continebantur, per universam Ecclesiam extenderentur, hinc anno MDCXIV. id operam præsertim dedit, ut Venetiarum, Tarvisii, Bergomi, Brixia, Papiæ, & Mediolani per locorum Ordinarios testes, qui de virtutibus, & miraculis HIERONYMI testimonium dicere posse videbantur ad examen vocarentur, ut quam citissime de ÆMILIANO inter Sanctos referendo apud Apostolicam Sedem ageretur ¹.

Summa diligentia, ac cura Acta hæc fuisse a vigilantissimis Præfulibus adornata, ac Romam ad Sacrorum Rituum Congregationis Eminentissimos Patres transmissa, qui cum perquam diligenter rumorem, seu famam sanctitatis, quæ inde surgebat optime considerassent, Commissionem introductionis Causæ signandam fore existimarunt, quod benigne præstitit VII. Kalend. Junii MDCXXXIII. Gregorius PP. XV. ².

Erant tunc pluribus in Urbibus, quas eximii HIERONYMUS condecoraverat virtutibus, ut Causa hæc necessariis non desti-

tueretur præfidiis, Apostolica auctoritate Processus exarandi, quapropter Postulatoribus Causæ rem acrius agentibus Prædie Nonas Novembris litteras remissoriales Sacra Congregatio dedit, ut Mediolani, Brixia, & Tarvisii Apostolica auctoritate Acta hæc compilarentur; hinc v. Nonas Junii MDCXXXIV. Venetias, tum IV. Kalendas Februarii MDCXXXV. Bergomum, & IX. Kalendas Maii Papiam, ac tandem XIII. Kalend. Septembris MDCXXXVII. Somascham 3 alteras remissoriales litteras direxit, ut eo etiam locorum locupletissimi conficerentur Processus.

Cum hisce Processibus ultima manus fuisset apposita, continuo viris lectissimis, ornatissimisque, ac in omnium scientiarum genere, & præcipue hisce in Causis versatissimis Joanni Baptista Coccino, Philippo Pirovano, & Clementi Merlino Rotæ Auditoribus traditi fuere, ut ad trutinam revocarentur. Summa cura, vigilantia, ac studio Acta hæc, ex quibus HIERONYMI virtutes quammaxime comprobabantur, viri eximii pervolverunt, maturaque deliberatione pensarunt, & ut mos tunc obtinebat perspicuam litteris mandarunt Relationem ⁴, quam anno

MDCXXX.

Constitutiones probavit; ac tandem Paulus PP. V. anno MDCV. primum omnia, quibus fruebatur privilegiis nova Constitutione firmavit, hinc anno MDCVII. ea privilegia, quibus Ordines, quos Mendicantium vocant, sunt affecti, eidem elargitus est, ac denique anno MDCXIV. Somaschensibus Clericis concessit, ut Sacramenta possent ministrare illis, qui in eorum Collegiis diem clauderent extremum, & illorum cada- vera possent terræ mandare.

Plura Clerici Somaschenses Collegia moderantur, in quibus juventutem scientiis, bonisque moribus informant, quorum omnium sane princeps est illud, quod Romæ habent, quodque Clementinum vocant. Illud enim Clemens PP. VIII. anno MDCXCV. a fundamentis erexit, ac Somaschensibus dedit incolendum, ut scientias, & pietatem Dalmaticos pueros docerent, qui pueri, licet anno MDCXXVII. per Urbanum PP. VIII. Lauretum fuissent translati, Collegium tamen Clementinum sub cura ipsorum Somaschensium permanit; ad ipsum enim ephebi pueri majorum gloria, ac nobilitate præstantes, ut a Religiosis viris litteris, bonisque moribus imbuantur non solum a Romanæ Urbis patriciis viris, sed ab exteris, remotisque nationibus etiam mittuntur.

Qui plura de Congregatione Somaschæ scire desiderat consulat, si lubet, Augustinum Turturam in *vita HIERONYMI ÆMILIANI*, Bollandum *tom.2. Februarii*, Augustinum Barbofam de *Jure Eccl. cap.41.*

n.160., Afcanium Tamburinum de *Jure Abatum tom.2. disp.24. quest.4. num.86.*, Sylvestrum Maurolicum *Mare oceano di tutte le Religioni lib.1. cap.68.*, Hermantium *Etablissement des Ordres Religieux*, Hieronymum Rubeum *Bulla, & Privilegia Pontificia Congregationis Somaschæ, & Diplomata a diversis Pontificibus Clericis Regularibus Congregationis Somaschæ concessa*, & laudatum Helyot *Histoire des Ordres Monastiques Religieux, & Militaires par.3. tom.4. pag.323. Paris 1715.*

¹ Cit. *Fact. concord. §.2.*

² Cit. *Fact. concord. §.2.*

³ Cit. *Fact. concord. §.2.*

S ANCTISSIMO D. N.

URBANO VIII. P. O. M.

4 „ **Æ** Ternus æque, ac amantissimus rerum omnium conditor, & parens Deus, Beatissime Pater, in primogenitis olim Judaicæ Synagogæ vallibus electam sibi vineam plantaverat (Hieremia 2. d. Isaiæ 5. a. b. Matthæus 21. d. C. 5. Cum igitur 35. q. 2.) amoris sui sepem beneficiorum lapidibus firmatam tutissima illi circumdederat securitate, sparserat illius in sinu sæcundissimum veritatis semen, turrim in medio ipsius gloria, & honore excelsum, ædificaverat, sacrosanctum divinæ legis torcular extruxerat in ea; se illi denique prodigum adeo gratiarum ostendit Dominus, ut nihil ultra debue-

rit

MDCXXX. Urbano PP. VIII. obtulerunt, qua clarissimis, rotundisque verbis testati sunt, & de Actorum validitate, & virtutum HIERO-

NYMI splendore, atque heroicitate, seu ut vulgo dicunt, de relevantia, ita certum ex actis ipsis deduci argumentum, ut quando-

F 2

cum-

» rit facere huic vineæ suæ, quam fecerit. Fuit vi-
» nea Domini exercituum domus Israel, & viti Judæ
» germen ejus delectabile, vel potius cultores dile-
» cti. Expectavit benemeritus Paterfamilias, ut uvas
» dulcissimæ produceret gratitudinis, sed iniquiori
» agricolarum ignavia, vel perfida soli sterilitate,
» conversa in pravum vinea aliena ingratisimæ fecit
» cit labruscas amaritudinis. Hinc jure merito indi-
» gnatus ultionum Deus abstulit sepem ejus, ut esset
» in direptionem, diruit maceriam ejus, ut fieret in
» tonculationem; posuit eam desertam, ne puta-
» retur, aut foderetur, sed ut ascenderent super
» eam vepres, & spinæ, mandavitque nubibus Cæ-
» li, ne pluerent super eam imbrem. Malos vero
» agricolas male perdidit auferens illis Regnum Dei.
» Ignis enim in Synagogam peccantium veluti stuppam
» collectam, (*Eccles. 16. a. 21. 6.*) & in gentem incre-
» dulam exarsit ira consumationis. Sed sponus ille,
» qui ut tempus putationis advenit, egreditur in agrum,
» moratur in villis, (*Cantic. 6. a.*) & mane surgit ad vi-
» neam, ut videat, si floruit vinea, si flores fructus
» parturiunt, si floruerunt mala punicæ, qui deni-
» que dilectam suam introducit in cellam vinariam,
» non potuit esse diutius sine vinea. Alteram id-
» circo vineam uberiori quidem, & amœniori so-
» lo, (*Hieremia 2. d.*) fecundissimis scilicet Catholicæ
» Ecclesiæ collibus amantissimi Patris sollicitudo sibi
» plantavit, eam scilicet, quam factam dilecto suo
» in cornu filio olei, cecinit sponsa. Elegit divini
» sponsi providentia ex ea lapides, firmissimam nem-
» pe petram illam, (*Matthæus 21. d. & c.*) a qua mar-
» moream plane per tot sæcula stabilitatem immota
» Romanorum Pontificum successio agnoscit, lapi-
» dem illum scilicet, quem reprobaverunt ædifi-
» cantes, (*Psal. 117.*) & tamen factus est in ca-
» put anguli, super quem qui ceciderit, confringe-
» tur, & qui eum conteret, super quem ceciderit.
» Sepit eam Angelorum custodia, salutariis mu-
» nivit Sacramentis, certissima assistentis gratiæ suæ
» securitate firmavit; in medio illius, hoc est in Roma-
» næ Urbis collibus, cognatis nimirum Cælo vertici-
» bus, & Catholicæ fidei præcordiis, ædificavit turrinam,
» supremi scilicet speculam Episcopatus, sparsit ipsius
» in sinu purissimum evangelicæ semen veritatis, ex-
» truxit in ea sanctissimæ Crucis torcular, quo no-
» bis suavissimus Dominicæ passionis liquor, & pre-
» tiosissimum sanguinis nectar exprimeretur, & ne
» amplius cultorum perfidiam experiretur, providus
» Paterfamilias (*ad Galat. 5. d.*) dilectissimam hanc
» vineam suam melioribus locavit agricolis, dedit-
» que genti facienti fructus, eos scilicet fructus ca-
» ritatis, gaudii, pacis, patientiæ, benignitatis, bo-
» nitatis, longanimitatis, mansuetudinis, fidei, mo-
» destiæ, ac denique castitatis, quibus Ecclesiæ Ca-
» tholicæ vineam laboriosæ agricolæ, feracesque iti-
» dem divinæ vitis palmites uberrima propagatione
» fecundarunt.

» Hos inter agricolas insignem sollicitæ pietatis,
» ac laboriosæ sanctimoniæ locum vindicavit sibi
» HIERONYMUS ÆMILIANUS laudatissimus Congrega-
» tionis Somaſchæ Fundator, quem apparet non con-
» sumpſisse incassum laborem suum, dum terra pro-
» duxit illi germen suum (*Levit. 26.*), & arbores

» pomæ præbuerunt, ea scilicet pomæ, ac germina
» quæ ex fecundissimis ejusdem Congregationis ar-
» boribus non sine ingenti utilitate, ac suavitate Ec-
» clesiæ quotidie decerpit.

» Hunc igitur Virum de Ecclesiæ Catholicæ vi-
» nea tam bene meritum tuor ad pedes sistimus, Pa-
» ter Beatissime, ut quemadmodum ille plurimum
» operatus est in ea, sic, quoniam bonorum laborum
» gloriosus est fructus, post mercedem illam, quam
» in divinæ gloria beatitudinis illius sollicitudini red-
» didit Deus, qui contemplatur omnes labores ho-
» minum (*Sap. 3. d.*), & industrias, tuæ non er-
» tantis vocis præconio dignus judicetur, qui in hac
» eadem vinea consuetum accidentaliter gloriæ incre-
» mentum comedat, & bibat immortalitatem, frua-
» turque lætitia ex labore suo (*Eccles. 5. d.*), quo ve-
» re sub sole justitiæ laborasse eum numero dierum
» vitæ suæ, clarissime constabit ex serie Relationis
» istius, quam tribus distinctam capitibus S. V. ocu-
» lis subiiciemus, ut lynceum in insignem hujus Ser-
» vi Dei sanctitatem defigens obtutum facillime aspi-
» ciat, primo virtutes in promovendis ad Canoniza-
» tionem omnino necessarias: secundo ea intueatur
» argumenta, quæ ad ejusdem sanctitatis probatio-
» nem plurimum conducunt, famam nempe ipsius
» sanctitatis, sepulcri venerationem, nec non mi-
» raculorum demonstrationes, quæ pariter in Canoni-
» zandis necessario requiruntur, ut tradunt Canonistæ
» in C. 1. ubi Innocentius *num. 1.*, Hostiensis *num. 5.*
» ante fin., Joannes Andreas *n. 14.*, Ancharanus *n. 5.*
» de reliq. & vener. Sanctor., & passim in aliis Relatio-
» nibus firmatum fuit: tertio ac denique Processuum
» validitatem, nec non legalitatem examinis te-
» stium agnoscat.

DE VIRTUTIBUS THEOLOGICIS, ET PRIMO DE FIDE.

1. » **E**T quoniam nihil aliud est sanctitas, quam
» generalis quædam virtus omnium virtu-
» tum actus complectens, quos per imperium or-
» dinat in bonum divinum, omnium scilicet ope-
» ra virtutum referens in Deum, Sanctus Thomas 2. 2.
» *quest. 81. art. 8. in corp.*, hinc propterea quemad-
» modum intelligimus in homine ad nobilissimæ fan-
» ctitatis præconia candidato exigere necessario virtu-
» tes, in quibus vitæ excellentia, & totius sancti-
» moniæ consistit fundamentum: ita etiam agnosci-
» mus requiri apprime Theologicas, Fidem scilicet
» Spei, & Caritati quibus fides ipsa vivificatur,
» conjunctam, de quibus 1. *Corinth. 13. Nunc ma-
» nent Fides, Spes, Caritas*, quibus scientia, &
» prophetia militant, ut dicit ibi Glossa, & propter
» quæ in animo ædificanda omnium divinorum li-
» brorum machinamenta confurgunt, teste Augusti-
» no, qui tamen etiam docet multos per hæc tria
» in solitudine sine codicibus vivere, cum homo fi-
» de, spe, & caritate subnixus, & eas inconcusse
» retinens non indigeat Scripturis, nisi ad alios in-
» struendos. Fides tamen nos Deo supponit, Spes
» erigit, Caritas unit. Has vero virtutes Theolo-
» gicas, deducta a Græcis denominatione, appella-
» mus, quia Deum habent pro objecto in quantum
» per

cumque Sanctitati Suae visum opportunum foret, posset ad graviora in Causa procedi.

Quia autem hujusmodi Relationes, licet maximæ semper habitæ fuerint auctoritatis, nihilominus tamen roboris firmitatem nequa-

1 *Cit. Fact. concord. §. 3.*
 » per eas recte ordinamur in Deum, seu quia a solo
 » Deo nobis infunduntur, & a sola divina revela-
 » tione in sacris Scripturis traduntur S. Thomas 1. 2.
 » q. 65. art. 1. in corp.
 » De his ideo agendum est prius, cum cæteras
 » antecedant virtutes in eo, quod animam ad finem
 » ordinant supremum, cæteras autem circa ea, quæ
 » sunt ad finem illum, versentur.
 2. » Has vero inter virtutes primarium sibi vindic-
 » cat locum Fides, quæ primæ innixa veritati totam
 » supernaturalis ædificii sustinet machinam, non ali-
 » cuius indiga virtutis, quæ ipsam præcedat. Hæc
 » tamen est firmissima illa petra, super cujus stabili-
 » tate Sapientia ædificavit sibi domum, fundavit-
 » que columnas Ecclesiæ, Rerum autem sperandarum
 » substantia, argumentumque non apparentium definitur
 » ab Apostolo ad Hebr. cap. 11., quem passim
 » sequuntur sacri Interpretes S. Thomas 2. 2. quæst. 4.
 » art. 1., Magister Sententiarum in 3. distinct. 23., S. Bo-
 » naventura ibidem art. 1. quæst. 1., S. Antoninus in 4.
 » part. tom. 8. cap. 2., cujus definitionis ea demum
 » ratio est, quia per Fidem futura bona menti nostræ
 » quodammodo sunt præsentia, ita ut quæ speran-
 » tur in futuro, subsistant in nobis, & per illammet,
 » quasi per non apparentium certitudinem, ea, quæ
 » sunt invisibilia, quodammodo videantur. Unde
 » per ipsam, tanquam per mentis habitum inchoatur
 » in nobis vita æterna faciens intellectum non appa-
 » rentibus assentire. S. Thomas loco cit. quæst. 4. art. 1.,
 » & tradunt Canonistæ in C. firmiter de Sum. Trinit.
 » & Fide Cath.
 3. » Hanc autem in Servo Dei HIERONYMO Æ-
 » MILIANO mirabiliter eluxisse constat. Venetiis en-
 » nim, hoc est in fortissimo adversus Turcarum im-
 » manitatem antemurali, & religiosissimo contra in-
 » fidelium impietates Catholicæ Fidei propugnaculo
 » suos habuit natales anno Domini 1481., ubi ex
 » nobilissimis inter patritios Venetos gentilibus le-
 » gitimos, ac pios sortitus est parentes, Angelum
 » Æmilianum, & Leonoram Maurocenam, ut con-
 » stat ex libro Avogariæ communis Venetiarum, in
 » quo per Officiales publica designatos auctoritate fi-
 » lii patritiorum Civitatis illius describi consueve-
 » runt, quos inter fol. 123. de anno 1501. adscrip-
 » tus reperitur præfatus Dei Servus HIERONYMUS cum
 » expressione nominis parentum, & ætatis tunc anno-
 » rum 20., cui quidem libro, utpote publica auctoritate
 » conscripto, ac per publicos Officiales custodito vide-
 » tur plena fides adhibenda ex iis, quæ tradunt Bar-
 » tholus, & alii communiter in L. quadam §. nummularios ff. de edend., Gravet de antiq. temp. par. 1. n. 200.
 » & conf. 549. n. 2., Seraphinus decis. 431. n. 6. & 442.
 » num. 1., hæcque tanto magis procedunt in casu isto,
 » in quo primum concurrat jurata matris attestatio
 » ibidem enunciata, quæ plurimum suffragatur L. e-
 » tiam ubi DD. ff. de probat., Speculatus in tit. de tes-
 » tibus §. 1., Bartholus conf. 92. num. 4. par. 1., Au-
 » frerius ad Capellam Tholosanam quæst. 3. num. 4.;
 » secundo cum eadem matris attestazione concordant
 » ibidem testimonia aliorum nobilium, qui medio ju-
 » ramento ex communi reputatione, ac publica vo-
 » ce, & fama idem testati sunt. Puteus dec. 506.

» lib. 2. in correctis; tertio accedunt quamplures te-
 » stes in hac Causa examinati, qui deponunt, se HIE-
 » RONYMUM vidisse, & cognovisse, nempe juxta quar-
 » tum in Processu Bergomensis ix. testis annorum 96.
 » fol. 37. terg., in Proc. Mediol. xxviii. annor. 100.
 » fol. 154., in Proc. Somaschæ xxviii. annorum 85.
 » fol. 61., & xxix. annorum 82. fol. 62., & alii
 » de auditu, ac relatione a majoribus, scilicet in Proc.
 » Brixie primus annorum 85. fol. 15., secundus
 » annorum 72. fol. 20. terg., in Proc. Veneto se-
 » cundus annorum 50. fol. 93. terg., tertius annor. 60.
 » fol. 99., in Processu Mediolanensi sextus annor. 30.
 » fol. 32., septimus annorum 45. fol. 35., xxi. anno-
 » rum 66. fol. 101., & xxxiv. annorum 60. fol. 196.;
 » ex quorum testium depositionibus constat, non-
 » modo HIERONYMUM fuisse in rerum natura, sed de
 » legitimo matrimonio natum fuisse ex præfatis scili-
 » cet Angelo Æmiliano, & Leonora Maurocena
 » conjugibus, ideoque cum plures ex testibus præ-
 » dictis deponant de matrimonio, & filiatione ultra
 » sexaginta annos, sufficiunt non solum pro admi-
 » niculis, sed etiam principaliter ad plenior proba-
 » tionem, ut ex Puteo dist. decis. 506. lib. 2. in
 » correctis, alias ponderavi mus in Relationem B. Tho-
 » ma de Villanova in art. de Fide.

4. » Firmata igitur sincera natalium nobilitate,
 » ex qua intelligimus, HIERONYMUM ad excipiendos
 » Fidei splendores, vel prima naturæ elementa ap-
 » prime paratissima habuisse, transitum faciamus ad
 » inspiciendam Fidei lucem per Baptismum infantie
 » ipsius infusam, illum enim in eadem Venetiarum
 » Civitate baptismali unda regeneratum Christo de-
 » communi, publicoque a majoribus auditu, ac pro-
 » pria credulitate deponunt in Proc. Mediolani jux. 5.
 » vi. testis fol. 32., vii. fol. 35. super 3. fol. 101., &
 » in Proc. Venetiarum jux. 5., 11. fol. 93.; ac idem te-
 » stantur vitæ illius Scriptores, nempe P. Augullinus
 » Turtura pag. 6. versus finem.

5. » Et comprobatur ex eo, quod agitur de Bap-
 » tismo illius, qui inter Catholicos non natales solum
 » Baptismo procurari solitos, sed vitam, mortem-
 » que habuit Cap. si eos ubi Glossa in verb. contem-
 » dimus de consecrat. dist. 4. Cap. Presbyt. in fin. ver-
 » bo consecratur 68. distin., Hostiensis in summa de
 » Presb. non baptizat. sub num. 2. vers. sed si quis,
 » Castellinus Canoniz. Sanct. quæst. 4. §. quæro juxta
 » præmissa vers. contrarium est verum, & passim in
 » aliis Relationibus fuit firmatum.

6. » Exceptos autem ab infantia christianæ, Ca-
 » tholicæque Fidei splendores adulta quoque, ac in
 » postremum vitæ spiritum provecata ætate retinuisse,
 » ac constantissimo sinu conservasse HIERONYMUM de-
 » ponunt in Processu Mediolanen. juxta 6. xxi.
 » fol. 99., xxvi. super 12. fol. 140. a terg., & xxvii.
 » fol. 155., & super 12. xxxii. fol. 185., quibus addi
 » possunt in Proc. Mediol. jux. 6. primus fol. 19., vi.
 » fol. 33., xxi. fol. 99., in Proc. Tarvisino 1. super 6.
 » fol. 19. terg., in Proc. Brixien. 1. jux. 6. fol. 16., 11.
 » super eodem fol. 21., qui asserunt, Servum Dei
 » HIERONYMUM cum perseverantia usque ad extre-
 » mum vitæ spiritum omnia generaliter implevisse,
 » Fidei præcepta, redduntque rationem ex illius o-
 » peribus, & cognita vitæ sanctitate, cum quibus
 » telli-

quaquam obtinebant, nisi Sacrorum Rituum Congregationis accessisset approbatio; hinc VI. Kalendas Septembris MDCXXXI. Cardi-

nalis Casarinus, qui Relatorem in hac Causa agebat, laudatorum Processuum validitatem in iudicium penes ejusdem Congregatio-

» testibus concordant etiam relati Scriptores, nempe Augustinus Turtura in *eius vita* c. 14. pag. 207. usque ad finem pag. 209., & Scipio Albanus item in *eius vita*, & præcipue fol. 22. a terg., & in epistola ab ea relata Vicarii Episcopi Bergomen. de ejus morte fol. 24., & denique Pater Andreas Stella in *eius vita* sæpe, & præcipue fol. 40. terg.

7 » Etenim virtus Fidei ad tria reducitur præcepta, quorum primum est credere, secundum scire, tertium debito, & opportuno tempore confiteri res Fidei, quæ omnia præstitit HIERONYMUS.

8 » Nam, quantum attinet ad credulitatem, quæ & Deo gloriosam, & homini meritoriam præstat rationem ad Deum ipsum cognoscendum dum Regi gloriæ, & Filio de Deo Patre enarranti, qui nec falli, nec fallere potest, captivato tanquam incertissimæ veritatis obsequium intellectu, credimus sine cautione rationum, quam quærunt Gentiles, absque signorum fidejussione, quam deposcunt Judæi, ut testantur Apostolus 1. *Corinth.* 1., & *Matthæus* 12. & 16., HIERONYMUS in novitate sensus sui, tanquam peccator conversus, & vere accedens ad Dominum corde credidit ad justitiam, ut faceret secum misericordiam suam. Recordatus enim infallibilis Christi D. N. promissionis, qua apud *Matthæum* 2., & *Marcum* 11. in oratione credentes quæcumque petissent (*Ad Hebr.* 11.6. *Tobia* 13. 6.) accepturos spondidit, cum de anno 1511. bello inter Venetorum Rempubliam, & Maximilianum Cæsarem fervente, post egregiam patriæ operam in Castrinovi, cui tunc *ÆMILIANUS* præsidebat, obsidione fortiter navatam in hostium manus venisset, & obscuro asperissimoque detentus carcere, nec non infima turris profunditate catenis, compedibusque devinctus, cum imminentis sibi mortis periculum expavesceret, humano destitutus præsidio, cogitatum suum direxit ad Dominum, vere credens in oratione, tanquam se Deo Opt. Max., ac Beatissimæ Virginis fide commendavit, voto insuper in ejusdem Dei Genitricis honorem nancupato, ut statim meruerit semel, atque iterum ejusdem Virginis apparitione recreatus, receptæ mirabiliter clavis beneficio liberari e carcere, nec non medios inter hostes incolumis illæsusque perducere ad Tarvisinam civitatem, ubi votum persolvit, prout rei gestæ seriem latius enarrantes de publica voce, & fama, nec non de auditu a majoribus deponunt in Processu Tarvisino super 6. primus fol. 19., II. fol. 21., III. super 5. & 6. fol. 23., & juxta 6., in Processu Venetiarum I. fol. 89., II. fol. 94., in Proc. Mediolanen. VI. fol. 33., VII. fol. 35., XXI. fol. 99. xxx. fol. 173., in Proc. Brixien. jux. 6. II. fol. 20., qui testes de publica voce, & fama, nec non de auditu a majoribus, ut dictum est, tam in hoc, quam in aliis toto Relationis istius decursu deducendis, plenam veluti in antiquioribus ultra 100. annos faciunt probationem, Speculatus in *tit. de probat. Sæpe dicamus col. penult. vers. Consilium*, Hostiensis in *C. inter dilectos. col. 4.* ubi Abbas num. 6. de *fid. instrum.*, Innocentius in *C. veniens num. 6. ver. & non mireris de verb. signif.*, late Felinus in *Cap. veniens I. num. 26. de Testib.*, & in *Cap. cau-*

» *sam num. 9. ver. sed dicas de probat.*, Aym. de *antiq. temp. part. 1. §. viso in hac parte*, Gab. de *præscript. concl. I. num. 89.*, & in terminis Canonizationum passim per majores nostros, & nos etiam in aliis Relationibus fuit firmatum.

9 » Et cessat tanto magis difficultas in casu isto, in quo prædictorum testium depositiones aliunde adminiculantur, & primo quidem ex antiqua tabella, quæ ad publicam superioris facti contestationem Tarvisi fuit appensa in templo B. Virginis cum inscriptione manû HIERONYMI ipsius efformata, nec non una cum manicis, compedibus, & pila marmorea, quæ omnia *ÆMILIANUS* in suæ liberationis fidem ad Ecclesiam præfatam secum detulit, & ibidem hodie etiam asservantur, ut in eodem Proc. Tarvisino fol. 17., ubi habetur inscriptio tabellæ formiter exemplata, prout etiam de his omnibus formiter deponunt testes præfati. Secundum verò adminiculum desumitur ex auctoritate eorum, qui hujus Servi Dei vitam, vel ex professo conscripserunt, vel incidenter hujus insignis facti mentionem suis in historiis fecerunt: ex illis enim idem testantur Scipio Albanus in *vita Venetiis impressa anno Domini 1600. fol. 9.*, Augustinus Turtura in *vita Mediolanensibus typis mandata anno 1620. p. 27.*, & Andreas Stella typis Vicentinis anno 1605. fol. 10. terg. & 11. terg.; ex istis vero, qui scilicet hoc factum narrant incidenter, concordant Philippus Ferrarius in *catalogo Sanctorum Mediolani impresso sub die 7. Mar. 1613.*, Bernardinus Guidonus Patavinus in *libro miraculorum B. Mariæ Virg. Tarvisina* impresso Tarvisi de anno 1597., ut in dicto Processu Tarvisino fol. 24. terg., & Philippus Astulphus in *universali historia Imaginum B. Mariæ Virg. impressa Venetiis de anno 1623.*; qui quidem libri & si a privatis hominibus conscripti, plurimum tamen suffragantur ad comprobandam rei gestæ veritatem, ut illis saltem veluti historiis fides adhibeatur in facto præsertim antiquo, ad tradita communiter per DD. in *L. 1. ff. si cert. pet. & in Cap. inter dilectos*, ubi Felinus n. 12. de *fid. Instrum.*, & in *Cap. cum causam de probat.* cum aliis per nos latius deductis in Relationibus Causarum san. me. Gregorii Papæ X. in *articulo sanctitatis in genere*, & Servi Dei Fratris Petri Regalati in *articulo de fama, communique opinione sanctitatis*.

10 » Proxima vero credulitatis HIERONYMI erga res Fidei præstant nobis argumenta primo, non solum zelus, quo blasphemantes increpabat, ut in Proc. Mediolanen. deponit xxvi. jux. 12. fol. 140., & concordant tradita per Augustinum Turturam in *loco præcitato fol. 242.*, quæ latius in articulo caritatis infra ponderabimus, sed præcipuum illud odium, quo hæreticos, cæterosque Catholicæ Fidei hostes prosequatur, ut ex dicto ipsiusmet. HIERONYMI in Processu Mediolanen. juxta 6. deponit VII. Testis fol. 36.: hujusmodi enim odium, tanquam bono in culpam impietatis informatum zelo, non aliunde, quam ex purissima virtute Fidei nascatur, ideoque perfectum jure merito potest appellari juxta illud (*C. odio 86. dist. Psal. 138. d.*) Perfecto odio oderam illos. Secundo assidua cum Deo

tionis EE. Patres adduxit, qui nullam rationem habendam iudicaverunt. examinis decem & septem testium, qui in Mediolanen-

si, quatuor, qui in Veneto, trium vero, qui in Bergomenfi Processibus testimonium dixerant, eo quia ad normam, & regulam litte-

Deo conversatio per orationem, in qua sæpius pernoctare consuevit, ut inferius suo loco dicemus, orationi enim Fides conjungitur, unde *Psalm. 66. Misere mei, quoniam in te confidit anima mea*, & apud Jacobum 1. *Postulet in fide nihil basitans*. Tertio contemptus mundi, quo duce secularibus illecebris, atque honoribus renunciatis, se totum spirituali, & Apostolica tradidit disciplinæ, ut in Processu Mediolanen. *super 12. deponit xxxii. testis fol. 185.*, & *super eodem xxvi. fol. 140.*; non alia enim, quam credulæ fidelitatis luce potuit humanarum rerum humilitatem, & spiritualis vitæ sublimitatem cognoscere, cum hujusmodi consilia, per quæ, relictis omnibus, Christum sequimur, non sine divino recipi, perficique possint auxilio, ac præsertim non sine Fidei constantis impulsu, ut testatur S. Antoninus *in Sum. par. 4. tit. 8. cap. 3. §. 2. 4.*, & denique plurimum conferunt miracula, quæ HIERONYMI viventis intercessione Deus gloriose operatus est, ut inferius suo loco proponemus; hæc enim non sine magna Fide fieri, aut impetrari possunt a Deo, ut testatur S. Antoninus *loco præcit. §. 7.*, & ad credulitatis prærogativam referuntur apud Marcum *ult. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur. In nomine meo Dæmonia eicient, linguas loquentur novis, serpentes tollent &c.*, & apud Matthæum 17., ubi increpans Christus Dominus Discipulorum incredulitatem, inquit: *Si habueritis fidem sicut granum synapis, dicetis huic monti transi hinc, & transibit*, quod etiam repetit apud Lucam *cap. 17.*, & concordant ea, quæ habentur apud Marcum 10. & 12., Joannem 14., Matthæum 9., & *Hebræorum 11.*

Quantum vero attinet ad secundum præceptum, quod ad necessariam rerum Fidei scientiam pertinet, evidenter constat, Servum Dei HIERONYMUM huic integre satisfecisse, cum non solum ipse ad salutem sciverit necessaria, sed alios quoque præcipuo studio, ac diligentia edocuerit. Postquam enim seculo renunciavit, tam in oppido Somaschæ, quam aliis etiam in locis in hoc potissimo labore defudavit, ut pueros, cæterosque rerum ad salutem necessariarum ignaros erudiret, & symbolicis Catholicæ Fidei articulis instrueret, ut deponunt in Proc. Mediolanen. *super 12. xxvi. fol. 140.*, & *juxta 6. xviii. fol. 75. a terg.*, *xxi. fol. 99.*, *xxviii. de visu fol. 155.*, & *super 12. xxii. fol. 185.*

Tertium denique, ac postremum Fidei præceptum, quod in externa rerum Fidei confessione consistit, ut innuit Christus Dominus apud Matthæum *c. 10. Omnis, qui confitebitur me coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo, qui in Cælis est*, & docet Apostolus *ad Roman. 10. ibi: Corde enim creditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem*, HIERONYMUS adamussim implevit, cum Catholicam Fidem, atque doctrinam ad ultimum usque vitæ spiritum non retinuit solum corde credendo ad justitiam, sed tam factis, quam ore confitendo ad salutem. [*C. æstimant cum seq. 11. 9. 3.*] tutatus est constantissime, ut deponunt in Proc. Mediol. *super 12. xxvi. testis fol. 140.*, & *xxxii. fol. 185.*, quod etiam comprobatur non tam zelus ille, quo Catholicæ Fidei incolu-

mitati prospicere cupiens paulo antequam moretur Christianam Fidem, Vicario Bergomenfi suppliciter commendavit, ut ex epistola ejusdem Vicarii refert Albanus *in vita hujus Servi Dei fol. 24.*, sed etiam oratio ab ipso met HIERONYMO pro Fidelium reformatione composita, in qua Christum Dominum enixe deprecabatur, ut rem christianam ad eundem sanctitatis statum, quo Apostolorum stetit temporibus, revocaret, teste eodem Albano *fol. 22.*, & dicitur inferius in articulo caritatis in Deum.

Ad quorum comprobationem sufficit advertisse, HIERONYMUM vitæ, & actionum suarum directorem habuisse virum Catholicæ Fidei summe defensorem, hostemque hæreticæ pravitatis acerrimum, nempe fel. rec. Paulum IV. P. O. M., cui tunc in minoribus constituto, & Teatina Ecclesiæ Archiepiscopo se in via Domini intituendum, dirigendumque, audita sane docentis voce, & inclinatis in magistrum auribus [*Proverb. 5. c.*] commisit, ut in Proc. Mediolan. *jux. 6. deponit xviii. testis fol. 75. a terg.*, & comprobatur Evangelista de Dorate *in vita HIERONYMI*, quæ habetur manuscripta in Proc. Papien. *fol. 13.*, cum quo concordant alii Scriptores, nempe Andreas Stella *in ejus vita fol. 17. a terg. & fol. 18.*, item Augustinus *Turtura pag. 65.*

DE SPE.

ET quoniam certa excellentis boni cognitio excitat ejusdem boni appetitum, nec non illius obtinendi fiduciam, & teste Augustino *in lib. de civit. Dei: prius est sanos oculos habere, quod fit per fidem, deinde aspicere, quod fit per spem*, hinc merito Theologicas inter virtutes proximum fidei locum Spes obtinet, quæ definitur: *Certa expectatio futura beatitudinis ex gratia, ac meritis proveniens*. Magister *in 3. Sent. distinct. 26. cap. 1.*, S. Thomas *2. 2. quæst. 17. art. 2.*: prima pars hujus definitionis videtur desumpta ex gloria Haymonis ad illud Apostoli *ad Roman. 5. Probatio vero spem*, dicentis Spem esse certam futuræ gloriæ expectationem: secunda autem pars, quæ gratiam contempletur, & merita, fundatur in eo, quod Spes duabus quasi basibus innititur, divinæ scilicet liberalitati, quæ sibi servientes remunerat, ut decet eam, nec non divinæ pariter justitiæ, quæ sibi servientibus solvit, quæ promissit. Hujus virtutis objectum est vita æterna, ut comprobatur Apostolus *ad Hebr. 6. Habemus spem sicut anchoram animæ tutam, ac firmam, & incedentem ad intertora velaminis*, hoc est incedere facientem ad beatitudinem cælestem, ut ibidem Glossa exponit, & confirmat S. Thomas *loco præcitato*, quod clarior etiam declarat idem Apostolus *ad Hebr. 10. Rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis, cognoscentes vos habere meliorem, & manentem substantiam*; quod quidem objectum principaliter consistit in gloria animæ, non autem in gloria corporis idem S. Thomas *ubi supra art. 25. ad 1. qu. 18. art. 2. ad 4. & in 3. par. q. 7. ad 1.*

HIERONYMUM vero Spem, ac fiduciam habuisse in Deum, & in certam futuræ beatitudinis expectationem,

litterarum remissorialium minime fuerant interrogati; tantique hunc defectum fecere, ut noluerint ullo pacto ea de re aliquid e-

Sacrorum Rituum disciplinæ rigore remittere, etsi IV. Idus Januarii MDCXXXII. efficacissime hac de causa Postulatores supplicasset,

» cationem opera sua, ac cogitatus direxisse, comprobant.

16 „ Primo in liberam vindicata securitatem [*Prover. 19.*] corporis salus, quam præcedentibus ad Deum orationibus, & in Beatissimam illius Genitricem votis mirabiliter consecutus est, ut superius dictum. Id enim adscribendum est Spei, quia sperans in Deo salvabitur, & ut testatur etiam Apostolus ad *Roman. 8. Spe salvi facti sumus*, quibus consentit illud Susannæ apud Daniel 3. quæ inter lacrymas sublatis in Cælum oculis, & corde in Domino fiduciam habente providam innocentis suæ puritatis tutelam obtinuit, *Dei enim adiutorium paratum est ei, qui de ipsa confidit*, ut dicit Bernardus *super Cantic.*

17 „ Secundo generosus ille contemptus, quo ingentem pecuniam a Francisco tunc Mediolani Duce sibi oblatam recusavit accipere, ut in Proc. Mediol. *sup. 13. deponunt XXI. fol. 104., XXVI. fol. 140.*, qui subdit quadam in tabula factam huiusmodi depictum reperiri in Ecclesia Sancti Bartholomæi, & *XXIX. fol. 164.*, cum quibus concordat testimonium Pauli Aresii Episcopi Dertonensis in libello, quem de tribulatione, illiusque remediis composuit *lectione 34. juxta impressionem Dertonæ anni 1624. fol. 544.* Probe enim norat Hieronymus bonum esse consistere, & sperare in Domino [*Psal. 117.*], quam in hominibus, atque Principibus.

18 „ Tertio profusa illa in pauperes liberalitas [*C. gloria Epif. §. Socrates 12. q. 2.*, qua ut deponunt prædicti *XXVI., & XXIX.* testes evangelicis consiliis obediens, ut perfectus esset, vendidit omnia, quæ habebat, & dedit pauperibus, quo haberet thesaurum in Cælo, & Christum sequeretur; in paupertate enim Spes gloriatur, cum sit arbor fecundissima, uberes habens fructus, quam abundanter irrigat Dei misericordia. (*Jeremia 17. 6.*) *Nam confidens in Domino erit quasi lignum, quod transplantatur super aquas, quod ad humorem mittit radices suas non timens cum venerit aestus*, quia ascendit de deserto paupertatis humanæ affluens [*Cantic. ult.*] deliciis Paradisi.

19 „ Quarto ipsiusmet Servi Dei Epistola in Proc. Papien. *fol. 26.* partem cuius ad pleniorē Spei illius, atque in Deum confidentiæ fidem ex vulgari in latinum idioma traductam hic subiicimus. = Et quia noster finis est Deus, totius fons boni, in quo solo, ut orantes dicimus, non autem in aliis, debemus confidere, id permisit benignus Dominus, ut augeter fidem in vobis, sine qua Christus multum non potest miracula operari, ut inquit Evangelista, & ut vestras exaudiat orationes. Vos enim elegit in pauperes, tribulatos, afflictos, defessos, contemptos denique, ac rerum corporalium præsentia, non pauperis quidem, & vobis adeo dilecti, & cari parentis vestri corde deslitutos. Id vero ignotum, cur fecerit: tria tamen possunt considerari. Primum quo benedictus Dominus ostendat vos in filiorum suorum numerum se designasse, si tamen in viis ejus permanebitis, prout cum omnibus amicis suis se gessit, quos denique provexit ad sanctitatem. Secundum ut in se ipso solo, non autem in aliis, fidem vestram augeat, quia, ut dixi, exhibet, opera sua tantum in illis Deus, qui omnem spem, atque confidentiam in ipso unice collocarunt, istosque

implevit caritate magna in ipsis operando. Ideoque si spes, & confidentia vobis non defuerit, magna in vobis operabitur, exaltando humiles, unde auferens vobis me ipsum, & quodcumque gratum aliud vobis instrumentum, vos ipsos in hoc bivium deduxit, aut deficietis in fide, & ad mundana redibitis, aut permanebitis fortes in fide; & hac ratione vos experietur. Tertium ut purget vos, prout aurum probatur in fornace; excrementa enim, & fæces auro intermixtas ignis absumit, probatum vero aurum conservatur, ac magis perficitur: sic bonus Dei Servus, qui in ipso confidit, & sperat, in tribulationibus fortiter permanet, deinde vero recreatur, recipitque in hoc mundo centuplum illius, quod ad divinum amorem relinquit, & in alio vitam æternam possidet. Id sane præstitit Sanctis omnibus, nec non populo Israelitico, cui post afflictiones Ægypti dedit manna ad manducandum in deserto, nec non terram promissionis. Scitis etiam id vobis a me ipso & aliis certo promissum, si fortes manebitis in tentationibus, Dominum suis affuturum vobis consolationibus, & in hoc quidem mundo temporaneis, in alio autem profus æternis, & in hoc visibilem quamdam retineo certitudinem nostræ societati in hoc mundo locum pacis esse designatum. Has vero litteras hac solum de causa vobis exaravi, ut binos mihi pueros remittatis, quibus præfatam promissionis terram, quam locum pacis appellabimus, ostendam =

20 „ Quinto, & denique hanc Servi sui Spem, & confidentiam præclaris testimoniis comprobavit Deus. Primo enim sitiens Hieronymus, nec alium conversus ad fontem, quam uberrimum illum totius consolationis, aquam perennem ex aridis montani saxi visceribus mirabiliter elicuit. Secundo cum non parvam orphanorum multitudinem tribus panibus divina providentia multiplicatis abundanter satiavit, ut de utroque inferius inter miracula suo loco dicemus.

DE CARITATE.

21 **P**ostrema Theologicas inter virtutes nunc superest Caritas, sine qua cæteræ non reputantur virtutes, & ex qua tanquam ex radice universa bona nascuntur; eas enim inter virtutes, quæ ordinant ad Deum, ipsa est propinquior fini, Deo scilicet, quem habet pro fine, & pro materia, cum Deum propter se ipsum diligit.

22 „ Hæc enim virtus a Magistro Sententiarum in *3. distin. 27.*, quem passim omnes sequuntur, definitur esse dilectio, qua diligitur Deus propter se, & proximus propter Deum, vel in Deo. In Deo dicitur propter illos, qui justi sunt, qui per gratiam manent in Deo, propter Deum autem dicitur, quantum ad illos, qui nondum sunt justi, qui adhuc amandi sunt, ut justi fiant, & in Deo per gratiam maneant. Versatur autem circa duo mandata adimplenda, quorum primum Dei respicit dilectionem, & hoc est primum, & maximum in Lege mandatum. *Deuter. 6.* & habetur in *C. omnis in fin. 3. distinct.*: alterum vero ad proximi dilectionem pertinet. *Matthæus c. 22.*, ubi Christus Dominus merito docet in his

castent, quin etiam novas remissoriales literas iv. Idus Aprilis dedere, ut denuo Acta

illa, quæ Romam fuerant transmissa; cum illis, quæ in publicis ecclesiasticis tabulariis per

» duobus mandatis universam Legem pendere, &
 » Prophetas, ut testatur etiam Apostolus ad Roman. 13.,
 » quia ut eleganter inquit Textus in C. caritas col. 1. de
 » penit. dist. 2. = Si caritatem Deo exhibeamus, &
 » proximo de corde puro, & conscientia bona, &
 » fide non ficta, facile peccato resistimus, bonis om-
 » nibus abundamus, seculi blandimenta contemnimus,
 » & omnia, quæ difficilia sunt humanæ fragilitati, vel
 » aspera, etiam cum dilectione perficimus, si tamen
 » Deum cum caritate perfecta, quæ nobis ab illo est,
 » ex toto corde, ac ex tota anima, & ex totis viribus
 » diligamus; ex ea enim parte quis peccat, ex qua
 » minus diligit Deum, quoniam si ex toto corde dili-
 » gamus, nihil erit in nobis, unde peccati desiderii
 » serviamus. Et quid est Deum diligere, nisi illi cop-
 » ulari, animo concipere fruendæ visionis ejus affe-
 » ctum, peccati odium, mundi fastidium, diligere
 » etiam proximum, quem in se censuit diligendum,
 » in ipso amore servare legitimum modum, nec per-
 » vertere dilectionis ordinem constitutum. Illi vero
 » pervertunt, nec modum diligendi custodiunt, qui
 » aut mundum, qui contemnendus est, diligunt, aut
 » corpora sua, minus diligenda, plus diligunt, aut pro-
 » ximos non sicut se ipsos, aut qui Deum plusquam se
 » ipsos forte non diligunt =

DE CARITATE IN DEUM.

23 **E**T quantum attinet ad dilectionem in Deum,
 » quem toto ex corde, anima, mente, ac for-
 » titudine tenemur diligere ex præscripto Legis, de
 » quo locis superius citatis, & habetur etiam Deute-
 » ron. 11. Ecclesiast. 7. & 13., Luc. 1. ac 10., & Joann.
 » 4., in hac sane amantissimum Dei ÆMILIANUM ex-
 » celluisse apparet.

24 » Primo quia totus erat plenus caritate in-
 » Deum, ut de communi reputatione, ac fama, nec
 » non de auditu a majoribus deponunt in Proc. Bri-
 » xien. jux. 6. primus testis fol. 16., II. super eod. fol.
 » 20. terg., & in Processu Mediolanen. super 11.
 » xxx. testis fol. 164., qui consentaneam reddunt ra-
 » tionem ex bonis operibus, quibus, ut proxime con-
 » siderabimus, assidue, & ad extremum usque vitæ
 » spiritum vacavit HIERONYMUS; ex operibus enim
 » colligitur bonum alicujus testimonium, ut notant
 » Abbas, & Hollienfis in C. quod Dei timorem, de stat.
 » Monach., & virtutes præsertim, quas ex toto Rela-
 » tionis illius decursu ÆMILIANI animum splendide il-
 » lustrasse constabit, luculentam fidem insinuant quan-
 » tum hic Servus Dei laboraverit, ac in eo desudave-
 » rit, ut exacte mandata divinæ Legis servaret, ut
 » in Processu Mediolanen. juxta 6. considerant pri-
 » mus fol. 19., sextus fol. 33., XXI. fol. 99., in Pro-
 » cessu Tarvisino primus supra 6. fol. 19. terg., in Pro-
 » cessu Brixien. jux. 6. idem primus testis fol. 16., se-
 » cundus super eodem fol. 21., & in Proc. Veneto
 » jux. 6. II. fol. 94. terg., divinæ enim Legis observan-
 » tia est primum, præcipuumque argumentum cari-
 » tatis in Deum, juxta illud Joannis 14.: Si diligitis
 » me, mandata mea servate, ubi postmodum subdit,
 » qui habet mandata mea, & servat ea, ille est, qui me
 » diligit, & inferius adiicit: Si quis diligit me, sermo-
 » nem meum servabit, & Pater meus diliget eum, &
 » ad eum veniamus, & mansionem apud eum faciemus,

» qui non diligit me, sermones meos non servat, ita ut
 » Deum diligere nihil aliud sit, quam mandata ejus
 » servare, ut docet Archidiaconus in C. caritas est
 » col. 2. de penit. dist. 2.

25 » Secundo, quia ut superius ponderatum fuit in
 » articulo fidei, præcipuo prosequatur odio hære-
 » ticos, atque Ecclesiæ inimicos, quasi cum Hiero-
 » nymo in epistolis dicens; Nationes adversariorum
 » immortalis odio prosequimur, & cum Davide [Psal.
 » 118.] Iniquos odio habui, [Psal. 138.] Nonne qui
 » te oderunt, oderam, & super inimicos tuos tabesce-
 » bam? Nec non ulterius acriter increpabat blasphemantes,
 » cæterosque ludis deditos, & secta Deo sol-
 » lemnia choreis profanantes; ita ut ex hujusmodi
 » zelo, quo domum Dei, hoc est honorem zelabat il-
 » lius, qui se diligentes diligit, & se honorificantes
 » glorificat, ardentissimæ in Deum caritatis, & amo-
 » ris argumenta merito desumantur, ad Textum in C.
 » quid crudele 22. qu. 4., & in vita hujus Servi Dei
 » ponderat Augustinus Turtura lib. 4. c. 5. pag. 241.,
 » & 42. versus finem, qui ex seniorum Somaschen-
 » sium traditione insigne factum de duobus fratribus
 » inter convicia blasphemantibus eleganter recentet
 » in hæc verba = Sed nullum forte illustrius ardentissi-
 » mæ caritatis argumentum erat ingenti illo dolore,
 » quo ex divina offensa afficiebatur, & peracerbo ani-
 » mi cruciatu, quem Numine læso experiebatur. Est
 » qui juramento affirmet a Somaschenfis jam gran-
 » dævis octogenariis nempe, testibusque oculatis au-
 » divisse, quod subiiciam. Duo fratres Somaschen-
 » ses ne, an ex alio vice, non proditur, mutuis, ac
 » diuturnis impliciti discordiis, odiis inter se capita-
 » libus dissidebant, cumque alter Vercuragum peteret,
 » alter Vercurago Somascham rediret, in ipso clivi
 » descensu sibi occurrerunt: utriusque ad alterius con-
 » spectum mota ira, excitati vindictæ motus, efferve-
 » scente scilicet circa præcordia, totoque corpore
 » ebulliente sanguine. Inde exorta rixa, & primo
 » verbis agi cæpta res est, sed ita ut inter jurgia, &
 » minas alter alterum maledictis, & injuriis lacesse-
 » ret, impias omnino, & immanes, prout ab hujusmo-
 » di genere fieri assolet, in Deum, Sanctissimam-
 » que Matrem blasphemias frequentissimas uterque
 » effunderet. Ut primum duo illi obviam se habuere,
 » forte supervenit etiam HIERONYMUS cum aliis, ini-
 » tioque contentionis audito, occurrit, medium se in-
 » terponit, hortatur, & rogat, iras ut deponant, &
 » linguas a blasphemix scelere coarctent. Quid, aje-
 » bat HIERONYMUS, mali commeruit Dominus no-
 » ster, quid Beatissima Virgo, qua in re vobis dam-
 » no, aut offensionis fuit, ut tam diris a vobis pro-
 » fcindantur execrationibus? Cumque videret, clausas
 » esse monenti aures, & hortationibus, ac pre-
 » cibus jam obduruisse pectora, illeque horrendum,
 » blasphemiarum sonum amplius ferre non posset,
 » tanquam Numinis injuria plane disrumperetur, eo-
 » dem in luto, ubi erat genua ponit, & vos, inquit,
 » a tanto blasphemix scelere vel admoniti linguas
 » non continetis? En ego in me ipsum ulciscar sce-
 » lus vestrum, luam diræ blasphemix pœnas, ego cœ-
 » lesti, ut potero, occurram vindictæ; tum os infi-
 » cit luto, dentibus carpit, toto ore cœnum versat,
 » mandit, & dentibus terit, ad eosque iterum non sine
 » lacrymis, veitris inquit linguis, & ore plusquam sa-
 » » crile-

per locorum Ordinarios servabantur, quæ passim originalia vocant, rite recteque de-
nuo compararentur.

Dum comparatio hæc instituitur, Eminentissimi Patres, quibus negocia Sanctissimæ Inquisitionis adversus impios hæretico-

G rum

1 *Cit. Fact. concord. §. 4.*

crilego male Deum, Beatissima mque Virginem accipitis; ego lingua, oreque meo tandiu cœnum volutabo, donec a diris desistatis, læsoque Numini satisfiat: cumque ita, & lutum ore fumere, & veluti dentibus mandere, illosque objurgare pergeret, non tulit divina bonitas, ut tantus de Numinis injuria conceptus dolor, & tam nobilis ad eam aver-tendam HIERONYMI conatus irritus concideret. Si- quidem illi tam raro, insolitoque factio vehementer permoti, stupore defixi hæfere, irarumque non nihil restinctis ardoribus, maledictis etiam abstinuerunt; tunc HIERONYMUS pacem expetere, pacem urgere per Christi Domini, Beatissimæque Virginis merita pacem implorare, & deprecari, hoc Sanctissimis illis Numinibus tribuerent, aiebat, quæ tam-diris execrationibus fœde laniassent, ut pœnitentiæ, satisfactioisque loco pacem inirent, pacem darent. Nec ægre HIERONYMI factis, & dictis obdurata pectora sunt emollita, positæ iræ, sublata rixæ, & non sine mutuis lacrymis, gaudioque reconcilia-tione facta, in fraternam consuetudinem statim re-dierunt: ita inveteratas iras, & dira blasphemiarum crimina inustata ad eam diem HIERONYMI pœni-tentia castigavit, & sustulit =.

26 Ad præfatam vero zelum, quo divinæ of-fensionis amatissimus Dei studebat HIERONYMUS oc-currere, pertinet etiam cura, quam in peccatori-bus, ac meretricibus præsertim convertendis elo-cabat, ut deponit in Processu Mediol. xxix. testis super 15. fol. 165. xxix. fol. 77., in Proc. Bergomen. juxta eumd. 15. II. fol. 22. terg., III. super. 9. & 15. fol. 25., cum quibus concordat Pellegrinus de Pel-legrinis auctor libelli inscripti *Opus divinum de sa-cra, & fertili Bergomensis vinea*, ut in Proc. Ber-gomen. fol. 45.

27 Tertio perfecta HIERONYMI Caritas in Deum intelligitur ex eo, dum gentilitiæ nobilitatis commoda, honores, divitiæque rejecit, ut ele-ganter comprobat Textus in C. Caritas in fin. de pœ-nit. dist. 2., ac spiritualis, & quidem austerioris vi-tæ institutum amplexus, inedia, vigiliæ, labo-res, afflictationes corporis, ac cætera hujusmodi inferius suis locis ponderanda dilexit, quæ gra-dus esse ad perfectionem caritatis in Deum obti-nendam tradidit S. Thomas 2.2. q. 186. art. 1.: tan-to enim quis frigescit a turis sæculi, quanto sur-git ardentius in amorem Dei, & Jacob, qui An-gelum tenuit, uno mox pede claudicavit, [Gen. 32.] quia qui vero amore sublimia respicit, jam in hunc mundum duplicibus desideriis incedere nescit, ut inquit Gregorius.

28 Quarto & denique confert ardentissimum illud desiderium reformationis morum in Ecclesia Dei, pro qua deprecabatur assidue, composita, ut superius etiam ponderatum fuit, quadam ora-tionis formula in hæc plane verba: *Domine Jesu Christe rogamus te pro infinita bonitate, ut totam Christianitatem reformes, & dirigas ad eam nor-mam sanctitatis, quæ floruit temporibus Apostolorum tuorum*; quæ quidem orationis formula in hanc usque diem retinetur, & hodie etiam recitari consuevit per orphanos, qui vivunt in Orphano-

trophiis a Servo Dei ÆMILIANO erectis, ut in ip-sius vita testantur Albanus fol. 22., Turtura lib. 4. c. 5. pag. 244., & Stella fol. 28. terg.

DE CARITATE IN PROXIMUM.

29 SED quoniam præcipuum divini amoris ar-gumentum exhibere ille dicitur, qui ser-vat mandatum illud, quod Christus Dominus apud Joannem 15. specialiter suum, ac proprium profite-tur, nempe *hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem*, & 1. Joannis 4. *hoc mandatum habemus a Deo, ut qui diligit Deum, diligit fratrem suum*; propterea maximum, ac primum divinæ dilectio-nis præceptum proxime illud consequitur, quo te-nemur proximum nostrum, sicut nos ipsos dili-gere, hoc est, ut quem potuerimus hominem, beneficentiâ, consolatione, vel informatione do-ctrinæ, vel disciplinæ coercitione, ad colendum Deum adducamus.

30 Quemadmodum vero hujusmodi virtus elu-cescit potissimum in exercitio operum pietatis, atque misericordiæ, sic intelligimus illam in Servo Dei ÆMILIANO sui regiam principatus collocasse. Aman-tissimus enim proximi sui HIERONYMUS, postquam in melioris sensus reformatione conversus ad Do-minum, omnes a se iniquitates, in quibus fuerat (Ezechiel 18.) prævaricatus, projecit, faciens sibi cor novum, & spiritum novum, (Psal. 84.) audivit quid loqueretur in se ipso misericors Deus, loquens pacem in eos, qui convertuntur ad cor, ideo sicut expertus ipse fuerat quam benignus, misericors, & præstans super (Johel. 2. d.) mali-tia sit Dominus, ita quoque ut divinæ bonitatem clementiæ aliorum animis infunderet, peccatores ad viam salutis sollicita caritate, ac diligenti stu-dio revocare procuravit, quod sane potissimum, affequutus est in mulieribus impudicis, quarum in-numeras ad Deum per pœnitentiam perduxit, ita ut primus omnium conventus integros pœniten-tium hujusmodi mulierum Bergomi, & Cremonæ intra septa Monasteriorum concluderet, ut depo-nunt in Processu Mediolanen. super 15. xviii. tes-tis fol. 77., xxix. fol. 165., in Brixien. 1. fol. 16. juxta 6., in Bergomen. 1. jux. 15. fol. 19., II. juxta eumd. fol. 22. & super 9. fol. 22., necnon III. super 6. 9. & 15. fol. 24. terg. & fol. 25. Hoc vero salutis alienæ desiderio non tenebatur solum HIERONYMUS erga singulos, sed erga universos etiam Christi-fideles, quos, ut jam attigimus, juxta Apostolorum tempora reformari, composita ad id oratione, deprecabatur a Domino.

31 Peste autem, ac fame de anno 1528., ac sequentibus debacchante Venetiis, non potuit ca-ritatis suæ viscera continere HIERONYMUS, sed mi-ferus super afflictionem pauperum, quos præci-pue calamitas ea tangebatur, in ipsos universas pa-trimonii sui facultates distribuit, ut in Proc. Me-diolanen. jux. 6. IV. testis fol. 27., super 15. xviii. fol. 77., & in Proc. Bergomen. 1. juxta 15. fol. 19. II. juxta 15. fol. 21. & juxta 6. fol. 22., III. jux. 16. fol. 25., in Papien. 1. fol. 15., qui subdit hinc HIE-RONYMO infanix notam ab hominum stultitia irro-gatam, & in Veneto juxta 4. 1. fol. 87. terg. & jux-

rum conatus sunt demandata, anno MDCXXXIV. generalia emanarunt decreta, quibus cautum fuit, nequis Dei Servis, qui neque

ad Beatificationis, neque ad Canonizationis honores fuerant per Sedem Apostolicam eVecti, publicum, religiosumque cultum, & venera-

» juxta 6. III. fol. 99. terg., ac IV. fol. 105., qui de
 » auditu a nepte ejusdem HIERONYMI referunt, pro-
 » fusam adeo fuisse ÆMILIANI in pauperes liberalita-
 » tem, ut aliquando Venetiis degens, dum parata
 » sibi pecunia non suppeteret, proprium sudariolum,
 » ac cingulum ipsum, quo patritii utuntur, peten-
 » tibus elemosynam pauperibus tradiderit; ita ut
 » cognati, ac concives id traherent in stultitiam,
 » quam propter Christum viris sanctis consuevit opi-
 » nio vulgi irrogare, juxta Apostolum ad Corinth. 4.
 » eoque officiosa hujusmodi in pauperes devenit car-
 » ritate HIERONYMUS, ut non solum languentes in-
 » vileret, ad Sacramentorum medelam hortaretur,
 » ad mortem æquo animo excipiendam animaret, ut
 » asserunt in Proc. Mediolanen. idem xxix. testis su-
 » per 11. fol. 164., in Papien. II. fol. 17. terg., & con-
 » cordat Albanus in vita hujus Servi Dei fol. II. terg.,
 » sed fidelium cadavera inquireret, & propriis hu-
 » meris sublata sepulturæ mandaret, ut in Processu
 » Mediolanen. super 15. xxix. fol. 165., & juxta 6.
 » IV. fol. 27., xviii. fol. 78., in Brixien. I. fol. 18., & con-
 » cordat Albanus loco citato fol. 12, & Bartholo-
 » mæus Spatafora in Oratione habita in funere M. An-
 » tonii Trivisani Ducis Venetiarum, de qua in Proc.
 » Mediolanen. fol. 289. terg.; adeo ut cum de an-
 » no 1537. nova pestiferi morbi lues Bergomensem
 » ditionem late depopularetur, inter hæc insignis
 » pietatis officia pestilenti morbo correptus vitam
 » apud Somaschenses reliquerit; in Proc. Mediola-
 » nen. xxvi. super 11. fol. 140., & xxix. super eo-
 » dem fol. 164.; ex quibus non tam constantis ad obi-
 » tum usque caritatis perseverantiam, sed perfectio-
 » nem quoque, ac magnitudinem intelligimus, dum,
 » ut proximo succurreret HIERONYMUS, mortem ipse
 » subire non dubitavit, majorem enim hæc dilectio-
 » nem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis
 » pro amicis suis, ut inquit Salvator noster Christus
 » Dominus apud Joannem 15., & comprobatur Textus
 » in C. qui vult. de panit. dist. 2. C. nisi cum pridem
 » §. verum de renunc., & facit C. non omnis 5. q. 5.
 » 32. Præcipuam vero ex peculiari veluti insti-
 » tuto caritatem ÆMILIANUS professus est ÆMILIANUS erga
 » orphanos, & pueros derelictos, ut ad ipsum pla-
 » ne referri possit illud Psalm. 9. tibi derelictus est
 » pauper, orphano tu eris adjutor. Cum enim ea-
 » dem pestilentis morbi lues, & sævissima annonæ
 » caritas, quæ non Venetias solum, sed omnem fe-
 » re Italiam, præsertim vero miseram Gallie Cisal-
 » pinæ civitates invaserant, plerisque pauperum ab-
 » sumpsissent, ac propterea quamplures ex paupe-
 » ribus pueri parentibus orbat per vicos, & castel-
 » la humano destituti præsidio, non sine evidenti
 » corporis, animæque periculo vagarentur, misera-
 » tus Dei Servus eorum fortunam solidæ caritatis co-
 » gitationes in eorumdem salutis securitatem, ac vi-
 » tæ tutelam direxit: hinc cœpit ipsos inquirere,
 » in unum colligere, fidei rudimentis imbueret, vi-
 » ctum pro illis, & se ipso parare, partim artis opi-
 » ficio, cui una cum illis ipse quoque vacabat, ut
 » cum Apostolo posset dicere (Act. 20.) Ad ea, quæ
 » mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministra-
 » runt manus istæ, partim procuratis piorum eleemo-
 » synis, quas etiam, erecto præcedentis Crucis vexil-

» lo, pueros per civitates deducens comparabat,
 » adeoque in eorum cura versabatur, ut affectione
 » vere plusquam paterna ipsos educare festinaret,
 » prout in puncto de hujusmodi Orphanotrophiis, qui
 » pueros parentibus, atque substantiis destitutos cer-
 » tis locatos domiciliis divini timoris intuitu susten-
 » tant, loquitur elegans Textus in L. omnia priv. C.
 » de Episc. & Cler.

33 » Nec Venetiis solum immensa in pauperes
 » istos ÆMILIANI caritas contenta est, sed ad alias
 » quoque civitates fecunda propagatione diffusa,
 » Mediolanum nempe, Comum, Bergomum, Pa-
 » piam, Brixiam, ac denique Veronam, in quibus
 » ad tam pii operis conservationem, atque incremen-
 » tum quamplura Orphanotrophia satagente Servi
 » Dei caritate fundata, ut colligitur ex litteris fel.
 » rec. Pauli Tertii P. O. M. super prædictorum Hospi-
 » talium confirmatione anno 1540. emanatis, in
 » quibus HIERONYMI caritas commendatur, ut con-
 » stat ex Processu Papien. fol. 21. a tergo, in quo
 » dictæ litteræ habentur registratæ, & comprobant
 » testes, qui prædicta omnia uno ore deponunt,
 » nempe in Proc. informativo Papien. II. fol. 17., Me-
 » diolanen. juxta 6. I. fol. 19., II. juxta 4. fol. 21., IV.
 » juxta 6. fol. 27., VI. juxta eundem fol. 33., xviii. ju-
 » per 15. fol. 77. terg., xxvi. fol. 141., xxviii. juxta 6.
 » fol. 153., xxix. super 15. fol. 165., in Brixien.
 » juxta 6. I. fol. 16., II. super eodem fol. 20. tergo, in
 » Bergomen. I. juxta 15. fol. 19., II. juxta 15. fol. 22.
 » & super 20. fol. 22. terg., III. juxta 6. & 15. fol. 24.
 » & 25., in Veneto I. juxta 4. fol. 87. terg., II. jux. 6.
 » fol. 94., III. juxta eundem fol. 99., & in Proc. Somas-
 » chæ xxix. fol. 62., cum quibus concordant locis
 » citatis fol. 11. Evangelista de Dorate in Proces. Pa-
 » pien. fol. 13. & 14. Instrumentum depositi quarum-
 » dam pecuniarum pro fabrica Hospitalis Bergomen.,
 » ut in Proc. Bergomen. fol. 43. terg., Jura producta,
 » & compulsata in Proc. Mediolanen. c. 22., Pau-
 » lus Morigia in Thesouro rerum Mediolanen. c. 22., Syl-
 » vester Merula in libro inscripto Mare oceano di tut-
 » te le Religioni del mondo lib. 5. pag. 394., Episto-
 » la dedicatoria Hieronymi Molpheta ad libellum in-
 » scriptum Dell' unione spirituale di Dio con l'anima
 » di Frà Bartolomeo Cappuccino di Città di Castello
 » Proc. Bergomen. fol. 46., in qua narratur, HIE-
 » RONYMUM infirmum, & ad extremam redactum
 » angustiam, atque incommoda, noluisse, quanvis
 » nobiliorum precibus sollicitatum, a pauperum suo-
 » rum consortio recedere; & tandem memoria
 » extracta ex archivio domus Collegii Papiensis
 » in libro signato G. in Proc. Papiensi fol. 24.
 » & 25.

34 » Paternam vero, quam in pauperes suos e-
 » locabat HIERONYMUS dilectionem, & curam in-
 » telligimus quidem ex eo, dum panem ex piorum
 » elemosynis recollectum; deteriolem sibi adser-
 » vabat, meliorem vero erogabat in pauperes, ut
 » in Proc. Mediolanen. deponunt super 11. xviii.
 » fol. 78., & super 17. xxvi. fol. 141. terg., & in
 » Proc. Bergomen. I. juxta 19. fol. 19.; dum pro-
 » priis manibus pueros capita porriginem, seu alo-
 » pecia corrupta, atque scetentia purgabat, excussa
 » sanie, assiduaque medicamentorum applicatione
 » cura-

nerationem exhibere auderet, nisi constaret certissime plures continuosque actus, ex quibus cultus hujusmodi posset comprobari

adversus illorum memoriam a piis fidelibus jam centum per annos fuisse patratos. Hisce decretis minime sese obstringi existimarunt

G 2

Con-

„ curabat, ut inter cæteros de visu, traditione a
 „ majoribus, ac publica voce, & fama deponit in
 „ Processu Mediolanen. xxviii. testis annorum 100.
 „ *super 20. fol. 157. terg.*, & concordant in Proc. Ber-
 „ gomen, *juxta 15. ac 20. secundus fol. 22. III. fol.*
 „ *25. terg.*, in Papien. I. *fol. 17.*, & idem Evangelista
 „ de Dorate in *vita manuscripta*, quæ habetur in d.
 „ Proc. Papien. *fol. 13.*

35 „ Sed præcipuum, ac insigne caritatis HIERO-
 „ NYMI eosdem in pauperes argumentum suggerit no-
 „ bis ea laudabilis consilii providentia, qua non præ-
 „ sentibus tantum, sed futuris prospiciens, ut uberrimum
 „ dilectionis suæ fructum perenni hæreditatis
 „ successione in posterorum quoque commoda trans-
 „ funderet, primariis viris non divitiis minus, quam
 „ auctoritate conspicuis in unum collectis, anno 1527.
 „ non tam caritatis in pauperes, quam fidelium re-
 „ formationis intuitu sublimiora Congregationis So-
 „ maschæ fundamenta jecit in imo profundæ humilita-
 „ tis, cui quidem Congregationi ea providus Fun-
 „ dator instituta præscripsit, ut ne dum communi
 „ Regularium more in Ecclesiis illius Alumni
 „ Sacra facerent, divina Officia alternantibus modu-
 „ lis decantarent, Sacramenta fidelibus pie admini-
 „ strarent, verbum Dei enunciarent, sed præcipua
 „ pietatis sollicitudine, non solum præclaræ indolis
 „ adolescentes in Seminariis, Academiis, & convi-
 „ ctorum Collegiis nominis instituerent moribus, pieta-
 „ te, ac religione informarent, studiorum denique
 „ solida immortalitatis gloria cumularent, verum
 „ longe utiliori, ac specioso perfectioris caritatis in-
 „ stituto, quo hujusmodi Congregatio potest merito
 „ gloriari, puerulos parentibus, ac omni destitutos
 „ auxilio in unum colligerent. Xenodochia, & Orpha-
 „ notrophia eorum usui erigerent, eorumdem animos
 „ morum probitate, mentem christianis exornarent
 „ virtutibus, Catholicæ Fidei rudimenta, divinæque
 „ legis præcepta tenellæ adhuc, & infirmæ ætati in-
 „ stillarent, ac denique eosdem variis artibus, & opi-
 „ ficium ad honestioris vitæ securitatem intruerent,
 „ prout de Congregationis istius fundatione deponunt
 „ in Processu Mediolanen. *juxta 6. I. testis fol. 19.*
 „ *terg. IV. fol. 27. VI. fol. 33. XXI. fol. 99. XXXII. juxta*
 „ *10. fol. 184. terg.*, in Proc. Tarvisino II. *super 6.*
 „ *fol. 21.*, in Brixien. I. *juxta 6. fol. 16.*, II. *juxta*
 „ *eundem fol. 20.*, in Bergomen. *juxta 10. III. fol.*
 „ *25. terg.*, in Papien. I. *fol. 251. terg.*, nec non con-
 „ cordat Sylvester Merula in libro inscripto *Mare*
 „ *oceanò di tutte le Religioni del mondo libro 5. fol.*
 „ *394.*, Augustinus Turtura in *ejus vita lib. 2. cap. 9.*
 „ *usque ad fin. libri, lib. 3. cap. 1. 2. & 3.*, Andreas Stel-
 „ la item in *ejus vita fol. 3.*, & a *fol. 28. usque ad 31.*,
 „ Albanus in *vita inscriptione, & fol. 17. etiam a terg.*
 „ Paulus Aresius de *tribulationibus pag. 544. num. 18.*
 „ Philippus Ferrarius in *Catalogo SS. impresso Me-*
 „ *diolani 1613. sub die 7. Martii*, ac idem in *alio*
 „ *Catalogo generali SS. qui in Martyrologio Romano*
 „ *non sunt sub die eadem*, & Joannes Baptista Castal-
 „ dus Clericus Regularis in *vita B. Cajetani Thie-*
 „ *nai p. 30.*

DE VIRTUTIBUS CARDINALIBUS, ET PRIMO
 DE PRUDENTIA.

36 „ **T**heologicas proxima successione contingunt
 „ virtutes Cardinales, quas una cum carita-
 „ te, tamquam invicem connexas, infundi docet S.
 „ Thomas *par. 1. q. 55. art. 1., & art. 3. in corp.*, & ad
 „ integrandum perfectæ sanctitatis ædificium in Servis
 „ suis collocare Deum testatur *Sap. 8.* dicens sobrieta-
 „ tem, & prudentiam docet, & justitiam, & virtutem,
 „ quibus utilius nihil est in vita hominibus. Has vero
 „ Cardinales nuncupamus, aut a cardinis in ostio sta-
 „ bilitate, vel quia eandem stabilitatem animæ con-
 „ ferunt istæ virtutes, vel quia sicut ostium cardini
 „ innititur, sic tota conversatio bona illis firmiter
 „ inhæret; aut propter præminentiam, sive princi-
 „ palitatem, quam habent respectu cæterarum virtu-
 „ tum, cum cardines primæ partes Cæli, terræ, ac
 „ maris appellentur, ut de Cælo *Deuteron. 30. 2.*
 „ *Si ad cardines Cæli fueris dissipatus, inde retrahet te*
 „ *Deus*: de terra *1. Reg. 2. Domini enim sunt cardines*
 „ *terræ*: & de mari *Job 36. Cardines quoque*
 „ *maris operiet*. Has inter principatum obtinet Pru-
 „ dentia, quæ cæteris lumen præfert, & teste Di-
 „ vo Thoma *2. 2. quæst. 67. art. 14., & quæst. 166.*
 „ *art. 2. ad primum* cum caritate, ut dictum est, in-
 „ funditur, omniumque virtutum moralium est com-
 „ pletiva, animamque dirigit, ac tenet in veritate
 „ utili, ne per ignorantiam, vel errorem, aut curio-
 „ sitatem ab ea recedat. Versatur autem in eligendis,
 „ adscribitque sibi partem cognitionis, unam scilicet
 „ ex illis quatuor, ex quibus manare honestatem Tul-
 „ lius (*Lib. de Offic.*) affirmat. Definitur a Gregorio
 „ *super illud Matth. 15. Erant qui manducaverunt qua-*
 „ *tuor millia &c.* esse rerum vitandarum, appetenda-
 „ rumque cognitionem; quod videtur desumptum ab
 „ eodem Tullio (*Lib. de Offic.*), qui prudentiam
 „ appetendarum, fugiendarumque scientiam defini-
 „ vit. Hinc jure merito virtutem istam tamquam to-
 „ tius vitæ spiritualis regulam Apollolis in eorum mis-
 „ sione præcepit Christus Dominus (*Matth. 10.*) in-
 „ quiens: *Estote prudentes sicut serpentes.*

37 „ Hanc autem in Servo Dei ÆMILIANO abun-
 „ danter eluxisse constat, non solum antequam conver-
 „ teretur ad Dominum, dum in Reipublicæ admini-
 „ stratione id contestatus est, quemadmodum in Proc.
 „ Mediol. *super 16.* deponit *xxvii. testis fol. 150.*
 „ ita ut antonomasticam magni capitis denominatio-
 „ nem in gloriosam prudentiæ laudem fuerit apud
 „ cæteros sapientissimos Patres assequutus, ut testa-
 „ tur Evangelista de Dorate in *illius vita* in Proc.
 „ Papien. *fol. 13.*, sed in admirabili sui ipsius con-
 „ versione docuit in eadem se præcelluisse, dum cau-
 „ te ambulans, & provide redimens tempus in die-
 „ rum malitia; non conformatus huic seculo, sed re-
 „ formatus in novitate sensus sui, se ipsum, ut di-
 „ ximus, a mundanis abdicavit illecebris, vitam-
 „ que suam tamquam in securitatis asylo repositam,
 „ inter humilitatem Deo consecravit, spirituales nimirum, ac religiosam amplectens disciplinam, quam
 „ non sibi tantum, sed cæteris quoque, in futura etiam
 „ more prudentis prospectum intendens, ut inquit Se-
 „ neca *de quatuor virt. cap. de prud.* non sine insigni
 „ pru-

Congregationis Somaſchæ Alumni; nam ſeptem & nonaginta antequam decreta ipſa prodirent effluxerant anni, in quibus pu-

blice HIERONYMUM pluribus in locis devoti Chriſtifideles quam religioſiſſime fuerant venerati; nihilominus tamen eadem Sacra Inquiſi-

37 „ prudentiæ argumento præſcripſit. Li enim habendi „ ſunt ſapientiores, quam reliquum mortalium vul- „ gus, qui ſe ipſos a mundi ſegregant conſortio, & „ vitam ſuam Deo conſecrant, ut in oratione de lau- „ dibus Baſilii inquit Nazianzenus, & prudentis eſt, „ humilem ſtatum deligere, cum Seneca in lib. quat. „ principalium virtutum in diſto cap. de Prudentia „ præcipiat, ne altiori nos rei imponamus, in qua „ ſtantibus nobis tremendum, aſcendentibus cadendum ſit.

38 „ Post converſionem vero, veram ſane perfe- „ ctamque oſtendit Prudentiam, eam ſcilicet, quæ „ in omnibus habentibus gratiam reperitur, & quæ „ ad bonum totius vitæ finem recte conſiliatur, judicat, „ & præcipit, ut inquit S. Thomas 2. 2. qu. 47. art. 2. „ & art. 14., ubi eam definit rectam agibilibus ra- „ tionem finem, ejuſque cognitionem præſupponen- „ tem, ex qua tanquam ex principio rationem medio- „ rum ad finem ſumit.

39 „ Dum opportuna ad ſalutis ſecuritatem me- „ dia diligenter inquirens, ut tanquam prudens di- „ rigeret grefſus ſuos, viris pietate, ac ſanctitate „ inſignioribus ſe ſocium adjungebat, quo eorum in- „ ſtrueretur exemplis, juvaretur orationibus, pru- „ dentia, conſilioque regeretur. Ideo enim e Cano- „ nicorum Lateranenſium ordine ſpiritualem ducem, „ & conſcientiæ ſuæ moderatorem primo delegit „ Sacerdotem, non minus doctum, quam pium, ut „ in illius vita aſſerunt Albanus fol. 10., Stella fol. 14., „ Turtura pag. 45., & 46., & per totum cap. 13. lib. 1., „ deinde autem æterni Patris providentia ſortitus eſt „ Ioannem Petrum Caraffam Archiepiſcopum Teati- „ num, poſtea in Pontificatu Paulum IV. appellatum, „ cujus, ut jam diximus, opera, conſilioque aſſidue „ HIERONYMUS utebatur, eique tantum deferebat, ut „ nihil eo inconſulto moliretur, ut ex iſdem Scri- „ ptoribus teſtantur Stella fol. 17. a terg., & 18., & „ Turtura pag. 65., & 66.

40 „ Prudentiæ autem eorum, a quibus regeba- „ tur in via ſalutis, ſuam ipſe quoque in eliminandis „ e corde ſuo vitiis, virtutibusque admittendis ad- „ jungerebat ÆMILIANUS. Aggreſſus enim evellere „ quam inimicus homo in ejus animo ſuperſeminave- „ rat zizaniam, dum veterno peccatorum conſopitus „ detineretur, ita ſibi cum vitiis agendum putavit, „ ut non omnia ſimul juſto prælio adoriretur, ſed quaſi „ ſingulorum viribus diſiſione imminutis ſeorſim bel- „ lum inferret, interitumque moliretur. Idque ten- „ tatum ex animi ceſſit ſententia, nam cum aliquod „ vitium ex iis, cui diu, multumque aſſueverat, con- „ trariæ virtutis actibus quaterere, & pietatis machinis „ evertere conaretur, non longam poſt oppugnationem „ tandem victoria potiebatur, eoque proſtrato, & peni- „ tus deſecto, aliud in aciem provocabat, ruſumque „ adverſæ virtutis exercitiis oppugnatione inſtructa, „ non prius deſiſtebat, quam expugnato vitio, virtus in „ animo dominaretur, tum ad reliqua pari pugnæ, vi- „ ctoriæque curſu pergebat, ut his plane verbis ele- „ ganter diſſerit Turtura pag. 56., cum quo concord- „ ant Albanus fol. 10. uſque ad 11., & Stella fol. 16. „ terg., quæ ſane pugnandi ratio ad Prudentiam perti- „ net, quæ in bello ſpirituale triumphat: *Vir enim ſa- „ piens fortis eſt, & vir doctus robustus, & validus,*

„ (Prov. 24.), quia cum diſpoſitione inſit bellum, „ habetque ſalutem inter multa conſilia Prov. 24., & „ in parva civitate inventus eſt pauper, & ſapiens, qui „ liberavit urbem per ſapientiam ſuam, Eccleſiaſt. 9., „ ſicut e contrario ſtultitia, vel imprudentia in bello „ ſpirituale ſuccumbit, Baruc. 3. *Quoniam non habue- „ runt ſapientiam, perierunt propter ſuam inſipientiam.* „ Hiſque bellandi artibus, & oppugnationum machi- „ nis adverſus vitia non ſolus ipſe utebatur, ſed cæte- „ ros quoque informabat. Cum enim nobilis quidam „ exemplo, ac HIERONYMI exhortatione oppreſſam „ ſcleribus conſcientiam exonerare aggreſſus, accu- „ tata, & diligenti confeſſione, collectum per mul- „ tos annos peccatorum exitiale virus evomiſſet, quæ- „ reretque diligenter quibusnam gradibus in poſterum „ certam ſalutis rationem inire, & illius veſtigia poſ- „ ſet inſiſtere, hoc unum amico ingerebat HIERONY- „ MUS, ſi peccatorum labe deſerta, ea puritas cordis „ eſt in vitiis, quæ non indigne Chriſtum Dominum „ excipiat hoſpitio, certum aliquod, & ſingulare vi- „ tium primo aggreſſus, eo ſatis idonea, te iudice, „ caſtigatione emendato, ad reliqua ſeorſim perge, & „ brevi recuperatam ſanitatem experire: ita in hæc „ verba ſubjungit idem Turtura pag. 57., cui con- „ ſentiunt Albanus, & Stella locis ſuperius citatis.

41 „ Eandem quoque Prudentiam ſingulari teſti- „ monio comprobavit ÆMILIANUS in præſcribendis So- „ maſchenſi Congregationi ſuæ tam ſalutaribus ordi- „ nationibus, ac piis inſtitutis, nec non in ſuſcepto „ curatoque ejuſdem Congregationis, pauperumque „ orphanorum regimine, atque adminiſtratione, ut „ deponunt in Proceſ. Mediolanen. ſuper 16., xx. fol. „ 94. terg., XXI. fol. 104. terg., XXVI. fol. 141. terg., „ XXVII. fol. 150., XXIX. fol. 165. terg., nec non ſu- „ per 4. LXII. fol. 407. terg., qui nonnullas ex præ- „ dictis conſtitutionibus optimo orphanorum regimi- „ ni, & Congregationis proſectui valde conſentaneas „ recenset, quæ omnia luculenter comprobant nonnul- „ læ epiſtolæ a HIERONYMO ſcriptæ, ut in Proc. Pa- „ pien. fol. 26., & Mediolanen. fol. 374., ex quorum „ tenore inſignem hujus Servi Dei Prudentiam licet „ demirari, quæ quidem litteræ in hanc uſque diem „ præcipua veneratione aſſervantur, ut meminit in „ Proc. Mediolanen. xx. teſtis ſuper 16. fol. 94. „ terg.

DE JUSTITIA.

42 „ Prudentiæ proxima ſuccedit Juſtitia, quæ „ morales inter virtutes primum jure meri- „ to locum ſibi vindicat, S. Thomas 2. 2. qu. 58. art. 12. „ cum juſtitia habita omnes aliæ virtutes habeantur, „ teſte Ambroſio in Hexamerone, Auguſtino lib. 4. „ de Civitate Dei, & Text. in Auth. ut omnes obed. „ Judic. Prov. col. 5. in priuc. Hæcque, prout inter „ virtutes Cardinales referuntur, quodammodo genera- „ lis eſt, quantum attinet ad imperium, cum cæte- „ rarum virtutum opera poſſit imperare, ad ea ta- „ men exequendum, ſeu eligendum ſine cæteris vir- „ tutibus non ſufficiat: definitur autem communiter „ eſſe conſtans, & perpetua voluntas juſ ſuum unicui- „ que tribuens, vel ſecundum D. Thomam 2. 2. q. 58. „ art. 1. in corp. habitus, ſecundum quem aliquis con-

quisitionis Congregatio Pridie Nonas Februa-
rii MDCLIV. omnino interdixit, ne hic cul-
tus in posterum HIERONYMO exhiberetur;

cui decreto, veluti obedientissima Ecclesie
filia obtemperandum statim duxit Congre-
gationis Somaſchæ piiffima Familia: & hoc
pacto

3 constanti, & perpetua voluntate jus suum unicui-
que tribuit, quod videtur desumptum ex Tullio primo
Rhetoricorum, qui iustitiam esse habitum mentis, com-
muni utilitate servata, suam unicuique tribuentem di-
gnitatem describit. Illius vero partes sunt virtutes
illi annexæ videlicet religio, pietas, observantia,
veritas, gratia, seu gratitudo, vindictio, amicitia,
ac liberalitas, ut docet idem Angelicus Doctor lo-
co cit. *quæst. 80. art. unic.*, qui pariter loquitur ex
sententia Tullii *alleg. Rhetor. cap. 1.*

43 „ Omisſis autem consulto iis Iustitiæ partibus,
quas in aliarum virtutum examine tam ex deductis,
quam deducendis, luculenter deprehendimus, cæ-
teras Iustitiæ partes non defuisse intelligimus HIE-
RONYMO, qui primam adolescentiam ferventi in
patriam caritate ejusdem defensionis, atque tutelæ
in equestri militia dicavit, ut in illius vita testantur
Albanus fol. 8. a tergo, Stella fol. pariter 8. terg., &
Turtura pag. 12.: Castronovo cum tribus militum
centuriis Prætor datus a patria, cum imminentis po-
tentissimi hostis legati, ni Castro excederet, aut
deditionem acceleraret, sæviores minas intentarent,
generose respondit, se devotum caput habere li-
bertati patriæ, atque adeo sibi statutum vita potius,
quam loco cedere, quod quidem sæpius facto com-
probavit ÆMILIANUS, dum ter hostes oppidum
aggresſus, semper ipsorum cæde aditu prohibuit,
ut his plane verbis asserit Turtura loco cit. pag. 22., &
concordat Stella fol. 9. terg., & 10.: idem etiam col-
ligitur ex accurata illa innocentia, qua in nepotum
suorum facultatibus administrandis versatus est; nam
cum iisdem multæ, atque amplæ variis in locis res,
rationesque cum multis essent a patre contractæ, ea-
rum ille procuracionem suscepit accuratissimam, &
illorum mercaturis faciendis (neque enim id patri-
tiæ nobilitatis majestatem apud Venetos lædit) rei-
que augendæ se diligenter, atque integre tradidit, ut
inquit Turtura pag. 38., & 41., Stella fol. 12., Alba-
nus fol. 8. terg., & 9., & conveniunt in Proc. Mediol.
super 17. XXI. fol. 104. terg., & XXVI. fol. 141. terg.
In istius autem innocentie amplissimam fidem suffi-
cit advertisse liberalem illam, quam omnium sua-
rum facultatum in pauperes fecit distributionem,
quam alias ponderavimus; impossibile est enim,
contra Iustitiæ præceptum aliena retinuisse illum, qui
propria copiose adeo profuderat, ut de ipso illud
Davidis jure merito possit usurpari (Psal. 111.):
Dispersit, dedit pauperibus, iustitia ejus manet in
seculum seculi. Huc pertinet tandem exacta illa
Iustitiæ distributiæ ratio, quam erga pauperes suos
servavit HIERONYMUS, existimans enim panem a se
pro ipsis emendicatum iisdem ex Iustitiæ præscripto
deberi, timens, ac tremens pro sui sustentatione
duriorem, deteriore, ac mucidum manducabat,
meliorem vero, tanquam erogantium liberalitate pue-
rulis destinatum, reservabat, ut deponunt in Proc.
Mediolanen. super 17. XXI. fol. 104. terg., XXVI.
fol. 141. terg., XXIX. fol. 165. terg., XXXIV. fol.
200. terg., & XXXIX. fol. 235. terg.

DE FORTITUDINE.

44 „ Prudentiam, iustitiamque sequitur Forti-
tudo, quæ juxta D. Thomam 2. 2. *quæst.*

123. art. 7. in corp. animi firmitatem importat,
cum eundem animum in gravibus, & maximis pe-
riculis firmet, timorem cohibeat, audaciamque
moderetur, ut inquit idem Angelicus Doctor loco
præcit. art. 3. & 4.: versatur enim hæc virtus cir-
ca ardua, & terribilia, facitque ut animus, nec
prave timendo, nec temere audendo desiscat a
bono opere, ut differit Augustinus lib. 83. *quæstionum*
q. 31. Partes illius integrales sunt quatuor: scili-
cet quoad actum ingrediendi fiducia, atque ma-
gnificentia; quo vero ad actum sustinendi patien-
tia, atque perseverantia, quæ omnes partes cum
in ÆMILIANO eluceant, satis ostendunt Fortitudi-
nis virtutem ipsi non defuisse. Nam quantum at-
tinet ad moralia virtutis hujus cunabula, ut jam
attigimus, propter patriæ bonum, ac Reipublicæ
defensionem pubertatis spatia vix ingressus HIE-
RONYMUS, sponte sese equestri commisit militiæ,
ut patefaceret se constanter non solum temporalia
mala, quæ duritiæ militaris intuitu animum homi-
nis, ac adolescentis præsertim ab his difficilioribus
eligendis, ac sustinendis facile avertunt, rejecit
se timorem, circa quem immediate virtus ista
versatur, fortiter reprimendo, verum & pericula
mortis perpetua in bello, & assidue imminencia gene-
rosæ, ac fortiter subiisse, quam sane animi firmitatem,
tunc præcipue contestatus est HIERONYMUS, cum in
Caltrinovi Præfectura intentatas ab hostibus mi-
nas impavido negligens corde, legatis deditionem
solicitantibus respondit, se saluti patriæ caput
devovisse.

45 „ Quæ omnia ante admirabilem ipsius conver-
sionem patrata laudabilem Fortitudinem in HIERO-
NYMI animo domicilium habuisse confirmant, ut in
simili testatur Ambrosius in C. fortitudo 23. *quæst. 3.*
dicens fortitudinem, quæ bello tuetur patriam, vel
domi defendit infirmos, esse plenam iustitiæ, &
facit Textus in Cap. si quis fortitudinem ead. causa, &
quæst.: majora tamen perfectioris Fortitudinis hujus
Servi Dei argumenta suggerunt nobis labores in-
ter insignia pietatis officia continuo, ut jam in
articulo de caritate attigimus, ad mortem usque
exantlati in infirmorum curatione, quorum, ac
puerorum præsertim saluti, non sine stomachi fa-
stidio, ac naturæ perhorrescentia consuli poterat:
in mandandis sepulturæ defunctorum cadaveribus,
quæ propriis humeris excipiebat: in itineribus,
quæ pro colligendis orphanis, pro meretricibus,
ac peccatoribus convertendis, pro iisdem alendis,
ac certis locandis sedibus, diu, noctuque forti ani-
mo suscepit. Nec minora insinuat insignis illa æ-
quanimitas, ac patientia, qua quascumque vel
gravissimas offensiones tam verbis, quam factis
ab hominum illatas improbitate excepit, & de-
posuit, ut in Proc. Bergomen. asserunt jux. 18. IX.
testis fol. 39., in Mediolanen. IV. jux. 6. fol. 26.
terg., XXI. juxta 18. fol. 105., XXI. super eodem
fol. 166., & in Proc. Tarvisino I. super 6. fol. 19.
terg., itaut quemadmodum HIERONYMO permulta
erant, quæ in ejus venerationem obsequia defe-
rebantur, ita cum inter mendicandum alios ob-
viam haberet sese dicteris, & scommatibus irri-
dentes, vel conviciis palam proscindentes, hos ille

paſto Cauſſa hæc, que per viam Caſus, ut
ajunt excepti, procedebat, ſtetit ad tem-
pora uſque Alexandri PP. VII. ¹.

Moleſte tamen ferebant religioſiſſimi HIE-
RONYMI filii venerabilem, dilectiſſimumque
Parentem, quem certo tenebant a Domino
in

¹ *Cit. Faſt. concord. §. 3.*
» le obturata aure præteriret, mirifice latus, quod
» pretioſiora quam peteret, ac magis optata dona
» reciperet, nobilem ſcilicet ludibrii, & contume-
» liarum ſtipem, eratque perſamiliaris, cum ad com-
» munem miſericordiam colligendam totus ſquallore
» deformis, ac macie, craſſa tunicula teſtus pro-
» diret, ſibilis, & conviciis excipi, inſequentem a
» tergo, velut amentem laſciviente puerorum tur-
» ba, ita ſcilicet ſummus in ore pallor, attrita la-
» cerna, humeroque pendentes mantice, ſquallens,
» & promiſſa barba ludibrii, & probris facile op-
» portunum apud infantum vulgus reddebant. Diu
» autem tulit indignum infimæ plebis contemptum
» HIERONYMUS, nunquam animo vel leviſſime com-
» motus, ut in hæc plane verba recenſet Turtura
» pag. 156. & 157., cum quo concordat Stella fol. 16.
» & 33., & Evangeliſta de Dorate in Proc. Papien.
» fol. 14., & conveniunt in Proc. Veneto juxta 4. 1.
» fol. 88., & in Papien. 1. fol. 15.; & quadam vice
» in area D. Marci Venetiis, cum improbus quidam
» furens, ac frendens plurima in eum maledicta
» conjeciſſet, ac tandem ſe eidem barbam carptim
» convulſurum minatus eſſet, HIERONYMUS hac tanta,
» & inſigni accepta injuria nihil commotus, quin-
» imo minanti barbe evulſionem ſereno, & hilari
» vultu paullum inſlexa cervice, & producto capi-
» te mentum porrexit, & blando oculo hominem
» intuitus placido ore, & ad riſum plane compoſi-
» to, en, inquit; barbam, ſi Deo ita cordi eſt, ut
» lubet age, ut refert idem Turtura pag. 44. & 55.
» cum quo concordat Stella fol. 16., & Albanus fol. 11.,
» & concordant in Proc. Bergomen. juxta 18. 1x.
» fol. 39., in Mediolanen. xxi. fol. 105.
» 46 » Poſtremo cum perfectiſſimus fit Fortitudi-
» nis actus martyrium, ut docet D. Thomas 2. 2.
» q. 124. art. 1. in corp., hinc intelligimus HIERO-
» NYMO perfectiſſimam non deſuiſſe Fortitudinem, qui
» vitam propriam caritatis fervore obtulit Deo in
» holocauſtum ſacrificans ſe ipſum in ſalutem proxi-
» mi, dum peſtilenti morbo laborantibus miniſtrans
» eadem correptus lue apud Somaſchenſes interiit,
» ut jam diximus. Quam quidem mortem ſpeciem
» quamdam eſſe martyrii teſtatur Dionyſius Alexan-
» drinus lib. 7. hiſtor. cap. 16. & 17., prout etiam
» Eccleſia Prid. Kal. Martii deſunctos in pelle labo-
» rantium Officiis martyres memorat, ac veneratur
» teſte Cardinali Baronio in *Martyrologio Romano*.

DE TEMPERANTIA.

47 » **P**oſtrema ſuperest Temperantia, ad quam
» generaliter ſumptam pertinet cavere cir-
» ca omne opus virtutis, nequid parum, vel nimis
» fiat juxta illud Horatii,

*Eſt modus in rebus, ſunt certi denique fines,
Quos ultra, citraque nequit conſiſtere rectum.*

» ideoque in hunc ſenſum accepta dicitur mode-
» ratio quædam, quam in operationibus, paſſio-
» nibusque humanis ratio ponit, quod omni virtuti
» morali commune eſt. Si vero conſideretur anto-
» nomatiſte, in quantum refrenat appetitum ab iis,

» quæ maxime alliciunt hominem, & in quantum
» verſatur circa delectationes moderandas, & ſic cir-
» ca bonorum ſenſibilium concupiſcentias, atque
» triftitias ex eorundem bonorum privatione, ſeu
» abſentia manantes, eſt ſpecialis virtus, ut docet
» S. Thomas 2. 2. q. 141. art. 2. in corp., & ab
» Auguſtino de lib. arb. definitur eſſe affectio coer-
» cens, & cohibens appetitum ab iis, quæ turpiter
» appetuntur.

48 » Hæc ſane non deſuit ÆMILIANO, qui in-
» grediens vias Domini, vix deguſtata melioris ſen-
» ſus ſuaviſſima novitate, bonis temporalibus, divi-
» tiis que rejectis, facultatibus in pauperes profuſis,
» poſt habitusque honoribus, ac dignitatibus, per quas
» ampliſſimum in patriam meritum paraverat, humi-
» lis, ut diximus, ac ſpiritualis vitæ inſtitutum am-
» plexus, mundanis renunciavit illecebris, & ſen-
» ſus ſuos aſſidua jejuniorum, pœnitentiæ, cætera-
» rumque mortificationum exercitatione ab omni vo-
» luptatum, ſenſualitatisque lenocinio vindicavit, ut
» conſtabit inferius, dum de pœnitentia agemus.

49 » Eam vero abſtinentiæ partem mire profite-
» batur, quæ ex ſuo nomine ciborum ſubtractionem
» importat, juxta D. Thomam 2. 2. q. 146. art. 1., per
» quam ſcilicet caſtigatur corpus non ſolum contra
» luxuriæ illecebras, ſed adverſus etiam gulæ oble-
» ctationem, quo in tentationum lenocinia homo
» fortius inſurgat, & Dæmonis irritamenta concul-
» cet. HIERONYMUS in cibo, potuque temperatiſſi-
» mus, nulla temporis, aut valetudinis habita ra-
» tione, ad obitum uſque ſolo pane, eoque dete-
» riori, & aqua pauciſſime etiam utebatur, ut de-
» ponunt in Proc. Mediolanen. ſuper 19. xxi. fol. 105.,
» xxvi. fol. 141., xxix. fol. 166., xxx. fol. 173., xxxiii.
» ſuper 24. fol. 191., xxxvii. ſuper eodem fol. 219.,
» cum quibus concordant Albanus fol. 21., & Turtura
» pag. 185., & patebit inferius, dum de jejunio, &
» pœnitentia agetur; hancque vivendi rationem ubi-
» que ſibi adeo conſtans ſervabat, ut nec in itinere,
» vel apud hospites, pretioſiores cibos ſibi, ac cæ-
» teris commenſalibus appoſitos conſueto pane, &
» aqua contentus, deguſtare voluerit, ut teſtantur
» Evangeliſta de Dorate in Proc. Papien. fol. 13. terg.,
» Stella fol. 26., & Turtura pag. 193.

50 » Quanto autem erga Temperantiæ virtutem
» itudio polluerit HIERONYMUS, vel ex eo etiam po-
» teſt intelligi, dum poſt erogatas in pauperes divi-
» tias ſuas, voluntariam amplexus paupertatem, non
» alium cibum, quam laboribus, & arte compara-
» tum ſibi, & puerulis ſuis procuravit, ut in Proc.
» Veneto jux. 6. deponit. III. teſtis fol. 101. terg., &
» in Brixien. ſuper eod. II. fol. 21., & concordant Al-
» banus fol. 21., & Turtura pag. 108., quam quidem
» tam in cibo, quam potu ÆMILIANI abſtinentiam in-
» ſigni Deus Omnipotens comprobavit gratitudinis
» teſtimonio, dum HIERONYMUS nihil cogitans de
» craſtino, miniſtre de quotidiano pane ſollicitus in-
» ter annonæ anguſtiam non modicam orphanorum
» multitudinem, tribus panibus mirabiliter multi-
» plicatis, abundanter ſatiavit, & aquam perennem
» ex aridis montani faxi viſceribus elicit, ut in-
» ter miracula inferius ſuo loco dicitur.

51 » Nec diſſimilem moderationem oſtendit HIE-
» RONY-

in Coelis superabundantem laborum suorum mercedem recepisse, eundem corona gloriae in terris destitui, hanc ob rem instantius

ab Alexandro PP. VII. efflagitarunt, ut Causae cursum jam interruptum ad expectatam metam auctoritate sua dirigeret; horum

52 „ HIERONYMUS in vestitu dum vilioribus pannis, unde-
 „ quaque paupertatem, & humilitatem praeseren-
 „ tibus utebatur, ut deponunt in Proc. Mediolanen.
 „ super 19. XXI. fol. 105., XXVI. fol. 142., XXIX. fol.
 „ 166., & XXX. fol. 173. terg.

52 „ Eam vero temperantiae partem, quae pro-
 „ rationis mensura venerarum delectationum appe-
 „ titum coercet, & castitas appellatur juxta D. Tho-
 „ mam 9. 151. art. 2., non defuisse intelligimus HIE-
 „ RONYMO, qui post conversionis suae diem ita car-
 „ nis impuritates, & illecebras in proximo abhor-
 „ ruit, ut ad illas profligandas non solum pietatis suae
 „ officia erga meretrices a turpitudinis caeno ad piam
 „ honestatem, ac poenitentiam traductas erogaverit,
 „ ut superius fuit dictum in articulo caritatis in pro-
 „ ximum; sed proprias divitias profuderit, ut pe-
 „ riclitanti virginum pudicitiae, subministratis ad con-
 „ nubia aere proprio dotibus, consuleret, prout testan-
 „ tur Albanus fol. 10. terg. & fol. 15., & Turtura
 „ pag. 51.; unde multo magis easdem impuritates
 „ a se ipso eliminasse censendus est HIERONYMUS,
 „ qui ita severe corpus suum castigavit, & in servi-
 „ tutem redegit abstinens tam exacto rigore, ac par-
 „ simonia a cibo, & potu, quo carnis immunditiam
 „ e cordis sui domicilio coerceret, & pravos volu-
 „ ptatum motus confopiret.

DE VIRTUTIBUS ANNEXIS.

53 „ **A**equum est, ut in eo, qui Theologica-
 „ rum, ac Cardinalium virtutum tam mi-
 „ ris eluxit radiis, caeterarum quoque non desideren-
 „ tur virtutum splendor, quibus ad exemplar per-
 „ fectissimum purissima integrae sanctitatis lampas su-
 „ per Ecclesiae candelabrum posita exardescat.

DE OBEDIENTIA.

54 „ **N**obis igitur ad caeterarum virtutum lucem
 „ convertentibus oculos, prima sese of-
 „ fert Obedientia, quae definitur esse voluntas imple-
 „ di mandatum Superioris, interque iustitiae partes
 „ adscribitur, cum Creatori, & creaturae tanquam
 „ Superioribus sit debita, S. Thomas 2. 2. *quest.* 104.
 „ art. 2. & 3.

55 „ Hanc Creatori rerum omnium Deo exhibuisse
 „ HIERONYMUM apertissime constat, quia non
 „ solum Catholicae Fidei praecipua implevit, ut as-
 „ serunt in Proc. Mediol. *juxta* 6. VI. fol. 33., in Tar-
 „ visino 1. *super eodem* fol. 20., in Brixien. *juxta*
 „ *eundem* 1. fol. 16., 11. *super eodem* fol. 21., & in Ve-
 „ neto *juxta eundem* 6. 11. fol. 95., sed consilia quo-
 „ que evangelica paratissimo animo amplexus est,
 „ dum, ut perfectus esset, vendidit omnia, quae ha-
 „ bebat, & dedit pauperibus, tollens crucem suam,
 „ ut Christum sequeretur (Matth. 19.). Nec infe-
 „ riorem professus est Obedientiam erga Superiores
 „ ecclesiasticos, ut iidem testes deponunt: imo ut
 „ perfectioris Obedientiae meritum cumlaret, ita se,
 „ voluntatemque suam conscientiae suae moderatori-
 „ bus, ut dictum est, in omnibus tam internis, quam
 „ externis actionibus ad spiritualis vitae profectum,
 „ subiecit, nihil ut proprii retinuerit, quo mensurari

„ Obedientiae perfectionem, ac meritum docet Gre-
 „ gorius *ult. moral. cap.* 13., ut deponunt in Proc. Me-
 „ diol. *super* 21. XVII. testis fol. 78., XXI. fol. 106.,
 „ LXII. *super* 1. fol. 401., qui concludunt absque
 „ confessarii consensu HIERONYMUM ausum non fuisse
 „ codicem meditationum S. Augustini dono sibi obla-
 „ tum accipere, & conveniunt Evangelista de Do-
 „ rate in Proc. Papien. fol. 13. terg., Stella fol. 43.,
 „ & Turtura pag. 273.

DE ORATIONE.

56 „ **P**ost obedientiam prodit sese in conspectum
 „ Oratio, quae dicitur ascensus mentis in-
 „ Deum, cui tanquam praecipuus religionis actus de-
 „ betur, proindeque ad iustitiam pertinet, S. Thomas
 „ 2. 2. *quest.* 83. art. 14. *in corp.*; quantum vero in-
 „ Oratione praestiterit HIERONYMUS, praeter ea, quae
 „ in miraculorum hujus Servi Dei intercessione pa-
 „ tratorum disquisitione constabunt inferius, abunde
 „ demonstrat mira illius e carceribus liberatio, dum
 „ effusa ad Deum, & Beatissimam illius Genitricem
 „ preces non solum quasi fumus aromatum Caelos
 „ ascenderunt in conspectum Dei, sed sicut odor bal-
 „ sami benignissima ejusdem misericordiarum Patri-
 „ viscera penetrarunt, & supremis Caeli sedibus non
 „ evocantes tantum, sed trahentes in odorem unguen-
 „ torum suorum Deiparam Virginem, quam praesen-
 „ tem Patronam adjutricem, ac ducem piissimam ex-
 „ pertus est, ut in articulo Fidei deduximus.

57 „ Hinc propterea Orationis meritum, atque
 „ virtutem EMILIANUS expertus jure optimo eidem
 „ semper impensissime addictus vacavit; non so-
 „ lum enim stans temporibus per vias, plateas, in-
 „ itinere, domi, forisque litanias, Psalmos, & lau-
 „ des Domino decantabat, sed in ipsis artium operi-
 „ bus ante, & post prandium, ac coenam, diu, no-
 „ ctuque totus in hoc exercitio residebat, ac perno-
 „ ctabat, vocalem cum pueris, sociis, rusticis, ali-
 „ isque pro temporis opportunitate, mentalem vero
 „ in eremo Somaeschae usurpans, ut in Processu Mediol.
 „ referunt *super* 6. III. fol. 25., *super* 22. XXI. fol. 106.,
 „ XXVI. fol. 142., XXXI. fol. 179., XXXIX. fol. 239.,
 „ in Brixien. 1. *super* 22. fol. 18., & in Papien. 1.
 „ fol. 15., cum quibus concordant jura producta, &
 „ compulsa in Proc. Mediol. fol. 377. Albanus fol.
 „ 10. 12. 19. 21. & 22., Stella fol. 13. 24. 27. 37.
 „ & 38., & Turtura pag. 52. 88. 89. 115. 118. & 204.

DE HUMILITATE.

58 „ **P**ost orationem se nobis conspiciendam
 „ praebet Humilitatis virtus annexa tempe-
 „ rantiae, quae animum perfecte moderatur, ne ma-
 „ gis, quam decet, in excelsa tendat, Sanctus Tho-
 „ mas 2. 2. *quest.* 161. art. 1., respicitque subiectio-
 „ nem hominis ad Deum, propter quem aliis humilian-
 „ do se subiicit, Viguerus *de virtut. temper. cap.* 7. §.
 „ 5. *vers.* 8., S. Antoninus in 1. *par. cap.* 12.
 „ 59 „ Hanc vero praeter caeteris dilexit HIERONYMUS
 „ qui vere, ut constat ex deductis, humiliavit se
 „ usque ad mortem, non enim, ut diximus, ipse ad
 „ excelsa, & quae erant supra se, efferebatur, sed
 „ con-

rum ex postulatis Pontifex permotus Idibus Novembris MDCLXIII. Commissionem, quam vocant re assumptionis Causæ propria manu firmavit.

Sta-

» contemptis honoribus, dignitatibusque reiectis, fa-
 » cultatibus, ac divitiis in pauperes profusus, exi-
 » nanivit se ipsum usque ad mortem. Aspernabatur
 » enim humanos honores, quinimo reputabat se vi-
 » lem, abjectum, ac magnum peccatorem, ut inquit
 » Evangelista de Dorate in Proc. Papien. fol. 14. terg.,
 » & conferunt jura extracta ex archivio Collegii Pa-
 » pien. de quibus in Proc. Papien. fol. 24. terg., &
 » epistola ejusdem in Proc. Papien. fol. 28., in qua
 » se pro nihilo habere profitetur, & faciunt ponderata
 » per Turturam pag. 261., 267., & 270.; eoque per-
 » fecta illius Humilitas devenerat, ut se ipso melius
 » exemplum ad proximi institutionem a Deo depo-
 » sceret, ut in epistola, de qua in Proc. Papien.
 » fol. 27. terg., & iisdem epistolis servum pauperum
 » se inscriberet, ut in Proc. Papien. fol. 28.: tota
 » namque illius vita, omnes illius actiones, non Hu-
 » militatem solum, sed vilio rem quamdam animi pro-
 » pter Deum abjectionem præferunt, ut vidimus, &
 » dicunt in Proc. Mediol. super 20. xx. tellis fol. 94.
 » terg., XXI. fol. 105. terg., XXVI. fol. 142., XXIIX.
 » fol. 166. terg., XXX. fol. 174., XXXI. fol. 279.
 » terg., XL. fol. 244., & in Bergomen. super 19.
 » II. fol. 22., cum quibus conveniunt Evangelista
 » de Dorate in Processu Papien. fol. 13., &
 » 14., Albanus fol. 12., & 19., Stella fol.
 » 35., Turtura pag. 184., & fusius pag. 261. 267.,
 » & 270., qui omnes enarrant infima ministeria,
 » quibus assidue, ac libenter vacabat ÆMILIANUS,
 » hoc enim est Humilitatis maximum argumentum,
 » cuius rei exemplum habemus I. Reg. 25. in Abigail,
 » quæ Davidi illius conjugium optanti respondit, ecce
 » famula tua sit in ancillam, ut lavet pedes ser-
 » vorum domini mei. Quemadmodum etiam amor, &
 » voluptas propriæ vilitatis comprobant Humilitatem
 » ÆMILIANI, cum dicat Bernardus verum humilem
 » vilem velle reputari, ac gaudere de sui contemptu,
 » in quo sane prælitit HIERONYMUS, qui, ut diximus,
 » inter convitia, & opprobria exultabat, exemplo
 » Apostolorum, qui ibant gaudentes a conspectu Con-
 » cillii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu
 » contumeliam pati Act. 5. quam quidem contume-
 » liam non sentit, qui gloriam non quærit, nec timet
 » confundi in conspectu hominum, qui solum glo-
 » riam quærit apud Deum, ut testatur Gregorius.

DE PAUPERE.

60 » **H**umilitati proxima ponit sese ante oculos
 » Paupertas, cujus essentiam cognoscere
 » non datur, cum teste Augustino investigando singu-
 » larum rerum naturas, non inveniatur quid sit Pau-
 » pertas, cum sit privatio; intelligitur tamen quan-
 » doque pro paupertate divitiarum contemptus juxta
 » illud Senecæ: nemo dignus Deo, qui opes non
 » contempserit: vel paupertatis amor juxta illud Ber-
 » nardi *Pauperiem a quo animo ferre virtus patientiæ
 » est, sponte appetere sapientiæ laus est.* Insignem er-
 » go sapientiæ laudem promeruit ÆMILIANUS, qui
 » sponte appetens Paupertatem non tam facultatum,
 » quam animi, invenit eam inter profusam illam li-
 » beralitatem, qua, ut sapius repetitum est, bona sua
 » inter pauperum officia erogavit, & dignitates, ho-

» noreque, ac comoda rejecit. Inventam vero con-
 » stantissime ad obitum usque retinuit, non solum in
 » tenuitate victus, quem elemosynis, laboribusque
 » sibi comparavit assidue, sed etiam in vilitate ve-
 » stitus, ac spiritus humilitate, qua temporalia quæ-
 » libet aspernabatur, ut asserunt in Proc. Mediolanen.
 » juxta 6. I. fol. 20.; II. fol. 22. terg.; IV. fol. 27.
 » XVIII. fol. 76.; XXVI. juxta 14. fol. 141.; & juxta
 » eundem 6. XXXIV. fol. 197., & fol. 305. terg. &
 » in Bergomen. juxta eundem II. fol. 21., III. fol.
 » 25., & in Brixien. II. fol. 21., & concordant Al-
 » banus fol. 17. ter. 18. ter., & 19., Stella fol. 30., &
 » 32. terg., Turtura late pag. 264. usque in fin., & ju-
 » ra extracta ex archivio Somaschæ, de quibus in
 » Proc. Mediolanen. fol. 372. terg.

DE PŒNITENTIA.

61 » **P**ostrema superest virtus Pœnitentiæ, cujus
 » habitus residet in voluntate, operatur-
 » que destructionem peccati: in hunc sensum acce-
 » pta, quantum respicit debitam Deo satisfactionem
 » in spiritu contribulato, pertinet ad vindictivam,
 » quæ est pars justitiæ. Hanc sane in HIERONYMO de-
 » prehendimus; primo ex vehementi illo dolore, quo
 » de commissis in divinam offensionem peccatis indo-
 » luit, dum post mutatas in lucem tenebras, antea
 » cursum vitæ recogitans, ante Christi Domini cruci
 » affixi imaginem prostratus non sine abundantis lacry-
 » marum profluvio, eundem ferventiori spiritu de-
 » precabatur, ne Judicis, sed Salvatoris partes se-
 » cum sustineret, ut testantur Albanus fol. 10. etiam
 » terg., Stella fol. 13. terg., Turtura pag. 48. dicens
 » ÆMILIANUM vitam omnem confessione accuratissi-
 » ma recognovisse, crebros gemitus, suspiria, & la-
 » crymas subinde confessionem interpellantes satis
 » aperta veræ pœnitentiæ signa prodidisse, & pag. 204.
 » subdit sanctæ contemplationis recessu in Somaschen-
 » si eremo pœnitentiæ studium incrementa in HIERO-
 » NYMO sumpsisse, dum ibi breviores, quam antea
 » somnos, sæva hyeme, & Cælo obrigente de nu-
 » do solo carpere, corpus arctiori inedia calligare,
 » perenni lacrymarum fonte manante, superioris vitæ
 » sordes, animæque maculas abluere, asperiori ver-
 » berum flagellatione, patrata in Deum scelera Pœ-
 » nitentiæ fructibus emendare, quæ & similia de hu-
 » jusmodi pœnitentiæ rigore repetit pag. 43. 52. 82.
 » & 102. & concordant in Processu Mediolanen. I.
 » juxta 6. fol. 19. terg., super 24. XXVIII. fol. 158.
 » XXX. fol. 174. super 11., XXXIII. fol. 190., XXXIV.
 » fol. 200., XXXVII. super 24. fol. 219., LXII. su-
 » per 4. fol. 406., & in Papien. I. fol. 15., & II. fol.
 » 17., Albanus fol. 21. terg., qui omnes conveniunt,
 » hunc Servum Dei durissimam egisse Pœnitentiam,
 » & consuevisse lectulo saxi composito indormire, qui
 » quidem lectulus in hanc usque diem conspicitur ex-
 » cavata in rupe apud Somaschensem arcem, cui Ere-
 » mi cognomentum ÆMILIANI austeritas, & solitudo
 » tribuit, ut constat ex illius inscriptione, quæ ha-
 » betur in Proc. Mediolanen. fol. 294., & ex litte-
 » ris judicum remissorialium ad Sac. Rituum Con-
 » gregationem transmissis, de quibus in Proc. Soma-
 » schæ fol. 1.

62 » Sc-

Statim Mediolani, in cuius Diocesis finibus Somaſchæ oppidum est ſitum, & in ipſa urbe Roma, quia teſtes locupletiffimi ade-

rant, Apoſtolica auctoritate Acta quamdi-
ligentiſſime exarata fuere, ut ex eiſdem ad
evidentiã uſque evinceretur poſt ſanctiſ-
ſimum

H ſimum

62 „ Secundo eamdem pœnitentiæ virtutem in
HIERONYMO agnoſcimus ex certo emendationis pro-
poſito peccatorum dolorem inſequentem, quod no-
bis abunde ſuadent facultatem in pauperes distribu-
tio, mira pietatis opera, fervens in Deum, pro-
ximumque caritas, vehemens non ſolum in ſe
ipſo, ſed etiam in aliis peccatorum odium, ſolidus
honorum, dignitatumque deſpectus, admirabilis
anteactæ vitæ mutatio, æternæ ſpes vitæ, propagan-
dæ fidei zelus, ac alia denique, quæ ad perfectum
ſanctitatis exemplar in hoc Servo Dei ponderavi-
mus.

63 „ Unde ex his omnibus vitæ excellentiam in
HIERONYMO ÆMILIANO latiſſime comprobantibus
abſoluta remanet prima pars huius Relationis. Quem
admodum enim deſtructis per pœnitentiã pecca-
torum omnium reliquiis, novum indutus eſt ho-
minem HIERONYMUS, ſic heroicarum virtutum om-
nium, ut vidimus, ſplendidiffima circumdatus co-
rona Cœlum aſcendere, & paratam ſibi ſempiter-
no in folio poſſidere ſedem promeruit, ut contabit
in illius obitu, a quo ſecunda pars huius Relatio-
nis ſumet initium.

DE OBITU, CONCURSU AD SEPULTURAM,
ET FAMA SANCTITATIS.

64 „ **P**oſt virtutum fidem, quæ ÆMILIANI ſan-
ctimoniam conteſtatur, nunc ea, Pater
Beatiffime, ſubiiciemus argumenta, quæ ad ge-
nericam ſanctitatis probationem maxime conferunt,
obitum nempe ſanctitati vitæ non diſſimilem, fi-
delium ad ſepulturam concurſum merito ſane æqua-
lem, quod inſignis in proximum pietas contraxe-
rat, famam denique ſanctitatis ſolido ipſius ſan-
ctitatis ædificio ſubnixam, quam in promovendis
ad Canonizationem neceſſariam eſſe ex pluribus
concludit Caſtellanus de Canonizat. Sanctior. q. 5. verſ.
ex his collig., & plurimum ad ſanctitatis probatio-
nem conducere tradit Auguſtinus de Ancona de po-
teſt. Eccleſ. q. 15. art. 3. & 5.

65 „ Et quantum attinet ad obitum. Exuebat
hyemem annus a partu Virginis milleſimus, quin-
gentefimus trigefimus ſeptimus, cum Joannes Pe-
trus Caraffa ad Cardinalatum jam evectus, HIERO-
NYMUM ſibi perfamiliarem, & jam in ſpiritualibus
alumnum nomine Pontificis Romam accerſebat,
quo ſalutarem in Reipublicæ Chriſtianæ commoda,
utilitatemque operam elocaret. Ea de re præhabita,
ut moris erat, ad Deum oratione, poſtquam apud
confratres diſſeruit HIERONYMUS, aperuitque ſe
a Chriſto evocatum ad Superos, ſubita peſtilentis
morbi, quem in infirmos officioſa ingeſſit pietas,
correptus lue, poſt ſuſcepta devotiſſimo ſpiritu,
nec inferiori contritione Eccleſiæ Sacramenta, an-
no ætatis ſuæ quinquageſimo ſexto inter filiorum,
ac fratrum, quos ipſi caritatis fervor pepererat, eju-
latus ac lacrymas, benemeritam Creatori apud So-
maſchenses reddidit animam, ita in Proceſſu Me-
diolanen. VIII. fol. 76., XXI. fol. 99. terg., in Ber-
gomen. II. jux. 7. fol. 21. in Brixien. I. fol. 16. terg.,
in Veneto II. fol. 95. terg., Turtura pag. 209. &
210., Albanus fol. 22., qui ſubdit antequam HIERO-

NYMUS infirmaretur, cuidam ex orphanis infirmo
oſtenſam velut in ſomnis ſedem ornatiffimam fuiſſe
a puero, qui illam ÆMILIANO paratam aſſeruit, in
quo concordat in Proc. Mediolanen. XXI. teſtis fol.
99., Stella fol. 40., Albanus fol. 22., Turtura pag. 226.,
& quoad alia faciunt jura extracta ex archivio Do-
mus Collegii Papien. ut in eod. Proc. Papien. fol.
25., Stella fol. 38. a terg. 39. etiam a terg., & 40.,
Turtura pag. 207. & 211., & facit epitoloia Vica-
rii Bergomen., quam refert Albanus fol. 24., quam
hic in latinum idioma traductam ſubiiciemus.
Scio exploratam jam vobis eſſe mortem, quam HIE-
RONYMUS noſter ÆMILIANUS chriſtiani exercitus dux
fortiſſimus una cum duobus aliis ſuis ex iſto regimine
ſubiit; valetudinis, & infirmitatis, obitusque ſuc-
ceſſum non ſcribo, ne corda veſtra dolore diſrum-
pantur. Videbatur ad propriam ſecuritatem Paradi-
ſum manibus continere, diverſimode ſuos hortabatur,
ſemperque vultu adeo lato, ac videnti, ut ſe intuen-
tes in ſui dilectionem raperet, & Chriſti amore in-
briaret. Ita de obitu ſuo certus videbatur, quemad-
modum mihi exploratum eſt, has me ſcribere. Aje-
bat ſe omnia ſua diſpoſuiſſe, & cum Chriſto ſuas iniſſe
paſſiones, nulla ipſi mentio Venetiarum, aut pro-
pinqorum, id unum ipſius in ore frequens, Chriſtum
ſequi. Hinc abiit ante feſta natalitia, ſed prius ad
me venit in Episcopali Auditorio, illicque mea provo-
latus ad genua, mihi fidem Chriſti commendavit, a me
ipſo veniam depoſcens. In diſcedendo ea uſus licentia
quaſi in poſterum nuſquam videndus. Nec viſus, obiit
Somaſchæ non ſine proborum quorundam Papienſium,
Comenſium, & Bergomenſium præſentia. Hodie com-
memorationem illius in nonnullis hiſce Eccleſiis ha-
buimus, reliquum die Mercurii abſolvetur, ac ſi Sum-
mus Pontifex, vel Paſtor noſter interiſſet. Vivens
eam in abſtinentiam, ac vitæ humilitatem ſeſe redege-
rat, ut ad inferiora deſcensus prohiberetur. Ita ſane
placuit Deo &c.

66 „ Quantum vero attinet ad concurſum, quo
Servi Dei ſepulturam fideles frequentarunt. Poſt-
quam e vivis ad meliorem vitam evolavit HIERO-
NYMUS, illius cadaver fuit delatum ad Eccleſiam
S. Bartholomæi, ubi ingens populi frequentia illud
plurium dierum ſpatio inhumatum retinuit, ut af-
ferunt in Proceſſu Mediol. juxta 8. XXI. teſtis
fol. 162., & XXI. juxta 7. fol. 99. Poſtmodum ve-
ro ad levam ejuſdem Eccleſiæ partem fuit repoſi-
tum in tumulo ex decoctis lateribus confecto, at-
que e terra elevato, prout tunc temporis uſus pa-
tiebatur, ut deponunt in Proc. Mediolanen. jux. 7.
XXVIII. fol. 155. terg., LVII. teſtis fol. 343. terg.,
in Brixien. I. fol. 16. jux. 7., in Somaſchenſi XXIX.
fol. 62., qui teſtatur de viſu, & in Bergomenſi
juxta eundem 7. IX. fol. 38., ibique permansit quo-
uſque ſa. me. Carolus Card. Borromæus in Diocce-
ſana ſui Archiepiſcopatus viſitatione inde, vel ex
Concilii Tridentini præſcripto, vel decentioris loci
religione amotum ſub altari majore juſſit recondi,
ut juxta 7. in Proc. Bergomen. affirmat IX. teſtis
fol. 38., in Mediolanen. XXX. fol. 171. terg., LVII.
fol. 343., & concordat Albanus fol. 22. terg., ubi
in hanc uſque diem aſſervatur, ut aliqui ex præ-
dictis teſtibus aſſerunt, & patet ex viſitatione ſa-
ctæ

simum Inquisitionis decretum, quod cultum publicum, qui HIERONYMO exhibebatur, eliminavit, nunquam subsequenter annis

aliquid, quod publici cultus saperet, in illius honorem, ac venerationem fuisse intentatum; hisce Actis absolutis, ea de re in SACRO-

» Ita per iudices in Proc. Mediolan. fol. 128.
 67 » Frequens vero populi concursus ad sepul-
 » turam hujus Servi Dei late deducitur ex testibus
 » infrascriptis, qui concludunt innumeram tam So-
 » maschensem, quam exterorum circumadacentium
 » multitudinem non solum confluisse, sed
 » etiam nunc, & quidem processionaliter, ut ajunt,
 » confluere ad invisendum hujus Servi Dei glorio-
 » sum in terris sepulcrum, ut illius corpus veneretur,
 » seque ejusdem intercessioni devotis orationibus
 » commendat. Ita in Proc. Bergom. juxta 8. 1x.
 » fol. 38. & juxta 25. fol. 39. tergo, in Mediolanen.
 » xxvi. fol. 138., xxix. fol. 162., LVII. juxta 7. fol.
 » 343., in Brixien. 1. fol. 16. tergo, in Somaschen.
 » super 2. 1. fol. 9. tergo., II. fol. 12., VII. fol. 23., & alii
 » quamplures, quibus accedit decretum electionis in
 » Protectorem de persona ÆMILIANI factæ per Somas-
 » schenses, ut in Proc. Somaschen. fol. 65.

68 » Quantum denique attinet ad famam sanctita-
 » tis, quemadmodum inter lucidissimos virtutum om-
 » nium splendor, hæc viventem ÆMILIANUM fue-
 » rat comitata: sic immortalibus hominum animis
 » perpetua successione innixa defunctum majoribus
 » etiam incrementis in hanc usque diem prosequuta
 » est, ut concludunt in Proc. Mediol. xxvi. testis ju-
 » xta 7. fol. 137. & juxta 8. fol. 138., XXVIII. jux. 6.
 » fol. 154. tergo. & juxta 7. fol. 156., XXIX. jux. eum-
 » dem. 7. fol. 161. tergo., xxx. juxta 6. & 7. fol. 170.
 » & 171. tergo., XXXII. jux. 6. fol. 182., LXVII. fol. 425.,
 » in Brixien. 1. juxta 7. fol. 16., II. juxta 6. & 7. fol.
 » 20. tergo, in Bergomen. II. juxta 7. fol. 21., 1x.
 » juxta eundem fol. 38. & 39. tergo super 25., in So-
 » maschen. xxx. fol. 63., xxxi., fol. eodem a tergo,
 » & fol. 64., & in Veneto 1. juxta 4. fol. 87. etiam
 » a tergo & juxta 7. fol. 90. tergo., II. juxta 7. fol. 95.
 » tergo, & 97. super 6., III. juxta 6. fol. 100. tergo
 » & 102. super 7., IV. juxta 4. fol. 104. tergo, VI. fol.
 » 127., & alii quamplures, cum quibus concordant
 » Stella fol. 41. tergo, & Turtura pag. 227., qui om-
 » nes conveniunt hunc Servum Dei ab omnibus com-
 » munitè habitum fuisse Sanctum, & virtutibus om-
 » nibus ornatissimum.

69 » Hanc vero sanctitatis famam tanto magis
 » comprobant ea, quibus conceptam de ÆMILIANI
 » sanctimonia opinionem exterioribus velut argu-
 » mentis, atque expressionibus fideles contestantur.
 » Motivæ scilicet tabellæ, vota argentea, atque
 » oblationes ejusdem sepulcro appenitæ, de quibus in
 » Processu Somaschen. II. fol. 12., VII. super 2. fol. 23.,
 » in Mediolanen. xxix. juxta 9. fol. 162. tergo, & in
 » Bergomen. 1x. juxta 8. fol. 38., & constat ex dicta
 » visitatione sepulcri in Proc. Mediol. fol. 126., ac
 » etiam ex litteris per iudices remissorias ad Sac.
 » Rituum Congregationem transmissis, de quibus in
 » principio Processus Mediolanen. veneratio, quam
 » hujus Servi Dei imaginibus præstant fideles, ut in
 » Processu Somascheni asserunt 1. testis super 2.
 » fol. 9. tergo., III. fol. 14., VII. fol. 21. tergo, & alii
 » quamplures. Nec non plurimum confert veneratio,
 » quam erga ejusdem corpus ostendit idem
 » sa. me. Carolus Card. Borromæus, qui illud devote
 » visitavit, eidemque thura obtulit, ut deponunt in
 » Proc. Mediolanen. 1v. juxta 9. fol. 27. tergo., xxxix.

» super 25. fol. 167., xxx. juxta 7. fol. 171.. Postremo
 » accedit decretum, quo Somaschenes Servum Dei
 » HIERONYMUM elegerunt in Protectorem, ut in Proc.
 » Somaschæ fol. 65., & ad propositum facit in eodem
 » Proc. super 2. 1. testis fol. 9. a tergo., asserens eam
 » nonnullorum fuisse religionem in ÆMILIANUM, ut
 » illius imaginem militaribus signis impresserint. Qui-
 » bus omnibus videtur adici posse non solum maxi-
 » ma odoris fragrantia, quæ ex ejusdem corporis re-
 » liquiis manat, & late diffunditur, ut de sensu pro-
 » prio testatur in Proc. Brixien. 1. testis juxta 7. fol.
 » 16., quam etiam odoris suavitatem Sanctum Caro-
 » lum in Ecclesiæ ingressu sensisse, ideoque in eadem
 » Ecclesia Beati alicujus tumultatum fuisse corpus co-
 » gnovisse, asserit de auditu ab iis, qui interfuerunt
 » in Proc. Mediol. LVII. testis juxta 7. fol. 343. tergo.,
 » sed etiam virtus concessa aquæ mananti e fonte,
 » quem in montanis aridi saxi visceribus ÆMILIANI
 » ad Deum oratio mirabiliter impetravit, & quæ in
 » hanc usque diem magna habetur in veneratione,
 » & ad plurimum infirmitatum medelam assidue adhi-
 » betur, ut latius deducetur in secundi miraculi di-
 » squisitione. Unde ex his omnibus negari non po-
 » test, quin ultra virtutum probationes insignia in
 » hoc Servo Dei concurrant argumenta sanctitatis.

DE MIRACULIS.

70 » Superest igitur, ut transitum faciamus ad
 » miracula, quorum demonstrationes, sicut
 » certam magis, atque indubitam asserunt fiden-
 » sanctitati, sic juxta S. R. E. ritum, sacrorumque
 » Canonum sanctiones, atque præscripta in promo-
 » vendis ad Canonizationem omnino requiruntur:
 » DD. in C. 1. de reliq. & vener. Sanctõr., & de com-
 » muni omnium sententia testatur Castellanus de
 » Canonizatione Sanctõrum q. 5. vers. 5., & passim per
 » majores nostros, ac nos fuit in præcedentibus San-
 » ctõrum Relationibus firmatum. In quo quidem ar-
 » ticulo, omissis consulto disputationibus, quæ mi-
 » raculorum essentiam, requisita, operationes, gra-
 » dus, probationemque respiciunt, de quibus iidem
 » majores nostri, ac nos etiam sæpissime disceptavi-
 » mus, nonnulla subiiciemus miracula ex illis, quæ
 » Omnipotens, & in Sanctis suis mirabilis Deus, Æ-
 » MILIANO intercedente, operatus est. Plura enim
 » hunc Servum Dei tam viventem, quam defunctum
 » patrasse miracula asserunt testes, nempe in Proc.
 » Veneto juxta 8. III. fol. 102., in Bergomeni 1. jux-
 » ta 26. fol. 19. tergo., 1x. juxta 26. fol. 39. tergo, in
 » Somascheni 1. super 1. fol. 8. tergo., XVIII. super 1.
 » fol. 45., in Mediolanensi 1. super 2. fol. 21., VI. ju-
 » xta 9. fol. 33. tergo, VII. super 26. fol. 36. tergo, XX.
 » super eod. fol. 95., XXXIX. jux. 9. fol. 162. tergo., XXXI.
 » super 26. fol. 180., L. super eodem fol. 306., & alii
 » quamplures, ad quorum confirmationem potest pon-
 » derari descriptio rerum existentium penes sepul-
 » crum Servi Dei, de qua in Proc. Mediol. fol. 126.,
 » nec non tenor litterarum per iudices remissorias
 » transmissarum ad Sac. Rituum Congregationem, de
 » quibus in initio Processus Mediolanen., & Somas-
 » schen., & concordant scriptores Albanus fol. 23. tergo.,
 » Stella fol. 41. tergo, & Turtura pag. 221.. Primo igitur

rorum Rituum Congregatione xviii. Kalendas Februarii MDCLXXVII. cura, ac stu-

dio Cardinalis Antonii Barberini Caussa Potentis quaestio fuit instituta.

H 2

Ut

1 Cit. *Fact. concord.* §. 6.

5, tur loco proponemus nonnulla ex miraculis, quæ
 „ *ÆMILIANUS* vivens, Deo operante, patravit, se-
 „ cundo autem loco aliqua ex iis subiiciemus, quæ
 „ idem Omnipotens Deus defuncti Servi sui interces-
 „ sione operatus est.

MIRACULUM PRIMUM IN VITA

PANEM MULTIPLICAT.

71 „ **C**UM quadam die Beatus hic Dei Servus
 „ in loco Somaschæ existens non parvam or-
 „ phanorum multitudinem circum se haberet, iique
 „ fame premerentur, ac tres tantummodo panes ad
 „ manum essent, nec aliunde ob locorum, nivium-
 „ que incommoda peti possent, præhabita ad Deum
 „ oratione, elatisque in Cælum oculis, panes præ-
 „ fatos Crucis impressione signatos fregit, inque togæ
 „ lacinia posuit, orphanisque alacriter distribuit,
 „ quibus non solum illi ad satietatem omnes refecti
 „ sunt, sed etiam panis quantitas non modica su-
 „ perfuit. Ita asserunt de publica voce, & fama, ac
 „ de auditu a senioribus, & iis, qui miraculo præfa-
 „ to interfuerunt in Proc. Papien. I. fol. 15. tergo, II.
 „ fol. 17. in Mediol. *super* I. VII. fol. 37. tergo, XVIII.
 „ fol. 80., XX. fol. 96., XXI. fol. 107., XXXIX. fol. 237.,
 „ LXII. *super* 4. fol. 405., & in Brixien. III. fol. 25.
 „ cum quibus concordant Turtura pag. 223. 224. 225.
 „ & duabus sequentibus, Stella fol. 36., Ferrarius in
 „ *Catalogo Sanctorum* pag. 140.

72 „ Id vero adscribendum esse miraculo patet
 „ evidenter, quia, ut advertit in Proc. Mediol. XXI.
 „ testis *super* I. fol. 107. non poterant tres soli panes
 „ ad tot, sexaginta nempe circiter puerorum præ-
 „ fertim famelicorum, satietatem sufficere, & multo
 „ minus superesse. Unde referendum venit ad de-
 „ xteram illius, qui mandavit nubibus desuper, & ja-
 „ nuas Cæli aperuit pluens filiis Israel manna ad
 „ manducandum (*Psal.* 77. c.), & panem Cæli de-
 „ dit eis, cibaria mittens in abundantia. Ea demum
 „ ratione, qua sive ista panis fracti multiplicatio fit
 „ per creationem novæ materiæ, quæ antiquæ, &
 „ præexistenti materiæ addita illam multiplicet, &
 „ cum hic modus multiplicandi istam materiam in-
 „ sui substantia excedat omnem potentiam, facul-
 „ tatemque totius naturæ creatæ, jure merito miracu-
 „ lum istud venit referendum ad primum gradum,
 „ juxta sententiam D. Thomæ *par.* I. q. 92. art. 3. in
 „ *responsione ad primum*, a quo non dissentit Bannes
 „ *ibi dub.* 2. *conclus.* 4., & illi expresse assentit Va-
 „ lentina in suis *Commentariis tom.* I. *disp.* 7. *quest.* 1.
 „ *punct.* 2. *object.* 5., & diximus in similibus terminis in
 „ Relatione S. Isidori in *secundo miraculo in vita*, & 6.
 „ *post mortem*, nec non in Relatione Servi Dei Ber-
 „ trandi in 9. *miraculo*. Aut vero hujusmodi multi-
 „ plicatio fit a Deo, non per creationem novæ mate-
 „ riæ, sed per additionem alterius materiæ jam crea-
 „ tæ, secundum aliam opinionem, Bannes *ubi supra*,
 „ & quia licet natura possit multiplicare per additio-
 „ nem novæ materiæ, tamen non poterat inducere
 „ hujusmodi multiplicationem in subjecto isto, in
 „ quo fuit facta, cum deficeret additio novæ mate-
 „ riæ, miraculum istud obtinet secundum gradum
 „ juxta theoreticam D. Thomæ *par.* I. q. 105. art.

„ 8. in corpore *vers. uno modo*, quam passim in San-
 „ ctorum Relationibus Rota sequitur, ut nuper fuit
 „ dictum in Relatione sa. me. Pii V. in articulo de *mi-
 „ raculis in genere*.

73 „ Ad hujus miraculi confirmationem acce-
 „ dit, quod quidam nomine Martinus, asservato præ-
 „ fati panis frustulo, quem inter alios *ÆMILIANI* or-
 „ phanos a *HIERONYMO* distributum comederat, plu-
 „ rimum infirmitates, ac languores curavit, ut de
 „ auditu ab eodem Martino deponunt in Processu
 „ Brixien. III. fol. 25., in Mediolanen. XXI. *super* I.
 „ fol. 107., & in Papien. III. fol. 17.

74 „ Et hanc panis multiplicationem semper
 „ apud homines adscriptam fuisse miraculo affirmant
 „ omnes supradicti testes, prout etiam intercessio-
 „ ne hujus Servi Dei relatam fuisse asserit in Proc.
 „ Mediolanen. *super* I. XXI. testis fol. 107., & com-
 „ probant præmissæ ad Deum *ÆMILIANI* preces, nec
 „ non sanctissimæ Crucis signum super iisdem pani-
 „ bus ab eodemmet *ÆMILIANO* impressum.

75 „ Hoc idem miraculum comprobatur per mi-
 „ raculum secundum post mortem sanationis ischia-
 „ dis inveteratæ patrum in hujus multiplicationis
 „ panis contestationem, ut constabit in explicatione
 „ secundi miraculi post mortem.

MIRACULUM II. IN VITA

AQUAM PERENNEM E MONTANO SAXO ELICIT.

76 „ **A**ccidit aliquando, ut *HIERONYMUS ÆMI-
 „ LIANUS* in monte Somaschæ degens siti
 „ non modica premeretur, nec aqua ulla, qua refi-
 „ ceretur, adesset, confugit fidelis ad Dominum,
 „ qui convertit petram in stagna aquarum, & rupem
 „ in fontes aquarum; (*Psal.* 113.) exaudivit divina
 „ bonitas preces, quæ a tam pio pectore fundeban-
 „ tur, & e quodam saxo lateri montis inhzrente,
 „ paucorumque spatii cubitorum a lapideo *BEATI VIRI*
 „ lectulo distante, aquam emisit, quæ guttatim de-
 „ cidens, vasculo quodam ab *ÆMILIANO* excepta est,
 „ abundeque necessitatibus ejus suffecit. Hæc dein-
 „ de jugiter manare perseveravit, hodieque manat,
 „ ac in magna veneratione a vicinis populis habetur,
 „ illiusque potu in dies infirmi non pauci a suis li-
 „ berantur languoribus, ac prius sanitati restituun-
 „ tur. Ita in Proc. Mediolanen. eodem modo de
 „ publica voce, & fama, audituque a senioribus *su-
 „ per* 5. deponunt v. fol. 31. tergo, VII. fol. 38., XII.
 „ fol. 55., XX. *super* 9. fol. 97., XXI. *super* 5. fol. 108.,
 „ tergo, XXXIII. *super* 11. fol. 190. tergo, XXXVII. *su-
 „ per* 5. fol. 220., & XXXIX. *super* eodem fol. 237. tergo,
 „ & conferunt per iudices remissoriales ad Sac. Ri-
 „ tuum Congreg. transmissæ litteræ, de quibus in
 „ initio Processus Somaschenis, qui iudices testan-
 „ tur hujusmodi aquam ad diversas regiones morbis
 „ medendis adhibendam solere asportari; & fons iste
 „ aquæ vivæ guttatim defluens habetur descriptus in
 „ Proc. Mediolanen. fol. 294. tergo, & concordat
 „ Turtura pag. 184.

77 „ Id autem miraculosum esse censuimus, quia
 „ naturæ facultates excedit, ut fons aquæ ex ari-
 „ dis montani saxi visceribus citra quodcumque nati-
 „ vi humoris principium, sed ad solas hominis pre-
 „ ces

Ut autem ad disquirendas HIERONYMI virtutes tandem aliquando animum Eminentissimi Patres converterent, oportebat prius de validitate Processuum, de qua tam grave dubium antea fuerat obortum, denuo disputare; hinc Cardinalis Brancatius, namque

ces eliciatur. Qui quidem excessus non consideratur quantum ad substantiam facti, cum natura possit fontes, & aquas e terræ visceribus educere, sed consideratur quantum ad subjectum, in quo fit, & quantum ad modum, quo fit, nempe in montano saxo, ac repente præviam post orationem, absque eo quod aliquod spatium temporis fuerit consumptum, hominisque adhibitum ministerium in saxo excavando, & aqua educenda, unde jure merito miraculum istud ad secundum, & tertium gradum referendum duximus, ut de persimili casu diximus in Relatione S. Isidori in tertio miraculo in vita. Quod vero fons iste ad orationem ÆMILIANI manaverit, asserunt de publica voce, & fama testes præfati, qui idcirco affirmant id passim miraculo fuisse adscriptum, prout etiam Turtura p. 187. 78 In hanc vero sententiam ea nos præsertim impulit consideratio, qua animadvertimus aquam hujusmodi magna apud incolas, atque etiam externos in veneratione in hanc usque diem haberi, illiusque potu infirmos non paucos a suis languoribus quotidie ad prætinam sanitatem revocari, ut deponunt præfati testes, & concordant iudices remissoriales in epistolis missivis supra relatis, & evidenter confirmat festum miraculum post mortem sanationis febris lethalis potu aquæ hujusmodi patratum, ut inferius explicabitur. Quod denique HIERONYMI tribuendum sit intercessioni probant testes, qui asserunt ÆMILIANUM, eam, effusa ad D. O. M. oratione, impetrasse, ut necessitatibus suis consulere.

MIRACULUM I. POST MORTEM.

CLAUDUM SANAT.

79 Postquam venerabilis Dei Servus HIERONYMUS ÆMILIANUS vitam, quam sancte vixerat, beato sine conclusit, corpus ejus ad Ecclesiam S. Bartholomæi loci Somaſchæ delatum est, quo continuo ingens populi multitudo, fama sanctitatis illius excita confluit: qua de causa per multos dies eodem in loco adſervatum est, antequam sepulcro conderetur. Erat vicino in loco Calolzo nuncupato, vir quidam nomine Antonius Mæzolenus cruribus, pedibusque pessime affectus, eorumque usu captus, adeo nec sine fulcris procedere, atque etiam cum illis ægre loco se movere posset, & multos quidem per annos inveteratum malum erat, nec humano remedio curabile putabatur. Hic non modo ÆMILIANUM, dum viveret, nulla in veneratione habuerat, verum etiam jugiter ei fuerat infensus, qui ab amicis admonitus est, ut quandoquidem BEATI VIRI corpus adhuc inhumatum multis clarere miraculis fama vulgaret, etiam ipse eo contenderet, infirmitati suæ auxilium petiturus. Cum itaque ad locum, in quo venerabile corpus expositum erat, se deferri curasset, propius accedens, PATER HIERONYME, inquit, si verus ille Dei Servus es, quem te omnes esse credunt, noli recordari, me tibi adversatum fuisse, sed impetra mihi a Deo sanitatem, & me cunctis miraculum hoc manifestaturum promitto: quibus

dictis, pedes ÆMILIANI exosculatus est, & statim cruribus, pedibusque pristino vigori restitutus, ab omni prorsus languore convaluit, Deumque, & Sanctos ejus magnificans, fulcris ibidem in miraculi memoriam appensis, domum remeavit. De publica voce, & fama, audituque a senioribus factum istud concludunt in Processu Mediol. xviii. testis super 1. fol. 80. terg. deponens de auditu a quodam Antonio, qui interfuit, XXI. super 10. fol. 109. juxta 8. xxvii. fol. 146. terg., XXIIX. fol. 162., XXXIV. fol. 198., XXXIX. fol. 233., XL. fol. 243., XLI. fol. 248., XLV. fol. 269., & LXII. fol. 407.

80 Curationem hujusmodi miraculosam aperte demonstrat primo ponderata qualitas morbi, qui nulla medicamentorum applicatione abscessit, cum tamen sit certissimum, convulsionem, seu membrorum attractionem difficillimæ curationis esse, licet medicamenta adhibeantur, ut tradit Hieronymus Caprivac. in prax. lib. 1. cap. 25., & Fernellius de partium morbis, & symptomatibus lib. 5. cap. 3. §. conclusio.

81 Secundo id clarissime ostendit instantanea curatio, quæ secundum naturam ab hujusmodi morbis omnino aliena est, ut docent auctores præfati locis citatis, & dicit Archidiaconus in C. nec mirum num. 6. 26. q. 5., & in Relatione B. Thomæ de Villanova in his terminis diximus in 5. post obitum miraculo, & in Relatione Servi Dei Paschalis Baylon. in 4. pariter miraculo post mortem.

82 Unde cum factum istud naturæ vires, facultatemque excedat, & quoad subjectum, in quo fit, & quoad modum, ad secundum, & tertium gradum pertinet, & referendum procul dubio venit ad dexteram illius, qui virtutem curationum hujusmodi a se ipso inchoatam, ut patet apud Matthæum cap. 11. in dilectos suos passim transfert, & de Petro, & aliis nuper diximus in Relatione Servi Dei Fratris Petri Regalati in simili post mortem quinto miraculo.

83 Hanc vero sanationem propriam fuisse intercessionis ÆMILIANI abunde suadet præcedens commendatio, & illius corporis contactus.

SECUNDUM MIRACULUM POST MORTEM.

ISCHIADEM INCURABILEM SANAT.

84 Veronica de Manentibus monialis Bergomensis acerbissima ischiade (vulgo sciatam vocant) multos menses dextero in femore vexata est, accedente etiam ulcere fistuloso, atque eo redacta, ut sine fulcris incedere nullatenus posset: septuagenaria mulier erat, adeoque malum invaluerat, ut omnino insanabile crederetur. Audiverat hæc panem quondam ad BEATI VIRI fidem esse multiplicatum, nec non post obitum ejusdem fuisse ipsius precibus sanitatem cuidam infirmo restitutam; ad eum igitur confugit, & quadam die priusquam cubitum se reciperet, ei sese commendans, si vera est, inquit, fama, quæ de te circumfertur, panem a te, dum viveres, esse multiplicatum, & post obitum sanitatem ægro redditam, me quoque, si Deo ita placet, atque

que Antonius Barberini Causæ Ponens ab Urbe discesserat, XI. Kalendas Junii MDCLXX. judicium validitatis Processuum in Sacrorum

Rituum Congregatione agitavit, tuncque Eminentissimi Patres existimarunt, si Summus Pontifex juris, & S. R. Congregatio-

nis

atque ad animæ salutem conducit, hoc morbo libera. Oratione peracta, in lectulo se composuit, & quæ doloribus acutissimis miserandum in modum vexari consueverat, nullo plane dolore affecta est, cumque advenisset hora, qua matutinæ preces recitari solent, surrexit expedite, atque ad Chororum, ut vocant, absque fulcrorum adminiculo se contulit, nec ullo postmodum incessus impedimento, morbove, aut doloris incommodo laboravit.

85 „ Factum istud in Proc. Bergomen. deponit de facto proprio eadem soror Veronica testis XI. fol. 50. Joannes Paulus nobilis medicus XII. testis fol. 51., & Peregrinus de Bosillis alter medicus XV. testis fol. 53., & refert Turtura in ejus vita fol. 228., & confirmat tabella ipsius Veronicæ cum inscriptione miraculi ad sepulcrum, ut in Proc. Mediolan. in visitatione sepulcri fol. 126.

86 „ Hujusmodi vero curationem fuisse miraculosam censuimus, primo ex qualitate morbi, qui jam effectus erat insanabilis, prout non solum ex dicto periti asserit ipsa Veronica, sed etiam, ut præfati medici attestantur, causam deducentes ex eo, quia mulier jam erat septuagenaria, morbus dudum erat inveteratus, & accedebat præsertim fistulosum ulcus, quod eruperat prope juncturam, cui ischiades adnascitur, quibus accedit, quod licet adhibita fuissent magis ad inæ solatium, quam ad aliquam spem salutis varii generis medicamenta, illa tamen nihil profuerant.

87 „ Secundo fidem miraculo adstruit subsecuta in instanti post orationem Veronicæ sanitas, cum tamen certum sit, vim morbi diuturni naturæ viribus, vel medicorum pharmacis expelli non posse, nisi longo temporis spatio Fernelius de part. morb. & symptomatibus lib. 5. cap. 3. §. conclusio, Capri-vac. in prax. lib. 1. c. 25.

88 „ Unde cum nullo rite operantis naturæ, artisticæ ministerio, sed ad solas Hieronymo effusas preces ægra tam cito, atque integre convaluerit, id sane inter miracula secundi, ac tertii gradus adnumerandum venit, tanquam emanatum ex meritis, & intercessione Æmilianæ, ut ægra asserit, quod etiam comprobant præcedentes infirmæ preces.

TERTIUM MIRACULUM POST MORTEM.

CANCERUM INVETERATUM DEPELLIT.

89 „ **B**rigida de Peregrinis monialis Bergomen-sis per annos 15. cancro quodam laboravit in naso, qui non modo ipsi molestiam continuum, sed aliis etiam monialibus ob sui deformitatem, nauseam movebat non modicam, cumque varia diu frustra essent adhibita remedia, quadam die sumpto Sacrosanctæ Eucharistiæ Sacramento mente in Deum elevata, ipsum precata est, ut Æmilianæ meritis, de quo in Sanctorum numerum referendo tunc agebatur, sanitatem sibi restituere dignaretur, promittens se miraculum hoc cunctis manifestaturam, & paucissimorum spatio dierum omnino, ipsa etiam non animadvertente, morbus evanuit; ita in Proc. Bergomen. deponunt de fa-

cto proprio eadem Brigida juxta 9. fol. 29. de visu 1. testis juxta 26. fol. 19. tergo, II. juxta 9. fol. 21. tergo & fol. 23., & III. juxta 8. fol. 35., & refert Turtura pag. 232. & 233.

90 „ Curationem hanc miraculo adscripsimus, primo quia cancer iste jam per multos annos invaserat, atque ulceratus apparebat, ita ut omnino esset insanabilis, ut de medici, ac chirurgi assertionem deponunt præfati testes, cum quibus concordat omnis medicorum schola, nempe Galenus 2. de crisib. 12. & lib. 2. art. cur. ad Glau. cap. 10. Hyppocrates tom. 2. class. 3. lib. 2. prædictionum col. 8. post princip. fol. 450. & 6. lib. Aphorism. aphor. 38., Paulus lib. 4. cap. 26., Cornelius Celsus lib. 5. c. 28., & Avicenna lib. 4. sen. 3. tract. 2. cap. 16. dicens: illud oportet sperari de cura cancri, quoniam cum incipit fortasse est possibile, ut prohibeatur, ne addatur super illud, quod ipse est, & conservetur, ita ut non ulceretur, & accidit in quibusdam horis, ut sanetur incipiens, confirmatus vero non.

91 „ Secundo deduximus miraculum ex subsecuta inter angustum adeo tempus sanitate, unde cum naturæ facultates id excedat, & quoad subiectum, in quo emanavit, & quoad ordinem, seu modum, reponendum venit inter miracula secundi, & tertii gradus, ut firmavimus in his terminis in Relationibus B. Thomæ de Villanova in secundo post obitum miraculo, S. Teresæ in 5. post mortem, Aloysii Gonzagæ in primo post obitum, & San-ctæ Regine Elisabethæ in quarto in vita.

92 „ Referendum vero esse intercessioni Æmilianæ asserit ipsa Brigida, ac reliqui testes de auditu, & comprobant effusæ ad Hieronymum preces, & in illius gloriæ incrementum facta promissio.

MIRACULUM QUARTUM POST MORTEM.

ARTICULARI MORBO LABORANTEM SANAT.

93 „ **F**ranciscus Rocchus de Paluariis incola loci de Piscarena Mediolanen. diocesis articulari morbo totius corporis juncturas infestante detinebatur, qui non modo incedendi facultatem ei ademerat, verum etiam ut ne pedibus quidem consistere sine adminiculo posset, effecerat, nervi quoque sinistri cruris, dexterique brachii contracti erant, & post remedia frustra adhibita, ne insanabile malum foret, medici timebant. Complures jam menses in hunc modum laboraverat, doloribus misserrime divexatus, eoque devenerat, ut cadaveris potius, quam hominis figuram præferre videretur: cum ad præbyterum quemdam Curatum Garlati alienis brachiis ipsum utrinque sustentantibus, adductus est, qui eum monuit, ut se B. Hieronymo Æmiliano, cujus fama sanctitatis late per eas terras sese diffuderat, commendaret. Genibus itaque non sine magna difficultate flexis orationem Dominicam, & salutationem Angelicam protulit, openque Æmilianæ imploravit, quo peracto, absque alieno auxilio surrexit, ac deinde presbyter præfatus manum capiti ejus imponens, ipse quoque Hieronymum pro infirmi

nis disciplinæ rigorem ob nonnullos, qui in Processibus construendis defectus irreperant,

moderasset, statim ad virtutum examen transeundum . . . , Clemens PP. X. , qui tunc

1 *Cit. Fact. concord. §.7.*

93 „ firmi sanitate rogavit, nec multo post Franciscus „ pedibus inde digressus est, bacillo tantummodo „ suffultus, & magis, magisque in dies convalescens, quindecim circiter dierum spatio perfectæ „ sanitati restitutus est. Ita hujus facti veritatem „ in Proc. Mediol. *super 26.* concludunt de facto proprio idem Franciscus XLIV. testis *fol. 263. terg.*, LIV. „ mater ejusdem Francisci *fol. 326., LVII.* qui est idem „ Curatus Garlati *fol. 348., LX.* medicus, qui infirmum curaverat *fol. 369.*

94 „ Curationem istam miraculo adscripsimus, „ primo ex qualitate morbi, vel insanabilis, vel saltem „ difficilis adeo curationis, ut fere incurabilis „ existimeretur, prout de omnibus articulorum affectionibus inquit Galenus 10. *de composit. medic. per loc. c. 2.*: est enim passio in nervis constituta, & „ virus quoddam occultum, & inexplicabile tantæ „ contumaciæ, atque malignitatis, ut Fernelius *lib. 6. cap. 18.* morbum istum, qui arthritidis appellatur, „ medicorum opprobrium nuncupaverit, & concordat attestatio ipsius medici caulam incurabilitatis „ saltem quoad brachii attractionem ex eo deducentis, quod adeo valida erat in brachio majoris nervi contractio, ut in cubiti cavitate dignosceretur, „ quam ob causam secundum rationem naturæ de „ sperandum erat, ut ad pristinam constitutionem „ nervus exacte posset redire, unde in hoc miraculum obtinet secundum gradum juxta theoreticam „ D. Thomæ.

95 „ Secundo id deduximus ex modo recuperate valetudinis, quia juxta Galenum loco præcitato hujusmodi articulorum affectiones curari non possunt, nisi generosis, ac extremis medicamentis per materiæ vacationem, & repulsionem, vel temporis diuturnitate, ut etiam concordat præfatus medicus, qui circumscripta brachii contractione, quam insanabilem fuisse pronunciat, quoad reliqua asserit infirmitatem saltem in annum protrahendam.

96 „ Unde cum nullis adhibitis medicamentis, sed præhabita solum ad ÆMILIANUM oratione, æger ex se incontinenti assurrexerit, & solo bacillo suffultus valide deambulaverit, brevissimoque nonnullorum dierum spatio integre convalescerit; hinc etiam agnovimus miraculum ad intercessionem hujus Servi Dei referendum, ut in aliis Relationibus diximus, nempe Aloysii Gonzagæ *in 8. post obitum*, & B. Felicis a Cantalicio *in secundo*.

MIRACULUM QUINTUM POST MORTEM.

SANGUINIS FLUXU, PERICULOSISSIMAMQUE
FEBRI LABORANTEM SANAT.

97 „ Soror Margarita Costa Mediolanensis cum „ pessimo sanguinis fluxu diu laborasset, accedente febre continua, gravissimisque doloribus, „ ad extremum vitæ discrimen pervenit. Tentata „ erant incassum humana remedia, confugit ad divina, cumque faxeam quamdam particulam lecti hujus Servi Dei penes se haberet, ea sibi super

„ ventre, ac dorso ter signum Crucis efformavit, „ BEATUMQUE VIRUM, ut sanitatem sibi a Deo impetraret, enixe rogavit, & illico febris abcessit, „ sanguinisque fluxus, & omnis cessavit dolor, prius „ stinæque sanitati reddita est.

98 „ Ita factum istud in Proc. Mediolanen. *super 26.* concludunt eadem soror Margarita XII. testis „ *fol. 54., X.* testis *fol. 47. terg.* quoad morbum, & recuperatam sanitatem deponit de visu, quo vero „ ad modum deponit de auditu ab eadem Margarita, prout etiam XIII. *fol. 57. terg.*

99 „ Hujusmodi vero sanationem fuisse miraculosam deprehendimus ex eo, quod licet fluxus iste „ sanguinis, qui ægram non sine periculosissima febris, magnisque doloribus ad extremum vitæ spiritum redegerat, potuerit una cum aliis naturaliter cessare.

100 „ Id tamen absque medicamentis, & in instanti post invocatum ÆMILIANI subsidium, ac efformatum super ventre, ac dorso ter signum Crucis, „ evenire non poterat, hincque intelligimus inter miracula tertii gradus ad hujus Servi Dei intercessionem referendum.

MIRACULUM SEXTUM POST MORTEM.

LETHALEM FEBRIM DEPELLIT.

101 „ Franciscus a Porta chirurgus Mediolanensis febris maligna, & frenetica tenebatur, „ & jam vehementius malum invaluerat, quam ut a medicis curari posset, qui actum esse de infirmo „ pronunciaverant: cum certior factus, multos, qui „ aquam B. HIERONYMI ÆMILIANI bibissent, sanitatem esse consecutos, ut ea sibi adferretur, petiit: „ allata est, eamque infirmus bibit, ac rursum de illa sibi adferri postulavit, atque eam etiam hausit HIERONYMUM invocans, emissio insuper voto, quo sepulcrum ejus se visitaturum, vestituque cinericii coloris usurum promisit. Quibus peractis, somno correptus, atque a noctis medio usque ad orientem „ auroram dormivit, sudore undequaque effluens: „ postquam vero expergefactus est, omnino se a febris liberum esse cognovit, medicique attoniti, & stupentes, non aliter eum, ac si a mortuis resurrexisset, intuiti sunt. Ipse aliquot post diebus, recuperatis viribus, lectum deseruit.

102 „ Factum in hunc modum concludunt in Proc. Mediol. de facto proprio idem Franciscus testis „ XXIII. *juxta 8. fol. 115. de visu*, XXIV. ejusdem fratris *juxta 4. fol. 119., XXV.* mater ipsius Francisci „ *juxta eundem fol. 123., & XXII. physicus fol. 113.*

103 „ Id miraculo adscribendum esse patet, concurrunt enim primo gravitas morbi, quem lethalem faciebat febris malignitas eo perducta, ut de infirmi salute desperatum esset, quemadmodum ex medicorum judicio iidem testes asserunt, & imminentis mortis periculum arguebat etiam, juxta medicorum axiomata, delirium, quo æger tenebatur.

104 „ Concurrit secundo repentina sanatio, ut patet ex superiori narratione, cum nullis præcedentibus remediis, aut purgationibus, sed solummodo „ post

tunc Catholicam Ecclesiam gubernabat, non solum benigne e juris rigore censuit remittendum, verumetiam Prædie Idus Martii

MDCLXXI. facultatem fecit, ut virtutes BEATI VIRI discuterentur ¹.

Antequam autem quæ necessaria ad iudicium

¹ *Cit. Fact. concord. §.8.*

post ebibitam integre ad mediam circiter noctem, aquam ÆMILIANAM, in aurora se pristinae sanitati restitutum æger cognoverit, quam celerem operandi rationem non inveniunt medici secundum facultates naturæ, quæ successive, & per diuturnas alterationes suos producit effectus, ita ut veniat id reponendum inter miracula tertii generis, ut sæpe diximus, & jure merito adscribendum intercessioni, ac meritis ÆMILIANI, prout abunde comprobant imploratum ejusdem auxilium, votum in ipsius honorem nuncupatum, & ejusdem aqua ebibita. Pro cuius miraculi adminiculo consideravimus virtutem, qua hujusmodi aquam Servi sui intercessione donavit Deus ad infirmorum medelam, ut in secundo miraculo ponderavimus.

105 „ Nec dicatur, hujusmodi curationem posse tribui virtuti naturali hujus aquæ, quia præter id, quod potius humorum malignitatem debebat augere, in omnem eventum, cum parva amphora contineretur, aperte constat, eam non fuisse in tali quantitate, quæ salutarem hujusmodi effectum potuerit producere, præsertim cum parva hæc quantitas pluribus vicibus distributive fuerit sumpta, ut constat ex iisdem testibus.

MIRACULUM SEPTIMUM
POST MORTEM.

HERNIA LABORANTEM SANAT.

106 „ **F**ranciscus Manzonius incola loci Bripfi diocesis Mediolanensis, intestinis ex quodam lapsu a sede sua divulsis, pessima affectus est hernia, quippe cujus tumor ad magnitudinem pugni promineret. Doloribus discruciabatur acerbissimis; & non modo solitas exercitii sui functiones obire non poterat, verum, & comedebat ægerrime, & maxima cum difficultate incedebat, ita ut post quindenos, vicinosque passus in terram se præ dolore prosternere cogere. Biennium hunc in modum miser vexatus fuerat, remediis, quæ adhibuerat varia, nihil proficientibus, cum ad invocandum ÆMILIANI auxilium cujusdam amici sui monitu excitatus est, filium suum ejusdem generis morbo laborantem hujus meritis, precibusque sanatum esse dicentis. Itaque BEATI VIRI sepulcrum Franciscus visitavit, piisque precibus, ut sanitatem sibi a Deo impetraret, eum rogavit, ac statim melius se habere cœpit, cumque aliquandiu id visitare perseverasset, & paulatim convalesceret, quadam nocte per quietem videre sibi visus est ÆMILIANUM, eo plane modo, ac figura, qua vulgo depingi solet, ac deinceps longe majori celeritate convaluit: siquidem intra octiduum tumor omnis subsedit, clausa, & consolidata est apertura, depulsoque penitus dolore, pristinam recepit incoluitatem, ut concludenter deponunt in Proc. Somaschen. super primo idem Franciscus v. testis fol. 18., XIII. illius nepos fol. 33., XXVI. pariter ejusdem nepos fol. 58., & XXVII. chirurgus fol. 59. terg., qui contestes quoad morbum, & sanitatem deponunt de visu, & certa scientia.

107 „ Id autem miraculo attribuendum censuimus, stante gravitate morbi, cui adhibita nihil profecerunt medicamenta, & qui, ut idem chirurgus testatur, licet etiam accurate medicamenta adhibita fuissent, vix fuisset sanabilis, attenta maxime senectute infirmi, unde cum citra quamcumque medicamentorum applicationem, post visum in somnis ÆMILIANUM, tam brevi octo dierum intervallo perfecte convaluerit infirmus, id in omnem eventum reponendum venit inter miracula tertii generis, cum saltem modum celeris hujusmodi operationis in invalescentis jam herniæ curatione, assequi natura non valeat, ut de simili sanatione fuit dictum in Relatione D. Ludovici Bertrandi in octavo miraculo.

108 „ Nec obstat sanationem non fuisse instantaneam, sed a visione ÆMILIANI ad recuperatam usque integre salutem octo dies fuisse elapsos: quia non est necesse miraculum fieri in instanti, sed sufficit fieri etiam successive, dummodo, ut in casu isto, eo præcipue tempore licet longiusculo contingat, quo ex natura rei contingere non potuisset, ut ex Bellamera in *C. nec mirum num. 5. vers. sed quero 26. q. 5.*, & ex sententia Rotæ in aliis Relationibus nuper deduximus, in Relatione Servi Dei Petri. Regalati miraculo tertio post mortem, & in puncto fuit de simili curatione resolutum in Relatione S. Isidori in 9. miraculo.

109 „ Quod autem miraculum istud emanaverit ad intercessionem ÆMILIANI deponunt testes, & comprobant visitatio sepulcri, effusæ ad HIERONYMUM preces, & visus in somnis ÆMILIANUS.

MIRACULUM OCTAVUM
POST MORTEM.

INFANTEM PESSIME AFFECTUM, MORTIQUE
PROXIMUM SANAT.

110 „ **H**ieronymus Franciscus filius Dionysii Campelli incolæ Vallis Molinæ Mediolanen. diocesis infans quatuor circiter mensium miserrima infirmitate correptus est, eoque redactus, ut consumptis carnibus, vix ossibus hæreret, hominis figuram præferret. Tertium jam mensem misellus languebat, quo temporis spatio nihil excrementi egresserat, maternum lac, si quando suxisset, reiiciens, interque matris ulnas identidem deficiens, cum quadam die omni motu destitutus exanimi similis permanisset, quod mater videns, eumque vita spoliatum existimans, ad ÆMILIANI opem conversa est, eique infantem, quam maximo cordis affectu commendavit, nec non emisso voto promissit, eum se ad illius sepulcrum, si sanitate donaretur, delaturam. Voto nuncupato infans moveri, meliusque se habere cœpit, & paucorum spatio dierum perfecte incoluitati restitutus est, adeo ut non solum nulla remanerent morbi vestigia, sed etiam illis, qui languentem eum viderant, persuaderi non posset, eundem ipsum esse infantem, quem paulo ante in tam misero statu constitutum adspexissent.

Ita

dicium ritè recteque constituendum, & oportuna existimabantur, pararentur, Deus, qui Famulum suum inter mortales quam-

maxime magnificare decreverat, pluribus prodigiis sanctitatem illius manifestius declaravit, firmavitque; quæ prodigia cum ad

Postu-

111 „ Ita factum concludenter narrant in Proc. Somaſchæ super primo mater pueri XIV. testis de facto proprio fol. 35. tergo, cum qua concordat XVI. pater pueri fol. 40. tergo, XV. fol. 58. tergo, XVII. fol. 43. & XXIII. fol. 52. tergo, qui testes quoad morbum, & sanitatem deponunt de visu, quo vero ad modum curationis de auditu.

112 „ Curationem istam miraculo duximus adscribendam. Quia, ut omnes testes conveniunt, ea erat morbi gravitas in puero isto, ut de salute illius esset penitus desperatum, quod verosimiles circumstantiæ suadent, nempe primo violenti morbi diurnitas in tenello præcipue corpusculo: secundo ipsius corpusculi ea extenuatio, ut consumptis omnino carnibus, vix ossibus hæreret, humanique speciem corporis præferret: ex quibus duobus resultat impossibilis curatio ad tradita per Galenum, primo de differentiis febrium cap. 8. dicentem eos, qui ad exquisitum marasimum, aut tabem deveniunt, & pluribus mensibus in eodem perseveraverint, impossibile esse curare: tertio nutrimenti, lactis scilicet ejectio, quæ naturam ad vitæ usum jam prope inhabilem designat: quarto nulla excrementorum expulsio: quinto denique deliquia identidem supervenientia, unde stante hac morbi gravitate, quæ puerum ad extremum vitæ redegerat, aut id censendum est miraculum secundi gradus, cum excedat facultates naturæ in subjecto, in quo fit, juxta sapius citatam theoricam Sancti Thomæ, vel in omnem casum tam celer ad integram salutem transitus, non potest non adscribi miraculo tertii generis, quoad modum brevis operationis, cui natura est inferior. Nam ex sententia Hippocratis 2. aphor. 7. quæ longo tempore extenuantur corpora, longo etiam refici debent, in extenuatis enim ut in casu isto, longo tempore corporibus, tum carnes consumptæ, tum aliæ partes graciles redduntur, per quas coctio in animalibus, & distributio, ac sanguificatio, nec non nutritio perficiuntur, quo fit, ut ea corpora extenuata, quæ curationem admittunt, non valeant tantum alimenti conficere, quantum corpori opus esset, quam ob causam ea longiori tempore reficere oportet, ut in hæc verba, inquit Galenus in Comm. illius aphorismi. Patet igitur, id esse referendum intercessioni hujus Servi Dei, prout etiam asserunt omnes testes, & comprobant maternæ preces, ac voti nuncupatio.

NONUM, ET ULTIMUM MIRACULUM POST MORTEM.

SURDASTRUM AUDITUM CORRIGIT.

113 „ Hieronymus Ripa Causidicus incola loci Galbeati diocesis Mediolanen. cum esset annorum duodeviginti, auditu impeditiore esse cœoit, unde crescente processu temporis vitio, factum est, ut multa passim eorum, quibus cum loqueretur, verba non intelligeret. Vitabat is hac de causa Magnatum colloquia, ne vel quid dicerent non percipiendo, ipse non convenientia responderet, vel sermonem repeti postulando, eis exhiberet molestiam. Invaluerat longo annorum

tractu malum, & jam sexagenario major Hieronymus erat, cum, ut de infante quodam meritis ÆMILIANI sanato testimonium perhiberet, erogatus est. Sensit hic rapi se in admirationem divinæ potentiae Sanctos suos miraculorum gloria illustrantis, nec non ad Beatum hunc Dei Servum pro auditu perfecte recuperando confugere constituit. Itaque priusquam ad testimonium dicendum accederet, Ecclesiam, in qua ÆMILIANI corpus adservatur, ingressus est, ubi flexis ad illius sepulcrum genibus, ut aurium sibi vitium corrigeret, pio eum cordis affectu rogavit, promittens, si voti compos fieret, ter in anno se peccata sua penitentia Sacramento expiaturum. Perrexit deinde ad judicem, ut coram eo, quod de infantis sanitate compertum haberet, deponeret, a quo cum super articulis interrogaretur, statim animadvertit, omni se auditus impedimento liberatum; cuncta enim, quæ sibi dicebantur, clare intellexit, nec ulla verborum repetitione opus fuit. Verum cum dubius adhuc hæreret, an sibi id accideret, quod iudex, qui surdastrum ipsum esse probe nosset, altius loqueretur, an quod revera perfectum recuperasset auditum: tunc quidem manifestare miraculum distulit, sed paulo post cum domum nonnullis amicorum comitatus regrederetur, perque viam quæcumque insimul disserent, admissim intelligeret, plane sibi auditus impedimentum depulsum esse cognovit, remque totam comitibus primum, deinde domesticis aperuit, qui certatim in miraculi experientiam submissa voce loquentes, perspexerunt verum esse id, quod Hieronymus affirmaret, Deumque laudaverunt mirabilem in Sanctis suis.

114 „ Ita asserit de facto proprio in Processu Somaſchensi idem Hieronymus XLII. testis fol. 73., quod etiam testatur in litteris super hoc ad judicem a se transmissis fol. 72., & concordant XLIV. fol. 78. & a tergo, & XLIII. fol. 76. tergo, & LXXVII. qui testes quoad morbum, & sanitatem deponunt de certa scientia, quo vero ad modum de auditu ab eodem Hieronymo.

115 „ Curationem vero istam miraculo adscribendam censuimus, primo ex gravitate morbi, qui, ut ipse Hieronymus, & alii testes affirmant, jam a 44. annis erat adeo inveteratus, ut impossibilis esset curationis in homine præsertim plusquam sexagenario, unde factum istud tanquam excedens vires naturæ in subjecto, in quo fit, connumerari debet inter secundi gradus miracula.

116 „ Secundo idem judicavimus ex modo, atque ratione recuperati auditus, scilicet in instanti, nullisque adhibitis medicamentis, unde, & quantum ad hoc attinet, miraculum istud ad secundum gradum debet referri.

117 „ Quod autem ad ÆMILIANI intercessionem, emanaverit, iidem testes deponunt, & comprobant emissa ad ejusdem sepulcrum oratio, neque non voti nuncupatio.

DE

Postulatorum aures pervenissent, tanti ponderis & momenti habita illa fuere, ut de eisdem Apostolica auctoritate in Diœcesi Me-

diolanensi Acta statim compilari curarint, quorum validitas Cardinalis Columna, qui personam Petri Cardinalis Vidoni agebat,

I

in

DE VALIDITATE PROCESSUM, AC LEGITIMO
EXAMINE TESTIUM, ET PRIMO DE
PROCESSU TARVISINO.

118 „ **S**uperest, Pater Beatissime, ut ad postremam hujus Relationis partem ultimum, facientes gradum, de Processuum validitate, legitimoque testium agamus examine, ex quibus non solum sanctitatis vitæ, sed miraculorum etiam deductæ sunt in Hieronymo probationes. Et quoad Processus nempe Tarvisinum, Venetum, Bergomen., Brixien., Papien. Mediolanen., atque Somaſchenſem censuimus de illorum validitate satis constare, prout etiam testes in iisdem rite, ac recte examinatos.

119 „ Nam quantum attinet ad Processum Tarvisinum, Postquam fel. rec. Gregorius XV. immediatus S. V. antecessor supplicibus Ser. Venetorum Reipublicæ, nec non Somaſchenſis Religionis totius libellis benigniter inclinatus Causam hanc Sac. Rituum Congregationi cum amplissimis commisit facultatibus, ut in hoc Proc. fol. 2. in vim Commissionis prædictæ fuerunt de anno 1623. per eandem Sac. Cong. Rituum expedita litteræ remissoriales, ac compulsoriales directæ Reverendissimo Episcopo Tarvisino, nec non Vicario illius Generali, & Cathedralis Ecclesiæ Archidiacono dicto fol. 2. & 3. cum clausula, ut duo saltem conjuncti procedant, quæ litteræ iudicibus ut supra deputatis præsentatæ fuerunt fol. 1. per R. Joannem Antonium Pallinum dictæ Congregationis de Somaſcha Sacerdotem professum, & ad hanc Causam a Præposito Generali nomine totius Congregationis procuratorem specialiter deputatum, & pro debita illarum executione instantem, ac docentem de legitimo mandato procuratæ fol. 13.

120 „ Cum vero iudices præfati acceptassent dictas litteras declarando se iudices competentes, deputarunt notarium, ac nuncium: postmodum jurantes de fideliter exercendo officium fol. 1. terg., nec non pro certo loco, & tempore audientiarum designarunt cameram solitæ residentie Vicarii, ac singulos dies non feriatos incipiendo a mane hora tertia, & a prandio ab hora vigesima fol. 12.

121 „ Et successive in vim dictarum litterarum remissorialium deventum fuit ad examen trium testium, qui formaliter fuerunt examinati, prævia nempe illorum inductione facta per procuratorem fol. 13. terg., ac citatione, seu monitorio per iudices decreto, ac per nuncium contra quemlibet ipsorum personaliter executo fol. 14., nec non etiam præfatis per eosdem testes juramento de veritate dicenda fol. 18. terg., prout etiam singillatim fuerunt examinati, deponentes primo juxta interrogatoria, deinde super articulis in remissoria contentis, ut a fol. 18. tergo usque ad fol. 24., ex quibus evidenter constat, testes rite, ac recte examinatos, cum de jurisdictione iudicum, qui examinarunt, appareat ex litteris remissorialibus, iisdem, ut supra dictis, & de forma per eos rite servata constat ex

testium inductionibus, citationibus, juramentis, ac depositionibus, primo super interrogatoriis, & deinde super articulis, ut patet.

122 „ Fuit etiam per eundem procuratorem productus Processus alias auctoritate Ordinaria in eadem Curia Episcopali Tarvisina confectus, in quo continetur depositio unius testis, qui tunc juratus deposuit super quodam miraculo nec non registrum ejus miraculi desumptum ex libro *Miraculorum B. Virginis de Tarvisino*, & illius historia in tabella inscripta, ut a fol. 15. usque ad fol. 18., qui Processus constructus fuerat ab eodem notario in hac Causa deputato, & ab eodem de mandato eorumdem iudicum extractus, fideliter collationatus, & subscriptus cum interpositione decreti fol. 14. terg., fuit etiam corroboratus per accessum ipsorummet iudicum ad Ecclesiam fol. 15., ubi reperitur originale alterius similis tabellæ, cujus exemplum, instante eodem procuratore, per eundem notarium extrahi, & facta collatione omnia in præfati Processu registrari jusserunt, ita ut de legalitate hujus compulsationis non videatur posse dubitari.

123 „ Totus tandem Processus iste ad procuratoris instantiam, & iudicum decretum fol. 26. transumptus, & per notarios deputatos dicto fol. 26. & a tergo auscultatus, & collationatus, hacque collatione per eosdem iudices approbata fol. 27. subscripserunt se tam notarii dicto fol. 26. terg. quam iudices in litteris ad Sac. Congregationem una cum Processu transmissis, quas litteras ab ipsis iudicibus subscriptas, vim sufficientis subscriptionis in dicto Processu habere censuimus: idem vero Processus, prævia iudicum decreto, dicto fol. 27. clausus fuit, & consignatus portitori ad Urbem transferendus, qui portitor super fidei-transportatione juravit dicto fol. 27., quod juramentum, licet solummodo contineret obligationem de consignando Processu tabellario Urbis existenti Venetiis, tamen censuimus sufficere; denique translatus ad Urbem, & Sac. Rituum Congregationi præsentatus fuit, ejusdem S. Congregationis auctoritate apertus, & per duos testes legitime recognitus, ut in regilro recognitionum in Urbe confecto fol. 1. & 2. tergo.

124 „ Unde, his stantibus, negari non potest, quin sit in forma probanti, cum ad istum effectum sufficiat subscriptio notarii de illo rogati, ut tradunt communiter scribentes in *Auth. Si quis in aliquo C. de edendo, Rota dec. 1. de fid. Instrum. in nov. & dec. 4. eod. terg. in antiq., Veralla dec. 170. part. 1.*

DE PROCESSU VENETO.

125 „ **V**igore ejusdem Commissionis fuerunt sub eadem forma de anno 1624. directæ alia litteræ remissoriales Reverendissimo Archiepiscopo Amasiensi apud Serenissimam Venetorum Rempublicam S. V. Nuntio, nec non duobus Canonicis Ecclesiæ Patriarchalis Venetiarum fol. 3., quibus fuerunt præsentatæ fol. 1. per Rev. Marcum Antonium prædictæ Religionis Somaſchenſium Sacerdotem professum, & in hac Causa

in Sacrorum Rituum Congregatione vi. Kalendas Februarii MDCLXXX. felici faustoque eventu ad disputationem revocavit.

Cognoscebant Postulatores maximum praesidium, & non modicam utilitatem huic Causae accessurum, si cultus, qui ex decretis

1 Cit. Fact. concord. §.9.

» Causa procuratorem legitime constitutum, & do-
» centem de legitimo mandato procurae fol.30. a ju-
» dicialibus admisso fol.30. tergo; ad cujus procurato-
» ris instantiam iidem iudices simul congregati, lit-
» teris praefatis apertis, se pronunciarunt iudices
» competentes, deputarunt notarium, qui iuravit
» in forma fol.2. tergo, nec non etiam deputarunt
» nuncium, a quo pariter iuramentum exegerunt
» fol.3. : designarunt insuper pro certo loco, & tem-
» pore audientiarum palatium solitae residentiae praefati
» Nuncii Apostolici, & pro examine testium
» Monialium, & infirmorum Monasteria, & do-
» mos respective, nec non quoslibet dies non fe-
» riatos fol.29. , nec non deputarunt interpretem,
» qui debitum praestitit iuramentum dicto fol. 29. ter-
» go : insuper contra testes per dictum procuratorem
» inductos fol.36. 42. tergo, instante eodem procuratore,
» fuit decreta citatio dicto fol.36. 43. 48.
» tergo. 63. , ac contra singulorum personam execu-
» ta per cursorem fol. 39. 45. 71. , iidem vero
» testes post praestitum in forma iuramentum fol.41.
» tergo. 47. tergo. 53. tergo in locis respective depu-
» tatis, singillatim, ac formiter fuerunt examinati,
» primo juxta interrogatoria, deinde super articulis
» fol. 86. usque ad fol.109. , itaut dubitari non possit,
» quin rite, ac recte fuerint examinati.

126 » Praeterea, praeviis debitis citationibus, de
» quibus fol.68. , & 69. tergo, de mandato eorum-
» dem iudicum fuerunt legitime compulsatae partita
» librorum Monasterii, & Hospitalis ad effectum
» probandi obitum testium alias examinatorum, qui
» libri fuerunt exhibiti fol. 71. 73. , & 115. tergo,
» & partitae extractae fol. 75. , & 118. cum origi-
» nali collationatae, a notario subscriptae fol.129. ,
» ac demum recognitae fol.106. & 109. , & fol.119.
» & seqq.

127 » Depositiones duarum Monialium, quae
» alias auctoritate Ordinaria fuerunt examinatae, fue-
» runt in hoc Processu productae fol.54. , ac registra-
» tae, nec non corroboratae per formalem repetitio-
» nem earundem Monialium, de qua fol.103. usque
» ad fol.109.

128 » Alterius vero testis alias auctoritate Or-
» dinariae examinati in Curia Patavina, depositio
» fuit registrata in hoc Processu fol.122. usque ad 30.
» cum attestazione fidelis extractionis, & collatio-
» nis, & legalitatis Episcopi fol.124. , quia jam
» testis ille obierat, prout de obitu illius legiti-
» me fuit dictum per authenticam attestacionem
» fol.130.

129 » Juribus ergo huiusmodi productis, & re-
» gistratis, dictorum iudicum decreto fol.120. ter-
» go, ad eisdem procuratoris instantiam fuit Pro-
» cessus ille exemplatus, & adhibito altero nota-
» rio specialiter adjuncto, auscultatus, & cum ori-
» ginali collationatus, ac decreto per eosdem iudi-
» ces interposito fol. 130. tergo, ab ipsis iudicibus
» fol. 137. , nec non notariis fol.136. subscriptus,
» clausus, & ad Urbem transferendus fuit consigna-
» tus portitori deputato, qui debitum praestitit iura-
» mentum fol.135. & seqq.

130 » Demum Sac. Rituum Congregationi in

» Urbe praesentatus, praevio illius decreto, fuit
» apertus, instante R.D. Victore Cappello Procurato-
» re Generali ejusdem Congregationis Somaschae,
» & formiter per tres testes recognitus, ut in eodem
» registro recognitionum a fol.1. usque ad 5. a tergo,
» ex quibus omnibus aperta resultat probatio validi-
» tatis istius Processus.

DE PROCESSU BERGOMENSI.

131 » Simili modo praesentatis aliis remissorialibus
» litteris ab eadem S. Congregatione in vim
» Commissionis praedictae relaxatis in civitate, &
» Dioecesi Bergomen. Vicario Generali Episcopi
» Bergomen. Praeposito Cathedralis Ecclesiae, & R.
» P. D. Carrariae ejusdem Ecclesiae Canonico iudi-
» cibus deputatis fol.2. , & instante eodem R.P. Jo-
» anne Antonio Pallino apertis, fuit per eosdem iudi-
» ces deputatus notarius, & cursor, qui solitum
» iuramentum praestiterunt fol.1. , & a tergo, & ad-
» misso mandato procurae fol.15. , designatum fuit
» tempus, & locus audientiae, reservata sibi expres-
» se per dictos iudices facultate mutandi, & eli-
» gendi alterum locum toties, quoties fol.13. , prout
» illum bis postea mutarunt fol.17. a tergo.

132 » Successive ab eodem procuratore fuerunt
» inducti novem testes fol.14. tergo & 15. , contra
» quos decreta fuerunt monitoria, seu citationes
» fol.15. per cursorem deputatum personaliter exe-
» cutae fol.16. , & ad instantiam Pauli Cedrelli a di-
» cto Pallino substituti fol.17. , praevio eorumdem te-
» stium iuramento in locis noviter deputatis fuerunt
» examinati, primo juxta interrogatoria, deinde su-
» per articulis, ut a fol.18. usque ad fol.41. , ita ut
» de illorum examinis legalitate non videatur dubi-
» tandum.

133 » Producta etiam fuerunt legitime ab eo-
» dem procuratore diversa iura, videlicet particulae
» librorum, quae praevio iudicis decreto fol.41. tergo,
» per acta ejusdem Curiae Episcopalis Bergomen.
» fuerunt formiter extractae, & cum originali col-
» lationatae cum notarii subscriptione, & legali-
» tate.

134 » Item productae fuerunt depositiones quin-
» que testium defunctorum, qui alias auctoritate
» Ordinaria fuerunt examinati, de quorum cuiusque
» obitu per authenticas Parochorum attestaciones do-
» ctum fuit fol.55. 56. , quae omnia iura per nota-
» rium huius Causae, eorumdem iudicum decreto,
» fuerunt in Processu registrata a fol. 41. usque
» ad 56.

135 » Ac demum ad instantiam R.P. Joannis Cal-
» tae procuratoris ab eodem Pallino substituti, ac do-
» centis de legitima substitutione fol.57. , praevio ju-
» dicum decreto fol.56. tergo fuit transfumptus, au-
» scultatus, & collationatus, nec non praevio eo-
» rundem iudicum decreto fol.59. tergo, & 60. ,
» fuit a notariis subscriptus cum eorum legalitate
» fol.59. & a tergo, & 60. , & clausus una cum li-
» teris iudicum responsivis ad Sac. Rituum Congrega-
» tionem una cum Processu, decretis, & habenti-
» bus vim subscriptionis, ut diximus, quam etiam
» subscriptionem pro legalitate notarii apposuit Vi-
» carius unus ex iudicibus &c. fuit consignatus fideli,
» ac

tis Sanctissimæ Inquisitionis Hieronymo præstari fuerat interdictus, per Sacrorum Rituum Congregationis Cardinales in medium re-

stitueretur: hac igitur de causa humillimas preces eidem Sacræ Congregationi per Joannem Franciscum Cardinalem Albani, qui

I 2

post

„ ac jurato portitori (de quo quidem juramento satis constat ex attestacione judicum in dictis litteris „ ad Sac. Congregationem una cum Processu transmissis emanata), & ad Urbem translatus, ubi „ ejusdem Sacræ Congregationis decreto apertus, ac „ in forma per duos testes recognitus fuit, ut in dicto „ registro recognitionum fol. 3. a tergo, & 6. pariter „ a tergo, ex quibus satis clara deducitur validitas „ hujus Processus.

136 „ Nec officit, quod præfati judices remissoriales in postremis decretis super deputatione notarii adjuncti, & collatione Processus, seorsim processisse videantur, & non simul, ac conjunctim juxta formam præscriptam in litteris remissorialibus; quia respondetur, quod forma in dictis litteris præscripta debet intelligi quoad substantiam, & integram seriem Processus, ideoque cum in præcedentibus decretis de faciendo transumpto, collatione, & consignatione, legitime per eosdem judices conjunctim factis fol. 56. tergo, absolvatur, ac terminetur substantia, ac series Processus, reliqua subsequencia decreta videntur solum ad ipsius probationem, pro qua sufficit, quod fuerit extractum, & subscriptum ab ipsomet notario actuario, etiam absque ullo alio decreto judicis, aut alia sollempnitate *L. unum C. de testamentis*, & tradunt omnes in *Auth. Si quis in aliquo C. de edendo*, *Rota decis. 1. de fid. Instrum. in antiq. s. m. Gregorius decis. 38. num. 1. & seqq. & decis. 59. num. 4.*; sed ulterius potest responderi, dictos judices conjunctim processisse, cum incontinenti, & immediate unus post alterum eadem decreta in eodem loco existens interposuerit, quæ ideo eadem esse videntur, ad *Text. in L. lecta ver. dicebam*, ubi Jason *num. 14. L. cum antiquitas C. de Testam.*, late Tiraquellus ad *L. Si unquam in verbo largitus num. 117. C. de revoc. don.*, quod procedit etiam ubi conjunctio, & simultas pro forma requiritur, nam & circa formam idem operatur, quod incontinenti, & absque intervallo supplentur, ac id, quod in ipso actu præstat Baldus in *L. fin. C. de fideicom.*, quem sequitur Brunus *de forma tit. de implemento, & observantia forma fol. mibi 77. col. 1. in fine, & col. seq. ver. & pro prædictis*; & in simili facit, quod dicitur de arbitris, ut simul judicasse dicantur, etiam si diversis horis diei judicaverint, ex quo modicum intervallum, non dividit sententiam, ut post Speculatum *tit. de Arbitris §. sequitur num. 60.*, tradit idem Brunus *tit. ex quibus consistant forma, & solemnitas in 7. limitatione fol. mibi 29. col. 4. in fin. vers. & dixit speculator*.

DE PROCESSU BRIXIENSI.

137 „ **I**N vim prædictæ Commissionis fuerunt ab eadem Sac. Rituum Congregatione expeditæ aliæ litteræ remissoriales directæ Archidiacono, Archipresbytero, nec non Præposito Cathedralis Ecclesiæ Brixien. judicibus deputatis fol. 2., qui simul congregati, illis acceptis, & apertis fol. 3., ac iterum post emendationem defectus datæ in Urbe auctoritate ejusdem Sacræ Congregationis

„ factam coram iisdem reproductis dicto fol. tergo, se declararunt judices competentes fol. 2., & instante R. P. Joanne Calta docente de legitimo procuratore mandato fol. 11. tergo, & a judicibus antedictis admisso fol. 11. tergo, deputarunt notarium fol. 1. tergo, ac nuncium fol. eodem tergo, & ab illis juramentum de more receperunt fol. eod. ter., loca, & tempora pro audientia designarunt fol. 2., & successively duos testes per eundem procuratorem inductos fol. 13. tergo, per cursorem, prævio judicio cum decreto fol. ibidem, citatos fol. 14., & 19. tergo, & formaliter juratos fol. 15., & fol. 20., loco deputato, examinarunt primo juxta interrogatoria, postea super articulis: primus ut a fol. 15, usque ad 18. tergo, & 11. a fol. 20. usque ad fol. 22., ex quibus non potest illorum examinis validitas controversi.

138 „ Quo vero ad depositiones testium prædefunctorum, qui alias per acta ejusdem Curie Episcopalis auctoritate Ordinaria fuerunt examinati eorundem judicum decreto fol. 22. tergo per eundem notarium archivi custodem ab illo fuerunt extractæ, & in Processu registratæ a fol. 24. usque ad fol. 27. tergo, nec non super obitu, & eorundem testium qualitate, prævia citatione primi fol. 18., & 11. fol. 23., & juramento fol. 26. tergo & 27., fuerunt examinati duo testes, & productæ attestaciones Parochorum fol. 22. tergo cum legalitate fol. eodem. Quo vero ad jura extra dictum Processum compulsata, censuimus illa non esse in forma probanti, cum non sint in corpore dicti Processus.

139 „ Demum factis totius Processus transumpto, eoque per notarium uno cum altero ad id specialiter adjuncto fol. 28. tergo auscultato, & collationato, prævio ipsorummet judicum decreto fol. 28. fuit Processus iste subscriptus ab iisdem notariis fol. 28. tergo, & 29., nec non judicibus, tam in notariorum legalitate fol. 29. a tergo, quam in litteris ad Sac. Congregationem una cum Processu transmissis, quæ dictam subscriptionem abunde suppleant, ut jam diximus.

140 „ Ac deinde clausus portitori deputato, & jurato fol. 30. consignatus ad Urbem fuit transportatus, & S. Rituum Congregationis decreto apertus, atque in forma recognitus per duos testes, ut in dicto registro fol. 1. a tergo, & fol. 14., unde satis remanet probata hujusmodi Processus validitas.

DE PROCESSU PAPIENSI.

141 „ **E**Adem prorsus ratione fuerunt in civitate Papien. deputati alii judices remissoriales, nempe Vicarius, Archidiaconus, & Præpositus Cathedralis Ecclesiæ fol. 2. tergo, qui acceptis litteris remissorialibus, instante R. P. Joanne Maria Guicciardo a prædicto Pallino procuratore substituto, & docente de legitimo mandato fol. 2. illas aperuerunt, & ad instantiam R. P. Joannis Calta a R. Victore Cappello Præposito S. Blasii montis citorii Urbis procuratore generali, & speciali ad infra scripta nominato, & iolemniter ordinato pariter procuratoris substituti, & de

post Petrum Vidoni Caussa Ponens fuerat renuntiatuſ, xiv. Kalendas Aprilis mdcxciii.

porrexere. Difficiles ea in re prudentiſſimi Patres ſeſe exhibuere, nec minime a decre-

» ſufficienti mandato docentis fol. 10. , procedendo
» ad ulteriora declararunt ſe iudices competentes
» fol. 8. tergo, duos notarios, & duos nuncios, &
» quemlibet eorum inſolidum deputarunt fol. 9. , ac
» ab unoquoque eorum ſolituſ iuramentum receperunt
» fol. 9. tergo, locum, & tempus de more pro
» audientiis designarunt fol. ibidem.

142 » Post hæc fuerunt etiam compulſatæ litteræ
» diverſorum Pontificum fol. 21. ; item capitula libri
» Conſtitutionum fol. eodem, & litteræ miſſivæ
» huius Servi Dei facientes ad Cauſſam, prævio moni-
» torio contra archiviſtam fol. 20. , qui coram iudicibus
» illas exhibuit, & recognovit fol. eodem tergo, & 21. , &
» de mandato eorundem iudicum eadem litteræ fuerunt
» per notarium in hac Cauſſa deputatum exemplatæ,
» collationatæ, & in Proceſſu regiſtratæ fol. 21.

143 » Depoſitiones quoque teſtium defunctorum,
» qui per acta ejuſdem notarii in Curia Episcopali
» Papien. auctoritate Ordinaria alias receptæ fuerunt,
» prævio dictorum iudicum decreto fol. 12. fuerunt
» per eundem notarium extractæ, & in Proceſſu
» inſertæ fol. 13. , & ſuper morte, & qualitate
» teſtium fuerunt inducti duo teſtes fol. 29. , quibus
» prævio iudicum decreto fol. eodem tergo perſonaliter
» citatis per alterum ex cursoribus deputatis fol.
» eodem tergo, prævio iuramento fol. 30. , examinati
» duo teſtes fol. 30. tergo, & 31. , nec non productæ
» atteſtationes obitus extractæ de libris Parochorum
» cum legalitate fol. 31. tergo.

144 » Quibus ita peractis, inſtante eodem procuratore,
» Proceſſus fuit tranſumptatus, & a notario adjuncto
» fideliter auſcultatus, & interpoſito per eorundem
» iudices decreto, ac eorum fol. 32. , & a tergo, &
» deinceps notariorum additis ſubſcriptionibus fuit
» clauſus, & traditus certo portitori iurato fol. 33. ,
» qui illum ad Urbem tranſtulit, ubi S. Congregationis
» decreto apertus fuit, ac legitime recognitus per
» duos teſtes, ut in regiſtro fol. 8.

DE PROCESSU MEDIOLANENSI.

145 » **I**N vim Commiſſionis præfatæ fuerunt ab eadem
» Sac. Rituum Congregatione relatæ alix litteræ
» remiſſoriales directæ Vicario Generali, Primicerio,
» nec non Horatio Cafato Canonico Metropolitanæ
» Eccleſiæ Mediolanen. fol. 2. , qui litteris huiusmodi
» receptis, atque apertis fol. eodem tergo, ad
» inſtantiam præfati procuratoris Pallini legitimum
» procuræ mandatum exhibentis fol. 151. deputarunt
» notarium, atque curſorem fol. 1. tergo, & ab unoquoque
» iuramentum exegerunt fol. eodem tergo, nec non
» designarunt loca, & dies audientiarum cum ſolita
» reſervatione fol. 15.

146 » Primum vero in ipſa civitate Mediolanen. in
» locis ad id deputatis examinarunt decemnovem
» teſtes ab eodem procuratore inductos, & per curſorem
» deputatum monitos, & iuratos, qui rite, excepto
» ſecundo non interrogato ſuper tertio interrogatorio,
» depoſuerunt primo juxta interrogatoria, deinde
» ſuper articulis a fol. 18. uſque ad fol. 84. , quemadmodum
» etiam fuerunt eadem ratione examinati alii ſex
» teſtes fol. 88. uſque ad fol. 124. citati, & iurati a
» D. Matthæo Benaglia,

» tamquam procuratore ſubſtituto a præfato Pallino,
» prout de legitima ſui ſubſtitutione docuit fol. 84.
» tergo, cujus ſubſtitutionis tenor habetur fol. 86.
» tergo.

147 » Poſtea cum iidem iudices ſe contuliſſent
» ad oppidum Somafchæ Diœceſis Mediolanen. , &
» in Monafterio Sancti Bartholomæi Plebis Olginati
» ejuſdem Diœceſis, inſtante procuratore, certum
» nuncium iuratum fol. 125. tergo pro exequentis
» citationibus, ac certa loca pro examinandis
» teſtibus denuo deputaſſent dicto fol. 125. ; acceſſerunt
» una cum notario ad Eccleſiam ipſam Sancti Bartholomæi,
» ubi iisdem decernentibus fol. 126. , & præſentibus,
» fuerunt deſcriptæ imagines, & tabellæ appenſæ
» ad ſepulcrum Servi Dei, quæ omnia una cum
» rogitu viſitationis corporis ejuſdem, prævio
» eorundem iudicum decreto fol. 128. , fuerunt a
» notario præfato per extenſum in hoc Proceſſu
» regiſtrata fol. 126. & ſeq.

148 » Succèſſive idem procurator in præfato loco
» Plebis Olginati diverſis temporibus triginta,
» quinque teſtes induxit, qui omnes, & ſinguli per
» nuncium deputatum moniti, & iurati in locis
» antea deputatis, excepto uno teſte inſirmo
» examinato in proprio cubiculo, prævia loci ejuſdem
» ſpeciali deputatione, examinati fuerunt ſingillatim,
» in primo juxta interrogatoria, poſtea ſuper articulis
» fol. 174. uſque ad fol. 371.

149 » Obtinuit ulterius idem procurator eorundem
» iudicum decreto extrahi quædam jura ad Cauſſam
» facientia ex armario, ut vulgo dicitur, factiæ
» Parochialis Eccleſiæ Somafchenſis, & facta cum
» originali collatione in hoc Proceſſu regiſtrata
» fol. 372. , & ſeqq.

150 » Poſtea iisdem iudicibus Mediolanum re-
» verſis, in locis antea designatis, factaque per
» eos alterius notarii, ob impedimenta prioris,
» deputatione fol. 382. ; alter procurator R.P. Joannes
» Calta, tamquam ſubſtitutus a dicto Pallino, &
» de legitima ſubſtitutione docens fol. 383. produxit
» diverſa jura fol. 388. tergo, quæ coram ipſis
» iudicibus, & ex eorundem decreto fol. 389. , &
» 391. extracta fuerunt ex bibliotheca Ambroſiana
» cum debita recognitione, & collatione cum
» originalibus fol. 393. , & ſeq.

151 » Item produxit Proceſſum informativum,
» alias ſuper vita, & miraculis ejuſdem Servi Dei
» in Curia Archiepiscopali Ordinaria auctoritate con-
» ſtructum fol. 400. tergo, & ſeqq. , qui Proceſſus,
» prævio monitorio fol. 396. contra notarium tunc
» ejuſdem Curix actuarium, ab eodem fuit legitime
» extractus, & ſubſcriptus fol. 413. , & iudicum
» decreto fol. 397. in hoc remiſſoriali inſertus dicto
» fol. 400. , & ſeqq. , & ad comprobandas depoſi-
» tiones teſtium in dicto Proceſſu informativo con-
» tentorum præter atteſtationes obitus eorum
» extractas de libris Curatorum cum ſubſcriptione,
» & legalitate fol. 413. tergo, & 414. , fuerunt
» formiter examinati quatuor teſtes ſuper morte,
» & qualitatibus illorum fol. 417. uſque ad 422.

152 » Poſtremo fuit etiam producta fol. 423. depoſitio
» alterius teſtis alias auctoritate Ordinaria
» examinati in Curia Episcopali Patavina ſuper
» quibusdam miraculis Servi Dei, extracta per
» cancellarium illius Curix, qui de dicto examine
» rogatus fuit

cretis Sanctissimæ Inquisitionis opportunum duxerunt declinandum, omniumque unum

fuit responsum de eodem cultu rationem habendam fore, dum de virtutum splendore,

„ fuit cum subscriptione, & legalitate Episcopali
„ fol. 427.

153 „ Quibus omnibus ita peractis, Processus
„ iste Mediolanen. eorundem iudicum decreto fol.
„ 428. fuit ab originali transumptus, & adhibito
„ altero notario ad hoc specialiter deputato fol. 393.
„ auscultatus, & collationatus, & prævio consueto
„ iudicum decreto fol. 428. fuit subscriptus ab utro-
„ que notario fol. 423. *tergo*, & 429. *tergo*, nec
„ non ab ipsis iudicibus in legalitate fol. 429. & 430.
„ ac eorundem insertis iudicum litteris ad Sacram
„ Congregationem directis, ut pluries consideravi-
„ mus subscriptionem suppletibus, fuit clausus, ac
„ sigillatus, nec non portitori specialiter electo, &
„ jurato fol. 429. consignatus, & ad Urbem trans-
„ latus, ubi Sacræ Rituum Congregationis decreto
„ fuit apertus, & in forma recognitus per duos te-
„ stes, ut in dicto registro fol. 11. & 12.

DE PROCESSU SOMASCHENSI.

154 „ **P**ostremo etiam fuerunt directæ aliæ re-
„ missoriales Archipresbytero Modociæ,
„ Præposito Vicomercati, nec non Curato terræ
„ Galbiati Prothonotario Apostolico, omnibus in-
„ Mediolanen. Diœcesi Vicariis Foraneis, quibus
„ simul congregatis, per dictum R. Joannem Cal-
„ tam procuratorem substitutum, & docentem de
„ legitima substitutione a iudicibus admittenda fol. 5. fue-
„ runt præsentatæ fol. 1., in quarum executione
„ præfati iudices, postquam se declararunt iudices
„ competentes, notarium, & nuncium deputa-
„ runt, & ab illis iuramentum receperunt fol. 1. *ter-*
„ *go*, locum certum, diem, & horam audientiæ
„ designarunt fol. 2.

155 „ Deinde ab eodem procuratore fuerunt
„ successive inducti plures testes, qui omnes, &
„ singuli per cursorem deputatum citati, prævio
„ iuramento, in locis per eosdem iudices designa-
„ tis, fuerunt examinati primo iuxta interrogatoria,
„ postea super articulis fol. 8. usque ad 59.

156 „ Depositiones testium alias auctoritate Ordini-
„ naria examinatorum tam in loco Olginati, quam
„ in loco Careni, fuerunt legitime compulsatæ fol.
„ 68. *tergo*, & *seqq.*, ac prævia citatione, & eo-
„ rundem iudicum decreto fol. 60. ad probandum
„ illorum obitum, & bonam qualitatem, fuerunt
„ examinati quinque testes fol. 65., per cursorem
„ moniti fol. 66., & jurati.

157 „ Produxit etiam idem procurator diversa iu-
„ ra fol. 65., item depositionem cuiusdam testis defun-
„ cti receptam auctoritate Ordinaria in Curia Episco-
„ pali Vicentina legitime extractam fol. 70. *tergo*:
„ una cum fide obitus ejusdem testis fol. 71. *tergo*:
„ item litteras missivas Hieronymi Ripæ, qui eas
„ cum iuramento, & formali examine recognovit,
„ & approbavit, & hæc omnia fuerunt de mandato
„ iudicum in hoc Processu inserta a fol. 72. usque
„ ad fol. 75.

158 „ Qui quidem Processus, eodem procura-
„ tore instante, fuit extractus, & una cum notario
„ deputato, per alterum notarium ad hoc specialiter
„ per eosdem iudices electum fol. 80. *tergo* auscul-
„ tatus, & collationatus, interposito decreto fol. 82.
„ *tergo*, appositis subscriptionibus, & sigillis tam-
„ iudicum fol. 81. *tergo*, & 82., quam notariorum

„ dicto fol. 81. cum legalitate Vicarii Generalis Me-
„ diolanen. dicto fol. 82. fuit clausus, & portitori ju-
„ rata fol. 83. traditus, & ad Urbem translatus, ubi
„ Sac. Rituum Congregationi præsentatus, cujus de-
„ nique decreto apertus in forma, fuit per duos testes
„ recognitus, ut in registro Curie fol. 12.

159 „ Non obstat, quod testes in Processu Tar-
„ visino, & Bergomen. videantur simul jurasse con-
„ tra formam in litteris remissorialibus præscriptam,
„ quæ mandant iudicibus, ut testium iuramenta se-
„ paratim recipiant, qui licet unico decreto iudices
„ iuramenta testium admiserint, & notarius unico
„ contextu testetur, ipsos testes jurasse, non tamen
„ hinc necessario inferitur, quod simul juraverint,
„ unde ad salvandum examen præsumendum est, ip-
„ sos non conjunctim, sed successive jurasse.

160 „ Neque etiam officit, quod plures ex te-
„ stibus, nempe in Processu Venetiarum IV., & V.,
„ in Bergomen. VII., & VIII., in Mediolanen. VIII.,
„ IX., X., XII., XIII., XV., XVI., XVII., XIX., XXII., XXV.,
„ XLIII., XLIX., LIII., LIV., & LV. non fuerint inter-
„ rogati super omnibus interrogatoriis, quia in ip-
„ sismet interrogatoriis illud expresse commissum,
„ fuit iudicibus remissorialibus, ut quatenus testes
„ interrogandi super contentis in quarto interroga-
„ torio, negative responderent, ulterius interroga-
„ ri non deberent, ut aperte legitur in principio
„ ejusdem quarti interrogatorii; ideoque cum ex
„ ipsa inspectione Processus appareat, testes, de qui-
„ bus agitur, omnes, & singulos exacte interroga-
„ tos fuisse iuxta 1., 2., 3., & 4., & iuxta hoc ulti-
„ mum omnes, & singulos negative respondisse:
„ utique tantum abest, quod minus legitimum dici
„ debeat eorum examen propter omissionem sequen-
„ tium interrogatoriorum, ut potius e contra vitio
„ adscribendum videretur, si ulterius contra expres-
„ sam prohibitionem fuissent interrogati ad *Textum*
„ in *Cap. inter monitoria de sent. & re judic.*, Boc-
„ caccius de *Remissoria c. 6. n. 31.*, & *cap. 9. n. 27.*,
„ Seraphinus *dec. 781. n. 3.*

161 „ Neque etiam obstat, quod aliqui ex te-
„ stibus sint ejusdem Religionis, cujus est Funda-
„ tor ÆMILIANUS, & ideo in ipsis videatur cadere
„ suspicio affectionis ad Causam; quia cum de
„ particulari ipsorum interesse non agatur, pro Re-
„ ligioso, & probanda ejusdem sanctitate, testimonium
„ ferre non prohibentur, ut in aliis Relationibus pas-
„ sim fuit resolutum.

162 „ Post hæc igitur, quæ tertiam, & ulti-
„ mam Relationis istius partem concludunt, unum
„ illud superest, Pater Beatissime, ut quemadmo-
„ dum superior ætas salutarem in terris HIERO-
„ NYMI ÆMILIANI operam experta est inter luctuosas
„ Italiæ calamitates, quas vis belli, annonæ cari-
„ tas, pestilentiæ sævitia ingesserant, sic hisce etiam
„ temporibus, quæ eadem nimium mala intule-
„ runt, saluberrimam ejusdem de Cælo tutelam, te
„ agnoscamus authore, & veneremur. Censemus
„ enim hanc in eo statu Causam esse, ut possit, quan-
„ documque Sanctitati Tuæ placuerit, ad ulteriora
„ procedi.

JOANNES BAPTISTA COCCINUS ROTÆ DECANUS.
PHILIPPUS PIROVANUS ROTÆ AUDITOR.
CLEMENS MERLINUS ROTÆ AUDITOR.

dore, seu heroicitate quaestio habetur¹.

Anno MDCC. ad Petri Cathedram summo bonorum omnium plausu, ac maximo Republicae bono Cardinalis Albani fuit sublimatus, nomenque Clementis PP. XI. assumpsit: hic in Causae Relatorem elegit Leandrum Cardinalem Colloredum, qui cum primum datum sibi munus suscepit non solum id negotii credidit sibi dari, ut nonnullas HIERONYMI epistolas attente perpenderet, verum, cum intelligeret novas & de testium quorundam examine dubitationes exortas, curas, cogitationesque eo contulit, ut re mature discussa per Sacrorum Rituum Congregationem, difficultas quaeque dissiparetur, & ut in optatis habebat, sic felicissime evenit: Causae enim cursum non amplius esse remorandum judicarunt EE. Patres, dummodo Summus Pontifex quid in contrarium non haberet²: sicque difficultas qualibet quae contra eandem validitatem militare videbatur penitus evanuit, non deerant enim qui examen testium infirmum autumarent, de iudicum auctoritate valde addubitantes, de ea namque altum erat silentium in re assumptionis Causae Commissionem, quam etiam Commissionem obreptionis, & subreptionis vitio affectam dicebant.

Cum quaestio haec amplius Causae impedimento minime foret, existimabant Postulatores paucis ad disceptationem virtutum deveniendum, sed cum ex Animadversionibus Fidei Promotoris dubitari comperissent Dei Famulum aliqua litteris consignasse opuscula, quae nunquam fuerant a Sacrorum Rituum Congregatione perpensa, hinc novum obstaculum, quod maturum Causae exitum forsitan retardaret, rati supervenisse, ut illud omnino removerent, curarunt ostendere nunquam Dei Servum animum ad opuscula conscribenda appulisse; horum tamen conatus tanti non fuere, ut a sententia Fidei Promotoris Eminentiissimos remo-

verent Patres, qui Mediolanensi Archiepiscopo, & Papiensi Episcopo dedere in mandatis, ut Mediolani, Somaschae, & Paviae quamdiligenter in tabulariis perquirerent, num in ipsorum pluteis pulverem inter ac tineas opuscula haec delitescerent³.

Interim dum haec aguntur, Cardinalis Colloredus moritur, eique Cardinalis de Abdua sufficitur, qui etsi quidquid diligentiarum, & studii Archiepiscopus Mediolanensis, & Episcopus Papiensis pro eisdem inveniendis opusculis adhibuissent, in Sacra Congregatione enarrasset, nihilominus EE. Patres, ne in re tanta aliquid oscitanter esset factum, eidem Cardinali comiserunt, ut per litteras Archiepiscopum Mediolanensem, & Episcopum Papiensem quid in laudatis perquirendis opusculis factu opus esset, edoceret, quod praestare statim ipse sategit: verum cum & in hac nova perquisitione nil esset adinventum, censuerunt tandem prudentissimi Patres ob non inventa opuscula ulterius Causae cursum non esse retardandum⁴.

His ita constitutis, xiiii. Kalendas Januarii MDCCXVIIII. Congregatio Antepreparatoria in Aedibus Cardinalis de Abdua fuit habitata; sed cum in ista Congregatione non unus fuerit doctissimorum Suffragatorum sensus circa responsum illud Sacrae Congregationis, quo fuerat declaratum, ut in disputando de virtutibus ratio haberetur de antiquo cultu, qui superioribus temporibus HIERONYMO fuerat exhibitus, Cardinalis Priolus loco Cardinalis de Abdua in Ponentem constitutus apud eandem Congregationem, ut dictum responsum clarius explicaretur, instetit; hinc III. Nonas Februarii MDCCXX. Sacra Congregatio respondit unumquemque ex doctissimorum Suffragatorum liberam potestatem habere uti argumentis ex cultu jam HIERONYMO praestito deductis ad testium imbecillitatem corroborandam⁵.

At cum etiam ambigendum videretur de huiusmodi decreti sensu, supplices Postulatores

¹ *Cit. Fañ. concord. §. 10.*

² *Cit. Fañ. concord. §. 11.*

³ *Cit. Fañ. concord. §. 12.*

⁴ *Cit. Fañ. concord. §. 13.*

⁵ *Cit. Fañ. concord. §. 14.*

⁶ *Cit. Fañ. concord. §. 15.*

tores Benedicto PP. XIII. preces exhibuerunt, ut quid hac in parte agendum auctoritate sua statueret; declaravit Summus Pontifex per Prosperum de Lambertinis tunc Fidei Promotorem in hac Caussa incedendum adinstar illarum, in quibus Casus, qui exceptus dicitur, fuerat jam probatus.

Hoc reportato responso, xii. Kalendas Octobris MDCCXXXIX. cura Petri Cardinalis Ottoboni Congregatio Præparatoria fuit convocata. Fere in mensibus paucis Benedictus PP. XIII. e vivis discessit, & Ecclesiam gubernare ac regere coepit Clemens PP. XII., qui cum animadvertisset multa a Sacrorum Rituum Congregationis disciplina, & Urbani PP. VIII. decretis omnino aliena per laudatum Pontificem indulta fuisse, EE. Cardinalibus Barberini, Zondadari, & Lambertini, atque Fidei Promotori, & Sac. Rituum Congregationis Secretario demandavit, ut viderent, an convenientius foret Caussas hæc omnes ad pristinum statum reducere; hi diu multumque provida consideratione deliberantes censuere quoad Caussam HIERONYMI rescriptum Benedicti PP. XIII. esse servandum.

Tunc ut novum ex quibusdam Processibus per Ordinarios locorum anno MDCCX. & MDCCXV. exaratis Caussa huic accederet, emolumentum prudentissimi Postulatores operam suam summo conatu contulere ut Sacrorum Rituum Congregatio illos ad juris

regulas fuisse compilatos recognosceret. Post hæc III. Kalen. Decembris MDCCXXXV. idem Petrus Cardinalis Ottoboni alteram Congregationem habuit Præparatoriam, in qua cum cognovisset recto tramite ad exoptatam metam Caussam tendere, nil diligentiarum, ac studii omisit, ut quam primum coram Clemente PP. XII. Generalia Comitia indicerentur.

VENETA, SEU MEDIOLANEN.

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei HIERONYMI ÆMILIANI Clericorum Regularium Congregationis Somaſchæ Fundatoris.

FACTUM CONCORDATUM.

I. VEN. Servus Dei HIERONYMUS ÆMILIANUS Venetiis nobili genere natus anno 1481. decessit cum fam. sanctitatis anno 1537. die 8. Februarii in opido Somaſchæ Mediolanen. Diœcesis, unde Congregatio Clericorum Regularium ab ipso instituta nomen sumpsit.
2. Invalescente vero eadem sanctitatis fama pluribus in locis, ac civitatibus cultu etiam publico cum titulo BEATI absque Ordinariorum contradictione venerationem obtinuit, unde super his fuerunt de anno 1614. Venetiis⁶, Tarvisii⁷, Bergomi⁸, Bri-

1 Cit. *Fact. concord.* §. 16.

2 Cit. *Fact. concord.* §. 17.

3 Cit. *Fact. concord.* §. 18.

4 Cit. *Fact. concord.* §. 19.

5 Cit. *Fact. concord.* §. 20.

6 Venetiæ urbs Italiæ inter stagna Hadriatica, condita eo tempore, quo Attila Rex Hunnorum Aquilejam evertit anno ccccxxi. Caput Reipublicæ Venetæ, emporium maximum ab omnibus nationibus frequentatum, cum armamentario, & portu percelebri. Improbis esset labor omnes recensere scriptores, qui celebris hujus civitatis, & Reipublicæ laudes commemorarunt, sed præ omnibus sit unus Petrus Bembo S. R. E. Cardinalis, qui 12. libris Venetam historiam graphice, eleganterque descripsit, qui typographicis formis impressi fuere Venetiis 1551., Basileæ 1557., & Argentinz 1611.

7 Tarvisium a Venantio Fortunato Taurisium nuncupatum; urbs Venetæ Ditionis, cujus imperio paret ab anno mcccxxvi. Marchæ Tarvisinæ caput, jacet ad Silim flumen; nomen accepit a tauro bestia, quod

indigenæ illi, qui ab Antenore cum ad Italiam ex Troja appulit ex suis sedibus sunt exturbati, taurum quemdam ferum dimiserunt, ut ubi ille consisteret, urbem sibi novam conderent. Videatur Joannes Bonifacius in *historia Tarvisina* italico sermone conscripta *Trevigi* 1591., Bartholomæus Burchelati in *historia Tarvisina promptuario Tarvisii* 1616., & Ferdinandus Ughellus de ejus Episcopis in *Italia sacra tom. 5.*

8 Bergomum urbs Venetiis in Cenomanis inter flumen Brembum, & Serium condita Catone teste ab Orobiis una cum Como, & Foro Licinii. De ea agunt Antonius Bellafinus *de origine, & temporibus urbis Bergomi Venetiis* 1532., Philippus Cluverius in *Italia antiqua lib. 5.*, & in *Germania antiqua lib. 1. cap. 7.*, Achilles Mutius *Theatrum sex partibus distinctum*, quo illustrium Bergomatum monumenta referuntur, Marius Mutius *istoria Sacra Bergomi* italico idiomate exarata, Bartholomæus Paregrinus de *antiquis Bergomi monumentis*, & Ferdinandus Ughellus, qui in *tom. 4. Italia sacra* agit de ejus Episcopis.

„ Brixia¹, Papiæ², & Mediolani³ au-
 „ storiæ Ordinaria Processus constru-
 „ cti, quibus attentis, ad supplicationem
 „ Reverendissimi Patriarchæ, & Serenissi-
 „ mæ Reipublicæ Venetiarum, necnon Con-
 „ gregationis Clericorum de Somaſchâ, si-
 „ gnata fuit a san. mem. Gregorio XV. sub
 „ die 26. Maii 1623. Commissio super in-
 „ troductione Caussæ, & a Sacra Rituum
 „ Congregatione fuerunt postmodum expe-
 „ ditæ litteræ remissoriales directæ, nempe
 „ sub die 4. Novembris ejusdem anni 1623.
 „ Mediolanum, Brixiam, Tarvisum, &
 „ sub die 3. sequentis Julii Venetias, & sub
 „ die 29. Januarii 1625. Bergomum, & sub
 „ die 23. Aprilis 1625. Papiam, & demum
 „ sub die 20. Augusti 1627. ad oppidum So-
 „ maschæ.

3 „ Earum vigore fabricati fuerunt se-
 „ ptem Processus, quibus ad Sacram Con-
 „ gregationem Rituum delatis, & servatis
 „ servandis apertis, ac deinde per bo. me.
 „ Joannem Baptistam Coccinum, Philippum
 „ Pirovanum, & Clementem Merlinum tres
 „ antiquiores Sacræ Rotæ Auditores, ut
 „ tunc moris erat, examinatis, prodiit tan-
 „ dem de anno 1630. eorundem Relatio ad
 „ san. mem. Urbanum VIII., in qua censue-
 „ runt: *Constare de prædictorum Proces-*
 „ *suum validitate, ac rituali vestium exa-*
 „ *mine, necnon de probatione, ac rele-*

„ *vantia virtutum, & miraculorum, Cauf-*
 „ *samque in eo statu versari, ut quan-*
 „ *documque Sanctitati Suae placuisset, posset*
 „ *ad ulteriora procedi.*

4 „ Verum proposito in Sacra Rituum
 „ Congregatione die 26. Septembris 1631.
 „ per clar. mem. Cardinalem Cæsarinum⁴,
 „ olim hujusmodi Caussæ Relatorem dubio
 „ super dictorum Processuum validitate, Sa-
 „ cra Congregatio censuit, testes decem &
 „ septem in Mediolanen. Processu, quatuor in
 „ Veneto, & tres in Bergomen., tamquam
 „ minus sufficienter interrogatos, esse nul-
 „ liter examinatos, denegata etiam sana-
 „ tione petita ex gratia sub die 10. sequen-
 „ tis Januarii, & insuper decrevit, eorum-
 „ dem collationes, & auscultationes esse
 „ iterum faciendas, servatâ omnino forma
 „ litterarum remissorialium, & compulso-
 „ rialium antea transmissarum, & ad hunc
 „ effectum alias concessit remissoriales ex-
 „ peditas 10. Aprilis 1632.

5 „ Hac nova collatione, & auscultatio-
 „ ne peracta, priusquam in Sacra Rituum
 „ Congregatione dubium validitatis iterum
 „ proponeretur, de mandato Sanctissimæ In-
 „ quisitionis in Congregatione habita coram
 „ san. mem. Innocentio X. die 12. Februa-
 „ rii 1654. interdicta fuit Superioribus Con-
 „ gregationis Clericorum Somaſchenſium,
 „ continuatio cultus, qui, non contradicen-
 „ tibus

¹ Brixia urbs Transpadanæ regionis a Cenomanis, qui post Insubres in Italiam venerunt, prope Melam flumen ædificata. De hac civitate consule, si lubet, Eliam Capreolum Jurisconsultum in *Chronico, sive historia Brixianorum Brixia 1519.*, Philippum Cluverium in *Italia antiqua lib. 1. cap. 6.*, Ascanium Martinengum Canonicum Regularem Lateranensem de *Brixienſis Ecclesiæ nobilitate*, & Alexandrum Totti *Monumenta urbis, & agri Brixienſis antiqua.*

² Papiæ, seu Flavia Papiæ ab antiquis Ticinum dicta, urbs Insubriæ ad Ticinum flumen, a quo nomen accepit, condita ante ipsum Mediolanum a Liguribus, Levis, & Maricis; dum in Italia imperium Longobardorum stetit caput sedesque Regni hæc urbs fuit habita: videatur Bernardus Saccus in *Ticinensi historia, sive de rebus italicis, Papiæ 1565.*

³ Mediolanum urbs Insubriæ amplissima Ducatus hujus nominis caput. Ædificata fuit anno cccxcv. post Romam conditam a Gallis Insubribus, & appellata a nomine urbis, quam reliquerunt in Gallia,

quamvis non desint, inter quos principem locum tenent Sanctus Ambrosius Episcopus Mediolanensis, & Sidonius Apollinaris, qui a sue media parte lanata hanc Urbem Mediolanum nuncupatam putent. Ex hac originem traxit Statius Cæcilius Poeta comicus: qui de hac celeberrima urbe scribere non juvat commemorare; ipsa enim excellentium auctorum copia inopes nos facit, cum notarum angustia in longum sermonem protrahere non sinat.

⁴ Alexander Cæsarinus Romanus ab Urbano PP. VIII. III. Kalendas Septembris mdcxxvii. sacra Purpura ornatus, primo S. Mariæ in Dominica Diociniam obtinuit, deinde S. Eustachii, tum S. Mariæ in Via lata, vi. Kalendas Maii mdcxxxvi. ab eodem Pontifice Episcopus Viterbienſis renuntiat, cum illam Ecclesiam annis duobus rexisset, ac ea in urbe Clericorum Seminarium constituisset, Episcopatum dimisit, Romamque concessit, ubi repentina angina correptus obiit VIII. Kalendas Februarii mdcxlii., sepultusque fuit ad S. Mariam in Aracali in Familiæ sepulcro.

5, tibus Ordinariis ab annis nonaginta septem
 5, ante decreta generalia Urbani PP. VIII.,
 5, prædicto Servo Dei pluribus in locis præ-
 5, stari consueverat, cui quidem decreto
 5, absque contradictione Congregationis So-
 5, maschæ, & omiſſa discussione Casus ex-
 5, cepti, in quo Caussa versabatur, statim
 5, paritum fuisse constat.

6, Nam die 13. Novembris 1663. signa-
 5, ta per san. mem. Alexandrum VII. Com-
 5, missione reasumptionis Causæ, & subin-
 5, de relatis in Sacra Rituum Congregatione
 5, Processibus remisorialibus Mediolani, &
 5, in Urbe super non cultu fabricatis, ea-
 5, dem Sacra Congregatio sub die 15. Janua-
 5, rii 1667. proponente clar. mem. Cardi-
 5, nali Antonio Barberino ¹, respondit: *Con-*
 5, *stare de sufficienti partitione decretis san.*
 5, *mem. Urbani VIII., & procedi posse ad*
 5, *ulteriora in Causa, si Sanctissimo pla-*
 5, *cuerit*, qui die 5. sequentis Februarii de-
 5, cretum approbavit.

7, Reasumptis postea Processibus olim
 5, auctoritate Apostolica factis, & vigore lit-
 5, terarum remisorialium anno 1623. expe-
 5, ditarum, de novo collationatis, & auscul-
 5, tatis, propositum tandem fuit per clar. me.
 5, Cardinalem Brancatium ² in locum clar.
 5, me. Cardinalis Antonii Barberini absen-
 5, tis dubium: *An constet de validitate Pro-*
 5, *cessuum, testes sint in eis rite, & recte*
 5, *examinati, & jura legitime compulsata*
 5, *in casu &c.*, & Sacra Congregatio sub
 5, die 21. Junii 1670. censuit prævia sa-

5, natione, constare, & posse procedi ad ul-
 5, teriora, si Sanctissimo placuerit, prout
 5, san. mem. Clemens X. eadem die sanavit,
 5, & annuit.

8, Anno vero sequenti 1671. die 14.
 5, Martii san. mem. Clemens X. benigne an-
 5, nuuit, ut Causa proponeretur in Sacra
 5, Rituum Congregatione super dubio: *An*
 5, *constet de virtutibus, tam Theologalibus,*
 5, *quam Cardinalibus &c.*

9, Cum vero quædam miracula ad inter-
 5, cessionem præfati Servi Dei post absolutos
 5, antiquos Processus contigisse diceretur,
 5, alius novissime Processus, præviis litteris
 5, remisorialibus, confectus fuit in Diocesi
 5, Mediolanen., quo ad Sacram Rituum Con-
 5, gregationem delato, & servatis servandis
 5, aperto, & a clar. mem. Cardinali Colum-
 5, na, loco claræ pariter memoriæ Cardina-
 5, lis Vidoni Ponentis in Congregatione ha-
 5, bita die 27. Januarii 1680. relato, prodiit
 5, responsum: *Constare de illius validitate,*
 5, *& testes in eo fuisse rite, & recte exami-*
 5, *natos*, san. mem. Innocentio XI. subinde
 5, annuente die 6. sequentis Februarii.

10, In hoc Causæ statu supplicarunt Po-
 5, stulatores pro reintegratione publici cul-
 5, tus olim Servo Dei usque ad annum 1654.
 5, exhibiti, ac, ut dictum est, absque discus-
 5, sione Casus excepti de mandato Sanctif-
 5, simæ Inquisitionis prohibiti, & Sacra Con-
 5, gregatio ad relationem san. mem. Clemen-
 5, tis XI. tunc Cardinalis ³, & hujusmodi
 5, Causæ Ponentis sub die 18. Aprilis 1693.

K

ref

¹ Antonius Barberinus Urbani PP. VIII. fratris filius
 ab eodem Pontifice VIII. Idus Februarii MDCXXVIII.
 Cardinalis declaratur; Diaconiam Sanctæ Mariæ in
 Aquiro obtinuit, quam postea commutavit cum illa
 S. Agathæ in Suburra, demum cum alia S. Mariæ in
 Via lata, Presbyteris postea adscriptus Cardinalibus
 habuit Titulum Sanctissimæ Trinitatis in monte Pin-
 cio; VI. Idus Octobris MDCCLX. Episcopus Tusculanus
 renuntiatur, hinc Prænestinus, deinde Portuensis,
 ac tandem Ostiensis; obiit Romæ sub Innocentio
 PP. XI.

² Franciscus Maria Brancatius Neapolitanus ex
 Episcopo Caputaquensi VI. Kalendas Decembris
 MDCXXXIII. ab Urbano PP. VIII. Cardinalis eligitur,
 Basilicæque SS. duodecim Apostolorum Titulo cohone-
 statur, ex quo optavit Titulum Sancti Laurentii in
 Lucina; inde ad Episcopos Cardinales transiens fit

primum Episcopus Sabiniensis, deinde Tusculanus;
 obiit sub Clemente PP. X.

³ Joannes Franciscus Albani Caroli Albani Urbina-
 tensis, & Elenæ Mosca Pisaurensis filius; a primæva
 ætate talia virtutum specimina dedit, ut de illo non
 solum sperare, sed etiam confidere possent sui ad
 summos Ecclesiæ, & Reipublicæ honores firmiori
 ætate perventurum, ita enim litterarum studiis in-
 cubuit, ut nedum Philosophicas, Theologicasque scien-
 tias, ac universam Jurisprudentiam hauserit, sed elo-
 quentiæ, & politioribus litteris quammaxime deditus,
 Latinum, Græcumque sermonem perfecte didicerit.
 Inter Romanæ Curie Præsules adscriptus Civitates
 Reatinam, & Urbem veterem, ac Sabinæ Provinciam
 justissime, sanctissimeque est moderatus. Romam re-
 versus, primum Vicarius, deinde Canonicus Vati-
 canæ Basilicæ constituitur, ac tandem mortuo Cardy-
 nali

respondit: *Non esse concedendam reintegracionem publici cultus, sed de ep. habendam esse rationem in ulteriori examine Cause, & præsertim in discussione dubii super virtutibus*; quod quidem decretum a san. mem. Innocentio XII. sub die 16. sequentis Maii probatum fuit.

11 In Cause Relatorem subrogato die 26. Januarii 1701. clar. mem. Cardinali Colloredo, & præmissa nonnullarum Servi Dei epistolarum revisione in Congregatione habita die 6. Martii 1706. probata cum clausula, quod de iis habenda sit ratio suis loco, & tempore, annuente san. mem. Clemente XI. die 15. ejusdem mensis. Cum successive de rescripti, ac sanationis obtentæ super validitate examinis testium dicta die 21. Junii 1700. subsistentia dubitatum fuerit, tum ex defectu jurisdictionis, ex quo in Commissione reassumptionis Cause sub die 13. Novembris 1663. a san. mem. Alexandro VII. signata, talis facultas concessa non videretur, tum ex vitio subreptionis, & obreptionis, eo quod tunc expositum non fuerat, die 26. Septembris 1631. actum alias fuisse in eadem Sacra Rituum Congregatione de prædictorum Processuum validitate, & rejectione dictorum viginti quatuor testium, die 4. Augusti 1708. Sac. Congregatio vigore specialis rescripti a san. me. Clemente XI. obtenti, re mature examinata, ac audito Domino Advocato Consistoriali Joanne Baptista Bottino Archiepiscopi Myrensis Fidei Promotoris Coadjutore, & subinde audito pariter R. P. Prospero de Lambertinis, tum pariter Coadjutore dicti Archiepiscopi, rejecto unanimibus suffragiis asserto

defectu jurisdictionis, respondit: *prævia sanatione, si Sanctissimo placuerit, posse procedi ad ulteriora*, & san. mem. Clemens XI. benigne sanavit, & annuit die 9. Februarii 1709.

12 Submotis hujusmodi difficultatibus, construxerunt Postulatores informationem, & summarium super dubio virtutum Servi Dei, cumque in Animadversionibus desuper compilatis per D. Promotorem ex depositione testis ibidem indicati suspicari posset, non nulla opuscula a dicto Servo Dei fuisse conscripta, quorum propterea revisio præliminariter fieri deberet ad formam decretorum generalium in §. præterea, atque exponentibus Postulatoribus, dictum Servum Dei nulla opuscula edidisse, ac proinde supplicibus Sacra Congregationi, ut rescribere dignaretur, ut ad ulteriora in disputatione dubii super virtutibus procederetur, die 19. Februarii 1707., referente eodem clar. mem. Cardinali Colloredo, eadem Sacra Congregatio rescripsit. *Scripturatur Eminentiſſimis Archiepiscopo Mediolanensi, & Episcopo Papiensi pro nova diligentia in archiviis Mediolani, Somaſcæ, & Papiæ, & hic etiam Romæ moneantur Patres denuo perquirere*, annuente san. mem. Clem. XI. die 26. ejusdem mensis Februarii.

13 His omnibus adimpletis, abque eo quod perquisitum opusculum reperiri potuerit, subrogato clar. me. Cardinali de Abdua in Cause Relatorem post obitum clar. mem. Cardinalis Colloredi, verbum fecit in Sacra Congregatione die 22. Martii 1710. super diligentis tunc factis a Postu-

Stasio, Secretarius Brevium declaratur, quo in munere non solum laboris patientem, in pauperes effusum, in amicos liberalem sese ostendit, verum etiam viros quosque scientia, & eruditione præstantes caros habuit, summisque prosequutus est beneficiis. Quibus viri virtutibus Alexander PP. VIII. permotus Idibus Februarii MDCXC. illum ad Cardinalitiam evehit dignitatem, donavitque Diaconia Sanctæ Mariæ in Porticu, ex qua transitum fecit ad illam Sancti Adriani in foro boasio. Post Innocentii PP. XII. mortem, VIII. Kalendas Decembris MDC. Summus Pontifex proclamatur sub nomine Clementis PP. XI. annos natus unum & quinquaginta. Heroica

ipsum gesta in Pontificatu exponere, ut brevitati consulamus, dolenter omittimus; obiit bonorum omnium merore XIV. Kalendas Aprilis MDCXXXI.

1 Ferdinandus de Abdua vir pluribus ornatus virtutum meritis, qui Legatum Apostolicum penes Jacobum II. Angliæ Regem gesserat, atque ex ea regione rebellantibus hæreticis personatus aufugerat, ab Alexandro PP. VIII. Idibus Februarii MDCXC. in Cardinalium Collegium cooptatus Titulum habuit S. Clementis, hinc S. Balbinæ, postea S. Petri ad Vincula; obiit Romæ Episcopus Tusculanus VI. Kalendas Februarii MDCXXXI.

Postulatoribus, & Sacra Congregatio respondit, quod fierent novæ diligentia juxta instructionem per eundem Reverendissimum Cardinalem Ponentem dandam: factisque tandem diligentibus ad formam instructionis, idem Reverendissimus Cardinalis de Abdua Ponens eas retulit in Congregatione habita 18. Augusti 1714., & audito Promotore Fidei, responsum fuit, procedi posse ad ulteriora, si Sanctissimo videbitur, & sa. me. Clemens XI. die 5. Octobris sequentis decretum approbavit.

14 Quibus ita præmissis, die 20. Decembris anni 1618. super dubio heroicarum virtutum habita fuit Congregatio Antepreparatoria in ædibus ejusdem clar. me. Cardinalis de Abdua, quo e vivis sublato, subrogatus fuit in Causæ Relatorem sub die 11. Februarii anni immediate sequentis clar. pariter mem. Cardinalis Priolus.

15 In dicta Congregatione Antepreparatoria habita coram clar. mem. Cardinali de Abdua variæ insurrexerunt difficultates super intelligentia supra memorati rescripti Sacrae Congregationis Rituum Ordinariae editi die 18. Aprilis anni 1693., juxta quod demandabatur, ut de antiquo, & longævo cultu erga Ven. Dei Famulum præstito, ratio haberetur in ulteriori examine Causæ, & signanter in dubio virtutum, quapropter recurrentibus Postulatoribus ad eandem Sacram Congregationem Rituum Ordinariam pro declaratione præfati rescripti, referente eodem clar. mem. Cardinali Priolo sub die 3. Februarii anni 1720., resolutio prodiit: *Ad mentem*, & mens ea fuit, *quod unusquisque in Causa suffragaturus possit, aut non possit, prout*

unicuique sua conscientia suggererit, uti tam cultu, quam ceteris documentis ad effectum coadjuvandi defectum testium oculatorum super dubia virtutum.

16 Post obitum clar. mem. Cardinalis Prioli, me subrogato in Causæ Relatorum sub die 21. Augusti ejusdem anni 1720., dubitarunt Postulatores, an ex mox relata Sacrae Congregationis Rituum resolutione, adhuc satis clara esset intelligentia antiqui rescripti anni 1693., unde recursum habuerunt pro opportuniori remedio ad san. mem. Benedictum XIII., a quo per medium Reverendissimi Cardinalis Lambertini tunc Fidei Promotoris, ad quem preces Postulorum remiserat indultum, sive decretum per hæc verba obtinuerunt: *Sanctissimus Dominus Noster attento tenore rescriptorum hac in Causa editorum, de quibus in hoc supplicii libello, aliisque serio ponderatis circumstantiis, benigne indulget, ut in eadem super dubio virtutum procedatur, quoad probationes, uti Sacra Congregatio procedere consuevit in Causis antiquis, in quibus præcessit approbatio Casus excepti a decretis san. mem. Urbani VIII.*

17 Die 20. Septembris 1729. in Palatio Apostolico Vaticano habita fuit Congregatio Preparatoria super eodem dubio virtutum heroicarum.

18 Post gloriosam assumptionem SS. D. N. Clementis XII. ad Cathedram Pontificiam, deputata fuit ab eodem Sum. Pontifice Congregatio particularis Reverendissimorum Cardinalium Barberini, Zonedarii, & Lambertini, necnon R. P. Secretarii, & Fidei Promotoris, ad effectum

K 2

, etum

1 *Aloysius Priolus* Venetus cum diu, maximaque cum laude difficile Auditorum Rotæ munus functus esset, xv. Kalendas Junii MDCCXII. a Clemente PP. XI. inter Presbyteros Cardinales fuit relatus. Titulum habuit S. Marcelli, ex quo optavit Titulum S. Marci: prudentia, & morum integritate excelluit: obiit Romæ iv. Idus Martii MDCCXX., sepultus in templo S. Marci.

2 *Petrus Otthobonus* Venetus ab Alexandro PP. VIII. ejus Patruo magno VII. Idus Novembris MDCLXXXIX. declaratur S. R. E. Cardinalis, donaturque Diaconia Sancti Laurentii in Damaso. A Christianissimo Galliarum Rege Protector illius Regni est renunciatus, & maximis muneribus, ditissimisque

beneficii auctus est: obiit Romæ Episcopus Ostiensis Sacri Collegii Decanus Pridie Kalendas Martii MDCCXI.

3 *Franciscus Barberinus* ab Alexandro PP. VIII. Idibus Novembris MDXC. Diaconus Cardinalis S. Angeli in foro piscium declaratur: obiit Romæ Episcopus Ostiensis, & Veliternus XVI. Kalendas Septembris MDCCXXXVIII.

4 *Antonius Felix Zonedarius* maximis in Romana Curia functus muneribus a Clemente PP. XI., xv. Kalendas Junii MDCCXII. inter Purpuratos Patres adscribitur, Tituloque S. Prædix insignitur: obiit Senis x. Kalendas Decembris MDCCXXXVII.

„ etum signanter examinandi: *Se molti re-*
 „ *scritti ottenuti dal defonto Pontefice spet-*
 „ *tanti alle Cause di Beatificazione, e Ca-*
 „ *nonizzazione, come contrarij direttamen-*
 „ *te a' decreti della sa. me. di Urbano VIII.,*
 „ *& allo stile della Sagra Congregazione*
 „ *de' Riti si debbano rinvocare da Nostro*
 „ *Signore, con rimettere le Cause nell'an-*
 „ *tico piede, e ordine osservato per tanti*
 „ *anni dalla stessa Sagra Congregazione,*
 „ *ò pure prenderli altro temperamento.*
 „ Eademque Congregatione particulari fa-
 „ cta die 17. Sept. anni 1730. in ædibus Re-
 „ verendissimi Cardinalis Barberini, inter
 „ alia indulta concessa a san. mem. Benedi-
 „ cto XIII., examinatum fuit etiam mox fu-
 „ perius relatum, editum in Causa Vener.
 „ Servi Dei, & prodiit resolutio: *Quoad*
 „ *Causam Ven. Servi Dei HIERONYMI ÆMI-*
 „ *LIANI servandum esse rescriptum san. me.*
 „ *Benedicti XIII., eandemque resolutio-*
 „ *nem Sanctissimus Dominus Noster die 18.*
 „ *eiusdem mensis approbavit.*

„ 19 „ Quia vero Postulatores in examine
 „ dubii super virtutibus utebantur nonnullis
 „ Processibus auctoritate Ordinaria factis ab
 „ annis 1610., & 1615., de quorum validi-
 „ tate per Sacram Rituum Congregationem
 „ approbata non constabat, ideo obtenta
 „ die 13. Februarii 1734. dispensatione ab
 „ interventu Consultorum, cui Sanctissimus
 „ annuit die 6. Martii, in Sacra Congrega-
 „ tione Rituum Ordinaria die 17. Julii ejus-
 „ dem anni 1734. proposui dubium: *An con-*
 „ *stet de validitate eorumdem Processuum*
 „ *auctoritate Ordinaria factorum,* quod af-
 „ firmative resolutum fuit, & Sanctitas Sua
 „ annuit die 20. eiusdem mensis.

„ 20 „ Tandem die 29. Novembris anni
 „ 1735. habita fuit alia Congregatio Præpa-
 „ ratoria in Palatio Quirinali.

„ 21 „ Rebus ita dispositis, dubium jamdiu
 „ subscriptum a clar. mem. Cardinali de
 „ Abdua, nempe: *An constet de virtutibus*
 „ *Theologicalibus, Fide, Spe, & Caritate in*
 „ *Deum, & proximum, & quatuor Car-*

„ *dinalibus, Prudentia, Justitia, Forti-*
 „ *tudine, & Temperantia, earumque an-*
 „ *nexis in gradu heroico, in casu &c. coram*
 „ S. V. in generali Congregatione propo-
 „ nam.

P. Cardinalis Otthobonus Causæ Ponens.

In his Generalibus Comitibus adeo fulgor
 virtutum BEATI VIRI clarius effulsit, ut VIII.
 Kalendas Septembris MDCCXXXVII. Clemens
 PP. XII. eadem auctoritate sua firmare non
 dubitaverit¹; cujus rei fama Veneti commo-
 ti ferventius illustris Concivis patrocinium,
 dum adversa premebantur valetudine, ex-
 postulare cœpere, ad quorum humilem, ac
 supplicem obsecrationem Deus Optimus Ma-
 ximus plura prodigia edere non est dedigna-
 tus.

Tunc Causæ Postulator, qui nullam occa-
 sionem præterire sinebat, ut quamprimum
 Beatitatis honores eximio Parenti tribueren-
 tur, apud Sacrorum Rituum Congregatio-
 nem egit, ut litteras remissoriales Vene-
 tias ad Processus super hisce miraculis exa-
 randos mitterentur: hinc VI. Kalendas Julii
 MDCCXXXVIII. Eminentissimi Patres litteras
 dedere Patriarchæ Venetiarum, & Episco-
 pis Caurlen., & Civitatis Novæ, ut ad examen
 revocarent, qui de hujusmodi miraculis testi-
 monium dicere possent²: at cum Episcopus
 Civitatis Novæ primum plurimis esset disten-
 tus negociis, ac tandem ex Venetiarum urbe
 abierit, hinc partes Episcopi Civitatis No-
 væ oportuit per Eminentissimos Patres III.
 Nonas Februarii MDCCXXXIX. per novas re-
 missoriales litteras committi Episcopo Ar-
 boren., qui cum aliis iudicibus manum ope-
 ri statim admovit, & quambrevissime ad fi-
 nem, ac complementum Acta ipsa³ perdu-
 xit.

Quæ cum Romam fuissent transmissa Pe-
 trus Cardinalis Otthobonus provida delibe-
 ratione effecit, ut eorumdem validitas in
 disputationem veniret in Sacrorum Rituum
 Congregatione X. Kalen. Februarii MDCCXL.,
 cujus Congregationis sententia secunda Po-
 stu-

¹ Ex secundo Fact. concord. §. 1.

² Loco cit.

³ Cit. Fact. concord. §. 2.

Postulatoribus fuit; verum cum intra paucos dies Clemens RP. XII. extrema infirmitate correptus in senectute bona diem clausisset extremum, non potuit auctoritate sua roboris firmitatem Congregationis sententiæ adicere, hoc tamen benigne præstitit æternæ mem. Pontifex Benedictus PP. XIV. vii. Kalendas Septembris paulo post¹ quam ad Petri Solium, virtute duce, fuerat sublimatus, quæ etiam die ne optima Causa diu sisteret, Angelum Cardinalem Quirinum² in novum Causæ Ponentem elegit: Petrus etenim Otthobonus, dum ipsa Comitia Pontificia habebantur, mortem cum vita commutaverat.

His igitur sic constitutis, vigilantissimi Postulatores ad ea omnia comparanda, quæ ad iudicium rite recteque subeundum requirebantur, cogitationes contulerant, cum Cardinalis Quirinus Brixiam petiit (illius enim Urbis Episcopus erat) proindeque alium in Ponentem constitui fuit necesse, ut de Causa agi in Sacra Rituum Congregatione posset; hoc munus Cardinali Gentili³ Pridie Nonas Februarii MDCCXLI. Pontifex demandavit⁴. Hic omni cogitatione, curaque in negotium huiusmodi incumbens, v. Kal. Maii MDCCXLV. propriis in ædibus Congregationem Antepreparatoriam⁵ habuit, in qua in quæstionem fuere revocata non solum ea miracula, de quibus Acta paucos ante annos Venetiis fuerant exarata, verum & alia, quæ ex antiquis eruebantur Processibus: hinc ut primo quoque tempore Beatitudinis honore HIERONYMUS afficeretur, vi. Kalendas Decembris in Quirinali Preparatoriam Congregationem⁶ curavit indicendam, ex qua cum evidentissimis signis, & argu-

mentis nullo obstaculo cognovisset prosperum faustumque iudicii cursum remorandum, obtinuit, ut EE. Patrum, & RR. Suffragatorum Pridie Kalendas Februarii MDCCXLVII. Generalis Conventus 7 coram doctissimo Pontifice celebraretur, in quo prudentissimus Pontifex sententiam suam distulit aperire, ut lumen ab eo, a quo omne bonum descendit exposcularet; idque precibus, orationibusque præstitit ad ix. Kal. Maii MDCCXLVII., quo invariabili decreto constituit duas, de quibus quæstio fuerat, sanationes inter miracula esse recensendas.

VENETA, SEU MEDIOLANEN.

Canonizationis Venerabilis Servi Dei
HIERONYMI ÆMILIANI
Congregationis Somaschæ
Fundatoris.

FACTUM CONCORDATUM.

1 „ Postquam san. mem. Clemens XII.
„ sub die 25. Augusti anni 1737. de-
„ cretum ediderat super approbatione he-
„ roicarum virtutum Ven. Servi Dei HIE-
„ RONYMI ÆMILIANI Congregationis Somas-
„ chæ Fundatoris, cum supervenerint in
„ civitate Venetiarum nonnulla miracula ad
„ intercessionem ejusdem Ven. Servi Dei ab
„ Altissimo patrata, Causæ Postulator die
„ 21. Junii 1738. humiles porrexit preces
„ in Sacra Rituum Congregatione instans pro
„ concessione consuetarum litterarum re-
„ missorialium dirigendarum Reverendissi-
„ mo Patriarchæ Venetiarum, & Episco-
„ pis Caurlen., & Civitatis Novæ ad effe-
„ ctum

1 Cit. Fact. concord. §. 5.

2 Angelus Maria Quirinus Venetus primum Archiepiscopus Corcyrensis, deinde Episcopus Brixien-
sis, vi. Kalendas Decembris MDCCXVII. a Benedicto
PP. XIII. Cardinalis declaratur Tituli S. Augustini,
ex quo optavit Titulum S. Marci, quod postea reti-
nens in Commendam petiit Titulum S. Praxedis. A
Clemente PP. XII. Bibliothecarius Apostolicus ob
ejus singularem eruditionem renuntiatur.

3 Antonius Xaverius Gentili Romanus, cum a
Clemente PP. XII. ad gravissimum Datarii munus
fuisset assumptus, ab eodem Pontifice viii. Kalen-

das Octobris MDCCXXXI. Cardinalis Tituli S. Stephani
in monte Cælio constituitur, qua in Ecclesia pius
christianæ antiquitatis investigator corpora SS. Marty-
rum Primi, & Feliciani, quæ per tot secula delitue-
rant, feliciter e terræ visceribus effodit. Quæ sacra
monimenta in aram ære suo magnifice extractam,
suaque manu consecratam locanda cura vit.

4 Cit. Fact. concord. §. 6.

5 Cit. Fact. concord. §. 7.

6 Cit. Fact. concord. §. 8.

7 Cit. Fact. concord. §. 9.

„ Cum construendi Apostolicum Processum
 „ super iisdem miraculis , quas eadem Sa-
 „ cra Congregatio concessit cum termino
 „ unius anni , superaccedente benigno assen-
 „ su san. mem. Clementis XII. die 26. ejus-
 „ dem mensis Junii prædicti anni 1738.

2 „ Ob varia legitima impedimenta Epi-
 „ scopi Civitatis Novæ , qui nunquam inte-
 „ resse potuerat præsentationi , & aperitio-
 „ ni earumdem litterarum remissorialium ,
 „ quæ adhuc clausæ , & sigillatæ remane-
 „ bant , & subinde a civitate Venetiarum
 „ discesserat , Postulator obtinuit a Sacra
 „ Rituum Congregatione die 31. Januarii
 „ 1739. in locum ejusdem Episcopi Civi-
 „ tatis Novæ , subrogari Episcopum Arbo-
 „ ren. cum omnibus , & singulis clausulis ,
 „ & facultatibus , quæ legebantur in litte-
 „ ris remissorialibus jam antea expeditis cum
 „ termino alterius anni , & san. mem. beni-
 „ gne annuit die 3. subsequens mensis Fe-
 „ bruarii ejusdem anni 1739.

3 „ Constructo eodem Processu , eoque
 „ ad Urbem delato , ut moris est , clauso ,
 „ & sigillis obsignato , die 5. Sept. 1739.
 „ Sacra Rituum Congregatio ad instantiam
 „ Postulatoris indulgit , illum , servatis ser-
 „ vandis , aperiri , annuente die 11. ejus-
 „ dem mensis , & anni eodem san. mem.
 „ Clemente XII. , prout successive fuit aper-
 „ tus .

4 „ Die 28. Novembris anni 1739. Sa-
 „ cra Congregatio Rituum ad preces Po-
 „ stulatoris concessit , ut dubium super va-
 „ liditate ejusdem Processus proponi posset
 „ in Congregatione Ordinaria absque inter-
 „ ventu Consultorum , & idem san. mem.
 „ Clemens XII. die 4. mensis Decembris be-
 „ nigne annuit .

5 „ Proposito a cla. mem. Cardinali Ot-
 „ thobono tunc præsentis Causæ Relatore ,
 „ sive Ponente sub die 23. Januarii an. 1740.
 „ in Congregatione Ordinaria Sacrorum Ri-
 „ tuum dubio : *An constet de validitate Pro-*
 „ *cessus auctoritate Apostolicâ novissime fa-*
 „ *cti in civitate Venetiarum super novis*
 „ *miraculis , & testes sint rite , & recte*
 „ *examinati* : resolutio emanavit affirmati-

„ va , quam Sanctitas Vestra , interim ob
 „ mortem san. mem. Clementis XII. , ad
 „ Summum Pontificatum evecta benigne
 „ approbavit die 26. Augusti anni 1740.

6 „ Ipsamet die 26. Augusti Sanctitas Ve-
 „ stra , ob mortem , quam paulo ante eve-
 „ nerat Cardinalis Otthoboni , in Ponen-
 „ tem subrogavit Reverendissimum Cardi-
 „ nalem Quirinum , ob cujus absentiam sub-
 „ inde superventam , die 4. Februarii an-
 „ ni 1742. me benigne subrogavit in Po-
 „ nentem , seu Relatorem cum omnibus fa-
 „ cultatibus necessariis , & opportunis in
 „ statu , & terminis , in quibus præfens Causa
 „ reperitur .

7 „ Die 27. Aprilis 1745. coram me
 „ habita fuit Congregatio , quæ dicitur An-
 „ tepræparatoria super miraculis ad inter-
 „ cessionem ejusdem Servi Dei patris , tam
 „ nempe super dictis novis miraculis , quæ
 „ desumuntur ex eodem novissimo Processu
 „ Apostolico facti in civitate Venetiarum ,
 „ quam super nonnullis aliis miraculis , quæ
 „ desumuntur ex antiquioribus Processibus
 „ auctoritate Apostolica pariter confectis ,
 „ quorum validitas jam longe ante fuerat
 „ rite approbata .

8 „ Die 16. Novembris ejusdem anni
 „ 1745. habita fuit in Palatio Apostolico
 „ Quirinali Congregatio Præparatoria .

9 „ Quibus ita dispositis , in Generali
 „ Congregatione coram Sanctitate Vestra
 „ habenda proponam dubium jam prius con-
 „ cordatum cum R. P. Fidei Promotore ,
 „ nempe .

An , & de quibus miraculis constet in
casu , & ad effectum &c. .

A. Card. Gentili Ponens .

Approbatis igitur miraculis , sacro , sol-
 lemnique ritu in Vaticana Basilica Beatorum
 catalogo HIERONYMUS fuit adscriptus : qua
 ex re licet Somaschensis Familia magno fue-
 rit gaudio affecta cum tandem aliquando ob-
 tinuisset beatitudinis honores sancto carissimo-
 que Parenti restitui , tamen quod diu præ-
 conceperat desiderium hosce honores per
 Ecclesiam universalem extendi nequaquam depo-

deposuit; hinc cum Deus BEATUM VIRUM magnificare non desisteret novis prodigiis, post signatam a Benedicto PP. XIV. Commissionem re assumptionis Causæ, Postulator effecit, ut ix. Kalendas Augusti MDCCLII. litteræ remissoriales a Sacrorum Rituum Congregatione darentur, ut in Vieo, cui nomen Rovetum Plebis Sanctæ Crucis de Belgio Tridentinæ Diocesis compilarentur Processus de sanatione cujusdam mulieris, cujus fama mirifice increbuerat, sed cum Tridentum litteræ hæc mittuntur, e vivis sanata mulier excessit, nulla proinde potuit hac de re institui Inquisitio.

Hac spe frustrati Postulatores animum nequaquam remiserunt, sed nulli labori, ac diligentia parcentes obtinere ab Eminentissimis Patribus Venetias alteras² remissoriales litteras mitti, ut de veritate duorum miraculorum quæreretur; rumor enim erat monialem Gesualdam Mariam Pocobello liberam evasisse ab ulceroso tumore, qui carnem, ossaque in tarso pedis eroderat, & Catharinam Marinoni epileptico tetanicis morbis, quibus diu multumque divexata fuerat, cessantibus, perfectæ restitutam sanitati; datis igitur hac de causa litteris remissorialibus Acta fuere adornata, Romamque transmissa.

Per obitum Cardinalis Gentili ultimus Causæ Relator nullus erat, qui partes Ponentis gereret, hinc SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER CLEMENS PP. XIII., ut eximiam animi pietatem erga HIERONYMUM concivem suum testaretur, in Ponentem constituit Eminentissimum Cardinalem Carolum Rezzonicum³ fratris filium, qui statim curavit alteras remissoriales litteras Venetias dirigi⁴, ut testes dicerent testimonium de perfecta sanatione Elisabeth Zandadelli, cui ad extremum redactæ ob colicam nephriticam, ac violentam febrim HIERONYMUS per visum apparuit, sanitatemque restituit; quo etiam Processu ad finem perducto, illius, ac

alterius, qui antea Venetiis fuerat exaratus validitatem in iudicium vocavit Idibus Maii MDCCLXIII., resque feliciter cessit.

Post hæc Nonis Februarii MDCCLXV. penes eundem Eminentissimum Cardinalem Congregatio Antepreparatoria⁶ fuit evocata, hinc iv. Nonas Martii MDCCLXVI. Congregatio Preparatoria⁷ in Quirinali fuit collecta, ac tandem iv. Idus Maii MDCCLXVI. Generalis EE. Cardinalium, & RR. Suffragatorum Confessus⁸ fuit indictus, ut eadem miracula Apostolico subiicerentur iudicio.

VENETA, SEU MEDIOLANEN.

Canonizationis B. HIERONYMI EMILIANI Congregationis Somaſchæ Fundatoris.

FACTUM CONCORDATUM.

1 „ **P**OST peractam sollemni ritu Beatificationem Servi Dei HIERONYMI
 „ EMILIANI Congregationis Somaſchæ Fundatoris, cum nova supervenissent miracula, quibus D. O. M. semper magis testatam voluit ejusdem BEATI sanctitatem,
 „ agi cœpit in Sac. Rituum Congregatione de Causa reasumenda ad effectum procedendi ad sollemnem ejus Canonizationem, signataque manu Sanctissimi, ut moris est, Commissione, expeditæ primum fuerunt die 24. Julii 1752. litteræ, quas vocant remissoriales ad Processum instruendum in villa Roveti Plebis S. Crucis de Belgio Diocesis Tridentinæ de miraculosa quadam sanatione, quæ ejusdem BEATI intercessione impetrata eo loci dicebatur. Sed quoniam sanata Mulier medio hoc tempore e vita decesserat, ideo litteræ illæ effectu suo caruerunt.
 2 „ Aliæ deinde litteræ remissoriales expeditæ fuerunt die 24. Julii 1752. pro Processu construendo in civitate Venetia-

1 Ex tertio Fact. concord. §. 1.

2 Cit. Fact. concord. §. 2.

3 Cit. Fact. concord. §. 3.

4 Cit. Fact. concord. §. 4.

5 Cit. Fact. concord. §. 7.

6 Cit. Fact. concord. §. 8.

7 Cit. Fact. concord. §. 9.

8 Cit. Fact. concord. §. 10.

„tiarum super aliis miraculis ibidem pa-
 „tratis. Quo quidem Processu completo,
 „& relato inter Acta Sac. Rituum Congre-
 „gationis, die primum 23. Januarii 1752.
 „indultum fuit, ut servatis servandis, Pro-
 „cessus aperiri posset.

3 „ Defuncto mox Cardinali de Gentili-
 „bus, qui erat tunc temporis Causæ Rela-
 „tor, SANCTITAS VESTRA die 29. Augusti
 „1761. me ipsum dignata est in Ponem-
 „tem, seu Relatorem subrogare.

4 „ Post hæc cum alia supervenissent mi-
 „racula ejusdem BEATI HIERONYMI inter-
 „cessione in eadem civitate Venetiarum,
 „patrata, annuente SANCTITATE VESTRA,
 „expeditæ fuerunt die 16. mensis Septem-
 „bris anni 1761. novæ litteræ remissoria-
 „les ad Processum de iis conficiendum.

5 „ Aliæ etiam litteræ remissoriales,
 „annuente similiter SANCTITATE VESTRA,
 „expeditæ fuerunt eadem die 16. Septem-
 „bris ejusdem anni ad Processum conficien-
 „dum de alio supervento miraculo in Bur-
 „go S. Leonardi civitatis Bergomi, cujus
 „tamen miraculi irrelevantia perspecta,
 „prætermittæ fuit hujus Processus constru-
 „ctio.

6 „ Ad Urbem vero transmissis alio ante-
 „dicto Processu in civitate Venetiarum,
 „completo, eoque relato apud Acta Sac. Ri-
 „tuum Congregationis, SANCTITAS VESTRA
 „die 18. Aug. 1762. benigne annuit, ut idem
 „Processus, servatis servandis, aperiretur.

7 „ Deinde cum SANCTITAS VESTRA die
 „15. Decembris anni 1762. ad humillimas
 „preces Postulatoris Causæ indulserit, ut
 „validitas Processuum in civitate Venetia-
 „rum constructorum discuti posset in Sac.
 „Rituum Congregatione Ordinaria absque

„Consultorum interventu, & voto, pro-
 „posui idcirco die 7. Maii 1763. in eadem
 „Sac. Rituum Congregatione Ordinaria du-
 „bium: *An constet de validitate Proces-
 „suum auctoritate Apostolica in civitate
 „Venetiarum constructorum saper novis
 „miraculis ab Altissimo per intercessionem
 „dicti BEATI post indulgam venerationem
 „patratis, ac testes sint recte, & rite
 „examinati in casu &c.*, & Sacra Congre-
 „gatio rescribendum censuit *Affirmative*,
 „SANCTITAS VESTRA rescriptum approban-
 „te die 14. ejusdem mensis, & anni.

8 „ Die 5. Februarii elapsi anni 1765. in
 „ardibus meis habita fuit Congregatio An-
 „tepreparatoria super dubio: *An, & de
 „quibus miraculis constet post indulgam
 „eidem BEATO venerationem in casu &c.*

9 „ Die 4. Martii currentis anni 1766.
 „in Palatio Apostolico Quirinali habita fuit
 „Congregatio Præparatoria super eodem
 „dubio miraculorum.

10 „ Rebus ita dispositis in Causa B. HIE-
 „RONYMI ÆMILIANI Congregationis So-
 „maschæ Fundatoris, in Congregatione Ge-
 „nerali coram SANCTITATE VESTRA habenda
 „propono dubium jam cum R. P. Fi-
 „dei Promotore concordatum.

*An, & de quibus miraculis constet post
 indulgam eidem BEATO venerationem in
 casu &c.*

C. Card. Rezzonicus Ponens.

Qui fuerit sui animi sensus de BEATI HIE-
 RONYMI miraculis noluit SANCTISSIMUS PON-
 TIFEX illico in Generalibus Comitibus expo-
 nere, sed Deum per orationem consulens
 ad festum Sanctissimæ Trinitatis¹, erga quod
 excelsum venerandumque Mysterium maxi-
 mam

1. Ut eximiam animi sui pietatem ac veneratio-
 nem adversus divinum Sanctissimæ Trinitatis Mys-
 terium palam faceret SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER
 CLEMENS PP. XIII. sanctione sua constituit, ut singu-
 lis Dominicis diebus Sacerdotes Sacrum explentes Præ-
 fationem propriam in honorem Sanctissimæ Trinitatis
 recitarent, qua sanctione non novum ritum in Ecclesiam
 induxit, sed veterem oscitanter omisum ad pristinum
 statum laudabiliter revocavit: clarissimis namque mo-
 numentis satis constat, propriam Sanctissimæ Trini-

tatis Præfationem Dominicis diebus in Ecclesia Ro-
 mana fuisse de altari recitatam: *Præfationem de
 Sancta Trinitate*, inquit Micrologus, sive auctor *de
 Ecclesiasticis observationibus cap. 60.*, quam in diebus
 Dominicis frequentamus, ex Romana auctoritate susce-
 pimus. In Codice membranaceo manuscripto secu-
 li XII., qui asservatur in archivo Monasterii SS. Jo-
 annis, & Victoris de Monte civitatis Bononiæ, quem
 eruditissimus Pater Abas Trombelli publici juris fe-
 cit sub titulo *Ritus Ecclesiæ Senensis*, sic legitur cap. 28.
 Præ-

mam pietatem semper ostendit, statuit tandem deciditque inter miracula sanationes Monialis Isabellæ Pocobello, & virginis Elisabeth Zandadelli esse adnumerandas.

VENETA, SEU MEDIOLANEN.

Canonizationis BEATI HIERONYMI
ÆMILLIANI Fundatoris Clericorum
Regularium Congregationis
Somaschæ.

„ **P**OST binas Sacrorum Rituum Con-
„ gregationes, quas vocant Antepre-
„ paratoriam, ac Præparatoriam coactas
„ diebus 5. Februarii anni 1765., & 4. Mar-
„ tii anni 1766., in Congregatione tandem
„ Generali habita die 13. hujus mensis Maii
„ coram SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO
„ CLEMENTE XIII. Pontifice Optimo
„ Maximo restauratum fuit a Reverendissi-
„ mo Cardinali Rezzonico examen illorum
„ trium miraculorum, quæ patrata divini-
„ tus dicebantur intercessione & ope BEA-
„ TI HIERONYMI ÆMILIANI viri plane San-
„ cti, qui abjectis omnibus, quæ mun-
„ di sunt, uni Deo se devovit, novaque
„ instituta piissima Congregatione Clerico-
„ rum Regularium, quam Somascham vo-
„ cant, ita in ea vixit, ut christianæ per-
„ fectionis exemplum haberetur & esset.

„ In ea igitur Congregatione Generali
„ SANCTITAS quidem SUA, etsi duo ex di-
„ ctis miraculis suffragiis Consultorum, &
„ Reverendissimorum Cardinalium probari
„ intellexerit, iudicium tamen distulit suum,
„ imploraturus interim consilium & lumen
„ ab eo, qui Pater luminum est, & solus
„ facit mirabilia magna. Hac autem die
„ SANCTITAS SUA, recurrente Dominica
„ prima post Pentecosten, qua in confes-

„ sione veræ fidei invocamus, laudamus,
„ & adoramus Mysterium Sanctissimæ Tri-
„ nitatis, accitis coram se Reverendissimis
„ Cardinalibus Rezzonico Caussæ Relatore,
„ & Feronio Congregationi Sacrorum Ri-
„ tuum Præfecto, necnon R. P. Cajetano
„ Forti Fidei Promotore, meque infra-
„ pto Secretario declaravit, constare de
„ duobus ex dictis miraculis in tertio ge-
„ nere, nimirum *de miraculosa sanatione*
„ *Sororis Mariæ Gesualdæ Isabellæ POCO-*
„ *bello a pessimo ulceroso tumore in tarso*
„ *pedis sinistri cum carnis, & ossium pu-*
„ *trificatione, necnon de sanatione mira-*
„ *culosa Elisabeth Zandadelliæ a colica*
„ *nephritica, aliisque pravis affectioni-*
„ *bus, quæ illam adduxerant in extremum*
„ *vitæ discrimen una cum subita, & in-*
„ *tegra virium restitutione.*

„ Hocque decretum publicari, & in
„ Acta Congregationis Sacrorum Rituum
„ referri mandavit. Hac die 25. Maii an-
„ ni 1766.

Joseph Maria Card. Feroni Præfectus.

Loco * Sigilli.

S. Archiep. Theodosia S.R.C. Secretarius.

Ut autem disciplina, quæ jamdiu obtinet
in Caussis Canonizationis iarta tecta-
varetur, iterum Eminentissimi Patres, Re-
verendissimique Consultores, Generalibus
Comitiis indictis, IX. Kalendas Octobris
MDCCLXVI. penes SANCTISSIMUM DOMINUM
NOSTRUM convenere, quorum omnium ea
fuit sententia, tuto ad Canonizationem HIE-
RONYMI deveniri posse, quam sententiam IV.
Idus Octobris sollempni decreto benignissimus
PONTIFEX confirmavit.

L

VE-

Præfatio de Trinitate dicitur hoc eodem tempore, idest
ab octava Pentecostes usque ad Adventum omnibus Do-
minicis in dominicali Missa, & in alio Codice mem-
branaceo manuscripto ejusdem seculi, in quo con-
tinentur Constitutiones Canonicorum Regularium Ec-
clesiæ Cathedralis Tifernatis p. 27. ita habetur; Præ-
fationem de Sancta Trinitate ab adventu Domini usque

ad octavam Epiphaniæ, & a septuagesima usque ad
octavam Pentecostes dimittimus, & pag. 28.: Pela-
gius PP. constituit novem Præfationes &c. septimam
de Trinitate; Qui cum Unigenito &c. & hoc dicimus
ab octava Pentecostes usque ad adventum Domini, &
ab octava Epiphaniæ usque ad septuagesimam.

VENETA, SEU MEDIOLANEN.

Canonizationis BEATI HIERONYMI
ÆMILIANI Fundatoris Clericorum
Regularium Congregationis
Somaschæ.

» **E**Xpleta a SANCTISSIMO DOMINO NO-
» STRO CLEMENTE PP. XIII. per de-
» cretum editum die 25. Maii currentis an-
» ni 1766. approbatione duorum miracu-
» lorum in tertio genere in Caussa Vene-
» ta, seu Mediolanen. Canonizationis BEA-
» TI HIERONYMI ÆMILIANI Clericorum Re-
» gularium Congregationis Somaschæ Fun-
» datoris, sanationis nempe Sororis Mariæ
» Gesualdæ Isabellæ Pocobello a pessimo ul-
» ceroso tumore in tarso pedis sinistri cum
» carnis, & ossium putrefactione: & sana-
» tionis Elisabeth Zandadelliæ a colica ne-
» phritica, aliisque pravis affectionibus, quæ
» illam adduxerant in extremum vitæ dis-
» crimen una cum subita, & integra vi-
» rium restitutione. Propositum deinceps
» fuit dubium in Generali Congregatione
» habita coram SANCTITATE SUA die 23.

» Septembris 1766.: *An stante approba-*
» *tione duorum miraculorum tuto procedi*
» *possit ad sollemnem dicti BEATI Canon-*
» *izationem?* Et SANCTITAS SUA, auditis
» Eminentissimis Cardinalibus, & Consul-
» toribus, qui eidem dubio omnes affirma-
» tive responderunt, resolutionem distulit,
» ut uberius auxilii, & luminis copiam
» largius a Deo imploraret. Hac tandem
» die accitis coram se Reverendissimo Car-
» dinali Feronio S. R. C. Præfesto, ac R.
» P. Carolo Alexio Pisani Fidei Promoto-
» re, meque infra scripto Secretario præ-
» sens Canonizationis BEATI HIERONYMI Æ-
» MILIANI quodcumque faciendæ decre-
» tum publicari, ac in Acta S. R. C. referri
» mandavit. Die 12. Octobris 1766.

J. Maria Card. Feroni S.R.C. Præfectus
Loco * Sigilli.

V. Macedonius S. R. C. Secretarius.

A Sculum Piceni urbs ad Truentum flumen
in confinio Aprutiorum jure meritoque
supra cæteras Piceni urbes gaudet, atque glo-
riatur: in ea enim BEATUS SERAPHINUS, qui
in præclaro Capuccinorum Ordine: cum vir-

vir-

1 Religiosissima Capuccinorum Familia ex par-
vis incunabulis, & ex humili principio sub Clemen-
te PP. VII., qui III. Idus Junii MDXXVII. illius ini-
tia sanctione sua firmavit, mirificos adeo in Ecclesia
Dei progressus ac incrementa fecit, ut jure merito-
que inter præcipuas Regularium Familias modo repu-
tetur: summopere enim ejus alumni incumbunt ad vi-
neam Domini Dei Sabaoth excolendam continuo, &
nunquam interrupto laborum, & virtutum exercitio.

Longum ac nimium molestum foret eos omnes re-
censere, qui sanctitatis, & virtutum splendore cele-
bres Familiam istam condecorarunt; præ omnibus suf-
ficient, præter SERAPHINUM AB ASCULO seu MONTE
GRANARIO, S. Fidelis a Sigmaringa, & S. Joseph a
Leonisa, qui a Benedicto PP. XIV., & S. Felix a
Cantalicio, qui a Clemente PP. XI. in Sanctorum ca-
talogo fuere adscripti, & Venerabilis Bernardus a Cor-
leone, qui quam primum infallibili SANCTISSIMI DO-
MINI NOSTRI oraculo Beatos inter sollemni ritu re-
censabitur.

Nec in hoc Ordine defuere viri prudentia, scien-
tia, aliisque animi virtutibus adeo exornati, ut dig-
ni fuerint qui ad Cardinalitiam eveherentur dignita-
tem, sic Pater Antonius Barberinus Urbani PP. VIII.
frater, qui ab eodem Cardinalis Episcopus Senogallien-
sis, ac Major Pœnitentiarius fuit constitutus, & Pa-
ter Franciscus Maria Casini, quem Clemens PP. XI.
fama viri permotus sacra Purpura condecoravit.

Habuit, ac etiam modo habet hic Religiosus Ordo

inter suos alumnos primariæ nobilitatis viros, qui,
despectis illecebris, & vanitatibus seculi, satius duxe-
re hanc humilem vivendi normam sectari, inter quos
certe primum locum sine ulla dubitatione obtinere
Alphonfus Eitenfis Dux Mantuæ, qui post Isabellæ
conjugis obitum anno MDCXXVI. religiosum habitum
induit, ac sub nomine Fratris Joannis Baptistæ virtuti-
bus semper incubuit ad x. Kalendas Aprilis MDCXLIV.,
quo diem clausit extremum; & Henricus Dux Jo-
sophæ Franciæ Marefcalcus, & Prætor Provinciæ Oc-
citanæ, qui Pridie Nonas Septembris MDLXXXVII. in-
ter Capuccinos se adscribi curavit, nomenque Fra-
tris Angeli assumpsit, qui quamvis ex dispensatione
Apostolicæ anno MDXCII. religioso habitu deposito,
ad seculum redierit, Catholicorum tædus per Occi-
taniæ auctoritate sua, ac militari virtute sustinuerit,
nihilominus tamen licet ab Henrico IV. Franciæ Ma-
refcalcus postmodum declaratus, denuo seculo vale-
dicto ad Capuccinos rediit, apud quos in oppido
Ripularum prope Taurinum obiit vi. Kalendas Octo-
bris MDCVIII. annos natus sex & quadraginta.

Eos omnes in medium proponere, qui sapientiæ,
scientiæque fama in hac Familia illustres fuere nota-
rum angustia non sinit. Quamobrem satis sit indicare
Patrem Ivonem Parisiensem, qui postquam celeberrimi
Advocati nomen in Parisiensi Senatu fuerat adep-
tus, ad Capuccinos venit, apud quos ad mortem
usque, quæ contigit anno MDCLXXXV. in reducendis
hæreticis ad Catholicam Ecclesiam assiduam operam
dedit,

virtute omnibus præcelleret, celebre factitatis nomen fuerat adeptus, iv. Idus Octobris MDCIV. mortales reliquit exuvias ad Coelum evocatus, ut de manu Domini stola gloriæ indueretur¹.

Illico summis honoribus memoriam BEATI VIRI profequi coepere Asculani cives, tanta enim erat illorum pietas, ac veneratio adversus SERAPHINUM, ut cultum obsequiumque illud, quod Beatis tribui solet, & ipsi cuperent reddi, renuebant tamen Religiosi Capuccini, neque inconsulta Apostolica, Sede intentare aliquid, quod publicum ecclesiasticum cultum denotaret, audebant; quamobrem Asculani cives, qui intensis exoptabant votis ardentes lampades in venerationis argumentum illius apponere tumulo anno MDCX. Paulo PP. V. humiliter supplicarunt, ut veniam hanc ipsis elargiretur. Pontifex, cui optime perspecta erant merita, ac virtutes BEATI VIRI has preces benigne suscipiens, expetitam facultatem postulantis concessit².

Cum autem in dies rumor sanctitatis SERAPHINI, ac heroicarum virtutum, divinarumque charismatum, quibus fuerat a Deo cumulatus, præclara fama distenderetur ac propagaretur, populus Asculanus, & Religiosi Capuccini consilium inire ejusdem Canonizationem a Romano Pontifice, exposcere, quam ob causam Episcopus Asculanus auctoritate propria coepit de virtutibus, ac miraculis inquirere, deque iis Acta adornavit, quæ Romam transmisit³.

Vigebat tunc in Sacrorum Rituum Congregatione consuetudo, ut cum primum

erat agendum de Causa alicujus Servi Dei, cujus expostularetur Beatificatio, seu Canonizatio, Acta per Ordinarios locorum compilata alicui Cardinali Sacræ Congregationis traderentur, ut illis probe ac mature consideratis, tandem in Sacra Congregatione quid de Causa sentiret, exponeret; ob hanc igitur rationem XIII. Kalendas Decembris MDCXXII. Cardinali Madrutio 4 Sacra Congregatio demandavit⁵, ut Acta hæc attente perpenderet, summo studio ac diligentia omnia ad sanctuarii lances revocavit Madrutius, nihilque invenit, quod BEATI VIRI Canonizationem posset impedire, quapropter Sacra Congregatio Idibus Junii MDCXXV. juxta eam, quæ tunc obtinebat disciplina, censuit posse concedi litteras remissoriales, ut de virtutibus BEATI VIRI Apostolica auctoritate Processus exararentur⁶.

Hæc igitur de causa remissoriales litteræ Asculano Episcopo, illius Cathedralis Ecclesiæ Archidiacono, atque Abati Congregationis Monachorum Montis Oliveti fuerunt datæ, ut quamprimum manus apponerent ad Acta hæc compilanda, quod citissime aggressi sunt; verum cum dissidium contentioque circa primum honoris locum inter Archidiaconum & Abatem Montis Oliveti esset exorta, Sacra Congregatio, ne dissensio hæc in optimæ Causæ damnum cederet, e judicium numero Abatem removit, ejusque partes sustinendas dedit vi. Idus Octobris MDCXXVII. Canonico Pœnitentiario ejusdem Cathedralis Ecclesiæ⁷.

Dum hæc aguntur, Cardinalis Madrutius moritur, eique in Ponentem sufficitur Car-

L 2

dina-

dedit: & Patrem Bernardum de Requinii, qui anno MDCXX., postquam ultimam manum imposuerat celeberrimis, quæ in Epistolas S. Pauli exaraverat Commentariis, vitam cum morte commutavit.

Qui plura scire desiderat consulere potest Zachariam Boverium, & Marcellum de Pisa *Annal. Fratrum Minorum Capuccinorum*, Lucam Wadingum *Annal. Minorum tom. 8.*, Dominicum de Gubernatis *Ord. Seraphic.*, Sylvestrum Mansolicum *Mare oceani di tutte le Religioni lib. 5.*, & eruditum Patrem Helyot *Histoire des Ordres religieux, & militaires tom. 7. par. 5. cap. 24. pag. 164. Paris 1718.*

¹ Ex *Fact. concord.* §. 1.

² *Cit. Fact. concord.* §. 2.

³ *Cit. Fact. concord.* §. 3.

⁴ *Carolus Madrutius* Episcopus Tridentinus petente Rodolpho II. Romanorum Imperatore a Clemente PP. VIII. Presbyter Cardinalis renunciatur, a Paulo PP. V. Titulum S. Cæsarii, & ab Urbano PP. VIII. Titulum S. Laurentii in Lucina obtinuit, ex quo ad Ecclesiæ Sabinensis Episcopatum ascendit: princeps morum suavitate insignis, munificus, splendidus, & liberalis; obiit Romæ XIX. Kal. Octobris MDCXXIX, sepelitus fuit in æde S. Onuphrii in sacello Madrutiorum.

⁵ *Loc. cit.*

⁶ *Cit. Fact. concord.* §. 4.

⁷ *Cit. Fact. concord.* §. 4.

dinalis S. Cæcilie¹, qui cum comperisset iudices, quibus commissum fuit de virtutibus miraculisque BEATI inquirere, agere negotium sibi datum gerere, quia senio confecti incommoda premebantur valetudine, effecit, ut x. Kalendas Octobris MDCXXIX. aliis viris ecclesiastica dignitate condecoratis provincia hæc demandaretur: cumque paucis post diebus naturæ debitum solverit Canonicus Poenitentiarius Ecclesiæ Afulanæ, ejus partes x. Kalendas Decembris Canonico alteri, qui eidem in ea dignitate successerat, fuere tributæ².

Hi novi iudices omni diligentia munus sibi injunctum exercentes ad finem & complementum Acta ipsa perduxere, quo etiam tempore in Diocesi Firmana alii Processus eadem de causa fuere exarati³. Quia autem pares non erant Postulatores ad gravissima expensarum onera sustinenda, hinc per plures annos nil in Causa actum factitatumque fuit ad annum MDCCIV.

Erat tunc, ut disciplina Sacræ Congregationis fervaretur, Processus Afulanus solemniter aperiendus, sed quia ob longam temporis intercapedinem, quæ intercesserat, negotium sane arduum ac difficile erat characterem, & signa iudicum, quæ ad calcem Processus erant, recognoscere; hinc petiere Postulatores hac in parte juris rigorem remitti; renuit Sacra Congregatio, censuitque nil gravissimis, hisce in Causis diligentiarum omittendum⁴; quapropter Postulatores, postquam sedulam adhibuere indagationem signa duorum iudicum in medium protulerunt, alterum enim utpote extere regionis hominis minime eisdem contigit adinvenire, tunc supplicarunt Clementi PP. XI., ut per comparationem negotium totum tandem explere liceret, quodque XIII. Kalendas Januarii MDCCIV. benigne Summus

Pontifex permisit⁵, qui etiam subsequenti anno facultatem fecit, ut ad normam disciplina Congregationis Sacrorum Rituum, & alter Processus in Diocesi Firmana compilatus aperiretur⁶.

Quoniam vero Ven. Innocentius PP. XI. decreverat non esse agendum in Sacra Rituum Congregatione de illis Causis, de quibus disceptatio ante Urbani PP. VIII. decreta fuerat instituta, nisi Commissio, quam vocant re assumptionis, a Romano Pontifice signaretur: hinc Cardinalis Barberinus, quem post Cardinalem S. Cæcilie Clemens Pontifex in Relatorem selegerat XIII. Kalendas Septembris MDCCXII. de reassumenda Causa penes Eminentissimos Patres egit, qui cum nihil adversus illius sanctitatis famam adinvenissent, Commissio fuit ab eodem Pontifice firmata⁷.

De Casu post hæc, quem dicunt exceptum instituta in Sacra Congregatione inquisitio v. Idus Martii MDCCXIX. felicissimum exitum habuit⁸; hinc de validitate Processuum, qui Ordinaria, & Apostolica auctoritate fuerant exarati iudicium agitatum fuit apud Congregationis Sacrorum Rituum Eminentissimos Patres XI. Kalendas Januarii MDCCXX. qui cum Processus Apostolicos ad juris, & litterarum remissorialium normam fuisse adornatos recognovissent, Ordinarios approbatione dignos minime judicarunt, quippe in illis compilandis valde adversus juris communis sanctiones fuerat peccatum⁹.

Approbata Processuum Apostolicorum validitate, disceptandum de SERAPHINI virtutibus erat, ut autem gravissimis expensis Postulatores parcerent, VIII. Idus Junii MDCCXXVI. a Benedicto PP. XIII. obtinere peculiarem Eminentissimorum Patrum Conventum haberi, in quo Cardinales Barberinus, Picus de Mirandula, Belluga, Mari-

¹ *Joannes Dominicus Spinula* Januensis ab Urbano PP. VIII. in Cardinalium Collegium cooptatus XIV. Kalendas Februarii MDCCXVI. Tituloque S. Clementis fuit insignitus, ex quo optavit Titulum S. Cæcilie: decessit Archiepiscopus Mazariensis MDCCXIX. annos natus sex supra sexaginta.

² *Cit. Fact. concord. §. 5.*

³ *Cit. Fact. concord. §. 6.*

⁴ *Cit. Fact. concord. §. 7.*

⁵ *Cit. Fact. concord. §. 8.*

⁶ *Cit. Fact. concord. §. 9.*

⁷ *Cit. Fact. concord. §. XI.*

⁸ *Cit. Fact. concord. §§. 12. & 13.*

⁹ *Cit. Fact. concord. §. 14.*

nus¹, & Falconerius² Causam cognoscerent, sententiamque ferrent³; hic tamen Conventus nunquam fuit habitus, nam dum necessaria quæque ad iudicium hoc instituendum parantur Benedictus PP. XIII. xv. Kalendas Octobris MDCCXXX. mortem obiit, & Clemens PP. XII., qui eidem in Pontificatu successit, decrevit, ut de BEATI virtutibus non in hoc peculiari Conventu, sed in Ordinaria Sacrorum Rituum Congregatione disputatio haberetur⁴, sicque fuit peractum VII. Idus Maii MDCCXXXIII., quo responsum a Sacra Congregatione fuit: *ita constare de virtutibus Theologalibus, & Cardinalibus, ut tuto procedi possit ad discussionem miraculorum*⁵.

Post Cardinalem Gentili, qui Barberino in munere Ponentis successerat, Benedictus PP. XIV. VIII. Idus Augusti MDCCXLIX. in novum Relatorem constituit Joannem Franciscum Cardinalem Albanum Episcopum Sabinensem⁶, qui obtinuit a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO CLEMENTE PP. XIII. XVI. Kalendas Augusti MDCCXLII. remisoriales litteras mitti Episcopis Asculano, Montisalti, & Erythræ, ut de nonnullis miraculis, quæ Asculi ope SERAPHINI evenerant, testibus ad examen adductis, Acta compilarentur⁷: discutabatur enim in puellarum Orphanotrophio aceti dolium, quod antea vacuum erat, plenum fuisse repertum, Januarium Ranalli a carcinomate, quod sub axillam habebat, liberum evasisse, & Hugoni Carletti extremæ senectutis viro paralyticam manum sanam incolumemque restitutam.

Quambrevissime Processum huic Episcopi ad finem perduxere, quapropter post-

quam xv. Kalendas Octobris MDCCXLIII., illius validitas fuit in Sacrorum Rituum Congregatione ad examen felicissime revocata⁸, v. Kalendas Decembris MDCCXLIV. in ædibus ejusdem Eminentissimi Cardinalis Antepræparatoria Congregatio fuit indicta, in qua de hisce miraculis fuit disputatum, quæ disputatio denuo in Quirinali v. Idus Junii MDCCXLV. instituta⁹, felicem tandem exitum habuit v. Kalendas Februarii MDCCXLVI. in Generali Confessu Eminentissimorum Patrum, ac Reverendissimorum Suffragatorum.

ASCULANA, SEU FIRMANA

Canonizationis BEATI SERAPHINI DE ASCULO, SEU DE MONTE GRANARIO
Laici professi Ordinis
Capuccinorum.

FACTUM CONCORDATUM.

BEATISSIME PATER.

I. BEATUS SERAPHINUS dictus ab ASCULO, in terra vero Montis Granarii Firmanæ Diocesis ortus, atque Minorum S. Francisci Capuccinorum Institutum professus in qualitate Laici, postquam vitæ cursum in constanti, & heroico christiana- rum omnium virtutum exercitio consummasset, mortem obiit in Cœnobio Asculano die 12. Octobris anno ab orbe redempto 1604.

2. Constantis, eximiaque sanctimonie facta, quam sibi vivens apud universos cives

1. Carolus de Marinis Januensis, Romæ tamen natus, qua occasione parentes ejus Italiam peragrantes in hac Urbe subsisterant, a Clemente PP. XI. cujus erat Admissioque Magister XVI. Kalendas Januarii MDCCXV. Diaconus Cardinalis S. Mariæ in Aquiro declaratur, ex quo transitum fecit ad Diaconiam SS. Viti, & Modesti, quam commutavit cum illa S. Agathe, ex qua optavit illam S. Mariæ in Via lata. Cum Genuam se contulisset letali morbo correptus XVI. Kalendas Februarii MDCCXLVII. diem clausit extremum, supra centum millia aureorum in pios usus eroganda relinquens, ut quod omni diligentia efficeretur ipsi Romanum Pontificem Benedictum PP. XIV. fiducia- rium scripsit heredem.

2. Alexander Falconerius Sacre Rotæ Auditor, & almæ Urbis Gubernator, Diaconus Cardinalis S. Mariæ de Scala a Benedicto PP. XIII. constituitur III. Idus Septembris MDCCXXIV.: obiit VII. Kalendas Februarii MDCCXXXIV.

3. Cit. Fact. concord. §. 15.

4. Cit. Fact. concord. §. 18.

5. Cit. Fact. concord. §. 21.

6. Cit. Fact. concord. §. 23.

7. Cit. Fact. concord. §. 24.

8. Cit. Fact. concord. §. 26.

9. Cit. Fact. concord. §. 27.

,, cives Asculi, & finitimorum regionum
 ,, accolae comparaverat, non solum confir-
 ,, mata fuit in ejus obitu, sed etiam publico
 ,, concordique omnium suffragio adeo inva-
 ,, luit, ut numerosi fideles ad illius sepul-
 ,, crum confluere statim coeperint, gratias
 ,, & miracula jugiter per illius intercessio-
 ,, nem a D.O.M. consequentes, quae quum in
 ,, dies multiplicarentur, pati non potuerunt
 ,, iidem fideles sine honore diu remanere tam
 ,, SANCTI VIRI memoriam, & gesta; quare
 ,, oleum, quo lampades ante illius sepulcrum
 ,, accensae detinerentur, & collucescerent,
 ,, sponte offerre exorsi sunt. Verum renu-
 ,, entibus Religiosis Capuccinis ante Sedis
 ,, Apostolicae judicium fidelium hujuscemo-
 ,, di votis indulgere, nomine Asculani po-
 ,, puli anno 1610. preces porrectae sunt san-
 ,, ctissimi Pauli PP.V. qui benigne concessit,
 ,, ante sepulcrum hujus BEATI lampadem,
 ,, continuo ardentem collocari, ac perpetuo
 ,, conlucere.

3 ,, Increbescente hinc sanctitatis, at-
 ,, que miraculorum fama, hac permotus A-
 ,, sculanus Antistes Ordinaria sua auctoritate
 ,, primum Processum informativum in Caus-
 ,, sa instruere deliberavit, quo ad Urbem de-
 ,, lato, & aperto, commissum est illius exa-
 ,, men die 19. Novembris 1622. clar. mem-
 ,, Card. Madrutio, qui in Ponentem, sive
 ,, Relatorem Causae subinde confirmatus fuit
 ,, die 20. Aprilis 1624.

4 ,, Referente deinde Card. Madrutio
 ,, in Congregatione Sac. Rituum habita die
 ,, 7. Junii 1625. hujus Processus Acta secun-
 ,, dum tum vigentem disciplinam rescriptum
 ,, fuit: posse concedi litteras remissoriales
 ,, ad effectum inquirendi in specie in Causa
 ,, praedicti BEATI: quibus expeditis litteris,
 ,, iisque directis Episcopo Asculano, nec-
 ,, non Archidiacono illius Ecclesiae Cathe-
 ,, dralis, & Abati Monachorum Congrega-
 ,, tionis Montis Oliveti, manus admotae sunt
 ,, fabricando Processui Apostolico in specie;

,, sed exorto dissidio circa praeminentiam
 ,, inter praefatos Archidiaconum, & Abatem
 ,, Olivetanum Sacror. Rituum Congregatio
 ,, die 13. Julii 1627. mandavit, in locum
 ,, ejusdem Abatis substitui alium judicem,
 ,, quem eadem Sacra Congregatio die 2.
 ,, Octobris designavit Canonicum Poeniten-
 ,, tiarium Ecclesiae Cathedralis Asculanae
 ,, commendatum Episcopi litteris.

5 ,, Interea vita functis Card. Madrutio,
 ,, & nonnullis ex designatis judicibus, im-
 ,, peditisque aliis, qui supererant, senectu-
 ,, te, aut mala valetudine, Sacra Congre-
 ,, gatio die 21. Septembris 1629. ad Postu-
 ,, latorum preces in Causae Relatorem sub-
 ,, rogavit clar. mem. Card. S. Caeciliae, jus-
 ,, sitque substitui alios judices in ecclesiasti-
 ,, ca dignitate constitutos, qui Processui in-
 ,, cumberent, moxque die 22. sequentis men-
 ,, sis Novembris specialiter jussit, ut in lo-
 ,, cum Canonici Poenitentiarum praedefuncti
 ,, subrogaretur Canonicus in eodem officio
 ,, successor.

6 ,, Absoluto jam vero Processu remisso-
 ,, riali in civitate Asculi, alioque simili in-
 ,, structo in civitate Firmi¹ & utrisque ad
 ,, urbem delatis, relatisque apud Acta Sac.
 ,, Rituum Congregationis, decreta fuit die
 ,, 22. Junii 1680. eorum aperitio servatis ser-
 ,, vandis facienda, auctorante Ven. Inno-
 ,, centio XI. Pontifice die 6. sequentis men-
 ,, sis Julii.

7 ,, Causa vero necessariis destituta,
 ,, praesidiis, & impar ferendo oneri expen-
 ,, sarum siluit usque ad annum 1704., quo
 ,, currente die 12. Julii ad instantiam Postu-
 ,, latorum fuit a Sacra Congregatione con-
 ,, cessum, quod aperitio Processus Asculani
 ,, fieri posset sine recognitione sigillorum
 ,, judicum delegatorum. ab extra, Summo
 ,, Pontifice hanc resolutionem die 2. subse-
 ,, quentis mensis Augusti benigne confirma-
 ,, te: die vero 25. dicti mensis petentibus
 ,, Postulatoribus dispensationem a recogni-
 ,, tio-

1 Firmum urbs Archiepiscopalis Picensi in Mar-
 ,, chia Anconitana in ditione Pontificia apud oram ma-
 ,, ris Adriatici media fere inter Lauretum & Asculum;

Franciscus Adami de rebus Firmi gestis fragmento-
 rum libri duo Roma 1592.

„ tione tum sigillorum, cum subscriptionum
 „ a nonnullis iudicibus delegatis appositum
 „ intra prædictum Processum Asculanum, ne-
 „ gavit Sacra Congregatio rescribens, quod
 „ ulteriores fierent diligentia.

8 „ In hujus rescripti executionem exhi-
 „ buerunt Postulatores sigilla propria duorum
 „ ex iudicibus delegatis, & supplicarunt tam
 „ pro facultate faciendi recognitionem sigil-
 „ lorum appositorum in supradicto Proces-
 „ su ad intra per comparationem, quoniam
 „ impossibile erat, quod alio modo fieri pos-
 „ set, quam etiam pro dispensatione a reco-
 „ gnitione sigilli tertii iudicis delegati, cu-
 „ jus utpote exteræ regionis proprium sigil-
 „ lum haberi non poterat, & Sacra Congre-
 „ gatio utramque gratiam die 4. Decembris
 „ 1704. concessit, quam Summus Pontifex
 „ die 20. dicti mensis confirmavit.

9 „ Die 13. Februarii 1705. petita, &
 „ obtenta fuit a Sacra Congregatione cum
 „ successivo assensu san. mem. Clementis PP.
 „ XI. facultas aperiendi alterum Processum
 „ in civitate Firmi consimili auctoritate Apo-
 „ stolica compilatum, qui adhuc clausus ser-
 „ vabatur penes Acta ejusdem Sacræ Congre-
 „ gationis, quæ consuetam adjecit conditio-
 „ nem, quod servatis servandis, & legiti-
 „ me talis aperitio fieret.

10 „ Ad preces postea Postulatoris præfa-
 „ tus san. mem. Pontifex Clemens XI. die
 „ 19. Decembris 1710. clar. mem. Cardi-
 „ nalem Barberinum in Ponentem, seu Re-
 „ latorem Causæ subrogavit loco Card. S.
 „ Cæcilie suffecti in locum Card. Madrutii,
 „ qui naturæ debitum jam solverat.

11 „ Et quia prodierant jam pridem de-
 „ creta novissima a Ven. Innocentio XI. con-
 „ firmata, in quibus dispositum legebatur,
 „ quod cursus Causarum introductarum an-
 „ te edita decreta generalia san. mem. Urba-
 „ ni VIII. prosequi non posset, nisi prius
 „ signata fuisset a Summo Pontifice Commis-
 „ sio reassumptionis in statu, & terminis;
 „ ideo proposito, & discusso in Sac. Rituum
 „ Congregatione Ordinaria ad relationem
 „ supradicti clar. mem. Card. Barberini du-
 „ bio super signatura Commissionis reassum-

„ ptivæ in statu, & terminis, in quibus hæc
 „ Causa reperiatur, editum est die 20. Au-
 „ gusti 1712. rescriptum affirmativum, cui
 „ inhærens laudatus san. mem. Pontifex Cle-
 „ mens XI. eandem Commissionem die 27.
 „ prædicti mensis, & anni propria manu si-
 „ gnavit.

12 „ Ex post vero, quoniam opè parti-
 „ cularis Processus docendum erat, vel ser-
 „ vata fuisse decreta generalia Pontificis Ur-
 „ bani VIII. de cultu non exhibito, vel Causæ
 „ fam versari in Casu excepto ab iisdem de-
 „ cretis, hinc ad petitionem Postulatoris
 „ die prima Junii 1713. concessæ fuerunt a
 „ Sacra Rituum Congregatione, superac-
 „ cedente Summi Pontificis approbatione,
 „ litteræ remissoriales, & compulsoriales di-
 „ rectæ Episcopo Asculano, ejusque Vicario
 „ Generali ad effectum construendi auctori-
 „ tate Apostolica Asculi Processum super
 „ Casu a prædictis Urbanis decretis excepto.
 „ Quo completo, & ad Urbem delato, at-
 „ que in Actis dictæ Sacræ Congregationis
 „ præsentato, indulta fuit die 24. Novem-
 „ bris 1714. facultas illum servatis servan-
 „ dis aperiendi, quam Pontifex ratam,
 „ firmamque habuit, ac confirmavit die 5.
 „ Januarii 1715.

13 „ Proposito subinde, atque discusso
 „ in Sac. Rituum Congregatione Ordinaria
 „ die 11. Martii 1719. dubio de confirmanda
 „ sententia lata a iudice delegato super Ca-
 „ su excepto ab Urbanis decretis, emana-
 „ vit rescriptum; posse procedi ad ulterio-
 „ ra, quod Summus Pontifex oraculo suo au-
 „ ctoravit die 19. Aprilis ejusdem anni.

14 „ Die 17. Maii anni pariter 1719. san-
 „ mem. Pontifex Clemens XI., prævio con-
 „ silio, & voto a Sac. Rituum Congregatione
 „ interposito, die 13. ejusdem mensis indul-
 „ sit, quod dubium validitatis Processuum in hæc
 „ Causa compilatorum auctoritate tum Or-
 „ dinaria, tum Apostolica proponi, & discu-
 „ ti posset in ipsa Sac. Rituum Congregatio-
 „ ne Ordinaria absque interventu Consulto-
 „ rum, cujus indulti vigore cum discussum
 „ successive fuisset dubium prædictum, die
 „ 14. Decembris 1720. sequens capta est re-
 „ solu-

„ solutio: *Constare de validitate Procef-*
 „ *suum auctoritate Apostolica, & non con-*
 „ *stare de validitate Processus auctoritate*
 „ *Ordinaria die 18. dicti mensis.*

15 „ Instante post hæc Causæ Postulato-
 „ re pro deputatione Congregationis par-
 „ ticularis ad effectum examinandi dubium
 „ super virtutibus heroicis BEATI SERAPHI-
 „ NI, san. mem. Pontifex Benedictus XIII.
 „ die 7. Junii 1726. huic petitioni benigne
 „ annuens, deputavit quinque Cardinales,
 „ Barberinum nempe, Picum de Mirandu-
 „ la, Bellugam, Marinum, & Falconerium,
 „ qui in Congregatione particulari dubium
 „ supradictum examinarent, atque suffra-
 „ gium suum ferrent.

16 „ Die 3. Augusti dicti anni Sac. Rituum
 „ Congregatio largita est facultatem transfe-
 „ rendi corpus BEATI SERAPHINI a veteri
 „ sacello Ecclesiæ PP. Capuccinorum Ascu-
 „ li, in quo asservabatur, ad novum recens
 „ in eadem Ecclesia extructum, & eidem
 „ BEATO dicatum sacellum: quam facultatem
 „ die 21. ejusdem mensis Pontifex assensu
 „ suo validavit.

17 „ Die 18. Julii 1729. supralaudatus
 „ san. mem. Pontifex Benedictus XIII. beni-
 „ gne indulgit, ut in toto Ordine Minorum
 „ S. Francisci, atque in civitate, & Diocesi
 „ si Asculana, necnon in oppido Montis Gra-
 „ narii Firmanæ Diocesis patria BEATI SE-
 „ RAPHINI die 12. Octobris anniversaria ejus
 „ mortis Officium, & Missa de communi
 „ Confessoris non Pontificis sub ritu duplici
 „ a Clero seculari, & regulari utriusque se-
 „ xus in posterum recitaretur, ac respective
 „ celebraretur.

18 „ Die 17. Septembris 1730. a Con-
 „ gregatione particulari deputata a san. me.
 „ Clemente PP. XII. pro examinandis re-
 „ scriptis editis a Prædecessore suo in Caus-

„ sis nonnullorum Servorum Dei, capta est
 „ in præfenti Causa resolutio; quod dubium
 „ virtutum heroicarum non utique amplius
 „ in Congregatione particulari deputata a
 „ san. mem. Benedicto XIII., sed in Con-
 „ gregatione Ordinaria Sac. Rituum absque
 „ interventu Consultorum discuteretur.

19 „ Interea quum Altissimus nonnulla
 „ miracula ad intercessionem BEATI SERA-
 „ PHINI operari dignatus fuisset tam hic in
 „ Urbe, quam in civitate, & Diocesi Pla-
 „ centina¹, die 28. Aprilis 1731. ad peti-
 „ tionem Postulatoris commissa est a Sac. Rit.
 „ Congregatione constructio Processus Apo-
 „ stolici Reverendissimo Cardinali Urbis Vi-
 „ cario cum facultate subdelegandi tres Epi-
 „ scopos sibi benevolos in iudices super di-
 „ ctis miraculis Romæ secutis; pariterque
 „ decreta, & relaxata fuerunt litteræ re-
 „ missoriales directæ Episcopis Placentiæ,
 „ Parmæ², & Bobii³ pro construendo
 „ consimili Processu super aliis miraculis,
 „ quæ in civitate, & Diocesi Placentina se-
 „ cuta fuerunt, Summo Pontifice die 2. Maii
 „ Sacræ Congregationis decretum in omni-
 „ bus approbante.

20 „ Protracta vero expeditione ejus-
 „ cmodi litterarum ferme ad duos annos,
 „ & propterea cum in proximum expiraturus
 „ esset terminus biennii præfixus in iisdem
 „ litteris ad Processum absolvendum, die
 „ 17. Januarii 1733. Sacra Congregatio, di-
 „ ctum terminum ad alios duos annos pro-
 „ gavit, assentiente huic prorogationi Sum-
 „ mo Pontifice die 31. dicti mensis.

21 „ Instituto postmodum examine virtu-
 „ tum in gradu heroico hujus BEATI in Con-
 „ gregatione Ordinaria Sac. Rituum habi-
 „ ta die 9. Maii 1733. capta est sequens re-
 „ solutio: *Ita constare de virtutibus prædi-*
 „ *ctis Theologalibus, & Cardinalibus, ut*

„ tu-

¹ Placentia urbs Galliæ Togatæ & Cispadanæ, Colonia Romanorum circa finem Æmiliæ apud Padum, flumen: Umbertus Locatus *de Placentina urbis origine, successu, & laudibus*, Cremonæ 1564., & de ejus Episcopis agit Ferdinandus Ughellus *tom. 2. Italia Sacra*.

² Parma urbs Italiæ in Gallia Cisalpina ad Parmam flumen inter Placentiam & Cremonam, Patria Macrobiani, lanis quoque olim multo in pretio habitis

celebrata; ab ea Provincia adjacens dicitur Parmensis Ducatus; consule, si lubet, Bonaventuram Angeli in opere inscripto: *Istoria della città di Parma, e descrizione del fiume Parma*, Parma 1591., & de ejus Episcopis Ferdinandum Ughellum *loc. cit.*

³ Bobium urbs Ducatus Mediolanensis ad Trebiam flumen in limite Ducatus Parmensis, & prope confinia Reipublicæ Genuensis: de ejus Episcopis Ferdinandus Ughellus *in Italia sacra tom. 9.*

„ tuto procedi possit ad discussionem mira-
 „ culorum, cui Summus Pontifex confirma-
 „ tionis suæ robur, & firmitatem die 19.
 „ ejusdem mensis adjunxit.

22 „ Diutius autem quum distraxissent
 „ Episcopi in iudices delegati ad constru-
 „ dum Processum Apostolicum super mira-
 „ culis secutis in civitate, & Diœcesi Pla-
 „ centina manus admovere fabricationi ejus-
 „ dem Processus, imo eorum alter ab ac-
 „ ceptando delegationis munere constanter
 „ se excusasset, supplicavit Postulator Sac-
 „ Congregationi, ut illorum loco in iudices
 „ delegatos sufficerentur Vicarius generalis
 „ Episcopi Placentini, & tres Canonici il-
 „ lius Ecclesiæ Cathedralis ab ipsomet Epi-
 „ scopo nominandi, sive saltem urgentio-
 „ res litteræ darentur ad præfatos Episcopos
 „ in iudices primo delegatos, quibus exci-
 „ tarentur ad celerem commissæ provinciæ
 „ executionem: verum Sacra Congregatio
 „ neutri instantiæ annuit, rescripsitque die
 „ 15. Maii 1744.: *Lectum.*

23 „ E vivis erepto clar. mem. Cardinali
 „ Barberino Caussæ Ponente, san. mem. Be-
 „ nedictus PP. XIV. in illius locum clar. pa-
 „ riter mem. Card. de Gentilibus die 27. Ju-
 „ lii 1747. subrogavit; istoque pariter vita
 „ functo idem Pontifex me in locum illius
 „ sufficere benigne dignatus est die 8. Augu-
 „ sti 1759.

24 „ Delata deinde ad Postulatoris noti-
 „ tiam nonnulla miracula, quæ intercessio-
 „ ne ejusdem BEATI patrata dicebantur in
 „ civitate Asculana, SANCTITAS VESTRA ad
 „ ejusdem Postulatoris preces litteras dedit
 „ die 17. Julii 1762. Episcopis Asculano,
 „ Montisalti¹, & Erytræ² in partibus
 „ infidelium, ut super illis Processum in-
 „ struerent.

25 „ Absoluto quantocius prædicto Pro-
 „ cessu, & clauso ad Urbem delato, atque
 „ in Actis Sac. Rituum Congregationis præ-

„ sentato, eadem SANCTITAS VESTRA die
 „ 9. Februarii 1763. facultatem illum serva-
 „ tis servandis aperiendi impertita est.

26 „ Die 17. Septembris ejusdem anni
 „ propositum per me fuit, interveniente be-
 „ nigna SANCTITATIS VESTRÆ dispensatione
 „ in Sac. Rituum Congregatione Ordinaria
 „ absque interventu Consultorum dubium
 „ super validitate supradicti Processus, &
 „ affirmativa prodiit resolutio, quam ea-
 „ dem SANCTITAS VESTRA die 24. dicti
 „ mensis confirmavit.

27 „ Tandem die 27. Novembris 1764.
 „ in ædibus meis habita fuit Congregatio
 „ Antepreparatoria, in eaque propositum
 „ dubium: *An, & de quibus miraculis con-*
 „ *stet post indultam hanc BEATO ab Apo-*
 „ *stolica Sede venerationem*, quod dubium no-
 „ vo examini, me pariter proponente, sub-
 „ actum est in Congregatione Preparatoria
 „ coacta in Palatio Apostolico Quirinali die
 „ 9. Junii præsentis anni 1765.

28 „ Modo autem quum supersit tantum
 „ Congregatio Generalis habenda coram
 „ SANCTITATE VESTRA, ideo Postulatorum
 „ votis, & precibus morem gerens subscripsit
 „ sequens dubium jam concordatum cum R.
 „ P. Fidei Promotore, & in eadem Congre-
 „ gatione Generali discutiendum: dubium:
 „ *An, & de quibus miraculis constet post*
 „ *indultam BEATO SERAPHINO ab Apo-*
 „ *stolica Sede venerationem in casu, &*
 „ *ad effectum, de quo agitur.*

J. Franciscus Card. Episcopus
 Sabinensis Ponens.

VII. Idus Martii MDCCLXVI. Dominica
 quarta Quadragesimæ postquam auream Ro-
 sam, quæ Principibus Viris solet mitti, Ponti-
 fex benedixerat, sacroque devotissime ad-
 stiterat, evocavit Eminentissimos Dominos
 Cardinales Carolum Albertum Guidobonum
 Cavalchini Sacri Collegii Decanum, Joan-
 nem

¹ Monsaltus urbs Marchiæ Anconitanæ, quam
 Sixtus PP. V. anno MDLXXXVI. Episcopalem Sedem
 declaravit sub Archiepiscopo Firmano; de ejus Epi-
 scopis Ferdinandus Ughellus in *Italia sacra tom. 2.*

² Erytræ urbs Episcopalis Asiæ minoris in Jonia
 sub Archiepiscopo Ephesino prope Argenum promon-
 torium inter urbes Glazomenas & Teon.

nem Franciscum Albani Episcopum Sabinensem, & Josephum Mariam Feroni Congregationi Præfectum una cum Cajetano Forti Fidei Promotore, & Scipione Burghesio Sacrorum Rituum Congregationis a Secretis, ac declaravit inter miracula accensendas esse sanationes Januarii Ranalli, & Ugonis Carletti.

ASCULANA, SEU FIRMANA

Canonizationis BEATI SERAPHINI DE ASCULO, seu DE MONTE GRANARIO Laici professi Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum.

„ DE miraculis, quæ intercessione & „ ope BEATI SERAPHINI DE ASCULO, „ seu DE MONTE GRANARIO Laici professi Or- „ dinis S. Francisci Capuccinorum patrata „ divinitus dicebantur, actum primo fuit in „ Congregatione Antepreparatoria diei 27. „ Novembris 1764., mox in altera Prepara- „ toria diei 9. Junii 1765., ac postremo in „ Congregatione Generali coram SANCTISSI- „ MO DOMINO NOSTRO CLEMENTE XIII. co- „ acta die 28. Januarii proxime elapsi, Cau- „ sam referente Reverendissimo Cardinali „ Episcopo Sabinensi.

„ Etsi autem SANCTITAS SUA, auditis Con- „ sultorum, & Reverendissimorum Cardi- „ nalium suffragiis, nihil tunc decernen- „ dum duxerit, ut rem maturius delibera- „ ret, quoad suis simul & aliorum precibus „ ab eo, qui docet hominem scientiam, „ auxilium & opem implorasset: hodie tamen „ recurrente Dominica quarta Quadragesi- „ mæ, in qua Christus Deus Salvator Noster „ plurima edidit signa ad gentes in fide con- „ firmandas, accitis coram se Reverendis- „ simis Cardinalibus Cavalchino Episcopo „ Ostiensi, & Sacri Collegii Decano, Al- „ bano Episcopo Sabinensi Cause Relatore, „ & Feronio Sacrorum Rituum Congrega- „ tioni Præfecto, nec non R. P. Cajetano „ Forti Fidei Promotore, meque infra scri- „ pto Secretario, divino iterum implorato „ præsidio, declaravit ac statuit, ex tribus

„ propositis miraculis constare in tertio ge- „ nere tum de primo miraculo sanationis „ Januarii Ranalli a pessimo ulceroso tu- „ more sub sinistram axillam, tum de ter- „ tio perfecta sanationis Ugonis Antonii „ Carletti hominis valde senis a paralyse „ manus sinistrae.

„ Atque hoc decretum mihi infra scripto „ Secretario tradidit publicandum, & in „ Acta Congregationis Sacrorum Rituum re- „ ferendum. Hac die 9. Martii 1766.

Joseph Maria Card. Feroni Præfectus.

Loco * Sigilli.

S. Archiepiscopus Theodosia S. R. C. Secretarius.

Ut autem tandem ad Canonizationem BEATI SERAPHINI procederetur Generalia Comitia penes SANCTISSIMUM DOMINUM NOSTRUM collecta IX. Kalendas Octobris MDCCCLXVI. fuisse, ut quæreretur ab Eminentissimis Patribus, & Reverendissimis Suffragatoribus, an tuto id posset præstari, in quo affirmando omnes convenere, PONTIFEX tamen hisce omnibus roboris firmitatem decreto suo tribuere distulit ad IV. Idus Octobris, quo die SERAPHINUS in gaudium Domini sui introierat, interim in re tanta consulere Altissimum per orationem volens.

ASCULANA, SEU FIRMANA

Canonizationis BEATI SERAPHINI AB ASCULO, seu DE MONTE GRANARIO Laici professi Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum.

„ QUUM post absolutas Anteprepara- „ toriam, Preparatoriam, & Gene- „ ralem Congregationes in Cause „ Asculana, seu Firmana Canonizationis „ BEATI SERAPHINI AB ASCULO, seu DE MON- „ TE GRANARIO Laici professi Ordinis Mino- „ rum Sancti Francisci Capuccinorum, duo „ ex tribus propositis miraculis fuerint ap- „ probata per decretum latum die 9. Martii „ currentis anni 1766.; alterumque de mo- „ re propositum fuerit dubium; An stante „ appro-

„ approbatione virtutum, & duorum mi-
 „ raculorum tuto procedi possit ad sollemnem
 „ ipsius BEATI Canonizationem, in Gene-
 „ rali Congregatione habita coram Sanctif-
 „ simo die 23. Septembris ejusdem anni, in
 „ qua abunde eliminatis difficultatibus ab R.
 „ P. Fidei Promotore super hoc dubio ex
 „ officio propositis, Reverendissimi Cardi-
 „ nales, & Consultores affirmativam una-
 „ nimi sensu dederunt responsum. Ve-
 „ rum SANCTITAS SUA resolutionem differ-
 „ re voluit, ut effusis prius ad Deum pre-
 „ cibus superni luminis opem in tam gra-
 „ vi negotio imploraret; quibus peractis,
 „ favente Deo, coadjuvante Postulorum
 „ zelo, hac die Dominica, in qua ab uni-
 „ versis Minorum S. Francisci Capuccino-
 „ rum Ordine ejusdem BEATI SERAPHINI AB
 „ ASCULO pretiosæ mortis in conspectu Do-
 „ mini memoria recolitur, Causa hæc, quæ
 „ diu conticuit, supremum Apostolicæ Sedis
 „ subiit iudicium una cum reliquis BB. HIE-
 „ RONYMI ÆMILIANI, JOSEPHI CALASAN-
 „ CTII, ET JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT
 „ DE CHANTAL, qui, ut consocii dum vi-
 „ xerunt in virtutum heroico exercitio,
 „ nunc participes sunt coelestis gloriæ,

„ SANCTISSIMUS enim DOMINUS NOSTER CLE-
 „ MENS PP. XLII: post sacrosanctum Missæ Sa-
 „ crificium, accitis coram se Reverendissimo
 „ Cardinali Feronio S. R. C. Præfecto, nec
 „ non R. P. Carolo Alexio Pisani Fidei Pro-
 „ motore, meque infra scripto Secretario,
 „ præsens Canonizationis ejusdem BEATI,
 „ quodcumque faciendæ, decretum ex-
 „ pediri, ac publicari mandavit. Die 12.
 „ Octobris 1766.

J. Maria Card. Feroni S.R.C. Præfectus.

Loco * Sigilli.

V. Macedonius S. R. C. Secretarius.

POST eos omnes, quos superius recensui-
 mus sanctitatis heroes, quos ex omni per-
 sonarum genere, ac ordine Deus Optimus Ma-
 ximus, ut Christifidelium caritas illorum com-
 mota, exemplo magis magisque ferveret,
 in fideles fervos, & amicos delegit, venit
 Mulier fortis, gloria Jerusalem, honorificen-
 tia populi nostri, dilectissima S. Francisci
 Salesii spiritualis filia BEATA nempe JOANNA
 FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL præclarissi-
 mi Ordinis Monialium, qui a Visitatione San-
 ctæ Mariæ nomen habet Mater, ac Funda-
 trix, quæ meritis, virtutibusque onusta,

M 2

Moli-

1 Celeberrima hæc religiosarum virginum Familia,
 in parentes habet, & recognoscit S. Franciscum Sale-
 sium Episcopum Gebennensem, & SANCTAM JOANNAM
 FRANCISCAM FREMIOT DE CHANTAL: cum enim Sale-
 sius divino motus instinctu mente, cogitationeque per-
 volveret novam religiosarum mulierum Familiam in-
 stituere, quæ virtutum splendore Ecclesiam exornaret,
 & morum suavitate deliciores quaslibet ad curren-
 dam perfectionis semitam alliceret, cognovit JOANNAM
 FRANCISCAM illam esse, quam Deus constituerat in
 angularem lapidem, supra quem eximie hujusce Fam-
 iliæ ædificium construeretur.

Quamobrem cum diu multumque deliberasset, JOAN-
 NAM Anecium vocavit eique consilium omne aperuit,
 quæ licet hoc opus sane arduum & difficile cognosce-
 ret; nihilotamen minus omnia sperans in eo, qui nos
 confortat, lectissimis virginibus in unum collectis,
 VIII. Idus Junii MDCX. in quo festum Sanctissimæ Tri-
 nitatis celebrabatur, religiosæ Familiæ fundamenta
 jecit, eisque regulas, quas a Salesio acceperat, ob-
 servandas proposuit.

Sic illius increbuit sanctarum mulierum fama, il-
 larumque virtutes adeo splendidius illuxere, ut rei
 novitate Episcopi, principesque viri commoti effica-
 cissime apud Salesium egerint, ut tam sanctum, ac
 pium vivendi genus etiam in eorum civitatibus per
 JOANNAM FRANCISCAM institueretur, ac propagare-

tur. Resistit quammaxime Franciscus, sed tandem
 victus precibus Dionysii Simeonis de Marquemont
 Episcopi Lugdunensis, qui postea sacra Purpura fuit
 decoratus, Lugdunum JOANNAM misit, ut novam
 sacrarum virginum domum constitueret; hic cum ea-
 rum vivendi genus summopere commendasset, auctor
 Salesio fuit, ut a Sede Apostolica expostularet hanc
 piissimarum mulierum Congregationem in veram re-
 gularem Familiam erigi, cujus rei causa cum Paulo
 PP. V. esset supplicatum, hic optime perpendens qui
 fructus ex hac fecunda segete in agrum dominicum
 essent proveniendi, quam libentissime anno MDCXXIII.
 hanc Familiam ad regularem statum sublimavit.

Statim Lutetiæ Parisiorum, Molini, in civitate
 Bituricarum, ac Divione harum virginum Asceteria
 per JOANNAM FRANCISCAM, rem omnem moderante
 Salesio, fuerunt constituta, verum cum XI. Kalendas
 Decembris MDCXXII. Franciscus mortem obierit, cu-
 ra omnis, & regimen virginum lectissimarum pe-
 nes unam JOANNAM FRANCISCAM permanit, quæ om-
 ni conatu ad illarum perfectionem assiduum dans ope-
 ram, postquam per filias suas omnium virtutum gene-
 re exultas, & exornatas Massiliæ novæ domus je-
 cisset fundamenta, & Camberii per seipsam, ut ex-
 postulanti Principi Thomæ de Sabaudia faceret satis
 alterum ejusdem Ordinis Monasterium erexisset, an-
 no MDCXXIV. ante festum Pentecostes Anecium venit,
 quo

Molini in Borboniensi Ducatu ad Sponsum caelestem Idibus Decembris MDCXLI. fuit evocata, ut diadema speciei de illius manu acciperet¹.

Prodierant paulo ante Urbani PP. VIII. decreta, quibus cautum statutumque fuerat, ne de virtutibus Servorum Dei, quorum Beatificatio, seu Canonizatio expostularetur, iudicium in Sacrorum Rituum Congregatione posset institui, nisi ab illorum obitu quinquaginta essent prolapsi anni. Decreta hæc cum male a nonnullis fuissent intellecta, Causis alioquin instructissimis, locupletissimisque damnus non modicum, ac detrimentum attulerunt, dum enim attenditur, ut quinquaginta effluent anni antequam Episcopus propria sua auctoritate ad compilandos Processus manus apponat, qui cum Dei Servis familiariter egerant, ac proinde optimum in Causa dicere testimonium poterant, jam mortem cum vita omnes commutarant.

Hoc infortunium quod aliis quampluribus Causis accidit, & nostræ huic evenit: Moniales enim dictorum decretorum sensum minime percipientes multo fero apud Episcopum Gebennensem instarunt, ut de præclarissimæ mulieris virtutibus, ac miraculis propria auctoritate inquireret, qui proinde non solum de virtutum, & miraculorum rumore, verum etiam de obedientia erga Ur-

bani PP. VIII. decreta, quibus Dei Servis, qui ad Beatitatis honores minime fuerant evocati publicus ecclesiasticus cultus fuerat interdictus, Acta adornavit²; quæ Acta cum Romam fuissent transmissa Pridie Idus Januarii MDCXVII., Clemens PP. XI. in Causa Ponentem constituit Petrum Cardinalem Otthobonum, ut de illa agi in Sacra Rituum Congregatione posset³.

Verum antequam de introducenda Causa quaestio haberetur, Sacra Congregatio eidem Cardinali Otthobono dedit in-mandatis, ut diligenter perpenderet opuscula aliqua a Serva Dei conscripta, quæ formis typographicis fuerant excussa, & eidem fecit facultatem, ut, si per seipsum illa pervolvere minime posset, viros prudentes ac doctos eligeret, quibus hoc negotium demandaret⁴; his rite recteque consideratis, Cardinalis Otthobonus exposuit in Sacrorum Rituum Congregatione nil in eisdem Servæ Dei opusculis esse adinventum, quod contra fidei catholicæ veritatem, vel morum honestatem faceret, quapropter IV. Idus Septembris MDCXVIII. eadem Congregatio respondit: *Nihil ex illis obstare, quin procedi possit ad ulteriora*⁵.

Tum de signanda Commissione introductionis Causæ apud eosdem Eminentissimos Patres Idibus Julii MDCXIX. actum fuit, qui cum maxima sanctitatis fama suffultam Causam

quo præcipuas Ordinis Moniales evocavit, quibus auræ omnia monita, quæ ad illas ad perfectionis culmen elevandas litteris consignaverat Salesius, proposuit, & cum earum consilio volumen quoddam ex illis compilavit, ad cuius normam actiones omnes dirigerent, quod Gallico idiomate *Coutumier* appellant.

Nulla esset tanta vis ingenii, ac copia, quæ labores omnes a JOANNA in commodum ac incrementum istius Ordinis susceptos exponere valeret, si enumeranda essent omnia, quæ gessit, vel fuit aggressa: illud unum sufficiat, ipsam cum evolavit ad Sponsum septem supra octoginta virginum sanctissimarum Cœnobita fundasse, in quibus evangelicæ perfectioni conatu summo virgines prudentissimæ studebant, qua perfectionis via post JOANNÆ obitum nec minime declinarunt; quamobrem nemo mirabitur adeo per universas catholicas Europeas regiones Ordinem hunc mulierum fuisse propagatum, ut modo plusquam centum ac sexaginta illius religiosissima enumerentur Monasteria, in quibus supra sex millia & sexcentæ lectissimæ virgines sanctissime Deo inservientes vitam traducunt, inter quas sæpissime primariæ no-

bilitatis mulieres nomen dedere, pro quibus omnibus satis sit indicare Mariam Felicem Ducissam de Montmorenci filiam Virginii Ursini Arcenni nunc Bracciani Ducis, quæ post tragicam mortem Ducis de Montmorenci viri sui Molini inter sanctas hæc virgines se adscripsit, & magna sanctitatis fama Nonis Junii MDCCLXVI. diem clausit extremum.

Qui plura de præclarissima harum virginum Familia desiderat, consulat Marfolier *Vie de Saint Francois de Sales*, Henricum de Maupas *Vie de la Mer de Chantal*, Aloysium Jacobum *Bibliothèque des femmes illustres*, Hilarionem de Costa *Eloge des dames illustres*, & *Histoire. Cathol. les vies des premieres Meres de la Visitation de notre Dame*, & *les constitutions del Ordre*, & laudatum Patrem Helyot *Histoire des Ordres Religieux Monastiques, & militaires tom. 4. cap. 43. pag. 309. Paris 1715.*

¹ Ex prim. Fact. concord. §. 1.

² Cit. Fact. concord. §. 2.

³ Loco cit.

⁴ Cit. Fact. concord. §. 3.

⁵ Cit. Fact. concord. §. 5.

sam cognovissent, in secundam abiere sententiam, quam auctoritate sua roboris firmitate munivit *iv. Kalen. Augusti MDCCXIX. Clemens PP. XI.*¹.

Fere in diebus paucis *xiv. Kalendas Septembris* de non cultu disceptatum fuit in Sacra Congregatione, in qua cum aliqui Eminentissimi Patres addubitasent Molini in Borboniensi Ducatu, quo extremo morbo correpta BEATA caelestem Sponsam petierat, & Camberii, in quo celebre Ordinis sui extruxerat Coenobium, aliquod forsan quod publico ecclesiasticoque cultu redoleret, erga JOANNAM fuisse intentatum, noluere prudentissimi Patres, ad Sacrorum Rituum Congregationis disciplinam sartam tectamque servandam, aliquid statuere, sed Prosperum de Lambertinis Fidei Promotorem jusserunt Officiales Dioecesium Andegaven., & Gratianopolitanae per litteras commonefacere, ut Molini, & Camberii viderent, an aliquid, quod publici cultus saperet, in JOANNAE honorem perageretur²: hi omni diligentia, ac cura perquirentes, nilque quod publicum ecclesiasticum cultum praesferret inventientes, hujusce rei certiore per litteras Sacram Congregationem fecere, quae *iv. Idus Decembris MDCCXIX.* tandem censuit, nil hac in re occurrere, quod decretis Urbani PP. VIII. contradiceret³.

Absoluto hoc pacto de non cultu iudicio Episcopus Gebennensis de rumore, seu fama sanctitatis, ut ajunt in genere, Acta compilavit, quibus ad finem ac complementum perductis, de eadem fama quaestio felicissime fuit instituta *iii. Kalendas Decembris MDCCXXI.*⁴ penes Eminentissimos Sacrorum Rituum Congregationis Patres, qui statim remissoriales litteras eidem Gebennensi Episcopo dedere, ut de virtutibus BEATAE illiusque illustribus ac heroicis facinoribus inquireret⁵: nec ita multo post quia D. O. M. ad Servae suae sanctitatem comprobendam,

nonnulla miracula ac prodigia omnipotentis suae dextera patraerat, ideo ut celerrimo cursu ad propositam metam Causa haec omnium certo certius celeberrima perveniret, Episcopis Andegaven. Auguttodunen. Rhedonen., & Archiepiscopo Lugdunen. remissoriales litterae inscriptae fuere, ut ad veritatem eorundem miraculorum eruendam, qui in iisdem Dioecesibus testimonium dicere possent ad examen adducerent⁶.

Anno MDCCXXVII. cum ultimam recepissent manum, ad Urbem missa fuere Acta illa, quae de virtutibus BEATAE Episcopus Gebennensis adornaverat, quamobrem *v. Kalendas Decembris MDCCXXVIII.* quaestione in Sacrorum Rituum Congregatione proposita, declaratum fuit, eadem ad juris, & litterarum remissorialium normam fuisse exarata⁷.

Rebus igitur sic constitutis, ad disputationem de virtutibus ineundam necessaria, quaeque per Postulatores Causae comparabantur, cum Petrus Cardinalis Otthobonus, cui negotium hujusmodi a Sacra Congregatione fuerat commissum, nonnullos doctos sapientesque viros delegit, qui summo studio epistolas, ac opuscula Servae Dei, quae in laudatum Processum fuerant inserta, perlegerent, ac quid de ipsis sentirent, candidissime exponerent, quibus opuscula haec diligenti manu versantes nil contigit invenire, quod ad sanctuarii lances non staret, quamobrem Eminentissimi Patres Sacris Ritibus praepositi, *ix. Kalendas Septembris MDCCXXXII.* existimarunt Causae cursum amplius non esse remorandum⁸; id cum esset statutum, Petrus Cardinalis Otthobonus diligenter statim id operam dedit, ut *ix. Kalendas Octobris* suis in aedibus Congregatio, quam Antepreparatoriam vocant, haberetur⁹.

Verum cum Fidei Promotor opposuisset alia extare opuscula a Serva Dei litteris consignata, quae minime perpensa ac considerata

1 *Cit. Faet. concord. §. 7.*

2 *Cit. Faet. concord. §. 8.*

3 *Cit. Faet. concord. §. 9.*

4 *Cit. Faet. concord. §§. 10. & 11.*

5 *Cit. Faet. concord. §. 12.*

6 *Cit. Faet. concord. §§. 12. & 15.*

7 *Cit. Faet. concord. §§. 16. & 19.*

8 *Cit. Faet. concord. §§. 20. & 27.*

9 *Cit. Faet. concord. §. 28.*

rata fuerant, Sacra Congregatio necessarium fore putavit, ut Episcopus Gebennensis eadem attente & accurate perquireret; sed cum post diligentem adhibitam perquisitionem nequaquam datum fuerit eadem invenire, censuere Eminentissimi Patres de illis nullam rationem habendam amplius fore, & inceptum Causæ iudicium esse proseguendum¹.

Maxima in hac ceteroquin Causarum omnium instructissima difficultas oriebatur ex eo, quod inter omnes, qui testimonium super virtutibus in Processibus dixerant, nemo unus erat, qui Servam Dei cognovisset, cumque ea familiariter egisset: hæc difficultas maximi ponderis, ac non modici momenti habebatur, quapropter Clemens PP. XII. peculiarem Congregationem instituit, in qua Eminentissimi Cardinales Ottoboni Causæ Ponens, Gotti², Guadagni³, Picus, & Zondadari Congregationi Præfectus, una cum Eminentissimo Cardinali Cavalchini tunc Congregationis Concilii a Secretis, qui paulo ante Promotorem Fidei gesserat, & Congregationis Secretario, ac Ludovico de Valentibus, qui in conspicuum Promotoris Fidei munus Cavalchini successerat, quid hac in parte agendum, ingenue declararent⁴.

Attamen Congregatio hæc nunquam fuit habita: Postulator enim qui id summopere huic Causæ conducere existimavit, ab eodem Pontifice per supplicem libellum obtinuit, ut iudicium hoc Congregationi Ordinariæ committeretur, quæ XIV. Kalendas Martii MDCCXXXVII. censuit, defectum huiusmodi nequaquam optimæ Causæ officere posse⁵,

Feliciter hac ratione difficultate qualibet propulsata, sperabant Postulatores statim Præparatoriam Congregationem esse celebrandam, at contra id quod mente præconceperant, hæc ad VI. Kalendas Decembris fuit protracta, necesse enim antea fuit Lutetiæ Parisiorum, ac in illius Diocæsi in quatuor Monasteriis SS. Antonii, Germani, Dionysii, & Jacobi, quæ Moniales Visitationis incolunt, in Collegio Societatis Jesu, quod Ludovici Magni appellant, ac in Monasterio Portus Regii perquirere diligenter epistolas, quas rumor erat, BEATAM ad Abbatem Sanciranum, & ad Sanctimonialia Mariam Angelicam, ac Agnetem de Arnould misisse; quæ tamen epistolæ, licet magna adhibita fuisset diligentia, nequaquam fuere repertæ⁶.

Post hæc de validitate Processuum super BEATÆ miraculis in Diocæsi Augustodunen., Lugdunen., Rhedonen., & Andegaven. compilerum feliciter iudicium fuit institutum XI. Kalend. Junii MDCCXXXVIII⁷.

Omnibus sic rite recteque dispositis, nil aliud supererat, quam BEATÆ virtutes in Generali Eminentissimorum Patrum, ac Reverendissimorum Consultorum Confessu disquirendas proponere, sed valde timuit providus Causæ Postulator, ne optima Causa ad metam properans sisteret, eo quod nonnullis negotium faceffebat familiaritas illa, quæ JOANNAM inter & Abbatem Sanciranum, ac Mariam Angelicam Abbatissam Portus Regii intercesserat, necnon umbra quædam, seu ut melius dicam, vana Quietismi suspicio, quem in Dei Servæ scriptis aliqui inveniri autumabant, hinc a doctissi-

¹ Cit. *Fact. concord.* §. 29.

² Vincentius Ludovicus Gotti Bononiensis Ordinis Fratrum Prædicatorum a Benedicto PP. XIII. maximo viri doctrinæ admiratore, qui familiari ejus consuetudine jamdiu usus fuerat, Pridie Kalendas Maii MDCCXXVIII. in Collegium Cardinalium sub Titulo S. Sixti fuit relatus, qua nova amplissimaque auctus dignitate nil morum austeritatis integritatisque remisit. Obiit Romæ x. Kal. Octobris MDCCXLII. Extat hujus Cardinalis vita conscripta a clarissimo viro Patre Fratre Thoma Ricchinio Sacri Palatii Apostolici Magistro.

³ Joannes Antonius Guadagni Florentinus nobilissimis editus parentibus, qui ut perfectioni stude-

ret Aretii Ordini Carmelitarum Excalceatorum nomen dederat, ex Episcopo Aretino a Clemente PP. XII., cujus erat sororis filius, & non affinitate solum, sed merito & virtutum commendatione magis acceptus, Cardinalis Tituli Sancti Martini ad Montes VIII. Kalendas Octobris MDCCXXXI. fuit constitutus: obiit Romæ Episcopus Portuensis & Sanctæ Rufinæ XVII. Kalendas Februarii MDCCCLIX.

⁴ Cit. *Fact. concord.* §. 30.

⁵ Cit. *Fact. concord.* §§. 32. & 35.

⁶ Cit. *Fact. concord.* §§. 35. & 36.

⁷ Cit. *Fact. concord.* §. 37.

etissimo Pontifice Benedicto XIV. obtinuit Congregationem Ordinariam Sacrorum Rituum IV. Nonas Septembris MDCCXLI. apud ipsum evocari, qui, cum attento animo Eminentissimos Suffragatores audivisset differentes, declaravit suspicionem Quietismi vanam fallacemque fore, & familiaritatem BEATÆ cum Sancirano, & Maria Angelica minime eidem crimini vertendam esse, eo quia nequaquam ei innotuerant perverſa dogmata, quibus fuerant infecti. ¹

Hoc pacto umbra qualibet difficultatis dissipata, Cardinalis de Tencin ², qui post obitum Petri Otthoboni in Causſæ Ponentem fuerat constitutus, Generalia Comitia ad III. Nonas Martias MDCCXLIII. ³ indicenda curavit.

GEBENNEN.

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servæ Dei JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL Fundatricis, primæ Monialis, & primæ Superiorisæ Ordinis Monialium a Visitatione Sanctæ Mariæ nuncupatarum.

FACTUM CONCORDATUM.

¹ „ Venerabilis Serva Dei JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL dilectissima S. Francisci Salesii discipula, & cum eodem Fundatrix Monialium a Visitatione die 13. Decembris 1641. magna & insigni cum sanctitatis fama, quam sibi vivens per constans & heroicum virtutum exercitium comparaverat in civitate Annecii ⁴ Diocesis Ge-

bennensis ætatis annorum circiter 70. decessit.

² „ Constructis ab Episcopo Gebennensi auctoritate Ordinaria, ut moris est, Processibus tam super sanctitatis fama, virtutibus, & miraculis ejusdem Ven. Servæ Dei, quam super cultu eidem non exhibito, & ad Urbem transmissis, Sacra Rituum Congregatio die 5. Decembris 1716. mandavit, servatis servandis, aperiri, prout successive fuerunt aperti, approbante ſa: me: Clemente XI. die 12. Januarii 1717, qui eodem die in Causſæ Ponentem, seu Relatorem deputavit clarem. Cardinalem Otthobonum.

³ „ Ad effectum satisfaciendi decretis generalibus ſa: me: Urbani VIII. instante Causſæ Postulatore, die 20. Novembris 1717. Sacra Congregatio revisionem nonnullorum opusculorum ejusdem Servæ Dei commisit eidem Cardinali Otthobono cum facultate unum, seu plures Theologos revisores deputandi, cum superventa approbatione Sanctissimi die prima Decembris.

⁴ „ Die 9. Julii 1718. Sacra Congregatio indulſit, ut dubium super signatura Commissionis pro Introductione Causſæ, proponi posset in Congregatione Ordinaria Sacrorum Rituum absque interventu Consultorum; mentem Sacræ Congregationis approbante ſa: me: Clemente XI. die 18. ejusdem mensis, & anni.

⁵ „ Die 10. Septembris 1718. relatis ab eodem Reverendissimo Ponente revisionibus opusculorum Servæ Dei, nempe responsionibus super constitutionibus, regulis, & costumerio, seu consuetudinibus

¹ Cit. *Fact. concord.* §§. 39. & 40.

² *Petrus de Tencin* Gallus Gratianopoli natus, vir scientiarum omnium ac virtutum fama celeberrimus, qui postquam in Romana Curia negotiis Christianissimi Regis præpositus summa cum laude provinciam hanc administraverat ab eodem Rege Archiepiscopus Erbredunensis fuerat nominatus, per Clementem PP. XII. VII. Kalendas Martii MDCCXXXIX. sacra Purpura ad nominationem Jacobi III. Magnæ Britannię Regis fuit exornatus; Titulum habuit Sanctorum Nerei & Achillei. Deinde an. MDCCXL. Archiepiscopus ab eodem Rege dictus fuit Lugdunensis, ac ineunte

anno MDCCXLII. Regii Ordinis Sancti Spiritus Commendator constitutus, quo anno veniam a Rege obtinuit ut ad Lugdunensem venire posset Ecclesiam, idque eo consilio efflagitaverat, ut postquam pastoralis vacasset ministerio, Romam posset redire, sed vix Lugdunum pervenit Regis beneficio inter Status admittros VII. Kalen. Septembris MDCCXLII. fuit allectus, unde ad Urbem revertere nequaquam licuit.

³ Cit. *Fact. concord.* §. 41.

⁴ Annecium urbs Sabaudię Genevensis Ducatus caput ad lacum hujus nominis, & ad radices montis Saymenoz sita.

„ nibus Ordinis Visitationis Parisiis impres-
 „ sis anno 1665. , necnon epistolis spiritua-
 „ libus Servæ Dei Lugduni impressis 1644.,
 „ Sacra Congregatio respondit: *Nibil ex*
 „ *illis obstare, quin procedi possit ad ulte-*
 „ *riora*, & responsum approbavit sa: me:
 „ Clemens XI. die 24. ejusdem mensis, &
 „ anni.

6 „ Die 13. Maii 1719. , approbante
 „ Sanctitate Sua die 17. ejusdem, Sacra
 „ Congregatio benigne indulgit, ut propo-
 „ neretur dubium super signatura Com-
 „ missionis, non obstante, quod lapsum non
 „ fuisset decennium exiguum in decretis
 „ generalibus a die præsentatorum Proces-
 „ suum informativorum.

7 „ Die 15. Julii 1719. Sacra Congre-
 „ gatio rescripsit posse signari Commissio-
 „ nem introductionis Causæ, & rescri-
 „ ptum approbavit sa: me: Clemens XI.
 „ die 19. dicti mensis, qui successive Com-
 „ missionem manu sua, ut moris est, si-
 „ gnavit.

8 „ Die 19. Augusti 1719. proposito du-
 „ bio super partitione decretis sa: me: Ur-
 „ bani VIII. de non cultu editis, quia du-
 „ bitatio emergebat, an aliquis cultus Ser-
 „ væ Dei exhiberetur in oppido Molina-
 „ rum ¹ Diocesis Augustodunen., & in op-
 „ pido Camberii ² Diocesis Gratianopoli-
 „ tanæ, Sacra Congregatio rescripsit: *Dila-*
 „ *ta, & ad mentem*, & mens fuit, *ut scri-*
 „ *beretur Officialibus earumdem Diocesium*
 „ *juxta instructionem R. P. Promotoris*.

9 „ Transmissis ab eodem R. P. Promo-
 „ tore distinctis, & separatis instructionibus
 „ utrique Officiali Diocesium Gratianopo-
 „ litan., & Augustodunen. factisque debitis
 „ diligentibus, opportunisque formiter receptis
 „ informationibus, cum ex Processibus trans-
 „ missis, ac mature examinatis nulla con-
 „ staret decretorum generalium transgres-
 „ sio, die 9. Decembris 1719. Sacra Con-

„ gregatio in repositione dubii: *An*
 „ *constet de partitione decretis super non*
 „ *cultu editis*, respondendum censuit: *Af-*
 „ *firmative*, & Sacra Congregationis respon-
 „ sum approbavit sa: me: Clemens XI. die
 „ 27. Januarii 1720.

10 „ Die 3. Februarii 1720. concessæ
 „ fuerunt litteræ remissoriales directæ Epi-
 „ scopo Gebennensi, & quatuor Dignita-
 „ tibus ad effectum conficiendi auctorita-
 „ te Apostolica Processum super fama san-
 „ ctitatis in genere, & die 8. dicti superac-
 „ cessit approbatio Sanctitatis Sux.

11 „ Die 14. Decembris 1720., appro-
 „ bante Sanctitate Sua die 18. ejusdem, de-
 „ mandata fuit aperitio ejusdem Processus
 „ super fama sanctitatis in genere interim
 „ ad Urbem transmissi, ejusdemque Proces-
 „ sus validitas, & relevantia approbata fuit
 „ die 29. Novembris 1721. cum supervento
 „ assensu Sanctitatis Sux die 20. subsequentis
 „ mensis Decembris.

12 „ Die 29. Novembris 1721. concessæ
 „ fuerunt consueta litteræ remissoriales, &
 „ compulsoriales pro construendis Processi-
 „ bus in specie directæ Episcopis infra scri-
 „ ptis, & quatuor Dignitatibus, sive Cano-
 „ nicis Ecclesiarum Cathedralium singula-
 „ rum civitatum cum termino triennii,
 „ nempe Episcopo Gebennen. pro constru-
 „ endo Processu super virtutibus, & mira-
 „ culis in specie, & Episcopis Andegaven.,
 „ Augustodunen., & Rhedonen. super mira-
 „ culis in specie in eorum respective Dioc-
 „ cesibus ad intercessionem Servæ Dei patra-
 „ tis, & die 20. Decembris ejusdem anni
 „ 1721. Sanctitas Sua Sacra Congregationis
 „ resolutioni præbuit assensum.

13 „ Die 15. Julii 1724. ad instantiam
 „ Monialium Annetii, Sacra Congregatio
 „ indulgit, ut corpus Servæ Dei in loco sa-
 „ tis humido existens ad alium locum posset
 „ transferri juxta instructionem R. P. Pro-
 „ moto-

¹ Molinum urbs princeps superioris Burgundiæ ad fluvium Elaverem pitium admodum abundantem, & salmonum præcipue copia nobilem; pulcherrimam habet arcem, & hortos longe amœnissimos, rarisque arboribus confitos.

² Camberium urbs Galliæ, alias *Civaro* dicta, nunc *Chambery* in Sabaudia inter montem Melianum & lacum Burgetium.

» motoris , approbante Sacrae Congregatio-
» nis indultam facultatem fa: me: Benedi-
» cto XIII. die 31. ejusdem mensis, & anni .

14 ,, Die 16. Augusti 1724. terminus
» triennii concessus ad effectum conficiendi
» praedictos Apostolicos Processus in specie
» prorogatus fuit ad alios duos annos, con-
» cessam prorogationem approbante Sancti-
» tate Sua die 11. Septembris ejusdem anni .
15 ,, Die 7. Julii 1725. cum approbatione
» Sanctitatis Suae superventa die 30. ejusdem
» mensis , Sacra Congregatio alias concessit
» litteras remissoriales directas Archiepi-
» scopo Lugdunen. , & quatuor Dignitati-
» bus , sive Canonicis Ecclesiae Cathedralis
» ad effectum conficiendi Processum Aposto-
» licum in specie super nonnullis miraculis
» de recenti operatis a Deo ad intercessio-
» nem Servae suae in Civitate Lugdunen. cum
» termino biennii .

16 ,, Die 12. Julii 1727. Sacra Congre-
» gatio concessit , ut Processus nuper ad Ur-
» bem transmissus ab Episcopo Gebennensi
» super virtutibus , & miraculis in specie ,
» servatis servandis aperiretur , & Sancti-
» tas Sua approbavit die 23. ejusdem mensis
» & anni .

17 ,, Die 10. Aprilis 1728. cum appro-
» batione Sanctitatis Suae sub die 14. , stante
» quod terminus jam concessus expiraverat,
» Sacra Congregatio novum terminum trien-
» nii concessit ad effectum conficiendi Pro-
» cessus super miraculis in specie in Dioecesi-
» bus Andegaven. , Augustodunen. , & Rhe-
» donen.

18 ,, Die 12. Augusti 1728. fa: me: Be-
» nedictus XIII. indulgit , ut validitas Pro-
» cessus Annicien. in specie discutereetur in
» Congregatione Ordinaria Sacrorum Ri-
» tuum absque interventu Consultorum .

19 ,, Die 27. Novembris ejusdem anni
» proposito in Sacra Rituum Congregatione
» Ordinaria in sequelam praedictae dispensa-
» tionis dubio : *An constet de validitate*
» *Processus remissoriales , & compulsoria-*
» *lis super sanctitate vitae , virtutibus , &*
» *miraculis in specie ipsius Servae Dei au-*
» *thoritatem Apostolicam Annecii constructi ,*

» *testes sint rite & recte examinati , &*
» *jura legitime compulsata , rescriptum*
» *fuit : Affirmative in omnibus , rescripto*
» approbante Sanctitate Sua die 22. subse-
» quentis mensis Decembris .

20 ,, Die 21. Decembris 1728. cum
» approbatione Sanctissimi superventa die
» 22. dicti Sacra Congregatio remittit cl:
» mem: Cardinali Otthobono tunc Ponenti
» revisionem plurium epistolarum Servae
» Dei in dicto Processu Apostolico Anni-
» cien. insertarum cum facultate deputan-
» di unum , seu plures revisores Theolo-
» gos .

22 ,, Interim ad Urbem transmissis Pro-
» cessu in Dioecesi Augustodunen. facto su-
» per miraculis in specie , Sacra Congrega-
» tio die 11. Aprilis 1729. mandavit servatis
» servandis aperiri , Sanctitate Sua appro-
» bante die 18. Junii .

22 ,, Die 28. Septembris 1729. fa: me:
» Benedictus XIII. benigne indulgit , ut
» Processus super miraculis in specie facien-
» dus in Dioecesi Lugdunen. , qui ob locorum
» distantiam , & impedimenta tum Archie-
» piscopi , tum ejus Vicarii generalis , tum
» Dignitatum Ecclesiae Cathedralis deputa-
» tarum inchoari non poterat , conficeretur
» ab alio Vicario generali , & quatuor Di-
» gnitatibus , seu Canonicis alicujus Colle-
» giae Ecclesiae Civitatis Lugdunen. ab ipsa
» Archiepiscopo deputandis cum termino
» alterius biennii .

23 ,, Transmissis ad Urbem clausis , &
» ob signatis Processibus Apostolica auctori-
» tate factis super miraculis in specie in
» Dioecibus Rhedonen. , & Andegaven. , fa:
» me: Benedictus XIII. die 24. Novembris
» 1729. indulgit eorum aperitionem cum
» sola recognitione sigillorum Episcoporum
» ab extra , dummodo in reliquis servatis
» servandis , & legitime aperitio fiat : ve-
» rum quia testes nulli in Urbe aderant ,
» qui sigillum Archiepiscopi Andegaven.
» recognoscere possent , Sacra Congrega-
» tio die 26. Augusti 1730. indulgit , ut reco-
» gnitio appositorum in dicto Processu sigil-
» lorum fieret per comparationem consimi-

N lium

„ lium certorum sigillorum, quæ tum Ar-
 „ chiepiscopus Andegaven., tum omnes ju-
 „ dices delegati apposuerant in quodam
 „ instrumento publico pro hoc eodem effe-
 „ ctu ad Urbem transmissis, & resolutionem
 „ Sacræ Congregationis approbavit sa. me.
 „ Clemens XII. die 28. ejusdem mensis, &
 „ anni.

24 „ Transmisso pariter interim ad Ur-
 „ bem alio Processu facto in Diœcesi Lugdu-
 „ nen. super miraculis in specie clauso, ut
 „ moris est, & sigillato, Sacra Congrega-
 „ tio die 26. Augusti 1730. concessit, serva-
 „ tis servandis aperiri, & die 28. Sancti-
 „ tas Sua mentem Sacræ Congregationis ap-
 „ probavit.

25 „ Die 16. Septembris 1730., approbante
 „ Sanctitate Sua die 20. ejusdem mensis, Sa-
 „ cra Congregatio indulgit, ut validitas di-
 „ ctorum quatuor Processuum Apostolicorum
 „ super miraculis in specie Andegaven.
 „ Rhodonen., Augustodunen., & Lugdu-
 „ nen. examinaretur in Congregatione Or-
 „ dinaria Sacrorum Rituum absque inter-
 „ ventu Consultorum.

26 „ Cum hic in Urbe miraculum su-
 „ pervenisset ad intercessionem Ven. Servæ
 „ Dei die 28. Aprilis 1731. cum approba-
 „ tione Sanctissimi die 2. Maii Sacra Congre-
 „ gatio, ut moris est, commisit constructio-
 „ nem Processus Apostolici Reverendissimo
 „ Urbis Vicario cum consuetis facultatibus
 „ deputandi tres Episcopos eidem bene-
 „ vifos.

27 „ Die 23. Augusti 1732. relatis in Sa-
 „ cra Rituum Congregatione a Reverendis-
 „ simo Cardinali Otthobono censuris Reviso-
 „ rum, quos vigore habitatum facultatum
 „ destinaverat ad effectum examinandi non-
 „ nulla alia opuscula Servæ Dei, nempe
 „ librum primum impressum Parisiis anno
 „ 1667., in quo præmittuntur duæ epistolæ
 „ Servæ Dei, continentem tres partes, qua-
 „ rum prima complectitur directorium con-
 „ stitutionum Sanctimonialium a Visitatione
 „ Sanctæ Mariæ nuncupatarum; secunda
 „ directorium, & normam, quibus a præ-
 „ fatis Monialibus horæ canonicæ recitari,

„ & sacræ cæremoniæ, & ritus servari de-
 „ beant in celebrandis divinis Officiis; in
 „ tertia exponitur forma seu modus, quo
 „ ipsæ cantum suum in Choro modulari de-
 „ bent: secundum librum, cujus titulus
 „ est *Costumè de Monastere de la Visitation*
 „ Parisiis impressum anno 1642., in quo
 „ adest pariter una epistola Servæ Dei:
 „ tertium librum complectentem sexaginta
 „ septem ejusdem epistolas, Sacra Congre-
 „ gatio rescriptit: *Nihil ob stare quin possit*
 „ *procedi ad ulteriora*, rescriptum præfa-
 „ tum approbante Summo Pontifice die 30.
 „ ejusdem mensis, & anni.

28 „ Die 23. Septembris 1732. habita
 „ fuit in ædibus cl. me: Cardinalis Otthobo-
 „ ni Ponentis Congregatio Antepreparatoria
 „ super dubio heroicarum virtutum.

29 „ Opponente R. P. Promotore, præ-
 „ ter opera Servæ Dei jam revisa, alia adef-
 „ se, Sacra Congregatio die 21. Januarii 1733.
 „ commisit Episcopo Gebennen. diligentias
 „ pro iis reperiendis juxta instructionem ejus-
 „ dem P. Promotoris, quibus relatis die 23.
 „ Februarii 1734. cum nihil repertum fue-
 „ rit, rescriptum prodiit: *Posse procedi*
 „ *ad ulteriora*; superventa rescripti ap-
 „ probatione facta a Sanctitate Sua die 6.
 „ Martii subsequens.

30 „ Quia penes Reverendissimos Con-
 „ sultores aliqua erat difficultas super suffi-
 „ cientia probationum ob deficientiam te-
 „ stium de visu directe in hac Causa exa-
 „ minatorum sa. me: Clemens XII. super eo-
 „ dem puncto probationum, an nempe ef-
 „ sent sufficientes, ad instantiam Postulatoris
 „ die 27. Martii 1734. particularem deputa-
 „ vit Congregationem Reverendissimorum
 „ Cardinalium Otthoboni Ponentis, Gotti,
 „ & Guadagni cum interventu RR. PP. Secre-
 „ tarii Sacræ Congregationis Rituum, & Ca-
 „ valchini olim Fidei Promotoris, cui par-
 „ ticulari Congregationi die 24. Aprilis se-
 „ quentis adjunxit Reverendissimos Cardina-
 „ les Picum, & Zondarium tunc Præfe-
 „ ctum cum interventu R. P. de Valentibus
 „ hodierni Promotoris Fidei.

31 „ Cum Processus Apostolicus in Ur-
 „ be

32 „ be super miraculo in eadem Urbe patrato
 „ ex variis impedimentis nunquam fuisset
 „ inchoatus juxta facultates datas a Sacra
 „ Congregatione Reverendissimo Urbis Vi-
 „ cario die 28. Aprilis 1731., eadem Sacra
 „ Rituum Congregatio die 21. Aprilis 1736.
 „ easdem facultates confirmavit cum nova
 „ termini concessione unius anni, eandem
 „ confirmationem approbante Sanctitate
 „ Sua die 24. ejusdem mensis.

32 „ Die 22. Januarii 1737. facta me: Cle-
 „ mens XII. examen probationum, quæ
 „ in hac Causa concurrunt, remissum Con-
 „ gregationi particulari ad instantiam Po-
 „ stulatoris ab ea advocavit, & remisit Con-
 „ gregationi Ordinariæ Sacrorum Rituum
 „ absque interventu Consultorum.

33 „ Die 16. Februarii ejusdem anni 1737.
 „ per cl. me. Cardinalem Otthobonum pro-
 „ posita Causa in eadem Sacra Rituum Con-
 „ gregatione super puncto probationum re-
 „ scriptum prodit: *in casu, de quo agitur*
 „ *posse procedi ad ulteriora* cum subse-
 „ cuta approbatione Sanctitatis Sux die 20.
 „ ejusdem mensis.

34 „ Die 6. Aprilis 1737. Sacra Congre-
 „ gatio ad effectum conficiendi Processum in
 „ Urbe super miraculo alium terminum
 „ unius anni fuit impertita, successive ac-
 „ cedente approbatione Sanctissimi die 13.
 „ præfati mensis.

35 „ Opponente R. P. Promotore exi-
 „ stentiam nonnullarum epistolarum a Ser-
 „ va Dei scriptarum Mariæ Anglicæ, &
 „ Agneti de Arnould Monialibus in Monaste-
 „ rio Portus Realis, & Abbati Sancirano
 „ nuncupato, necnon etiam aliis epistolis
 „ earundem Monialium, & præfati Abbatis
 „ ad Servam Dei, die 6. Aprilis 1737. Sacra
 „ Rituum Congregatio pro earundem per-
 „ quisitione mandavit diligentias fieri juxta
 „ instructionem ipsius R. P. Promotoris in
 „ quatuor Monasteriis Visitationis civitatis,
 „ & Diocesis Parisiensis, nempe S. Antonii,
 „ S. Germani, S. Dionysii, & S. Jacobi, nec
 „ non in Monasterio Portus Realis, ac etiam
 „ in Collegio Societatis Jesu nuncupato
 „ Ludovici Magni, quibus servatis servan-

„ dis, & diligentissime expletis ad formam
 „ instructionis ipsius R. P. Promotoris, &
 „ ad Urbem transmissis, atque relatis in Con-
 „ gregatione die 31. Augusti 1737., rescri-
 „ ptum fuit: *Posse procedi ad ulteriora*, ejus-
 „ dem rescripti approbatione subsecuta die
 „ 6. Septembris ejusdem anni.

36 „ Die 26. Novembris 1737. habita
 „ fuit Congregatio Preparatoria super du-
 „ bio heroicarum virtutum in Palatio Apo-
 „ stolico Quirinali.

37 „ Die 21. Junii 1738. ex dispensa-
 „ tione Apostolica proposito in Sacra Rituum
 „ Congregatione Ordinaria absque inter-
 „ ventu Consultorum dubio super validitate
 „ quatuor Processuum Apostolicorum facto-
 „ rum super miraculis, nempe Augustodu-
 „ nen., Lugdunen., Rhedonen., & Andegaven.,
 „ prædixit resolutio constare de eadem omni-
 „ um dictorum quatuor Processuum validi-
 „ tate, quam resolutionem approbavit San-
 „ ctitas Sua die 26. ejusdem mensis, & anni.

38 „ Die 30. Decembris anni 1740. San-
 „ ctitas Vestra, stante obitu cl. me. Cardi-
 „ nalis Otthoboni interim secuto, me de-
 „ putavit in Ponentem præsentis Causæ in
 „ statu, & terminis.

39 „ Timens Causæ Postulator, quod
 „ ea, quæ opponebatur Ven. Servæ Dei præ-
 „ tensa communicatio cum Abbate Sancira-
 „ no, & Monialibus Portus Realis, & quæ-
 „ dam emendicata suspicio Quietismi inde-
 „ bite præsumpta ex scriptis Servæ Dei jam
 „ revisis & approbatis, in mente Reverendis-
 „ simorum Consultorum aliquam posset for-
 „ tasse ingerere difficultatem in ulteriori du-
 „ bii discussione super heroicis Servæ Dei
 „ virtutibus, preces S. V. porrexit humili-
 „ ter supplicans, ut in Congregatione Or-
 „ dinaria Sacrorum Rituum habenda coram
 „ eadem S. V. disputaretur infra scriptum
 „ dubium: *An prætensa communicatio per*
 „ *Ven. Dei Servam habita, dum viveret,*
 „ *cum Abbate de Sancirano, & Maria An-*
 „ *gelica Abbatisa Portus Regii, atque ob-*
 „ *jectus Quietismus obstent, quominus pro-*
 „ *cedi posset ad ulteriora in Causa*, & San-
 „ ctitas Vestra die 14. Aprilis anni præteriti
 „ benigne annuit.

40 „ In cuius sequelam die 11. Septem-
 „ bris ejusdem anni 1741. in Congregatione
 „ Sacrorum Rituum Ordinaria habita coram
 „ S. V. ego præfatum dubium proposui, &
 „ S. V., auditis Reverendissimorum Cardi-
 „ naliū suffragiis, post imploratum divi-
 „ num lumen, accitis RR. PP. Sacræ Con-
 „ gregationis Rituum Secretario, & Pro-
 „ motore Fidei, die 10. Septembris decre-
 „ tum edidit: *Objectas oppositiones, de qui-
 „ bus in supradicto dubio non obstaré quo-
 „ minus in Causa Ven. Servæ Dei JOANNÆ
 „ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL ad ul-
 „ teriora procedatur, ad discussionem vide-
 „ licet dubii de virtutibus Theologalibus,
 „ & Cardinalibus ipsius, in cuius discussio-
 „ ne onus erit prædicti Fidei Promotoris,
 „ posthabitis omnino supradictis difficultati-
 „ bus jam superatis, cætera prosequi, si quæ
 „ sint, quæ disputandarum virtutum ful-
 „ gorem possint obscurare.*

41 „ Rebus ita dispositis, in Congrega-
 „ tione Generali Sacrorum Rituū coram
 „ S. V. habenda pro Causa Ven. Servæ Dei
 „ JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHAN-
 „ TAL propono dubium jamdiu concordatum
 „ cum R. P. Fidei Promotore, nempe:
 „ *An constet de virtutibus Theologalibus,
 „ Fide, Spe, & Caritate in Deum, &
 „ in proximum, necnon Cardinalibus, Pru-
 „ dentia, Justitia, Fortitudine, & Tem-
 „ perantia, earumque annexis in gradu
 „ heroico in casu &c.*

P. Card. de Tencin Ponens.

In his Generalibus Comitibus cum fulgor
 virtutum BEATÆ supra modum refulsisset, Be-
 nedictus PP. XIV. postquam assiduis precibus
 & obsecrationibus divinum lumen implora-
 verat, Pridie Kalendas Aprilis MDCCXLIII.
 declaravit, virtutes JOANNÆ FRANCISCÆ ad
 summum perfectionis ac heroicæ apicem
 pervenisse; sed quia per testes, ut ajunt, de
 visu minime fuerant comprobata, pruden-
 tissima deliberatione constituit, ne inter
 Beatas referretur, nisi per Sedem Apostoli-

cam quatuor fuissent miracula probata ab om-
 nipotenti dextera Excelsi ad præclarissimæ
 mulierum sanctitatem comprobendam edita,
 atque patrata.

Animum proinde diligentissimus Causæ
 Postulator statim ad iudicium miraculorum
 subeundum convertit, necessariaque omnia
 comparavit. Tunc Summus Pontifex, quia
 Cardinalis de Tencin ab Urbe aberat cu-
 ris impeditus, ut eximiam animi sui pieta-
 tem, ac venerationem in JOANNAM FRAN-
 CISCAM testaretur, noluit aliquem S. R. E.
 Cardinalem in Causæ Relatorem eidem sub-
 stituere, sed singulari profecto exemplo se-
 ipsum Ponentis vices gerere declaravit, ac
 Prospero Cardinali Columnæ de Sciarra de-
 mandavit, ut ipsius personam in consuetis
 Congregationibus sustineret.² Qui VII. Ka-
 lendas Februarii MDCCXLV. Congregationem
 Antepreparatoriam propriis in ædibus ex
 Pontificis præscripto habuit; ³ post quam
 VIII. Idus Decembris MDCCXLVI. Congrega-
 tio Præparatoria in Quirinali fuit celebrata,
 quam denuo prudentissimus Pontifex, ne
 ulla dubitandi in Generalibus Comitibus ratio
 superesset, voluit evocari ad III. Idus Ju-
 nii MDCCXLVIII., ⁴ in qua omnibus rite re-
 cteque consideratis, III. Idus Junii MDCCXL.
 Generalibus Comitibus dictus est dies.

G E B E N N E N .

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Ser-
 væ Dei JOANNÆ FRANCISCÆ
 FREMIOT DE CHANTAL Or-
 dinis Monialium a Visitatione
 S. Mariæ nuncupatarum
 Fundatricis.

FACTUM CONCORDATUM.

1 „ I N sequelam decreti, quod post ha-
 „ bitam Congregationem Generalem
 „ coram Sanctitate Vestra die 5. Martii
 „ 1743., & post imploratum divinum lu-
 „ men edidit eadem Sanctitas Vestra sub
 „ die 31. Martii ejusdem anni, in quo de-
 „ claravit heroicæ virtutes præfatæ Ven.
 „ Dei

1 Ex secund. Fact. concord. §. 1. 2 Cit. Fact. concord. §. 3. 3 Loc. cit. 4 Cit. Fact. concord. §. 2.

„ Dei Famulæ JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT
 „ DE CHANTAL ita probari, ut tuto deve-
 „ niri possit ad ulteriora, nimirum ad di-
 „ scussionem miraculorum, ad eandem di-
 „ scussionem miraculorum transitus factus
 „ fuit, quæ desumuntur ex quinque Pro-
 „ cessibus Apostolica auctoritate constructis,
 „ quatuor extra Urbem, nempe Augusto-
 „ dunen., Lugdunen., Rhedonen., & An-
 „ degaven., quorum validitas ad relatio-
 „ nem cla. me. Card. Otthoboni tunc Po-
 „ nentis approbata fuerat die 11. Junii an-
 „ ni 1736., cui annuit sa. me. Clemens XII.
 „ die 26. ejusdem mensis, & anni; & quin-
 „ to in Urbe, cujus validitas ad relationem
 „ cla. mem. Cardinalis Belluga subrogati die
 „ 7. Novembris a S. V. in Ponentem Reve-
 „ rendissimo de Tencin absenti approbata
 „ fuit die 1. Decembris anni 1742., an-
 „ nuente Sanctitate Vestra die 12. ejusdem
 „ mensis, & anni.

2 „ Cum autem paratis informationibus
 „ super miraculis consueta habenda esset
 „ Congregatio Antepreparatoria, quia San-
 „ ctitas Vestra perraro exemplo, memoria-
 „ que sempiternâ recolendo, post mortem
 „ Cardinalis Belluga vicem Ponentis in hac
 „ Causa sibi assumpserit, & reservaverit,
 „ Postulatorem remisit ad Reverendissimum
 „ Cardinalem Prosperum Columnam, co-
 „ ram quo eandem Antepreparatoriam
 „ Congregationem haberi mandavit, prout
 „ de facto habita fuit die 26. Januarii 1745.

3 „ Die 6. Decembris subsequentis an-
 „ ni 1746. in Palatio Apostolico Quirinali
 „ altera, ut moris est, habita fuit Congre-
 „ gatio, quæ Preparatoria appellari con-
 „ suevit; hæc vero, ut firmiori spe felicis
 „ successus Causa ad exitum properaret,
 „ clementissimo providoque Sanctitatis Vestræ
 „ consilio iterata fuit die 11. Junii 1748.

4 „ Rebus itaque ita dispositis, in Gene-
 „ rali Congregatione habenda coram Sancti-
 „ tate Vestra proponitur dubium jamdiu
 „ concordatum cum R. P. Fidei Promoto-
 „ re, nimirum:

*An, & de quibus miraculis constat in
 casu, & ad effectum, de quo agitur.*
 P. Cardinalis Columna de Sciarra.

In his Generalibus Comitibus Eminentissi-
 morum Patrum, ac Reverendissimorum Suf-
 fragatorum cum cognovisset Pontifex om-
 nes, quæ contra veritatem miraculorum dif-
 ficultates insurrexerant, ita propulsatas, ac
 eliminatas fuisse, ut nulli cordato ac sa-
 pienti viro negotium facessere possent, sum-
 ma lætitia affectus declaravit se in re tanta,
 qui sapientiam parvulis præstat, per oratio-
 nem consulere velle, antequam animi sui
 sensum exponeret, ut peregit ad XII. Ka-
 lendas Septembris MDCCLI., quo infallibili
 ineluctabilique decreto quatuor ex discussis
 miraculis approbavit, quibus speciali impulsu
 venerationis in BEATAM motus, & quintum
 adjecit, de quo solummodo Ordinaria aucto-
 ritate Episcopus Aurelianensis inquisierat.

Post hæc sacris cæremoniis sollemni pom-
 pa & apparatu in Vaticana Principis Apo-
 stolorum Basilica XI. Kalendas Decembris
 MDCCLI. Beatas inter JOANNA FRANCISCA
 FREMIOT DE CHANTAL fuit adnumerata.

Tum quia D. O. M., ut gloriam BEATÆ
 adaugeret, & nomen illius per universam
 Ecclesiam magnificaret, non cessabat dex-
 teræ suæ prodigia, JOANNAM FRANCISCAM
 Christifidelibus invocantibus, ostendere, sta-
 tim Moniales Visitationis, ac Postulatores
 Causæ cogitationes convertere ad inquiren-
 dum in hæc nova miracula, ut tandem ali-
 quando fortissimæ mulierum summus Cano-
 nizationis honos per Apostolicam Sedem at-
 tribueretur.

Ob hanc igitur causam litteris remisso-
 rialibus a Sacrorum Rituum Congregatione
 obtentis, statim curarunt, ut in oppido
 Montis Aurelii Bisuntinæ Dioecesis de sanatio-
 ne Mariæ Droz virginis Sanctimonialis Ordinis
 S. Bernardi, Andegavi de sanitate resti-
 tuta virgini Mariæ Franciscæ Perinæ Fal-
 loux, & Lugduni, ac Annecii de altera
 sanatione pauperulæ virginis Floridæ Coing
 Pro-

Processus Apostolica auctoritate exararentur¹.

Quibus Processibus ad finem perductis, Serenissimus, ac Eminentissimus Dominus Henricus Cardinalis Dux Eboracensis S.R.E. Vicecancellarius, Tusculanus Episcopus, & Vaticanæ Basilicæ Archipresbyter Idibus Julii MDCCCLIX. de eorundem validitate egit penes Eminentissimos Sacræ Congregationis Patres, qui eosdem ad juris, & litterarum remissorialium normam omnino efformatos cognovere præter unum Anniciensem, cui tamen vim, ac roboris firmitatem CLEMENS PP. XIII. benignitate summa attribuit².

Hinc, ut miracula BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ ejusdem PONTIFICIS auctoritate fulcirentur, post Congregationem Antepreparatoriam, quam Cardinalis Dux Eboracensis propriis in ædibus XII I. Kal. Aprilis MDCCCLXIV. habuit, & Preparatoriam in Quirinali Palatio penes Eminentissimos Patres VII. Kal. Aprilis MDCCCLXV. collectam, Generali Conventui Eminentissimorum Patrum, ac Reverendissimorum Consultorum coram CLEMENTE PP. XIII. constitutus est dies 3 v. Kalendas Februarii MDCCCLXVI.

GEBENNEN.

Canonizationis B. JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL Ordinis Monialium a Visitatione S. Mariæ nuncupatarum Fundatricis.

FACTUM CONCORDATUM.

¹ **R**elata sollempni ritu in Beatarum
² numerum JOANNA FRANCISCA
³ FREMIOT DE CHANTAL Instituti Monia-
⁴ lium, quæ a Visitatione Sanctæ Mariæ di-
⁵ cuntur, Fundatrice, a san. mem. Bene-

¹ dicto XIV. die 21. Novembris anni 1751.,
² cum miraculorum fama in multis Dioce-
³ cesibus percrebuisse P. Faustus Antonius
⁴ Maronus Scholarum Piarum Causæ Po-
⁵ stulator post representatas eidem SAN-
⁶ CTISSIMO enixas preces Jacobi III. Ma-
⁷ gnæ Britannicæ Regis, Mariæ Amaliæ
⁸ Archiducissæ Austriæ Caroli VII. viduæ
⁹ Imperatricis, Reverendissimorum Ar-
¹⁰ chiepiscoporum Teanen., & Apameni una
¹¹ cum Episcopo Gebennen., & Reveren-
¹² dissimorum PP. Generalium multorum,
¹³ Ordinum, ab Eminentissimis Sacræ hujus
¹⁴ Congregationis Patribus impetravit die
¹⁵ 11. Maii 1754., ut, Causa in statu &
¹⁶ terminis reassumpta, agi posset de eadem
¹⁷ B. JOANNA FRANCISCA inter Sanctas re-
¹⁸ ferenda, & hanc ipsam gratiam die 22.
¹⁹ ejusdem anni idem Summus Pontifex con-
²⁰ firmavit.

²¹ 2. Hujus auctoritate decreti, idem P.
²² Faustus Antonius Maronus impetravit ea-
²³ dem die 22. Maii 1754. litteras, ut vo-
²⁴ cant, remissoriales pro Processu confi-
²⁵ ciendo in oppido nuncupato Pontarlier
²⁶ Bisuntinæ Diocesis: item alio in civita-
²⁷ te Andegavensi⁴ die 13. Martii 1756., de-
²⁸ mum tertio, & quarto in civitatibus Lug-
²⁹ dunensi⁵, & Anniciensi die 10. Novem-
³⁰ bris 1756.

³¹ 3. Confectis his Processibus, & ad Ur-
³² bem delatis, & in Actis Sacræ Congrega-
³³ tionis exhibitis, Benedictus XIV. P.M.
³⁴ benigne indulgit die 3. Septembris 1757.,
³⁵ ut servatis servandis aperirentur per Re-
³⁶ verendissimum D. Sacræ hujus Congre-
³⁷ gationis Secretarium, ut factum est.

³⁸ 4. Mortuo interea cla. mem. Card. de
³⁹ Tencin. Causæ Canonizationis ejusdem
⁴⁰ BEATÆ Ponente seu Relatore, precibus P.
⁴¹ Faustii supradicti Causæ Postulatoris, nec-
⁴² non

¹ Cit. Fact. concord. §. 2.

² Cit. Fact. concord. §. 5.

³ Cit. Fact. concord. §§. 6. & 7.

⁴ Andegavum Metropolis Ducatus Andegavensis ad utramque Meduanæ ripam sita, quam pons lapideus jungit. Academia hic celebris.

⁵ Lugdunum Provinciæ Lugdunensis caput, urbs

antiqua & nobilis. Interfluit fluvius Arar, super quem pons ex novem fornicibus structus magno urbis comodo, & haud longe ab urbe in Rhodanum influit, Emporium est celeberrimum, de quo plura dicere brevitatibus causæ superfedeo: qui accuratissimam illius descriptionem desiderat, legat Guilielmum Paradisum,

non totius Ordinis Visitationis S. Mariæ
 SS. D. N. CLEMENS XIII. benigne indulfit
 die 16. Septembris 1758. , ut eidem in
 Relatorem hujus Causæ ego subrogarer ,
 & deputerer cum omnibus , & singulis fa-
 cultatibus necessariis , & opportunis .

5 ,, Proposito anno sequenti 1759. die 7.
 Julii in Sacra Congregatione dubio de
 validitate supradictorum Processuum , Sa-
 cra Congregatio rescribendum censuit :
Affirmative, excepto Processu Anniciensi ,
 cujus validitatem ita censuit improban-
 dam, ut in casu consuleretur SANCTISSIMUS
 pro sanatione . SANCTISSIMUS vero DOMI-
 NUS NOSTER die 11. Julii ejusdem anni
 benigne annuit in omnibus , prædictum-
 que Processum Anniciensem sanavit .

6 ,, His peractis , habitæ sunt de more
 duæ præviæ Congregationes , quarum pri-
 ma Antepreparatoria in meis ædibus ,
 me præsentem , die 20. Martii 1764.; alte-
 ra Preparatoria in Palatio Quirinali Apo-
 stolico die 26. Martii 1765. coram Emi-
 nentissimis , & Reverendissimis Sacrorum
 Rituum Congregationis Cardinalibus, utra-
 que super dubio : *An, & de quibus mi-
 raculis constet post indulgentiam eidem BEA-
 TAE venerationem ,*

7 ,, Cum igitur una habenda remaneat
 Congregatio Generalis coram SANCTITATE
 VESTRA super eodem miraculorum exami-
 ne , instante , & precibus postulante Causæ
 Postulatore , subscripsi infra scriptum
 dubium cum Reverendissimo P. Fidei Pro-
 motore jam concordatum , & in ea dis-
 cutiendum , & resolvendum : dubium :
*An, & de quibus miraculis constet post in-
 dulgentiam dictæ BEATÆ venerationem in
 casu, & ad effectum &c.*

Henricus Card. Ponens .

Incredibili lætitia , summaque animi pie-
 tate ac veneratione in BEATAM JOANNAM
 Eminentissimos Patres , & Reverendissimos
 Consultores de iisdem miraculis doctissime
 profundissimeque differentes SUMMUS PONTI-
 FEX excepit , noluit tamen sensum suum de-
 clarare , ut rem maturius perpenderet , sed

vii. Idus Martii MDCCCLXVI. , qua die Domi-
 nica quarta Quadragesimæ incidit , irrevoca-
 bili sanctione declaravit duas ex propositis
 sanationibus miraculosas revera habendas
 esse , & existimandas .

G E B E N N E N .

Canonizationis B. JOANNÆ FRANCISCÆ
 FREMIOT DE CHANTAL Ordinis
 Monialium a Visitatione S. Mariæ
 nuncupatarum Fundatricis .

Postquam Pontifex Benedictus XIV.
 Beatarum factis adscripserat JO-
 ANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHAN-
 TAL Institutricem Ordinis Monialium nun-
 cupatarum a Visitatione S. Mariæ , novis
 miraculis dignatus est Deus testatam magis
 facere sanctitatem hujus Servæ suæ , quæ
 omnem abiiciens seculi ornatum , & va-
 nam pulchritudinem coronam acceperat
 in æternum sibi paratam . Horum itaque
 miraculorum examen institutum primo in
 Congregatione Antepreparatoria diei 20.
 Martii 1764. , restauratum deinde in Con-
 gregatione Preparatoria diei 26. Martii
 1765. , absolutum tandem fuit in Congre-
 gatione Generali Sacrorum Rituum habi-
 ta coram SS. D. N. CLEMENTE PP. XIII.
 die 28. Mensis Januarii mox elapsi .

Supererat tamen , ut SANCTITAS SUA ,
 deliberandum quid esset de hisce miracu-
 lis , post imploratam a Patre luminum di-
 vine veritatis lucem , aperiret . Hac igitur
 die Dominicæ quartæ Quadragesimæ ,
 in qua memoriam recolimus miraculorum ,
 quæ Christus Dominus , spectante multitu-
 dine magna , fecit super his , qui infirma-
 bantur , accitis coram se Reverendissimis
 Cardinalibus Cavalchino Episcopo Ostien-
 si , & Sacri Collegii Decano , Albano Epif-
 copo Sabinensi , & Feronio Sacrorum Ri-
 tuum Congregationi Præfecto , nec non
 R. P. Cajetano Forti Fidei Promotore ,
 meque infra scripto Secretario , declara-
 vit , ex tribus propositis miraculis consta-
 ,, re-

„ re in tertio genere de primo *sanationis*
 „ *Monialis Mariæ Magdalene de Droz a*
 „ *confirmata, & antiquata phibiti*, & de
 „ secundo *alterius sanationis virginis Flo-*
 „ *ridæ Coing a veteri contractione dexteri*
 „ *brachii, manus, & digitorum.*

„ Hocque decretum publicari, & in
 „ Acta Congregationis Sacrorum Rituum re-
 „ ferri mandavit. Hac die 9. Martii 1766.
 Joseph Maria Card. Feroni Præfectus,

Loco * Sigilli.

S. Archiep. Theodosia S.R.C. Secretarius.

Post hæc ut omnia secundum in morem
 receptam consuetudinem explerentur Gene-
 ralis Conventus Eminentissimorum Cardina-
 lium Sacræ Congregationis Rituum, & Re-
 verendissimorum Consultorum fuit evocatus
 ix. Kalendas Septembris MDCCLXVI., ut suf-
 fragium ferrent utrum, nec ne tuto ad Ca-
 nonizationem BEATÆ posset deveniri, qui
 cum omnes in secundam abierint sententiam
 BEATISSIMUS tandem PATER ac clementissi-
 mus DOMINUS NOSTER IV. Idus Octobris
 MDCCLXVI. decretum peragenda Canoniza-
 tionis publicari mandavit.

G E B E N N E N.

Canonizationis B. JOANNÆ FRANCISCÆ
 FREMIOT DE CHANTAL Ordinis
 Monialium a Visitatione S. Mariæ
 nuncupat. Fundatricis.

„ **P**OST indultam sollemnem veneratio-
 „ nem BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ FRE-
 „ MIOT DE CHANTAL Ordinis Monialium a
 „ Visitatione S. Mariæ nuncupat. Fundatri-
 „ cis a Benedicto XIV. fel. rec. per decre-
 „ tum diei 13. Novembris 1751., quum nova
 „ fuerint ad intercessionem ejusdem BEATÆ
 „ a D. O. M. patrata miracula; quumque
 „ duo post quamplurimas discussiones in
 „ Congregationibus Antepreparatoria, &
 „ Preparatoria institutas, in Generali de-
 „ mum coram SANCTISSIMO DOMINO NO-
 „ STRO CLEMENTE XIII. habita die 28. Ja-

„ nuarii currentis anni 1766. approbata fue-
 „ rint prout ex decreto die 9. Martii ejusdem
 „ anni, deventum postea fuit in alia Generali
 „ Congregatione die 23. Septembris prædi-
 „ cti anni ad supremum, quod supererat du-
 „ bium: *An stante approbatione duorum*
 „ *miraculorum, quæ supervenerunt post in-*
 „ *dultam BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ FRE-*
 „ *MIOT DE CHANTAL venerationem tuto de-*
 „ *veniri possit ad sollemnem ejusdem BEATÆ*
 „ *Canonizationem?* omnibusque S. R. C.
 „ Consultoribus, & Reverendissimis Cardi-
 „ nalibus eidem dubio affirmative respon-
 „ dentibus, SANCTITAS SUA resolutionem ad-
 „ huc differre voluit, ut suis, & aliorum
 „ precibus divinum in tam gravi delibera-
 „ tione imploraret auxilium. Quo tandem
 „ implorato idem SANCTISSIMUS D. NOSTER
 „ accitis coram se Reverendissimo Cardi-
 „ nali Feronio S. R. C. Præfecto, nec non
 „ R. P. Carolo Alexio Pisani Fidei Promo-
 „ tore, meque infra scripto Secretatio præ-
 „ sens Canonizationis BEATÆ JOANNÆ FRAN-
 „ CISCÆ FREMIOT DE CHANTAL quandocum-
 „ que faciendæ decretum publicandum, &
 „ in Acta S. R. C. referendum mandavit,
 „ Die 12. Octobris 1766.

J. Maria Card. Feroni S.R.C. Præfectus.

Loco * Sigilli.

V. Macedonius S. R. C. Secretarius.

EO quem superius exposuimus ordine,
 ac methodo SEX BEATORUM Causæ ad
 exitum usque feliciter processerant, ad iv. No-
 nas Februarii MDCCLXVII., quo decreta Ca-
 nonizationis BEATORUM JOANNIS CANTII,
 & JOSEPHI A CUPERTINO ultimo loco publicè
 juris fuere effecta, neque supererat aliud,
 quam per BEATISSIMUM DOMINUM NOSTRUM
 CLEMENTEM PP. XIII. dies indiceretur, qua
 sacris, sollemnibusque cæremoniis pompa-
 regia ac apparatu in Vaticana Basilica, in
 qua Benedictus PP. XIV. Canonizationis ri-
 tum expleri mandavit, Sanctorum catalogo
 adscriberentur.

Urbs ob assiduas temporum calamitates,
 gravissimamque, qua premebatur annonæ
 cari-

caritatem moesta afflictaque jacebat; PONTIFEX angustias amatissimæ Urbis, dilectissimique populi commiseratus, doloreque cordis tactus intrinsecus clamaverat ad Dominum in commotione spiritus oculosque in montes elevaverat, unde nobis auxilium venire solet, & ut offensi Numinis iram placaret, atque obicem quemdam vitiis, erratisque apponeret, publicas edixerat preces, spectacula, choreas, bacchanaliaque interdixerat; neque his contentus, prudentiæ legibus innixus provida in tanta rerum angustia deliberatione Pontificia æraria aperuerat, ut e remotissimis etiam regionibus frumentum Romam adduceret.

Inter has, aliasque quammaximas sollicitudines, quibus difficillimis istis temporibus angitur Apostolica Sedes, vigilantissimus PONTIFEX constitutus, ut cælesti ac spiritali gaudio afflictam Urbis faciem exhilararet, eique novos Patronos, qui de sua jam sorte securi, de nostra autem salute solliciti efficacissime in fidelium necessitatibus ad Deum instarent, proponeret, constituit sollemnem eorumdem BEATORUM Canonizationem peragere xvii. Kalendas Augusti MDCCLXVII., quo universa plaudente Urbe, populoque præ gaudio, ac lætitiæ gestiente sacra thiara, corona gloriæ, decoris, ac fortitudinis, anno MDCCLVIII. fuerat redimitus.

Consuevere Romani Pontifices cum ad Canonizationes celebrandas animum inducere, ut omnia rite splendide & ornate pararentur, ac disponerentur, aliquem S. R. E. Cardinalem, vel virum scientia, prudentia, atque dignitate, vel nobilitate spectabilem eligere, qui de tota re, & negotio una cum Causarum Postulatoribus, ac cæremoniarum Pontificiarum Magistris ageret: huic igitur innitens consuetudini PONTIFEX prudentissimus Pridie Idus Februarii MDCCLXVII. per epistolium Secretariæ Status hanc demandavit provinciam Illustrissimo, ac Reverendissimo Domino Vincentio Macedonio, de cujus vigilantia, & prudentia non indu-

bia PONTIFEX habebat argumenta, eique inter cætera adiiciens in mandatis, ne aliquid operis aggrediretur, nisi de omnibus SANCTITAS SUA certior esset effecta, ut omnia præ rei magnitudine ac majestate rite recteque compararentur.

Neque præconceptæ de se opinioni defuit R. P. D. Macedonius, qui negotio huic tam arduo ac gravi cogitationes omnes intendens, Causarum Postulatoribus ad se evocatis, cœpit cum illis frequentes conventus habere, in quibus de ratione expensarum, rebusque omnibus ad sollemnitatem parandis sermo instituebatur, neque hisce conventibus defuere cæremoniarum Magistris: ad ipsos enim spectat normam regulamque dare circa ornamenta sacra, picturas, atque theatri aream, aliaque his similia.

Inter hæc gravissimum exoritur dubium circa primum honoris locum, quem post BEATOS JOANNEM CANTIUM, & JOSEPHUM A CALASANCTIO, de quibus nulla controversia esse poterat, Conventualium Familia JOSEPHO A CUPERTINO, & Somaschensium Congregatio HIERONYMO ÆMILIANO attribuendum asserebat: difficultas tota in eo præcipue vertebatur, quod HIERONYMUS ÆMILIANUS licet laicus, ac nullo Clericali ordine insignitus præclaram in Ecclesiæ commo- dum & utilitatem operam dederat religiosissimam Clericorum Somaschensium Familiam instituendo; verum JOSEPHUS A CUPERTINO, cui hanc Fundatoris laudem minime conveniebat, Sacerdotali caractere erat condecoratus, ac incongruum omnino, & ab ecclesiastica disciplina alienum fuisset Presbyterum laico viro in tam sollemni ritu postponere.

Consultus hac de re gravissimus vir, quem honoris causa nomino, Carolus Alexius Pisani Fidei Promotor, doctè ac profunde quid in hac controversia agendum CLEMENTI PP. XIII. in eam, quæ sequitur, sententiam exposuit.

P A R E R E

Che si umilia alla SANTITA' DI NOSTRO
SIGNORE PAPA CLEMENTE XIII. dal
Promotore della Fede sopra l'or-
dine da tenersi nella prossima
Canonizzazione in riguardo
al B. GIROLAMO
EMILIANI.

B E A T I S S I M O P A D R E .

„ SULL' ordine da tenersi nel nominare i
„ sei BEATI nella prossima solenne Ca-
„ nonizzazione, nel portare i loro Stendar-
„ di, ed in altri atti simili nascono due dub-
„ bj in riguardo al B. GIROLAMO EMILIANI,
„ il quale benchè sia Fondatore de Chierici
„ Regolari Sommaschi, non è stato però Sa-
„ cerdote, anzi neppure iniziato in alcun'
„ Ordine minore.

„ Il primo dubbio è, se egli per esser mor-
„ to prima, debba precedere al B. GIU-
„ SEPPE CALASSANZIO, che non solamente
„ è Fondatore de Chierici Regolari delle
„ Scuole Pie, ma è stato anche Sacerdote?
„ E quando si credesse esser dovuta la pre-
„ cedenza al B. CALASSANZIO, si cerca in se-
„ condo luogo, se il B. GIUSEPPE DA CU-
„ PERTINO per essere Sacerdote, benchè dell'
„ Ordine de Mendicanti, e non Fondatore,
„ debba precedere al detto B. EMILIANI Fon-
„ datore sì di un Ordine de Chierici Rego-
„ lari, ma non Sacerdote.

„ In quanto al primo sembrami facile
„ la risoluzione, perchè sebbene ne i tem-
„ pi antichi nel dare questa precedenza si
„ attendesse il tempo della morte, di ma-
„ niera che nella Canonizzazione fatta dal-
„ la san. mem. di Gregorio XV. fù posto in
„ primo luogo S. Isidoro, benchè semplice
„ Laico, e poi furono nominati S. Ignazio,
„ S. Francesco Saverio, S. Teresa, e S. Fi-
„ lippo Neri.

„ Successivamente però; e fino da i tempi
„ di Clemente X. la S. Congregazione de' Ri-
„ ti per modo di regola generale determinò,

„ che si dovesse attendere l'ordine *Hierar-*
„ *chia Ecclesiastica*, e che soltanto *si plu-*
„ *res sint eodem ordine, praeferatur dies*
„ *mortis*; e con questa regola si è sempre
„ camminato fino a tempi nostri: che però
„ non essendovi alcun dubbio, che al Sacer-
„ dote particolarmente, *ceteris paribus*, sia
„ dovuta la precedenza sopra il Laico; pa-
„ re, che non possa esservi alcuna difficol-
„ tà nello stabilire di dovere il B. CALAS-
„ SANZIO come Sacerdote precedere al B.
„ EMILIANI semplice Laico.

„ Di maggiore ispezione è l'esame del se-
„ condò dubbio sulla precedenza tra il B. E-
„ MILIANI, ed il B. GIUSEPPE DA COPERTI-
„ NO; a favore del primo concorrono due
„ circostanze, cioè di essere egli di un' Or-
„ dine di Chierici, e di essere Fondatore:
„ per il secondo poi, benchè sia Mendican-
„ te, vi concorre la qualità di essere Sacer-
„ dote, che sembra doverli preferire alle
„ qualità del B. EMILIANI, per esser stato
„ questi un semplice Laico.

„ A dire il vero, questo è un caso nuovo
„ non mai deciso, e dopo la regola stabilita
„ in tempo di Clemente X. non mai accadu-
„ to, e forse neppure prima. Due sono i
„ casi, che riferisce il Sommo Pontefice Be-
„ nedetto XIV. nella sua insigne Opera *de*
„ *Canoniz. lib. 1. cap. 36. §. 4.*, l'uno risolu-
„ to nel 1670., e 1671. in tempo di Cle-
„ mente X., nel quale avendo stabilito la re-
„ gola generale di servare *ordinem Hierar-*
„ *chia Ecclesiastica*, fù data la precedenza
„ a S. Gaetano, e a S. Francesco Borgia co-
„ me Chierici Regolari, e poi furono nomi-
„ nati S. Filippo Benizio, e S. Lodovico Ber-
„ trando Mendicanti, benchè morti prima,
„ come leggesi in detta Opera nel *luzgo cit.*
„ *num. 6. e 7.*: ma tanto S. Gaetano, che
„ S. Francesco Borgia erano Sacerdoti al pa-
„ ri de i SS. Filippo, e Lodovico Bertrando;
„ onde essendo tutti Sacerdoti, l'ordine del-
„ la Gerarchia Ecclesiastica richiedeva in
„ quel caso particolare, che i Chierici Re-
„ golari si preferissero a i Mendicanti.

„ L'altro caso, che riferisce il detto Som-
„ mo Pontefice, accadde nel 1737. in oc-
„ caso-

„ cazione della Santificazione fatta da Cle-
 „ mente XII. di glor. mem.; tra gli altri
 „ da santificarsi vi erano il B. Vincenzo di
 „ Paolo, ed il B. Gio: Francesco Regis am-
 „ bidue Chierici Regolari, ma il primo Fon-
 „ datore della Congregazione della Missio-
 „ ne; e però il Promotore della Fede di quel
 „ tempo promosse la questione sulla prece-
 „ denza, dicendo tra le altre cose che il
 „ B. Vincenzo aveva la qualità di Fondato-
 „ re; per risolvere questo dubbio la san-
 „ mem. di Clemente XII. deputò una Con-
 „ gregazione particolare di cinque Cardi-
 „ nali, col Maestro delle Ceremonie, col
 „ Segretario della Congregazione de' Riti,
 „ e collo stesso Promotore; la quale sotto
 „ il dì 16. Aprile del detto anno conferman-
 „ do il decreto del *servandum esse ordinem*
 „ *Hierarchiæ Ecclesiasticæ*, dichiarò, *quod si*
 „ *inter plures ejusdem status & ordinis*
 „ *reperiatur unus, qui sit Fundator alicu-*
 „ *jus Religionis, Congregationis &c. præ-*
 „ *feratur aliis, qui hanc qualitatem Fun-*
 „ *datoris non habent, licet ante in Domi-*
 „ *no obdormiverint*: e per questa ragione
 „ fù detto: *in casu, de quo agitur, primo*
 „ *loco nominetur Vincenzius a Paulo, se-*
 „ *cundo Joannes Franciscus Regis*: come
 „ dal decreto confermato dal Sommo Pon-
 „ tefice Clemente XII., e riportato da Bene-
 „ detto XIV. nel luogo citato num. 8.; ma
 „ neppure questo caso è adattabile al nostro,
 „ perchè in quel caso il B. Vincenzo di Pao-
 „ lo Fondatore era insignito della qualità Sa-
 „ cerdotale.

„ Oltre questi due casi risolti dalla Sac.
 „ Congregazione de Riti, e dalla Congre-
 „ gazione particolare, Benedetto XIV. nel
 „ luogo cit. num. 8. in fine ne discorre di un'
 „ altro, in cui *inter Beatos canonizandos*
 „ *ejusdem status & ordinis aliquis repe-*
 „ *riretur, qui esset Fundator alicujus Re-*
 „ *ligionis, aut Instituti &c., qui non esset*
 „ *Clericus, aut Sacerdos*? Ed in questo
 „ caso egli è di parere, che se vi fosse un'
 „ altro dello stesso ordine, e stato, il qua-
 „ le fosse Sacerdote, dovrebbe questi essere
 „ a quello preferito; come seguendo l'opi-

„ nione del detto Sommo Pontefice sottie-
 „ ne ancora il Cavalieri *ne Commenti ai*
 „ *decreti della Sac. Congregazione de Riti*
 „ *tomo primo cap. 3. decreto 3. num. 24.*

„ Questo caso si accosta certamente al no-
 „ stro, ma è alquanto diverso: impercioc-
 „ chè Benedetto XIV. parla di due Beati
 „ dello stesso ordine, e stato, de i quali
 „ uno sia Fondatore, ma semplice Laico, e
 „ l'altro non Fondatore, ma Sacerdote;
 „ noi siamo in un caso, nel quale il Fonda-
 „ tore Laico è dell'Ordine de Chierici Re-
 „ golari, ed il Sacerdote è dell'Ordine de
 „ Mendicanti; in questi precisi termini di
 „ due, che siano di due stati, ed Ordini
 „ diversi, non vi è alcuna risoluzione, nè
 „ vi è alcun decreto, nè Benedetto XIV.
 „ parla di questo caso preciso. Bisognerà
 „ dunque ricorrere alle regole generali, ed
 „ ai casi simili, e da questi ricavare la riso-
 „ luzione del presente caso.

„ Or le regole generali, ed i casi simi-
 „ li, se mal non mi appongo, sembrano,
 „ che siano a favore del B. GIUSEPPE DA CU-
 „ PERTINO insignito colla qualità Sacerdota-
 „ le: poichè dopo i decreti del 1671., e
 „ 1672. riferiti di sopra, è regola genera-
 „ le, che non si mette più in dubbio: *in*
 „ *expressione nominum Beatorum, qui ca-*
 „ *nonizandi sunt, servandum esse ordinem*
 „ *Hierarchiæ Ecclesiasticæ*: quest' ordine,
 „ porta certamente, che il Chierico Rego-
 „ lare Sacerdote debba preferirsi al Frate
 „ Sacerdote, come fù risoluto ne i predetti
 „ anni 1671., e 1672., ma non porta mai,
 „ che il Laico dell'ordine de Chierici deb-
 „ ba essere preferito al Religioso Sacerdote
 „ Mendicante, anzi *Ordo Hierarchicus*
 „ (sono parole del detto Cavalieri nel luogo
 „ cit. num. 25.) *exigit, ut Sacerdos quili-*
 „ *bet præferatur non Sacerdoti, Diacono*
 „ *Subdiacono, & sic de reliquis juxta di-*
 „ *gniorem ordinem, quo fuerunt insigniti,*
 „ *& demum quilibet de Clero Laicis, quem-*
 „ *admodum edocet Bordonus tom. 4. in*
 „ *Theatro præcedentiæ, & majoritatis, &*
 „ *S. Congregationem id decidisse offerit*: ed
 „ in verità sarebbe una cosa mostruosa il ve-

„ dere, che un Laico Teatino, Gesuita,
 „ Barnabita &c. prendesse la man dritta di
 „ un Sacerdote Domenicano, Agostiniano,
 „ Francescano &c.

„ Nè la qualità di Fondatore, che vi con-
 „ corre nel B. EMILIANI, può fare che egli
 „ semplice Laico debba precedere al Fran-
 „ cescano Sacerdote; imperciocchè la qua-
 „ lità di Fondatore opera la precedenza, cæ-
 „ teris paribus, come era il caso risoluto nel
 „ 1737., ma non può prevalere alla digni-
 „ tà, e qualità di Sacerdote; per questa ra-
 „ gione tanto Benedetto XIV., che il Ca-
 „ valieri ne i luoghi sopra riferiti sono di
 „ parere, che tra i Beati dello stesso ordi-
 „ ne, e stato debbasi la precedenza al sem-
 „ plice Sacerdote in concorso di un Fonda-
 „ tore, che fosse meramente Laico; la ra-
 „ gione di questo sentimento fondata nella
 „ precedenza, che secondo l'ordine Gerar-
 „ chico è dovuta al Sacerdote, milita anco-
 „ ra nel caso, di cui presentemente si trat-
 „ ta, cioè di un Laico, e Sacerdote di due
 „ Ordini diversi.

„ E ciò è tanto vero, che nella prossima
 „ Canonizzazione devesi il primato sopra gli
 „ altri al B. GIOVANNI CANZIO, non perchè
 „ egli al Clero secolare appartenga; ma
 „ perchè nel Clero medesimo ottenne il gra-
 „ do di Sacerdote, ed i Sacerdoti Secolari
 „ nell' Ecclesiastica Gerarchia della Chiesa
 „ militante precedono i Sacerdoti Regola-
 „ ri; che se egli stato fosse ò Diacono, ò Sud-
 „ diacono, ò soltanto negli Ordini minori
 „ iniziato, dovrebbe esser posposto al B. GIU-
 „ SEPPE CALASSANZIO, ed al B. GIUSEPPE DA
 „ CUPERTINO Sacerdoti amendue, benché
 „ Regolari; e quando egli fosse stato sempli-
 „ ce Laico; sarebbe potuto soltanto essere
 „ nominato dopo il B. SERAFINO DI ASCOLI,
 „ il quale benché Laico, essendo però Re-
 „ ligioso ha qualche similitudine ad un Chie-
 „ rico inferiore, e perciò gode de' privilegj
 „ ad esso concessi. Se dunque il B. CANZIO
 „ per la qualità di Sacerdote unita a quella
 „ di Secolare ha il primato sopra il B. CA-
 „ LASSANZIO Sacerdote anche esso, e Fon-
 „ datore, ma Regolare; per la ragione

„ medesima si deve frà il B. GIUSEPPE DA CU-
 „ PERTINO, ed il B. GIROLAMO EMILIANI la
 „ precedenza al primo avendo riguardo all'
 „ essere suo di Sacerdote, che come tale
 „ precede al semplice Laico.

„ A tutto ciò si aggiunge l' autorità del
 „ detto P. Cavalieri, il quale nel luogo cit.
 „ §. 23. e seq., dopo aver spiegato la materia
 „ della precedenza dovuta nelle Canoniza-
 „ zioni, così per modo di regola generale
 „ conchiude nel fine del §. 25. ivi: *Eadem*
 „ *de causa Regularis Sacerdos præferendus*
 „ *venit non Sacerdotibus de Clero secu-*
 „ *lari, & sic de reliquis juxta modo di-*
 „ *cta, ita ut qui sunt de Clero seculari,*
 „ *præferentiam non habeant super eos de*
 „ *Clero Regulari, nisi stante omnimoda-*
 „ *paritate in ordine Hierarchico.*

„ E questo è il debole sentimento del
 „ Promotore della Fede, che si umilia alla
 „ SANTITÀ' VOSTRA per prendere col suo
 „ supremo, e savissimo discernimento quel-
 „ la risoluzione, che le sembrerà più equa,
 „ e giusta, ò col determinare a chi debba
 „ darli la precedenza, ò col deputare una
 „ Congregazione particolare, come fù fatto
 „ nell'anno 1737.

Cum cognovisset PONTIFEX ex hac do-
 ctissimi viri lucubratione, anno MDCCXXXVII;
 in fere simili controversia Eminentissimo-
 rum Patrum habitum fuisse peculiarem
 Conventum, eandem, quam Prædecesso-
 res sui, servare methodum cupiens, Emi-
 nentissimis Cardinalibus Carolo Alberto Gui-
 dobono Cavalchini Episcopo Ostiensi, ac
 Sacri Collegii Decano, Joanni Francisco Al-
 bani Episcopo Sabinensi, Josepho Maria Fe-
 roni Sacrorum Rituum Congregationi Præ-
 fecto, Joanni Carolo Boschi Majori Pœni-
 tentiario, & Benedicto Veterani demandavit,
 ut cum Illustrissimis Patribus Ignatio Reali
 Archiepiscopo Athenarum sacris caremoniis
 Præfecto, Carolo Alexio Pisani Fdei Promo-
 torè, & Vincentio Macedonio Sacrorum Ri-
 tuum Congregationis a Secretis viderent quid
 hac in parte esset statuendum; qui cum se-
 rio deliberassent, XIII. Kalendas Aprilis in
 sen-

sententiam Fidei Promotoris descenderunt :
quamobrem statutum declaratumque fuit
BEATUM JOSEPHUM A CUPERTINO, utpote cha-
ractere Sacerdotali decoratum, præferendum
BEATO HIERONYMO ÆMILIANO, qui licet re-
ligiosæ Congregationis Fundator, in laico-
rum tamen coetu fuerat constitutus.

Jam Paschalia festa imminebant post quæ
Canonizationis negotium efficacissime urgere
PONTIFEX in animo firmaverat; idque ex-
optabat sanctius, ac sollemnius, quo fieri
posset, celebrari; hinc Archiepiscopo Pe-
tren. Francisco Xaverio de Zelada, Congre-
gationis Eminentissimorum Cardinalium Tri-
dentini Concilii Interpretum a Secretis, Ita-
liæ Episcopos, ut præsentia sua Canoniza-
tionem condecorarent, illamque consilio ju-
varent per epistolam Romam evocandos com-
misit: hic imperanti PONTIFICI morem ge-
rens VI. Idus Aprilis MDCCLXVII. Episcopis,
qui intra centesimum ab Urbe lapidem erant
constituti, in hæc verba epistolas dedit.

Illmæ, & Rmæ Dñe Pñe Obsmæ.

„ **C**onsilium iniit SANTITAS SUA & sibi,
„ & universæ Christianæ Reipublicæ
„ quam maxime optatissimum adscribendi
„ Sanctorum catalogo sollemni ritu, ac cele-
„ britate B. JOANNEM CANTIAM, B. JOSEPHUM
„ CALASANCTIUM, B. JOSEPHUM A CUPERTI-
„ NO, B. HIERONYMUM ÆMILIANUM, B. SERA-
„ PHINUM DE ASCULO, & B. JOANNAM FRAN-
„ CISCAM FREMIOT DE CHANTAL. Res est,
„ ut Amplitudo tua Illustrissima, ac Rmæ
„ optime novit, maximi ponderis, & mo-
„ menti, & quæ multam habet deliberatio-
„ nem. Quapropter eadem SANTITAS SUA
„ Prædecessorum suorum inhærens vestigiis,
„ priusquam negotium tam grave perficiat,
„ optat magnopere Amplitudinis tuæ Illu-
„ strissimæ exquirere suffragium, atque sen-
„ tentiam intelligere. Meum est itaque SAN-
„ CTITATIS SUÆ nomine Amplitudini tuæ
„ Illustrissimæ significare, mense Majo Consi-
„ storia, ut vocant semipublica habenda esse,
„ ad quæ nisi Pastoralis muneris curæ præsen-
„ tiam istic tuam desiderent, te accessurum

„ minime dubito. Id certe & SANCTITATI
„ SUÆ erit gratissimum, & jucundissimum
„ Amplitudini tuæ Illustrissimæ, cujus ma-
„ nus eo, quo par est, officio, atque obser-
„ vantia reverenter deoscolor.

Ampl. Tuæ Illmæ, & Reverendissimæ.

Romæ VI. Idus Aprilis 1767.

Addictissimus, & Obsequiosus Servus
Franciscus Xaverius de Zelada Archiepi-
scopus Petren. S. Concilii Secretarius.

Cæteris autem Italiæ Episcopis, qui ultra
centesimum ab Urbe lapidem morabantur,
alteras inscripsit litteras significans tam gra-
tum, atque acceptum BEATISSIMO DOMINO
NOSTRO illorum accessum ad Urbem futurum,
ut ipsorum per eos dies in Urbe mansio sac-
rorum Liminum visitationis loco ex Apo-
stolica beneficentia esset habenda.

Illmæ, & Rmæ Dñe Pñe Obsmæ.

„ **Q**UUM SANCTISSIMUS IN CHRISTO PA-
„ TER, ac D. NOSTER CLEMENS XIII.
„ de novis ad salutem præsidis Chri-
„ stiano populo procurandis in dies magis
„ sollicitus Sanctorum fastis sollemni ritu coo-
„ ptare statuerit, atque deliberaverit B. JO-
„ ANNEM CANTIAM, B. JOSEPHUM CALASAN-
„ CTIUM, B. JOSEPHUM A CUPERTINO, B. HIE-
„ RONYMUM ÆMILIANUM, B. SERAPHINUM DE
„ ASCULO, & B. JOANNAM FRANCISCAM FRE-
„ MIOT DE CHANTAL, mandatum mihi est ab
„ eadem SANCTITATE SUA, ut præter Epi-
„ scopos, qui intra centesimum ab Urbe lapi-
„ dem degentes ex veteri instituto erant pe-
„ culiari ratione vocandi, eos etiam, qui in
„ tota Italia sunt, de hoc animi sui proposito
„ per epistolam commonefacere, invita-
„ remque ad ferendum suffragium. Quo-
„ niam vero SANCTITATI SUÆ perspectum
„ est, atque exploratum, non levia esse longi
„ itineris incommoda, & multam Pastoris
„ absentiam cum ovium periculo sæpissime
„ conjungi; hinc non idem onus æque ac
„ cæteris, qui non procul ab Urbe moran-
„ tur, Amplitudini tuæ Illustrissimæ, ac
„ Re-

„ Reverendissimæ censuit imponendum . Si-
 „ gnificari tamen jussit , si tam grave Cano-
 „ nizationis , ut vocant , negotium Ampli-
 „ tudo tua Illustrissima consilio juverit , ejus-
 „ demque celebritatem honestaverit præ-
 „ sentiam rem SANCTITATI SUÆ gratissimam,
 „ acceptissimamque esse facturam . Mense
 „ Majo ad deliberandum hac de re Consi-
 „ storia convocabuntur , ad quæ , nisi Pa-
 „ storalis muneris ratio aliud exoptulave-
 „ rit , Amplitudinem tuam Illustrissimam
 „ accessuram confido : eo magis , quod hic
 „ in Urbem adventus non solum tantæ ce-
 „ lebritatis , quæ raro contingit , spectan-
 „ dæ occasionem offeret , verum etiam Sa-
 „ crorum Liminum visitationis loco ex Apo-
 „ stolica beneficentia habebitur . Quod si
 „ Ecclesiæ res , vel regionis distantia , vel
 „ aliud quidquam impedimento fuerit Am-
 „ plitudini tuæ Illustrissimæ , quominus SAN-
 „ CTITATIS SUÆ votis satisficiat , suis saltem
 „ ad Deum precibus gregisque sibi crediti
 „ enitetur spero , ut Deus eandem SANCTI-
 „ TATEM SUAM diu incolumem fervet , eique
 „ lumen Divini Spiritus ex alto impertia-
 „ tur , quo gravissimum hujusmodi nego-
 „ tium felicissime absolvat . Hæc sunt , quæ
 „ SANCTITATIS SUÆ nomine significanda a
 „ me erant Amplitudini tuæ Illustrissimæ ,
 „ cujus manus officii plenus , atque obser-
 „ vantia reverenter deosculor .

Ampl. Tuæ Illustrissimæ , ac Rmæ

Romæ 6. Idus Aprilis 1767.

Addictus , & Obsequus Servus

Franciscus Xaverius de Zelada Archiepi-
 scopus Petren. S. Concilii Secretarius .

Interea temporis animadvertens vigilan-
 tissimus PONTIFEX instare S. Marci Evangeli-
 stæ festum , in quo ex veteri instituto , quod
 in auctorem , ut communis fert opinio , agno-
 scit S. Gregorium PP. I. , sollempnis ad Va-
 ticanam Basilicam per Clerum Urbis suppli-
 catio habetur , ne occasionem ullam , qua
 populum sibi commissum spiritualibus cumu-
 laret beneficiis , & donis , præterire permit-
 teret , ex Ecclesiæ thesauro Indulgentias cle-

mentissime in illos est elargitus , qui piam il-
 lam supplicationem comitantes , vel Vatica-
 nam Basilicam , aut S. Marci templum devo-
 tionis impulsu invisentes , efficacissimas pre-
 ces effunderent ad divinam opem in tam
 arduo , ac sublimi Canonizationis negotio
 implorandam ; quas pariter Indulgentias &
 illis voluit attribui , qui eadem hæc perage-
 rent uno ex tribus diebus , quæ Ascensionis
 festum præcedunt , quæque Rogationum di-
 cuntur , quia publicæ sollempnesque supplica-
 tiones in illis instituuntur ; quæ supplicatio-
 nes per S. Mamertum Viennensem in Gal-
 lia Episcopum ad avertendas quammaximas
 calamitates , quibus illius regionis incolæ
 afflictabantur , inventæ ; ad finem vergente
 VIII. Ecclesiæ seculo , cum Urbs horribili qua-
 teretur terræmotu , ut divinum placaretur
 Numen , a Sancto Leone PP. III. in morem
 fuerunt receptæ : harum Indulgentiarum
 elargitionis SUMMUS PONTIFEX monitum vo-
 luit populum Urbis per hujusmodi edictum ,
 quod in foris , ac Basilicis fuit publice pro-
 positum .

MARCO ANTONIO del Titolo di S. Maria della
 Pace della S. R. C. Prete Card. Colonna
 della SANTITA' DI NOSTRO SIGNORE
 Vicario Generale &c.

„ LA SANTITA' DI NOSTRO SIGNORE fe-
 „ licemente Regnante niente più rav-
 „ visando giovevole in contingenze di tan-
 „ to bisogno , se non che per mezzo di re-
 „ plicate fervorose orazioni cercare , e me-
 „ ritare l'ajuto di validi , ed efficaci inter-
 „ cessori nel Cielo , tanto più che deve dif-
 „ porsi alla solenne Canonizzazione de' nuo-
 „ vi Santi , stima opportuno d' incomin-
 „ ciare ad approfittarsi della imminente
 „ Processione di S. Marco , e delle publi-
 „ che preghiere per antichissimo costume
 „ dalla Chiesa in tal tempo introdotte , ac-
 „ ciò queste sieno dirette ad implorargli an-
 „ cora da Sua Divina Maestà l'abbondanza
 „ de' suoi lumi supremi in sì grave , ed im-
 „ portante deliberazione . Si farà dunque
 „ secondo il solito la sudetta Processione

„ Ia

„ la mattina 25. del corrente mese , festa
 „ del Santo Evangelista per invocare con-
 „ le Litanie maggiori l'ajuto Divino, e l'in-
 „ tercessione della Beatissima Vergine, e de'
 „ Santi , dalla Chiesa di S. Marco alla Basi-
 „ lica di San. Pietro in Vaticano ; e per
 „ aumentare, e rinvigorire ad essa il divo-
 „ to, e numerofo concorso del suo dilettof-
 „ simo Popolo di Roma concede SUA SAN-
 „ TITA' l'Indulgenza di trent'anni, ed al-
 „ trentante quarantene a tutti i Fedeli dell'
 „ uno, e dell'altro sesso, che divotamente
 „ interverranno a tal Processione, ovvero
 „ visiteranno nel medesimo giorno l'una,
 „ e l'altra delle sopradette due Chiese, ed
 „ ivi pregheranno il Dator d'ogni bene,
 „ perchè si degni assistere il SANTO PADRE
 „ nel grande assunto della succennata Ca-
 „ nonizzazione, e perchè voglia riguarda-
 „ re con occhio di particolar clemenza
 „ tutte le presenti necessità della Chiesa e
 „ dello Stato ad esaltazione maggiore del
 „ suo nome, e della sua gloria.

„ Similmente concede SUA SANTITA' la
 „ medesima Indulgenza a quelli, che pure
 „ divotamente interverranno a qualsivoglia
 „ delle tre Processioni delle Rogazioni da
 „ farsi conforme il solito nei tre giorni im-
 „ mediatamente antecedenti alla solennità
 „ dell'Ascensione del Signore, cioè la pri-
 „ ma nel Lunedì 25. del prosimo mese di
 „ Maggio da Sant'Adriano a Santa Maria
 „ Maggiore; la seconda nel Martedì seguen-
 „ te 26. da Santa Maria Nuova a S. Giovan-
 „ ni in Laterano, e la terza nel Mercole-
 „ dì 27. detto da S. Lorenzo in Damaso a
 „ S. Pietro in Vaticano, ovvero visiteranno
 „ in uno de' sudetti giorni la Chiesa donde
 „ s'incamina, e quella dove termina la
 „ Processione di quel giorno, ed ivi pre-
 „ gheranno S. D. M. come sopra, unendo
 „ le loro particolari alle comuni orazioni
 „ secondo la pia intenzione della SANTITA'
 „ SUA.

„ Vuole in oltre SUA BEATITUDINE, che
 „ le Monache, Oblate, Zitelle, ed altre
 „ donne secolari, che colle debite licenze
 „ dimorano ne' Monasteri, o Conservatorj

„ approvati possano conseguire la medesima
 „ Indulgenza col recitare le Litanie solite
 „ ne' sudetti giorni, facendo divotamente
 „ la Processione per la loro Chiesa interio-
 „ re, Oratorio, Clausura, o Casa rispetti-
 „ vamente, e pregheranno il Signor Iddio
 „ per i bisogni di sopra espressi.

„ Esortiamo però tutti i Fedeli a non tra-
 „ scurare l'acquisto di questo spirituale te-
 „ soro, e a fare in detti giorni altre ope-
 „ re di cristiana pietà, non solo per mag-
 „ giormente meritar dal Signore il conse-
 „ guimento delle grazie desiderate, ma an-
 „ che per uniformarsi alle speciali premure
 „ di SUA BEATITUDINE.

„ In fine per ordine di SUA SANTITA' si
 „ ricorda specialmente tanto a quei, che
 „ compongono la detta Processione, quan-
 „ to a chiunque accompagnerà la medesi-
 „ ma, e le altre susseguenti delle Rogazio-
 „ ni di far risplendere tutta quella mode-
 „ stia, e divozione, con cui interiormente,
 „ ed esteriormente debbonsi accompagnare
 „ azioni sì sacre, affincchè da quella pietà,
 „ con cui si praticano possa conoscersi, che
 „ tali pubbliche preghiere secondo il loro
 „ istituto realmente si fanno per placare, e
 „ non per irritare lo sdegno del Signore,
 „ il quale con severi castighi suol punire le
 „ irriverenze, che si commettono nelle
 „ azioni ordinate al suo culto. Dato dalla
 „ nostra solita abitazione questo dì 17. Apri-
 „ le 1767.

M. A. Card. Vicario.

Gasparo Arciprete Ori Segretario.

Die S. Marco Evangelistae sacra Romanus
 populus consulenti PONTIFICI morem gerens
 pietatem summam, & religionem adversus
 Deum ostendit, incredibilis enim omnium
 ordinum multitudo non solum supplicatio-
 nem est comitata, verumetiam ad Vatica-
 nam Basilicam, & ad S. Marci templum pre-
 ces effusura frequens accessit.

Obtinet jam a multo tempore consuetu-
 do, ut Caussarum Canonizationum expleto
 atque absoluto judicio, cum primum ad sol-
 lemnia Canonizationis celebranda animum

PON-

PONTIFEX appulit in Consistorio secreto omnium Eminentissimorum Cardinalium in Romana Curia degentium sententiam exquirat: his, ut optime edocti atque instructi sint de Canonizandorum meritis ac virtutibus, antequam ad Consistorium veniant, in quo sensum animumque suum in medium proferant, eorundem BEATORUM Vitæ exhibentur, in quibus brevi, at dilucido sermone heroica facinora per BEATOS dum in humanis egerant patrata, miracula ab Altissimo ad illorum sanctitatem contestandam edita, necnon omnia, quæ ad iudicium harum Causarum recte riteque instituendum a Sacrorum Rituum Congregatione facta fuerent, relata leguntur. Vitæ huiusmodi, seu compendiarie historię, quia quæ in iisdem narrantur ex tabulario Sacrorum Rituum Congregationis desumuntur, a doctis ac cordatis viris, quibus R. P. D. Macedonius ejusdem Congregationis a Secretis id dederat negotii, litteris fuerant consignatæ: verum prudentissimus PONTIFEX, ne quæ in iisdem referuntur aliquis posset ullo pacto in dubium revocare, Illustrissimo Domino Carolo Alexio Pisani Fidei Promotori dedit in mandatis, ut priusquam publici juris efficerentur, hæc historias attente perlegeret, atque consideraret: igitur vir doctissimus nil diligentiarum in re tanta præmittendum ratus, improbo labore ingentes Processus ac summaria, ex quibus historię huiusmodi poterant comprobari diligenter perolvit, & cum nihil non certum ac evidentibus fulcitum probationibus offendisset, easdem historias ipse ex ejusdem PONTIFICIS præscripto in Eminentissimos Patres distribuit; quibus historiis ea quæ sequitur instructio de methodo in Consistorio servanda per Archiepiscopum Athenarum Pontificiis cæremoniis Præfectum fuit apposita.

Eminentiss., & Reverendis. Domine,

IN proximo secreto Consistorio per curesores de more indicendo, Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Feroni Congregationis Sacrorum Rituum Præfectus referet methodica, ac compendiosa narratione vitam, virtutes, & miracula, nec non acta universa in Causis Beatificationis, & Canonizationis BEATORUM JOANNIS CANTII Presbyteri Secularis, JOSEPHI CALASANTII Fundatoris Ordinis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, JOSEPHI A CUPERTINO Sacerdotis professi Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, HIERONYMI ÆMILIANI Fundatoris Clericorum Regularium Congregationis Somaschæ, SERAPHINI AB ASCULO Laici professi Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum, & tandem JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL Fundatricis Ordinis Monialium a Visitatione Sanctæ Mariæ nuncupatarum: SANCTISSIMUS autem DOMINUS NOSTER CLEMENS PAPA XIII. Fratrum suffragia exquiret: *An scilicet deveniendum sit ad sollemnem eorundem BEATORUM Canonizationem*: & singulæ Cardinales per verbum *placet*, vel *non placet*, sententias aperient. Ideo transmittuntur dilucida narratione compilata ea, quæ Sacrorum Rituum Congregatione prævio rigoroso examine admisit, & approbavit, ut inde Eminentia Vestra prælibare valeat, & præmature perpendere quidquid ad Dei gloriam, & Ecclesiæ Catholicæ decus magis expedire videbitur.

De Mandato SS. D. N. PAPÆ.

I. Archiepiscopus Athenarum Apost. Cærem. Præfectus.

COM-

COMPENDIUM.

Vitæ, virtutum, & miraculorum, necnon actorum in Caussa Canonizationis B. JOANNIS CANTII Presbyteri secularis, & in Universitate Academia Cracoviensis Sacræ Theologiæ Doctoris, & Professoris.
Ex Secretaria Congregationis Sac. Rituum.

JOANNES CANTIUS in oppido Kenty Cracoviensis Diocesis ex Stanislao viro Consulari, & Anna legitimis conjugibus, atque egregiis christianisque moribus conspicuis natus est anno Domini millesimo tercentesimo nonagesimo septimo Junii mensis die 24., qua Christi Præcursoris nativitatem commemorat Ecclesia; eique propterea in baptismo JOANNIS nomen fuit impositum.

Ab ipsa infantia piissimorum parentum studio, & sollicitudine christianæ pietatis rudimentis sedulo excultus, & divinæ gratiæ præventus auxiliis indolem ad omnia, quæ catholicæ sunt officia disciplinæ, pronam maxime præmonstravit. Erga parentes namque obsequentissimus pia & sancta eorum consilia, monitaque facile & libenter excipiebat, ac prompte fideliterque exequabatur; nil leve, aut puerile in verbis referebat, vel moribus, sed gravitatem, modestiam, ac senilem maturitatem.

Postquam pueritiæ annos sub optimorum parentum disciplina transegerat, & primis liberalium artium rudimentis imbutus jam fuerat, illorum consilio, & voluntate ad Academiam Cracoviensem non multo pridem ab Uladislao Jagellone Poloniae Rege fundatam, ad quam ex universa Polonia, exterisque regionibus plurimi adolescentes majorum studiorum causa confluebant, profectus est. Hujus Academiae scholas frequentans adolescens JOANNES philosophicis disciplinis sedulam adeo strenuamque navavit operam, ut in-

genii præstantia, & laboris assiduitate maximos ac celeres in ea scientia progressus fecerit; ac propterea gradu Baccalaurei primum, mox Magistri in philosophica facultate decorari promeruit.

Quum vero ad doctrinæ præstantiam miram adjungeret vitæ innocentiam, modestiam, & comitatem morum, constantemque ab omni genere mali fugam, factum est, ut non humanæ laudis, atque honoris cupiditate, sed eorum, qui ejus curam gerebant, incitamento illos sibi gradus comparaverit. Et quamvis profectum in studiis, & ingenii sui perspicacitatem numquam ostentare, sed omnino celare consuevisset, ne a christianæ humilitatis, quam ardentissime diligebat, institutis deficeret; impedire tamen non potuit, quin Academia universæ, ejusque Rectoribus comperta fuerit ejus ingenii vis, doctrinæque copia, quam propterea mirantes, ac suspicientes cum vitæ integritate conjunctam eum Decani munere in philosophica facultate semel iterumque decoratum voluerunt.

Nec multo post lauream etiam doctoralem in sacra theologia, & Sacerdotalem dignitatem consecutus est, majoribus inde stimulis incitatus ad exercitationem virtutum, vitæque sanctitatem. Quare divinæ gloriæ amplificandæ, adaugendæque impensiori studio, ac sollicitudine deinceps sese addixit.

Munere itaque Doctoris suscepto, quo humanis, divinisque litteris studiosam juventutem rite sancteque institueret, nullam omnino diligentiam, laborem nullum prætermisit, ac fugit; idque curavit in primis, ut quæ auditoribus suis traderet Evangelicæ doctrinæ prorsus consentirent; seque iisdem præberet exemplum bonorum operum, ut in ejus vitam quasi speculum intuentes non minus scientia, quam religione, ac pietate proficerent.

Nemo sane fuit inter Academiae professores, qui doctrinam sacram in scholis eo felicius interpretaretur, aut copiosius & efficacius in privatis colloquiis,

P

publi-

publicisque concionibus traderet, atque explicaret; quapropter eximii doctoris, & insignis concionatoris nomen, ac famam sibi comparavit. Porro illa ætate universæ scholæ per Britanniam, Hollandiam, atque Germaniam schismatici, hæretici-que dogmatis viro infectæ doctrina perversa adolescentium corrupiebant ingenium; soli Cracoviensis Academiæ professores orthodoxam a Romano purissimo fonte haustam, & Summorum Pontificum infallibili oraculo probatam, confirmatamque strenue sectabantur, edocebantque sapientiam; & præ cæteris Magister CANTIUS e cathedra juventutem, e suggestu populum indefinenter docebat, instruebatque in scientia Sanctorum, pietate nimirum, & recta morum disciplina; voceque, & exemplo vitiorum, & peccatorum genus omne maxime vituperabat, & apostolici pectoris libertate animadvertibat in deviantes ab evangelica lege; traditam vero ab ipso doctrinam præclarissimo signo Deus Optimus Maximus dignatus est confirmare.

Quum enim olim magnum excitatum fuisset incendium in platea S. Annæ, pluraque ædificia consumpsisset, quin voracissimi ignis impetus ulla humana arte coerceri posset, timendumque foret, ne universa civitas in favillam, & cinerem converteretur, misertus JOANNES tantæ populi afflictionis supremi clementiam, Numinis ferventi prece exorare cœpit, ut miseretur, & parceret afflictissimis civibus; dumque huic orationi efficacius insisteret, præsentem repente habuit virum ætate maturum, & aspectu venerabilem (Cracoviensem Episcopum S. Stanislaum fuisse ferunt) qui dulcissimis verbis ipsam solatus est, monuitque illius incendii vim jam ultra non processuram, præcepitque, ut populum commonefaceret longe majoris incendii calamitatem non multo post experturum, nisi poenitentiam egisset ad divinam placandam justitiam communibus peccatis nimium exasperatam. Surgens itaque VIR SANCTUS a sua oratione poe-

nitentiam toti populo prædicavit, eumque adhortatus est ad ponendum peccatis modum, ac finem, moresque in meliorem sanctioremque formam instituendos, prædicens, quod nisi dignos poenitentia fructus fecisset, sed novis peccatis divinam provocasset justitiam, graviori flagellu foret juste plectendus. Cohortationis hujus, quæ propheticum simul erat vaticinium, quamcito obliti sunt Cracovienses cives; quumque eorum peccata plurimum in dies multiplicarentur, gravius incendii, quod nullo modo extingui potuit, & magnam urbis partem in cinerem redegit, calamitatem subjerunt.

Quotidie rem divinam peragebat tanta religiosi cordis significatione, & pietatis æstu, ut qui aderant in admirationem rapti ad devotionem vehementer excitarentur. Hoc autem quum indignè ferret communis hostis diabolus, sacrificanti ipsi semel hyberno tempore in Ecclesia S. Annæ, quæ prope adiacet ædibus Academiæ, & ejus Sacrificio adstantibus, hirundinis assumpta specie per templum volitantis, garrientisque turbationem, ac molestiam inferre molitus est; sed agnitò dæmonis artificio, Misaque absoluta templi fores occlusit, & circumvolitantem, ac fugam quærentem avem apprehendit, atque elata manu terræ alidere dum vellet, deprecantibus, qui aderant, ut infanti, & divinorum ignaræ parcat aviculæ, respondit VIR SANCTUS: *Statim videbitis quod sit genus avis istius*; moxque eam in terram projecit, quæ continuo in colubrum conversa horribili sibilo terrorem simul, & admirationem spectatoribus ingessit, & confestim evanuit.

Egregiæ doctrinæ comites erant christianæ virtutes, in quibus vera consistit sapientia, quæ facilius in cordibus audientium inseritur, quando instructoris exemplo firmatur. Hac ergo sibi regula constituta, studium omne, ac diligentiam eo contulit, ut vitam suam dirigeret, componeretque ad severiora evangelicæ doctrinæ

„ doctrinæ instituta, & perfectam exemplo-
 „ rum Christi imitationem opera, moref-
 „ que sui exprimerent, ac referrent. Non
 „ ignorans autem humilitatem eam esse,
 „ qua mediante homo magis Christo assimi-
 „ latur, satagit omnino, ut hæc virtus al-
 „ tissimas in ejus corde figeret radices. In
 „ primis namque serio mente recogitans vi-
 „ lissimam hominis conditionem, & incom-
 „ prehensibilem Dei magnitudinem, huic
 „ honorem, laudem, & gloriam jure tan-
 „ tum deberi; illi vero contemptum, vi-
 „ tuperium, & dedecus convenire probe
 „ agnovit: proinde abjectissimam sui ipsius
 „ opinionem fovit semper, ratusque omni
 „ contemptu, & vilipendio dignum se esse,
 „ nemini unquam etsi vilissimo & plebejo
 „ homini seipsum præferre ausus est; sed
 „ cunctis se viliores, despiciabilioresque
 „ existimabat, & quamvis scientia, & in-
 „ tellectus perspicacia supra cæteros præsta-
 „ ret academicos, in privatis tamen, pu-
 „ blicisque disputationibus non ad pompam
 „ & fastum, neque ad inanem aucupandam
 „ gloriam, sed sinceræ dumtaxat veritatis
 „ studio subtilitatem ingenii sui palam effe-
 „ rebat. Nec ipsis academicis honoribus
 „ unquam superbiit; quinimo post adeptam
 „ Doctoris in sacra theologia dignitatem,
 „ multo magis quam antea humilitati stu-
 „ duit, satagitque despiciabilem coram aliis
 „ & abjectum apparere.

„ Per sæpe in communi Collegii residen-
 „ tia expertus est aliquot sui contemptores,
 „ & malignos detractores, sed, quæ erat
 „ profundissima ejus humilitas privatis sui
 „ contemptus occasionibus non contenta,
 „ vehementer angebatur quod non ab omni-
 „ bus despiceretur. Nam propter vitæ, mo-
 „ rumque sanctitatem maximo apud plerof-
 „ que academicos in honore habebatur.
 „ Itaque ut eorum de se opinionem, ac de-
 „ lãta sibi reverentiæ, atque æstimationis
 „ officia declinaret atque defugeret, pere-
 „ grinari ignotus ad exteras regiones con-
 „ stituit: vili propterea ac paupere veste in-
 „ dutus longa atque incommoda suscepit iti-
 „ nera, quæ pedibus semper conficiebat, semel

„ ad sancta Palæstinæ loca, quater vero ad
 „ Apostolorum limina Romam profectus ege-
 „ ni abjectique hominis specie, quo con-
 „ temptui ac ludibrio ab omnibus haberetur.
 „ Omnis malitiæ, & doli expers sinceri-
 „ tatem, ac simplicitatem tantam in ver-
 „ bis, & factis demonstravit semper, ut par-
 „ vulo recens nato similis esse videretur.
 „ Quod corde tenebat, lingua sincere lo-
 „ quebatur, & factis confirmabat; ab om-
 „ ni fraude, dolo, & mendacio quamma-
 „ xime alienus, quod quum omnibus com-
 „ pertum foret, tum quibusdam in primis
 „ latronibus, qui eidem Romam proficiscen-
 „ ti omnem furripuerunt, quam gerebat pro
 „ viatico pecuniam; quumque interrogatus
 „ ab illis si aliam forte absconditam habe-
 „ ret, negasset autem oblitus consutorum
 „ in veste aureorum; horum postea recor-
 „ datus revocavit latrones, illisque rever-
 „ sis: *Nolo, inquit, mentiri; accipite hæc,*
 „ *cujus eram oblitus, pecuniam.*
 „ Stupentes autem latrones tantam homi-
 „ nis simplicitatem, & sanctitatem, ac com-
 „ puncti jam ante sublatam restituerunt hu-
 „ militer rogantes, ut sibi ignosceret, quod
 „ facile a mitissimo & SANCTO VIRO impe-
 „ trarunt.

„ In patriam reversus virtutum omnium
 „ exercitatione animum excolebat, nihil in
 „ humanis quærens, vel appetens præter
 „ Deum, cui soli toto corde inhiabat, &
 „ mente. At vacante Paroecia loci Olkusz
 „ quinque milliariis Cracovia distantis una-
 „ nimi voto majorum Collegii professorum,
 „ ad quos collatio pertinebat, concredita
 „ est illius administratio VIRO SANCTO, qui
 „ munus libenter suscepit, atque in illius
 „ exercitio boni pastoris partes omnes im-
 „ plevit; exemplo enim irreprehensibilis
 „ vitæ, & frequenti divini verbi prædica-
 „ tione oves suæ curæ commissas ad accu-
 „ ratam divinæ legis observantiam, ac fu-
 „ gam ab omni genere mali allicere ac per-
 „ trahere satagit; sed non multo post tem-
 „ pore Paroeciam illam resignavit, ratus
 „ animarum curam gravissimum onus esse,
 „ & periculi plenam. Metuebat scilicet,

„ ne in eo munere diutius obeundo com-
 „ plurium sese ommissionis culparum reum
 „ coram Deo statueret . Itaque ad Colle-
 „ gium reversus, theologiam docere per-
 „ rexit .

„ Castitatem mentis, & corporis imma-
 „ culatam servavit, creberrimis jejuniis car-
 „ nem maceravit, & flagris, asperique cili-
 „ cii usu perpetuo edomuit ac subegit . In
 „ patientia benignus, in fide fortis, in cari-
 „ tate fervidus, in contemplatione sublimis,
 „ in expectatione patiens, in abstinentia sin-
 „ gularis, nihil in ore habens nisi Dominum
 „ Jesum, & nomen sanctissimæ Matris ejus Ma-
 „ riæ; cibus ejus parcissimus vix ad vitæ su-
 „ stentationem, numquam vero ad volupta-
 „ tem; vestis obsoleta non ad frigus pro-
 „ pulsandum, sed ad nuditatem tegendam;
 „ somnus quoque brevissimus: vix enim eo
 „ fatigatum jejuniis, & spiritualibus ac lit-
 „ terariis exercitationibus languidum cor-
 „ pus reficiebat . Lectulus nuda semper hu-
 „ mus; ursina vero pelle senio confectus ob
 „ naturalem calorem jam deficientem usus
 „ est ad se calefaciendum . Postquam sacræ
 „ theologiæ Doctor renunciatus est carnem
 „ amplius non comedit .

„ Quum vero semel magno carnis come-
 „ dendæ appetitû daemone arte excitato
 „ teneretur, suillam carnem, quam assari
 „ jufferat vix ab igne amotam accepit, ea-
 „ que faciem, dorsumque graviter commu-
 „ culans, adurensque seipsum severe expro-
 „ bravit, inquiens: *Carnem caro expetivi-
 „ sti? vescere igitur illa ad satietatem;* &
 „ nec quidem degustatam in mensa relin-
 „ quens ad orandum illico secessit, effica-
 „ cissimeque Deum deprecatus est, ut ab
 „ ejusmodi tentationibus, atque a pruritu
 „ libidinis deinceps liberaretur, & exaudiri
 „ promeruit; suppetias ferente Deipara
 „ Virgine, quæ cum Pueru Jesu visibilem
 „ illi se exhibens sertum candidum servatæ
 „ virginitatis præmium, futuræque thesse-
 „ ram gloriæ porrexit .

„ Peccatum tanto prosequeretur horrore,
 „ ut levis culpas ita ploraret, ac si graves
 „ essent atque lethales; nil vero unquam

„ reprehensibile in ejus verbis, & operi-
 „ bus animadversum est . In Capitulis, con-
 „ gregationibus, aut colloquiis doctorum,
 „ & magistrorum quum aliquid veri dicen-
 „ dum sibi putasset, quo aliquorum animum
 „ offendisse, atque exasperasse deinde time-
 „ ret, illos seorsim conveniebat, antequam
 „ ad aram rem divinam peracturus accede-
 „ ret, hisque humillimis compellabat ver-
 „ bis: *Vado ad officium divinum, rogo te,
 „ parce mihi, si acerbo aliquo verbo te
 „ laesi;* neque recedebat prius, quam cum
 „ illorum singulis perfectæ reconciliationis
 „ foedus inivisset . Ipse vero ab aliis aspero
 „ & injurioso verbo laceffit humiliter ac
 „ mansuete siluit semper, tacitus mente
 „ revolvens canonem, quem fidelissime ob-
 „ servare proposuerat, & ad sui aliorum-
 „ que instructionem mensæ sedilibus, parie-
 „ ribusque cubiculi, portis, & libris in-
 „ scriptum habuit quoad vixit:

„ *Conturbare cave, non est placare suave .*

„ *Diffamare cave; nam revocare grave .*

„ Quare irrogatas sibi quascumque injurias
 „ perpetuæ oblivioni tradidit semper, idem-
 „ que alios docuit, ut Divini Magistri exem-
 „ pla pressius imitarentur .

„ Opera utriusque misericordiæ jugiter
 „ exercebat, consilia petentibus dando, af-
 „ flictos, moerentesque solando, hospitio
 „ excipiendo pauperes advenas, & peregri-
 „ nos, carceribus mancipatos visitando,
 „ & vestes, ac calceamenta quotannis suo
 „ ære coempta mendicis utriusque sexus di-
 „ stribuendo, cum quibus etiam stipendium
 „ suorum laborum annuatim dividebat, mi-
 „ nore sibi parte reservata, majore vero in
 „ beneficium indigentium liberaliter erogata .
 „ Quumque aliquoties e Collegio egres-
 „ sus in pauperem excalceatum offendisset,
 „ calceos sibi detractos generose illi do-
 „ navit, & nudos suos pedes demisso pal-
 „ lio obtegens, ne discalceatus per vias in-
 „ cedere ab ullo videretur, domum regres-
 „ sus est .

„ In festo Nativitatis Domini nostri Jesu
 „ Christi pergens ad Ecclesiam matutinarum
 „ laudes recitaturus, pauperem supra nivem
 „ jacen-

„ jacentem , frigoris rigore toto corpore
 „ contremiscentem , ærumnæque suæ com-
 „ miserationem , ac subsidium postulantem
 „ vidit , excepitque , pietate commotus ve-
 „ stem suam illi dedit , quam postea ex Ec-
 „ clesia redux a Deipara sibi restitutam in
 „ proprio cubiculo insperato reperiit . Die
 „ altera , dum adhuc esum carnis sibi non
 „ interdixerat , discumbens in coenaculo
 „ cum suis collegis , audita voce pauperis
 „ prope Collegium pertranseuntis , & stipem
 „ petentis frustum carnis sibi subtractum ,
 „ jussit ad illum afferri , quod misericordiæ
 „ opus maxime admirati sunt commensales
 „ singuli ; sed magis deinde obstupuerunt ,
 „ quod repente illud supra mensam repo-
 „ situm conspexerunt , itaut a Sanctissima
 „ Dei Genitrice VIRO SANCTO restitutum .
 „ nonnulli crediderint , ut eo vesceretur .
 „ Ab hoc autem singulari prodigio ex-
 „ citati professores majoris Collegii consti-
 „ tuerunt inter se unum pauperem quotidie
 „ commensalem habere , atque pari victu ,
 „ quo quisque ipsorum uteretur enutrire ;
 „ quæ piissima consuetudo viget adhuc no-
 „ stris temporibus . Quod si aliquando con-
 „ tingat venire pauperem ante januam tri-
 „ clinii , professoribus jam prandentibus , is ,
 „ qui discumbentibus ministrat , eum , qui
 „ primus ad mensam sedet de pauperis com-
 „ monet adventu dicens : *Pauper venit* ;
 „ ille vero respondet : *Christus venit* , sta-
 „ timque præbet illi paratam victus eleemo-
 „ synam ; SANCTI quoque VIRI exemplo a
 „ professoribus nonnullis legata perpetua in-
 „ stituta sunt ad vestiendos quotannis pau-
 „ peres nuditate laborantes , & de gremio
 „ professorum unus eligitur , cui ex officio
 „ onus incumbit exigendi annuos fructus
 „ istiusmodi legatorum , & pauperes ve-
 „ stiendi .

„ Tanta autem infederat in corde SANCTI
 „ VIRI erga pauperes & afflictos commise-
 „ ratio , ut nullum esset calamitatis , & mi-
 „ serix genus , cui alacriter prompteque
 „ occurrere negligeret , & hanc Famuli sui
 „ caritatem Deus stupendis signis sibi gra-
 „ tam acceptamque fore declaravit . Die

„ namque 16. Junii 1464. excipiens vocem
 „ flentis cujusdam ancillæ , quæ amphoram
 „ lacte plenam de manibus forte collapsam
 „ fregerat , & duritiem severitatemque do-
 „ minæ suæ altis gemitibus accusabat , eam
 „ adivit , collectisque fragmentis , brevi ad
 „ Deum fusa oratione , integram illi resti-
 „ tuit , atque aqua e fluvio Rudava ad moe-
 „ nia Cracoviensis urbis excurrente reple-
 „ ri jussit , quam in lac , novis fuis ad Deum
 „ precibus , subinde convertit .

„ Christum Dominum pro redemptione
 „ humani generis passum tenerrimo pieta-
 „ tis sensu prosequutus semper est ; & ideo
 „ in jugi contemplatione mysteriorum ejus
 „ vitæ passionis & mortis assiduo ferme ver-
 „ sabatur , pro ipsius amore laboriosa quæ-
 „ que , & corpori dura , ac permolesta pa-
 „ ti , & vehementer cupiebat , & pro vi-
 „ ribus patiendi occasiones captabat . Eo in-
 „ citatus pio sanctoque desiderio in Palæsti-
 „ nam usque ad Christi Domini sepulcrum
 „ visitandum peregrinari deliberavit , nullo
 „ terræ , marisque periculo territus , nulla
 „ longinqui itineris , viarumque difficulta-
 „ te . Adjunctis ergo sibi sociis aliquibus ,
 „ petitaque ab Episcopo Cracoviensi disce-
 „ dendæ venia , ac benedictione abiit in re-
 „ gionem illam maxime dissitam , pedes sem-
 „ per itinerans , & sarcinula sua humeros
 „ onerans more vilium pauperumque
 „ peregrinorum , nec equitare umquam a
 „ sociis , licet vehementer rogatus , voluit ubi-
 „ que terrestre iter perageretur . Ubi Ter-
 „ ram sanctam pervenit eximix suæ pieta-
 „ tis erga Christum Dominum argumenta de-
 „ dit luculentissima , tellurem illam , quam
 „ divinus Redemptor calcaverat , & pre-
 „ tiosissimo suo sanguine conspererat tener-
 „ rime exosculans , & piis lacrymis mæde-
 „ faciens non sine maximo cordis sui solæ-
 „ tio , ac spirituali voluptate , sepulcrum
 „ vero gloriosissimum sui Redemptoris con-
 „ spiciens actus memoria immensæ beneficii
 „ redemptionis nostræ in lacrymas solutus
 „ grates egit perquam maximas unigenito
 „ Dei Filio , qui humanæ salutis causa mor-
 „ talem carnem assumere , & acerbissimam
 „ mor-

„ mortem supra Crucis patibulum sustine-
 „ re dignatus est. Quamdiu Hierosolyma
 „ versatus est, ne momento quidem a Domi-
 „ nica passione cogitationes abduxit, jugi
 „ lacrymarum vi, & corde vehementi com-
 „ punctione transfixo singula recolens atque
 „ revolvens Servatoris nostri tormenta: Tur-
 „ carum vero impietatem, & infensum in
 „ christianam Fidem animum magnopere
 „ detestatus, eorum cœcitatē, ac falsæ
 „ religionis superstitionem palam coargue-
 „ re, atque exprobrare non trepidavit, ut
 „ ad Evangelicæ veritatis lucem eos addu-
 „ ceret. Nullo proinde absterritus vitæ pe-
 „ riculo sese martyrio, cuius desiderio vehe-
 „ menter æstuabat non semel objecit, quod
 „ tamen consequi minime potuit, propte-
 „ rea quod a Barbaris illis, atque infideli-
 „ bus non patienter modo, sed libenter
 „ audiretur.

„ Divinæ dilectionis ardore cor ejus adeo
 „ vehementer æstuabat, ut non nisi de Deo
 „ cogitare, de Deo loqui, cum eo dum-
 „ taxat agere posse videretur; quare vix ab-
 „ soluta muneris sui in scholis exercitatione
 „ templum illico adibat, atque in preces,
 „ & lacrymas effusus ante positum in altari
 „ divinæ Eucharistiæ Sacramentum ad ho-
 „ ras perstabat. Noctes vero ipsas pene
 „ integras orando transigebat ante Imagi-
 „ nem Christi Domini prope Collegii majo-
 „ ris fores positam, quæ eundem e transi-
 „ xo latere copioso manantem sanguine
 „ representabat; ibique in Dominicæ pas-
 „ sionis mysteria profunda meditatione in-
 „ tentus non semel in diuturnam ecstasim ra-
 „ piebatur. Ab eadem porro Imagine su-
 „ pernas voces persæpe audisse fertur, qui-
 „ bus mirifice recreatus in arrepto sancti-
 „ tatis cursu confirmabatur. Imago autem
 „ illam quum mortuo SANCTO VIRO ad Ec-
 „ clesiam Sanctæ Annæ majoris veneratio-
 „ nis ergo translata fuisset, sponte ad lo-
 „ cum, unde amota fuerat reversa perhi-
 „ betur.

„ Virorum sanctorum, qui tunc Craco-
 „ via vivebant familiari consuetudine uti
 „ consuevit, quorum colloquiis, & exem-

„ plo ad Deum ardentius diligendum, at-
 „ que evangelicam alacrius decurrendam
 „ perfectionis viam vehementius excitaba-
 „ tur. Hi fuerunt BB. Sventoslaus, Simon
 „ de Lipnica, Stanislaus Casimiritanus, Isa-
 „ ias ex Eremitis S. Augustini, & Michael
 „ Ordinis Sanctæ Mariæ de Metro. Horum
 „ sanctissimorum virorum æmulari innocen-
 „ tiam vitæ, morumque perfectionem im-
 „ pense studebat, & quas in singulis mira-
 „ batur virtutes in se referre nitebatur.

„ Septimum supra sexagesimum ætatis an-
 „ num quum attigisset, languescens jam
 „ corporales vires persentiens dissolutionis
 „ suæ tempus imminere cognovit; quare
 „ totum eo contulit studium, ut ad mortem
 „ se quamdiligentissime compararet. In pri-
 „ mis ergo quidquid penes se retinebat in
 „ necessarium usum, commodumque pau-
 „ peribus distribuit; deinde conscientia
 „ sacra exomologesi rite expiata, sanctissi-
 „ moque Christi corpore refectus lectulo de-
 „ cubuit Christi Domini adventum impavi-
 „ de & hilariter præstolaturus. Morbo in-
 „ gravescente, cœlestis gloriæ incensus de-
 „ siderio ad Dominum persæpe clamabat
 „ cum Psalmista: *Hei mihi Domine quia in-
 „ colatus meus prolongatus est!* aliisque
 „ piissimis, quibus uti solebat verbis cum
 „ Deo loqui continenter audiebatur, Sacro
 „ tandem munitus Viatice corporis Domini
 „ collegas suos ferventissimo allocutus ser-
 „ mone, eos impense hortatus est ad mu-
 „ tuam caritatem, pietatem, omnemque
 „ religionem; moxque spiritum suum Chri-
 „ sto Servatori devotissime commendans,
 „ die 24. Decembris in pervigilio Nativi-
 „ tatis Dominicæ anno æræ christiænæ 1473.
 „ feliciter ab ergastulo carnis solutus ad
 „ sempiterna gaudia evolavit.

„ Corpus ejus ingenti Cracoviensium ci-
 „ vium mœrore, & veneratione in Eccle-
 „ sia Collegiata S. Annæ sepultum multis
 „ statim clarescere cœpit miraculis, quæ
 „ fideles magna frequentia ad ipsum ve-
 „ nerandum traxerunt; adaucto vero popu-
 „ lorum concursu idem corpus integrum il-
 „ læsumque repertum in decentiorem lo-
 „ cum

„ cum translatum est, & in magnificum ex
 „ selecto lapide sepulcrum invecum. Ab
 „ illo sepulcro post centum triginta ab obi-
 „ tu VIRI SANCTI annos recluso mirabilis &
 „ suavissimus odor manavit a multis perce-
 „ ptus; cujus prodigii fama per civitatem
 „ evulgata adauxit magnopere veneratorum
 „ frequentiam, hujusque rei veritas testi-
 „ monio fide dignorum testium confirmata
 „ est. Cracoviensis vero Academiae profes-
 „ sores vestem SANCTI VIRI purpuream,
 „ quam Reverendam vocant, eaque col-
 „ legæ majores uti solent in disputationi-
 „ bus, pro reliquia religiose asservarunt,
 „ & hanc decanus quilibet philosophiæ re-
 „ cens electus induit, quum sui officii jura-
 „ mentum sollemniter præstat, renovatque
 „ bis singulis annis, ut per hanc cæremo-
 „ niam excitetur in ipso memoria SANCTI
 „ DOCTORIS, & ad imitanda illius exempla
 „ in erudienda juventute, in muneribus;
 „ atque laboribus academicis extimuletur.
 „ Percrebescente in dies ejus sanctitatis,
 „ & miraculorum fama constructus est a Cra-
 „ coviensi Episcopo Processus de vita, mo-
 „ ribus, & miraculis illius, præviaque istius
 „ discussione san. mem. Urbanus PP. VIII.
 „ per specialem Commissionem propria ma-
 „ nu signatam Causam discutiendam commi-
 „ sit Congregationi Sacrorum Rituum, man-
 „ davitque, quod omiſsa generali, ad inqui-
 „ sitionem specialem deveniretur; quæ ta-
 „ men institui quum non potuisset, Causa
 „ siluit usque ad annum 1666., quo tandem
 „ reassumpta est, & a fel. record. PP. Ale-
 „ xandro VII. prævio consilio, & voto di-
 „ ctæ Sacræ Congregationis nova Commissio
 „ in statu, & terminis, in quibus Causa
 „ ipsa reperiebatur signata. Quia vero su-
 „ pervenerant decreta generalia san. mem.
 „ Urbani VIII. expediri oportuit eodem
 „ anno litteras remissoriales ad constru-
 „ dum Processum particularem super cul-
 „ tu immemorabili BEATO VIRO exhibitio,
 „ Casum exceptum faciente a dictis decre-
 „ tis generalibus, cujus declaratio, & re-
 „ spectiva approbatio prodiit postea die 20.
 „ Martii 1676.

„ Expeditis successive novis litteris remis-
 „ sorialibus pro instruenda inquisitione spe-
 „ ciali, dum hæc peragebatur, san. mem.
 „ Innocentius PP. XI. ad preces Poloniæ
 „ Regis die 27. Septembris 1680. benigne
 „ indulſit, ut in die anniversaria obitus BEA-
 „ TI Officium, & Missa de communi Confes-
 „ soris non Pontificis sub ritu duplicis in ci-
 „ vitate Cracoviæ, & universo Regno Polo-
 „ niæ recitari, & celebrari posset, paullo-
 „ que post Sacra Rituum Congregatio justis
 „ de causis permota concessit, ut annum
 „ ipsius BEATI festum transferretur ad diem
 „ 19. Octobris.

„ Absoluto jam vero Processu Apostolico
 „ specialis inquisitionis, istiusque validitate
 „ die 5. Junii 1698. approbata, assumptum
 „ est examen operum in Processu dictæ spe-
 „ cialis inquisitionis compulsatorum, quæ
 „ falso BEATO attributa fuisse tandem com-
 „ pertum quum habuisset Sacra ipsa Rituum
 „ Congregatio ideo die 17. Septemb. 1730.
 „ declaravit: *Non constare, quod opera in*
 „ *Processu Apostolico compulsata, & BEATO*
 „ *attributa, essent ipsius BEATI, ideo proce-*
 „ *di posse ad ulteriora.* Discussæ subinde
 „ quum fuerint virtutes in gradu heroico
 „ ipsius BEATI, die 4. Julii 1733. approba-
 „ tionem ab eadem Sacra Rituum Congre-
 „ gatione consecutæ sunt.

„ Quum vero interim electus fuisset BEA-
 „ TUS in Compatronum principalem totius
 „ Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Lithua-
 „ niæ, die 16. Februarii 1737. confirmavit
 „ Sacra Rituum Congregatio istiusmodi ele-
 „ ctionem, elevavitque ritum Officii in
 „ ejusdem BEATI honorem jam concessi ad
 „ duplicem primæ classis cum octava; &
 „ postea die 31. Martii 1739. approbavit
 „ orationem, & lectiones proprias secundi
 „ nocturni pro eodem Officio.

„ Denique discussioni, & examini suba-
 „ ctis miraculis, super quibus Apostolicus
 „ Processus rite instructus pro valido fuerat
 „ approbatus die 5. Septembris 1739. sub
 „ Pontificatu san. mem. Benedicti XIV., Pon-
 „ tifex hic nullum super illis decretum edi-
 „ dit; nam proposita, & Suffragantium vo-

„ to

„ to probata ob novam legem ab ipso Pon-
 „ tifice de ejusmodi Caussis evulgatam in nu-
 „ mero sufficienti ad obtinendam Canoni-
 „ zationem BEATI non erant; quare necesse
 „ fuit alium construere Apostolicum Procef-
 „ sum super aliis recentioribus miraculis .
 „ Ex his vero tria in Generali Congregatio-
 „ ne coram se proposita , & mature exami-
 „ nata SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER PP.
 „ CLEMENS XIII. ; & alia duo ex illis prius
 „ discussis coram Prædecessore suo Benedi-
 „ cto XIV. plausu a Suffragatoribus excep-
 „ ptis, quæ tamen coram se in particulari
 „ Congregatione denuo reponi, rigidam-
 „ que ad trutinam iterum revocari voluit,
 „ approbavit, quatuor scilicet in tertio ge-
 „ nere, & sunt I. instantaneæ sanationis
 „ pueri Sebastiani Luzark ab hæreditariâ,
 „ & confirmata phthisi. II. subitæ sanatio-
 „ nis puellæ Hedwigis Paskownæ ab acuta
 „ feбри cum integra, & absoluta virium
 „ omnium restitutione. III. instantaneæ sa-
 „ nationis Mariannæ Gawlickæ a gravi per-
 „ niciosa feбри in mortis agonem adductæ
 „ cum subita & perfecta virium reintegra-
 „ tione. Ac IV. instantaneæ, & integræ sa-
 „ nationis magni & profundi ulceris a jugulo
 „ ad fauces usque fere omnia præter tendi-
 „ nes, & majora vasa depasti, & foetidissi-
 „ ma taba scatentis cum alimentorum per
 „ ejusdem ostium lapsu in persona Antonii
 „ Olexowic: unum vero in secundo gene-
 „ re, hoc est regressus mercium in flumen
 „ Sola prolapsarum, & præterfluentium,
 „ aquarum impetu procul raptarum adver-
 „ so flumine ad locum demersionis.

„ Quibus omnibus stantibus, idem SANCTIS-
 „ SIMUS DOMINUS NOSTER, fuis prius ad
 „ Deum precibus, & Divini Paraclyti lumi-
 „ ne enixe expetito die 2. Februarii cur-
 „ rentis anni festo Purificationis Beatæ Ma-
 „ riæ Virginis decretum Canonizationis B.
 „ JOANNIS quodcumque faciendæ pro-
 „ nunciavit, pro cujus executione suppli-
 „ cationibus Regum, & christianorum
 „ Principum initio Caussæ Sanctæ Sedi por-
 „ rectis modo suas etiam humillimas adjun-
 „ gunt hodiernus Rex, Magnatesque Poloni

„ Regni, præsertim Ecclesiastici, Craco-
 „ viensis Senatus, & Academiæ ejusdem ci-
 „ vitatis collegæ omnes, atque professores.

COMPENDIUM.

Vita, virtutum, & miraculorum, necnon
 actorum in Caussa Canonizationis B. JO-
 SEPHI CALASANCTII A MATRE
 DEI Ordinis Clericorum Regularium
 Scholarum Piarum Fundatoris.
 Ex Secretaria Congregationis
 Sacrorum Rituum.

„ JOSEPHUS A MATRE DEI, cui Ordo Cle-
 „ ricorum Regularium Scholarum Pia-
 „ rum suum debet exordium, Petraltæ
 „ Salis Aragoniæ oppido perillustri anno a
 „ virginali partu 1556. tertio Idus Septem-
 „ bris in lucem venit, parentes nactus Pe-
 „ trum ex vetustissimo, clarissimoque genere
 „ CALASANCTORUM, & Mariam Gastoniatræ
 „ sua non minus, quam majorum suorum
 „ gloria cum primis nobilem. Puer mira de-
 „ dit futuræ sanctimonix, futuræ puerorum
 „ institutionis, futuræ animi fortitudinis ar-
 „ gumenta. Eorum incommodorum, quæ in
 „ primam ætatem ingruunt, patientissimus
 „ summam semper prætulit morum suavita-
 „ tem, & mansuetudinem cum æquabili vul-
 „ tus hilaritate conjunctam, vix Jesu, &
 „ Mariæ nomina usurpare balbutiens cœpit;
 „ mirum, quantum his delectaretur, quam
 „ sæpe, quantoque cum gaudio repeteret!
 „ Ut vero orationem Dominicam, & Vir-
 „ ginis Salutationem Angelicam memoriæ
 „ mandavit, eo precandi genere delecta-
 „ tus, quo distincto in decades utimur (Ro-
 „ sarium dicimus) illud rite, pieque fre-
 „ quentabat, & ut rite, pieque frequenta-
 „ retur, aliis erat incitamento. In dæmo-
 „ nem vero, quem audierat a parentibus,
 „ bestiam esse immanissimam, quæ licet
 „ æternis oppressa vinculis, arrogantia ta-
 „ men intoleranda bellum impium, ac ne-
 „ farium non minus contra homines gere-
 „ ret, quam contra Deum, quo nihil hu-
 „ „ manq

„mano generi perniciosus, Divino Numi-
 „ni odiosus nihil, explicari non potest,
 „quo odio ab eo usque tempore exarserit.
 „Ratus occidi posse, congregatæ sibi æqua-
 „lium multitudinis dux eum ensiculo per-
 „sequebatur, provocabat ad pugnam, &
 „tanquam timido magnis vocibus insulta-
 „bat. Quum aliquando umbram aspectu
 „horrificam, fœdam, luridam in medio
 „arboris conspexisset, arbitratus eam esse,
 „ut erat, bestiam, quam inquirebat, cita-
 „to gradu illam ascendit; sed dum ictum
 „in eam vibrat, & increpat, umbra fu-
 „git, & evanescit: fractoque, licet vali-
 „do, cui insistit, trunco, præcep ad ter-
 „ram fertur, nulli tamen obnoxius vulne-
 „ri, præservante, qui hos impetus dede-
 „rat, Divino Spiritu.

„Crescente ætate crevit in eo pietas,
 „creverunt Instituti ab eo fundandi, exer-
 „cendique præludia. Ab otio, ac lusbis
 „alienissimus, de nulla re magis cogitabat,
 „quam de alenda in se innocentia, de pie-
 „tate in æqualibus augenda, propagan-
 „daque: nunquam lætior, quam quum
 „puerorum corona cinctus, quos spe, pro-
 „missis, præmiis alliciebat, eos vel primis
 „Religionis nostræ capitibus erudiret, vel
 „tamquam a suggestu præco nobilis admo-
 „neret, & hortaretur, nequid temere, ne-
 „quid improbe admitterent: ut Deum ti-
 „merent, & a vitiis, & peccatis desiste-
 „rent, quæ sic Deus odisset, ut, qui se iis
 „dederent, vivos sæpe gravi poena multa-
 „ret: mortuos certe æternis ignibus cru-
 „ciaret. Hæc frequenter quum pueris præ-
 „dicaret, suoque præiret exemplo cultu in
 „Deum, & Coelites summo, veneratione
 „erga Beatissimam Virginem maxima, sin-
 „gulari observantia erga parentes, illud
 „consequabatur, ut sanctulus ab omnibus
 „& haberetur, & vocaretur, & esset: pue-
 „rorum autem chorus sensim fieret aut
 „emendatior, aut melior.

„Ut excessit ab iis artibus, quibus ætas
 „puerilis ad humanitatem informari solet,
 „studiis scientiarum, & legum operam de-
 „dit partim Ilærdæ, partim Valentia, par-

„tim Compluti tanto cum fructu, ut nulli
 „esset in humanarum, divinarumque re-
 „rum cognitione secundus. Quoniam ve-
 „ro non major eum urgebat scientiarum
 „acquirendarum, quam innocentia in fe-
 „conservandæ, augendæque pietatis sollici-
 „tudo, hinc doctrina quidem, sed multo
 „magis morum candore, & sanctimonia su-
 „pra cæteros semper, & ubique resplen-
 „duit. Ita se igitur in illa lubrica ætate
 „continuit, ut nihil eidem daret, nihil
 „voluptati concederet; sed tempus omne
 „aut litteris, aut pietatis, aut religionis
 „officiis impenderet. Solitudinis amanti-
 „mus consuetudinem vitabat æqualium: ra-
 „roque pedem, nisi si aliqua sacra ædes
 „adeunda esset, quod erat quotidianum,
 „& frequens, domo efferebat. Quod si eum
 „vel ratio studiorum, vel aliqua necessitu-
 „do cum æqualibus, aliisque conversari
 „aliquando compelleret, tantam mode-
 „stiam, & comitatem in eorum consuetu-
 „dine retinebat, ut benevolentiam sibi om-
 „nium conciliaret. In pauperibus, & ege-
 „nis pecunia juvandis, ciboque satiandis
 „largissimus: in divinis Mysteriis partici-
 „pandis frequentissimus: idque tanto men-
 „tis ardore, tanta gratiarum actione, ut
 „in sui spectaculum adstantium oculos, ani-
 „mosque converteret: in æternis secum at-
 „tentius reputandis totus cogitatione, &
 „animo in Coelis: in animi, corporisque
 „castitate servanda sic vigilans, ut nemini
 „unquam adhuc etiam pueri, ac pene in-
 „fantis licuerit, urgente quamquam mor-
 „bo, videre partem corporis nudam, ne
 „matri quidem, fœminæ, si quæ ulla, le-
 „cissimæ probitatis.

„Quum igitur studia sua cum pietate,
 „tantaque virtute conjungeret, præcepto-
 „ribus, nedum condiscipulis sic erat ad-
 „mirationi, ut eum plane venerarentur.
 „Itaque quum more, institutoque majo-
 „rum de principe juventutis renunciando
 „Ilærdæ ageretur, isque esset feligendus,
 „quem unum omnium ducerent probatissi-
 „mum, JOSEPHO, quem, cunctis litteræ mo-
 „resque fecerant supra cæteros honorabi-
 „lem,

lem , hic principatus delatus est com-
munibus magistrorum , discipulorumque
suffragiis . Praefecturam hanc vero non ad
honorem solum sibi traditam JOSEPHUS
censuit ; sed assiduitate , studio , diligen-
tia , exemplo ita administravit , ut in dis-
sidiis inter condiscipulos componendis ,
in corrigendis vitiis , in excitandis virtu-
tibus ejus prudentiam , auctoritatem , fi-
dem boni diligenter , improbi formida-
rent , omnes admirarentur . Non defue-
re praeclearissimi viri , qui universam ea-
rum scholarum adolescentiam conside-
rantes , agente JOSEPHO , eo adductam ef-
se , ut assidua in templis , in scholis dili-
gens , in xenodochiis frequens ipsum
auctorem , hortatoremque imitaretur : in
disputationibus autem moderate , in fa-
miliaribus colloquiis verecunde , in ipsis
quoque solatiis innocenter , & sobrie ver-
saretur , non hominem , sed Angelum stu-
diosæ illi juventuti praefectum principem
praedicarent . Nemo , vel impudentissi-
mus erat , qui , ubi JOSEPHUS inerat , aut
quicquam diceret improbe , aut faceret
impudenter : nemo , qui , CALASANCTIO
comite , malum non vitaret , bonum eo-
dem auspice non sequeretur .

His tantæ virtutis non jam præludiis ,
sed argumentis non poterat , qui bonis
omnibus infensus est , infernalis hostis non
accerrime concitari : eoque magis , quod
hæc majores sibi imposterum clades por-
tendebant . Hinc ut tantam virtutem de
gradu dejiceret , nullas omittendas sta-
tuit , quas crederet opportunissimas , ma-
chinationes . Videbat frustra jam pridem
formas sese induisse ferarum luridas , im-
manesque , ut JOSEPHUM adhuc adolescen-
tulum stans precum horis cum Domino
conversantem averteret : videbat frustra
conatum fuisse in puteum eum detrude-
re , & mergere , ut ejus unius ruina ab iis
sibi consuleret , qui JOSEPHI hortationibus ,
exemplisque imposterum animati præcla-
ris operibus tenebrarum regnum labefa-
cassent . Expertus fuerat malo suo , JOSE-
PHUM , generosa ut solet virtus , ab insi-

diis evasisse fortiolem , & larvas omnes
Deo beneficentem dissipasse metuendum
magis quam metuentem . Ad ea igitur ar-
ma sibi confugiendum nequissimus cen-
suit , quibus de juvenibus praesertim ple-
rumque triumphat , ad ea scilicet ignea
tela , quæ oportune retundere , nedum
prorsus infringere , habendum est fere lo-
co prodigii . Itaque eodem modo , quo
olim alterum in Ægypto Josephum , ita
illustri cujusdam foeminae , cum qua Cala-
sanctiis erat necessitudo , impotentia , in-
citamentis , illecebris , precibus JOSE-
PHUM hunc nostrum quartum vitæ lustrum
agentem , nec quicquam tale tunc suspi-
cantem non minus impudentissime , quam
fortissime aggreditur . Sed cujus adhuc
pueri incipientem virtutem vincere non
potuerat , multo minus confirmatam in
juvene , qui in clientelam a Beatissima
Matre Virgine jam pridem acceptus ejus
patrocinio perfruebatur . Ab ea enim do-
mo foeminaeque conspectu se statim prori-
piens recta convolvit ad templum . Ibi
prostratus ad aram Virginis Deo , ipsique
& egit , & habuit gratias , quas potuit ,
maximas . Castimoniam votum , quo se jam
obstrinxerat , confirmavit , & ut veniam
mulieri nobilissima suppliciter imploraret ,
nullos singultus , nullas preces omisit . Sed
nondum satis . Prudenter veritus , ne , si
diutius Valentiae moraretur , & matro-
nam , cujus apud omnes salva erat existi-
matio , amplius non adiret , pateret ru-
mori locus , ac suspicioni , nihil tergi-
versatus , nihil reputans , quid præcepto-
res , quid comites , quid affines dictu-
ri forent , si relinqueret insalutatos ,
uno audito conscientiae suae moderato-
re , statim de discessu ex urbe sibi ju-
cundissima consilium coepit , adimplevit-
que Complutum pergens . In ea urbe
corpus quotidie incusans suum , quod ve-
nustate sua periculum matronae honestis-
simae creavisset , diuturnius , asperius ,
cruentius illi bellum indixit . Somnus bre-
vior , & incommodior : inedia ratio se-
verior ; vexandis membris catenae ferreae
mole-

„ molestiores : acutiora cilicia : nullum de-
 „ nique pœnarum genus, quod ultro a se re-
 „ peteret non acerbius .

„ Absoluto scientiarum, & legum cursu,
 „ laureaue donatus, Joanni Gaspari Fi-
 „ guera Jacca Episcopo, cujus nomen præ-
 „ clarissimum erat in universa Hispania,
 „ operam suam in pastoralis officii sollici-
 „ tudine præstare rogatus debuit, quum
 „ nondum Sacerdotio, imo nec sacris esset
 „ initiatus Ordinibus . Quanta autem ejus
 „ Ecclesiæ utilitate id fecerit, illud est ar-
 „ gumento, quod hinc discedens, ut pa-
 „ ternis pareret nutibus, desiderium sui
 „ reliquit, & memoriam omnibus sempiternam . Ut vero Sacerdotio initiaretur,
 „ pugnandum fuit diu cum Patre . Quum
 „ enim mors eripuisset sine liberis fratrem
 „ spem domus unicam, incredibile dictu est,
 „ quam assidue, ardentemque apud JOSEPHUM
 „ pater instaret, ut a suscipiendi Sacerdo-
 „ tii proposito ad nuptias avocaret . Quum
 „ vero occulto sacramento se JOSEPHUS fore
 „ semper virginem sponduisset, metueret-
 „ que, ne, eo manifestato, dolore gravissi-
 „ mo ex familiæ interitu senem patrem af-
 „ ficeret, multa excusabat, ut rem in lon-
 „ gum protraheret, multis interea Deum
 „ obsecrans lacrymis, ut modum ipse sup-
 „ pedicaret, quo patrem posset pertrahere
 „ in partes suas & libenter & facile . Deus
 „ oranti non defuit . Extemplo JOSEPHUS ve-
 „ hementissima febris corripitur, eaque in
 „ dies ingravescente eo adducitur, ut illi
 „ a medicis conclametur . Tunc assidentem
 „ lectulo, lugentemque patrem JOSEPHUS
 „ aggreditur, obsecratque; ut in tanto vi-
 „ tæ discrimine conscientiam suam voto si-
 „ bi liceret obstringere de servanda invio-
 „ lata hæcenus pudicitia, sacrisque Ordini-
 „ bus, si convalesceret, suscipiendis . Vix
 „ assensum extorquet a patre : (quid enim
 „ faceret, quum aliam morbo medicinam
 „ adhibere non posset) en statim contra
 „ omnium expectationem sanitas non spera-
 „ ta : cui vix restituto nihil fuit antiquius,
 „ quam ut liberatus a Deo fidem suam sa-
 „ cris initiatus Ordinibus liberaret .

„ Vix redditus sanitati, & Sacerdotio or-
 „ natus in partem laborum certatim vocatus
 „ est ab Episcopis Lobetano, Ilerdensi, Ur-
 „ gelitano : & mirum, quam disciplinæ ec-
 „ clesiasticæ vel revocandæ, vel confirman-
 „ dæ, quam malis germinibus extirpandis,
 „ quam cunctis ordinibus sive sacris, sive
 „ non sacris assiduitate, studio, diligentia,
 „ doctrina profuerit ! Cum Ilerdensi Episco-
 „ po in augustis Aragoniæ, Valentia, Ca-
 „ talauniæ Comitibus locum habuit perhono-
 „ rificum : neque ab Episcopis modo, &
 „ Dynastis, quotquot illic aderant, specta-
 „ tissimis, sed etiam a Rege ipso Philippo II.
 „ ejus prudentia cognita probe fuit, atque
 „ probata . Quo etiam tempore Ordini anti-
 „ quissimo, cujus fuit auctor lumen Eccle-
 „ siæ maximum Augustinus, ad severiorem
 „ regulam revocando consilium, operam,
 „ auxilium præstitit suum . Auctoritate re-
 „ gia ad templum celeberrimum Montif-
 „ ferrati cum eodem Episcopo delegatus in
 „ constituendis judiciis, in dissidiis compo-
 „ nendis, in iis omnibus excitandis, quæ
 „ jacebant injuria temporum, impetuque
 „ factionum perculsa, atque prostrata, in-
 „ tegerrimum sese, fortissimum, pruden-
 „ tissimum præbuit .

„ Nullibi tamen magis, quam in amplif-
 „ sima Urgelleni Diocesi virtutem proba-
 „ vit suam, qua parte præsertim Ecclesiam
 „ Trempensem respicit, & vallem de Bar-
 „ rebes in Pyrenæis, quas peculiari aucto-
 „ ritate lustrandas accepit . Nulla fuit mon-
 „ tium tam difficilis altitudo, confragosa,
 „ impervia, inaccessa, quo caritate fervi-
 „ dus non ascenderit : nulla vallis tam gelu
 „ horrida, tamque altis oppleta nivibus,
 „ quam, ut solatio esset incolis, eorum-
 „ que mores emendaret in melius, non pe-
 „ netraverit : nullus populus tam agrestis,
 „ ac barbarus, cui vitæ fructus non com-
 „ municaverit maximos . Quum Sacerdo-
 „ tes invenisset sacrarum rerum ignorantia,
 „ erroribusque teterrimis obæcatos, ava-
 „ ros, liberos, voluptatibus deditos, ut ad
 „ sanam doctrinam reverterentur, oppor-
 „ tune providit : avaritiam increpavit : ar-
 „ guit

„ guit libertatem: vitam ad Evangelii re-
 „ gulam emendavit. Sæpe illi mors inten-
 „ tata; sed ea virum fortem terrere non
 „ potuit. Quin imo prudentia sua, suaque
 „ moderatione illud obtinuit, ut eorum
 „ ipsorum, quibus odio erat, animis im-
 „ mutatis, eum postea venerarentur, tam-
 „ quam Angelum ad sui salutem divinitus
 „ delegatum.

„ Ab Urgellensi Diocesi Barcinonem ire
 „ jubetur, illuc ab Episcopo missus Regia
 „ auctoritate. Ob raptum nobilissimæ vir-
 „ ginis intestinis undique seditionibus præ-
 „ clarissima ea urbs in duas factiones divisa
 „ agitabatur. Nihil erat propius, quam ut
 „ aciebus utrinque instructis, seditiosorum
 „ turbis huc illuc torrentis more ruentibus,
 „ paratisque facere in solo suo, quod vix
 „ facerent in hostili, strages civium horri-
 „ bilis ederetur. JOSEPHUS media hyeme
 „ Barcinonem profectus tantum precibus
 „ potuit apud Deum, tantum prudentia,
 „ tantum consilio valuit apud cives, ut in-
 „ star novi syderis omnia repente splendo-
 „ re suo compleverit, seditione in con-
 „ cordiam nullis tacendam sæculis immu-
 „ tata. Sed quod magis mirandum, dum
 „ omnia festivo plausu circumsonant, dum
 „ JOSEPHI amplexus expetit tanto liberata
 „ periculo tota civitas: dum honores, quos
 „ potest, maximos parat, JOSEPHUS Christi
 „ exemplum sequutus, quibus salutem de-
 „ dit, ab oculis se omnium quam citissime
 „ furripit Urgellam rediens. Sed quum
 „ tanti magnitudo facinoris ubique, præ-
 „ fertim in Aula Regia omnium sermonibus
 „ celebraretur, essentque quamplurimi,
 „ qui per amplam dignitatem a Rege brevi
 „ non defuturam illi gratularentur, ut om-
 „ nem illi aditum intercluderet, Romam
 „ cogitavit; eo libentius, quod interna
 „ quadam voce divinitus, ut Romam per-
 „ geret, frequenter admonebatur. Itaque
 „ facultate ab Urgellitano Episcopo ægerri-
 „ me, & extorta potius, quam impetrata:
 „ iis, quæ ad patriam hæreditatem perti-
 „ nerent, brevi compositis: multis perpe-
 „ tuo statutis ad pauperum utilitatem pro-

„ ventibus, sese viæ commisit, Romam-
 „ que fausto venit itinere anno 1592., quum
 „ annum ætatis suæ secundum ageret supra
 „ trigesimum.

„ Romam ingressum non amœnitas ad de-
 „ lectationem, non majestas ad volupta-
 „ tem, non nobilitas ad consuetudines in-
 „ vitarunt, sed ad limina Apostolorum fides,
 „ ad sepulcra Martyrum pietas, ad templa
 „ Sanctorum religio. Vitam cum Christo
 „ Jesu in Deo absconditam ducere medita-
 „ batur in jejuniis, in vigiliis obsecrans
 „ nocte ac die. Sed tantus vir in Urbe tan-
 „ ta delitescere minime potuit. Ejus ad-
 „ ventu Marco Antonio Columnensi Cardi-
 „ nali vere amplissimo Urgellitani Episcopi
 „ litteris manifestato, ejusdem jussu diu quæ-
 „ situs, tandem inventus ad eum invitatus
 „ adducitur, & excipitur perbenigne. No-
 „ verat siquidem, CALASANCTIUM homi-
 „ nem esse, cui, si doctrinam requireret,
 „ non bene multos, si integritatem, pa-
 „ rem fortasse neminem inveniret. Hunc
 „ igitur multa frustra excusantem proximam,
 „ quam diu incoluit S. Carolus Borromæus,
 „ domus suæ partem habere jubet: Theo-
 „ logum, sive Auditorem, ut dicunt, suum
 „ declarat: eique Philippum pronepote-
 „ optimæ spei adolescentulum informandum
 „ committit ad studia pietatis. Cardinalis
 „ expectationi JOSEPHUS sic satisfecit, ut,
 „ eo defuncto, Cardinalis Ascanius ex ea-
 „ dem familia nepos, qui JOSEPHUM nove-
 „ rat in Hispaniis, in eodem munere con-
 „ firmatum voluerit.

„ Sed JOSEPHI caritas unius domus, licet
 „ omnium, quæ Romæ sunt, facile ampli-
 „ mæ, angustiis circumscribi non valuit. Hinc
 „ illustri illi nobilium virorum sodalitati in
 „ SS. Apostolorum adscribi voluit, quæ in
 „ invifendis ægrotis, sublevandisque assidue
 „ est occupata, maximeque sollicita: item
 „ alteri, cujus omne studium in populo de re-
 „ bus fidei salutariter edocendo instituto vere
 „ Apostolico diligenter impenditur, accura-
 „ teque: paulo post tertiæ, quæ ob egregiam
 „ in peregrinos pietatem nomen habet splen-
 „ doris majestatisque plenissimum ab augu-
 „ stiss.

„ fiffima Trinitate desumptum: quartæ etiam,
 „ quam fignata S. Francisci gloriosam fa-
 „ ciunt, ejus autem imitatio multo glorio-
 „ siorem: tandem quintæ, quam a suffragio
 „ denominamus, quæ scilicet in liberandis
 „ a purgatoriis ignibus animabus misericor-
 „ diam, pietatem, operam omnem exercet
 „ suam. In harum legibus, institutisque
 „ non perfunctorie, sed accurate implendis
 „ quum ipse per se esset diligentissimus, tum
 „ singulos in iis fratres, etsi sua sponte jam-
 „ satis incitatos ad caritatis officia, tam miri-
 „ fice accendebat morum innocentia, vitæ
 „ integritate, pietatis ardore, ut eum tunc
 „ omnes venerarentur, nunc vero non tam-
 „ quam fratrem, sed parentem veluti aman-
 „ tissimum exquisitis ad coelum laudibus
 „ efferant. Itaque omnium primus com-
 „ munibus precibus interesse: una cum
 „ fratribus se flagellis duriter cædere: po-
 „ pularium moribus emendandis sedulo in-
 „ cumbere: rusticos homines in Ecclesiis,
 „ in plateis, ubicumque liceret, sacris my-
 „ steriis instruere, & ad coelestia concupi-
 „ scenda mirabiliter inflammare: peregrinos,
 „ & advenas in hanc Urbem ex omnibus mun-
 „ di partibus confluentes benignissime exci-
 „ pere, pedes abluere, mensæ inservire:
 „ ægros quotidie sive in privatis domibus,
 „ sive in xenodochiis invifere, consolari, ju-
 „ vare: pauperes, qui præcipue mendicare
 „ erubescerent, diligenter inquirere, ma-
 „ gnisque largitionibus sublevare, captivis in
 „ carceribus præsto esse, eorumque impro-
 „ bos mores, vitamque vitiis, & flagitiis per-
 „ ditam ad bonam frugem mirifice revoca-
 „ re: nullum denique officium, nullam vitæ
 „ exercitationem omittere, quam cum pro-
 „ ximorum utilitate conjunctam esse cogno-
 „ sceret. Lue Romæ in populares sæviente,
 „ eo usque progressa est ejus caritas, ut sibi
 „ satisfacere non videretur, si assiduus esset
 „ in xenodochiis, si pauperum domos excur-
 „ reret, si ægros inviferet, & recrearet, si mo-
 „ rientibus assideret, si pro languentium sub-
 „ sidio se abiiceret divitibus supplicem, om-
 „ nibus se præberet consolatorem: nisi etiam
 „ Sancto Camillo, sese adjungeret comitem,

„ & jumentum medicinis, & alimentis onu-
 „ stum ad reficiendos ægros vir talis, ad tan-
 „ tus per Urbem ageret, & per fenestras, si
 „ aliter nequiret, in domos intraret, futu-
 „ rus aut subsidio morientibus, aut extrema
 „ mortuis officia paraturus: Tiberi vero in-
 „ solita aquarum magnitudine supra ripas se
 „ efferente, ipsa etiam cadavera ex aquarum
 „ impetu raptis suis ipse humeris tumulanda
 „ transferret.

„ Sed hæc intra unius Urbis Romanæ con-
 „ finia. Ut vero esset non Romanorum mo-
 „ do, sed etiam aliarum nationum omnium
 „ ac gentium consolator, rem excogitavit
 „ apprime omnibus salutarem. Vidit, tunc
 „ demum salvas futuras esse Respublicas,
 „ maximamque venturam cum corporibus,
 „ tum multo majorem animabus utilitatem,
 „ si probi sint adolescentes, si pudentes, si
 „ præclaris ad officium, & honestatem exem-
 „ plis, ac litteris informati: vidit ad insinuan-
 „ dam in animis pietatem nihil esse litteris
 „ opportunius: vidit denique suorum tem-
 „ porum adolescentes infimæ præsertim ple-
 „ bis sic incultos, sic otio deditos, sibi sic de-
 „ relictos, ut nunquam fortasse magis imple-
 „ tum visum fuerit illud Prophetæ oraculum:
 „ *Parvuli petierunt panem, nec panem*
 „ *qui eis frangeret, inveniebatur.* Tactus
 „ dolore cordis intrinsecus ingemuit, decre-
 „ vitque, caritate, qua incensus erat, ur-
 „ gente, huic malo maxime omnium tetro,
 „ periculosoque, quantum in se esset, op-
 „ portune consulere. In hanc igitur rem
 „ multa tentavit, multa molitus est. Sæpe
 „ supplex confugit ad Deum: sæpe Senatam
 „ Romanam: sæpe viros gravissimos, ut hanc
 „ provinciam susciperent, obsecravit. Sed
 „ hæc dum agit, & quidem frustra, Deum
 „ audit sibi in corde loquentem, admonen-
 „ temque, sibi non aliis esse pauperem dere-
 „ lictum: adiutorem orphano se destinatum.
 „ Factus de voluntate Dei certior, nihil mo-
 „ ratus ad opus illico festinavit. Columnen-
 „ si domo valere jussa scholas aperit: magi-
 „ stros, qui eadem caritate succensi secum
 „ in idem opus incumbant, inquit, & in-
 „ venit: ab iis non multo post derelictus,
 „ alios

„ alios impensis conducit suis : pueros præ-
 „ fertim pauperes per Urbem colligit : cala-
 „ mos , atramentum , chartam , libros , qui-
 „ busdam etiam victum suis sumptibus submi-
 „ nistrat : eis assiduam , & indefessam ope-
 „ ram navat : magistris non minus , quam
 „ pueris diligenter invigilat : nullum est in-
 „ dustriæ genus , in qua illum non exercent
 „ puerorum instruendorum pietate , & litte-
 „ ris sollicitudo . Aliis præceptoribus disci-
 „ pulos paulo grandiores , & honestiores , sibi
 „ parvulos reservat , & egentissimos : iis dele-
 „ ctatur impense . Nec solum dies , sed etiam
 „ noctes ad eorum utilitatem impendit : occu-
 „ patus propterea nunc in eorum scriptis di-
 „ ligentissime emendandis , in calamis eorum
 „ usui disponendis , in scholis , locisque foe-
 „ dissimis suis manibus everrendis , & expur-
 „ gandis , solitus etiam eo tempore scribere
 „ italice , quæ postridie a pueris latine ver-
 „ tenda præceptoribus traderet . Neque hæc
 „ florenti adhuc solum ætate , sed a quadra-
 „ gesimo primo usque ad secundum supra no-
 „ nagesimum vitæ annum in hoc suscepto se-
 „ mel gravissimo munere indefessus constan-
 „ tissime perstitit , repudiatis idcirco non se-
 „ mel amplissimis dignitatibus . Quodque
 „ magis mirere , nunquam omisis susceptis
 „ ab initio caritatis operibus , non ægrotis ,
 „ non peregrinis , non villicis , non carceri-
 „ bus , non xenodochiis , non sacrorum libro-
 „ rum stans horis consueta lectione , non di-
 „ vinorum contemplatione : imo nec inter-
 „ rupta , nisi post aliquot annos antelucana
 „ septem Urbis Ecclesiarum lustratione : &
 „ quod magis est , tot illis calamitatibus agi-
 „ tatus , quæ toto diuturnissimæ vitæ tempo-
 „ re miserandum in modum eum exercue-
 „ runt .

„ Factum hinc est , ut scholæ piæ (sic eas
 „ placuit denominare a pietate , quæ pri-
 „ mus est earum finis) statim Romæ celebra-
 „ rentur , discipulisque frequentissimæ eva-
 „ derent . Accedentibus postea , qui JOSEPHI
 „ virtute , exemploque animati sese ipsi con-
 „ jurerent , spectatissimæ virtutis viris non
 „ modo non stipendiariis , sed qui præter
 „ egregiam operam patrimonia etiam pro-

„ pria in opus tam egregiæ pietatis libentes
 „ profunderent , primo Sacerdotum sodali-
 „ tas , Clemente VIII. P. M. laudante , coa-
 „ luit : postea Clericorum societas , quæ pau-
 „ pertati evangelicæ , & cujusvis ordinis ju-
 „ ventuti pietate , ac litteris imbuendæ ad-
 „ dicta decreto constituta est Apostolico , no-
 „ mine Congregatio Paulina a Paulo V. P. M.
 „ cujus apud Ordinem Scholarum Piarum
 „ ab ipso beneficiis maximis cumulatum vi-
 „ vet immortalis gloria , & recordatio : tan-
 „ dem Congregatione in varias urbes ampli-
 „ ficata , datæ per Gregorium XV. P. M. pe-
 „ culiari diplomate , Religiosus constitutus
 „ est Ordo , qui propter summam utilitatem
 „ ab omnibus studiosissime concupitus quam-
 „ plurimas Europæ regiones brevi pervasit .

„ Quot vero inter hæc JOSEPHO subtinendi
 „ labores fuerint , quot calamitates de-
 „ vorandæ , quot adversa ferenda , quot vin-
 „ cendæ excitatæ per dæmonem tempesta-
 „ tes , nemo facile expresserit . Tot ex fue-
 „ runt , ac tam furiosæ , ut non facile inve-
 „ nias , contra quem , aut tot , aut pares ,
 „ aut tales , aut tantæ . Sed nec facile occur-
 „ ret , qui in tot , talibus , tantisque procel-
 „ lis tam invictus usus sit animi robore . Quare
 „ merito a Benedicto XIV. dictum accepi-
 „ mus , CALASANCTIUM non quidem cum
 „ Jobo æternæ tolerantia miraculo compa-
 „ randum , sed alterum ætatis suæ Jobum pa-
 „ tientissimum jure optimo nuncupandum .
 „ Quoniam singula , quæ contra JOSEPHUM
 „ dicta , quæ tentata , quæ facta sunt per sum-
 „ mam quorundam hominum impudentiam
 „ domi , forisque gravissima , indignissima ,
 „ infanda a primo Congregationis initio bre-
 „ vi compendio complecti non licet omnia ,
 „ illud hic sufficiat innuere , Instituti Scho-
 „ larum Piarum auctorem sanctissimum in
 „ ultima tandem senectute flagitiosissime ca-
 „ lumniis oppressum , desertum , perditum
 „ fuisse inter cæteros etiam ab eo , qui Ju-
 „ dam imitatus maluit hostis , & proditoris
 „ personam sustinere , quam filii : ab eodem
 „ verbis , factisque contumeliosissime con-
 „ culcatum per vulgi , per nobilitatis per
 „ Magistratum ora fuisse traductum : ejus-
 „ dem

„ dem fraude, atque malignitate apud san-
 „ ctissimos, severissimosque judices de ini-
 „ quitate, de scelere accusatum ad squalo-
 „ rem carceris summa cum ignominia dam-
 „ natum, & magna satellitum multitudine
 „ stipatum, tota spectante Roma perductum:
 „ per vim denique, & summam injuriam,
 „ omnibus dignitatis insignibus, omni rerum
 „ procuratione, omni auctoritate spoliatum.
 „ Nec fatis. Eo processit cum externorum,
 „ tum domesticorum quorundam hostium
 „ odium inexpiabile, scelestissimi præfer-
 „ tim illius Semei diabolicus plane furor, ut
 „ nunquam quiescere, aut libere respirare
 „ potuerint, donec Ordinem, non quidem
 „ eversum penitus prostratumque, quod in
 „ votis habebant, sed omni parte labantem,
 „ ac pene perditum aspexerunt, legesque
 „ sanctissimas JOSEPHO auctore sancitas, ir-
 „ ritas, infectasque viderunt, ut jam inte-
 „ grum esset omnibus redire in pristinum,
 „ & a suscepto vitæ instituto impune disce-
 „ dere. Eum igitur Ordinem, quem JOSE-
 „ PHUS suis ipse auspiciis, ac laboribus inti-
 „ tuerat: cui leges, cui jura, cui collegia,
 „ domosque dederat: pro cujus propagatione
 „ multa, & aspera itinera, diuturnas ini-
 „ micorum injurias, indignissima famæ, ca-
 „ pitisque pericula, vigilias, curas, sollici-
 „ tudines innumerabiles, ac infinitas liben-
 „ tissime sustinuerat: quem triginta & pluri-
 „ bus annis sapientissime administraverat:
 „ hunc inquam Ordinem in septem Provin-
 „ cias tam feliciter jam propagatum videre
 „ coactus fuit, quoad vixit (vixit autem diu)
 „ vulneribus profundissimis undequaque con-
 „ fectum, lacerum, & membris in dies ex-
 „ vitiato veluti corpore decidentibus, ita exa-
 „ nimem, ut nulla, vel perexigua vitæ spes
 „ superesset, nisi in eo Dei, & Beatissimæ
 „ Virginis numine collocata, quod potens
 „ est mortuos ab inferis revocare.

„ Tot vero, tantæque calamitates, qui-
 „ bus in Ordinis Fundatore graviores, &
 „ acerbiores dari non possunt, non solum
 „ de constantiæ gradu JOSEPHUM dejicere,
 „ minime potuerunt, sed nec perturbare,
 „ nec commovere. Eo ipso tempore, quo

„ ejus hostes contumeliosissime eum habe-
 „ bant, quo impudentiæ, & temeritati
 „ plaudebant suæ, quo exultabant, & læ-
 „ titiæ, seu potius furoris impotentes de-
 „ bacabantur, quo senem delirum, & in-
 „ fantissimum appellabant, quo mendacii,
 „ fraudis, superbiæ, improbitatis argue-
 „ bant, nihil unquam respondit non man-
 „ suete, non leniter, non moderate. Nun-
 „ quam eos coercendos curavit, quod ei
 „ facillimum fuisset, virorum principum
 „ auctoritate, qui suam illi operam exhi-
 „ bebant, nunquam pro eis ad Deum pre-
 „ ces fundere, quod Christianorum est om-
 „ nium, desit: sed eos ex intimo sensu,
 „ totoque ex animo, quod perfectorum est,
 „ adamavit: percussis a Deo & humiliatis
 „ pacem imploravit, & veniam: supplex
 „ morientes adiit: mortuis lacrymavit.

„ Deus tamen totius consolationis, qui
 „ servos suos salvos facit sperantes in se,
 „ eosque consolatur in omni eorum tribu-
 „ latione, cœlestia interea JOSEPHO gaudia
 „ communicabat. Pueris quondam in sacel-
 „ lo precantibus videndam se palam dedit
 „ Virgo Sanctissima cum puero Jesu, qui
 „ elata illis manu dignatus est benedicere,
 „ plaudentibus interea, & quamdam roris
 „ speciem super pueros fundentibus Ange-
 „ lis. Quod quantam JOSEPHO attulerit vo-
 „ luptatem, explicari non potest. JOSE-
 „ PHI frontem cœlesti sæpe luce radiantem,
 „ quum puerorum precibus suas adjunge-
 „ ret: totum corpus inter divina Mysteria
 „ divino lumine circumfufum, & suspen-
 „ sum aere mirabiliter: ejus cubiculum
 „ radiis cœlestibus illustratum, quum ipse
 „ interea præsentia, colloquioque Beatissi-
 „ mæ Virginis, aliorumque Cœlitum frue-
 „ retur, viderunt multi. Filiis suis, aliis-
 „ que sæpe periclitantibus in remotis lon-
 „ ge regionibus, ejusque absentis opem im-
 „ plorantibus voce, consilio, opera præsto
 „ fuit. Quæ Prophetæ sunt propria, JOSE-
 „ PHO fuisse a Deo communicata, futuro-
 „ rum exitus comprobavit. Morituris vi-
 „ tam, bene valentibus mortem, viris vir-
 „ tute præclaris dignitates, purpuram,
 „ sum-

„ summum Pontificatum : improbis pœnam,
 „ & quidem peculiarem, atque determinatam,
 „ exitu oraculum comprobante, prædixit.
 „ Multorum arcana, & intimas cordis la-
 „ tebras oculis ejus apertas fuisse, explica-
 „ tasque, ipsimet confiteri debuerunt. Sæ-
 „ pe in remotis longe Provinciis siquid ejus
 „ filii deliquissent, aut litteras ad eum da-
 „ rent, vel responsum, vel reprehensionem
 „ ab eo ipso momento temporis acceperunt.
 „ Imperium supra morbos, supra dæmones,
 „ supra mortem ipsam, Domino conferen-
 „ te, JOSEPHUS exercuit. Quocumque aut
 „ invitatus adiret, aut ultro, manus supra
 „ ægros vix imponebat, repente miranti-
 „ bus medicis convalescebant. Quantum
 „ JOSEPHI potentiam metuerent, quantum
 „ præsentiam fugerent immundi spiritus,
 „ ipsimet diris, & execrandis in illum vo-
 „ cibus prædicaverunt. Mortem ipsam,
 „ triumphantem jam, & exultantem vicit,
 „ non hominibus modo revocatis ad vitam,
 „ sed etiam bestiis.

„ Sed illud tandem advenit tempus a Jo-
 „ SEPHO multo ante præscitum, ac prænun-
 „ ciatum, quo tanti, ac tam diuturni labo-
 „ ris mercedem eidem Dominus redderet.
 „ Quum igitur incidisset in morbum, quem
 „ celebriores in Urbe medici minime gra-
 „ vem, ipse vero postremum dixit, etsi vi-
 „ tam ita semper duxisset suam, ut, qua
 „ hora veniret Dominus, eum exciperet pa-
 „ ratissimus, tunc tamen totus in eo fuit,
 „ ut vigilantissimus inveniretur. Universum
 „ temporis spatium, quo morbi vis eum
 „ exercuit, precibus, coelestium contem-
 „ platione, Dominicæ præsertim Passionis
 „ pia meditatione, exercendisque humili-
 „ tatis, patientiæ, caritatis actibus tradu-
 „ ctum est. Nullus ferme dies abiit, quo ho-
 „ stia salutaris desiderium, quo summopere
 „ tenebatur, in lectulo ardentissime non ex-
 „ plevit, & adstantium pietatem accen-
 „ derit miris modis. Morbo in dies inva-
 „ lescente eum urgebant acerrimi doloris
 „ morsus, ut nullam partem aut diei le-
 „ varet quies, aut noctis falleret. Sed lon-
 „ ga illa malorum patientia, quæ jamdiu

„ percalluerat, tunc tanta enituit, quanta
 „ fere incredibilis haberetur, nisi illius pro-
 „ pria extitisset, qui in tota vitæ perpetui-
 „ tate sibi constans supra ætatem, supra na-
 „ turam inventus est.

„ Dolorum etiam acerbitatem, & ma-
 „ gnitudinem, unde corpus opprimebatur,
 „ coelestia gaudia minuerunt. Coelestes enim,
 „ frequentesque visiones, quibus & Virgo
 „ Sanctissima, & plures eum Coelites recrea-
 „ verunt, adeo semper caute occultare non
 „ potuit, ut quarundam certior non fieret
 „ operarius, qui in continenti cubiculo ver-
 „ sabatur: aliquarum testes non essent cum
 „ domesticis etiam externi, qui ad cubicu-
 „ lum vigilantes ex eo non prorsus clauso
 „ mirati sunt radios divinæ lucis, qua to-
 „ tum undique domicilium circumfulgebat:
 „ quasdam ipsemet debuit manifestare. In-
 „ ter eas una omnium jucundissima illa esse
 „ debuit, quam Constantino Palamolla ex
 „ Ordine Barnabitarum, ut secum Deo
 „ gratias ageret, necessitudinis causa com-
 „ municavit. Solus cum Deo in coelestium
 „ contemplatione post percepta divina My-
 „ steria versabatur, quum se illi videndam
 „ obtulit Angelorum Regina, unaque in-
 „ ejus conspectum dedit, quotquot obierant,
 „ supra ducentos, & quinquaginta, ejus fi-
 „ lios, uno detracto, quorum alii, ut ipse-
 „ met postea cum Palamolla interpretatus
 „ est, tamquam in tuto positi tranquilli sta-
 „ bant, alii jam regni compotes cum Do-
 „ mina Beatissima Beati sedebant, eminenti-
 „ te inter hos sanctissimo juvene Glycerio
 „ Landriano. Ope morituro promissa, per-
 „ fufum divina gaudii voluptate Virgo reli-
 „ quit: filii, ut Patrem diutius consolaren-
 „ tur, diutius perseverarunt. Excepit hanc
 „ alia non plane dissimilis visio. Deiparens
 „ se illi præsentem dedit sub ea effigie, quæ
 „ Romæ ad montes colitur in æde ejusdem
 „ Virginis. Quum gestaret in sinu filium,
 „ ipse, ea rogante, fausta spondit omnia
 „ salutari signo crucis, & quoniam JOSEPHUS
 „ de instituto a se Ordine laborabat, beni-
 „ gnissima Parens auctoritatem promisit,
 „ patrociniumque interposituram se suum,
 „ ut,

„ ut, qui prostratus jacebat Ordo, felicif-
 „ sime refloreret. A modestiæ postea le-
 „ gibus censuit non abhorreere optimus pa-
 „ ter, visionem hanc filiis communicare,
 „ ut in proposito stabiles, & paratos ad for-
 „ tia post se relinqueret.

„ Sacramentali Viatico communitum,
 „ quum gemebundi, nixique genibus ora-
 „ rent filii, ne se cæterosque, qui procul
 „ aberant, insalutatos Crucis signo relin-
 „ queret, sed pro paterna in omnes bene-
 „ volentia tam difficili præsertim tempore
 „ omnibus benediceret, id ægerrime, nec
 „ nisi repetitis gemitibus ab ejus summa
 „ animi demissione impetrare potuerunt.
 „ Extremo interea urgente vitæ die, mis-
 „ sis duobus filiis ad Vaticanum, ut Petri
 „ statuam venerati suo nomine darent oscu-
 „ lum pedibus, fidemque Catholicam, in qua
 „ vixerat, & mori optabat, ad Apostolo-
 „ rum Sepulcrum profiterentur: duobus
 „ aliis, qui poenæ, & culparum liberatio-
 „ nem impetrarent a Christi Vicario, sacro
 „ perunctus oleo, alternis, ut petierat, ex
 „ Evangelio Christi tormenta percurrenti-
 „ bus filiis, & preces recitantibus, quibus
 „ auctori suo decedentium animæ commen-
 „ dantur, hora, quam indicaverat, oculis
 „ prius converfis ad suos, eisque erecta pau-
 „ lulum dextera bene precatus, tum vultu
 „ in Cœlum defixo, Christum pendentem e
 „ Cruce novissime exosculatus, ter repeti-
 „ to Jesu nomine, sui compos, sensibus be-
 „ ne valentibus, placidus, tranquillus spi-
 „ ritum exhalavit.

„ Statim ac ille obiit, illud primum mi-
 „ rabile contigit, quod filiorum animos, quos
 „ hætenus ex patris vicino interitu summus
 „ anxerat dolor, occupavit repente talis,
 „ ac tanta lætitia, ut non gestire non pos-
 „ sent, & quodam quasi æstro correpti in-
 „ ter sese complecterentur, & intimam
 „ voluptatem ore, oculis, vocibus indi-
 „ carent: tum illud, quod ex ore demor-
 „ tui emicabat peculiariis quædam majestas
 „ cum splendore conjuncta, quæ intuentium
 „ oculos rapiebat: ex toto autem corpore
 „ odor manabat plane cœlestis: tum &

„ aliud singulare, quod, quum sublata esset
 „ corporis abluendi causa subucula, statim
 „ eas partes, quas modestia videri vetat,
 „ per sese ipsa, nullo movente, dextera ob-
 „ textit: & hac loco mota, admirabiliter
 „ ejus manus, nullo pariter eam tractante,
 „ obivit læva, eaque immota perstitit in
 „ officio, donec restituta sunt femoralia.

„ Postridie quum deferretur in templum
 „ Sancti Pantaleonis corpus, admirationem
 „ omnium excitavit quadriennis puer, qui
 „ forte tunc pene unus aderat. Ut enim
 „ primum apparuit feretrum cum venerabi-
 „ li pondere, alta voce protinus exclama-
 „ vit: *En Sanctus: Sanctus advenit: Ecce*
 „ *Sanctus:* ex ore infantium SANCTI VIRI lau-
 „ dem Domino perficiente. Tantus statim
 „ ad feretrum concursus hominum factus est,
 „ ut Roma suis pene convulsa sedibus vide-
 „ retur. Miracula vero tot, ac talia pãtra-
 „ ta sunt, ut, quum nunciata fuissent Sum-
 „ mo Pontifici a Præsule Camillo de Maxi-
 „ mis, qui ex odeo eorum spectator fuerat
 „ religiosus, & diligens, denunciatum fue-
 „ rit Patribus cum ejus, tum Cardinalis Gi-
 „ netti in Urbe Vicarii nomine, ut accura-
 „ te describerentur, gravissimum postea Ec-
 „ clesiæ subitura judicium.

„ Neque tunc solum, sed semper impo-
 „ sterum crebris JOSEPHUM Deus miraculis
 „ illustravit. Quo factum est, ut crescente
 „ in dies ejus virtutum, & portentorum
 „ fama, crescente populorum erga JOSE-
 „ PHUM veneratione ex insignibus benefi-
 „ ciis, quæ iis a Deo JOSEPHI meritis con-
 „ ferebantur, indultum facile fuerit, ut de
 „ heroicis ejusdem virtutibus agi posset. In-
 „ quisitum igitur est consuetis ritibus in
 „ ejus virtutes Cardinalis primum in Urbe
 „ Vicarii, postea Apostolica auctoritate.
 „ Institutis deinde apud Patres amplissimos
 „ de more quæstionibus, examen eæ rigi-
 „ dissimum subierunt. Eoque peracto, quum
 „ ii una cum Eminentissimis Sac. Rituum
 „ Congregationis Cardinalibus vere heroicas
 „ fuisse coram Summo Pontifice concordi
 „ sensu censuissent, Benedictus XIII. P.M.
 „ eorum judicium decreto infallibili con-

R

„ firma-

„ firmavit die octava Septembris anni 1728.
 „ Virtutum iudicium iudicium miraculo-
 „ rum excepit, in quæ per tres Episcopos
 „ iussu Summi Pontificis rite valideque fue-
 „ rat consuetis ritibus inquisitum. Habitis
 „ itaque de more quæstionibus, & Patrum,
 „ quorum interest, auditis tertio sententiis,
 „ latum ab iis pro duorum miraculorum
 „ veritate iudicium Benedictus XIV. P.M.
 „ post effusas ad Deum plurimas preces,
 „ divina, quam a Deo acceperat, aucto-
 „ ritate ratum habuit, approbavitque die
 „ Maii decima anni 1748.

„ Primum miraculum impetrare meruit
 „ Margarita Tanteri virgo Florentina, quam
 „ decenni, enormique aneurismate ad ex-
 „ tremam redactam post imploratam JOSEPHI
 „ opem Deus continuo sanitati, viribusque
 „ restituit. Secundum Christina Ceccheri-
 „ ni Florentina pariter virgo monialis ex
 „ iis, quæ Capuccinæ dicuntur, quam mor-
 „ borum insanabilium complexione a septen-
 „ nio cruciatam, immobilem, & concla-
 „ matam Deus, JOSEPHO intercedente, mo-
 „ mento sanitate donavit, & viribus. Quum
 „ igitur nullum amplius foret dubium nec
 „ de virtutibus, nec de miraculis: nec am-
 „ bigendi locus esset, ut idem Summus Pon-
 „ tifex declaravit, quin tuto inter Beatos
 „ adscribi posset, die tandem septima men-
 „ sis Augusti anni ejusdem, Apostolico da-
 „ to diplomate, Beatorum fastis inseruit.

„ JOSEPHO inter Beatos adscripto, quum
 „ novis in dies miraculis significaret, di-
 „ gnium plane esse, quem Sancta Romana
 „ Ecclesia juberet superius ascendere, agi-
 „ coeptum est de iis honoribus, qui Sancto-
 „ rum sunt, JOSEPHO tribuendis. Inquisi-
 „ tum igitur est Summi Pontificis auctorita-
 „ te in ea miracula recentissima, quæ JO-
 „ SEPHO intercedente, dicebantur a Deo
 „ fuisse patrata. Iis autem omnibus, singu-
 „ lisque rite servatis, quæ ex laudabili in-
 „ stituto servari jubet Ecclesia Romana, duo
 „ inter plura Reverendissimis Patribus, &
 „ Eminentissimis Sac. Rituum Congregatio-
 „ nis Cardinalibus visa sunt, non nisi divi-
 „ na una virtute fieri potuisse.

„ Primum illud est, quod impetravit So-
 „ ror Maria Constantia Caminati Genuensis
 „ virgo monialis in monasterio Ordinis San-
 „ ctæ Claræ extra civitatem Tuderti. Me-
 „ dicorum iudicio hæc fuerat conclamata:
 „ quippe quæ phtysi in tertio gradu labo-
 „ rare diceretur. Prima morbi semina con-
 „ traxerat ex parentibus eo morbo infectis:
 „ contracta postea semina altas radices ege-
 „ rant ex imprudenti communicatione cum
 „ fratribus, atque sororibus, qui, phtysi in
 „ marasimum conversa, juvenes obierunt.
 „ Non enim solum cum iis familiarissime,
 „ semper vixit, sed quum undecimum an-
 „ num ageret, uni ex iis longo decem, &
 „ septem mensium spatio, quo decubuit,
 „ assiduam suam operam præstitit ex pecu-
 „ liari, quo illum prosequeretur, amore.
 „ Quin etiam postea illud ipsum cubiculum,
 „ in quo ille obierat, ad plures annos inco-
 „ luit. His adcessere conscientiæ scrupuli
 „ inanes, & vani, quibus agitata sic fuit,
 „ ut inquietum semper spiritum duceret.
 „ Quum tamen invalescentem in dies mor-
 „ bum extrinseca vultus hilaritate celaret,
 „ nullam medicorum curam admisit. Anno
 „ tamen 1741, quum jam esset in Tuder-
 „ tino monasterio monialis, morbus erupit
 „ cum tali, tantaque violentia, & tam pra-
 „ vorum symptomatum comitatu, ut de-
 „ cumbere, & medicorum curæ se trade-
 „ re omnino debuerit. Ex eo anno ad an-
 „ num usque 1752. nunquam eam per annos
 „ undecim reliquit febris, nunquam capi-
 „ tis dolor, nunquam ciborum fastidium,
 „ ardor consumens in stomacho, angustia
 „ pectoris, tumor in corpore, arida, &
 „ sicca tussis cum sanguineis excretionibus,
 „ aliaque prava symptomata, quæ ad po-
 „ stremum repentini sanationis momentum
 „ pertinacissime perseveraverunt.

„ Præterea anno 1744. manifestus appa-
 „ ruit in jecore virginis prægrandis scir-
 „ rhus, qui prius latebat, cujus argumen-
 „ tum certissimum erat visibilis, & extrin-
 „ secus late patens tumor cum extrema du-
 „ ritie. Ab eo tempore infirmam omnes
 „ nec pauci medici conclamarunt. Et re-
 „ vera

„ vera non solum is omnem semper respuit
 „ curam, & omnes eorum conatus elusit, sed
 „ majorem semper pravitatem acquirens,
 „ magis magisque horrendum in modum sa-
 „ viit in infirmam. Quot enim ab eo tam-
 „ quam a primo principio varia morborum
 „ genera, eaque omnia letalia, quot pra-
 „ vissimæ conditionis symptomata nata fue-
 „ rint, longum est enarrare. Obseratis a
 „ scirrho, aliisque tumoribus viis, quibus
 „ fit apta digestio, quum neque cibum re-
 „ tinere posset in stomacho, neque conco-
 „ quere: quum neque sanguis posset li-
 „ bere fluere, neque respirandi facultas ef-
 „ fet, nisi cum maxima difficultate, eo de-
 „ venerat, ut, viribus omnibus in tanta tot
 „ morborum diuturnitate, & vehementia
 „ deperditis, corpore toto summa, &
 „ extrema macie consumpto, nil aliud de
 „ se repræsentaret, si testibus credimus,
 „ nisi ossium congeriem summa pelle ob-
 „ ductorum, verique exsiccati cadaveris
 „ speciem. Sacramentis omnibus sæpe
 „ munita, tamquam quæ crederetur brevi
 „ certissime moritura, in hoc tam deplora-
 „ bili statu reperiebatur anno 1752. ineun-
 „ te, omni auxilii humani spe destituta mor-
 „ tem expectans proximam. Sed opem,
 „ quam a natura habere non poterat, de
 „ Coelo imploratus JOSEPHUS attulit. Ea
 „ enim ipsa die 15. Januarii anni 1752., qua
 „ ad impetrandum ejus auxilium novendia-
 „ les in lectulo peregerat breves preces,
 „ hora noctis quarta, quum acerbius sævi-
 „ rent morbi, nihilque expectaretur cer-
 „ tius, quam ut spiritum exhalaret, inspe-
 „ rato placidissimo somno corripitur ægra,
 „ nec jam amplius ægra monialis: eoque
 „ per noctem totam sine ulla molestia (quod
 „ nunquam evenerat a tot annis) producto,
 „ mane reperitur cum incredibili omnium
 „ admiratione in statu optimæ valetudinis,
 „ non solum nullo morborum vestigio, sed
 „ recuperatis cum egregio colore viribus in-
 „ tegris, & quod magis est, ea carne, quam
 „ nunquam fortasse tantam habuerat. Ne-
 „ que unquam imposterum aut ullum præ-
 „ teritorum morborum sensit incommodum,

„ aut ab ea, quam semel per miraculum re-
 „ cuperavit, valetudine decidit.
 „ Secundum miraculum obtinere meruit
 „ Vincentia Buada Valentina puella. Dum
 „ hanc, quum trium, vel quatuor esset an-
 „ norum, quidam per jocum in altum im-
 „ prudenter projiceret, reciperetque per
 „ aerem, contigit, ut toto in terram cor-
 „ pore ore supino decideret ictu tali, ut
 „ aliquot medullæ spinalis vertebræ luxaren-
 „ tur. Omnia adhibita sunt, quæ adhiberi
 „ potuerunt medicamenta ad luxationem
 „ consolidandam, sed tantum abfuit ut sa-
 „ nari potuerit, ut imo plures & maximi
 „ inde exorti sint morbi, qui in infelicem
 „ puellam miserandum in modum pluribus
 „ annis sævierunt. Inter cæteros vera fuit,
 „ & perfecta paralysis in cruribus cum atro-
 „ phia, saltem ut videbatur. Quum enim
 „ ex luxatione medullæ spinalis succus nu-
 „ tritius in eas partes non posset, sicut an-
 „ tea libere fluere, factum est, ut & motus,
 „ & sensus paullatim imminueretur, donec
 „ interclusis penitus viis, per quas antea
 „ permeabat uterque omnino deperdere-
 „ tur. Eo igitur calamitatis infelix puella
 „ devenerat, ut neque etiam levissime mo-
 „ vere pedes posset, neque ullam sentiret
 „ in cruribus doloris vim, si aut vulnera-
 „ rentur, aut acu penetrarentur, aut in
 „ ebullienti aqua collocarentur. Hinc pa-
 „ ralysis in atrophiam visa est degenerare.
 „ Etenim motu, sensuque omni deperdi-
 „ tis, succoque, ne fluere, impedito,
 „ puellæ crura ita arida, sicca, excarnea,
 „ dura, nigra evaserant, solisque obductæ
 „ nervis, & summa pelle, ut baculorum po-
 „ tius, quam crurum speciem intuentibus
 „ repræsentarent.

„ In hoc statu infelicissimo a pluribus an-
 „ nis perseveraverat infelix puella omni spe
 „ destituta vel motus, vel sensus aliquando
 „ recuperandi, quum inter BEATOS adscri-
 „ pto JOSEPHO CALASANTIO, ejusdem Bea-
 „ tificationis sollempnia Valentia celebraren-
 „ tur anno 1748. mense Novembri. Ea oc-
 „ casione, quum spem concepisset, fore
 „ ut ejusdem BEATI meritis ab ea infirmita-

„ te liberaretur, si se illi ex animo com-
 „ mendasset, novendiales preces peragen-
 „ das hoc sine suscepit. Ea ipsa, qua pre-
 „ ces terminaverat, die forte contigit, ut
 „ cum genitore filia conquereretur, quod,
 „ cum aliis opitularetur (artem chirurgicam
 „ exercebat), se interea omnino negligeret,
 „ & nulla morbo suo remedia præstaret. Fru-
 „ stra, respondit genitor, pro ea sananda,
 „ omnia artis remedia fuisse tentata: nul-
 „ lam in humano auxilio spem amplius re-
 „ manere, sed solum divino. Commenda-
 „ ret igitur se BEATO JOSEPHO CALASANTIO,
 „ & opem imploraret ab eo. Se illi com-
 „ mendavisse ægra respondit, peractis ea
 „ ipsa die ad hunc finem novendialibus pre-
 „ cibus: quare sibi modum suggereret, quo
 „ ab eo sanitatem ultimo postularet. Id sta-
 „ tim quum genitor præstitisset, BEATI JO-
 „ SEPHI auxilio prece brevissima fide viva-
 „ ter implorato, in instanti omnis morbus
 „ evanuit. Apertis scilicet viis, per quas
 „ sanguis sic flueret, ut sensu perciperetur,
 „ & dilatatis vasibus, in quibus recipe-
 „ retur, sensum, motum, calorem, flexi-
 „ bilitatem, carnem puella momento tem-
 „ poris recuperavit.
 „ Duobus hisce miraculis iudicio Aposto-
 „ lico confirmatis per CLEMENTEM XIII. P.
 „ O. M. die vigesima quinta Maii anni 1766.,
 „ unicum illud, quod remanere poterat du-
 „ bium, eadem auctoritate sublatum est.
 „ Idem enim SUMMUS PONTIFEX CLEMENS
 „ post habitum Sacrorum Rituum Congrega-
 „ tionis, nemine dubitante, consensum,
 „ infallibile iudicium tulit die Octobris duo-
 „ decima ejusdem anni, JOSEPHUM CALA-
 „ SANCTIUM post approbatas virtutes, at-
 „ que miracula cum ante, tum etiam post-
 „ quam in Beatorum numerum relatus est,
 „ tuto Sanctorum honores consequi tandem
 „ posse. Itaque quum illud tempus a JOSE-
 „ PHI filiis tamdiu desideratum videatur jam
 „ advenisse, quo solum teneat gloriæ suæ,
 „ & in eo coronetur a matre sua Romana,
 „ Ecclesia eo diademate honoris, quod ex-
 „ pressum sit signo sanctitatis, & sit opus
 „ fortitudinis, ut id tandem fiat, ejusdem

„ filii Regis Catholici, & universæ Christia-
 „ næ Reipublicæ votis sua inprimis adjun-
 „ gunt.

COMPENDIUM

Vitæ, virtutum, & miraculorum, necnon
 actorum in Causa Canonizationis B. JO-
 SEPHI A CUPERTINO Sacerdotis
 professi Ordinis Minorum S. Fran-
 cisci Conventualium: ex Se-
 cretaria Congregationis
 Sacrorum Rituum.

„ Sæculo reparatæ per Christum salutis
 „ decimo septimo ineunte Cupertini,
 „ quod est in Salentinis oppidum Nerito-
 „ nensis Diocæsis, lucem adspexit JOSEPHUS,
 „ humilibus simul, piisque parentibus ortus.
 „ Gravida matri supervenientes ex repen-
 „ tino metu partus dolores in causa fuere,
 „ cur illum in stabulo eniteretur, sic con-
 „ similem futurum Francisco Assisiati. Su-
 „ pernis Divini Spiritus favoribus extemplo
 „ præventus, illustria præbuit futuræ sancti-
 „ tatis indicia. Institutus quippe materna
 „ educatione, specie tenus severiore, in
 „ tenella adhuc ætate quasi consummati vi-
 „ ri partes agebat, non nisi honestis, sacrifi-
 „ que exercitiis ita vacando, ut interdum
 „ oculis in Coelum fixis, & diductis labiis, hæ-
 „ reret more ecstatici: unde coæquales pue-
 „ ri ipsum *oris aperti* agnomine deludere
 „ consueverant: sed, quorsum tenderet præ-
 „ cox ista JOSEPHI, præsertim orantis, con-
 „ formatio, satis innotuit procedente tem-
 „ pore. Interim palæstram subiens veræ,
 „ solidæque virtutis, morbum contraxit,
 „ vomitibus & ulceribus sparsum in corpore
 „ enatis, pergravem æque, ac diuturnum, in
 „ quo quidem strenue ferendo percalluit in-
 „ credibilis ejus patientia. Ubi demum,
 „ non sine prodigio Deiparæ, convaluit, pu-
 „ bescente jam ætate, ad perfectiorem vitam
 „ intra Beati Francisci claustra capeßendam
 „ animum adjunxit,
 „ A Conventualibus Fratribus, quos pri-
 „ mo adierat, repulsam passus Capuccinos
 „ faven-

„ faventes invenit. Ast, quum tyrocinio
 „ ultra medietatem peracto, curtæ nimium
 „ supellectilis homo reputaretur, atque pla-
 „ ne impar cœnobitico famulatui obeundo,
 „ ab his quoque dimissus fuit. Ut in ea
 „ calamitate animum vehementer angen-
 „ te, sibi consuleret, putavit quærendum
 „ perfugium apud patrum Conventualem,
 „ quo ad rem suam opportuniorem nemi-
 „ nem agnoscebat. Uti ergo erat incondi-
 „ te vestitus, & rubore multo perfusus, sic
 „ itinere recto ad illum contendit, sacris
 „ concionibus extra Cupertinum tunc ope-
 „ rantem; a quo quidem primo aspectu
 „ graviter fuit reprehensus, postea tamen
 „ ibidem detentus, atque absoluto Pascha-
 „ te ad matrem latenter deductus. Hæc pro
 „ sua indole durissime ipsum excepit, va-
 „ riisque modis subinde etiam exagitavit.
 „ Sed nihil potuit eximiam ejus constantiam
 „ labefactare, utpote firmissimo humilitatis
 „ & spei sanctæ fundamento subnixam. Con-
 „ tigit haud multo post, ut matre jam vi-
 „ dua causam perdilecti cæteroquin filii qua
 „ precibus, qua lacrymis apud Conventua-
 „ les Fratres agente, ab istis tandem reci-
 „ peretur, sequiori tamen, uti vocant,
 „ laicorum forti adjiciendus. Hoc per-
 „ quam satis JOSEPHO, mirum in modum
 „ jam recreato; non item providentiæ di-
 „ vine, ad Sacerdotalem statum ipsum vo-
 „ canti. Sensim itaque, decursu triennii,
 „ abditæ sanctimonix radiis promicantibus,
 „ tantam sibi conciliavit æstimationem, ut
 „ primores simul congregati provehendum
 „ putaverint ad novitiorum Clericorum clas-
 „ sem, & alumnum conscripserint cœno-
 „ bii Sanctæ Mariæ de Cryptula, Cuperti-
 „ no ferme adjacentis. Quum ingenio val-
 „ de rudis, ac prorsus illiteratus foret, dif-
 „ ficile dictu est, quantum decurrente pro-
 „ bationis anno desudarit in libris rite le-
 „ gendis, primaque litteratura apprehen-
 „ denda. Unde primum est detegere origi-
 „ nem longe alteram præcellentis illius sa-
 „ pientix, qua deinceps in naturali adhuc
 „ perseverans imperitia de altissimis fidei
 „ Mysteriis mira sapissime eructabat. Suc-

„ cessu majori explevit reliquas muneris sui
 „ partes; constanter namque submisso fuit
 „ animo, laboris patiens, mandatis obtem-
 „ perans, afflicto corpore intentus, di-
 „ sciplinæ tenax, cœlestibus inhians. Qua-
 „ re summa cum laude ad metam pervenit,
 „ & lacrymarum imbre perfusus sollempnia
 „ Religionis vota emisit. Eodem servato
 „ domicilio, vocandus in sortem Domini,
 „ morbo prius tentatur sat ancipiti, ex eo-
 „ que se recolligit non sine proventu. E ve-
 „ stigio comparat sese ad recipiendos par-
 „ tim a Neritonensi, partim a Castrensi An-
 „ tistite Ecclesiasticos Ordines, servatis pro-
 „ more interstitiis; sicque iterato inde
 „ egredi cogitur. Sacerdotio potitus, quasi
 „ jam Deo plenus, repetiit pristinum cœ-
 „ nobium, ubi confestim ad aram Virginis
 „ Sanctissimæ prostratus grates humillimas
 „ persolvit, quod ipsa mire opitulante, con-
 „ tigit sibi pervenire ad tantum fastigium.
 „ In peragendis autem primitiarum Missarum
 „ sollempniis elevato, vividæque fidei
 „ splendoribus irradiato spiritu Christum
 „ Dominum præsentissimum sensit, exulta-
 „ tione simul, & reverentia permaxima; ut
 „ propterea cœlestis plane vitæ genus vel
 „ tunc auspicandum firmissimo proposito de-
 „ liberaverit.

„ Profecto, magnanimis votis aspirante
 „ Divino Spiritu, quanta spiritualis adifi-
 „ cii moles consurrexit integro annorum
 „ decem intervallo, quibus idem cœno-
 „ bium Cupertinianum postea incoluit! Im-
 „ primis solitudinis desiderio percitus, ut
 „ mundi pridem a se despecti pericula quæ-
 „ que vitaret, nunc in angusta cellula supra
 „ templi fornicem constructa, nunc in re-
 „ motiori oliveti sacello delitescere, in-
 „ deliciis habuit. Utrobique vero in seip-
 „ sum immaniter animadvertens, simulque
 „ contemplationi, & orationi vacans, quæ
 „ sursum sunt quærebat, vitamque suam
 „ absconditam cum Christo in Deo redde-
 „ bat. Verum, ne vel minima terrenarum
 „ rerum affectione implicaretur, retenta
 „ sola exteriori tunica rem omnem dome-
 „ sticam Prælato suo resignavit. Unde ad
 „ Cru-

„ Crucifixi imaginem procumbens, fidenter
 „ potuit edicere: *Ecce, Domine, propter*
 „ *te cuncta dimisi, tu modo sis mihi om-*
 „ *ne bonum*. Etsi, qui ad pauperulos re-
 „ spicit, tam generosæ spoliationis sacrifi-
 „ cium fuerit actutum odoratus, ipsum ta-
 „ men propterea gravia, ac permolesta
 „ perpeti permisit; quoniam sicut in igne
 „ probatur aurum, & argentum, sic homi-
 „ nes receptibiles in camino humiliationis.
 „ Nimirum paupertatis tantæ angustias sen-
 „ tiens subinde JOSEPHUS coepit paullatim
 „ contristari, ac mœstus esse; simul & Deus
 „ levamen omne consolationum lætifican-
 „ tium ab ejus anima subtraxit; nec satha-
 „ nas defuit, ad diffidentiam tum erga
 „ Deum, tum erga fratres perurgens, ita
 „ quidem, ut quo se verteret, prorsus nesci-
 „ ret, & agones ferret ipsa morte amario-
 „ res. Quum biennium omnino transegis-
 „ set in dolore sustinens, & in humilita-
 „ te patientiam habens, superflitem quoque
 „ tunicam vidit prope consumptam. Hinc
 „ clauso semel cubiculi ostio, fenestraque,
 „ provolutus lectulo ad Dominum suum ex-
 „ clamavit præ trititia: *Ut quid dereli-*
 „ *quisti me?* Tum Dominus miro modo so-
 „ latus est eum. Conspexit namque adstan-
 „ tem sibi Religiosum ignotum (isque An-
 „ gelus fuisse creditur) qui blando sermo-
 „ ne ipsum affatus novam exhibuit tunicam,
 „ & disparuit. Ubi ergo vestimentum hoc-
 „ ce lætitiæ induit, protinus ab ejus animo
 „ abcessit omne nubilum, rediitque sere-
 „ num pristinum ingenti cum fœnore. At,
 „ quis crederet? Tam arctæ paupertatis,
 „ & amaræ desolationis diuturna perpeffi-
 „ o vividiores in corde ejus succrescere fecit
 „ divini amoris flammæ, quæ subitum cor-
 „ poris magis magisque discrucianti deside-
 „ rium pepererunt. Coepit exinde tantam
 „ in victum temperantiam servare, ut non
 „ immerito ejus vita vocari possit continua-
 „ tum jejunium. Nam diutissime a pane,
 „ & vino; jugiter vero a carnibus, lacti-
 „ ciniis, & delicatis quibusque dapibus, se-
 „ cluso obedientiæ sanctæ mandato, abstinuit.
 „ Statos hebdomadæ dies, potissimum esuria-

„ li tempore, absque ullo prorsus cibo tradu-
 „ xit, solo confortatus epulo Eucharistico. Die-
 „ bus reliquis aut herbas amarissimas, aut le-
 „ gumina insipida, aut arefactos fructus, aut
 „ quid vile piscium, unica plerumque re-
 „ fectione sumere consuevit. Austeritate iti-
 „ dem summa carnem suam, ut in officio per-
 „ fecte contineretur, ad obitum usque affli-
 „ xit. Nec enim descripta jejunandi metho-
 „ do, mira nocturni somni parcitate, varia
 „ cubilis, stratique incommoditate, tantum-
 „ modo ipsam macerare; verum & ciliciis,
 „ catenis, laminis ferreis circumvestire, di-
 „ risque flagellationibus cruentare, sollemne
 „ habuit. Idcirco coactus inopinato præ-
 „ cepto sui Prælati seipsum denudare, hor-
 „ ribilem sanguinis, vulnerum, saniei con-
 „ geriem magis, quam humani corporis
 „ speciem contuendam præbuit.

„ Hæc JOSEPHUS fortis, & constans; quo-
 „ niam per patientiam currebat ad propo-
 „ situm sibi certamen, aspiciens in aucto-
 „ rem fidei, & consummatorem Jesum, qui
 „ proposito sibi gaudio sustinuit Crucem. Sa-
 „ ne in Dominicæ Passionis meditatione,
 „ atque in salutiferæ Crucis adoratione to-
 „ tus fuit. Hinc secundum exemplar sibi
 „ in monte monstratum, tres Cruces in ver-
 „ tice collis cœnobio proximi (quemadmo-
 „ dum & alibi passim alias) statui curavit:
 „ quarum unam, utpote prægravem, quum
 „ plures homines junctis viribus sustollere ne-
 „ quirent, prodigioso volatu accurrens unus
 „ ipse Crucis amator mox erexit, transtulit,
 „ locavit. Quantus vero in ipso, ex tam jugi
 „ meditatione, ac pia exercitatione, exar-
 „ serit ignis, sive mavis, quanta flamma-
 „ rum incendia, quis definiat? Illud satis ex-
 „ ploratum, vel a teneris annis hanc fuisse
 „ votorum ejus metam, huc laborem ejus
 „ omnem semper collimasse, ut totus Dei
 „ esset, totus Deo adhæreret, atque unus
 „ cum Deo quasi spiritus fieret, utique ca-
 „ ritate perfectissima, quæ dulce & salubre
 „ vinculum mentium. Si nullum dubium,
 „ quin *ecstasim faciat divinus amor*, uti ex
 „ Sancto Dionysio admonet Angelicus Do-
 „ ctor; nonne se rventissimam æque, ac su-
 „ bli-

„ blimissimam dilectionem certo certius lice-
 „ bit repetere ex ejusdem raptuum, ecsta-
 „ sum, volatuum frequentia, ac varietate
 „ tanta, quantam fortasse in aliis quibuscun-
 „ que secula nulla viderunt? Ut in ejusce-
 „ modi rerum genere unum, alterumve
 „ proferatur exemplum, animadversione di-
 „ gnum est, quod Romæ evenit coram Ur-
 „ bano VIII. . Quum supremus Ordinis mo-
 „ derator Pontificem Maximum aditurus
 „ secum duxisset JOSEPHUM, qui tunc primo
 „ ad Urbem devenerat, atque ambo in ejus-
 „ dem conspectu adstarent; JOSEPHUS, dum
 „ Pontificios pedes osculari parat, animo
 „ recogitans Sanctissimum Jesu Christi Vi-
 „ carium, ecstático motu in aere placidissi-
 „ me sublevatur: sicque tamdiu mansit im-
 „ mobilis, quo usque superioris sui voce re-
 „ vocaretur ad terram. Mirandus item du-
 „ plex raptus cum volatu in Assisiensi San-
 „ cti Francisci coenobio, ad quod VIR DEI
 „ dehinc procefferat, suadente eodem Ro-
 „ mano Pontifice. Illic prima vice Eccle-
 „ siam ingressus, quum imaginem Beatæ
 „ Virginis infantem Jesum sinu gestantis
 „ conspexisset in fornice depictam; eam-
 „ que simillimam deprehendisset alteri, quam
 „ antehac tenerrimo affectu veneratus fuerat
 „ in coenobio Sanctæ Mariæ de Cryptula,
 „ emisso confestim ejulatu: *Ab Mater mea*—
 „ inquit, *huc secuta es me!* Tumque rapido
 „ volatu octodecim passuum ad eam ample-
 „ xandam ascendit. Rursus, festo die imma-
 „ culatæ Conceptionis Deiparæ dum vespe-
 „ ræ decantarentur in sacello novitiorum,
 „ quos ipse frequenter convenire, & *Ovi-*
 „ „ *culas* appellitare consueverat, plures suc-
 „ cessivas ecstases passus est, utpote ejusdem
 „ Mysteriorum recolendi studiosissimus. Super-
 „ veniente postmodum sacri coenobii Præ-
 „ sidente, atque ipsum, quidnam ibi ageret,
 „ sciscitante, respondit digito signans Ma-
 „ riæ iconem: *Pater custos, quam pulchra*
 „ *Maria! Dic & tu: pulchra Maria.* Quod
 „ quum voce submissa protulisset Præses, ut
 „ altiori repeteret, etiam atque etiam insti-
 „ tit. Nova interim amoris vi incalescens,
 „ iterumque Mariam pulchram compellans,

„ Præsidentem ejulando amplexus est, quem,
 „ ubi aliquantisper secum a terra levatum
 „ tenuisset, dimisit; ipse vero continuato
 „ volatu altare ascendit, ubi distentis bra-
 „ chiis genuflexus remansit, indeque ad lo-
 „ cum pristinum rediit mussitans: *Pulchritu-*
 „ „ *do Maria! Turpitudine peccati!* Demum
 „ silentio minime obvolvendus, in conspe-
 „ ctu Lauretani Templi accidit, insignis ra-
 „ ptus cum volatu. Relicto triennali inco-
 „ latu Fori Sempronii, Auximum commi-
 „ grans ad suburbanam fratrum suorum man-
 „ sionem devenit, ubi aliquantum hospitari
 „ fuit necesse. Quum porro ex hujus per-
 „ gula monstraretur ei a focio habitaculum
 „ Virginis sacratissimum: *utique*, itatim re-
 „ posuit; *Nonne & tu Angelos cernis,*
 „ „ *e Cælo, sanctaque Domo turmatim*—
 „ „ *exeuntes, ac redeuntes?* Dein, edito stri-
 „ dore consueto, evolavit ad arborem duo-
 „ decim passibus inde distantem, ubi tam-
 „ diu hæsit sublimis, donec recuperato sen-
 „ suum exteriorum usu reliquum iter confi-
 „ cere licuit. Hæc, & similia innumera
 „ operabatur in BEATO VIRO Divinus Spiri-
 „ tus, in Sanctis suis vere mirabilis, suaque
 „ charismata dividens singulis, prout vult.
 „ Propterea factum est, ut superiores jube-
 „ rent plerumque segregatum degere a con-
 „ sortio reliquorum fratrum, ne scilicet
 „ evolationibus tam insolitis, stupendisque
 „ publicas chori, & Ecclesiæ functiones in-
 „ turbaret. Cæterum, quidnam definite
 „ ageret in perpetua ejusmodi ad Deum
 „ profectio, si quærat, huc verba qua-
 „ drabunt Sancti Bonaventuræ, de Seraphi-
 „ co Patriarcha Francisco in monte Alver-
 „ niæ per excessivi amoris incendium totali-
 „ ter in Deum transformato ita scribentis:
 „ *Hoc est mysticum, & secretissimum, quod*
 „ *nemo novit, nisi qui accipit; nec acci-*
 „ „ *pit, nisi qui desiderat; nec desiderat,*
 „ „ *nisi quem ignis Spiritus Sancti medul-*
 „ „ *litus inflammat, quem Christus misit in*
 „ „ *terram.* JOSEPHUS porro, qui *acceperat*
 „ „ (referente Eminentissimo Cardinali de
 „ „ Laure ipsi in amicitiam familiarissime jun-
 „ „ cto) *factum ecstatorum hac similitudi-*
 „ „ *ne*

„ ne plurium imaginum alicujus musæi
 „ declarans, addebat. Si in eo musæo ma-
 „ gnum aliquod adesset speculum, & ima-
 „ gines omnes suas species in illud immit-
 „ terent; tunc respiciens speculum, omnia
 „ in musæo existentia unico intuitu in
 „ speculo cerneret. Sic, agebat, se ha-
 „ bent ecstatici, cum Deus eis secreta di-
 „ vina demonstrat. Ipse pariter, teste eo-
 „ dem Purpurato Patre, clamorem emitti
 „ solitum ab ecstasim patientibus, ceu si-
 „ gnum evaporantis amoris, ita explicabat:
 „ Cum in sclopeto pulvis tormentarius ac-
 „ cenditur, illud boatum, & fragorem
 „ foras emittit: ita cor ecstatici accensum
 „ Dei amore. Ut ut sit, illud impræsen-
 „ tiarum nobis perquam fatis, si exinde
 „ inferamus rectissime, JOSEPHUM unitiva
 „ & concretiva (ut ait Angelicus) vi amo-
 „ ris Deo adglutinatum, iis procul dubio
 „ præditum fuisse virtutum, & gratiarum
 „ ornamentis, quæ conceptu suo præferebat
 „ divinum istud consortium. Utrasque sum-
 „ matim delibare haud pigeat.

„ Primo dum, præter virtutes hætenus
 „ jam descriptas, sese offert obedientia,
 „ quæ adeo perfecta vivendi lex illi fuit,
 „ ut absque ejus præscripto ne pedem
 „ quidem e cella efferre, fenestram ape-
 „ rire; aut minimum quid agere auderet,
 „ solitus propterea dicere: *se mori po-
 „ tius paratum, quam non obedire.* Hinc
 „ ejusdem suffultus præsidio multiplices dæ-
 „ monum eludit insidias, & miranda plura
 „ patravit. In arduis autem, & repentinis
 „ casibus quam hilariter, prompteque mo-
 „ rem gereret, plurimis patefactum exem-
 „ plis. Quum annis fere quindecim in cœ-
 „ nobio Sanctæ Mariæ de Cryptula, habitu
 „ quidem statuque diverso, eadem tamen
 „ laudabili vitæ ratione constanter servata,
 „ commoratus fuisset; indeque digressus spa-
 „ tio alterius anni ad perlustrandam simul
 „ cum Præsule suo Barensem Provinciam,
 „ qui eum sibi comitem potissime adjun-
 „ xerat, ut vivum Christianæ perfectionis
 „ exemplar cunctis exhiberetur: coepit jam
 „ comuni fama percrebrescere excellens

„ ejus sanctitas, adeo ut concurrentibus un-
 „ dique populis acclamaretur illius Regni
 „ Apostolus. At, sinistris nuntiis hanc ip-
 „ sam ob rem ad Neapolitanam Metropo-
 „ lim secreto delatis, eo repente fuit vo-
 „ catus, ut sisteret se Tribunali Sacræ In-
 „ quisitionis: ubi tamen, spiritum suum
 „ ex Deo esse, stupendis pro more monstra-
 „ vit prodigiis. Romam nihilominus trans-
 „ missus ad supremum Ordinis moderato-
 „ rem, qui in ædibus Sanctorum XII. Apo-
 „ stolorum profus solitarium detinuit, do-
 „ nec explorata Pontificia voluntate Assi-
 „ sium statim progredi juberet. Biennio post
 „ ad Urbem accitus; illucque denuo re-
 „ dux, atque Seraphici Patris concivis
 „ plaudentibus universis renuntiatus, diu-
 „ turnam octo, & amplius annorum statio-
 „ nem apud fratres suos habuit, eamque
 „ vario illustrium eventuum genere memo-
 „ randam. Tum repetitis Sacræ Inquisitio-
 „ nis Romanæ mandatis asportatus per vi-
 „ ces, trium ferme annorum intervallo, ad
 „ triplex Capuccinorum cœnobium, scilicet
 „ Petræ Rubæ, Fori Sempronii, ac Mon-
 „ tis Veteris. Decernente tandem Alexan-
 „ dro VII. Pontifice Summo (qui eum pro-
 „ pter insignis sanctimoniam famam omnibus
 „ modis servabat; quemque vicissim demor-
 „ tuus ipse a præsentis vitæ discrimine ser-
 „ vavit) quasi postliminio restitutus Ordini
 „ suo, atque Auximum latenter deductus,
 „ ubi evoluto sexennio vitam clausit. Porro
 „ autem peregrinationum, & vicissitudinum
 „ tantarum occasione, quas certe ab im-
 „ perscrutabili altitudine divini consilii par-
 „ est repetere, semper tranquillus, comis,
 „ paratus ad omnia, vel si in ignem profi-
 „ liendum fuisset, satis ostendit reipsa, quod
 „ verbis consueverat enuntiare: *nimirum
 „ obedientiam vi effectum se veluti cæcum,
 „ quem catulus fidenter circumducit.* Quid,
 „ quod etiam sui nescius, atque in sublime
 „ elevatus ardoribus ecstasticis, obedientiam
 „ neutiquam refragabatur, esto clamori-
 „ bus, concussionibus, adustionibus mini-
 „ me cederet. Ad nutum namque Præla-
 „ ti, aut cujusvis serio præcipientis, præ-
 „ sto

„ sto semper aderat recuperato pristino sta-
 „ tu. Cujus quidem rei ipsemet interdum
 „ assignans rationem, sic agebat: *Jubentis*
 „ *vocem tunc utique haud persentio. Ast*
 „ *obedientiae amator Deus, ea probata,*
 „ *arcanam visionem, unde occupabatur*
 „ *anima tota, illico abrumpit. Quo fit,*
 „ *ut haec sibi reddita possit, ut antea, libe-*
 „ *re uti corporeis viribus.* Erat ergo vi-
 „ dere in ejuscemodi casibus prodigium,
 „ prodigio nexum.

„ Ab obedientia numeris omnibus sic ab-
 „ soluta, quisquis potest, vel cogitatione
 „ separet profundissimam humilitatem. Hac
 „ profecto fiebat, ut perquam demisse de-
 „ se sentiret, ad cuncta ineptum, & veluti
 „ mortuum, imo flagitium hominis seipsum
 „ denominaret, sicque ab omnibus vere
 „ credi perciperet; increpationes, probra
 „ ærumnas æquo animo ferret; humanos fa-
 „ vores laudesque respueret; viliora munia
 „ obire gestiret; & ubertim sibi collata do-
 „ na coelestia ingeniosissime celare satage-
 „ ret, ipsas præsertim ecstases & raptus non
 „ aliis, quam infirmitatis, torporis, so-
 „ mnolentiae vocabulis designando. De hu-
 „ militatis pedissequa paupertate perpauca
 „ sufficiat, quum superius jam exhibueri-
 „ mus hominem, qui ipso conversionis suæ
 „ primordio conatus est nudus fieri cum
 „ nudo in Cruce; quod vere sapientis pro-
 „ prium esse indigitat Sanctus Bonaventura.
 „ Nec aliud extitit deinceps vitæ ejus
 „ tenor. Siquidem sola Dei possessione ditis-
 „ simus, Seraphicique Patriarchæ ardua
 „ premens vestigia, adamussim sectatus est,
 „ sive victus, sive vestitus, sive habitacu-
 „ li arctitudinem respicias, quæ religio-
 „ sæ paupertatis perfectionem conflant.
 „ Unde morti proximus potuit vere dice-
 „ re, se nihil habere domestico Prælate
 „ resignandum. Ecquis autem in animum
 „ inducat, citra heroicam patientiam
 „ potuisse JOSEPHUM tam arctam fove-
 „ re pauperiem; tam vario cruciatuum
 „ genere carnem affligere, simul & ægri-
 „ tudines, alibi jam descriptas, exantla-
 „ re; tam acres item nequissimorum spi-

„ rituum infestationes sufferre, quibus diu-
 „ tissime ipsum impeti divina providen-
 „ tia permisit, ut hoc quoque tribulationis
 „ modo perficeretur ejus virtus? Adde il-
 „ las ab hominibus molestias, atque in-
 „ jurias; intimas amaritudines, desolatio-
 „ nesque coelitus immisas; nec non incom-
 „ moda perpetui fere recessus, cui addictum
 „ voluere superiores, ut Deo tam mira in
 „ ipso operanti posset solus liberius vacare.
 „ Inter tot spinas omnimodæ subjectionis,
 „ humilitatis, paupertatis, tolerantiae, quam
 „ pulchrum emerit castitatis lilium! Diu-
 „ tinas equidem, gravesque passus est car-
 „ nis tentationes, quas humanæ salutis ho-
 „ stis invalescere faciebat obscænis spe-
 „ ctis, aliisque modis nefandis; at confli-
 „ ctu validiore illas retundens, semper ipse
 „ superior evasit. Severa quippe sensuum
 „ exteriorum custodia, strenua carnis ma-
 „ ceratione, sollicita a mulieribus fuga,
 „ humilitate, oratione, ac reliquis tuendæ
 „ integritatis vallatus præsidii persistebat in
 „ sancto proposito: unde ad mortem usque
 „ servavit illibatum pudorem. Nec inno-
 „ centiæ tantæ indicia defuere, communi
 „ sensu, & testificatione firmata. Aspectu vi-
 „ debatur Angelus; præferebat summum
 „ lasciviæ horrorem; huic vitio mancipa-
 „ tos sentiebat quasi pessime olentes, mo-
 „ nebatque blanditer, ut abluerent faciem
 „ atramento deturpatam, hoc est, conscien-
 „ tiam expiarent: suavissimum denique,
 „ qualis interdum prodit ex Divi Antonii
 „ Patavini sepulcro glorioso, odorem con-
 „ stanter spirabat, cujus fragrantia tunicis,
 „ cingulis, & quibuscumque ab ipso con-
 „ tactatis plerumque inhærente, mirum
 „ quantum ipse angeretur præ humilitate,
 „ satageretque eandem occulere sagacissi-
 „ mis modis. Verum, qui poterat castimo-
 „ nia non excellere, immaculatæ Virginis
 „ Mariæ tantopere devotus, simulque ca-
 „ rus? Hanc ab ipsa pueritia, semperque
 „ deinceps, ceu patronam, dominam,
 „ matrem diligere, revereri, invocare
 „ consuevit; & qua potuit arte, ut ab aliis
 „ item coleretur, admissus est. Nuncupa-
 „ tione

„ tione tamen magis familiari, ac sensu ma-
 „ gis intimo, Matrem suam vocitabat:
 „ ejusque nomine undelibet audito, mox
 „ excitabatur, afficiebatur, inflammaba-
 „ tur, quasi plectro vocis extrinsecæ chor-
 „ da interior cordis tangeretur. Depreca-
 „ tioni benignissimæ ejusdem matris, ple-
 „ næ & superplenæ gratia, referebat acce-
 „ pta maxima, & pretiosa quæque sibi divi-
 „ nitus donata. Similiter ex hujus plenu-
 „ dinis abundantia, unde resperfa revire-
 „ scit omnis creatura, defluere proclama-
 „ bat quidquid pro incolumitate, & salute
 „ proximorum abs se gestum miro modo vi-
 „ deretur. His de causis Mariam tum pri-
 „ vatim, tum publice litanis exorandi
 „ nullum prope faciebat finem.

„ Quod spectat memoratam caritatem
 „ erga proximum, JOSEPHUS, utpote amo-
 „ re divino permaxime succensus, non po-
 „ tuit ipsum non diligere multipliciter. Pri-
 „ mo, ob jure desiderium salutis omnium,
 „ tristabatur de alienis peccatis, deque æ-
 „ terna animarum perditione. Idcirco pec-
 „ catores peramanter excipiebat, corripie-
 „ bat, occultas quoque noxas eis sæpissime
 „ indigitans. Utque efficacius illorum age-
 „ ret negotium, voluntariis ipse jejuniis,
 „ precibus, flagellationibus conabatur Deum
 „ placare; atque ad similia officia iisdem
 „ impendenda bonos quosque exstimulabat.
 „ Quin & portentis magis perditos ad bo-
 „ nam frugem, insignesque hæreticos ad
 „ Ecclesiæ Catholicæ unitatem victor per-
 „ traxit. Ærumnosis compatiebatur instar
 „ matris, & quos valde anxios ac tristes no-
 „ verat, sic exhilarabat: *Heus scrupuli,*
 „ *& melancholiæ abscedant a domo mea:*
 „ tumque adhibitis scopis scrupulos omnes
 „ se ab ipsis abtergere simulabat. Paupe-
 „ ribus quum ipse, quo poterat, modo pro-
 „ desset, eorum inopiam aliena stipe le-
 „ vatum iri gaudebat. Affectu singulari præ-
 „ sto erat infirmis, ac periclitantibus, pro-
 „ digiose etiam utrosque a malis liberando.
 „ Inimicorum dilectio, dissidentium pax,
 „ erant ei cordi, quam quod maxime. To-
 „ tus in commendanda passim caritate

„ familiarum rectoribus potissime, gravi il-
 „ lo effato: *Qui caritate pollet, locuples*
 „ *est vel nescius; qui caret, infelix valde.*
 „ Nemini umquam iratus, sed semper mi-
 „ tis, urbanus, hilaris. Temporaria quo-
 „ que vitæ subsidia e Coelo deprecabatur,
 „ præsertim populis penuria laborantibus,
 „ illos in spem erigens prædictionibus ad-
 „ mirandis; quarum quidem recenseri pos-
 „ set ingens numerus in aliis item casibus.
 „ Qui sic proximum dilexit, nonne legem
 „ implevit?

„ Jam vero, ut ad finem tendat compen-
 „ diaria hæc narratio, ex iis, quæ sparim
 „ huc usque interferuimus, præcipuarum
 „ virtutum B. JOSEPHI seriem texendo (sin-
 „ gulas enim distincte prosequi & longum,
 „ & difficillimum) satis quisque deprehen-
 „ dit, quantis præterea Dei Optimi Maxi-
 „ mi largitate abundaverit supernarum gra-
 „ tiarum donis, quas gratis datas appellare
 „ consueverunt doctores; videlicet ecstasum,
 „ raptuum, volatum, visionum, sapien-
 „ tiæ, perscrutationis cordium, prophetiæ,
 „ curationum, miraculorum, & quæ sunt
 „ ejus generis aliæ. Atque hinc præcellens
 „ ejus sanctitas splendidius fuit confirmata.
 „ Sanctitatis fama longe lateque diffusa cum
 „ in Italia universa, tum in exteris Sabau-
 „ diæ, Galliæ, Hispaniæ, Germaniæ, Po-
 „ loniæ, Lithuanæ regionibus. Quam ob
 „ rem tam frequens exitit hominum cujus-
 „ vis sexus, ætatis, ordinis ad eum suspi-
 „ ciendum, deprecandumque, concursus.
 „ Unum ergo restabat, ut fidelissimus
 „ Servus factus jam hic sexagenarius, æter-
 „ ni Regni possessionem diligentibus præpa-
 „ ratam adiret, deposita corporis sarcina:
 „ quod & factum est novissimo coelestis re-
 „ muneratoris beneficio. Siquidem in Auxi-
 „ mano sui Ordinis cœnobio, ubi se decef-
 „ surum jam pridem multimodis prædixe-
 „ rat, festiva luce Sancti Laurentii febr-
 „ correptus primum intervallata, subinde
 „ continua & lethali, post edita ad mira-
 „ culum usque, spatio triginta octo dierum,
 „ quibus ægritudo illa duravit, varia speci-
 „ mina christianarum virtutum, maxime
 „ humi-

„ humilitatis , mansuetudinis , patientiæ ,
 „ pietatis tum erga Redemptorem Jesum ,
 „ Eucharisticis symbolis velatum , tum er-
 „ ga Virgineam Matrem , in cujus gloriosæ
 „ Assumptionis festo ultimam in altari ob-
 „ tulerat Hostiam ; item fidei , fiducia , &
 „ flagrantissimæ in Deum caritatis , non si-
 „ ne raptibus & ecstasibus suavissimis , in-
 „ sumptione præsertim sanctissimi Viatici ,
 „ atque unctiois extremæ , vultu ad Cœ-
 „ lum verso , simulque ridenti , & insolita
 „ luce circumfuso , expiravit decimo octa-
 „ vo Kalendas Octobris anno supra mil-
 „ lesimum sexcentesimo sexagesimo tertio .
 „ Demortui cadavere in ipsa Auximana
 „ Ecclesia Sancti Francisci necdum tumula-
 „ to , multoque magis deinceps , placuit Al-
 „ tissimo Servi sui jam in Cœlo regnantis
 „ gloriam mundo testatam facere signis atque
 „ portentis , quæ votis cedebant , bonoque
 „ multiplici cunctorum ipsum pro re nata
 „ invocantium sinceræ fidei , ac devotionis
 „ affectu . Quocirca quum duobus ab obitu
 „ felicissimo annis dignus reputaretur pu-
 „ blico Beatorum honore , plures , ut ajunt
 „ Processus facultate Ordinaria confecti fue-
 „ re , scilicet Neritonensis , Assisientis , &
 „ Auximani : quibus ad Urbem perlatis ,
 „ a Venerabili Innocentio XI. , qui viventis
 „ adhuc sanctimoniam exploraverat , con-
 „ stitutum fuit iudicium Sacri Rituum Sena-
 „ tus pro nova Causa Beatificationis ; sicque
 „ iidem restaurati auctoritate altera , quæ
 „ dicitur Apostolica . Utrorumque porro
 „ firmitate rite perspecta , & præmissis de
 „ more , intervallo temporis sat diuturno ,
 „ binis Congregationibus Antepreparatoriis ,
 „ Preparatoriis , Generalibus , partim ad
 „ virtutum , partim ad miraculorum seve-
 „ rum examen , tandem die 15. Augusti an-
 „ no 1735. Clemens XII. Pontificio decre-
 „ to declaravit , constare de illis in gradu
 „ heroico ; horum vero insigniora duo die 4.
 „ Octobris anno 1752. Benedictus XIV. al-
 „ tero decreto comprobavit . Primum mi-
 „ raculum contigit Stephano de Matthæis
 „ puero duodenni , cujus dexteri oculi pu-
 „ pillæ cum a coætaneo puero ictu squa-

„ mosi , acutique lapidis vulnerata , & in
 „ transversum scissa fuisset , ita ut , ob hu-
 „ mores hinc effluentes exsiccata , & intror-
 „ sum depressa totius oculi orbita , amisisset
 „ videndi facultatem : factum est , ut invo-
 „ cata Venerabilis JOSEPHI ope , & oculo ad
 „ ejus sepulcrum admoto , eundem retra-
 „ xerit ipsissimo temporis momento pristina
 „ integritati , ac venustati restitutum . Se-
 „ cundum miraculum accidit patri ejusdem
 „ pueri Victorio de Matthæis . Hic genu
 „ dextero humorem cysticum gerens , quæ
 „ sex ferme annorum spatio in duram , &
 „ enormem molem ob humorum aggestum
 „ concreverat , unde tum genuflectendi ,
 „ tum gradiendi vis plurimum impedieba-
 „ tur , remedium , quod chirurgi nec pote-
 „ rant , nec tentarant umquam præstare ,
 „ præsentissimum invenit a contactu suppeda-
 „ nei altaris privati , in quo Servus Dei diu-
 „ turno orandi usu impressa reliquerat ge-
 „ nuum vestigia . Unum quippe idemque
 „ fuit & suppedaneo admovebre male affe-
 „ ctum genu , & illud attollere ab omni
 „ etiam cystidis signo liberum , atque ad
 „ motum prorsus expeditum . Brevi post
 „ idem Pontifex Maximus , viam compen-
 „ diariam insitens peculiare ob causas ,
 „ mandavit expediri diploma Beatificatio-
 „ nis , quod die 24. Februarii anno 1753.
 „ publicatum fuit in Basilica Vaticana , ubi
 „ pariter eadem peracta ritu sollemni .
 „ JOSEPHO Beatorum factis adscripto dum
 „ gratulatur plaudens Roma , increfcit fa-
 „ ma recentium miraculorum , quæ conti-
 „ nuato cœlesti favore variis in locis patra-
 „ ta narrantur ; atque exinde prænuntia
 „ dignoscitur altioris gloriæ , ipsimet denuo
 „ decernendæ splendidissima Canonizatio-
 „ nis pompa . Hunc in finem biennio vix
 „ elapso resumpta Causa , accedentibus ma-
 „ xime qua Regum , & Principum , qua Præ-
 „ sulum Ecclesiasticorum diversi Ordinis ,
 „ communibus votis , postulationibusque .
 „ Novi igitur Processus auctoritate Aposto-
 „ lica construuntur tribus super miraculis
 „ in Diœcesi Prænestina , Firmana , Auxi-
 „ mana : tum eorum validitas hic ad in-
 „ eundem

„ eudem revocatur. Postmodum in gemi-
 „ nis consuetis Congregationibus, Antepre-
 „ paratoria, & Preparatoria, quæstio di-
 „ scussa: indeque delata ad SS. D. N. CLE-
 „ MENTEM XIII. nunc auguste imperantem,
 „ qui auditis in Generali Coetu suffragan-
 „ tium quorumcumque Patrum sententiis,
 „ singula prorsus rata fecit, edito decre-
 „ to die 12. Octobris anni 1766.

„ Primum miraculum, quod contigit
 „ puellæ Mariæ Magdalænæ Panzironi die
 „ 31. Octobris anno 1753., est subitæ sana-
 „ tionis a scyrrhoso maligno tumore ma-
 „ gnitudine palmaris diametri, pondere li-
 „ brarum circiter decem, duritie ferme la-
 „ pidea, in epigastrio, seu cartilagine mu-
 „ cronata, quæ vulgo os stomachi nuncu-
 „ patur. Quum medicorum, & domesti-
 „ corum unanimi sensu prorsus conclama-
 „ tum esset, illis extremam Mysteriorum
 „ divinorum sumptionem suadentibus, istis
 „ funebria iusta parantibus; atque reipsa ad
 „ eum statum devenisset Maria, ut loquela,
 „ motu, calore, pulsu, cæterisque vitæ indi-
 „ ciis sensim deficientibus, crederetur jam
 „ jam moritura, adstantes mulieres a BEATO
 „ JOSEPHO, cui singulari pietate prius addi-
 „ ctam noverant, cogitarunt implorandum
 „ auxilium in tanto discrimine. Ad hoc igi-
 „ tur ipsammet, quo poterant, modo ex-
 „ citantes, inferuerunt digitis manus ejus
 „ BEATI reliquiam, & sacram imaginem
 „ mortifero tumori superposuerunt. Tum-
 „ que momento eodem veluti expergefacta
 „ oculos aperuit, brachia extendit, ac pri-
 „ mævas vires omnes perfecte recepit. Cujus
 „ rei multiplex argumentum e vestigio præ-
 „ buit. Nam ipso vespere, quo talia passa
 „ fuerat, surrexit e lectulo, nemine admi-
 „ niculante, læta processit ad locum com-
 „ munitatis jentaculi, mensæque assidens man-
 „ ducavit, & bibit; suum deinde repetiit
 „ cubile, ubi in utrumvis oculum dormi-
 „ vit reliquum noctis. Insequenti mane, re-
 „ luctante licet fratre, domo egressa con-
 „ volavit ad Ecclesiam religionis causa:
 „ postmodum redux coepit pro more obire
 „ domestica officia, perinde ac si nullo mor-
 „ bo umquam laborasset,

„ Secundum miraculum, quod accidit
 „ die 18. Januarii anno 1756. Benedictæ Pie-
 „ rangelinæ calibi mulieri, est repentinæ li-
 „ berationis a pessima inveterata cordis or-
 „ ganica affectione, funestissimis stipata sym-
 „ ptomatibus, miro insuper modo peractæ
 „ per duarum molium a nonnullis artis
 „ medicæ peritis polyposarum, sive poly-
 „ porum nuncupatarum, e dissecta vena
 „ salvatella cum educto sanguine expulsio-
 „ nem. Vasibus cordis inhærentes ejusmodi
 „ polypi impediabant liberum sanguinis cur-
 „ sum & recursum per eadem vasa. Hinc ju-
 „ ges cordis palpitationes, pectoris angores,
 „ pulsum intermissiones, jugularium vena-
 „ rum intumescencia, anhelitus difficilis, ta-
 „ lesque propterea lipothymia, ut identidem
 „ versaretur misera in evidenti suffocatio-
 „ nis, ac mortis periculo. Ad reprimendam
 „ horum paroxysmorum ferociam unicum
 „ adhibebatur phlæbotomiæ remedium, ve-
 „ næ scilicet incisione detrahendo octo, de-
 „ cem, sexdecim, viginti & amplius sangui-
 „ nis pondo; idque non singulis tantum heb-
 „ domadibus, sed interdum die bis, terve.
 „ Inveteratum sexdecim annorum malum eo
 „ tandem processerat, ut ipsi quoque phlæ-
 „ botomiæ omnino prævaleret. Unde con-
 „ tinuis diebus quindecim sæve ingravescens
 „ ad paroxysmos lethales ægram redegit,
 „ quam idcirco consueto christianis hinc mi-
 „ grantibus Sacramentorum præsidio com-
 „ munire fuit necesse. Interim, hortatu piæ
 „ sororis, ad BEATUM JOSEPHUM animum
 „ erigens, ut sibi præsto sit, medullitus pre-
 „ catur. Eiusdem reliquia pectori mox ap-
 „ plicata, gravissimo corripitur paroxismo,
 „ quem tamen ipsa interius quasi sensit ad
 „ salutem tendere sibi cælitus donandam.
 „ Quare, ubi superveniente medico, qui
 „ primum renitebatur, postea intus simili-
 „ ter affectus cesserat, postrema, uti Bene-
 „ dicta prædicebat, sanguinis missio fuit de-
 „ creta, ad primam eamque minimam ape-
 „ ritionem salvatellæ manus dexteræ exiere
 „ mirabiliter, inter paucas sanguinis guttas,
 „ binæ moles a peritis nuncupatæ polyposæ;
 „ atque in subjectum aquæ vas delapsæ: al-
 „ tera

„ tera quidem longitudinis duorum digito-
 „ rum transversalium; altera vero figuræ,
 „ & magnitudinis ovi columbini, ac sub-
 „ stantiæ prorsus carnosæ, & filamentosæ,
 „ quemadmodum sectione anatomica, va-
 „ riisque experimentis chymicis, satis su-
 „ perque compertum evasit subinde. Eo-
 „ dem momento perfecte convaluit, quæ
 „ morbo organico adeo desperato tamdiu de-
 „ cubuerat: sicque in uno supernæ virtutis
 „ opere plura mirari subiit, eaque magna,
 „ inaudita, singularia.

„ Tertium miraculum, & illud, ut di-
 „ citur, supra numerum, quod evenit Ber-
 „ nardino Sinigaliese mulioni die 18. Junii
 „ anno 1754., est subitanæ, perfectæque
 „ sanationis ab herpete molestissimo, pessi-
 „ mis symptomatibus juncto, quæ sunt hu-
 „ jusmodi. Coepit nimirum pridem enatus
 „ converti in tetrum ulcus, ex quo dein-
 „ ceptus copiosus jugiter manabat humor adeo
 „ malignus & acer, ut stygiæ instar aquæ
 „ non modo carnem scinderet in profundas
 „ rimas, sed & pannos ipsos circumpositos
 „ roderet. Istud præterea, octo mensium
 „ intervallo, sic aductum est, ut ab in-
 „ guine sinistrae coxæ pervaserit usque ad ge-
 „ nu; tumque, contracto femore, interce-
 „ pta etiam facultas incedendi. Ægrotum
 „ lecto detentum inceserunt febres gravissi-
 „ mæ, spasmodici tremores, dolores atro-
 „ cissimi, quibus ad jugem ejulatum adige-
 „ batur. Porro quum semel afflictationi tam
 „ multiplici noctem integram æquasset citra
 „ ullam requiem, ejusque uxor omnia de-
 „ speratoria cerneret, communi consilio pu-
 „ tarunt ambo deprecandam salutem a BEATO
 „ JOSEPHO sat famigerato. Hujusce rei causa
 „ bene mane perrexit illa ad Ecclesiam,
 „ maritum relinquens solitarium in strato do-
 „ loris. Ipse soporem interim passus, a BEA-
 „ TO JOSEPHO sibi apparente audivit: *Eja*
 „ *recitemus simul litanias Sanctæ Virgi-*
 „ *nis*: cui protinus morem gerens, ad salu-
 „ tationes singulas ab eo prolatas repon-
 „ bat: *Ora pro nobis*. Quumque ad illam
 „ ventum esset: *Salus infirmorum*: item-
 „ que responsum: *Ora pro nobis*: BEATUS

„ disparuit, cessavit visio, morbus evanuit.
 „ Itaque, redeunte uxore, ac factum stupente,
 „ e lecto prosiliit, atque ad eandem Franci-
 „ scanam Ecclesiam grates habiturus eximio
 „ liberatori processit expedito pede; inde
 „ que dominis suis spectandum se obtulit,
 „ qui pristino famulatu die postera ipsum
 „ destinarunt, quasi numquam ægrotasset.
 „ „ Censuit nihilominus SUPREMUS PASTOR
 „ indicendum pro coronide Generalem alte-
 „ rum Conventum die 27. Januarii hujusce
 „ anni, in quo universis Patribus pronun-
 „ tiantibus, ad BEATI JOSEPHI Canoniza-
 „ tionem quandocumque peragendam tuto
 „ posse procedi, Causam absolvit decreto
 „ sollemni, quod palam innotuit die 2. Fe-
 „ bruarii insequentis. Ut res porro tantæ
 „ momenti succedat, precatur quam demis-
 „ se Minorum Conventualium Seraphicus
 „ Ordo.

COMPENDIUM.

Vitæ, virtutum, & miraculorum, necnon acto-
 rum in Causa Canonizationis B. HIERO-
 NYMI ÆMILIANI Fundatoris Cleri-
 corum Regularium Congregationis
 Somaeschæ: ex Secretaria Con-
 gregationis Sacror. Rituum.

„ **H**IERONYMUS ÆMILIANUS, vulgo MIA-
 „ NI, Venetiis natus est anno post
 „ Virginis partum 1481. patre Angelo Æmi-
 „ liano, matre Dianora Maurocena, utroque
 „ de gente patritia. Cameraci anno 1508.
 „ Europæ Principes foedere inito adver-
 „ sus Rempublicam Venetorum vires jun-
 „ xerunt, quarum impetum ut sisterent, vel
 „ frangerent Veneti Patres HIERONYMUM
 „ belli subagitatum igniculis in Castrinovi
 „ gubernatorem vi singularis privilegii ele-
 „ ctum ad arcem illam, in finibus Tarvisi-
 „ nis sitam, defendendam anno 1511. mi-
 „ serunt. Verum HIERONYMI virtus bellica
 „ impar fuit repellendis, vel retundendis
 „ validioribus hostium viribus. Maximilia-
 „ ni enim Cæsaris exercitus obsidione capta
 „ arce nulli ex parvo militum Venetorum
 „ nume-

„ numero pepercit. Hostium vero impera-
 „ tor quum ex resistentiæ pertinacia majore-
 „ rem, quam revera esset, propugnatorum
 „ numerum putasset, eorum paucitate com-
 „ perta in unum arcis gubernatorem causam
 „ moræ omnem conferre coactus est;
 „ ideoque ira incensus eum vincitum, onus-
 „ stumque catenis jussit in squalidum car-
 „ cerem detrudi. Hic veluti irretitus, pro-
 „ stratusque leo, mitior factus juvenis paul-
 „ lo ante animum gerens vanitati intentum
 „ super se Domini miserentis manum sensit,
 „ terrenisque omnibus missis cogitationibus,
 „ coelestia suspexit. Ad refugium peccato-
 „ rum, ad afflictorum consolatricem B. V.
 „ Mariam convertit animum, eamque pre-
 „ catus, ut ferret opem, vovit, se in li-
 „ bertatem vindicatum confestim pedes, &
 „ prope cætera nudum, ut erat, Tarvisi ad
 „ ejus templum, vulgo *della Madonna*
 „ *Grande*, convolaturum, ejusque imagi-
 „ nem veneraturum miraculorum fama ce-
 „ leberrimam. Vix ea corde conceperat
 „ HIERONYMUS, quum splendor refulsit in
 „ habitaculo carceris; adstat invocata Vir-
 „ go, captivo vincula solvit, traditque
 „ custodiæ claves. Tunc HIERONYMUS in-
 „ genua provolutus, lacrymis perfusus, præ
 „ gaudio elinguis, at interius loquax, tan-
 „ tæ liberatrici gratias agit, carcerem re-
 „ cludit manum ductante Virgine, collectis-
 „ que in unum captivitatis, & doloris in-
 „ strumentis Tarvisum versus iter ingredi-
 „ tur. Verum undique inimici, nec via
 „ quidem tuta, & pervia. Mariam secun-
 „ do invocat, quam præsentem secundo suis
 „ met oculis videt: sentitque manum manu
 „ arripientem, perque medios hostes ducem,
 „ & sociam ad portas usque civitatis, ubi
 „ eam disparuisse cognoscit. Incolumis re-
 „ cta ad templum pergit, procidensque an-
 „ te altare piis grati animi sensibus frænum
 „ laxat. Voti liberatus manicas, compedes,
 „ catenas, globum marmoreum, qui col-
 „ lum ejus pronum in terram traxerat, ibi
 „ relinquit monumentum suæ libertatis,
 „ quæ omnia & nunc visuntur.

„ Victus ab hoste HIERONYMUS, divina

„ operante gratia, rationes apud semeti-
 „ psam subducit, quomodo de se ipso trium-
 „ phet. Totus hinc mutatus a militari illo
 „ HIERONYMO Venetias invehitur mente re-
 „ volvens Mariam Virginem, ejusque bis
 „ præsens auxilium. Intelligit, se Dei Ma-
 „ tri non posse placere, quin prius divino
 „ ejus filio placeat poenitentia, & christia-
 „ narum virtutum exercitio, maxime ca-
 „ ritate. Propterea octo annorum spatium ab
 „ oculis, & convictu hominum pene abhor-
 „ ret pietati vacans, posthabitisque hono-
 „ ribus, quos ei Veneti patres decreverant,
 „ in educationem, curamque filiorum fra-
 „ tris incumbit, qui parentis morte inma-
 „ tura pupilli fuerant relictæ. Sic Dei pro-
 „ videntia HIERONYMO viam sternebat, ut
 „ pauperum adjutor, & orphanorum pater
 „ diceretur, & esset. Mala, quæ consequi
 „ bella solent, Venetiis grassabantur, cari-
 „ tas annonæ, immo verius fames, & dira
 „ contagia. Puerorum turbæ huc illuc dis-
 „ currentes & fora, & compita impedi-
 „ bant quærentes quo famem pellerent, nu-
 „ ditatem tegerent, seque sub tecto recipe-
 „ rent. Homines confecti miseriis passim
 „ mortui sternerentur, nec erat qui sepe-
 „ laret. HIERONYMUS interdum pueros coge-
 „ bat in domum pecunia sua conductam: il-
 „ los alebat, curabat, custodiebat; noctu
 „ autem cadavera conquirebat, suisque hu-
 „ meris ad sepeliendum asportabat. Inte-
 „ rea augebatur in dies languentium nume-
 „ rus, neque vero HIERONYMI elanguerat
 „ misericordia, quin quotidie magis magis-
 „ que & amor erga alios, & desiderium se-
 „ se omnibus præstandi, in primisque orpha-
 „ nis vires acquirebant. Puerorum, quos
 „ coegerat, quosque tanquam filios aman-
 „ tissimus pater complectebatur, multitudi-
 „ ni angustior facta est conductæ domus. Di-
 „ vendita itaque domestica, & satis ampla
 „ suppellectili, ut aliorum paupertati prospici-
 „ ceret, domum alteram conduxit, & pau-
 „ per, quod optabat, ipse brevi factus est;
 „ Propterea non respexit majorum imagi-
 „ nes, quinimmo sprete ingenita nobilita-
 „ te, oblitusque quo gradu, & honore paul-

„ lo ante stetit, summa sollicitudine, &
 „ labore stipem quærere, ac panem emen-
 „ dicare æquo, & forti animo tulit, quibus
 „ utraque familia sustentata est. At magis
 „ etiam anxium, vigilemque tenebat HIE-
 „ RONYMUM animarum cibus. Hinc non pro-
 „ curator tantum, & promus, condus, sed
 „ doctor, & magister factus, puerulos ipse
 „ rudimenta fidei edocebat, quotidiana re-
 „ petitione tenellæ eorum memoriæ consue-
 „ tas Ecclesiæ orationes infugebat; festis die-
 „ bus binos longo ordine, Christi crucifixi
 „ imagine præcunte, ad Ecclesias visitan-
 „ das deducebat, omnia animadvertens, &
 „ moderans. Neque præsentibus contentus,
 „ futura prospexit providus pater. Stipen-
 „ diis enim pactis cum mechanicarum ar-
 „ tium peritis pueros instruendos illis com-
 „ misit, ut in posterum manu, & arte victui
 „ necessaria & sibi, & suis, quin aliis oneri
 „ forent, comparare possent.

„ Sed nusquam magis foras erumpebat
 „ HIERONYMI virtus, quam cum subigen-
 „ di, ac edomanda esset ipsa natura, do-
 „ mesticis exemplis, educatione, & con-
 „ suetudine cum æqualibus suis ab ineunte
 „ ætate confirmata. Inter collectos pueros
 „ non deerant, qui porrigine, impetigine,
 „ aliisque id genus morbis, & ulceribus fa-
 „ nie manantibus foedarentur. Ab hisce non
 „ abhorrebat HIERONYMUS, immo eos suis
 „ ipse manibus curabat, & ut naturam hæc
 „ officia refugientem vinceret, ore foedis
 „ ulceribus admoto, eadem fovebat, at-
 „ que osculabatur.

„ Venetiis aliorum orphanorum, & pau-
 „ perum beneficio digressus in viciniore
 „ insulas contendit, uti semper miserorum
 „ altrices; ita ea temporis conditione exi-
 „ lia quædam infelicitum omni calamitatum
 „ genere pereuntium. Nomine tenus notæ
 „ sunt Buranum, Majurbium. In harum
 „ singulis invenit HIERONYMUS consuetæ ca-
 „ ritatis, & misericordiæ pabulum. Omni-
 „ bus enim solatio fuit, doloris objecta
 „ subtrahens, puerulos scilicet derelictos,
 „ quos in utramque familiam distribuit,
 „ quarum primam in Paroecia S. Basilii,

„ alteram prope S. Rocchum, eum jam ipse
 „ fuisset & causa, & principium hospita-
 „ lis ad templum SS. Joannis, & Pauli, lo-
 „ caverat. Præsides hospitalis incurabilium
 „ perspecta HIERONYMI pietate, voluntaria
 „ paupertate, & caritate erga pueros præfer-
 „ tim, societatum, & Rerumpublicarum, si
 „ recte instituantur, seminarium eidem, &
 „ congregatis orphanis hospitale obtulerunt,
 „ domicilium & sibi, & suis. Occasionem
 „ hanc nactus vivendi non sibi quidem, sed
 „ curæ, servitioque ægrotantium, & orpha-
 „ norum, oblatum ministerium libentissime
 „ suscepit. Quamobrem una cum orphanis
 „ domus S. Basilii, ac S. Rocchi in hospi-
 „ tale incurabilium se recepit. Adhuc Ve-
 „ netiis viget HIERONYMI caritas in duobus
 „ hospitalibus, altero ab ipso in hunc usum
 „ redacto, altero ab iis, quorum proprium
 „ erat, obtento, ubi veluti per manus tra-
 „ dita HIERONYMI instituta ab Somaſchenſi-
 „ bus patribus opere complentur.

„ Constabilita Venetiis orphanorum con-
 „ gregatione, Deo afflante, alibi eandem
 „ constituere meditatur. Igitur pedibus iter
 „ arripit Veronam versus, ubi cum celebri
 „ Joanne Matthæo Giberto ejusdem civita-
 „ tis Episcopo colloquutus, sibi faciendam
 „ Veronæ, quæ fecisset in patria ab eo audit.
 „ Nec morâ, HIERONYMUS orphanos con-
 „ gregat, leges, quibus tenerentur, ut jus-
 „ sus fuerat, sancit, orphanotrophium con-
 „ stitutum est. Brixiam petit, orphanos si-
 „ bi adsociat, piisque, & divitibus viris fa-
 „ ventibus, & annuo proventu domum no-
 „ vam donantibus Brixie stetit orphanotro-
 „ phium. Viris illis redituum curam relin-
 „ quit, ipse occupatus servitio, munditie-
 „ que corporum, & christiana animarum
 „ eruditione. Brixia discedens Bergomatium
 „ fines ingreditur, quo tunc tempore me-
 „ tendis frugibus agricolæ operas locabant
 „ suas. HIERONYMUS animarum salutem
 „ mente reputans correpta falce improbo
 „ huic labori non parcit, atque inter col-
 „ loquendum, solo animarum zelo distinctus,
 „ attentionem rudium illorum hominum ca-
 „ ptat, & a segetum ubertate occasionem ar-
 „ ripiens

„ ripiens urgendi propositum suum, Deum
 „ omnium largitorem beneficentissimum ma-
 „ gnificat, hortaturque, ut debitas ei gratias
 „ agant, poenitentiam ament, caveant a pec-
 „ catis, legemque per omnia divinam imple-
 „ ant. Quum vero eorum nonnullos in hujus-
 „ sce legis ignoratione versari suspicaretur,
 „ comiter ad audiendum allicit, singula legis
 „ capita explicatione persequitur, Orationem
 „ Dominicam, Salutationem Angelicam,
 „ Apostolorum Symbolum, ceterasque
 „ communiores preces eos docet, & il-
 „ lud obtinet, ut profanis cantilenis repro-
 „ batis, harum loco illas praecinentem ipsum
 „ cantu una simul imitari omnes conentur.
 „ Bergomi Petrum Lippomanum Episcopum
 „ adit, qui in HIERONYMO Angelum a Deo
 „ missum sibi videre visus est, ab eoque eadem
 „ audit, quae Veronae a Giberto audierat.
 „ Itaque HIERONYMUS auctor, & suasor est
 „ viris dignitate, & pietate praestantibus,
 „ ut orphanotrophium, quod ipse jam men-
 „ te gerebat, & divina fretus providentia pro-
 „ pediem erat inspecturus, probent, juvent,
 „ ac tueantur. Quibus vix peractis, domus,
 „ orphani, supellex, eleemosynae, omnia
 „ labore, & orationibus HIERONYMI compa-
 „ rata, praesto fuerunt. Semper aequae sibi
 „ constans simillima & hic exempla virtu-
 „ tum edit, quibus sese commendarat Ve-
 „ netiis, nisi quod gratiae, & miracula ac-
 „ cedebant. Contigit enim, ut die qua-
 „ dam necessaria obsonia deessent; divina
 „ confusus misericordia HIERONYMUS orat,
 „ nihilque de sua oratione praesumens ad
 „ orandum puerulos invitat; qua perfecta
 „ prece triclinium pueris praecuntibus in-
 „ greditur, ibique omnia caelesti manu pa-
 „ rata, & condita omnibus abunde suffecisse
 „ cognoscit. Eo munere laeti laudant & bene-
 „ dicunt illum, qui dat escam esurientibus
 „ ex puro, & mundo corde invocatus. Aliud
 „ in eadem civitate opus difficile quidem,
 „ sed HIERONYMI caritate dignissimum ag-
 „ gressus est, mulierum dispendio castita-
 „ tis, & honestatis lucra facientium con-
 „ versionem. Haec eloquentia illa, quam
 „ rudibus quoque litterarum suggerit virtu-
 „ tis amor intensus, ad poenitentiam addu-
 „ cit, in vitia earum invehitur, a via ini-
 „ quitatis retrahit, matronis prudentia, &
 „ pietate notis primo custodiendas tradit,
 „ claustro dehinc ad id designato, commu-
 „ nem & vitam, & poenitentiam in eo agen-
 „ dam proponit, unaque evangelicis ratio-
 „ nibus suadet. Instat vir Dei laboribus, cu-
 „ ris, vigiliis, ut & spirituales, & cor-
 „ poream harum vitam, simulque & orpha-
 „ norum sustentet, foveat, conservet.
 „ Barbarorum exercituum frequens in-
 „ Italiam irruptio, atque huc illuc discur-
 „ sus, & mora non tam corporum, quam
 „ animorum morbos urbibus, pagisque in-
 „ vexerant. Corrupti hinc mores serpsierant,
 „ brevique radices egerant: inde negligencia,
 „ oblivio, contemptus rerum divina-
 „ rum. Huic malo mederi percipiens HIE-
 „ RONYMUS provectiores aetate, & Sancto-
 „ rum scientia promptiores orphanos deli-
 „ git, quos sub Crucifixi erecto simulacro
 „ in canticis spiritualibus viam fallentibus
 „ vel ad angustiores villulas, obscuriores-
 „ que deducit. Isthic palam, & seorsum
 „ domi, forisque praedicat, arguit, obsecrat,
 „ terret, docet; judicia Dei formidanda;
 „ necessaria ad aeternam salutem addiscen-
 „ da; a peccatis recedendum, iram Dei
 „ contritione cordis placandam, sacramen-
 „ to poenitentiae conscientiam eluendam,
 „ orationi, ceterisque bonis operibus infi-
 „ stendum, atque ita demerendam aeternam
 „ vitam. Exempla, & monita patris orpha-
 „ nos otiosi non sinunt. Caritate pari, vir-
 „ tute haud dissimili actus cum iisdem orpha-
 „ nis Novocomensem regionem peragrat,
 „ & in ipsa urbe binas orphanorum familias
 „ congregat, quibus regendis viros praeficit
 „ spiritu suo imbutos, quos discretionem qua-
 „ dam spirituum donatus idoneos sibi socios
 „ adjunxerat. Ipse Bergomatium vallem,
 „ quam S. Martini vocant, pagis, villisque
 „ frequentem iterum invisit, animumque
 „ suum, labores indefessos, zelumque ar-
 „ dentem animarum nunc huc, nunc illuc
 „ dividit. Tandem Somaschae (qui pagus
 „ Venetae ditionis est, in supranominata
 „ valle

„ valle ad prærupti montis radices situs, &
 „ solo domicilio, benefactis, sanctitate, &
 „ HIERONYMI sepulcro nobilis) ordinariam
 „ moram fixit. Locus quippe obeundis ad
 „ utilitatem rudium populorum laboribus,
 „ asperrimæque, cui animum intendebat,
 „ pœnitentiæ, & meditationi rerum æter-
 „ narum aptior a DEI VIRO est dijudicatus.
 „ Igitur Somascham advocat nonnullos
 „ laborum suorum socios, eisque normam
 „ præscribit, ad quam vitam, actionesque
 „ exigant orphanorum, quos domus jam ad
 „ id aptata receperat. Hinc nomen, & ori-
 „ go Congregationis de Somascha. Indies
 „ vero crescente orphanorum, & discipulo-
 „ rum numero, quorum illi hinc inde col-
 „ lecti, hi virtutibus illecti HIERONYMI, &
 „ pia nascentis instituti conditione: non jam
 „ aliquos dimittendo, seu nullos deinceps
 „ recipiendo, aut quærendo, sed coloniam
 „ veluti quamdam alio deducendo familiam
 „ minuit prudens institutor. Quinque enim
 „ & triginta pueros usitata ordinis, & pie-
 „ tatis ratione Mediolanum adduxit, quo
 „ fama ejus sanctitatis, institutique jam
 „ pervaserat. Mediolanensium Dux virtu-
 „ tem exploraturus celebris advenæ ma-
 „ gnæ per aulicum auri vim dono misit.
 „ At ex integra reportata pecunia intellexit
 „ sinceram VIRI DEI sanctitatem: illum evan-
 „ gelicam paupertatem amare, orphanos,
 „ non divitias quærere. Quapropter domum
 „ recipiendis hospitibus, aliisque orphanis
 „ aptam, auxiliumque præbuit. In hac am-
 „ plissima civitate per id tempus lues pro-
 „ repfit, quæ singula propemodum corpora
 „ corripiebat, unde ubique mors, ubique
 „ mortis imago; at ubique etiam HIERONY-
 „ MI caritas, hic ad populum concionem
 „ habentis, illic infirmos visitantis, hic pau-
 „ peribus opem ferentis, illic divites consi-
 „ liis, & orationibus adjuvantis. Orphano-
 „ trophium quidem ejusdem morbi pestem
 „ passum est, mortuum nullum neque de or-
 „ phanorum, neque de ministrorum magno
 „ numero vidit. Miraculo id tributum. Hoc
 „ sane pacto Servi sui eximiam sanctitatem,
 „ & labores domi, forisque exhaustos Deus

„ probavit. Hinc HIERONYMUS illustrior, ac
 „ venerabilior factus inter eos, qui & vesti-
 „ gia sua premerent, & institutum suum pro-
 „ fiterentur, plures sibi adhæsisse novit de
 „ nobilioribus, atque opulentioribus civi-
 „ tatis.

„ Papiam proficiscitur, ibique & orpha-
 „ notrophium constituit, & socios acquirit.
 „ Inde Somascham divertit, laborum, cura-
 „ rumque suarum centrum. Accidit ut bi-
 „ ni fratres, quos inter acris inimicitia ex-
 „ arserat, vicissim sese minis impeterent,
 „ maledictis profcinderent, verbaque effun-
 „ derent quæ perditis de trivio hominibus
 „ suggerit efrænis libido, & impotens ira.
 „ Casu in hosce incidit Dei Servus; audivit,
 „ & inhorruit, ac zelo incensus. *Ab*, excla-
 „ mavit, *Christiani: quid vobis mali Deus*
 „ *vester fecit, ejusque Mater amantiſſima,*
 „ *quorum sanctiſſima nomina tanto contem-*
 „ *ptui habetis?* Surdis canebat: propterea
 „ ante eorum pedes procidens manu corradit
 „ coenum, atque in os sibi conjectum man-
 „ dit, lugensque: *Ego, inquit, pro vobis*
 „ *miseris agam pœnitentiam: luet lingua*
 „ *mea pœnam hanc, donec vestra ab hisce*
 „ *adversus Deum injuriis vocibus abſiſſat.*
 „ Hoc spectaculo rubore suffusi fratres ve-
 „ niam a Deo rogarunt, monitis, consiliisque
 „ Servi Dei sunt obsequuti, pacemque, &
 „ amicitiam secum inierunt. Caritatis im-
 „ pulsu facere, & pati fortia pro Dei glo-
 „ ria, peccatorum conversione, animarum-
 „ que salute perpetuus HIERONYMI mos
 „ fuit.

„ Somaschæ domus angustior, quam par est
 „ fociis, puerisque capiendis, B. PATRIS stu-
 „ dio, atque cura undique conquistis, in
 „ causa fuit, cur in montis vertice, qui
 „ Somaschæ ipsi imminet nulla quidem im-
 „ pensa, sed magno, & improbo labore &
 „ sibi, & fociis nonnullis solitudinis, ora-
 „ tionis, christianæque perfectionis amanti-
 „ oribus paraverit habitationem. Inter ru-
 „ dera enim veteris cujusdam dirutæ arcis
 „ substructiones detexit, in quibus humilem
 „ ædificavit casam ipse architectus, faber
 „ murarius, & bajulus. Verum quum pro-
 „ vidus

„ vidus paternus amor sollicitum eum tene-
 „ ret, cui asperum, & longum iter facien-
 „ dum, ut quotidie, quos Somaschæ relique-
 „ rat, inviseret: media via gurgustiolum,
 „ aptavit, quod ipse cum valetudinariis
 „ puerulis incolet. Aquam nullus vicinus
 „ fons, aut rivus suggerebat. Genibus flexis,
 „ erectisque in Coelum oculis oravit, & pu-
 „ rissima de præfenti rupe aqua defluxit, quæ
 „ usque in hodiernam diem manat, & plura
 „ tum in loco, tum alio deportata B. HIE-
 „ RONYMI intercessione miracula operata est.
 „ Montem cum puerulis suis quadam ascen-
 „ debat die, quum ecce luporum grex, quos
 „ fames de sylva exegerat, turbat pueros:
 „ minime territus VIR DEI, fideque plenus
 „ Crucis signo belluas in fugam dicto cele-
 „ rius vertit. Quidam lignum findens ruri-
 „ cola sibi profundum in crure vulnus secu-
 „ ri infligit: clamoribus patientis actus ad-
 „ stat HIERONYMUS, signo Crucis vulnus si-
 „ gnat, & momento sanat. Panem, vinum-
 „ que multiplicat, aliaque edit miracula,
 „ quæ humilis pater non suis, sed simpli-
 „ cium, & innocentium orphanorum pre-
 „ cibus tribuit. B. V. Mariæ ipse devotissi-
 „ mus idem studium, eundemque affectum
 „ omnium animis inferere gaudet.

„ Venetias ad hospitalia visitanda invi-
 „ tatus adire non recusat. Epitomes hujusce
 „ brevitatis narrationem respuit eorum, quæ
 „ in pedestri suo itinere egit HIERONYMUS.
 „ Caritatis, quæ nunquam excidit, studium
 „ Venetiis eum paulisper detinuit, morasque
 „ Veronæ, Brixia, Bergomi innexuit Soma-
 „ scham revertenti, ac properanti. Vero-
 „ næ ab Episcopo Teatino, qui apud Gi-
 „ bertum tunc temporis morabatur, ulti-
 „ mam petiit benedictionem. Salodii, quo
 „ forte jubente, aut consulente Patre Caraffa
 „ processerat, religiosissimæ paupertatis e-
 „ xempla reliquit. Bergomi laus HIERONYMI
 „ fuit, illum Bergomi instituisse orphanos,
 „ orphanas, mulieres poenitentes, & Pa-
 „ tres Capuccinos. Patuit etiam quanta
 „ HIERONYMUS veneratione Sacramentum
 „ altaris, quantisque votis poenitentia, &
 „ Eucharistia Sacramenta prosequeretur.

„ Domi suæ (ea enim domus illi erat exi-
 „ mia) tandem redditus fervet spiritu, di-
 „ vinoque exæstuans amore quærit recessus.
 „ Porro in montis latere inventa specu, in
 „ eam sese conjicit, asperrimum corpori bel-
 „ lum indicit flagellis, fame, siti, somno
 „ brevissimo, quem nudo super saxo carpit,
 „ spiritum vero pascit nocturna, diurnaque
 „ oratione. Ex hac tamen cavea erumpit,
 „ ut Brixia una cum sociis regimini Con-
 „ gregationis consulat, & firmitati. Præscie-
 „ rat enim se brevi moriturum, id quod de-
 „ inceps resciverunt focii tam ex HIERO-
 „ NYMI sermonibus, quam ex pueruli narra-
 „ tione agentis, fulgentissimam in sublimi se
 „ vidisse HIERONYMI ÆMILIANI sedem. So-
 „ maschæ præfentia sua succurrit, quæ pesti-
 „ fera implicata lue miseris, ac morte tur-
 „ babatur. Difficile dictu est, quos, quantos-
 „ que hac data occasione subierit labores,
 „ quæ, & quanta exhibuerit exempla virtu-
 „ tum, quot potissimum modis expresserit
 „ caritatem. Sit satis dixisse, ipsum dum vi-
 „ ta functos suis humeris sepultura infert,
 „ dum ægrotis inservit, & se correptum ea-
 „ dem lue sensisse, & infirmitatem esse ad
 „ mortem cognovisse. Quare in angustum
 „ cubiculum, cujus nudum parietem rubra
 „ Cruce signatum ejus manibus videre licet,
 „ se recepit, decumbensque Ecclesiæ Sacra-
 „ mentis munitur, humilitatis, pietatisque
 „ affectibus emicans. Interea seniores ruri-
 „ colas, sociosque ad se vocat, quibus con-
 „ silia, & monita, quæ singulis conveni-
 „ rent, dum ingerit, hora mortis propin-
 „ quat. Composito itaque ad hilaritatem vul-
 „ tu, mente serena, & integra, dulcissima
 „ Jesu, & Mariæ nomina ingeminans media
 „ nocte diei septimæ elapsa, id est ante lu-
 „ cana die octava mensis Februarii anno Do-
 „ mini 1537. expiravit.

„ Ubi primum pretiosæ hujusce mortis ru-
 „ mor auditus est, ibi dolor, & luctus claman-
 „ tium patrem, benefactorem, intercesso-
 „ rem ad Deum. Omnes quotquot gravis non
 „ detinebat infirmitas ad Ecclesiam S. Bar-
 „ tholomæi, in quam delatum mane fuerat
 „ cadaver, confluerunt, ubi a nemine in-
 „ vita-

„ vitati, aut ad invicem moniti plus tri-
 „ ginta Sacerdotes e diversis pagis adfuerunt,
 „ inferias VENERABILI daturi. Populorum val-
 „ lis S. Martini universæ desiderio satisfa-
 „ ctum est, corpore per plures dies insepul-
 „ to, cujus manus, pedesque iterum, ite-
 „ rumque singuli deosculantur, vestium de-
 „ tritarum frustula surripuisse gaudent, san-
 „ ctumque uno ore HIERONYMUM vocare,
 „ atque invocare gestiunt, quod Sancti no-
 „ men & veterum, & recentium gratiarum,
 „ miraculorumque ÆMILIANI memoria ab
 „ illis populis semper deinceps extorsit.
 „ Quibus S. Carolus Borromæus accessit,
 „ qui S. Bartholomæi Ecclesiam Somaschæ
 „ ingressus SANCTI ossa ibi posita ex suavi
 „ odore percepit, eisque thuris honores tri-
 „ buit, & veneratus est,
 „ Sanctitatem Servi sui declaravit Deus
 „ pluribus miraculis, quorum novem duo-
 „ bus annexa, quæ dum inter vivos ageret,
 „ patrauerat, Rotæ Auditores tamquam cer-
 „ ta commendarunt in Relatione oblata fel.
 „ mem. Papæ Urbano VIII. anno 1630. Alia
 „ recensita fuere in Processu auctoritate
 „ Apostolica Somaschæ formato anno 1678.
 „ Ad virtutes vero quod attinet anno 1737.
 „ die 25. Augusti san. mem. Clemens XII.
 „ promulgari mandavit decretum: Consta-
 „ re de virtutibus VEN. SERVI DEI HIERO-
 „ NYMI ÆMILIANI tam theologalibus, quam
 „ cardinalibus, earumque annexis in gradu
 „ heroico. Audierat enim Summus Pontifex
 „ tum Consultorum, tum Cardinalium Sac.
 „ Rituum Congregationis vota. Ut autem
 „ ad Beatificationem Causa progredieretur
 „ fel. rec. Benedictus XIV. P.M. anno 1747.
 „ die 23. Aprilis decreto suo declaravit,
 „ inter miracula a Deo patrata intercessione
 „ VEN. SERVI DEI HIERONYMI ÆMILIANI esse
 „ recensendam instantaneam sanationem.
 „ Hieronymæ Durighellæ ab habituali scor-
 „ butico morbo, quem dirissimæ convulsio-
 „ nes, maligna ulcera, & alia pessima sym-
 „ ptomata sunt comitata; quibus per plures
 „ annos vexata est, ita ut quatuor ultimos
 „ decumbens in lecto miserabiliter transege-
 „ rit. Hoc miraculum Venetiis contigit an-

„ no 1737; & instantaneam sanationem
 „ Antonii Blanchini pueri septennis ab in-
 „ curabili, & antiquato morbo comitiali,
 „ quo sæpissime singulos dies usque ab ipsa
 „ nativitate miserrime laboraverat. Hoc al-
 „ terum miraculum evenit anno 1738. Post
 „ hoc decretum occasione quarumdam dif-
 „ ficultatum aliud emisit Sanctitas Sua eodem
 „ anno die 5. Augusti, in quo pronunciavit,
 „ tuto ad Beatificationem, stante approba-
 „ tione duorum miraculorum, procedi pos-
 „ se. Quod decreverat perfecit die 22. Se-
 „ ptembris vulgato Brevi Beatificationis, quæ
 „ in Basilica Vaticana die 29. ejusdem men-
 „ sis sollempni pompa celebrata est.
 „ A Beatificatione ad Canonizationem im-
 „ pellere Causam videbantur miracula, quæ
 „ intercessione BEATI HIERONYMI patrata,
 „ hic illic audiebantur. Quare auctoritate
 „ Apostolica confectis Processibus, eorum
 „ validitas probata est a Sac. Rituum Con-
 „ gregatione die 7. Maii anno 1763. SAN-
 „ CTISSIMUS vero DOMINUS NOSTER PAPA
 „ CLEMENS XIII. Congregationis iudicium
 „ approbavit die 14. ejusdem mensis, & an-
 „ ni. Hinc post Congregationes Anteprepa-
 „ ratoriam, & Preparatoriam coactas diebus
 „ 5. Februarii anni 1765., & 4. Martii an-
 „ ni 1766. in Congregatione tandem Gene-
 „ rali habita die 13. Maii anni ejusdem co-
 „ ram Sanctissimo duo miracula mox narra-
 „ da probata sunt. Iudicium tamen suum
 „ distulit SANCTITAS SUA, ut interim con-
 „ silium, & lumen imploraret ab eo, qui Pa-
 „ ter luminum est, & solus faciens mirabi-
 „ lia. Die autem 25. ejusdem mensis pro-
 „ nunciavit decretum Canonizationis BEATI
 „ HIERONYMI ÆMILIANI, declarans consta-
 „ re de duobus miraculis, nimirum de mi-
 „ raculosa sanatione Sororis Mariæ Gesual-
 „ dæ Isabellæ Pocobello a pessimo ulceroso
 „ tumore in tarso pedis sinistri cum carnis,
 „ & ossium putrefactione, nec non de sana-
 „ tione miraculosa Elisabethæ Zandanellæ
 „ a colica nephritica, aliisque pravis affe-
 „ ctionibus, quæ illam adduxerant in extre-
 „ mum vitæ discrimen una cum subita, &
 „ integra virium restitutione. Felix mira-

culi primi eventus fuit anni 1748. men-
 fe Junio, alterius mense Aprili anni 1754.
 Propositum deinceps fuit dubium in Ge-
 nerali Congregatione habita coram SAN-
 CTITATE SUA die 23. Septembris 1766.
An flante approbatione duorum mira-
culorum tuto procedi possit ad sollem-
nem dicti BEATI Canonizationem? Et
 SANCTITAS SUA, auditis Eminentissi-
 mis Cardinalibus, & Consultoribus, qui
 eidem dubio omnes affirmative respon-
 derunt, resolutionem distulit, ut uberio-
 ris auxilii, & luminis copiam largius a
 Deo imploraret. Tandem die 12. Octo-
 bris 1766. accitis coram se Reverendissimo
 Cardinali Feronio S. R. C. Præfesto, R.
 P. Vincentio Macedonio Sac. Rituum Con-
 gregationis Secretario, atque R. P. Carolo
 Pisani Fidei Promotore Canonizationis
 BEATI HIERONYMI ÆMILIANI quodcum-
 que faciendæ decretum publicari, ac in
 Acta S. R. C. referri mandavit. Ad quam
 sollemnem Canonizationem BEATI HIERO-
 NYMI ÆMILIANI exequendam post Re-
 gum, Principum, Ordinumque Religio-
 forum supplicationes in ipsius Causæ ini-
 tio Sanctæ Sedi porrectas, modo humil-
 lime iteratas preces effundit universa So-
 maschensis Congregationis Familia.

COMPENDIUM.

Vitæ, virtutum, & miraculorum, necnon
 actorum in Causa Canonizationis BEATI
 SERAPHINI AB ASCULO, seu de MON-
 TE GRANARIO Laici professi Ordinis
 Minorum S. Francisci Capucci-
 norum: ex Secretaria Con-
 gregationis Sacrorum
 Rituum.

SERAPHINUS Ordinis Capuccinorum,
 Laicus ab ASCULO dictus, quia in ea
 civitate diutissime commoratus, majora edi-
 dit virtutum suarum exempla, mirabilio-
 ra patravit, & pretiosam mortem obivit,
 in oppido Montis Granarii Firmanæ Dicc-
 cesis anno christianæ vulgaris æræ 1540.

natus est. Patrem habuit Hieronymum
 cœmentariæ artis fabrum; matrem vero
 Theodoram, humiles quidem genere, sed
 moribus, & pietate conspicuos. In bap-
 tismate nuncupatus est Felix. Hic primo
 ætatis diluculo optimæ genitricis cura, &
 sollicitudine catholicæ religionis, & mo-
 ralis disciplinæ rudimentis rite instructus
 futuræ suæ sanctitatis præclara præbuit spe-
 cimina. Nam a puerilibus quibusvis occu-
 pationibus alienus, & cœqualium con-
 suetudinem, qui præsertim pravis erant
 moribus, effugiens, in sacris templis fere
 assidue versari, & abdita in loca ad oran-
 dum secedere maxime delectabatur, ac
 piis aliis exercitationibus assiduam dabat
 operam.

Pater extrema rei familiaris inopia
 quum non haberet, quo filios enutrirer,
 Felicis operam villico cuidam locavit, qui
 armentorum custodiam eidem tradidit.
 Tam vili licet distractus officio, consue-
 tos tamen pietatis actus non intermisit,
 sed adauxit. In diem enim armentis per
 prata pascentibus solitaria petens loca de
 genu ferventissime orabat; mox nocte
 incumbente, & grege in stabulum coacto,
 post expletam cum sociis cœnulam, solus
 ad orandum redibat, & cum per dilecto
 Domino diu, ac familiariter agere pro-
 sequebatur. Deus vero O. M. quam sibi
 grata, & accepta foret constans hæc Fe-
 licis pietas prodigio demonstravit. Quum
 enim quadam vice devoto in Deiparam,
 quam sibi patronam statuerat, cordis af-
 fectu permotus cum aliis sociis ad sacram
 Lauretanam ædem accederet, Potentiæ
 flumen ita excreverat, ut trajici nequa-
 quam posset. Hæserunt omnes; nemo
 namque periculosum transitum attentare
 audebat. Unus Felix illud semel, atque ite-
 rum intrepido, & sicco pede summa ad-
 stantium, & sociorum admiratione traje-
 cit.

Quum ita se gerens primos adolescen-
 tiæ annos attingeret, Hieronymus ejus
 pater decessit. Erat Felici frater natu ma-
 jor Silentius nomine, paternæ artis imi-
 tator,

„ tator, vir ingenio asper, efferata natu-
 „ ra, & ad iram facillime pronus. Hic Fe-
 „ licem ab agro, ut coementariam addisce-
 „ ret artem, qua sibi in operibus præsto
 „ esset, domum revocat. Paruit adolescens;
 „ at difficile dictu est, quæ, & quam dira
 „ ab inhumano fratre perpeffus fuit. Quum
 „ enim ad ejusmodi artem natura nequa-
 „ quam esset idoneus, quoties leviter defi-
 „ ceret, aut segnus ageret; toties illum
 „ Silentius conviciis, pugnis, & verberibus
 „ impetum divexabat, ferreoque etiam
 „ malleo crudeliter percutiebat. Accede-
 „ bat altera, eaque maxima ita Felicem per-
 „ sequendi causa; quia nempe tribus heb-
 „ domadæ diebus jejunium agere, & ora-
 „ tioni, quoad poterat, vacare volens ab
 „ ejusdem artis fociis refectiois tempore
 „ oraturus recedebat, quod Silentius ferre
 „ haud poterat.

„ Asperrima tamen hæc dudum admira-
 „ bili patientia quum tulisset, accidit, ut
 „ Nicolaus Minucci honestus oppidi Lauri
 „ incola, qui fratres, quos Capuccinos vo-
 „ cant, domi suæ hospitari consueverat,
 „ ad columbarii ædificationem Silentium ad-
 „ vocarit, qui secum in adjutorium Felicem
 „ adduxit. Erat Nicolao piissima filia Lu-
 „ dovica, quæ sacra lectione plurimum de-
 „ lectabatur. Hæc Felicis pietatem, singu-
 „ laremque abstinentiam admirata cum eo-
 „ dem in amicitiam, parentibus adsentien-
 „ tibus, venit; & ut ei morem gereret,
 „ frequenter asceticos libros, illo audien-
 „ te, perlegebat. Quadam die, quum Dio-
 „ nysium Carthusianum de novissimis agen-
 „ tem lectione pervolveret, tanto timore
 „ Felix percitus est ob extremi judicii seve-
 „ ritatem, ut ad eam evitandam assereret
 „ eremiticam amplecti vitam sibi necessa-
 „ fore. Illi vero subridens Ludovica, non
 „ idcirco ad eremum, sed ad Capuccino-
 „ rum claustra confugiendum esse respon-
 „ dit, suadetque, sanctos eorundem mo-
 „ res, rigidißimamque vivendi rationem
 „ describens.

„ Tanto inde ardore religiosum illud pro-
 „ fitendi institutum exarsit Felix, ut impa-

„ tiens Tolentinum, fratre inconsulto, adie-
 „ rit, & inter Religiosos adnumerari enixis
 „ precibus postulaverit. Spes tamen illi tan-
 „ tum data est. In oppidum Lauri proinde
 „ reversus ob clandestinum susceptum iter
 „ consuetis a fratre exceptus est injuriis, at-
 „ que verberibus, quæ de more patientissi-
 „ me toleravit. At non ideo ab inito pro-
 „ posito revocatus est; singulis enim festis
 „ diebus Tolentinum petebat, gratiam, quam
 „ postulabat consequuturus; & adeo institit,
 „ ut tandem precibus, & lacrymis voti
 „ compos factus fuerit.

„ Nondum inceptum columbarii ædifi-
 „ cium absolutum erat, quum Felix sextum
 „ & decimum agens annum, diu exopta-
 „ tam sacram Divi Francisci tunicam in ur-
 „ be Ælina maxima cordis exultatione in-
 „ duit, ac SERAPHINI nomen assumpsit.
 „ Tyro ita se gessit, ut irreprehensibilis fue-
 „ rit, eaque vitæ integritate, ut post an-
 „ num unanimi suffragantium consensu in-
 „ sacrum illum Ordinem adoptatus fuerit.

„ Sollemni professione, votisque elicitis,
 „ quum integre se supremo Numini manci-
 „ patum nosceret, succensus in ejus corde
 „ celestis pietatis ardor vividius efferbuit,
 „ & per arreptam evangelicæ perfectionis
 „ viam alacrius progredi cœpit. Monasticæ
 „ disciplinæ sedulus cultor arduas illius in-
 „ stituti regulas, omnesque austeritates ad-
 „ obitum usque vix imitabili diligentia exe-
 „ quutus est. Muneribus sibi impositis, et si
 „ laboriosis; apprime tamen, mirumque in
 „ modum respondit. Erga omnes comes,
 „ officiosus, affabilis, alienique honoris, &
 „ famæ acerrimus propugnator fuit. Super-
 „ riorum mandatis sine ulla præcepti cribra-
 „ tione, & examine prompto, hilarique
 „ animo semper paruit; licet pluries ejus
 „ generis præcepta forent, quæ ardua, &
 „ difficillima, nec non ejusdem voluntati ad-
 „ versantia viderentur. Imo etiam senio
 „ confectus, fractisque quum esset viribus a
 „ superiore vocatus, obedientia vires sup-
 „ peditante, ad illum velociter accurrebat,
 „ ut citius imperanda perciperet, & exe-
 „ queretur,

„ Ab

Ab omnium rerum cupiditate alienif-
simus paupertatem quam qui maxime ad-
mavit. Vix enim, & ne vix quidem ne-
cessariis utebatur, cellulam humiliorem
& obscurissimam, a qua cæteri abhorre-
bant, perpetuo incoluit. In ea autem
præter durum lectulum, & vile scamnum
supellex nulla. Vestes nonnisi obsoletas,
& vetustate detritas induebat. Vix sibi hæ-
rebant ejusdem femoralia, strophiola, san-
dalia, cingulus; adeo absolutissimum
evangelicæ paupertatis exemplum cæteris
exhiberet.

Præclaris hæc virtutibus singularem
vitæ innocentiam, Sacramentorum fre-
quentiam, orationis exercitium, & exi-
miam in Deum caritatem addidit, quibus
supremum sanctitatis apicem est assequu-
tus. Peccatum enim vel levissimum toto
vitæ tempore non egit unquam; proin-
deque, dum ad sacram exomologesim ac-
cederet, quod expiatione foret dignum
in eo reperiri non poterat. Quicquid enim
secundum Deum non esset, illud non mo-
do agere, vel cogitare, sed & audire ne-
fas esse ducebat. Quare quum olim Ascu-
li a nobili quadam foemina imprudentissi-
me suaderetur, ut officiosum mendacio-
lum ad cujusdam facti excusationem pro-
ferret, ejusdem temeritate exprobrata, ab
ea perturbatus aufugit.

Diebus fere singulis Eucharistico pane
maxima demissione animi reficiebatur, &
Missæ sacris quotquot poterat brachiis in
formam Crucis extensis mira religiositate
inserviebat. Idem orationis, & contem-
plationis fuit studiosissimus. Plerumque
diu noctuque orabat; de more vero præ-
ter trium horarum spatium, quo somno
indulgebat, reliquum omne tempus aut
vocalibus precibus, aut cœlestium cogita-
tionibus tribuebat: quumque ex cujuslibet
rei aspectu orandi occasionem arriperet,
tunc quoque orabat, quum per vias ince-
deret, in secularium domibus adesset, &
monastica munera obiret. Lugubre Do-
minicæ passionis mysterium præ cæteris
quotidie meditabatur, & quidem tam in-

tensa miserationis affectu, ut in uberrimis
dissolveretur lacrymas, a quibus co-
hiberi nequaquam poterat, quoties aut
ipse de Christi Domini cruciatibus loque-
retur, aut alios de iis loquentes audi-
ret. Sæpe etiam dum cœlestia cogitabat
in dulcem ecstasim sopitis sensibus rapie-
batur, & vultu aliquando explendescere
visus fuit. Ardentissimus enim erat dile-
ctionis æstus, quo in Deum ferebatur, pro
cujus gloria mortem oppetere vehementi
desiderio desiderans superiorem adiit,
eumque etiam, atque etiam rogavit, ut
sibi liceret in regiones infidelium abire,
ubi sanguinem pro Christo effunderet.

Quoniam id non potuit, totum se fide-
lium salutem dedidit, quo suam in Deum
maximam explere posset caritatem, ac
studium. Itaque omnes a culpis averte-
re, errantes corrigere, & ad virtutem,
pietatemque colendam, necnon ad Sacra-
mentorum frequentiam, virtutumque
exercitationem monitis, precibus, mi-
nis, factis quoque, & objurgationibus sum-
ma animi contentione incitare eniteba-
tur. Longum esset referre quot ab impro-
ba peccandi consuetudine ad bonam fru-
gem, quot a seculi vanitatibus ad hone-
stam vitæ rationem revocarit, quot ejus
opera, caducis rebus posthabitis, in clau-
stra secesserint, & evangelicam perfectio-
nem assequuti sint. Illud non prætereun-
dum, quod intelligens alearum ludum
sine crimine haud esse, huic indulgentes
non solum palam coarguere, & increpa-
re, sed caritatis etiam zelo percitus, ut
ab illa peccandi occasione prorsus aver-
teret, aleas ab eorundem manibus auda-
cter extortas disperdere, & laceratas
projicere pluries Asculi visus sit, obstupe-
scentibus illis, & præ maxima in VIRUM
DEI veneratione, silentibus. Quid plu-
ra? Satis aperteque quanta ejus in proxi-
mum caritas fuit, illud declarat, quod
quum plurima ea tempestate inter Ascu-
lanas familias intestina vigerent dissidia,
& odia grassarentur, iis occurrit SERAPHI-
NUS, sanctisque monitis pervetustas inimi-
citas

„ citias feliciter prorsus extinxit; non du-
 „ bitans ad componendos odientium ani-
 „ mos fune collum circumposita in genua
 „ ante illos procumbere, eosque precibus,
 „ & obsecrationibus ad concordiam impel-
 „ lere. Hæc siquidem gloriosa caritatis fa-
 „ cinora quum ab homine gesta sint gene-
 „ re humili, inter religiosos laico, doctri-
 „ na, & humana sapientia experte glorio-
 „ siora esse videntur.

„ Pauperes quoque, & egenos quantum
 „ potuit, assentiente Præsede, adjuvit, iis-
 „ demque ea etiam, quæ sibi in vitam ne-
 „ cessaria erant, sæpe largitus est. Dimidia-
 „ to tantum pane eremitæ Pauli ad instar
 „ quotidie contentus, quod reliquum erat
 „ unacum fere integro obsonio famelicis
 „ donabat. Imo olim annonæ difficultate
 „ urgente perexiguam illam sibi constitutam
 „ panis portionem adhuc etiam imminuit,
 „ & ad quartam partem redegit; quo tem-
 „ pore res admiranda contigit: quum enim
 „ janitoris munus obiret, & ad confluentium
 „ inopum famem levandam, quæ ex con-
 „ suetudine iis impertiebatur, panis copia
 „ non esset satis, horti olera eisdem distri-
 „ buere cœpit. Id ut animadvertit cœno-
 „ bii Præses, eum de hac nimia in pau-
 „ peres liberalitate arguit, veritus ne quid
 „ ex illa detrimenti communitas caperet.
 „ Cui SERAPHINUS ne vereretur respondit;
 „ futurum quippe, quod olera in posterum
 „ ita abundarent, ut & sodalibus, & pau-
 „ peribus nunquam essent defectura. Mi-
 „ rum! Ex eo tempore hortus prodigiosam
 „ fœcunditatem induit; quotidie enim sub
 „ vesperras oleribus majori ex parte recisis
 „ mane quolibet nova virefcere conspicie-
 „ bantur. Item Guardianus alter quum mo-
 „ dicam horti aream eidem assignasset ex-
 „ colendam, ex qua tantum pauperibus sup-
 „ peditanda colligeret, conditionem acce-
 „ pit VIR SANCTUS; Deoque ejus caritati an-
 „ nuente, hortuli pars illa sine ullo artis adju-
 „ torio tot proferebat edules herbas, quot
 „ reliquus hortus proferre nequaquam pote-
 „ rat, quamvis longe major foret, omni-
 „ que studio, & diligentia coleretur.

„ Nec vero pauperibus tantum amplissi-
 „ ma SERAPHINI caritas prospexit, sed spi-
 „ ritu etiam mœrentes, afflictos, in tribu-
 „ latione positos verborum suavitate, ac dul-
 „ cedine mirum in modum erexit, & re-
 „ creavit. In carcere vinctos frequenter
 „ consolaturus adibat, sanctisque monitis ad
 „ patientiam hortabatur, iisdemque sola-
 „ men ferebat. Infirmos vero tum sodales,
 „ tum exteros cujuscumque generis maxi-
 „ ma cordis miseratione prosequabatur. Eos
 „ enim non solum ad perfectam cum Domi-
 „ no conformitatem sacris colloquiis exci-
 „ tabat, sed insuper illis peramanter inser-
 „ vire, necessaria quælibet ministrare, vi-
 „ lissima ad eorum commodum obire mu-
 „ nia, atque ut convalescerent Deum fer-
 „ vide deprecari assuevit. Ab iisdem voca-
 „ tus nusquam ire renuit, nec vocatus etiam
 „ opem allaturus ad eos accedebat. Vix ita-
 „ que novit improbum prædonum ducem,
 „ Marcum Sciarra nomine ex gravi recepto
 „ vulnere in Divi Antonii cœnobio prope
 „ Asculum sito ægrotantem esse, quum statim
 „ illuc se contulit, eique dum maxima ani-
 „ mi voluptate omne adjutorium, & adsi-
 „ stentiam præbuit, optima quoque, ut sui
 „ moris erat, tradidit pietatis monita, qui-
 „ bus prædo ille se non mediocriter com-
 „ motum cæteris confessus est.

„ Quantum vero erga alios comes, affa-
 „ bilis, misericors, & amans erat, tantum
 „ sui ipsius durus carnifex, & contemptor
 „ fuit. Corpus diræ pœnitentiæ actibus pe-
 „ renniter excruciauit. Cilicio enim asper-
 „ rimis pilis contexto ad nudata membra
 „ semper præcinctus, diebus singulis flagello
 „ ex clavorum acuminibus constructo mira-
 „ fortitudine ad largam usque sanguinis ef-
 „ fusionem se cædebat. Detritis, & adeo
 „ obsoletis utebatur sandaliis, ut pedes per
 „ solum continue obreperet; quodque ad-
 „ mirabilius est dehiscentem inde, fractam-
 „ que pellem acu non semel intrepida ma-
 „ nu assuere visus fuit. Diurnis laboribus de-
 „ fatigato, fractoque corpori necessariam
 „ negabat requiem; aut enim insomnes in-
 „ tegras noctes ducebat, aut brevissimo trium-
 „ „ hora-

„ horarum Spatio non in lectulo cubans, sed
 „ vel confidens, vel scamno capiti subpo-
 „ sito dormitabat; ut in ipsa, quam capta-
 „ bat requie, quod pateretur non deesset.

„ Dirissimis hisce cruciatibus singularem
 „ abstinentiam adjunxit. Eam quippe vi-
 „ ctus legem sibi constituerat, ut fere sem-
 „ per jejunaret. Enim vero statuta sacri il-
 „ lius Ordinis, diuturna que jejunia non mo-
 „ do nusquam violavit, ac fregit, sed insu-
 „ per in iis a vespertina refectiuncula sem-
 „ per se abstinuit. Ter præterea hebdoma-
 „ da quaque, ut jam inde ab adolescentia
 „ consueverat, rigidissimam solo pane, &
 „ aqua inediam sustulit, ex qua eam corpo-
 „ ris cachexiam contraxit, ut sanguinem
 „ mingeret. Reliquis autem diebus panis
 „ exigua tantum parte, & sola pascebatur
 „ pulte; insipida tamen, & quæ confratri-
 „ bus eo die, aut pridie superfuisset, eam-
 „ que sæpissime cinere etiam aspergebat,
 „ ut magis ingrata foret, & palati gustum
 „ amaricaret. Caterum extra refectio-
 „ nis tempus adeo constanter omnem cibum, po-
 „ tumque respuit, ut licet ætivo tempore
 „ mendicantis munus exercens siti ureretur,
 „ & ab amicis ad vinum degustandum pro-
 „ vocaretur, nusquam iis blanditus fuerit,
 „ nec biberit unquam.

„ Corpore tam diris austeritatibus perfe-
 „ ctam in servitutum redacta, virginitate,
 „ & castitate perquam maxime claruit. Tan-
 „ tæ enim virtutis venustatem, qua in rege-
 „ nerationis lavacro donatus fuerat, inte-
 „ gram custodivit, & ne leviter quidem quo-
 „ ad vixit obumbravit. Ferunt enim aut
 „ nunquam, aut rarissime inhonestis cogita-
 „ tionibus, & inordinatis carnis motibus fuis-
 „ se impetum, eosque facile compressisse.
 „ Modestus quippe erat, & verecundus su-
 „ pra quam credi possit. Licet ob mendi-
 „ cantis, & janitoris officium persæpe mu-
 „ lieres alloqui cogere; oculos tamen
 „ aut in terram dejectos, aut in Cœlum ela-
 „ tos ab ipsarum visu avertibat.

„ Tot quum floreret virtutum opibus, &
 „ magno ab omnibus haberetur in pretio,
 „ vilissimam tamen sui opinionem fovit,

„ Nullius criminis sibi conscius, constan-
 „ ter tamen se scelestissimum esse, & pec-
 „ catorem maximum dijudicabat, & asse-
 „ rebat. Manus sibi ab aliis osculari non si-
 „ vit unquam; & quia olim sibi per vias
 „ incedenti furtive tunicæ frustulum præci-
 „ sum fuit vehementer contristatus est. Sin-
 „ gulari studio virtutes, & cœlestia, qui-
 „ bus affluebat dona celabat. Humanas nam-
 „ que laudes, populorum plausus, & æsti-
 „ mationem fastidians contemni, & pro ni-
 „ hilo haberi unice peroptabat. Quare
 „ quum ad prandium olim ab Asculi Cardi-
 „ nali Episcopo; alias a nobili quodam ci-
 „ ve invitatus eo ire compulsus fuerit, ab
 „ utroque convivio non sine maximo hu-
 „ militatis fructu recessit. In priori enim,
 „ ut rudis, & agrestis irrideretur, ovum sub
 „ mensæ initio absorbens in barbam, ac men-
 „ tum consulto effudit; in altero vero li-
 „ quidam pulvem fuscina carpens, quasi
 „ vellet nobilium urbanitatem imitari, va-
 „ cuam ori admovebat, quibus illud consc-
 „ quutus est, ut commensales in utraque
 „ mensa ad risum, sui que contemptum im-
 „ pulerit.

„ Quid autem de ejus patientia dicam,
 „ quæ tanta fuit, ut merito patientiæ mar-
 „ tyr sit appellandus? Ut enim ea, quæ su-
 „ pra commemoravimus a germano illata
 „ prætermittam, dici vix potest quam seve-
 „ re, ne dicam crudeliter a religiosis Præ-
 „ sidibus ob suam ingenii tarditatem multa-
 „ tus fuerit. Atqui VIR SANCTUS omnes non
 „ modo contumelias, & jurgia, sed casti-
 „ gationes etiam pene quotidianas tam læto
 „ animo perferebat, ut hinc eas contemne-
 „ re quidam suspicati magis magisque illum
 „ divexarent. Eos quoque, qui ipsum probe
 „ noverant, ad ejus virtutem ampliandam
 „ non minus severos experiebatur. Quam-
 „ quam non inficior initio vexationis istius
 „ tam vehementer perturbatum fuisse, ut
 „ animo fere prorsus ceciderit. Qua tamen
 „ mentis perturbatione divina voce, quum
 „ ante sacram Synaxim Dei opem lacryma-
 „ bundus imploraret, levatus est. Quapro-
 „ pter ex eo tempore ad quadraginta, &
 „ am.

„ amplius annos non modo inflictas offensio-
 „ nes , poenasque hilariter toleravit ; ve-
 „ rum etiam sollicitè perquisivit ; perinde
 „ ac si maximis ea ratione beneficiis affice-
 „ retur . De quibus ut afficientibus gratias
 „ ageret , eis plaudebat , ac manus etiam ,
 „ pedesque humiliter osculabatur .

„ Eadem mansuetudine , iisdemque gra-
 „ ti animi significationibus erga correligio-
 „ sos , ceterosque omnes sibi injurios usus
 „ est . Fuerunt enim , qui aut dæmonis im-
 „ pulsu , aut ad periculum de SERAPHINI vir-
 „ tute faciendum in ipsum contumeliosis
 „ verbis , factisque insævierunt . Scelestis-
 „ simus homo gravem ei alapam summa
 „ olim temeritate impexit . Item religio-
 „ sus quidam , ut tentaret eum , postquam
 „ ad se consulto advocatum veteratoris ,
 „ hypocritæ , & impostoris nota coram ad-
 „ stantibus inussit , barbam apprehendit ,
 „ atque per summum dedecus plures inde
 „ pilos avulsit , quin tamen utraque injuria
 „ VIR DEI vel minimum commotus fuerit .
 „ Tandem religiosus alter (rem certe om-
 „ nium admiratione dignissimam !) , qui sin-
 „ gularè SERAPHINI virtutem commendari
 „ audierat , satana instigante , manum plum-
 „ bea lamina armatus tam gravi ietu nu-
 „ datum ejus caput oppetiit , ut stupidum , &
 „ a sensibus prorsus alienum effecerit . Vix
 „ autem sibi redditus est DEI VIR , quum
 „ percursorem ridenti vultu respiciens San-
 „ ctuli decoravit nomine ; & ac si grande
 „ aliquod beneficium ab eo reportasset ,
 „ bona illi , & benedictionem a Domino de-
 „ precatus fuit .

„ Externis hisce injuriis , quibus ab ho-
 „ minibus perpetuo laceffitus est tum per-
 „ molestæ ægri tudines , quas patientissime
 „ semper tulit , tum diræ satanæ vexatio-
 „ nes , Deo sic disponente , superadditæ
 „ fuere , ut ejusdem virtus undequaque
 „ probata perficeretur , & gloriosior eluce-
 „ sceret . Teterrimus enim humani generis
 „ hostis tantam in SERAPHINO virtutem in-
 „ videns ad eam labefactandam durissimum
 „ cum ipso certamen iniit , in quo usque
 „ eo processit , ut assiduis infestationibus

„ minas etiam , molestias , diraque verbera
 „ adjecerit . Modo enim de genu orantem
 „ pedibus pertrahebat ; modo in aerem ,
 „ sublatum solo moliebatur allidere ; & sæ-
 „ pissime in sublime raptum , atque in ædi-
 „ culam in viridario sitam deportatum di-
 „ rissimis plagis consuevit afficere , ut ab
 „ orationis studio avocaret . Verum hæc ,
 „ aliaque dæmonis molimina inania prorsus
 „ fuere . Firmissima enim SERAPHINI pa-
 „ tientia non solum ab iis vinci non potuit ;
 „ quin imo inter molestias , & verbera
 „ sibi complacens malas dæmonis artes
 „ despiciabatur , eidemque exprobrans in-
 „ trahendo , & incedendo segnitiam , ut va-
 „ lidius pedes pertraheret , diriusque cor-
 „ pus cæderet , provocabat . Atque hinc in-
 „ ferni spiritus SERAPHINI præsentiam adeo
 „ in posterum reformidarunt , ut ab eo au-
 „ fugerent , eoque adventante ab obsessis ho-
 „ minum corporibus statim discederent .

„ Jam vero supremam perfectionem per
 „ assiduum virtutum omnium , & patientiæ
 „ præsertim exercitium consequutus erat SE-
 „ RAPHINUS , quum illam D.O. M. supernis
 „ carismatum donis cumulatissime ornatam
 „ hominibus persuadere voluit . Etsi autem
 „ profunda BEATI VIRI humilitas diligentissi-
 „ me semper cavet , ne panderentur ; atta-
 „ men id fieri nequaquam potuit . Prophe-
 „ tiæ enim , & scrutationis cordium dono
 „ maximopere excellit , atque ecclases ,
 „ cælestesque raptus habuit plurimos , in-
 „ quorum altero Beatissimam Virginem visi-
 „ biliter conspexisse perhibetur .

„ Ast miracula operandi virtus supra cæ-
 „ tera Spiritus Sancti carismata in ipso emi-
 „ cuit . Simplici enim Crucis signo febribus
 „ laborantes , hydrope affectos , ulceribus ,
 „ gangrenis , carcinomatibus discruciatos ,
 „ lethali percussos vulnere prodigiose , & de-
 „ repente sanavit . Claudi gressum , cæcis vi-
 „ sum restituit , vinumque corruptum se-
 „ mel , ac iterum in optimum convertit ,
 „ & mirabiliter ad integræ Familiæ utilita-
 „ tem perauxit . Hæc autem quum omnibus
 „ nota essent , factum est , ut ad illum ægro-
 „ tantium turba conflueret , quo a languo-
 „ ribus

ribus suis sanarentur. Quare aliquando per Ulmi montem facienti iter tam ingens populi agmen occurrit, ut vix, pallio, & tunica obtruncata, & dissecta, incolumis potuerit ex illo emergere. Insuper quum in coenobio Montis Granarii degeret, adeo peracta est infirmorum ad eum affluentium multitudo, ut pluries integrum diei spatium in illis benedictione sanandis impenderet. Porro quia tumultuosa hæc languentium turba fastidium, ac molestiam concoenobitis afferebat maximam, parum fuit, ut Guardianus, sicut SERAPHINO minatus erat, obedientiæ præcepto datam cælitus miracula patrandi potestatem coerceret. Quamvis autem id perfectum non fuerit; attamen, ut ab importuna populi frequentia coenobium illud liberaretur, in Asculi conventum SERAPHINUS missus est.

Virum porro tot, tantisque virtutibus insignitum, & supernaturalibus donis tam abunde ditatum non vulgus tantum, sed viri etiam doctrina, pietate, prudentia, ac dignitate præstantes unanimiter sanctum esse asserebant, & conclamabant. Illum cujuscumque sexus, ac conditionis homines, ut in spiritualibus egestatibus consulerent, ejusdemque apud Deum preces obtinerent, frequenter adibant. Illum ægroti omnes vehementer exoptabant, deperditam corporis sanitatem ex ejusdem præsentia sibi certissime pollicentes. Illi per vias incedenti nonnulli vestes præscindere, fere omnes manus, aut pallium invocationis argumentum, quamvis ipse reluctaretur, devote tamen deosculari consueverunt.

Sexagenario major erat, & jamdiu ex aspera vivendi ratione, potissimum vero ex diuturnis jejniis gravem pectoris morbum nactus erat, quo velut peracuto spiculi mucrone confodiebatur. Sibi in eo perferendo maximopere complacens tanta æquanimitate ejusdem molestias, acerbosque dolores adhuc usque toleraverat, ut nemini eos aperuerit. Invaluit morbus tunc temporis, cœlestique lumine no-

vit SERAPHINUS vitæ occasum, quem diu ardentissime concupierat, sibi imminere. Ut Ecclesiæ Sacramentis in eo, quo verfabatur vitæ discrimine, opportuno tempore instrueretur, instantem sibi mortem consodalibus renunciavit, eos rogans, atque obsecrans, ut sacrum corporis Christi Viaticum sibi deferrent. Verum quia morbi vis extrinsecus non eruperat, medicus, & sodales tanti eum non faciebant, ut SERAPHINI verbis haberent fidem; præsertim quum nec febris correptus esset, nec in lectulo cogeretur decumbere. Itaque, ut iteratis ejusdem precibus fieret satis, postrema adveniente die, 12. scilicet Octobris anni 1604. Euchariæ Viatico illum roborarunt. Satis explicari non potest quænam fuerit pietas, qui amoris æstus, qui animi sensus, cordisque affectus, quibus prope jam moriturus divinum hospitem excepit, & inter ejusdem amplexus usque ad tertiam post meridiem horam perseveravit. Post hæc sacro infirmorum Oleo postulat inungi. Renuntiant sodales rati nondum in vitæ discrimine ægrotum obversari, quos ille futurum admonuit, ut quod præsentis temporis opportunitate negligerent, paullo post festinanter exequi cogerentur. Et sane, mox postquam genuflexus in lectulo ad horam ferventissime oravit, oculos in Cœlum sustulit, Deumque obsecravit, ut quoniam loquenti sibi nulla a sodalibus habebatur fides, ipse Dominus loco sui loqueretur. Vix hæc protulerat, quum statim repentino eum deliquio corripi, pallefcere vultu, rigere membris, cadavericam formam, & imaginem induere, aliaque proximæ mortis feralia signa præferre, animadvertentes qui aderant extremæ unctionis Sacramento plusquam propere munierunt. His peractis, VIR DEI placidissimo vultu sanctissimam efflavit animam.

Verens Guardianus, ne tumultus in coenobio, & Ecclesia fieret, vetuit campanæ sonitu SERAPHINI mortem significari; ratus, quod ita incio populo funus sine

„ sine strepitu absolveretur . At non ideo ,
 „ quod veritus erat non accidit . Deus enim,
 „ qui viventis adhuc sanctitatem tot mune-
 „ ribus , & coelestibus signis ostenderat, ejus-
 „ dem pretiosam mortem inhonoratam no-
 „ luit . Illam igitur ex ore infantium , &
 „ lactentium, per quos fervorum suorum
 „ laudes solet perficere, in vulgus manife-
 „ stavit . Pueri enim quidam coelesti impul-
 „ su permoti per urbem incedentes sanctum
 „ virum mortuum fuisse conclamarunt . Vix
 „ rumor obtinuit , quum fere tota civitas
 „ unacum primatibus ad coenobium accur-
 „ rit, sacrumque defuncti cadaver postulat
 „ intueri . In Ecclesiam itaque defertur, ubi
 „ promeritis laudibus , & praconiis undique
 „ personantibus a devota populi turba ex-
 „ ceptum fuit . Tum vero universi turma-
 „ tim ad illud accedere, sacras exuvias deo-
 „ sculari , & amplecti ; quidam capitis capil-
 „ los avellere , quidam barbam praescinde-
 „ re , ungues obruncare , universi vero ve-
 „ stes certatim discerpere visi sunt ; adeo ut
 „ denudatum corpus tertio ac iterum nova
 „ tunica operiri necesse fuerit . Imo ni pru-
 „ dentum consilio Ecclesiae fores fuissent oc-
 „ clusae , & sacri cadaveris custodia non mi-
 „ nus, quam decem ab initio viris fuisset tra-
 „ dita , membratim , & in frustula discer-
 „ ptum , & caesum certo fuisset a maxima ;
 „ sed inordinata populi pietate . Haec enim
 „ magis in adstantibus succensa est , & effe-
 „ buit , SANCTI VIRI corpus , ac si animatum
 „ foret , prodigiosa mollitie , & flexibilita-
 „ te praeditum , necnon suavissimo , coe-
 „ lestique flagrans odore dignoscentibus .
 „ Quum itaque magnus hic fidelium con-
 „ cursus nequaquam decreveret , non po-
 „ tuit nisi post biduum , & quidem ad mul-
 „ tam noctem venerabile corpus sepeliri .
 „ Tunc enim , confluentium , & adstantium
 „ turba aliquantulum imminuta , minusque
 „ urgente , lignea in capsula inclusum , quae
 „ publici aerarii sumptibus serico intus fue-
 „ rat ornata in peculiari tumulo de senio-
 „ rum urbis imperio compositum tandem
 „ fuit .

„ Tumulato cadavere conssepulta non fuit

„ SERAPHINI memoria, nec populi erga eum
 „ veneratio deferbuit . Statim enim quam-
 „ plures ejusdem imagines impressae fuere ;
 „ ac depictae , quarum altera in magistratus
 „ palatio , altera ad ejus sepulcrum appen-
 „ sa fuit . Non Asculani tantum cives , sed
 „ exteri quoque tum ex proximis , tum ex
 „ distitis etiam regionibus ad ejus sepulcrum
 „ venerabundi , & frequentes accedere visi
 „ sunt , vel ut beneficia postularent , vel
 „ ut de receptis gratias debitas redde-
 „ rent . Quum vero in dies singulos benefi-
 „ cia , & miracula BEATI VIRI nomine in-
 „ vocato Deus ingeminaret ; hinc popularis
 „ iste concursus mirifice semper percrebuit .
 „ Tot inde votivis tabellis , pretiosis dona-
 „ riis, aliisque grati animi monumentis tem-
 „ pli parietes circumornari coeperunt , ut
 „ brevi necesse fuerit antiqua auferre , ut no-
 „ vis daretur locus .

„ Itaque quoniam optima de SERAPHINI
 „ sanctitate opinio , & fama alte ubique ob-
 „ tinuerat , pati non poterant Asculani re-
 „ ligiosi cives SANCTI VIRI sepulcrum sine
 „ publico honore esse ; quare anno 1610.
 „ preces ad Paullum PP. V. miserunt , ut
 „ ardens perpetuo lampas ante illud sistere-
 „ tur , quibus Pontifex benignissime annuit .
 „ Tum vero quum Asculanus Antistes infor-
 „ mativum Processum super fama sanctita-
 „ tis , & virtutibus , ac miraculis compilaf-
 „ set , Causa in Sacrorum Rituum Congre-
 „ gatione die 7. Junii 1625. discussa , secun-
 „ dum tunc temporis disciplinam rescriptum
 „ fuit : Possit concedi litteras remissoriales
 „ ad effectum inquirendi in specie in pra-
 „ laudata Causa . Litteris expeditis, Proces-
 „ sus auctoritate Apostolica instructus fuit ;
 „ attamen necessariis destituta praesidiis , &
 „ oneri expensarum ferendo impar siluit
 „ Causa haec usque ad annum 1704. ; quo
 „ tempore aperti fuerunt Processus jamdiu
 „ absoluti .

„ Prodierant interim decreta novissima
 „ a Ven. Innocentio PP. XI. confirmata ,
 „ in quibus vetitum erat quamlibet hujus ge-
 „ neris Causam ante Urbani VIII. decreta
 „ initam prosequi posse , ni prius signata fo-

ret Commissio re assumptionis ; id quod in hac Caussa sub Clemente XI. anno 1712. obtentum fuit . Probato subinde cultu in vim Pontificii indulti BEATO VIRO exhibitto , & casu excepto a decretis Urbani , tandem Benedictus XIII. anno 1726. particulari Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Congregationi virtutum BEATI VIRI examen demandavit .

Dum hæc geruntur, facultas ab eodem Pontifice mense Augusti ejusdem anni data est sacrum SERAPHINI cadaver a veteri sacello ad novum recens constructum , eidemque dicatum publice transferendi . Dein vero, anno scilicet 1729. idem Pontifex benigne etiam indulgit, ut ab universo Ordine Minorum S. Francisci , & ab utroque Clero tum civitatis , & Diocesis Asculanæ , tum oppidi Montis Granarii Officium de communi Confessorum non Pontificum sub ritu duplici quotannis recitaretur , & Missa in BEATI VIRI honorem celebraretur die 12. Octobris , quæ mortis ejusdem dies erat anniversaria .

Vita sancto Benedicto XIII. Clemens Papa XII. ejusdem successor B. SERAPHINI virtutes , quarum examen particulari Cardinalium confessui commissum fuerat , in ordinaria Sacrorum Rituum Congregatione discutiendas voluit , quæ , quum probationibus directis , seu testibus de visu inniterentur , tandem die 19. Maii 1733. approbatæ fuerunt .

Absoluto post hæc Apostolico Processu super miraculis post indultam SERAPHINI venerationem a Deo patratæ , probata prius ejusdem Processus validitate , illisque discussis in Generalibus Comitibus habitis coram SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO CLEMENTE PP. XIII. , cui Deus sollempnem BEATI SERAPHINI Canonizationem reservaverat, duo hæc idem PONTIFEX approbavit in tertio genere . Primum nempe instantanæ sanationis Januarii Ranalli a pessimo ulceroso tumore sub sinistram axillam ; alterum perfectæ sanationis Ugonis Antonii Carletti hominis valde senis a paralyti manus sinistræ .

His expletis , quum nulla adesset difficultas , quominus BEATO VIRO cœlestes in terris honores decernerentur , & tuto illi decerni posse universi Patres assererent , idem SUMMUS PONTIFEX Sancti Spiritustum propriis , tum aliorum precibus implorato lumine , die 12. Octobris anni 1766. sollempnem jamdiu a fidelibus cunctis præstolatam B. SERAPHINI Canonizationem maximo omnium populorum plausu , ac spiritali lætitia decrevit . Unum , quod superest , nempe decreti hujus executio , illud est , quod Catholici omnes , maxime vero Asculani cives , Montis Granarii incolæ , totiusque Provinciæ Picenæ habitatores unacum universa Minorum S. Francisci Capuccinorum Familia enixe , & impatienter expectant , ardentissimo desiderio desiderant , & urgentissimis precibus ab Apostolica Sede postulant , & deprecantur .

COMPENDIUM.

Vitæ , virtutum , & miraculorum , necnon actorum in Caussa Canonizationis B. JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL Fundatricis Ordinis Visitationis Sanctæ Mariæ : ex Secretaria Congregationis Sacrorum Rituum .

Divione, quæ urbs est princeps in Burgundiæ Ducatu, ex nobilissimis in ea Provincia, totaque Gallia parentibus Benigno Fremiot, & Margarita Berbesia edita in lucem fuit decimo Kalendas Februarias anni 1572. JOANNA FRANCISCA, cujus vitam compendio complectimur. Aquis abluta lustralibus, sanctaque a primis annis instituta educatione clarissima ab eo tempore præbuit argumenta, fuisse præelectam a Domino, ab eoque præventam in benedictionibus dulcedinis, & lenitatis. In ea nihil irarum, nihil pervicaciæ, nihil asperitatis, sed quæ parentibus docilem, & ad Deum perpetuo conversam significarent. Religionis Catholi-

» cæ

„ eæ studio ab ipsa infantia adeo exarsit, ut
 „ & pie martyribus invideret, & hæreticos,
 „ quorum tum erat in Gallia maxima mul-
 „ titudo, non modo erroris argueret, at-
 „ que perfidiæ, sed plane convinceret. Con-
 „ tigit aliquando, quum annum ætatis quin-
 „ tum nondum excederet, ut casu audiret
 „ hæreticum de veritate Corporis Christi in
 „ Sacramento Eucharistiæ juxta Calvinii sen-
 „ tentiam cum patre de religione Catholica
 „ optime merito disputantem, atque impia
 „ proferentem. Contineri puella non potuit,
 „ quin acta eo spiritu, qui linguas infan-
 „ tium facit esse differtas, & propter inimi-
 „ cos suos perficit laudem ex ore lactentium,
 „ ad eum conversa diceret: mentitus ne-
 „ igitur est summa veritas Christus, quum
 „ carnem suam verum cibum esse, suumque
 „ sanguinem verum potum claris, nec fal-
 „ lacibus verbis edocuit? Attonitus, & ex-
 „ tra se pene raptus spiritum ad hæc verba
 „ continuit hæreticus: quumque eum æque
 „ puderet, & cum tam parvula virgine de
 „ fidei dogmate decertare, & veritatem,
 „ ea docente, fateri, ad eam placandam,
 „ deliniendamque bellaria quædam protulit;
 „ sed ab iis abhorrens virgo tenellula ea non
 „ manibus, sed serico, quod ante pectus
 „ gerebat, excepit: inde in ignem confestim
 „ projecit dicens, hæreticos eodem modo
 „ in inferis comburendos, qui fidem iis mi-
 „ nime haberent, quæ Christus dixit. Ocu-
 „ lis postea conversis ad tabulam, in qua
 „ Sancti Apostoli Petrus, & Paulus depicti
 „ conspiciebantur: si Regi, inquit, men-
 „ dacii notam inureretis, pater vos meus
 „ morte multaret (Senatui is præerat Di-
 „ vionensi): cum vobis impudentissime
 „ agentibus mendaciorum reus appareat
 „ Christus Dominus, duo hi Apostolici Se-
 „ natus Principes æterno vos igne damna-
 „ bunt.

„ Tam præclara in excolenda virtute,
 „ tuendaque religione principia de insueto
 „ aliquo divinæ gratiæ portento in JOANNA
 „ FRANCISCA pro futuris temporibus conje-
 „ cturam faciebant minime dubiam: quum
 „ adultior facta duo subiit innocentiz amit-

„ tendæ, & fortasse religionis labefactan-
 „ dæ pericula. Patre annuente post obitum
 „ genitricis domi eam suæ tenebat soror na-
 „ tu major viro jam pridem nupta inprimis
 „ nobili, ac diviti, non tam ut eam edu-
 „ caret, & erudiret, quam quia piis, &
 „ suavissimis ejusdem moribus delectabatur.
 „ Erat in ea domo mulier sane vaferrima ex
 „ iis, quæ sub specie honestatis, & probi-
 „ tatis occultant vitia vitæ turpissimæ. Hæc
 „ primo in gratiam JOANNÆ sese callide
 „ insinuare, ejusque benevolentiam sibi con-
 „ ciliare, postea amorem seculi paulatim
 „ infundere, mundique illecebras, & volu-
 „ ptates artificiose instillare: inde pietatem
 „ imminuere: demum nihil reliquum facere
 „ quod videretur posse conferre ad virginem
 „ depravandam, eamque innocentia, vitæ-
 „ que candore spoliandam. Restitit semper
 „ tamen constantissime fortis virgo: implo-
 „ ratoque de Cœlo Deiparæ patrocínio,
 „ quam, genitrice defuncta, sibi in matrem
 „ elegerat nunquam interituram, conatus
 „ omnes mulieris impudentissimæ elusit, in-
 „ nocentia servata, relatoque insigni de in-
 „ fernali hoste triumpho.

„ Magnum hoc beneficium per Deiparam
 „ a Deo JOANNÆ collatum aliud excepit
 „ non minus grande, & peculiare. Matri-
 „ monio eam sibi copulare desiderabat juve-
 „ nis eques fortunæ naturæque dotibus cu-
 „ mulatissimus, si hæresim Calvinianam ex-
 „ cipias, qua ejus animus, secreto tamen,
 „ erat infectus. Has nuptias, quandoqui-
 „ dem honestissimæ videbantur, probabant
 „ quammaxime & sororius & soror. Ita-
 „ que ut assensum extorquerent a JOANNA
 „ FRANCISCA, omnem operam adhibue-
 „ runt, eamque fortasse non perdidissent,
 „ nisi impia hominis religio manifestata di-
 „ vinitus patuisset. Quum enim illa de mo-
 „ re in omnibus, tum vero præcipue in re
 „ tanti momenti ad Deum precibus confu-
 „ gisset, Deipara in advocatam adhibita,
 „ divino illustrata lumine intimas hominis
 „ latebras penetravit, animumque erroribus
 „ Calvinianis imbutum, quos celare cautif-
 „ sime satagebat, ne nuptiis cum virgine
 „ reli-

„ religionis Catholicæ studiosissima contra-
 „ hendis essent impedimento . Re patefa-
 „ cta , propositum connubium ita perhor-
 „ ruit , ut de eo cogitare non posset , quin
 „ periculi , in quo versata fuerat , magni-
 „ tudine exterrita totis artibus contremi-
 „ sceret . Tum sorori sororioque , cæteris-
 „ que , qui aderant , omnibus contestando
 „ denunciavit , carcere se perpetuo mace-
 „ rari , mortemque millies subire malle ,
 „ quam cum eo conjungi , qui hostis esset
 „ Ecclesiæ . Hinc domum , in qua jam bis
 „ innocentix , religionique ita timuisset ,
 „ habere fastidio , paternam desiderare ,
 „ Deumque precibus exorare , ut a patre
 „ revocaretur , quod insperato , & contra
 „ omnem expectationem obtinuit .

„ Patri vero sic se probavit diligentem
 „ officii , frugi , prudentem , navam , mo-
 „ destam , comem , facilem , ejus volunta-
 „ ti obsequentem , divino cultui servien-
 „ tem , domesticorum curam habentem , ut
 „ summam ex ejus consortio , & contuber-
 „ nio ille caperet voluptatem . Nullæ in-
 „ ejus victu singulares deliciae , nulla mol-
 „ lities in moribus , nulla in vestitu luxuria ;
 „ sed eximia in Deum , atque Deiparam
 „ pietas , magnus Coelitum cultus , summum
 „ precandi studium , amor in pauperes sin-
 „ gularis . Hisce virtutibus omnium oculos,
 „ animosque in se ita convertit , ut a pluri-
 „ mis Gallix primoribus , & nobilissimis in
 „ sponsam honestissimis conditionibus expe-
 „ teretur . Pater autem , etsi eam a se ægre
 „ dimitteret , ne tamen magis suo , quam
 „ filix bono , commodoque consulere vide-
 „ retur , eum potissimum censuit seligendum ,
 „ quem & antiquitas generis , & familiæ
 „ opulencia , & corporis , animique specta-
 „ tæ dotes maxime commendabant . Fuit
 „ is Christophorus Rabutinius dominus de
 „ Chantal honoris gratia a regio cubiculo .
 „ Ad castitatem fervendam libentiori animo
 „ ferebatur JOANNA FRANCISCA ; paruit ta-
 „ men , & voluntatem patris pro suo in eum
 „ obsequio suæ credidit præferendam .

„ In novo vitæ genere non solum comi-
 „ tes semper habuit virtutes pristinas , sed

„ majori luce fulgentes , & ex aliarum accese-
 „ sione spectabiliores . Fortem illam mulie-
 „ rem æmulata , quam Spiritus Sanctus tot
 „ laudibus cumulavit , sese illi conformem
 „ fieri sic semper studuit , ut vulgare mini-
 „ me fuerit , sed procul , & de ultimis fini-
 „ bus pretium ejus . In rebus domesticis
 „ diligenter administrandis , in familiaribus
 „ prudentissime dirigendis , in prole pie re-
 „ ligioseque educanda , in viro ad pietatis
 „ officia perducendo , in pauperibus magnis
 „ largitionibus sublevandis , in ægris blande
 „ invivendis , & consolandis , in subditis si-
 „ bi populis adjuvandis , in Marthæ mune-
 „ re cum Magdalensæ contemplationibus con-
 „ jungendo laudem meruit immortalem .
 „ Nemo illam otiosam vidit , nemo cessan-
 „ tem , nemo fallaci gratiæ , vanæque pul-
 „ chritudini servientem , nemo cumulandis
 „ opibus inhiantem , nemo voluptatibus in-
 „ dulgentem , nemo famulis superbe , & cru-
 „ deliter imperantem , sed unice Deo , si-
 „ bi , familiæ suæ , suorumque utilitati , &
 „ saluti vacantem . Itaque viro per uxorem
 „ sanctam sanctificato , prole ad pietatem ,
 „ & religionem exercita , cæteris in timo-
 „ re Domini caute ambulantibus , regnabat
 „ in ea domo pax magna , tranquillitas sum-
 „ ma , felicitas rara .

„ Hactenus prospera . Quoniam vero ac-
 „ cepti erant Deo piissimi conjuges , neces-
 „ se fuit , ut non levis probaret utrumque
 „ tentatio : eaque virtus , quæ in secundis
 „ sic enituerat , multo major elucesceret in
 „ adversis . Invitatus ad venationem Chri-
 „ stophorus a consanguineo morem libenter
 „ eidem gessit ; sed inter venandum , dum
 „ ille feras ardentem nimis insequitur , igni-
 „ ta balista repente , & imprudenter explo-
 „ sa , Christophorum pro fera sumptum gra-
 „ vissimo vulnere in coxendice fauciat . Quo
 „ ille accepto domum delatus , quum nihil
 „ remediis adhibitis profecisset , post aliquot
 „ dies interiit , datis tamen æternæ salutis
 „ suæ argumentis , quæ plerumque non fal-
 „ lunt . Nam tantum absuit , ut maledice-
 „ ret interfectori , ut eidem statim osculum
 „ pacis sinceræ præbuerit : mortem ex Dei
 „ volen-

„ voluntate profectam libenter admiserit :
 „ Sacramenta Ecclesie non minus studiose
 „ petierit , quam sumpserit religiose : Deo
 „ supremo omnium patri filios obtulerit , &
 „ commendaverit : & conjugem consolatus
 „ auctor ei primus fuerit , ut loco sui Chri-
 „ stum Dominum uberiori longe foenore spon-
 „ sum acciperet , adversus quem nullum esset
 „ mortis imperium . Tantum ille JOANNA
 „ FRANCISCA uxore duce in virtute profe-
 „ cerat .

„ Viri casum dolentissime quidem , sed
 „ religioso christianoque animo sui victrix
 „ tulit JOANNA FRANCISCA . Humi prostrata
 „ divina judicia humillime venerata spon-
 „ sum & semetipsam in holocaustum divinæ
 „ obtulit voluntati . Secum postea reputans ,
 „ quid eo casu a se Deus vellet , quid por-
 „ tenderet , quid admoneret , irradiata Di-
 „ vini Spiritus lumine plane intellexit , sibi
 „ conjugalia vincula a Deo fuisse disrupta ,
 „ ut ei hostiam laudis sacrificaret : totam se
 „ illi dederet : amoremque , quem hacten-
 „ us inter sponsum , ipsumque dividerat ,
 „ in eo uno diligendo multo utilius , & feli-
 „ cius occuparet . Nihil cunctata , paratum
 „ cor suum , paratum esse , respondit : ju-
 „ beret quid vellet fieri : jussa statim esse
 „ facturam . Tum ante pulvinar Beatissimæ
 „ Virginis voto se perpetuæ castitatis ad-
 „ stringens unum posthac ejus filium Domi-
 „ num Jesum Christum sponsum sibi futu-
 „ rum proposuit , ejusque honorem unice
 „ curaturam . Quod & verbis expressit , &
 „ opere ad ultimum vitæ spiritum præsti-
 „ tit . Ad interfectorem quod attinet , in-
 „ surgentes intimos humanitatis motus , &
 „ voces tanta illico virtute compressit ,
 „ ut amoris , & benevolentie argumenta
 „ illi dederit singularia , nedum quid-
 „ quid ille peccasset , donatum eidem vo-
 „ luerit . Inter quæ illud , teste Salesio æquis-
 „ simo virtutum æstimatore , admirandum
 „ prorsus , heroicumque , quod voluerit ejus
 „ filium non multis post diebus de sacro ba-
 „ ptismi lavacro suscipere .

„ Ut vero hostiam laudis a se Deo semel
 „ oblatam præstaret numeris omnibus abso-

„ lutam , multo quam antea diuturnius , te-
 „ trius , cruentius sibi bellum indixit . Or-
 „ namenta omnia , copiam omnem rerum
 „ pulcherrimarum , quibus uti aliquando ne-
 „ cesse fuit , quum viro ferviret , partim
 „ augendo splendori templorum , partim in-
 „ inopum levandis angustiis addixit . Rejecta
 „ maxima ex parte in socerum rerum do-
 „ mesticarum cura , & administratione am-
 „ plissimi patrimonii , tenuissimo victitans ci-
 „ bo , vulgari vestitu incedens , somno utens
 „ brevissimo , corpus ciliciis , & jejniis affli-
 „ gens , noctes diesque integros partim preci-
 „ bus , partim contemplationi , partim sacro-
 „ rum librorum lectioni , partim consolandis
 „ infirmis in nosocomiis vacabat , illud a Deo
 „ præcipue postulans , ut , quoniam sibi pro-
 „ positum erat , arduum perfectionis iter arri-
 „ pere , virum ipse tribueret juxta cor suum ,
 „ qui viam nosceret , & in ea percurrenda
 „ dux esset , & comes . Humilitati vero ,
 „ patientiæ , mansuetudini sic incubuit , ut
 „ & vilibus ministeriis exerceretur , & con-
 „ tumeliis nullis , nullis calumniis a menda-
 „ ci , superba , & impudentissima quadam
 „ famula contra ipsam infandum in modum
 „ adhibitis ad iram , ad vindictam , ad odium
 „ provocari potuerit ; imo vero omni eam
 „ amore , & humanitate complexa injurias
 „ ejusdem maximas beneficiis semper ma-
 „ ximis compensaverit .

„ Dum vero intimam unice quærit unio-
 „ nem cum Deo filia , contra de ea novis
 „ nuptiis jungenda cum viro præclarissi-
 „ mo cogitat pater . Sed id JOANNÆ vix re-
 „ nunciatur , illa confidenter , atque animo-
 „ se appellat patrem , cui cæterum obse-
 „ quium semper præstiterat singulare ; casti-
 „ tatem magnæ Virgini a se devotam ma-
 „ nifestat , significatque , integrum sibi non
 „ esse , alteri sponso dare fidem in terris ,
 „ quæ Mariæ Virginis Filium jam pridem
 „ sponsum haberet in Cælis . Æqui bonique
 „ filia consilium propositumque pater fecit .
 „ Quoniam tamen JOANNA animadverterat ,
 „ se adhuc appeti a mundo , a mundo ad-
 „ huc diligi , etsi ipsa neque mundum ap-
 „ peteret , neque diligeret , hinc ut ejus
 „ amo-

„ amorem a se totum averteret, consilium
 „ suscepit novum, plenumque fiducia. Can-
 „ dente ferro nudum pectus Jesu nomine ob-
 „ signat eo consilio, ut posito tanquam si-
 „ gnaculo super cor suum, & pectus eo nomi-
 „ ne splendidissimo, illud obiiciens terrena-
 „ rum deliciarum irritamentis cum Paulo ex-
 „ clamare posset & ipsa, & admonere, nemi-
 „ nem debere sibi esse molestum, quum stig-
 „ mata Domini Jesu in corpore, multoque
 „ magis in corde suo portaret.

„ Illud unum ei deerat, quod tot arden-
 „ tissimis votis a Deo petierat, peculiaris
 „ scilicet dux, qui spiritu Domini plenus
 „ eam de Dei voluntate certiore faceret,
 „ & veræ perfectionis semitam edoceret;
 „ eamque tandem votorum suorum compo-
 „ tem fecit Deus. Vix quadam die eam ma-
 „ gnus Salesius vidit: vix ea Salesium, quum
 „ illa divinitus admonita intellexit, hunc
 „ eum esse, quem magistrum, custodem, du-
 „ cem, comitem sibi Deus determinaverat:
 „ hic eadem perfusus luce cognovit, illam
 „ eam esse, qua alumna, & socia uteretur
 „ in eo fundando, atque amplificando sa-
 „ crarum virginum Ordine, qui tantæ futurus
 „ esset Ecclesiæ utilitati, ornamentoque.
 „ Hinc quæ jam tam bene currebat, tanti
 „ postea ductoris, hortatoris, moderato-
 „ ris illuminata, instructa, inflammata do-
 „ ctrinis, exemplis, præceptis sic exultavit
 „ ut gigas ad currendam viam, ut nihil po-
 „ stea fuerit tam arduum, quod illa præ-
 „ cibus, vigiliis, laboribus, virtute non
 „ superaverit: nihil tam sublime, quod non
 „ fuerit affecuta: nihil tam limites huma-
 „ næ naturæ superexcedens, quod non ob-
 „ tinuerit, non perfecit. Et vero quan-
 „ tum processerit in scientia Dei, quantum
 „ in gratia creverit, quantum virtute pro-
 „ fecerit, habemus ab ipsomet Francisco
 „ Salesio spirituum probatione longe clarif-
 „ simo luculentissimum testimonium. Ete-
 „ nim pronunciare non dubitavit, eo san-
 „ ctitatis, & virtutis processisse JOANNAM,
 „ ut pro ratione gratiarum, quibus a Deo
 „ fuit locupletata, nemini unquam lice-
 „ ret altius assurgere. Neque vero fieri ali-

„ ter aut potuit, aut debuit, quum ipso
 „ consentiente Salesio præ cæteris carisma-
 „ tibus arduum sane, ac perdifficile illud
 „ votum emisisset, annis singulis instaurave-
 „ rit, Dominoque in conspectu omnis po-
 „ puli ejus reddiderit integre, semper ea-
 „ faciendi, quæ perfectiora, ipsique gratio-
 „ ra, & acceptiora fore cognosceret.

„ Hæc igitur quum a moderatore suo Sa-
 „ lesio intellexisset, electam se a Deo labo-
 „ rum suorum sociam, & comitem: seque
 „ illam esse, cui ex Dei voluntate in exci-
 „ tando, confirmandoque Ordine Visitatio-
 „ nis curæ gravissimæ suscipiendæ, laboref-
 „ que exantlandi committerentur, confessa,
 „ quidem fuit infirmitatē suam; sed in eo
 „ sperans, in quo confortante omnia pos-
 „ sumus, accingens fortitudine lumbos suos
 „ humeros oneri submittere non dubita-
 „ vit: antequam vero Anecium veniret
 „ prima Ordinis fundamenta jactura, quot
 „ superandæ difficultates, quot dissipanda
 „ impedimenta, quot ineunda certamina!
 „ Rationes domesticæ multæ, grav-
 „ plexæ transigendæ, & componendæ: uni-
 „ versæ cognationis obstrepentis tumultus se-
 „ dandus, & temperandus: nobilium irri-
 „ dentium, & subsannantium voces conte-
 „ mnendæ: dulcissimi parentis voluntas ad-
 „ versa emollienda, & convincenda: fra-
 „ tris Bituricarum Antistitis dissentiens ani-
 „ mus in suas partes pertrahendus. Sed mu-
 „ lier fortis, quo vehementius oppugnatur,
 „ quo majora experitur impedimenta, quo
 „ pluribus quatitur machinis, eo majori
 „ virtute resistit: omnia sustinet: omnia
 „ superat: nihil in rem suam non agit: pu-
 „ gnat, vincit, triumphat.

„ Nihil tamen fuit, in quo superando ma-
 „ jor sibi vis fuerit inferenda, quam in-
 „ squalore, luctuque filii dulcissimi conte-
 „ mnendis. Quum ille precibus gemitibus-
 „ que, quibus domus tota personabat, ma-
 „ trem a suscepto consilio remove mini-
 „ me potuisset: & constitutum adesset tem-
 „ pus, quo matri egrediendum erat domo
 „ Anecium profecturæ, nesciens quid am-
 „ plius agerēt, quove alio se verteret, id

„ tan-

„ tandem consilii coepit, ut ad januae vesti-
 „ bulum, qua illa erat transitura, quam
 „ late illud patebat, prono corpore sese ja-
 „ centem prosterneret. In spem scilicet ere-
 „ ctus fuerat, fore ut mater optima, filii-
 „ que amantissima nunquam esset suis illum
 „ pedibus proculcatura; sed in extrema illa
 „ miserabilis filii afflictatione a suscepto con-
 „ silio recessura. Verum ad loco moven-
 „ dam mulierem fortem hostiam laudis quo-
 „ cumque sui dispendio in se ipsa immola-
 „ re dispositam nihil potis fuit. Itaque filii
 „ dilectissimi corpore incredibili animi ma-
 „ gnitudine nihili facto, transilitoque Anne-
 „ cium recta contendit in ea erumpens iden-
 „ tidem Davidis verba: *Anima nostra ere-*
 „ *pta est de laqueo venantium; laqueus con-*
 „ *tritrus est, & nos liberati sumus.*

„ Quanta animi voluptate, quanto gau-
 „ dio, coelesti plane perfusus illam Salesius
 „ exceperit: quas ambo votis adjunctis Deo
 „ egerint gratias, nemo verbis exprimere
 „ se satis posse confidat. Et quoniam tar-
 „ da nescit molimina Sancti Spiritus gratia,
 „ nihil fuit illis antiquius, quam ut spiri-
 „ tuali aedificio, quod meditati fuerant,
 „ construendo, manum statim admoverent,
 „ omnemque operam collocarent. Utriusque
 „ igitur communicata virtute undequaque
 „ perfectum crescebat divinum opus in dies:
 „ quum, qui ex adverso stat semper satan,
 „ infremuit, nec praetermisit per homines
 „ improbos ad illud evertendum consuetis
 „ uti machinationibus. Sed qui consilia
 „ dissipat gentium, vanasque facit homi-
 „ num cogitationes, ex alto non defuit:
 „ quodque coeperat opus bonum, diabolica
 „ omni humanaque iniquitate prostrata,
 „ perfecit. Brevi itaque factum est, ut Ordo
 „ Visitationis, Salesio plantante, JOANNA
 „ rigante, Deo incrementum dante, in
 „ arborem proceram cito cresceret, quae
 „ ramos latissime expanderet, & uberrimos
 „ produceret fructus honoris, & honesta-
 „ tis, dignos plane, quos in saporem sua-
 „ vitatis Deo offerret Sancta Mater Eccle-
 „ sia. Neque enim aut obstrepentium ad-
 „ versariorum livor, aut quae suscipere co-

„ acta frequenter fuit, itinerum longitudo,
 „ aut tenere quas debuit, viarum asperitas,
 „ aut quae per Sabaudiam, & Galliam graf-
 „ sabatur teterrima lues, aut lurida quae-
 „ libet rerum facies JOANNAM exanimare,
 „ & retardare potuerunt, ne de firmando,
 „ amplificandoque Ordine cogitaret, ne
 „ ageret, ne omnes vires intenderet. Qua-
 „ tuor supra octoginta coenobia lectissima-
 „ rum virginum in regionibus, nationibus-
 „ que diversis excitavit; eaque pene om-
 „ nia sic invisit, instituitque, ut sanctissimis
 „ legibus communiverit, unam eandem-
 „ que in omnibus vivendi normam, unam
 „ mentem, unum sensum induxerit, sapien-
 „ tia suae copia, & ubertate locupletaverit,
 „ lampadesque in cunctis reliquerit non so-
 „ lum oleo plenas, sed accensas, clarissi-
 „ maque luce radiantes. Alia praeterea di-
 „ versorum Ordinum asceteria ex Episco-
 „ porum, quibus suberant, auctoritate ad
 „ pristinam severiorem regulam revocavit;
 „ multis tranquillitatem, concordiamque
 „ restituit: omnibus parentis amantissimae
 „ loco fuit. Nec his solum finibus circum-
 „ scribi potuit JOANNÆ studium. Quibus
 „ non potuit praesentia corporis, praesen-
 „ tiam animi praestitit singularem. Ejus-
 „ dem epistolarum volumen, aliaque scri-
 „ pta sacrarum praecipue virginum mani-
 „ bus teruntur, terenturque, quoad usque
 „ Religio, & sacra claustra vigeant, qui-
 „ bus absens multis virginum millibus sic
 „ praesto fuit, ut aliis securitatem pararet,
 „ aliis animum adderet, aliis facilem ad re-
 „ ligiosam vitam aditum aperiret, aliis fa-
 „ ces subderet, quibus ad currendam per-
 „ fectionis semitam inflammarentur.

„ Rebus interea ex voto suo fauste feli-
 „ citerque fluentibus exultabat in Domino Jo-
 „ ANNA FRANCISCA; non ita tamen ut ad
 „ comprobendam, augendamque ejus virtu-
 „ tem amarissima identidem illi pocula idem
 „ Dominus non propinaret, patrem, foro-
 „ rium, generos duos, nurum, unicum fi-
 „ lium, omnemque pene gentem suam mor-
 „ te sublatam vidit. Sed vulnus, quod eo
 „ tempore, atque eo rerum statu paratissi-
 „ mum

„ mum quemque animum dejecisset, acer-
 „ bitas mortis fuit, quæ Salesium eripuit,
 „ ex cujus sapientia tamquam non dicam
 „ consiliarii, & administri, sed auctoris,
 „ atque parentis suum ducebat spiritum Jo-
 „ ANNÆ commendatus Ordo Visitationis. Sen-
 „ sit illa quidem tanti vulneris acerbiter,
 „ sensit Ordinis luctuosissimam calamitatem.
 „ Tantum tamen abfuit, ut animum despon-
 „ deret, ut in Domino spem suam collocans
 „ illum potius erexerit ad ardua quælibet pro-
 „ sequenda, & perficienda. Et vero in iis
 „ peragendis eo ubique venit celebritatis,
 „ & famæ, ut decreta eidem fuerint ex dis-
 „ sitis regionibus perhonorificæ legationes:
 „ viri ex ordinibus clarissimis doctrinæ, &
 „ rerum humanarum, divinarumque scienti-
 „ æ spectatissimi eam consulendam censue-
 „ rint: amplissima Ecclesiarum Galliæ,
 „ Aquitaniæ, Lotaringiæ, Sabaudia, Ita-
 „ liæ lumina sibi verterint gloriæ, vel ejus
 „ disciplinæ se tradere, vel in ancipiti re-
 „ rum discrimine ab ejus ore, consiliisque
 „ pendere: Reges, virique principes se
 „ suos filios, suasque ditiones ejus precibus
 „ commendaverint: clarissimum denique il-
 „ lud Ecclesiæ ornamentum, & decus Vin-
 „ centius a Paulo omnem, quam apud suos
 „ vivendi rationem induxerat, omnes, quas
 „ alumnis suis proposuerat, leges JOANNÆ
 „ FRANCISCÆ castigandas, moderandasque
 „ commiserit, & alumnos ipsos jussit il-
 „ lius quasi parentis mandata tenere, & fa-
 „ cere.

„ Sed illud tempus advenerat, quo de
 „ Sponsi cœlestis manu coronam gloriæ in
 „ Cœlis acciperet, quæ pro ejus honore tan-
 „ tum laboris impenderat hic in terris. Ita-
 „ que Parisiis rediens, quo Episcopi Geben-
 „ nensis jussu se contulerat votis Annæ Au-
 „ striacæ Galliarum Regiæ obsecutura, quum
 „ Molinum venisset in Borboniensi Ducatu,
 „ in morbum incidit, ex quo cognoscens se
 „ morituram, statim in occursum cœlestis
 „ Sponsi se præparavit Ecclesiæ Sacramentis
 „ rite, religioseque susceptis. Tum ad Or-
 „ dinem universum dedit epistolam, in qua
 „ tamquam in supremis tabulis Salesii, suum-

„ que spiritum exprimens, sorores singulas
 „ graviter adhortata ad instituti leges ada-
 „ mussim implendas, ad mores Salesii aucto-
 „ ritate inductos perpetuo servandos, ad pa-
 „ cem, atque concordiam nexu indissolubili
 „ custodiendam earum precibus se commen-
 „ dabat. Absentibus postea, præsentibus,
 „ futuris etiam sororibus cœlestia bona a
 „ Domino, alumnis ipsis suis instantibus de-
 „ precata, actus ingeminans fidei, spei, &
 „ ardentissimæ caritatis inter pias filiarum
 „ suarum lacrymas in amplexus Sponsi cœ-
 „ lestis hilaris convolvit Idibus Decembris
 „ anni 1641. Maximo populorum concursu
 „ justis exequialibus perfolutis, corpus An-
 „ necium deductum est, tumuloque man-
 „ datum in templo primi Monasterii ejus-
 „ dem urbis tanta celebritate, atque
 „ frequentia, quanta eam decebat, quæ in-
 „ ter sanctas referenda ab omnibus judica-
 „ batur. Qua in Cœlo excepta fuerit gloria
 „ mulier fortis, pluribus sanctimonia con-
 „ spicuis a Deo manifestatum fuit. Inter quos
 „ Sanctus Vincentius a Paulo, quum luce de
 „ Cœlo in ipsum delapsa globum splendidum
 „ con-spexisset elevatum in aera cum altero ma-
 „ jori & splendidiori globo se conjungentem;
 „ utrumque postea simul unitum cum altero
 „ superiori longe maximo, & splendidissimo
 „ se commiscentem, intellexit divinitus, in
 „ primo globo JOANNAM FRANCISCAM, in se-
 „ cundo Sanctum Franciscum Salesium, in
 „ tertio Deum, a quo uterque absorptus est,
 „ designari.

„ Etsi vero sanctimoniæ fama JOANNÆ
 „ FRANCISCÆ per ora omnium volitaret,
 „ errore tamen hominum factum est, ut de
 „ ea Sanctarum fastis adscribenda ante an-
 „ num 1715. non ageretur. Invaluerat enim
 „ falsa quædam opinio, Urbani VIII. Pont.
 „ Max. decreto vetitum fuisse, ne ante quin-
 „ quagesimum ab obitu fervorum Dei de-
 „ tribuendis iisdem divinis honoribus agi
 „ quidquam posset. Eo igitur anno instituta
 „ primum sunt de virtutibus ejus examina-
 „ ti Episcopali auctoritate; anno postea 1719.
 „ Apostolica. Quibus rite confectis, ad Ur-
 „ bem delatis, approbatisque, habitæ de iis
 „ sunt

„ sunt in tribus Congregationibus consueta
 „ quaestiones. In iis, quum praeter testium
 „ & clarissimorum Scriptorum, qui eodem
 „ tempore vixerant, amplissima testimonia,
 „ ratio habita fuisset maxima Sanctorum
 „ Francisci Salesii, & Vincentii a Paulo, qui
 „ de heroicis JOANNÆ virtutibus tam ma-
 „ gnifice senserant, scripserantque, anno
 „ tandem 1743. die 31. mensis Martii per
 „ san. mem. Benedictum XIV. P. M. decre-
 „ tum editum est, declaratumque, heroi-
 „ cas vere fuisse JOANNÆ virtutes. Quia ta-
 „ men tamdiu dilata fuerant virtutum ipsa-
 „ rum examina, ut nullus reperiri potuerit
 „ testis, qui eas observatione propria con-
 „ firmaret, statutum pariter fuit, ut inter
 „ BEATAS minime recenseretur, nisi prius
 „ quatuor approbata fuissent Apostolica
 „ auctoritate post obitum patrata miracula.
 „ „ Judicio igitur de virtutibus absoluto,
 „ „ agi de miraculis coeptum est: habitisque de
 „ „ more quaestionibus, quatuor infallibile Be-
 „ „ nedicti XIV. iudicium meruerunt die 21.
 „ „ Augusti anni 1751. Hæc nos ex ejusdem
 „ „ Summi Pontificis ore narrabimus. Pri-
 „ „ mum in sacra virgine Gabriella Angelica
 „ „ Morel patratum est in Monasterio Visitatio-
 „ „ nis Aballonensi Diocesis Augustodunensis.
 „ „ Habuit infelix virgo a nativitate ad deci-
 „ „ mum quintum ætatis annum coxendicem,
 „ „ femur, tibiam, pedemque in dextera cor-
 „ „ poris parte sinistris semipalmo breviora;
 „ „ hinc toto corpore in dexteram partem in-
 „ „ flexo, ita deformiter claudicabat, ut ne-
 „ „ que posset in genua procumbere, nisi pul-
 „ „ vinar, aut aliud quidpiam genu dextero
 „ „ subjiceretur, neque progredi, nisi calceo
 „ „ dextero calcaneus altior esset assutus, qui
 „ „ sic talum attolleret, ut apices digitorum
 „ „ incumbere possent terræ. His addebatur,
 „ „ quod dextera tibia erat altera siccior, &
 „ „ nutritioni, calorigue minus obnoxia. Hæc
 „ „ vitia quum essent per se non minus defor-
 „ „ mia, quam maxime incommoda, tum mul-
 „ „ to magis, quod miseræ virgini erant im-
 „ „ pedimento, ne in Ordine Visitationis, ut
 „ „ habebat in votis, reciperetur. Erecto igi-
 „ „ tur in JOANNAM FRANCISCAM animo no-

„ vendialem in ejus honorem supplicationem
 „ instituit. Mirum! Singulis diebus protra-
 „ ctis aliquantulum membris, vitium sic im-
 „ minuitur, ut genuflectere quarto die po-
 „ tuerit utroque genu æqualitate donato, li-
 „ bratoque corpore super utroque. Nono
 „ demum, & ultimo supplicationis die tibiam
 „ experitur ac pedem dexterum longitudine,
 „ robore, crassitie, calore, sensu tibiar, pe-
 „ dique sinistro omnino conformem, & pa-
 „ rem omni & quacumque claudicationis de-
 „ formitate remota.

„ Secunda sanatio ea est Elisabethæ Dro-
 „ nier de la Perouse monialis professæ ejus-
 „ dem Ordinis Visitationis in oppido de
 „ Saint Amour Diocesis Lugdunensis. Ab
 „ octavo ætatis anno exilis puella non uno
 „ est confictata morbo, sed fere oppressa
 „ malorum acervo. Alvi fluxus, dolores sto-
 „ machi, rheumatismus, assidua febris, tuf-
 „ sis violenta infirmam primum debilitarunt:
 „ adultam vero, & religiosi votis obtri-
 „ ctam febris acerbior vexare coepit, & vo-
 „ mitus adeo frequens, ut non solum cibum,
 „ & potum, sed vivum ejecerit quandoque
 „ sanguinem, & una sinistri lateris costula vi-
 „ sa sit elevari. Postquam diu varia adhibi-
 „ ta fuere remedia pro medicorum ingenio,
 „ ab his tandem relicta in lecto ad tres men-
 „ ses semimortua decubuit tanto virium dis-
 „ pendio, ut non solum supina, immobilis,
 „ ac infomnis jaceret, sed ægram vox ipsa
 „ penitus defecerit. Morti tamen proxima
 „ SERVAM DEI JOANNAM DE CHANTAL INVO-
 „ cat, & ad novem dies supplicationem in-
 „ stituit: in quorum ultimo post sacram Com-
 „ munionem eliminata in instanti tot malo-
 „ rum congerie, restitutis confirmatisque vi-
 „ ribus, sana e lecto prosilit, vestes induit,
 „ privatim ac publice benefactrici suæ gra-
 „ tias agit, communi accumbit mensæ, ac
 „ munus quodcumque religionis, etsi gra-
 „ ve, & difficile constanti valetudine exer-
 „ cet.

„ Tertia sanatio fuit ea Claræ de Rubeis
 „ puellæ Romanæ. Viva adhuc matre, quæ
 „ phthisi consumpta interiit, filia, quæ diu,
 „ noctuque in illius erat contubernio, id ge-

„ nus morbi contraxit. Ægram angebant len-
 „ ta, & continua febris, dolores capitis, nau-
 „ sea stomachi, tardi anhelitus, difficultas
 „ decumbendi supra dexterum latus, tussis
 „ assidua, ac permolesta, qua excreti erant
 „ sputi flavi, & purulenti vivo identidem
 „ sanguine immixti, ac vomicae putres, qui-
 „ bus puella suffocari posse videbatur. Au-
 „ ctam in diem tabem confirmabant vox de-
 „ perditam, perennis ac gelidus expressus su-
 „ dor, totius corporis macies, dejectæ fra-
 „ ctæque adeo vires, ut Parochus, qui il-
 „ lam omnibus munierat Ecclesie Sacramen-
 „ tis, non solum crederet brevi morituram,
 „ sed mortuam aliquando putaverit, nisi ori
 „ candelam accensam admovisset. Interim
 „ puella novem mensibus omni medicorum
 „ ope destituta, ac proximo efferenda fune-
 „ re VENERABILEM SERVAM DEI invocat,
 „ proposita sibi novem, ut assolet, dierum
 „ supplicatione. A tertio, vel quarto ad no-
 „ num diem omnis vis morbi depellitur: ces-
 „ sat febris, tussis, sudor, vigiliæ, purulen-
 „ tæ excretiones: redditur ori color, sto-
 „ macho cibus, corpori universo adeo vi-
 „ res restaurantur, ut domo egressa in om-
 „ nium conspectum sanata prodierit.

„ Quarta contigit Eugeniæ Trochon mo-
 „ niali professe prædicti Ordinis Visitationis
 „ in civitate Salmuriensi Diocesis Andega-
 „ vensis. Tertio ab expleta pubertate anno
 „ ægrotavit levi quotidiana febre, & tussi
 „ convulsiva; confirmata mox ætate labo-
 „ ravit diro asthma, intercepta adeo re-
 „ spirandi difficultate, ut adigi ad mortem
 „ videretur, nisi creberrima venæ sectio,
 „ pluries etiam uno die facta, per octo fere
 „ annos opem languenti attulisset. In irri-
 „ tum cessere adhibita remedia, sed præci-
 „ pue vomitiones emetico medicamine ex-
 „ citatæ, ob quas in deterius lapsa est vale-
 „ tudo. Prævus quippe humor sinistram cor-
 „ poris partem infedit, indeque gravis orta
 „ paralysis, quæ pluribus mensibus perseve-
 „rans tandem brachio, ac cruri omnem
 „ motum ademit, multum etiam imminuto
 „ eorumdem membrorum sensu. Quadrage-
 „ nos, ut minimum in hoc pessimo statu mo-

„ nialis exegit dies, nullo adhibito medica-
 „ artis præsidio: tantaque erat nervorum so-
 „ lutio, ut moniales de uno ad alterum il-
 „ lam efferentes locum, alligato funiculo
 „ pendentem tibiam attraherent. In gravi
 „ adeo ærumna monialis constituta, VENE-
 „ RABILIS SERVÆ DEI per novem dies præsi-
 „ dium invocat. Ultima labente die, san-
 „ guine in instanti assurgit, graditur, genuflectit,
 „ & quæcumque vitæ munia diu intermissa
 „ exequitur.

„ Quatuor hisce miraculis quintum idem
 „ Summus Pontifex Benedictus adjunxit: cui
 „ quum hoc unum deesset, quo minus in-
 „ ter vera miracula recenseretur, quod in-
 „ quisitum in illud non fuisset auctoritate
 „ Apostolica, sed unius Aurelianensis Epi-
 „ scopi, in cujus Diocesi patratum fuerat,
 „ hunc illi defectum sustulit Summus Ponti-
 „ fex, & quidquid ab eo Episcopo factum
 „ fuerat, ratum haberi iussit, perinde ac si
 „ intercessisset Apostolicæ Sedis auctoritas.
 „ Facti autem species a juratis testibus re-
 „ præsentata, & eorum unanimi iudicio pro
 „ miraculo habita, eodem narrante Summo
 „ Pontifice Benedicto, talis est. Susanna
 „ Bienfait monialis professa Ordinis Visita-
 „ tionis Beatissimæ Virginis Mariæ ad trien-
 „ nium laboraverat tumore scirrhuso in par-
 „ te dextera circa jecur, extrinsecus tanta
 „ mole compacto, ut pugni magnitudinem
 „ excederet, nonoque ante sanationem men-
 „ se, quum in sinistram quoque latus progredi
 „ coepisset, acerbissimus doloris sensus a leni
 „ etiam contactu excitatus ægram maxime
 „ exagitabat. Accesserunt capitis dolores,
 „ noctes insomnes, nausea cibi, frequens vo-
 „ mitus, viscerumque cruciatus. Cumulum
 „ auxit malorum confirmata paralysis, ob
 „ quam crura, amisso prorsus sensu, ac mo-
 „ tu tanto rigebant frigore, ut fomenta aquæ
 „ ebullientis illis admota torpedinem non mi-
 „ nuerent, nec ullum sensum excitarent:
 „ crus præterea dexterum atrophia laborans
 „ siccum erat, & aridum, nec aliam intuen-
 „ ti speciem exhibebat, quam ossis sola cute
 „ contesti. Sævientibus in diem morbis, ab-
 „ stinuit ægra per duos menses a quocumque
 „ reme-

remedio; sed invocato SERVÆ DEI præsidio, oblatisque eidem novem dierum precibus, ultima labente die, integræ valetudini fuit in instanti miraculose restituta. Abcessit enim capitis dolor, viscerumque cruciatus, soluta fuit crurum paralysis, & crus, quod atrophia laborabat, carnosius momento temporis effectum est: recuperatisque momento temporis viribus, ægra illico ea omnia adimplevit, quæ cæteræ moniales, quæ nullo morbo laboraverant, aut laborabant, juxta suum institutum, & modum vivendi peragebant.

Itaque quum virtutibus, miraculisque auctoritate Apostolica confirmatis, nullum superesset dubium, teste ipso Summo Pontifice, quin tuto Beatarum fastis JOANNA FRANCISCA adscribi posset, Benedictus idem XIV. P. M. dato die 13. Novembris anni 1751. diplomate, JOANNAM ipsam FRANCISCAM inter Beatas imposte- rum colendam decrevit, & Officium, & Missam in ejus honorem quotannis celebrari permisit: quod Ecclesiæ Divionensi, in qua nata fuerat, Molinensi, in qua spiritum Deo reddiderat, Anneciensi, in qua prima jecerat Ordinis fundamenta, humatæque fuerant ejus exuviz, universoque Ordini Visitationis, in quo tam præclara ediderat exempla virtutum, concessum voluit.

Hisce peractis, quum novis in dies signis eam Dominus illustraret, pro augendo, & decernendo eidem Sanctarum cultu institutz novæ quæstiones sunt, & ad examen ea vocata miracula, quæ patrata recentissime ferebantur. Iis igitur omnibus rite confectis, quæ hisce Caussis fieri voluerunt Summi Pontifices, duo inter plura Reverendissimorum Patrum, & Eminentissimorum Cardinalium Sac. Rituum Congregationis suffragia meruerunt.

Primi facti species, qualis narratur a testibus, sequens est. Soror Maria Droz, virgo sanctimonialis in Monasterio Pontis Aurelii Bisuntinæ Diocesis Ordinis Sancti Bernardi, sortita tenuem, ac gracilem ab ipsa nativitate texturam corporis, ina-

nibus illibata cæteroquin conscientiz timoribus, sive ut vocant, scrupulis, agitata sic fuit, ut corrupto paulatim sanguine frequenter cœperit ægrotare. Anno itaque ætatis suæ trigesimo non obscura, dedit phtisis vel introductæ, vel ultimo imminentis indicia, corpore macilentiori, languidis viribus, colore turpi, sputis frequentibus, atque viscosis, crebri- que febribus, quibus biennio sic laboravit, ut sæpe decumbere, & in valetudinarium secedere cogeret. Anno tandem ætatis suæ trigesimo tertio phtisis in ægra virgine tam claris notis se declaravit, ut nemini non innotuerit. Sed quum aperta quidem, nondum tamen crederetur confirmata, & in ultimo statu, periti non omnem deposuerunt spem, fore ut per opportuna remedia convalescere tandem posset. Sed quantum eos fefellerit eorum opinio, exitus declaravit. Quum enim omnia vocata ad usum forent medicamenta, quæ necessaria, & opportuna reputabantur trium annorum spatio, tantum tamen absuit, ut morbi vis tantillum cederet, ut majores in dies acquireret vires, fieretque robustior; donec ad ultimum phtisis gradum infelix virgo devenerit. Quum igitur ulceratos, corruptosque cognosceretur habere pulmones, feбри etiam continua, dolore, & angustia pectoris, respirandi difficultate, tussi arida, & sicca, nocturnis, diurnisque vigiliis, sudoribus, ut inquiunt, liquefactivis, extrema virium debilitate, corporis lassitudine, & macie summa preme- retur: nec modo foetorem intolerabilem ex ore emitteret, sed sputa etiam sanguinolenta cum pure mixta, eam esse, medici judicarunt extra statum valetudinis recuperandæ. Itaque ab omnibus medicaminibus tamquam inutilibus, imo perniciosissimum cessatum est: in eoque statu Domini se voluntati conformans mortem, septem mensibus expectavit.

Quum autem morti proxima & crederetur, & esset, accidit, ut Antistita quadam die consolandæ ejus gratia ægram

de

„ de more invisens illi præciperet, ut quam
 „ a natura obtinere non poterat, a Deo
 „ peteret sanitatem meritis B. JOANNÆ FRE-
 „ MIOT DE CHANTAL, quam apud Deum
 „ ipsum potentem crebra, quæ prædicaban-
 „ tur, miracula testabantur. Orandi etiam
 „ præscripsit & locum & modum: novendia-
 „ les scilicet breves preces in choro ante BEA-
 „ TÆ MATRIS imaginem recitandas. Paruit
 „ ægra virgo spe ducta tanta, tantaque fide
 „ animata, ut, etsi inchoatis jam novendia-
 „ libus precibus in deterius se cognosceret
 „ ruere morbo invalescente, seque esse mor-
 „ tuam quam proximam, in spem tamen con-
 „ tra spem crederet, sanitatem sibi, B. JOAN-
 „ NÆ intercedente, restituendam. Neque
 „ vero eam fefellit sua spes, sua fides. Fa-
 „ ctum enim est, ut, dum peractis noven-
 „ dialibus precibus a choro discederet in-
 „ valetudinarium reditura, illico momen-
 „ to temporis liberam se omni morbo, mor-
 „ bique molestiis experiretur, pristinisque
 „ integris viribus restitutam. Nulla enim
 „ ab eo instanti amplius febris, nulla tuf-
 „ sis, nulla angustia pectoris, nullus anhe-
 „ litus, nulli sudores, nullæ vigiliæ, nullum
 „ sputum sanguinolentum, & putridum,
 „ nulla macies, sed vividus color, sed vi-
 „ res validæ, sed perfecta, constans, & in-
 „ tegra valetudo.

„ Secundum miraculum ita contigit:
 „ Quum paupercula quædam virgo nomi-
 „ ne Florida, sive, ut dicunt Galli, Fleu-
 „ ries Coing feбри correpta in nosocomium
 „ Lugdunense se contulisset, ut curaretur,
 „ medicorum jussu secandam obtulit venam
 „ in inferiori parte dexteri brachii inex-
 „ perto cuidam juveni, qui illic morabatur,
 „ ut artem alieno, ut fit, periculo disce-
 „ ret. Ictu lanceola dato, dolorem adeo acu-
 „ tum Florida statim sensit, ut exclamave-
 „ rit se læsam cum brachii maximo detri-
 „ mento, quod eventu postea probatum
 „ est. Errori nihilominus primo secundum
 „ multo pejorem addidit juvenis inexper-
 „ tissimus, ac pene dixerim irrationalis.
 „ Quum enim ex vulnere sanguis non flue-
 „ ret, ad eum excitandum, provocandum

„ que acum ferream non parvæ molis pro-
 „ funde in factum foramen immisit: ut sci-
 „ licet, eo dilatato, sanguis libere exiret.
 „ Non solum verò finem suum non assecutus
 „ fuit, sanguine non emergente, sed factum
 „ est, ut vel fracto, vel quam maxime læ-
 „ so nervo bicipite, sicuti creditum fuit,
 „ aut alio quopiam, statim brachium sic in-
 „ tumuerit, ut lineæ fasciæ, quibus liga-
 „ tum, & obferatum fuerat vulnus, dis-
 „ rumperentur. Simul autem sic rigidum
 „ evasit, ut nec complicari, nec moveri
 „ ullo pacto potuerit. Ad tumorem tollen-
 „ dum, superandamque rigiditatem multa
 „ in miseræ virginis brachio a peritis in-
 „ flicta, & aperta sunt vulnera, quibus re-
 „ vera factum est, ut paulatim evanesceret
 „ tumor, cederetque tanta illa brachii ri-
 „ giditas. At vero, vitata Charibdi in Scyl-
 „ lam offensum est. Qua enim proportio-
 „ ne tumor decrescebat, inferior brachii
 „ pars accedebat ad superiorem, eodem-
 „ que modo manus ad brachium, digiti ad
 „ palmam, donec tumore omni sublato,
 „ geminæ brachii partes inferior, atque
 „ superior quasi unitæ remanserint: os pu-
 „ gni, contracta versus brachium violenter
 „ manu, elevaretur: digiti vero contra
 „ palmam arctissime converterentur, adeo ut
 „ necesse fuerit, ut inter ipsos, & palmam
 „ ponerentur impedimenta, ne ea ab un-
 „ guibus penetraretur.

„ Huic contractioni solvendæ adhibita fue-
 „ runt omnia, quæ adhibenda præscribit ars
 „ medica. Frustra tamen. Ea enim sic con-
 „ tumax fuit, & pertinax, ut industriam
 „ omnem eluserit, & partes contractæ,
 „ complicatæque a peritis omnibus fuerint
 „ conclamatæ. Quinimo interclusis viis,
 „ per quas ad eas partes est aditus nutri-
 „ mento, ita omnis deperditus fuit motus,
 „ & sensus, ut ex conficcatæ, percussæ, pe-
 „ netrata nullum doloris, nullum indicium
 „ vitæ præberent. Hinc factum est, ut sen-
 „ su, motuque deperditis, nutritione ces-
 „ sante, pars brachii inferior, in qua fa-
 „ cta fuerat venæ sectio, una cum manu,
 „ ac digitis induere visa sit atrophiam.

„ Ita

„ Ita scilicet evasit exilis, arida, sicca,
 „ exanguis, ut ligno potius, quam brachio
 „ similis videretur.

„ In hoc misero, deplorandoque statu mi-
 „ ferrimam vitam quinquennio traxit infelix
 „ virgo, & peritorum judicio ad mortem
 „ usque traxisset, nisi rebus desperatissimis
 „ opem a BEATA JOANNA imploravisset.
 „ Quum enim audisset ejusdem BEATÆ sepul-
 „ crum Annetii miseris, agrisque tutum,
 „ certumque esse perfugium, & ex omnibus
 „ mundi partibus infirmos cujuscumque ge-
 „ neris eo confluere, ut ejus beneficentiam
 „ opemque experirentur eventu fausto atque
 „ felici, in eandem & ipsa erecta fuit spes,
 „ fore ut a suo morbo BEATÆ JOANNÆ
 „ FRANCISCÆ meritis liberaretur, si ejus se-
 „ pulcrum adiret, seque eidem precibus
 „ commendaret. Magno igitur, confiden-
 „ tiæque animo iter ingressa Annetium ve-
 „ nit; sed cum impetrare minime potuif-
 „ set, ut ad BEATÆ tumulum accedere pos-
 „ set, ad patriam voti impos redi e coacta
 „ fuit. Fide tamen non cecidit fortis virgo.

„ Hinc elapso biennio Annetium rediit:
 „ quum impetrasset post factam peccatorum
 „ exomologesin, cibumque Eucharisticum
 „ religiose sumptum, ut BEATÆ tumulus si-
 „ bi, velis deductis, ostenderetur, & tan-
 „ geretur, ejusdem opem magna fide brevi-
 „ bus, sed fervidis precibus imploravit.
 „ Ægrum postea brachium, ut potuit, tu-
 „ mulo admovit. Mirum! Brachium, manus,
 „ digiti momento temporis extenduntur:
 „ motum, sensumque recuperant; imo colo-
 „ rem, carnem, & vires stupentibus omni-
 „ bus, Deumque, qui mirabilis est in San-
 „ ctis suis, magna voce laudantibus. Ne-
 „ que vero repentina sanitas brachii aut bre-
 „ vis fuit, aut imperfecta; sed constans,
 „ sed diuturna, sed integra, quum nulla
 „ imposterum contractio brachium affece-
 „ rit, sed semper eodem modo fuerit ope-
 „ rosum, quo alterum brachium, feren-
 „ disque magnis ponderibus, & laboribus
 „ peragendis æquè aptum atque sufficiens.

„ Hæc duo miracula CLEMENS XIII. P.
 „ O. M. post accepta Reverendissimorum

„ Patrum, & Eminentissimorum Cardina-
 „ lium Sacror. Rituum Congregationis faven-
 „ tia suffragia, & opem cum suis, tum alio-
 „ rum precibus a Patre luminum implora-
 „ tam, judicio suo infallibili confirmavit die
 „ 9. Martii anni 1766. Hinc quum Patres
 „ Reverendissimi, & Eminentissimi Sacror.
 „ Rituum Congregationis Cardinales tuto
 „ Sanctarum honores BEATÆ JOANNÆ FRAN-
 „ CISCÆ tribui posse censuissent, idem
 „ SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER post ef-
 „ fusas iterum ad Deum plurimas preces,
 „ eorum sententiam divina, qua pollet,
 „ auctoritate approbavit die Octobris 12.
 „ ejusdem anni. Quum igitur nihil reli-
 „ quum sit, quam ut eo evehatur mulier
 „ hæc fortis, quo evehendam prædixit San-
 „ ctus Franciscus Salesius, ut id tandem
 „ fiat, Christiani totius populi votis, Catholi-
 „ corum Regum, & Principum assiduis postu-
 „ lationibus, Venerabilium Ecclesiæ Pasto-
 „ rum supplicationibus suas humillimas pre-
 „ ces universus Ordo Visitationis adjungit.

Sexto Kalendas Maii, Dominica enim dies
 erat, dum PONTIFEX Hostiam expiationis
 in privato sacello Æterno Patri magna animi
 pietate offerebat, duo Pontificii cursores la-
 nea violacea veste induti ad Palatii fores con-
 venire, ibique usque dum Sacrum esset ex-
 pletum steterunt: tum in aulam introducti PON-
 TIFICEM ad intimum revertentem cubiculum
 consueta salutarunt formula: *Sanitas, & vi-
 ta longa PATER SANCTE, cras eritne Consi-
 storium?* Eique erit respondenti felicitatem
 ad multos annos apprecantes, ædes Eminen-
 tissimorum Cardinalium recta petierunt: ad
 illos enim aditus semper ubique cursoribus pa-
 tet, neque cuiquam ulla de causa licet eis-
 dem illum intercludere, ne Consistorium
 solitis denuncient verbis: *Sanitas, & gau-
 dium Eminentissime, & Reverendissime Do-
 mine: cras erit Consistorium;* hoc omnibus
 Eminentissimis Dominis officio præstito, ut
 universis innotesceret civibus in crastinum
 Consistorium habendum, ad Curia Innocen-
 tianæ valvas tabellam apposuerunt, in qua hu-
 jusmodi signata erant verba: *Cras erit Con-
 sistorium.*

PO-

Postridie ejus diei eum clarum mane esset Eminentissimi Cardinales frequentes ad Quirinalem, Consistorialem aulam ingressuri, venire: in hac enim jam erant omnia disposita ad Consistorium celebrandum: aderat sub umbella duobus gradibus eminens sedes Pontificia, cui ad latera scamna duorum Diaconorum Cardinalium adornatum tantum erant apposita; congruo deinde interposito intervallo viridi super strato sedilia Eminentissimorum Patrum variis depicta coloribus erant ordinata, quæ tetrogamum ita efformabant, ut vacuum ante PONTIFICIS folium relinquerent locum, per quem advenientibus ingrediendi esset potestas, qui locus familiarium turba dimissa scamno statim fuit obferatus.

Cum bene multi Eminentissimi Patres in Consistorium venissent, atque ea esset hora, qua Congregatio Sanctissimæ Inquisitionis solet coram PONTIFICE statis diebus haberi, ex proprio cubiculo BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER falda magna, ac stola rubri coloris opere phrygio exornata indutus, ac camelaucio coopertus in Consistorium prodiit: interim nonnulli ex iis, qui aderant, PONTIFICEM alloquuturi, ad ejus sedem nudo capite accedunt, eique ad aures reverenter verba faciunt, quod tunc temporis, præter Eños Patres nemini licet. Dum ij sermonibus hisce erant intenti, custos Consistorii caremoniarum monente Magistro, elata, ac sonora voce *extra omnes* clamavit: illico populus, qui sensim in aulam fuerat ingressus foras profiluit, & Secretarius, aliique ministri, qui intus remanserant sine colloquiis imposto, per posticum exiere.

Tunc ad dexteram PONTIFICIS confidentibus Cardinalibus Episcopis, post quos Presbyteris locus erat constitutus, ac ad lævam Diaconis, SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER primum omnium in Episcopum Zamorensis Veteris Castellæ, Antonium Torge, & Galbani Ecclesiæ Cæsaraugustanæ Decanum proposuit; & declaravit Episcopum Chiappensem in Americanis regionibus Michaellem de Ziliaza, & Velasco tunc Adrumeti titularum Episcopum; deinde Eminentissimus Dominus Cardinalis Alexander Albani exposuit Reve-

rendum Dominum Bedam Angehrn Monachum Sangallensem Ordinis S. Benedicti in Abbatem Monasterii S. Gallinullius Diocesis a Monachis ejusdem Monasterii canonice fuisse electum, quam electionem a PONTIFICE confirmari flagitavit instantius.

Hisce negociis absolutis, BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER, antequam Eminentissimus Cardinalis Feroni Sacrorum Rituum Congregationi Præfectus de laudibus BEATORUM, quorum Canonizatio exposulabatur, sermonem institueret, ad Eminentissimos Patres orationem convertens ita docte, graviter, & eleganter est fatus.

VENERABILES FRATRES: Increbescit in dies Ecclesiæ calamitatibus & ærumnis levavimus¹ ad Deum animam nostram, & in eo fidentes, qui de² tantis periculis nos eripuit & eruit; in quem speramus quoniam & adhuc eripiet; ad pacendum dominicum gregem eo intentiores curas nostras adiicimus, quo graviores in nos tribulationes videntur ingruere: neque enim in tantis molestiis ad nostrum animum major pervenire unquam poterit consolatio, quam si fidelem populum misericors Deus per Apostolicum ministerium nostrum deducat³ in semitam mandatorum suorum, eumque ambulare faciat in via⁴ immaculata. Ad commonstrandam autem fidelibus vias Domini, eosque segregandos ab iis, qui abeunt⁵ in consilio impiorum nihil existimamus accomodatius, quam sanctorum virorum exempla proponere, qui accepto⁶ Jesu Christo Domino, in

¹ Psal. 24. 1.   ² II. Corinth. 1. 10.   ³ Psal. 118. 35.   ⁴ Psal. 100. 5.   ⁵ Psal. 1. 1.   ⁶ Colossen. 2. 6. 7. 8.

in ipso ambularunt radicati, & superædificati in ipso, & confirmati in fide; nec passi sunt decipi per philosophiam, ut ait Apostolus, & inanem fallaciam secundum traditionem hominum, secundum elementa mundi, & non secundum Christum. Et quoniam exempla quo sunt recentiora, ita esse solent efficaciora, animum & studia nostra convertimus ad promovendas Causas Canonizationis BEATORUM JOANNIS CANTII, JOSEPHI CALASANCTII, JOSEPHI A CUPERTINO, HIERONYMI ÆMILIANI, SERAPHINI AB ASCULO, ET JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL, ut eorum virtutes, & præclara merita in excelsis sanctuarii loco posita luceant coram hominibus, & universæ Ecclesiæ præsidio æque sint, & fidelibus incitamento ad Jesu Christi cultum firmiter retinendum, ejusque strenuè sectanda vestigia. Itaque de eorum rebus gestis, & de miraculis, quibus clarificata est, quæ in illis abundavit, Jesu Christi gratia, Prædecessorum nostrorum more expetimus ad Nos in præsentis Consistorio referri.

Ut PONTIFEX loquendi finem fecit, Cardinalis Feroni in pedes erectus in obsequii ac reverentiæ argumentum PONTIFICEM versus caput inclinavit; deinde iterum assidens, seque bireto cooperiens de BEATO JOANNE CANTIO paucis, sed pereleganter ac venuste orationem habuit, in qua virtutes omnes, quæ Ecclesiæ ministris decent, complexus est, ostenditque JOANNEM, veluti lucidissimum,

sydus supra cæteros fide præfulgentem: spe in Deo, cui adhærere bonum est, immobiliter innixum: caritate adversus Deum, ac proximum quammaxima flagrantem.

Harum virtutum argumenta clara, conspicua, & indubia fuere efficacissimæ, quas ad Deum diurno nocturnoque tempore preces fundebat: iter longissimum, ac permolestum, quod in Palæstinam pedibus habuit, ut loca illa, quæ Christus Dominus, dum mortales inter versabatur, incoluit, veneraretur: frequentes ac difficiles peregrinationes, quas temporibus calamitosissimis prædonum latronumque insidias minime expavescens Romam instituit, ut ad Apostolorum limina se prosterneret, sicque Apostolorum Principis trophæa in Vaticano, & Doctoris gentium viæ Ostiensi præsens, devotusquæ concelebraret: assidua diligensque cura, quam adhibuit, ut populum sibi commissum, Parochum enim gessit, a vitiis revocaret, & viam mandatorum Dei percurrendam edoceret: incredibilis illius scientia, ac sapientia singularis, qua suos auditores contra furentes impiorum hæreses, & schismata ita firmavit excitavitque, ut nemo unus esset qui errores quoslibet ac schismata cane pejus, & angue non exhorresceret.

Hicce, aliisque multis heroicis JOANNIS facinoribus per summa capita indigitatis, conclusit Eminentissimus Dominus in BEATO JOANNE illustre habere exemplum ad imitandum simplices Presbyteros, si eximiam illius erga Deum pietatem, & in res sacras religionem sectarentur: Parochos si eandem, quam JOANNES vigilantiam præferant ac prudentiam, ne populus a justitiæ, sanctitatisque semita deflectat: Doctores, qui in universitatibus & academiis scientiis, liberalibusque disciplinis tradendis dant operam, si dum auditores scientias docent, eosdem imbuant præceptis, institutisque Sanctorum.

Hinc miracula, quæ Deus ad augendam gloriam Servi sui ediderat, graphice eruditeque ita descripsit, ut Eminentissimi Patres mirabilia Dei considerantes in stuporem admirationemque raperentur: seriem tandem

Y

ac

ac iudicii ordinem in Causa servatum clare, & dilucide exposuit, sicque finem sermoni fecit.

Tunc BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER orationem reassumens sententias Eminentissimorum Cardinalium in hæc verba exquisivit.

IN BEATO JOANNE CANTIO, qui, ut audistis, VENERABILES FRATRES, mortificationem¹ Jesu circumferens in corpore suo, ipse se exhibuit hostiam viventem², sanctam Deo placentem, qui laboravit³ in verbo & doctrina, absolutum perspicere potuistis egregii Sacerdotis exemplum. Placetne igitur vobis, ut quem heroicis virtutibus præfulgentem, Omnipotens Deus miraculorum etiam gloria fecit illustrem, ad illius sollemnem Canonizationem more Prædecessorum nostrorum rite procedamus?

Illico Domini Cardinales unus post alium assurgentes per verbum *placet* sensum aperuerunt suum.

Vix postremus Diaconorum Cardinalium confederat, cum Eminentissimus Feroni de BEATO JOSEPHO CALASANTIO sermonem exordians illius sanctitatem mirum in modum comprobavit. Ostendit namque JOSEPHUM, cum ab ineunte ætate Deum timuerit, ad sublime illud perfectionis fastigium maturioribus annis pervenisse, ad quod nostris hæc diebus paucis datum est ascendere. Et sane nil unquam teneris illis annis puerile gessit, nil quod non grave, non prudentissimum, non sanctum foret: vel si aliqua, quæ infantili ætati convenirent unquam patravit, hæc ad evidentiam usque ostendebant acerrimum vitiorum diabolique inimicum JOSEPHUM semper ubique futurum.

Multa in hanc rem produxit certissima ar-

gumenta; sed illud præclarissimum. Ex oppido Peraltæ magna ingenuorum puerorum accita caterva in proximum agrum exiit, ut diabolum, quem belluam immanem, Deoque inimicam a majoribus acceperat, trucidaret: cum igitur umbram quamdam diram ac foedissimam arbori insidentem, ita puerili ejus simplicitati obsecundante Deo, conspexisset, concitato gradu arborem ascendit, ut illam pugione confoderet; quod puerile facinus indicium certum indubiumque fuit illius summi, ac perfecti odii, quo vir effectus in peccata erat insurrecturus.

Quæ JOSEPHUS edidit heroica, ac admiranda gesta ut primum excessit e pueris, noluit Eminentissimus Dominus attingere ne nimium in longum protraheretur oratio, sed ad præclara illa, quæ Sacerdotali charactere condecoratus factitavit, sermonem convertens summos, ac pene incredibiles ejus labores in Lobetana, Illerdeni, ac Urgellensi Diocesis vicaria potestate regendis, Monachisque Montis ferrati ad primævum perfectionis institutum reducendis exantlatos exposuit: cætera autem, quæ in Hispaniis ardua profecto ac difficillima fortiter aggressus, feliciter explevit, recensere Eminentissimus Dominus omisit, ut nobiliora, quæ Romæ JOSEPHUS edidit virtutum exempla per summa saltem capita indigitaret.

Hinc primum præclaram illius Religionem, qua impellente, licet undique negociis implicatus, distentus, & impeditus ad septem principes Urbis Basilicas Martyrum memorias veneraturus quotidie accedebat, debitis concelebravit encomiis: singularem inde illius prudentiam in duorum amplissimorum Columnensium Cardinalium tractandis terminandisque negociis commendavit: caritatem tandem eximiam mirum in modum exposuit: descripsit enim virum venerandum, doctrina celebrem, nobilitate conspicuum ac illustrem in edocendis pueris, qui prima erudimenta addiscebant, assiduam operam dantem: descripsit non modica auri pondera profundentem in conducendis magistris, qui

¹ 11. Corinth. 4. 10. ² Rom. 12. 1. ³ 1. Timoth. 5. 17.

qui eisdem litteris bonisque moribus imbuerent pueros, in emendis libris omnibusque, quæ ad humaniores tradendas disciplinas pauperibus pueris necessaria erant comparandis: descripsit inter hæc in oratione assiduum, aliisque pietatis operibus, ac caritatis continuo vacantem, nihilque eorum prætermisit, quæ in Reipublicæ, & Ecclesiæ commodum JOSEPHUS est operatus.

Neque hic stetit Eminentissimus Dominus, verum ad heroicam patientiam viri considerandam orationem convertens, calamitates, injurias, contumeliasque omnes a perditis scelestisque hominibus erga præclarum virum illatas proposuit, quas cum forti invictoque animo semper sustinuerit, jure meritoque patientiæ ac fortitudinis heroem illum affirmavit. Heroem enim JOSEPHUM dixit lictores inter & satellites, veluti gravissimi criminis reum ad Sanctissimæ Inquisitionis Tribunal claro mane per frequentissimas Urbis vias perductum, nec verbum in propriæ innocentiae comprobationem proferentem: heroem eundem dixit hilari vultu, inconcussaque pectore nuncium everisionis religiosæ Familiæ, quam tot laboribus, vigiliis, & curis Domino progenuerat excipientem.

His, aliisque plurimis brevi comprehensis sermone conclusit de BEATI VIRI sanctitate amplius dubium cuique esse non debere: clarissima ad hæc adjecit testimonia miraculorum, quæ Deus, ut JOSEPHI sanctitas clarius evinceretur, omnipotenti dextera patraverrat: neque indigitare omisit omnia, quæ in Causa acta fuerant, & agitata, ut cuilibet Eminentissimorum Patrum innotesceret justo legitimoque judicio CALASANCTII virtutes fuisse comprobatas.

Hæc cum claritate summa, ac perspicuitate sermonis Cardinalis Feroni dixisset, SUMMUS PONTIFEX sic Eminentissimos Patres est alloquutus.

VENERABILES FRATRES: BEATI JOSEPHI CALASANCTII virtutes plane heroicas fuisse oportuit: neque enim sine firmissima fide, ma-

gnaque spe futurorum bonorum, & flagrantissima in Deum, & proximum caritate tam multas, tamque graves injurias, contumelias, & probra, tantasque calamitates tam fortiter sustinere potuisset. Hominem sibi carum Deus ostendit illustribus miraculorum signis, & prophetiæ dono, ad cujus Canonizationem placetne vobis, ut juxta Apostolicæ Sedis institutum sollempni ritu deveniamus.

Interroganti PONTIFICI Domini Cardinales per verbum *placet* responsum dedere.

Ad JOSEPHI DE CUPERTINO perpendendas virtutes transitum faciens Eminentissimus Feroni in eo totus fuit, ut immensam, vel, si ita dicere fas est, incredibilem illius adversus Deum caritatem comprobaret, quæ tanta ac excellens fuit, ut ipsius vim nequaquam continere JOSEPHUS valens, eadem incensus, & commotus contra omnes naturæ leges per aerem quamsepissime, & modo ita singulari ac inaudito volitaret, ut hominum memoriæ unquam fuerit consignatum nullos Dei Servos tam frequentes, tamque admirabiles ecstases aut raptus habuisse. Hoc tamen quod ita raro in aliis Dei Servis accidit, ut si quando auditum sit, inter inusitata prodigia ac portentosa numeretur, frequentissime adeo JOSEPHO nostro evenit, ut ipsarum ecstasum, ac raptuum copia viros quoslibet gravissimos prudentissimosque in admirationem stuporemque excitaret.

Et quis non esset quammaxime, ac supra modum miratus, si JOSEPHUM ligneam Crucem enormis ponderis ac magnitudinis ferentem ad fastigium montis evolantem conspexisset? Quis non stupuisset si JOSEPHUM ex altissima egredientem fenestra altare, ubi Divinum Eucharisticum servabatur Sacramentum recta per aereas vias petentem, ac ad eandem fenestram vidisset redeuntem? Quis tenerrimos pietatis, & religionis motus non

esset expertus, si dum Sacrum JOSEPHUS peragebat, eundem e solo in ulnas plurimas elatum animadvertisset?

Quarum ecstasum testes in medium Eminentissimus Dominus produxit gravissimos letissimosque viros scientia ac integritate morum spectabiles & illustres, non e Conventualium Familia modo, verum e quolibet amplissimo ordine allectos, inter quos enumerare minime prætermisit ipsum Urbanum VIII. Pontificem O. M.: admissus namque JOSEPHUS in illius Pontificis conspectum vix in genua provolutus parat se, ut ejusdem pedes deoscularetur, majestatem Christi Vicarii admirans tanto caritatis æstu continuo corripitur, ut supra Pontificis sedem, ad rei novitatem Urbano, aulicisque stupentibus prosilierit.

Ex hisce admirandis ecstasibus pro sua sapientia Eminentissimus Dominus clarissime ostendit cæteras theologales, quas vocant, virtutes profundas in JOSEPHO defixas habuisse radices, neque ex ecstasibus tantum, verum etiam plurimis aliis argumentis id comprobavit, atque evicit.

Non omisit præterea cæteras illius describere, & exornare virtutes, prudentiam nempe, justitiam, fortitudinem, ac temperantiam, humilitatem, obedientiam; paupertatem cum angelica castitate, atque puritate conjunctas. Addidit ad hæc Deum O. M. plurimis portentis ac prodigiis editis voluisse mortalibus testatum fore quam grata, quam accepta eximia JOSEPHI virtus sibi fuerit; quamobrem, cum omnia rite recteque in hujus Causæ judicio essent expleta, affirmavit nemini dubium esse debere, quin JOSEPHUS A CUPERTINO dignissimus foret qui Canonizationis honore condecoraretur.

Tunc BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER ita ad Eminentissimos Patres sermonem direxit.

A Udistis, VENERABILES FRATRES, institutum vitæ BEATI JOSEPHI A CUPERTINO fuisse corde fixum habere in Cælis; quo suos affectus om-

nes transfulerat, ut vere usurpare potuisset illud Apostoli¹: nostra autem conversatio in Cælis est. Ex assidua & profundissima cælestium rerum contemplatione mirabiles ac frequentes audistis ecstáticos motus, quibus in aera sublimis placidissime tollebatur. Ad sollemnem itidem Canonizationem hujus BEATI VIRI tum heroicis virtutibus, tum miraculis, quibus ejus sanctitatem Deus comprobavit, maxime insignis, & in omni vitæ suæ cursu admirandi, placetne vobis, ut juxta consuetum Apostolicæ Sedis morem deveniamus?

Et Eminentissimi Cardinales omnes ad unum usque consueta formula *placet* sensum aperuerunt suum.

Iterum Eminentissimus Cardinalis Feroni interruptum instituens sermonem de BEATO HIERONYMO ÆMILIANO, Venetæ gentis gloria & præclarum ornamentum, non ablimili elegantia ac orationis venustate verba fecit; ejusque in eo omnis versata est oratio, ut herœem sanctitatis præcipue ex summa caritate, quia in hac una virtute tota lex consistit, HIERONYMUM evinceret.

Et re quidem vera, ut in teterrima turri compedibus catenisque onustum HIERONYMUS se vidit detentum, cogitatione primævum vitæ institutum revolvens, cum liberius vivendi sese usum fuisse licentia cognovisset, adolescentiæ vitia, virtutum splendore dissipare constituit. Hinc vix e turri liberum divinitus evasit, quæ seculi erant abiiciens, novum induit hominem in justitia, & sanctitate veritatis, cogitationes ad inopem & pauperem sublevandum convertit, & orphanano, cui non erat adjutor caritativas manus extendit.

Gra-

¹ Philippen. 3. 20.

Gravissimum bellum, ac diuturnum, quo bello Italia fere universa pressa divexataque fuit, Venetorum Respublica sustinuit, ex quo quidquid calamitatis erat postmodum est experta: agros maximos & feracissimos lascivientes hostium milites sunt depopulati: lätas segetes, vineas, res omnes rusticas, sane bene cultas & fructuosas, incenderunt, agricolasque fugarunt: hinc primum summa annonæ caritas, gravis inde adeo oborta est pestilentia, ut miserum in modum in cujuscumque ordinis civis, sed præcipue in pauperes, quippe qui macie ac inedia fere erant confecti, fuerit debaccata: ingens proinde puerorum multitudo omni destituta auxilio per vicos ac plateas languescebat, nec qui solatium & levamen afflictis miserisque præstaret, inveniebatur.

Horum miseris, ac ærumnis HIERONYMUS commotus coepit, quos poterat, in unum colligere pueros, eos per pietatis semitam dirigere, bonisque præceptis imbuere. Enumeravit hic loci Eminentissimus Dominus labores omnes, quos in hoc arduo aggrediendo negotio HIERONYMUS viriliter suscepit, difficultates omnes, quas superare debuit, descripsit: heroicam insuper illius fidem commendavit, spem summam debitis concelebravit encomiis: quis enim summis illam laudibus non cumulasset, si Deus ipse singulari prodigio illam probare firmareque non est dedignatus? Accidit, ut pueri, quorum curam HIERONYMUS gerebat, nil cibi, nil obsonii, præter paucas panis reliquias in prandium die quadam haberent, quæ satis non erant ad eorum famem levandam, eas tamen in singulos HIERONYMUS dividens pueros, illos ita refecit, atque recreavit, ut multum etiam panis superfuerit, qui in rei mirandæ monumentum religiosissime per ejus discipulos ac spirituales filios fuit servatus.

Præterea Eminentissimus Dominus HIERONYMI liberalitatem, qua ditissimum omne patrimonium in alendis orphanis consumpsit, prædicare non destitit: humilitatem etiam VIRI dixit profundam; etenim patritius vir gloria militari satis celebris & illustris, nobilitate majorum conspicuus non recusavit

stipem ostiatim quærere, ut orphanorum miseras levaret: tantumque humilitatis ac paupertatis studium ostendit, ut ingentem aurum sibi a Francisco Maria Sfortia Mediolanensi Duce oblatam recusaverit atque respuerit.

Jure igitur, meritoque Beatus dici poterat HIERONYMUS, beatus enim est vir ille, qui post aurum non abiit, neque speravit in pecuniis, & thesauris. Neque his limitibus tantum caritas HIERONYMI stetit, verum maximas quasque res semper animo revolvens, multum operis, ac laboris contulit, ut perditissimas mulieres, quæ questum corpore occiperant ad castitatem servandam induceret: quamobrem hujusce rei gratia bene morata asceteria constituit, fundavit, erexit.

Hæc omnia magna quidem & singularia caritatis fuere exempla, verum maximum certum & inauditum illud fuit, quod in ultima profecto ætate edidit: etenim si majorem caritatem nemo habet, ut animam suam ponat pro amicis suis, summam heroicam ac eximiam HIERONYMI caritatem fuisse dicendum est, qui, ut egenis labæ pestifera correptis subveniret, sui omnino oblitus, de aliorum autem commodis, & incolumitate apprime sollicitus, eodem morbo correptus placidissima morte occubuit.

Tum Eminentissimus Dominus miracula, quæ Deus Omnipotens, postquam HIERONYMUS Beatos inter per Benedictum PP. XIV. fuerat adnumeratus, ut gloriosum ejusdem nomen per universam redderetur Ecclesiam, patraverat, luculenta oratione exposuit, ac seriem, seu judicii ordinem a Sacrorum Rituum Congregatione servatum clarissime descripsit.

Statim SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER suffragia Eminentissimorum Patrum hunc in modum exquisivit.

INter heroicas virtutes, quas in animum BEATI HIERONYMI ÆMILIANI divina indidit gratia, singularis, ut audistis, VENERABILES FRATRES, eminet in proximum caritas, cujus

cujus exercendæ præsertim erga pueros orphanos, & humana ope destitutos BEATUS VIR omnia studia sua devovit. Quotopere Deus probaverit ejus vitæ genus, quod est amplexus, ut esset pauperi¹, & orphano adjutor insignibus miraculorum indicibus compertum est, quibus BEATUM VIRUM illustrem fecit divina dignatio. Igitur placetne vobis, ut ad illius etiam sollempnem Canonizationem rite procedamus?

Domini autem Cardinales per verbum placet assensum præbuerunt suum.

Ad BEATI SERAPHINI AB ASCULO seu a MONTE GRANARIO admirabile vitæ genus perpendendum transitum inde faciens Cardinalis Feroni primo orationis limine SERAPHINUM benedictionibus dulcedinis in ipsa pueritia ostendit a Domino præventum: etenim pius semper in parentes, superioribus continuo obsequentissimus, comes in æquales fuit, erga res autem sacras & cultum divinum adeo propensus & proclivis, ut oblectamenta, quæ propria illius ætatis sunt, omnino respuens, nil aliud quæreret, quam divinis rebus vacare, nullibi requiem inveniret, nisi templum peteret efficacissimas preces effusus.

A quo pio sanctoque instituto, licet rei familiaris angustia coactus, pascendis gregibus villico cuidam operam locaverit suam, nunquam recessit. Qua vivendi ratione ita stabile, ac firmum virtutis jecit fundamentum, ut maxima deinde tribulationum calamitatumque procella superventa, nequaquam loco dimoveri potuerit. Mortuo enim Theodoro patre, Silentius frater natu major asperrimi ingenii vir SERAPHINUM domum revocavit, ut in cæmentarium opus agendum illius uteretur opera: verum cum par non haberet ille huic rei ingenium, dure adeo ac crudeliter cum eodem agere cœpit, ut ad

virtutes SERAPHINI, præcipue autem patientiam, & fortitudinem comprobandas magnum exigi nequeat argumentum.

Hoc pacto in virtutum palæstra diu multumque SERAPHINUS exercitatus, cum audita ascetici libri Dionysii Carthusiani lectione, maximum divini judicii præconcepisset timorem, ut alacriori studio perfectioni tantum incumberet ad Capuccinos venit, illorumque castris nomen dedit. Cum huc Eminentissimi Domini pervenisset oratio, difficile dictu est quot heroica facinora per SERAPHINUM inter Capuccinos patrata, in medium produxit: produxit enim ecstases fere continuas, quas patiebatur vel dum in cælestium rerum contemplatione versabatur, vel dum Sacris quamdevotissime inserviebat: produxit illius humilitatem vere eximiam, qua infimum abjectumque in domo Dei se reputabat: produxit summam, ac evangelicam paupertatem, qua inter pauperes pauperimus apparebat: produxit obedientiam adversus Ordinis Præsules heroicam vere & præclaram, vix enim illis innuentibus, arduum quodlibet opus aggrediebatur: produxit assiduas innumerasque carnis afflictationes, quibus in servitutem corpus suum redigebat, quæ tam graves & enormes fuere, ut licet in Capuccinorum Ordine semper pii adinventi sint viri, qui pœnitentiis mirum in modum operam dederint, nihilo tamen minus SERAPHINUS omnes in eo exercitio facile superabat: produxit castitatem, si ita loqui fas est, vere angelicam: produxit singularem illius caritatem, qua dissidentes Asculanos cives in amicitiam composuit, qua furentia compressit arma, qua latronem ad mortem vulneratum omni officii, & caritatis genere est prosequutus: produxit cæteras ejus virtutes, quæ nimium in longum sermonem protraherent; si omnia vel per summa capita libitum esset recensere.

Ad describendum deinde illustrem SERAPHINI obitum descendit, illumque sanctum, pium, & in conspectu Domini pretiosum fuisse

¹ Psalm. 9. 14.

fuisse comprobavit. Miracula etiam, quæ jam SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER oraculo firmaverat suo, eleganter exposuit, neque iudicii ordinem in Causa servatum declarare omisit.

Ut finem sermoni Eminentissimus Feroni imposuit Clementissimus DOMINUS NOSTER Cardinalibus ibidem confidentibus hoc pacto verba fecit.

ADmirandam audistis, VENERABILES FRATRES, BEATI SERAPHINI AB ASCULO asperitatem vitæ, profundissimam humilitatem, altissimam paupertatem, majores omni thesauro divitias æstimantis¹ improperium Christi, ut sanctissimi viri Francisci, cujus amplexus est institutum, poenitentiam, patientiam, cæterasque ejus virtutes in omni vita sua repræsentaverit. BEATI VIRI sanctitatem, ut intellexistis, luculenter nobis Deus ostendit, cum miraculorum gloria, ac præcipue curationum gratia illum voluit præfulgere. Placetne vobis, ut ad ejus itidem Canonizationem Prædecessorum nostrorum more sollemni ritu procedamus?

Solita, consuetaque formula *placet* interroganti PONTIFICI responsum dedere Eminentissimi Domini.

De BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL instituit ultimo loco orationem Eminentissimus Feroni ac conspicuis comprobavit verbis absolutissimum sanctitatis exemplar foeminas quaslibet, sive virgines domesticos inter parietes versantes, sive viris in matrimonium copulatas, sive in honora-

bili viduitatis statu constitutas, sive in asceteriis monasticam degentes vitam in JOANNA FRANCISCA habere quod imitentur. Et sane si spectetur illius vitæ institutum, quod in paterna domo traduxit, nil quod non honestatem, summamque morum sanctimoniam, fidemque vere heroicam sapiat, potest inveniri: dulciaria ab hæretico homine blande sibi oblata ipsa in ignem projecit, clamitans hæreticos, ni respiscant, sic in ignem poenas duros: ipsa perditissimæ mulieris fraudes eximia declinavit prudentia: ipsa nobilissimæ lectissimique adolescentuli, quia a Catholica fide animum alienum habebat, constanter concubium respuit, & virginitatem certe fuisse professam, nisi patris coacta imperio nuptias cum viro præclarissimo Christophoro Rabutinio de Chantal debuisset celebrare.

Vix domum viri ingressa adeo certa & indubia virtutum omnium exhibuit argumenta, ut unam JOANNAM illam esse mulierem fortem, cujus præcium procul & ab ultimis finibus est, nemo addubitaverit: viri namque voluntati semper fuit obsequentissima: domesticorum providam curam gessit: filium filiasque, quos habuit dilectissimos, optimis moribus pietate, bonisque institutis imbuere: erga pauperes effusa, comes in omnes ac benigna, nil, quod honestatem non præferret, gessit, nil vanitatis, vel superflui ornamenti unquam adhibuit. Verum in quo maxime JOANNÆ virtus ac fortitudo enituit fuit, dum in ipso ætatis robore ac flore virum dilectissimum acerba immaturaque morte e vivorum numero vidit sublatum. Viro defuncto ad eandem semper perfectionis metam intendens novam rationem vivendi, quæ veræ viduæ deceret, est aggressa: rei enim domesticæ ac familiaris curam assiduam diligentemque suscepit: filiorum educationi attentius incubuit, & adversus socerum difficillimæ naturæ virum obsequium summum, ac reverentiam exhibuit. Quo rerum statu, ut ejusdem virtus sicut aurum in fornace, magis magisque purgaretur, con-

¹ Hebræor. 11. 26.

continuae calumniae contumeliae ac dicteria, quibus a perditissima famula prosequeretur, ei minime defuere; in quibus perferendis, licet virilem exhibuerit animum, majorem certo certius fortitudinem, ac constantiam ostendit, dum ob singularem pulchritudinem, morumque suavitatem, a nobilissimis viris ad novas nuptias instantius expetita, ab iis alienam semper se declaravit, castitatem, quam Deo voverat, in posterum servatura.

Hisce igitur exulta virtutibus JOANNA FRANCISCA, ut aggressum perfectionis iter facilius percurreret, singulari Dei providentia, in spiritualem ducem, & magistrum S. Franciscum Salesium obtinuit, cujus suavissimis monitis, & consiliis tantum in palestra virtutum profecit, ut seculo vale dicere, resque omnes omnino derelinquere, & novam, Francisco duce, in Ecclesia Dei sacrarum virginum Familiam constituere decreverit.

Verum permaximae erant superandae atque evincendae difficultates: obstabat enim maternus affectus ne dilectissimos amatissimosque dereliqueret filios: obstabat patris pietas, qui domum huiusmodi carissimam retinere cupiebat: flebant propinqui, domestici amare lugebant, at immobilis JOANNA in proposito persistit: filius denique, quem supra ceteros habebat dilectissimum, ut discedentem remoraretur matrem ad ostii limen ita se prosternit, ut si exire cuperet illum conculcare deberet: venit ad ostium JOANNA jacentem filium conspicit, pietatis, ac amoris affectus omnes commoventur materna caritas illam retinere curat, sed qui eidem velle dederat, Divino Spiritu vires suppeditante forti virilique pede filium transiit, domo exit, Annecium ad Franciscum Salesium venit, & novae religiosissimae virginum Familiae fundamenta ponit.

Sic admirabili Altissimi consilio evenit, ut JOANNA, quae virginibus, mulieribus, ac viduis illustra dederat exempla virtutum, praeclarissima etiam earumdem ederet facinora, quae per virgines in asceteriis reclusas essent imitanda. Ipsa enim tunc etiam

quam maxime virtutibus praefulsit, licet pluribus difficillimisque distantia negotiis in commodum ac incrementum hujusce benemeratae Familiae susceptis.

Quot enim statuit, fundavit, ac erexit lectissimarum virginum asceteria, tot testes habemus, qui clarissimis argumentis eximiam illius prudentiam, fortitudinem singularem, fidem pergrandem, spem firmam, caritatem excellentem testantur; non unum enim aut alterum, sed septem supra octoginta virginum asceteria in praecipuis Galliae Regni urbibus, in Sabaudia, aliisque Provinciis constituit, in quibus prudentes virgines oleum in lampadibus habentes, ut Sponso coelesti occurrant religiosam ducunt vitam.

Ad haec Eminentissimus Feroni brevem, elegantem & conspicuam miraculorum, quae a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO fuerant probata descriptionem adjecit, & quae in hac Caussa Sacra Rituum Congregatio egit, fidelissime exposuit.

Ut loqui desistit Eminentissimus Dominus, CLEMENS PP. XIII. in hanc sententiam ad Dominos Cardinales sermonem habuit.

Quodcumque vitae genus sequantur christianae mulieres omnibus BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL singulare magnarum virtutum specimen praebet. Nam & in virginali statu, quem praoptaverat, & ex patris voluntate viro nupta, & in viduitate, & perfectioris vitae denique viam ingrediens, egregia edidit suae sanctitatis exempla. Heroicas ejus virtutes, ut audistis, VENERABILES FRATRES, mirabilium signorum testimoniis Deus comprobavit. Placeatne igitur vobis, ut ad ejus quoque Canonizationem more Praedecessorum nostrorum sollempni ritu progrediamur?

Cum.

Cumque per verbum *placet* Eminentissimi Patres animum declarassent suum, statim PONTIFEX SANCTISSIMUS summa animi lætitia affectus subjunxit.

Sententias vestras de his, quæ vos rogavimus, VENERABILES FRATRES, libentissimo animo audivimus. Cum autem nostræ Consistorialis aulæ Advocati BEATORUM inter Sanctos sollemniter adscribendorum sanctitatem, & miracula accurata oratione nobis debeant exponere: idcirco duo ad hanc rem indicenda sunt publica Consistoria, quæ quo die haberi oportuerit vos certiores fieri curabimus.

His dictis, e sella statim surrexit, & cum ab Alexandro Cardinali Albano Diaconorum priore stola fuisset exutus, producto in Eminentissimos omnes signo Crucis, Consistorium dimisit, & ad intimum reversus est cubiculum.

In more semper Romani habuere Pontifices, cum proxima Canonizationis essent sollemnia, aliquem ex Eminentissimis S. R. E. Cardinalibus in Procuratorem Canonizationis seligere, qui ipsa celebritatis die in augustissima Vaticana Basilica toto sacro adstante Senatu, præsentibusque Cleri universi ordinibus, efficacissime BEATOS in Sanctorum catalogum a Summo Pontifice referri efflagitaret. Hanc provinciam BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER CLEMENS PP. XIII. v. Nonas Maii Eminentissimo, & Reverendissimo D. Carolo Rezzonico fratris filio S. R. E. Camerario commisit, sequens hac in parte Prædecessorum suorum illustre exemplum, ac præcipue Clementis PP. XI. æternæ memoriæ Pontificis, qui Canonizationis, quam hujusce seculi initiis celebravit, Procuratorem constituit fratris filium Annibalem Albani Cardinalem amplissimum. Quia autem

Canonizationis Procurator instantes hujusmodi preces per Advocatum Consistorialem Pontifici exhibet, hinc Eminentissimus Rezzonicus in hanc rem virum clarissimum Philippum Durani Consistorialis aulæ, Fisci, & R. C. A. Advocatum elegit.

Erant, impræsentiarum secundum, quæ jam obtinet, consuetudinem, publica celebranda Consistoria, in quibus Consistorialis aulæ Advocati elegantibus orationibus de virtutibus, ac miraculis BEATORUM differere debebant: hi, ad ipsos enim diligentissimus vir Carolus Alexius Pisani Fidei Promotor compendiaras narrationes de gestis, ac prodigiis per BEATOS editis transmiserat, jam orationes paraverant; proindeque nil aliud supererat, nisi ut per PONTIFICEM Consistorii dies indiceretur. Etenim, ne nimium in longum Canonizationis negocium distraheretur, si juxta Sacrorum Rituum Congregationis decretum^r nonnisi de uno BEATO in quolibet publico Consistorio Advocati essent verba facturi, neve id permaxime incommodum & molestum Eminentissimis Patribus, gravissimis Ecclesiæ, & Reipublicæ negociis occupatis & intentis foret, re in omnem prudenti deliberatione in secreto Consistorio verba ad Cardinales habens, composuerat BEATISSIMUS PATER jubens duo tantum publica indicenda esse Consistoria: quorum primo cum Nonis Maii dies fuisset constitutus Eminentissimi Cardinales, alique omnes, quibus ex Romanorum Pontificum benignitate in hisce Consistoriis locus est attributus, per hanc quam apponimus schedulam fuere admoniti.

I N T I M A T I O

Per cursores facienda, domi quoque dimissa copia,

„ **D**IE 7. Maii feria quinta hora decima
 „ quarta, in aula regia Palatii Aposto-
 „ lici Quirinalis publicum erit Consistorium
 „ pro proximis Canonizationis sollemniis
 „ BEATORUM JOANNIS CANTII Presbyteri Se-
 „ cularis, JOSEPHI CALASANTII Fundatoris
 „ Ordinis Clericorum Regularium Pauperum
 „ Ma-

Z

1. In decreto Sacrorum Rituum Congregationis 3. Januarii MDCCXXII.

„ Matris Dei Scholarum Piarum , & JOSEPHI
 „ A. CUPERTINO Sacerdotis professi Ordinis
 „ Minorum Conventualium S. Francisci Con-
 „ fessorum .

„ Eminentissimi , & Reverendissimi DD.
 „ Cardinales in prædictum Quirinale Pala-
 „ tium convenient sub eadem horam , &
 „ sumptis violaceis cappis in consueto loco,
 „ ad aulam paramentorum accedent , unde
 „ SUMMUS PONTIFEX in præfatam aulam re-
 „ giam deferetur .

„ CUM SANCTITAS SUA se composuerit in
 „ folio , obedientiam rite præstabunt .

„ Mox Sacri Consistorii Advocati feriem
 „ vitæ , virtutum , & miraculorum eorum-
 „ dem trium BEATORUM sequenti ordine re-
 „ ferent .

„ Primam de BEATO JOANNE narrationem
 „ habebit R.P.D. Litta Sacræ Consistorialis
 „ aulæ Advocatus , unaque illius pro Cano-
 „ nizatione ex more instabit .

„ Secundam de BEATO JOSEPHO CALASAN-
 „ CTIO D. Advocatus Hieronymus Tozzi ,
 „ qui & narrationem , & instantiam , ut su-
 „ pra , faciet .

„ Tertiam vero de BEATO JOSEPHO A CU-
 „ PERTINO D. Advocatus Philippus Durani
 „ non absimili modo referet , & pro Cano-
 „ nizatione pariter instabit .

„ Demum R. P. D. Michael Angelus Gia-
 „ comelli Archiepiscopus Chalcedonensis
 „ Apostolicarum litterarum ad Principes Se-
 „ cretarius DD. Advocatis in genua provolu-
 „ tis SANCTITATIS SUÆ nomine , stans e
 „ sinistro solii latere cappa indutus , res-
 „ pondebit .

„ Ideo intimentur omnes , & singuli præ-
 „ dicti Em̃i , & Rm̃i DD. Cardinales ; in-
 „ timentur etiam Decani , seu antiquiores
 „ Episcoporum Assistentium , & non Assisten-
 „ tium , Protonotariorum , Auditorum Ro-
 „ tæ , Clericorum Cameræ Apostolicæ , Vo-
 „ tantium Signaturæ Justitiæ , Abbreviato-
 „ rum , & Advocatorum Consistorialium ,
 „ ut collegas suos admoneant , & publico
 „ Consistorio cappis induti intersint ; sicut
 „ etiam Secretarius Congregationis Sacro-
 „ rum Rituum , & Promotor Fidei .

„ Intimentur quoque Gubernator Urbis
 „ Vice-Camerarius , Principes solii , Con-
 „ servatores Urbis , Magister Sacri Hospi-
 „ tii , cæterique intimari soliti .

De Mandato SS. D. N. PAPÆ .

I. Archiepiscopus Athenarum
 Apost. Cærem. Præfectus .

Aula regia Quirinalis , quæ Paulino adja-
 cet facello , ad normam libri cæremonialis
 per cosmetas Apostolici Palatii exornata jam
 fuerat , & instructa . Videre enim erat su-
 blime PONTIFICIS solium , cui sedes attali-
 ca aurea veste cooperta imminebat , attraba-
 ticus aulæ ornatum adversus Paulinum fa-
 cellum positum : hinc inde Eminentissimorum
 Patrum sedilia peripetasmatis tecta ele-
 ganter erant disposita .

Elvetii milites hastati januam custodie-
 bant , nemini nisi Eminentissimis Patribus ,
 aliisque in eodem Consistorio locum haben-
 tibus ingressionem liberam concedentes . Cum
 fere omnes , qui Romæ aderant Eminentissi-
 mi Patres ad paramentorum aulam PONTI-
 FICEM præstolaturi convenissent , PONTIFEX
 ad ipsam aulam descendit magna serica falda
 præcinctus , quam cubicularii duo , ne am-
 bulanti esset impedimento , leviter ad pedes
 attollebant , cujus longum syrma caudata-
 rius a parte postica sustinebat : falda enim
 est vestimentum valde amplum & lacinosum ,
 quod ad terram usque protenditur .

Diaconi Cardinales , qui ad lectum para-
 mentorum aderant PATREM BEATISSIMUM
 camelaucio , & birro , qui mozzetta dicitur
 exuentes , amictu , alba , cingulo , stola , ac
 pluviali rubri coloris prænobili opere phry-
 gio splendescente vestierunt : formale , quod
 alio vocabulo rationale dicitur , adamantibus
 ac pretiosis lapillis dives ejus pectori adapta-
 runt , ac capiti mitram aureis filamentis
 contextam imposuere .

Ut PONTIFEX stola fuit ornatus , & Crucem ,
 quam Subdiaconus Apostolicus ante ipsum
 attulerat , capitis inclinatione fuit veneratus ,
 statim cæremoniarum Magistro *extra* elata
 voce clamante , Subdiaconus idem inter ma-
 gistros ostiarios parvam virgam oloferico ru-
 bri coloris coopertam argenteaque capita-
 haben-

habentem præ manibus gestantes, supplicationis in modum ad aulam regiam est profectus. Bini post Crucem veniebant Eminentissimi Patres cappis violaceis super purpureis vestibus induti: cumque gestatoriam sellam BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER conscendisset ab octo paraphrenariis rubro sago vestitis majestate summa, quæ Ecclesiæ maximo Patri, ac Pastori decet, vectus in aulam regiam fuit, & ut primum e sella descendit conspicuo se componens in folio Cardinales omnes ad osculum manus sub auriphrygio porrectæ admisit: idque obedientia dicitur.

Obedientia per Eminentissimos Patres præstita Diaconi Cardinales, qui interea temporis ad PONTIFICIS latera steterant, una cum aliis Eminentissimis Patribus juxta proprii ordinis gradum confedere: Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, Protonotarii Apostolici, Fidei Promotor, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius, cæterique, qui aderant Romanæ Curiaæ Prælati locum sibi debitum tenuere. Advocati Consistoriales duplici ordine ante PONTIFICEM consistentes, cæremoniarum monente Magistro solita formula *accedant*, in unum coeuntes semicircularem figuram efformantes de genu DOMNUM APOSTOLICUM venerati sunt, ac statim in pedes steterunt: tum R.P.D. Alexander Litta Mediolanensis, qui in ipsorum medio erat constitutus hanc de BEATO JOANNE CANTIO elegantem habuit ad PONTIFICEM orationem.

NON bellica solum virtute, BEATISSIME PATER, non acribus tantum ingenii floruit Sarmatia, quam recentiores Poloniam appellant, verum etiam viris sanctioris vitæ instituto longe clarissimis, qui tamquam nova sydera ecclesiastico orbi illuxerunt, nitidissimæque lucis fulgore majorum nostrorum ad se oculos, mentesque rapuerunt. Hos inter viros, hæc inter sydera novo quodam lumine coruscat B. JOANNES CANTIUS, qui principem locum habuit in Cracoviensi academia, multaque cum laude tradidit sacram theologiæ facultatem.

De maximo hoc VIRO dicendum mihi

hodierna die coram te, BEATISSIME PATER, sed ita dicendum, ut ejus laudes attingendæ potius sint, quam exponendæ. Quamobrem non mea longe exspatiabitur oratio, sed intra eos fines coercbitur, quos temporis ad dicendum constituti brevitatis mihi ipsi præstituere videtur. Non est vero, ut a me quidpiam ingenio elaboratum, & industria perpolitum expectes, BEATISSIME PATER, quoniam neque ingenii viribus polleo, neque sum in ea arte versatus, quam, qui diu excoluerunt elegantia florent, & venustate sermonis.

Eo autem dirigenda est oratio mea, ut ostendam JOANNI CANTIO supremos dulciæ honores decerni oportere, quos quidem moris est Ecclesiæ viris sanctitate præstantibus, atque in ipso jam Beatitudinis portu conquiescentibus decernere. Quod, ut assequar, non aliud mihi agendum video, quam, ut delibem quodammodo, & proferam ea, quibus JOANNES, dum in vivis ageret, integerrimæ sanctissimæque vitæ cursum instituit, & absolvit; tum obiter commemorem insignem illam miraculorum virtutem, qua a Deo cum latus est post mortem, & maxima constantique per universum orbem fama celebratur.

Anno a Christi nativitate MCDXLVI. VIII. Kalendas Julias natus est JOANNES in oppido Cracoviensis Dioceseos, quod oppidum Kentium dicunt, optimis parentibus Stanislaeo Cantio viro Consulari, & Anna pientissima muliere. Vix in lucem editus baptismalibus aquis tinctus est, & quod ortus esset ea die, qua natalem magni Præcursoris diem sollempni memoria recolit Ecclesia, JOANNIS nomen accepit.

Maxima fuit in infantem parentum cura, & sollicitudo, quo pie, sancteque institutus adolesceret. Hinc non ante coepit ingenium prodere, & loqui puer, quam ejus jam apparuissent futuræ sanctitatis argumenta. Cælestis cujusdam animi illud præ cæteris indicium præbebat,

Z 2

quod

„ quod vehementi amore ferretur in Vir-
 „ ginem Deiparam, eamque summa reli-
 „ gione coleret.

„ Ubi primis litterarum rudimentis im-
 „ butus est, statim mittitur a parentibus ad
 „ Cracoviensem academiam, quam paulo
 „ ante condiderat Ladislaus Jagellonus Po-
 „ loniæ Rex. Dicitur autem vix potest quam
 „ facile scientias arripuerit JOANNES, quan-
 „ taque celeritate litterarium curriculum
 „ absolverit. Adolescentes, qui secum lit-
 „ teris operam dabant, velleos, qui magis
 „ ingenio præstabant, longo post se inter-
 „ vallo reliquit: mira enim in JOANNE men-
 „ tis acies, & maxima in discendo seduli-
 „ tas. Quare factum est, ut brevi tempore
 „ cum philosophicæ, tum theologicæ disci-
 „ plinæ lauream consequeretur, & omnium
 „ in se Cracoviensium admirationem, & stu-
 „ dia converteret.

„ Ex ipsa vero JOANNIS doctrina uber-
 „ rimum inde fructum perceperunt non
 „ Cracovienses modo, sed universi quoque
 „ Poloni. Etenim, cum illa ætate erupis-
 „ sent ex orci latebris teterrima hæreseos,
 „ & schismatis monstra, cum Angli, Ba-
 „ tavi, plurimæque per Germaniam scho-
 „ læ pravas opiniones disseminarent, Ec-
 „ clesiæque bellum inferrent, Catholicæ
 „ veritatis in se præsidium suscepit JOANNES,
 „ avertit a Poloniæ finibus gliscentium er-
 „ rorum monstra, eoque vires suas conver-
 „ tit, ut impiorum hominum conatus re-
 „ tunderet, & Cracoviensem academiam,
 „ tamquam sanioris doctrinæ arcem, & pro-
 „ pugnaculum constitueret.

„ Tum vero patientiorem campum, in
 „ quo exultaret pietas JOANNIS nata est,
 „ tum insitæ ejus animo virtutes exserue-
 „ runt sese quodammodo, & illustrius pa-
 „ tuerunt, cum Sacerdos factus est, & in-
 „ tellexit se jam in fortem Domini vocatum.
 „ Tum corporis castitatem ita cum mentis
 „ puritate conjunxit, ut omnem, vel levif-
 „ simam criminis labem reformidaret. Hu-
 „ militati studuit, studio divinæ legis exar-
 „ sit, carnem, ne insolesceret adversus spi-

„ ritum, jejunio, flagris, cilicio domuit,
 „ atque in servitutem redegit: nunquam
 „ nisi super duriori humo brevissimos somnos
 „ capere, nec alia, quam detrita veste uti
 „ consuevit, quæ corporis nuditatem tege-
 „ ret, & vix, ac ne vix quidem tempesta-
 „ tis injurias averteret. Quod si demum ur-
 „ sinam pellem, cum decumbendum esset,
 „ sibi pro culcitra substravit, id non vo-
 „ luntate fecit, sed necessitate propter in-
 „ gravescentem ætatem, & imminutas cor-
 „ poris vires.

„ Sacerdos autem quotidie rem sacram
 „ fecit tanto religionis, ac pietatis ardore,
 „ ut qui adessent VIRO Sacrum peragenti sæ-
 „ pe lacrymas funderent, & salutaris crimi-
 „ num suorum poenitentia concuterentur.
 „ Hoc vero cum ægre ferret communis pio-
 „ rum hominum hostis dæmon sese ad malas
 „ artes recepit, & conatus est aliquando JO-
 „ ANNEM rem sacram facientem a divinis
 „ cogitationibus abducere: nam hirundinis
 „ speciem induit, coepitque huc illuc per
 „ Ecclesiam volitare, garrulisque vocibus
 „ sacram ædem complere. Verum cona-
 „ tus irritus cessit dæmoni: JOANNES enim
 „ ejus fraude perspecta ferventiores ad Deum
 „ preces fudit, neque se abduci passus est
 „ a divino cogitationum suarum recessu.
 „ Postquam vero Sacrum absolvisset, jussit
 „ templi fores occludi: ementitam hiru-
 „ dinem manu arripuit, sublataque in al-
 „ tum manu, quo avem majori impetu in-
 „ terram projiceret, hæc in colubrum re-
 „ pente conversa est, emissoque horribili
 „ sybilo ex adstantium oculis dilapsa est, &
 „ evanuit.

„ Porro sanctissimi VIRI fama in dies per-
 „ crebescente, omnes Sarmatiæ regiones
 „ ejus nomine, virtute, laudibus persona-
 „ bant. Universi civium ordines JOANNEM
 „ summis præconiis celebrabant, & veluti
 „ hominem e Cælo delapsum intuebantur.
 „ Ipse vero de se nunquam non demisse,
 „ humiliterque sentiebat, gravissimam illam
 „ Jacobi Apostoli sententiam animo revol-
 „vens: *Omne datum bonum, & omne*
 „ do-

„ *donum perfectum defursum est descendens*
 „ *a Patre luminum*. Ut autem mundi plau-
 „ sus, & inanem gloriam declinaret abje-
 „ ctissimi, vilissimique hominis habitum præ-
 „ seferbat, quo contemptui, & ludibrio ab
 „ omnibus haberetur; indeque longinquas,
 „ asperrimasque peregrinationes suscepit, &
 „ contulit se Romam quater, semel vero in
 „ Palæstinam.

„ At in Patriam reversus, quamquam
 „ honores, dignitates, splendidum quod-
 „ cumque munus effugeret, neque aliud ap-
 „ peteret, quam Deum, divinæque legis
 „ observantiam, Parochus tamen renuncia-
 „ tur: cui muneri invito quidem suscepto,
 „ abunde nihilominus, cumulateque respon-
 „ dit. Etenim exemplo non minus, quam
 „ verbo gregi præerat: oves suas, tamquam
 „ bonus pastor noverat, & diligebat, oves-
 „ que pastorem nullis incommodis, nullif-
 „ que laboribus parcentem, quo sibi ipsis
 „ consulere, & caveret, libentissime se-
 „ quebantur, & mirifice diligebant.

„ Sed cum secum ipse rationes iniret JO-
 „ ANNES & recogitaret animarum curam,
 „ esse homini pondus omnium longe gravif-
 „ simum, & periculosa plenum alex, ex-
 „ pavit, qua erat humilitate, metuitque,
 „ ne Parochus multa sui muneris prætermi-
 „ teret, de quibus judici, & vindici Deo
 „ rationem esset redditurus: hinc ab ani-
 „ marum cura se demum removit.

„ Vacuus magno hoc onere academiam re-
 „ petiit, unaque omnium voce dignus habi-
 „ tus est, qui theologicæ cathedræ præfice-
 „ retur. Academiæ vero restitutus priorem
 „ vitæ rationem, consuetudinemque renova-
 „ vit, & rerum divinarum contemplationi,
 „ corporisque afflictationibus liberius vaca-
 „ vit. Magnum in ea palæstra, quam denuo
 „ ingressus fuerat suæ virtutis specimen ex-
 „ hibuit, & præclarissimum egit de seipso
 „ triumphum.

„ Etenim, cum jam ab eo tempore, quo
 „ doctoralem lauream acceperat, eam sibi
 „ legem præstitisset, ut ne unquam carnes
 „ ederet, tandem edendarum carniū cupi-
 „ ditatem in se vehementissimam expertus

„ est. Quid porro VIR sanctissimus? Jubet
 „ carnem assari: sed carnem semiustam, uren-
 „ temque e prunis abripit, vultuique & ter-
 „ go admovet, inquiens: *Satura te caro car-*
 „ *ne, quam procaciter adeo appetiisti*: tanta
 „ animi firmitate obstitit Dei miles subrepen-
 „ ti, titillantique cupiditati; & quod esse po-
 „ terat oblectamento in corporis piaculum
 „ vertit, ut domitis sensuum illecebris ad
 „ cælestes voluptates viam sibi tutissimam
 „ communiret.

„ Absit vero, ut qui adeo erat in sci-
 „ psam immitis minus esset in alios comis,
 „ & humanus: non mater tanto amore pue-
 „ rulos suos complectitur, quanto cæteros
 „ homines, potissimum vero pauperes com-
 „ plectebatur JOANNES. Pauperibus consi-
 „ lio, opera, quovis demum humanitatis
 „ officio præsto erat, sibi in deliciis
 „ esse videbatur, cum pauperum inopiam
 „ sublevasset. Quapropter totum id lucri,
 „ quod ex academiæ cathedra sibi quotannis
 „ obveniebat, in pauperes derivabat: quot
 „ enim poterat pro stipendii ratione, tot
 „ contegendis pauperibus, vestes coemebat.
 „ Neque hic constitit JOANNES, sed eo pro-
 „ gressus est, cum forte nudum inopem ob-
 „ vium haberet, ut sibi vestem detraheret
 „ ad contegendam nuditatem hominis, in
 „ quo Christum delitescere putabat. Illud
 „ præterea familiare JOANNI, ut inter pran-
 „ dendum e mensa confestim assurgeret, si
 „ queribundum egenum audiisset stipem ro-
 „ gitantem, eique de mensa cibos afferret.
 „ Quæ tanti in pauperes amoris argumenta
 „ nunquam ab JOANNE intermissa Cracovi-
 „ enses socios adduxerunt, ut illum Patris
 „ pauperum nomine passim appellarent.

„ Hac quidem ratione amoris, benevo-
 „ lentiaque plena homines sibi devinxit JO-
 „ ANNES. An vero putamus eum, qui tot
 „ officia præstitit hominibus, cum Deo sese
 „ remissius gessisse, easque partes, quæ Dei
 „ cultum, & religionem præcipue continent
 „ minus explevisse. In his explendis parti-
 „ bus non mediocrem, non communem,
 „ sed summam, sed eximiam operam posuit
 „ JOANNES; excelluitque iis virtutibus, quas
 „ theo-

„ theologicas dicimus, & tanto sublimio-
 „ res, excelsioresque habemus, quanto est
 „ creaturis excelsior, & sublimior Deus.

„ Fide primum excelluit JOANNES, qui
 „ Orthodoxæ Religionis dogmata, quæ qui-
 „ dem ex fide promanant, invicto animi
 „ robore professus est, docuit, & ita para-
 „ tus fuit tueri, & propugnare, ut marty-
 „ rii æstuans desiderio, dum in Palæstina
 „ versaretur, apostolica firmitate Evange-
 „ lium prædicaret, nihil veritus Turcarum
 „ immanitatem, nihil cruciatuum vim, &
 „ perferendæ necis periculum.

„ Excelluit spe, quæ fidem comitatur.
 „ Etenim divinis oraculis innixus, hærens-
 „ que animo in iis, quæ Deus *promisit di-*
 „ *ligenibus se*, incendebatur ad aspera, &
 „ dura quæque pro Religione subeunda, ne-
 „ que vitam sibi, sed vitæ finem exoptabat.
 „ Cum enim lethali morbo conflictaretur,
 „ nequaquam corporis valetudinem sibi a
 „ Deo restitui deprecabatur, sed in illa
 „ Regii Psaltis verba nonnunquam erumpe-
 „ bat: *Hei mihi Domine, quia incolatus*
 „ *meus prolongatus est*; nonnunquam in-
 „ illud Apostoli: *Desiderium habeo dissol-*
 „ *vi, & esse cum Christo*.

„ Excelluit demum caritate, quæ prin-
 „ cipatum habet inter theologicas virtu-
 „ tes, & ea est, sine qua languescunt, & con-
 „ cidunt fides, & spes. Nunquam enim
 „ de Deo loquebatur, quin videretur di-
 „ vini amoris æstu totus flagrare. Nunquam
 „ post scholasticas exercitationes in tem-
 „ plum se recipiebat, provolvebatque ante
 „ aram Augustissimi Eucharistiæ Sacramenti
 „ fulis precibus, lacrymis, suspiriis, & cor-
 „ pore ad multas horas quasi in terram de-
 „ fixo, quin videretur ex imis visceribus
 „ Deum anhelare. Cum vero noctes info-
 „ mnes ducebat ante Crucifixi Imaginem,
 „ piaque meditatione recolebat Christi do-
 „ lores, vi divini amoris totus colliquesce-
 „ bat, & extra sensus rapiebatur. His ac-
 „ cedit JOANNEM, vel ad peccati nomen
 „ totis artibus contremuisse, & mœrore vix

„ obrutum non fuisse, cum secum ipse re-
 „ putaret divinam majestatem contemni,
 „ & vel minimum lædi ab hominibus.

„ Cujus maximi in Deum amoris maxi-
 „ mum illud præmium consecutus est, ut
 „ adhuc mortalis, quamdam cum Deo ipso,
 „ Cælitibusque societatem haberet. Hinc di-
 „ vino afflatu futura cognovit: hinc Beato-
 „ rum, hinc Virginis Deiparæ, hinc ipsius-
 „ met Servatoris aspectu, & præsentia re-
 „ creatus est; atque in divinæ virtutis par-
 „ tem quodammodo adscitus tot edidit pro-
 „ digia, quæ infinitus pene sim, si velim,
 „ omnia recensere.

„ Tam præclarum vitæ cursum tenuit Jo-
 „ ANNES, quoad ingressus est annum ætatis
 „ suæ LXVI. Tum vero laboribus, diuturnis-
 „ que corporis conflictationibus pene jam-
 „ fractus supremum sibi vitæ diem instare
 „ cognovit. Igitur quæ sustentandæ vitæ,
 „ quæ commoditatî deservire poterant,
 „ omnia pauperibus distribuit: mox vero
 „ conscientiæ maculis pœnitentiæ Sacra-
 „ mento quam accuratissime expurgatis,
 „ sumptoque Eucharistico Pane in lectulo de-
 „ cubuit, eaque alacritate, qua fidelis servus
 „ proximum Domini adventum expectat,
 „ mortem expectavit. Morbo autem, in-
 „ quem inciderat ingravescente, Sacro Via-
 „ tico communiri voluit in pervigilio Na-
 „ tivitatis Domini; indeque, cum adstan-
 „ tes academiæ collegas ad mutuam ca-
 „ rritatem, ad pietatem, ad religionem,
 „ amantissime cohortatus fuisset, defixis re-
 „ pente in Cælum oculis immaculatam ani-
 „ mam efflavit, quæ quidem ad beatas im-
 „ mortalitatis sedes evolavit.

„ Delatum est JOANNIS cadaver ad Ec-
 „ clesiam S. Annæ nuncupatam. Impossibi-
 „ le vero dictu est quantus civium, quan-
 „ tus vel exterarum gentium concursus
 „ fuerit ad illam Ecclesiam, quod quisque
 „ incredibili studio arderet invisendi, co-
 „ lendique demortui JOANNIS exuvias, quas
 „ tamquam pretiosissima sanctitatis monu-
 „ menta

1 Jac. Epist. cap. 1.

2 Psal. cxix. v. 5.

3 Ad Philipp. cap. 1. v. 23.

„ menta, & pignora existimabat. Ad illas
 „ deferebantur ægroti diuturnis morbis di-
 „ stenti, ad illas vehementissimis febribus
 „ vexati, ad illas paralytici, & energumeni.
 „ Porro JOANNIS CANTII nomine invocato
 „ etiam ii, de quorum vita conclamatum
 „ erat, integram valetudinem sunt consecu-
 „ ti: JOANNIS CANTII ope plures indomita
 „ phrenesi laborantes ad mentis sanitatem
 „ sunt restituti; & quod omnium maximum
 „ est, mortui sexdecim ad vitam rediere.

„ Jam vero cum tot, tantaque JOANNIS
 „ CANTII sanctitatis testimonia suppetant,
 „ BEATISSIME PATER, quid te impediatur quo-
 „ minus celeberrimum Dei Famulum San-
 „ ctorum fastis adscribas, eique tamquam
 „ beatissimo Cælorum incolæ Sanctorum ho-
 „ nores, cultumque decernas?

„ Hoc a te Principum, hoc populorum
 „ vota, supplicationesque postulant, hoc
 „ laudatissimi mores, hoc eximia virtutes,
 „ quas nemo, nisi sanctitatem appetens,
 „ exerceat, hoc summa demum JOANNIS
 „ miracula a te petunt, & jure quodam
 „ suo deposcunt.

„ Age, age BEATISSIME PATER: fac ha-
 „ beant Christiani fideles novum in Cælis ducem,
 „ & Patronum. Non potes magis necessa-
 „ rio tempore tantum hoc patrocinium toti
 „ Ecclesiæ, Sarmatiæque primum compa-
 „ rare. Bellicis motibus fervet Sarmatia, in-
 „ testinum bellum habet Catholicis maxime
 „ formidandum. Potentissimi Reges a Ro-
 „ mana Sede, Romanisque Sacris divulsi
 „ copias instruunt, quibus auxilio sint Ca-
 „ tholicorum hostibus, & quod jure neque-
 „ unt, vi, armisque contendant.

„ Habebunt tamen firmissimum adversus
 „ hostes præsidium Catholici Sarmatiæ, si
 „ JOANNEM CANTIUM inter Sanctos adscri-
 „ ptum suum possint deligere, & habere
 „ Patronum. Hic mentibus consilium, hic
 „ brachio robur afferet, hic religiosissimo
 „ fortissimoque gentis Regi gladium, pe-
 „ rinde ac Summus Sacerdos Onias Judæ
 „ Macchabeo¹ porriget, quo quidem gladio
 „ adversarios populi Dei Israel dejiciat,

„ hic dissidentium animorum ardores com-
 „ pescet, hic optatissimam perturbatis, bel-
 „ loque æstuantibus Provinciis pacem indu-
 „ cet. Dicebam.

Aboluta a R. P. D. Alexandro Litta ora-
 tione, Advocatus Hieronymus Tozzi Ro-
 manus, cæremoniarum Magistro *dicat alter*
 elata voce clamante, in medium prodiit,
 & de BEATO JOSEPHO CALASANTIO enuclea-
 to sermone verba in hunc modum instituit.

„ **L**ætandum mihi summopere est, BEA-
 „ TISSIME PATER, quod eam provin-
 „ ciam assequar, qua enarrem heroicis vir-
 „ tutes, & miracula, quibus præfulsit B.
 „ JOSEPHUS CALASANTIVS a Matre Dei Fun-
 „ dator Ordinis Clericorum Regularium
 „ Scholarum piarum, lætandum quod in-
 „ venta sit margarita pretiosa ad ornamen-
 „ tum Ecclesiæ sanctæ Dei, lætandum de-
 „ nique cum cælesti Jerusalem, quæ sur-
 „ sum est, & quæ est mater nostra libera ea
 „ libertate, qua Christus nos liberavit, &
 „ progenuit nos per repromissionem æter-
 „ næ Beatitudinis.

„ Ortus est BEATUS JOSEPHUS Petralæ Sa-
 „ lis, quod est Regni Aragoniæ oppidum con-
 „ spicuum, anno MDLVI. tertio Idus Se-
 „ ptembris ex Calasantiolorum nobilissima fa-
 „ milia, matre Maria Gastonia æque nobi-
 „ lissimi generis, & a prima usque ætate non
 „ obscura præbuit futuræ sanctitatis indicia
 „ precationibus assiduis non intermissis ad
 „ Deum, Beatissimam Virginem Mariam,
 „ & Sanctos, auditoque a piis parentibus
 „ infensissimum humani generis hostem as-
 „ sidua moliri prælia, ne possideamus æter-
 „ nas beatas sedes, a quibus ipse merito
 „ dejectus fuit, eo ferventius confirmabatur
 „ in exercitatione virtutum.

„ Dum attigit adolescentiam lumen illud
 „ pietatis exarsit in flammam, in ignem Spi-
 „ ritus Sancti gratia accensum, ignem immif-
 „ sum in animam ejus, quem voluit Omnipotens
 „ Deus, ut ad utilitatem proximorum ac-
 „ cenderetur, en itaque ipse puerorum co-
 „ rona circumseptus hos instruit in myste-
 „ riis

¹ Macchab. lib. 2. cap. 15.

„ riis Fidei, hortatur ad pietatem, admo-
 „ net, ut a culpis sese abstineant, illi vel
 „ in pietate confirmantur, vel pietatem,
 „ bonosque mores amplectuntur, & ipse
 „ Sanctus ab omnibus prædicatur.

„ Ad scientiarum thesaurum acquiren-
 „ dum properans, mirum est quam exacte
 „ conjunxisset litterarum studia cum sancti-
 „ tate vitæ: proloquantur urbes Illerden-
 „ sis, Valentina, Complutensis, & referent
 „ quod in litterarum studiis erat assiduus,
 „ & in candore morum, & sanctitate vitæ
 „ cæteris præibat exemplo, satis etenim erat
 „ edoctus, quod initium sapientiæ est timor
 „ Domini, quodque in malevolam animam
 „ non intrabit sapientia, tantum vero profe-
 „ cit in virtutibus æque ac in litterarum stu-
 „ diis, ut in Illerdenfi universitate plenis
 „ suffragiis Præfectura studiorum donatus es-
 „ set, quo in munere adeo naviter se gessit, ut
 „ adhuc in perenni memoria sit adolescen-
 „ tium profectus in religione, & in litteris.

„ Cum adeo perfecte ambularet in lege Do-
 „ mini, mirum esse non debet, si in eo certa-
 „ mine, in quo crebræ sunt depræliationes,
 „ raræ victoriæ in flore juventutis suæ nobi-
 „ lissimam palmam retulisset, dum castitatis
 „ suæ studiosissimus cultor in urbe Valentina
 „ ignita tela inimici repulit, atque confre-
 „ git, veluti alter Joseph in Ægypto: postea
 „ Episcopus Jacensis ipsum ad sacros ordi-
 „ nes promovit, & ad se advocavit, ut ei in
 „ Pastoralis officii munere opem præberet,
 „ quod & egerunt Antistites Lobetanus, Il-
 „ lerdensis, & Urgellensis, ubique autem
 „ ecclesiasticam disciplinam restituit, ubique
 „ qua auctoritate, qua consilio gliscentes
 „ abusus extirpavit, veluti Angelus pacis
 „ dissidia composuit: in Dioecesi Urgellensi
 „ sacram visitationem explevit per difficiles
 „ vias, per asperrimos, & nivibus alte obte-
 „ ctos montes: Barchinonensem civitatem
 „ profectus teterrima odia compescit; gra-
 „ tulatur urbs tota, ipse ut plausus declinet
 „ Urgellensem urbem redit, metuensque
 „ ne adipisceretur honores, quos Catholi-
 „ cus Rex ei conferre meditabatur, iter ag-
 „ greditur ad hanc Sanctam Sacerdotalem

„ Urbem novam Jerusalem, ad quam per-
 „ venit anno MDXCII.

„ Referat Urbs sancta quæ vidit, quæ
 „ admirata est, vidit ipsum nocte dieque me-
 „ ditantem legem Domini, vidit ipsum as-
 „ siduum ad visitandas sacras ædes, vidit
 „ ipsum denique jugiter permanentem in-
 „ ardentissima caritate erga Deum, & pro-
 „ ximum: ob ejus insignem pietatem atque
 „ doctrinam ab amplissimis Cardinalibus Mar-
 „ co Antonio, & Ascanio Columnensibus eli-
 „ gitur in Auditorem anxie requisitus; va-
 „ riis Sodalitiis in alma Urbe ad proximo-
 „ rum bonum institutis adscribitur; lue in
 „ Urbe sæviente inexplicabili caritate sese
 „ comitem addit S. Camillo de Lellis, sum-
 „ mis denique laboribus, studiis, atque vigi-
 „ liis ad erudiendos pueros instituit Scholas
 „ pias, exindeque auctoritate Apostolica ap-
 „ probatus est Religiosus Ordo Clericorum
 „ Regularium Scholarum piarum.

„ Venit B. JOSEPHUS in altitudinem ma-
 „ ris, & tempestas excitata est ad ejus
 „ sanctum abolendum Institutum, laboravit
 „ clamans, defecerunt oculi ejus, sustinuit
 „ opprobria, operuit confusio faciem suam,
 „ posuit vestimentum suum cilicium, & fa-
 „ ctus est insensissimis adversariis suis in pa-
 „ rabolam, orabat ipse Dominum, ut in
 „ multitudine misericordiæ suæ exaudiret
 „ eum, & constantissime pertulit calamita-
 „ tes gravissimas, atque acerbissimas, nun-
 „ quam contradictores auctoritate suprema
 „ coercendos curavit, eos dilexit, pro eis
 „ ferventissimas preces ad Deum obtulit;
 „ verum Omnipotens Deus cum ipso fuit
 „ in tribulatione, & amaritudinem sustulit
 „ cælesti recreatione, interea namque San-
 „ ctissima Maria Virgo in facello adolescen-
 „ tulus orantibus sese videndam præbuit cum
 „ puero Jesu, qui benedixit eis, Angelis ro-
 „ ris speciem supra eos fundentibus, donis
 „ cælestibus magis magisque auctus in ecsta-
 „ ses raptus est, dono prophetiæ illustratus
 „ futura prænunciavit, & ita lenitæ sunt gra-
 „ vissimæ ejus tribulationes, & spem ipse
 „ suam totam posuit in Deo, quod disper-
 „ surus esset universâ labiâ dolosa, & lin-
 „ guam

„ quam magniloquam, & erepturus esset
„ ordinem suum de omni tribulatione.

„ Profecto mihi deficerent dies, si omnia
„ ejus laudabilia gesta usque ad finem suæ pe-
„ regrinationis persequer, vixit enim diu,
„ & de virtute in virtutem ita progressus
„ fuit, ut facile ei fuerit perfectionis gra-
„ dum attingere, nec luxerunt eum viæ
„ Syon, per quas semper incessit, ut ad
„ montem sanctum, æternamque Beatitudi-
„ nem perveniret.

„ Appropinquante autem eo tempore ab
„ ipso optatissimo, quo coronandus esset co-
„ rona gloriæ, incidit in morbum a medicis
„ levem, ab ipso extremum pronunciatum,
„ sed infirmitatis cruciatus lenivit Beatissima
„ Virgo Maria, quæ de Cælo in suum cubile
„ descendit cum ejus filiis, inter quos præ-
„ fulgebat sanctissimus juvenis Glicerius Lan-
„ drianus, iterum ad ipsum accessit sub ea
„ effigie, quæ Romæ ad Montes colitur in
„ æde sacra ejusdem Virginis, gestans pue-
„ rum Jesu in sinu, & bene auspicata est pro
„ sui Ordinis incolumitate, pollicitaque est
„ suam protectionem, ut qui adeo confi-
„ ctus erat, prospero deinde eventu in suo
„ splendore, suaque pristina institutione
„ esset redintegrandus, quod cæleste donum
„ suis filiis participavit, ut sufferrent mo-
„ mentaneam tribulationem, & spem suam
„ ponerent in Deo. O gloriosa infirmitas,
„ quo enim tempore ipse infirmus degebat
„ in terra, recreatus quodammodo habita-
„ bat in Cælis: inter autem hæc cælestes
„ delicias dum versaretur, morbo ingrave-
„ scente, summa cum devotione susceptis
„ Sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis, hora
„ quam indicaverat ter repetito dulcissimo
„ nomine Jesu placide atque tranquille ob-
„ dormivit in Domino die xxiv. Augusti
„ anni MDCLVIII. dum annorum ageret
„ ætatis suæ nonagesimum secundum.

„ Non vero tristitia, sed lætitia occupa-
„ vit animos sociorum de Patre, ac Patro-
„ no in Cælis acquisito: extemplo tota Urbs
„ commota est, miraculis fere innumeris cla-
„ ruit, inter quæ satis est mihi recensere,
„ quod Margarita Tantari Florentina decen-

„ ni, enormique aneurismate ad extremum
„ vitæ redacta implorata BEATI ope conti-
„ nuo convaluit, quod Christina Ceccheri-
„ ni pariter Florentina Monialis ex iis, quas
„ Capuccinas vocamus, cruciata morbis in-
„ sanabilibus, immobilis, atque conclamata
„ intercessione BEATI in momento temporis
„ perfectissimam salutem adeptæ est; quod
„ Soror Maria Constantia Caminati Januen-
„ sis Monialis in Monasterio Ordinis S. Cla-
„ ræ extra civitatem Tudertinam laborans
„ phthisi in tertio gradu cum gravissimis sym-
„ ptomatibus, & prægrandi scirrho despera-
„ ta omnino a medicis salute, exactis novem-
„ dialibus precibus ad BEATUM, dum obitus
„ imminabat placidissimo somno correpta ex-
„ templo de mane surrexit, optima recupe-
„ rata valetudine; quod puellâ Vincentia
„ Buada Valentina, dum laboraret paralyti in-
„ cruribus cum atrophia absque ulla spe re-
„ cuperandi motus vel sensus, expletis itidem
„ novemdialibus precibus ad B. JOSEPHUM
„ in momento, in instanti omnis morbus eva-
„ nuit: lætare itaque in filio tuo B. JOSEPHO
„ CALASANCTIO virtutibus redimito, mira-
„ culis claro, consurge, consurge fortitudi-
„ ne tua Syon, induere vestimentis gloriæ
„ tuæ Jerusalem civitas Sancti, excutere de
„ pulvere, consurge, sede Jerusalem.

„ Superest igitur id unum SANCTISSIME
„ PATER, ut singularem hanc compleas læti-
„ tiam, & B. JOSEPHUM CALASANCTIUM sol-
„ lemni ritu Sanctorum fastis adscribas, no-
„ vam hanc Sanctorum Confessorum agmini
„ gloriam, novum hoc Catholicæ Ecclesiæ
„ præsidium adjungas: pro hoc enixe suppli-
„ cat Catholicus Hispaniarum Rex Caro-
„ lus III., humillime deprecatur Religiosus
„ Ordo Clericorum Regularium Scholarum
„ piarum, acceduntque vota universæ Chri-
„ stianæ Reipublicæ.

Post Hieronymum Tozzi, monente pa-
riter cæremoniarum Magistro, Advocatus al-
ter Philippus Durani admirandum BEATI JO-
SEPHI A CUPERTINO vitæ genus ea, quæ sequi-
tur, oratione breviter, graphiceque descri-
psit.

„ **E**cclesiam Dei, BEATISSIME PATER, Regis æterni filiam nova semper decet esse circumdatam varietate Sanctorum. „ Hinc ad ejus decorem fulget B. CANTIUS cum doctrina sua, enitescit B. CALASANTIUS cum opere Congregationis suæ, & æque coruscat B. JOSEPHUS cum ardoribus caritatis suæ.

„ In oppido Cupertini Neritonensis Diocesis humilibus, piisque parentibus genitus, simillimam Beato Francisco Assisiensi nativitatem in stabulo sortitus est JOSEPH.

„ Prævenit eum Dominus in benedictionibus dulcedinis, & adhuc puerum a lethali morbo prodigiose liberatum adeo sapientem fecit apud illum, cujus est cum simplicibus fermocinatio, ut cœquales inter adolescentes vocitaretur *Boccaperta*, quod semiaperto ore, fixisque sursum oculis in sacrorum Mysteriorum contemplatione diutius ecstaticus hæreret.

„ Perfectioris vitæ sollicitus vocatum sensit ad Familiam Fratrum Conventualium, cui patruus, & avunculus nomen jam dederant.

„ Ab iis repulsus, non comiores expertus est Capuccinos, qui cum post novem menses quasi stupidum ineptumque a tyrocinio dimiserunt. Vertens tamen ipse prava in directa, & aspera in vias planas, redux ad Conventuales custodiam stabuli, & mulæ sibi in cœnobio Griptulæ commissam gratulatus est.

„ Verum qui minimum inter filios Jesse de gregibus sustulit ad thronum, hunc etiam Servum suum, quem mundus habebat in derisum & in similitudinem improprietatis, elevavit, ut sederet cum Principibus populi sui.

„ Ideoque ingenium rude, & litterarum, scientiarumque penitus expers supplevit magistra gentium Deipara, qua curante, a gravi iterum morbo convaluit, qua docente, duplex examen coram Episcopis Neritonensi, & Castrensi feliciter subiit, qua tandem auspice, ad sacros ordines Sacerdotium usque promotus est.

„ Cœlestibus hisce munitus præfidiis B. JO-

SEPH exultavit, ut gigas ad currendam viam mandatorum, & consiliorum.

„ Acerbissimum primo bellum corpori indixit, ne sentiret legem in membris suis repugnantem legi mentis suæ, & mirari potius, quam narrare quis posset insuetum vitæ genus, quo sequutus est Jesum, & hunc Crucifixum in labore, in paupertate, in angustiis per infamiam, & bonam famam.

„ Talis victus, ut a continuo non longe esset jejuniis; talis vestitus, ut nil præter nuditatis pudorem averteret; talis somnus ut non quietis, sed lectus doloris ejus esse videretur.

„ Talia demum reliqua, ut cilicia, flagra, catenulæ, lamina ferrea, alique cruciatus, quot seorsim plurium austeritati satisfecerunt, omnia in hunc unum junctim insævire consueverint.

„ Voluntariis tamen externis ærumnis longe prævaluerunt internæ, quæ a Deo datæ sunt ei purgationes.

„ Potuit B. JOSEPH recte comparari cum Theresia a Jesu, cum Angela a Fulgineo, cum Maria Magdalena de Pazzis in horribili biennali spiritus ariditate, ac dejectione, quæ eum in cœnobio Cupertinensi ad ultimos fere angores perduxit.

„ Potuit ipse similis dici Hilarioni, Antonio Abbati, & Philippo Nerio in tremendis colluctationibus dæmonum, de quibus sæpe sæpius fortiter, glorioseque triumphavit.

„ Potuit denique æmulari Bernardinum Senensem, Ignatium Lojola, JOSEPHUM A MATRE DEI in teterrimis ferendis calumniis, purgandisque suspicionibus, quibus modo Prælatorum Regulatum nutu, modo Sacræ Inquisitionis jussione e Cupertino Neapolim, mox Romam, deinde Assisium, postea ad Capuccinos Petræ Rubæ, Forosempronii, & Montis Veteris, ac denique Auximum varie traductus do lentissimam peregrinationem nescio, an exilium innocens quoad vixit, sustinuit. „ Hisce Deus tentans fidelem Servum, tamquam aurum in fornace probavit, & quasi

„ holo-

„ holocausti hostiam accepit illum . Quo-
 „ niam vero cum ipso erat in tribulatione ,
 „ eripuit eum , & glorificavit eum , & osten-
 „ dit illi salutare suum .

„ Porro si dematur biennium narrata
 „ jam spiritualis defectionis , reliquo vitæ
 „ tempore JOSEPH adeo superabundavit in
 „ delicias simplicitatis suæ , ut non cogno-
 „ scens litteraturam , introiverit in poten-
 „ tias Domini , & in mirabilibus ejus exer-
 „ ceretur .

„ Plures sane fuerunt , quibus ecstasis , &
 „ raptus , quibus prophetiæ , & scrutationis ,
 „ quibus miraculorum , & sanationum dona
 „ gratis sunt data ; sed forte non est inven-
 „ tus similis isti , in quem tot divisiones gra-
 „ tiarum ab uno spiritu , tot divisiones mi-
 „ nistrarum ab uno Domino , tot divi-
 „ siones operationum ab uno Deo , qui om-
 „ nia operatur in nobis , adeo effuse redun-
 „ daverint .

„ Paratum cor ejus ad ascensiones per
 „ caritatem tantum habuit de Deo , aut
 „ divinis cogitare , quantum a sensibus ab-
 „ strahi , ecstasice fieri , & in raptus æque
 „ frequentes , ac admirabiles quotidie ele-
 „ vari , plebeis , ac Proceribus , Principibus ,
 „ ac Præsulibus , & Summo etiam ipso Pon-
 „ tifice in rem præsentem obstupentibus de
 „ homine , qui in carne extra carnem , in
 „ mundo extra mundum esse videbatur .

„ Nil mirum hinc si aquam sapientiæ hau-
 „ riens immediatam a fontibus Salvatoris fu-
 „ tura prænoverit , arcana pandiderit , in-
 „ terna scrutatus fuerit , prout ei datum
 „ erat non per scientiam , quæ inflat , sed
 „ per caritatem , quæ ædificat in divinita-
 „ tis speculum intueri .

„ Nec mirum pariter si precibus impulsu
 „ adeo proximo jactis in eum , qui facit mi-
 „ rabilia solus , obtinuerit ægros jamjam
 „ morituros assurgere , famelicos saturari ,
 „ tempestates ac infortunia depelli , & muta
 „ ipsa animantia in laudem Factoris sui can-
 „ tu ; balatuque mirabiliter concurrere .

„ Sic vixit JOSEPH , & sic etiam in cœ-
 „ nobio Auximano sexagenarius obiit pretio-
 „ sa morte justorum , cui virtutes heroicæ

„ in non brevi ægritudine comitatum , Sacra-
 „ menta Ecclesiæ fortitudinem , extremus
 „ intensissimus divini amoris actus coronam
 „ immarcescibilem exhibentur .

„ Felix ipse , factus evangelicæ simplici-
 „ tatis exemplum intravit ut parvulus in re-
 „ gnum Cœlorum , ejusque gloriam testatam
 „ voluit Deus signis , ac prodigiis , certam-
 „ que reddidit Pontificium Beatificationis di-
 „ ploma , servatis servandis , quatuordecim
 „ ab hinc annis evulgatum .

„ Felix ipse quidem , qui in Cœlis est . At
 „ nos infelices in hac lacrymarum valle dif-
 „ ficillimis hisce temporibus novos antiquis
 „ addere cupimus apud Patrem misericor-
 „ diarum advocatos .

„ Inter eos igitur , BEATISSIME PATER , ad-
 „ numeretur quæsumus JOSEPH A CUPERTI-
 „ NO , cujus meritis tria jam post Beatifica-
 „ tionem miracula supremo SANCTITATIS
 „ VESTRÆ oraculo adscripta sunt .

„ Urgent in id vota Regum , & Princi-
 „ pum : multi hoc postulant Ecclesiastici Præ-
 „ sules , & hoc idem humillime implorat Se-
 „ raphicus Ordo Fratrum Conventualium ,
 „ ut clarissimus Heros , quibus olim in mi-
 „ nisterio , & in consortio fuit , vertatur in
 „ gloriam , proficiat in exemplum , statua-
 „ tur in Patronum .

Statim ac finem loquendi Advocati Consi-
 storiales fecerunt , cum omnes in genua an-
 te PONTIFICEM essent provoluti , R. P. D.
 Michael Angelus Giacomelli Archiepiscopus
 Chalcedonenſis epistolarum ad Principes a
 Secretis , Vaticanæ Basilicæ Canonicus , vir ec-
 clesiastica & prophana eruditione celeberrimus ,
 græcis , latinisque litteris quàmmaxime
 excultus , qui ab initio Consistorii in plano
 solii ad sinistram PONTIFICIS cappa indutus
 steterat , SANCTISSIMI PATRIS nomine in hunc
 modum respondit .

„ QUÆ de illustri totius vitæ sanctitate ,
 „ & miraculorum gloria BEATORUM
 „ JOANNIS CANTII , JOSEPHI CALASAN-
 „ CTII , ET JOSEPHI A CUPERTINO satis diser-
 „ te , copioseque modo sunt explicata ; pia

„ præterea & efficax de B. JOANNE CANTIO
 „ in Sanctorum numerum referendo Poloniae
 „ Regis, ac Præfulum, omniumque Ortho-
 „ doxæ illius Reipublicæ postulatio; tum DE
 „ BEATIS JOSEPHO CALASANTIO, ET JOSE-
 „ PHO A CUPERTINO inter Sanctos itidem nu-
 „ merandis humiles Religiosorum Ordinum,
 „ quibus in hac mortali vita nomen dede-
 „ runt, supplicationes; universæ denique
 „ in hac re Catholicæ Ecclesiæ flagrantissi-
 „ ma vota maximam SANCTISSIMO DOMINO
 „ NOSTRO pepererunt jucunditatem. Et SUM-
 „ MO quidem sacrarum rerum ANTIQVITATI,
 „ qui dux in via Domini universo Christia-
 „ no populo divinitus est constitutus, nihil
 „ gratius accidere potest & optabilius, quam
 „ in Catholica Ecclesia multiplicari sancti-
 „ tatis exempla, quo fideles tamquam in
 „ Christianæ vitæ specimina respicientes,
 „ flagrantiori studio ad ea imitanda in-
 „ cendantur. Propterea, quæ sit exempli
 „ vis agnoscens Beatissimus Paulus, memi-
 „ nisse præcipit Sanctorum Virorum¹, quo-
 „ rum, inquit, intuentes exitum conversa-
 „ tionis, imitamini & fidem. Delectatus est
 „ etiam idem SANCTISSIMUS DOMINUS NO-
 „ STER, sollicitari se tam ardentibus Catho-
 „ licorum Regum, & populorum studiis ad
 „ decernendos tribus his BEATIS VIRIS SAN-
 „ ctorum honores; quod eadem studia non
 „ aliunde animadverterit proficisci, quam
 „ ex pia fidelis populi devotione & deside-
 „ rio, ut BEATORUM gloria amplificetur in
 „ terris, quorum in Cælo jam sibi præsidium
 „ & patrocinium adsciverit. Sed hujus rei
 „ tanta est magnitudo, & deliberationis gra-
 „ vitas, ut BEATISSIMUS PATER existimet ad-
 „ huc intentiorem habendam esse curam &
 „ diligentiam, & quod in semipublicis
 „ Consistoriis propediem faciet, amplius si-
 „ bi esse consultandum cum his VENERABI-
 „ LIBUS FRATRIBUS SUI S. R. E. CARDINA-
 „ LIBUS, necnon cum Archiepiscopis, &
 „ Episcopis quid in tanta re fieri oporteat.
 „ Interea omnes & singulos hortatur, ut ora-
 „ tioni vacent, elemosynas faciant, jeju-
 „ nia celebrent, & per alia pia opera, qui-

„ bus quisque potest, jejunium ipsum * san-
 „ ctificent; talibus enim hostiis promeretur
 „ Deus; eumque exorent, ut de luce, quam
 „ inhabitat inaccessibili, radium in eorum
 „ mentes * demittat, qui sunt ministri, &
 „ dispensatores Mysteriorum Dei, & quod
 „ semper fecit & faciet, Ecclesiæ * sanctæ
 „ suæ, quæ est columna & firmamentum ve-
 „ ritatis, nunc maxime præsto sit; quo im-
 „ petrato omnipotentissimo auxilio, id fo-
 „ lum a SANCTITATE SUA decernatur, quod
 „ ad Dei honorem & gloriam, ad incre-
 „ mentum fidei, & ad Catholicæ Ecclesiæ
 „ exaltationem pertineat. Hæc disertissimis
 „ orationibus dudum habitis, jussit SAN-
 „ CTISSIMUS PATER suo nomine me respon-
 „ dere.

Eminentissimis Patribus, cæterisque, qui
 aderant cum benedictionem signo Crucis esset
 impertitus, finem Consistorio BEATISSIMUS
 DOMINUS NOSTER imposuit, ac Subdiacono
 cum Cruce præeunte, & a duobus Diaconis
 assistentibus, almæ Urbis Conservatoribus,
 ac reliqua familiarum turba associatus ad
 paramentorum aulam venit, sacrisque de-
 positis vestibus, interiora cubicula repetiit.

Consuetam, quam hic subiicimus indicendi
 formulam altero publico Consistorio ad VII.
 Idus Maii dictus fuit dies.

INTIMATIO

Per cursores faciendæ, domi quoque
 dimissa copia.

„ **S**abbato nona præsentis mensis Maii
 „ hora decima quarta alterum habebi-
 „ tur publicum Consistorium in aula regia
 „ Palatii Apostolici Quirinalis pro futura
 „ Canonizatione BEATORUM Confessorum
 „ HIERONYMI ÆMILIANI Fundatoris Cleri-
 „ corum Regularium Congregationis Soma-
 „ schæ, & SERAPHINI ab ASCULO Laici pro-
 „ fessi Ordinis Minorum S. Francisci Capuc-
 „ cirorum, necnon BEATÆ JOANNÆ FRAN-
 „ CISCÆ FREMIOT DE CHANTAL Fundatricis
 „ Ordinis Monialium a Visitatione S. Ma-
 „ riæ nuncupatarum juxta ritum in tran-
 „

„ factis

¹ Hebr. XIII. 7. ² Hebr. 13. 16. ³ I. Timoth. 6. 16. ⁴ I. Corinth. 4. 1. ⁵ II. Timoth. 3. 15.

„ facto publico Consistorio servatum.
 „ In eo de supra enunciatorum BEATORUM
 „ vivendi ratione, deque ipsorum virtutibus,
 „ ac miraculis per DD. Sacri Consistorii Ad-
 „ vocatos sermo fiet, & pro Canonizatione
 „ instabitur.
 „ Super primo verba faciet D. Advocatus
 „ Julius Cæsar Fagnani.
 „ Super secundo sermocinabitur D. Ad-
 „ vocatus Joseph Ascevolini.
 „ Super tertia vero orationem habebit
 „ R. P. D. Paulus Franciscus Antamori Sa-
 „ cræ Consistorialis aulæ Advocatus, non
 „ ab simili modo referendo, ac pro Canoni-
 „ zatione pariter instando.
 „ Orationibus absolutis, SANCTITATIS
 „ SUÆ nomine R. P. D. Michael Angelus
 „ Giacomelli Archiepiscopus Chalcedonenſis
 „ Apostolicarum litterarum ad Principes
 „ Secretarius, stans e sinistro folii latere,
 „ DD. Advocatis in genua provolutis, res-
 „ ponsum dabit.
 „ Ideo intimentur omnes, & singuli Emi-
 „ nentissimi, & Reverendissimi Domini Car-
 „ dinales, ut præfata sub hora ad Quirina-
 „ le Palatium accedant, Consistorio mox in-
 „ terfuturi cappis violaceis induti.
 „ Moneantur insuper Decani, seu anti-
 „ quiores Episcoporum Assistentium, & non
 „ Assistentium, Protonotariorum, Audito-
 „ rum Rotæ, Clericorum Cameræ Aposto-
 „ licæ, Votantium Signaturæ Justitiæ, Ab-
 „ breviatorum, & Advocatorum Consisto-
 „ rialium, quod collegas suos certiores red-
 „ dant, ut & ipsi cappis induti, publico
 „ Consistorio intersint.
 „ Intimentur quoque Gubernator Urbis
 „ Vice-Camerarius, Principes folii, Con-
 „ servatores Urbis, Magister Sacri Hospi-
 „ tii, necnon Sacrorum Rituum Congrega-
 „ tionis Secretarius, Fidei Promotor, cæ-
 „ terique soliti.

De Mandato SS. D. N. PAPÆ.

*I. Archiepiscopus Athenarum
 Apost. Cærem. Præfectus.*

Hoc pariter publicum Consistorium, qui
 Romæ morabantur Eminentissimi Patres,

nec adversa afflictabantur valetudine, præsen-
 tia condecorarunt sua: maxima etiam in eo
 Prælatorum omnium fuit frequentia. PON-
 TIFEX eodem, quem superius descripsimus
 ordine, eodemque apparatu gestatoria sella
 in Consistorium perductus solium conscendit,
 & Dominos Cardinales ad osculum manus
 sub anteriori ora pluvialis exhibitæ excepit.

Tum de BEATO HIERONYMO ÆMILIANO,
 illiusque laudibus præclarissimis omnium pri-
 mus Advocatus Julius Cæsar Fagnani lucu-
 lentam in hæc verba orationem habuit.

„ **M**ira sollicitudo, qua HIERONYMUM
 „ ÆMILIANI humana destitutum,
 „ divina protexit opes, & illa vicissim,
 „ qua protectus effudit amorem, vixit, ca-
 „ ritatem spirans post trium fere seculorum
 „ spatium, te, BEATISSIME PATER in par-
 „ tem vocant, ut quod tuæ potestatis est, im-
 „ pendas ad utriusque coronam Sanctorum
 „ fastis adscribas prodigiis communi patriæ
 „ servatum civem, quid una contulerit ad
 „ alteram, quid sit ad utramque consecutum
 „ brevi narratione complectar ego, ne vi-
 „ deatur opera temere implorari tua: homi-
 „ nis autem ætatem ita dispescam, ut cum
 „ per prima lustra sex quid affirmant certi,
 „ Scriptores non habeant, annum trigésimum,
 „ de quo constat divinis in eum miserationi-
 „ bus tribuam, quod inde fluxit ad quinquage-
 „ simum sextum, quo vivere desit retribuen-
 „ ti, si per hominem licet, HIERONYMO detur.
 „ Venetias unde Sanctorum fastis ad-
 „ scribere aut in sollempne huic Sanctæ Sedi
 „ patriam habuit anno, qui seculi XIV. nu-
 „ meratur octogésimus primus in lucem edi-
 „ tus ÆMILIANI. Angelum Æmiliani, Dio-
 „ noram Mauroceni parentes habuisse, va-
 „ num non fuerit indicasse, ne ignoretur,
 „ quid ætate matura contempserit, quæ
 „ possessa cælestibus commutaverit. Tyro-
 „ cinio bonarum artium, quod ingenui ju-
 „ venes subire solent fuisse excultum, non
 „ est, cur dubitetur, quod autem in eo non
 „ permanferit, sed anno decimo quinto re-
 „ cesserit avocatus belli motibus, & assecla
 „ martis conditioni temporum tribuendum.

„ For-

„ Fortasse tanti non erat humanis im-
 „ pensus erudiri modis, tempus certe ad-
 „ fuit, quo de se pronunciaret, misit ignem
 „ in ossibus meis, & erudiuit me. Coepit
 „ erudiri, cum primum stetit in acie Caro-
 „ lo VIII. lacefcente Venetos in patriam,
 „ siquidem rediit moribus valde comptior,
 „ quam discesserat ex eo quod sit castra fe-
 „ cutus adolescens non est, quod honestati
 „ morum creetur invidia. Habuit a mi-
 „ litia non multo post unde disceret, ver-
 „ sabiles humanarum rerum vices, quas te-
 „ terrimas ipse subivit, & extremas ex
 „ acerrimo Castris Novi propugnatore factus
 „ aduerso Marte captivus; tunc in ultionem
 „ diu propulsatae vis immanitate plusquam
 „ barbarica habitus manibus, ac pedibus
 „ vinctus in imo turris detrusus de se pro-
 „ nuntiabat, quod olim Regius Vates, ego,
 „ & mors uno gradu distamus, nisi quod sibi
 „ consuluit similiter ad Dominum, Domini-
 „ que Matrem, cum tribularetur, clama-
 „ vit, & exauditus est, illi namque Dei-
 „ para, cujus ad Tarvisinam aedem nudis pe-
 „ dibus se perrecturum voto spondit, ec-
 „ ce refulget auxiliatrix, claves porrigit,
 „ quibus compedes, & vincula solvat, eva-
 „ dat custodiam: evadit, at aliquantisper
 „ progressus offendit in hostium manipu-
 „ lum, quem declinare non posset, Dei Geni-
 „ tricem in novo discrimine rursus invocat,
 „ invocata rursus adest, fastaque viae dux
 „ hostium conspectui subtrahit, & Tarvi-
 „ sium manu ducit incolumem, captivita-
 „ tis, & libertatis instrumenta toto Tarvisi-
 „ nae aedis affixa perennarunt apud posteros
 „ utriusque beneficii memoriam.

„ Fugam iterato prodigio feliciter expedi-
 „ tam, dum recolo, subit animum recorda-
 „ tio veteris illius populi, quem Deus olim
 „ prodigiis eduxit de terra Aegypti, reduxit in
 „ terram Israel; ambo quidem voto, quod
 „ emisserant, ut se liberarent iter arripere,
 „ prodigiis utrique patuit; at ille postea
 „ protervus, versatilis, erransque corde,
 „ **HIERONYMUS** non solum constans, & fide-
 „ lis in propositis, sed semper anhelans,
 „ ut operaretur, quo retribueret magis,

„ cui patefacienda rei, ne mora fiat, ad-
 „ monet haec insignis prodigiosa liberatio-
 „ nis epocha.

„ Inter agmina virtutum, quarum repu-
 „ lit a se nullam merito, cujus esset assi-
 „ duus cultor insedit cordi caritas: haec enim
 „ cum Deum respiciat, & proximum, æmu-
 „ latur amplitudine sua latitudinem divi-
 „ narum miserationum, quibus effusis ad
 „ protegendum se fieret apta retributio;
 „ hominem, de quo loquor in Deum fla-
 „ grasse quammaxime conicitur quidem e
 „ multis, at in eo saltem relevatur orator,
 „ quod obiecto contineantur uno, & si
 „ summo. Dicam igitur, quod arctissime
 „ praecepta custodierit, & consilia, fidens
 „ amori, speique suae, fortunae bonis ab-
 „ dicatis tanta abstinentia vixit inops, ostia-
 „ tim sibi, suoque gregi emendicato victu
 „ ut Francisco Sforzia Mediolanensi duce
 „ aurum offerente adduci non potuerit, ut
 „ acciperet; dicam, quod adhibuerit opti-
 „ mos conscientiae moderatores, ac spiri-
 „ tualis doctrinae magistros, quorum unus
 „ Joannes Petrus Carafa, qui postea Pau-
 „ lus IV., quod intulerit ultro sibi malum
 „ poenae non semel, ut a malo culpa aver-
 „ teret homines, per quos Deum videret
 „ offendi; sed tam varia sunt numero, ge-
 „ nere, locis institutis officia, quibus ar-
 „ dens in Deum caritas est complexa proxi-
 „ mum, ut cum ex particularibus constent,
 „ ad singula si dilabatur exitum non sit habi-
 „ tura, quam crepida coercet oratio. Cir-
 „ cumsepta quidem finibus apparuit ab ini-
 „ tio, cum primum se Venetiis effudit,
 „ ad officia piissimi civis, in languentem
 „ patriam retulisset fortasse quisquam, nisi
 „ excessisset modum, at ubi consultum est
 „ patriae, postquam duobus ibi Nosocomiis
 „ insita orphanorum cura tam longe mana-
 „ vit, lateque se protendit, ut ejus ampli-
 „ tudo non unius frequentatissimae Metro-
 „ polis, sed Provinciarum sit vastitate metien-
 „ da. Florentissimis Venetae Ditionis urbi-
 „ bus ea tempestate tres Aërinnes bellum,
 „ lues, annonae caritas exitium intulerant,
 „ has cum videret **HIERONYMUS** cujuslibet
 „ in-

„ indigentes opis , suarum partium duxit , ut
 „ protectus protegeret , ereptus calamitate
 „ calamitatem depelleret , cumque omnibus
 „ cuperet , & omnia non posset unus , his præ-
 „ fertim constituit opitulari , quos nosset
 „ miseros magis , & innocentiores , orpha-
 „ norum calamitas cor pupugit vehemen-
 „ tius , illorum saluti se devovit , hæc quam
 „ non solum ipse susciperet ex instituto , sed
 „ ubique , quibus posset , ingereret , hæsit cor-
 „ di cura . Felix urbs , insula , pagus , quam
 „ non fabulosus hic Prometheus ingreditur ;
 „ quidquid ætatis immaturæ disperferat ,
 „ enuntiata malorum colluvies colligit , &
 „ tutatur unus , pro singulis , qui disparue-
 „ rant unus constituitur in civitatibus urba-
 „ nis familiis parens . Ab adjacentibus insu-
 „ lis Burrano , & Manurbia , digressus ad
 „ oras mediterraneas orphanis Brixie recol-
 „ lectis e triviis domum constituit , in ci-
 „ vitate Bergomensis pueris duas , puellis
 „ unam , nec non septa mulieribus , ubi ab-
 „ scondant se , quod fuisse pœniteat im-
 „ pudicas , in Gallia Cisalpina Novomachi
 „ pueris duas , in pago Somaschæ , quæ po-
 „ stea sedes Congregationi fuit , unam ; pro-
 „ perat inde Mediolanum , ut fiat adjutor
 „ his , a quibus parentes avulserat horren-
 „ da lues , & certæ sedis extorres errare non
 „ sinit ; advolat inde Papiam , facitque
 „ similia , nec nova dum creat obliviscitur ,
 „ aut habet pro derelicto priora , veluti pa-
 „ renti nova , quæ suboritur proles addit
 „ gaudium , nec minuit , quod sit sollicitus
 „ de prioribus . Sollicitudo jam major evase-
 „ rat , quam ut singulis ab uno præfertim , qui
 „ corpore præsens non esset , posset impendi ;
 „ orta proinde necessitas est sancienti regu-
 „ las , quibus operis firmitati consuleretur ,
 „ ratio constaret educationi puerorum pa-
 „ randis , impendendisque subsidiis : accitis
 „ quos in plerisque locis constituerat sui vi-
 „ carios viris , Somaschæ deliberatum est ,
 „ ut in civitatibus instituerentur honesti vi-
 „ ri , qui satagerent , ne deessent orphanis
 „ unde viverent ; cura vero spiritualis , &
 „ corporalis illorum salutis inesset ipsi Con-
 „ gregationi , quæ sibi nomen assumeret in-

„ fervientis pauperibus . Hæsit Somaschæ
 „ HIERONYMUS ? Hæret aqua mihi ; se ca-
 „ veis insinuat , abdit se montibus ignis ,
 „ quem late vagantem , non ut destruat , &
 „ absumat , sed ut colligat , & congreget
 „ per Galliam Cisalpinam sum comitatus , &
 „ Insubriam . Quis penetravit ignes , quibus
 „ intra viscera furentibus ardent Etna , Ves-
 „ suvium ? In vertice montis , qui Somaschæ
 „ imminet posuit sibi nidum , proximis in
 „ cryptis habitant piissimi viri , quos secum
 „ ducit ; at erumpunt , & se produnt exte-
 „ rius ex ignitis montibus Vulcani , quod
 „ in caritate necesse magis est , ut fiat , quæ
 „ latere nequit , quæ respicit proximum ,
 „ nequit oblivisci HIERONYMUS orphano-
 „ rum , quos ut pater diligit , transfert ex
 „ his nonnullos ad humilem casam , quam
 „ paraverat in exigua proxima valle , ut ne
 „ loco quidem disjunctos habeat , his & in sub-
 „ jecta Somascha degentibus , ut ministret ,
 „ erumpit e vertice montis , & transmittitur
 „ ignis . Invexi de ignitis montibus allego-
 „ riam , quoniam non succurrit aptior , quæ
 „ caritatis , nunc se recolligentis in Deum ,
 „ nunc expandentis in proximum vices ex-
 „ primerem , dum consistit Somaschæ . Cæte-
 „ rum quod vulcanis accidit , ut loco conti-
 „ neantur uno , nec seprodant alibi non qua-
 „ drat in caritatem . Illos namque certis
 „ terris natura fixit , quas sulphure ditavit ,
 „ & nitris , quibus aluntur , ubique sibi pa-
 „ bulum parat caritas , exardescit ubique .
 „ Mirum propterea non fuerit , si is , qui
 „ videbatur Somaschæ sibi præstituisse finem ,
 „ rursus redeat ad initia Venetias , ut inchoa-
 „ ta periciat , lustret , ac foveat , quas Ve-
 „ ronæ , Bergomi , Brixie suscitaret flam-
 „ mas , donec Somaschæ se restituat , obi-
 „ tum , quem sibi vaticinatus est imminere ,
 „ qualibet in corpus asperitate præoccupatus .
 „ Intimiores , quos quærit avolatura
 „ caritas recessus , præbet horrida specus
 „ ab exigua valle non longe dissita , quæ
 „ adhuc hodie dicitur Eremus . Ita fortas-
 „ se cum fragore ignes e Cælo dilapsi per
 „ gyros assumpto , quem vi ventorum con-
 „ ceperant , impetu , delitescunt , ut dissol-

„ van-

„ vantur, nisi quod illi terruere primum, hic
 „ benefaciendo pertransiit. Soliloquia, qui-
 „ bus anima liquefit incolentis eremum, Deus
 „ scit, in quem diriguntur, non habet,
 „ quod agat nisi, ut se devoret ignis, cujus
 „ in imo terræ tota colligitur vis, quoniam
 „ sepultum mihi scrutari non datur, exe-
 „ quar, quod exterius, agente HIERONY-
 „ MO superest. Brixia congregatis Orpha-
 „ notrophiorum Rectoribus, ut omnium fir-
 „ mitati consulatur, & saluti quasi suprema
 „ disponens, adest eremi incola, reverso
 „ non eremitica cavea, sed quam sibi pa-
 „ raverat domus in valle Somaschæ sit do-
 „ micilium, non enim cessans obiturus est,
 „ sed qualis advenerat operans misericordi-
 „ ter, nec in unius dumtaxat genus ætatis,
 „ sed indiscriminatim omnes, ne quid de-
 „ sit amplitudini caritatis consumata sit in
 „ exitu. Exarserat in valle, quam divi Mar-
 „ tini vocant, instar pestis serpens maligna
 „ febris, ipse dum pauperum rusticorum,
 „ domus inivit adjutor, effert humeris, &
 „ condit humo cadavera, inficitur tæbe,
 „ deceditque annum agens ætatis quinqu-
 „ gesimum sextum. Ita caritas porrexit ipsa
 „ sibi claves, ut exiret ab ergastulo corpo-
 „ ris, quemadmodum Deipara captivo por-
 „ rexerat, ut exiret de custodia turris,
 „ quam prospere fuga procederet, hilaritas
 „ vultus, a quo spiritus avolaret, expres-
 „ sit. Contemplaturi, quem amiserant uni-
 „ versi, qua late protenditur divi Martini
 „ vallis accolæ decem confluxere diebus ad
 „ exuvias mortalitatis; exinde, quod con-
 „ tineres illas tibi celebritas nominis, &
 „ fama, Somascha; obscurum oppidum esse
 „ non sinunt, ad HIERONYMI tumulum, fer-
 „ vet ubi cultus, & devotio populorum,
 „ patrata, quæ sunt apud te prodigia. Per-
 „ venit ardor quidem postremis, at prodi-
 „ gis coruscavit in te primum, ubique po-
 „ stea. Novissima recensebo, quæ futura
 „ sint appendix iis, quibus Venetus, Tar-
 „ visinus, Brixienis, Bergomensis, Papi-
 „ ensis, Mediolanensis abundant Processus.
 „ Quod seculi, quo vivimus anno trigesi-

„ mo septimo, Venetiis Hieronyma Dori-
 „ chelli repente convaluerit ab inveteratis,
 „ quibus affixa diu lecto jacebat morbis,
 „ quod anno trigesimo octavo Puer septen-
 „ nis a comitali probatum sibi decreto af-
 „ seruit Benedictus XIV., BEATUMQUE pro-
 „ nuntiavit HIERONYMUM, cujus ope hæc
 „ facta sunt implorata. Bina post hæc acta
 „ similiter impulerunt te, quod anno, qui
 „ fluxit proximus huic pronuntiares esse lo-
 „ cum, quod in Sanctorum numerum rela-
 „ tio fiat, quam cum ab obitu statim ca-
 „ ritas eminens, populorum cultus urgerent,
 „ & Cælum per prodigia, percipi nequit, cur
 „ tamdiu mora facta sit oraculis tuorum,
 „ Prædecessorum, nisi quia CLEMENTI TER-
 „ TIODECIMO concivis ÆMILIANI divio
 „ consilio Sanctorum fastis reservabatur in-
 „ scendus.

„ Ulterior ne mora fiat, sed quampri-
 „ mum vox exeratur tua Dynastæ suppli-
 „ cant, & urbes, præsertim quibus hæsit
 „ orphanorum cura, Patriarcha Venetus, &
 „ Serenissima Respublica, quæ spectatissi-
 „ mum Senatorem bellicis a conflictibus re-
 „ ducem magis est admirata demissum con-
 „ tempta toga, dispersis in pauperes opi-
 „ bus orphanorum ministrum, quam Dicta-
 „ tores, & Consules olim suos. Cinnam-
 „ tos, Serranos post emeritas lauros angusta
 „ domo receptos, aut insudantes aratro
 „ Romana suspexerit, supplicat enixis, quam-
 „ maxime potest precibus, quæ in Christia-
 „ na Republica plurimum se commendat ob
 „ eam, quam juventutis educationi sollerter
 „ impendit operam Somaschorum Familia.

Post Advocatum Fagnani statim assurgens
 Josephus Ascevolini Romanus de BEATO SE-
 RAPHINO AB ASCULO, seu A MONTE GRA-
 NARIO diserte, ac facunde sic instituit sermo-
 nem.

„ **B**enedictus Dominus¹ Deus Israel a se-
 „ culo, & usque in seculum, qui di-
 „ ves² in misericordia propter nimiam ca-
 „ ritatem, qua dilexit nos, nova semper in-
 „ stau-

¹ Psal. 40. v. 14.

² Ephef. 11. v. 4.

„ staurat exempla virtutum, quarum a¹ fo-
 „ lis ortu usque ad occasum coruscante ful-
 „ gore, & maximum Ecclesie suae decus,
 „ & firmissimum nobis praesidium compara-
 „ tur. Testis, PATER BEATISSIME, JOANNES
 „ CANTIUS, testis CALASANTIUS, testis
 „ AEMILIANUS, testis JOSEPHUS A CUPERTI-
 „ NO, quibus quam² magna fecerit, qui
 „ potens est, quantisque adhuc in ipsis si-
 „ gnis, ac virtutibus operetur, ita probe
 „ intellexisti, ut de iis inter Caelites sollem-
 „ ni ritu quamprimum cooptandis, omni-
 „ bus spiritali jucunditate latantibus, in-
 „ Domino constitueris. Testis denique & is
 „ quidem amplissimus; Picenae Provinciae
 „ Ordinis Capuccinorum, atque Catholicae
 „ Ecclesiae ornamentum praestantissimum,
 „ SERAPHINUS AB ASCULO; quem dicere
 „ idem est ferme, ac laudibus virtutem ef-
 „ ferre; quemque tantis⁴ gratiae suae divi-
 „ tiis magnificavit Omnipotens, ut dignif-
 „ simus profecto sit, qui in sublimi cum
 „ illis Ecclesiae vertice reponatur, ut⁵ cun-
 „ ctis eluceat, qui in hac totius orbis ter-
 „ rarum versantur domo, & qui ex illo lu-
 „ men acceperint, Caelstem Patrem glori-
 „ ficent, atque collaudent. Illud enim de
 „ ipso non minus vere, quam magnifice po-
 „ test equidem praedicari⁶: perfectum ab-
 „ solutumque virtutum chororum possedisse;
 „ ac quibus reliqui singulis antecelluerunt,
 „ ea cuncta solum ipsum fuisse mirabiliter
 „ assequutum. In omnium jamdiu ore san-
 „ ctissime ab eo gesta versantur, & publicis
 „ sunt adeo celebrata sermonibus, quam ut
 „ heu oporteat recensere, & coram te prae-
 „ sertim, PATER BEATISSIME, qui non mo-
 „ do cuncta pulchre cognoscis, animoque
 „ complecteris; sed ejus, ut de reliquis ta-
 „ ceam, effutissimam in pauperes caritatem
 „ ita in te exprimis, ut illum potissimum
 „ tibi imitandum proposuisse videaris; nec
 „ casu atque fortuito, sed singulari aeterni
 „ Numinis erga te beneficio, sollemnem

„ ipsius consecrationem tibi reservatam me-
 „ cum omnes existiment⁷. Verum cum hu-
 „ jusmodi commemoratio virtutum in san-
 „ cta fidelium congregatione prolata, ple-
 „ na sit aedificationis; & merita quoque in
 „ hoc ejus, qui laudatur, accrescant, quod
 „ plures sua laude proficiant; quae Domi-
 „ nus in SERAPHINO posuit⁸ prodigia super
 „ terram, qua potero brevissima oratione
 „ complectar. Quamquam enim ea sunt pro-
 „ fecto, quae vim omnem dicendi superant,
 „ animabitur⁹ tamen ipsius meritis sermo;
 „ quamvis tepentis ingenii, & quod jacet
 „ verbis, ita elevabitur rebus, ut ad prae-
 „ clarissimi viri causam ex communi fide-
 „ lium voto quam citissime absolvendam te
 „ vehementius excitaturum esse confidam.
 „ Uti omnium ferme Sanctorum primor-
 „ dia vitae, sic SERAPHINI magnis sunt il-
 „ lustrata virtutibus: vix enim a Hierony-
 „ mo, ac Theodora praesertim (ex quibus
 „ non genere quidem, sed moribus, pie-
 „ tateque conspicuis, natus est anno 1540.
 „ in oppido Montis Granarii Firmanae Dio-
 „ cesis) prima Catholicae Religionis docu-
 „ menta percepit; adeo in Deum puer exar-
 „ sit, ut non jam solum de eo bene sperare,
 „ sed etiam confidere possent sui ad sum-
 „ mum sanctitatis fastigium perventurum.
 „ Quasi praecurisset aetatem ratio¹⁰, nihil
 „ unquam puerile gessit in opere: solus fu-
 „ giebat consortia omnium; pergebat ad
 „ templum Domini, & ibi adorabat Domi-
 „ num Deum suum; Divinis mysteriis inte-
 „ resse, atque inservire; Sacris Canticis, va-
 „ riisque precibus operam dare; in abdita
 „ ad orandum loca secedere, in oratione
 „ ingemiscere; ad Dominum clamare, &
 „ justitiam diebus, ac noctibus meditari;
 „ officia erant, quibus unice delectabatur.
 „ Haec¹¹, & his similia secundum legem
 „ Dei SERAPHINUS observans, non secus ac¹²
 „ puer Samuel proficiebat, atque cresce-
 „ bat, & placebat tam Domino, quam ho-
 „ „ mini-

B b

1 S. Leo Serm. 85. in Nat. S. Laur.

2 Luc. 1. v. 49.

3 S. Gregor. Naz. Orat. in laud. M. Athan.

4 Ephes. 2. v. 7.

5 S. Gregor. Nyss. in Encom.

S. Ephr. Syri.

6 Idem ibidem

7 S. Hilar. Arel. in vita S. Honorati in Praefat.

8 Psal. 45. v. 9.

9 S. Hilar. Ibid.

10 Tobie 1. v. 4. 5. 6.

11 Tob. 1. v. 8.

12 Reg. 1. 2. v. 26.

„minibus ; quum pater summa rei familia-
 „ris inopia laborans ipsius operam villico
 „cuidam locavit, ut sibi ad victum neces-
 „saria armentorum custodia compararet.

„Quo in officio dici vix potest, quam
 „immobilis in Dei timore permanerit, &
 „ad perfectam cumulatamque virtutem as-
 „sequendam toto pectore incubuerit¹. Si-
 „quidem eum, qui inter justos primus re-
 „censetur, Abel imitatus, non ex ovium
 „gregibus, neque ex adipe sacrificia Do-
 „mino obtulit, verum absque sanguine, ra-
 „tionabile obsequium, laudis hostia, & vi-
 „tæ puritate sacrificavit.

„Pascentibus enim per diem armentis
 „semper in oratione cum lacrymis persi-
 „stebat; mox nocte incumbente, & grege
 „in stabulum coacto² longas iterum oratio-
 „nes orabat. Simplici fere pane contentus,
 „atque, ubi sitis urgebat, aqua, ab his quo-
 „que stans diebus penitus abstinebat³: nun-
 „quam cum ludentibus se miscebat: nun-
 „quam cum his, qui in levitate ambulant,
 „participem se præbebat. Quid plura? An-
 „gelicam potius, quam humanam vitam
 „agere videbatur, atque eo jam brevi per-
 „venerat, ut sibi acceptissimum dives in
 „retribuendo Dominus prodigio coram ho-
 „minibus declararet,

„Etenim die quadam, cum pro singula-
 „ri sua in Deiparam pietate sacram & re-
 „ligione, ac Pontificum indulgentiis cele-
 „berrimam Ædem Lauretanam cum sociis
 „peteret, & in ipso itinere ad Potentiam
 „flumen pervenisset; ita hoc⁴ alvei sui ri-
 „pas, quasi Jordanis in tempore messis, ex-
 „pleverat, ut trajici nequaquam posset.
 „Doluit ad hæc SERAPHINUS, & aliquantif-
 „per oculis in Cælum defixis⁵, qui viam
 „fecit in mari, suppliciter adoravit: tum
 „Numine afflatus flumen præceps ingressus,
 „mirabile visu!⁶ Ambulavit super aquas:
 „& sustentante fide, quem unda merisset,
 „sicco pede transiit,

„Hoc tanto, tamque insigni prodigio
 „commoti vehementer itineris focii, & qui
 „aderant reliqui¹⁰ stupebant omnes, & mi-
 „rabantur adinvicem; ipse vero¹¹ cum om-
 „ni humilitate, & lacrymis laudabat Do-
 „minum Deum suum.

„Interea Hieronymo ejus patre vita fun-
 „cto, SERAPHINUS, qui adeo in solida pie-
 „tate securus, & sine ulla offensione pro-
 „fecerat, a Silentio fratre natu majore,
 „domum revocatus (ut eo in cæmentaria,
 „quam exercebat, arte adjutore uteretur)
 „in summum periculum, discrimenque vir-
 „tutis adducitur,

„Verum qui adhuc magnus, multo dein-
 „ceps major. Quo enim frater, aspero in-
 „genio vir, & efferata natura, in ipsum
 „arti minus idoneum, durius animadver-
 „tebat; eo id fortius, mira vultus hila-
 „ritate, & animi patientia perferebat,
 „atque eo constantius in jejuniis, & ora-
 „tionibus perseverabat, quo ab iis ipsum
 „abducere ille asperius nitebatur; jam tum
 „lætabile sibi ducens¹² pro nomine Jesu
 „contumeliam pati.¹³ Utque ignis flatu pre-
 „mitur, ut crescat; & unde quasi extin-
 „gui cernitur, inde roboratur; sic ipse a
 „fratre tentatus, non modo nullum pieta-
 „tis detrimentum fecit, sed ejusdem laude
 „quotidie crevit; & quo acrior probatio
 „fuit, eo magis idoneus evasit ad nova Om-
 „nipotentis Dei charismata capienda: in-
 „quibus illud equidem eximium duxerim,
 „quod cum forte christianis præstantem,
 „puellam moribus Dionysii Chartusiani de
 „Novissimis librum perlegentem audivisset;
 „tantum ei timorem extremi Judicii seve-
 „ritas injecit, ut ad eam evitandam de ri-
 „gidissimo Capuccinorum Instituto ample-
 „ctendo (puella eadem non sine cælesti ali-
 „quo instinctu monente) cogitaverit.

„Quominus cogitata perficeret; dæmon
 „omni conatu se opposuit; verum in pro-
 „posito perseverans, non ante a lacrymis,
 „&

1 Tob. 2. v. 14.

2 Nys. in vita S. Ephr. Syri.

3 Tob. 3. v. 11.

4 Matth. 23. v. 14.

5 Tob. 3. v. 17.

6 Jos. 3. v. 15. Eccles. 24. 36.

7 Habacuc. 3. v. 15.

8 Matth. 24. v. 29.

9 Serm. 192. in Cath. S. Petri
in Append. August.

10 Act. 2. v. 19.

11 Act. 2. v. 19.

12 Act. 5. v. 41.

13 S. Gregor. M. Mor. 26.
cap. 10.

„ & repetitis precibus destitit, quam in il-
 „ lum Ordinem, velut in arcem tutissimam
 „ se recepit: quod Æsii tandem sexdecim
 „ annos natus, inter Laicos adscriptus, in-
 „ genti alacritate, pioque gaudio est con-
 „ sequutus.

„ Cancellis, ut ita dicam, sublatis, qui-
 „ bus domi SERAPHINI religio veluti coerce-
 „ batur, mirum profecto, quam late vagari
 „ coeperit! Ita namque provectiores quos-
 „ que statim virtute superavit, ut ¹ proba-
 „ tio ejus multo pretiosior auro, quod per
 „ ignem probatur, inveniretur; ac omnes
 „ admiratione Patres permoti faterentur,
 „ se hominem adeptos, qui veterano cui-
 „ que & exemplo, & incitamento esse
 „ posset.

„ Atque utinam quæ summa in tyrocinio
 „ præbuit exempla virtutum possem heu di-
 „ stincte singula recensere! Sed modus mi-
 „ hi in dicendo quærendus, ne nullis pro-
 „ pe spatiis, ac terminis circumscripta in-
 „ mensum excrescat oratio; nec flores,
 „ cum fructus suppetant uberrimi, videar
 „ collegisse.

„ Magna illa quidem, BEATISSIME PA-
 „ TER, atque præclara; sed cum iis mini-
 „ me comparanda, quorum splendore SE-
 „ RAPHINUS, votis sollemniter de more nun-
 „ cupatis, novisque veluti vinculis Christo
 „ vehementius obstrictus ², quasi vas auri so-
 „ lidum, ornatum omni lapide pretioso in
 „ domo Domini enituit.

„ Quamquam quid primum, aut quid ma-
 „ ximum ex ipsius laudibus commemorem?
 „ Aut quid rerum copia, ac magnitudine
 „ pene obrutus prætermittam?

„ Dicamne obedientiam, qua tanta præ-
 „ ter cæteros excelluit, ut summum, quoad
 „ vixit, illi jus fuerit nihil arbitrio suo age-
 „ re; per omnia ad nutum superiorum, po-
 „ testatemque pendere? Dicamne miram-
 „ prorsus alacritatem, qua senio quoque con-
 „ fectus, viribus fractis, ac valetudine ve-
 „ hementer affecta, rigidissimam Ordinis di-

„ sciplinam severe adeo custodivit, ut se-
 „ veriorum etiam oculos in se converteret?
 „ Paupertatem ne prædicabo, quam ita ad
 „ extremum usque constantissime coluit, ut
 „ ipsum veluti absolutissimum evangelicæ
 „ paupertatis exemplum omnes suspice-
 „ rent? Angelicumne referam castitatis can-
 „ dorem, quo in hominum etiam frequen-
 „ tia ³, sicut lilium inter spinas, ita noster
 „ effloruit, ut fama sit (SERAPHINI ipsius,
 „ multorumque doctrina, & integritate præ-
 „ stantium virorum, qui ejus conscientiam
 „ perspectam, & exploratam habuerunt te-
 „ stimonio firmata) nullam unquam carnis
 „ tyrannidem sensisse, nullam mente cogi-
 „ tationem impuram versasse?

„ Dies me deficeret, nec exitum inve-
 „ niret oratio, si per totam SERAPHINI hi-
 „ storiam, perque omnia virtutum genera,
 „ vellem pervagari; & distincte ac suo quæ-
 „ que lumine, vultu, habitu demonstrare,
 „ distinguere, explicare.

„ Quamobrem ⁴ cum omnium in caritate
 „ contineatur summa virtutum, & ⁵ qui ma-
 „ net in caritate, ita in Deo maneat, ut
 „ unus, auctore ⁶ Bernardo, cum eo spiritus
 „ fieri, & deificari quodammodo videatur;
 „ si postquam ⁷ perfectam in ipso caritatem
 „ Deum ordinavisse demonstrabo, eximia
 „ ipsiusmet sanctitati me arbitrabor cumu-
 „ late satisfacisse; videbor id mihi jure pro-
 „ fecto vindicare.

„ Tam vehementer porro divina hac ca-
 „ ritate, tam mirabiliter SERAPHINUS exarsit;
 „ ut quod de Honorato Lugdunensis Euche-
 „ rius, non ego de ipso dubitem affirmare:
 „ SERAPHINI scilicet ⁸ pingendam vultu, si
 „ caritas ipsa exprimenda esset, in vultum.

„ Divinis enim tantum amandis a pueri-
 „ tia assuetus ⁹, quibusdam veluti gradi-
 „ bus, duce gratia, proficiens, non solum
 „ eatenus Dominum diligebat, ut præ illo
 „ reliqua omnia nihili haberet, quæ carita-
 „ tis præcipua est pars, sed inerat in amo-
 „ re vis, atque voluptas mira profus, ut

B b 2 „ quid-

¹ I. Petr. 1. ver. 7.

² Eccl. 50. v. 10.

³ Cant. 2. v. 2.

⁴ S. Leo Serm. 10. de Quadr. cap. 4.

⁵ I. Joann. 4. v. 16.

⁶ De diligendo Deo cap. 10.

⁷ Cant. 2. v. 4.

⁸ S. Hilar. Arel. ubi supra cap. 6.

⁹ S. Bernard. loc. cit. cap. 15.

„ quidquid ageret , perpetua ferme oratio-
 „ ne Deo jungi , atque inhaerere contende-
 „ ret : quidquid adspiceret , quidquid ani-
 „ mo volveret , in Dei cogitationem , amo-
 „ remque jucundissime traheretur : & quan-
 „ tislabet pressus curis , ac molestiis fatiga-
 „ tus , in unius Dei recordatione , & quasi
 „ amplexu per summam delectationem ac-
 „ quiesceret .

„ Propterea non illud profecto mirum ,
 „ si in apertos quandoque ignes fervens in
 „ pectore caritatis ardor excitaretur , fractif-
 „ que , ut ita dicam , repagulis , ita foras
 „ erumperet , ut caelesti SERAPHINUS lumine
 „ toto corpore coruscaret , & suspensus aere
 „ mirabiliter in ecstasim suavissimam rape-
 „ retur : quod ipsi divina potissimum medi-
 „ tanti , vel Sacrum Eucharistiae Mysterium
 „ obeunti , aut Missae sacrificio inservienti ,
 „ sapius certe obtigisse compertum est .

„ Acerbissimam praeterea Christi mortem
 „ non sine uberrimis lacrymis , intente se-
 „ cum quotidie meditans , & in semetipsum ,
 „ quasi tanti sceleris auctorem , exardesce-
 „ bat , & generoso compatiendi studio fla-
 „ grabat . Vidisses itaque nunc Christi pedi-
 „ bus advolutum noctes integras suspiran-
 „ tem , lacrymantemque : nunc tabulis , vel
 „ nuda humo cubantem , corpus inedia , vi-
 „ giliisque enectum perbrevis trium horarum
 „ somno ludificantem potius , quam recrean-
 „ tem . Vidisses cilicio asperrimo indutum ,
 „ ac flagellis armatum , sese nocte intempe-
 „ sta acerrime cadentem , conterentemque ;
 „ & omnia semper , quae ullam possent af-
 „ flictae carni delectationem , aut levamen
 „ afferre , constantissime refugientem . Vi-
 „ didisses acerbissima , & contumeliosa quaeque
 „ pro nomine Jesu incredibili plane patien-
 „ tia non tollerantem modo , sed anxie adeo
 „ perquirentem , ut plus ex sui contemptu ,
 „ ac ludibrio hauriret voluptatis , quam alii
 „ ex vulgi plausu , fausta acclamatione
 „ percipiunt . Vidisses denique inter suspi-
 „ ria , ac lacrymas a supremo Ordinis Prae-
 „ fecto infideles adeundi copiam enixe ro-
 „ gantem , ut ibi martyrii palmam , cujus

„ avidissimus erat , acquireret .

„ Ex quo eximium illud efficitur , quod
 „ praeter omnibus in Honorato celebrandum
 „ duxit Hilarius ¹ : ei ad martyrium qui-
 „ dem tortores , non animum defuisse .

„ Fuit haec , BEATISSIME PATER , SERAPHI-
 „ NI excelsa , atque incredibilis in Deum
 „ caritas . Quid vero de illa dicam , qua ho-
 „ mines ita dilexit , fovit , omnique officio-
 „ rum genere recreavit , ut solo proximo-
 „ rum bono natus propemodum videretur ?
 „ Omnibus ² cum Apostolo omnia factus in
 „ id solum perquam studiose , ac diligenter
 „ incumbit , ut aeternae omnium saluti con-
 „ sulat ; quibuscumque omnium egestatibus ,
 „ qua potest ope , prospiciat ; omniumque
 „ simul spiritus , ac corpora tueatur ³ . Im-
 „ piger , festinus , infatigabilis , prout cu-
 „ jusque naturam , ac mores perspicit , hunc
 „ secreto , illum palam , hunc severus , il-
 „ lum blandus aggreditur ⁴ : instat oppor-
 „ tune , importune ; arguit , obsecrat ; er-
 „ rantesque animos ad rectum salutis iter
 „ omni ratione conatur adducere . Rudes
 „ ad religionem informat ; pietate in Deum
 „ praestantes confirmat , laxiores inflammat ,
 „ atque omnium mores ad christianam mo-
 „ destiam componit .

„ Memorat adhuc Asculum , quae pro sum-
 „ ma sua in proximos caritate strenue ibi
 „ praestitit SERAPHINUS , ut ab alearum lu-
 „ do (quem non sine crimine esse intelle-
 „ xerat) eidem indulgentes averteret : ut
 „ sceleratorum hominum , qui urbem , ac
 „ templum princeps ingressi ferrum , flam-
 „ mamque minitabantur , impetum retun-
 „ deret , omnesque a proposito deterrens , ad
 „ bonam frugem adduceret : ut diuturnis
 „ odiis inter se dissidentes civium familias ,
 „ depositis simultatibus , ad pristinam con-
 „ cordiam revocaret : ut improbo praedo-
 „ num duci , qui gravi accepto vulnere ,
 „ in summo non minus corporis , quam ani-
 „ mi periculo versabatur , christianam
 „ opem afferret .

„ Quid referam in carcere detentos , æ-
 „ grotantesque ? Quos frequenter adibat ,
 „ huma-

¹ *Loc. cit. cap. 8.*   ² *I. Corinth. 9. v. 22.*   ³ *S. Hilari. loc. cit. cap. 3.*   ⁴ *II. ad Timoth. 4. v. 2.*

„ humanissime complectebatur, sedulo mi-
 „ nisterio recreabat, rudes instituebat, moe-
 „ rentes consolabatur, & verbis plane divi-
 „ nis, atque caelestibus erigebat.

„ Ipius denique in pauperes misericor-
 „ dia, quam per Deum immortalem effusa!
 „ Quam vere, confidenterque cum Jobo po-
 „ terat SERAPHINUS apud Dominum profi-
 „ teri: Si negavi quod volebant paupe-
 „ ribus, & oculos viduae expectare feci: si
 „ comedi bucellam meam solus, & non co-
 „ medit pupillus ex ea: si despexi pereun-
 „ tem, eo quod non habuerit indumentum,
 „ & absque operimento pauperem: quia ab
 „ infantia mea crevit mecum miseratio, &
 „ de utero matris meae egressa est mecum!

„ An itaque mirabimur tot, tantisque SE-
 „ RAPHINI virtutibus plurima ad amplitudi-
 „ nem, & gloriam divinitus adjuncta signa,
 „ atque prodigia? Mirabimur augustissimam
 „ Virginem Mariam sese ipsi spectandam in-
 „ credibili benignitate praebuisse! Mirabimur
 „ intima cordium arcanam penetrasse; futura
 „ praevidisse; innumeros ferme vario morbo-
 „ rum genere in extremum vitae discrimen ad-
 „ ductos, solo Crucis signo pristinae florentique
 „ sanitati restituisse? Mirabimur magnam a-
 „ deo² languentium caecorum, claudorum,
 „ aridorum multitudinem, quo ab infirmitati-
 „ bus sanarentur, ad ipsum quotidie confluxis-
 „ se; ut valde commotis, molesta populi fre-
 „ quentia, Montis Granarii Patribus, in As-
 „ culanum coenobium amandare oportuerit?

„ Miremur potius ipsum, tametsi esset
 „ jam Caelo par, nullis tamen recte factis
 „ contentum, bona sibi deesse omnia deplo-
 „ ravisse; sese peccatorum maximum con-
 „ stanter existimasse; ac³ semper in sum-
 „ mitate virtutum positum, semper quo cre-
 „ scere posset anxie concupivisse.

„ O divinam, atque incredibilem hominis
 „ sanctitatem! O te, SERAPHINE, singula-
 „ rem, ac beatissimum! Qui⁴ in multa pa-
 „ tientia, in vigiliis, in jejniis, in casti-
 „ tate, obedientia, suavitate, in caritate

„ non ficta tantam coram Domino gratiam
 „ invenisti! ⁵ Euge Serve bone, & fidelis
 „ intra in gaudium Domini tui.

„ Jamque, PATER BEATISSIME, sexagena-
 „ rio major, diuturno pectoris morbo, quem
 „ omnes studiose celaverat, invalescente,
 „ postremum vitae diem urgere sodalibus pra-
 „ nuncians; vix ab iis, nihil admodum pe-
 „ riculi suspicantibus, orando impetravit,
 „ ut viatico Christi Corpore reficeretur:
 „ dein ob subitum vitalis spiritus defectum,
 „ sacro repente inunctus Oleo; ac Jesum, cum
 „ quo esse, quoad vixit, ardentissime con-
 „ cupierat, intermortuis vocibus identidem
 „ appellans, vi. Idus Octobris anno MDCIV. ⁶
 „ cursum Asculi consumavit, & ad reposi-
 „ tam in domo Dei immarcescibilem coro-
 „ nam placidissime evolavit.

„ Pretiosa ejus morte a pueris, divinitus
 „ afflatis, mirabiliter evulgata, tota est sum-
 „ mopere commota civitas; ingens confe-
 „ ssum hominum concursus, visendi causa,
 „ ad Capuccinorum templum est factus; ac
 „ vix quidem flexile adhuc post biduum cor-
 „ pus, & caelesti flagrans odore ⁷, rapien-
 „ tium manus effugit.

„ Deinde porro, cum ⁸ prodigia, & si-
 „ gna faceret Deus per illum; ita ⁹ magnifi-
 „ cabat eum populus, & concurrebat mul-
 „ tudo civitatum, afferentes aegros, qui
 „ sanabantur, ut brevi (indulgente etiam
 „ Paulo V. Pontifice Maximo) is SERAPHI-
 „ NO publice cultus adhiberetur, quem Cle-
 „ mens postea XI. amplissimo decreto appro-
 „ bandum, Benedictus vero XIII. insigniter
 „ augendum existimarunt.

„ Denique, cum de SERAPHINI virtutibus
 „ in gradu heroico constare Clemens XII.
 „ pronunciaffet; ad ipsius sanctitatem ma-
 „ gis, magisque confirmandam, ea non ita
 „ pridem accessere miracula, quae diligen-
 „ tissime expensa, sollemni tua approbatio-
 „ ne dignissima censuisti.

„ Quid igitur reliquum, PATER BEATIS-
 „ SIME, nisi, ut maxima, qua polles aucto-
 „ rita-

¹ Job. 31. ver. 16. sequ.

² Joan. 5. v. 3.

³ S. Hilar. loc. cit. cap. 6.

⁴ II. Corinth. 6. v. 5.

⁵ Matth. 25. v. 21.

⁶ II. ad Timoth. 4. v. 7. 8.

⁷ Nazianz. Orat. in lau. M. Basili.

⁸ Act. 2. v. 22.

⁹ Act. 5. 13. 16.

„ ritate, suprema tandem heic SERAPHINO
 „ proemia rependas; & cui¹ manna abscon-
 „ ditum dedit in triumphanti Ecclesia mi-
 „ sericors Deus, novum eidem nomen con-
 „ feras in militanti?

„ Hoc Asculani cives, Montis Granarii
 „ incolæ, Piceni omnes certatim exposcunt:
 „ hoc tuis pedibus advolutus Capuccinorum
 „ Ordo universus, ² cujus tanta laus est in
 „ Evangelio, vehementer etiam atque
 „ etiam efflagitat: hoc tota, qua late pa-
 „ tet, Catholica Ecclesia, effusis fidelium
 „ votis, expostulat.

„ Exaudi itaque preces populorum tuo-
 „ rum ad te clamantium, PATER BEATIS-
 „ SIME; nihilque tandem per te SERAPHINO
 „ desit ad gloriam, cui nihil certe defuit
 „ ad virtutem.

Ut ad finem dicendi pervenit Advocatus
 Ascevolini, statim R. P. D. Paulus Fran-
 ciscus Antamori & ipse Consistorialis aulae
 Advocatus de BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ
 FREMIOT DE CHANTAL laudibus dicturus ita
 ad BEATISSIMUM PATREM, ac DOMINUM NO-
 STRUM graviter, eleganterque orationem
 direxit.

„ **S**I clarissimorum hominum, quos ha-
 „ stenus, BEATISSIME PATER, disse-
 „ rentes audivisti, doctrinam, sapientiamque
 „ considero, non possum quin pertimescam,
 „ quod neque ingenio, nec facultate cum
 „ his conferri me posse intelligam. Verum
 „ ubi causæ, quam apud te sum dicturus,
 „ vim, naturamque animadverto, repente
 „ ita erigor, atque confirmor, ut mihi ora-
 „ tionis exitum felicem, fortunatumque
 „ pollicear. Etenim copiose illi quidem, &
 „ ornate beatissimorum virorum res gestas,
 „ atque virtutes tibi ob oculos ponere stu-
 „ duerunt, ut publicos iisdem honores, qui
 „ Sanctis impertiri solent, a te Supremo Reli-
 „ gionis Antistite, impetrarent. Video quam
 „ ampla, & a sapientia tua, & a Causæ boni-
 „ tate ab bene sperandum argumenta iis obo-
 „ riantur. Verum cur ego quoque in eandem

„ spem non adducar, cum pro beatissima
 „ foemina JOANNA FRANCISCÆ FREMIOT DE
 „ CHANTAL supplex a te gloriam hanc am-
 „ plissimam deprecor? Quanta enim illius
 „ extitit in omni vitæ ratione pietas, & fan-
 „ ctimonia; cujus ab innocentia, a carita-
 „ te, a fortitudine, a modestia in prosperis,
 „ a constantia in adversis, semper laudati
 „ sunt mores, vita est publice commenda-
 „ ta? Itaque si mihi dicenti aures patien-
 „ tissimas adhibueris, perficiam profecto;
 „ ut, quam parem cæteris virtutum omnium
 „ commendatione recognoveris, eandem
 „ ad Christianæ Reipublicæ decus, atque
 „ proesidium, pari quoque gloria cohone-
 „ standam decernas.

„ Et quoniam illorum hominum, quo-
 „ rum animus ad pietatem conformatus ex-
 „ celluit, ea plerumque fuerunt primordia
 „ ætatis, ubi futuram ipsorum laudem, præ-
 „ stantiamque portenderet; ita & mihi, &
 „ Causæ deesse me arbitrarer, si de fan-
 „ ctissima JOANNÆ FRANCISCÆ pueritia si-
 „ lerem, quam virtutum præclarissimarum
 „ maturitas celeriter est consecuta. Paren-
 „ tes habuit nobilissimos Benignum Fremiot,
 „ & Margaritam Berbesiam, patriam vero
 „ Divionem urbem Burgundiæ principem.
 „ Ut primum domesticæ disciplinæ rudimen-
 „ tis imbui coepit, incredibile dictu est,
 „ quam cito succrescentium virtutum ger-
 „ mina erumperent, atque ad perfectam
 „ magnitudinem properarent. Nihil in ea
 „ leve, nil remissum, nil nugatorium; sed
 „ omnia ad religionem, sapientiamque ita
 „ composita, ut nihil, nisi recte, ac mo-
 „ derate cupere, atque agere videretur;
 „ quanta in teneriore adhuc ætate, consilii
 „ firmitas, & cogitandi, judicandique so-
 „ lertia! Quam ingens, quo in Deum ra-
 „ piebatur impetus, cui totam se dedere,
 „ & omnia sua consecrare instituerat! Quam
 „ ardens Christianæ Religionis studium, quo
 „ mirifice æstuabat, ut mori pro ea cupe-
 „ ret, & Martyribus invideret!

„ Atque hujus quidem rei argumento sa-
 „ ne gravissimo, prodeat incredibilis illa
 „ men-

¹ Apocal. 2. v. 7.   ² 11. Corinth. 8. v. 18.

„ mentis excelſitas, qua in perditum homi-
 „ nem, & Calviniana perverſitate corru-
 „ ptum nondum quinquennis inveſta, hujus
 „ arrogantiam vi rationum inſperata confo-
 „ dit, pertinaciam graviffima ſuppliciorum
 „ comminatione dejecit. Prodeat ſingularis
 „ illa animi conſtantia, qua paucos poſt an-
 „ nos amiſſa matre, & in ſororis domum,
 „ ubi aleretur traduſta, non modo vaſerri-
 „ mæ, nequiſſimæque mulieri, quæ mores
 „ ejus caſtiſſimos depravare nitebatur, Jo-
 „ ANNA fortiter reſtitit, ſed etiam fuſis ad
 „ Deiparam precibus, quam ſibi matris lo-
 „ co delegerat, perfecit, ut quamprimum
 „ a fluctibus inſidiarum emerſa, parenti
 „ optimo redderetur. Prodeat invicta illa
 „ firmitas, qua ſplendidiffimas, & a nobili-
 „ tate, a divitiis, ab affinitatibus commen-
 „ datas egregii adoleſcentis nuptias repudia-
 „ vit, perhorruit; quod eundem occulte
 „ quidem, ſed labe Calviniana infectum una
 „ divinitus recognoverat: adeo erat pieta-
 „ tis, & religionis tenax, ut omnia potius
 „ ſuppliciorum genera devoraſſet, quam a
 „ ſanctiſſimis chriſtianæ doctrinæ inſtitutis
 „ vel minimum declinaret.

„ His alebatur contentionibus JOANNÆ
 „ FRANCISCÆ virtus, quæ in ampliorem quo-
 „ tidie lucem ſeſe feliciter explicabat. Ete-
 „ nim, licet a proeliis ſuperior ſemper diſce-
 „ ſiſſet, tamen magnitudine periculorum
 „ exterrita, coepit ardentius ad coeleſtia ſeſe
 „ erigere, & altius, quæ maxima mortales
 „ putant, deſpicere. Domi incluſa preci-
 „ bus, & lectioni vacabat, foris innocen-
 „ tiæ, gravitatis, modeltiæ ſeſe exemplar
 „ præbebat. Parenti obſequens, deliciarum
 „ inimica, contemptrix ſui, nihil faciebat
 „ reliqui, quo & illecebris voluptatum ob-
 „ ſiſteret, & incompoſitos animi motus a
 „ ſtirpe evelleret. Cumque & comitate in
 „ omnes, & in domeſticos facilitate, & be-
 „ neficentia in pauperes, frugi, continens,
 „ pia, aliorum in ſe oculos, admirationem
 „ que convertiſſet, mirum non eſt, ſi quam-
 „ plurimi totius Galliæ primores, eandem
 „ habere in matrimonio contenderent. Con-
 „ ſtituerat illa quidem virginitatis ſtudio-

„ ſiſſima offerre ſe hoſtiam viventem, ſan-
 „ ctam, Deo placentem. Sed ne patri ad-
 „ verſaretur, quem verebatur ut Deum,
 „ amabat ut fratrem, diligebat ut ſocium,
 „ tandem ex ejus voluntate Chriſtophoro
 „ Rabutino de Chantal nupſit, qui cæteris
 „ competitoribus, ſi minus nobilitate, at-
 „ que opulencia, virtute certe ac moribus
 „ antecellebat.

„ Hic vero, BEATISSIME PATER, patien-
 „ tia non abutar tua, ut diligentius perfe-
 „ quar qualem in novo hoc vitæ genere
 „ mulier fortis ſe exhibuerit, quæ ubi lum-
 „ bos ſuos fortitudine roborafſet, & os ſa-
 „ pientiæ aperuiſſet, illud eſt aſſecuta, ut
 „ vir ejus ſurgeret, & laudaret eam, ſur-
 „ gerent filii, & beatiffimam prædicarent.
 „ Auctor eſt Apoſtolus, quæcumque caſta,
 „ prudens, ſobria, domus curam habeat,
 „ virum amet, filios diligat; eandem opti-
 „ mæ matrisfamilias gratiffima commenda-
 „ tione honeſtari. Jam vero quam hujus cu-
 „ mulatiſſimæ laudis partem JOANNÆ FRAN-
 „ CISCÆ denegavero, cujus prudentia, ſo-
 „ brietas, caſtitas omnium linguis eſt cele-
 „ brata, non privatis, ſed publicis inuſta-
 „ notis veritatis. Si de domeſtica procura-
 „ tione quaſiveris; respondebo, ea ſoler-
 „ tia, diligentiaque omnia adminiſtraſſe,
 „ ut nihil appareret, niſi moderate, niſi
 „ quiete, niſi ex foemina graviffimæ, &
 „ ſanctiſſimæ diſciplina. Si de filiorum ca-
 „ ritate; dicam, eos a prima ætate ita in-
 „ ſtituendos ſuſcepſiſſe, ut qua voce, qua
 „ exemplis eorum mores, actioneſque ad
 „ omnem virtutem effingeret. Si de amo-
 „ re, quo virum diligebat colēbatque; af-
 „ firmabo, JOANNAM obſequio, toleratione,
 „ prudentia illud obtinuiſſe, ut jucundiſ-
 „ ſimam inter eos conſiliorum, voluntatum-
 „ que conſenſionem, nulla unquam aut ſu-
 „ ſpicio perturbaret, aut ſimultas imminue-
 „ ret, aut denique offeſſio diſſociaret.

„ Atque hinc facile erit intelligere quam
 „ acerbe conſiſtari debuerit, cum virum,
 „ accepto inter venandum vulnere, ex in-
 „ opinato morientem vidit. Gravis quidem
 „ calamitas, quæ illi pectus effoderet. Sed
 „ longe

„ longe admirabilior animi magnitudo, qua
 „ doloris ipsius acerbiter lenivit. Etenim
 „ ad divinam conformata voluntatem, non
 „ modo communes naturæ sensus ita com-
 „ pressit, ut interfectorem ipsum omni be-
 „ nevolentia complecteretur; sed ad aram
 „ Deiparæ humi prostrata, & in preces ef-
 „ fusa perpetuæ castitatis voto se ultro ad-
 „ stringit, & sponsum neminem, præter
 „ Christum Jesum, se deinceps habituram
 „ declarat. Quis autem oratione satis ex-
 „ plicaverit ardentissima illa studia, quibus
 „ deinde placere Deo contendit, quem sibi
 „ unice diligendum proposuerat. Non di-
 „ cam, ornamenta omnia, quibus aliquan-
 „ do uti debuit, ut placeret viro, aut au-
 „ gendo sacrarum ædium splendori, aut
 „ levandis inopum angustiis addixisse. Ne-
 „ que commemorabo quemadmodum cor-
 „ pus ciliciis, & jejuniis affligeret, vulga-
 „ ri habitu incederet, tenuissimo victaret
 „ cibo, & somno uteretur brevissimo, dies
 „ vero, noctesque ita traduceret, ut vel
 „ divina contemplaretur, vel inserviret
 „ ægrotis, vel ærumnosos colloquio fami-
 „ liarissimo recrearet. Illud tamen non
 „ omittam, quod cœpit consilium plane
 „ novum, & inauditum. Ut enim cum Pau-
 „ lo exclamare posset, & commonere, ne
 „ quisquam sibi molestus esset, quod ut in
 „ corde, sic in corpore stigmata Christi Je-
 „ su portaret; animo, & magno, & ere-
 „ cto candens ferrum arripuit, & nudum
 „ pectus Jesu nomine obsignavit. Oh! Rem
 „ sane miram, quæ cum propositi constan-
 „ tiam, tum absolutæ vim caritatis decla-
 „ rat. Itaque hinc enixæ illæ preces, qui-
 „ bus a Deo virum spiritu, & lenitate ple-
 „ num efflagitabat, quo in persequenda,
 „ quam arripuerat perfectionis via magistro
 „ uteretur, & comite. Hinc summa ala-
 „ critas, qua voti compos facta, quum a
 „ Sanctissimo Antistite Francisco Salesio ac-
 „ cepisset, se a Deo electam, ut collatis
 „ una cum eo consiliis, novum sacrarum
 „ virginum Ordinem institueret, propaga-
 „ ret; repente abiectis omnibus, quæ habe-
 „ ret cariora, Annetium recta contendit,
 „ ut vineam Domini Sabaoth plantaret,
 „ coleret, custodiret. Sed quam prompte,
 „ quam celeriter, quam expedite! Curren-
 „ tem nihil movent, nihil retardant uni-
 „ versæ cognationis tumultus, obfirmata
 „ dulcissimi parentis voluntas eximia pie-
 „ tate, filii squallor, & solitudo. Quid?
 „ Quod filium ipsum, qui flens ad januæ ve-
 „ stibulum jacebat, ut si egredientem la-
 „ crymis non fleteret, saltem objecto cor-
 „ pore remoraretur; mater & piissima, &
 „ amantissima filium ipsum pedibus concul-
 „ care non dubitat, ut quo cælesti rapien-
 „ batur voce eo citissime perveniret. Oh
 „ factum novitate primum, magnitudine
 „ egregium, genere ipso singulare! Itaque,
 „ si divinis etiam præconiis laudata est A-
 „ brahæ virtus, quod de terra, & cognat-
 „ tione sua sit egressus, ut Deo vocanti ob-
 „ secundaret; quid de JOANNA predican-
 „ dum censebimus? Detur ergo, detur co-
 „ rona aurea super caput ejus, sed expres-
 „ sa signo sanctitatis, gloria honoris, opus
 „ fortitudinis. Quæ enim melior sancti-
 „ tas, quam christianæ doctrinæ non præ-
 „ ceptis modo, sed & consiliis religiosif-
 „ sime obtemperare? Quæ major gloria,
 „ quam vel ipsos Coelites, virtutis suæ præ-
 „ cones habere locupletissimos? Quæ splen-
 „ didior fortitudo, quam a tergo, a fronte,
 „ a lateribus omnes in se irruentes repelle-
 „ re, ne a suscepta sententia moveri possit.
 „ Age vero JOANNAM Annetium non con-
 „ volantem, sed jam tenentem oratio pro-
 „ sequatur. Non sinunt angustia temporis,
 „ ea me persequi diligentius consumatæ or-
 „ namenta virtutis, quibus deinceps est
 „ aucta, & quodammodo exaggerata, post-
 „ quam arduum sane votum quotannis in-
 „ staurandum emisisset, se dum viveret fa-
 „ cturam, quidquid maxime Deo gratum,
 „ atque honorificum intelligeret. Satis sit
 „ Franciscum unum Salesium, quem habuit
 „ consiliorum omnium suorum comitem at-
 „ que participem, hujus rei testem adhi-
 „ bere maximum, & gravissimum. Is ve-
 „ ro, cujus & scripta, & gesta sunt. am-
 „ pla omnia, sæpe confirmavit; JOANNAM
 „ eo

„ eo sanctitatis processisse , ut si charisma-
 „ tum, quibus a Deo fuit locupletata , ra-
 „ tio habeatur , vix cuiquam liceat altius
 „ assurgere . Brevissime potius contemple-
 „ mur, quam splendide in novo Ordine
 „ Visitationis Sanctæ Mariæ fundando, am-
 „ plificandoque de Christiana Republica
 „ promeruerit .

„ Vix enim cuiquam credibile est quot
 „ angustias devoravit , exantlarit labores ,
 „ dimicationes subjerit , ut vinea hæc Do-
 „ mini electa palmites suos extenderet , &
 „ uberrimos fructus pareret , fructus hono-
 „ ris & honestatis . Cæterum nulla fuit tam
 „ atrox invidorum perversitas , nullus ob-
 „ strepentium adversariorum livor , nulla
 „ longitudo itinerum, aut asperitas viarum,
 „ nulla denique pestilentia grassantis lues ,
 „ quam mansuetudine non leniverit , pa-
 „ tientia non vicerit , constantia non fre-
 „ gerit . Humanis pene destituta prædiis,
 „ brevi potuit Ordinem undique oppugna-
 „ tum sanctissimis legibus communire , at-
 „ que ita florentem cernere , ut pios in-
 „ tuentium oculos vel ipsa specie sua de-
 „ lectaret . Dicam rem factu difficillimam,
 „ sed tamen verissimam . Quatuor
 „ supra octoginta Cœnobia excitavit , in-
 „ struxit ; eaque licet in magna regionum
 „ nationumque varietate , pene omnia præ-
 „ sens invisit ; sed ita tamen , ut filias sibi
 „ carissimas , vel institueret rudes , vel re-
 „ crearet trepidas , vel firmas redderet ala-
 „ crioris : quare una , eademque esset
 „ omnium vivendi norma , una mens , unus
 „ sensus , una in juvandis aliis studii con-
 „ spiratio . At quibus temporibus ? Luctuo-
 „ sissimis sane , & acerbissimis . Non modo
 „ enim per nuncios sæpe intellexit funestum
 „ suorum omnium interitum ; sed vulnus
 „ etiam illud crudelissimum subire debuit ,
 „ ut magistrum , auctorem , parentem suum
 „ Franciscum Salesium morte sibi ereptum
 „ extinctumque desleret ? Oh dolorem ma-
 „ gnum vix ulla consolatione leniendum !
 „ Jam vero in tot calamitatum tenebris ,
 „ cæcisque nubibus , quo tandem animo eam
 „ fore putatis , hoc a se studiorum , labo-

„ rumque suorum , quodam quasi socio , &
 „ comite distracto ? Incredibili quodam ro-
 „ bore circumsepta eo altius erigitur, quo ve-
 „ hementius oppugnatur . Harum omnium
 „ acerbitatum vim in se unam semper su-
 „ scepit ; neque industriam remisit , quo-
 „ minus ad extremum usque vitæ spiritum,
 „ quæ Dei, quæ Ordinis erant , curaret ; ef-
 „ ficeretque ut virgines Christi sponsæ pro-
 „ cellis , & turbinibus diu jactatæ , in tran-
 „ quilla tandem statione conquiescerent .
 „ Itaque tuam illam caritatem , patientiam,
 „ sanctimoniam , liberalitatem in pauperes ,
 „ in providendo consilium , in conficiendo
 „ celeritatem , & posteritas alet , & ipsa
 „ æternitas semper intuebitur . Ego vero
 „ nihil in te magis suspiciam , quam ipsam
 „ te , sanctissima foemina ; in tot scilicet
 „ perturbationum fluctibus , pacatum sem-
 „ per animum , vultum semper hilarem ,
 „ serenum , tranquillum , placidum ; perin-
 „ de quasi illius jam esses securitatis parti-
 „ ceps , quam solis in Cœlo Beatorum
 „ mentibus novimus reservatam .

„ Cum vero his præclarissimis , quas ha-
 „ ctenus delibavi JOANNÆ dotibus , cæ-
 „ lestium quoque charismatum splendor ac-
 „ cederet ; quod & reconditoria Religionis
 „ arcana feliciter explicaret ; & divinitus
 „ secreta pervaderet , longinqua intueretur,
 „ futura præcognosceret ; non raro etiam
 „ mira quædam , & prodigiosa operaretur ;
 „ ita in tantam venerat famæ claritatem ,
 „ ut apud præclarissimos omnes , qui tunc
 „ in Gallia , Aquitania , Lotharingia , Sa-
 „ baudia , Italia florebant viros , non pro-
 „ baretur modo , sed etiam celebraretur .
 „ Est enim hoc egregiæ virtutis proprium ,
 „ ut quorum claritate sua perstringit ocu-
 „ los , eosdem suæ amplitudinis laudatores
 „ habeat disertissimos . Sed jam nonum su-
 „ pra sexagesimum ætatis annum attigerat ,
 „ cum Lutetia rediens Molinii in morbum
 „ incidit , quo ita cœpit confictari , ut bre-
 „ vi se morituram præsentiret . Itaque ab-
 „ sentibus sororibus per litteras , præsentibus
 „ voce ad concordiam , pietatemque
 „ cohortatis , inter earundem preces , & la-

„ crymas Idibus Decembris anni millesimi
 „ sexcentissimi quadragesimi primi in am-
 „ plexus cælestis Sponsi hilaris convolavit,
 „ ut quæ cursum feliciter consummaverat,
 „ repositam sibi justitiæ coronam asseque-
 „ retur.

„ Aliorum sit recensere quæ mortem con-
 „ secuta sunt præclara adeo atque mirifica,
 „ ut omnes JOANNAM FRANCISCAM dignam
 „ judicarent, quæ Sanctorum fastis sollempni
 „ ritu adscriberetur. Id tamen non præte-
 „ ribo, quod apud te plurimum valere
 „ debet; eidem a Benedicto Decimo quar-
 „ to Beatorum cultum publico decreto fuis-
 „ se attributum; atque ita nobis aditum
 „ patuisse, ut a te supremos Sanctorum
 „ honores illi impetraremus. Neque te diu-
 „ tius ancipitem atque suspensum hære
 „ sinunt, nova, quibus illam Deus illustra-
 „ vit signa, a gravissimis viris te auctore
 „ excussa, atque probata. Atque illud in
 „ primis, quo Soror Maria Droz in cœ-
 „ nobio Pontis Aurelii Bisuntinæ Dioecē-
 „ sis ad ultimum phthisis gradum deducta,
 „ cum JOANNÆ FRANCISCÆ patrociniū
 „ implorasset, repente, unoque momento
 „ temporis, ita omni morbo, morbique mo-
 „ lestiis est liberata, ut se pristinis integris-
 „ que viribus senserit restitutam. Neque
 „ minus singulare est alterum, quo pauper-
 „ cula quædam virgo Lugdunensis nomine
 „ Florida, illico soluta brachii contractio-
 „ ne, quod atrophiam induerat, a JOAN-
 „ NÆ FRANCISCÆ tumulo, ad quem, ægra
 „ & supplex accesserat, reddita sanitati di-
 „ scessit.

„ Itaque, BEATISSIME PATER quoniam in
 „ terris ea auctoritate potes, ac polles, ut
 „ summum Causarum hujusmodi judicium
 „ tibi unice reservetur; illud a te suppli-
 „ ces efflagitamus, ut per te JOANNÆ
 „ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL præ-
 „ claræ, atque egregiæ virtutes suprema
 „ hac laudis accessione honestentur. Orant,
 „ atque obsecrant lectissimæ Virgines, ti-
 „ bique probatissimæ, quæ illam parentis,

„ & magistræ loco habent, colunt, vene-
 „ rantur. Huc accedunt Christianæ Reipu-
 „ blicæ universæ preces, & vota, quæ sicuti
 „ JOANNAM FRANCISCAM, dum in terris
 „ versaretur, sui studiosissimam sensit, ita
 „ eandem Cælo redditam apud nos quoque
 „ justis honoribus cumulatam, enixe, ve-
 „ hementissimeque desiderat.

Hisce orationibus absolutis, Michael An-
 gelus Giacomelli Archiepiscopus Chalcedo-
 nensis epistolarum ad Principes a Secretis
 SANCTITATIS SUÆ nomine sequens respon-
 sum supplicantibus dedit.

„ **C**atholicæ Ecclesiæ permagni interes-
 „ se intelligit SANCTISSIMUS DOMINUS
 „ NOSTER in Sanctorum numerum adscribi
 „ BEATOS HIERONYMUM ÆMILIANUM, SERA-
 „ PHINUM AB ASCULO, ET JOANNAM FRANCI-
 „ SCAM FREMIOT DE CHANTAL, de quorum
 „ virtutibus, & miraculis libentissimo ani-
 „ mo audivit, quæ modo satis ornate dilu-
 „ cide & accurate narrabantur. Et nihil
 „ quidem ad Ecclesiæ gloriam & amplitu-
 „ dinem potest esse magnificentius, quam
 „ omnibus palam fieri, ita eam abundanter
 „ Beatis hisce filiis suis ministrasse introi-
 „ tum in æternum Regnum Domini Nostri
 „ & Salvatoris Jesu Christi, ut æternam re-
 „ quem ingressi, clarificati etiam miracu-
 „ lorum gloria, digni Sanctorum cultu &
 „ honoribus habeantur. Magni etiam re-
 „ fert, ut adeo illustrium BEATORUM, simul
 „ cum veneratione propagata quoque vir-
 „ tutum, & miraculorum notitia, Catholi-
 „ cis populis major usque detur existiman-
 „ di copia, quantam Dei benignitati de-
 „ beant gratiam, qui eos in Sanctæ Matris
 „ sinu natos altosque voluerit, unde in ve-
 „ ræ pietatis, quam ipsa colit, certissimum
 „ argumentum prodeunt, subinde heroica-
 „ rum virtutum exempla, & quæ eisdem
 „ virtutes comprobent signa & miracula.
 „ Ecclesiæ igitur decus, & fidelium utilitas ve-
 „ hementer SANCTISSIMI PATRIS commovent
 ani-

„ animum : illum etiam non parum impel-
 „ lunt Catholicorum Regum , & populorum
 „ piæ religioſæque ſupplicationes & vota .
 „ Sed rem graviffimam , & quæ magnam
 „ deliberationem habet , cenſet adhuc di-
 „ ligentius examinandam ; & hos VENERA-
 „ BILES FRATRES SUOS S. R. E. CARDINALES,
 „ nec non Archiepifcopos , & Epifcopos
 „ ad id examen ſtatuit adhibere ; quod in
 „ ſemipublicis Conſiſtoriis propediem fa-
 „ ciet . Interea SANCTITAS SUA vehemen-
 „ ter cupit ferventioribus ab omnibus fide-
 „ libus Deo preces offerri , ut Divina Sapien-
 „ tia , quæ habitat in conſilio , adjutricæ
 „ & comite , illud in tanta re conſilium ca-
 „ piat , quo latius amplificetur Dei honor &
 „ gloria , fideli populo uberior inde fiat ſpiri-
 „ tualium bonorum acceſſio , & incrementa
 „ in dies , benedicente Domino , accipiat
 „ Catholicæ Eccleſiæ dignitas & amplitudo .

Cum hæc Archiepiſcopus Chalcedonenſis
 dixiſſet , BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER ſi-
 gno Crucis finem Conſiſtorio fecit , ac ſolito
 comitatu ad aulam paramentorum proceſſit .

Semipublica , quæ vocant , habenda inde-
 rant Conſiſtoria antequam Canonizationis
 ſolemnia explerentur . Ad Epifcopos , qui
 Romæ morabantur providus ac attentus vir
 Carolus Alexius Piſani Fidei Promotor ex
 præſcripto PONTIFICIS BEATORUM vitas com-
 pendiarie narratione conſcriptas miſerat , ut
 antequam ſuffragium laturo ad Conſiſtorium
 venirent de eorundem BEATORUM geſtis op-
 time eſſent inſtructi .

Quid in iisdem ſemipublicis Conſiſtoriis
 foret agendum , per hanc , quam impræſen-
 tiarum exhibemus ſchedulam jam fuerat de-
 claratum .

M E T H O D U S :

Servanda in ſemipublicis Conſiſtoriis ante
 proxima indicendæ Canonizationis ſol-
 lemnia , ex ritu habendis , & pec-
 culariter intimandis .

„ I N ſemipublicis hiſce Conſiſtoriis de
 „ ſex BEATIS in Sanctorum album coo-
 „ ptandis diſſeretur ; nempe de BEATIS JO-

„ ANNE CANTIO Presbytero ſeculari , JOSE-
 „ PHO CAEſASANTIO Fundatore Ordinis Cle-
 „ ricorum Regularium Pauperum Matris Dei
 „ Scholarum Piarum , JOSEPHO A CUPERTI-
 „ NO Sacerdote profeſſo Ordinis Minorum
 „ Conventualium S. Franciſci , HIERONYMO
 „ ÆMILIANO Fundatore Clericorum Regu-
 „ larium Congregationis Somaſchæ , SERA-
 „ PHINO AB ASCULO Laico profeſſo Ordinis
 „ Minorum S. Franciſci Capuccinorum , &
 „ tandem JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE
 „ CHANTAL Fundatrice Ordinis monialium
 „ a Viſitatione S. Mariæ .

„ Opportune autem tam Eminentiffimi ,
 „ & Reverendiſſimi DD. Cardinales , quam
 „ Reverendiſſimi Patriarchæ , Archiepiſco-
 „ pi , & Epifcopi ſuffragium laturo , quoad
 „ ipſorum BEATORUM numerum , de quibus
 „ in unoquoque ex dictis Conſiſtoriis agen-
 „ dum erit , particularibus ſchedulis per cur-
 „ ſores tranſmittendis , certiores ſient .

„ Eminentiffimi Domini Cardinales cap-
 „ pis violaceis induti erunt .

„ Reverendiſſimi Patriarchæ , Archiepi-
 „ ſcopi , & Epifcopi omnes in Urbe præſen-
 „ tes , nec non DD. Protonotarii , duo an-
 „ tiquiores Rotæ Auditores , & Camera Apo-
 „ ſtolicæ Procurator Fiſcalis eas reſpective
 „ deferent cappas , quibus in Pontificio ſa-
 „ cello uti ſolent .

„ SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER CLE-
 „ MENS PAPA XIII. brevi allocutione initium
 „ dabit actioni , Fratrum ſuffragia exquirens .
 „ Eminentiffimi Cardinales , ac Reveren-
 „ diſſimi Patriarchæ , Archiepiſcopi , & Epi-
 „ ſcopi , ſuo proprio ſervato ordine , paucis
 „ ſuum ſenſum aperient .

„ DD. Cardinales , dum ſententiam pro-
 „ dere incipient , ſingillatim nudato capite
 „ aſſurgent , eamque capite tecto proſequen-
 „ tur ſedentes .

„ Superius recensiti Præſules , ſerentibus
 „ ſuffragia Eminentiffimis Patribus , ſede-
 „ bunt capite aperto , ſtabunt vero cum
 „ SUMMUS PONTIFEX verba faciet .

„ Surgent autem ipſorum ſinguli , ſtatim ac
 „ primus Patriarcha ſententiam dicturus af-

„ surget, sicque jugiter permanebunt, do-
 „ nec ultimus Episcoporum loqui desierit,
 „ Auditis cunctorum placitis, iterum
 „ PAPA fermocinabitur.

„ Mox Procurator Fiscalis Camerae con-
 „ sueta formula tam in praesenti, quam in,
 „ subsequentibus semipublicis Consistoriis
 „ servanda, immutatis tantum nominibus
 „ BEATORUM, adstantes DD. Protonotarios ro-
 „ gabit, ut de sententiis, consilio, & una-
 „ nimi consensu Reverendissimorum DD. S.
 „ R. E. Cardinalium, nec non Patriarcha-
 „ rum, Archiepiscoporum, & Episcoporum,
 „ deque SUMMI PONTIFICIS oratione, ac de-
 „ liberatione praehabitis super sollemni Ca-
 „ nonizatione dictorum BEATORUM Instru-
 „ mentum conficiant.

„ Tunc eorundem Decanus sui Collegii
 „ nomine respondebit: *Conficiemus*: ac idem
 „ Protonotariorum Decanus ad PONTIFICIS
 „ familiares conversus, qui stant circa so-
 „ lium Pontificium, eosdem in testes appel-
 „ lans, dicet: *Vobis testibus*: sicque Con-
 „ sistorium absolvetur.

„ Meminerint omnes Eminentissimi Car-
 „ dinales, alique Reverendissimi Suffraga-
 „ tores, quod propriam quisque sententiam
 „ scriptam, atque subscriptam tradere de-
 „ bet in unoquoque ex futuris semipublicis
 „ Consistoriis eadem in aula Consistoriali
 „ habendis, R. P. D. Secretario Congregatio-
 „ nis Sacrorum Rituum, vel ejus loco uni-
 „ ex Apostolicarum caeremoniarum Magi-
 „ stris.

„ Absentes vero ab hujusmodi semipubli-
 „ cis Consistoriis, & in Urbe praesentes tam
 „ Eminentissimi Cardinales, quam Reve-
 „ rendissimi Episcopi, suffragium unusquis-
 „ que suum transmittet enunciato Sacrorum
 „ Rituum Congregationis Secretario,

Verum cum anni tempestas ob fervescen-
 tem aerem valde esset molesta, & Canoniza-
 tionis celebritas in longum nimium fuisset
 dilata, si juxta receptam normam, & con-
 suetudinem in quolibet semipublico Consisto-
 rio de uno tantum BEATO fuisset tractandum,
 prudenti justoque consilio hac in parte a

recepta methodo SANCTISSIMUS DOMINUS
 NOSTER recedere duxit opportunum, consti-
 tuens, ut non de uno tantum, sed de duo-
 bus BEATIS in quolibet semipublico Consisto-
 rio ratio esset habenda.

Kalendis Junii primo semipublico Consis-
 torio, in quo de BEATIS JOANNE CANTIO, ET
 JOSEPHO CALASANTIO Eminentissimi Patres,
 ac Reverendissimi Patriarchae, Archiepisco-
 pi, & Episcopi, etiam illi, qui ex Ori-
 entalibus partibus Romam venerant, & profes-
 sione Fidei emissa, Romanae Ecclesiae commu-
 nione fruebantur, sententias ferrent, dies
 fuerat constitutus; idque omnibus, qui in-
 teresse debebant per hujusmodi formulam,
 fuit denunciatum.

„ FERIA 2. die prima Junii in Quirina-
 „ lis Palatii aula, quae loco ducalis est,
 „ Consistorium semipublicum habebitur sub
 „ hora decima tertia. In eo, servata me-
 „ thodo juxta Schedulam jam distributam,
 „ SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER CLEMENS
 „ PAPA XIII. tam Eminentissimorum Cardi-
 „ naliū, quam Reverendissimorum Pa-
 „ triarcharum, Archiepiscoporum, & Epi-
 „ scoporum suffragia excipiet pro futura Ca-
 „ nonizatione BEATORUM JOANNIS CANTII
 „ Presbyteri secularis, & JOSEPHI CALA-
 „ SANTI Ordinis Clericorum Regularium
 „ Pauperum Matris Dei Scholarum Pia-
 „ rum.

„ Intimentur idcirco omnes, & singuli
 „ Eminentissimi, & Reverendissimi DD.
 „ Cardinales, nec non Reverendissimi DD.
 „ Patriarchae, Archiepiscopi, & Episcopi
 „ in Urbe praesentes, ac DD. Protonotarii
 „ Apostolici, duo antiquiores Rotae Audito-
 „ res, Sacrorum Rituum Congregationis Se-
 „ cretarius, Promotor Fidei, & Procura-
 „ tor Fiscalis Camerae Apostolicae, ut omnes
 „ cappis induti, enunciato semipublico Con-
 „ sistorio indicta superius hora intersint.

De Mandato SS. D. N. PAPE.

I. Archiepiscopus Athenarum
 Apost. Caerem. Praefectus.

Aula

Aula illa, quam omnium primam ascendentes per scalam regiam offendunt, in qua Papæ paraphrænarii commorantur, ea pro ducali in Palatio Apostolico Quirinali habetur. In hac sacri Palatii cosmetæ, quos vulgo floreros vocant, sub prænobili umbella sedem Pontificiam attalica veste auro contexta indutam, postico parieti, quem damasceno serico tæniis aureis distincto vestierant, aptaverant: scamna Dominorum Cardinalium hinc inde ita disposuerant, ut tetrogamum efformantes e regione Pontificiæ sedis vacuum aditum ingredientibus relinqueret: post Cardinalium sedes ad dexteram pro Assistentibus, ad sinistram vero pro non Assistentibus Episcopis in lineam rectam sedilia accomodaverant: adversus Pontificium solium, qui locus in semipublicis Consistoriis Protonotariis Apostolicis, & Rotæ Auditoribus est assignatus, subsellia altera e nudo ligno sine fulcro dorsuali statuerant.

Cum ad hanc Consistorialem aulam Eminentissimi accessissent Patres, PONTIFEX in paramentorum aula a duobus Diaconis Cardinalibus amictu, alba, cingulo, stola violacea, pluviali rubri coloris nullo phrygio opere exornato cum formalio ex unionibus indutus, ac mitra ex textili auro, quam auri phrygiatam appellant, redimitus, præunte cum Cruce cappa cooperto Rotæ Auditore, pedes incedens in Consistorium venit: vestimentorum infimas oras, ne deambulanti fastidii essent, duo Protonotarii e terra aliquantulum ad pedes elevabant, posteriores autem simbrias duo adstantes cubicularii sustinebant.

Ut BEATISSIMUS PATER in sua sella confedit, exclusis cæteris, qui in Consistorio aderant, de rebus Consistorialibus cum Eminentissimis Patribus agere incipiens, primum omnium declaravit Episcopum Sebenici, urbs Dalmatiæ in ora maris Adriatici posita, Nicolaum Diphnicum ejusdem Ecclesiæ Archidiaconum: hinc dixit Episcopum Nicopolitanum in Bulgaria Provincia Sebastianum Canepa Januensem: tum ad Ecclesiam Orcellitanam Regni Valentini ex titulari Trincomiensi Cathedra transtulit Josephum Tormo, qui Suffraga-

neus Archiepiscopi Valentini erat: ac tandem Episcopum Asturigæ Augustæ in Regno Legionis constituit Emmanuel Metinum Canonicum Magistralem Calaguritanae Ecclesiæ. Cum loqui desisset SANCTISSIMUS PATER, Eminentissimus Joannes Franciscus Albani Episcopus Sabinensis Poloniae Regni Patronus proposuit in Episcopum Uranopolitanum Galatiæ Provinciae Christophorum Szembek Diocesis Posnaniensis, ac Cantorem Cathedralis Gnesnensis, qui Episcopi Culmensis coadjutor erat constitutus. Post Cardinalem Albani Eminentissimus Carolus Rezzonicus BEATISSIMI DOMINI NOSTRI fratris filius, quia Cardinalis Orsini longe erat ab Urbe, nominavit Archiepiscopum Ebrodunensem Petrum Ludovicum de Leyssin Belicæ Diocesis, qui Vicarium Generalem egerat Episcopi Trecentis: proposuit in Episcopum Augustodunensem Ivonem Alexandrum de Marbeuf Diocesis Rhedonensis, qui vicariam operam Archiepiscopo Rhotomagensi dederat: hinc in Episcopum Dolensem Britannia Minoris Urbanum Renatum de Herce Cenomanensis Diocesis, qui vicariam personam Episcopi Nannetensis sustinebat; & Laurentium Andream de Grimaldi Vinciensis Diocesis tunc Vicarium Generalem Archiepiscopi Remensis in Episcopum Cenomanensem pariter proposuit.

Negotiis istis ad finem perductis, Clementissimus DOMINUS NOSTER Patriarchis, Archiepiscopis, aliisque omnibus, quibus in semipublicis Consistoriis locus est assignatus, ingrediendi fecit potestatem, qui cum scamna ipsis constituta occupassent, illico MAXIMUS ECCLESIAE PATER, ac PASTOR Eminentissimorum Cardinalium, ac Reverendissimorum Episcoporum sententiam de BEATIS JOANNE CANTIO, ET JOSEPHO CALASANTIO canonizandis majestate summa, ac venustate sermonis in hæc verba exquisivit.

VENERABILES FRATRES: Deliberantibus nobis de tribuendo cultu BEATIS JOANNI CANTIO, & JOSEPHO CALASANTIO, versatur ante oculos summa rei gravitas, & magni-

gnitudo, ad quam denique expediendam, diligens quantumvis & accurata, nulla unquam censi debet supervacua consideratio. Itaque ad circumspēctissimum iudicium, ne quidquam a nobis defuisse videatur, ab hoc sacro Confessu, qui veterum Conciliorum nobis exhibet speciem, Prædecessorum nostrorum more consilium petimus. Et de **BEATO** quidem **JOANNE CANTIO** audistis jam in publico Consistorio quæ illius fuerit totius vitæ innocentia, & morum integritas, quam demissa sui æstimatio, qui Catholicæ fidei zelus, quam heroicæ, quæ inter virtutes primum obtinent locum, quam denique mirabilibus signis illius sanctitatem Deus comprobaverit. Quæ omnia etiam ex compendio vitæ, quod ex probatissimis actis accurate compositum singulis vestrum tradi iussimus, intelligere potuistis. Hujus simile compendium, & ea etiam, quæ in eodem publico Consistorio de **BEATO JOSEPHO CALASANTIO** narrabantur, abunde vobis præbuere notitiam de summo ejus erga Deum amore, & in proximum caritate, quam Regulari etiam instituto coetu, Ecclesiæ satis utili, atque frugifero, declaravit, de invicta patientia in calamitatibus, & innumeris angoribus sustinendis, quos non nisi spe nixus futurorum præmiorum tollerare potuisset, de insignibus denique virtutibus, quas illi divina indidit gra-

tia, & de miraculorum gloria, qua in Ecclesia sua Deus esse voluit illustrem. Quamobrem unumquemque vestrum de Sanctorum cultu, & honoribus utrique **BEATO** decernendis, suam cujusque rogamus sententiam.

Cum finem dicendi **PONTIFEX** fecisset, Eminentissimi Cardinales juxta proprii ordinis dignitatem, una cum Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopisque omnibus, qui in amplissimo assidebant confessu de **BEATO JOANNE CANTIO** sententiam in hunc modum tulere.

*FEDERICUS MARCELLUS Episcopus
Portuensis, & S. Rufinæ Cardinalis Lantæ.*

BEATISSIME PATER. **JOANNES CANTIUS** Presbyter secularis e cathedra juventutem, e suggestu populum semper edocuit, instituitque in scientia Sanctorum, præbens se exemplum in sinceritate, ac simplicitate verbis, factisque manifestata, in humilitate, qua nunquam in honoribus superbiit, in libertate Apostolica, qua in prævaricatores legis animadvertit, & in aliis virtutibus, quas Deus Optimus Maximus miraculis testatus esset voluit. Dignus propterea est, ut diademate honoris, qui Sanctis tribuitur, a Romana Sede matre sua coronetur.

*JOANNES FRANCISCUS Episcopus
Sabinensis Cardinalis
Albani.*

QUI Apostolicæ Sedis auctoritate, actorum in iudicio de cultu publico asserendo **B. JOANNI CANTIO** Relator fui, miratus sum in eo sæpius puræ splendorem vitæ, scientiam, humilitatem, poenitentiam, omnia tandem charismata perfectionis, quibus Christo bonus odor effectus est, popu-

populis sectator bonorum operum . Dignum igitur maxime puto , quem Sanctorum gloria circumdatum , PATER BEATISSIME , fidelibus exemplum ad sancte vivendum , Doctoribus ducem ad sentiendum recte , Clero ad ecclesiasticas virtutes fortiter ingrediendas incitamentum proponas . Hæc mea sunt vota , SANCTISSIME PATER , hæc Augustæ Polonorum Reipublicæ , quæ sicuti B. JOANNEM CANTIUM veneratur suæ Thaumaturgum nationis , ita in omnibus , si quæ sæviant , religionis procellis adiutorem providum experietur .

HENRICUS Episcopus Tusculanus Cardinalis Dux Eboracensis S. R. E. Vicecancellarius .

SI juxta divinum illud oraculum ii , qui ad justitiam erudiunt multos , fulgebunt quasi stellæ in perpetuas æternitates ; quanta perfrui in Coelo gloria B. JOANNEM CANTIUM arbitramur , qui operam omnem suam in plurimis ad justitiam erudiendis collocavit ? Testes sint Cracovienses cives , & academici , qui illum , quoad vixit , non modo sancta operantem , verum etiam vel ex cathedra docentem , vel e suggestu concionantem semper audierunt . Quanto autem cum animarum emolumento ille id præstiterit , quis satis persequi dicendo possit ? Unum hic referre sufficiat , quod , licet ætate illa longe , lateque hæreses grassarentur , ac vitia , in urbe tamen , in qua CANTIUS moram traxit , & in ea Academia , in qua alios erudiebat , christiana pietas , & pura ab omni erroris suspicione doctrina potissimum florere . Merito itaque aurea redimitus corona , jamdudum quasi stella fulget in Coelo , lucemque suam per patrata divinitus signa terris portendens , a te exigit , BEATISSIME PATER , ut illum sollempni ritu Sanctorum factis adscribas , eundemque fidelibus imitandum , & invocandum proponas .

FABRITIUS Episcopus Albanensis Cardinalis Serbellonus .

ÆQUISSIMUM est , BEATISSIME PATER , ut juxta laudabilem Ecclesiæ ritum iis SANCTITAS VESTRA decernere dignetur Sanctorum honorem , qui omni virtutum heroicarum genere claruerunt in terra . Eximium hunc christianæ sapientiæ gradum adeptum fuisse BEATUM JOANNEM CANTIUM probatissimum est ex actis Sacræ Congregationis Rituum , cumque Deus Optimus Maximus sanctitatem Servi sui miraculorum quoque testimonio probatam voluerit , merito illum per SANCTITATEM VESTRAM Sanctorum coetui adscribendum existimo .

JOANNES FRANCISCUS Episcopus Prænestinus Cardinalis Stoppanius .

EXIMIAE JOANNIS CANTII virtutes satis SANCTITATI VESTRÆ sunt perspectæ , quodque præ cæteris eo enituerit doctrina , ut Sanctorum scientiam assequutus , eandem mira cum humilitate , & caritate conjunxerit ; neque CANTII virtutibus , quæ respondeant signa desunt , quibus Servi sui Deus testatam , comprobataque perhibuit sanctitatem . Nihil proinde reliquum est ad decernendos CANTIO in Ecclesia Dei supremos honores ad totius Sarmaticæ gentis , & ad Cleri secularis decorem , & incitamentum . Idque in hac tam difficili , ac ærumnosa temporum vicissitudine divino censei debet reservatum consilio , ut , & afflictis Poloniæ rebus suo adsit præsidio , ubi jam pridem in Patronum adscitus est CANTIUS , & in universitatibus , & qua late patent Academiis , depulsis veteratorum sententiis , quæ nimium mentes , moresque fidelium infecerunt , sanior , puriorque suo exemplo , & patrocínio reviviscat doctrina .

JOSEPH MARIA Tituli S. Cæcilie Presbyter Cardinalis Feroni.

INnocentissimum vitæ genus, BEATISSIME PATER, quod a prima pueritia JOANNES CANTIUS suscepit, idem omnino usque ad extremum tenuit; atque adeo in Cracoviensi academia aut scholasticus, aut Doctor in illud maxime incubuit, ut tum exemplo, tum verbo pietatem, ac religionem in omnium animos propagaret. Clarissimis virtutibus, humilitate præsertim, & caritate ita emicuit, ut merito universorum judicio Sacerdos optimus haberetur. Quæ omnia cum Apostolicæ Sedis judicio verissima probata sint, illud & Poloniæ totius desiderio, & Ecclesiæ Catholicæ votis concedendum esse plane censeo, ut a SANCTITATE VESTRA BEATUS JOANNES CANTIUS Sanctorum fastis adnumeretur.

CAROLUS Tituli S. Clementis Presbyter Cardinalis Rezzonicus S. R. E. Camerarius.

Serpentibus circumquaque A catholicorum erroribus fidem servavit integram, illibatamque B. JOANNES CANTIUS, & in adolescentium, quos in Cracoviensi academia instituebat, animos instillavit. Operibus fidei plenis fidem animavit, ejusque operæ præcipue illud Romana debet Ecclesia, quod Cracoviensem academiam hæreseos labes non deturpaverit, ideoque a SANCTITATE VESTRA summis celebrandum esse honoribus decerni æquissimum puto.

FERDINANDUS MARIA Tituli S. Sylvestri in Capite Presbyter Cardinalis de Rubeis.

JOANNES CANTIUS ea præditus christiana doctrina, ac sapientia fuit, ut ad evangelicam vivendi normam studium omne conferret.

Ad tam altum virtutum omnium processit fastigium, ut quanto se magis, sui contemptu, demitteret, tanto latius in omnium oculos clariori luce incurreret,

Multiplicia, tantæ sanctitatis argumento, accesserunt miracula; unde arbitror, SANCTISSIME PATER, ut supremus honor, quo in Sanctorum numerum referatur, non amplius illi differendus sit.

JOSEPH MARIA Tituli S. Alexii Presbyter Cardinalis Castellii.

CUM virtutes tum theologales, tum cardinales, quibus BEATI JOANNIS CANTII electa anima informabatur, tantum excellentiæ gradum attigerint, ut fidelium mentes traxerint in illius admirationem, & Deus Optimus Maximus, ad nobis testificandam ejus usque ad vitæ mortalis exitum perseverantiam in bono, ea præter naturæ leges ediderit signa, quæ non nisi a dextera sua omnipotenti patrari possunt, BEATUM hunc VIRUM dignum existimo, qui ad Dei gloriam amplificandam, cui omnia quæ perpetrantur in terra, & perfruuntur in Cælo, unice sunt referenda, in Sanctorum numerum referatur.

CAJETANUS Tituli S. Augustini Presbyter Cardinalis Elephantutius.

BEATISSIME PATER. Quotquot in B. JOANNE CANTIO fulgent virtutes, invicem quasi æmulari videntur. Mira proinde inter mundi illecebras innocentia; inter studia, & litteratorum hominum conventus; ac laudes morum simplicitas, religio, atque intima cordis humilitas; inter assiduas academix exercitationes, ac labores vitæ asperitas, mansuetudo, & in verbi prædicatione alacritas, & perseverantia; utque hæc una cæteras omnes complectar, mira, atque invicta sive in Deum, sive in proximum caritas, qua dum totus divinarum rerum contemplationi vacabat, totus etiam erat, vel in erudiendis, & sublevandis hominibus, vel in procuranda animarum salute. Quemadmodum itaque amavit eum Deus, multisque signis ejus adhuc viventis illustravit virtutes; ita encomio magis, quam suffragio dignum censeo, ut ad exemplum illius coronæ

ronæ justitiæ , quam ei legitime certanti jam reddidit justus Judex , tandem supremo SANCTITATIS VESTRÆ judicio ea decernatur corona gloriæ , qua in militanti Ecclesia Servi Dei condecorantur ,

PETRUS HIERONYMUS Tituli Sanctissimæ Trinitatis in monte Pincio Presbyter Cardinalis Guglielmi .

Sicut nemo est , BEATISSIME PATER , qui lucernam accendat , & ponat sub modio , sed super candelabrum ponit , ut luceat omnibus , qui in domo sunt ¹ : ita nemo est , qui gloriam suam quærat coram hominibus , & exaltetur a Deo ; sed omnis qui se humiliat exaltabitur ² . Horum autem utrumque adimpletum agnoscimus in BEATO JOANNE CANTIO , qui & in medio Doctorum , & in medio Ecclesiæ aperuit os suum ³ ; os utique repletum sapientia , & intellectu ; os , quod non mentiebatur veritatem , sed erudiebat omnes , ac de tenebris trahebat ad lucem . Verumtamen cum in sermone oris illius stupeperent universi ⁴ , & magnificarent eum in laude ⁵ , abscondit se suamque scientiam ⁶ peregre proficiscens in regiones longinquas nunc Romam , nunc Jerusalem : ut proinde BEATUM JOANNEM tum in die , cum in nocte placuisse Deo non dubitemus , & patrata per eum signa mirabiliter ostendant . Fac ergo , BEATISSIME PATER , iterum de tenebris lumen splendescere , ⁷ & Sanctorum splendoribus circumda BEATUM JOANNEM ; & exaltabunt omnes nomen ejus in idipsum ⁸ .

NICOLAUS Tituli SS. Nerei , & Achillei Presbyter Cardinalis Antonellus .

QUÆ desursum est sapientia , inquit Jacobus Apostolus , pudica est , pacifica , modesta , suadibilis , bonis consentiens , plena misericordia , & fructibus bonis . Talis fuit , quam Servus Dei JOANNES

CANTIUS divina gratia adeptus in Cracoviensis academiae scholis , in privatis colloquiis , in publicis sermonibus , non solum verbis , sed innocentia vitæ , morumque sanctitate , auditoribus suis ediscendam exhibuit . Nam patiens , humilis , modestus , pacis amator , & omnis contentionis , & dissidii inimicus , amore Dei flagrans , orationi , jejniis , aliisque bonis operibus intentus , & corpus ab omni impuritatis labe , & mentem ab omni erroris contagio illibatam , intemeratamque fervavit . Sapientissime igitur a SANCTITATE VESTRA ei decernentur honores , quibus Catholica Ecclesia Sanctos Dei Servos in terris honorare solet , ut quibus grave , ac difficile erudiendæ juventutis munus demandatur , præclarum exemplar tamquam in eminenti , & splendido loco collocatum habeant , quod sibi sequendum , imitandumque proponant . Siquidem ejus præsidio adjuti , & exemplo excitati , in puritate doctrinæ , & sanctitate vitæ custodienda solliciti sedulo curabunt adolescentium mentes sanis Catholicæ Ecclesiæ doctrinis imbuere , eorumque animos evangelicis monitis , divinisque præceptis , & bonorum operum documentis ad pietatem , & cœlestem sapientiam informare .

Frater LAURENTIUS Basilicæ Sanctorum XII. Apostolorum Presbyter Cardinalis Ganganelli .

CUM Servus , & amicus Altissimi JOANNES CANTIUS onustus meritis , & virtutum omnium suppellectili ditatus migrasset a seculo , cepit continuo magnis , ac multis coruscare miraculis , ut sublimitas sanctitatis ejus , quæ ipso vivente in carne ad morum directionem per exempla perfectæ justitiæ innotuerat mundo , illo jam regnante cum Christo ad omnem fidei firmitatem per miracula divinæ potentiæ comprobaretur e Cælo ⁹ . Quinque sibi caros habuit , dum viveret in terris (quos inter Simon de Lipnica Seraphici mei Instituti Professor)

D d qui-

¹ Luca 8. 16.

² Luca 14. 11.

³ Eccl. 11. 8.

⁴ Ex Luca 4. 32.

⁵ Psal. 68. 31.

⁶ Prov. 10. 14.

⁷ II. Corinb. 4. 6.

⁸ Psal. 33. 4.

⁹ S. Bonaventura in Legenda Majori Cap. XV.

quibuscum æterna beatitate congaudet in Cœlis. Quinque alios modo reperit sodales, quibuscum Sanctorum fastis quotquot hic adsumus, cum Polonica præsertim gente, sollemni pompa adscribendum fore a SANCTITATE VESTRA præstolamur.

MARCUS ANTONIUS Tituli S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Columna.

BEATISSIME PATER. Caritas, vita animæ, virtutumque omnium christianarum & parens, & nutrix; caritas, inquam, vera illa, atque germana, quæ secundum Apostolum non inflatur, commendare præcipue videtur egregiam sanctitatem B. JOANNIS CANTII, qui summa in theologicis disciplinis peritia, vitæque sanctimonia fructus vere magnos utrinque colligens ab admiratoribus passim suis, ita humilitatem tenuit, ut solertius nihil caverit, quam laudes, nedum testimonia quæcumque, sed & occasiones ipsas, atque pericula devitare. Nec facile dictu est, quam enixe coluerit virtutes humilitatis comites, atque custodes, paupertatem, simplicitatem, neglectum sui, mansuetudinem, abstinentiam, patientiam. Qui ergo sibi tam bene, christianeque viluit, dignus profecto erit, ut inter Cælites adscriptus, publice aliquando in Ecclesia clarescat.

SIMON Tituli S. Joannis ad Portam Latinam Presbyter Cardinalis Buonaccorsi.

BEATISSIME PATER. In hac procella temporum, qua nunc potissimum in Polonia hæreticorum factionibus jactatur Petri navicula, recreandis bonorum animis, excitandisque ad bonum certamen certandum illius Ecclesiæ Pastoribus, divinitus arbitrator advenisse, ut BEATI JOANNIS CANTII virtutes, & miracula veritatis numeros assequerentur, quibus ei merito SANCTITAS VESTRA Sanctorum cultum, honoresque decerneret. His enim rite attributis, cum universæ Ecclesiæ, tum ei præcipue, quam olim vivens

excoluit, novum se quodammodo ostendet e Cælo sydus, quod intuentes, qui verbo, & exemplo fidelibus præire debent, nec spes deficiet, nec labor franget, nec ullius metus periculi debilitabit. Hujus ergo BEATI VIRI Canonizationem existimo Serenissimi Poloniæ Regis, omniumque Ordinum Regni precibus deberi diutius non oportere.

JOANNES CAROLUS Tituli SS. Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Boschi Major Penitentiarius

BEATISSIME PATER. B. JOANNES CANTIUS, Sacerdotii, Academiarum, & Poloniæ nationis præcipuum decus, ita egregie divinarum legum placitis, divinique legum latoris vestigiis inhærere studuit, ut ab eo non solum miseri opem impetrarint, discipuli doctrinam cum pietate hauserint; sed & ipsum Barbari de vera religione differentem, & latrones, quod ei reliquum erat, sibi committer exhibentem, conversi poenitentisque suspexerint. Idem cum litteris simplicitatem, cum honoribus asperioris vitæ consuetudinem, pia denique peregrinatione Sarmatiam cum Latio, & Palæstina conjunxit, ac nunquam interitura hospitalitatis suæ exempla apud posteros propagavit. VIRUM igitur, BEATISSIME PATER, quem imitatione nostra dignissimum heroicæ virtutes, publica vero veneratione colendum probata miracula testantur, Sanctorum fastis adscribendum censeo, ut Christiano populo præsidium, & lumen in dies augeri videamus.

LUDOVICUS Tituli S. Anastasiæ Presbyter Cardinalis Galinus.

BEATUS JOANNES CANTIUS tanta præstantissimarum virtutum laude floruit, ut perpetuam heroicæ sanctitatis famam jam a tercentis prope annis sibi comparaverit. Summam enim doctrinam cum singulari morum innocentia conjungens studiosorum juvenum non modo ingenia disciplinis, sed animos etiam christianis virtutibus excolabat. Ad hæc difficillimis obitis peregrinatio-

tionibus Romam quater, & semel Palæstinensi præclara ubique religionis, humilitatis, & patientiæ edidit argumenta, nihilque habuit optatius, quam pro nomine Jesu ludibria & contumelias pateretur. Perfectissimo autem in Deum amore æstuans nihil cogitare, nihil loqui posse, nisi de Deo, deque rebus divinis videbatur. Ejus præterea incredibilem erga proximos caritatem Deus ipse non semel miraculis comprobavit. Quæ cum ita sint, BEATUM CANTIUM dignissimum censeo, qui a SANCTITATE VESTRA inter Cælites referatur.

*ANTONIUS Tituli S. Mariæ in Via
Presbyter Cardinalis Columnæ
Branciforti.*

Innoctissima vitæ eximia integritas, quam in Cracoviensi academia scholasticus primum, Doctor deinde BEATUS JOANNES CANTIUS servavit; singularissimæ humilitatis amor, quo succensus, ut a civibus suis ad se delata venerationis, & reverentiæ officia declinaret, semel ad sancta Palæstinæ loca, quater Romam pedes profectus est; perpetuum in pauperes, egenosque caritatis suavissimæ studium, quod nobilissimæ illius academix Doctores imitati sunt, & adhuc tuentur; cæteræque JOANNIS virtutes, quibus vineam Domini, vel in instruendis adolescentibus, vel revocandis peccatoribus a via perditionis ad semitam justitiæ emicuit, illud plane effecerunt, ut dum viveret, homo sanctissimus & haberetur, & esset. Quæ omnia cum ab Apostolica Sede ad examen revocata sint, non solum, ut juxta hujusce Sanctæ Sedis ritum in album Sanctorum referatur, suadent, sed publicos eidem honores a SANCTITATE VESTRA decernendos exigere omnino, & tuto videntur.

*PETRUS Tituli S. Mariæ Transiberim Presbyter Cardinalis
Pamphilius.*

HAud equidem vereor, BEATISSIME PATER, quin præclaræ, summæque virtutes B. JOANNIS CANTII, sicut plenam a Deo mercedem in Cælis jamdiu sunt affectæ, ita promeritos in terris, ac toties miraculorum voce expetitos sanctitatis honores sint habituræ. Qui enim fecit, & docuit, quid est reliquum, nisi ut magnus, & excelsus in Ecclesia Dei prædicetur, & sit ¹. Aduit sane, seque visibilem exhibuit quondam Deipara cum Puero Jesu fertum candidum præbens JOANNI in signum eximix, dum viveret, puritatis ². Adsit & insignis illius justitiæ, ad quam labia JOANNIS erudiebant plurimos ³ gloriosa retributio. Et si Apostolo monente, justum est, quos eruditores habuimus revereri ⁴, quid a SANCTITATE VESTRA dignius præstolabor, quam ut ipsa decernente exultet nunc, & lætetur Ecclesia ⁵ in JOANNE, & omnis populus, & lingua conlitateur nomini sancto ejus ⁶.

*PHILIPPUS MARIA Tituli S. Chry-
sogoni Presbyter Cardinalis
Pirellius.*

BEATISSIME PATER. BEATUM JOANNEM CANTIUM inter Sanctos referri opportunissimum hoc tempore judico. Qui in medio circumstantium populorum errore, integram, dum viveret, sinceramque religionis doctrinam constantissime professus est, & voce illam, & scriptis apud suos illustravit, vindicavitque, simul & innocentissimis moribus confirmavit; is publico modo Ecclesiæ obsecratione imploratus impendentium suæ genti pro religione periculorum, & calamitatum apud Deum immortalium acceptissimus deprecator existet.

D d 2 ALE-

¹ Ex sent. Math. 5. v. 19.

² Ex vita B. Joan.

³ Ex sent. Dan. 12. 3., & Prov. 10. 21.

⁴ Ad Hebr. 12. 9.

⁵ Ex sent. Joelis 2. 23.

⁶ Ex plur.

*ALEXANDER S. Mariæ in Via lata
Diaconus Cardinalis Albanus.*

BEATISSIME PATER. Si majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis, dubitandum non est, BEATISSIME PATER, JOANNEM CANTIUM divinæ dilectionis igne exæstuasse. Id equidem, ut reliqua præteream, demonstrat vehementer illud martyrii desiderium, cui non semel sese objecit, præsertim vero, quum Hierosolymis degens Turcarum impietatem, ac falsæ religionis superstitionem palam coarguere, atque exprobrare non trepidavit. His ego æque motus, ac miraculis, quibus in diem magis ille clarescit, censeo eum in Sanctorum numerum esse cooptandum.

*NERIUS S. Eustachii Diaconus
Cardinalis Corsinius.*

BEATISSIME PATER. Cum ex legitimis probationibus constet BEATUM JOANNEM CANTIUM innocentissimam vitam, ac bonis operibus plenam duxisse, ejusque memoriam in benedictione semper fuisse, & insignibus etiam claruisse miraculis, Sanctorum albo adscribendum esse illum censeo, ut meritis cumuletur honoribus, & sit christianissimo Poloniæ Regno in difficillimis, quibus urgetur, rebus, faustum veluti signum ad bene sperandum, cum sibi viderit oblatum in sanctissimo Cive suo opportunum ac præsentissimum apud Deum præsidium.

*FLAVIUS S. Mariæ in Porticu Diaconus
Cardinalis Cbifius.*

BEATISSIME PATER. Quæ de veteris legis Sacerdotibus (præscripsit Deus) ¹ *Omnis qui habuerit maculam de semine Auron Sacerdotis, non accedet offerre hostias Domino, nec panes Deo suo... nec accedet ad alture, quia maculam habet, & contaminare non debet Sanctuarium.*

meum: eadem potiori jure sibi dicta esse intelligens BEATUS JOANNES CANTIUS, nihil antiquius habuit, quam, ut in lege Dei, die, ac nocte meditaretur; quod legebat, crederet: quod credebat, doceret; quod docebat, imitaretur; misericordiam fortitudinem, cæterasque in se virtutes ostenderet; exemplo præberet, admonitione confirmaret, ac purum, & immaculatum ministerii sui donum custodiret. Qua vitæ suæ ratione tantam apud Deum invenit gratiam, ut Spiritus Sancti donis mirandum in modum insignitus, miraculorum præsertim gloria maxime præfulserit. Dignissimum itaque existimo, BEATISSIME PATER, ut VIRUM tantum de Ecclesiastico ordine optime meritum, iis velis decorare honoribus, qui Sanctis Dei merito adhibentur.

*ALOTSIUS S. Agathæ Gothorum Diaconus
Cardinalis Torrigiani.*

CUM B. JOANNEM CANTIUM intueor, BEATISSIME PATER, secularem Sacerdotem demiror, de quo cum Ecclesiastico proferre licet: *adeptus est gloriam in conversatione gentis* ². Etenim omnem vitam exegit in academia Cracoviensi, ubi infrequentissima cum discipulis, tum doctorum virorum conversatione omnium virtutum gloriam est assecutus. Doctor, & Concionator eximius ex cathedra juventutem, ex suggestu populum jugiter docuit in scientia Sanctorum, Fidemque orthodoxam adversus errores sua ætate grassantes strenue vindicavit. Singularem doctrinam conjunxit mansuetudinem, sui que contemptum vere singularem. Semel in Palestinam, quater vero ad limina Apostolorum pedes peregrinatus est. Caritate in Deum, & pauperes, vitæ castimonia, carnis maceratione, jejuniis, cæterisque virtutibus maxime excelluit. Miraculis demum in vita, & post mortem clarus, cultum memorabilem promeruit, quo rite probato, novisque additis miraculis, dignum equidem arbitror, ut

¹ Levit. 21. 21.

² Eccl. 50.

ut BEATUS VIR, qui Clero præsertim seculari exemplo esse potest, universæ Ecclesiæ per sollemnem Canonizationem colendus proponatur.

JOANNES CONSTANTIUS S. Cesarei
Diaconus Cardinalis Caracciolo
de Santo Bono.

QUAMPLURIMA, BEATISSIME PATER, in integro vitæ cursu BEATI JOANNIS CANTII christiana perfectionis extant documenta; nam in patientia benignus, in fide fortis, in abstinentia singularis, in caritate fervidus, in contemplatione sublimis, denique in sui despectu, ac veritatis dilectione vere mirabilis, castitatem mentis, & corporis immaculatam servavit. Hisce sanctitatis fructibus assequutus est a Deo Optimo Maximo pretiosam Sanctorum mortem. Quibus omnibus accedit & testimonium miraculorum rite perpensum, ac SANCTITATIS VESTRÆ suffragio fulcitum. Merito igitur ad majus Ecclesiæ militantis decus; ac præsidium, Sanctorum catalogo esse adscribendum censeo, hisce præsertim calamitosis Poloniæ temporibus, quo sit concivibus suis exemplar, & Patronus.

NICOLAUS S. Georgii ad Velum aureum
Diaconus Cardinalis Perrelli.

JOANNEM CANTIUM tot tantæque virtutes commendant, ut cum sanctissimis quibusque viris sit comparandus. Presbyter secularis cum esset, ad normam religiosæ perfectionis vitam omnem exegit. Magnus opum terrenarum sui que contemptor, nihil nisi cœlestia cogitabat. Ad hæc quantum doctrina indultiaque valebat (valebat autem in Cracoviensi universitate plurimum) id omne ad rectam juventutis institutionem, ad levamen pauperum, ad animarum salutem conferebat. His virtutibus cum accesserint miracula numero plura, magnitudine insignia, quibus Deus O. M. sanctitatem famuli sui testatam voluit, nihil est quamob-

rem Sanctorum honores tribuendi non videantur ei VIRO, qui præterea pro suo singulari in Apostolicam Sedem studio, quater in hanc sanctam Urbem ad veneranda limina Apostolorum peregrini in morem advenit.

ANDREAS S. Angeli in Foro piscium
Diaconus Cardinalis Corsinius.

CHRISTIANA continentia, qua vixit BEATUS JOANNES CANTIUS, & prodigia, quæ, eo intercedente, patravit Omnipotens, qui laudari vult in Sanctis suis, & in firmamento virtutis suæ, postulant, quod in Sanctorum albo Christifidelium venerationi proponatur, ut inter hujus seculi calamitates, novus Poloniæ genti, unde exiit, novus Clero seculari, cui nomen dedit, pateat adjutor.

ANDREAS SS. Viti, & Modesti Diaconus
Cardinalis Nigronus.

ÆQUUM est, BEATISSIME PATER, JOANNEM CANTIUM, quem conformem filii Dei imagini suspicimus, atque veneramur, Cœlitum fastis adnumerari. Doctrina clarus, morumque candore, ac vitæ innocentia a teneris annis excellens, maximo apud omnes in honore habebatur, quamobrem vehementer dolens, cupiensque in despectu esse, omnia defugiens æstimationis officia, egeni abjectique hominis specie pedibus semper longe peregrinatus est, semel ad sancta Palæstinae loca, pluries ad Apostolorum limina profectus. In patriam reversus ad omne perfectioris vitæ studium se convertit, suosque sacris litteris e cathedra excoluit, monitis e suggestu instruxit, virtutibus fovit, odore sanctitatis implevit, ac demum pretiosa morte decoravit. Quæ omnia patratis signis, ac miraculis, testimonio Dei comprobata sunt.

ÆNEAS

*ÆNEAS SYLVIUS S. Adriani Diaconus
Cardinalis Piccolomineus.*

Divino certe consilio factum existimo, BEATISSIME PATER, ut Cracoviensis Presbyteri JOANNIS CANTII excellens, ac prope divina virtus nostra hæc in tempora celebranda, ac tuo præsertim iudicio sollempni ritu honestanda, ac veluti consecranda reservaretur, ut scilicet ea potissime tempestate, qua partium studiis in florentissimo Regno, magno in periculo religionis causa versatur, inclyta gens Polonorum novum in Coelis per te deprecatores haberet, qui lucem sui patrocinii Reipublicæ periclitanti porrigeret, qui generosis in animis ad religionis avitam gloriam tuendam, avitam exemplo proprio virtutem exfunderet.

Eluxit in SANCTO VIRO præ cæteris illa virtus, quæ christianorum omnium virtutum alitrix & germen, a qua lex tota dependet; atque ita eluxit, ut pluries ad pauperes fame enectos, & frigore reficiendos sibi alimenta de mensa, sibi vestes de via, sibi calceamenta detraxerit, ut cum egentibus non paternas tantum substantias, sed propria etiam stipendia communicaverit.

Tantus in illo fuit auri, atque argenti contemptus, atque ea simplicitas cordis, heroicis Christianorum digna temporibus, ut latronibus, a quibus in itinere spoliatus pecunia fuerat, interrogantibus si reliquum quid haberet, cum se negasset habere, statim ac recordatus aliquid ad viaticum superesse sibi pecuniæ pannis assuta, eis, qui discesserant, humanissime revocatis, liberalissima excusatione pecuniam volens obtulerit, quam celarat invitus.

Tam flagrans in illo pietas, ac religio, ut disciplinas, & scientias omnes, in quibus maxime floruit a religione inchoaret, ad religionem referret, & maxima in doctrinarum coluvie catholicæ veritatis assertor semper invictus operam dederit juventuti verbo, & exemplo non minus ad religionem, atque virtutem, quam ad sapientiam instituendæ, & licet in-

nocens vitæ, scelerisque purissimus tanto in tremore, ac timore de sua salute sollicitus semper fuerit, ut nunquam ab oratione vacaverit, & quamvis abstinentissimus cibi, atque somni per longas peregrinationes, per verbera, per labores corpus atterere, atque excruciare nunquam desisterit.

Quæ cum ita sint, BEATISSIME PATER, id restat unum, ut rite peracta Causa, B. JOANNI CANTIO, qui pluries ad urbem Romam, ad limina Apostolorum pietatis causa ignotus, & peregrinus, & sordidatus accessit magnis difficilibusque itineribus contemptus hominum quærens, Sanctorum tandem honores, meritamque etiam in terris, atque ipsa in Urbe gloriæ mercedem sollempni ritu decernas.

*SAVERIUS S. Mariæ de Scala Diaconus
Cardinalis Canale.*

IN Jerusalem, quæ sursum est, utique Deus, qui fecit homines divites in virtute, eosdem Beatos facit in gloria, quos namque præscivit, & prædestinavit conformes fieri imagini Filii sui, hos vocavit, hos justificavit, hos & glorificavit¹. Ast in Jerusalem, quæ deorsum est, pro ea, qua fungaris Vicaria Jesu Christi potestate, tibi commissum est, BEATISSIME PATER, justorum, qui regnant in Coelis, capiti imponere coronam auream expressam signo sanctitatis, gloria honoris, & opere fortitudinis. Itaque cum ex rite, & rigidissime de more huc usque perpensis actis, & gestis BEATI JOANNIS CANTII, fat superque constet, non solum servatam castissime ab eo legem Excelsi, sed jugi, & nunquam per totum vitæ suæ cursum intermissa fidei, spei, & caritatis, ac reliquarum in gradu heroico exercitatione virtutum, ad culmen contendisse perpetuo evangelicæ perfectionis, atque consummatum demum in ea, mortem obiisse justorum: decet utique, & quodammodo oportet, ut diadema speciei de manibus SANCTITATIS VESTRÆ ipse recipiat, & exaltetur in Ecclesia plebis: præfer-

¹ Roman. cap. 8. v. 29. & seq.

fertim cum recentiora tria fulgentissima, ad ejus invocationem, atque procul dubio in ejus sanctitatis testificationem a Deo patrata miracula hoc ipsum, quasi voce emissa de Cœlo, postulare videantur. Id autem a SANCTITATE VESTRA per hæc potissimum tempora fieri, summopere existimo expedire: nimirum ut mœrentissima nunc Polonia ad concivem, & popularem suum, si in Sanctorum catalogum merito referatur, alacrius, & confidentius supplex convertatur tota, eundemque nanciscatur, & sentiat rerum suarum, suæ libertatis, suæque in primis avitæ Catholicæ Romanæ Religionis Patronum apud Deum, assertorem, & vindicem fortissimum.

*BENEDICTUS SS. Cosmæ, & Damiani
Diaconus Cardinalis Veterani.*

SI recta docentem, & quæ docuit impigre operantem, magnum vocari in cœlesti Jerusalem veritatis prædicat oraculum, quia lucere parum, ardere parum; lucere, & ardere perfectum: æquum est, BEATISSIME PATER, ut in militanti quoque Jerusalem a te superni consilii interprete publicus, ac sollemnis deferatur honor B. JOANNI CANTIO, cui auspiciatissime contigit habere scientiam Sanctorum, & illam labore suo complere. In aperta versantur luce, quæ docuit strenuus fidei vindex, & assertor, quæque gessit ad Dei gloriam, ad sui, & proximorum salutem, charismatum meliorum æmulator. Humana non minus, quam divina id suadent testimonia, ad rigidi judicii severitatem rite expensa. Itaque nihil est apud me, quod hæc festiva gaudia remoretur, nulla obversatur formido, quando, ut inquit Bernardus, totum veritas occupavit.

*DOMINICUS Jordanus Patriarcha
Antiochenus Assists.*

Dignum, justumque censeo, BEATISSIME PATER, pro suprema, qua polles, potestate, ac ardenti, quo flagras,

zelo in Dei gloria amplificanda, piorumque virorum meritis honorandis, ut secularem Sacerdotem BEATUM JOANNEM CANTIUM Sanctorum numero adscribas. Non modo enim Christiani Reges, ac Principes, præcipue vero Poloni Regni, ac magni Ducatus, Lituaniæ hodiernus Moderator, Proceres, cæterique universi Ordines, præsertim Ecclesiastici id a tua pietate, & clementia enixis votis exorant; verum etiam heroicæ virtutes, quæ adhuc post longum trium seculorum spatium in illarum gentium memoria vigentes existunt, ac tot miracula ejus intercessione, ac meritis ab omnipotenti Deo patrata, diligentique examine probata, jam illum cœlesti gloria gaudere nos dubitare minime sinunt. Quinimmo hujusmodi SANCTUM VIRUM tantis fulgentem virtutibus in altaribus venerandum proponere pro fidelibus, & præcipue Ecclesiasticis excitandis ad illius exempla sectanda, ac collapsos mores reformandos quammaxime profuturum existimo.

*GEORGIUS de Lascais Patriarcha
Jerosolymitanus Assists.*

SEculo decimoquinto, quo falsis dogmatibus vel maxime impetebatur Ecclesia, Deus bonus ac misericors in semper Orthodoxa studiorum generalium Cracoviensi academia sublimis ingenii, ac piissimi animi præclarum excitavit virum, veritatis, ac fidei propugnatorem, atque doctorem BEATUM JOANNEM CANTIUM, qui doctrina catholica in cathedris, religionis zelo in suggestu, ferventissima in Deum, ac proximum caritate, humilitati ultra expressionem conjuncta, virtutibusque cunctis in gradu heroico, prodigiis quoque perplurimis patriam, Sacerdotium, scholas, cives, ac totam illustravit Ecclesiam, dignus propterea, BEATISSIME PATER, ut in Regni Poloniæ de fide, Ecclesia, ac hujus Sanctæ Sedis optime meriti spirituale solatium, ac populorum fidelium Orbis singulare præsidium, eo honoris culmine sanctissimis Viris per Canonizationis decretum tribui solito,

lito, a tuo, quod unice superest, infallibili oraculo condecoretur; quod ut Apostolica tua auctoritate benignissime præstes, & ego cum Regno Orthodoxo, cui titulis infinitis devinctissimus sum, supplex imploro.

*FRANCISCUS Carafa Trajettus
Archiepiscopus Patracen. Assists*

BEATISSIME PATER. QUO rigidius in BEATI JOANNIS CANTII gesta animadvertimus, nihil non undique perfectum comperimus; ab ineunte ætate parentibus addictissimus, futuræ inculpabilis vitæ specimen præbuit; deinde sana doctrina imbutus, verbis, & exemplo totus proximo suo excolendo, erudiendoque se dedit. Castitatem immaculatus servavit, virtutesque in gradu heroico adeo exercuit, ut merito, si SANCTITATI VESTRÆ placuerit, supremis Ecclesiæ honoribus decorari posse videatur.

*JOANNES Lercarius Archiepiscopus
Hadrianopolitanus Assists.*

BEATISSIME PATER. Intonuit de Cælo Dominus, & in sonitu magno auditam fecit vocem suam: miracula, quæ ad intercessionem B. JOANNIS CANTII patrata novimus, quasi voces de Cælo delapsæ consummatam illius sanctitatem, heroicæque virtutes regnum decoris & diadema speciei de manu Domini jam accepisse non obscure denunciant: si ergo testimonium hominum accipimus, testimonium Dei majus est: verbis propterea divinis consonabit eloquium tuum, PATER SANCTISSIME, si, ut tuto confidimus, infallibili Vaticani Solii judicio B. JOANNIS sortem inter Sanctos esse declarabis.

*D. INNOCENTIUS Gorgoni Archiepiscopus
Emiffenus, olim Episcopus
Pinnen., & Hadrien.
Assists.*

BEATUS JOANNES CANTIUS Consulari, quo ortus fuit genere, eximiis suis vir-

tutibus, quibus in Ecclesia Dei effulgit, lumen, ac splendorem addidit. Ipse enim quam ab ipsa infantia inivit salutis viam, & nobilissimorum æque ac piissimorum parentum studio, ac sollicitudine perfectionis semitam est aggressus, tanto fervore toto tempore vitæ suæ est prosequutus, ut in omni virtutum genere, quæ verum Christi ministrum, & imitorem exornant, omnino excelluerit. Præsertim vero in eo enituit Religionis Catholicæ in barbaris oris propagandæ, & in civium animis, difficilissimis illis temporibus, conservandæ studium. Illa enim ætate universis per Britanniam, Ollandiam, & Germaniam scholis miscebantur multi, qui ad sequiora deflectentes, infectam hæresi doctrinam, juvenum animis instillabant: at CANTIUS in sua Cracoviensi universitate, sumens pro galea judicium certum, ac rectum, & pro thorace justitiam, qua nequissimorum hostium tela retunderet, orthodoxam doctrinam sartam tectamque servavit. Ejus itaque sapientiam signis, & virtutibus perspectam enarrent populi, laudes vero ejus te annuente, BEATISSIME PATER, universa celebret Ecclesia.

*Fr. JOANNES BAPTISTA Colombini
Archiepiscopus Beneventanus
Assists.*

Tuum est, BEATISSIME PATER, qui nos si Sacramenta Dei, & judicas honorem animarum sanctarum: BEATUM JOANNEM CANTIUM Sanctorum fastis adscribere. Ego sane, qui eum spiritu intelligentiæ sancto repletum fuisse agnosco, quin aliter gloriaretur, quam in lege testamenti Dei sui², existimo, post tot denique mirabilia, quæ fecit Dominus in commendationem illius virtutum, & operum, ardentissime præsertim in Deum ipsum caritatis, ac utriusque misericordiæ in pauperes, & mendicos, afflictos, & mœrentes, verè dignum, ac justum esse, ut JOANNIS nomen honorabile habeatur in Ecclesia universa, & SAN-

&, SANCTITATE TUA jubente ejus virtutes, & opera in nationibus longe collaudentur.

*SCIPIO Burgheſius Archiepiſcopus
Theodoſiæ Aſſiſtens.*

INter heroicis Viros, PATER BEATISSIME, quorum memoria in benedictione est¹, & infallibili tuo judicio Sanctorum in album modo sunt referendi, primum locum obtinet BEATUS JOANNES CANTIUS Ecclesiastici Ordinis præcipuum decus, ac ornamentum, cujus labores pro catholica fide contra lascivientium hæreticorum conatus summo studio susceptos, singularem propemodum in Deum pietatem, filialem erga Apostolicam hanc Sedem observantiam, adversus Apostolorum Principem, ad cujus Sacra Limina frequens accessit, venerationem eximiam cum cogitatione attentius perpendere, censeo pro tua sapientia factum iri si *corona aurea expressa signo sanctitatis*² illum donaveris.

*IGNATIUS Reali Archiepiſcopus
Atbenarum Aſſiſtens.*

BEATISSIME PATER. Apostolicus Vir, ac vere fidelis minister BEATUS JOANNES CANTIUS sic ardenti caritate in Deum effervuit, & proximum, ut nulli parcens labori, nullum pertimescens vitæ periculum, nullumque calamitatis, miseræque genus fuerit, cui alacriter ipse non occurrerit, ac invicto animo præsto fuerit. Sui ipsius infensissimus hostis, corpus flagellis, ciliciis, jejuniis in servitutem redegit. Apostolicam Sedem tam vehementi affiebatur amore, ut quater voluntario itinere ad Sacra Apostolorum visenda Limina summo vitæ suæ discrimine, ac corporis defatigatione pedestri accesserit; sicut & ad sacram Jerosolymitanam peregrinationem, nullo alio motus desiderio, quam ut eximiam suam satisfaceret pietati in Christum Dominum pro nobis passum: cujus mysteria tenerrimo obsequii sensu toto ipsius vitæ

curriculo peculiari veneratione prosequutus fuit; & ut propius sacra illa loca inviseret, in quibus immensum beneficium Redemptionis nostræ per acerbissimam Christi Domini passionem, & mortem completum fuit; ita ut vere BEATUS JOANNES Sacerdotum speculum, Parochorum exemplar dici possit.

Tanta hæc sunt, BEATISSIME PATER, ut nil profus dubitem, Beatum istum a SANCTITATE VESTRA ad majus Ecclesiæ decus, & secularis Cleri excitamentum, pariter & incrementum, Sanctorum albo esse adscribendum.

*FRANCISCUS SAVERIUS de Zelada
Archiepiſcopus Petrensis Aſſiſtens.*

Duo potissimum sunt, BEATISSIME PATER, quæ Ecclesiæ ministris, & mysteriorum Dei dispensatoribus accuratissime servanda proponit Apostolus³: primum, ut nemini dent ullam offensionem, ne vituperetur illorum ministerium: alterum, ut exhibeant semetipsos, *sicut Dei ministros in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in castitate, in scientia, in suavitate, in Spiritu Sancto, in caritate non ficta, in verbo Dei* &c. Hanc vivendi rationem studiosissime adeo in se expressit B. JOANNES CANTIUS, ut perfectissimum eum fuisse Dei ministri exemplar minime dubitem asserere. Quare & Dei gloriæ, & Ecclesiastici ordinis splendori, & populorum utilitati maxime consules, BEATISSIME PATER, si talem, ac tantum VIRUM æque virtute, ac miraculis clarum Sanctorum catalogo adscripseris.

*BERNARDINUS Giraud Archiepiſcopus
Damascenus Aſſiſtens.*

Heroicæ virtutes, quibus BEATUM JOANNEM CANTIUM claruisse ex rite compilatis Processibus plene constat, illaque præmaxime, qua profundam litterarum scientiam profunda cum humilitate, raro e-

E e

rem-

¹ Ecclesiast. 44. 9.

² Ecclesiast. 45. 14.

³ Corinth. 6. 4. & seq.

xemplo conjunxit, cum sententia mea dignum efficiunt, ut in Sanctorum albo a SANCTITATE VESTRA adscribatur; eo magis quia Deus vere mirabilis in Sanctis suis pluribus miraculis, prævio rigidissimo examine approbatis, Servum suum undequaque illustravit.

*FRANCISCUS MARIA Piccolomineus,
Episcopus Pientinus Assisens.*

UT BEATUS JOANNES CANTIUS Sanctorum cultu dignus declaretur suadent, BEATISSIME PATER, christianæ virtutes, quibus præfulgens placuit Deo. Suadent præsertim tum illius zelus in juventute, ne hæreticorum erroribus inficeretur, instituenda in Sanctorum scientia, cum in academia Cracoviensi theologiam edoceret; tum mira sollicitudo in pascendis suis ovibus, cum munere Parochi fungeretur, & exempla irreprehensibilis vitæ, quibus proximum ad ambulandum in lege Domini pertrahebat. Omnipotens autem Deus, qui est mirabilis in Sanctis suis, sanctitatem JOANNIS aperte etiam comprobavit stupendis miraculis, quæ eo intercedente patravit. Quamobrem existimo a SANCTITATE VESTRA, divina, qua pollet auctoritate, sollempni ritu inter Sanctos eum esse referendum.

*PHILIPPUS Mornati Episcopus Sutrinus,
& Nepefinus Assisens.*

BEATISSIME PATER. Quum de BEATO JOANNE CANTIO Sacerdote seculari Cracoviensis Ecclesiæ, ejusdemque academix doctore mihi omnium Antistitem minimo ferendum modo sit suffragium, cujus heroicæ virtutes, atque miracula tot gravissimorum Patrum diligentia, ac rigoroso examine satis probata sunt, facile mihi persuasum est, Deo perhonorificum, universæque Ecclesiæ utilissimum fore, si quam citius sollempni de more celebritate Sanctorum fastis adnumeretur, eumque Sacerdotibus cunctis, qui in privatis seculi domibus otiosam, atque periculis expositam vitam degunt, splen-

didissimum doctrinæ lumen, necnon pietatis, patientiæ, caritatis, cæterarumque Ecclesiasticarum virtutum, quod invocent, imitentur, & colant, exemplar proponatur.

*Fr. JOACHIM MARIA Pontalti
Episcopus Ascalonites Assisens.*

BEATISSIME PATER. BEATUS JOANNES CANTIUS Poloniæ Regni splendor, Catholicæ Ecclesiæ decus ob oculos Christianifidelium heroicæ ejus virtutes, ac stupenda miracula admirantium proponitur tamquam Sacerdos justus, atque pius, qui factus est in tempore iracundiæ inter Deum, & homines reconciliatio, qui inventus est fidelis, & prudens, quique in confutandis hæreticis, atque schismaticis talenta, quæ acceperat, Domino suo duplicata reportavit, quam ob causam inter Beatos ab hac Sancta Apostolica Sede jamdudum fuit recensitus: hoc tamen ipsum in causa est, quod & Polonorum academia, cujus fuit institutor, & Ecclesia Catholica, cujus fuit, & est singulare ornamentum, ut & inter Sanctos ab hac infallibili Sede recensatur, efflagitent: horum precibus, & votis meum etiam humillimum in genua provolutus submitto suffragium.

*Fr. NICOLAUS ANGELUS MARIA
Landini Episcopus Porphyriensis Assisens.*

BEATISSIME PATER. JOANNEM CANTIUM magni Poloniæ Regni novissimum decus: quippe Sacerdotio, doctrina, peregrinationibus, heroicis animi virtutibus, ac miraculis florentem omnes suspiciunt. Dignum propterea eum puto, ut inter Sanctos adnumeretur; ejusque nomine Catholicæ Ecclesiæ fastos augere jucundissimum erit; atque hac præsertim tempestate Regno illi, & universo christiano orbi utilissimum fore, Deo miserante, confido.

NI-

NICOLAUS Gagliardi Episcopus
Alatri Assilens.

BEATUS JOANNES CANTIUS usque ab incubulis ad servitum Dei accessit, stetit in justitia, & timore, depressit cor suum, inclinavit aurem suam, & suscepit verba intellectus, conjunxit se Deo, ut cresceret in novissimo vita sua. In membris enim suis mortificationem Crucis Christi corde jucundissimo gestiens, per admirabiles ascensiones obtinuit elevari ad intimam divinam unionem, itaut in vita, & morte pretiosissima ad instar sideris fulgidissimi coruscans ejus mirificus splendor jam toti S. Ecclesiae praefulgeat. Quare sicut non abs re existimaverim BEATUM hunc VIRUM id martyrii genus, quod proprium Confessorum est, plene consumasse, ita spes omnium effulget, ut SANCTITAS TUA, eo quo polles superno lumine ad sacras aras admoveas ad fidelium incitamentum, & ad S. Romanae Ecclesiae praesidium,

CLEMENS MARIA Bardini Episcopus
Aquipendii Assilens.

EXimia BEATI JOANNIS CANTII humilitas, praecleara erga Deum, proximumque dilectio, nec non reliqua heroica illius virtutes miraculis a Deo comprobatae exigunt, ut SANCTITAS VESTRA divina voluntatis expositor infallibilis, illi dignetur statuere in terris Sanctorum honores; aequum igitur arbitror, BEATISSIME PATER, ut eum, quem fertis gloriae ornavit Deus in Caelis, SANCTITAS VESTRA corona honoris decoret in terris.

STEPHANUS EVODIUS Affemannus
Archiepiscopus Apamea.

DEcet quammaxime Dei ministrum, BEATISSIME PATER, seipsum pro populo sanctificare, ut sit *ipse populus sanctificatus in veritate*, ex Christi verbis & exemplo id optime edoctus B. JOANNES CANTIUS eam vivendi rationem, sanctitate & innocentia insignem studiosissime ingressus est,

constanterque tenuit, qua & acceptissimam Deo hostiam sese offerret, & opere potens, ac sermone Dei domum aedificaret, populorum moribus ad pietatem informatis, atque justitiam. Tam perfectam itaque ministri Dei imaginem, & exemplar, quod miraculorum gloria illustrius reddidit Deus, aequum est, BEATISSIME PATER, ut Sanctorum honoribus dignissimum judicio tuo gravissimo decernas.

ՅԵՆՈՐՈՍ Մեթոբոյ Վէահեայ Երասկան
Եւք Եպիսկոս Լանքրոնի և Տարսոնի
Արեւիկեցւոյ Կոստանդնուպոլսիան.

Ազգաւ Հայ:

Երանելի Հայր.

Երանելի Հոգաննէս Կանցլիոսիս յորքան եղև զարմակալեա մահ նր և կեանք հրաշալի, և ս անմեղապսն ամաց իւրոց ելք մինչև ի մէջ կեանց իւրոց պաշտպանեալ աւանդեաց, որեղև մտածելի և հիանալի առաքինու թնք և արժանաւորու թիւնք նոյնոց դոյլարդելի ինքն և կեանք նր բարի վարուքս, մաքրու թիւնս զորս ունեցաւս ի ծննդեանէս մինչև ի մահս իւրս, զորս պա սյլս եղ հա զորդելովս զնր եղակիս շարհազարդ բարիս պանծալեա արաքինու թիւնս, և յատկապէս ժողովեալ յիւքեանս աշակերտունս ունելովս կառուցեալ Կարատունս ի Կրագովինց, որ այնս համալսարանիս, եղև մեծս փայլումս լուսաւորս եղ. նոցա ունեցեալս բարի վարս իւրս հեանալեա, եղև ինքնէ յատուկս յարդելագոյնս, որեր ի նմ շարհս բազմադիմիս զորու թիւնս ըստ բարի կեցուն թիւս լիալեա անթիւս և զանազան առաքինիս սուրբ վարդապետու թիւամբս, զհետս երդեալ յամ ժամ առ Լուսաւծայինս բանս, որ նովաւ պր հզորապոյնս հոգւովս վառեալս, նք ազատապէս կեալ յանպաղունս սուրբ տաքինու թիւամբս. և եղևս դեպ ի ներհակիս եղ ներէլ, էր լցեալ ամ պայծառագոյնս և գերագոյնս սիրովս դեպ ի ողորմիլեա անծիւնս կարողիս, և էր կարի սիրովս գերազանց առաքինիս, եղև ընդ ամի, նմս, և ունեցաւս անթիւս նեղու թիւնս թէ ի ճանապարհիս և երկար պահեցողս պահս, և երևս միշտս առ Լստոնծ և առ սուրբ Լստուծածինն կոյս մարիամ երկնաւոր սիրովս, վերջապէս զնս յարդեցին ող ոմնեզակիս նք առաքինս.

Է 2 սերս

1 Joas. 17. 19.

սերս աղքատասէր յամ կողմանէ յամեն-
ցունց և յամ աշխարհի . սասկէս ունեցնա-
հրաշալի և հրաշիւք կեանս հիանալիս և
գովելիս և ամհափարելիս :

Ուրեմն վնկ յարգելն պատճառիս Արքայս
Մէհաստանիս , և այլք Ամիրայք , և եկեղե-
ցականք , և յիրակոյտ Նահարարք , և
Կարատունք , և ամուսնկալինք խումք ան-
դրէն ի Կրագովիէնց յարգեցին զսա մեծապէս
արժանիս , ուստի նք պաշտօնէն լքեա ընդն
ժուր երեալ առտոս սրբազանիս և ընդ Հայսց
Օարմիս պաշտօնէմ զիս կարքեսցի ի Թիւս
սրբոց և տամ զիմ անաքրուԹիւնս խոնարհու-
Թիամք աղաչեմ յերկուց կողմանց առ Առա-
քելական սուրբ Աթոռն .

Ejusdem versio latina .

JACOBUS Mesrob Chlaja Araboli Ar-
chiepiscopus Lampronensis & Tarsis,
natione Armenus .

BEATISSIME PATER . BEATUM JOANNEM
CANTIUM , quod miram morum sua-
vitatem , atque innocentiam a teneris annis
ad exitum usque vitæ servaverit , easque in
aliis , præsertim Cracoviensis academiae di-
scipulis , cui magister omnium plausu , &
admiratione præfuit clarissimis exemplis ,
sana rectaque doctrinâ , atque assidua verbi
Dei prædicatione foverit ; quod cuncta pie-
tatis officia summo semper profecutus fue-
rit animi fervore , quod in pauperes libe-
ralissimus , in hostes beneficentissimus , &
caritate exæstuans in omnes mitissimus fue-
rit , in se autem severissimus , carne , iti-
neribus , inedia , paupertatè , flagellis , aliis-
que afflictationum generibus in servitutem
redegerit ; quod in Deum , Deiparamque
Virginem cælesti ardore fervuerit ; quod
denique cæterarum omnium virtutum exem-
plum ad prodigium usque cunctis sese exhi-
buerit , & vivens miraculorum gratia , & glo-
ria post obitum fuerit clarus : universa Po-
lonorum gens cultu ab immemorabili sem-
per est venerata : propterea cui Poloniae
Rex , & Magnates ; Clerus , Senatus , & aca-
demia , plebs denique Cracoviensis cuncta
supremos sanctitatis , & laudis honores au-

spicantur , exorant ipsi , & provolutus ego
in genua , nomine quoque Ecclesiæ Arme-
norum , cui non meis utique meritis præsumi
ab hac Sancta , & Apostolica Sede eisdem
exposco humillime , & deprecor .

JOSEPH SIMONIUS Affemanus
Archiepiscopus Tyri .

BEATISSIME PATER . Quod de Israelitis Jor-
danem fluvium prætergressis cecinit Re-
gius Propheta : *Et tu Jordanis quare conder-
sus es retrorsum ?* Id a BEATO JOANNE CANTIO
gestum cernimus , quum , invocato ipsius nomi-
ne , merces in flumen prolapsæ , & præterfluen-
tium aquarum impetu procul raptæ , ad lo-
cum demersionis , adverso flumine sunt re-
gressæ . Hoc igitur , & alia post obitum
miracula , quæ Deus ob illius intercessio-
nem patravit , quum a Sacra Rituum Con-
gregatione in examen adducta , & probata
sint , gravissimoque SANCTITATIS VESTRÆ ju-
dicio confirmata , dignum plane esse cen-
sco , ut publici sollemnesque honores a SAN-
CTITATE VESTRA ei decernantur ; adjunctis
præsertim ad id exequendum Orientalium
precibus , qui BEATUM VIRUM ad sancta Pa-
lestinae loca asperum iter pedibus conficien-
tem aspexerunt .

Fr. EMMANUEL Ballyet Episcopus
Babiloniae .

BEATISSIME PATER . Scientiam inflare
proloquium est mundanum nempe &
profanum : at divina hominem deprimit ,
efficitque humiliorem . Quis in Cracoviensi
academia JOANNE CANTIO doctior , quis hu-
milior ; ex ejus lyceo tot doctores exeunt
quot discipuli , ex ejus concionibus tot com-
puncti ad poenitentiam quot auditores , ex
ejus colloquiis pauci , qui divinam legem do-
cti non ad virtutem comparandam exarde-
scant . Is tamen tantus doctor omnis mun-
danae gloriae contemptor , omnis humanæ cu-
piditatis victor , arido victu , veste obsoleta ,
vili omni suppellectili , domesticas opes ,
opes

1 Psal. 113.

opes labore comparatas totas in egentium necessitates effundit. Quin immo longas peregrinationes, nunc Romam, nunc Jerosolymam pedibus suscipit, huc martyrii desiderio astuans, illuc supra petram ædificium virtutum omnium confirmaturus. Candido a Virgine Maria sermo donatus, atque victor mundi coronatus, dignissimus est qui in hodierno Sanctorum triumpho per SANCTITATEM VESTRAM Sanctus maxime celebretur.

*JOANNES de Vita Episcopus
Reatinus.*

Innumeris beneficiis, quæ hæcenus abs clementia tua, ac providentia prodierunt, BEATISSIME PATER, illud tandem accedit difficillimis hisce Christianæ Reipublicæ temporibus maximopere opportunum, ac salutare, quod multiplicatis apud Deum intercessoribus novum Ecclesiæ militanti præsidium comparatum velis. Eorum autem, quos in Sanctorum album referas, agmen jure merito ducit JOANNES CANTIUS domo Polonus, dignitate Sacerdos. In ipso siquidem præclarius cum primis expressam Divini Redemptoris nostri Jesu Christi agnoscere licet imaginem, ejus scilicet, qui, quum hominibus manifestare se cepit, cepit simul facere, & docere. Fecit profecto JOANNES, qui quemadmodum ætate, ita apud Deum, & homines sapientia, & gratia proficiens, mortificationem Jesu semper in corpore suo circumtulit, ut & vita Jesu in ipso manifestaretur; manifestata autem eo splendidius fuit, quo humilior ipse non modo absconditam hominibus, sed ab omnibus quoque contemptam transigere eniteretur. Sed & docuit JOANNES, atque eo felici successu docuit, ut catholica religio per Britannicas, Hollandicas, Germanicasque scholas circumquaque tunc temporis a pseudodoctoribus labefactata, in una academia Cracoviensi, exindeque in universo Poloniæ Regno unius CANTII doctrina, magisterio, concionibus stetit probaretur. Stetit, inquam, statque adhuc, eodem sane JOANNE auctore, & patrono, derivata, veluti in eandem

academiam cum eadem JOANNIS magistrali purpurea veste, cælestis sapientiæ aqua salutari; quam quidem aquam externis hæreticorum militaribus, quos nunc insurgentes audimus, conatibus, ipsomet e Cælis opitulante JOANNE, nullo inficiendam veneno, nullo aut luto, aut fœce corrumpendam pertimescemus. Perge itaque, PATER BEATISSIME, similem, ac consortem in gloria Sanctorum facere CANTIUM, ut cum ipsis cælestium honorum incrementis, ejus erga Polonos suos in præfenti rerum discrimine, augeatur protectio: quique magnus propterea quod fecit, & docuit jam vocatur in Cælis, eadem ornatus laude agnoscat, & colatur in terris.

JOANNES BAPTISTA Filipponi Tanderini Episcopus Anagninus.

CUM perfectionis christianæ summa tribus maxime capitibus contineatur, pietate in Deum, odio sui, misericordia, & caritate erga proximos: admirabilis profusus BEATI JOANNIS CANTII vita probata est sapientissimo Patrum testimonio, cum Deum semper amaverit & enixe coluerit, susceptis etiam in Sanctorum ejus venerationem longis difficilibusque peregrinationibus, cum tanta fuerit abstinentia, ut sibi quoque denegaret, quod ad sustentandam vitam concedere posse videbatur, cum denique nunquam egentibus, afflictisque defuerit, sed iis veluti se superimpenderit. Hæc vero virtutes, aliæque omnes, quum præclaris a Deo miraculis confirmatæ fuerint, ut a VESTRA BEATITUDINE in numerum Sanctorum BEATUS JOANNES CANTIUS referatur, æquum, atque justum, Catholicæ vero Ecclesiæ gloriosum esse arbitror.

*PHILIPPUS Bruni Episcopus Lyddensis,
& Suffraganeus Sabinensis.*

IN B. JOANNE CANTIO dextera Domini fecit virtutem, signaculum se ponens super eor ejus ad caritatem, signaculum super brachium ejus ad heroicarum virtutum

tum exercitium in ædificationem Sancto-
rum, & in opus ministerii. Vox quoque
Domini loquuta est in digito potentiae suae
comprobans in eo sanctificationem spiritus,
quo docendo claruit, benefaciendo, & fa-
nando omnes. Restat unicum, BEATISSIME
PATER, ut infallibili iudicio tuo Servum
hunc bonum, & fidelem Sanctorum fastis ad-
scribas, & omnium votis humilibus expeti-
tus decernas illi coram filiis militantis Je-
rusalem coronam, quam reservavit illi Do-
minus in die sollemnitatis, atque laetitiae.

Ut de BEATO JOANNE CANTIO postremus
Episcoporum sententiam dixit, BEATISSIMUS
PATER, ac DOMINUS NOSTER per hæc verba
& de BEATO JOSEPHO CALASANTIO eorum-
dem Eminentissimorum Patrum, & Reve-
rendissimorum Episcoporum sensus est scisci-
tatus,

Vestra de BEATO JOANNE CAN-
TIO suffragia perlibenter audi-
vimus: vestras itidem sententias de
BEATO JOSEPHO CALASANTIO cupi-
mus audire.

Tunc eodem ordine Cardinales omnes,
ac Episcopi suffragia præbuerunt sua.

*FRIDERICUS MARCELLUS Episcopus
Portuensis, & S. Rufinae Car-
dinalis Lantes.*

CUM in BEATO JOSEPHO CALASANTIO re-
quieverit spiritus consilii, spiritus pieta-
tis, spiritus fortitudinis ita invictæ, ut Bene-
dictus XIV. eum jure optimo nuncupandum ef-
se dixerit alterum suae ætatis Jobum ob innu-
meras, acerbissimasque calamitates patientissi-
mo animo toleratas in erigendis, sustinendis-
que Scholis piis, existimo, BEATISSIME PATER,
super caput ejus coronam auream luculentis-
simis signis sanctitatis expressam esse collo-
candam. Quapropter BEATUS JOSEPHUS CA-
LASANTIUS Scholarum piarum fundator, qui
opere, & sermone fecit, & docuit non so-

lum in Regno Cælorum, verum etiam in
terris magnus vocabitur.

*JOANNES FRANCISCUS Episcopus
Sabiniensis Cardinalis Albani.*

BEATUM JOSEPHUM CALASANTIAM,
quem fel. recor. Prædecessor tuus, BEA-
TISSIME PATER, ætatis nostræ Jobum pro-
nunciavit, quem virtutum omnium splen-
dore, quem prophetiæ, quem miraculorum
donis insignem Urbs hæc diutius complexa
est frangentem parvulis evangelicum panem,
exquirentem sapientiam Sanctorum, non de-
spicentem pauperem, & pupillum, instituen-
tem pium Ordinem, ac de Christianorum Re-
publica bene merentem, ut filios suos re-
linqueret hæredes in caritatis æternæ mi-
nisterium; omnis ratio postulat, efflagitant
omnium vota, ut in Sanctorum albo recen-
sere non dedigneris. Decet enim maxime,
ut quibus meritis a Jesu Christo justo Judice
in Cælis tribuitur corona justitiæ, iis quoque
ab ejus Vicario in terris corona gloriæ im-
pertiat.

*HENRICUS Episcopus Tuscanus Cardi-
nalis Dux Eboracensis S. R. E.
Vicecancellarius.*

QUAE virtus sanctissimo Job magna lau-
dum præconia in sacris Litteris com-
paravit, rara videlicet in adversis rebus
tolerandis patientia; ea JOSEPHUM CALA-
SANTIAM dignum reddidit, cui a te,
BEATISSIME PATER, supremi in Ecclesia
honores decernantur. Is enim ab ipsa
pueritia inter primæ illius ætatis incommo-
da summam prætulit tolerantiam cum æ-
quabili vultus hilaritate conjunctam. Hæc
autem, eo crescente, adolevit, maturuit,
ad summum denique proventa gradum est.
Quamobrem non modo gravissimos morbos,
quibus in extrema præsertim senectâ affli-
ctatus fuit, & labores incredibiles, quos
in fundando Scholarum piarum Ordine
perpeffus est, patientissime toleravit; verum
etiam indignissimas calumnias, quibus eum do-

domi, forisque invidi hostes divexarunt, summam ignominiam, qua ex domestici proditoris astu apud sanctissimos Judices accusatum, ad squallorem carceris tota, spectante Roma perduxerunt, infandam demum injuriam, qua tamquam senem delirum, & infantissimum in suo, quem instituerat, Ordine omni rerum procuratione, omnique auctoritate spoliarunt, ita patienter tulit, ut de suæ constantiæ gradu ne leviter quidem commotus, hostes ipsos omni beneficiorum genere cumularit. Cum igitur JOSEPHUS Sanctum Job tam prope fuerit imitatus; æquum est, ut ei quoque reddantur duplicia; idemque summa jam a Deo in Coelis beatitate donatus, summis quoque honoribus in Ecclesia decoretur.

*FABRITIUS Episcopus Albanensis
Cardinalis Serbellonus.*

INter Sanctos Viros, qui nova militanter Ecclesiam prole amplificaverunt, merito, BEATISSIME PATER, locum obtinet BEATUS JOSEPH CALASANCTIUS, Ordinem quippe religiosorum hominum instituit, in quo perenne illius & in Deum, & in proximum caritatis testimonium eluceret. Superest igitur, ut ~~hæc~~ tantam VIRTUTIS sanctitatem, per signa quoque, & prodigia ab omnipotenti Deo comprobata, ampliori cultu excolendam universa enunciet Ecclesia.

*JOANNES FRANCISCUS Episcopus Prænestinus
Cardinalis Stoppanius.*

IN poenitentia Petrum de Alcantara, & JOSEPHUM CALASANCTIUM in patientia, duos protulerunt Hispaniæ admirabiles Viros, & eundem supremæ gloriæ gradum, quem justus, & retributor Dominus poenitenti contulit, haud dubitandum non contulisse patienti. Tutissime igitur, quantum humana mens patitur, in Causa CALASANCTII cæteris suffulta virtutibus, & illustrata miraculis per SANCTITATEM VESTRAM procedi posse videtur, ad hoc ut

inter Sanctos fors illius sit. Idem CALASANCTII exposcunt merita, & Scholarum piarum Ordo, quem CALASANCTIUS instituit, demississime rogat, & exinde ad imbuedam, instruendamque juventutem, CALASANCTII hærentes vestigiis, ipsius asseclæ eo impensius incumbant, parvulisque sapientiam præstabunt.

*JOSEPH MARIA Tituli S. Ceciliae
Presbyter Cardinalis Feroni.*

SUavissimus in Virginem Beatissimam amor, quem BEATUS JOSEPH A CALASANCTIO puer ostendit, singularis mundi, rerumque caducarum contemptus, demissionis, & poenitentiae studium perpetuum illud effecerunt, ut non invito patre unicus nobilissimæ familiæ hæres Sacerdotio tandem initiaretur. Hinc Romam veniens, ut securius lateret, novæque religiosæ Familiæ fundamentis jactis, mirum est quot labores, atque ærumnas ab acerbissimis adversariis patientissime toleraverit. Nonaenario itaque major, dierum, ac meritorum plenissimus in Domini sui gaudium fidelis, & prudens servus intravit. Quare sollempni ritu a BEATITUDINE VESTRA inter Sanctos recenseri tuto posse affirmo eum hominem, qui, dum viveret, Sanctorum, quos Catholica veneratur Ecclesia, viro- rum præclarissima exempla imitando est æmulatus.

*CAROLUS Tituli S. Clementis Presbyter
Cardinalis Rezzonicus S. R. E.
Camerarius.*

PURITAS fidei, spei constantia, caritatis æstus, probata velut aurum in fornace patientia, & ille potissimum amor divinæ gloriæ, cujus causa totum se ad erudiendam spiritum intelligentiæ, ac pietatis juventutem devovit, BEATUM JOSEPHUM CALASANCTIUM carissimum in terris fuisse Deo, æternaque in Coelis hæreditate locupletatum fuisse demonstrant. TUÆ igitur SANCTITATIS est, quod in Coelis sancitum jam esse

esse virtutes, merita, signa suadent, infal-
libili, quæ tibi a Deo concessa est, aucto-
ritate decernere, ut in JOSEPHO CALASAN-
CTIO virtutum omnium exemplar, cui sese
conformant, calamitatum præsidium, quod
deprecentur, fideles constitutum esse in-
telligant.

*FERDINANDUS MARIA Tituli S. Syl-
vestri in Capite Presbyter Cardi-
nalis de Rubeis.*

Mirifica flagrantem caritate JOSEPHI CA-
LASANCTII animum, ad ea præfer-
tim obeunda pietatis officia convertit Deus,
ut parvulorum, qui non invenirent, qui
frangerent eis panem, educator, ac pa-
rens esset; eorumque ad religionem, ho-
nestatem, litteras institutionis auctor, ac
propagator.

Ex laboribus, ex famæ, vitæque pericu-
lis major in dies augebatur in eo virtu-
tis, in perferendo vis, in agendo constan-
tia.

Immarcescibilem tandem coronam con-
sequutus a Domino iis inclaruit, Deo pa-
trante, miraculis, ut ipsi, BEATISSIME PA-
TER, deberi jam censent maximam illam,
quæ in terris tua auctoritate confertur,
Sanctorum cultus dignitatem.

*JOSEPH MARIA Tituli S. Alexii Pre-
sbyter Cardinalis Castellæ,*

Ille inter electos est recensendus, qui
totam legem implevit. Plenitudo vero
legis est caritas non fucata, non infirma, non
ex terrenæ cupiditatis admixtione imperfe-
cta, sed ea, quam nobis divinitus delineavit
Apostolus, quæ patiens est, quæ non ambi-
tiosa, quæ non inflatur, quæ omnia susti-
net, quæ non quærit, quæ sua sunt. JO-
SEPHUS CALASANCTIUS usque a prima ætate
humanarum rerum ambitione contempta,
non inflatum, sed humilem, sed in perfe-
rendis multiplicibus, atque infandis inju-
riis, quibus usque ad extremam senectutem

fuit conflictatus, patientem se exhibuit ad
miraculum usque, labores, ærumnas, ca-
lamitates innumeras animo invicto susti-
nuit, totus fuit in longissimo suæ vitæ cur-
su, non ut divitias cumularet, non ut sibi
honores, & commoda compararet, sed
ut proximum juvaret suum, recreando æ-
gros, pauperes sublevando, morientibus
supremam ferendo opem, & quod non fa-
tis laudibus extolli potest, omnium ordinum
pueros in pietate, & litteris excolendo, in-
stituto etiam in hoc egregium opus præcla-
rissimo sodalicio.

Cum VIR DEI hæc omnia præstiterit, quis
neget in ejusdem sanctissimam animam fuisse
a Spiritu Sancto diffusam, ac jugiter in-
habitasse veram illam, ac perfectissimam
caritatem, qua tota lex adimpletur.

Igitur fidelem hunc Servum receptum
fuisse a Domino in æterna Tabernacula
plane non ambigo, ac proinde illum di-
gnum existimo, ut in Sanctorum albo re-
censeatur.

*CAJETANUS Tituli S. Augustini
Presbyter Cardinalis Elephan-
tius.*

BEATISSIME PATER. Conspicua equidem
sunt exordia sanctitatis, quæ in B. JO-
SEPHO CALASANCTIO a Matre Dei celebri-
ores Hispaniarum urbes, insignium Eccle-
siarum Episcopi, ipsique Magistratus, & Re-
ges admirati sunt, sive in reformandis ado-
lescentum moribus, sive in revocanda ec-
clesiastica disciplina, sive in conciliandis
populis invicem dissentientibus. At illu-
striora accesserunt ejusdem sanctitatis incre-
menta, quorum in urbe Roma testes fue-
runt Ecclesiæ, fora, xenodochia, sodali-
tates, & pauperum puerorum scholæ ab
eo institutæ; quo factum est, ut VIR DEI
omnibus deinde superatis gradibus virtu-
tum, eisque in ignominis, tribulationibus,
& carceribus, tamquam auro in fornace
probatis, sese præbuerit eximium innocen-
tiæ, poenitentiae, tolerantiae, & caritatis
miraculum. Quam itaque lucernam sub
medio

modio latentem, imo oppressam, omnique honore spoliata Ecclesia jamdiu vidit, & flevit, tempus est, BEATISSIME PATER, ut supremo SANCTITATIS VESTRÆ decreto super candelabrum positam conspiciat, ejusque fulgoribus irradiata lætetur.

PETRUS HIERONYMUS Tituli Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Cardinalis Guglielmi.

Sed si humiles exaltari oportet, & eos, qui ad justitiam erudiunt multos, fulgere quasi stellas in perpetuas æternitates¹, quam gloriam dabimus his, BEATISSIME PATER, qui non seipsum tantum præbuere hujusmodi, sed alios post se sibi similes reliquerunt, ut non solum ipsorum memoria, sed & opera vigeant, quasi non essent mortui²? Quibus plane abundantior honorem cum debeamus, jam habes, BEATISSIME PATER, quid sentiam de BEATO JOSEPHO CALASANTIO, cujus tanta in Christianam Rempubliam cum semine ipse permanent bona³. Non refert proinde, ut vel leviter attingam quæ fecit, quæ docuit, quæ pertulit JOSEPHUS calumnias, tribulationes, angustias, seditiones a dextris, & a sinistris, & quæ multa sunt alia suæ virtutis, & longæ iimitatis argumenta: sat est hæreditatem sanctam filios ejus intueri, & quomodo universis populis veraces ministros exhibeant semetipsos in laboribus, in vigiliis, in scientia, in suavitate, in caritate non ficta⁴. Istud enim est testamentum Patris, hæc est JOSEPHI vita. Quare Parentem optimum in generatione gentis suæ gloriam adeptum⁵, tu magis glorifica, BEATISSIME PATER, Sanctorum honoribus: ut quemadmodum sapientes filii lætificant Patrem⁶; ita Patrem se haberi sanctum lætentur filii⁷, & omnis Ecclesia cum eis⁸.

NICOLAUS Tituli SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Antonellus.

Cælestis Paterfamilias prohibentibus, pueros sibi offerri, dicens: *sinite parvulos venire ad me*: quanto amore, ac cura innoxiam hanc ætatem complecteretur, aperte demonstravit: Divini Magistri exemplum secutus est Servus Dei JOSEPH CALASANTIUS, qui ex intimis caritatis, qua ardebat, visceribus commiseratus pueros præsertim pauperculos, quibus non erat, qui panem frangeret, eos in christiana pietate, & timore Domini, in honestis studiis, & primis litterarum rudimentis erudiendos suscepit: omnesque suas cogitationes, labores, & facultates inter gravissimas adversitates, durasque ærumnas per longum vitæ spatium ad mortem usque in hanc piissimam curam impendit. Saluberrimum autem hujusmodi Institutum, quo duo perniciosissima mala ab hominibus propelluntur, ignorantia scilicet, & otium, ut perpetuo in communem Christianæ Reipublicæ utilitatem permaneret, præclarum religioforum hominum Ordinem Scholarum piarum Apostolicæ Sedis auctoritate in hac alma Urbe instituit; suæque caritatis, & curæ in docendis pueris, præcipue pauperibus, pietatem, & litteras, fecit hæredem. Quare B. CALASANTIUS ob eximias virtutes, & vitam pie sancteque peractam Deo carus, & apud homines pietate illustris, de Romana, & universali Ecclesia optime meritus, æquum est, ut in Sanctorum numerum, quorum memoria sollempnibus, sacrisque celebratur honoribus, quamprimum a SANCTITATE VESTRA referatur.

Frater LAURENTIUS Basilicæ Sanctorum XII. Apostolorum Presbyter Cardinalis Ganganelli.

Hispaniæ tellus tot Sanctorum plantis venusta, & novis sanctitatis floribus
F f usque

¹ Daniel 12. 3.
² Eccl. 30. 4.
³ Eccl. 44. 11.

⁴ II. Corinth. 6. 6.
⁵ Eccl. 44. 7.
⁶ Prov. 10. 1.

⁷ Ex Sap. 11. 16.
⁸ Ex plur.

usque modo fecunda, JOSEPHUM CALASANCTIUM in Romano agro excolendum, perficiendumque misit. Non aliam sibi ineundam in Urbe viam JOSEPHUS intellexit, ac sensit, quam quæ Redemptor noster passioni deditus, ac proximus, verbo, ac exemplo calcandam docuerat. Hinc JOSEPHUS factus est tamquam vas perditum, & audivit vituperationem multorum. Verum, muta facta sunt labia dolosa, etenim Dominus JOSEPHO mirificavit misericordiam suam in civitate munita¹. Placitam itaque fuisse Deo ejusdem animam diuturna, atque amarissima tentatio probavit; probavit insuper Divinum Numen sibi acceptam fuisse, dum illam tot charismatibus, supernisque donis ditavit, exornavitque; probavit denique, dum miraculorum gloria, & honore decoravit. Superest ergo, BEATISSIME PATER, ut inter Sanctos JOSEPHUM CALASANCTIUM recenseas, ut a Polonia ad Hispaniam, tamquam a solis ortu usque ad occasum laudabile nomen Domini glorificetur.

MARCUS ANTONIUS Tituli S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Columna.

BEATISSIME PATER. Caritas, quæ certe non querit, quæ sua sunt, usque adeo micat in gestis, totiusque vitæ ratione BEATI JOSEPHI CALASANCTII, ut fieri non possit, quin ea continuo rapiantur, ac succendantur qui vel tantisper animadvertent, quanta idem Dei Servus fere toto longissimæ vitæ spatio tulerit adversa ob suam in proximos caritatem, caritatem, inquam, in proximos, a quibus adeo non quæsit quæ sua essent, ut sua vicissim omnia, sequens ipsum in illos impendens, vere cum Apostolo dicere posset: *Et ego superimpendar pro animabus vestris*. Haud igitur sinendum, ut tantæ caritatis exemplum sub modio deliteat, sed mea quidem sententia ponatur oportet super candelabrum ad prælucendum omnibus, qui in Ecclesia, nempe in domo sunt caritatis.

SIMON Tituli S. Joannis ad Portam Latinam Presbyter Cardinalis Buonaccorsi.

BEATISSIME PATER. Caritatis christianæ officium unum est illud Ecclesiæ, & Reipublicæ ex omnibus fructuosissimum, quod in pueris excolendis, præsertim ex infima plebe, & a suis plerumque desertis, impenditur. In hujus ergo officii munere cum BEATI JOSEPHI CALASANCTII virtus potissime enituerit, eodem in album Sanctorum relato novam adiiciet SANCTITAS VESTRA præstantissimo istius caritatis exemplo lucem, quam si propositam intueantur, quos Dei famulus habuit instituti sui sectatores, & alumnos, tanto uberiores in Christi vinea ex illorum opera, & laboribus fructus sperare liceat, quanto ad virtutum similitudinem assequendam stimulos filiis vehementiores Parentis sanctitas adhibuerit.

JOANNES CAROLUS Tituli SS. Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Boschi Major Pœnitentiarius

BEATUS JOSEPHUS CALASANCTIUS, BEATISSIME PATER, omni ætate, omni christianarum virtutum genere excelluit; nam Hispanias relinquens, ubi puer æqualium suorum mores, theologus religionis nitorem, Sacerdos publicam tranquillitatem restituerat, Romam profectus est. Hic puerorum ingenia, aut rerum copia molliri, aut inopia negligi intelligens, Ordinem Scholarum, piarum meditatus est, a quo ad pietatem, & litteras sedulo formarentur. Acerrimis quidem, & alienorum, & domesticorum calumniis impetitus inceptum opus ad interitum vergere brevi perspexit. Sed caelesti monitu recreatus, & innocentia fiduciam fultus, ita invidiam obrivit, ut senio ante confectus, quam curis debilitatus mortem oppeteret, heroicarum virtutum merito justis ab orbe laudibus, insignibus a Cælo prodigiis nobilitatam. Superest jam, BEATISSIME PATER, ut illum inter Cælites suprema, qua

¹ Psal. 30.

qua polles auctoritate recenseas, Ecclesiæ universæ, & instituto, & patrocinio suo magis magisque profuturum,

LUDOVICUS Tituli S. Anastasiæ Presbyter Cardinalis Calinus,

BEATUS JOSEPHUS CALASANCTIUS tanta erga Deum, proximumque caritate exarsit, ut cum videret æternam animarum salutem maxime in optima ætatis incuntis directione esse constitutam, non modo vivens ipse collectos vulgo adolescentes timorem Domini, primaque litterarum elementa patientissime docuerit, sed instituto ad hoc ipsum Religiosorum Ordine Christianæ puerorum educationi etiam in posterum providerit. In diuturno autem laboriosæ vitæ cursu insidiis, calumniisque teterrime impetitus angores, ignominias, carceres nedum æquo, & hilari animo ad miraculum usque toleravit. Quibus equidem, aliisque hujusmodi virtutibus cum VIR DEI præstantissime christianæ perfectionis exempla reliquerit, dignus omnino est, ut ab æquissimo SANCTITATIS VESTRÆ judicio in Sanctorum numerum referatur.

ANTONIUS Tituli S. Mariæ in Via Presbyter Cardinalis Columna Branciforti.

Caritas, quæ plenitudo legis est, BEATISSIME PATER, BEATUM JOSEPHUM a Matre Dei perfectæ, absolutæque virtutis Sacerdotem effecit, quippe qui posthabitis mundi illecebris, Deum super omnia, pauperes in Deo, inimicos, atque adversarios infensos propter Deum unice diligens, & suæ, & proximorum salutis, nullis unquam laboribus parcens, ita ad mortem usque vacavit, ut toto diuturnæ vitæ suæ tempore Deo placationis, & laudis suavissimam hostiam immolaverit, & omnes aut verbo, aut exemplo ad meliorem frugem deduxerit. Hunc igitur fidelem Domini famulum, religiosæque familiæ Parentem optimum Sanctorum fastis adscribendum esse censeo, ut

integerrimi Sacerdotis laudibus, & Regularium Clericorum Scholarum piarum institutoris sanctissimi, existimationi atque gloriæ, BEATITUDINIS VESTRÆ judicio gravissimo, & maximo accessionem amplissimam factam esse, quotquot erunt fideles intelligant.

PETRUS Tituli S. Mariæ Transiberim Presbyter Cardinalis Pamphilius.

DE tribuendis autem BEATO JOSEPHO CALASANCTIO Sanctorum honoribus: cujus vitam quanto laboribus, & ærumnis contextam, adeo ditatam virtutibus, ac beneficiis refertam in universos, Deoque in primis caram, nupera quoque miracula comprobarunt, non modo anceps esse nequeo, BEATISSIME PATER, sed etiam summo summo sollicite: quippe qui præter communes cunctis suffragantibus causas privatis quoque rationibus, atque incitamentis adducor promovendæ, urgendæque ipsius gloriæ: obversantur enim mihi, ac probe ante oculos habeo quotidie patruorum meorum imagines, qui JOSEPHI doctrinam, religionem pietatem demirati, ita eo sunt usi, ut non solum apud se diu manere voluerint, sed nec unquam passi essent divelli, si licuisset. Video adhuc stantia cubacula, quæ JOSEPHO incolenda tradidere, quæque non multo ante incoluerat S. Carolus Borromæus, fere ac si novissent eam domus partem JOSEPHO optime congruere, & pari cum Carolo Sanctorum sorte donandum. Nihil igitur mihi optatius, nihil mihi, meisque omnibus feliciter contingat, BEATISSIME PATER, quam si ea demum JOSEPHO sanctitatis decora, quæ diu majores mei præfere, infallibili judicio tuo constituas, atque decernas.

PHILIPPUS MARIA Tituli S. Chrysoconi Presbyter Cardinalis Pirellius,

BEATISSIME PATER. Religiosarum familiarum auctores Ecclesiæ, ubi rite potuit, libentissime supremo Cælitum honore

auxit ; eosque præsertim , qui sui instituti rationem ad publicam , sive ex pietate , sive ex litteris , utilitatem amplificandam accommodarunt : ita debitum , ut meritis præmium rependeretur ; tutissimum alumnis proponeretur exemplar in quod respicerent , animusque iis , & alacritas ad eadem persequenda officia adiiceretur , non minus quam nova quædam apud cæteros existimatio , unde ex eorum ministerio major esset in populum utilitas profectura .

Si hæc alias in quempiam in unum modo convenire videntur omnia BEATUM JOSEPHUM CALASANCTIUM ; sive ab eo constitutam societatem conspiciamus , sive illius a prima pueritia ad extremam usque decrepitam ætatem sanctissime vivendi modum , ac per tot labores , ærumnasque exercitam virtutem , quam manifesto judicio Deus Optimus maximus signis clarissimis comprobavit .

*ALEXANDER S. Mariæ in Via lata
Diaconus Cardinalis Albanus .*

HAbes , BEATISSIME PATER , in BEATO JOSEPHO CALASANCTIO alterius Josephi Patriarchæ imaginem absolutissimam . Uterque enim in simplicitate cordis , & innocentia coram Deo ambulantes , sicut aurum in fornace probati sunt per eadem pericula mulieris incitamenti tentati de iniquitate , & scelere accusati ; domi tandem , forisque male habiti , & excepti . Quem admodum itaque universa Ægypti tellus illum gloria , & honore coronatum conspexit , ita expedire judico , BEATISSIME PATER , ut hunc novis etiam coruscantem miraculis Sanctorum laurea redimitum universa Dei Ecclesia veneretur .

*NERIUS Sancti Eustachii Diaconus
Cardinalis Corsinius .*

BEATUS JOSEPH CALASANCTIUS omni genere christianæ virtutis excellens , velut alter Job a Deo probatus est & inventus est justus . Cum igitur miraculorum etiam gratia

gloriosus sit factus ; & Ecclesiam nova religio-
sæ familiæ prole fecundaverit , æquum ac bonum esse arbitror , BEATISSIME PATER , ut ejus nomen in Sanctorum catalogo referatur .

*FLAVIUS Sanctæ Mariæ in Porticu
Diaconus Cardinalis Chisus .*

DEcet quammaxime , BEATISSIME PATER , ut pio , sollemnique ritu recolenda decernatur eorum memoria , qui in terris cum degerant , Domino fide , & caritate adhærentes , unus cum eo spiritus sunt effecti ¹ ; spirituali hoc glutine BEATUM JOSEPHUM CALASANCTIUM toto vitæ suæ tempore , arctissime Domino adhæsisse ex eo maxime intelligimus , quod furentium inimicorum insidiis licet undequaque exagitatus , ac molestiis supra modum afflictus , neque tribulatione , neque angustiis , neque famè , neque nuditate , neque periculis , neque persecutionibus a caritate Christi potuit ullo modo separari . Quin immo quam vera caritas nunquam excidat ² Religiosorum hominum coetu instituto , quem magnus patruus meus Alexander VII. Christianæ Reipublicæ magnopere utilem futurum intelligens , ferme jacentem erexit ; in id totus incubuit BEATUS JOSEPHUS , ut perenne apud nos esset suæ in Deum immense , & in proximum caritatis testimonium . Optime meritum itaque virum de Christiana Republica , heroicis cumulatum virtutibus , egregiisque fulgentem signis , ut fidelium venerationi sollemni decreto , BEATISSIME PATER , proponas , æquum esse existimo .

*ALOTSIUS S. Agathæ Gotthorum Diaconus
Cardinalis Torrigiani ,*

BEATUS JOSEPHUS CALASANCTIUS a Matre Dei nuncupatus , BEATISSIME PATER , inter Aragonios ortus , ab ineunte ætate , omni virtutum genere commendatur . Romæ fundamenta jecit novi perutilis Ordinis Clericorum Regularium Scholarum piarum , quo in opere SANCTI VIRI tum caritas , tum etiam

¹ I. Corinth. 6. 17.

² I. Corinth. 13. 8.

etiam patientia eminenter effulget . Nam cum miseria pueros in triviis neglectos, atque omni disciplina destitutos adolefcere conspexerit , caritatis æstu compulsus ad eos instruendos se totum convertit . Sociis autem in partem laboris adscitis , & Congregatione ad hanc piissimam exercitationem coacta , domi , forisque innumeras calamitates patientissime devoravit . Prodigis , cælestibus visionibus , ac prophetiæ dono , dum vixit , pluribusque miraculis post mortem a Deo illustratus , Beatorum factis ex decreto san: mem: Benedicti XIV. adscriptus fuit . Postea vero cum SANCTI VIRI famæ novis in dies miraculis percrebuerit , reliquum propterea est , BEATISSIME PATER , ut qui fuit eximie caritatis , & patientiæ exemplar , novumque Ordinem posteris reliquit ad plurimas Provincias propagatum , supremis honoribus in Ecclesia coretur .

*JOANNES CONSTANTIUS S. Casarei
Diaconus Cardinalis Caracciolo
de Santo Bono .*

SI BEATI JOSEPHI CALASANCTII pueritiam intueor , religionem erga Deum ætate superiorem invenio : si adolescentiam , ob eximiam prudentiam , ac vitæ sanctimoniam , Josepho Patriarchæ comparandum censeo ; si reliquum denique ejus vitæ cursum , perpetuam , constantemque virtutum , quæ in Dei cultu , proximorum utilitate , corporis , que afflictatione versantur , palæstram deprehendo : Quorum omnium , ut diuturnior recordatione , & uberius constaret effectus , Ecclesiam nova sobole ditavit . Signa de Cælo , quæ ejus vitam , mortemque pretiosam in conspectu Dei ostenderent , non defuerunt . Remanet igitur , ut a SANCTITATE VESTRA triumphantium militum corona donetur etiam in militanti Ecclesia , in qua semper pugnavit fortiter , atque auxiliante Deo mundum , carnem , & dæmones devicit .

*NICOLAUS S. Georgii ad Velum aureum
Diaconus Cardinalis Perrelli .*

JOSEPHUS CALASANCTIUS ita de Christiana Republica meritis est , ut ex iis unus videri possit , quos diversis temporibus Dei providentia ad publicam utilitatem in Ecclesiam immisit . Nam cum præterito seculo multæ ubique paterent scholæ gratuita , in quibus juvenus politioribus litteris , ac bonis moribus informabatur , parvulos vero ex infima plebe pueros primis litterarum rudimentis imbueret nemo , hanc in se curam ipse caritatis plenam recepit , hanc suæ disciplinæ alumnis imposuit , instituto in id Ordine Pauperum Matris Dei , a quo nemini , quantumvis inopi abjectoque , deesse posset apta educatio . Cunctis præterea floruit virtutibus , quæ cadere in hominem religiosissimum possunt . Sed miranda in primis ejus patientia , quam molestiæ tales ac tantæ domi , forisque exercuerunt , ut eum Benedictus XIV. alterum ætatis suæ Jobum appellare non dubitaverit . Talis ergo cum fuerit CALASANCTIUS , & insuper sanctitatem ejus eximiam multa subinde miracula comprobarent , æquum plane est virum talem Sanctorum honoribus insigniri .

*ANDREAS S. Angeli in Foro piscium
Diaconus Cardinalis Corsinius .*

PLures genuit Hispania terra homines *divites in virtute* ¹ , qui fundamenta jecerunt Regularium Ordinum , quorum *circumamicta varietatibus* ² Ecclesia est , veluti *castrorum acies ordinata* ³ , & inter hos BEATUM JOSEPHUM CALASANCTIUM , pro cujus sanctitudine Altissimus miraculorum voce fidem interposuit ; libenter itaque subscribo , PONTIFEX MAXIME , dum illum inter Sanctos referre intendis .

AN-

¹ Eccl. cap. 44.

² Psal. 44.

³ Cantic. 6.

ANDREAS SS. Viti, & Modesti Diaconus
Cardinalis Nigronus.

Neminem fuisse arbitror, BEATISSIME PATER, qui JOSEPHI CALASANTII adhuc pueri modestiam, moresque suspiciens in sortem Domini vocatum eum esse non intelligeret; fremente humani generis hoste, qui ut eum de gradu dejiceret, ad omnia confugit arma, cernens se vinci a puero, ejusque exemplo, ac operibus tenebrarum regnum in posterum labefactari posse. Omnia relinquens, eum sequutus, qui diligentibus dat coronam immarcescibilem, asperrimam sibi constituit vivendi rationem. Quod est honoris, gloriae, & virtutis Dei, & qui est ejus spiritus super eum cum requiesceret, totus semper fuit in procuranda animarum salute; & mirum, quam cunctis ordinibus studio, ac doctrina profuerit, quot labores, calamitates, adversa in instituyendo praecipue Scholarum piarum Ordine sustinuerit; ita permittente Deo, ut patientiae, ac humilitatis praeberet exemplar. Nil propterea est, BEATISSIME PATER, ut videtur, quare in Caelitum numero non sit reponendus.

AENEAS SYLVIUS S. Adriani Diaconus
Cardinalis Piccolomineus.

NOVUM, BEATISSIME PATER, religiose militiae genus, nova soboles, novum in vinea Domini germen, atque propago virtutum, quas SERVUS DEI CALASANTIUS ad ornamentum Ecclesiae, ad proximorum utilitatem, ad religionis praesidium assiduos per labores, per tribulationes, & plagas magno sumptu, magno periculo, & invicta animi magnitudine, atque patientia, & caritatis inextinguibili vi instituit, irrigavit, plantavit, postulare quidem videtur abs te, ut sollemni & publico ritu Sanctorum tandem honores pro tua sapientia decernas Venerabili, & SANCTO VIRO de Religione, & Republica optime merito, qui nihil antiquius habuit in toto innocentissimae vitae curriculo, quam proximorum utilitati inservi-

re, quam parvulis panem frangere, & pauperum puerorum curam suscipere, quos ille cum efformaret ad litterarum & religionis prima elementa doctissimus plane vir, tum magnum sapientiae fructum se capere existimavit, qui Hispaniam, qui urbem Romam moribus, exemplis, miraculis illustravit, qui pro salute animarum, pro causa Dei & agere, & pati fortiter assuetus vitam undequaque sanctissimam sanctiori morte conclusit.

Quapropter id unum restat, ut cultum B. VIRO communi jam voluntate delatum Apostolica auctoritate decernas, & tuo iudicio confirmes.

SAVERIUS S. Mariae de Scala Diaconus
Cardinalis Canale.

QUANDOQUIDEM Ecclesiasticus veterem Hebraeorum edocebat Ecclesiam, ut illorum praesertim virorum sollemnem celebraret memoriam, qui, cum vitam vixissent ipsi omni pietate plenissimam; magna etiam bona in posteris suis reliquissent populo Dei: *Viri misericordiae, quorum pietates non defuerunt, cum semine eorum permanent bona... Semen eorum, & gloria eorum non derelinquetur... Sapientiam ipsorum narrent populi, & laudes eorum nunciet Ecclesia*¹: nil dubito, quin in nova nostra formosissima Ecclesia Christi eo debeat sollemniori ritu, qui decet Viros gloriosos in Sanctorum canonem relatos, celebrari memoria viri beatissimi JOSEPHI CALASANTII; non solum etenim ipse, qui ab ineunte pueritia ad exitum usque longae vitae suae partim in Hispania, in qua natus, partim traductae in hac urbe Roma, quo vocatus a Deo, nunquam a via deflexit justorum, sed procedens de virtute in virtutem, per ascensiones, quas disposuerat in corde suo, fastigium attingit sanctitatis. Non solum ipse, qui aemulatus charismata meliora, plenus meritis, clarus miraculis, fide servata, justitiae cursu feliciter consumato, attritus laboribus, consumptus aerumnis, jejniis, & jugi corporis maceratione mortem, praesente, & opem feren-

¹ Ecclesiastic. cap. 44. v. 10. & seq.

ferente Deipara, obivit pretiosam in osculo imaginis Jesu Christi crucifixi: verum præterea etiam ipse, qui, deposito corpore virgineo odore fragrante, spiritu ingressus in Cælum, multa militanti nostræ Ecclesiæ bona reliquit in inclyto Clericorum Regularium Scholarum piarum Ordine a se incredibili pene labore, frustra obnitente diabolo instituto, ex quo dicere non est necesse, quantum Christiana Respublica emolumenti acceperit, & accipiat in dies. Quare æquum utique censeo, ut JOSEPHUS CALASANCTIUS, qui & suarum fulgore virtutum, & præclari sui Ordinis institutione militantem adeo illustravit Ecclesiam, firmissimo SANCTITATIS VESTRÆ oraculo, id ipsamet tota militante poscente Ecclesia, de Beatorum catalogo gloriosius ad album evehatur Sanctorum.

*BENEDICTUS SS. Cosmæ, & Damiani
Diaconus Cardinalis Veterani.*

Etsi præclare gesta a BEATO JOSEPHO CALASANCTIO satis aperte declarent, illum jam epulari in conspectu Dei, & delectari in lætitiis, utpote qui heroicam fidem habuerit per dilectionem jugiter operantem, & ad rudium, & egenorum subsidium oleum misericordiæ in vase fidei posuerit, reliquasque virtutes foedere quodam colligatas in se uno expresserit; singularis tamen præ aliis in eo eluxit patientia, qua adversa quæque sustinuit, cujus condimento palato cordis reddidit dulcia, quæ videbantur amara, & qua vir strenuus reluctantis animi motus, tamquam in campo & fræno constrinxit. Si itaque divinum admonet eloquium, quod vir patiens melior sit forti, & qui dominatur animo suo expugnatore urbium; hæc potissima apud me est ratio, ob quam debita eidem præcipui honoris accessio in militanti Ecclesia videatur.

*DOMINICUS Jordanus Patriarcha
Antiochenus Assisens.*

BEATISSIME PATER. Cum BEATUS JOSEPHUS CALASANCTIUS a Matre Dei nuncupatus per longævum totius vitæ suæ curriculum tot dederit heroicarum virtutum exempla, ac maxima in universam Ecclesiam sibi merita conquisserit, præcipue vero novi Ordinis Scholarum piarum instituto maxima pauperum, proximique utilitate; ac tam in vita, quam post mortem illius intercessione quamplurima vere stupenda a Deo patrata sint miracula: æque virtutes, ac miracula acri rigidoque judicio consuetis ritibus sint discussa, ac probata, jure, meritoque huic sanctissimo Viro cælestes sollemnesque honores decerni posse censeo, ut sicuti a Deo, cum jam fuisse coronatum in Cœlis, tot argumenta pro certo convincunt, sic eundem a SANCTITATE VESTRA Vicaria Christi potestate posse etiam coronari in terris, adhortantur.

*GEORGIUS de Lascaris Patriarcha
Jerosolymitanus Assisens.*

SI præter omnes christianas virtutes in gradu heroico ab incunabulis ferme a BEATO JOSEPHO CALASANCTIO Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum piarum Fundatore ad fera usque sui fata constantissime exercitas, si præter insignia, quæ in vita, & post mortem patravit miracula, unam hujus præclarissimi viri considero in adversis animi firmitatem, ac patientiam invictissimam, eum puto tolerantia miraculum justissime nuncupandum, in Ecclesiæ fastis nemini forte secundum; & ideo uti rarum, ac eximium patientiæ christianæ exemplar, ac fidelium tribulorum singulare præsidium specialissimo BEATITUDINIS TUÆ decreto canonizandum.

FRAN-

FRANCISCUS Carafa Trajettus Archiepiscopus Patrarum Assisens.

BEATISSIME PATER. BEATUS JOSEPH CALASANCTIUS, qui vitæ candorem adeo servavit, ut post obitum quoque illum custodire velle singulari adstantium admiratione visus fuerit, qui inutilem sibi vitam recensuit, nisi cujusque ætatis homines in vias rectas deduceret; qui ærumnas, opprobria, & vincula sustinuit, semper in caritate fervidus, in contemplatione sublimis, in patientia singularis, qui pluribus miraculis clarus se præbuit, exigit, ut aliorum incitamento in Sanctorum albo recenseatur.

JOANNES Lercarius Archiepiscopus Hadrianopolitanus Assisens.

BEATISSIME PATER. Arduam mandatorum Domini viam, quam BEATUS JOSEPH CALASANCTIUS ab ipsa pene infantia hilariter arripuit, fortiter semper tenuit, & ad ultimam usque senectutem feliciter consumavit: primum in seculo positus immaculatum se custodivit ab hoc seculo: meliora deinde charismata æmulatus totum se Domini sui gloriæ, & proximorum saluti mancipavit. Sed quoniam ejus caritas, velut in igne probanda erat, adeo maximas inimicus homo suscitavit adversus eum tempestates, ut nullum fuerit calumniarum genus, quo contumeliose, ac impudenter non impeteretur. Ipse vero non secundum carnem ambulans, sed secundum spiritum omnia patienter, omnia fortiter, hilariter omnia sustinuit, nunquam separatus a caritate Dei. Rationem demum posuit Dominus cum Servo suo, qui multiplicata offerens sibi tradita talenta in gaudium Domini sui lætus intravit: superest igitur, ut inter Sanctos adscriptus eam consequatur in terris gloriæ coronam, quam Deus justus judex illi reddidit in Cælis.

D. INNOCENTIUS Gorgohi Archiepiscopus Emissenus, olim Episcopus Pinnen., & Hadrien. Assisens.

QUÆ BEATUM JOSEPHUM CALASANCTIUM Scholarum piarum Institutorem sanctissimum præ cæteris distinguunt, ea in caritate, quæ major omnium virtutum est, fundantur. Caritas ex Apostolo patiens est, benigna est, omnia suffert, omnia sustinet. Quantum eo caritatis dono VIR DEI effulserit, ea omnia, quæ pro salute proximorum, juventutis præsertim, multifariam suscepit, benigneque exercuit, & ludibria, pericula, quæ ad mortis usque discrimen magna animi constantia pertulit, abunde prædicant; adeo jure optimo fel. record. Benedictus XIV. eum, nedum cum Jobo comparandum, sed alterum ætatis suæ Jobum patientissimum nuncupandum esse dixerit. Par itaque & æquum est, BEATISSIME PATER, ut Sancti laudem, quam ex ore infantium in terris dedit illi Dominus, oraculum SANCTITATIS TUÆ penitus perficiat.

Fr. JOANNES BAPTISTA Colombini Archiepiscopus Beneventanus Assisens.

BEATI JOSEPHI CALASANCTII memoriam in benedictione esse, ac per te, BEATISSIME PATER, similem fieri in gloria Sanctorum non solum censeo, & flagito, sed magis exoptant quæ in vita sua fecit mirifica virtutum opera, & quæ post ejus mortem stupenda signa operatus est Deus in ostensionem sanctitatis Servi sui. Neque enim, dum ea considero, que gessit JOSEPHUS, sive ut prohiberet gentem a peccatis, sive ut proximos adduceret ad pietatem, ac scientiam, sive ut linguas malignantium humiliter, ac mansuete perferret usque ad senectam, & senium quidquam aliud sentio, aut video nisi gloriam virtutis magnæ. Narrant porro qui ab eo nati sunt filii, & quanta cum animi fortitudine ipsorum domos erexerit, & quanta constantia, jam prope collabentes sustinuerit, ac fecerit stare. Narrant quomodo JOSEPHI ossa pro-

prophetaverint ¹ nec tam in suæ sanctitatis argumentum, & decus, quam in ipsorum prælidium, & munimen. Quare si viros gloriosos & divites virtute laudare oportet ² dic quæso, BEATISSIME PATER, omni Ecclesiæ *laudate eum quoniam Sanctus est.*

*SCIPIO Burghesius Archiepiscopus
Theodosiæ Assists.*

Singulari Dei providentia factum vidimus, ut BEATUS JOSEPH a Matre Dei natale Hispaniarum solum relinquens ad hanc ipsam Urbem appulerit, nedum, ut in ea pueros legem vitæ, & disciplinam doceret ³, verum etiam, ut fidei, spei, caritatis, ceterarumque virtutum omnium spectaculum effectus, ut inquiebat Apostolus ⁴ mundo, angelis, & hominibus, veluti lucerna supra candelabrum posita sanctitatis splendores longius lateque diffunderet; & in ea novam religiosissimam familiam ad Ecclesiæ, & Reipublicæ commodum institueret; hinc, PATER BEATISSIME, tuæ religionis, ac pietatis erit sollemni ritu eundem Sanctos inter adnumerare.

*IGNATIUS Reali Archiepiscopus
Athenarum Assists.*

Ardentissima in Deum, & proximum caritas in corde BEATI JOSEPH CALASANTII a Matre Dei diffusa, omnia, quæ mundi sunt, spernere, & conculcare, nihilque aliud, nisi, quæ Dei sunt, quærere edocuit, ac proximorum salutem prospicere. Factus enim omnibus omnia; & in angustiis, & in tribulationibus adjutor illis; & consolator se præbuit: potissimum, dum lues hac in ipsa Urbe luctuosissime grassabatur, is cælesti caritate adeo erat incensus, ut, omni despecta sui incolumitate, huc, illucque discurrens impavidus indigentibus eorum consuluerit: neve dissimilis fuit ejus ratio in pauperibus edocendis adolescentibus, qui, quum maximo animarum, & Reipublicæ detrimento se inertæ, desidæque dedissent,

eorum animæ, corporisque salutem consulens, Congregationis Scholarum piarum Instituto providit.

Admirabilis quidem, & invicta ejus patientia fuit, qua calamitates ac adversa omnia, & præcipue flagitiosissimas eas in se calumnias, quæ, ut in dirum hostem sibi acerrime infgebantur, alacri animo, ac forti pertulit. Idcirco jure, meritoque dici potest, ut ipsius fides per ignem probata, laude, & gloria plena inventa sit; & per ipsam a Christo Domino ad æternam in Cælis assequendam retributionem BEATUS JOSEPH fuerit evocatus.

Tanta autem, & talia, & ita heroica hæc sunt, BEATISSIME PATER, ut BEATO JOSEPHO CALASANTIO nil sit ambigendum, quod a SANCTITATE VESTRA summi in terris honores decernantur.

*FRANCISCUS SAVERIUS de Zelada
Archiepiscopus Petrensis Assists.*

QUI fecerit, & docuerit, dicente Domino *hic magnus vocabitur in Regno Calorum*. Utrumque singulari quadam ratione plenissime complevit B. JOSEPHUS CALASANTIUS. Fecit enim, & docuit non jugi modo christianarum virtutum exercitatione; & frequentissimis veræ perfectionis exemplis; verum etiam puerorum animis, præsertim egentium, pietate & litteris instituendis seque, suosque alumnos sollemni voto addicendo. Superest itaque, BEATISSIME PATER, ut quem magnum in Cælis esse ex dominica sententia, & ex pluribus miraculis confidimus, eundem tua quoque auctoritate, ac judicio in Sanctorum numerum relatum esse magnopere letemur.

BERNARDINUS Giraud Archiepiscopus Damascenus Assists.

Splenduit BEATUS JOSEPH CALASANTIUS, dum vixit, eximia puritate, quam ab adolescentia ad supremam usque senectutem

G g tem

¹ Ecclesiastic. 49. 8.

⁴ I. ad Corinth. 4. 9.

² Ecclesiastic. 44. 16.

⁵ Math. 5. v. 19.

³ Ecclesiastic. 45. 6.

tem diligentissime custodivit; caritate erga proximum singulari, quam toto vitæ suæ tempore mirabiliter exercuit; invicta in adversis ferendis patientia; omnibus denique splenduit christianis virtutibus; multis insuper claruit miraculis, quibus Deus Servi sui gloriam manifestare dignatus est; & hæc quidem omnia adeo probata sunt, ut nulla superesse possit dubitatio. Iure igitur cenfeo per SANCTITATEM VESTRAM inter Sanctos recensendum esse.

*FRANCISCUS MARIA Piccolomineus
Episcopus Pientinus Assistens.*

Annuendum esse ex animo cenfeo Christianæ Reipublicæ votis, quæ humiliter, ac enixe petit, BEATISSIME PATER, infallibilis Sanctæ Sedis Apostolicæ decreto redimiri in terris BEATUM JOSEPHUM CALASANCTIUM ea justitiæ corona, quam a Domino in Cælis jam recepit. Virtutes enim omnes, & præcipue theologicæ, quibus se in gradu heroico præditum CALASANCTIUS exhibuit, eum sanctimonia excelluisse comprobant. Sanctitatis autem famam ei pepererunt non tantum immensi labores, quos pro erigenda Scholarum piarum Congregatione imbuendis pietate, ac litteris cujuscumque ordinis juvenibus addicta suscepit; verum etiam adversa gravissimæ injuriæ, & calumniæ, quas adeo patienter toleravit, ut judicio sibi me: Benedicti PP. XIV. veluti alter suæ ætatis patientissimus Jobus dici mereatur. Demum divina providentia factum est, ut pluribus etiam, insignibusque in Ecclesia jam clarescat miraculis.

*PHILIPPUS Mornati Episcopus Sutrinus,
& Nepefinus Assistens.*

BEATISSIME PATER, Quod diuturna factis, ac matura discussione virtutum, atque signorum, quibus Dominus illustrare voluit in terris BEATUM JOSEPHUM CALASANCTIUM, omnibus Romanæ Ecclesiæ Patribus, qui in præsentibus Comitibus suffragium tulerunt, plenius innotuit, ut inter recentiorum Ordinum Fundatores ad chri-

stianæ perfectionis viam ostendendam, atque assequendam rite queat recenseri, nullum mihi ambigendi locum relinquit, quin communibus suffragiis meum quaecumque votum adiciam, simulque in spem erigar, ut cum illum in folio gloriæ suæ Sanctæ Mater Ecclesiæ diademate honoris expresso signo sanctitatis, & opere fortitudinis coronabit, studiosæ juventuti in evangelicæ doctrinæ rudimentis, in irreprehensibili morum educatione, atque in humanis, divinisque litteris alacrius proficiendi, perenne incitamentum meritis ejusdem Sancti Fundatoris in fortitudine sua, dum viveret, mirifice gradientis, in dies magis, magisque sit augendum.

*Fr. JOACHIM MARIA Pontalti
Episcopus Ascalonites Assistens.*

BEATISSIME PATER. Non est, cur diutius hæreat religio nostra in colendo peculiari sanctitatis titulo B. JOSEPHO CALASANCTIO; vota etenim hujusce almæ Urbis, preces Regum, ac Principum; justa desideria Religiosæ familiæ Patrum Scholarum piarum hoc unum intendunt, ut in hoc fidelissimo, ac prudentissimo Dei ministro Deus ipse peculiariter honorificetur. Hæret quidem mens mea in enucleandis ejusdem virtutibus, & prodigiis, quibus D. O. M. & vitæ sanctitatem, & gloriæ adeptionem testatam voluit; zelus quippe fidei evangelizandæ adeo fervens, & efficax fuit, ut tamquam Apostolus haberetur; spes autem non in defectibilibus mundi rebus, sed in solâ Dei providentia fuit semper reposita: caritas vero, quæ nunquam excidit, & quæ in æternum coronatus in Cælis refulget, fuit tam excellens, ut Seraphinis ipsis comparandus ab omnibus judicaretur; quia tamen solius hujusce Sanctæ Sedis est BEATI JOSEPHI CALASANCTII sanctitatem orbi Catholico declarare, nomine Romæ totius, nomine Patrum Scholarum piarum, nomine fidelium omnium ejusdem sanctitatem admirantium, ut inter Sanctos collocetur, humillime & ipse efflagito.

Fr.

*Fr. NICOLAUS ANGELUS MARIA
Landini Episcopus Porphy-
riensis Assisens.*

BEATISSIME PATER. Præter omnes christianas virtutes summo loco, dum vixit, a B. JOSEPHO CALASANTIO habitas, præter miraculorum ante, & post obitum splendorem, quibus toto Christiano orbi illuxit, patientiæ tamen, & heroicæ animi constantiæ admirandum, & pene singulare præbuit exemplum. Non enim una tantum calamitas eum aggressa est, sed multæ imo pene innumeræ, ac tanti ponderis, ut ipsum omnino opprimere debuissent. Has autem VIR DEI pacato semper pertulit animo, imo & ipsis tam grato persecutoribus, ut peculiaris miraculi speciem præferat. Quid ultra igitur expectandum, ut SANCTITAS TUA tanto Viro summos decernat honores, qui summa præbuit sanctitatis argumenta? Hoc universis Jesu Christi cultoribus gratum fore arbitror; hanc novam lucem Ordini Scholarum piarum, cujus Vir ille fundamenta posuit, accedere posse gratissimum.

*NICOLAUS Gagliardi Episcopus
Alatri Assisens.*

Consentaneum æquitati est, BEATISSIME PATER, ut qui pro gloria Dei, proximorumque utilitate in agro militantis Ecclesiæ laboravit, mercedem recipiat. Quanta enim vero, & qualia cumulaverit merita BEATUS JOSEPH CALASANTIUS probant heroicarum monumenta virtutum, quibus ejus vitæ sanctitatem multis etiam ab obitu signis testatam Deus ipse voluit, variaque Pontificum oracula sæpius declararunt. Illud autem mirabile in primis est, profusque divinum, quod cum hic filius accrescens militantem Ecclesiam nova sobole fecundaret, tot contra CALASANTIUM ejusque Ordinem abortæ sunt tempestates, ut nisi major fuisset illius virtus, quam ut ulla hominum vi, vel inferorum invidia dei-ici, aut mutari posset, facile vicissent cujuslibet hominis constantiam.

Bene autem de fide sensisse constat ex spiritu sapientiæ, & intellectus, qui super hujusmodi hominem requievit, adeo enim per omnem vitæ cursum ad divina raptus est, ut rerum omnium caducarum oblitus solum Deum agnosceret, soli Deo viveret, soli Deo vacaret. In votis igitur omnium est, BEATISSIME PATER, ut per sacrum, & publicum cultum jam decretum fiat in præsentis seculi calamitatibus omnium adjutor fortis, qui prodigium factus est multis.

*CLEMENS MARIA Bardini Episcopus
Aquipendii Assisens.*

Diuturni pro Dei honore labores invitata in doloribus, & adversis, dum vitam ageret, patientia BEATUS JOSEPH CALASANTIO, sanctum, ac perutile Institutum, cui jecerat fundamenta, necnon virtutes, quibus spectaculum factus est mundo, Angelis, & hominibus: mundo, quem despexit; Angelis, quorum castitatem, adhuc inanimis, & anxium ministerium in animarum salute procuranda totis animi viribus est imitatus; hominibus, quos docuit, & adhuc docet per alumnos suos, Cælo per miracula plaudente, arbitror BEATISSIME PATER, ut Angelorum civis, & socius Ecclesiæ judicio declaretur.

*STEPHANUS Evodius Affemannus Ar-
chiepiscopus Apameæ.*

Quod raro evenire solet, BEATISSIME PATER, id mihi contigisse gratulor, & vehementer gaudeo. Judex quippe auctoritate Apostolica constitutus, præcipuam contuli operam ad acta conficienda, per quæ in Beatorum numerum relatus est B. JOSEPHUS CALASANTIUS: eodem insignitus munere actis præfui, per quæ fore confido, ut illius nomen sollempni ritu sacris dypticis quamprimum adscribatur. Id sane expostulat spectatissima ejus virtus, & quæ apud Deum plurimum valet miraculorum gratia. Hæc sunt etiam universi Catholici orbis vota, & christianæ præsertim juventutis, cui præ-

prælidio validissimo, & dum viveret semper adfuit, & nunc, ut Parens optimus, ac Patronus studiosissimus e Cælis patrociniatur.

ՅԵՍՈՒՍ Մեծորդ ՎեհաՏեայ Արապիան
Աբբ Եպիսկոպոս Լամպրոնի և Տարսոնի
Արևիկացոյ Առաքանիցն յայլուեան
Ազգաւ Հայ .
Երանելի Հայր .

Երանելի Յովսէփոս Վաղազանցիոս եղև Տիմոթէոս և Կանոնաւորոյ Վարդապետիս Բիէից, որ սա միշտ ունեցաւ շնորհս ամենաբարիս միտս Վերազանցս իկեանս իւրս, որի մեջս իւրեան եղև ոչ ջաքուրս մաքրութիւն մոխի մերոյս Տիմոթէոս, որև ինեքոյ մեծամեծս վտանգիս գոյ յաշխոյս հզորս ամենահանս. Օյի սակեղև ոմն Վահանայ սն Այլ լիւրիւ Լցիւ սրբութեամբս և վարդապետութեամբս հարուստս զարդարեալս, եղև Վարդապետս և յաշխոյս հիւրիւնդոսունս, և թարգմարանս իմեղաստեր անձինս յոլով: Երևս շնեալ շնորհիւս իմաստ և իմաստանադոյնս գերազանց գովելիս և ամենաբարիլի առաքինութեամբս. եղև ևս խաղաղարարս ներհակունս բարձոյս յայնց անձանցս որ գոլ իմեջ նոցինս, և այլ զանազան բարեգործութիւնս անթուելիս եցոյց Տիմոթէոս մերոյս: ասկս այսորիկ եղև, լուրս ամենայնիւ՛ առ նամ Եկեղեցիս և Աշտարհիս ուղափառեան տոհմիս: նաև եր երանելիս կարի յոյժ գլխացս և ողորմասերս առ կարոտս առաքանիւն առ իբրատնալ ամենայնս կարօտութիւնս աստիկ ջանիւս իւրովս, և եր ալ թուանս ըստ նմի և ամենայնիւ՛ յամ ժամ իրպատրաստիս առնամ հոգս հոգևորս որպէս Արքայն կաթիլայի, երևս ընթարանս առ նամ ներշնչիս սակս բազում իրակութիւնս մեծաւս ջանիւնս սիրովս իւրով իօգնութիւնս ամենսեանս: Երևս երկայնամիտս և համբերոյս ուղ նմանս Արանելոյն Յօբայ. սա եղև ևս ուսուցանողս մանկանս առաջեցման գոլ ընթամ նալ առ իմաստս առաքինութիւն, եր նոցա լիով իմբ ամենայնս, Կաև սա զհում եղև վարոյս խոհեմութեամբ և առաքինի սուրբ գործովս որ երեր բազումս պատուս գովելիս, և ի վերջին եղ հիմն առ ընտանիս իւրս երսմիս, վսկ եղև սա սիրելի և սիրելուոյն և

մենասիրելի ինքեան Արծնիւն. որև ի ըսպանեայ Աբբուի թագնունես յարքին զսա սորինս սրբաւորս և յի սնայն շնորհս Առաքինութեան: Ուստի պաշտանս նք, և լսս ընդ նմ պաշտանմ ծուներ եղևալ առ Վրբազանիս, զի սա յարքեացի ի թիւս սքց և տամ զիմ նստադրութիւնս հանդերձ խոնարհութեմ .

Ejusdem versio latina.

JACOBUS Mesrob Chiaja Araboli Archiepiscopus Lampronensis & Tarsis natione Armenus .

BEATISSIME PATER. B. JOSEPHO CALASANTIO Ordinis Clericorum Regularium Scholarum piarum Fundatori, quem innocentem, & castum in maximo quoque discrimine quævis vitæ suæ ætas suscepit, Sacerdotem sanctitate, & doctrina præditum in profligandis hæresibus potentem, in peccatoribus redarguendis assiduum, in seditionibus sedandis integerrimum, prudentissimum habuerunt Ecclesiæ Lobetana, Illerdensis, Urgellitana, Barcinonensis; in pauperum sublevandis ærumnis facilem, in ægrotantium servitio fidissimum S. Camillo comitem, in adversis perferendis fortem, & patientissimo Jobo persimilem, in puerorum necessitatibus amovendis, documentis opem, caritate providissimum, omnibus omnia factum Roma primum mirata est, inde vero iactitata ob id Clericorum familia orbis universus; ut debitos sanctitatis honores ei miraculorum quoque gloria claro tribuat hæc Sacrosancta, & Apostolica Sedes precantur, & optant Hispani omnes, ejus filii Scholarum piarum Clerici, & Christiana demum universa Respublica. Quibus precibus, votisque & mea adiiciens idipsum pronus ante Apostolicæ Sedis thronum ego quoque iterum, iterumque exposco,

JOSEPH SIMONIUS Affemannus Archiepiscopus Tyri .

BEATISSIME PATER. Virtutes summe præstantes, & miracula a Deo per intercessio-

cessionem BEATI JOSEPHI CALASANCTII patrata, & maturo Congregationis Sacrorum Rituum judicio comprobata, satis superque demonstrant, hæsitandum minime esse, quin a SANCTITATE VESTRA nomen ejus inter Sanctos publico consuetoque ritu sit adscribendum: idque eo præsertim, quod JOSEPHUS instituendo propagandoque in varias orbis terræ partes Scholarum piarum coetu, de Catholica Ecclesia præclare est meritus, dignus proinde, cui in eadem Ecclesia supremi honores Apostolica auctoritate rependantur.

*Fr. EMMANUEL Ballyet Episcopus
Babylonia.*

BEATISSIME PATER. Magnum esse in Regno Cælorum qui fecerit, & docuerit a Christo Domino didicimus. Magnus ergo prædicari debet JOSEPH CALASANCTIUS, qui utrumque præstitit quam perfectissime. Nam a prima ætate per totos nonaginta annos veterem hominem ita dejecit, ac profligavit, ut novus homo, qui secundum Deum creatus est, innocentia, castitate, poenitentia, humilitate, patientia demum incommodorum omnium admirabili, atque invicta præditus sit, atque celebratus. Docuit in Hispania Dioceses Vicarius Generalis, docuit in Italia, docuit Romæ per quinquaginta annos, docuit in tota fere Europa vel per se, vel per suos spiritum intelligentiæ, ac pietatis juventutem, docuit ubique populum timorem, & caritatem, qua cum perpetuo exæstuvisset sanctissimus Institutor Scholarum piarum, tandem in cruce obiit, nempe in ea, in qua illum diabolicis machinis dejectus ac dissolutus Ordo, & ut verbo uno dicam, fractum opus quinquaginta annorum affixerunt; magnum ergo hunc esse in Regno Cælorum minime dubito; censeoque per BEATITUDINEM VESTRAM Sanctorum coetui esse sociandum.

JOANNES de Vita Episcopus Reatinus.

BEATUM JOANNEM CANTIUM in Sanctorum album referendum, non tam sibi

præeuntem, quam socium comitemque excipit BEATUS JOSEPHUS CALASANCTIUS Ordinis Clericorum Regularium Scholarum piarum Institutor. Ita fiet, PATER BEATISSIME, ut majore Christianæ Ecclesiæ non tam ornamento, quam bono duos illos Cherubim aspiciamus in domo Dei extendentes alas, & tegentes propitiatorium, seque mutuo, & illud respicientes, alterumque alterius alam contingentem. Nam sicut CANTII sapientia, & magisterio, cæterisque virtutibus factum est, ut Catholica fides per universam Poloniam staret, atque etiamnum efflorescat; ita CALASANCTIUS divinæ sapientiæ partes tum fidelissime, tum fortissime exequutus clamitavit ipse primus per universas Catholici orbis plateas, atque per alumnos suos clamitat adhuc: *Si quis est parvulus veniat ad me, comedat panem meum, & vivat, & ambulet per vias prudentiæ.* Adversa insuper plurima, ut tantum foetum in lucem ederet, asperrima quæque, ut eductum servaret diutissime ad mortem, & ad miraculum usque patientiæ perpessus, posteaquam inter Cælites coronam, opus virtutis, & fortitudinis a Deo justo judice accepit, æquum est, ut eandem expressam signo sanctitatis inter homines gestet.

JOANNES BAPTISTA Filippini Tenederini Episcopus Anagninus.

EXemplum perfectæ, consumatæque virtutis omnino fuisse censeo BEATUM JOSEPHUM CALASANCTIUM in præcipuarum, & maxime difficilium exercitatione virtutum. Nam præter innocentissimam vitam, & ab animæ sordibus puram, patientia, quæ opus perfectum habet fuit adeo eximia, & singularis, ut Jobi veluti effigies in illo non adumbrata, sed profus expressa fuerit. Neque minus Jobi, quam Josephi Hebræi in impudica muliere a se repellenda perfectus imitator extitit. Sux pietatis erga Deum adhuc puerulus evidentia, deindeque semper majora argumenta dedit. Aliis vero, dum viveret, omni ratione profuisse non contentus curavit etiam, ut multi ad sui exemplum in posterum prodesse. Fuit quoque VIR iste BEATUS ante,

te, & post mortem miraculorum gloria celebris: quapropter nihil modo aliud reliquum esse arbitror, BEATISSIME PATER, nisi ut tua suprema auctoritate id honoris ei decernatur, quod Sanctis Viris deferri consuevit.

PHILIPPUS BRUNI *Episcopus Lyddenfis,*
& *Suffraganeus Sabinenfis.*

Benedictus Deus, & Pater Domini Nostri Jesu Christi, Deus misericordiarum, & totius consolationis, qui me his temporibus reservavit, hisque tuis, BEATISSIME PATER, auctum beneficiis, ut ante pedes tuos pervolutus pro BEATO JOSEPHO CALASANTIO Sanctorum factis adscribendo preces offerre possim & vota. Nihil enim dulcius esse potest filio, quam exoptulare parenti suo maximum in terris honorem, debitum quidem probatissimis virtutibus, ac in tanto confesso ab ore omnium illi assertum, atque expetitur. Quod dum humili, atque obsequentissimo animo factum a me volo, futurum etiam puto, ut qui B. JOSEPH Romæ potissimum fategit, ut instruendo spiritu pietatis, & intelligentiæ juvenum animos, certam vocationem suam, atque electionem faceret, quique patriis relictis Hispaniis Urbem hanc exemplo, caritate, laboribus est prosequutus, idem præsidio suo non desinat de omnibus ejusdem Ordinibus apud Deum assidue, feliciterque promereri.

Latis omnibus & per Cardinales, & per Episcopos de BEATO JOSEPHO CALASANTIO suffragiis, BEATISSIMUS PATER reassumens sermonem, summam, qua ex omnium Patrum, Præsulumque consensu affectus fuerat, lætitiā ostendit.

Gratissima nobis accidit summa omnium vestrum consensus, qua eo impellitur, quo jam inclinabatur animus noster de utroque BEATO JOANNE CANTIO, & JOSEPHO CALASANTIO in Sanctorum

numerum referendis, sed ferventior adhuc omnium nostrum intendenda est ad Deum oratio, qui nos divina sua luce collustret, cum de hac re gravissima, & maxima sententiam nostram proferemus.

Statim ac SUMMUS PONTIFEX finem sermoni imposuit, stantibus adhuc Episcopis, sedentibusque Cardinalibus, Augustinus Sabbatucci Procurator Generalis Cameræ Apostolicæ Protonotarios Apostolicos, ut de actis in hoc semipublico Consistorio Instrumenta conficerent, hisce rogavit verbis.

„ Ego Augustinus Sabbatucci SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI, & Cameræ Apostolicæ Procurator Generalis rogo vos omnes Protonotarios, & Notarios Apostolicos hic præsentis, ut de sententiis, consilio, & unanimi consensu Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium, nec non Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, deque SUMMI PONTIFICIS oratione, ac deliberatione præhabitis super sollemni Canonizatione BEATORUM JOANNIS CANTII, & JOSEPHI CALASANTII unum, vel plura, publicum, seu publica conficiatis Instrumentum, vel Instrumenta ad perpetuam rei memoriam.

Tunc R. P. D. Joannes Andreas Archetti Protonotariorum Apostolicorum de numero participantium prior suorum collegarum nomine respondit: *conficiemus*, atque Pontificios cubicularios, cæterosque, qui circa BEATISSIMI PATRIS solium adstant in testes appellans, subjunxit: *vobis testibus*, & domum reversus integram actionem suis tabulis consignavit.

Sequuntur suffragia Eminentissimorum Patrum, & Reverendissimorum Episcoporum, qui, etsi Consistorio non interfuerunt, tamen eadem ad R. P. D. Macedonium Sacrorum Rituum Congregationis Secretarium transmiserunt.

Et primo de BEATO JOANNE CANTIO.

CA.

*CAROLUS ALBERTUS Episcopus Ostiensis,
& Veliternus Sacri Collegii Decanus
Cardinalis Guidobonus Cavalchini,*

BEATISSIME PATER. JOANNIS CANTII singulares virtutes divinitus illustratæ frequentibus signis, jam usque ab ejus obitu non solum constanti hominum, perpetuaque fama celebratæ, sed legitima, atque diuturna perveſtigatione probatæ hoc demum poſcere, & expectare videntur, ut ſit nomen ejus in numero Sanctorum. Etenim tanta fuit ejus pietas, ac religio in Deum, ut quotidie perduraret in templo, perſeveraretque in orationibus, & communicatione fractionis panis; Scripturas ſcrutaretur, ut ex iis fontibus Salvatoris hauriens, ſe, mortalesque cæteros ſapientiæ ſalutaris aqua potaret. Quumque proſpexiſſet nunquam erraturum ſe, neque in errorem quemquam miſſurum, ei ſi adhæſiſſet, cui fuit impoſitum a Chriſto onus ovium paſcendarum, Sedi Petri obſequens, atque obediens in omnibus ſe præbuit probe noſcens ipſam eſſe petram, quam non vincunt ſuperbæ inferorum portæ. Neque in fide tantum, ac verbo exemplum fidelibus fuit, ſed in converſatione, etiam, in caritate, in caſtitate. Qua ſane caritate Pater pauperum fuit, adeo ut egeni, vagique, in quibus Chriſtum contemplabatur, inducti ſint in domum ejus, ac ſedeant etiam nunc alanturque in medio Doctorem. Has itaque ad virtutes, veluti formas cæteris datas ad imitandum, ſperare fas eſt, quod, ſi JOANNES nova Sanctorum ſtolæ gloria induatur, Eccleſia univerſa reſonet laudationem Dei, Orthodoxi quique majorem in modum æmulentur chariſmata meliora, & præclariffimum Poloniæ Regnum tanti Patroni magis, magisque munitum præſidio ex unanimi populorum conſenſione, in vera Chriſti caritate quieſcat.

*PETRUS PAULUS Tituli S. Stephani
in Monte Calio Preſbyter Cardinalis
de Comitibus.*

ETſi Sanctorum, qui in Eccleſia triumphante cum Chriſto regnant, BEATISSIME

PATER, ingens peneque infinitus ſit numerus, S. Joanne ſua in Apocalypſi dicente: *Vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat*, nonnulli tamen ſunt, quos ſpeciali providentiæ elegit Deus, ut in Eccleſia militante altaris honore donentur, Sanctorumque albo ſcribantur.

Inter hos recensendum eſſe jure cenſeo JOANNEM CANTIUM Preſbyterum ſecularem virum Polonum ſanctitate, & doctrina celeberrimum.

Hic cæteras inter virtutes, quibus mirabiliter efulſit, humilitatem, quoad vixit, ardentiffime dilexit, atque ſategit omnino, ut hæc virtus altiffimas ejus in corde deſigeret radices; nam in Cracoviendiſſi academia Sacræ Theologiæ Doctor cum eſſet, atque ob doctrinæ præſtantiam, vitæque innocentiam, commendaretur ab omnibus, abjectiſſimum fovit ſemper ſui contemptum, & exoptavit quammaxime, & quæſivit, a laudibus honoribusque abſtinuit, ingenique ſui capacitatem non oſtentare modo, ſed omnino etiam celare diligenter ſtudit, ne a chriſtianiſtis inſtitutis nec leviter deſiceret.

Tanti VIRI ſanctitatem, miraculis in ejus vita teſtatam, teſtatam quoque poſt mortem voluit Deus. Ex miraculis vero, quæ poſt JOANNIS obitum ejus meritis a Deo Optimo Maximo patrata fuerunt, rigoroſo præmiſſo in Sacrorum Rituum Congregationibus examine, quinque jam a te, BEATISSIME PATER, probata cum ſint, nil amplius hacce in Cauſa deſideratur, ſi ſolam ſolemniſſimam Canonizationis ſententiam excipiamus. Hanc a te Chriſti Vicario univerſa expectat Eccleſia, ut novum habeant fideles humilitatis exemplum quod imitentur; hanc expectat præſertim inclyta gens Polona, difficilibus maxime hiſce temporibus, ut ſicut Catholici Fidei adverſus hoſtes propugnatorem habuit JOANNEM cum mortalem in terris ageret vitam, ita & nunc interceſſorem habeat apud Deum, cum quo regnat in Cælis, ut diſſidentium, hæreticorumque moleſtias a Polonia avertat.

PHI-

*PHILIPPUS JOSIAS Gaucci Patriarcha
Constantinopolitanus Assists.*

Egregia humilitas cum ingenii præstantia; evangelica simplicitas cum subtilitate scientiæ, delata honorum insignia cum contemptu illorum, & fuga; pura inter grassantes hæreses doctrina cum pari vitæ, & morum integritate; & reliquæ virtutes omnes in **BEATO JOANNE CANTIO** claris post obitum illustratæ miraculis ita eluxerunt, ut merito inter Sanctos ritu sollemniori adscribendus esse videatur. Exinde enim fiet, **BEATISSIME PATER**, ut omnes quidem fideles, sed ii potissimum, qui sacras litteras profitentur, exemplum capere possint; illi quidem, ut faciant, quæ docentur; hi autem, ut doceant simul, & faciant.

FRANCISCUS MATTHÆJUS Patriarcha Alexandrinus Assists.

Tanta sunt, quæ vivens dedit eximie sanctitatis specimina **BEATUS JOANNES CANTIUS**, ut jure merito universi latentur Ecclesiæ Ordines, dum ejus Canonizationis negotium pertractatur. In ejus namque gestis nil non elucet, quod præclarum non sit, quod non vere admirandum: sed inter cætera duo præclarissima visa sunt mihi sedulo cogitanti, & quod homo in seculo degens, quam sibi proposuit, vitæ ratione eos, qui Asceteria incolunt, & severioribus disciplinæ legibus subiiciuntur, longe superarit, & quod cum insigni ingenii, doctrinæque præstantia, qua in academia Cracoviensi Doctor renunciari, aliisque promeruit honoribus decorari, miram conjunxerit humilitatem, quam D.O.M. æque, ac alias fidelis Servi virtutes, coruscantibus inde signis dignatus est illustrare: magnum idcirco, **BEATISSIME PATER**, militanti Ecclesiæ decus accessurum existimo, si ejus nomen in Sanctorum album referatur.

MICHAEL ANGELUS Giacomelli Archiepiscopus Chalcedonenfis Assists.

BEATISSIME PATER. Quæcumque de **BEATO JOANNE CANTIO** ex certissimis documentis conferri jussit in compendium SAN-

CTITAS VESTRA, manifestissime ostendunt, **BEATUM VIRUM** supernaturalibus virtutibus habuisse animum communitum, ut æmulari potuerit invictum robur, piæque magnanimitatem Regii Prophetæ, qui de se cecinit: *Persequar inimicos meos, & comprehendam illos, & non convertar donec deficiant*: nimirum inimici hominis sunt animi perturbationes & ægritudines, nutricula & effectrices vitiorum, nisi serio coerceantur. Has **BEATUS JOANNES** strenue adortus est, certa fiducia nunquam a Deo sibi defuturum præsidium. Itaque stratæ ante illum jacuerunt malæ cupiditates, & ipse victor, & in Deo triumphans, vitium, & peccatum subegit. Afflictatione corporis, & oratione assidua virginitatem incorruptam servavit: illum humilitas impulit, ut longissimas, magnorumque laborum plenas peregrinationes suscipere ret, non modo religionis causa, sed etiam ut se subduceret officiis, & honorificis significationibus, quæ in patria sibi deferebantur. Assiduitas orationis, & vis lacrymarum, quibus oplebat os suum, dum Christi mysteria contempleretur, summam, qua flagrabat, arguunt caritatem. Quamobrem **BEATUM VIRUM** constat sanctum fuisse corpore, & spiritu. Ait enim B. Gregorius Magnus: *Sanctificatio corporis pudicitia est: Sanctificatio mentis caritas, & humilitas*: illum igitur dignum censeo, quem **SANCTITAS VESTRA**, tamquam exemplum ad imitandum Clero præsertim seculari in excelsis Sanctuarii constituat loco, eique infallibili oraculo suo Sanctorum cultum, & honores decernat.

*PETRUS PAULUS Tosus Episcopus
Ferentinus Assists.*

BEATUS JOANNES CANTIUS Presbyter secularis viam divinatorum mandatorum ab ineunte ætate ad consummationem usque Sanctorum impigre, alacriterque cucurrit; cor enim illius tanto heroicæ caritatis ardore dilatavit clementissimus Dominus, ut omnium christianarum virtutum ornamentis perfecte instructus, sui præsertim contemptum unice quæsierit; ex quo Christum in se

in se æque, ac in fratribus lucrificet, nihilque nisi de Deo cogitavit, de Deo loquutus est, cum Deo dumtaxat egit. Hinc Cælestis gloriæ cupidus, ut Deo, quem, dum vivebat, impense dilexit, arctius adhereret, a vinculis hujus seculi dissolvi, & esse in ævum cum Christo vehementer optabat. Quarum virtutum præsidio suffultus ad eam pervenit sanctitatem, quam Deus corona justitiæ donaret in Cælis, & quam signis, & prodigiis, quibus Servum suum & vivum, & mortuum illustravit, terris illucere voluit. Irrefragabili propterea tuo judicio, BEATISSIME PATER, fidelissimum hunc Dei Servum in Sanctorum album accenseri ne quidquam obstare putarem.

miracula, quibus mirificavit Dominus sanctum suum. Quare Sanctorum albo per SANCTITATEM VESTRAM, quæ in B. Petri cathedra sedet adscribendum censeo, & in exemplum Christifidelibus proponendum, qui ejus virtutes imitentur.

Ραφαήλ Τοκί Ἐπίσκοπος Ἀρσενουένσις

Νιατκεελασσι Φιουτ

Νιαττυ Ιωρδαννης Καντι
 περ ασιτ επ χωκεβολ ασσεβ
 τε εε ασιωτ εε περ βαρι ηατ //
 μεταδπι εε εμωσι εε περ κατ
 εμωσι περ ηε εκκλιαστικωσ
 ηεελετη εε ετωσ εεεπυα ηεω
 χλωε εμωσβω ηε ηε εελωι //
 ρε ηε ηεετνωτ εε οτωσ ηεαυδ
 ηεετ εε περ οτωσ ασαυαι ηεε
 παττυφαι εε ηεωηεσ ερβεηε εε
 περ χινκιε εε εβωλ περ ηε ηε //
 ωτ ηεωε ηεεπυχωσ εε εεε
 εεετ εεελωι ηεερακοβια :
 περ περρεεεεεακι εε Οτωσ
 αρεε εε ηε παρ εεετωττωηη
 περ ηεωε ηεε εεετατπαρ εε
 εεετωττωηη πασ σβαι : εεεφρη
 τωη ηεεετ εεετωτ εε περ //
 βωκ εεεραπχωε πεεεραη εεηε
 ηε : πεεεραη εεεφρη : παρηε
 εεεραη εεεπυχινκιε ηε ηε παρ εε
 ηεε εεεεεεεεεεεεεε εεηε
 εεεε ηεε ηε εεεωαδ εεεεεεεε
 εεεε εεεεεε εε

[Arabic script text, likely a translation of the Latin or Greek text above]

Ejusdem versio latina.

JOSEPH IV. Patriarcha Babylonensis Chaldaeorum.

BEATISSIME PATER. JOANNEM CANTIIUM mirabilia fecisse in vita sua, quippe qui in consilium impiorum non abiit, & in via peccatorum non stetit, testantur satis

Ejusdem versio latina.

RAPHAEL Tuki Episcopus Arsenoenos.

BEATISSIME PATER. B. JOANNIS CANTII mores ad summam religionem compositi, traducta assiduis innocentiae argumentis ætas, excultum ecclesiasticis studiis ingenium,

nium, Theologiæ lauream commeritum ad studiosam juventutem in divinis litteris instituendam, & ad summum Dei gloriæ honorem promovendum, alacres eidem BEATO stimulos addidere. Ex tantarum igitur virtutum æmulatione quantum commodi, & emolumenti in Cracoviensem juventutem, civesque suos sit profectum, facile compertum fuit, cum quamplurimæ ætate illa heterodoxæ doctrinæ per varias Hollandiæ, Britanniæ, atque Germaniæ partes grassarentur, ac multorum corrumpere ingenium adolescentium, non modo Orthodoxam fidem in academia Cracoviensi B. JOANNES sartam tectamque servavit, verum sanctissimis vitæ exemplis divinæ sapientiæ triumphos, veræque religionis sanctitatem commendavit. Sicut igitur Omnipotens Deus Servum suum mercede amplissima, incorruptibili corona, multiplici miraculorum genere decoravit, ita censeo ad fidelium populorum incitamentum sollemni ritu in Sanctorum Confessorum album a SANCTITATE VESTRA esse referendum.

*JOSEPH Aluffi Episcopus
Balneoregionensis.*

BEATUM JOANNEM CANTIUM eximium, insuetumque perfectæ sanctitatis exemplum, BEATISSIME PATER, Polonia dedit, quo Ecclesia vere appareat Regina circumdata varietate; Sanctis scilicet Viris cujuscumque generis, conditionis, ac professionis. Non enim in desertis locis, aut in religiosis claustris, sive procul ab hominum consortio, & solis operibus addictus religionis, & pietatis vitam egit; sed multos annos facultates, & disciplinas publice in scholis professus est. Nihilominus insigni humilitate, patientia, caritate, cæteris virtutibus nulli, qui religiosam vitam injerit, concedit. Singularis illa, & inaudita sinceritas, rerumque humanarum contemptus, & despicientia fuit, qua publicos grassatores, qui pecuniam ipsi eripuerant, decedentes revocavit, ut nummos quosdam, quos immemor postulantibus non aperuerat, traderet. Caritate autem, & misericordia

in pauperes usus est tanta, ut propria obsonia, vestesque erogaret. Humilitas laudatum ab hominibus hominem in exterâs regiones peregrinandi causa sæpius extrusit. Non ergo mirum, si virtus tanta demonum insultibus patuit, qui hirundinum speciem ad eum disturbandum sumpsere; contra vero divina eundem dona largissime ornaverunt, & post mortem miracula honestarunt. Illum ergo Sanctorum albo adscribendum esse ad BEATI VIRI honorem, ad tam excellentis sanctitatis omnibus in seculo exemplum, ad Poloniæ suæ tutelam omnino existimo.

*JULIUS MATTHÆUS Natali
Episcopus Tiburtinus.*

TRactus a Deo B. JOANNES CANTIUS in funiculis Adam, in vinculis caritatis, & cælestium unguentorum illectus odore, heroicis Christi Domini inhærens exemplis, in justitia manens, sicut sol, cum angelica humilitate, & sublimissima caritate post trahentem indefinenter currens, nil nisi Deum mente, corde, & ore volvere, & cum Deo semper agere visus est. Inde adeo Deo placuit, ut adhuc viventi promeritum fertum virgineum Deipara ostenderit; atque ita placuit omnibus, per omnia, ut vel a latronibus venerationem, & ab infidelibus peroptati loco martyrii ejus mansuetudo reverentiam extorferit. Hæc eximie sanctitatis monumenta ære perenniora pluribus Deus prodigiis obsignavit. Repletur itaque gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione, quod Ecclesiæ Catholicæ, & præsertim secularibus Presbyteris, præceptoribus scientiarum, ac verbi Dei preconibus novum exemplar divinitus datum sollemni SANCTITATIS VESTRÆ judicio, tandem ubique terrarum ad imitandum proponatur, & dicant ethnici, dicant omnes inimici nostri de nobis: *Magnificavit Dominus facere cum eis: Vere enim magnifice fecit.*

De-

Deinde de BEATO JOSEPHO CALASANCTIO.

CAROLUS ALBERTUS *Episcopus Ostiensis,*
& *Veliternus Sacri Collegii Decanus*
Cardinalis Guidobonus Cavalchinus.

BEATISSIME PATER. Quam multis, quamque præclaris virtutibus excelluerit B. JOSEPHUS CALASANCTIUS, testata res est. Sed harum major fuit in ejus corde per Spiritum Sanctum diffusa caritas Dei, & caritas fraternitatis. Itaque attulit ille quidem Deo semper gloriam, & honorem, adjecitque super omnem laudem ejus, ac dedit perpetuam, sedulamque operam non in Hispaniis solum, sed Romæ etiam, ut christiani reportarent finem fidei suæ, salutem a nimarum. Christum imitatus curavit, ut parvuli ad se venire sinerentur, quibus scholas aperuit sumptu suo, quos docuit mysteria Religionis, quibusque adjumenta paravit, ut in verbo, & doctrina deinceps instituantur. Fructum præterea multum attulit in patientia. Nam innocens atrocibus calumniis appetitus, & cum sceleratis reputatus, adeoque etsi senex admodum, missus tamen in custodiam carceris, avulsusque a Congregatione fratrum suorum, quam pene extinctam videbat, non solum ægre non tulit, sed pro calumniantibus, seque persequentibus oravit, eosque perpetua caritate dilexit. Quæ quidem merita Servi sui contestatus est Deus signis, & portentis, & variis virtutibus. Id autem nunc unum desideratur, ut ille in Sanctos relatus non modo christianis omnibus præponatur, velut exemplum ad imitandum, sed filiis quoque suis etiam atque etiam sit incitamento, ut in ea vocatione, qua vocati sunt, maneant, ejusque vestigia sequentes induant sibi humilitatem, & modestiam, & in patientia sua possideant animas suas.

PETRUS PAULUS *Tituli Sancti Stephani in Monte Calio Presbyter*
Cardinalis de Comitibus.

Rite jam expleta sunt omnia, BEATISSIME PATER, quæ ad sollemnem Canonizationem præmitti jure ac merito debent, ut BEATUS JOSEPH CALASANCTIUS supremo Apo-

stolico judicio tuo inter Sanctos tandem aliquando adnumeretur. De tanto VIRO eximia sanctitate exornato, qui ob heroicam, qua flagrabat in Deum, & proximum caritatem Clericorum Regularium Scholarum piarum Ordinem instituit, fundavitque dixisse, sat est. A primo suæ Congregationis initio ad mortem usque, tot asperas propter justitiam persecutiones, & execrandas contumelias, tot graves, turpesque calumnias domi, forisque passus est, tolleravitque æquo animo semper, ut alter sui temporis Job dici merito possit. Hæc vero cum indubia sit sanctitatis tessera, BEATUM JOSEPHUM CALASANCTIUM Sanctorum numero esse adjungendum pro certo censeo.

PHILIPPUS JOSIAS *Caucci Patriarcha*
Constantinopolitanus Assisens.

Inter eos, qui ad justitiam erudiunt multos, ac propterea tamquam stellæ fulgebunt in perpetuas æternitates præcipuum obtinere locum videtur BEATUS JOSEPH CALASANCTIUS. Quum enim & claro esset genere, & scientia præditus non vulgari, haud quaquam erubuit ad munus descendere oculis hominum despicabile, ut pueros nimirum tenerioris ætatis, atque infimæ fere fortis primis litterarum, & christianæ disciplinæ elementis imbueret. In quo quidem munere caritas simul, atque humilitas mutuam sibi operam dabant. Neque tamen id satis habens, Ordinem religiosum instituit, per quem utriusque virtutis exercitatio in erudiendis adolescentibus perennaret. Quocirca, quum istæ, aliæque illius eximiæ virtutes editis post mortem miraculis confirmatæ sint; illud unum reliquum est, BEATISSIME PATER, ut TUÆ SANCTITATIS auctoritas Beatum hunc Dei Servum Sanctorum faslis adscribat, & sollemnes illi honores decernat.

FRANCISCUS MATTÆJUS *Patriarcha*
Alexandrinus Assisens.

BEATI JOSEPHI a CALASANCTIO facinora, dum mihi spectanda propono ad evangelicæ perfectionis leges omnia miror exacta: Urbs, quæ tantum excepit Heroam, eum vidit

vidit omni solutum seculi sollicitudine divino Numini, cui sese mancipaverat, soli inservientem, insigni animi demissione prima Christianæ religionis, ac litterarum elementa pauperulos edocere pueros, mendicos alere, carceribus solari detentos, ac tandem publicis nosocomiis miro prorsus modo omnibus præsto esse ægrotis, ac supremo in agone positis a Deo subsidia precari: quid plura? Insignem ejus adversus proximos caritatem suspexit, qua corde æstuans nulli pepercit labori, & forti, alacrique animo adversa sustulit quæque, ut posteritati prospiceret, & utilissimi Instituti fundamenta jaceret: merito igitur, PATER BEATISSIME, divino irradiante lumine, & Sacro hoc plaudente Senatu, tanto Heroi Canonizationis sollemnia paranda censeo.

MICHAEL ANGELUS Giacomelli Archiepiscopus Chalcedonensis Assists.

BEATISSIME PATER. Percurrenti brevitarium vitæ BEATI JOSEPHI CALASANTII pulcherrimum mihi occurrit ejus factum cum plane ad exemplum castissimi Patriarchæ Josephi pudicitiae suæ fuga consuluit. In quo facto generosissimi animi specimen est, & æque ac illud memorati Patriarchæ omnium temporum, omniumque nationum linguis ornandum. Castitatem non minus eleganter, quam vere B. Cyprianus martyr appellat pronubam sanctitatis. Nec propterea temere, quis existimaverit pro tali victoria BEATUM JOSEPHUM a Deo retulisse præmium absolutissimam sanctitatem. Hanc victoriam, quam in juventute sibi peperit fugiendo, stans in Domino immobilis juxta Apostoli monitum senex alia reportata victoria cumulavit, cum invicta patientia in sustinendis innumeris omne genus calamitatibus B. Job tolerantiam visus est propemodum adæquare. Summa vero firmitas patientiæ indicium facit, summas itidem in BEATO VIRO fuisse supernaturales virtutes, quas cum illa consociatas esse docet Apostolus: *caritas*, inquit, *patiens est*. Fidei quoque patientiam esse comitem illis verbis ostendit: *pro patientia vestra, & fide in omnibus persecutionibus vestris, & tri-*

bulationibus, quas sustinetis: spem autem cum patientia conjungit, cum scribit: spe gaudentes, in tribulatione patientes. Ad has BEATI JOSEPHI virtutes accedit Omnipotentis Dei testimonium, qui BEATI VIRI sanctitatem gloria miraculorum esse voluit illustrem. Itaque in rem fore censeo Catholicæ Ecclesiæ illum a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum numerum referri tamquam christianarum virtutum specimen, unde fideles non modo suæ quisque vitæ sumant exempla, sed etiam præsidium sibi parent, & patrocinium.

PETRUS PAULUS TOSIUS Episcopus Ferentinus Assists.

BEATUS JOSEPH CALASANTIIUS Sacerdos, quem Dominus prævenit in benedictionibus dulcedinis, vix discretionis annos attingens, vitiis omnibus perpetuum indixit bellum, ingentem in hostes salutis concepit aversionem; eximiam in Deum pietatem, & religionem jugiter fovit, coluitque ita, ut virtutes omnes in eo usque ad senectam, & senium excreverint mirabiliter. Ardentissima caritate in Deum, & proximos flagrans; quæ Dei sunt, studiosissime implevit; in his, quæ proximi sunt, nil unquam intentatum reliquit, quod eis prodesse in Domino posset: id vel maxime demonstrat sacrum, quod ipse fundavit Institutum ad pueros, atque adolescentulos pietate, & litteris rite informandos, in quo, quoad vixit, totus semper fuit usque ad gravissimos labores invicto animi robore patientissime sustinendos, acerbissimas devorandas calamitates, adversa ferenda, & excitas per dæmonem tempestates vincendas, ratus quod, qui pie volunt vivere in Christo Jesu persecutionem patientur. Quare mundo, & Angelis, & hominibus spectaculum factus, ac tot divinis charismatibus repletus, eam adeptus est heroicæ sanctitatis gloriam, qua Urbi, & orbi merito admirationi esset, eamque & Deus Omnipotens signis, & prodigiis sua mirabili virtute patris comprobata voluit. Nil itaque, BEATISSIME PATER, reliquum esse censeo, nisi ut hujus tanti Viri nomen Sanctorum fastis accenseri jubeas, quo eum, tamquam veræ san-

sanctitatis exemplar intueamur, & pro, ac debito cultu, atque honore prosequamur.

ܢܘܦܝܘܢ ܕܕܒܝܚܝܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ

• ܕܕܝܘܢܐ •

• ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ •

ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ
 ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ ܕܕܝܘܢܐ

Ejusdem versio latina.
 JOSEPH IV. Patriarcha Babylonensis Chaldaeorum.

BEATISSIME PATER. Ineffabilis Dei bonitas, & misericordia miro consilio suis quæque temporibus apte disponens, quo potissimum tempore caritas refrigescere videbatur, suscitavit Servum suum JOSEPHUM CALASANCTIUM, qui inter eximia caritatis ejusdem opera illud præcipuum haberet, ut se, suosque in rudium miserorumque puerorum institutione, atque instructione nulla mercede manciparet. Vitam itaque omnem admirabili sanctitate tra-

ductam quum sanctissimo pariter concluderit exitu, ac plurimis sit miraculis illustratus, dignus videtur, qui per SANCTITATEM VESTRAM, tamquam universalis Ecclesiae caput in Sanctorum Canonem referatur; & ita sentio.

ΡΑΦΑΗΛ Ὁσκι Επισκοπος
 Αρκεποενσις

Ναϊατ ελεαυα Φιωτ

Πι ρεϋϋεϋϋεϋ ροϋϋεϋ πε ρε
 παιατϋ Ιωσηφ Καλασανθι
 ρατ ρεϋϋεϋ εϋ ποϋτε: οϋοϋ
 πεϋνιατ εϋ φρητ εϋ πϋαϋ ρ
 ϋρωε εϋεοϋ ελεαυα εϋεϋε//
 ρεϋ εϋ μετταϋπ: πεε π//
 σωοϋεϋ ητε πϋβηοϋτι ηϋ ρα ηϋ ϋ//
 εϋ: πεεϋεϋ η ποϋτ: ϋεϋ π ϋϋ//
 σοϋ: εϋεϋεϋ πϋοϋρπ η πεϋ//
 ϋεϋ π ϋϋϋεϋ ϋϋϋεϋ ηϋ ϋϋϋϋ
 ϋ ητ μετεϋεϋ εϋ ποϋτε
 ητε ϋιαϋ: οϋοϋ πϋϋεϋϋεϋ
 εϋεϋοϋ ηοϋ παϋρηϋεϋ: εϋεϋοϋ
 ϋϋεϋ: εϋεϋοϋ ϋϋεϋοϋ ϋϋ ηϋε
 πεϋϋεϋεϋ ητε πϋεϋοϋ ηϋϋ//
 ϋεϋ εϋ πϋεϋεϋ: ϋεϋεϋοϋ ϋϋεϋ//
 οϋεϋεϋ. Κατϋτϋγαϋ εϋοϋ//
 εϋεϋεϋ εϋεϋοϋ ϋεϋ εκκλϋεϋεϋ//
 τικη εϋ μεττεϋεϋ: πεε π τϋ//
 τεϋ ητ μετϋεϋεϋ: ϋϋϋεϋ
 εϋεϋοϋ οϋοϋ ϋϋεϋεϋ: οϋοϋ
 εϋεϋοϋ η π ϋϋεϋ: ϋϋεϋεϋ εϋ//
 εϋοϋ εϋοϋεϋ πϋεϋεϋ η εϋεϋεϋ//
 κοποϋ: ηϋεϋεϋεϋ επϋεϋεϋ
 πε εϋ φρητ η ϋεϋεϋ: πεε ϋϋϋ//
 οϋεϋ εϋ ϋεϋεϋεϋ ητεϋ εκκλϋεϋ//
 εϋεϋεϋ: πϋ ϋεϋεϋεϋ
 επϋεϋ ϋεϋοϋεϋ εϋοϋ εϋεϋοϋ
 επϋεϋ τϋποϋ η πϋεϋεϋ: πεε
 πϋ εϋεϋεϋ: επϋεϋεϋεϋ εϋ
 πεϋεϋεϋοϋ η πϋεϋεϋεϋεϋεϋ
 'Εοϋοϋ πϋεϋεϋ επϋεϋεϋεϋ//
 ϋεϋ ϋϋεϋεϋεϋ: ϋεϋ ηϋεϋ
 εϋ

ε-ψ δακι ρωειν ασειερον ; ε//
 πωειν η τε πι αποστολος εθου//
 αβ ασηεποσυνι : η πι εερα
 η πι εαρ-τροσ : επχινοδωλκ
 πεει πι ρωειν η α τεει επχινοα//
 δε η πι εεσ-τηριον εθουαβ : η
 ρεεινωιλι πεει πι εεεεο
 επχινο σπον ερωσ η τσγ : η πι//
 ετσωπι πι ετσωπ ρεν πιεει η
 πιεωπι : ρι ιαβι πιχινο ποει-ψ :
 οτορ η πιρηκι ρωσ επχινο
 σποποτεροσ επιεεισ ρωσ η τε
 ρωειν εφρασι ρενλοιομοσ η
 ιαβι επχινο ποει-ψ : οτορ επχινο
 ερβοησιν ερωσ : οτορ φηαψ-ψ
 πε κωσ : εεειον επτηρσ επ
 χεεισ ρεν πικορσ : ε ηρα εε//
 εειον φωσταν εεεισι εεειον πι//
 ρισι παιατσ Ιωσηφ ασηεοηκ :
 εθριταχρησ-ψ η πι αλωσι :
 πεει πι ρελεσρι : η ροτο ηνωβ
 εε εεισ η α τσβωσι : οτορ ρεν
 πιχινο κορσεσπον ρι πιχινο ερ//
 βωκ εε πποσ τε : εε φρη-ψ εε
 φιωτ πεει-ψ εεεσσι ρωσσεσ
 πα τησινωσ πιχωει : πι εεεεα :
 πι κασ : πι χερησ : οτορ πι//
 ρρησι : εβεφαι ητεποσ η ρω//
 ει ηχασι ασηωντ : ασηων
 ερρεν εεεισ η πιεεισ : πεει πι
 πασ-ψ εεεισ : οτορ πιεεισ :
 πιεεκσσι : πεει πι σπτεκωσ :
 πα τηροσ ασαλιουσι ρεν ησφηρ
 η χαεε εθρισεεισσι η-ψ χλοει
 ηχε παιατσ Ιωσηφ : εθε πι
 ετασσανδοσι εεεισ πασ-ψ//
 ληλ : ε ηραειον πιρεσ-ψ ραν
 εεεισ επ Ιεροσοληει η τε ψφε
 ασηωνσ εροσ : ρεν ηκα ρι
 δε φεν πι πιεεισ εεεισ πεει
 πιεεισ ασηεοησ εεεισ
 Ψεεισ οη εθροσδηνπ εεεισ
 εδολ ρεν-ψ τετενεθουαβ ρεν

πιχωει η τε πι ομολογητης
 εθουαβ .

Ejusdem versio latina

RAPHAEL Tuki Episcopus Arsenoenos .

BEATISSIME PATER . PRÆCIPUUS BEATI JOSEPHI CALASANCTII in Deiparam cultus, ardentissimum innocentiae servandae studium, humanarum, divinarumque rerum cognitio, in æqualibus a primis annis pietatis augendae, & propagandae mira sollicitudo, non obscura, non levia Ordinis ab eo instituenti præludia dederunt. Statim enim ac Ecclesiasticae militiae mancipatus, sacris Sacerdotalibus initiatus, & in partem laborum a pluribus Episcopis fuerat vocatus, incredibile dictu est, qua vigilantia, diligentia Ecclesiarum necessitates explorare, obstantia remove, excitare residues, fovere alacres, sapientissimis monitis opus suum cunctis probare studuerit. Urbem dein Romam CALASANCTIUM ingressum, Apostolorum limina, Martyrum sepulcra frequentare, rusticos homines sacra mysteria edocere, peregrinos benigne excipere, in xenodochiis ægrotos solari, pauperes recreare, in populares quoque Romæ grassante lue ægros sublevare nunquam destitisse comperimus. Nulli tandem labori, nullis caritatis officiis B. JOSEPHUS defuit, ut pueros, & adolescentes, infimæ præsertim plebis incultos, otio deditos, litteris, ac pietate informaret, ac paterna, & incredibili animi sui providentia libros, calamos, cartam, atramentum, nonnullis etiam victum subministraret. Hinc humani generis hostis, quod ex illius Instituto damnum fecerat, indignissime ferens, maximas turbas, scævissimas tempestates in illum concitavit: nec sine lacrymis legi possunt illatae calumniae, quibus ipse appetitus fuit, & insultantium ludibria, probra, & carceres, quæ admirabili tranquillitate tolleravit. Quamquam igitur satis ad coronam certasse videbatur B. JOSEPHUS, ne quid sibi deesset caritate Christi pro persecutoribus oravit, eorumque causam, & jugibus lacrymis apud Deum, & maxi-

maximis officiis apud homines egit. Quem igitur justus iudex, & cælestis remunerator e tanto conflictu ad se properantem in beatam Jerusalem excepit, par, æquumque est, quem multis, magnisque in terris miraculis illustravit, ut is a SANCTITATE VESTRA Sanctorum Confessorum fastis adscribatur.

JOSEPH Alaffi Episcopus Balneoregionensis.

Nihil mihi quidem, BEATISSIME PATER, justius, nihil Ecclesiæ universæ, cui felicissimè præsidet, fieri posse utilius videtur, quam, ut BEATUS JOSEPH CALASANCTIUS Sanctorum fastis accenseatur. Nam quæ eximie cujusdam sanctitatis propria esse solent, aut eam quasi ornamenta, & decora quasi comitari, in eo reperiuntur omnia. Solet virorum hujusmodi, præsertim si Ecclesiæ maximo futuri sunt emolumento, maturiorem ætatem, maturitas actionum in ipsa pueritia a ludis, jocisque aliena prævertere: solet dæmon futuras clades præfagiens in eisdem tempestive insurgere, & pudicitiam maxime illecebris voluptatum tentare; vel ut eorum constantia remollescat, opum abundantiam, & parentum amorem adhibere: solet ipsorum sanctissimorum hominum caritas, & animarum zelus nova, nec cogitata hæcenus opera, ad ætatem omnium, & seculorum commodum moliri; eaque adversus adversantium insultus patientissime, & constantissime tueri: denique inter hominum, dæmonumque quasi resistentes ventos, consuevit divinarum gratiarum aura ad cursum feliciter consummandum eisdem provehere. Omnia hæc B. JOSEPHO contigerunt. Nam & in eo gravitas, & maturitas a pueritia ipsa spectabilem se omnibus admirandumque præbuit, & intemeratam ejus virginitatem illustris foemina aggressa est, quam fortissime repulit, & conscius in hujusmodi bellis nihil æque ad victoriam valere, quam fuga, ex urbe illa, ubi hoc evenerat, discessit: gratiam vero, quam apud primarios Hispaniæ Episcopos, & Philippum ipsum II. Regem obtinebat, humilitati postposuit; præterea parentem ipsum,

Calasantiæ familiæ interitum representantem, ostentantemque avitas facultates minime auscultavit, & factus Sacerdos totum se paupertati, animi despicientiæ, proximorum salutem dedit, atque devovit. Et multa quidem in Hispania ad vitia coercenda, & abusus, qui irreperant extirpandos, ad pietatem, & religionem amplificandam magnis suis laboribus, periculisque, & incommodis gessit. Majora tamen in Italia, atque hic Romæ ad orbis universi commodum aggressus est; in quam Urbem simul ac venit expetitus a pluribus spectatæ dignitatis viris, sollicitè etiam quæsitus, nihil curavit magis, quam ut ignotus omnibus in caritatis, & christianæ humilitatis exercitationibus assidue viveret. Itaque & S. Camillo de Lellis comitem se libens dedit; & cum nullis finibus contineri ejus caritas posset, instituendorum puerorum, qui inopia pressi primam illam ætatem in compitis otiosi terunt, & vitiis imbuunt, curam suscepit, eamque ita diligentem, solertemque ipse retinuit, & alumnis disciplina sua commendavit, ut magnum Ecclesiæ commodum ab hoc adeo utili, sanctoque opere accesserit, quod Scholarum piarum nomine merito honestatur. Incredibile vero est, quantis vir innocens appetitus sit insultibus, calumniis, vexationibus, ut neque illi in decrepita ætate conquiescere aliquando licuerit, publice etiam carceri reorum traditus. Itaque cum jure sa: me: Benedictus XIV. alterum Jobum appellandum esse dixit. Non defuerunt tamen ad B. JOSEPHUM confirmandum, commendandumque inter adversantium hominum molimina charismata divina, cum & prophetiæ dono inclauerit, & ei Beatissima Virgo sæpius se videndam, colendamque præbuerit, præsertim cum eam simul cum pueris suis deprecaretur. Mortui etiam sanctitatem puerilis quadriennis vox testata est. Cum his adjungantur miracula post mortem secuta, & legitime probata, merito, BEATISSIME PATER, Apostolicæ Sedis judicium, quod Sanctorum illi honores asserat, expetitur, atque expectatur.

JULIUS MATTHÆUS Natali Episcopus Tiburtinus.

Spretis mundi illecebris, fractisque vapidioribus nequissimi hostis machinationibus, immaculatum se custodire ab hoc seculo præclarum est. Proximorum cujuslibet generis, & præsertim egenorum levandis angoribus semper instare, & pro Dei gloria animam ponere paratum sese ubique exhibere præclarus. Opus vero Scholarum piarum toti Christianæ Reipublicæ utilissimum aggredi per seipsum, vel nonagenario majorem exequi, atque, ut perpetuo vigeret invictissima animi patientia, religiosum Ordinem instituere, furentibus frustra domi, forisque tenebrarum potestatibus sane præclarissimum. Hæc omnia singulari plane Dei adjutorio, & Deiparæ fultus præsidio præstitit B. JOSEPH CALASANCTIUS; & quam sibi grata, acceptaque sint, Deus ipse signis conspicuis declaravit. Cui itaque certamen forte dedit Dominus, ut vinceret, quis neget redditam fuisse coronam justitiæ, ac propterea Sanctorum numero a SANCTITATE VESTRA jure optimo adscribendum?

Aderant jam Pentecostes dies, quibus, dum complerentur, Spiritus veritatis Paraclytus innumerabilia sua dona, atque charismata in Apostolos effuderat, propterea BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER ad divinam opem in maximis Ecclesiæ, & Reipublicæ difficultatibus apprecandam, utque cæleste lumen pro futura Canonizatione explenda, efficacius exposceret, totius Cleri regularis, & secularis supplicationem indixit, quæ VI. Idus Junii feria secunda Pentecostes ex Vaticana Basilica ad templum S. Spiritus, quod in Saxia dicitur, quia Anglo-Saxonum schola superioribus sæculis ibi erat constituta, tendere deberet: plenariis ex Ecclesiæ thesauris omnibus, qui supplicabundi accederent, Indulgentiis elargitis: quas Indulgentias benigniter etiam illis est impertitus, qui vel supplicationem comitarentur, vel ad Basilicam Vaticanam, aut S. Spiritus ædem preces suscipi semel tantum ad fe-

stum usque Sanctissimæ Trinitatis accederent.

Eminentissimus Cardinalis Marcus Antonius Columna SANCTISSIMI PATRIS NOSTRI in Urbe Vicarius Clerum, populumque Urbis de Pontificis voluntate per sequens edictum voluit admonitos.

MARCO ANTONIO del Titolo di S. Maria della Pace della S. R. C. Prete Card. Colonna della SANTITA' DI NOSTRO SIGNORE Vicario Generale &c.

Bramando sempre più la SANTITA' DI NOSTRO SIGNORE di essere assistita incessantemente dalle comuni orazioni de' fedeli nella Chiesa militante qui in terra, cercando insieme di conciliarsi in tanti urgenti bisogni il patrocinio de' validi intercessori nella trionfante, e gloriosa in Cielo; mentre medita di fare la solenne Canonizatione delli BEATI GIOVANNI CANZIO, GIUSEPPE CALASANZIO, GIUSEPPE DA COPERTINO, GIROLAMO EMILIANI, SERAFINO D' ASCOLI, E GIOVANNA FRANCESCA FREMIOT DE CHANTAL, vuole approfittarsi del tempo, in cui si celebra la memoria della Venuta dello Spirito Santo sopra ai Discepoli, conoscendo quanto possa riuscire opportuno in sì grave affare, ed in ogni altra presente necessità d' implorarne in maniera speciale i celesti doni, ed i benefici lumi con pubbliche preghiere, come ha sempre costumato la Chiesa di praticare in simili occorrenze. Per la qual cosa la SANTITA' SUA ha determinato, dopo aver celebrata la Messa bassa nella Basilica di S. Pietro in Vaticano, di portarsi con solenne Processione dalla medesima Basilica alla Chiesa di Santo Spirito in Sassia la mattina della seconda Festa di Pentecoste; e però concede Indulgenza plenaria, e remissione de' peccati a tutti i fedeli dell' uno, e dell' altro sesso, che in tal giorno, o nell' antecedente confessati, e comunicati in qualsivoglia Chiesa, accompagneranno divotamente la Processione, oppure si troveranno nel tempo di essa in

una

„ una delle due nominate Chiese , ed ivi
 „ pregheranno Sua Divina Maestà , affinché
 „ si degni riguardare con occhio di parti-
 „ colar clemenza tutte le presenti , e pur
 „ troppo note necessità della Chiesa , ed in-
 „ sieme di allontanare da noi , special-
 „ mente in vicinanza dell' imminente rac-
 „ colta , quei flagelli di nuove sciagure ,
 „ che pur troppo sarebbero meritate dalle
 „ nostre colpe , ed in fine di dare a SUA BEA-
 „ TITUDINE quell' Apostolico spirito , che
 „ le è necessario per la sopraccennata Ca-
 „ nonizzazione . Vuole inoltre , che la stes-
 „ sa plenaria Indulgenza si possa conseguire
 „ da quelli , che nella medesima seconda
 „ festa di Pentecoste , ovvero negli altri sus-
 „ seguenti giorni della settimana fino all'
 „ Domenica *inclusivè* , festa della Ssma Tri-
 „ nità , confessati , e comunicati visite-
 „ ranno ambedue le dette Chiese , ed ivi
 „ pregheranno secondo la pia intenzione di
 „ SUA BEATITUDINE ; concedendo alle Mo-
 „ nache , Oblate , Educande , ed altre don-
 „ ne secolari , che dimorano colle debite li-
 „ cenze ne' Monasterj , Conservatorj , e luo-
 „ ghi Pii di Roma , il poter partecipare di
 „ questo tesoro spirituale , se confessate , e
 „ comunicate , come si è detto di sopra ,
 „ faranno orazione nella loro Chiesa inte-
 „ riore , Oratorio , o Cappella privata . Rif-
 „ petto ai carcerati , o impediti da infer-
 „ mità corporali , per conseguir l' Indulgen-
 „ za , dovranno essi parimenti confessati , e
 „ comunicati far orazione per l' oggetto
 „ menzionato , ed unire le loro preghiere ai
 „ pubblici voti . Si disporrà dunque tanto
 „ il Clero Secolare , che Regolare ad inter-
 „ venire alla detta Processione Pontificia
 „ con quella modestia , pietà , e divozione ,
 „ con cui tanto interiormente , che esterior-
 „ mente deve accompagnarli azione sì sa-
 „ cra , come anche ogn' altro del popolo
 „ dovrà convenientemente disporli al con-
 „ seguimento del celeste tesoro , per meri-
 „ tare dalla Divina Misericordia le grazie
 „ desiderate . Dato dalla nostra solita Abita-
 „ zione questo dì primo Giugno 1767 .

M. A. Card. Vicario .

Gasparo Arciprete Ori Segretario .

Cardinales , Episcopi , cæterique omnes ,
 qui in supplicatione PONTIFICEM comitari
 debebant per cursores hoc pacto fuere præ-
 moniti .

I N T I M A T I O

Per cursores facienda , domi quoque
 dimissa copia .

„ **D**IE 8. præsentis mensis Junii feria se-
 „ cunda Paschatis Pentecostis erit sol-
 „ lemnis supplicatio cum universo Clero a
 „ Basilica Vaticana ad Ecclesiam Sancti Spi-
 „ ritus in Saxia ad divinum auxilium in præ-
 „ sentibus necessitatibus implorandum .

„ SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER CLE-
 „ MENS PAPA XIII. hora duodecima in cho-
 „ ro Canonicorum enunciatae Vaticanæ Ba-
 „ silicæ Missam celebrabit , eaque absoluta ,
 „ supplicabundo ritu ad ipsam Ecclesiam
 „ S. Spiritus procedet .

„ Eminentissimi , & Re verendissimi Do-
 „ mini Cardinales supra rocchetta mantel-
 „ lettis , & mozzettis coloris rubei induti ad
 „ præfatum chorum prædicta hora accedent .
 „ Ideo intimentur omnes & singuli Emi-
 „ nentissimi , & Reverendissimi Domini Car-
 „ dinales , Gubernator Urbis , Vice-Camera-
 „ rius , Principes folii , & Conservatores
 „ Urbis .

„ Intimentur insuper Collegiorum om-
 „ nium Decani tam Prælatorum , quam Offi-
 „ cialium , ut collegas suos admoneant , Præ-
 „ lati usum rocchetti habentes cum rocchet-
 „ tis , & mantellettis ; reliqui vero quotidia-
 „ no Prælatitio habitu induti erunt .

De Mandato SS. D. N. PAPÆ .

I. *Archiepiscopus Athenarum*
Apost. Cærem. Præfectus .

Ipso Pentecostes die Joannes Franciscus
 Cardinalis Albani Episcopus Sabinensis in
 Paulino Quirinalis sacello Missarum solle-
 mnia præsentibus SUMMO ECCLESIAE PRINCIPB.
 Eminentissimis Patribus , ac Prælatorum cu-
 juscumque ordinis maxima multitudine cele-
 bravit .

Ne autem quid lætitiæ , & splendoris tam-

I i folle-

sollemni, sacroque die deesset, Eminentissimus Urbanus Paracciani Archiepiscopus Firmanus, qui sacra Purpura a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO in ultima Cardinalium promotione fuerat donatus, & paucos ante dies, ut rubrum Cardinalitium galerum a PONTIFICE reciperet, & ut futura interesset Canonizationi Romam accesserat, publica pompa, ac apparatu Urbem ingredi, Pontificemque petere circa unde vigesimam horam hujus diei constituit.

Quamobrem privato, obseratoque curru in hortos Cameræ Apostolicæ, quos Julii Papæ appellant, extra Portam Flaminiam sitos, jam concesserat, ubi nobiles familiares Cardinalium, Oratorum, Ministrorum Principum, ac Patriciorum majorum gentium adventum gratulantes comiter, benigneque excepit. Hisce urbanitatis officiis absolutis, currum Eminentissimi Rezzonici SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI fratris filii, auro ac cælatura prænobilem senis bardatis equis actum, conscendit, ac præeuntibus equis insidentibus ejus famulis indutis illius familiari veste, quos sequebantur ephēbi pueri hippoperis equis impositis, cubicularii, aliique nobiles aulici, Portam Flaminiam ingrediens per hippodromum ad S. Romualdum, hinc prope Columnensium ædes, clivum S. Catharinæ Senensis ascendens, ad Quirinalē venit, tum a cæremoniarum Magistris ad Eminentissimum Rezzonicum primum introductus, ab eodem maxima amicitiae, benevolentiaeque significatione receptus, ad PONTIFICEM fuit intromissus. Ut in SUMMI PONTIFICIS conspectum venit, semel, iterum, ac tertio de genu illum est veneratus, & postquam illius manus, ac pedes fuit deosculatus humillimas eidem gratias egit, quod singulari illius beneficentia inter Purpuratos Patres fuerat adscriptus, cumque alios interposuisset sermones, signo Crucis a PONTIFICE dimissus, ad Cardinales Rezzonicum, & Torrigiani Secretarium Status salutatum descendit, ac domestico stipatus comitatu ad proprias ædes inde se contulit.

PONTIFEX autem ut commode indictæ supplicationi posset adesse, e Quirinali ad Vaticanum domestico cultu venit.

Postridie ejus diei Clerus Urbis statuta hora in Vaticanam convenerat Basilicam, cum ad ipsam per secretiores gradus, qui in facellum Sanctissimæ Trinitatis ducunt, BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER descendit; ac primum in eodem facello, augustissimum enim Eucharistiæ Sacramentum continuo ibidem servatur, deindeque ad Sancti Petri Confessionem precibus effusis, Canoniorum chorum statim petiit, ut Sacrum operaretur. Chorum ingressus, Crucis signum in Eminentissimos Patres Reverendissimosque Episcopos, ac reliquos Romanæ Curiae Prælatos, qui ibidem aderant, & juxta proprii ordinis dignitatem Canoniorum, Beneficiatorum, Clericorumque sedes, quas stalla vocant, occupaverant, produxit; hinc conscensis inferioribus altaris gradibus in faldistorio orationes, quæ Sacro præmitti solent, perlegit; ac sacris assumptis vestibus, rem divinam incepit. Ut ad Offertorium pervenit, schola cantorum sacros hymnos & preces est modulata. Pergrandes faces pictas aureatasque ad consummationem usque Sacrorum Mysteriorum ceroferarii Pontificii sustinere. Cardinalibus in ordine prioribus cum argenteo instrumento pacem præbuit cæremoniarum Magister.

Interim cum in facello Beatæ Virginis, quod Gregorianum vocant, (illud enim Gregorius Papa XIII. extruxit, Deoque in honorem Virginis, & S. Gregorii Nazianzeni, cujus corpus sub aram reposuit, dicavit) argenteo throno divinum Eucharistiæ Sacramentum inter quamplurimos ardentis cereos fidelium venerationi fuisset expositum, supplicatio universi Cleri, ad nutum cæremoniarum Magistrorum illam Eminentissimi Cardinalis Vicarii Cursoribus dirigentibus, a sinistra ingredientium in templo Confessionem versus coepit tendere ad dexteram inde vergens, ut sanctissimam Eucharistiam veneraretur.

Sacro expleto, gratiisque Deo redditis, PONTIFEX cum Eminentissimis Patribus, & maxima Episcoporum, Prælatorumque frequentia ad facellum Gregorianum processit; ut de genu divinam Eucharistiam adoraret. Tunc monentibus cæremoniarum Magistris, duo

duo scholæ Pontificiæ cantores hanc cecinere Antiphonam: *Sancta Maria, & omnes Sancti tui, quasumus Domine nos ubique adjuvent, ut dum eorum merita recolimus, patrocinia sentiamus, & pacem tuam nostris concede temporibus, & ab Ecclesia tua cunctam repelle nequitiam.* Deinde Sanctorum litanias præcinere cœperunt, & cum ad ea verba, quibus Maria invocatur, pervenissent, PONTIFEX in pedes stetit, ac supplicationem est prosequutus. Jam enim Clerus omnis secularis, & regularis præcesserat, & per amplissimam porticum, regiumque peristylum, columnarum scilicet quadripartitum ordinem ac seriem, dextrorsum a fronte Basilicæ in suburbium vetus venerat, ac juxta Pœnitentiariorum Basilicæ ædem ad dexteram flens, S. Spiritus templum petierat.

Quare post Lateranensis Basilicæ Capitulum Advocati Consistoriales bini procedebant, tum veniebant Cappellani Papæ secreti, Cubicularii honoris, & secreti, cantores cappellæ Pontificiæ, Abbreviatores de Parco majori, Acolythi Apostolici Votantes Signaturæ Justitiæ, Clerici Cameræ, Magister Sacri Palatii a sinistris junioris Auditorum Rotæ, reliqui Rotæ Auditores Subdiaconi Apostolici, Cappellani Papæ, almæ Urbis Conservatores, & Prior capitum regionum; Laurentius Comestabilis Columna, Antonius Casali almæ Urbis Governator: tum post Auditorem Rotæ cum Cruce, Elveticorum militum, ac servientium armorum manu stipatus SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER incedebat; qui postquam preces, quæ in libello hac de causa typographicis formis excuso fuerant præscriptæ, absolverat, Rosarium Virginis, quem sinistra manu tenebat quamdevotissime recitabat, dextera interim affluenti undique populo benedictionem signo Crucis imperiens. BEATISSIMUM DOMINUM NOSTRUM initio a senioribus sumpto sequebantur Eminentissimi Patres, quos comitabantur Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, Protonotarii Apostolici, & Referendarii utriusque Signaturæ: quorum agmen equites levis armaturæ, ac cataphractorum una cum infinita, ac pene incredibili populi multitudine claudebant.

Ut PONTIFEX templum S. Spiritus fuit ingressus, statim super pulvinar in genua provolutus, Crucem est veneratus: indeque in pedes erectus, seipsum, circumstantesque omnes aqua lustrali asperxit: tum immiso thure in tuhribulum, a Cardinali Feroni, ex præsentibus Cardinalibus Presbyteris seniore, fuit thurificatus. Post hæc ad altare princeps, in quo cereorum maximo apparatu Eucharistiæ divinum Sacramentum erat expositum, accessit, & ad faldistorium procubuit, Eminentissimis Patribus hinc inde ad latera super dispositis scamnis, & Episcopis, reliquisque Prælatibus in area Ecclesiæ in genua provolutis. Duo antiquiores Episcoporum Assistentium ad latera PONTIFICIS, ut librum sustinerent, candelamque porrigerent, venerunt. Interim litanias a cantoribus ad finem perductis, PONTIFEX elata voce *Pater noster* cecinit; cæterisque tacite prosequutis, subjunxit, *& ne nos &c.*, tunc cantores Psalmum *Deus refugium nostrum & virtus &c.* præcinuere, post quem cum statutas preces, ac orationes elata voce PONTIFEX recitasset, dimisso in terram longo faldæ sirmate altare ascendit, atque ea, qua pollet animi pietate & religione; venerando Eucharistiæ Sacramento benedictionem sollemniter populo dedit; ac cum de genu pausillum orasset, illico assurgens, e templo exiit, currum ascendit, & ad Vaticanum est reversus.

Ad xvii. Kalendas Quintilis altero semipublico Consistorio, ut de BEATIS JOSEPHO A CUPERTINO, & HIERONYMO ÆMILIANO in Sanctorum albo referendis Eminentissimi Patres una cum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis sententiam ferrent, dies fuit dicta, qui omnes per Pontificios cursores ad hujusmodi Consistorium sequenti formula fuisse evocati.

I N T I M A T I O .

Per cursores facienda, etiam domi dimissa copia.

» DIE 15. præsentis mensis Junii feria 2., SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER CLEMENS PAPA XIII. alterum habebit

bit semipublicum Consistorium hora 13. in designata Palatii Apostolici Quirinalis aula pro excipiendis suffragiis ab Eminentissimis DD. Cardinalibus, nec non Reverendissimis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Causis BEATORUM JOSEPHI A CUPERTINO Sacerdotis professi Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, & HIERONYMI ÆMILIANI Fundatoris Clericorum Regularium Congregationis Somaschæ, eadem penitus servando, quæ jam pro consimili antecedenti semipublico Consistorio peracta fuere.

Certiores itaque reddantur omnes, & singuli Eminentissimi, & Reverendissimi DD. Cardinales, nec non Reverendissimi DD. Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi in Urbe præsentis, ac Domini Protonotarii Apostolici, duo antiquiores Rotæ Auditores, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius, Promotor Fidei, & Procurator Fiscalis Cameræ Apostolicæ, ut omnes cappis induti, Consistorio intersint.

De Mandato SS. D. N. PAPÆ.

I. Archiepiscopus Athenarum
Apost. Cærem. Præfectus.

Eodem, quem superius descripsimus ordine, ac apparatu BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER statuta die in Consistorium prodiit; & antequam Episcopi, aliique in Consistorium admitterentur, Cardinali Urbano Paracciani inhibuit, ne verbum proferret, vel sententiam exponeret in quibuscumque Eminentissimorum Patrum conventibus, nisi loquendi veniam ipse PONTIFEX faceret: idque in cæremonialibus libris *claudere os* dicitur; formula autem, qua usus est PONTIFEX, hæc est; *claudimus tibi os, ut neque in Consistoriis, neque in Congregationibus, aliisque functionibus Cardinalitatis sententiam tuam dicere possis.*

Inde Eminentissimus Dominicus Orsini instetit, ut illos Galli Regni illustres viros, de quibus in superiori Consistorio verba fecerat Eminentissimus Rezzonicus, PONTIFEX

Episcopos crearet; tum proposuit in Episcopum Macloviensem Antonium Josephum Des Laurens Avenionensis Diocesis, qui in eadem civitate Macloviensi Vicarium Generalem gesserat.

Ultimus post hæc Diaconorum Cardinalium tintinnabuli sonu cæremoniarum Magistros vocavit. Horum primus ad solium PONTIFICIS accessit; duo antiquiores Diaconos Cardinales commonefaciens, ut ad PONTIFICIS latera starent. Alter Eminentissimum Paracciani, qui inter Purpuratos Patres juxta suæ promotionis ordinem confidebat, ad solium PONTIFICIS perduxit, ut annulo, & Titulo ab eodem condecoraretur: qui enim ad Cardinalitium evahuntur honorem, licet Episcopi sint, vel alia potiantur dignitate, quæ annuli ornamentum requirat, illo nequaquam in posterum uti possunt, nisi eodem a PONTIFICE donentur. Ut genu ante PONTIFICIS pedes est nixus Card. Paracciani, eidem BEATISSIMUS PATER loquendi facultatem in Cardinalium confessibus per hæc verba fecit: *Aperimus tibi os, ut in Consistoriis, Congregationibus, aliisque functionibus Cardinalitatis sententiam tuam proferre valeas; hinc anulum in ejus digitos inseruit, eundemque S. Callisti Titulo sequenti formula condecoravit. Ad honorem Dei Omnipotentis, Beatæ Mariæ semper Virginis, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac S. Callisti committimus tibi Ecclesiam S. Callisti cum Clero & populo, & capellis suis secundum formam, qua committi consuevit Cardinalibus, qui eandem Ecclesiam in Titulum habuerunt.* Tum pedes, ac manus PONTIFICIS adhuc in genua provolutus osculatus est Eminentissimus Dominus, qui deinde in pedes erectus ad oris osculum ab eodem clementissimo DOMINO humaniter, benigneque fuit admissus.

Cumque Consistorialis aulæ Advocati instantius nomine Archiepiscopi Ebrodunensis, & Episcopi Augustodunensis, qui singulari Apostolicæ Sedis privilegio Pallii usu condecoratur, Pallium exposulassent, in aulam Consistorialem Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, cæterique omnes, qui in semipubli-

blicis Consistoriis locum habent, fuere introducti; & SANCTISSIMUS PATER orationem dirigens ad Eminentissimos Cardinales, ac Reverendissimos Episcopos sic eleganter verba fecit.

VENERABILES FRATRES. Egregium par BEATORUM sacro huic Confessui hodie proponimus JOSEPHUM A CUPERTINO, & HIERONYMUM ÆMILIANUM Congregationis Somaſchæ Fundatorem; de quorum Canonizatione rogamus quid nobis faciendum putetis. De utriusque virtutibus, & miraculorum gloria satis cognoscere potuistis e Breviariis, quo utriusque BEATI vitam, & res gestas conferri jussimus in compendium: & in publicis Consistoriis proxime habitis narrationes audistis copiose & dilucide explicatas de eorum firmissima fide, flagrantissima in Deum, & proximum caritate, & de summa futurorum præmiorum spe, qua maxime freti carnem suam crucifixerunt¹ cum vitiis & concupiscentiis. Et B. quidem JOSEPHUS in summa asperitate vitæ, in altissima paupertate, in opprobriis, & tribulationibus² spectaculum factus, confusione contempta, semper aspiciens³ in auctorem Fidei & consummatorem Jesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit Crucem; & fiduciam habens in introitu⁴ Sanctorum in sanguine Christi, cælestem Beatitudinem est consequutus.

BEATUS VERO HIERONYMUS illud semper habuit fixum in corde, quod in hoc cognovimus⁵ caritatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit; & nos idcirco debemus pro fratribus nostris animas ponere. Quamobrem ferventissimum, quo flagrabat in Deum, repræsentavit amorem in ea caritate, quam proximis præstitit, ut pestifera lue correptis inserviando, eodem contracto morbo, victima ceciderit caritatis. Itaque de Sanctorum cultu, & honoribus utrique BEATO tribuendis rogamus quida nobis censeatis oportere decerni.

Statim Domini Cardinales, & Episcopi consueto ordine hæc de BEATO JOSEPHO A CUPERTINO dedere suffragia.

CAROLUS ALBERTUS Episcopus Ostiensis, & Veliternus Sacri Collegii
Decanus Cardinalis Guidobonus Cavalchinus.

BEATISSIME PATER. Ea fuit JOSEPHI A CUPERTINO ratio, institutioque vitæ, ut coram omnibus ornata esset in perfectionem, tam enim inflammarat cor ejus caritas, ita sitivit ad Deum fontem vivum, sic denique anima ejus post auctorem suum adhæserat, ut non quæ super terram sunt, sed quæ sursum unice saperet. Itaque cum ipse, jam non ipse viveret; viveret autem in eo Christus, elevabatur sæpe spiritu, & corpore inter terram, & Cælum, & inclinabat aurem suam ad eloquia Dei, inhiabatque ore cordis ad superna fluentia fontis vitæ, adeo ut ejus conversatio Cælis tota esse videretur. Castigabat corpus suum, & in servitutem redigebat jejunio, incredibilique auste-

¹ Galat. 5. 24.
² Hebr. 10. 33.

³ Ibid. 12. 2.
⁴ Ibid. 10. 19.

⁵ 1. Joan. 3. 16.

austeritate vitæ, obedientiam jugiter meliorem habuit, quam victimas, ut etiam dum ecstasi impletus esset, usuque sensuum corporis careret omnino, neque præceptis cuiusquam moveri videretur posse, ad nutum Præpositi sui, veluti excitatus e somno id continuo, quod iussus fuerat, exequebatur. Vitam prorsus absconditam cum Christo ducere cupiebat, sed mirabilis Deus in Sancto suo tot illum miraculis & viventem, & mortuum non desit illustrare; ac demum etiam coram te, BEATISSIME PATER, quasi tuba exaltavit vocem suam, ut constituas eum in numero Sanctorum.

*FRIDERICUS Episcopus Portuensis &
Sanctæ Rufinæ Cardinalis
Lantes.*

BEATISSIME PATER. BEATUM JOSEPHUM A CUPERTINO ex Minoribus Conventualibus totum Deo adhæsisse, & quasi unum cum Deo spiritum evasisse ostendunt ecstasies, raptus, volatus tam frequentes, tam varii, tam insoliti, stupendique, ut omnibus tamquam prodigium factus fuerit. Ostendunt obedientia numeris omnibus absoluta, profundissima humilitas, perfectissima paupertas, heroica patientia. Ostendunt portenta, quibus introivit in potentias Domini, quoniam non cognovit litteraturam. Itaque, BEATISSIME PATER, eum in sorte Sanctorum sollempni Canonizationis ritu constituendum esse arbitror.

*JOANNES FRANCISCUS Episcopus
Sabiniensis Cardinalis Albani.*

QUI dilectionis charismata distribuit Deus, dividens singulis prout vult, in BEATO JOSEPHO A CUPERTINO ea congestisse omnia secundum sapientiam suam in sanctificationem spiritus visus est, humanæ perceptionis terminos longe lateque prætergrediens. Illum enim poenitentem in innocentia, hilarem in humiliatione, in mentis excessu obedientem, in tot vitæ ambagibus, fortunisque contentum non miramur solum, sed etiam, quod novum est, & ante hæc tempora inauditum, ita divino amore fla-

grantem, ut per raptus, ecstasies, atque volatus pondus hoc nostræ mortalitatis ad Cælum, quo tendebat unice, elevaret frequentius, quam naturali membrorum pondere detentus terram incoheret. Hunc igitur sodalem suum dum Seraphici Ordinis affectu meritis nobiscum efflagitant, in Sanctorum Confessorum numero referri, fac, BEATISSIME PATER, infallibili judicio tuo, ut in revelatione gloriæ ejus gaudeant exultantes.

*FABRITIUS Episcopus Albanensis
Cardinalis Serbellonus.*

Vere mirabilis Deus in Sanctis suis. Non solum per difficillimas virtutum omnium semitas duxit BEATUM JOSEPHUM A CUPERTINO, verum ejus sanctitatem innumeris & in vita, & in morte prodigiis comprobavit; sapientissimo igitur Sac. Congregationis Rituum judicio, quæ tuto ad illius Canonizationem procedi posse censuit, libenti animo adhæreo.

*JOANNES FRANCISCUS Episcopus
Prænestinus Cardinalis Stuppanius.*

MYSTICUM, & secretissimum, & humanis plerumque mentibus impervium novit BEATUS JOSEPH A CUPERTINO; novit, quia accepit; accepitque, quod desideraverat, & desideravit, ex quo ipsum inflammavit ignis ille Sancti Spiritus, quem Salvator noster venit mittere in terram. Adeo unitiva, & concretiva amoris vi actus erat Dei Servus, ut per insuetos raptus, & volatus ad caritatis centrum sæpe sæpius afferretur, & per admirabiles ascensiones, quas quodammodo exhibuit in corpore, mirabiliores, quas de virtute in virtutem proficendo disposuit, panderentur in corde. Satis superque SANCTITAS VESTRA illius virtutes in gradu heroico ratas habuit, & signis, prodigiisque de Cælo comprobatis. Æquum proinde est, & præstat, BEATISSIME PATER, ut B. JOSEPH A CUPERTINO ad laudem Omnipotentis Dei, & Ecclesiæ triumphantis, atque ad novum militantis præsidium, & ad Seraphici Ordinis ornamentum in Sanctorum albo referatur.

*JOSEPH MARIA Tituli Sanctæ Cæcilie
Presbyter Cardinalis Feroni.*

DEO manifeste volente, BEATISSIME PATER, ad Sancti Francisci Ordinem primo, deinde ad Sacerdotium vocatus BEATUS JOSEPH A CUPERTINO ita, post gravissimas cum malo dæmone colluctationes effuso divini amoris incendio conflagravit, ut adhuc in terris degens, corpoream veluti labem omnem jam exuisset, Cælitum potius, quam mortalium hominum vitam vivere visus est. Hinc quotidiani JOSEPHI raptus, perpetuæ quodammodo ecstases, atque admirabilis vitæ totius ratio. Quem itaque, viventem adhuc, cælestis amor beatissimis illis mentibus exæquavit, omnino judico a SANCTITATE VESTRA inter Sanctos relatum, tamquam absolutissimum virtutum omnium exemplar tuto posse proponi.

*CAROLUS Tituli S. Clementis Presbyter
Cardinalis Rezzonicus S. R. E.
Camerarius.*

Virtutum omnium cumulus Dei Optimi Maximi largitatem ad cumulandum supernis donis B. JOSEPHUM A CUPERTINO excitavit. Ecstases, in quibus divinus amor maxime emicat, vix quemquam adeo frequenter passum esse novimus: Virum igitur amoris vi cum Deo conjunctum in terris, & ad beatissimum in Coelis cum Deo consortium vocatum, sacris tandem honoribus decorandum esse putarem.

FERDINANDUS MARIA Tituli S. Sylvæstri in Capite Presbyter Cardinalis de Rubis.

Prodigium illud caritatis, paupertatis, ac patientiæ, quod in JOSEPHI A CUPERTINO vita prospicitur, nihilo admirandum minus, ac stupendum fuit, quam quæ creberrima edita ab ipso sunt ecstasum, raptuum, visionum, prophetiæ, ac curatio-
num miracula. Quid non in illo supra humanæ conditionis vices visum est? Quid non cœlestem, ac divinam quamdam vim, ac speciem prætulit? Non illa fuit, nisi per

insensatos existimanda infamia, non ille sine honore finis extitit.

Computatus igitur cum sit inter filios Dei, restat, ut tu, BEATISSIME PATER, jure, ac merito sortem illius inter Sanctos esse declares.

*JOSEPH MARIA Tituli Sancti Alexii
Presbyter Cardinalis Castelli.*

Illos glorificat Deus, quos ipse prædestinavit conformes fieri imagini Filii sui. Rerum omnium humanarum contemptus, abnegatio sui, in corporis afflictionibus, & cruciatibus humilis, & fortis patientia, obedientia erga Patrem usque ad mortem, spiritus derelictiones quacumque morte acerbiores, amor Dei purissimus: hæc sunt: quæ constituunt veram imaginem Filii Dei. JOSEPHUM A CUPERTINO pro humano modo in seipso exculpisse lineamenta harum omnium Christi virtutum acta Causæ nobis abunde testantur, & quod excellenter, atque admirandum in modum exculperit testem habemus ipsum Deum in sublimissimis donis inauditarum ecstasum, raptuum, & volatum ab eo gratis in JOSEPHUM immisis, quæ non nisi in sanctissimis animabus solet diffundere immensa sapientia, & bonitas Dei. Cum igitur BEATUM hunc VIRUM uti conformem imagini Filii sui, dubio procul glorificatus fuerit Deus, idem plane meretur, ut etiam ab Ecclesia Sanctorum supremo cultu glorificetur.

*CAJETANUS Tituli Sancti Augustini
Presbyter Cardinalis Elephantinus.*

BEATISSIME PATER. Ecstases adeo frequentes, raptus, volatus, quos natura obtupente tantis fortasse nondum assueti prodigiis vidit ætas nostra felicior in B. JOSEPHO A CUPERTINO, præclara sunt signa, quibus eximiam illius sanctitatem Deus ipse probavit. In tantis autem charismatum donis, quid miremur puritatis candorem, quem vir Dei ad obitum usque integrum servavit? Quid obedientiam, cujus officia sive in corpore, sive extra corpus sine mora explevit, quid jejunia, quid horri-

horrida cilicia, quid denique miremur paupertatem, patientiam, & humilitatem? Hæc omnia siquidem complectitur una in Deum caritas, cujus lumine litteraturæ nescius illustratur, cujus ardore, adhuc vivens, natat in eo torrente voluptatis, quo electi Dei in Coelis inebriantur. Hunc itaque Virum, cui magna fecit Deus, qui potens est, videat Ecclesia supremo SANCTITATIS VESTRÆ decreto in suis factis adscriptum, indeque confundantur sapientes seculi, humiles vero corde congaudeant, & fateantur mirabilem esse Deum in Sanctis suis.

PETRUS HIERONTIMUS Tituli Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Cardinalis Guglielmi.

SI aquam sapientiæ salutaris dat Deus omnibus sitientibus eam¹; vinum autem & sanguinem uvæ meracissimum, quo inebriantur, solis præbet carissimis animabus²; jam satis probasse videor, BEATISSIME PATER, supremos Ecclesiæ honores BEATO JOSEPHO A CUPERTINO esse tribuendos: quem tot, tantisque evidentibus signis³ constat a prima usque ætate introductum fuisse a Rege summo in cellaria sua, & ordinatissima caritate⁴, ita a seipso etiam abreptum, ut vivens jam non viveret sibi⁵, sed viveret absconditus cum Christo in Deo⁶, & cum hominibus agens, ipsius tamen conversatio in Coelis esset⁷. Age ergo, BEATISSIME PATER, ut, benedictiones tuas benedictionibus Cœli desuper⁸ conso-ciando, clarifices coram hominibus eum, quem tanta claritate a Deo donatum⁹ accipimus.

NICOLAUS Tituli Sanctorum Nerei & Achillei Presbyter Cardinalis Antonellus.

QUIS nos separabit a caritate Christi? Amore Dei incensus clamat Apostolus. Nulla certe res, non tribulatio,

non angustia, non fames, non nuditas, non periculum, non persecutio a Deo separare potuit BEATUM JOSEPHUM A CUPERTINO, cujus quidem animus Deo in caritate conjunctus coelestium contemplatione, & divinarum rerum amore, quasi duabus alis in altum elatus, adeo amoris impetu, ac vi ferebatur, ut terrena omnia quodammodo transgressus, mortale corpus, veluti levem quamdam sarcinam secum in aerem raperet, traheretque, corporeumque habitaculum, quasi naturalis ponderis expertus, mirum in modum in sublime attolleret. Itaque toto humanæ suæ peregrinationis tempore, mente, & animo in Coelis habitans; in corpore autem mortificationem Jesu Christi circumferens, cum eodem Apostolo dicere poterat: *Christo confixus sum cruci. Vivo autem jam non ego: vivit vero in me Christus*. Quare merito BEATISSIME PATER, a SANCTITATE VESTRA inter Sanctos Dei Servos, qui in Coelis sunt, Apostolica auctoritate Servus Dei adnumerabitur, qui donec in terris fuit, coelestem potius, quam terrenam, ac mortalem vitam duxit.

Fr. LAURENTIUS Basilicæ SS. XII. Apostolorum Presbyter Cardinalis Ganganelli.

DE JOSEPHI A CUPERTINO, in tam sollemni Ecclesiæ Procerum frequentia, præclaris virtutibus, charismatibus, ac signis verba facturus, paucis dicam quod sentio. Equidem scio hujusmodi hominem... quoniam frequenter, ac mirum profus in modum raptus est¹⁰: JOSEPHUS igitur, dum vivit, *relinquens terrena, in altum mentis extollitur, in sublime rapitur, & Cœlo efficitur vicinior*¹¹. Hinc porro intelligimus quali ferretur, quantoque æstualet in Deum amore; dignus propterea, ut cui adhærere soli Deo bonum erat in terris, ipso Deo, corpore solutus, statim perfrueretur

1 Ex Eccl. 15. 3. & Isaiæ 51. 1.
2 Ex Deut. 32. 14. & Cant. 5. 1.
3 Ex Math. 2. cap. 14. 15.
4 Cantic. 1. 4.

5 Galat. 2. 20.
6 Coloss. 3. 3.
7 Philipp. 3. 20.
8 Gen. 49. 26.

9 Ex Joanne 17.
10 Ad Corinth. cap. 32.
11 S. August. serm. 3. Apost. Petri, & Pauli.

retur in Cœlis , sicuti tot patrata per ipsum signa comprobarunt . Porro autem Religioni , quam profiteor , gratulandum , mihi vero gaudendum superest , quod Neritonensem Caussam , cujus initia auspiciatus est Laurentius de Lauria , Laurentius alter ejusdem Ordinis , ac Tituli feliciter absolvi præfens conspiceret . Nec absque divino consilio factum puto , ut JOSEPHUM A CUPERTINO inter Sanctos eo die recensendum , BEATISSIME PATER , decreveris , quo Seraphicus Pater Franciscus a Gregorio IX. Sanctorum canoni fuit adscriptus . Hæc præterea dies illa est , qua te , BEATISSIME PATER , universæ Ecclesiæ Pastorem inauguratum lætabundi suspeximus , ut propterea de ea merito dici possit , ac debeat , hæc dies , quam fecit Dominus exultemus , & lætemur in ea ¹ . Exultemus ergo , quia militantem regis Ecclesiam ; lætemur , quia novis civibus ditas triumphantem ,

*MARCUS ANTONIUS Tituli S. Mariæ
de Pace Presbyter Cardinalis
Columna .*

BEATISSIME PATER . Caritas , quæ omnia credit , omnium , meo quidem judicio , fuit origo charismatum , queis totam propemodum vitæ seriem BEATI JOSEPHI A CUPERTINO legimus insignitam . *Fides enim , ut aiebat S. Leo , fortitudo caritatis , & caritas robur fidei* , utraque velut efficacissimus geminarum alarum volatus , quo puritas mentis attollitur , quo magis quotidie animum BEATI JOSEPHI a terrenis abstrahebat , eo semper firmiter in eo figebat , qui sola est animi vera requies , atque sincera . Cujus tantæ rei perspicuum omnibus documentum daturus Deus , effecit , ut identidem & corpus BEATI VIRI sequeretur animi impetus , ecstases , atque volatus in requiem suam . Quem itaque viventem tanta effusione gratiarum honoravit Deus , eo tutius mortuum Sanctorum laudibus decorari posse censeo .

*SIMEON Tituli Sancti Joannis ad Portam Latinam Presbyter Cardinalis
Buonaccorsi .*

BEATISSIME PATER . Invisa Ecclesiæ malignantium Religiosorum Ordinum in vinea Domini sanctitas , & utilitas nulla re declaratur uberius , quam alumnorum frequentia ; quorum eximia virtus , Divino afflante Spiritu , hujus Sanctæ Sedis oraculo comprobata ad colendum fidelibus imitandumque proponitur . In his D. Francisci Familia merito SANCTITATI VESTRÆ BEATUM JOSEPHUM A CUPERTINO Sanctorum honoribus augendum obtulit . Docuit enim humilitate , obedientia , paupertate , cæterisque illius Instituti virtutibus , bonos fructus gignere nunquam desisse arborem bonam , quæ Viri sanctissimi disciplina , & exemplo sãta , nec vetustate temporis , nec humanæ inconstantia fragilitatis exaruit .

*JOANNES CAROLUS Tituli SS. Joannis,
& Pauli Presbyter Cardinalis
Boschi Major Pœnitentiarius .*

BEATISSIME PATER . Si raptos in sublime Prophetas suspexit antiquitas , eos cœlesti manu , aut ignis turbine sublatos fuisse novimus : at JOSEPHUM A CUPERTINO sola , quo fervebat , divini amoris vi sese in æra provehentem , nostra non semel tempora mirata sunt . Ab hoc caritatis fonte , ceu flumen a capite , in illius animum promanarunt virtutes reliquæ , quibus se ad christianæ perfectionis fastigium extulit , quibusque & Minorum Familiam , & Sacerdotum Ordinem , & totum denique orbem illustravit . Quod quum & humano ; & divino judicio manifeste comprobatum fuerit , te nunc , BEATISSIME PATER , pro virili parte hortor , obtestorque , ut mirificum religionis cultorem in Cœlitum numerum jam pridem receptum esse infallibili judicio tuo , Deo annuente , definias ; ut Catholica Ecclesia primævæ semper similis , & virtute , & miraculis , & auctoritate ostendatur .

K k

LUDO-

¹ Psal. 117.

LUDOVICUS Tituli Sanctæ Anastasiæ
Presbyter Cardinalis Calinus.

Admirabiles ascensiones, quæ in corde BEATI JOSEPHI A CUPERTINO divinitus dispositæ sunt, adeo per universum orbem celebrantur, ut exaltatus a terra Filius Dei neminem alium aut sapius, aut mirabilius ad seipsum traxisse videatur. Vir enim innocentissimus incredibili erga Deum amore flagrabat, terrenisque omnibus abjectis, simplex, purus, immaculatus, licet mortali adhuc pondere premeretur, in Coelum tamen rapido quodam impetu ferebatur. Cum itaque dubitari non possit, quin beatissimus ille spiritus vix dum exutus corpore ad Superos evolaverit, cumque ejus virtutes ita effulgeant, ut christiano populo tuto proponi possint ad imitandum; jure ac merito, BEATISSIME PATER, ipsum in Sanctorum coetum cooptandum putarem.

ANTONIUS Tituli Sanctæ Mariæ in
Via Presbyter Cardinalis Colum-
nna Branciforti.

Quod utique de semetipso agebat Apostolus, cum scripsit, *vivo ego, jam non ego, vivit vero in me Christus*; non dubito, quin de BEATO JOSEPHO A CUPERTINO rectissime dictum intelligere possit is, qui acta ejus diligenter evolvat: adeo enim singulari raptuum, atque ecstasum dono cumulatum JOSEPHUM reperiet, ut fateri debeat illum non nisi admirabili vitæ genere, hoc est divini amoris æstu succensum, vitam in terris vixisse cum Christo. Hanc autem coelestium charismatum largitatem, cum theologiarum perpetuo studio virtutum sibi promeruerit JOSEPHUS, gloriosissimam vitæ illius sanctitatem firmissimo BEATITUDINIS VESTRÆ judicio publicæ christiani orbis venerationi proponendam constantissime censeo, atque BEATUM

JOSEPHUM Catholicæ Ecclesiæ factis inter Sanctos adnumerandum.

PETRUS Tituli Sanctæ Mariæ Transiberim Presbyter Cardinalis Pamphilius.

Ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut accendatur? Dum audio clamantem veritatem, & B. JOSEPHI A CUPERTINO caritatem considero, BEATISSIME PATER, non ignem tantum, vel accensionem, sed flammam, & flammarum incendia mihi videor videre, ut jam in hoc ipsum excitatum¹ eum fuisse intelligam, ut esset in pabulum ignis & oblationem Domini². Ita namque a primis usque annis ostendit illi Deus ignem suum maximum, & audire fecit verba sua de medio ignis³, ut stupens, & nescius, & impos cunctis apparet: ita deinceps mihi ignem de excelsis in ossibus ejus, & eruditum eum⁴, ut jam in meditationibus exardesceret mens⁵, & corda inflammarentur, & renes: ita deinde incensa omnia, & suffossa igne⁶, ut jam non corruptibili gravante corpore⁷, sed prope spiritali, ac cælesti circumdatus videretur: adeo nimirum creberrimis rapiebatur excessibus, & in sublime tollebatur mente simul, & corpore; adeo ignitum, ac vehemens huc illuc effundebatur ipsius eloquium⁸, & justos exæstuans, & peccatores comburens; adeo cupiebat ab hac valle dissolvi, & ignem absconsam afferre ad altare Summi Dei⁹. Nullæ hinc tribulationum aquæ licet multæ, quæ valerent non dico flammam extinguere¹⁰, sed nec ardorem minuere, aut impetum retardare. Nullæ dæmonum vexationes, artes, insidiæ; nulla denique creatura, quæ incendium cohiberet, quod Dominus suscitaverat¹¹ usque dum consummaretur hostia, & ascenderet JOSEPHI anima ad Deum Creatorem suum¹². Quæ quidem cum ita esse, & absolutis jamdiu quæstionibus, & editis e Cælo signis testatum ha-
bea-

1 Luca 12. 49.

2 Ex Apost. Rom. 9. 17.

3 Levit. 3. 11.

4 Deuteron. 4. 36.

5 Thren. 1. 13.

6 Psal. 38. 4.

7 Psal. 79. 17.

8 Sap. 9. 15.

9 Psal. 118.

10 Ex II. Macab. 2.

11 Cantic. 8. 7.

12 Levit. 10. 5.

13 Ex Ecclesiastic. 12. 7.

beamus, quid superest, BEATISSIME PATER, nisi ut præclarissimum hoc, si quod aliud caritatis exemplum, quos fatius ad Dei amorem incendantur fideles, summis demum, Ecclesiæ honoribus dignum asseras, amplissimoque iudicio tuo constituas.

URBANUS Tituli Sancti Callisti Presbyter Cardinalis Paracciani.

BEATISSIME PATER. Eximius fuit in BEATO JOSEPHO A CUPERTINO quoad usque vixit abjectæ paupertatis amor, mansuetudo, obedientia, atque animi demissio; & licet intima non semel destitutus fuerit jucunditate, qua eximii virtutum cultores deliniri maxime solent, singularem tamen in incepto firmitatem, constantiamque retinuit. Incredibilem morum innocentiam cum asperrima vivendi ratione conjunxit; tamque incenso, atque inaudito caritatis ardore Deum prosequutus est, ut præ illo reliqua omnia nihil ducens, in unius Dei recordatione divina quadam voluptate fuerit perfusus; hinc identidem abstractus a sensibus; nihil magis ei commune fuit, quam fractis naturæ legibus palam evolare per aera, & in sublimi ad longum temporis spatium, sine ulla corporis motione persistere. Postquam igitur jam est certissime consequutus illam gloriæ coronam, quam Deus promisit diligentibus se, rectissimum existimo, ut qui omnes undequaque gentes odore suavitatis implevit, iudicio Sedis Apostolicæ omnino inter Sanctos adscribatur.

PHILIPPUS MARIA Tituli Sancti Chrysogoni Presbyter Cardinalis Pirellius.

BEATISSIME PATER. Vitam singulari cælestium munerum splendore illustrem in BEATO JOSEPHO A CUPERTINO qui præter modum miretur, is simul animadvertat necesse est viri innocentissimi erga se durissimam disciplinam, intimum sui contemptum, sui castigationem perpetuam, jejunia, inediam, vigilatas in precibus noctes, omnium denique virtutum præclarissimam consensionem, atque inde manantem in ossibus æternæ caritatis ardorem, qui dum veterem homi-

nem absumebat, mortalitatis pene ipsum pondus exhauferat.

Hinc in homine Cælo magis, quam terris conjuncto rerum futurarum præsentiones, prædictionesque. Hinc imperium in morbos. Hinc, ubi præsens cælestium species obversabatur, erumpentis foras spiritus subita, & cum ipso interdum elevato corpore excursio.

Quis dubitet propterea nunc Sanctorum illum fastis adscribere, cujus viventis sanctitatem morum suis oculis ipsi adspexerunt decessores Pontifices, quam ubique admiratæ sunt turbæ, quam, dum viveret, & postquam e vivis excessit, assidua Dei manifesto numine patefacta prodigia illustraverunt?

ALEXANDER Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Albanus.

EA est, BEATISSIME PATER, series vitæ BEATI JOSEPHI A CUPERTINO, ut tamquam christianæ perfectionis exemplar proponendum eum esse tuto existimem. Habet sane christianus populus quod in eo imitetur, obedientiam numeris omnibus absolutam, humilitatem profundissimam, summam morum integritatem, paupertatem arctissimam, heroicam patientiam, fidem firmissimam; caritatem denique in Deum, & in proximum ardentissimam. Rem itaque christianæ Reipublicæ perutilem feceris, BEATISSIME PATER, si selectissimum hunc sanctitate virum, ac miraculorum serie probatissimum inter Sanctos recolendum esse decreveris.

NERIUS Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis Corsinus.

BEATISSIME PATER. Deus, qui est mirabilis in Sanctis suis, BEATO JOSEPHO A CUPERTINO largitus est sanctitatem peculiari quodam modo mirificentissimam, itaut ejus vita a prima pueritia ad mortem usque perpetuum veluti miraculum fuisse videatur. Itaque cum plura etiam deinde accesserint signa, atque portenta, quæ illius in Cælo jam regnantis gloriam luculenter testatam nobis faciunt, Sanctorum fastis BEATI JOSEPHI A CUPERTINO nomen tuto adjungi posse existimo.

*DOMINICUS Sanctæ Mariæ ad Martyres
Diaconus Cardinalis Ursinus .*

Virtutibus omnibus claruit BEATUS JOSEPH A CUPERTINO Sacerdos professus Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, labori patiens, mandatis obtemperans, affligendo corpori intentus, regularis disciplinæ tenax, cælestibus inhians, castimoniam, paupertatisque assertor eximius, ut totus Dei esset, atque unus cum Deo quasi spiritus fieret: divinam sane dilectionem probatam faciunt raptuum, ecstasum, volatuumque frequentia, ac varietas tanta, quantam fortasse in aliis quibuscumque secula nulla viderunt: quum itaque Servi sui sanctitatem Altissimus tot prodigiis, & miraculorum fulgore confirmaverit, congruum omnino est, ut supremi eidem honores decernantur.

*FLAVIUS Sanctæ Mariæ in Porticu
Diaconus Cardinalis Chisus .*

BEATISSIME PATER. BEATI JOSEPHI A CUPERTINO spectata adeo fuit virtus, quum viveret, insignis vero adeo miraculorum, postquam in Cælum abiit, ut optimo jure proferre de eo possim; *Speſtaculum factum esse mundo, & Angelis, & hominibus* ¹. Quæ eo libentius commemoro, BEATISSIME PATER, quod virtutis ejus, ac sanctitatis perennis apud meos viget memoria. Is enim, ut cætera præteream, Alexandro VII. Patruo meo magno, sua apud Deum deprecatione, auctor fuit, ut ab acutissimo, desperatoque stranguriæ morbo non sine perspicuo prodigio convalesceret. Quamobrem & universi catholici orbis precibus, & meis potissimum, cui totius Seraphici Ordinis Minorum Conventualium, cujus ille fuit alumnus, patrociniū clementissime a te est delatum, oro, obsecroque, BEATISSIME PATER, ut illius nomine sacris dypticis adscripto, quem factum esse multis prodigium in terris novimus, omnibus fiat præsidium, & fortis adjutor in Cælis.

*ALOYSIUS Sanctæ Agathæ Gothorum
Diaconus Cardinalis Torrigiani .*

BEATISSIME PATER. Prodit ex Ordine Minorum Conventualium heroicus Sacerdos BEATUS JOSEPHUS A CUPERTINO, qui, Seraphici Patris vestigia sequens per altissimam paupertatem, per omnimodam sui abnegationem, per diuturnas Crucis meditationes, per longas inedia, ac duriores sui corporis cruentationes, omnia demum charismatum dona cumulatissime assequutus est. Nam, præter propheticum spiritum, visiones, curationes, & alia prodigia, merito celebrantur ejus ecstases, raptus, volatus quibus Dei Servus ad aspectum Crucis, ad imaginem Deiparæ, ad omnem rursus divinarum rerum cogitationem adeo frequenter efferebatur, ut non amplius terrenus, sed cælestis incola videretur. Iam vero cum inter Beatos rite fuerit descriptus, ac nova acceperint prodigia, quibus Deus Servi sui recordationem fecit illustriorem, justissimum censeo, BEATISSIME PATER, ut egregius vir Sanctorum cultu ab Ecclesia celebretur.

*JOANNES CONSTANTIUS Sancti
Cæsarei Diaconus Cardinalis Carac-
ciolo de Sancto Bono .*

BEATISSIME PATER. Quod docuit Christus Dominus noster, qui via, veritas, & vita est, beatos esse misericordes, & pauperes spiritu, ipsorumque esse regnum Cælorum; quodque monuit Paulus Apostolus dicens: conversationem nostram in Cælis esse debere, BEATI JOSEPHI A CUPERTINO animo constanter adhæsit. Hinc sublimis, quo in Deum flagravit amor, hinc infrequens, & vere mirabilis, qua homines coluit, benevolentia. Hujus amoris ab ipso Jesu, & Sanctissima ejus Matre Virgine, quam ut alter natus venerabatur, obtinuit præmia, quæ ecstases, in Cælum raptus, volatusque nobis abunde testantur. Quis vero eo fuit mitior, quis spiritalis, corporeæque fratrum suorum salutis, & hac de causa paupertatis studio-

sior,

¹ I. Corinth. 4. 6.

fior, cum vel ea etiam pauperibus largiretur, quorum usum saltem, Seraphici Ordinis, cui nomen dederat, constitutiones singulis suis militibus, qui nihil possidere queunt, concedi decernunt. Æquissimum igitur arbitror, ut quem virum virtutes numeris omnibus absolutæ, dum viveret, decorarunt, atque post obitum miracula rite probata illustrarunt, eum SANCTITAS VESTRA in Sanctorum album referre non dedignetur.

NICOLAUS Sancti Georgii ad Velum aureum Diaconus Cardinalis Perrelli

BEATUS JOSEPHUS A CUPERTINO merito dubites, majori ne exarserit caritate in Deum, an odio sancto erga seipsum. Deum certe spirare unum, cogitare, loqui videbatur. Corpus vero suum severe adeo castigabat inedia, cilicio, flagris, alioque voluntario cruciatu; ut nihil odisse pejus videretur. Par tantæ severitati humilitas, par mansuetudo, par molestiarum, quæ multæ, gravesque illatæ ei sunt, tollerantia. Quo tamen magis ipse se deprimebat; eo etiam magis illustrabatur a Deo cælestibus donis, atque miraculis, quibus effectum est, -ut viventem colerent multi, mortuum quasi unum de viris sanctissimis omnes deprædicent, & venerentur. Nihil itaque est reliquum, nisi, ut vir omnium opinione sanctus, tuo demum, BEATISSIME PATER, oraculo Sanctorum albo adscribatur.

ANDREAS Sancti Angeli in Foro piscium Diaconus Cardinalis Corsinus

Ad mirabiles plane ad Deum ascensiones in corde suo disposuit BEATUS JOSEPHUS A CUPERTINO, qui divino afflante Spiritu supra terrenas omnes cupiditates elevatus ad eum tandem pervenit, quem toto corde, tota anima, tota mente dilexit. Ex hac caritatis radice quum omnium virtutum propagines emanaverint, quibus bonus factus JOSEPHUS Sanctorum gloriam adeptus est, jure ac merito, BEATISSIME PATER, virum hunc vere seraphicum, sui que Patris Francisci imitatore egregium, signis, prodigiisque hac nostra ætate celebrem, Sanctorum fastis adscribendum putarem.

ANDREAS SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Nigronus

HAud facile dictu est, BEATISSIME PATER, quam BEATUS JOSEPHUS A CUPERTINO, qui a teneris annis totum se Christo dicaverat, patientia, humilitate, paupertate, oratione, obedientia, carnis maceratione, mentis, & corporis castitate, ac pauperum commiseratione excelluerit, ut mirum, quam divino æstuaverit ardore, & intra suos fines contineri non valens, tales passus fuerit ecstases, volatus, raptusque, quos fortasse in aliis nulla viderunt secula; cumque Deus signis, atque miraculis testatam fecerit ejus gloriam in Cælo, æquum est, BEATISSIME PATER, ut sacros ei decernas honores.

ÆNEAS STLVIVS S. Adriani Diaconus Cardinalis Piccolominius

Prodit, BEATISSIME PATER, ex religiosa S. Francisci familia, tamquam e ludo quodam, sive palæstra Sanctorum Ven. Servus Dei JOSEPHUS A CUPERTINO, cujus in tota vitæ ratione prope divina nova se species offert, & inaudita virtutis, exemplum simplicitatis, atque innocentiae cum Angelis comparandæ, & series, ut ita dicam, continuata miraculorum. Is enim prima ab ætate vix elementis imbutus christianæ fidei, vi caritatis abreptus, mente, animoque totus defixus in Deum, in Deo se vivere, se moveri, se esse sentiens, nihil antiquius habuit, quam probare se Deo, quam Crucifixum in oculis, Crucifixum in corde gerere, & per dolorum asperitates, per corporis afflictiones assiduas, per contumelias & plagas illum perfecte imitari, quem in deliciis habebat, quem unice diligebat, pro quo terrena cuncta despiciere, cuncta pati, pro quo se mori, pro quo dissolvi cupiebat; quæ tanta vis caritatis, atque pietatis in illo fuit, ut quod Apostolo Paulo semel ad Cælos ut raperetur concessum fuit, id sæpe sæpius aut meditando, aut orando ei contigisse narretur, ut in conspectum divinitatis admiffus, cælestia gaudia præoccuparet, atque gustaret in
ter-

terris, atque ita quidem gustaret, ut a cælestium contemplatione nulla divellere, aut revocare humana vis illum posset extra se raptum, nisi lex una obedientiæ.

Quæ quidem, BEATISSIME PATER; cum ita sint, id restat unum abs te petendum, atque impetrandum, ut Causa tandem peracta, BEATUM VIRUM, quem Calabri, quem Piceni, quem Roma sublimem toties e terra adspexerunt, & inusitata tendentem ad Cælum via, illum decreto tuo Sanctorum fastis adnumeres; jamque assuetum votis vocari sollempni, & publico ritu invocandum Romanæ Ecclesiæ concedas.

SAVERIUS Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Canale

Divinæ caritatis magnitudine justos etiam in terris usque adeo posse adhærere Deo, ut ipsi maneant in Deo, & Deus in eis; atque ut Dei, & justorum unus, & idem spiritus sit; dixerat Paulus verbis illis: *qui autem adhæret Domino, unus spiritus est*¹; dixerat, & Joannes aliis verbis hæc: *Deus caritas est, qui manet in caritate, in Deo manet, & Deus in eo*²; nos autem novissime id factum, impletumque perfecte videmus in BEATO JOSEPHO A CUPERTINO; cujus visiones, revelationes, volatus, raptus, ecstases tales, ac tantæ, tam diuturnæ, & tam frequentes, quales, quantasque vix novimus alteri cuiquam Sanctorum contigisse, non modo nobis arctissimam Dei cum JOSEPHO, JOSEPHI cum Deo unionem præsignant, sed quamdam etiam mirificam pandunt JOSEPHI in Deum, Dei in JOSEPHUM transformationem. Quoniam vero ad admirabile hoc caritatis cum Deo commercium BEATUS JOSEPHUS certissime ascendit; per Crucis mortificationem, quam portavit jugiter in corpore suo, per immanem carnis macerationem, quam in spiritus redegit servitutem, per altissimam rerum cælestium contemplationem, qua divina penetravit mysteria, atque insuper factus virtutum omnium cultor, virginitate emicuit, cujus sua-

vissimo odore corpus, vestimenta, & quæ ejus manibus contrectabantur, fragrabant; obedientia excelluit, cujus voci ecstaticus etiam, etsi tunc quidem clamores, concussiones, combustiones minime sentiret, confestim parebat; humilitate claruit, cujus impensissimo amore fieri omnium peripséma gestiebat. Ac denique fortis in fide, confirmatus in spe, consummatus in caritate, lætus judicem sustinens, & de propinqua retributione hilarescens, vitam, quam sanctissime vixerat, jucundissima Sanctorum morte terminavit. Propterea firmissime sentio a BEATITUDINE VESTRA Sanctorum fastis BEATUM JOSEPHUM A CUPERTINO adscribendum esse. Vere etenim cum non excidat, sed caritas perficiatur in patria, qua fuit ipse arctissime Deo conjunctus in via, eadem nunc vehementia caritatis in Dei imaginem transformatus, revelata facie de claritate in claritatem Domini gloriam speculari in Cælis.

BENEDICTUS SS. Cosmæ, & Damiani Diaconus Cardinalis Veterani.

Et thure, & aris donandum a tua Vicaria in terris potestate censeo, BEATISSIME PATER, JOSEPHUM A CUPERTINO, cujus sanctitatem vitæ heroica virtus illustrat, & virtutem dona commendant. Gratia gratam Deo faciens integram vitæ institutionem, affectus habet ferventissimam erga Deum, & proximum caritatem, evangelicam simplicitatem, humilitatem, puritatem mentis, custodiam sensuum, paupertatem, afflictationem corporis edomitæ, & in servitutem redacti, & assiduam cum principe tenebrarum luctam, & triumphum. Hæc cum præcesserint, mirari quis debet, si JOSEPHUS supra seipsum egrediens, quadam percitus ebrietate spiritus, & ut inquit Bernardus, invidenda amoris insania, tamquam corporis onere nihil premeretur, se instar pennarum in excelsa sublevarit, & si fas est dicere, volatu sese cælestibus inseruerit Potestatibus? Filia amoris est ecstasis; filia itidem amoris sese

¹ I. Corinth. cap. 6. ver. 17.

² I. Joan. cap. 2. v. 16.

sefe erigentis animæ penna deargentata; qui misit ignem in ossibus suis, dedit & pennas ad volandum. Rudis ac illiteratus JOSEPHUS per caritatem se totum transfudit in Deum, quem amavit; nec tam studuit Deum per scientiam invenire, quam illum per amorem possidere. Æquum est igitur, ut qui vivens multa per amorem vidit in ænigmate, illaque tenuit quasi futurorum cautionem, nunc revelata facie fruens Deo, maximo, quo fieri potest, cultu in terris honoretur.

*DOMINICUS Jordanus Patriarcha
Antiochenus Assisens.*

A Deo admirabilis, BEATISSIME PATER, fuit JOSEPHI A CUPERTINO totius suæ vitæ ratio a primis infantia annis, usque ad extremum senectutis diem, ut potius cælestem spiritum in terris delapsum, quam hominem corporeo pondere onustum credere liceat. Etenim, uti eximia virtutes, quæ in eo in gradu heroico coruscarunt, puritas scilicet, patientia, paupertas, austeritas, cæteræque, humanis passionibus summa potestate imperasse, ac illis pene immunem fuisse demonstrant; sic & frequentes ecstases, raptus, volatus, quibus sæpissime in aera levabatur, oculato teste ipso Summo Pontifice Urbano VIII., in Cælos illum restituere videbantur. Cum autem omnia hæc, aliaque post ipsius mortem miracula diligentissimo examine fuerint expensa, sollemnique approbatione a SANCTITATE VESTRA confirmata, nil aliud restat, quam eadem SANCTITAS VESTRA sollemni quoque sententia decernat, divina visione JOSEPHUM in Cælis jam frui, cujus gaudium in terris antevertere visus est.

*GEORGIUS de Lascais Patriarcha
Jerosolymitanus Assisens.*

CUM Deus Optimus Maximus specialissima divinitatis, ac mysteriorum suorum communicatione, intimaque amoris divini manifestatione, atque unione a prima ejus infantia per continuos raptus, ac ecstases in BEATO JOSEPHO A CUPERTINO suam magnopere bonitatem, ac gratiam præter,

ac supra consuetam methodum cunctis patefacere non sit dedignatus, nedum id heroicarum virtutum B. JOSEPHI evidens est argumentum, verum enim vero speciale quoque signum, quod sibi vel maxime complacuerit Deus de illa perfectissima hujus Dei Servi obedientia, ac humilitate, qua ex una parte privilegiis tam præcipuis distinctus nec minimum extollebatur, qua ex alia ab ipsissima, quæ in terris possibilis est, beatitate, celsis sensibus omnibus destitutus, ne præcipienti cuicumque obsisteret, illico disjungebatur. Hanc peculiarem Dei complacenciam confirmant quoque prodigia in vita, & post mortem a BEATO JOSEPHO frequentissime patrata, atque rite probata, eundem propterea dignissimum censeo, ut in Sanctorum albo a VESTRA BEATITUDINE conscribatur.

FRANCISCUS Carafa Trajettus Archiepiscopus Patrarum Assisens.

BEATISSIME PATER. Frequentes ecstases, cæteraque dona gratis data, pluraque identidem post obitum prodigiose gesta edocent, quod BEATUS JOSEPH A CUPERTINO totus Dei fuerit; idque unum in votis haberit, ut unus cum Deo spiritus fieret; hæsitandum idcirco minime reputo, BEATISSIME PATER, quin vir probatæ sanctitatis supremis Ecclesiæ honoribus decoretur.

*JOANNES Lercarius Archiepiscopus
Hadrianopolitanus Assisens.*

Vicariam Christi potestatem, dignitatemque miratus olim B. JOSEPH A CUPERTINO in Urbano VIII. Prædecessore tuo, BEATISSIME PATER, ecstático placidissimo motu in aera sublatus fuit, ut immensam Dei majestatem, cujus speciem in Pontifice Maximo suspexerat, propius contemplaretur ac laudaret. Cælestem B. JOSEPHI gloriam divino afflatus Spiritu miraris tu, PATER SANCTISSIME, ac illi jure, meritoque eos præparas in terris honores, qui supernæ ac invisibilis ejus felicitatis speciem nobis exhibeant. Id profecto postulant heroicæ, quibus floruit, virtutes, id insignia miracula, qui-

quibus Deus Servi sui sanctitatem declaravit, id tandem fideles populi, quos toto suæ vitæ tempore moribus instruxit, pietatis ardore fovit, odore sanctitatis implevit.

D. INNOCENTIUS Gorgoni Archiepiscopus Emissenus, olim Episcopus Pinnen, & Hadrien. Assisens.

SANCTITATEM BEATI JOSEPHI A CUPERTINO eximiis virtutibus cum miraculorum accessione illustratam, & clare perspectam, fervens in Deum amor, quo a puero exarsit, sublimem efformat. Hic amor frequentes ecstases, raptus, & admirabiles ad Deum adscensiones in eo ita disposuit, ut hominem sive in corpore, sive extra corpus esse continuo vix dignosceres. Habent in hoc uno Regulares sui Ordinis quod in claustris imitentur, perfectam scilicet sui abnegationem, terrenarum rerum contemptum, & ea solum, quæ sursum sunt, sapere, quæ non super terram. Quem igitur veris gaudiis, quibus vivens, tamquam in ænigmate, nunc facie ad faciem perfrui, pie, ac religiose credere licet, sum voti, ut infallibili SANCTITATIS TUÆ oraculo, BEATISSIME PATER, firmius innotescat.

Fr. JOANNES BAPTISTA Colombini Archiepiscopus Beneventanus Assisens.

BEATISSIME PATER. Ille, qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus, & intelligimus¹, ostendit divitias bonitatis suæ in BEATO JOSEPHO A CUPERTINO humilis mei Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci Sacerdote, ascensiones tantas in corde ipsius ordinata caritate disponens², ut non solum exultaret, ut gigas ac currendam viam³, sed quasi aquila provocatus videretur ad volandum.

Neque tamen referam, BEATISSIME PATER, vel quos proinde superna clarissima luce perfusus, & divinæ caritatis igne plane inflammatus arripuerit gressus in semitis virtutum, ut nihil tam difficile, tam arduum, tam

sublime cognoverit, quod ille humilitate, vigiliis, & laboribus, oratione denique non superaverit; vel quibus contemplationis alis ascenderit ad montem Domini, & ad montem sanctum ejus. Quamquam ea, quæ audivimus facta, tam multa sint, atque tam mira, ut sint etiam in BEATO JOSEPHO vere singularia, adeo ut, quod olim Sapiens de vestimentis Aaron scripsit, hoc de JOSEPHI charismatibus dicere audeam: *sic pulchra ante ipsum non fuerunt talia usque ad originem*⁴. Quemadmodum vero inter ornamenta Sacerdotalia occurrit corona aurea expressa signo sanctitatis, & gloria honoris, hanc ipsam significantiori tamen vocabulo peto humillime, PATER BEATISSIME; ut pro summa, qua polles auctoritate, imponas super caput JOSEPHI, glorificari eum faciens ab universa Ecclesia in sanctis Millibus Dei⁶.

SCIPIO Burgbesius Archiepiscopus Theodosiæ Assisens.

QUI memoriam perdidit superborum⁷, & memoriam reliquit humilium sensu ita locupletavit virtutibus B. JOSEPHUM A CUPERTINO, ut quasi stella matutina divinatorum charismatum radios adeo emitteret, ut ipsi principes viri splendore illius illecti, ad ipsum undique venirent, ejusque salutaria monita exquirerent. Quare, PATER BEATISSIME, tantum virum Canonizationis honoribus dignum existimo.

IGNATIUS Reali Archiepiscopus Athenarum Assisens.

BEATISSIME PATER. Mirabilis Deus in Sanctis suis, & præcipue in operibus a BEATO JOSEPHO A CUPERTINO illustri Seraphici Ordinis alumno in universo ejusdem vitæ cursu peractis. Vir Sancti Francisci sui Patriarchæ eximius, & fidelis imitator, cujus humilitatem, paupertatem, cæterasque virtutes, dum viveret, ita est æmulatus, ut ipsum, uti vitæ suæ prototypum, & exemplar sem-

¹ *Ad Ephef. 3. 20.*

² *Psal. 83. 4.*

³ *Psal. 18. 6.*

⁴ *Eccl. 45. 15.*

⁵ *Ibid.*

⁶ *Juda v. 14.*

⁷ *Ecclesiastic. 10. 21.*

semper præ oculis haberet, sibi mundum, seque mundo reddens crucifixum: cujus enim tollerantia in laboribus, assiduitas in jejuniis, modestia in compositis moribus, humilitas in honorum contemptu, cunctis fuit admirabilis. Adhuc etiam Urbs ipsa eundem BEATUM JOSEPHUM olim hospitata gloriosa ejus gesta commemorat, instantaneam reddendo infirmis salutem, & afflictis solatium. Superest modo, BEATISSIME PATER, ut BEATUM JOSEPHUM tam heroicis præditum virtutibus, & miraculis clarum, infallibili tuo oraculo in Sanctorum albo adscribas.

*NICOLAUS SAVERIUS Sancta Maria
Episcopus Cyrenensis Assisens.*

BEATISSIME PATER. B. JOSEPH A CUPERTINO Sacerdos professus Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium in stabulo natus, ab ortu suo profundissimæ humilitatis, & arctissimæ paupertatis præclarum specimen dedit; quas deinde virtutes in religione mire coluit; humilitatem scilicet, qua se ad omnia ineptum, & flagitium hominis denominabat; paupertatem, qua a suæ conversionis exordio conatus est nudus fieri cum nudo in Cruce; castitatem ad mortem usque severa sensuum custodia, assidua carnis maceratione, orationibus jugibus servavit illibatam. Obedientiam adeo perfectam professus fuit, ut sine ejus præscripto ne minimum quid agere auderet, & quasi cæcus obedientiæ vi lætus circumduceretur. Caritatem, quæ plenitudo legis est, ferventissimam ex ejus assiduis raptibus, mentis excessibus, volatuum frequentia, & varietate facillime quicque potest agnoscere; ecstasim enim facit divinus amor. Supernis donis locupletatus visionum, scrutationis cordium, prophetiæ, curationum vivens, & post mortem inclaudit. Hunc igitur egregium Neapolitani Regni alumnum, ut ad Seraphici Ordinis decorem, & Ecclesiæ præsidium inter Sanctos Confessores adscribere supremo, & infallibili suo decreto dignetur, SANCTITATEM VESTRAM supplex exoro.

*FRANCISCUS MARIA Piccolomineus
Episcopus Pientinus Assisens.*

BEATO JOSEPHO A CUPERTINO Sacerdoti Ordinis Minorum Conventualium publicos honores, PATER BEATISSIME, quibus Sanctos prosequitur Ecclesia, deberi existimo. Nam ejus virtutes fuisse vere heroicas sanem. Clemens PP. XII. declaravit. Sicuti S. Franciscus a tribus Angelis, qui ei prope Pientiam apparuerunt, intellexit, a Deo maxime probari rigorosæ paupertatis legem, quam suo Ordini præscripserat; ita & luculentiori prodigio Angelus B. JOSEPHO manifestavit, Deo acceptissimum esse, quod inter arctissimas pauperiei angustias miserrime viveret. Varios volatus, raptus, ac mirabiles ecstases, qui in aera eum frequenter, & etiam dum ad osculum pedum sa. me. Papæ Urbani VIII. se provolveret, sublevarunt; ecquis ambigat divini amoris in eo æstuantis, ac ejus sanctitatis esse certissima argumenta? Sed pluribus etiam miraculis illustrem illum fuisse tum sa. me. PP. Benedicti XIV., tum SANCTITATIS VESTRÆ, PATER BEATISSIME, decretis jam fuit comprobatum.

*PHILIPPUS Mornati Episcopus Sutrinus,
& Nepefinus Assisens.*

BEATISSIME PATER. Quamvis BEATUS JOSEPHUS A CUPERTINO consuetis Ecclesiæ ritibus, atque communibus sapientissimorum Patrum suffragiis Sanctorum numero adscribendus, vitam cum Christo in terris absconditam orationi, & contemplationi deditam duxerit, quæ sursum sunt tantummodo quærens, non quæ super terram, merito eidem modo in Cælis regnanti publicos honores statuendos esse existimo; ut sic is, qui vivens in corpore semper præ amoris magnitudine adhærere Deo, unusque cum eo spiritus fieri visus est, perpetuum etiam cum ipso auctore fidei, & consummatore Jesu Christo habere consortium infallibiliter credatur ab omnibus, ejusque perfectissimæ caritatis effectus in homines, qui eum devote invocant,

L I

bunt,

1 S. Bonaventura in vita S. Francisci Assisensis cap. 7.

bunt, & colent, plenius, uberiusque refundantur.

*PETRUS PAULUS Tosius Episcopus
Ferentinus Assists.*

MIrabilem Deum, & in BEATO JOSEPHO A CUPERTINO Sacerdote professo Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci, plurimum confiteri dignum est; is enim Seraphici sui Parentis sanctissimi luminosa præmens vestigia, demississima humilitate, cæca omnino, & prodigiosa, ultra quam dici possit, obedientia, arctissima etiam paupertate, quæ parens quædam est, generatioque virtutum, adjunctis aliis heroicis virtutibus, coram Deo toto peregrinationis suæ tempore mirifice ambulavit; atque a seculo penitus abstractus, sedens solitarius, & jugi pia meditatione adspiciens in auctorem fidei, & consummatorem Jesum, qui, proposito sibi gaudio, sustinuit Crucem, semper mortificationem Jesu in corpore suo circumtulit, exindeque deposita omnimode terrena vetustate, spiritu fervens, ac spe gaudens, levavit se super se, illo æstuans Spiritus Sancti igne, qui cor ejus medullitus inflammavit: atque hinc mirificas ad Deum ascensiones disposuit in corde suo usque dum absorpta mortalitate, Deum suum, quem summe dilexit, videret in Syon. Heroicas præterea virtutes ejus terra communi plausu veneratur, & colit, & Cælum ipsum in illarum contestationem stupenda dedit signa, & prodigia. Quare, BEATISSIME PATER, ut communibus votis fiat satis, utque hujus præclari viri exemplo, & apud Deum intercessione excitentur fideles ad mente in Cælestibus habitandum, æquissimum putarem, ut illum SANCTITAS VESTRA suo infallibili oraculo ex ritu sollemni Sanctum decernat.

Fr. NICOLAUS Angelus Maria Landini Episcopus Porphyriensis Assists.

BEATISSIME PATER. JOSEPHO A CUPERTINO in simplicitate cordis quærenti Dominum, apparuit fideliter Dominus juxta promissionem suam. Hinc egregiæ virtutes illius; hinc crebra, & splendentia miracu-

la; hinc denique mirabiles illæ, crebræque alienationes mentis, propriique corporis crebri volatus, quibus inferri possit potius in Cælis esse, dum viveret, quam in terris conversationem suam. Quid plura, SANCTISSIME PATER, ut illi Sanctorum honorem deferas, cui fortasse parem in hoc præsertim postremo mirabilium genere nullum invenias?

*NICOLAUS Gagliardi Episcopus
Alatri Assists.*

BEATISSIME PATER. B. JOSEPH A CUPERTINO, alterum Franciscanæ Familiæ lumen, adolescens cælesti igne eruditus, tam impense Deum colere cœpit, ut videretur vitia prorsus nescisse, quam emendasse. Adultior autem factus, & Religiosus jam effectus, hoc eodem igne eruditus, in hac nova semita exultavit, ut gigas ad currendam perfectionis viam; ut enim ostenderet, quod viveret ipse, jam non ipse, sed viveret in eo Christus Jesus: si quid arduum humilitatis, patientiæ, austeritatis, flagrantissimæ caritatis argumentum est, in seipso cumulatisime complevit.

Hancque Crucifixi imaginem jam in eo efformatam, ut in alios per imitationem transferret, & studium, & opera impendit, æmulando S. Francisci spiritum, ut Seraphicam regulam fervaretur. Scio enim hominem in Christo in corpore, & extra corpus raptum perenniter ad Deum, & dubitari merito posse, utrum viveret ipse, jam non ipse, sed viveret in eo Christus Jesus. Cum autem omnia alia fuerint expleta, quæ ad ejus Canonizationem sunt necessaria, humilime censerem SANCTITATEM VESTRAM tuto ad illam pervenire posse.

*CLEMENS MARIA Bardini Episcopus
Aquipendii Assists.*

VIva christianæ perfectionis imago, cunctis ubique exhibetur in JOSEPHO A CUPERTINO. Natus quippe in stabulo, dum futuræ ejus arctissimæ paupertatis illustria præbuit indicia, consimilis fuit Seraphico Patriarchæ Francisco Assisiati, cujus

jus ardua deinde præmens vestigia , ad-
 mussim sequutus est apud Conventuales .
 Adultus autem factus , obedientiæ fuit cus-
 tos rigidissimus , poenitentiae sectator egre-
 gius , humilitatis exemplar eximium , cari-
 tatis in proximum , præcipueque in Deum
 cultor ita singularis , ut unitiva , & con-
 cretiva , ceu inquit Angelicus , vi amoris
 Deo fuerit agglutinatus ; totus imo Dei ,
 totusque Deo adhæsit , unaque Dei posses-
 sione fuit ditissimus , atque unus cum Deo
 quasi spiritus factus est ; hæc siquidem ab
 ipsis incunabulis vota sua , huc labor , hæc
 meta , Dei ergo Vir , qui ecstasibus suavif-
 simis , raptibus , volatibusque , simulque vi-
 sionibus , sapientia , cordium perscrutatio-
 ne , prophetia , curationibus , aliisque hu-
 jus generis supernis donis Dei Optimi Ma-
 ximi largitate abundavit ; præcellens insu-
 per ipsius sanctitas , cujus fama Italiae uni-
 versæ fines prætergressa est , atque per ex-
 teras Sabaudia , Gallia , Hispania , Ger-
 mania , Polonia , Lituaniaeque regiones lon-
 ge , lateque diffusa ; gloria tandem , quam
 toto terrarum orbi placuit Altissimo testa-
 tam facere signis , atque portentis , postu-
 lant , exiguntque , PATER BEATISSIME , ut
 cæteros inter Seraphici Patriarchæ filios ,
 Coelique incolas supremo SANCITATIS
 VESTRAE judicio & ipse Sanctorum albo con-
 numeretur , & veneretur .

STEPHANUS EVODIUS *Affemanus*
Archiepiscopus Apameæ .

Q UUM duo sint , BEATISSIME PATER ,
 quæ animam in Deum rapiunt , & ec-
 stasim efficiunt , cognitio scilicet , & amor ¹ ,
 quis oratione complecti poterit quanta fue-
 rit divini luminis copia , quantus præsertim
 internæ caritatis ignis in BEATO JOSEPHO A
 CUPERTINO , cujus tam multiplices recenfen-
 tur ecstases , ac volatus tam frequentes , ut
 ei datæ videantur pennæ sicut columbæ , ut
 volaret , & requiesceret ² ? Nil proinde mi-
 rum , si tot eum Dominus cumulaverit insi-

gnibus donis , & miraculis , iisque præsertim ,
 quorum actis conficiendis Apostolica muni-
 tum auctoritate me præfuisse , vehementer gra-
 tulator . Quæ quum ita sint , congruum esse
 existimo , BEATISSIME PATER , ut qui San-
 ctorum merita sanctitate , & prodigiis adæ-
 quavit , debita etiam Sanctis præmia in mi-
 litante Ecclesia consequatur .

ՅԵՎՈԴՈՍ ՄԵՍՐՈՅ ՎԷՎՈԴՅԱՅ ԱՐԱՊԵՄԱՆՈՍ
 ԱՐԷ ԵՎՈԴԻՍ ԱՒԵՐՈՍԻ ԵՎ ՏԱՐՍՈՍԻ
 ԱՐԽԵՎԵՍԿՈՍ ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՅԱԿՈՒԼԻԱՆՈՍ .
 ԱՂԴԱԸ ՀԱՅ :
 ԵՐԱՆԵՂԷ ՀԱՅՐ .

Ա յնք որբասունք անձնքեղէն անբաժա-
 նելի Գու՛նիւրոյ ոչորմութէն , և յա-
 յնց բարիս առաքինութէն որ ասէ Առաքեալն
 Պողոս յառաջն կորնթացիս որնմ՛ առաքինու-
 թիւնք լինին ընկեր առ այս Երանելիս Յով-
 սեփոս Գուբերթինի , որ այնք յաւելումք
 մեծագոյնք Գեոմութիք հրանդիւն որ նո-
 վաւս յիսպէո գու հրակեզ փորփոքելն առ
 Տըն իւր . և ոչէ յիացումն աստին , զի էր
 տուրումն ջեոմապէս հրովիւրով որբատ օրէ ,
 զի տեսաներ զինքն անդրափոխել յերկինս
 թռեալս դեպ առ Աստուած որ նմկատարե-
 լութիք եզև լիս : ուրեմն վնայսպիկ յայսմ
 աշխարհիս նմ ուղղափառունք փափաքին զի
 յարգեսցի սա ոն նմանս յայլս սքն յեկ՛ղջին
 Տէառն մերոյ Յիսուսի Վրիստոսի : Ուստի և
 Լս ընդնն և ընդ այլս պաշատողսն աղբոսեմ
 Սրբազանի և ննագրեմ , զի յայսմ աշխարհնսս
 յարգեսցի իփառաւորագոյն անունս Աքց , որ
 իմեջ անցելոցեղև տեսումն և մեաւորումն
 սիրովն եւրով և ըմբ Ա՛յ և ընդ այլս Երանե-
 լիս ըստ Գու՛նայ իվարիս նք :

Ejusdem versio latina .

JACOBUS Mesrob Chiaja Araboli Archie-
 piscopus Lampronensis, & Tarsis
 natione Armenus .

BEATISSIME PATER . Quas sanctæ carita-
 tis focias virtutes recenset Apostolus :
 omnes caritatem illam , qua in Deum æstua-
 bat

¹ S. Bernardus Serm. 49. in Cantic. n. 4.   ² Psal. 54. v. 7.   ³ I. Corinth.

bat B. JOSEPH A CUPERTINO ad miraculum usque comitabantur. Nec mirum. Tanto namque divini amoris igne exardebat, ut quotidianis raptibus in Deum ferri continue videretur. Hunc igitur merito plebs Christianorum cuncta inter Sanctos venerari desiderat. Quibus omnium votis meas adiicio preces, ut hoc in terris fruatur honore, quem in terris pariter summo semper amore Deo conspeximus conjunctissimum.

*JOSEPH SIMONIUS Affemanus
Archiepiscopus Tyri.*

BEATISSIME PATER. Filius accrescens Joseph¹, filius accrescens. Binos Josephos, SANCTISSIME PATER, nobis proposuisti, continuo virtutum heroicarum exercitio, & præclaris miraculis fulgentes: JOSEPHUM CALASANCTIUM a Matre Dei, & JOSEPHUM A CUPERTINO. Et priorem quidem JOSEPHUM, post approbatas a Sacra Rituum Congregatione virtutes, atque miracula, Sanctorum honores consequi posse infallibili judicio tuo jam decrevisti. Hunc etiam alterum JOSEPHUM supremis iisdem Sanctorum honoribus dignissimum esse, præter virtutes, & miracula, exigere videntur ipsæ ecstases, raptus, & volatus, quibus præcellens ejus sanctitas fuit splendidius confirmata.

JOANNES de Vita Episcopus Reatinus.

Raptum quidem se aliquando in tertium Coelum, sed sive in corpore, sive extra corpus nescire se, ait Apostolus Paulus: qui etiam Apostolus nobis nonnisi in hoc ipso nostro corpore resurrecturis, illud fore certum prænuñciavit, quod in nubibus obviam Christo in aera rapiemur. Benedictus autem Deus magnificus in sanctitate, & faciens mirabilia magna solus, benedictus inquam Deus, qui stupendum sane, atque hætenus inauditum multiformis gratiæ suæ donum in BEATO JOSEPHO A CUPERTINO manifestavit: is enim novus homo est, qui in diebus carnis suæ, atque in loco peregrinationis suæ, quum iret de

virtute in virtutem, atque in hac valle lacrymarum ascensiones in corde suo ad Coelum disponeret, ad Coelum simul suo corpore ascendere consuevit. Quidni igitur, BEATISSIME PATER, viro, cui non mente tantum, & spiritu, sed & corpore suo adhuc mortali in Coelo assidua fuit conversatio, coelestes decernantur honores? Habemus propositum nobis sanctum, cujus mortalis vita gloriosorum corporum dote illustrata, spem nostræ resurrectionis corroboraret; cujus Seraphicæ alæ loco paternorum stigmatum a Deo sibi datæ, nostram vel excitent frigescentem, vel calentem augeant caritatem, ut per ejus vestigia gradientes, quem modo nos peregrinantes a Domino spiritu sectati fuerimus, eundem quum corruptibile hoc induerit incorruptionem sequamur & corpore.

*PHILIPPUS Bruni Episcopus Lyddensis,
Suffraganeus Sabinensis.*

BEATISSIME PATER. Ut BEATUM JOSEPHUM A CUPERTINO heroicis virtutibus, & gratia miraculorum illustrem inter Sanctos adnumeret, ne dum Religio postulat, veluti in reliquis omnibus hujuscemodi causis evenire solet, sed & peculiaris quædam ratio potissimum efflagitare videtur. Sistens enim ille coram Urbano VIII. Prædecessore tuo, in eoque majestatem veneratus, quæ in Jesu Christi Vicario insidet, & comprobans majus hoc in terris dignitatis Apostolicæ ministerium, in ecstasi raptus est: quo signo augustiora mysteria Religionis, quo dulcissimam fidelium matrem Mariam venerari consuevit. Nunc igitur BEATO JOSEPHO rependens vicem, comproba tu quoque, PATER BEATISSIME, quod in te est mysterium interminatæ dignitatis, cujus opus maximum est, ut qua dux infallibilis, & magister veritatis decernas alicui ex hominibus honores Sanctorum deberi. Hoc culmen Apostolici fastigii, in quo te Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei, hoc B. JOSEPHI virtus, hoc inclytus,

& me-

¹ Genes. 49. 22.

& meritissimus Ordo Seraphicus, hoc vota, hoc preces omnium nostrum expostulant.

JOANNES BAPTISTA Filipponi Tederini Episcopus Anagninus.

CUM BEATUM JOSEPHUM A CUPERTINO, ac de eo quæ narrantur intueor, BEATISSIME PATER, revocatur mihi in mentem illud Sapientiæ: Gratia Dei, & misericordia est in Sanctos ejus, & respectus in electos illius: video enim ab ipsa pueritia tam multis, atque insignibus charismatum donis, præsertim altissima contemplatione, rudem hominem, nulloque naturæ munere commendabilem, ornatum, ut illum quasi vas aliquod omni liquore vacuum elegisse Spiritus Sanctus videatur, quod ipse totum muneribus suis repleret. Verum, si nullis erat bonis præstans, quæ in pretio apud homines sunt, virtutibus præstantissimus fuit, quæ bona sunt pretiosa in conspectu Domini, patientia præsertim, qua & duritiem genitricis diu, & constantissime tolleravit, & experimenta donorum coelestium, quæ prudentissime quidem Præsules ipsius sui sumenda censuerunt. Itaque patientia, etsi cæteræ pariter virtutes accesserunt, perfectum opus in JOSEPHO habuisse videtur. Quem ergo Deus tantopere glorificavit, post mortem etiam pluribus miraculis rite probatis, qui tam insignibus virtutibus se apud Deum præstabilem fecit, censeo, BEATISSIME PATER, & a suprema ista Apostolica Sede supremis Sanctorum honoribus commendandum esse, & glorificandum.

Postquam Episcoporum ultimus suam protulit sententiam, iterum subdit BEATISSIMUS PATER.

DE referendo in Sanctorum numerum BEATO JOSEPHO A CUPERTINO intelleximus quæ vestra fuerint suffragia. Reliquum est, ut de BEATO HIERONYMO ÆMILIANO vestras sententias declaretis.

Domini autem Cardinales, ac Episcopi illico de BEATO HIERONYMO ÆMILIANO quid sentirent hunc in modum exposuere.

CAROLUS ALBERTUS Episcopus Ostiensis, & Veliternus Sacri Collegii Decanus Cardinalis Guidobonus Cavalchinus.

BEATISSIME PATER. Sectator bonorum operum B. HIERONYMUS ÆMILIANUS eo caritatis igne inflammatus, quem Christus venit mittere in terram, pueris re, ac parentibus destitutis, egentibusque cæteris adeo misericors fuit, ut eorum commodis non facultates suas modo, sed etiam seipsum devovisse videretur. Cum rusticis, qui metendo tollerabant vitam, de spiritu tamen metendi vitam æternam imperiti erant, misit & ipse, quamquam parentum progenie illustris, falcem suam in segetes, eosque docuit verbo, & exemplo, quemadmodum metendum foret, ut horrea Domini impleantur. Congregationem instituit, cui ponendo animam pro ægris egregium dilectionis suæ monumentum reliquit. Tantæ igitur virtutis illustrandæ causa quum fecerit Deus prodigia, & signa magna in populo, dignum utique, & æquissimum censeo, ut sollemni judicio SANCTITATIS TUÆ laus sit ei in Ecclesia Sanctorum.

FRIDERICUS MARCELLUS Episcopus Portuenis, & S. Rufinæ Cardinalis Lantes.

Dextera Excelli mutato in virum alium HIERONYMO ÆMILIANO, statim intellexit inter christianas virtutes majorem esse caritatem, hinc, spretis honoribus, & divitiis, totus fuit in orphanis colligendis, alendis, custodiendis, erudiendisque in recta morum disciplina, statuta Somaſchæ Congregatione piorum hominum, quibus normam præscripsit, ad quam vitam, actionesque orphanorum exigent; & confirmante Deo sequentibus signis tantam Viri Dei dilectionem. Quamobrem mea sententia est, BEATISSIME PATER, HIERONYMUM ÆMILIANUM inter Sanctos esse adscribendum, ut

ut sanctitatem ejus enarret omnis Ecclesia Sanctorum.

*JOANNES FRANCISCUS Episcopus
Sabinensis Cardinalis Albani.*

Rex seculorum Jesus Christus, cujus viae sunt in caritate, & miseratione, quique ad Caelos ascendens ne relinqueret nos orphanos, misit Spiritum in nobis Paraclytum, ut advocatum haberemus apud Patrem: frigescente in decursu seculorum caritate, in BEATUM HIERONYMUM ÆMILIANUM spiritum suae caritatis infudit, ut orphanorum apud homines advocatus esset, ac parens, ne ii vitae, educationisque adjumento carerent. Implevit BEATUS HIERONYMUS juxta plenitudinem hanc gratiae nobile ministerium, iis undequaque juvandis tum sua, tum probatissimorum filiorum instituta familia, ut orphanis non deessent in posterum susceptores, atque parentes. Virtutum omnium cohors facile sequuta est plenitudinem hanc dilectionis, & de omni genere hominum, qua sublevandis, qua retrahendis a vitiis sancte est salubriterque promeritus. Quem igitur commendavit caritas, quem signa de Caelo Sanctum probarunt, infallibili tuo, PATER BEATISSIME, decreto exornes; ut quem egentes, atque orphani in terris adiutorem experti sunt, eundem in Coelis apud Deum deprecatores efficacissimum nanciscantur.

*FABRITIUS Episcopus Albanensis
Cardinalis Serbellonus.*

Omni virtutum genere claruit BEATUS HIERONYMUS ÆMILIANUS, piissimumque religiosorum hominum Ordinem instituit, cumque eximiam ejus sanctitatem signis quoque & miraculis Deus Optimus, Maximus testatam voluerit, dignum propterea eundem censeo, ut in Sanctorum albo a SANCTITATE VESTRA cooptetur.

*JOANNES FRANCISCUS Episcopus
Pranestinus Cardinalis Stuppanus.*

Vitae primordia in Servis Dei coelesti aliquo munere, ut plurimum illustra-

ta, futuram ipsorum sanctitatem felici auspicio portendere videntur. Idque in BEATO HIERONYMO ÆMILIANO accidisse satis compertum est. E carceribus equidem & ab hostium manu praesentissimo B. Virginis ereptus auxilio, abdicata protinus seculari militia, cui pro patriae defensione nomen dederat, mox ad Ecclesiasticam traductus, mirum, quantum in omni virtutum genere enituerit; sed praecipue in Deum pietate, ac religione, & erga pauperes, & egenos caritate, eo luculentius expressa, quod pueros in litteralibus disciplinis, & in Sanctorum scientia instituerit, orphanosque hospitio exceptos fovit, & aluerit, atque homines pestilentiali affectos lue ita assidue curaverit, ut posita pro ipsis anima, eodem correptus morbo, Somaschae demum occubuerit. Quod tanti viri sanctitas post diuturnum temporis spatium emergat, quodque lucerna tamdiu sub modio delitescens super candelabrum fulgeat, tibi, BEATISSIME PATER, ex peculiari Dei providentia est reservatum. Habes proinde relato inter Sanctos ÆMILIANO, unde de Republica matre tua optime sis meritus, cum imitandas, & æmulandas obitices concivibus tuis egregias illius virtutes, quae in viro patricii generis, & clarius elucentes, & fortius in Venetorum animis insidentes, ad Reipublicae incolumitatem quammaxime proderunt, & fortunam. Vota demum excipe, BEATISSIME PATER, alumnorum Somaschae Congregationis ab ÆMILIANO institutae, vocesque quotquot clamant puerorum in orphanotrophiis late per Venetam ditionem, totamque Insubriam exstructis, & ÆMILIANUM ampliori excolendum cultu universae SANCTITAS VESTRA tandem aliquando enunciet Ecclesiae.

*JOSEPH MARIA Tituli Sanctae Ceciliae
Presbyter Cardinalis Feroni.*

HIERONYMUM ÆMILIANUM, PATER BEATISSIME, quem religiosae Congregationis futurum parentem Deus jam constituerat, æquum plane fuit, ut singulari prodigio suismet ipsa manibus Virgo Dei-para

para captivum e vinculis liberaret . Post hæc , quot in via Domini pugnans , difficultates , ac pericula devoraverit , loci hujus non est percensere . Egentium , atque orphanorum pater pluribus in civitatibus illorum aut institutioni , aut commodo domos aperuit . Teterrima autem lue iterum grassante , peste laborantibus inserviens , contracto morbo , inter suorum lacrymas victima caritatis piissime obiit . Hunc itaque in vinea Domini operarium fidelem , meo quidem iudicio , SANCTITAS VESTRA tuto poterit sollempnibus cæremoniis in Sanctorum album referre .

*CAROLUS Tituli Sancti Clementis
Presbyter Cardinalis Rezzonici
S.R.E. Camerarius.*

SUAVISSIMA divinæ gratiæ fortitudo BEATUM HIERONYMUM ÆMILIANUM a secularibus pompis ad pœnitentiam , & pietatem , ad christianas virtutes omnes , & ad eam potissimum caritatem convertit , cuius causa pauperum pater fuit , & orphanorum adjutor . Cum ergo Deus eum terris eripuit , ad magnum in Cælis gaudium fuisse vocatum putandum est ; suadent id ipsum mirabilia a Deo per ipsum patrata . Hinc sacros eidem honores SANCTITAS TUA tunc meritoque decernet , ut amissum in terris patrem pauperes , patronum orphani in cælis plena fide valeant invocare .

FERDINANDUS MARIA Tituli S. Sylvestri in Capite Presbyter Cardinalis de Rubeis .

Militari vita ad christianarum virtutum cursum traductus divina ope HIERONYMUS ÆMILIANUS , is repente evasit , ut caritatis ardore exardescens , obvisceretur sui , miserorum esset , pauperum orphanorum pater . Eos alebat , instituebatque , ac per socios ad id exempli confluentes , illud egregium pietatis genus , & late perferebat , & propagabat in posterum . Adfuit laboranti Deus , ac viri sanctitatem tantis declaravit miraculis , ut nihil jam dubitandum sibi sit , meo iudicio , BEATIS-

SIME PATER , quin eundem universæ Ecclesiæ Sanctorum ritu colendum , venerandumque proponas .

*JOSEPH MARIA Tituli Sancti Alexii
Presbyter Cardinalis Castelli .*

I Deo multiplicium generum scelera terræ faciem inundant , & omnis caro corrumpit viam suam , quia pauci admodum sunt , qui parvulos tempestive ad religionem , & pietatem erudiant , & divinarum cognitione rerum in eis erumpentium vitiorum præfocent semina , antequam germinent , & adolescant . Servus Dei ÆMILIANUS a primo suæ conversionis ingressu usque ad vitæ exitum totus incubuit , ut parvuli derelicti , præsertim orphani cælestium rerum pabulo adversus innatæ concupiscentiæ illecebras præmunirentur : utque id perpetuo præstaretur , religiosam Familiam Ecclesiæ valde utilem coadunavit , quæ suum opus foveret , ac propagaret : opus sane eximium , ac prope divinum , in quo caritas erga Deum , & proximos non tam in tollendis , quam in præcavendis peccatis maxime enituit . Cum vero in hujus germinæ caritatis mandato tota lex pendeat , BEATUM hunc VIRUM vitam duxisse revera sanctam , revera christianam plane non dubito , atque inde dignum existimo , ut in Sanctorum albo recensereatur .

*CAJETANUS Tituli Sancti Augustini
Presbyter Cardinalis Elephantinus .*

BEATISSIME PATER . Inter plurima , quæ de virtutibus BEATI HIERONYMI dicenda forent , id unum dixisse sufficiat vitæ ejus rationem , ac tenorem , ubi primum se Deo devovit , perpetuum fuisse eximiæ caritatis , & veræ humilitatis exemplum . Vocatus a Deo , ut orphanis esset adjutor , incredibile dictu est , quæ , & quanta solus ipse peregit , vel in excitandis , atque augendis orphanotrophiis , vel in alendis pauperibus , vel in sublevandis ægrotis . Illud vero prodigii instar videtur , hominem nobilitate , opibus illustrem , muneribus conspicuum , & castris assuetum , vitam inter humi-

humiles, atque egenos constanter transegisse, ut eorum manus ad laborem, mores ad pietatem informaret, tandemque, venditis omnibus, quæ possidebat, effectus & ipse pauper, stipem pro iis emendicasse. Quos itaque honores olim præsignavit Divus Carolus Borromæus maximum Ecclesiæ ornamentum, dum sacros B. HIERONYMI cineres inviseret, nunc tempus est, ut SANCTITAS VESTRA divina, qua pollet, auctoritate decernat, ejusque sequenda proponat vestigia, cujus glorificationi congruet, & eleemosynas enarrat omnis Ecclesia Sanctorum.

PETRUS HIERONYMUS Tituli Sanctissimæ Trinitatis in monte Pincio Presbyter Cardinalis Guglielmi.

QUÆ autem futura sit merces BEATO HIERONYMO ÆMILIANO, qui, posthabitis omnibus, accessit ad servitum Dei, stetitque in justitia¹; tu probe nosti, BEATISSIME PATER, qui recondita habes in thesauris tuæ potentiae ferta exultationis², & honoris, quibus gloriosi milites coronentur. Novus namque miles, & nova utique gerens bella visus est ÆMILIANUS, cum eductus mirabiliter e mediis hostibus arripuit confestim gladium timoris Domini, & confixit³ concupiscentias suas omnes usque ad internecionem: cum egressus deinde in salutem populorum, confregit peccatores undique in circuitu, & omnis armatura vitiorum dissipata est⁴: cum universorum factus adjutor, & pauperes, & debiles, & orphanos stationibus locavit optimis, atque ad omnem bonitatem, & disciplinam, & scientiam munificentissimis. Fac igitur, BEATISSIME PATER, ut bellatori inclyto sit honos & gloria; & corona BEATUM HIERONYMUM diademate sanctitatis; quoniam justum est, ut incoinquinatorum certaminum virtus in perpetuum coronata triumphet⁵.

NICOLAUS Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Antonellus.

EX arcta teterrimi carceris custodia præfenti B. Mariæ Virginis auxilio HIERONYMUS ÆMILIANUS eductus, ejusdem B. Virginis beneficio, etiam e vinculis seculi liberatus est. Nam in patriam reversus, divinæ gratiæ affulgente lumine, probe intellexit, quod nos docet, ac monet Jacobus Apostolus: *Religio munda, & immaculata apud Deum, & Patrem hæc est, visitare pupillos, ac viduas in tribulatione eorum; & immaculatum se custodire ab hoc seculo*⁶. Abjectis igitur secularibus curis, & mundanis honoribus, & deliciis repudiatis, mentem orationibus, sanctisque meditationibus excolens: corpus vero jejuniis, aliisque poenis in servitum redigens, totum se Dei voluntati exequendæ, & proximorum salutis procurandæ addixit. Præcipue vero miseratus pueros, parentibus, & omni ope destitutos, & mulieres non solum marito, sed pudicitia, & timore Domini viduas, orphanotrophis, & mulierum poenitentium domibus erectis, omnem operam, ac studium eo contulit, ut & puerulos orphanos colligeret, aleret, & in christiana pietate instrueret: mulieres autem perditas a turpi quæstu ad poenitentiam conversas in viam Domini reduceret. Ne igitur tam pie, atque utiliter coepta, & tantus labor pro animarum salute strenue susceptus, & diu fortiter toleratus, cito perirent, Congregationem piorum hominum instituendam curavit, qui post ejus obitum hanc curam, & sollicitudinem erga pauperes orphanos, & miseris mulieres alacriter in se reciperent, & quæ adeo provide, ac sancte ab eo, dirigente Domino, constituta fuerant, diligenter servarent, ac custodirent. Quare cum B. ÆMILIANUS præclarum adeo mundæ & immaculatæ religionis specimen, juxta Apostolicam doctrinam, in se ediderit, nihil aliud superest, BEATISSIME PATER, nisi

ut

¹ Eccl. 2. 1.

² Isaiæ 28. 5.

³ Ex Psal. 118. 120.

⁴ Cant. 4. 4.

⁵ Sap. 4. 2.

⁶ Cap. 1. v. 27.

ut supremo Pontificio decreto inter Sanctos Dei Servos ab omnibus colendus declaretur: quo fideles omnes ejus egregias virtutes, & amorem præcipue erga Deum, & pauperes ferventius imitentur, & ejus Congregationis alumni illustria pietatis exempla, sancteque ab eo pro Dei gloria, & animarum salute gesta studiosius æmulentur.

Fr. LAURENTIUS Basilicæ Sanctorum XII. Apostolorum Presbyter Cardinalis Ganganelli.

QUI educit vinclos in fortitudine similiter eos . . . qui habitant in sepulcris : eduxit de carcere HIERONYMUM, ut qui pro patria pugnare jam noverat, pro Christo certare jam disceret. Eduxit de puteo Josephum, eumque de carcere liberavit, ut ad secundum Ægypti solium proveheret, & parentem illius gentis institueret. Eduxit HIERONYMUM de profunda turri, eumque institutorem regularis coetus effecit, ac postremo virtutibus onustum, ac multis præclarum signis ad solium æternæ Gloriæ provexit. Gaudeat ergo Venetorum Respublica, quod ex suis civibus, hoc seculo CLEMENTEM habeat, qui invicta patientia universam regit Ecclesiam; habeat Gregorium Beatorum albo conscriptum, HIERONYMUM tandem sit jam jam habitura inter Sanctos. Hinc speret se vindicem experturam e Cælo HIERONYMUM, quem pro suis civibus pugnans in terris se habuisse recordatur.

MARCUS ANTONIUS Tituli Sanctæ Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Columna.

BEATISSIME PATER. Caritas benigna est; nempe quum omnibus comis, blanda, suavisque sit, simul est & benefica. Id, quod a BEATO HIERONYMO ÆMILIANO singulariter præstitum suspicient, enimvero quotquot ejus vitæ seriem (ex quo animum ad æterna convertit) continenter occupatum viderint in curandis omnium ubique, tum animi, tum corporis ægritudinibus,

egestatibus explendis, calamitatibusque repellendis. Quam igitur aliis impendit misericordiam, & ipse consecutus a Domino plane meretur, ut publice jam proponatur ad imitandum.

SIMEON Tituli S. Joannis ad Portam Latinam Presbyter Cardinalis Buonaccorsi.

BEATISSIME PATER. Ut BEATO HIERONYMO ÆMILIANO Sanctorum cultum decernat, non tam de Ecclesia Dei optime merita illius hæres Instituti Familia, quam confluentes undique ad Petri solium pupilli mihi videntur & orphani infimis precibus a SANCTITATE VESTRA contendere. BEATI enim VIRI apud Deum suffragationis ope explorata, parentem sibi amantissimum esse redditum, eidemque in Cælo regnanti nihilo se minori curæ, quam viventi fuerint in terris, futuros esse confident. Quorum ergo preces, & gemitus clementissime e Cælo exaudit Deus, iisdem in optima causa simili decet clementia, & bonitate Dei gerentem vices annuere.

JOANNES CAROLUS Tituli Sanctorum Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Boschi major Pœnitentiarius.

BEATISSIME PATER. Miramur sane HIERONYMUM ÆMILIANUM e carceris squalore, in quem illum pro patria pugnans belli fortuna detruferat, ipsa Cælorum Regina duce, evadentem: sed multo magis miramur, quum eum ipsum a tenebricosa vitiorum ambage ad sanctimoniam splendorem, evocatum ope divina conspiciamus; quique paulo ante hostiles acies disjecerat, mox pueros alimentarios undique cogere, & paterno studio fovere; qui bellicis artibus imbutus fuerat ad terrorem, Clericorum Regularium Congregationi exemplar fieri ad pietatem: quæ Deo, quæ humanæ societati, quæ sibi metipsum debuit, præclara virtutum serie jungentem. His rite perpensis, ac prodigiorum suffragio confirmatis, publicum illi Sanctorum cultum a SANCTITATE VESTRA decernendum censeo; ut novum Christianis

M m

stianis

stianis populis, ad caritatem in Deum, proximumque sectandam, addatur incitamentum.

*LUDOVICUS Tituli Sanctæ Anastasiæ
Presbyter Cardinalis Calinus.*

EXimie virtutes, quas in BEATO HIERONYMO ÆMILIANO admirabilem in modum floruisse deprehendimus, singularis scilicet sui abnegatio, caritas erga Deum, proximumque prope incredibilis, ac demum inaudita sollicitudo de orphanorum, ægrotantium, & perditarum mulierum salute omnino postulant, ut supremo SANCTITATIS VESTRÆ oraculo super candelabrum positæ omnibus, qui in Ecclesia Dei sunt, perpetuo elucescant. Æquum igitur erit, BEATISSIME PATER, ut hominem vere Apostolicum militantis Ecclesiæ præsidio, patriæ ornamento, & institutæ ab eo Congregationis solatio Sanctorum fastis rite adscribendum decernas.

*ANTONIUS Tituli Sanctæ Mariæ in
Via Presbyter Cardinalis Columna Brancifortii*

ADmirando sane prodigio, PATER BEATISSIME, Deiparæ Uirginis ipsius manu ab hostium vinculis B. HIERONYMUS ÆMILIANUS liberatus, se totum, & contemplationis studio, & caritatis operibus dedicavit; quare illud brevi factum est, ut HIERONYMUS pauperum adjutor, & orphanorum pater publice nominaretur. Hinc Somaschæ Congregationis jecit initia; quo quidem in opere divinæ caritatis impulsu agere, & pati fortia pro Dei gloria, peccatorum conversione, animarumque salute perpetuus HIERONYMI labor fuit. Quæ omnia cum Sacra Rituum Congregatio rixide discussa probaverit, & pretiosam in conspectu Domini ÆMILIANI fuisse mortem agnoverit, tuto a SANCTITATE VESTRA ad sollemnem ejusdem Canonizationem procedi posse censeo.

PETRUS Tituli Sanctæ Mariæ Transiberim Presbyter Cardinalis Pamphilius

NEc aliter censeo, aut minora præstolor, abs te, BEATISSIME PATER, pro

B. HIERONYMO ÆMILIANO: cujus quidem secularis vita quantum christianæ videbatur expers perfectionis, adeo in severiorem formam Dei beneficio commutata visa est omnem sanctitatis apicem attigisse. Tanta scilicet in eo fuit humilitas, ut viliora quæque, ac naturam fugientia non dedignatus officia, sui prorsus oblitus appareret. Tanta in eo caritas, ut nisi omnes Christo lucrifaceret, & parvulos, & magnos, & auxilio destitutos, & in periculis positos, sibi quodammodo deesse existimaret. Loquuntur factis quid vellet HIERONYMI spiritus, institutæ ab eo virorum Congregationes, orphanorum domus, poenitentium mulierum claustra: & si quid HIERONYMI zelo, laboribus, virtutibus comprobandis, celebrandisque breviter est addendum, loquuntur prodigia e Cælo sursum; quæque deorsum operatus est HIERONYMUS in terris, acceptissimum Deo fuisse deprædicant: Quare BEATUM HIERONYMUM ÆMILIANUM per te demum, BEATISSIME PATER, Sanctum dici, & supplex, & totus precor.

URBANUS Tituli Sancti Callisti Presbyter Cardinalis Paracciani

BEATISSIME PATER. Præclarissimo ex improvise abdicato magistratu, fluxarumque rerum blandimentis, & honoribus misso nuntio, B. HIERONYMUS ÆMILIANUS sicut electus Dei induit viscera misericorditæ, unaque impellente in proximos caritate, quæ certe ex incenso in Deum amore proficiscebatur, mirum, quot adversa tulerit, quot alacer susceperit itinera, atque incommoda in egentibus, ac præsertim orphanis hinc inde colligendis, eisque non modo terrestri cibo, ac vestitu, sed maxime spiritualibus auxiliis, & opportuna adhortatione reficiendis. Magno ipse spiritu afflictissimæ patriæ, ac Italiæ pene universæ videns ultima, consolatus est lugentes in Syon; liberavit pauperem vociferantem, & pupillum, cui non erat adjutor. Quamobrem heroicarum virtutum ex veteri more, institutoque jam peracto discrimine, B. HIERONYMUM Sanctorum fastis judicio SANCTITATIS VESTRÆ

COO-

cooptandum arbitror, ut sicut olim illius ossa veneratus est vir sanctissimus Carolus Borromæus, ita nunc sollemni cultu Ecclesia univèrsa eundem prosequatur.

*PHILIPPUS MARIA Tituli Sancti Chry-
sogoni Presbyter Cardinalis Pirellius.*

EN, PATER BEATISSIME, civem tuum nobilissimum, & inter publico ritu nunc consecrandos, religiosæ familiæ conditorem alterum BEATUM HIERONYMUM ÆMILIANUM, qui ubi primum ab ipsa adjutrice omnium Beata Virgine e squallore carceris in libertatem eductus, ad meliora conversus est, nihil cogitavit unquam, nihil egit, perficit nihil, nisi ut intelligeret super egenum, & pauperem, & esset orphano adjutor.

Merentur sane opera viri religiosissimi, ut is tandem Sanctorum nomen obtineat. Neque inopportuna profecto erit calamitosissima tempestate, qua per totam ferme Italiam pauperum in via clamantium accrevit numerus, novum hoc parare e Cælo afflictis rebus præsidium; illiusque ad colendum, & imitandum proponere exempla virtutis, quæ hominum societati utilissima, si ad Deum, unde profecta est, convertatur, sola totam legem implevit.

*ALEXANDER Sanctæ Mariæ in Via lata
Diaconus Cardinalis Albanus.*

BEATISSIME PATER. Etsi plurima; eaque egregia sint christianæ perfectionis argumenta, quæ B. HIERONYMI ÆMILIANI memoriam in benedictione semper futuram pollicentur, singulare tamen in eo fuit, ac maximum, quod infirmis infirmus, pauperibus pauper, servus servus, omnia omnibus factus est, ut orphanos præsertim, & pauperes lucrifaceret tum animæ, tum corporis necessitatibus. Tanta igitur caritas virtutum omnium radix, ac fundamentum, & quam miraculis splendidiorem effecit Deus, jure a te exoptulat, BEATISSIME PATER, ut eum sollemni ritu in Sanctorum numerum referas.

*NERIUS Sancti Eustachii Diaconus
Cardinalis Corsinus.*

MIRIFICE, BEATISSIME PATER, in BEATO HIERONYMO ÆMILIANO verum ostenditur Prophetæ Regis oraculum: *Beatus qui intelligit super egenum, & pauperem.* Quade re cum rite dijudicatum sit, cæteras quoque christianas virtutes fuisse in illo plane heroicas, & sanctitatis ejus famam pluribus etiam miraculis confirmatam, & auctam; quos Sanctis suis tribuit Ecclesia sollemnes honores BEATO HIERONYMO ÆMILIANO jure optimo merito deberi videntur.

*DOMINICUS Sanctæ Mariæ ad Martyres
Diaconus Cardinalis Ursinus.*

BEATISSIME PATER. Victus ab hostibus B. HIERONYMUS ÆMILIANUS de seipso mirabiliter triumphavit: postquam etenim arctissimis vinculis, quibus in squalido carcere Maximiliani Imperatoris jussu detinebatur, Deiparæ Virginis præsentia, & ope liberatus est, eaque socia manu ductus per medios hostes, Tarvisum pervenit, novus Ecclesiæ miles eo totus intendit, ut Divino Filio pœnitentia, christianarum virtutum exercitio, & præcipue caritate placeret, posthabitisque honoribus, quos ei Veneti Patres decreverant, pauperum adjutor, & orphanorum pater evasit, nullis parcens laboribus, sumptibus, curis, & vigiliis, ut illos, puerosque, & mulieres quoque perditas in sanctam vivendi rationem revocaret: quamplura hospitalia, & orphanotrophia, necnon Congregationem de Somscha in id fundavit: miraculis vivens, & post mortem claruit: reliquum hinc unice est, ut infallibili tuo judicio in Sanctorum album cooptetur.

*FLAVIUS Sanctæ Mariæ in Porticu
Diaconus Cardinalis Chisus.*

BEATISSIME PATER. Quod Jesus Christus paternum nobis affectum significaturus, his verbis pollicitus est: *non relinquam vos orphanos: veniam ad vos*¹, etsi accuratissime

M m 2

fime

¹ Joan. 14. 18.

sime per se ille compleat, continuo fidelium suorum, Ecclesiæque suæ patrocínio, regimine, donorumque spiritualium communicatione, complevisse tamen apto quodam modo mihi præterea videtur, per BEATUM HIERONYMUM ÆMILIANUM, qui orphanorum ministerio, æternæque potissimum illorum salutis procurandæ se totum, suosque alumnos ita dicavit, devovitque, ut jure, ac merito de eo pronunciatum videatur, *orphano tu eris adjutor*¹, cui tam eximie caritatis officio quum maximus etiam accesserit cæterarum christianarum virtutum cumulus, BEATI HIERONYMI merita insignibus comprobata miraculis eo dignitatis pervenerunt, atque amplitudinis, ut eum inter cælestis Jerusalem cives sollempni SANCTITATIS TUÆ sententia adscribendum esse censerem.

*ALYSIUS Sanctæ Agathæ Gothorum
Diaconus Cardinalis Torrigiani.*

DIVINO consilio factum esse arbitror, BEATISSIME PATER, ut concivis quoque tuus BEATUS HIERONYMUS ÆMILIANUS inter sanctiores viros emineat, qui a te supremos expectant honores. Venetiis ortus ex gente patritia, ab hostibus captus, & in foedissimum carcerem conjectus, cum ad nomen Deiparæ Virginis, solutis repente vinculis, atque aperto carcere, mortis periculum evaserit, statim induit novum hominem, & toga deposita, & dignitatibus abdicatis, solum Christum sequi decrevit. Eximia flagrans caritate & in pauperes, & in proximum, plurimis sociis in partem sollicitudinis suo exemplo coactis, in oppido Somaschæ religiose Familiæ fundamenta jecit, quæ Apostolicæ Sedis auctoritate confirmata, magnum deinceps incrementum sortita est. Probatis deinde Beati Fundatoris heroicis virtutibus, additisque miraculis, quæ in gratiam Servi sui operatus est Deus, reliquum est, BEATISSIME PATER, ut SANCTITAS TUA BEATUM HIERONYMUM ÆMILIANUM in albo Sanctorum adscribi jubeat.

*JOANNES CONSTANTIUS Sancti
Cæsarei Diaconus Cardinalis Carac-
ciolo de Santo Bono.*

DIVINO sane consilio contigisse videtur, BEATISSIME PATER, ut pro patriæ militiæ nomen daret BEATUS HIERONYMUS ÆMILIANUS; cum enim strenue pugnasset, eique fors adversa cecidisset, ac ab hoste in carcerem fuisset detrusus, tamquam alter Petrus, opitulante Deipara, solutis vinculis, recluso carcere, custodibusque quasi dormientibus aufugiens, pompis, armisque seculi nuncium mittit, militiæque spiritali se totum præbet, & clypeo fidei, spei, caritatis, omniumque cæterarum virtutum ense munitus, implacabile sibi, inferisque spiritibus bellum indicit; & ut securiori, perpetuoque frueretur triumpho, sibi socios adscribit, quibus etiam nunc Ecclesia militans gratulatur; fundatisque in regionibus plurimis, quæ filiis parentibus orbatis, & mulieribus pœnitentibus inservirent, domiciliis, eximia eisdem patientiæ, prudentiæ, caritatisque exempla relinquens, insidias principis tenebrarum disperdit, speratasque prædas eripiens, dæmonis superbiam, livoremque subjugat, atque prosternat. Postulat itaque militans Ecclesia a SANCTITATE VESTRA, ut tantus hic miles, quem supernis nunc frui honoribus miracula a te approbata declarant, in terris etiam Sanctorum sermo coronetur.

*NICOLAUS Sancti Georgii ad Velum
Aureum Diaconus Cardinalis
Perrelli.*

HIERONYMI ÆMILIANI notiora sunt merita, quam ut hic exponenda videantur. Miles olim strenuus magis quam felix, adverso belli casu compulsus ad Deum, humanas opes, atque insignia avita contempsit, seque deinceps totum dirigendis in viam salutis proximis; præcipue vero orphanis colligendis, nutriendis, & in Dei timore educandis addixit, sodalibus in id ad

¹ *Psal. 9. 34.*

adscitis, & pia Congregatione instituta. Prima illi tamen curarum fuit ad evangelicam perfectionem conniti, quod oratione assidua, solitudinæ, silentio, & mira corporis, animique afflictatione ad extremum usque spiritum præstitit, Deum unice sibi propitiare, ac mereri studens. Deo proinde carus, ab eoque miraculis ante, & post mortem illustratus, nihil jam expectat, nisi quem promeruit honorem Sanctorum, qui plane videtur homini ita merito conferendus.

*ANDREAS Sancti Angeli in Foro piscium
Diaconus Cardinalis Corsinus.*

SECULARIS militiæ castra ingressus **HIERONYMUS ÆMILIANUS** statim ac super se Domini miserentis manum sensit, abjectis armis, uni Deo sub Crucis vexillo se totum devovit. Severioris itaque poenitentiae operibus, officiisque pietatis intentus, neglectam orphanorum curam in se suscepit, eique propagandæ, Ordinem instituit, in quo flagrantissimæ illius caritatis exempla permanent. Dignum propterea existimo, **BEATISSIME PATER**, ut tanti viri nomen virtutum, ac miraculorum famæ illustre in Sanctorum catalogo describi jubeas, ut in eo, veluti quamdam veræ caritatis imaginem intueamur, & imitemur.

*ANDREAS Sanctorum Viti, & Modesti
Diaconus Cardinalis Nigronus.*

BEATISSIME PATER. **BEATUS ÆMILIANUS** divino tractus amore, potestate, & honoribus rejectis, contemptisque divitiis, & carnis illecebris abdicatis, totum se Deo dicavit: omni virtutum genere excelluit: fortis in fide: in patientia benignus: in caritate fervidus; & mirum, quam opera utriusque misericordiæ exercuerit, consilia petentibus dando, afflictos, moerentesque solando, mortuos huc illuc conquirendo, suisque humeris ad sepeliendum asportando, pauperes, puerosque derelictos hospitio excipiendo, quos alebat, curabat, custodiebat, rudimenta fidei edocebat, factusque orphanorum pater, eos in familias

distribuens, domus, quibus reciperentur, improbo labore per loca erexit, & ut pietate proficerent, regulas summa prudentia instituit; quem propterea, **BEATISSIME PATER**, urgentibus signis, atque miraculis, inter Cælitæ reponendum fore arbitror.

*ÆNEAS STLVIVS Sancti Adriani
Diaconus Cardinalis Piccolomineus.*

POSTULAT, **BEATISSIME PATER**, abs te Christiana Respublica, postulat Clericorum insignis Ordo, qui nobilissimo, atque sanctissimo Institutore gloriatur, postulat inclyta patria tua, quæ pacis, & belli artibus clara, quæ religionis, & fidei non minus, quam libertatis integra gloria se jactans, tot viros pietate insignes, & sanctitate ad populorum exemplum, ad religionis præsidium Italiæ peperit, ut novum Ecclesiæ decus adjungas in præclarissimo civitate tuo **BEATO HIERONYMO ÆMILIANO**. Is enim patritia gente prognatus, ut erat, & boni civis, & liberaliter educati, summo in periculo, & justo in bello prope necessarium officium, postquam pro patria, pro libertate summa cum laude pugnavit, pristinis armis abjectis, ad bellum se comparavit longe nobiliter, & nomen dedit novæ militiæ, quæ duceret ad triumphos, ad gloriam non perituram, non fluxam, cujus in partem nec milites, nec fortuna venirent, verum quam ipse cum fructus faceret poenitentiae dignissimos totam sibi deberet. Hinc patrimonio pauperibus distributo, omnibus omnia factus, se pueris, se messoribus, se mendicis, se infimæ plebis hominibus pestilentia correptis consolatorem, tutorem, & medicum, & magistrum exhibuit, & devovere se totum, & animam ipse ponere suam pro animarum salute non recusavit, & ad ultimum usque spiritum in laboribus, in vigiliis, in agris, in civitatibus vitam semper utiliter erga proximum, semper duriter in seipsum, semper sancte peractam sanctiori morte conclusit.

Quare, **BEATISSIME PATER**, id reliquum unum est, ut pro divina sapientia tua **BEATISSIME PATER**

TUM

tum virum Sanctorum factis adnumeres, & patriæ votis, & Christianorum Reipublicæ, & ÆMILIANI discipulis tam præclare merentibus decreto tuo satisfacias.

*SAVERIUS Sanctæ Mariæ de Scala
Diaconus Cardinalis Canale.*

Non absque divinæ Sapientiæ consilio factum arbitror, SANCTISSIME PATER, ut ad nostra usque tempora hæc BEATI HIERONYMI ÆMILIANI in Sanctorum catalogum recensio protraheretur: decere namque videbatur, ut Venetiarum Reipublicæ olim patritius, modo singulare decus ÆMILIANUS, Sanctorum corona ab eo potissimum Romano Pontifice redimeretur, qui de patritio pariter Veneto sanguine natus, suarum splendore virtutum ad Petri Cathedram esset eVectus. Ut autem id facias, PATER BEATISSIME, suo veluti jure postulat ipsa ÆMILIANI sanctitas eximia. Postulat mundi contemptus, in quo fuit vere ÆMILIANUS admirabilis: prodigiose namque a Sanctissima Dei Genitrice Maria de tetro carcere, deque hostium manibus eductus; continuo, ut meliorem capefferet, seculi militiam dimisit; splendorum sibi a Republica oblatos honores recusavit: grande patrimonium divenditum in egenos distribuit omne, & stipem sibi, & victum mendicare non erubescens, ad evangelicam deinceps perpetuo anhelavit perfectionem. Postulat in Deum, & proximum ÆMILIANI caritas cellissima: divinum quippe Magistri sui Jesu exemplum imitatus, qui, cum benefactis universam implevisset Judæam, clamabat: *Sinite parvulos venire ad me*¹: Venetam, & Mediolanensem ditionem itineribus, prædicationibus, exemplis, & prodigiis sanctificavit totam; sed in colligendis, alendis, fovendisque pueris, præcipue orphanis, & derelictis, suas quodammodo vires contrivit omnes, orphanotrophia excitavit multa, multa ut excitarentur procuravit: præfuit cunctis, cuncta fovit, & aluit, fidelium liberalitate præbente opem;

& aliquando, si necessaria deessent; Deo ad ejus preces patrante miracula; atque ut tantum caritatis opus perennaret, Clericorum Regularium Somaschæ Congregationem instituit, quæ operosa in ejus labores introiret. Postulat denique ÆMILIANI mors in Dei, & hominum conspectu pretiosissima, quam grassante lue, cum famularetur infirmis, & mortuorum corpora in humeris suis portaret ad sepulcrum, ex morbo contracto patientissime obivit, ut qui non sibi, non mundo, non carni, non sanguini, sed Deo vixit, & proximo, pro Dei gloria, & proximi salute etiam moreretur. Perge igitur, BEATISSIME PATER, & tua suprema sententia BEATUM HIERONYMUM ÆMILIANUM Sanctorum albo adscribe; lætabitur certe Catholicus orbis: sed geminata lætitia Veneta exultabit Respublica, cum viderit ab altero Patritio suo in Cathedra Petri sedente alterum Patritium suum gloria Sanctorum coronatum in terris.

*BENEDICTUS Sanctorum Cosmæ,
& Damiani Diaconus Cardinalis Veterani.*

Si emendationis vitæ exordia, & prima a HIERONYMO ÆMILIANO in perfectionis studio jacta vestigia, si sequentem cursum, si demum adeptam in extremo agone palmam intueor, novum ingeniosa caritas quodammodo exhibet martyrem, quem non segnior intus adussit flamma, quam quæ alios foris incendit. Mutante hominem dextera Excelsi, deserit ille stipendia, quibus misere antea mundo meruerat, & inspirato cælitus transfugio, nova castra Christi miles ingreditur, ut aberranti, & afflictæ egenorum cohorti, fame, frigore, nuditate enectæ, morbo, & illuvie, foede, & in ultimum conjectæ discrimen dux esset, & pater. Ense deposito, & baltheo, vir e domo patricia, in qua sublimes hauserat spiritus, Deum non quærit in terra suaviter viventium, sed voluntarie pauper, & novis armis a pœnitentia mutuatis, cuncta suis detrahit, omnia pusilli gregis tribuit

com-

¹ *Marci cap. 10. v. 14.*

commodis, & procedit ad nova bella pacificus. Non hic locus repetendi jam in actis expressam, adeo sibi duram, aliis vero utilem, ærumnosæ vitæ institutionem, ut uni HIERONYMO dictum a Jeremia videatur: dedit siceram moerentibus, & vinum iis, qui amaro erant animo, ut biberent, obliviscerentur egestatis suæ, & doloris sui non recordarentur: pari contendit labore, & officio, ut morbis animi mederetur, redirent prævaricatores ad cor, errores agnoscerent, dividens illis caritatem suam, & lacrymas suas; cum enim temporali ope famularetur naturæ, spirituali famulatus est gratiæ. Non intermissa hæc studia caritatis, & extremum usque ad spiritum constanti perseverantia exantlati labores, tanti apud me sunt, ut HIERONYMO communem modum operandi justorum prætergresso, majores, qui in terra dari possunt honores, discernendi a SANCTITATE VESTRA videantur.

*DOMINICUS Jordanus Patriarcha
Antiochenus Assists.*

EN & alter, BEATISSIME PATER, Venerabilis Dei Servus, qui foetu novæ prolis Ecclesiam Dei amplificavit, ac eximiis virtutum exemplis quammaxime ornavit. HIERONYMUM ÆMILIANUM dico, Congregationis Somaſchæ saluberrimi scilicet instituti pro colligendis orphanis, iisque ad pietatem, & litteras informandis Fundatorem. Ut eum Sanctorum numero adscribas, non modo eadem Somaſchensis Familia, verumetiam alii religiosi Ordines, imo & Principes, ac Reges humillimis a te precibus expostulant. Cum autem illum Omnipotens Deus & heroicæ sanctitatis merito, ac signorum rite expensis prodigiis illustraverit, dignum existimo, ut suprema tua auctoritate hujusmodi pia vota exaudias, ac tandem per te nihil ÆMILIANO desit ad gloriam, cui nihil certe defuit ad virtutem.

*GEORGIUS de Lascaris Patriarcha
Jerolimitanus Assists.*

SI ipsa veritas dicit, ac docet, a duobus caritatis in Deum, & proximi præ-

ptis totam dependere legem ac Prophetas, perfectissimum fuisse in ejus plenissima observatione BEATUM HIRONYMUM ÆMILIANUM Clericorum Regularium Congregationis Somaſchæ Fundatorem, nos procul dubio fateri debemus, siquidem ab ipso suæ miraculosæ conversionis exordio ad ultimum suæ vitæ halitum heroicæ utriusque caritatis uberrima non destitit præbere documenta prodigiis in vita, & post mortem referata. Cum autem caritas sit vinculum perfectionis, perfectique viri in caritate, in vita, & post mortem Deo conjuncti, gaudeant illa beata Dei visione, quæ Sanctis parata est ab origine mundi, nihil impedit, BEATISSIME PATER, quin BEATUS HIERONYMUS ÆMILIANUS inter Sanctos ab Ecclesia universa venerandos, ab Apostolica tua auctoritate connumeretur.

FRANCISCUS Garafa Trajectus Archiepiscopus Patrarum Assists.

BEATISSIME PATER. Acta Canonizationis BEATI HIERONYMI ÆMILIANI probant heroicæ illius virtutes, gesta post obitum miracula certum exhibent testimonium, quod debitum in Cœlis præmium assequi promeruit; nil igitur reliquum esse censeo, BEATISSIME PATER, quam quod glorificetur & in terris, atque in Sanctorum catalogo referatur.

*JOANNES Lercarius Archiepiscopus
Hadrianopolitanus Assists.*

CArceris, & seculi vinculis B. Mariæ Virginis ope simul una solutus B. HIERONYMUS ÆMILIANUS statim ad pietatis, & misericordiæ opera se convertit. Miseros orphanos undequaque colligere, nudos vestire, esurientes alere, infirmos curare, ac scientiam Sanctorum edocere nunquam destitit. Consumptis in pupillorum alimonia suis omnibus facultatibus, ac pauper effectus, spem omnem suam in Deo, qui dat escam esurientibus, posuit, ejusque providentiæ adjutus, Venetiis, Brixia, Bergomi, Papiæ orphanotrophia constituit. Caritate tandem quæ nunquam excidit incensus, dum pestilentia extinctos suis humeris sepulturæ defert,

fert, lumen contraxit, qua mortuus audire meruit a Domino: veni benedicte Patris mei, posside paratum tibi regnum, esurivi enim & dedisti mihi manducare, sitivi & dedisti mihi bibere. Reliquum est, BEATISSIME PATER, ut in medio Ecclesie aperiatis os tuum, & videat oculus noster magna honoris illius, quem Deus nomine æterno hæreditavit.

D. INNOCENTIUS Gorgoni Archiepiscopus Emissenus, olim Episcopus Pinnen., & Hadrien. Assistens.

Tibi derelictus est pauper, orphano tu eris adjutor; tanquam sibi dicta excepit BEATUS HIERONYMUS ÆMILIANUS: quapropter piissimo operi, orphanis, pupillis, & pauperibus subveniendi, & opitulandi se, suosque omnino devovit. Nec majorum imagines, opes, promeriti honores a proposito removerunt, & a coepto cursu usquam revocarunt. Superna namque illa lux, quæ refulsit in habitaculo carceris, invocataque adstans Virgo, ut mente concepit, sic corde altius infixit. Elegit abjectus esse in domo Dei sui, ut mercedem illam reciperet, quam justus Dominus suis electis concedit, ut solium gloriæ teneant. Probatus itaque ad plenam Canonizationem, censeo SANCTITATIS TUÆ oraculo, BEATISSIME PATER, in Sanctorum numerum referri posse.

Fr. JOANNES BAPTISTA Colombini Archiepiscopus Beneventanus Assistens.

BEATUS HIERONYMUS ÆMILIANUS Clericorum Regularium Congregationis Somaſchæ Fundator, magnus plane secundum nomen gentis suæ, & maximus in salutem electorum Dei¹, quam gloriam adeptus sit in tollendo manus suas ad Dominum, dum circumdarent eum undique hostes², & quam præclara deinde, ac mirabilia operatus sit ubi venit in eum spiritus sapientiæ, quem invocavit, nemo te melius novit, BEATISSIME PATER, qui prope manibus con-

tractasti, atque oculis vidisti quæ fecit HIERONYMUS magna, sive abscondendo se primum, seque se omnium peripsa constituendo; sive manus extendendo in Congregationem pauperum, atque amplas orphanorum domos erigendo; sive periclitantes alios, vitiisque deditos protrahendo in viam salutis, & justitiæ, proximos denique omnes curando cum omni caritate, & scientia, per omnem laborem, & ærumnam in sollicitudine, & patientia multa. Quorum sane operum merces, quoniam copiosa apud Deum fuisse miraculorum voce depromitur, immortalis quoque apud homines faciendæ memoriæ justum puto, BEATISSIME PATER, & ut a Sede magnitudinis tuæ accipiat BEATUS HIERONYMUS coronam, & gloriam, amictum videlicet sanctitatis in consummationem virtutis³.

SCIPIO Burgbesus Archiepiscopus Theodosiæ Assistens.

BEATUM HIERONYMUM ÆMILIANUM nobilitate generis licet conspicuum, at moribus depravatum, video divina bonitate eductum ab illecebris mundi, & a diaboli vinculis solutum a Deo; qui de excelsis ulterius misit ignem caritatis in ossibus ejus⁴, & ita servum suum erudit, ut deinde magister esset, & moderator virtutum in ejus Ecclesia, instituta præsertim in caritatis visceribus nova Somaſchorum Familia. Hinc merito, PATER BEATISSIME, sollempnibus Sanctorum factis adscribendum illum censeo.

IGNATIUS Reali Archiepiscopus Athenarum Assistens.

BEATISSIME PATER. QUÆ a BEATO HIERONYMO ÆMILIANO, dum vitam perageret, gesta ita singularia sunt, ac vere heroica, ut in ipsam divitias suas Dei caritatem effudisse mirari debeamus. Vir enim sanguinis genere illustris, in mundo ipso conversatus, divino igne succensus, factus fuit spectaculum mundo, Angelis, & hominibus,

¹ Ecclesiastic. 46. 1. 2.
² Ibid. 3. 12.

³ Ecclesiastic. 50. 11. 12.
⁴ Jerem. 3. c. 1. v. 13.

nibus, quibus, ut omnes Christo lucrifaceret, misericorditer se præstitit; ac præcipue pupil-
lis, orphanisque, queis verbo, & exemplo, nul-
li parcens labori, mirabiliter prospexit. Quæ
omnia, BEATISSIME PATER, tanta sunt, ut ejus
jam rite probatis in gradu heroico virtutibus,
& patris ipso a Deo intercedente miraculis,
merito SANCTITAS VESTRA BEATO HIERO-
NYMO modo publicos, sollemnesque honores
decernat, & inter Sanctos adscribat.

*NICOLAUS SAVERIUS Sancta Maria
Episcopus Cyrenensis Assisens.*

BEATISSIME PATER. Præ cæteris, iisque
heroicis virtutibus, quibus BEATUS HIE-
RONYMUS ÆMILIANUS Clericorum Regulari-
um Congregationis Somaſchæ Fundator, quasi
sol effulſit in Ecclesia Dei, sublimis emicat ca-
ritas, qua Dominum Deum suum ex toto corde
dilexit, & proximum amavit sicut seipsum.
Despectis enim majorum imaginibus, totus spi-
rituali, ac corporali proximorum solamini
mancipatus, pauperum adjutor, & orphano-
rum pater, in extrema annonæ caritate, & di-
ris contagiis pro aliorum sustentatione bona
cuncta erogavit, corpus assiduis obruit labori-
bus, omnes, quos potuit, verbo, & exemplo ad
salutis tramites revocavit. Innumera caritatis
christianæ monumenta reliquit, quæ inter haud
postremum sibi vindicat locum illustri ab eo
erecta Congregatio, quæ in animarum salu-
tem, & fidelium institutionem totis viribus in-
cumbit. Hujus BEATI VIRI sanctitatem, quam
Deus pluribus in vita, & post mortem illustra-
vit miraculis, quam S. Carolus Borromæus ob
suavem odorem ex ejus ossibus manantem, per-
cepit, eisque thuris honorem tribuit, & vene-
ratus est, posse etiam SANCTITATEM VESTRAM
Apostolico Canonizationis sollemni ritu decla-
rare, & Ecclesiæ universæ ad exemplum, &
præsidium proponere, æquissimum censeo.

*FRANCISCUS MARIA Piccolomineus
Episcopus Pientinus Assisens.*

BEATUM HIERONYMUM ÆMILIANUM cum
fama perfectæ sanctitatis obiisse ex eo
aperte coniiicitur, quod Sanctus Carolus Bor-
romæus Somaſchæ illius ossa, quæ suavem

effundere odorem percepit, veneratus sit,
eisque thus adoleverit. Ac profecto B. HIE-
RONYMUS postquam a Beatissima Dei Geni-
trice Maria miro plane modo liberatus est
e squalido carcere, in quem, victus in bello
a Cæsaris exercitu, detrusus fuerat, ad cur-
rendam Domini mandatorum viam, ut gi-
gas exultavit. Uno ore summis efferebatur
laudibus, præcipue ob misericordiam, effu-
samque liberalitatem in pauperes; & ob
opium, impensumque adhibitum studium in in-
stituenda Congregatione Somaſcha pro suble-
vandis orphanis, pauperibus, iisque in lege Do-
mini erudiendis. His igitur, & pluribus mira-
culis, quæ Deo auctore fuit operatus, perpen-
sis, in ea sum opinione, PATER BEATISSIME, ut
a SANCTITATE VESTRA BEATUS HIERONYMUS
sit Sanctorum factis jure adscribendus.

*PHILIPPUS Mornati Episcopus Sutrinus,
& Nepeſinus Assisens.*

BEATISSIME PATER. Sollemni Canoniza-
tioni B. JOSEPHI CALASANTII Fundatoris
Ordinis Clericorum Regularium Scholarum
piarum jure mihi conjungenda videtur al-
tera BEATI HIERONYMI ÆMILIANI Funda-
toris Ordinis, seu Congregationis Clericorum
Regularium de Somaſcha nuncupatæ, utpo-
tequi ambo eundem caritatis ignem, quem
Dominus venit mittere in terram heroica-
rum virtutum exercitio in proximorum uti-
litate accendentes, hominum corda ab
infantia, primaque adolescentia a malo aver-
tere, & ad bonum inclinare conati sunt.
Alter siquidem pauperum miserator, pue-
rorum educationem, institutionemque susci-
piens, suisque præcipiens; alter orphano-
rum adjutor ipsorum curam exercens, eos
in fide, & doctrina instruere, & in opere
efficaces reddere constituit; sibi que idcirco
gloriam in Cælo, ac Sanctorum honorem in
terris mox exhibendum uterque comparavit.

*PETRUS PAULUS Tosius Episcopus Fe-
rentinus Assisens.*

INter omnes virtutes, quæ animum BEA-
TI HIERONYMI ÆMILIANI cumulatiſſime
ornarunt, ea præ cæteris emicat, quod ipse
Bea-

Beatissimæ Mariæ Matris Dei præsidio a vinculis, & squallore tetri carceris, cui fuerat mancipatus, mirabiliter ereptus, & libertati restitutus, æternorum amore vale dicens seculo, totum se dedit Deo, & proximorum saluti, factus puerorum pauperum, & orphanorum pater amantissimus, infirmorum curator egregius, & perditorum hominum, ut in viam redirent justitiæ, venator industrius. Spiritum, quem ipse ex Deo hausit, in pueris præsertim, & orphanis moribus, & litteris rite instituendis, in Dei gloriam, & proximorum salutem perenniter mansurum, suis filiis ex Instituto a se fundato reliquit. Eximiam vero illius sanctitatem ubique terrarum celebrem, vivente eo adhuc, & vita functo, plura mirabilia meritis ejus a Deo facta testantur. Nil itaque obstat, BEATISSIME PATER, quin ei irrefragabili tuo judicio, & auctoritate supremi inter Sanctos concedantur honores.

*Fr. NICOLAUS ANGELUS MARIA
Landini Episcopus Porphyriensis
Assistens.*

BEATISSIME PATER. Quis unquam putaret hominem nobilissimum, vanitati addictum, militaris gloriæ percupidum, ætate juvenem adversæ fortis imperio in vinculis constrictum, squallore carceris pene contritum, vix nuncupato voto, ita Deo carum evasisse, ut momento temporis miris statim portentis clarescere cœperit? Hic ille fuit HIERONYMUS ÆMILIANUS duplici Dei Matris apparitione donatus, & ab illa vinculis, & carcere solutus, & patrio solo restitutus; qui illico virtutum omnium splendore, Deique amore, & proximi, pauperum præsertim, & orphanorum insigni caritate claruit, & efferbuit: ac tandem pretiosa morte ad Superos evocatus, quamplurimis consequutis miraculis longe etiam clarior effectus est. Quis hæc de ÆMILIANO audiens, statim cum Apostolo altitudinem sapientiæ Dei, & illius judicia non admiratur humanis omnino mentibus incomprehensibilia? Dei ergo voluntati te, BEATISSIME PATER, obsequi arbitror, si virum,

hunc omni ex parte clarissimum inter Sanctos jubeas adnumerari.

*NICOLAUS Gagliardi Episcopus
Alatri Assistens.*

BEATISSIME PATER. Nemo melius, aut perfectius B. HIERONYMO ÆMILIANO implevit illud, quod est in Psalmis. *Tibi derelictus est pauper, orphano tu eris adjutor:* homo enim Venetiis nobili genere natus, ampla plurimum, ac ridente fortuna, sprete mundi illecebris, ac vanitatibus, ita totum se Deo dedit, ac pauperibus mancipavit, ut pauperum, & orphanorum parens & dictus fuerit, & extiterit.

Quanta porro enim animi virtus ad tam grave, ac tam difficile munus sancte, salubriterque obeundum requiratur, BEATISSIME PATER, nemo est, qui non videat, potissimum cum tota virtutis, ac sanctitatis gloria in eo sita esse videatur, ut quis abneget semetipsum. Quare cum hæc omnia super hominum fidem mirifice impleverit B. HIERONYMUS, æquum omnino est, ut summis Ecclesiæ honoribus decoretur is, qui corona aurea a Christo Domino in Cælis jam donatus est.

*CLEMENS MARIA Bardini Episcopus
Aquipendii Assistens*

Terrenis militaribus stipendiis utcumque vacasset HIERONYMUS ÆMILIANUS, divino tamen lumine percussus, totusque mutatus a militari illo HIERONYMO, Paulo simillimus, in novo militantis Ecclesiæ agro, diu, multumque pro bono certamine dimicatus est, novoque Somaschæ Congregationis agmine militantem ipsam Ecclesiam communivit. Theologalibus immo, & Cardinalibus universis virtutibus heroico gradu præfulsit, æstuanti præsertim caritate in Deum, pauperes, orphanosque, quorum adjutor optimus, pater amantissimus. Nov erunt Venetiæ, vicinioreque insulæ Duranum, Majorbium; noverunt Verona, Brixia, Bergomum, Comum, Mediolanum, Pavia, aliæque civitates, quæ vel pestifera lue, vel fame turbata, maximam HIERONYMI caritatem expertæ sunt, ejusque merita continuo celebrant, nomen invocant, auxi-

auxilium implorant. BEATI ergo VIRI sanctitas, quæ miraculorum testimonio pluries comprobata est, jure postulat, PATER BEATISSIME, ut ad militantis Ecclesiæ præsidium, & triumphantis ornamentum, ad Ecclesiasticorum exemplum, ad fidelium ædificationem, & utilitatem, inter Sanctos eum quoque a SANCTITATE VESTRA adnumerandum, meo suffragio decernam.

STEPHANUS EVODIUS Affemanus
Archiepiscopus Apameæ.

DUM mente recoilo, BEATISSIME PATER, B. HIERONYMUM ÆMILIANUM sua omnia, seque totum tam sollemni religione dicasse pauperibus, & orphanis adjuvandis, eorumque præsertim moribus informandis ad pietatem; in ea semper confirmor sententia, eximiam illius fuisse sanctitatem, ac singularem virtutem. *Qui enim diligit proximum, docente Paulo 1, legem implevit: dilectio proximi malum non operatur: plenitudo legis dilectio est.* Permanit sane Beatus Dei Servus in lege Domini, non auditor obliviosus factus, sed factor operis 2; eamque ob rem quum beatus in facto suo jam sit 3, reliquum est, BEATISSIME PATER, ut insignem tanti viri sanctitatem, tot miraculis comprobata, sollemni fidelium veneratione jubeas celebrari.

ՅԵՆՈՒՌՈՍ Մեարոյ Վեհաճեայ Արապեան
Առք Լպլիակնս Լանքբոնի և Տարսոնի
Արևիկեցւոյ Արտանայնոյսլեան
Ազգաւ Հայ .
Արանէլէ Հայր .

Երանեալ Հերիմիոս Եփեսոսիս Աղեառնա այս Արևուան ՚ի Տիտոնէ, ասելով նորն նրմա իբրզ հառւ հրամանս տանէ Հոգս տնանկից և կարօտից օգնէ և իյորփունս, և սն ընկալեալս հրամանս կրթելով զճէտս երդեալ մեծաւ հնազանդու թեանք, ստպէս հաւատորմու թեանք ըստ նորն եհան իկատարս լիապէս գող հնազանդ. Տեառն Ա՛յ, ուստի վնկ Արանէլայ նք հայցեն և պաշտոնն առ Սրբազնանք Աթոն Առաքելական Ահնջին. Արքայն և Ափրայ իշխանք և այլք բազումք

Արծաւորք, վն զի սն մեծադոյն հողին Վայցէ ընք այլս սքս յարդիլ ՚ի թիւս սքց, և Ասրնք նն միաբերան աղերսեմ ծուներդեալ առ սրբազանիս խոնարհ սրտու սակս այսր շնորհիս և Տեառնադրեմ ըստ Վրեւոյ ՚ի վաւիւս Լւբոյ զի սն յարգեացի իխորանիս նն:

Ejusdem versio latina.

JACOBUS Mesrob Chiaja Araboli Archiepiscopus Lampronensis, & Tarfi natione Armenus.

BEATISSIME PATER. B. HIERONYMUS ÆMILIANUS, cui dictum sibi fuisse a Domino visum est: *tibi derelictus est pauper, orphano tu eris adjutor*: tot, tantasque virtutes in hac obeunda provincia exercuit, ut merito quod in Sanctorum canonem ab hac sacrosancta, & Apostolica Sede referatur expetunt, atque exoptant Reges, Principes, Ordinesque religiosi quamplurimi, cum quibus hoc ipsum provolutus in genua humillimis precibus exposco, atque exoro.

JOSEPH SIMONIUS Affemanus
Archiepiscopus Tyri.

BEATISSIME PATER. Justum deduxit Dominus per vias rectas. Id quippe in B. HIERONYMO ÆMILIANO in Castronovo factum intelligimus, quod olim Jerosolymis in Beato Petro Apostolorum Principe contigit: nisi quod Petrum in carcere retrusum, cadentibus de manu ejus catenis, Angelus Domini in habitaculo refulgens, liberum per primam, & secundam custodiam, perque portam ferream, quæ ultro aperta est eis, eduxit: HIERONYMUM vero non Angelus, sed Angelorum Regina, manicis, compedibus, catenis, & globo marmoreo ad collum appenso onustum, manu manum arripiens, per medios hostes dux & focia ad portas usque civitatis mirabiliter adduxit. In eo tamen HIERONYMUS Petrum pro modulo suo imitari contendit, quod sicuti Petrus universo fidelium coetui a Christo Domino fuit præpositus; ita HIERONYMUS, animarum salutem reputans, præter plura orphanotrophia

N n 2

1 Rom. 13. 8.

2 Jacob. 1. 25.

3 Ibid.

phia a se erecta, illustrem Clericorum Regularium Congregationem Somascham instituit. Quum igitur per ardentem in Deum, & proximum caritatem, evangelicæ legis plenitudinem HIERONYMUS impleverit, virtutumque meritis, ac miraculis a Deo sit illustratus, in Sanctorum album a BEATITUDINE VESTRA esse referendum, nullus dubito.

*JOANNES de Vita Episcopus
Reatinus.*

CUI Domini Sabaoth, atque exercituum, Regis Regum, ac terribilis apud Reges terræ nomen est, ipse quoque patris orphanorum nomine gloriatur. Hæc orphanorum præ aliis beata fors est, Deum ipsum, qui in Cælis est, patrem habere: sed lætentur adhuc orphani, quibus Pater Cælestis novissimis temporibus præsentiore quadam providentia consuluit, ut BEATUM HIERONYMUM ÆMILIANUM patrem vocare possent supra terram. Lætantibus autem orphanis, ipsa pariter, BEATISSIME PATER, Ecclesia ÆMILIANUM inter Sanctos relatam fuisse lætetur. Justa siquidem, neque una tantummodo communis lætitiæ causa est, atque ratio, si ejusmodi Sanctum jam demum colere liceat, qui Dei nomen, & vices erga orphanos non modo per seipsum gerere dignus fuit, sed propagato in Congregationem Somascham ab se institutam, eodem, quo ipse exæstuabat caritatis spiritu, illud etiam promeruit, ut in alumnis suis patres orphanorum in Ecclesia nunquam deessent.

*PHILIPPUS Bruni Episcopus Lyddensis,
& Suffraganeus Sabinensis.*

BEATISSIME PATER. Quod Beato Petro Apostolo Jerosolymis per Angelum contigit, ut ad evangelium coram gentibus disseminandum miraculo præpararetur, decidantibus scilicet catenis, & porta ferrea patente, id BEATUS HIERONYMUS ÆMILIANUS est expertus per ipsam Dei Matrem Sanctissimam, vinculis effractis, & porta carceris luctuosi disrupta, ut orphanorum pater fieret, & in eorum potissimum curam

pium Ordinem, & multis titulis commendabilem in sinu suo foveret sancta mater Ecclesia. Hinc sicuti Petri fides evangelio Jesu Christi disseminando non defuit ex eo tempore, quousque in cruce fieret martyr veritatis: ita BEATI HIERONYMI studium coaluit licentia mulierum emendanda, extirpandis vitiis, bonis operibus suadendis, curandis infirmis, & in primis educandis, alendisque orphanis, quos etiam ad militaris licentiæ genimina radicitus extirpanda, e lapidibus in capita platearum dispersis ædificatores fecit sanctuarii; donec pestiferam luem in aliis curatam contrahens, martyr occubuit caritatis. Decet igitur, BEATISSIME PATER, ut illum virtutibus fulgentem, & signis in Sanctorum numerum adscribendum decernas.

JOANNES BAPTISTA Filippini Tenderini Episcopus Anagninus.

SI veræ, & perfectæ poenitiæ exemplum fuit beata illa evangelica mulier Maria Magdalena, cui dimissa sunt peccata multa, quoniam dilexit multum, dicere idem possumus de BEATO HIERONYMO ÆMILIANO. Nam quidquid ante conversionem suam Beatissimæ Virginis singulari ope perfectam deliquerit, id deterisse totum, & se præstabilem coram Domino reddidisse videtur maxima, & admirabili dilectione, qua Deum in minimis fratribus, orphanis, ac pauperibus pueris complexus est: in his ipse quoque Deum pavit non semel, aut bis, sed vitæ suæ per annos omnes, neque uno in loco, sed in multis, ubi horum puerorum hospitia, & receptacula paravit. Non potuit autem major virtutum caritas esse a cæterarum consortio disjuncta. Ad didit Deus ornamenta sua, miraculorum nimirum, quæ legitime probata esse constat. Itaque in poenitentium solamen, & exemplum, ad Ordinis, quem instituit, ornamentum, ad BEATI VIRI promeritam gloriam, arbitror, BEATISSIME PATER, BEATUM HIERONYMUM ÆMILIANUM Sanctorum fastis esse adscribendum.

Hæc

Hæc cum attento, libentique excepisset animo PONTIFEX, hisce verbis lætitiâ, quam præconceperat, declaravit.

Perjucundum nobis est vestras inter se congruere sententias, ut Sanctorum honores utrique Beato deferantur. Et magna quidem apud animum nostrum vis est, magnumque numen, unum & idem sentientis hujus sacri Confessus. Verumtamen imploranda Dei misericordia, qui nobis mittat auxilium de sancto, & ferventius adhuc orationi instandum, piisque operibus, supplicationibus, & jejuniis hac ipsa die indicendis, exorandum a Patre luminum illud consilium, quo illius honor amplificetur, & gloria ad consummationem Sanctorum in opus ministerii, in ædificationem corporis Christi ¹.

Statim Dominus Augustinus Sabbatucci Cameræ Apostolicæ Procurator generalis Protonotarios omnes, ut de hoc semipublico Consistorio publicum adornarent Instrumentum, per hæc verba rogavit.

„ Ego Augustinus Sabbatucci SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI, & Cameræ Apostolicæ Procurator generalis rogo vos omnes Protonotarios, & Notarios Apostolicos hic præfentes, ut de sententiis, consilio, & unanimi consensu Reverendissimorum Dominorum S.R.E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, deque SUMMI PONTIFICIS oratione, & deliberatione præhabitis super sollemni Canonizatione BEATORUM JOSEPHI A CUPERTINO, & HIERONYMI ÆMILIANI unum, vel plura, publicum, seu publica confi-

ciatis Instrumentum, vel Instrumenta ad perpetuam rei memoriam.

Roganti R. P. D. Joannes Andreas Archetti Protonotariorum Apostolicorum Decanus respondit *conficiemus*, atque eos omnes, qui circa solium aderant PONTIFICIS, in testes appellavit, dicens; *Vobis testibus.*

Sequuntur suffragia Eminentissimorum Cardinalium, ac Reverendissimorum Episcoporum, qui Consistorio minime interfuerunt.

Et primo de BEATO JOSEPHO A CUPERTINO.

HENRICUS Episcopus Tusculanus S.R.E. Vicecancellarius Cardinalis Dux Eboracensis.

Tanta B. JOSEPH A CUPERTINO caritate erga Deum flagravit, cum viveret, ut qui ejus vitam diligentius intuebatur, eum cœlestem potius e Cœlo delapsum civem, terrisque commodatum, quam hominem in terris natum, educatumque arbitraretur. Et sane, si, teste Dionysio, ecstasim facit divinus amor, magnum, atque incredibile in JOSEPH divini amoris incendium extitisse fateamur, necesse est. Tanta enim in eo fuit ecstasim, raptuum, ac volatum frequentia, varietas tanta, quantum nullis fortasse retroactis temporibus in aliis quibuscumque seu viris, seu mulieribus extitisse unquam aut legimus, aut audivimus. Quis autem statim non intelligat, virum tanta erga Deum caritate succensum virtutibus etiam omnibus, supernisque donis abunde fuisse cumulatum? Nihil ergo JOSEPHO deest, BEATISSIME PATER, quominus illum inter Sanctos adnumeret, ut ejus patrocinio in frigescentibus fidelium cordibus divinæ caritatis ignis accendatur.

PETRUS PAULUS Tituli Sancti Stephani in Monte Cælio Presbyter Cardinalis de Comitibus.

UT inoffenso pede, BEATISSIME PATER, viam Domini calcaret BEATUS JOSEPHUS

¹ Ephes. 4. 12.

PHUS A CUPERTINO Franciscanæ Conventualium Familiæ arripuit semitam, in qua adeo de virtute in virtutem mirificos quotidie extendit gressus, ut brevi tamquam lucerna lucens, & ardens suæ Familiæ alumnis regularis observantiæ, omnibusque christianæ perfectionis sese præbuerit exemplar. Supra cæteras vero virtutes mirabiliter in eo divinus illuxit amor, qui tantus fuit, tamque ardens, ut in mirabiles, stupendasque ecstases fere quotidie raperet JOSEPHUM, quum divinus amor ecstasim faciat, uti ex D. Dionysio admonet Angelicus Doctor. Ut ergo, BEATISSIME PATER, fidelium corda divino inflammentur amore, sit ipsis sollemni Canonizatione BEATUS JOSEPH A CUPERTINO divini amoris exemplar.

*PHILIPPUS JOSIAS Caucci Patriarcha
Constantinopolitanus Assistens.*

Superior ætas hominem vidit rerum cælestium tanto studio flagrantem, ut, si fas est ita loqui, medius quidam mortales inter, & Superos, dum adhuc in terris ageret, videretur. Corpus illi ob asperrimum vitæ genus magno ad virtutem adjumento fuit: cæterum innato pondere impedimento non erat, quin sublimis e terra frequentissime in ecstasim raperetur. Mirum sane spectaculum, & incredulis, ut Romanæ Ecclesiæ veritatem agnoscant, & Catholicis, ut avulso a terrenis animo ad Cælum asurgant. Quid exequar cætera Beati hujus Servi Dei dona, & charismata præclaris ejusdem meritis, ac virtutibus consentanea? Quocirca, BEATISSIME PATER, magnum Ecclesiæ Dei decus accedet, si tam eximiæ virtuti, tamque mirificis raptibus, aliisque post obitum signis nobilitatæ, sollemnis, & publicus, qui Sanctos decet, honor, & cultus irrefragabili TUÆ SANCTITATIS oraculo decernatur.

*FRANCISCUS MATTHÆJUS Patriarcha
Alexandrinus Assistens.*

Mirum evangelicæ perfectionis exemplum exhibet BEATUS JOSEPH A CUPERTINO, cujus nomen insigni commenda-

tionum præconio celebratur: is namque in fortem Domini vocatus, & inter Conventuales S. Francisci Assisiensis Fratres cooptatus, adeo virtutes omnes excoluit, ut facile ei fuerit quem inceperat cursum felici exitu consummare: sed, ut præteream cætera, quæ te non latent, BEATISSIME PATER, tanta in eo caritas effulsit, ut Sanctorum scientiam, & insigne contemplationis donum assequuto, frequentissimæ ejus fuerint ecstases, raptus, & volatus omnino mirabiles; & quamquam humillimus vir nil antiquius habuerit, quam eam tot charismatibus condecoratam abscondere, id tamen efficere nunquam potuit, quia Deus, quam sibi carus esset JOSEPHUS, ejusmodi permultis, mirisque modis, tamquam de Cælo signis ostensum voluit. Quum autem miraculorum testimonio discamus, eundem in Cælis ornatum fuisse corona justitiæ, in terris quoque Sanctorum canonizatorum gloria esse donandum, existimo.

MICHAEL ANGELUS Giacomelli Archiepiscopus Chalcedonensis Assistens.

BEATISSIME PATER. In plurimis, quæ cum magna sanctitatis laude afferuntur de BEATO JOSEPHO A CUPERTINO magnum solitudinis amorem animadverti, ut orationi, mortificationi, sanctisque affectibus totus vacaret. Tunc, ut B. Ambrosii utar verbis, ædificavit ipse in corde suo, fecitque domum, quo veniebat Jesus, illumque docebat, & cum eo loquebatur: in hac solitudine sollicitus custodiendæ virginitatis, quam servavit immaculatam, & integram, corpus suum atrocibus afflictationibus atterebat, & in summa pauperie omnium suorum immemor commodorum, animum suum, & voluntates profunda humilitate, summaque sui despicientia frangebatur. Hinc perfecta, & omni victima præstantior ejus obedientia, qua Deum eo sibi propitium magis reddebat, quo magis ante ejus oculos repressa arbitrii sui superbia gladio præcepti se immolabat. In his virtutibus paupertatis, poenitentiae, & obedientiae elucent indicia supernaturalium virtutum, quas

quas in eum divina indidit gratia. Denique admirandam sanctitatem, Deus miraculis, & pene inaudita raptuum frequentia in BEATO VIRO comprobavit; ut omnia mihi in hac Causa esse videantur, quamobrem illum SANCTITAS VESTRA in Sanctorum numerum referat.

FRANCISCUS SAVERIUS de Zelada
Archiepiscopus Petren. Assists.

Divinus amor ecstasim facit, ut ex S. Dionysio nos monet S. Thomas¹. Quis hinc definiet, BEATISSIME PATER, quantus divinæ dilectionis ignis, seu, ut aptius dicam, quanta flammaram incendia exarserint in BEATO JOSEPHO A CUPERTINO, cujus maxima fuit raptuum, ecstasum, volatum frequentia, cum varietas? Quid igitur mirum, si tam dulci, tamque arctissimo caritatis vinculo Deo adhærens, & unus quasi spiritus cum eo effectus², exultaverit ut gigas ad currendam viam Domini³, & miraculorum dono quammaxime insignis evaserit? Dignissimum eum itaque existimo, BEATISSIME PATER, qui cælestium civium honoribus ab universo christiano orbe celebretur.

BERNARDINUS Giraud Archiepiscopus
Damascenus Assists.

BEATISSIME PATER. Quæ operatus est Deus mirabilia, cum in humanis esset BEATUS JOSEPH A CUPERTINO, dubitare non sinunt, quia acceptissimæ ei fuerint eximiæ, quas Dei Servus coluit virtutes, cum vero illa indefinenter perduraverint post ipsius obitum luculenter testantur quam pretiosa Dei oculis fuerit ejus mors, ac quantum gloriæ servo suo subinde fuerit largitus. Post rigidum ergo rerum omnium examen in Sacra Rituum Congregatione peractum, postque expletam tum virtutum, cum miraculorum verificationem, nil reliquum est, nisi, ut SANCTITAS VESTRA ad majorem Dei gloriam, Catholicæque Ecclesiæ

decus, ac incrementum Sanctorum fallis sollemniter eum adscribere dignetur.

Fr. JOACHIM MARIA Pontalti Episcopus
Ascalonites Assists.

BEATISSIME PATER. Admirabiles ascensiones, quas Deus in corde BEATI JOSEPHI A CUPERTINO disposuit, invitant singulos Christifideles ad eum peculiariter colendum, & venerandum, sicut, dum viveret, allegerunt & Angelos ad eundem invisendum, sustentandum, & recreandum: admirabiles propterea fuerunt etiam hujusce BEATI JOSEPHI in Deum ascensiones; nesciens etenim ipse, utrum in corpore, vel extra corpus viveret, & solum sciens ipsius vitam absconditam esse in Christo Jesu, & lumine fidei, & sanctæ spei desiderii, & caritatis ignibus rapiebatur a deo, ut solo sanctæ obedientiæ præcepto ad sensuum usum, & ad externas corporis operationes, quarum unaquæque peculiare virtutis exemplum præstitit, revocaretur. Enituit eapropter in ipso adhuc vivente virtus Omnipotentis Dei, qui facit mirabilia magna solus, & in eodem, ipso moriente, & mortuo, tot prodigia, & admirabilia talia operatus est, ut inter Beatos eundem collocare hæc Sancta Sedes non dubitaverit. Compleat igitur SANCTITAS VESTRA gloriam ascensionum earundem, ut quo sublimius est elevatus in Cælum, eo devotius veneretur in terris ad majorem Dei gloriam, ad majus Ecclesiæ decus, & ad singulare Ordinis Franciscanorum gaudium, & solatium.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 2. 2. quest. 175. art. 2. ad 1.

2 1. Corinth. 6. 17.

3 Psalm. 18. 6.

ܡܫܐܘܪܐ ܒܫܘܢܐ ܕܥܡܘܢܐ ܕܥܘܪܝܢܐ ܕܥܠܝܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܫܠܟܢܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ

Ejusdem versio latina.

JOSEPH IV. Patriarcha Babylonensis Chaldaeorum.

BEATISSIME PATER. Qui humilia, & con-
 temptibilia mundi elegit Deus, ut for-
 tia quæque confundat, generis humilitatem,
 & debilitatem ingenii in JOSEPHO A CU-
 PERTINO respexit, ut virtutibus eum exi-
 miis, nunquam intermissa animi, & frequen-
 tissima corporis quoque per ecstases, rap-
 tus, ac volatus cum Coelitibus conjunctio-
 ne, miraculis denique super potentias om-
 nes seculi hujus illustraret. Quare ad pusil-
 lorum quidem animos relevandos, superbos
 confundendos, & proponendas Christifideli-
 bus virtutes ejus, quas imitentur, nullus du-
 bito, quin a SANCTITATE VESTRA tutissime
 possit in Sanctorum numerum referri.

ܪܫܐܘܠܐ ܕܗܘܟܝ ܝܦܨܩܝܘܨ ܕܥܠܝܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ

ܪܫܐܘܠܐ ܕܗܘܟܝ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ

ܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ
 ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ ܕܥܠܝܐ ܕܡܫܐܘܪܐ

Ejusdem versio latina.

RAPHAEL Tuki Episcopus Arsenoenos.

BEATISSIME PATER. Quæ B. JOSEPHUS
 A CUPERTINO ab ipso atatis exordio
 illustria dedit futura sanctitatis argumenta,
 primum inter Fratres, quos Conventuales
 vocant, laicorum sorti addictus, tum divi-
 no ita disponente consilio ad munus Sacer-
 dotale evehctus, multiplici virtutum genere
 & exer-

& exercitacione facile comprobavit . In eo siquidem voluntariæ paupertatis studium, abstinencia singularis, assidua sui corporis afflictatio, invicta patientia, obedientia perfecta, castitas admirabilis, sincera humilitas, ardentissima in Deum, & homines caritas illuxere : quemadmodum igitur hujusmodi virtutes quamplurimis miraculorum signis, raptuum, ecclatsum, & volatuum frequentia, & mira varietate a Deo Optimo Maximo fuerunt confirmatæ, ita ad universæ Ecclesiæ decus, & solatium dignum illum cenfeo, qui supremo SANCTITATIS VESTRÆ judicio Sanctorum factis adscribatur.

JOSEPH Aluffi Episcopus Balneoregiensis.

VERE, BEATISSIME PATER, Dei benignitas, & misericordia nullis temporum articulis coarctatur, nec decursu ætatum minuitur, aut hominum indignitate fatigatur, magnumque Ecclesiæ tuæ decus, & nobis omnibus beneficium attulit, cum B. JOSEPHUM A CUPERTINO mundo dedit; cujus, si vitam omnem inspiciamus, dicere libebit: quia vidimus mirabilia hodie: extremis nimirum mundi senescentis temporibus. Quid enim illa est, nisi supernorum charismatum perpetuus quidam, & nunquam interruptus tenor, quæ hominibus se conspicienda dabant, in admirandis raptibus illis, & ecclatibus, quas licet eximie demissionis, & humilitatis vir celare curaret, & nominibus obtegere torporis, & socordia; nihilominus quales essent, se agnoscendas palam præbebant, & præbuere ipsi sume: Urbano VIII., quando unacum Ordinis Ministro Generali ipsum adivit. Publice etiam in Assisi Ecclesia, et si a foeminarum colloquio abhorreret, jussus ad nobilem matronam venire, Superiori suo parens vir obediens, loquutus est victorias: nam visa Beatissimæ Virginis effigie, prorumpens in hæc verba: ah mater mea: ad eam spiritu, & corpore evolavit. Non defuere tamen singulares, & eximie virtutes, quibus ille se nobis imitandum daret; sui despicientia, vera paupertas, corporis continua afflictatio, præsertim vero patientia,

& obedientia; de hac dicere solebat, malle se mori, quam non obedire. Illam vere exercuit tot annos abstractus a suis, & honesto veluti carceri mancipatus. Cum autem miraculis etiam post mortem ejus sanctitatem abunde testatam fecerit Deus, atque ostenderit, mirabilem eum in gloria Sanctorum, jure, BEATISSIME PATER, Sanctorum ei honores decernentur.

JULIUS MATTHÆUS Natali
Episcopus Tiburtinus.

POSUIT B. JOSEPHUS A CUPERTINO, novum Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci decus, Christum Jesum, & hunc crucifixum, ut signaculum super cor suum, & super brachium suum, ejusdemque dilecti sui pulcherrimam retulit imaginem. Oculi ejus columbarum, seu intellectus lumine fidei, & coelestis sapientiæ abunde perfusus, & arcana Dei mysteria excelsa contemplatione penetravit, & Christi Domini vestigia adeo imitari jugi exercitacione contendit, ut divino inebriatus amore, sensibus erga creata omnia persæpe sopitis, veluti mortuus sibi, si non re, certe animo, magis in dilecto uno, quam in se vivere visus sit. Haud illi defuere ad volandum in Deum, & Deiparam pennæ sicut columbæ, quin alios non semel secum in aere elevavit. Præcellenti autem morum sanctitati non impar fuit supernorum donorum affluentia, quibus Deus Servum suum cumulavit, nec miraculorum fulgor, quo præclara ejusdem peregrinantis a Domino merita, & cum Domino regnantis gloriam patefecit. Non potest civitas abscondi supra montem posita. Itaque nedum æquissimum, verum etiam rei catholicæ perutile crediderim, BEATISSIME PATER, Servum hunc Domini fidelem Sanctorum numero adiacere, ut religiosus viris sit ad perfectam sui abnegationem exemplo, cunctis fidelibus ad pietatem incitamento, & contra furentes Ecclesiæ sanctæ inimicos præsidio.

Et deinde de BEATO HIERONYMO
ÆMILIANO.

O o HEN.

HENRICUS *Episcopus Tusculanus S. R. E.*
Vicecancellarius Cardinalis Dux
Eboracensis.

Quemadmodum miserius nullum reperitur hominum genus, quam pauperum orphanorum; ita misericordior nemo est, quam qui in ærumnosis ejusmodi hominibus enutriendis, educandisque curam, operam, ac substantiam suam impendit. In hoc misericordiæ genere HIERONYMUS ÆMILIANUS ita omnes, qui eum præiverant, antecelluit, ut adjutor pauperum, & pater orphanorum vere diceretur, & esset. Non modo enim ad eos juvandos domesticam suam omnem, ac satis amplam supellectilem divendidit, verum etiam orphanotrophiam variis in urbibus, pagisque constituit, suorumque laborum socios sibi conscivit, qui ejus vestigia premerent, piumque institutum profiterentur. Incredibile dictu est, quot incommoda, ac labores forti semper animo pertulit, tum ut orphanos aleret, & ad christianam pietatem informaret, tum ut fociis suis, e quibus Congregatio de Somascha coaluit, norma præscriberet, ad quam ipsi, & mores suos, & vitam, actionesque exigerent orphanorum. Tot, tantosque labores, quos HIERONYMUS cum eximia sanctitate conjunxit, sibi pergratos, ac perjucundos fuisse perspicue Deus ostendit, collatis eidem uberrimis cælestium charismatum donis, ac singulari præsertim patranda miracula potestate. Hanc autem inter misericordiæ opera vitam tam sancte traductam, non nisi pretiosus & manebat, & consecutus est obitus. HIERONYMUS enim, dum Somaschæ incolis pestifera lue laborantibus paterna caritate sedulus inserviret, vitæque functos humeris ipse suis sepulturæ inferret, intrepidus, eadem correptus lue placidissime obiit, & caritatis martyrio decoratus ad cælestem patriam evolavit. Quæ cum ita sint, quid restat, BEATISSIME PATER, nisi ut vir iste omni laude, atque imitatione dignissimus, quem Deus jam gloria, & honore coronavit in Cælis, supre-

mis quoque honoribus auctoritate tua decoretur in terris?

PETRUS PAULUS *Tituli Sancti Stephani*
in Monte Calio Presbyter Cardinalis
de Comitibus.

Sancta Apostolica Sedes illis Canonizationis honorem, BEATISSIME PATER, indulgere semper consuevit, quorum admiranda vitæ sanctitas fuit populorum utilitati conjuncta. Hos inter illi recensentur præsertim, qui virtute insignes, atque prodigiis illustres Sacrorum Ordinum Fundatores fuere. Horum unus est B. HIERONYMUS ÆMILIANUS, qui relicta militia, spretisque hujus seculi pompis, ut novum hominem indueret, nedum asperrimum corpori suo bellum indixit flagellis, fame, siti, brevissimoque somno; verum & nullis pepercit laboribus, nullis impensis, ut orphanos pauperes a miseris levaret, utque pie, sancteque eos instrueret. Per vias, atque plateas orphanos pueros conquirebat, colligebatque in eam domum, quam post in orphanotrophium erigebat. Ne vero caritas hæc erga miserrimos orphanos usquam excideret, reputans tamquam sibi dicta illa Davidis verba: *Tibi derelictus est pauper, orphano tu eris adjutor*, Clericorum Regularium Congregationem, quam a loco, ubi coeperat, Somascham vocant, Episcopis plaudentibus, instituit. Itaque tam eximium virum, qui vitæ sanctitatem cum populorum utilitate conjunxit, in Sanctorum numerum cooptandum esse, indubitanter censeo.

PHILIPPUS JOSIAS *Caucci Patriarchæ*
Constantinopolitanus Assists.

SI in ullo unquam homine propheticum illud impletum est: *Leo, quasi bos, comedet paleas*¹; in BEATO HIERONYMO ÆMILIANO luculenter sane perspectum est. Quid enim caritas, quid humilitas christiana possit, exemplo ille suo pulcherrime demonstravit. Non generis claritas, non militaris exercitatio, non ingentes hinc hausti spiritus prohibuerunt, ne generosam ve-

luti

¹ Isaj. II.

luti leonis indolem exuens, mansuetam bovis indueret, atque humillimis sese addiceret ministeriis; quod quidem mundo perinde est, ac paleas comedere. Pauperculos e plebe, atque orbatos parentibus pueros conquirere, nutrire, educare, obsequentes Deo, Reipublicæ utiles reddere, hoc illi gloriosum opus, hic dulcis labor. Id autem & per se præstitit, quamdiu vixit, & præstat adhuc per eos, qui Ordinis ab ipso instituti piis se legibus mancipavere. Tam excellentem igitur caritatem, atque humilitatem, cæterasque illius virtutes claris post mortem miraculis illustratas consideranti, omnino mihi videtur, BEATISSIME PATER, insignis hic Servus Dei dignus esse, qui firma, & rata SANCTITATIS TUÆ definitione in Sanctorum numerum referatur.

*FRANCISCUS Matthæjus Patriarcha
Alexandrinus Assists.*

AD bonum certamen certandum, divino favente Numine, B. HIERONYMUS ÆMILIANUS vocatus, & e milite factus captivus Christi, eximium Ecclesiæ præbuit supernæ gratiæ triumphum; gratia namque in eo insigni prodigio e vinculis erepto vacua non fuit, sed peperit caritatem, qua incensus HIERONYMUS non solum antea vitæ poenituit, perpetuoque sibi bello indicto, corpus suum in servitutem redegit; verum etiam ut orphanos, quorum patrem agere sibi proposuerat, aliosque aleret pauperes, omnia bona sua divendit, & stipem dietim quaerere in deliciis habuit, unde Crucem in paupertate amplexus, summi prototypi in se retulit imaginem. Universæ idcirco Ecclesiæ bono, PATER BEATISSIME, futurum puto, si Beatus Christi Famulus, cujus sanctitatem crebris miraculis confirmavit Deus, Canonizationis honore donatus, peccatoribus æque, ac justis imitandus proponatur; illis scilicet, ut agnita seculi vanitate respiscant, & viam Domini ingrediantur, his vero, ut ferventius Deo famulentur, arreptumque cursum alacrius prosequantur.

*MICHAEL ANGELUS Giacomelli Ar-
chiepiscopus Chalcedonensis Assists.*

BEATISSIME PATER, Sanctitatis ædificium in B. HIERONYMO ÆMILIANO inchoasse videtur B. Virgo Deipara, quæ miro modo e carcere, & hostium manibus illum eripuit. Quo periculo B. VIR liberatus, futuræ sanctitatis fundamentum firmissimum posuit humilitatem, cum reiectis honoribus, quos illi patria decreverat, mundo valere iussu, omnem animum adjecit ad studia pietatis. Ita sancti viri, ut ait S. Gregorius Nyssenus, unicam generis claritatem, dignitatemque statuunt esse propinquitatem cum Deo. In pueris orphanis, & omni humana ope destitutis colligendis, alendis, & in via Domini deducendis, omnem prope vitam suam exegit. Illis amorem, qui proximo debetur, præstabat plane ad eam normam, quam præscribit D. Augustinus: *Qui ergo diligit proximum*, ait S. Doctor, *agit quantum potest, ut salvus corpore, salvusque animo sit; sed cura corporis ad sanitatem animi referenda est*: postremo peste laborantibus inserviando BEATUS VIR eodem morbo absumptus heroicam, qua flagrabat ejus animus, caritatem exhibuit. Tantam virtutem Deus miraculis comprobavit, & insignis, ut illum existimem a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum numerum posse referri.

*FRANCISCUS SAVERIUS de Zelada
Archiepiscopus Petren. Assists.*

Quamvis plurima sese nobis offerant christianarum virtutum exempla, quæ eximiam BEATI HIERONYMI ÆMILIANI sanctitatem maxime commendant, eumque dignum efficiunt, qui Sanctorum fastis adscribatur: singulare tamen illud studium, ac sollicitudo, qua VIR DEI nullis parcens laboribus, curis, ac vigiliis, intentus continuo fuit in orphanorum corpora, animosque curandos, alendos, sustentandos, id potissimum exoptulare mihi videtur. In hoc enim uno opere procurando mirum est, quot, quantisque modis suam ille erga Deum expresserit caritatem, & illum vi-

cissim Deus plurimum apud se gratia valere demonstraverit. Tantum itaque, ac talem virum, BEATISSIME PATER, quem suum orphani patrem, ac patronum beneficentissimum merito dicunt, Sanctorum numero adscribi, æquissimum arbitror.

BERNARDINUS Giraud Archiepiscopus Damascenus Assistens.

BEATISSIME PATER. Difficile est majori erga proximum caritate accendi, quam quod flagraverit BEATUS HIERONYMUS ÆMILIANUS. Huic cæteræ responderunt virtutes, quibus addidit singularem erga Omnipotentis Dei Matrem venerationem, non æquivocum sane de ipsius prædestinatione monumentum. Prodigiis autem claruit, dum vixit, & postquam mortuus est. Justum igitur censeo, ut in Sanctorum album a SANCTITATE VESTRA referatur, vivatque ejus nomen de generatione in generationem, caritatem ejus sectentur populi, ipsiusque laudes nunciet Ecclesia.

Fr. JOACHIM MARIA Pontalti Episcopus Ascalonites Assistens.

BEATISSIME PATER. IN BEATO HIERONYMO ÆMILIANO, qui fuit nedum Venetiarum, sed & catholici orbis præclarissimus splendor, expressa mihi apparet fidelis, atque prudentis Servi Dei imago; exhibet enim virum, non sibi natum, sed utilitati aliorum in moribus reformandis, in pueris educandis, in perversis hominibus ad bonam frugem reducendis: hic nihil sibi in terris reservavit, nisi fidem non fictam, conscientiam bonam, & caritatem perfectam: hic nihil mundi in mundo habuit, quia Cælo semper intentus, ab oratione spiritum non retrahebat: hic nihil putavit arduum, quia semper fuit humillimus, nihil asperum, quia crucifixus cum Christo, nihil optabat magis, quam dissolvi, & esse cum Christo: cum Christo regnat in æternum, ut Beatificationis acta, patrata miracula, & populi Christiani fidelis comprobant satis abunde devotio. Hoc unum restat, quod SANCTITAS VESTRA hunc eundem B. HIERONYMUM, cujus glo-

riæ complementum in militante Ecclesia SANCTITATI VESTRÆ divinitus reservatum est, in Sanctorum albo describat ad majorem Dei gloriam, & Catholicæ Ecclesiæ ornamentum: hoc idem efflagitantibus una mecum & inclyta Venetorum Republica, & præclara Patrum Somaſchorum Familia.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ejus

Ejusdem versio latina.

JOSEPH IV. Patriarcha Babylonensis Chaldaeorum.

BEATISSIME PATER. HIERONYMUS AEMILIANUS Christi mandatum facturus, vade, vende quae habes, & da pauperibus, quae possidebat, vendidit omnia, & ignotae caritatis, qua aestuabat, ductus stimulis praetium in pauperum, ac praesertim orphanorum alimoniam, & institutionem erogavit. Haec quidem virtus praeter aliis, quae in eo plurimum emicuere, barbaris quoque gentibus, qui ambulant in invio, maximae est admirationi, nobis autem debet esse incitamento. Quare cum ejus vita, & mors in conspectu Domini, & hominum pretiosa fuerit, signis quoque & miraculis id comprobantibus, aequum censeo, ut per SANCTITATEM VESTRAM Christifidelibus proponatur colendus, ut in ejus virtutes intuentes habeant simul quod venerentur, & imitentur ad venerationem reverenter demissi, strenue ad imitationem erecti.

Ραφαηλ Τουκι Επισκοπος
ητε Αρσενονη *

Επιμαθων η θροισ ζην ην
χιη η ρεψωπιε ερος ηνχωλεε
πεε ου ιησ Γεεωωι ητε Τρεψ
αφε εε η ποτε Ααριραε: ηχε
παιατψ Ζιεροντεος Γεωλια
πος ραη πατρωλεβολ η πι
σπαρ ητε πι ευτεκο: δεη
θεηη ητε παεταρε η ρεψ
τελδο πεε τυαχοψ ατχεε
χοψ * Οχορ ρηοψ ηχε οτ φη
λοηικια εε ηρητ: ιε οτ ψιραι
οτω η ηιωη αψαιε εθρεψ εε
φοοταια: ιε ητε ρεψωπι εθ
πανεψ: πεε ετχεκεβολ εεε
ωω: εθε οη ηχιη λεηρε η ηι
ωη εεεωωι εψπαωωπι εα η
ποτε. Βεηερεα η ηιχωε οτοη

πθεν εθνανεψ ετρεψαιτου η
χοψ ηιδεη ετοψωοπη ερωψ:
ζην λεετρεψωηρηη η θεηη:
οχορ εε φιωη η ηιχωβ: πεε
ηι κοαη: πεε ηι ορφαηος: δεη
ηροτο η ρεψαηε η οταεη εε
τοη εεεωωψ ηοηηηηηη ρω
οτω: ηθοψ ζην εεεηηεεεοψ
επηηρη αψρηηη ζην ηι εηω
εε βακη η ρεε η ραη η ηιωη
ζωηοη ητε η ζιταλια ζην ηι
εηω ηροεη εψεωωι αηαε
ερωψη: εθρεψωωηη: πεε
ψχεεηηηηη η ψηαοωτηη εε
λεηρε: πεεη λεηηηηηη: ζην
ρηοωι εθεη λεηηηηηη η ηι
χωβ: πεε ηι ρηκη: οχορ αψ
ταρηοωη ηχε φη δεη ηιω
φηη η ηιωη ηη λεηεθοαβ
εε πεψβακ η αηηωωι: οχορ
παιατοη η ηι ρηη: πεε ηι εη
ρωωηη η ηι ρηπαρηοηη ητε
πεηηη: εηηραη οη εθηηοη εη
εωωηη η ρηοη η ηιωη εη εκ
κηηια η καθολικη; ητε τηη
παιατοη αψ η ζιεροντεοψ
ζην ψεεηωωα η βηηηη ητε ηι
εθοαβ *

Ejusdem versio latina.

RAPHAEL Tuki Episcopus Arsenoenos.

U Bi primum praesentissimo Dei Genitricis Mariae patrocinio B. HIERONYMUS AEMILIANUS, solutis carceris vinculis, per medios hostes incolumis evasit; jam tum maxima animi contentione nisus fuit, ut in dies melior, ac perfectior fieret. Pro maxima igitur caritate, qua in Deum ferebatur, postquam virtutum omnium exercitationem amplexus fuit, misericordia vere paterna egenorum pupillorum, & orphanorum maxime commodis procurandis se totum addixit. Pervarias, & celeberrimas quoque Italiae urbes per plures annos versari visus est,

est, ut consueta caritatis, & misericordiae pabulo pauperum orphanorum utilitati prospiceret. Et quoniam Servi sui sanctitatem eximiam, & felices labores domi, forisque exhaustos pluribus Deus miraculis probavit, magno Catholicæ Ecclesiæ emolumento futurum censeo, ut Sanctorum numero merito a SANCTITATE VESTRA B. HIERONYMUS adscribatur,

JOSEPH Aluffi Episcopus Balneoregien.

Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius ¹? Beati sunt quidem, ut apud eundem Psalmographum sequitur, BEATISSIME PATER, ii, qui custodiunt iudicium, & faciunt iustitiam in omni tempore. Sed Beati quoque existimandi sunt, qui miserationes Dei magnas, & singulares experiuntur quando ad iustitiæ, & salutis tramitem, ab iniustitia, in qua detenti aliquando fuere, revocantur. Expertus vero miserationes illas est B. HIERONYMUS ÆMILIANUS, & Beatissimæ Virginis præsens auxilium sensit, cum durissimo carceri ereptus, a seculari militia, ad certandum bonum certamen traductus est, curandamque animæ suæ perfectionem, & proximorum æternam salutem. Alter hic Tobias legi Dei, & evangelicis consiliis captivatus, totum se misericordiae operibus impendit, & superimpendit. Quare quemadmodum ille, hic quoque humanis mortuorum corporibus, & vivorum subveniendæ egestati assidue incubuit, sed præterea miserorum, atque inopum puerorum curam suscipiens, parentis loco esse illis omnibus coepit, & hospitia, domosque receptandis aperuit, ac perpetua fecit, familia excitata alumnorum suorum, ad quorum caritatem confugere eis semper liceret. Taceo pro ægrotis nosocomia ab HIERONYMO fundata, pro poenitentibus mulieribus receptacula patefacta; denique pro ruricolis erudiendis navatam operam. Cum tot, ac tanta ageret, multumque in his agendis laboraret, durissime corpus habebat suum, sibi soli asper & inimicus. Miracula ab eo adhuc vivo peracta multa sunt, præsertim

illud perennis aquæ fontis, qui nunc etiam perseverat: multa vero mortem HIERONYMI miracula pariter subsecuta. Quamobrem, BEATISSIME PATER, ad poenitentium solamen, & incitamentum, ad cæterorum, ad novi Ordinis ab eo instituti decorem, ad BEATI VIRI gloriam existimo, B. HIERONYMUM ÆMILIANUM Sanctorum honoribus exornandum.

*JULIUS MATTHÆUS Natali
Episcopus Tiburtinus.*

MIra plane BEATI HIERONYMI ÆMILIANI ad Deum conversio, sed æque mira in Deum, & in proximos caritas cum eximia humilitate, cæterisque heroicis virtutibus conjuncta. Ad publicum rei christianæ bonum a Deo electus ex omni carne, non propriæ tantum perfectioni incredibili constantia, atque animi alacritate operam dedit, sed rerum omnium humanarum contemptor magnanimus, amantissimi orphanorum patris nomen, de quo Deus ipse gloriatur, sibi merito vindicavit: illud procul dubio cogitans: *Estote misericordes, sicut Pater vester Cælestis misericors est*: unde similem eum dicerem illis viris misericordiae, quorum pietates non defuerunt: etenim per HIERONYMUM nostrum multam gloriam, seu multa gloriosa fecit Dominus, ac per Ordinem a se institutum facere adhuc non dedignatur. Cum itaque virtutum HIERONYMI fulgori, divinum, tum veterum, cum recentiorum miraculorum accesserit testimonium, cumque sapientiam ipsius narrent populi, & laudem nunciet Ecclesia, nihil est, ut censeo, quod SANCTITATEM VESTRAM morari possit HIERONYMUM in Sanctorum numerum referre.

HAC eadem die Marcus Antonius Columna SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI PAPÆ in Urbe Vicarius, edicto publice in foris, & Basilicis proposito, declaravit, BEATISSIMUM PATREM suorum Prædecessorum vestigiis in hærentem, benigne ex Ecclesiæ thesauro plenarias Indulgentias illis elargiri, qui Kalendis, & v., ac 1v. Nonas Quintilis

¹ Psalm. 105.

tilis jejunium devote celebrantes, adoratum postmodum accederent Augustissimum Eucharistiae Sacramentum, quod certis, statutisque diebus in Lateranensi, Vaticana, ac Liberiana Basilica fidelium venerationi magno cereorum apparatu erat proponendum.

MARCO ANTONIO del Titolo di S. Maria della Pace della S. R. C. Prete
Card. Colonna della SANTITA'
DI NOSTRO Signore Vicario
Generale &c.

„ LA SANTITA' DI NOSTRO Signore
„ PAPA CLEMENTE XIII. felicemente
„ regnante, regolando il suo zelo co i lumi-
„ nosi esempj de' Sommi Pontefici suoi Pre-
„ decessori, allorchè sonosi accinti a fare
„ il grande, e solenne atto della Canoni-
„ zazione, concede Indulgenza plenaria,
„ e remissione di tutti i peccati a i Fedeli
„ tutti dell'uno, e l'altro sesso, i quali di-
„ giuneranno ne i tre giorni, cioè Mer-
„ coledì 1., Venerdì 3., e Sabato 4. dell'
„ entrante mese di Luglio, e che confessa-
„ ti, e comunicati visiteranno, almeno
„ una volta, una delle infra-scritte Basili-
„ che, mentre in essa, secondo il metodo
„ qui sotto indicato, farà alla pubblica
„ adorazione esposto il Santissimo Sagra-
„ mento, ed ivi divotamente pregheran-
„ no Sua Divina Maestà, acciochè si de-
„ gni riempire di superna grazia SUA BEA-
„ TITUDINE, e col celeste suo lume assister-
„ la nella grave deliberazione della prof-
„ sima Canonizzazione delli BB. GIOVANNI
„ CANZIO, GIUSEPPE CALASANZIO, GIUSEP-
„ PE DA COPERTINO, GIROLAMO EMILIANI,
„ SERAFINO D'ASCOLI, e GIOVANNA FRAN-
„ CESCA FREMIOT DI CHANTAL.

„ Affinchè poi tutti possino conseguire il
„ celeste tesoro, concede la SANTITA' SUA,
„ che a i Regolari dell'uno, e dell'altro
„ sesso, anche a quelli, che convivono in
„ clausura, & ad ogni altra persona tanto
„ laica, quanto Ecclesiastica, compresi
„ anche i racchiusi in carcere, o da qual-
„ che infermità corporale impediti, per cui
„ non potranno o digiunare, o visitare

„ le Basiliche Patriarcali per venerarvi il
„ Santissimo Sacramento ivi esposto, pos-
„ sa il Confessore commutare le sudette
„ opere ingiunte in altre di cristiana pie-
„ tà, e prescrivere ciò, che da i medesimi
„ penitenti a motivo de i loro rispettivi im-
„ pedimenti potrà più facilmente eseguirsi.
„ Si esortano pertanto tutti i fedeli di-
„ voti a non trascurare l'acquisto di questo
„ spirituale tesoro, ed a fare in detti gior-
„ ni altre opere di religione, non solo per
„ viepiù meritarsi dal Signore il conse-
„ guimento delle grazie, di cui abbisogna-
„ mo, ma ancora per uniformarci alle par-
„ ticolari premure di SUA BEATITUDINE.

Il Santissimo Sacramento sarà esposto.

„ Nella Basilica di S. Giovanni in Late-
„ rano la mattina del Mercoledì 1. del ven-
„ turo mese di Luglio, fino al mezzo gior-
„ no del Venerdì 3. del detto mese.

„ Nella Basilica di S. Pietro in Vatica-
„ no dalla mattina del Venerdì 3. detto,
„ fino al mezzo giorno della Domenica 5.
„ dello stesso mese.

„ Nella Basilica di S. Maria Maggiore
„ dalla mattina della Domenica 5. detto, si-
„ no al mezzo giorno del Martedì seguente.

„ Dato dalla nostra solita Residenza que-
„ sto dì 15. Giugno 1767.

M. A. Card. Vicario.

Gasparo Arciprete Ori Segretario.

Quia autem dies illi, quibus jejuniis erat vacandum, in Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli octavam incidebant, hinc Eminentissimi Patres, ut etiam dum ista jejunia agerent, rubris vestibus uterentur, per frequentem schedulam fuere pramoniti.

„ Nelli tre prescritti giorni di digiuno,
„ cioè Mercoledì 1., Venerdì 3., e
„ Sabato 4. del venturo mese di Luglio, per
„ essere tutti e tre li detti giorni entro
„ l'Ottava de' Santi Apostoli Pietro, e Pao-
„ lo, che è una delle Ottave privilegiate,
„ vestirà l' Eminenza Vostra gli abiti Car-
„ dinalizj di colore rosso, tanto in casa,
„ quanto fuori di essa.

Quam-

Quamvis semper quammaxime BEATISSIMO DOMINO NOSTRO cordi sit, ac fuerit, ut tum nobiles ejus aulici, tum inferioris ordinis famuli per rectam mandatorum Dei semitam semper incedant, tamen exoptans ardentius, ut proximum Apostolorum festum ea, quæ decet, religione, animique pietate agerent, sicque rite, recteque sese disponerent ad propositas elucrandas Indulgentias, prudenti deliberatione effecit, ut tribus diebus, quæ ejusdem Sollemnitatis pervigilium præcedunt, Dominus Adeodatus Barcali unus ex Cappellanis intimis cathedres suas, ferventesque eisdem familiaribus haberet: id cum esset peractum, mane diei solis ipso Apostolorum Principum pervigilio, in intimo sacello PONTIFEX Sacrum devote celebravit, ac suos nobiles aulicos Divina Eucharistia refecit; quam inferioris ordinis famulis in altero sacello idem Adeodatus Barcali præbuit.

His peractis, BEATISSIMUS PATER Vaticanum petiit, ut in aula Consistoriali publicum censum, seu vestigal a Comestabili Laurentio Columna nomine Ferdinandi IV. utriusque Siciliae Regis exciperet; ac mane festivitatis Apostolorum supra corpus Beati Petri Missarum sollemnia celebraret.

Kalendis Julii in Lateranensi Basilica ad præscriptum PONTIFICIS Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum fidelium venerationi fuit propositum; quamobrem cum Eminentissimi Patres per sequentem schedulam certiores essent effecti, die Jovis VI. Nonas, hora 22. fore ut SUMMUS PONTIFEX adoratum veniret ad Basilicam, frequentes ad ipsam accedere, ut eundem præstolarentur.

Eminentissimo, e Reverendissimo Signore.

„ LA SANTITA' DI NOSTRO Signore CLE-
 „ MENTE PP. XIII. si porterà alle ore
 „ 22. nella Basilica di S. Giovanni in La-
 „ terano a venerare il Santissimo Sagramen-
 „ to, che sarà esposto in detta Basilica,
 „ per implorare la divina assistenza nella
 „ grave deliberazione della prossima Cano-
 „ nizzazione de BEATI GIOVANNI CANZIO,
 „ GIUSEPPE CALASANZIO, GIUSEPPE da CO-

„ PERTINO, GIROLAMO EMILIANI, SERA-
 „ FINO da ASCOLI, e della BEATA GIO-
 „ VANNA FRANCESCA FREMIOT di CHAN-
 „ TAL: gli Eminentissimi Signori Cardina-
 „ li, che vorranno intervenirvi, anche ad
 „ oggetto di conseguire l'Indulgenza dalla
 „ SANTITA' SUA a tal' effetto concessa, vi
 „ si troveranno vestiti di rocchetto, man-
 „ telletta, e mozzetta di color rosso.

Indicta hora PONTIFEX privato domesti-
 coque comitatu ad Lateranum venit, cujus
 ad fores cum Eminentissimo Nereo Corsini
 Basilicæ Archipresbytero cæteri omnes Do-
 mini Cardinales aditabant. Nereus Cardi-
 nalis Corsinus aspergillum PONTIFICI obtu-
 lit, qui cum se, Archipresbyterum, Emi-
 nentissimosque cæteros lustrali aqua asper-
 xisset, præeunte cum Cruce Carolo Origo-
 novissimo Rotæ Auditore, pedes inter armo-
 rum inservientes incedens, ad altare prin-
 cept Divinam Eucharistiam adoraturus pro-
 cessit, ubi in genua provolutus devotas fer-
 ventisque preces effudit.

Mane diei Veneris v. Nonas Julias Re-
 verendissimum Capitulum Vaticanum post
 Conventualem Missam in altari Gregoriano,
 inter conspicuam ardentium cereorum co-
 piam, Eucharistiam fidelium venerationi pro-
 posuit; Eminentissimi Cardinales per hanc
 schedulam pariter admoniti fuere.

Eminentissimo, e Reverendissimo Signore.

„ LA SANTITA' DI NOSTRO Signore CLE-
 „ MENTE PAPA XIII. volendo con rei-
 „ terate suppliche ricorrere all' Altissimo,
 „ acciò coll' abbondanza de' suoi lumi si
 „ degni assisterla nell' affare importantissi-
 „ mo della futura Canonizzazione, si por-
 „ terà alle ore 22. alla Basilica Vaticana
 „ ad adorare il Santissimo Sacramento, ove
 „ per il sudetto effetto sarà esposto alla pu-
 „ blica venerazione de fedeli: se ne ren-
 „ de pertanto consapevole Vostra Eminen-
 „ za, affinchè, volendovisi trovare presen-
 „ te, sia vestita dell' abito Cardinalizio
 „ rosso con il rocchetto.

Vati-

Vaticanum petierunt quamplures Eminentissimi, ut venientem exciperent PONTIFICEM, qui non ita multo post privato cultu ad Basilicam se contulit, & summa religione, ac incredibili animi pietate devotissimas preces fudit, a Patre luminum donorum omnium charismata sibi, populoque SACERDOS SUMMUS apprecans.

Tandem Dominica die III. Nonas Julias BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER ad Liberianam Basilicam oraturus ante Divinam Eucharistiam, quæ venerantibus fidelibus fuerat exposita, venit, ab Eminentissimis Patribus exceptus, qui ibidem de PONTIFICIS adventu per sequentem schedulam certiores effecti, convenerant.

Eminentissimo, e Reverendissimo Signore.

„ **P** Erche incessanti sieno le suppliche all'
 „ Altissimo, la SANTITA' DI NOSTRO
 „ SIGNORE CLEMENTE PAPA XIII approssi-
 „ mandosi il giorno destinato per eseguire
 „ la Canonizzazione de BEATI GIOVANNI
 „ CANZIO, GIUSEPPE CALASANZIO, GIUSEP-
 „ PE da COPERTINO, GIROLAMO EMILIANO
 „ SERAFINO da ASCOLI, e della BEATA GIO-
 „ VANNA FRANCESCA FREMIOT di CHAN-
 „ TAL, si porterà alle ore 22. alla Basilica
 „ di S. Maria Maggiore ad adorare l' Au-
 „ gutissimo Sacramento, che ivi sarà espo-
 „ sto, come ha parimente eseguito in que-
 „ sti passati giorni nelle altre due Basili-
 „ che per il menzionato effetto. Del tutto
 „ se ne dà notizia a Vostra Eminenza, ac-
 „ ciò volendo intervenire, possa trovarsi
 „ in detta Basilica in abito Cardinalizio ros-
 „ so, e rocchetto, conforme nelle altre
 „ due consimili occasioni si è praticato.

Difficile dictu est, quanta hisce diebus lætitia, quantoque spiritali gaudio DOMINUS NOSTER BEATISSIMUS fuerit perfusus, dum in omnibus, quas petiit Basilicas, incredibilem, ac pene infinitam Romani populi religiosam multitudinem offendit, quæ pietatis, religionisque causa ex omnibus etiam conspicuis, nobilissimisque ordinibus ad illas confluxerat.

Ut quamprimum Canonizationis sollemnitatis expleretur, tertio, ac ultimo semipublico Consistorio, in quo de BEATO SERAPHINO AB ASCULO, seu A MONTEGRANARIO, & de BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL erat pertractandum, ad VI. Idus Julii dies fuerat indicta, ac omnes, qui ad illud venire debebant, per cursores ea, quam subiicimus, schedula fuerant evocati.

I N T I M A T I O

Per cursores facienda, etiam domi dimissa copia.

„ **D** IE IO. presentis mensis Julii feria 6.
 „ SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER
 „ CLEMENS PAPA XIII. alterum habebit se-
 „ mipublicum Consistorium hora 13. in de-
 „ signata Palatii Apostolici Quirinalis aula
 „ pro excipiendis suffragiis ab Eminentissi-
 „ mis DD. Cardinalibus, necnon Reveren-
 „ dissimis Patriarchis, Archiepiscopis, &
 „ Episcopis in Caussis BEATORUM SERAPHINI
 „ AB ASCULO Laici professi Ordinis Mino-
 „ rum Capuccinorum S. Francisci, & Jo-
 „ ANNÆ FRANCISCAE FREMIOT DE CHANTAL
 „ Fundatricis monialium Visitationis B. Ma-
 „ riæ, eadem penitus servando, quæ jam
 „ pro consimili antecedenti semipublico
 „ Consistorio peracta fuere.

„ Certiores itaque reddantur omnes, &
 „ singuli Eminentissimi, & Reverendissimi
 „ DD. Cardinales, necnon Reverendissimi
 „ DD. Patriarchæ, Archiepiscopi, & Epi-
 „ scopi in Urbe presentes, ac Domini Pro-
 „ tonotarii Apostolici, duo antiquiores Ro-
 „ tæ Auditores, Sacrorum Rituum Congre-
 „ gationis Secretarius, Promotor Fidei, &
 „ Procurator Fiscalis Camerae Apostolicæ, ut
 „ omnes cappis induti Consistorio intersint.

De Mandato SS. D. N. PAPÆ.

1. *Archiepiscopus Athenarum
 Apost. Cærem. Præfectus.*

Statuta hora, ac die cum in aulam Consistorialem Eminentissimi Cardinales venissent, BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER solito consuetoque apparatu circumamictus ex paramentorum aula in Consistorium descendit,

P p & an-

& antequam de BEATIS canonizandis sermonem institueret, secreto de Consistorialibus negociis cum Eminentissimis Patribus agens, transtulit ex Hadrianopolitana titulari Ecclesia Joannem Lercari ad Archiepiscopalem cathedram Januensem: hinc Archiepiscopum Messanensem constituit Joannem Mariam Spinelli Clericum Regularem Teatinum: declaravit Episcopum Muranum Basilicæ Provinciæ in Neapolitano Regno Carolum Gagliardi Pauperum Patronum in Neapolitana urbe: pronunciavit Episcopum Lesinæ in Dalmatia Provincia Petrum Riboli Archidiaconum Spalatensem: statuit Episcopum Letteranum in Provincia terræ Laboris Neapolitani Regni Franciscum de Afflicto Pœnitentiarium Cathedralis Ravelli: ac tandem dixit Episcopum Torcelli Joannem Nani patricium Venetum.

Ut PONTIFEX finem sermoni imposuit, primum Joannes Franciscus Albani Episcopus Sabinensis proposuit in Abderitanum Titularem Episcopum Joannem Lenezowski Canonicum Chelmensem: hinc Alexander Diaconus Cardinalis Albani in Titularem pariter Thenarum Episcopum proposuit Philippum Carolum de Fechenbach Canonicum Herbipolensem, ac denique Eminentissimus Orsini a PONTIFICE petiit, ut Cenomanensem Episcopum crearet Antonium Josephum des Laurens, de quo in superiori Consistorio verba fecerat.

Negociis istis absolutis, cum aulæ Consistorialis Advocatus instantissimis precibus PONTIFICEM orasset, ut Pallium in signum plenitudinis Pontificalis potestatis novo Archiepiscopo Januensi largiretur, in aulam statim Consistorialem admissi fuere Episcopi omnes, cæterique, qui præ foribus stabant; & PONTIFEX orationem iterum reassumens ea gravitate, & eloquentia, quæ Patrem Patrum decet, verba hunc in modum habuit.

VENERABILES FRATRES. De BEATIS SERAPHINO AB ASCULO, & JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHAN-

TAL, quorum nihilominus impense, quam BEATORUM quatuor, de quibus egimus in superioribus Consistoriis, Canonizationem a nobis postulant piissimi Principes, & Catholicus populus fere universus, vestrum hodie consilium exquirimus. Ac BEATUM SERAPHINUM primo proponimus; cujus admirabiles virtutes uno videntur comprehendi posse præconio, si dixerimus illum digne Deo juxta Apostoli monitum ambulasse, & sanctitatis cepisse fructum, quem Abrahamo Deus suavissimis illis proposuit verbis = ambula² coram me, & esto perfectus = quod Christus Dominus dixit apertius = Estote³ perfecti, sicut Pater vester perfectus est = & illum quidem perfectissimæ fuisse virtutis vel inde licet existimare, quod a lethali omni peccato purus vitæ suæ cursum peregerit. Cæterum supernaturalia dona, tum paupertatem, humilitatem, obedientiam, orationis studium, & in omni victu asperitatem, atque duritiam, cæterasque virtutes, quas illi divina tribuit gratia, miracula etiam, quibus veluti indicis Deus sanctitatem ejus nobis ostendit, ex ejus vita, quam redigi curavimus in compendium, arbitramur vobis esse perspecta. Quod attinet ad BEATAM JOANNAM FRANCISCAM illud in ea nobis videtur præcipuum, quod in omni statu, qui

foemi.

1 Coloss. 1. 20.

2 Genes. 17. 1.

3 Matth. 5. 49.

foeminis possit obtingere, præclara dedit sive futuræ, sive incipientis, sive maturæ, & corroboratæ sanctitatis indicia. Nam & virginitatem servare maluisset, quam nubere; & viro nupta adeo in omnibus honorabile præstitit¹ suum connubium, ut suarum exemplo virtutum sanctificato viro, conjugium illud, quod in christiano matrimonio postulat² Beatissimus Paulus, Christi cum Ecclesia conjunctionem repræsentaret. Viro præterea e vivis adempto, secundas aspernata nuptias, vere³ vidua fuit, easque virtutes omnes exhibuit, quas in viduis requirit idem Apostolus. Postremo castitatis perpetuæ voto, quo se adstrinxit, perfectioris vitæ arduum iter ingressa, difficillimum aliud votum adjunxit, semper ea faciendi, quæ Deo gratiora fore cognosceret. Idque votum adeo sancte præstitit, ut sub sancti viri Francisci Salesii magisterio ad eam denique pervenerit sanctitatem, quam Deus comprobaram voluit omnipotentia suæ mirabilibus signis. Itaque de his duobus BEATIS, quorum proponitur Canonizatio, a vobis petimus, ut vestras sententias exponatis. Sed quoniam in Consistorio secreto satis absumptum est temporis, ne diutius, VENERABILES FRATRES, detineamini, commodius existimamus, ut post vestra suffragia primus Episcoporum Pon-

tificio solio nostro Assistentium diserte & ipse dicat sententiam suam, ad quam cæteri Episcopi Assistentes, si eis ita videatur, uno verbo declarent se accedere: itidemque primus Episcoporum non Assistentium suum proferat explicate suffragium, cui cæteri subinde Episcopi, uno pariter verbo; se, si ita velint, singuli assentiri profiteantur.

Hæc cum dixisset, illico Domini Cardinales, & Episcopi, qui in venerabili Conventu confidebant, ut PONTIFEX monuerat, de BEATO SERAPHINO AB ASCULO, seu A MONTE GRANARIO dedere suffragia.

CAROLUS ALBERTUS Episcopus Ostiensis, & Veliternus Sacri Collegii Decanus Cardinalis Guidobonus Cavalchinus.

BEATISSIME PATER. Sistitur hodie coram throno majestatis tuæ B. SERAPHINUS AB ASCULO, ut gloriam ejus cum cæteris Sanctis Domini in terra perficias. Humili quidem in loco is natus est ab egenis, vulgaribusque parentibus, sed ab infantia, moribus integerrimis, summoque orandi studio, quo magnopere delectabatur, ita coepit placere Deo, ut nihil ad arripiendum evangelicæ perfectionis iter desiderari in eo posse videretur. Factus adultior post asperos, diurnosque labores obtinuit recipi in rigido Fratrum Capuccinorum Ordine: cumque ibi quotidie processerit de virtute in virtutem, plurimis muneribus, ac cælestibus signis eximiam ejus adhuc viventis sanctitatem ostendit Altissimus, & demum pretiosam ipsius mortem ex ore infantium, & lactentium voluit mirabiliter promulgari: quæ vero novissime in hujus BEATI VIRI honorem suscitavit miracula, efficaciter postulant, ut immarcescibilis coronæ gloria donatus in

P p 2. Cælis

¹ Hebr. 13. 4.

² Ephes. 5.

³ 1. Timoth. 5. 3. 4.

Cælis declaretur . Hoc universa Capuccinorum familia ardentissime deprecatur , idque ipsum ego quoque sacro huic Ordini præsidere jussus fidenter exoro .

*JOANNES FRANCISCUS Episcopus
Sabinensis Cardinalis Albani .*

GLorietur frater humilis in exaltatione sua , qui mortificationem Jesu Christi circumferens in corpore suo , vivificatus autem spiritu , se præbuit exemplum bonorum operum in simplicitate , in humilitate , in caritate non ficta , unice contuens in eam , quæ revelabitur in nobis , gloriam adoptionis incontaminatam . Nec suo gloriatur minus BEATO SERAPHINO Minorum Capuccinorum familia , poenitentium altrix , & foecunda parens ; ac in filii sui virtutibus omnibus rite , me acta referente , comprobatis , maximis de Cælo signis accedentibus , atque oraculo tuo , BEATISSIME PATER , illi Sanctorum honores decernente , habeat ad sancte , humiliterque vivendum domesticum incitamentum .

*HENRICUS Episcopus Tusculanus S.R.E.
Vicecancellarius Cardinalis Dux
Eboracensis .*

EXcelsus super omnes Cælos Deus , qui humilia respicit , & alta a longe cognoscit , ut potentiam suam ostenderet , qua potens est de lapidibus fuscitare semen Abrahamæ , respexit in humilitatem servi sui SERAPHINI , eumque de terra fuscitans deduxit in domum Domini , ut simplicitate sua sapientiam sapientum perderet , & prudentum prudentiam reprobarer . Illum enim humidi genere ortum , ac litterarum plane rudem , quia simplex erat , & humilis corde , ab armentis , quibus custodiendis excubabat , in sacrum Capuccinorum Ordinem transtulit , & in humili Laicorum gradu constitutum heroicis virtutibus insignivit , donis cælestibus auxit , & innumeris signis , ac prodigiis illustravit . Mox plenum meritis , confectumque laboribus vocavit ad Cælum , ubi æternum gloriæ folium tenet , & invocantibus illum beneficia incredibili liberalitate

largitur . Æquum igitur est , BEATISSIME PATER , ut ad evangelicæ simplicitatis , atque humilitatis gloriam SERAPHINUS Apostolicæ Sedis auctoritate Sanctorum albo adscribatur .

*FABRITIUS Episcopus Albanensis
Cardinalis Serbellonus .*

VEra exhibetur religiosi viri perfectissima imago in BEATO SERAPHINO AB ASCULO , adeo enim supremam perfectionem per assiduum virtutum omnium , & patientiæ præsertim exercitium fuit adeptus , ut Deus Optimus Maximus per frequentes ecstases , raptusque cælestes pluries illam comprobata voluerit ; consequens igitur est , BEATISSIME PATER , ut vestra excelsa Pastoralis dextera tanto viro coronam imponat in terris , quam ipsi in Cælis præparavit Dominus in æternum .

*JOSEPH MARIA Tituli Sanctæ Cecilie
Presbyter Cardinalis Feroni .*

IN humili vitæ gradu sublimissimum virtutis genus professus est BEATUS SERAPHINUS , quem ob diuturnam in ea urbe commorationem AB ASCULO nominamus . Capuccinorum institutum amplectens , quam in seculo intactam primæ innocentie solam servaverat , eandem severissimis corporis afflictationibus , & perpetua regularium legum custodia ad ultimum usque spiritum inviolatam perduxit . In cordis simplicitate præsertim ambulans , quæ Deo placerent , suavissime loquebatur , atque adeo plurimorum aut exemplo , aut emendationi prospexit . Hinc placidissime moriens cum migravisset ad Dominum , ex ore infantium , & lactentium , singulari quidem prodigio SERAPHINI laudes prodierunt . Hunc igitur eximium innocentie , demissionis , simplicitatis , & poenitentie cultorem tuto a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum album recenseri posse aperte confirmo .

JOSE-

*CAROLUS Tituli Sancti Clementis
Presbyter Cardinalis Rezzoni-
cus S.R.E. Camerarius.*

BEATUM SERAPHINUM AB ASCULO in simplicitate cordis ambulantiem, & animam suam in patientia possidentem, tanta bonorum caelestium copia cumulavit Deus, quanta ipse bonorum naturæ inopia laborabat. Qui humili SERAPHINO gratiam dedit Deus, gloriæ corona etiam exornavit. Tuum est, BEATISSIME PATER, summos ei, quem tantopere decoravit Deus, honores oraculo tuo tribuendos in terris esse constituere.

*FERDINANDUS MARIA Tituli S. Syl-
vestri in Capite Presbyter Cardi-
nalis de Rubeis.*

ET si in radice caritatis omnes inter se conjungantur virtutes, ut una sine altera esse non possit, plerumque tamen in præstanti aliquo viro, hæ, vel illæ præ cæteris eminent, ac efflorescunt maximæ. Id dum in SERAPHINO AB ASCULO deprehendimus, quem simplicitate cordis, obedientia, humilitate, poenitentia præcelluisse scimus, quadam tamen singulari ratione, caelestium etiam rerum contemplationi, fidelium salutis, pauperum subsidio profus vacasse admiramur. Jam ipsum luculentissimis illustrante miraculis Deo, in eam devenio sententiam, eundem esse a te, BEATISSIME PATER, in Sanctorum fastos publico Ecclesiæ bono adscribendum.

*JOSEPH MARIA Tituli Sancti Alexii
Presbyter Cardinalis Castellii.*

Qui terrena omnia non odit, atque adhuc animam suam, dignus non est qui inter Domini discipulos adnumeretur. Vir Dei SERAPHINUS a pueritia usque ad exitum vitæ terrenis cupiditatibus acerrimum bellum indixit: carnem odit, quum laboribus, jejuniis, vigiliis, innumeris, atque asperrimis castigationibus corpus

suum perpetuo affixit: animam quoque, carnalem animam odit, quum totum hominem exuit, & propriæ excellentiæ, sui-que amorem ab humillimo corde magnanime abjecit, ac propemodum extinxit, nihil amplius sibi vivens, sed totus Magistro suo Jesu Christo. Dignus profecto fuit, ut a Magistro, & Domino tamquam fidelis discipulus in æterna tabernacula reciperetur. Dignum quoque existimo, ut id merito, & fideliter accidisse ab infallibili SANCTITATIS VESTRÆ oraculo rite, & sollemniter pronuntietur.

*CAJETANUS Tituli Sancti Augustini
Presbyter Cardinalis Elephantinus.*

BEATISSIME PATER. Vitæ simplicitas, innocentia candor, obedientia, patientia, humilitas eæ sunt præ cæteris virtutes, quibus BEATUS SERAPHINUS ad miraculum usque enituit, effectusque uti parvulus, intrare promeruit in regnum Cælorum. Hinc autem si dignus fuit, adhuc vivens, ut altitudo divitiarum, & sapientiæ Dei sibi revelaretur, dignus est utique, ut supremo SANCTITATIS VESTRÆ judicio eam in terris accipiat coronam gloriæ illis debitam, qui computantur inter electos, & filios Dei.

*PETRUS HIERONYMUS Tituli Sanctis-
simæ Trinitatis in monte Pincio Pres-
byter Cardinalis Guglielmi.*

CUM adhuc junior esset BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO quæsit sapientiam Dei valde in oratione sua¹. Invenit autem & apprehendit; tantumque profecit in ea², ut non solum, quæ mundi sunt, cuncta, despexerit etiam semetipsum; sed abundaverit quotidie magis in omni scientia, & in omni sensu³ usque ad consummationem justitiæ⁴, usque ad circumspeditionem Dei⁵. Divinæ namque pulchritudinis studio cum teneretur, extendebat se in dies amplius ad cognoscendum illum, si quo modo comprehenderet⁶; nihilque arbitrabatur se

¹ Ecclesiastic. 51. 18.
² Ibid. v. 22.

³ Philipp. 1. 9.
⁴ Ex plur.

⁵ Ecclesiastic. 14. 22.
⁶ Philipp. 3. 10. 12.

se cognoscere, donec introiret in potentias Domini ¹, & in tabernaculum Dei solius. Introivit autem, & gustavit, & vidit ²; speculator eximius factus magnitudinis illius ³. Ista sapientia deduxit BEATUM SERAPHINUM ad excelsa: ita a te exaltari ⁴ oportet, BEATISSIME PATER, qui nihil habes antiquius, quam sapientiam Sanctorum revereri. Dic igitur Sanctum SERAPHINUM AB ASCULO: & sapientiam ejus enarrabunt gentes, & laudem ejus enuntiabit Ecclesia ⁵.

NICOLAUS Tituli SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Antonellus.

Abnegavit semetipsum BEATUS SERAPHINUS, & secutus est Dominum, Crucem suam patienter, & humiliter ferens a primis ætatis suæ annis usque ad ultimum sanctissimæ vitæ diem. Nullum fuit angustiarum, ærumnarum, & tribulationis genus, quod non fortiter, & constanter toleraverit, verbera, convicia, contumelias, injurias, famem, sitim, paupertatem, nuditatem, omniumque rerum inopiam. Nam Vir Dei mundana quidem conditione vilis, cælesti virtute nobilis, humanis litteris, rudis Sanctorum scientiam edoctus, carnis, & mundi illecebris calcatis, imperterrito animo, & mente incorrupta montem myrrhæ, & collem thuris impigre ascendit, aspiciens *in auctorem fidei, & consummatorem Jesum, qui propositio sibi gaudio, sustinuit Crucem, confusione contempta*. Et quoniam, sicut focii Christi passionum fumus, sic erimus & consolationis. Benignissimus Deus servum suum ecstasis, prophetiæ, scrutationis cordium, aliisque gratiis, & supernarum consolationum donis adhuc in terris existentem remuneravit, & sanctitatis, & miraculorum fama notum, clarumque reddidit: & post hanc mortalem vitam æternæ beatitudinis participem in Cælis effecisse, indubiis, probatisque signis, ac prodigiis declaravit. Quare ad Omnipotentis Dei laudem, ad Catholicæ Ecclesiæ decus, & præsidium BEATUM SERAPHINUM sollempnibus Sanctorum

honoribus decorari, merito universa Picensis Provincia, & insignis Fratrum S. Francisci Ordo, & boni omnes enixe a te, BEATISSIME PATER, postulant, ac deprecantur.

Fr. LAURENTIUS Basilicæ SS. XII.
Apostolorum Presbyter Cardinalis
Ganganelli.

SERAPHINUS ortu Picensis, ac Seraphicæ Capuccinorum religionis alumnus præclarum dedit virtutum omnium specimen, humilitatis, sine qua æterna claudicat salus; patientiæ, quæ nobis necessaria est ad reportandas promissiones: tum vero maxime paupertatis, quam ita in deliciis habuit, ut tunc ditiores se crediderit, cum necessariis quoque ad vitam, se viderit destitutum. Hinc SERAPHINUS factus *abundans in paupertate, oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate, ipse, & exaltavit caput ejus. . . . Facile est enim in oculis Dei subire honestate pauperem*⁶. Et sane post virtutum omnium splendorem, tot signis honestatum deprehendimus SERAPHINUM, ut supremos sanctitatis honores adjudicari eidem tuto posse jamdiu sit pronuntiatum.

Quem itaque Beatorum albo conscriptum, Romana Sede permittente, mihi datum est Asculi frequenter colere, te mandante, BEATISSIME PATER, universa Ecclesia Sanctorum fastis cooptatum veneretur.

MARCUS ANTONIUS Tituli Sanctæ Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis
Columna.

BEATISSIME PATER. *Caritas non cogitat malum*. Hæc Apostoli sententia apprime congruit BEATO SERAPHINO AB ASCULO, cujus tanta morum innocentia, ut omnium, quæ secundum Deum non essent, non cogitatum modo, sed & auditum studiosissime caveret; tanta item dilectio proximi, ut de ipsis obrectatoribus, ac persecutoribus suis quam optime sentiret; tanta denique mansuetudo, ut gravissimas illatas inju-

¹ Psalm. 70. 16.

² Prov. 31. 18.

³ II. Petr. 1. 16.

⁴ Ex Ecclesiastic. 24. 2.

⁵ Ecclesiastic. c. 39. 14.

⁶ Ecclesiastic. c. cap. XI.

injurias, & contumelias pro maximis beneficiis acciperet: adeo illas, uti mala, non cogitabat, siue inferentibus imputabat. Vix autem fore puto, ut quis de tam bene cogitante non optime cogitet, eundemque in Sanctorum canonem non existimet referendum.

SIMEON Tituli Sancti Joannis ad Portam Latinam Presbyter Cardinalis Buonaccorsi.

BEATISSIME PATER. Divinam mihi intuiti in humillima vitæ professione BEATI SERAPHINI sapientiam, confiteri Domino Cæli, & terræ libet, quod hanc absconderit a sapientibus, & prudentibus, eandemque parvulis revelaverit. Ætas nulla, BEATISSIME PATER, abundavit magis, quam ætas nostra hoc genere sapientum, quibus Dei sapientia vanitas est, & humilitas Crucis stultitia. Horum ergo insipientiæ refellendæ, quemadmodum Christum Crucifixum Apostolus Dei sapientiam philosophis inculcabat, sic decet Ecclesiam Christi, ejusdem Crucis participes Christi famulos cælestem gloriam adeptos obiicere.

JOANNES CAROLUS Tituli SS. Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Boschi Major Pœnitentiarius.

BEATISSIME PATER. BEATUS SERAPHINUS, qui AB ASCULO cognomen, ab Ordine Capuccinorum novum ad sanctimoniam incitamentum sortitus est, ea excelluit pietate, ut in Deum O. M. spem omnem, & studia sua contulerit, proximos vero omnium officiorum genere prosequi studens, quæ iis ab inopia sua præstare non poterat, Deo ipso mirifice opitulante, conferret. Neque id gratiæ apponi sibi, ambitionis expers, postulavit; sed vilem sui ipsius opinionem in ipsis proceribus inferere conatus est. Nullis voluptatum illecebris, nulla habendi cupiditate captus, eo tolerantia processit, ut injurias omnes pacato animo sustineret, ac fere quotidie sponte sua in verberationibus, & jejuniis versaretur; omnibus, non sibi

parcens. Virum itaque, BEATISSIME PATER, tanta morum probitate præstantem, ut naturæ ipsius Auctor eam insignibus prodigiis testatam velit, Sanctorum albo adscribendum judico, ut novum christianarum virtutum exemplar splendidius eluceat.

LUDOVICUS Tituli Sanctæ Anastasiæ Presbyter Cardinalis Calinus.

QUUM BEATUS SERAPHINUS DE ASCULO religiosæ perfectionis laude mirabiliter insignitus, paupertatem, abstinentiam, aliasque christianas virtutes ita per totum vitæ cursum excoluerit, ut assiduis licet tentationibus exagitatus, de seipso tamen, deque humani generis hoste perpetuo triumphaverit, & perfectissima heroicarum virtutum exempla ad imitandum reliquerit, ideo, BEATISSIME PATER, dignum existimo qui sollemni pompa inter Sanctos cooptetur.

ANTONIUS Tituli Sanctæ Mariæ in Via Presbyter Cardinalis Columna Branciforti.

Seraphici Patris Francisci vere imitator, & filius BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO ita Deo viventem hostiam se præbuit, ut Deus idem, qui mirabilis semper est in Sanctis suis, quique infirma mundi eligit, ut fortia quæque confundat, præclaris illum & prodigiis, & donis condecoraverit. Æquum igitur est, ut qui in terris ab eo, qui vere mitem se dixit, & humilem corde, suavissimam animi mansuetudinem, & morum integerrimam simplicitatem constantissime didicit, superna jam felicitate donatus, ad evangelicæ humilitatis incitamentum, & gloriam inter Sanctorum ordines a BEATITUDINE VESTRA sollemnibus cæremoniis recenseatur.

PETRUS Tituli Sanctæ Mariæ Transiberim Presbyter Cardinalis Pamphilius.

Humilia respiciens Deus, & alta a longe cognoscens, quanta operatus sit in

1. Psal. 137.6.

in pauperculo, ac vere contrito¹, verique docibili² sermo suo BEATO SERAPHINO AB ASCULO, & ex linguis operum noscimus, & ex signorum luce conspiciamus. Nihil siquidem in ejus vita occurrit, quod non pietatem, non patientiam, non perfectam sui abnegationem, & quidquid est aliud evangelicæ perfectionis, præsertim vero intimam, eamque perseverantissimam, ac summam cum Deo unionem redoleat. Ita nimirum, ut si divisiones deinde alias gratiarum³, vel curandis corporibus, vel abditis penetrandis, vel mirabilibus aliis ante, ac post obitum patrandis accepisse intelligimus, ab uno illo eodem spiritu accepisse credamus, qui dat gratiam humilibus⁴ affluenter, qui humiles exaltat, & sublevat, & solium gloriæ tenere facit cum principibus⁵. Ita sane BEATISSIME PATER, a Domino factum est istud in BEATO SERAPHINO ASCULANO, nec aliud restat, ut sit vere mirabile in oculis nostris⁶, quam ut sic honoratum a Deo, tu quoque, BEATISSIME PATER, amplissima, qua præstas auctoritate honorari facias⁷ in Ecclesia plebis, Sanctorum catalogo BEATUM SERAPHINUM ASCULANUM adscribendo.

URBANUS Tituli Sancti Callisti Presbyter Cardinalis Paracciani.

BEATISSIME PATER. Qui sustulit olim David de gregibus ovium, eumque præ cæteris in sede supremæ majestatis constituit, novissime egenum de pulvere suscitavit BEATUM SERAPHINUM, ut glorificaret illum in conspectu Regum, Ecclesiamque suam, quæ sine macula est, & sine ruga, divinarum virtutum candore decoraret. Hic enim ad innocentiam plane factus, acceptam in lavacro regenerationis integritatem mirifice coluit, exornavitque sectando justitiam, fidem, caritatem, mansuetudinem. Depositum autem ad ultimum usque diem custodivit tam horrida, tamque aspera vivendi ratione, ut perditissimus quisque ad placandam Numinis iram majores peccatorum pœnas ultro suscipere nullo modo potuisset. Quæ cum ita sint,

eum sine dubitatione dignissimum existimaverim, cui cœlestes honores Apostolica auctoritate decernantur. Id exoptant avidissime quotquot sunt de Christiana Religione optime meriti; deprecatur quam humillime Capuccinorum Ordo, omniumque maxime flagitant universæ Firmanæ meæ Diocesis populi, qui SERAPHINUM civem, ac tutorem suum amantissimum singulari veneratione prosequuntur.

PHILIPPUS MARIA Tituli Sancti Chrysofoni Presbyter Cardinalis Pirellius.

BEATISSIME PATER. Bene semper de tota Ecclesia promerita Divi Franciscæ Familia duos ad augendam unius diei celebritatem proponit, JOSEPHUM A CUPERTINO, de quo præteritis diebus latissimus ab omnibus, toto plaudente Senatu, est sermo habitus, & SERAPHINUM AB ASCULO, diversos quidem munere, & mitioris, ac severioris disciplinæ alumnos: ita nimirum, ut quælibet instituti pars suo hoc novo lætetur decore, suumque sibi novum fulgentissimæ virtutis exemplum habeat quod imitetur.

Deus ipse hunc suscitavit de pulvere egenum, humilemque exaltavit, ut cum principibus sedeat; gratissimumque sibi esse ostendit, non solum e vivis sublatum, sed etiam antea, cui tantam prodigiorum agendorum potestatem viventi fecerat, ut parum abfuerit, quin ab iis patrandis prohiberetur a sociis, ne ex multitudine confluentium undique ægrotorum, solitariæ vitæ silentia turbarentur.

Postquam itaque perspecta rite sunt omnia, satis eum digne inter Sanctos recensendum existimo.

ALEXANDER Sanctæ Mariæ in Via latæ Diaconus Cardinalis Albanus.

IN recensendis virtutibus universis, quæ BEATI SERAPHINI sanctitatem illustrant, nec satis unquam dicitur, nec quod dicatur usquam deficiet. Hæreret ideo in ipsa copia fandi facundia, si non ipsius sanctitatem

exi-

¹ *Isaie 66.2.*

² *Joan. 6.45. & II. Timoth. 2.24.*

³ *Ex I. ad Corinth. 12.4.11.*

⁴ *I. Petri 5.5. & Jacob. 4.6. & Prov. 29.23.*

⁵ *Reg. 2.8.*

⁶ *Psal. 117.*

⁷ *Ex Æsther. 6.9.11. & Psal. 106.32.*

eximiam afferuisset teterrimus humani generis hostis, qui desperatis artibus, quibus a via, quam SERAPHINUS currebat ut gigas, retrahere frustra molitus fuerat, singulari illum certamine laceffivit, probris, terroribus, infestationibus, dirisque verberibus sæpius affecit, reviventemque in ipso patientissimum Job agnoscens, victus semper au fugit. Tantæ sanctitatis argumenta postulant, ut sollemni Pontificio decreto inter Sanctos scribatur in terris, qui cum ipsis gaudet in Cælis.

*NERIUS Sancti Eustachii Diaconus
Cardinalis Corsinus.*

Didicit egregie in schola Christi BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO mitem esse, & humilem corde: didicit satagere, ut per bona opera certam faceret vocationem suam, & perfectus fieret, sicut Pater noster Cælestis perfectus est. Itaque illius heroicam sanctitatem, cujus constans fama, ex multis jam discussis, probatisque miraculis in dies est aucta, decet omnino, BEATISSIME PATER, ut Apostolico iudicio confirmes.

*DOMINICUS Sanctæ Mariæ ad Martyres
Diaconus Cardinalis Ursinus.*

BEATISSIME PATER. Ab ineunte ætate BEATUS SERAPHINUS non obscura dedit futuræ sanctitatis indicia, majora patravit in sacrum Capuccinorum Ordinem cooptatus, regulam vel in minimis diligentissime custodivit, servavit, obediens, humilis, patientis, paupertatis amator, virginitate, & castitate, morumque intemerato candore, ita excellit, ut ad sacram exomologesim accedens, nil expiatione dignum detulerit: vere in omnibus vir secundum cor Dei: Dominicæ passionis mysteria tanto cum animi sensu meditabatur, ut sæpe in dulcem ecstasim raperetur, ejusque vultus cælestibus radiis splenderet; prophetiæ donis, cordium penetratione, Virginis apparitione dignatus, miraculis illustratus est: non immerito itaque Sanctorum Confessorum ca-

talogo BEATUM SERAPHINUM adscribendum arbitror.

FLAVIUS Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Chisus.

BEATISSIME PATER. Deus Optimus Maximus, qui stulta mundi plerumque, eligit, & infirmia, ut confundat sapientes, & fortia ¹ BEATUM SERAPHINUM DE ASCULO Ordinis Minorum Capuccinorum Laicum, professum tanta cælestium virtutum luce, tanto sanctimonix splendore, tanta denique signorum, ac miraculorum copia fulgere, voluit, ut Seraphici Ordinis lumen, ac ornamentum effectus, tamquam novum Christi prodigium, omnium in se haud immerito oculos converterit. Hanc itaque christianæ perfectionis lucernam super candelabrum in Sancta Ecclesia a te, BEATISSIME PATER, collocari æquum est, ut omnibus, qui in domo Dei sunt, elucefcant ² ejusque præclara gesta intuentes, cælestem Patrem-familias glorificent.

*ALOYSIUS Sanctæ Agathæ Gothorum
Diaconus Cardinalis Torrigiani.*

BEATISSIME PATER. Ex omnibus virtutibus, quas jugiter exercuit SERAPHINUS AB ASCULO, pœnitentia, & humilitas eximiam viri sanctitatem facile depromunt. Sane vixit in sacra Capuccinorum familia, cujus vivendi rationem per se duram, atque asperam non solum exactissime servavit, sed etiam suum corpus assiduis laboribus defatigatum, voluntariis cruciatibus, vigiliis, ac jejniis tanta affecit severitate, ut sui ipsius carnifex, & vitæ contemptor censeretur. Humilioribus autem ministeriis occupatus, omnem commendationem semper abhorruit, suasque virtutes, ac cælestia dona, quibus cumulativissime affluebat, singulari studio deprimere, & occultare conabatur. Excelsus tamen Dominus, qui humilia respicit, & alta a longe cognoscit, servi sui famam miraculorum frequentia adeo illustravit, ut populus nunquam cohiberi potuerit, quominus SERAPHINUM etiam viventem, veluti

Qq

San-

¹ 1. Corinth. 1. 26. 27.

² Matth. 5. 15.

Sanctum agnosceret. Quoniam vero insignis Dei Servus BEATI nomen jamdudum adeptus est, prodigiorum celebritas, quæ in dies augetur, hoc amplius exigere videtur, ut BEATUS VIR divina tua auctoritate in Sanctorum numerum referatur.

NICOLAUS Sancti Georgii ad Velum aureum Diaconus Cardinalis Perrelli.

SI eorum maxime admiranda virtus est, qui cum summa vitæ innocentia parem poenitentiae vigorem junxerunt, mirabilis plane BEATUS SERAPHINUS, cujus Canonizatio hodie comprobanda proponitur: namque is humili licet loco natus, neque admodum liberaliter educatus, deinde inter Laicos Ordinis Capuccini eleemosynis rogandis, aut cœnobii januæ custodiendæ adhibitus; attamen inter multiplices peccandi occasiones, nihil unquam admisit a recto, honestoque alienum, ut vix inveniretur in ejus confessionibus, de quo posset absolvi. At idem corpus innocentissimum tam duriter divexabat, ut prope inhumanus in seipsum, homo alioqui mitissimi ingenii videri posset. Accedebant assiduæ ab domesticis moderatoribus animadversiones, eoque acerbiores, quod immerenti inferebantur, quas ille tamen æquo semper, atque hilari animo pertulit. Jam ergo tanta ejus virtus digna plane est, ut ego sentio, quæ sollemnem Sanctorum cultum per te, BEATISSIME PATER, obtineat.

ANDREAS Sancti Angeli in Foro piscium Diaconus Cardinalis Corsinus.

CUM in BEATO SERAPHINO tanta fuerit vitæ sanctitas, tanta morum integritas, animique innocentia, tanta adversus Deum pietas, ac propensissima in homines caritas, ut non modo confratribus suis, qui evangelicam perfectionem in Franciscana Capuccinorum familia profitentur, sed & universis Christifidelibus admirationi semper fuerit & exemplo: hinc est, BEATISSIME PATER, quod virum hunc tot eximiis virtutibus illustrem, novaque miraculorum

gloria fulgentem, jure ac merito Sanctorum fastis esse adscribendum censeam.

ANDREAS Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Nigronus.

BEATISSIME PATER. Sentiens BEATUS SERAPHINUS condignas non esse passiones hujus temporis ad superventuram gloriam, quæ revelabitur in nobis, adolescens Fratrum Minorum, quos Capuccinos vocant, suscepto inter Laicos instituto, miræ austeritatis vitam est aggressus. Cibus ejus, quoad vixit, parcissimus vix ad vitæ sustentationem; lectulus doloris potius, quam quietis; somnus brevissimus; duri cruciatus, & mirum, quam contumelias, vexationes, jurgiaque læto animo pertulerit, sui que contemptor, quo erga alios comes, facilis, misericors, præcipue erga pauperes, & infirmos, seque fratribus præbens omnium virtutum exemplar, tanta in Deum astuabat dilectione, ut non nisi de Deo cogitaret, de Deo loqueretur. Æquum propterea est, BEATISSIME PATER, ut qui cum Christo compassus est, cum Christo regnet in Ecclesia Sanctorum albo adscriptus.

ÆNEAS STLVIVS S. Adriani Diaconus Cardinalis Piccolomineus

IMaginem, BEATISSIME PATER, antiquæ simplicitatis, atque innocentiae heroicis Christianorum temporibus comparandæ, & vitæ exemplum in maxima asperitate dulcissime offert judicio tuo consecrandum Venerabilis Servus Dei SERAPHINUS AB ASCULO verus, ac perfectus S. Francisci imitator, atque discipulus.

Is humili loco natus apud Picanos ex patre fabro non aliud habuit a parentibus patrimonium, quam religionis, & fidei disciplinam.

Hac ille fretus cum puerili in ætate ad sublevandam rei familiaris inopiam, patris imperio pascendis operam daret armentis, non illa quærens, quæ mundi essent & sua, & necessaria maxime ad vitam, sed quæ essent Dei, non aliud in mente, non aliud in

in ore habere, quam Deum, nec ullo magis spectaculo delectari, quam rei divinæ mysteriis, quam Sacerdotum aspectu, quam majestate templorum.

Quod religionis in illo studium cum Dei paræ venerandæ Laureti templum adiret, aquarum impetus retardare minime potuit, neque impedire currentem, quin se torrenti committeret, atque undas ripæ insultantes ea confidentia tentaret, qua Sanctis montes de loco movere concessum fuit, fociis aspectu periculi a trajiciendo deteritis, atque ad miraculum evadentis obstupefactis.

Defuncto patre, subire durissimi fratris imperium, & conditionem vitæ immutare coactus laboribus, contumeliis, atque omni genere asperitatum exercitus, fratrem sæva atque injusta jubentem, hilari semper vultu, & æquo animo excepit, nullam querelæ vocem emisit, omnia pertulit, omnia vicit mansuetudine, humilitate, patientia.

Quæ quidem divina virtus in SANCTO VIRO admirabilis, aditum tandem ei patefecit ad religiosam Capuccinorum familiam, in quam se condere flagrantissime optaverat, ut pauperem, ut abjectum, alienæ ut potestati semper obnoxium esse liceret, & libertatem, qua potiebatur unico patrimonio, acceptam a Deo, Deo reddere, & dedicare posset cum fenore pœnitentiæ.

Acceptus itaque in severissimam disciplinam, voti que compos effectus, nihil antiquius habuit, quam aliquid semper addere ad regulam institutæ, & præscriptæ severitatis: abstinentissimus cibi, atque somni aliquid sibi semper de necessario detrahare consuevit, ut orationi liberius, atque diutius vacaret: in paupertate ditissimus, ut liberalitatem de suo in pauperes exerceret, panis ad vitæ sustentamentum sibi assignati dimidia parte contentus, alteram partem pauperibus reservavit.

De proximorum salute, tamquam de propria sollicitus, inimicitiis pacandis, & componendis civium discordiis, & peccatoribus in pœnitentiæ viam revocandis operam dedit assiduam, & quos ratione non potuit,

vicit precibus, atque lacrymis, vicit exemplo virtutis.

Quæ vitæ ratio sanctissima cum summa simplicitate conjuncta, tentata tribulationibus, exercita per flagella, per plagas, probata invicta patientia, & caritatis inextinguibili flamma, tantam ei conciliavit gratiam a Deo, ut fretus recte factorum, & pœnitentiæ conscientia e vita, tamquam e domo emigraverit.

Quæ, BEATISSIME PATER, cum ita sint, id unum reliquum est, ut illum judicio tuo Sanctorum factis adscribas, quem Sanctum non anceps virtutum fama, sed ea clarissimis testimoniis, atque miraculis comprobata pronuntiat, Sanctum proclamat tota Piceni Provincia pietate insignis, & fide, Sanctum clarissimus Ordo Capuccinorum de Christianorum Republica optime meritis, precibus, atque votis exoptulat.

*SAVERIUS S. Mariæ de Scala Diaconus
Cardinalis Canale.*

Quamquam duæ equidem vitæ sunt, quarum alterutra itur ad sanctitatem, innocentia, & pœnitentiæ; attamen qui viam tenent utramque, eos merito credimus ad fastigium contendere sanctitatis. Horum certissime fuit unus BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO nuncupatus Ordinis Capuccinorum decus præclarissimum. Ipse enim, qui stolam innocentiae in lavacro regenerationis acceptam, nulla unquam per diuturnum utique totum vitæ suæ cursum, vel leviores etiam culpæ macula inquinavit, sed candidissimam secum intulit in Cælum: atque ipse itidem, qui pœnitentiæ perpetuæ cultor rigidissimus, corpus quidem sævissimo cruciatuum omnium genere maceravit, laceravit, oppressit; spiritum vero per patientiam, per tribulationem, perque jugem Dominicæ passionis compassionem Cruci confixit, ut mortuus mundo, unice Deo viveret cum Christo. Factum porro, ut qui per pulcherrimas ambas singularis innocentiae, & singularis pœnitentiæ vias ad sanctitatem direxit gressus suos, celsissimam demum ejusdem sanctitatis metam attigerit: facile

Qq 2 vide-

videre est in virginali ejus mentis, & corporis puritate tanta, ut cum subactæ tandem carnis ne molestiam quidem sentiret, merito comparari potuerit cum ipsis Angelis Dei in Cælo in arctissima ejus unione cum Deo, qua raptus tum etiam ad cælestia videretur, sive quando viliora intra claustra cœnobii munera obibat, sive quando claustra egressus, Asculum, & vicina castella sanando infirmos, & omnibus beneficiendo circumibat: in ejus erga Deum, & proximum caritate consumatissima; cum etenim pro illius gloria, pro hujus salute omnia esset aggressus, omnia passus, omnia sustinisset fortiter; eo etiam processit, ut ad barbaras ire gentes concupiverit ardentius, petierit impensus, aut Christi fidem laturus ad eas, aut martyr pro Christi fide apud eas obiturus: in aliis denique virtutibus ejus reliquis, quas utinam, sicuti ipse refulsit omnibus, ita percensere saltem ego possem omnes. Plenissimam igitur hanc, vereque absolutissimam BEATI SERAPHINI sanctitatem, quamdiu ipse vixit in terris meliorum omnium charismatum copia decoram, postquam vero ad Cælum evehctus est, miraculorum frequentia gloriosam, decere maxime sentio, ut BEATITUDO VESTRA universalis Ecclesiæ Caput, & Magister universali Ecclesiæ sollempni, & publico cultu honorandam, celebrandamque proponat, & decernat.

*BENEDICTUS SS. Cosmæ, & Damiani
Diaconus Cardinalis Veterani.*

SUlcitans Deus de pulvere egenum, ut sedeat cum principibus, & solium gloriæ teneat, in parvulo, ac demisso SERAPHINO AB ASCULO jucundam sibi delegit habitationem, ineffabili consilio ab eo perficiendam. Hæc itaque ut SERAPHINUS exqueretur, e medio Babylonis fugiens, seseque in tranquillam Religionis Capuccinorum stationem recipiens, primum altissimum humilitatis jecit fundamentum, & per multiplicium virtutum compagem, propositæ sibi regulæ consonam, difficillimum perfectionis sustulit ædificium, & in illo muni-

tissimam, & inexpugnabilem locavit arcem, ad quam diu, noctuque confugit, sanctam scilicet orationem, ut teterrimi hostis ignita tela confringeret. Demum cum in vestibulo erectæ molis appenderit stolam candidam in baptisinate acceptam, nullaque forde pollutam, quemadmodum humana non minus, quam divina declarant testimonia; jure tantæ perfectionis artifex, innocentia tessera insignitus, canoni Sanctorum videtur adiiciendus.

*PHILIPPUS JOSIAS Caucci Patriarcha
Constantinopolitanus Assists.*

QUOD hominibus vile plerumque & abjectum est, mirum, quanto in pretio sit apud Deum, qui non vultum hominis tantum, sed cor intuetur. BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO humili genere, nullis literis, Laicus professione, nihil præferbat ex iis, quæ mundus miratur, & laudat. Sed quam multis virtutum, & gratiæ donis cumulatus fuerit quis eloqui satis possit. Castitas namque perpetua, quotidiana corporis laniena, abstinencia dimidio in diem pane contenta, inexplebile orandi studium, fervens denique amor in Deum, atque orta inde martyrii cupiditas, mirifice in eo refulserunt. Ea vero fuit in proximos caritate, ut aliorum memor esset, immemor sui, atque ore pallente jejuniis, fame torqueretur aliena. Itaque ambigeres, paupertatisne magis esset, an pauperum studiosus. Cum igitur, BEATISSIME PATER, ad virtutum illius claritatem, miraculorum quoque splendor accesserit, novum hoc lumen Ecclesiæ candelabro imponendum esse censeo, ut luceat omnibus, qui in domo sunt.

Postquam Patriarcha Constantinopolitanus, qui primum locum inter Episcopos Assistentes occupabat, suam de B. SERAPHINO AB ASCULO, SEU A MONTE GRANARIO protulit sententiam, cæteri, qui adstabant Assistentes Episcopi, se libenti animo in sententiam Patriarchæ Constantinopolitani descendere declararunt; suffragia autem, quæ in scriptis attulerant minime perlegerunt; quæ
ta-

tamen suffragia ut discriminentur a suffragiis illorum, qui Consistorio non interfuerunt, hic loci, veluti viva voce essent in Consistorio prolata, consueto ordine modo subiiciuntur.

*DOMINICUS Jordanus Patriarcha
Antiochenus Assistens.*

Ineffabili miserentis Dei providentiæ, BEATISSIME PATER, gratiæ quammaximæ agendæ nobis sunt, qui, dum undique vitia, ac nova flagitia in mundum irruunt, ac impudentissime dominantur, pios in Ecclesia sua excitet viros, qui opposita vivendi ratione vehementissime ea persequantur. Divinæ hujus providentiæ BEATUM SERAPHINUM AB ASCULO testem appello. Quem admodum enim corruptis hisce nostris temporibus, universos pene homines in molli vita degentes, ac continuis voluptatibus involutos dolenter conspiciamus; ita e contrario poenitens, ac austera BEATI SERAPHINI vivendi forma, quæ inter cæteras virtutes mirabiliter in eo effulsit, ad ejus sectanda vestigia efficacissime hortatur. Perfice igitur, BEATISSIME PATER, divinæ hujus providentiæ consilium, ac BEATUM SERAPHINUM virtutum, & miraculorum gloria cumulatissimum Sanctorum fastis adscribendo, illum fidelibus, totique Ecclesiæ tamquam absolutissimum poenitentiae exemplar proponere imitandum, ut dum Sanctorum honore eum veneramur, suarum quoque virtutum proficiamus exemplo.

*GEORGIUS de Lascaris Patriarcha
Jerosolymitanus Assistens.*

VIR, BEATISSIME PATER, qui in simplicitate cordis ab ipsa infinita Sapientia edoctus, ac adjutus, omnia adamusim proprii status, ac legis servat mandata: perfectus profecto juxta illud Evangelii, *Si vis perfectus esse, serva mandata*: a veritate pronuntiatur divina, qui vero perfectus in lege probatur, Sanctus quoque sine erroris periculo pronuntiari potest. Cum

igitur BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO in humili laicali, sed Sanctorum foecundissima Capuccinorum schola, per Beatificationis acta satis, superque probatus existat mandatorum Dei, ac suæ Seraphicæ regulæ observator exactissimus, cunctarumque virtutum non perfunctorie, sed in gradu heroico professor fidelis & constans, proximi sui amator, honoris divini zelator strenuus, Deo per orationem, atque contemplationem incessanter conjunctus, eum perfectissimum fuisse nemo inficiari potest; cumque ejus in lege perfectio sit plurimis miraculis etiam comprobata, dignum propterea eum censeo, ut etiam Sanctus mediante tuo Pontificio Canonizationis decreto ab omnibus inclametur, a cunctis veneretur.

FRANCISCUS Carafa Trajettus Archiepiscopus Patracensis Assistens.

BEATISSIME PATER. BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO ab ipsa ineunte ætate omnia, quæ mundi sunt, ita despexit, ut ad cælestem patriam eo usque tempore destinatus videretur; Ordinem dein Capuccinorum ingressus, illius heroicæ virtutes clarius enituerunt; quum autem subinde infallibili Dei eloquio pluribus prodigiis probari meruerint; neque humanum, neque divinum testimonium deesse videtur, ut inter Sanctorum album recolatur.

*JOANNES Lercarius Archiepiscopus
Genuensis Assistens.*

BEATISSIME PATER. Rectus, ac timens Deum patientissimus Job ad inopinatam bonorum omnium jacturam ¹ *corruens in terram adoravit & dixit: Sicut Domino placuit, ita factum est, sit nomen Domini benedictum*. Simplex & rectus BEATUS SERAPHINUS ² gloriabatur in tribulationibus, quæ patientiam operabantur, quia caritas Dei diffusa erat in corde ipsius per Spiritum Sanctum, qui datus erat ei. Jobi patientiam coronavit Dominus ³, & novissimis ejus benedixit. Coronam quoque justitiæ jam obti-

¹ Job. c. 1.

² Ad Roman. c. 5.

³ Job. c. 42.

obtinuit in Cælis B. SERAPHINUS quoniam ¹ in dolore sustinuit, & in humilitate sua patientiam habuit. Sed novissimos in terris honores expectat a te, BEATISSIME PATER, qui sciens ² patientiam pauperum non perire, supremum gloriæ decorem, ut humiliter petimus, illi constitues, ejusque nomen in Sanctorum albo scribendum esse decernas.

D. INNOCENTIUS Gorgoni Archiepiscopus Emiffenus, olim Episcopus Pinnen., & Hadrien. Assifens.

INter pauperes, quorum est regnum Dei, SERAPHINUS AB ASCULO humilibus parentibus natus, Seraphici Patris in pauperrimo Capuccinorum Instituto alumnus revera inclytus, religiosæque paupertatis eximius cultor jure optimo est recensendus. Paupertatem hanc virtutes in gradu heroico summopere illustrarunt, ad quas per admirabilis patientiæ viam, crebra jejunia, meditationes, præsertim passionis Christi Domini, & propemodum incredibilem corporis castigationem devenit. Omnia signis luculenter comprobata, ut supremum sanctitatis culmen in eo efficiunt, sic dignum reddunt, qui in Sanctorum fastos SANCTITATIS TUÆ oraculo, BEATISSIME PATER, rite cooptetur.

Fr. JOANNES BAPTISTA Colombini Archiepiscopus Beneventanus Assifens.

BEATISSIME PATER. Docente Apostolo: *Quos elegit Deus, & prædestinavit, oportet conformes fieri imagini Filii sui* ³ hujusce sibi comparandæ divinæ similitudinis desiderio flagrans BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO, quum primos adolescentiæ annos vix attigisset, a seculo aufugiens, Minorum S. Francisci Capuccinorum Ordinem ingressus, rigidissimam illius instituti vivendi rationem ita professus est, ut manifestandæ vitæ Jesu in carne sua mortali ⁴ studium omne summa, & vix imitabili diligentia intenderit. Siquidem humiliavit se in omnibus, & adinstar Filii Altissimi, in omnibus

factus obediens ⁵ Crucis mortificationem jugiter in corpore suo portavit ⁶. Sicque per assiduum humilitatis, obedientiæ, paupertatis, aliarumque virtutum omnium exercitium imagini Filii Dei conformis effectus SERAPHINUS, & summam perfectionem affectus supernis charismatum donis cumulatiflime ornari meruit; tum etiam signis, & prodigiis, quibus Deus mirabilem se reddidit in Servo suo, & testatam esse voluit ejus sanctitatem. Nequaquam proinde veteror, BEATISSIME PATER, quin BEATUS SERAPHINUS habiturus sit a cunctis gentibus, & honorem, & gloriam, & benedictionem ⁷, si ejus sortem inter Sanctos esse pronuncies, uti sentio ego humiliter, & postulo vehementer.

SCIPIO Burghefius Archiepiscopus Theodosiæ Assifens.

CUM nemo, BEATISSIME PATER, in Cælis coronabitur, nisi legitime in terris certaverit, hac corona dignus est BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO, quem ad agonem usque certantem lego adversus sanguinem, adversus carnem, adversus rugientem leonem. Hic BEATUS, ut propositum sibi braviolum lucraretur, currentem continuo lego in stadio perfectionis, quo ad Domini coronam recipiendam ducebatur.

IGNATIUS Reali Archiepiscopus Athenarum Assifens.

BEATISSIME PATER. Evangelicam illam sententiam, quod Deus humilia respiciat, ut fortia confundat, quisque in BEATO SERAPHINO verificari coniciet, si ejusdem gesta licet propere percurrat. Seraphicam enim strictiorem regulam in Capuccinorum Ordine sequutus, Seraphici Parentis æmulatus est charismata meliora. Castitatis pollebat vigore, abstinentiæ gloriabatur angustis, in oratione sedulus, in operosa vita, cui addictus erat assiduus, carnem suam quotidie abstinentiis, ciliciis, repetitis flagellis excrucians, in servitatem redegit, &

Sera-

¹ Ecclesiastic. c. 2.
⁵ Eccl. 4. 10.

² Psal. 9.
⁶ II. Corinth. 4. 10.

³ Roman. 8. 29.
⁷ Sapient. 5.

⁴ II. Corinth. 4. 10. 11.

Seraphicæ, qua ipse flagrabat caritatis ardore, alios fatagebat incendere, & incendebat. Tanta hæc sunt, BEATISSIME PATER, ut nihil reliquum sit, quam ut SANCTITAS VESTRA supremam tanto operi manum imponens, BEATUM SERAPHINUM AB ASCULO Sanctorum fastis adscribat, & sollempniori ritu militanti Ecclesiæ publice imitandum proponat.

*FRANCISCUS SAVERIUS de Zelada
Archiepiscopus Petrensis Assistens.*

CONVENIUNT in BEATO SERAPHINO DE ASCULO ea duo, BEATISSIME PATER, quibus Apostolica hæc Sedes movetur ad aliquem in Sanctorum numerum referendum, eximia scilicet virtus, & miraculorum gloria. Utrumque & ex actis abunde constat, & auctoritate tua firmissima jam fuit approbatum. Reliquum est itaque, ut quem apud Deum esse, & cum Christo regnare confidimus, eundem ex SANCTITATIS TUÆ decreto, publico in Ecclesia cultu, sollempnique Sanctorum ritu nobis liceat venerari.

*NICOLAUS SAVERIUS Sancta Maria
Episcopus Cyrenensis Assistens.*

BEATISSIME PATER. Qui infirma mundi eligit Deus BEATUM SERAPHINUM Ordinis Capuccinorum Laicum AB ASCULO dictum, a primo ætatis diluculo elegit ex omni carne; quoniam a puerilibus occupationibus alienus, in templorum visitatione, assidua oratione, & piis aliis exercitationibus pueritiam traduxit. Inter Religiosos Capuccinos post enixas preces cooptatus, arduas illius Instituti regulas, & austeritates ad obitum usque diligentissime servavit. Obedientiam exactissimam professus est in iis etiam, quæ ejus voluntati adversantia videbantur: paupertatem arctissimam, cum neque necessariis uteretur, castimoniam integerrimam, quam ne leviter quidem unquam obumbravit: humilitatem eximiam, cum se peccatorem maximum dijudicaret, & ab omnibus se sperni gauderet: caritatem in Deum ardentissimam, qui diu, noctuque contemplationi infixus, cælestia semper cogitabat:

in proximum vero effusam, adeo Deo caritati ejus annuente, sæpe multiplicaverit annonam, & omnes, quos potuit ad bonam frugem a seculi vanitatibus revocaverit. Hunc itaque BEATUM VIRUM tantis virtutibus insignitum, quem Deus supernaturalibus donis, ac miraculis in vita, & post mortem rite probatis abunde decoravit, ut Sanctorum fastis SANCTITAS VESTRA sollempniter adscribat, æquissimum censeo.

*FRANCISCUS MARIA Piccolomineus
Episcopus Pientinus Assistens.*

PERSPICUUM futuræ sanctitatis BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO specimen dedit quotidie spiritum suum assidue, ac fervide orationis cibo recreare satagens, licet esset adhuc puer, & per prata villici domini sui pasceret armenta. Percrebuit illius sanctitatis opinio, quia vulgatum fuit, quod adolescens non semel, ut properaret ad visitandam sacram ædem Lauretanam, & miraculosissimam Beatissimæ Virginis Mariæ imaginem, sicco, & intrepido trajecerat pede Potentiæ flumen, cujus aquæ ita excreverant, ut trajici ab aliis non potuerint. Virtutibus autem omnibus in gradu heroico coruscavit, cum sub efferati, & inhumani fratris custodia se recepit, & multo magis postquam arrepta severioris vitæ ratione ad Minores Capuccinos confugit, inter quos sanctissime vixit annos plusquam quadraginta. Nec viventi defuit miracula operandi gratia, quæ etiam post illius pretiosam in conspectu Domini mortem eum apud nos maxime commendat. Propterea BEATUS SERAPHINUS meo judicio certe promeretur, BEATISSIME PATER, splendidiore Sanctorum diademate in militanti Ecclesia a Sancta Sede Apostolica coronari.

*CAROLUS AUGUSTUS Peruzzini
Episcopus Maceratae, & Tolentini
Assistens.*

BEATISSIME PATER. Cum BEATI SERAPHINI Ordinis Capuccinorum alumni acta percurrerem, mihi visus sum virum illum invenisse, quem Psaltes exoptabat, ut ascen-

ascenderet in montem Domini, & staret in loco sancto ejus, innocens videlicet manibus, & mundo corde, qui non accepit in vano animam suam. Tanta enim fuit SERAPHINI morum innocentia, & cordis mundities, ut ferunt, dum ad sacram exomologesim accederet, quod expiatione foret dignum in eo reperiri vix posset: tantum quoque in SERAPHINO fuit excolendæ vineæ sibi locatæ animæ videlicet suæ studium, ut patientia, humilitate, caritate, obedientia, cæterisque viri perfecti virtutibus eandem exornaverit. Idcirco ad commune votum ejus Canonizationis nedum ultro accedo, sed pro ipsa eo ferventiori studio SANCTITATEM VESTRAM humillime deprecor, quo vir Dei in mea Tolentinate Diœcesi sanctioris vitæ fundamenta jecit, & Deus ipse in altera Maceratensi sanctitatem ejus primo testatam voluit, dum flumen Potentiæ aquis redundantem intrepido, ac sicco pede fecit illum trajicere.

*JOANNES Rondinelli Episcopus
Comaclensis Assists.*

QUUM BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO probatissimæ Capuccinorum familiæ alumnus, ea vivens præbuerit caritatis, præsertim mansuetudinis, patientiæ, paupertatis, castimoniamque argumenta, ut dilectus Deo, & hominibus, memoriam sui in benedictione reliquerit; ita de eo ornando, Sanctorumque fastis adscribendo, judicium merito est institutum. Cum vero Deus Optimus Maximus spectatissimas egregii hominis virtutes signis, atque prodigiis declaraverit; censeo nihil obesse, quominus publici, qui Sanctis deferri solent honores, sollempni ritu illi quoque decernantur, ad splendidius cum Ordinis sui, tum Christianæ Reipublicæ universæ decus & faustitatem.

*PHILIPPUS Mornati Episcopus Sutrinus,
& Nepefinus Assists.*

BEATISSIME PATER. In Sanctorum Canonizatione præsentibus Comitibus statuenda, duos Piceni Provincia, in qua mihi ortum ducere datum est, habere candida-

tos gloriatur, qui tamquam una laborantium biga, quæ Christi jugum in terris pari devotione portavit, ut ait D. Chrysostomus, pari etiam felicitate triumphet in Cælis. Decet itaque, BEATISSIME PATER, ut sicut B. JOSEPHUS A CUPERTINO in Ordine Minorum S. Francisci, prius Capuccinorum, & postea Conventualium adoptatus, & in Auximano conventu Christi vitam, mortemque imitatus, inter Sanctos Confessores merito intensissimi amoris erga Deum, cujus vi in sui cordis spiritu incensus adeo frequenter, ac mirabiliter in aera rapiebatur, communi Ecclesiæ voto adscribendus censetur; ita etiam BEATUM SERAPHINUM natalitium diem mundo in oppido Montis Granarii, Religioni in Ælina, Cælo vero in civitate Asculana sortitum ejusdem Seraphici Patris filium, non minoris in Deum, majorisque erga proximos caritatis luce conspicuum, ac mirabili patientia illustrem, eodem dulci cultu venerandum esse per SANCTITATEM VESTRAM Spiritu Sancto impellente, jubeatur, novusque Seraphicæ non modo Religioni in hoc ejus alumno divinæ providentiæ impetrandæ Patronus, sed toti Picenæ Provinciæ fide vera invocandus, atque exorandus addatur.

*F. JOACHIM MARIA Pontalti Episcopus
Ascalonites Assists.*

BEATISSIME PATER. Cum tam admirabilis ob oculos Christi fidelium occurrat B. SERAPHINI AB ASCULO Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum & humilitas ab omni vanitate prorsus aliena, & paupertas ab omni rerum cupiditate omnino sejuncta, & patientia in injuriis omnibus, atque vitæ incommodis alacriter perferendis, & caritas erga Deum, & proximum adeo fervens, & constans, ut jure, ac merito SERAPHINI nomine nuncuparetur, quas ob virtutes in gradu heroico comprobatas, fuit inter Beatos cooptatus. Ecclesiæ militanti præsidium, sicut & Seraphico Capuccinorum Ordini gaudium censeo adfuturum quammaximum, quoties, ut enixe oro, obtestorque inter Sanctos hoc præclarissimum heroicarum virtutum

tutum exemplar ab hac sancta Apostolica Sede adnumeretur: sic fiet, ut quem adhuc viventem homines, quem Sanctum nunc habent Cælitæ, ut Sanctum etiam venerentur singuli Christifideles in terris.

*Fr. NICOLAUS ANGELUS MARIA
Laudini Episcopus Porphyriensis
Assistens.*

BEATISSIME PATER. Inter heroicas SERAPHINI AB ASCULO virtutes martyrii desiderium eminere minime dubito; sed ad infidelium regiones ire vetitus, alia statim virtus prodiit, quæ hanc ipsam fortasse superare videtur. Innumeros etenim peccatores apud Picenos suos monitis, precibus, exemplis, minis, interdum objurgationibus, signis etiam, & prodigiis excitare non destitit, & Christo tandem lucrificavit. Ita vir in Capuccinorum Ordine laicus, omnis humanæ sapientiæ expertus, imo hebetis ingenii, & fervilibus operibus vix par visus est Apostolatus munere tam feliciter fungi, ut cum magno Paulo dicere posset: *Signa Apostolatus mei facta sunt super vos in omni patientia, in signis, & prodigiis, & virtutibus.* Quid ergo amplius hæsitandum, BEATISSIME PATER, ut tantum nomen cæteris Ecclesiæ Christi nominibus celeberrimis adjungere valeas?

*PETRUS PAULUS Tosus Episcopus
Ferentinus Assistens.*

Quam eximia futura esset sanctitas BEATI SERAPHINI AB ASCULO, seu DE MONTE GRANARIO Laici professi Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum, prima ejus ætas non obscura præbuit indicia, in qua morum innocentia, & in Deum pietas non vulgaris ejusdem rei omen dedit, & quod devotionis causa in Deiparam, arrepto itinere ad sacram invisendam Lauretanam domum, Potentiæ flumen, quod ex succrescentibus ultra modum aquis trajici nequaquam poterat, ipse solus summa adstantium, & sociorum admiratione sicco pede trajecit. Rigidi instituti, cui adhuc adolescens se addixit, officia omnia sacrorum

votorum Religione sollempniter a se adpromissa, ad apicem, ultimamque perfectionem, donec in humanis fuit, exactissime semper implevit. His sumptibus speciosissimam illam in corde suo extruxit turrim, caritatem nempe, quæ est vinculum perfectionis; ex ea vero simul cum viva fide, & firmissima spe omnia pariter bona illi advennerunt, patientia præsertim, in qua probra, ludibria, maledicta, gravissimas injurias, & dæmonis infestationes usque in finem fortiter sustinendo, animam suam plene possedit: hæc eum Deo commendavit, servavitque, & exinde sublimium meritorum gloriam adeptus est apud Deum, & homines, cui & plauserunt mirabilia, quæ Deus ipse meritis ejus intercedentibus operatus est. Quare, BEATISSIME PATER, publici cultus honorem Sanctis cum Deo regnantibus in terris debitum, per te, cui unice datum est sacra Divis dare, illi adscribi censerem.

*NICOLAUS Gagliardi Episcopus
Alatrinus Assistens.*

BEATISSIME PATER, BEATUS SERAPHINUS DE ASCULO, qualis vir fuerit per totum suæ vitæ cursum, exploratum habere poterit SANCTITAS VESTRA ex eo, quod arctam mandatorum, & consiliorum divinorum viam superna gratia jugiter dilatante cor ejus, feliciter ingressus fuit, feliciter cucurrit, felicissime denique consumavit.

Dixi feliciter ingressus fuit, nam a primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, iter perfectionis arripiens, abnegatis secularibus desideriis, sobrie, juste, ac pie vixit, tamque ardentem exurivit, & sitivit justitiam, & sanctitatem, ut ex tunc videretur cum Angelis conversatus.

Feliciter idem iter cucurrit, nam in sortem Domini vocatus per exactam suæ Religionis disciplinæ observantiam, singularisque mundi contemptus exemplo provectioribus prælucebat. Ipsi porro ardentissima caritas ipsum taliter circumduxit in morbis sanandis, in spiritibus e corporibus expungendis, & in omnibus pietatis operibus, ut per ardentem in Deum, & proximum,

R r cari-

caritatem de eo dici possit evangelicæ legis plenitudinem revera implevisse.

Tandem felicissime in semita mandatorum Domini cursum consumavit, quia ad ultimum usque vitæ spiritum, quamvis debilitata natura, viribusque prostratis ex diuturnis jejuniis, gravoque pectoris morbo, a zelo tamen propagandæ Dei gloriæ non destitit. Semper ad occurrendum Deo venienti promptissimus, cœlestis patriæ desiderio flagrabat, æquissimo animo molestias, acerbosque morbi dolores ferebat, ut nemini eos aperuerit. Superest igitur, quod SANCTITAS VESTRA divina illa auctoritate, cujus vices gerit in terris, Sanctorum factis adscribat, ut Christi invictus athleta suo lumine illustret Ecclesiam, suoque tueatur patrocinio.

CLEMENS MARIA Bardini Episcopus Aquipendii Assists.

Supremum sanctitatis apicem assequutus profecto est SERAPHINUS AB ASCULO. Sacro enim regeneratus lavacro, nullius unquam criminis vel levissimi, donec vixit, sibi conscius fuit, religiosum insuper Divi Francisci Institutum cum adhuc adolescens professus sit, arduam Ordinis disciplinam, austeritatesque ad obitum usque vix imitabili obedientia persequutus est. Integerrimam insuper custodivit vitæ innocentiam, castitatemque; corpus dira pœnitentia cruciavit, ardentissimo dilectionis æstu in Deum, proximumque efferbuit; pauperie ita præfulsit, ut evangelicæ quidem paupertatis exemplar cunctis ubique videretur; tanta demum patientia hominum, satanæque pertulit injurias, crudelitates, & insidias, ut, si exoptatam martyrii lauream pro Dei gloria, & Catholica tuenda veritate haud obtinuit, martyr tamen patientiæ merito posset appellari. Hisce virtutibus, PATER SANCTISSIME, SERAPHINUM crebris prodigiis Deus O. M. illustravit; hisce ergo arbitror, eum sollemni Canonizationis ritu esse a SANCTITATE VESTRA Sanctorum factis adscribendum.

Omnes Assistentes Episcopi, quorum suffragia retulimus, animum exposuerant suum, cum Archiepiscopus Apameæ, qui inter non Assistentes Episcopos primus erat, suam in hunc modum dixit sententiam.

STEPHANUS EVODIUS Assermanus Archiepiscopus Apameæ.

Gregia sunt, & luculentissima, BEATISSIME PATER, quæ B. SERAPHINI DE ASCULO sanctitatem mirifice exornant. Illud primum est, quod evangelicæ perfectionis iter ab ineunte ætate avidissime arripuit, studiosissime tenuit, plenissime absolvit. Alterum vero, quod miraculorum dono æquæ dum viveret, ac post obitum magnopere effulsit. Quum itaque utroque nomine dilectum eum esse Deo, & hominibus, ejusque memoriam in benedictione esse, abunde pateat; superest, BEATISSIME PATER, ut Sanctorum cultum, & honores eidem sollemni decreto adjudices.

Quæ modo sequuntur Episcoporum non Assistentium suffragia nequaquam fuere in Consistorio perlecta, cum tantum reliqui Episcopi subjunxerint se a sententia Archiepiscopi Apameæ minime discrepare.

ՅԵՆՈՐՈՍ Մեարոյ Վեհաճեայ Արապեան Առք Եպիսկոպոս Լանքրոնի և Տարսուի Կիլիկեցոյ Կոստանդնուպոլսեան Ազգաւ Հայ. Արանէլի Հայր.

Այրովիէս Առքունէնց իկարգէս Քաբուճիսնց եղև հաճաատիս սիրոյս տարաբապանս սնանկս ըստ Աւետարանիս ձայնիս, զիսանդև իւրոյ անձին ներհակս խիստս սակայն լի սիրովս դեպ առ Տէր իւր և դեպ իրնկերս իւրս, եղև հետևումս սորինս իխոնարհութիւն համբերութիւն լիալիս ըստար անլուծմս, Ապակէս եղև սիրոյս անմեղութիւն և մաքրութիւն որ ոչկամէր արատիւ ունեցիլս սրաքինութիւն իւրս ՚հնաւին դէպևս իրիւ Քանիւս ինչ, որ եղև իծիւս նք Քաբուճիսնց ՝ ըբ աղաչեն նք ի նք Աթոռն Հոռմայ, զի իցէ սն

1 Ecclesiast. 45.

սն իՅիւս սրբոց : և լ,ս ընդ նն պաշտօնմս
 հրանժիւն եդ: 7 ծուկը սակս նոյնոյ շնորհիս
 զի յարգեսցի սն յեկզնիս բեմարանիս և սոսմ
 իմն անապրուծիս ուղ ըստ Կրեւոյ իվարիս
 եւրոյ :

& post obitum vestigiis inhaerentem SERAPHI-
 NUM, eorumdem etiam catalogo a SANCTI-
 TATE VESTRA adscribendum censeo.

ALEXANDER FE' *Episcopus
 Methonensis.*

Ejusdem versio latina.

JACOBUS *Mefrob Chiaja Araboli Ar-
 chiepiscopus Lampronensis, & Tarfi
 natione Armenus.*

BEATISSIME PATER. SERAPHINUS AB ASCU-
 LO Ordinis Capuccinorum evangelicæ
 paupertatis amator in se saviatissimus, in
 proximos, & Deum caritate plenus, hu-
 militatis, & patientiæ cultor eximius, ac vitæ
 innocentia, & castitate adeo clarus, ut ne
 levi culpa virtutes hæc maculaverit un-
 quam. Jam inter Beatos relatus, exoptat,
 & orat universus Capuccinorum Ordo, ut
 in Sanctorum album referatur ab hac Sacro-
 sancta, & Apostolica Sede, quod & ego
 humillimis precibus in genua provolutus exo-
 ro supplex, ac postulo.

JOSEPH SIMONIUS *Affemanus
 Archiepiscopus Tyri.*

BEATISSIME PATER. Seraphicus Ordo plan-
 tatus in domo Domini, & sicut Cedrus
 Libani multiplicatus, semper fructificat¹ in
 palmites, & emittit propagines: electos sci-
 licet Dei, & sanctos viros, qui heroicis vir-
 tutibus, & miraculis insigniti, Francisci pa-
 tris sui gloriam augent. Postquam claustra
 Ordinis Minorum S. Francisci Conventua-
 lium B. JOSEPHUM A CUPERTINO Sanctorum
 albo cooptandum exhibuere: nunc septa ejus-
 dem Ordinis Minorum S. Francisci Capuc-
 cinorum nobis proponunt B. SERAPHINUM AB
 ASCULO, seu DE MONTE GRANARIO inter
 Sanctos recensendum. Hic quidem in bap-
 tismate Felix nuncupatus fuerat, neque id
 casu factum puto: vivam enim Sancti Feli-
 cis a Cantalicio imaginem erat repræsentan-
 turus, quemadmodum exhibita nobis series
 ipsius vitæ testatum facit. Itaque tam exacte,
 tamque luculenter Felicis, & JOSEPHI in vita,

CUM jam satis constet non tam de morum
 probitate, humilitate, & paupertate,
 sed etiam de aliis virtutibus in gradu heroico
 B. SERAPHINI AB ASCULO; ideo, BEATISSIME
 PATER, inter catalogum Sanctorum recen-
 sendum esse sentio.

CAROLUS CAMUCIUS *Episcopus
 Justinopolitanus.*

COMPertum satis est, BEATISSIME PA-
 TER, omnes eas animi præclaras dotes
 in B. SERAPHINO AB ASCULO extitisse, quæ ex
 Christi Domini turbas docentis ore beatos
 reddunt homines. Fuit ille siquidem pauper
 spiritu, cum paupertate namque arctissima
 humilitatem profundam conjunxit. Fuit mi-
 tis, cum multa, & præclara patientiæ exem-
 pla præbuit: fuit etiam lugens, omnibus
 mundi illecebris, ac voluptatibus vale dicens,
 poenitentiis, & sui corporis castigationibus
 apprime addictus, utpote etiam mæstitia
 fauciatum dum considerabat Deum tam sæpe
 ab hominibus offendi: tum exurivit, & sitivit
 justitiam, amator existens veri, & inconcussi
 boni, & omnem Capuccinorum vitæ asperam
 rationem, cui se addixit, exactissime servan-
 di studiosus: fuit quoque misericors, carita-
 te in proximum undequaque æstuans: fuit
 pacificus, omnes animi sui motus componens,
 nec illi defuerunt persecutiones propter ju-
 stitiam, tum a fratre, dum in seculo vitam age-
 bat, tum deinde ab iis, qui ejus sanctitatem
 vel non noverant, vel probare cupiebant.
 Reliquum ergo est, ut quem Redemptor no-
 ster beatum clamans participem effecit
 Regni Coelorum, eum SANCTITAS VESTRA cæ-
 teris illius beati regni possessoribus parem ho-
 nore, & gloria in terris faciat,

¹ Ezechiel. 17.

JULIUS MATTHÆUS Natali
Episcopus Tiburtinus.

Illorum semita, quasi lux splendens procedit, & crescit usque ad perfectam diem¹. Huic omnino similis fuit semita B. SERAPHINI AB ASCULO Capuccinorum familiarum alumni percelebris. Ab ortu suo montem mirrhæ, & collem thuris alacriter conscensus, ibique in foraminibus petræ, & caverna maceræ defixus asperrima carnis suæ nunquam coinquinatæ mortificatione, incredibili totius corporis afflictatione, ac patientia plane admirabili sub vexillo caritatis in se ordinatæ, cæterisque heroicis virtutibus comitantibus, pro Dei gloria, & proximorum salute usque ad occasum dimicans, adversa omnia sustulit, omnia vicit, de omnibus triumphavit; atque e vertice inacceso & incalcato Amana, Senir, & Hermon collectis omnigenis floribus, coronam sibi jamdiu promeruit. Sed tot, tantisque SERAPHINI facinoribus etiam Dominus contulit plurimorum miraculorum splendorem, & pulchritudinem, in pulchritudinem ampliavit, ut incomparabili decore omnibus appareret, eique gloriam Libani datam esse, decorem Carmeli, & Saron. Sicut itaque a multis tum civibus, cum exteris Sanctus dudum habetur, riteque colitur, æquissimum arbitror, BEATISSIME PATER, ut supremo decreto tuo gloriatur super eum Ecclesia universa, & sit nomen ejus in numero Sanctorum, & justorum.

JOSEPH ALUFFI Episcopus
Balneoregiensis.

BEATISSIME PATER. BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO iterare de se posse videtur Davidis illud: *Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini; litteraturam enim vere non cognovit in pacendis gregibus, & cæmentaria arte exercenda, cum ab adolescentia sua annos traduxerit. Introivit tamen in Domini potentias, & illo ipso tempore orationi deditus, & carni edomandæ; multo autem postea ma-*

gis, cum audita pia lectione, sacrum Capuccinorum Ordinem ingressus est. Potentias autem Domini, in quas introivit, dicere possumus admirabile contemplationis donum, in lucrandis Deo animabus dexteritatem, in quibus fuit famosissimi grassatoris Marci Sciarra, gratiam curationum; sed præcipue heroicarum virtutum exercitationem, ex quibus omnino singularis fuit in corpore affligendo severitas, consuetus ter in hebdomada solo pane, & aqua vivere, alias cibis cinerem admiscere, & patientia in tolerandis fratris sui contumeliis, atque injuriis, postea vero a nequam homine gravissimo ictu caput percussus, cum obstupuisset sibi reditus, sanctuli nomine blande percussorem appellavit. Ex quibus omnibus, & ex miraculorum probatione rite constituta, BEATUM SERAPHINUM, BEATISSIME PATER, dignissimum judico, qui inter Sanctos recenseatur.

JOANNES de Vita Episcopus Reatinus.

Apparuit in Seraphici Patris familia Capuccinorum nuncupata, qui Seraphicas virtutes etiam nomine præferret. Apparuit, inquam, BEATUS SERAPHINUS, qui frigescente adhuc mundo, ignem venit mittere in terram: ut ejusmodi ignem accenderet pauper, & humilis, nihil, quod mundi erat, habere debuit, nihil habere voluit; ut accensum aufereret, fecit caritas illa, quæ in corde ejus diffusa, nullis per omnem ætatem, ac statum tentationum aquis extincta, nullis tribulationum fluminibus obruta, vehementioribus in Deum, ac proximum amoris ignibus conflagravit. Prodeat itaque, BEATISSIME PATER, in universa Dei Ecclesia novus hic Seraphim sanctitatis corona redimitus; in quo Deus ignobilia, & contemptibilia mundi elegisse videtur, non ut fortes, & sapientes destrueret, aut confunderet, sed ut hi meliora, quæ, dum velint, satis possunt, Seraphini æmulantes charismata, illud tandem discant non solis conditione humilibus, professione pauperibus, sed paupertate spiritus, humilitate cordis, caritate non ficta,

¹ Prov. 4. v. 18.

ficta, patere quibuslibet regna Cælorum.

PHILIPPUS Bruni Episcopus Lyddensis, & Suffraganeus Sabinae.

BEATISSIME PATER. Mirandum sane minus est BEATUM SERAPHINUM sicco pede Potentiæ torrentem transfiliisse, quam in humilitate, in candore non violatæ innocentia, in corporis sui mortificatione gloriatum, a peccato etiam levissimo toto vitæ suæ tempore abhorruisse. Absconditam agens vitam in Christo, seculi desideriis spoliata, sumpsit in cinere panes, & vestes in cilicio. Contumelias, & jurgia non discreta domi; irrisionem, & contemptum foris ex industria quæsitum heroice pertulit; civium similtates, improborum scelera, obstinatamque conscientiam vicit non scientia, quæ sapientes inflat, sed Christi sapientia, quæ parvulis revelatur. Hunc igitur tua, BEATISSIME PATER, auctoritate inter Sanctos relatum seculi hujus filii venerentur, ut tantam virtutem, tantamque gloriam admirati, cælestia exquirere, terrena fastidire doceantur.

JOANNES BAPTISTA Filipponi Tederini Episcopus Anagninus.

DEum facere magna, & inscrutabilia, quemadmodum a Jobo dictum legimus, atque, ut Apostolus, ignobilia mundi, & contemptibilia eligere, ut confundat fortia, ex tota B. SERAPHINI vita, si cætera deessent, constaret. Nam humili loco natus, gregibus primo pascendis, deinde cæmentariæ arti addictus, ingenio præterea rudi, neque ad has ipsas exercendas artes satis idoneo, nihilominus ad sublimia Dei intelligenda divina virtute factus est aptissimus, ad animas etiam proximorum traducendas a vitiis ad virtutem, & pietatem, ut publicos ipsos prædones Deo lucraverit, periculosum alearum ludum ab Asculana plebe sustulerit, inveteratas inimicitias restinuerit, aliaque egerit ad Dei gloriam magna, atque præclara. Quamvis enim omnibus ferme humanis præsiidiis destitueretur, fide, spe, caritate præcipue abunde erat in-

structus, qua officiosum mendacium cum suaderetur, ut proferret, expavit. Cumque sit caritatis veluti palæstra patientiæ exercitatio, in ea admirabilem se præbuit; ab ipsa ineunte ætate fratris contumeliis, & sævitiæ constantissime tolerata, postea malorum hominum insultibus, ictuque in capite gravissimo, denique suorum propter naturæ ineptitudinem reprehensionibus, & animadversionibus cum gratiarum quoque actione exceptis. Accedentibus ergo ad heroicas has, aliasque virtutes Dei donis, & miraculis rite jam probatis, B. SERAPHINUM dignissimum judico, cui Sanctorum honores a BEATITUDINE VESTRA decernantur.

Cum Cardinales, & Episcopi quid de B. SERAPHINO AB ASCULO, seu de MONTE GRANARIO sentirent, exposuissent, BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER eorundem sententias & de BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL hisce exquisivit verbis.

GRatæ nobis fuerunt de B. SERAPHINO canonizando sententiæ vestræ. Nunc de B. JOANNA FRANCISCA itidem in Sanctorum numerum referenda vestra cupimus audire suffragia.

Eminentissimi autem Patres, & Reverendissimi Episcopi eo, qui sequitur consueto ordine, suum & de B. JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL sensum declararunt.

CAROLUS ALBERTUS Episcopus Ostiensis, & Veliternus Sacri Collegii Decanus Cardinalis Guidobonus Cavalchinus.

BEATISSIME PATER. Virginem castam sese exhibuerat Christo, sanctamque corpore, & spiritu BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL; ubi autem patri obsequens nupsit, etsi mutato vitæ instituto, eandem servavit morum integritatem. Viro obediens, cogitavit quæ Domini sunt, & inventa est mulier fortis in habitu quidem ornato, sed cum verecundia, & sobrietate, quod

quod decet mulierem promittentem pietatem per opera bona. In ea oraculum illud Sapientis, mandata Dei in corde mulieris sanctæ impletum est. Orbata viro veram se viduam præbuit, nocte, ac die jejuniis, & obsecrationibus serviens. Tantis autem ornata virtutibus a S. Francisco Salesio ad Ordinem sanctimonialium a Visitatione instituendum non modo adjutrix, quin etiam Præses ad eum regendum electa fuit. Itaque cinctâ fortitudine lumbos, roboransque brachium suum manum misit ad fortia, eoque sic functa est munere, uti jam ejus Congregationis mater appellaretur. Pluries quoque S. Vincentius a Paulo in administrandis, gubernandisque collegiis suis salutare admodum consilium ejus expertus est. Posuit postremo Deus in ipsa verba signorum suorum, ut tandem particeps gloriæ Sanctorum (quod jamdudum de illa futurum prænuñciavit S. Franciscus Salesius) sollemni Apostolicæ Sedis decreto promulgari mereatur.

*JOANNES FRANCISCUS Episcopus
Sabinensis Cardinalis Albani.*

OMnes sane virtutes, quibus BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT tum virginittatis statum, tum conjugii, tum viduitatis ornavit; quantacumque fuit ratio supernaturalium gratiarum in eam cælitus collatarum, quæ certe maximæ S. Francisco Salesio visæ sunt: quanta utilitas institutæ non dicam familiæ, sed militiæ, quæ mundum vinceret in spiritu dulcedinis, & lenitatis, non per martyrium carnis, sed per incendium cordis: ea omnia charismata in emisso voto continentur, quo sibi legem statuit, ne cogitaret, loqueretur, ageret, nisi quod perfectius existimaret. Inde lacte, ac melle manantes epistolæ prodire; inde ferrum excanduit, quo in pectore Christi pomen obsignavit; inde fidei, inde morum zelus, atque constantia. Quam igitur virtutes maximæ, quam præclarissima decorarunt miracula, eam in Sanctorum album referre, BEATISSIME PATER, non dedigneris.

HENRICUS Episcopus Tusculanus Cardinalis Dux Eboracensis S. R. E. Vicecancellarius.

MUltarum filiarum divitias in una JOANNA DE CHANTAL congregatas intuemur, BEATISSIME PATER, quæ proinde supergressa fuisse videtur universas. Ea enim in multiplici vitæ cursu, quem tenuit, exemplo suo virginibus, nuptis, viduis, ac sanctimonialibus rectissimam vivendi normam reliquit, quam sequerentur. Virgo fuit sancta corpore, & spiritu, & una de numero prudentum, quam Dominus semper vigilantem invenit. Nupta, mulieris fortis explevit munia: panem otiosa non comedit, operata est consilio manuum suarum, & confidit in ea cor viri sui. Orbata viro, sanctæ viduitatis honores sibi promeruit: curam habuit suorum, maxime domesticorum, filios in timore Domini educavit, manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem. Perpetuæ, quod in hoc statu emisit, castitatis voto illud etiam adjunxit, ea semper faciendi, quæ perfectiora, ac Deo gratiora fore cognosceret, eoque sanctitatis brevi devenit, ut, Francisco Salesio teste, quem illa divinitus admonita conscientia suæ moderatorem elegerat, pro ratione acceptorum a Deo munerum nemini liceret altius assurgere. Tandem elegit abjecta esse in domo Dei magis, quam habitare in tabernaculis peccatorum. Jussa enim a moderatore suo Ordinem monialium Visitationis excitare, exivit e domo, & cognatione sua, posthabitisque hujus seculi curis, Annetium perrexit, ut Salesii ductu novum fundaret Ordinem, quem ipsa prior, veluti Fundatrix, ac mater profiteretur. Quamquam autem innumeræ eidem fuerint superandæ difficultates, innumeraque certamina subeunda; quatuor tamen supra octoginta coenobia lectissimarum virginum in regionibus, nationibusque diversis adhuc vivens excitavit, pene omnia præsens invisit, ac sanctissimis legibus communivit. Quot autem, quantaque fuerint virtutum exempla, quibus illas ad religiosam perfectionem informavit,

mavit, satis testantur filia non degeneres, quæ matrem referunt, totusque Visitationis Ordo latissime propagatus, in quo matris spiritus vivit, omniaque suavissime, sanctissimeque moderatur. Ea profecto fuit ejusdem sanctitatis fama, ac celebritas, ut JOANNAM e distitis etiam regionibus doctissimi, sanctissimique viri consulerent, quos inter S. Vincentius a Paula eidem castigandas, moderandasque commisit vivendi rationem, ac leges, quas alumnis suis præscribere, meditabatur. Tandem meritis plena, laboribusque confecta inter pias filiarum suarum lacrymas ad Sponsi Cælestis amplexum evolavit. Plurima ejus obitum consecuta sunt divinitus patrata miracula, quorum quinque rite probatis, illam Beatarum albo Benedictus XIV. adscripsit. Cum autem nuper alia duo ex recentissimis probata a te fuerint, BEATISSIME PATER; quid reliquum est, nisi ut eidem Sanctarum honores oraculo tuo decernantur? Id futurum prædixit S. Franciscus Salesius, qui illam sæpissime sanctam nuncupavit, & Paulæ, Franciscæ, aliisque sanctissimis mulieribus simillimam dixit; id epixis precibus postulat Visitationis Ordo, quem suavissima parens mea Britannia Regina Maria Clementina summopere semper dilexit; id tandem ego quoque supplex peto, cui & ejusdem Ordinis tutelam, & hujusce Causæ relationem Apostolica Sedes demandavit.

*FABRITIUS Episcopus Albanensis
Cardinalis Serbellonus.*

Heroicæ sanctitatis BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ DE CHANTAL locupletissimum testimonium tribuit S. Franciscus Salesius ejusdem magister, & moderator, pronunciare enim de illa non dubitavit, eo sanctitatis, & virtutis processisse, ut pro ratione gratiarum, quibus a Deo fuit locupletata, nemini liceret altius assurgere; cumque hoc ipsum insignium miraculorum frequentia fuerit comprobatum, æquissimum censeo, BEATISSIME PATER, ut coronam de manu vestra accipiat in terris, quam de manu Domini jam recepit in Cælis.

JOSEPH MARIA Tituli S. Cæciliae Presbyter Cardinalis Feroni.

Virginibus, BEATISSIME PATER, in matrimonio conjunctis, viduis, ac demum sanctimonialibus foeminis illustre exemplum aliquod a Deo Optimo Maximo ad imitandum propositum in BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL mihi videor plane cognoscere; tanta vero in unoquoque vitæ illius gradu JOANNÆ FRANCISCÆ extiterunt præclara merita, ut statui vix possit, in quo majorem virtutis laudem sit consecuta. S. Franciscus Salesius, quo pietatis, ac perfectionis magistro usa est, in religiosa virginum a Visitatione dictarum familia constituenda adjutrix, & focia fuit; post autem illius mortem, suavitate, & prudentia mirabili novum Ordinem late per Gallias disseminatum sanctissime plures annos administravit. Hanc itaque sanctissimi Gebennensium Episcopi beatam alumnam, a Catholica Ecclesia inter sanctas mulieres jure optimo referri posse non dubito, ut, quod in terris haberi maximum potest, decus, & ornamentum JOANNÆ FRANCISCÆ nomini accedat.

*CAROLUS Tituli S. Clementis Presbyter
Cardinalis Rezzonicus S. R. E.
Camerarius.*

Perfectiorem illam vivendi rationem, quæ cum Deo mentem in hac ipsa mortali vita conjungit, quam recte noverit B. JOANNA FRANCISCA DE CHANTAL, immortalia, piorumque manibus perpetuo tenenda scripta demonstrant. Meliorem adhuc factis ea expressit, quam scriptis. Magni Salesii magistri, custodis, ducis consiliis adeo profecit, ut ejus judicio vix cuiquam sanctitate, & virtute altius assurgere liceat. Cui ergo in terris adhærere Deo bonum adeo fuit, eam in Cælis eadem intima unione frui dicendum est. Tui igitur oraculi est, BEATISSIME PATER, quod vitæ ratio suadet, quod miraculorum multitudo confirmat, definire.

FER-

FERDINANDUS MARIA Tituli S. Sylvestri in Capite Presbyter Cardinalis de Rubens,

IN fragili etiam, infirmoque sexu, dum JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL vitam perpendimus, præter singularem innocentiam, castitatem, ac pietatem, in adversis, ac in secundis constantiam, miram sanctissimarum legum doctrinam, ac consultissimam divinarum rerum scientiam admiramur. Tuum nunc est, BEATISSIME PATER, Deo eandem miraculis glorificante, laudem ipsi, Sanctarumque honorem in terris tribuere.

JOSEPH MARIA Tituli S. Alexii Presbyter Cardinalis Castellii.

HAbent christianæ virgines, SANCTISSIME PATER, in BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT, habent nuptæ, habent viduæ ad vitæ perfectionem adipiscendam proprii status virtutes omnes, quas imitentur. Virgines adolescentis pietatis in Deum sedulum cultum, humile, & constans in parentes obsequium, verecundiam, modestiam, pudicitie conservandæ studium, retinendæque desiderium, Nuptæ incorruptam fidem, & castum amorem in conjugem, in filios ad pietatem formandos jugem sollicitudinem, familiæ sibi commissæ hortationibus, & exemplo ad omnes virtutes capessendas perpetuum adiutum excitamentum. Viduæ vero magnanimam pomparum seculi abdicationem, mundi fastidium, cælestium dumtaxat rerum amorem, & desiderium. Luceat igitur per te, BEATISSIME PATER, mulier hæc fortis in splendoribus Sanctorum, ut videat universus foemineus sexus pro tantis virtutibus sibi propositis ad imitandum, quæ merces magnificentissima a summo, & iusto largitore Deo reservetur in Cælis.

CAJETANUS Tituli S. Augustini Presbyter Cardinalis Elephantinus.

BEATISSIME PATER. Quod BEATA JOANNA adhuc innupta exhibuerit Christo virginem castam; quod viro conjuncta æmula

ta sit mulierem fortem; quodque demum vidua obtulerit Deo sacrificium bene placens, atque perfectum, hæc omnia plane assequimur ex iis, quæ de heroicis virtutibus, deque eximia illius sanctitate narrantur. Verum præ cæteris præstat insigne illud, quod jamdiu dederunt testimonium, duo præclarissima Ecclesiæ lumina Franciscus Salesius, & Vincentius a Paulo, qui ideo, ubi accesserit, ut æquum puto, indefectibile SANCTITATIS VESTRÆ decretum, & ipsi in Cælis gaudebunt habere in terris ejusdem gloriæ consortem, quam olim habuerunt alumnam, magnorumque operum, & consiliorum sociam, atque participem.

PETRUS HIERONYMUS Tituli Sanctissimæ Trinitatis in monte Pincio Presbyter Cardinalis Guglielmi.

BEATAM autem JOANNAM FRANCISCAM DE CHANTAL quibus efferam laudibus, aut cui eam valeam comparare, plane ignoro, BEATISSIME PATER; nisi præclaram illam mulierem recordatus fuero, quam lego in Scripturis sanctis benedictam præ omnibus mulieribus super terram¹, sanctam Judith intelligo, manu Domini confortatam, ut faceret viriliter² in salutem populi, eo quod castitatem diligens post virum suum, alterum nescierat³, & jejuniis intendens, & habens super lumbos suos cilicium, secretam sibi mansionem fecerat, in qua cum puellis suis clausa morabatur⁴. Hujus, inquam, sanctæ mulieris conversatio, castitas, fortitudo vestigium aliquod præbet sanctimoniam BEATÆ JOANNÆ. Quamquam nemo profecto sit, qui BEATÆ JOANNÆ gesta percurrat, & clare non videat tum vitæ austerioris & secretioris instituto, tum reliquarum virtutum exercitio, sed præsertim in rebus difficillimis agendis, & arduis quibusque superandis fortitudine longe admodum præstitisse BEATAM JOANNAM; atque ita præstitisse, ut stupeat humana quævis mens in contemplatione operum illius. Sed ad rem. Memineris, BEATISSIME PATER, Eliacim Summum Pontificem venisse de Jerusalem cum universis Pres-

¹ Judith. c. 3. v. 23.

² Ibid. c. 15. v. 11.

³ Ibid.

⁴ Ibid. c. 8. v. 5. 6.

Presbyteris suis, ut gratularetur Judith ¹; & Judith nomen in Sanctorum numero relatum, ² ut non recederet laus ejus ex ore hominum. ³ Lætare tu etiam, BEATISSIME PATER, in BEATA JOANNA, & benedic nomen sanctum ejus, ut inter medios Cleros, & populos laudetur in secula ⁴.

NICOLAUS Tituli SS. Nerei; & Achillei
Presbyter Cardinalis Antonellus.

RENOVATA esse diebus nostris in JOANNA FRANCISCA DE CHANTAL antiqua christianarum virtutum exempla, quæ vetus Roma in Paula mirata est, gaudet, & lætatur Ecclesia. Nobilis utraque genere, sed multo nobilior sanctitate; potens utraque divitiis, sed Christi paupertate insignior: in nuptiis utraque viro suo, & propinquis foecunditate, & pudicitia, sanctisque moribus probata: morte deinde mariti viduam utramque factam, non propinquorum lacrymæ, & preces, non familiæ, non possessionis, non dilectissimi filii amor retardare potuit, quin Dominum ad se vocantem sequeretur. Nam utraque pietatem in filios, pietate in Deum superans, egressa est de domo, & cognatione sua, & venit in terram, quam monstraverat sibi Dominus. Paula Jerosolymis post virorum monasterium, quod viris tradidit gubernandum, plures virgines e diversis orbis partibus congregatas in tres turmas, monasteriaque divisit; ita tamen, ut in opere, & in cibo separatæ, psalmodiis, & orationibus jungerentur. JOANNA FRANCISCA autem quatuor supra octoginta cœnobia virginum variis in locis erecta, optimis, sanctisque legibus communivit. Illa Epiphanium, & Hieronymum: hæc Franciscum Salesium, & Vincentium a Paulo pietatis magistros habuit. Nihil illarum animo clementius, nihil erga omnes, præsertim humiles blandius. Tanta se utraque humilitate, quæ prima Christianorum virtus est, dejecit, ut qui eas non vidisset, aut pro celebritate nominis videre non gestisset, ipsas esse non crederet, sed ancillarum ultimas, & minimas omnium

esse putaret. Utraque demum post vitam in laboribus, in jejuniis, in vigiliis, in patientia, & in caritate non ficta, in psalmodiis, & canticis spiritualibus inter sacras virgines sanctissime peractam, pie obdormivit in Domino. Sed B. Paula jam ab antiquissimo tempore inter beatos Cæli incolas ab universa Ecclesia colitur. Id igitur unum restat, BEATISSIME PATER, ut etiam B. JOANNA FRANCISCA sollemni tuo judicio in Sanctorum numerum recenseatur, atque vel hinc Ecclesiæ hostes intelligant, sanctitatem, qua in filiis suis Ecclesia Dei super satanæ synagogas, tamquam sol super tenebras longe, lateque præfulget, nunquam deficere, nec vitio hominum, nec lapsu temporum, nec fraude diaboli extingui posse.

Fr. LAURENTIUS Basilicæ SS. XII. Apostolorum Presbyter Cardinalis
Ganganelli.

AGrum hunc Ecclesiæ fertilem cerno; nunc integritatis flore vernantem, nunc viduitatis gravitate pollentem ⁵. Jam vero JOANNA FRANCISCA utrumque ex hoc agro retulit fructum, virginitatis, quam lubens servasset, nisi parentum voluntati obsequi debuisset. Viduitatis, quam ad mortem usque custodivit. *Utrumque autem donum Dei est, & conjugalis pudicitia, & continentia vidualis... illud quidem quantum in se est laudabile, quia bonum... Hoc laudabilius quia melius* ⁶. JOANNA ergo facta est magistra fidei, & magistra castitatis, & virginitatis patrona, quam in tot puellis usque modo servat, ac protegit. Quæ autem Salesii, & Vincentii judicio probata est, dum viveret, hanc inter sanctas mulieres virtutibus promicantem, & coruscantem signis, Apostolica auctoritate recensendam fore confido.

Gaude ergo, ac exulta, BEATISSIME PATER, quod Polonia CANTIUM, Hispania CALASANTUM, Neapolitanum Regnum JOSEPHUM, Venetiarum Respublica HIERONYMUM, Picena Provincia SERAPHINUM, Gallia de-

S f mum

¹ Ibid. c. 15. v. 9.

² Ibid. c. 10. 8.

³ Ibid. c. 13. 25.

⁴ Ex Psalmis.

⁵ S. Ambrosius de viduis.

⁶ S. Fulgentius ad Probam epist. 2. cap. 6.

num JOANNAM dederint, quibus tamquam novis syderibus Ecclesia militans, te moderante, præfulgeat.

MARCUS ANTONIUS Tituli S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Columna.

BEATISSIME PATER. Caritas, inquit Apostolus, non agit perperam; quo potissimum signo præfulgentem mirari subit magnam vitæ sanctitatem BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL, quæ plurimo Dei amore succensa, quum optime curreret in viam mandatorum Dei, tamen metuens, ne temere curreret, & imprudenter, magnis expetitum votis a Deo, ductorem obtinuit magnum Salesium; cui quidem tum sese morigeram, obsequentemque semper præbuit, ut, eo duce, & altiore ipsa virtutis apicem attigerit, & splendidissimum in Ecclesia sacrarum virginum Ordinem, Visitationis scilicet S. Mariæ fundaverit, lateque propagaverit. Quamobrem nullus dubito, quin mulier hæc sapiens, & fortis Sanctorum factis sit accensenda.

SIMON Tituli S. Joannis ad Portam Latinam Presbyter Cardinalis Buonaccorsi.

BEATISSIME PATER. Beatis Francisco Salesio, & Vincentio a Paulo in Sanctorum album relatis, bis est de BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ sanctitate a Sancta Sede præjudicatum. Quod enim illi iudicium de famulæ Dei virtutibus habuerunt, habuerunt autem eximium plane, & singulare, huic iudicio pondus auctoritatis est additum, quod potuit maximum, cum illos spiritu Dei fuisse plenos, SANCTITATIS VESTRÆ Prædecessores judicaverunt. Quod ergo in spiritu Sanctum Vincentium a Paulo, Beatis Salesio, & JOANNÆ DE CHANTAL superstitem vidisse accepimus, beatos parentis, filiæque animos ad sinum usque immensitatis divinæ, quasi geminos lucis globos sublime elatos confluere, idem suo quodam modo in hoc fieri decet Ecclesiæ a Deo peregrinantis Empireo, ut quos Dei caritas ad multorum salutem in hac vita conjunxit,

eodem cultu cum Deo regnantes, iisdemque honoribus prosequamur

JOANNES CAROLUS Tituli SS. Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Boschi Major Pœnitentiarius.

BEATISSIME PATER. Si quæ mulier ab ineunte ætate mira quadam ratione vitam ad religionem instituit; ea profecto habenda est JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL. Nam adhuc virgo, nihil de animi sui dotibus, aut candore superbiens, totam se Deo, & paternæ credidit auctoritati. Nobili viro connubio juncta, eique divinæ vinculis caritatis adhærens, prolis optimis moribus imbutæ parens evasit, familiæ suæ non minus, quam totius patriæ lumen, & ornamentum. Viduitatem denique colens, ita se fortitudine, & prudentia magno Salesio probavit, ut sacrarum virginum mater dici meruerit, ac votis de sanctiori vivendi methodo quotannis nuncupatis, omnes & matronarum, & virginum virtutes perpetuo vitæ suæ tenore complexa sit; sanctissimam igitur matronam tot meritis a Deo, & prodigiis insignitam, ea, qua Sanctos prosequimur, veneratione, superno Apostolicæ Sedis oraculo consecrandam censeo.

LUDOVICUS Tituli S. Anastasie Presbyter Cardinalis Calinus.

Mulierem vere fortem B. JOANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHANTAL, quod de hæreticis primum, deinde de parente, de filio, deque seipsa mirifice triumphaverit: votumque ea faciendi semper, quæ perfectiora, & Domino gratiora cognosceret, non modo emisit, sed etiam integre perolverit; Ordinem præterea virginum lectissimarum fundaverit, direxerit, suarumque virtutum exemplo instituerit; dignam idcirco iudico, cui a SANCTITATE VESTRA Divorum honores sollempni ritu decernantur.

AN-

ANTONIUS *Tituli S. Mariæ in Via Presbyter Cardinalis Columna Branciforti.*

QUÆ a prima pueritia virtutum omnium rudimenta præfetulit, eadem B. JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL nobilissimis incrementis amplificata, atque aucta, tum in matrimonio conjuncta, vidua deinde, ac denique religiosæ familiæ caput, & mater perpetuo monstravit. Sancti Francisci Salesii monitis, & magisterio scilicet instituta, altissimum perfectæ virtutis gradum obtinuit. Quare ad sanctimonialium, quæ a Visitatione dicuntur, Ordinis totius præcipuum ornamentum, ad nobilissimarum foeminarum exemplum, ad Catholicæ Ecclesiæ vota, & desiderium censeo JOANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHANTAL a BEATITUDINE VESTRA Sanctorum fastis esse adscribendam.

PETRUS *Tituli S. Mariæ Transiberim Presbyter Cardinalis Pamphilius.*

Eandem Sanctorum gloriam peto, BEATISSIME PATER, impertiendam velis B. JOANNÆ FRANCISCÆ DE CHANTAL, ita magni Salesii commendatæ testimonio, ut pronuntiare non dubitaret, eo sanctitatis, & virtutis processisse JOANNAM, ut pro ratione gratiarum, quibus a Deo fuit locupletata, nemini unquam liceret altius assurgere: fere ac si cum Salomone diceret: multæ filiæ congregaverunt divitias: hæc vero supergressa est universas: cui sane præconio nescio quid amplius addi possit, præsertim cum judicium viri sancti, atque in spirituum probatione clarissimi, jam satis superque signa comprobarint e Cælo; nisi quod justum idcirco arbitror, BEATISSIME PATER, ut quæ laudatæ mulieris fortitudini, atque decori respondere habet merces juxta eundem Salomonem, hæc quoque, te jubente, BEATÆ JOANNÆ tribuatur, nimirum, ut exaltent eam fideles omnes inter Sanctos relatam, & laudent in portis opera ejus.

URBANUS *Tituli S. Callisti Presbyter Cardinalis Paracciani,*

BEATISSIME PATER. Germanam, & expressam effigiem B. JOANNÆ DE CHANTAL in muliere forti a Salomone descripta contineri, præclarum illud Ecclesiæ lumen D. Franciscus Salesius constantissime tradidit. Et ipsa enim composito ad alacritatem animo, manum suam misit ad fortia, devictaque sexus infirmitate accinxit fortitudine lumbos suos, brachium roboravit, & de fructu manuum suarum plantavit vineam, quæ lectissimos honoris, & honestatis fructus perpetuo erit allatura. Summa in Deum exarsit caritate, proximorum salutis, atque indigentia deservit incredibili sollicitudine. De se autem demisse adeo sensit, ut ne par quidem infimis esse videretur. Quamobrem supergressam eam esse filias Syon universas, quæ virtutum divitias congregavere; idem Salesius, ac D. Vincentius de Paulis, qui certe ipsam intime noverant, quique in exploranda spirituum indole erant omnium peritissimi, testimonio suo comprobarunt. Christianæ propterea Republicæ gloriosum arbitror, ut mulieri tam insigni publici Sanctorum honores per SANCTITATEM VESTRAM sollempni ritu decernantur.

PHILIPPUS MARIA *Tituli S. Chrysoconi Presbyter Cardinalis Pirellius.*

BEATISSIME PATER. Cœlestem Jerusalem, quæ ornat varietas, eam ab terris traxit Deus omnipotens, & immortalis, qui militantem Ecclesiam mira personarum, & munerum varietate circumdat, alios ab aulis Regum, alios vocans ab gregibus ovium, alios ab aris, templisque, alios ab vicis, plateisque communibus; neque minus viros, quam mulieres, & inter has & virgines, & nuptas, & viduas; ut omnis populus confiteatur Domino, nullusque excusationem prætendat ad colendam, & conquirendam virtutem.

In hac muliere forti JOANNA FRANCISCA;

Sf 2

non

1 *Ex Compend. vite.*

2 *Proverb. 31. 29.*

non solum virginibus, nuptis, viduisque clarissima proponuntur perfectioris christianæ virtutis exempla; verum etiam, quod singulare profecto est, iis, quæ optimam partem in claustris eligunt, quarum novam aliquam societatem laudatissimis legibus constituit: itaut in illa una videatur omnis eximia muliebris religio univérse, atque integre contineri.

Hæc proinde, quam etiam sanctissimorum virorum Francisci Salesii, & Vincentii a Paulo testimonia prædicant, & quam Deus ipse novissimis signis illustravit cumulatissime, optimum factu est, ac debitum meritis, ut cœlestibus honoribus condecoretur.

ALEXANDER S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Albanus.

Quæ pollicitus est Deus iis, qui reliquerint omnia, & secuti eum fuerint, cumulatissime impleta conspicimus in **BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL**, quæ relictum patrem invenit in Francisco Salesio, relictam domum in quatuor supra octoginta Cœnobiis, quæ constituit, quibusque præfuit, relictum filium in lectissimis virginibus innumeris, quæ ipsius legibus obtemperant; quumque pari mensura coronæ gloria donatam in Cælis fuisse testentur tot miracula, quibus ancillæ suæ sanctitatem in terris exploratam voluit Deus, æquum est, ut supremo **SANCTITATIS TUÆ** oraculo sanctarum viduarum albo inferatur, viduarumque patrona apud Deum constituatur.

NEREUS S. Eustachii Diaconus Cardinalis Corsinus.

Totius christiani populi, **BEATISSIME PATER**, preces, & vota postulant, & adprecantur, **BEATAM JOANNAM FRANCISCAM** Ordinis Visitationis Sanctæ Mariæ Fundatricem, quæ in virginitate sua, & conjugio, & viduitate, & demum in statu cœnobiæ mirificum se præbuit infirmiori sexui christianæ fortitudinis exemplum, ad eum cultum evehas, quo evehendam jam prædixit Sanctus Franciscus Salesius. Quod equi-

dem fieri posse tuto ex actis in hac Causa exploratum censeo.

Etenim **BEATA JOANNA** omnium charismatum abundantia impinguata, & cœlestibus delectationibus superabundanter repleta, ad talem virtutis gradum pervenit, ut arduum votum faciendi semper, quæ perfectiora fore cognosceret, Deo offerre valuerit, ac reddere. Illius vero animam a corpore mortis hujus liberatam ad æthereum thalamum assumptam fuisse, non solum mira visione divinitus accepit, & testatus est **S. Vincentius a Paulo**, sed etiam plura miracula comprobant, quibus Deus gloriosam facere dignatus est in terris sponsam suam immarcescibili corona justitiæ, & gloriæ donatam in Cælis.

DOMINICUS S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Ursinus.

Infans, virgo, mater, vidua **BEATA JOANNA FRANCISCA DE CHANTAL** quantum in scientia Dei processerit, quantum in gratia creverit, quantum virtute profecerit sat porro sit, **BEATISSIME PATER**, magni Salesii clarissimi spirituum probatoris iudicium, pronuntiare etenim non dubitavit eo virtutis, & sanctitatis devenisse, ut pro ratione gratiarum, quibus a Deo fuit locupletata, nemini unquam liceret altius assurgere: quatuor supra octoginta cœnobiis lectissimarum virginum sub titulo Visitationis Mariæ mirabiliter excitatis, ad Cælos migravit multis patris miraculis: qua illic gloria excepta fuerit, intellexit divinitus **S. Vincentius a Paulo**: nil ergo morandum, ut Sanctorum laudibus, & honoribus efferatur.

FLAVIUS S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Chisus.

BEATISSIME PATER. Mulierem fortem invenimus, qualem nobis Salomon describit¹, quæ nempe accinxit fortitudine lumbos suos, & roboravit brachium suum & cujus indumentum, fortitudo, & decor. Hanc esse **BEATAM JOANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHANTAL**, totius vitæ series luculentissime demonstrat. Accedit, eximie
ejus

¹ Proverb. 31.

ejus, planeque singularis sanctitatis gravissimum reddidisse testimonium egregios complures pietatis viros, præsertim S. Franciscum Salesium, & S. Vincentium de Paulis, immo vero Deum ipsum Optimum Maximum, qui eam miraculis effecit illustrem. Unum tantum superest, BEATISSIME PATER, nimirum, ut Sanctorum eidem decernas honores, ex quo fiat, ut illius laudes universa enuntiet Ecclesia.

*ALOTSIUS S. Agathæ Gothorum
Diaconus Cardinalis Torrigiani.*

Mulierem fortem invenimus, BEATISSIME PATER, dum respicimus BEATAM JOANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHANTAL, quæ per omnes vitæ vicissitudines adeo crevit in gratia, & scientia Dei, ut teste S. Francisco Salesio, aliam foeminam vix liceat agnoscere, quæ altiolem sanctitatis gradum promeruerit. Multas enim, tum virgo, tum etiam nupta, cælestium munerum largitiones, in viduitate autem omnium gratiarum dona videtur assequuta, Hæc arduo voto seipsam adstrinxit ad eam semper gerenda, quæ perfectiora, ac Deo magis grata fore intellexisset. Hæc amplius, Salesio duce, & auctore novum instituit Ordinem sanctimonialium a Visitatione B. Mariæ nuncupatum, quem divino favente Numine, tam prospere, ac feliciter propagavit, ut quatuor super octoginta sacrarum virginum cœnobia numerentur, quæ in regionibus, nationibusque diversis JOANNA brevi tempore excitavit. Eam vero cum Benedictus XIV. BEATAM rite nuncupaverit, & nova miracula non desint, quibus Deus ancillæ suæ famam quotidie magis extollit, reliquum est, BEATISSIME PATER, ut heroicam mulierem cultu Sanctorum venerandam fore constituas.

*NICOLAUS S. Georgii ad Velum aureum
Diaconus Cardinalis Perrelli.*

Laudari a laudato viro, ea maxima laus est. Quid igitur statuendum de BEATA JOANNA FRANCISCA, quam duo viri sanctissimi Franciscus Salesius, & Vincentius a

Paulo non laudaverunt solum, sed inter sanctiores, Deoque cariores animas adhuc viventem adnumerare non dubitarunt, uti quæ semper eligeret perfectiora, seque ad id religione voti, quo nihil difficilius obstrinxisset? Ejus equidem qualis, & quanta fuerit sanctimonia, satis ex hoc gravissimo virorum talium testimonio colligi posse existimo. Quod si Visitationis Ordinem, officinam illam religiosæ virtutis præ oculis habeamus, cujus ipsa parens, & moderatrix una cum Francisco Salesio fuit; haud equidem scio, an alia unquam foemina præstantius quidquam ad incrementum christianæ perfectionis inceperit, perfecitque. Quam ergo ipsius merita, quam vota omnium populorum jamdiu ad sollemnem Canonizationem deposcunt, eam ad id honoris consensu nostro, tua vero, BEATISSIME PATER, auctoritate provehi arbitror oportere.

*ANDREAS S. Angeli in Foro piscium
Diaconus Cardinalis Corsius.*

Quod olim S. Franciscus Salesius divina luce perfusus de JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL, adhuc inter mortales degente, pronuntiare non dubitavit: id ipsum in præsens de ea jam ad Superos everta affirmare minime vereor; hanc scilicet præclarissimam foeminam eo sanctitatis, & virtutis processisse, adeoque cælestibus donis fuisse a Deo cumulatam, ut nihil supra. Itaque, PATER BEATISSIME, cum habeas tam illustre sapientissimi parentis de filia testimonium, deque ejus vitæ præstantia tam grave sanctissimi præfulis judicium, certis præterea argumentis, novisque indies signis magis, magisque comprobatum, æquum profecto feceris, si huic in posterum parem cum illo in Ecclesia cultum tribuendum esse decreveris.

*ANDREAS SS. Viti, & Modestii
Diaconus Cardinalis Nigronus.*

BEATISSIME PATER. Habes in BEATA JOANNA FRANCISCA mulierem fortem, quæ oblita populum suum, & domum patris sui, oculos avertens, ne respicerent in vanitates

tes, & infanias falsas mirabiles disposuit ascensionem in corde suo. Æmulata Saleſii virtutes perfectionis fastigium conscendit, eoque pervenit, ut semper facere quod gratius, acceptiusque Deo fore cognosceret, voto se adstrinxerit. Et vero quo non protendit quasi myrrha electa suavitatis odorem? Viri omni scientia, ac virtute spectatissimi sapientiæ suæ copiam quammaxime admirati in augendo, comuniendoque præcipue Visitationis Ordine, in rebus arduis, dubiisque eam consulere, & ab ejus ore, consiliiisque pendere sibi gloriæ verterunt. Decet igitur, BEATISSIME PATER, ut quæ tanti magistri consors existit virtutum, statuatur ipsa super candelabrum, æqueque luceat omnibus, qui in domo Domini sunt.

ÆNEAS STLVIVS S. Adriani Diaconus Cardinalis Piccolomineus.

Fortis, & generosi animi fœmina non ab ultimis terræ finibus evocata, non procul a nostro Cælo, sed prope nostris in oculis, in florentissimo Galliæ Regno nata, educata apud gentem omnis humanitatis, & elegantiae cultricem, tamquam inusitatum, & novum de Cælo lumen affulsit, ut scilicet nostra ætate, & te potissimum, BEATISSIME PATER, Ecclesiam Dei gubernante, & tuæ non solum pietatis, atque virtutis exemplis, sed nova Sanctorum gloria illustrante, etiam in sexu fragili antiquæ severitatis, & disciplinæ splendida exempla, tamquam picturæ veteris injuria temporum evanescentis instaurati colores, & restituta lineamenta renovarentur.

Hæc est insignis, & celeberrima Serva Dei JOANNA FRANCISCA A CHANTAL, cujus ad laudem Saleſius unus sufficeret laudatissimus, ipsa testis, æstimatorque pietatis, qui illi dux, & hortator ad excellentiam virtutis, ad perfectionis fastigium; qui morum, atque studiorum similitudinæ, qui societate laborum, & consiliorum sancta illi necessitudinæ, atque amicitia conjunctus.

Nata illa quidem præclaro loco nobilibus, opulentisque parentibus, non puerile gessit ingenium, non lusus, non fœminiles artes

tractavit, sed religionis imbuta, sanctis firmissimisque principiis aliquod agitare sublimius, atque præclarior animo forti, consilium aliquod de se magnum teneris usque ab annis portendere visa est, cum veritatis causa suscepta hæretici coram patre invenecunde obloquentis fregit audaciam, bellumque erroribus tum per Galliam crassantibus obnunciavit, quod animo, atque virtute plusquam muliebri magno catholicæ causæ incremento ad mortem usque sustinuit.

Tantus in illa fuit religionis amor, & studium, ut a parente, quem summo prosequeretur obsequio adduci nunquam potuerit, nec magnis etiam propositis conditionibus, ut consentiret in nuptias nobilissimi viri, cujus in splendida dignitate, & fortuna esset illi suspecta religio, neque alio pacto amatissimo genitori tandem assensit, ut sancto conjugii vinculo jungeretur JOANNA, quam si catholico jungeretur, & pio, & sibi ingenio, atque moribus quam simillimo viro.

Qua quidem in suavissima consuetudine, & societate ita vixit, ut conjugem ipsam suam, ut liberos, ut familiam, ut civitatem, atque provinciam propria virtute, atque moribus informaret, atque emendaret exemplis; in florentissimo statu sic utens fortunæ bonis, uti non suæ, sed proximorum utilitati sibi concessis, atque ita gaudens, ac si esset extrema gaudii quamprimum luctus occupaturus.

His armis, atque præſidiis a religione quæſitis ita se comparavit ad omnes fortunæ casus, ut desiderium viri carissimi crudeli fato amici manu interempti, ut parentum, ut liberorum acerba funera, ut viduitatis squallorem, & solitudinis ea magnitudine atque constantia ferre potuerit, quæ solos amicos Dei, atque omnia ad Deum referentes etiam in calamitate, atque in luctu vere esse divites, vere beatos ostendit.

Quare soluta vinculis officiorum, quæ filiam, quæ conjugem, quæ genitricem non humanitatis expertem terræ, atque mundo alligaverant, & divitiarum, rerumque domesticarum veluti sarcina excussa, totam se dedit in disciplinam Saleſii, totam se proximo-

rum

rum utilitati, se religioni devovit intenta, semper, aut monasteriis fundandis, aut legibus, regulisque condendis ad pudicitiae custodiam, ad caritatis, atque obedientiae praesidium, & semper occupatissima etiam in otio aut commentando, aut scribendo, aut orando, in regia, tamquam in solitudine, in gloria, tamquam in abiectione, plena semper humilitatis, plena latitiae, majora semper animo versans ad proximorum utilitatem, ad religionis praesidium.

Qua in cogitatione defixa cum Parisiis Annecium reverteretur, sanctissimae, & laboriosae vitae curriculum, tamquam gloriosae peregrinationis ad Caelum, tranquilla, sanctaque morte conclusit.

Quae cum ita sint, BEATISSIME PATER, id unum restat, ut strenuam celebratamque mulierem, quam sancti viri Salesius, atque Vincentius a Paulo sanctam appellaverunt, Sanctorum fastis adnumerandam pro tua sapientia decernas, & populorum, & Regum, & Galliae, & Italiae votis, & virginum sacratarum ejus institutione florentium, & universae tandem Ecclesiae judicio tuo satisfacias.

*SAVERIUS S. Mariae de Scala Diaconus
Cardinalis Canale.*

TRia in una BEATA muliere JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL occurrunt magnopere celebranda; honorabile connubium; veneranda viduitas; insignis in Ecclesia Christi monialium novi Ordinis institutio. In matrimonio talis ubique fuit, quales cupiebat Apostolus esse christianas uxores; pudica, sobria, casta; amavit virum suum, & secum fieri sanctum procuravit; dilexit filios suos, & in lege Dei erudit eos; praefuit domui suae, & suaviter, & fortiter disposuit omnia, fallacem gratiam, & vanam pulchritudinem existimavit; & quoniam in timore Domini posuit omnem gloriam suam, propterea laudata sunt in portis opera ejus. Praepopera morte ereptum sibi maritum moerentissime doluit; conversa tamen ad Deum adiutorem, spem & fortitudinem suam, magno animo tulit: sciens autem viduam, quae in deliciis vivit,

mortuam esse, continuo corporis cultum, & omnem ornatum ejus abjecit; atque ut falleret mundum, qui blandus ei novas nuptias comparabat, non solum castitatem Deo vovit perpetuam, sed singulari, plenoque fiducia consilio nudum pectus candenti ferro Jesu nomine obsignavit, ea sane mente, ut diceret deinceps: nemo mihi molestus sit, ego enim stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. Relictis postmodum patria, patre, filiis, cognatis, consanguineis, persuasa perfectam se esse non posse Christi discipulam, nisi his omnibus renunciaret, Annecium ad celeberrimum Franciscum Salesium venit, cujus sanctissimis exemplo, monitis, doctrina, & magisterio in omnium exercitatione virtutum mirifice proficiens, celsissimum, in quo inhabitare beneplacitum est Deo, sanctitatis montem ascendit. Egrege vero Mariae, & Marthae una simul sancta muneribus, quin a quotidiana, & diuturna passionis Jesu amoris sui Crucifixi, & rerum divinarum contemplatione defecerit unquam; magnis saepe Franciam, per Sabaudiam, per Italiam susceptis itineribus, immensis exantlatis laboribus terrestrium, & infernarum potestatum fortiter obstantia superata, sanctimonialium Ordinem a Visitatione nuncupatum instituit; quem in quatuor supra octoginta monasteria per regiones, nationesque diversas ejus opera excitata, mirabiliter excrevere eadem ipsa vidit, & quem tot postmodum incrementa suscepisse, latissima nunc tota intuetur Ecclesia. Celeberrimam itaque mulierem hanc omnibus decoratam a Deo monilibus sanctitatis, a sanctissimis viris, qui ea vivente, vixerunt mirificis laudibus commendatam, Sancto Vincentio a Paulo visam, pretiosa morte ereptam de terra, in fulgentissimi globi speciem ascendere in Caelum, certissime oportere, credo, ut BEATITUDO VESTRA sollemni decreto in sanctarum mulierum referat catalogum: hoc etiam consilio, ut eam in matrimonio sanctam, juncti connubio sequantur sancte; eam in viduitate sanctam, viduitatis cultores imitentur gloriose; eam in monialium institutione, & regimine sanctam, qui

qui claustra incolunt , æmulentur strenue.

*BENEDICTUS SS. Cosmæ , & Damiani
Diaconus Cardinalis Veterani .*

Heroicæ conjectura virtutis , quam plerique arduam , & plenam alex suspicantur , luce sua se prodit in virilis animi pientissima foemina FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL , si unaquæque spectetur ætas , si diversa vitæ librentur officia . Superni altitudo consilii , attingens a fine usque ad finem fortiter , & disponens omnia suaviter , prudentis virginis , nuptæ fidelis , viduæ honorabilis in ea expressit imaginem dignam , quam reliquæ imitentur . Reposita illi a justo Judice hæc triplex corona justitiæ , merces est in unoquoque vitæ genere strenue superati certaminis . Multa obtulit Deo holocausta , sed una semper fuit hostia ; crebri fuerunt cum diverso hoste congressus , sed una perpetuo relata gloria triumphi a victrice FRANCISCA , semper anxia pati , semper læta contemni . Audivit obsequens filia , & inclinavit aurem suam Cælesti Sponso agenti : egredere de terra tua , & de cognatione tua , & de domo patris tui , & veni in terram , quam monstrabo tibi . Itaque si pulcherrimus est coronæ nexus , quando , teste Bernardo , puritas vitæ , & humilis presurarum tollerantia sibi invicem cohærent ; æquissimum puto , BEATISSIME PATER , ut Apostolicæ Sedis judicio hæc eadem corona tantæ virtuti decernatur .

*PHILIPPUS JOSIAS Caucci Patriarcha
Constantinopolitanus Assistens .*

Pervulgatum illud fortis , ac strenuæ mulieris exemplum , quod in sacris Proverbiis extat , in BEATA JOANNA FRANCISCA DE CHANTAL admirabili quodam modo instauratum reperio . Quid enim admirabilius , quam insitum parentibus erga filios amorem superare ? At JOANNA per calcatum filium , quo divinitus vocabatur , pergere non dubitavit , quid , quum ad firmandum magis , magisque propositum totan- se Deo mancipandi , candente ferro Sponsi sui Jesu nomen pectori impressit ? Quid ,

quum arduum illud , ac perdifficile votum nuncupavit semper id exequendi , quod acceptius Deo esse intelligeret ? Quocirca mirum non est , tametsi pro miraculo haberi possit , quod tam multa , tamque spectatæ virtutis monasteria fundaverit . Hæc igitur insignis Dei famula cælestibus etiam post mortem signis decorata , digna omnino videtur , BEATISSIME PATER , quæ TUÆ SANCTITATIS oraculo superis civibus adscripta declaretur .

Hæc cum dixisset Patriarcha Constantinopolitanus , reliqui Assistentes Episcopi , quorum suffragia in præsentiarum damus , ipsius sententiam amplecti statim sunt professi .

*DOMINICUS Jordanus Patriarcha
Antiochenus Assistens .*

Exultandum quammaxime nobis est , BEATISSIME PATER , ac magnopere lætandum , Omnipotentem Deum ad divini sui nominis gloriam , atque Orthodoxæ religionis decus , etiam ex sexu fragili eximia virtutum exempla misericorditer imitanda proponere . En vere fortis mulier BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL , quæ aliis quinque sanctissimis viris sociam se adjungit , eosque pari gradu , non minus optimis virtutum meritis , quam insignibus prodigiis gloriosa comitatur . Ipsa enim in triplici suæ vitæ statu , quam bene Mart hæ munera cum Magdalena contemplationibus conjungi possint , præclarissime demonstravit : nec de suis meritis contenta , novæ proles foecunditate , Ordinis scilicet Visitationis instituto , amplissimum quoque aliarum virginum chorum ad Christum sponsum perducere curavit . Quam igitur duo sanctissimi viri Franciscus Salesius , & Vincentius de Paulis , dum adhuc in humanis ageret , sanctam jam prædicere non dubitarunt ; eandem dignam censeo , ut supremo Apostolicæ hujus Sedis oraculo sollempni ritu sanctarum mulierum fastis adscribas , atque ut quemadmodum , quos habuit in via Domini magistros , cælestibus prosequimur honoribus , ita quoque eorum alumnam
iisdem

iisdem honoribus prosequendam fore decernas.

GEORGIUS de Lascaris Patriarcha Hierosolymitanus Assistens.

DUORUM SANCTORUM Ecclesie luminarium testimonio, BEATISSIME PATER, Francisci nempe Salesii, & Vincentii a Paulo, accurata Sacrae Congregationis Rituum virtutum heroicarum, ac miraculorum disquisitione, & competenti verae sanctitatis iudicio, tuo quoque infallibili, ac irrefragabili oraculo BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL Ordinis Visitationis institutrix cultu, Sanctis ab universali Ecclesia praestari solito, dignissima recognoscitur. Perfice ergo, BEATISSIME PATER, quod totius populi christiani vota, quod tantae matris devotissimarum filiarum sanctimonialium suspiria, quod Catholicorum Regum, ac Principum assiduae postulationes, quod tandem venerabilium Ecclesiae Pastorum supplicationes, ac preces a te humillime praestantur.

FRANCISCUS Carafa Trajettus Archiepiscopus Patracensis.

BEATISSIME PATER. De BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL vere potest praedicari, quod de nocte surrexit, deditque praedam domesticis suis, cibaria ancillis suis, manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem; ferventissimo enim ducta amore Divini Sponsi, mundi abjectis deliciis, in quadruplici statu, virginis scilicet, nuptae, viduae, & religiosae clarissima praebuit omnium virtutum argumenta. Decet igitur, ut mulier fortis publico exposita cultui, omnibus constituitur veluti speculum probitatis.

JOANNES Lercarius Archiepiscopus Genuensis.

BEATISSIME PATER. Vidit S. Ambrosius ¹ agrum Ecclesiae fertilem, nunc integritatis flore vernantem, nunc viduitatis gravitate pollentem, nunc etiam conjugii

fructibus redundantem; habemus siquidem sanctas virgines candidis de puritate coronis redimitas: conjugatas ² incedentes in omnibus mandatis, & justificationibus Domini, & viduas ³ in operibus bonis testimonium habentes. Novum tamen videtur, ut una, eademque mulier, BEATA scilicet, JOANNA FRANCISCA in diversis humanae vitae conditionibus, virginibus incastitatis pudore, nuptis in pia administrationis diligentia, viduis in operosa sanctae conversationis modestia praeluceret, unde jure possumus ei dicere *multae filiae congregaverunt divitias, tu supergressa es universas*. Haec igitur, quae, teste Salesio, supremum attigit perfectionis apicem, supremos etiam meretur in terris honores, quos cum decreveris, PATER SANCTISSIME, in una JOANNA FRANCISCA virginibus, nuptis, & viduis eximium praebebis emulandae virtutis exemplum.

Don INNOCENTIUS Gorgoni Archiepiscopus Emissenus, olim Episcopus Pinnen., & Hadrien. Assistens.

PRaevenit in benedictionibus dulcedinis, & lenitatis spiritum JOANNAE FRANCISCAE Christus Dominus, eumque Sanctus Franciscus Salesius, quo duce, ac moderatore usa est, omnino perfecit. Spectaculum sane facta est Caelo, & hominibus excellentium agmine virtutum. Candor vitae, humilitas, amor in pauperes singularis, summa in Caelites, & praesertim in Deiparam pietas, admirabilis patientia, ita inter se magnitudine certant, ut laudando ignores quam pratuleris. Aliae multas congregaverunt virtutes, haec asequuta est universas, atque in iis ita effulsit, illuxitque, ut nemini unquam licuerit altius assurgere, ipsomet Salesio testante ejus spiritus probatore. Ei igitur, quae coronam decoris accepit in Caelis de manu Domini, honores quoque Sanctorum in terris attribui posse censeo, si ita SANCTITATI TUAE videbitur.

T t

Fr.

¹ S. Ambrosius de Viduis.

² Luca cap. 1.

³ 1. ad Timoth. cap. 5.

Fr. JOANNES BAPTISTA Colombini
 Archiepiscopus Beneventanus
 Assistens.

BEATISSIME PATER. In dubium profecto revocari a nemine potest, quin BEATA JOANNA FRANCISCA DE CHANTAL, arrepto semel perfectionis itinere; alacri, & felici cursu pervenerit ad celsissimum sanctitatis fastigium: liberata siquidem mulier sapiens a lege viri, atque ad partem seculi sancti fundandam, magno Francisco Salesio duce, & magistro, vocata effugit quasi caprea a laqueis ¹, atque ad terram, quæ sibi monstrata fuerat, contendit. Cumque firmum haberet fundamentum Jesu ², quem posuerat ut signaculum supra pectus suum, & vulneratam gereret animam a magnitudine amoris illius ³, accepta vix forma, secundum quam ambularet, ut abundaret magis ⁴, non solum id omne, quod ad perfectum adducit, spondit, sed illud etiam pollicita est, quod Deo amplius placeret, servavitque religione perpetua. Hinc nullam melius a Solomone præfiguratum, quam JOANNAM FRANCISCAM legebat in Proverbiis ⁵ Genevensis Antistes, & omni laude majorem prædicabat. Quare æquissimum censeo, BEATISSIME PATER, ut in ascensu altaris sancti ⁶ universa tibi concinat Ecclesia, & cum sanctam dixeris mulierem fortissimam JOANNAM DE CHANTAL, exalitent eam populi omnes, & magnificentiam gloriæ sanctitatis ejus loquantur.

SCIPIO Burghesius Archiepiscopus
 Theodosia Assistens.

SI juxta Apostoli monitum, PATER BEATISSIME, mulieres, quæ veræ viduæ sunt, prosequi debemus dignis honoribus: B. JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL; quæ adhuc vivens in omnibus se exhibuit vere viduam exercitatione virtutum, institutione præsertim familiæ sacrarum virginum, & ipsa inter Sanctas erit adscribenda.

IGNATIUS Reali Archiepiscopus
 Athenarum Assistens.

BEATISSIME PATER. Vere magna, æque mirabilia fecit Dominus in corde BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ. Secularem enim vitam ducens, & terreno conjuncta sponso ipso e vivis inopinato, fortuitoque casu sublato, cælesti percussa lumine, alium sponsum sibi quærere non cogitavit, nisi solum Jesum. Sancti Francisci Salesii monitis humillime, totoque ex corde, hoc ut conferreretur, se submisit. At tam celeriter ad altissimum humilitatis, obedientiæ, & caritatis fastigium pervenit, ut digne mereri potuerit ab ejus Cælesti Sponso innumeris, ac singularibus charismatum donis cumulari, quibus ejusdem vitæ ratio mirabiliter effulset. Ipse vero Sanctus Franciscus Salesius eximias ejusdem BEATÆ virtutes miratus, ipsi sacrum Visitationis Ordinem a se institutum commendavit, ut ejusdem moderationi, ac proagationi, veluti ipsius Ordinis mater incumbere.

Tanta igitur, ac tam præclara sunt BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ heroicarum virtutum merita miraculis illustrata, ut eadem inter Sanctas supra Ecclesiæ candelabrum a SANCTITATE VESTRA merito collocetur, ut omnibus, qui in domo Dei sunt, & præcipue ascetricibus indeficienti lumine præluceat.

FRANCISCUS SAVERIUS de Zelada
 Archiepiscopus Petren. Assistens.

Justorum fortitudo est, ait S. Gregorius Magnus ⁷, *carnem vincere, propriis voluntatibus contraire, delectationem vitæ præsentis extinguere, hujus mundi aspera pro æternis amare, prosperitatis blandimenta contemnere, adversitatis metum in corde superare*. Hæc omnia miro quodam modo perfecit BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL, quam nihil antiquius habuisse ex ejus actis didicimus, quam ut fortis instar mulieris, accingeret fortitudi-

¹ Eccl. 27. 22.

² Ex II. Timoth. 2. 19.

³ Eccl. 27. 22.

⁴ Thess. 4. 1.

⁵ Ex vita cap. ult.

⁶ Psal. 144. 5.

⁷ Lib. 7. Moral. cap. 21. num. 24.

tudine lumbos suos, roboraret brachium suum, manumque suam mitteret ad fortia. Itaque, BEATISSIME PATER, si tam præclarum mulieris fortis exemplum & ad colendum, & ad imitandum sollempni ritu proposueris, universo Christiano orbi utilissimum futurum, acceptissimumque pro certo habeo.

NICOLAUS SAVERIUS *Sancta Maria*
Episcopus Cyrenensis Assistens.

BEATISSIME PATER. Heroicas virtutes, quibus in Ecclesia Dei refulsit B. JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL Ordinis Visitationis S. Mariæ fundatrix, superfluum est recensere; quoniam ab ineuntis ætatis primordiis manum suam misit ad fortia, eamque in triplici gradu virginali, conjugali, viduali, in multa patientia, in laboribus, in tribulationibus, in castitate, in Spiritu Sancto semper Deus vigilantem invenit; quæque per calcatam opulentissimam domum, amantissimum patrem, carissimum filium invicta perrexit ad palmam. Sufficit gravissimum S. Francisci Salesii iudicium, qui asserere non dubitavit, pro gratiarum ratione, quibus locupletata fuit B. JOANNA nemini licere altius assurgere. Sufficit amplissimum S. Vincentii a Paulo testimonium, qui gloriam, qua a Deo mulier fortis excepta fuit, conspiciere meruit. Superest itaque, ut beatæ huic mulieri, quæ tot virtutibus, & miraculis clara gaudet in Cælis, honores Sanctorum infallibili SANCTITATIS VESTRÆ oraculo diutius non differantur in terris.

FRANCISCUS MARIA *Piccolomineus*
Episcopus Pientinus Assistens.

Mirum sane est, BEATISSIME PATER, tot variis, iisque melioribus charismatibus B. JOANNAM FRANCISCAM DE CHANTAL a Spiritu Sancto fuisse locupletatam. Nondum quinquennis virili pectore Calvinistam increpavit, qui contra Sanctissimam Eucharistiam impia proferebat. A patre in matrimonium cum Christophoro Chantal

collocata, vere nupsit in Domino. Cum autem sponsus inopinato inter venandum a con sanguineo vulneratus obiierit, qualis, ac quanta in ea non eluxit patientia? Eluxit sanctus in virum amor, perfecta in occisorem benevolentia, firmumque in obsequendo divinæ voluntati propositum. Non tantum mulieris fortis, & sanctæ, veræque viduæ, verum etiam sanctæ, sapientissimæque institutricis, & magistræ sacrarum virginum Visitationis laudem promeruisse luculenter S. Franciscus Salesius, & S. Vincentius a Paulo testati sunt, ac manifeste comprobant quamplura Ordinis Visitationis ab ea, everlis improborum hominum, & satanæ machinationibus, erecta, & optimis legibus instructa cœnobium, & demum insignia miracula suis precibus a Deo impetrata. Hæc sunt, PATER BEATISSIME, quæ ut reor, jure optimo exigunt, & quodammodo impellunt SANCTITATEM VESTRAM, ut BEATAM JOANNAM DE CHANTAL inter Sanctos recenseri jubeas.

CAROLUS AUGUSTUS *Peruzzini*
Episcopus Maceratae, & Tolentini Assistens.

BEATISSIME PATER. Multæ filia in Ecclesia Dei congregaverunt virtutum divitias, BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL, de cujus Canonizatione in præsentiarum agitur, supergressa videtur universas. Ipsa namque adhuc virgo omnes prudentum virginum est æmulata virtutes: matrimonio copulata, mulieris illius, cujus pretium procul, & de ultimis finibus, imitata est fortitudinem: vidua denique relicta, præter naturalem filium, tot etiam filias, quot in Ordine Visitationis spiritu Deo peperit, sancte educavit, omneque opus bonum subsequuta est. Congruum igitur est, ut quæ in triplici vitæ gradu fuit semper omnibus christianæ perfectionis exemplo, ad divinos honores per SANCTITATEM VESTRAM evecta, ut enixe rogo, sit in posterum patrocinio.

JOANNES RONDINELLI Episcopus Comacensis Assists.

SI in omni vitæ ratione adeo præclare se gessit B. JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL, ut & diligentissima materfamilias, & probatissima vidua, & novi Ordinis a se instituti prudentissima habita sit moderatrix, maximo hæc erunt argumento, eandem inter filias, quæ congregaverunt divitias, aut supergressam esse universas, aut saltem spectatissimas exæquasse. Itaque honestatur gloria Sanctorum foemina beatissima, cujus virtutes clarissimis miraculorum vocibus celebrantur. Sic fiet, ut quæ cursum feliciter consummavit, fidem servavit, in terris quoque coronam justitiæ sibi repositam assequatur.

PHILIPPUS MORNATI Episcopus Sutrinus,
& Nepestinus Assists.

BEATISSIME PATER. Quæ ab Eminentissimis, atque Reverendissimis Patribus hæcenus deducta sunt de vita, & miraculis B. JOANNÆ FRANCISCAE FREMIOT DE CHANTAL non ultra meis approbationibus indigere, sed jugibus tantummodo laudibus extollenda censeo; cumque ejus vita tam in statu virginali, & conjugali, quam in statu viduitatis, & religionis, omni ætati, omnique gradui mulierum in virtutibus christianis proficiendi cupientium imitationis exemplar proponi possit, prout S. Franciscus Salesius Episcoporum magister, & præfata Seryæ Dei spiritus, ac conscientiae moderator suis scriptis proposuit, & S. Vincentius a Paulo postea confirmavit, minime inficior, quin cum in Sanctarum albo infallibili SANCTITATIS VESTRÆ judicio adscripta erit, non Romæ solum, ubi ista, aut in Galliæ, & Sabaudia regionibus, ubi illa vitam traxit, sed universo Christianorum orbi in evangelicæ perfectionis progressu facile iter, lumen, atque auxilium e Cælo impetraturæ sit, atque allatura.

Fr. JOACHIM MARIA Pontalsi Episcopus Ascalonites Assists.

BEATISSIME PATER. Quisquis B. JOANNÆ FRANCISCAE FREMIOT DE CHANTAL heroica gesta, præclaras virtutes, & molimina, atque miracula ab ipsa Dei virtute patrata mente percurrerit, mulierem fortem, quam Salomon procul, & de ultimis finibus perquirendam asseruit invenisse, neque injuriâ arbitrabitur; rapitur enim extra se quodammodo, qui corde recolit hujus beatæ foeminae in adversis patientiam, in prosperis humilitatem, in maximis adeundis rebus fortitudinem, in Deum, & proximum ferventissimam caritatem. Merito igitur efflagitant moniales Visitationis S. Mariæ, ut hanc suam matrem, merito Regnum Galliarum, ut hanc suam patronam, merito Catholica Ecclesia exorat, ut hanc virtutum omnium magistram hæc Sancta Apostolica Sedes inter sanctas matronas, & viduas recenseat; quidquid enim ad sanctificationem viduarum præscripsit Gentium Apostolus, in hac una adamussim compertum & legitur, & arctissime comprobatur; humillime proinde exoro, ut vox tua, BEATISSIME PATER, quæ est vox virtutis, mulierem hanc ipsam & fortem, & mulierem virtutis, & sanctam declaret.

Fr. NICOLAUS ANGELUS MARIA Landini Episcopus Propyriensis Assists.

JOANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHANTAL omni ejus ætate, ac statu ita Christo edoctam fuisse miror, ut ejus sponsæ decorem perfectum virtutibus suis perpetuo expresserit; sponsique dilectissimi partes, honoremque laboribus innumeris, vigiliis, itineribus, voce, exemplo, scriptisque felicissimo semper eventu zelaverit, & mirabiliter excoluerit. Tantam ergo sponsam a Domino Jesu tot pretiosis monilibus ditatam, pretiosa etiam morte apud se receptam, multaque tandem miraculis illustratam, dignissimam censeo, BEATISSIME PATER, ut ei ille honor, qui Sanctis in terris etiam debetur, accedat.

PE.

*PETRUS PAULUS Tosus Episcopus
Ferentinus Assists.*

QUæ in muliere forte a Spiritu Sancto commendantur, in B. JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL Fundatrice Ordinis Visitationis S. Mariæ cumulatissime adfuisse, suæ admirabilis vitæ acta demonstrant. Virgo enim a prima ætate fuit secundum Deum mirum in modum sapiens, & religiosa; matrimonio juncta, fidelis, industria, & prudens; suo viduata viro, constans in proposito servandæ castitatis, ut intimam cum Deo unice quæreret unionem; oblatas hinc a patre secundas nuptias toto animi sui conatu rejecit omnino, ac instans obsecrationibus, & orationibus nocte, ac die, omne opus bonum subsequuta est usque ad integre reddendum, quod arduo, ac perdifficili voto adpromisit, eadem nempe semper faciendi, quæ perfectiora, Deoque gratiora, & acceptiora fore cognosceret: quin etiam majorem in se, & in aliis intendens Dei gloriam, omnibus fortiter superatis gravibus admodum impedimentis, ac proprii etiam filii amore, Dei vocem sequuta, exivit quamciticissime de domo sua, & de cognatione sua, ut electam se a Deo suorum laborum sociam, & comitem sanctissimo Præsuli Salesio adderet in fundatione Ordinis Visitationis S. Mariæ, quod in laboribus plurimis, & ærumnis felici, prosperoque successu perfecit. Ejus autem præmaximam sanctitatem S. Franciscus Salesius, & S. Vincentius a Paulo magnifice laudarunt, ac populi pariter per orbem: mirabilia etiam, quæ ea interveniente Deus ostendit, eandem ejus singularem sanctitatem commonstrant aperte. Illam ergo inter Sanctas a SANCTITATE VESTRA adnumerari jure, meritoque censerem.

*NICOLAUS Gagliardi Episcopus
Alatri Assists.*

BEATISSIME PATER. JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL mulier omnium virtutum genere præclarissima, abdicatis hujus mundi pompis, solos amplexus dul-

cissimos Jesu Christi in Cruce pendentis in deliciis habuit. Hæc quippe, uti alumna, & socia S. Francisci Salesii, Ordinem monialium instaurans Visitationis, mirum est, quo ardore, quo prospero successu mysticam illam vineam excoluerit, peculiaribus impedimentis, ac difficultatibus superatis, nobiliumque irradientium, & subsannantium, vocibus contemptis, brevique omnium fructuum ubertate redundantem, a solis ortu usque ad occasum mirifice exhibuerit.

Humilitate enim, obedientia; caritate, continuisque jejuniis, & poenitentiis intenta, ita præ omnium oculis claruit, ut miraculorum dono insignis, a Cælesti Sponso in Cælis non videretur dubitandum fuisse evecam. Tantæ igitur mulieris nomen compluribus a Cælo signis, luculentissimoque testimonio S. Francisci Salesii commendatum, merito censerem a SANCTITATE VESTRA in fastis Sanctarum Virginum supremo, & infallibili tuo judicio recensendum.

*CLEMENS MARIA Bardini Episcopus
Aquipendii Assists.*

FOrtem mulierem, quæ tanta laude a Spiritu Sancto decoratur, æmulata vere, & imitata est JOANNA FRANCISCA DE CHANTAL. Fortis quidem & ipsa fuit, dum viro, seseque in holocaustum Divinæ oblata Majestati, ac perpetua castitate sua Deiparæ devota, fidem, quam homini dedit in terris, totam Christo Domino tribuit in Cælis. Fortis insuper, dum contemptis, victisque filii, ac universæ obstrepentis cognationis, satanæque impedimentis, & machinis, sacrum excitavit Visitationis Ordinem, qui prægrandi futurus erat Ecclesiæ nostræ utilitati, & ornamento; illumque, magno Salesio duce, qui sibi determinatus a Deo est, per gravissimas curas, laboresque exantlatos ampliavit. Fortis tandem, dum arduis omnibus, ac limites supercedentibus humanæ naturæ superatis simul, & obtentis, tantum, ipso Salesio teste, profecit scientia Dei, tantum in gratia crevit, tantum in sanctitate, & virtute processit, ut donis, quibus a Deo fuit illustrata, nemini unquam liceat altius affur-

allurgere . Tantum ergo fortitudinis exem-
plar , quod Sponsi Cælestis manu coronam
gloriæ assequutum est , probatisque miracu-
lis undique circumfultum , arbitror , PATER
BEATISSIME , infallibili etiam SANCTITATIS
VESTRÆ oraculo esse in Sanctorum choris re-
ferendum .

Statim ac cognovit Episcopus omnes Af-
sistentes pedes in partes Patriarchæ Constan-
tinopolitani contulisse Archiepiscopus Apa-
meæ , quid de BEATA JOANNA FRANCISCA
FREMOT DE CHANTAL & ipse sentiret , per
hæc declaravit verba .

STEPHANUS EVODIUS *Affemanus*
Archiepiscopus Apameæ .

H Abent plurimum , BEATISSIME PATER,
conjuges , viduæ , moniales , ac mo-
nialium Præfectæ quod addiscant in egregia
vivendi ratione B. JOANNÆ FRANCISCÆ DE
CHANTAL . In quolibet enim eorum vitæ gra-
dum heroicis adeo virtutibus emicuit , ut
merito de ea prænuñciaverit Prædecessor
tuus Benedictus XIV. ¹ christianæ perfectio-
nis exemplar eam fuisse in conjugali statu ,
in viduitatis solitudine , in religionis sancti-
monia , in fundationis , & præsidentiæ solli-
citudine . Quare quum & novis ea miracu-
lis claruerit , Christianæ Reipublicæ maxime
profuturum arbitror , BEATISSIME PATER , si
eamdem Sanctorum fastis adscriptam , qua-
tuor præsertim iis mulierum coetibus ad imi-
tandum proposueris .

Eidem ceteri Episcopi , quorum sententias ,
modo exponimus , assensum præbuerunt suum .

ՅԱՆՈՐՈՍ Մեարոյ ՎեհաՏեայ Արայեան
Առքեպիսկոս Ամբրոսի և Տարսոսի
Վերեցեայ Կոստանդնուպոլսեոն
Ազգաւ Հայ .

Ս ան եղև ոչի Առաքինիս Սրբուհի Կատարե-
լագոյն տրուպս սպասանոր Տեառն Այն Յո-
հաննայ Փրանչեսկայ Փրէմիօթ Շանթալի ,
հաւատամն զորս այս երկուսս արարս , առա-

ջին զի նշանեալս Սրբոք Փրանչեսկոս Սաղե-
զեանի որ սն եղև նմ խոստովանահայրս և
զըջմտանս ճանաչողս հանդերձ վիպտուքս
հրամանաւն և տալովս օրէնս և պատահելրանս,
նմ, և նն եղ մեծապոյնս սէրս և դաշննս առ Տէր
Աստուծո՛ւ , սակս առնելոյ այնս նմ կատարե-
լելիս յորչափս էր առնելիս և ընդունելիս
առաջի Այն հաճելիս հանապազունս : Արկիթ որ
նոյն նք Փրանչեսկոս Սաղեզեանս վկայեաց որ
հասանի Յոհաննայ առ այնս շնորչիս աւար-
տումս սրբու թիս , որ օգնեց նմ Տէր Յո Քո
և ասէ յիս այնր ոչոքկարէ հոսանիլ զի
որչափս եղև շնորհս նմ արժանապէս և
իրաւամբ նք աղաչեն ուրեմն ի նք Աթոռն, և ես
ընր նս միաբանս պաղատմն զի կաթողիկէ նք
աթոռն Վիցէ ի թիւս սբց և սամ իմս սնա-
զրու թիս զնսս յարպեսցի իխորանիս ննքս
զրելոյ ի Լարիս Էւրոյ :

Ejusdem versio latina.

JACOBUS Mefrob Chiaja Araboli Archie-
piscopus Lampronensis , & Tarfi
natione Armenus .

BEATISSIME PATER . Ad quem sanctitatis
gradum , divina opitulante gratia ,
ascenderit B. JOANNA FRANCISCA FREMOT,
duo hæc plane ostendunt . Alterum quod Di-
vo Francisco Salesio ejus moderatore illu-
minata , & instructa , doctrinis , præceptis ,
exemplis arduum emisit , Dominoque inte-
grum reddiderit votum de quotidiano in-
dies profectu , eaque agendi , quæ perfectio-
ra , Deoque gratiora viderentur . Alterum ,
quod Sanctus idem Franciscus testatus fuerit
JOANNAM eo sanctitatis , & virtutis procelisse ,
ut pro ratione gratiarum , quibus a Deo fuit
locupletata , nemini unquam liceret altius
assurgere . Merito igitur ad aliorum preces
& humillimas meas adjungo , ut hæc Sacro-
sancta , & Apostolica Sedes B. JOANNAM
FRANCISCAM in Sanctorum catalogo recense-
re dignetur .

¹ In Decreto Anni 1751.

JOSEPH SIMONIUS *Affemanus*
Archiepiscopus Tyri.

BEATISSIME PATER. Non solum ex scriptis documentis, quæ nobis tradita sunt de BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ rebus gestis, sed etiam luculentissimo S. Francisci Salesii spirituum probatione longe clarissimi testimonio comprobatur, eo sanctitatis, & virtutis, dum viveret, processisse eandem B. JOANNAM FRANCISCAM, ut pro ratione gratiarum, quibus a Deo fuit locupletata, nemini unquam liceret altius assurgere. Sanctam quippe Teresiam imitata, eodem Salesio consulente, maxime arduum votum emisit, implevitque efficiendi semper quidquid perfectius, Deoque gratius, & acceptius fore intelligeret. Effloruit in eo consilio omnipotens miserentis Dei benedictio: nam Ordo Visitationis, Salesio plantante, JOANNA rigante, Deo incrementum dante, in arborem proceram ita crevit, ut quatuor supra octoginta cœnobium lectissimarum virginum in regionibus, nationibusque diversis beata mulier a Deo confortata excitaverit: alia præterea diversorum Ordinum asceteria ex Episcoporum, quibus suberant auctoritate, ad pristinam severiorem regulam revocaverit. Quum igitur ipsius sanctitatem extra omnem dubitationis aleam constituentur juridicæ probationes tam super heroicis virtutibus, quam super miraculis ad ejus intercessionem a Deo patratis; firmissimum SANCTITATI VESTRÆ fundamentum suppeditant, ut illam Sanctorum catalogo adscribas: idque ut tandem fiat, universi Ordinis Visitationis in Europa constituti votis, suas etiam humillimas preces idem Ordo in Monte Libano propagatus adjungit.

ALEXANDER FE' *Episcopus*
Methonensis.

CUM satis, superque liqueat B. JOANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHANTAL tum ex processu, ac tot auctoritatibus, & tam magnis, verum exemplum fuisse sanctitatis, & divini amoris domicilium, & sedem, & cum in Marthæ munere. Magdalena

contemplationibus conjungendo, laudem meruerit immortalem; ideo, BEATISSIME PATER, inter Sanctorum catalogum adscribendam esse plane reor.

CAROLUS *Camucius Episcopus*
Justinopolitanus.

QUOD S. Franciscus Salesius divino illius tractus spiritu de alumna sua JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL prædixerat, illam scilicet eo sanctimoniam venturam, eoque caritatis igne esse conflaturam, quo S. Angela, quo S. Paula, quo S. Catharina Januensis, id felix exitus comprobavit. Nec vero S. Episcopus prænunciare aliter poterat, cum jam tum eam videret in scientia Dei adeo processisse, & ita crevisse in gratia, ut pro ratione gratiarum, quibus a Deo fuerat locupletata, nemini unquam, ipsomet teste, liceret altius assurgere. Quarum igitur virtutes, & charismata meliora est æmulata hæc mulier fortis, earum forte merito a SANCTITATE VESTRA donabitur, eam in Sanctorum albo, in quo illæ recensitæ sunt, adscribendo.

JULIUS MATTHÆUS *Natali*
Episcopus Tiburtinus.

Virtutum omnium ornamentis, quibus mulierem fortem decoratam exhibet Salomon, BEATAM JOANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHANTAL inclaruisse res ab ipsamet gestæ luculentissime testantur. In eam veluti speculum oculos conicere licet nobilibus, innuptis, nuptis, ac viduis, ut inde sumant quod imitentur. Sed mihi suspiciendum videtur, præcipue ardentissimum divinæ gloriæ studium, & invictum animi robur, quo haud respiciens carnem, & sanguinem præclara terrestrium, & infernorum hostium triumphatrix innumeras Deo filias peperit, & spiritum S. Francisci Salesii ducis sui, propriumque mirifice propagavit, unde generatio, & generatio laudabit in portis opera ejus. Porro prodigia, quæ per illam etiam in diebus nostris operatus est Dominus, ut eam celebrem mundo faceret, & cunctis hominibus gloriosam, nunc postulant, ut detur

tur ei de fructu manuum suarum, & ad militantis Ecclesie præsidium, & decus super candelabrum in domo Dei, SANCTITATE VESTRA annuente, collocetur.

JOSEPH Aluffi Episcopus Balneoregiensis.

Mulierem fortem, quam Spiritus Sancti testimonio invenire est perquam difficile, in BEATA JOANNA FRANCISCA habemus, BEATISSIME PATER, quæ licet quinquennis in Calviniano hæretico convincendo fortis fuit, atque adultior accinxit fortitudine lumbos suos, victrixque Beatissimæ Virginis ope extitit in ea pugna, quam adversus virginitatem movit vaferrima mulier: fortitudinem vero suam maxime exercuit in viri morte constantissime perferenda, & prosequendo interfectore insignibus benevolentiae demonstrationibus: ut taceam vitæ rationem ab ea jam vidua institutam corporis afflictatione, parcissimo cibo, vulgari vestitu, frequentia in nosocomiis, quæ absque singulari fortitudine peragi non possunt; manum suam misit ad fortia, tunc præcipue, quando Anecium, quo a S. Francisco Salesio ad instaurandum Ordinem Visitationis vocabatur, pergens, filium unicum suum eam remorantem, & in domus limine se proicientem, transgressa est. Ita vineam in Ecclesia plantavit fructu uberrimam, non eo solum, quem Ordo Visitationis protulit, profertque in dies, sed alio præclarissimo, quem germinat Congregatio Missionis, cujus leges ei probandas subjecit S. Vincentius a Paulo; cujus etiam de sanctissima foemina judicium confirmavit Dominus specie illi oblata fulgentissimi globi in ejusdem morte; cum vero miracula quoque rite, recteque probata heroicæ pariter virtutes, & JOANNÆ FRANCISCÆ merita confirmant, dignam censeo, BEATISSIME PATER, quæ summos Sanctarum honores consequatur.

JOANNES de Vita Episcopus Reatinus.

Deus Optimus Maximus, qui Sanctum Franciscum Salesium mitem, & humilem corde, atque, ut omnis caro videret salutare Dei, aspera in vias planas redi-

gentem, omnibus denique omnia factum voluit, dum scilicet talem Deus hominem sibi formaret, nonne illud dixisse iterum putandus est: *Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram?* Ita sane; sed ut novum hoc spiritualis creationis opus pari modo Deus ipse perficeret, illud addidisse, atque iterum compleisse voluit: *Faciamus ei adjutorium simile sibi*: tulit itaque de costis Francisci, atque melioribus auspiciis de ipso Francisci spiritu ædificavit JOANNAM similem Francisco. Hinc JOANNA honoribus, divitiis, carne adhuc, & sanguine proculcatis, non tam serpentis respuisse voces, quam ipsum serpentis caput contrivisse visa est. Hinc JOANNA ex Francisci discipula fidelis administra, atque aliorum magistra, ex filia felicior altera viventium mater effecta, omnes Christo lucrifacere collaboravit. Quum igitur ex Francisci spiritu JOANNÆ spiritus coaluerit; fuerintque duo in corde uno, una quoque, eademque sanctitatis corona ambos exornet.

PHILIPPUS Bruni Episcopus Lyddenfis, & Suffraganeus Sabinae.

BEATISSIME PATER. Aperi templum tabernaculi testimonii in Cælo, cujus tibi claves sunt traditæ; non quidem ut felicis animæ B. FRANCISCÆ DE CHANTAL ostium pandas ad hæreditatem incorruptibilem, ad quam suscipiendam jamdudum ignito globo eam raptam vidit S. Vincentius a Paulo inter splendiores, atque ardentiores ignis vortices commisceri: sed ut omnes gentes veniant, & adorent in conspectu Dei, quoniam judicia ejus manifesta sunt, justificata in semetipsa, fundata in veritate, atque æquitate. Apparuit enim jam veritas probatarum virtutum, signa jam deforsum loquuta sunt comprobantia quam sancte illa in virginitate, in connubio, in viduitate perfectionis iter sit prosequuta. Decet ergo tribus de causis, ut excelsa manus Pastoris primi forti huic mulieri, & jam in Cælis gloriose, sanctitatis coronam imponat: ut discamus scilicet non tam illius agi triumphum in tanta cele-

celebritate, quam divinæ gratiæ, quam misericordiæ, cujus est omne optimum; ut noscamus nullum esse vitæ genus, quod perfectioni virtutum sit inimicum; ut tandem quos pium Visitationis institutum ab ea morum fontes saluberrimos bibit, confidentius in cæteros homines largo haustu diffundat.

*JOANNES BAPTISTA Filippini
Tenderini Episcopus Anagninus.*

BEATAM JOANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHANTAL satis commendat vir ipse commendatissimus S. Franciscus Salesius, qui egregiis illius virtutibus præcipue adductus est, ut illam in fundando sacro Ordine Visitationis sociam, & quasi ministram adhiberet; sed eandem quoque Deus ipse commendavit excellentibus charismatum donis, cum & puerula linguam in revincendo erroris sui Calviniano homine, fecerit esse disertam, & latentis alterius sub ovina pelle Calviniani, qui sponsam eam sibi præoptaverat, maculatam religionem mire detexerit, præterea illam a pravæ mulieris astu, & fallaciis, ne castitatem læderet, servaverit. Quin ipsa se abunde commendat JOANNA FRANCISCA admirabili præsertim constantia, atque in Deum caritate, cum ejus amore non modo viri sui necem interfectori libentissime condonavit, sed ipsius quoque filium in amicitia ætioris argumentum suscipere e sacro fonte voluerint cum eo, quo cælesti afflatu vocabatur, & ad religionis claustra perrexit percalcatum non patrem, quod S. Hieronymus, & S. Bernardus suadent, sed, quod plus est, morigerum ipsum suum, & amatissimum filium: denique cum virtutum omnium absolutissimam perfectionem, quantum homini licet, complexa videatur admirabili voto, quo, S. Franciscus Salesio consentiente, se oblitinxit, instauravitque singulis annis faciendi semper ea, quæ perfectiora, Deoque gratiora, & acceptiora fore cognosceret. Heroicis igitur ornatam virtutibus, miraculis etiam insignitam JOANNAM FRANCISCAM censeo, BEATIS-SIME PATER, in Sanctorum album ad Dei gloriam, Ecclesiæ ornamentum, Sacri Or-

dinis Visitationis decus, fidelium omnium exemplum esse recensendam.

Postremus Episcoporum jam dixerat sententiam, cum PATER SANCTISSIMUS iterum reassumens sermonem, se incredibilem concepisse lætitiæ, summoque gaudio affectum fuisse unanimi eorumdem perspecta sententia de BEATIS hisce in Sanctorum canonem referendis declaravit, simulque tantam sollemnitatem in festo S. Mariæ de Monte Carmelo, quo sacra thiara, corona decoris, ac diademate speciei an. MDCCCLVIII. fuit redimitus, se expleturum per hæc verba edixit.

VENERABILES FRATRES. Gratissimum nobis accidit sententias vestras cum votis nostris plane congruere. Itaque non modo BEATIS SERAPHINO AB ASCULO, & JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL, de quibus egimus in præsentì Consistorio, sed etiam BEATIS JOANNI CANTIO, JOSEPHO CALASANTIO, JOSEPHO A CUPERTINO, & HIERONYMO ÆMILIANO, quorum Causæ relatæ fuerunt in superioribus Consistoriis, Sanctorum cultum, & honores Prædecessorum nostrorum more benedicente Domino decernemus; eique sollemnitati celebrandæ anniversarium Coronationis nostræ constituimus diem decimum sextum currentis hujus mensis Julii Beatæ Virgini Mariæ de Monte Carmelo consecratum. Interea non intermittendæ, immo vero ferventiores ad Deum urgendæ sunt preces, ut ejus divino favore, & numine, tantam rem possimus denique absolvere ad
V u ilius

illius honorem, & gloriam, ad Catholicæ Fidei exaltationem, & universæ Ecclesiæ utilitatem, & decus.

Tunc Procurator Generalis Camera Apostolicæ, consueta formula per Protonotarios Apostolicos instetit, ut de hoc semipublico Consistorio publicum exararetur Instrumentum.

„ Ego Augustinus Sabbatucci SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI, & Camera Apostolicæ Procurator Generalis rogo vos Protonotarios, & Notarios Apostolicos hic præsentem, ut de sententiis, consilio, & unanimi consensu Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, deque SUMMI PONTIFICIS oratione, & deliberatione præhabitis super sollempni Canonizatione BEATORUM SERAPHINI AB ASCULO, seu A MONTE GRANARIO, & JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL unum, vel plura, publicum, seu publica conficiatis Instrumentum, vel Instrumenta ad perpetuam rei memoriam.

Efflagitanti R. P. D. Joannes Andreas Archetti Protonotariorum Apostolicorum de numero participantium Decanus, suorum collegarum nomine, *conficiemus* respondit, atque in testes, qui ad solium PONTIFICIS aderant, appellans, subjunxit *vobis testibus*.

Sequuntur suffragia Eminentissimorum Cardinalium, ac Reverendissimorum Episcoporum, qui licet Romæ adessent, nonnullis attamen impedimentis detenti, Consistorio interesse minime potuerunt.

Et primo de BEATO SERAPHINO AB ASCULO, seu de MONTE GRANARIO.

FRIDERICUS MARCELLUS *Episcopus Portuensis, & Sanctæ Rufinæ Cardinalis Lantes.*

BEATISSIME PATER. BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO ex Ordine Capuccinorum vir simplex, rectus, ac timens Deum, evangelicæ perfectionis, & regularis disciplinæ sedulus cultor, ardentissimo zelo salutis æternæ animarum percitus, tot dira ab inhumano fratre perpeffus est, tot aspera pertulit perpetuo ab hominibus, & a dæmone laceffitus, ut martyr patientiæ jure merito diceretur, & esset. Quare, BEATISSIME PATER, virum hunc religiosissimum virtutibus omnibus heroicis, & miraculis clarum, in Ecclesia plebis catholicæ cultu Sanctorum exaltandum esse censeo.

PETRUS PAULUS *Tituli Sancti Stephani in Monte Calio Presbyter Cardinalis de Comitibus.*

BEATUS SERAPHINUS AB ASCULO Capuccinorum Ordinis Laicus professus viam justitiæ ingressus est ab adolescentia sua. In Capuccinorum vero familia omnium heroicarum virtutum specimen cunctis assidue fuit. Illuxit miraculis in vita, splendet miraculis post mortem. Sanctificetur ergo, BEATISSIME PATER, in Ecclesia militante, qui sanctus est in Ecclesia triumphante.

JOANNES CONSTANTIUS *S. Cesarei Diaconus Cardinalis Caracciolo de Sancto Bono.*

BEATISSIME PATER. Infirmia elegit Deus, ut fortia quæque confundat. Humilibus parentibus natus BEATUS SERAPHINUS, tenuissimo præditus ingenio, ambulans in simplicitate cordis, summa animi fortitudine fratris opprobria, & asperrima quæque, quo Deo, & hominibus in dies fieret acceptior, lenis semper, comes, ac benevolus toleravit. Capuccinorum Ordini divina vocatione adscriptus, summa animi demissione se gessit, cum non adeo omnium minimum videri studuerit, sed revera sese existimaverit. Ob singularem patientiam, abstin-

finentiam, corporisque afflictationem, & infinita charismatum dona, quibus Deus ipsum cumulaverat, eum summo honore, ac veneratione focii omnes, & Ordinis proceres prosequerentur; qua de causa pretiosam ejus mortem in conspectu Domini occultandam decreverant. Sed ex ore infantium, & lactentium Deus notam fecit, crebrisque miraculis jam probatis, ejus sanctitatem testatam voluit. Quid itaque, BEATISSIME PATER, impedimento esse poterit, quominus Sanctorum albo is adscribatur, quem Deus ipse jam ostendit in Cælis portantem cum gloria manipulum suum.

FRANCISCUS Matthæus Patriarcha Alexandrinus Assists.

Vias Domini quærens, & in cordis ambulans simplicitate B. SERAPHINUS AB ASCULO, quam in salutari regenerationis lavacro gratiam fuit consequutus, nunquam vel levi quopiam flagitio fertur commaculasse; sed pietate, & gratia coram Deo, & hominibus crescens, ad sublimem pervenit perfectionis gradum: in Seraphico namque Capuccinorum Ordine adscitus regularis observantiæ studio, & virtutum omnium exercitatione usque ad vitæ exitum omnibus præiit; dignus proinde qui mirabilibus charismatibus, ac præsertim miraculorum dono vivens ditaretur, & paulo post obitum Beatorum cultu donatus, altarium frueretur honoribus: cum autem eximia ejus sanctitas tot, quæ adhuc extant, monumentis, & miraculis comprobata, continuo illustrior evaserit, tuum modo est, PATER BEATISSIME, servum fidelem Sanctum dicere, Sanctisque Confessoribus adnumerare.

MICHAEL ANGELUS Giacomelli Archiepiscopus Chalcedonensis Assists.

BEATISSIME PATER. Dominus, cujus sedes Cælum est, terra autem scabellum pedum ejus, respexit ad pauperulum, & contritum spiritu, & tremem sermones illius; ad BEATUM SERAPHINUM inquam AB ASCULO, antea nomine Felicem, qui audiens de fu-

turo judicio tremefactus est, non ut Felix, ille olim infructuoso timore, sed qui est ad salutem; & sacrum Capuccinorum Ordinem ingressus, vitæ rationem instituit arctissima paupertate, demissione animi, corporis afflictatione omnino admirabilem. Respexit autem Dominus ad BEATUM VIRUM, & nullis naturæ dotibus commendatum, melioribus charismatibus ornavit, sublimi præsertim cælestium rerum intelligentiâ, ardenti salutis animarum studio, quo multos a vitiis ad pietatem traduxit, gratiâ quoque curationum, quæ eum vel mortuum comitata est. Cum igitur Deus humilem exaltatum iri pronunciet, censeo, BEATISSIME PATER, B. SERAPHINO summos, qui sanctis viris tribuuntur, honores a SANCTITATE VESTRA esse deferendos.

FRANCISCUS MARIA Forlani Episcopus Civitatis Castellane, & Hortane Assists.

BEATISSIME PATER. Quæ virtutes in BEATO SERAPHINO splendidæ fuerunt omnes, splendidiore videri debent, cum quædam ex his in ætate non sua præ cæteris effulserint singularius. Cum enim suapte natura pueri intemperantes esse consueverint, inconstantes animi levitate adolescentibus, asperi monitoribus viri, senes vero commodis indulgentiores, & sibi B. SERAPHINUS pueritiam jejuniis, stabili contemplatione adolescentiam, virilitatem obedientia, senectutem asperiori mortificatione, sui que contemptu illustravit. Hæ sane virtutes, quo naturam vicerunt magis, eo rationem intulerunt absconditæ in Christo vitæ, quæ cum tentatur, proficit, cum humiliatur, erigitur. Illum igitur, PATER BEATISSIME, Sanctorum dypticis infallibile tuum adnumeret decretum; ut sicut abundarunt in eo passiones Christi, ita & per Jesum Christum sui in terris Vicarii voce, & in eo, & nobis, & in laudatissimo illius Ordine abundet consolatio.

ܢܘܝܘܘܢ ܕܢܚܢܢܘܢܗܘܢ ܕܚܘܨܐ ܕܢܚܘܢܘܢܗܘܢ

ܕܠܩܝܝܐ .

ܕܘܟܠ ܗܘܝܬܘܢ ܚܘܨܐ .

ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ
ܡܘܨܦܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ ܕܚܘܨܐ ܕܠܩܝܝܐ

Ejusdem versio latina .

JOSEPH IV. Patriarcha Babylonensis Chaldaeorum .

BEATISSIME PATER. Paupertatem divitiis, ignobilitatem nobilitati, & simplicis animi demissionem elationi cogitantium sublimia proponens Deus, in B. SERAPHINO ab Asculo testatus est, sapientiam, & gloriam seculi hujus se despiceret, atque humili spiritu, & sincero cordis affectu delectari. Eum siquidem de post foetantes accipiens, implevit spiritu sapientiae, & intellectus, ut quem-

fuscitaret de terra inopem, in Caelo cum principibus suis collocaret. Quae omnia cum satis, & abunde consent, pluribus quoque miraculis comprobata, supremos illi in Catholica Ecclesia honores per SANCTITATEM VESTRAM decerni tuto posse existimo.

ΡΑΦΑΗΛ ΤΟΥΚΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ἢ ΤΕ ΑΡΣΕΝΟΝ *

ΝΑΙΣΤΕΥ ΣΕΡΑΦΙΕ ΕΒΣΛΕΣ ΑΣΚΟΤΛΙ ΕΤΟΥΧΩ ΛΕΛΟϞ: ω ΠΑΙΣΤΚ ΕΛΛΑϞΩ ΦΙΩΤ: ΙΣΧΕΝ ΠΙ ΡΟΥΤ ἢ ΡΟΛΠ ἢ ΤΕϞΕΤ / ΓΕΛϞΥΡΙ: ΔΥΤΗΙϞ ΛΕΛΠ ΛΕΛΟϞ ἢ ΡΑΝ Ε ἢ ΧΙΝ ΘΩΟΤ ἢ ΕΘΟΓΑΒ ἢ ΤΕ ΙΠ Η ΕΤΟΥΛΟϞΤ ἢ ΡΩΟϞ ἢ ΠΑΚΔ // ΛΑϞΤ: Π ΡΕϞ ΦΟϞΕΝ ἢ ἢ ΜΕΤ // ΡΗΚΙ ΕΤΧΗΟϞ ΝΕΛ ἢ ΝΙϞΥΤ: ΝΕΛ ἢ ΜΕΤΘΕΒΙΟ ἢ ΡΗΤ ἢ ΕΥΑΓΓΕ // ΛΙΚΗ: ΝΕΛ ΠΙ ΛΟϞ. ΟΥΟϞ ΟΥϞ // ΛΟϞΤ ἢ ΧΥΚΕΒΟΛ ἢ ΟΥΛΕΤΑΤΑ // ΟΠΙ ἢ ΤΕϞΟΥΛΗϞ ἢ ΟΥΑΙ . ΝΕΛ ΠΧΙΝ ΕΡϞΩΒ ἢ ΠΙ ΑΡΕΤΗ ΠΙΒΕΝ: ϞΕΝ Ϟ ΛΟϞΤΕΝ ϞΥΑΡΕ ΔΙΤΑϞΡΟ: ΧΕ ἢ ΘΟϞ ΔΥΟΙ ἢ ΤΑΦΕ ΕΤΒΙϞ ἢ ΤΕ ἢ ΜΕΤΘΟΓΑΒ ΕΤΒΟϞ: Π Π // ΟΥΤΕ ΓΑΡ Π ΠΑΝΤΟΥΚΡΑΤΩΡ; ΦΗ ΕΤΕϞΕΡ ΕΕ ἢ ΡΗΚΙ: ΟΥΟϞ ΔΥΔΙϞ ἢ ΡΑΛΛΟ ΔΥΤΟΥΤΗΟϞ ΛΕ ΠΑΙΡΗΚΙ ΕΒΟΛ ϞΑ ἢ ΚΑϞΙ: ΕΥ // ΡΕϞ ϞΕΛϞΙ ΝΕΛ ΠΙ ΑΡΧΩΝ: ΟΥΟϞ ϞΕΝ ἢ ΜΕΤΟΥΡΟ ἢ ΤΕ ΠΙ ΦΗΟϞΙ ἢ ΛΕΠΡΕΛϞ ἢ ΤΕ ΟΥΩΟϞ ϞΥΑϞ // ΒΟΧΙ: ΝΕΛ ϞΥΔΑΛΕϞϞ ΛΕΛΟϞ Ϟ ΕΘΒΕΟϞ ω ΠΑΙΣΤΚ ΕΛΛΑϞΩ ΦΙΩΤ ϞΥΑΤΕϞϞ ΛΕΗ ΙΕ Ϟ ἢ ΩΤ ἢ ΤΕ ἢ ΤΕϞΕΤΘΟΓΑΒ ϞΥΕΠΑϞ: ΝΕΛ ϞΥ Δ Ϟ Ϟ ΦΟϞ ΙΣΧΕΝ ΕΕ ΤΟΠ ΛΕ Π ΒΩΚ ἢ ΤΕ Φ ἢ ϞΥΑΠΙ Ϟ ἢ ΟϞ ΠΑΙ: ΝΕΛ ϞΥΑΡΕΔΑΙ: ΟΥΟϞ ϞΥΑ // ΡΕΔϞΔΑΙ: ΟΥΟϞ ϞΥΑΡΕϞ ἢ Ρ: ΝΕΛ ΔΥϞ ΤΑϞΡΗΟϞΤ ϞΕΝ ΟϞ ΜΕΤΕΕ // ΘΡΕ

επε η̄ νῑ κῡφ̄η̄ρῑ ρ̄ων̄: φ̄αῑ ρ̄ω̄β̄
 ε̄μπο̄ῡαῑ φ̄η̄ε̄τε̄ρ̄ρ̄ο̄ῡδ̄ο̄ π̄ε̄ε̄τ̄τ̄-
 ῡᾱῡ: ᾱῡβ̄ῑ ε̄ νῑ β̄ε̄χ̄ε̄ η̄ δ̄τ̄τ̄//
 κ̄ο̄ ε̄ νῑ ε̄ο̄ρ̄ η̄ νῑ κῡ† ρ̄εν̄ νῑ
 φ̄η̄ο̄ῡῑ: η̄ νῑ τ̄ζ̄ῑο̄ η̄ τε̄ νῑ ε̄θ̄ο̄τ̄//
 ᾱβ̄ ρ̄εν̄ η̄ κ̄ᾱρ̄ῑ η̄ τ̄ε̄ῡο̄π̄ο̄τ̄
 ε̄ρ̄ο̄ῡ ρ̄εν̄ φ̄αῑ η̄ π̄η̄ε̄τ̄η̄ᾱρ̄† η̄ τε̄
 π̄ῑ χ̄ρ̄ῑσ̄τ̄ο̄ς̄ π̄ε̄ε̄ νῑ ε̄ε̄τ̄ρ̄η̄κ̄ῑ ε̄
 † ε̄ε̄τ̄ρ̄ᾱε̄ᾱδ̄ο̄: ρ̄εν̄ ε̄γ̄κ̄ρ̄ᾱτ̄ῑᾱ
 ε̄ νῑ ο̄ῡη̄ο̄ῡ: ρ̄εν̄ † ε̄ε̄τ̄θ̄ε̄β̄ῑο̄
 ε̄ ε̄η̄ῑ: ῑε̄ νῑ ε̄ε̄τ̄θ̄ο̄ῡῑ κῡᾱ π̄ε̄ῡ//
 χ̄ε̄ε̄χ̄ο̄ε̄ η̄ τε̄ νῑ ε̄θ̄ο̄τ̄ᾱβ̄ χ̄ε̄ ᾱῑ//
 η̄ᾱ τ̄ζ̄η̄θ̄ω̄η̄†

Ejusdem versio latina.

RAPHAEL Taki Episcopus
Arsenoenos.

BEATUM SERAPHINUM AB ASCULO dictum,
 BEATISSIME PATER, qui a primis ado-
 lescentiæ annis Sacræ Capuccinorum fami-
 liæ nomen dedit, asperrimæ paupertatis cul-
 torem eximium, ac evangelicæ humilita-
 tis, & perfectionis exemplar perfectum,
 singulari vitæ innocentia, ac virtutum om-
 nium exercitatione supremum sanctitatis
 fastigium assequutum fuisse facile affirmave-
 rim. Omnipotens siquidem Deus, qui pau-
 perem facit, & ditat, hunc de pulvere
 suscitavit egenum, ut sedeat cum principi-
 bus, & in regno Cælorum solium gloriæ te-
 neat. Quare, BEATISSIME PATER, cum illius
 fama sanctitatis ab obitu Servi Dei ad hæc
 usque tempora, miraculorum etiam testimo-
 nio confirmata percrebuerit, id unum super-
 est, ut qui mercedem amplissimam in Cælis
 jam est consequutus, Sanctorum honores in
 terris recipiat, quo fideles Christi immar-
 cescibiles paupertate divitias, abstinentia
 delicias, veram humilitate celsitudinem va-
 leant sibi comparare.

Hinc de BEATA JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL.

FRIDERICUS MARCELLUS Lantes Epi-
scopus Portuensis, & S. Rufinæ.

BEATISSIME PATER. JOANNA FRANCIS-
 CA FREMIOT DE CHANTAL mulier for-

tis, quæ fide mundum vicit, virumque suum
 sanctificavit, prole, & domesticis ad pieta-
 tem, & religionem exercitis, adeo in bene-
 dictionibus dulcedinis a Deo præventa fuit,
 ut S. Francisci Salesii, quem Deus in fide,
 & lenitate sanctum quoque fecit, socia, &
 comes fuerit in fundando, amplificandoque
 Visitationis Ordine, quem sanctissimis cle-
 mentix legibus communivit, ut multæ filix
 divitias honoris, & honestatis congregarent.
 Quoniam igitur Deus patrum nostrorum foe-
 minam hanc illustrem miraculis virtute sua
 corroboravit, sit nomen ejus, BEATISSIME
 PATER, in numero Sanctarum, ut nova Je-
 rusalem super eam glorietur.

PETRUS PAULUS Tituli S. Stephani
in Monte Calio Presbyter Cardinalis
de Comitibus.

BEATÆ JOANNÆ FRANCISÆ DE CHANTAL
 sanctitatem, BEATISSIME PATER, testa-
 tam habemus a S. Francisco Salesio spirituum
 probatione longe clarissimo, qui ejus mo-
 derator, & director fuit, quique ea alum-
 na, & socia usus est in fundando, atque am-
 plicando sacrarum virginum Visitationis
 Ordine. Quantæ vero auctoritatis sint San-
 ctorum attestations de aliorum sanctitate pro-
 lata, tabulæ Ecclesiasticæ satis clare demon-
 strant. Id meminisse sat est, ut tuto proferam
 BEATAM JOANNAM FRANCISCAM, quam glo-
 ria, & honore coronavit Dominus in Cæ-
 lis, sollempni, legitimoque ritu per te, PATER
 BEATISSIME, coronandam esse in terris.

JOANNES CONSTANTIUS S. Casa-
rei Diaconus Cardinalis Caracciolo
de Sancto Bono.

NON in uno dumtaxat vitæ statu BEATA
 JOANNA FRANCISCA DE CHANTAL san-
 ctimoniæ, pietatis, ac religionis perfectis-
 simum sese præbuit exemplar. Cum enim
 viro subdita vitam ageret, mulierem for-
 tem evangelicam imitata, operata est con-
 silio manuum suarum, consulendo quæ vi-
 ri, filiorum, familiæque, & præcipue Dei
 erant. Uxoris ammisso nomine, cum unico
 Deo, cui se sponsam devoverat, gratam
 se exhibere contenderet, eo vehementissi-
 mi

mi amoris devenit, ut candenti ferro Jesu nomen in pectus sibi figeret, quo signaculo a novis seculi, quæ quotidie proponebantur, nuptiis liberaret. A Deo vocata demum, ut Ordinem Visitationis, auctore S. Salesio regeret, ac propagaret, carnem, & sanguinem despexit, ut eundem amplecteretur. Molestias itinerum, irrisiones, ludibria, ac labores sustinuit, ut opus perficeret. Sanctorum Francisci Salesii, & Vincentii a Paulo de ipsa clarissima extant testimonia. Heroicas ejus virtutes miracula permittente Deo patrata abunde testantur. Horum igitur omnium conspectu æquissimum erit, SANCTITATEM VESTRAM decernere, mulierem hanc fortem, & de Catholica Ecclesia optime meritam Sanctorum albo esse adscribendam.

*FRANCISCUS Matthæus Patriarcha
Alexandrinus Assisens.*

Virtutis amore succensa, & quæ Dei sunt, omni studio perquirens B. JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL primo virginibus, deinde conjugibus, ac postremo viduis nullum esse statum, in quo perfectio nequeat adipisci, præclaro ostendit exemplo: arduum namque virtutum iter, quod forti, alacrique animo virgo suscepit, ferventiori conatu, in matrimonio vitam agens, est prosequuta, ac severioris tandem vitæ genere viro orbata consummavit, præclarissimis, sanctissimisque magistris Francisco Salesio, & Vincentio a Paulo, quibus sese instituendam tradiderat, perfectionis semitas monstrantibus: porro quum eximiam ejus sanctitatem nunquam satis laudandum Visitationis institutum, quod ab ipsa primordia repetit, & iterata miracula, quæ Deus illius intercessione patrare dignatus est, undique testatam faciant: reliquum modo est, PATER BEATISSIME, ut e Petri folio mulierem fortem Sanctarum catalogo adscribas.

MICHAEL ANGELUS Giacomelli Archiepiscopus Chalcedonensis Assisens.

BEATISSIME PATER. De virtutibus B. JOANNÆ FRANCISCAE FREMIOT DE CHAN-

TAL, quas summas, & heroicas fuisse constat, præjudicium longe antea fecerunt eximia sanctitate illustres viri duo, Sanctus Franciscus Salesius, & S. Vincentius a Paulo; quorum alter eam dignam habuit, cui maximum opus suscipiendum, perficiendumque Ordinis Visitationis committeret; satisque spiritualium virium ei suppetere judicavit, ut voto se obstringeret perficiendi semper quæ perfectiora, Deoque gratiora fore cognosceret: alter Congregationis Missionis leges, & instituta beatæ foeminae vel castiganda tradidit, vel probanda; suæque disciplinae alumnos jussit, ipsius quasi matris diligentissime servare mandata. Denique morientem illam in splendidissimi globi formam Cælum petere se vidisse testatus est. Itaque sanctissimorum virorum judicium mihi videor sequi, cum JOANNAM FRANCISCAM virtutibus, miraculis, Deique donis illustrem dignissimam censeo, quæ in sanctarum foeminarum numerum a SANCTITATE VESTRA sollemniter referatur.

*FRANCISCUS MARIA Forlani Episcopus Civitatis Castellanae, &
Hortanae Assisens.*

BEATISSIME PATER. Gratia miraculum videri potest B. FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL, quæ martyrii desiderio, quæ fidei constantia, quæ zelo tuendæ innocentia virginitatem sic ornavit, ut lampadem venienti offerret Sponsio non vacuum, sed oleo refertam caritatis; quæ in conjugali statu, seculi pompis abdicatis, tota in Deum fuit, ut coleret, in sponsum, ut diligeret, in filios, ut sancte, catholiceque educaret: quæ tandem in viduitate exemplar facta perfectionis insuperabilis, percalcato filio instituti gloriosi mater effecta est longe foecundior, quam quod in thalamo, longe felicior quam quod spe concesserat. Hanc igitur mulierem fortem, PATER BEATISSIME, in Sanctorum album adnumera, quam ei gloriam S. Franciscus Salesius prophético spiritu prævidit obventuram.

Amo.

ܩܘܘܼܡ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ

ΡΑΦΑΗΛ ὉΥΚΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ

ἢ ΤΕ ΑΡΣΕΝΟΝ

ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ

ΝΑΙΑ Τ ΕΛΛΑΩΩ ΦΙΩΤ

ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ
 ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ
 ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ
 ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ
 ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ
 ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ
 ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ
 ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ
 ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ ܘܼܕܘܼܦܢܘܼܬܢܘܼܢ

Ejusdem versio latina.

JOSEPH IV. Patriarcha Babylonensis Chaldaeorum.

BEATISSIME PATER. Mulierem fortem invenimus in B. IOANNA DE CHANTAL, quæ sive in virginali statu, sive in comubio, sive ac præsertim in viduitate sua tot, tantisque enituit virtutibus, ut de ultimis finibus sit præterium ejus. Id testatum reliquere sanctissimi quoque viri, qui vel ei duces in via mandatorum Domini fuerunt, vel eam sunt imitati: & id præterea confirmant miracula, quibus ipse Dominus mirificavit servam suam. Quare digna videtur, quæ a Sancta Romana Ecclesia coronetur diadema te honoris, ac sanctitatis.

ΝΑΙΑ ΤΟ ΑΓΙΑ ΦΡΑΝΣΙΣΚΑ
 ΦΡΕΥΟΤ ΟΑ ΚΑΝΤΑΛ: Τ ΡΕΥ//
 ΣΕΝ Τ ΕΕ ΠΙ ΧΙΝ ΘΩΟΥ Τ ἢ ΤΕ Τ
 ΛΕΥΤΧΕΛΠ'ΥΙΝΙ ἢ Τ ΕΘΟΥΑΒ
 ΛΑΡΙΘΑΑ * Τ ΟΨΙΕΙ ΟΕΝ ΟΥ
 ΛΕΥΘΕΛΙ ΕΤΕ ΠΙ ΠΝΕΧΕΑ ΕΘΟΥΑΒ
 ΟΕΝ ΠΙ ΠΙΟΥ Τ ἢ ΩΟΥ ΑΥΕΟΘ ἢ
 ΕΡΡΟΥ * ΧΕ ἢΘΟΤ ΔΟΧΟΥ ἢ
 Τ ΟΨΙΕΙ ΕΤΕ ΕΘΗ'ΤΟ ΕΨΧΩ//
 ΑΕΛΟΤ * ΟΥ ΟΨΙΕΙ ἢ ΧΩΡΙ ΠΙΕ
 ΕΘΑΧΕΛΕΤ: ΕΟΤΑΙΝΟΥΤ ΕΡΟΥΤΕ
 ΟΑΝ ΩΝΙ ΕΠΑΩΕΝ ΟΨΕΠΟΥ ἢ ΧΕ
 ΘΑΙΤΕ ΕΕ ΠΑΙΡΗ Τ: ΙΟΧΕ ΠΕΟ//
 ΙΩΤ ΔΟΘΕΒΙΝΟΥ Τ ΔΟ ΟΥΑΠ ΕΕ
 ΠΙ ΓΑΛΕΟΤ ἢ ΘΟΤ ΔΕ Ε ΦΝΟΥΤΕ
 ἢ ΘΟΥ ΠΙΒΕΠ ἢ Τ ΡΕΥΦΟΥΕΝ ΤΕ
 ἢ ΠΕΟΨΟΥΟΥ ΕΕ ΠΟΥΘΟΥ ΠΕΛ
 ΠΟΥΣΩ Τ ΔΟ ΛΕΑΘΗΤΕΟ. ΠΕΥ//
 ΟΑ ΕΤΕ ΠΕΟ ΡΩΕΙ ΕΕ ΤΟΥ: ἢ ΘΟΤ
 ΔΕ ΛΕΠΕΠΟΨΟΥ ΟΕΝ ΠΙ ΟΨΩΠΙ ἢ
 ΠΟΥ Τ ΔΟ ΕΡΟΨΩΠΙ * ΟΨΟΥ ΔΟ//
 ΟΨΩΘ ΕΛΕΠ ΕΛΕΟΤ ΟΕΝ ΟΨΑΤΕ
 ἢ ΟΨΕΛΕΠ ἢ ΕΠΕΟ: ΔΟ ΕΡ ΙΝΟ Ο
 ΧΡΙΟΤΟ ΠΕΟΨΕΛΗΤ: ΕΕ ΠΕΥ//
 ΤΑΙΟ ΟΕΝ ΟΥ ΠΙΟΥ Τ ἢ ΡΩΙΟ ΔΟ//
 ΟΨΙΠΟΥΟΥ: ΠΕΛ ΔΟ ΔΡΕΟ ΕΡΟ
 ΧΕ ΟΨΩΠΙ ΕΕ ΜΟΥ ΕΠ ΤΗΡΟΥ *
 ΧΕΟΥ ΠΕΔΟΨΩΒ ΟΑ ΠΠΟΥ//
 ΤΕ ΟΕΝ ΠΙΕΡΡΟΥ ΠΕΛ ΠΙ ΕΧΩΡΟ
 ἢ ΘΟΥ ΠΙΒΕΠ ΕΕ ΠΙ ΟΨΑ ἢ ΟΨΑΙ:
 ΕΤΕ ΟΥ ΘΑΕΛ ἢ ΕΡΩΟΥ ΕΛΛΑΩΩ
 ΕΤΕ ΟΕΝ ΦΘΕΟΥΑΒ ΦΡΑΝΣΙΟ//
 ΚΟΤ ΟΑΛΕΟΤΟ ΦΑΙ ΕΤΑΟΧΕΛΟΥ
 ἢ ΘΟΤ ἢ ΧΕ ΟΨΟΨΙΕ ἢ ΧΩΡΙ ΘΑΙ:
 ἢ ΘΟΥ ΔΕ ΦΘΕΟΥΑΒ ΠΕ ΤΕΟ ΟΨ//
 ΠΕΙΔΗΟΤ ΠΙ ΡΕΨΕΡΟΕΠΙ: ΦΑΙ
 ΕΤΕ ΟΠ ΕΒΟΛΟΟΥΤΟΥ ΔΟΘΩ
 ΠΑΣ'

πασ' ἐε πι ἀσσιτ ἡτε τ' ἀετ' //
χωκὲ βολ ἐεεπι: ἀσ' ἱπι γεν' π' //
εὐβ ἐε πεσ' εὐχὴ ἡετ' χου πεε
ου πασυτ: ἡτε σ' ἀετ' ἐε φουτ
ἡσ' ἡου πιβεν ἡ πι ετ' χωκ ἐβολ
εεεαωυ ἡ πι εβ' ἡου εβ' παπετ:
ουτ' οὐ πηετ' σ' ἡπ' ἀεπ' ουτ' τε εεεα-
ωυ πε πασ' σ' ουαν: ἀσ' τ' ου' //
ἡουτ' ἡ πι κοινοβ' ἡου: εβ' τ'
ἡπι εεεπε πεεα τ' ουτ' εβ' ἡ πι
εεαυ ἡεεα ετ' εβ' ἡουτ': εβ' ε
ἡετ' σ' ἡπ' ἡ ελ' ουτ' ἐε παρθε'
ουτ' οὐτ' ἀσ' τ' αχ' ουτ' εβ' ἡ
π' σ' τ' ἐε παρ' ἀσ' ἡσ' εβ' οὐτ' αβ:
πεε πι νοεουτ' ετ' ουτ' εβ' ουτ':
ουτ' εβ' ἡ πι χ' ἡεεπι ἐε π' ε-
λητ' φ' ατ' φε: πεε ουτ' σ' ἡπ' τ'
ἡσ' εβ' ἡ πι εβ' ἡουτ' εβ' ἀεπετ' ετε
ἡ παρ' ετ' ἡουτ': πεε π' σ' φ' ἡρι ἡ
ἡουτ' εβ' ἐβ' οὐτ': ουτ' ἡ αβ' οὐπ
ἡουτ' ἐβ' οὐτ' ἀσ' σ' εβ' ατ' ἐε πι φ' ἡ //
ουτ': ἐε φ' ἡ τ' τ' ἀρ ἐε πι σ' ἀχ'
ἡουτ' σ' εβ' ἡπ' ἐε πι σ' ἐεεουτ'
ἐβ' οὐτ' ἡπ' εβ' οὐτ' αβ' φ' ρ' ἀσ' ἡ //
ουτ' εβ' ἀεεσ' ἡουτ': πεε β' ἡκεν //
σ' ἡουτ' εβ' πα' ἡουτ' εβ' ἡ πι εετ' //
εεεερετ' ἐεεουτ' ἐεεεσ' εβ' ετε
εετ' εβ' οὐτ' αβ: παρ' ἡ τ' εβ' ἡπ' εβ' //
βε π' χ' ἡπ' χ' ἐε πεσ' ἡπ' ουτ' τε
ἡ πι εβ' οὐτ' ἡ τ' ερετ' ἡπ' εβ' σ' ἡ //
ἡεε εβ' ἡπ' ἡπ' ἡ πι τ' αβ' εβ' ουτ' ε
αβ' πεσ' ἀπ' ἡπ' εβ' εβ' εβ' ετ' //
εβ' οὐτ' αβ' ἡ τ' ακ ἐε π' σ' εβ' εβ' εβ' εβ'-
λητ': πεε εβ' τ' εβ' .

Ejusdem versio latina .

RAPHAEL Tuki Episcopus
Arsenoenos .

BEATISSIME PATER . B. JOANNA FRAN-
CISCA FREMIOT DE CHANTAL Ordinis
Visitationis S. Mariæ Fundatrix mulierem
 fortem illam , quam Spiritus Sanctus tot
 laudibus cumulavit , æmulata , licet patris

voluntati obsequens , conjugio juncta , Deo
 tamen unice , sibi , familiæ , suorumque
 utilitati , & saluti vacavit , & amisso viro ,
 Divini Spiritus lumine irradiata , perpetuæ
 castitatis vinculo adstricta , Jesum Christum
 sponsum sibi proposuit , ejusque honorem
 maxime studuit propagare . Quod unum ar-
 dentissimis votis a Deo petierat , in S.Fran-
 cisco Salesio conscientiæ suæ moderatorem
 illum invenit , a quo veræ perfectionis se-
 mitam edocta , arduum illud emisit votum
 ea semper faciendi , quæ perfectiora , ipsique
 Deo gratiora fore cognosceret . Quatuor
 supra octoginta lectissimarum virginum di-
 versis in locis cœnobiis excitatis , sanctissi-
 misque legibus institutis in amplexus Coelestis
 Sponsi virtutum omnium , & miraculorum
 fama insignis evolavit . Sicut igitur Sanctis
 Francisco Salesio , & Vincentio a Paulo de
 illius sanctitate testibus locupletissimis omnis
 ratio habenda est , sic pro ejusdem Canoni-
 zatione supplicum preces clementer exaudi-
 re , & tuto probare , ut SANCTITAS VESTRA
 dignetur , oro , atque obtestor .

Cæremoniarum Pontificiarum Magistri ,
 quia tantæ sollempnitatis dies accedebat ,
 de Pontificis voluntate apprime instructi ,
 Eminentissimum Cardinalem Marcum Anto-
 nium Columna BEATISSIMI DOMINI NOSTRI
 in Urbe Vicarium in scriptis monuere , ut In-
 dulgentias ab iis fidelibus , qui tam sacro , san-
 ctoque ritu interessent , vel supplicabundi in-
 cederent , elucrandas , per edictum propone-
 ret ; ut in Vaticanum convenire præciperet
 stata die , atque hora , qui supplicantium in
 modum ante PONTIFICEM deberent incedere ;
 & ut campanas omnes Urbis per horam inte-
 gram , Canonizatione expleta , festivo , læto-
 que sonitu quati mandaret .

Instructio autem cæremoniarum Magistro-
 rum sic se habebat .

” **E**minentissimus , & Reverendissimus
” Dominus Cardinalis Vicarius man-
” det affigi per Urbem schedulam publica-
” tionis Indulgentiæ plenariæ , quam SAN-
” CTISSIMUS elargitur omnibus interessen-
” tibus

„ tibus sollempni Canonizationi BEATORUM
 „ JOANNIS CANTII, JOSEPHI CALASANTII,
 „ JOSEPHI A CUPERTINO, HIERONYMI ÆMI-
 „ LIANI SERAPHINI AB ASCULO, seu A MON-
 „ TE GRANARIO, & JOANNÆ FRANCISCÆ
 „ FREMIOT DE CHANTAL, Deo inspirante,
 „ peragendæ die 16. currentis mensis Julii
 „ festo Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte
 „ Carmelo.

„ Mandet insuper mandatariis, ut utrum-
 „ que Clerum secularem, & regularem,
 „ nec exceptis Capitulis trium Basilicarum
 „ Urbis, & duarum Collegiatarum insignium,
 „ necnon Monachis quantumvis exemptis,
 „ admoneant etiam, dimissa copia typis im-
 „ primenda, ut summo mane, hora scili-
 „ cet nona dicti diei feriæ quintæ 16. Julii
 „ cum eorum Crucibus, sicuti solent in fe-
 „ sto Corporis Christi, ad Vaticanum con-
 „ tendant, & in atrium magnum Palatii
 „ Pontificii simul conveniant, inde supplica-
 „ bundi consueto ordine discessuri, & a por-
 „ ta majori Palatii per peristylum ad alte-
 „ rum peristylum veniant, indeque ad por-
 „ tam Basilicæ hinc inde dispositi pueri Ho-
 „ spitii Apostolici S. Michaelis, & orpha-
 „ ni, necnon Clerus secularis, & regularis,
 „ exclusive ad Capitula dictarum Collegia-
 „ tarum insignium, stationes agentes, SAN-
 „ CTISSIMI adventum expectent. Capitu-
 „ lum S. Petri in suo ordine procedat, &
 „ sub porticu hinc inde dispositum, SAN-
 „ CTISSIMO pariter adventuro assistentiam
 „ consuetam præstet. Capitula vero Colle-
 „ giatarum insignium, necnon Basilicarum
 „ Liberianæ, & Lateranensis Basilicam ip-
 „ sam Vaticanam ingrediantur, ibique di-
 „ sposta per alas adventum SANCTISSIMI
 „ similiter expectent.

„ Mandet etiam intimari, domi quoque
 „ dimissa copia, ut supra imprimenda, o-
 „ mnibus, & singulis Rectoribus, Sacrificis,
 „ Cappellanis, seu quovis alio nomine nun-
 „ cupatis Ecclesiarum, & Oratoriorum
 „ omnium custodibus, necnon Monialibus
 „ Urbis, ut die prædicta 16. Julii cum pri-
 „ mum audierint bombardarum strepitum
 „ ex arce S. Angeli, seu pulsum campa-

„ næ Capitolinæ inter duodecimam, & de-
 „ cimam tertiam horam circiter pulsent,
 „ seu pulsari faciant campanas omnes hila-
 „ riter per integram saltem horam.

Vi hujusce instructionis iv. Idus Julii plura
 edicta ad Basilicarum fores, ac platearum
 angulos apponi jussit Eminentissimus Domi-
 nus. Ac primum, quia summa animi pieta-
 te, & religione sollempnitatem hanc expleri
 quammaxime in optatis PONTIFEX BEATISSI-
 MUS habebat, hinc Cardinalis Vicarius de-
 claravit, omnes almam Urbem incolentes fe-
 stum ipsum Canonizationis diem celebrare
 debere, ac a servilibus, quæ vocant ope-
 ribus vacantes, piis solum exercitationibus
 intendere.

MARCO ANTONIO del Titolo di S. Ma-
 ria della Pace della S. R. C. Prete
 Card. Colonna della SANTITA'
 DI NOSTRO Signore Vicario
 Generale &c.

„ LA SANTITA' DI NOSTRO Signore
 „ PAPA CLEMENTE XIII. volendo fare
 „ coll' ajuto Divino Giovedì 16. del cor-
 „ rente festa della Beatissima Vergine del
 „ Carmine, la solenne Canonizzazione del-
 „ li BB. GIOVANNI CANZIO, GIUSEPPE CA-
 „ LASANZIO, GIUSEPPE DA COPERTINO, GI-
 „ ROLAMO EMILIANI, SERAFINO D' ASCO-
 „ LI, e GIOVANNA FRANCESCA FREMIOT DE
 „ CHANTAL, dichiara tutto il detto giorno
 „ festa di precetto in quest' alma Città per
 „ quest' anno solamente; e però vuole che
 „ tutti gli abitanti di Roma siano obligati
 „ ad osservarla nella stessa guisa, che si of-
 „ servano le altre feste di precetto coll' aste-
 „ nerli dalle opere servili, udire la santa
 „ Messa, e fare altre opere spirituali, e fante,
 „ sotto le solite pene imposte ai trasgres-
 „ sori. Dato in Roma dalla nostra solita
 „ Residenza questo dì 12. Luglio 1767.

M. A. Card. Vicario.

Gasparo Arciprete Ori Segretario.

Deinde per aliud edictum Indulgentias fi-
 deli populo indixit.

X x

MAR-

MARCO ANTONIO del Titolo di S. Maria della Pace della S. R. C. Prete
Card. Colonna della SANTITA'
DI NOSTRO SIGNORE Vicario
Generale &c.

„ Volendo la SANTITA' DI NOSTRO SI-
„ GNORE PAPA CLEMENTE XIII., che
„ nella prossima Canonizzazione delli BEATI
„ GIOVANNI CANZIO, GIUSEPPE CALASAN-
„ ZIO, GIUSEPPE DA COPERTINO, GIROLA-
„ MO EMILIANI, SERAFINO D' ASCOLI, e
„ GIOVANNA FRANCESCA FREMIOT DI CHAN-
„ TAL nulla manchi di ciò, che può contri-
„ buire a render solenne un sì grand' atto,
„ tanto per la maestà e decoro, quanto per
„ la divozione, e spiritual profitto del dilet-
„ to suo popolo, che farà per concorrer-
„ vi, concede indulgenza plenaria, e re-
„ missione di tutti i peccati a tutti i fe-
„ deli dell' uno, e dell' altro sesso, che
„ confessati, e comunicati, ovvero sola-
„ mente confessati, e con fermo proposito
„ di comunicarsi dentro la ventura settima-
„ na, intervverranno alla Processione, o alla
„ Canonizzazione, che con l' ajuto Divino
„ si farà dalla SANTITA' SUA nella Basilica
„ Vaticana Giovedì prossimo 16. del cor-
„ rente mese di Luglio, festa della Bea-
„ tissima Vergine del Carmine,
„ La stessa plenaria indulgenza concede
„ SUA SANTITA' a tutti quelli, che obli-
„ gati a convivere ne' Monasterj in clausu-
„ ra, o ne' Conservatorj, ed altri Luoghi
„ pii di Roma, o detenuti da infermità,
„ racchiusi in carcere, ed in qualunque
„ altro modo legittimamente impediti, allo
„ sparo delle bombarde di Castel Sant' An-
„ gelo, o al suono delle campane, genu-
„ flessi, oppure nell' atto più divoto, che
„ potranno, diranno tre *Pater noster*, e
„ tre *Ave Maria* con render grazie all'
„ Altissimo della gloria, che coi nuovi San-
„ ti si aggiunge alla Cattolica Religione.
„ Noi dunque, in adempimento del no-
„ stro officio, esortiamo i fedeli a non trascu-
„ rar l'acquisto di un tanto spiritual tesoro,
„ ed incarichiamo per ordine della SAN-
„

„ TA' SUA a qualunque persona di qualsivo-
„ glia stato, grado, e condizione d' inter-
„ venire alla Processione, o Canonizazio-
„ ne sudetta con la dovuta modestia, e
„ divoto raccoglimento, onde non solo ab-
„ bia ad esser rimosso qualunque motivo di
„ scandalo, ma se ne abbia a ritrarre dai
„ spettatori edificazione, e vantaggio.
„ Quindi avverta ciascuno di uniformarsi
„ al giustissimo zelo di NOSTRO SIGNORE per
„ non incorrere nella Pontificia indignazio-
„ ne, e moltopiù in quella dell' Altissimo,
„ che suol punire con severi castighi le ir-
„ riverenze nelle azioni ordinate all' au-
„ mento del suo Divino culto, ed alla pro-
„ pagazione della sua gloria, qual' è ap-
„ punto la solenne Canonizzazione de' San-
„ ti. Dato dalla nostra solita Residenza,
„ questo dì 12. Luglio 1767.

M. A. Card. Vicario.

Gasparo Arciprete Ori Segretario.

Hinc eos omnes, qui supplicabundi de-
bebant incedere, per publicum pariter edi-
ctum voluit admonitos.

MARCO ANTONIO del Titolo di S. Ma-
ria della Pace della S. R. C. Prete
Card. Colonna della SANTITA'
DI NOSTRO SIGNORE Vicario
Generale &c.

„ Dovendosi fare dalla SANTITA' DI
„ NOSTRO SIGNORE PAPA CLEMENTE
„ XIII. Giovedì mattina 16. del corrente
„ mese di Luglio la generale, e solenne
„ Processione per la Canonizzazione delli
„ BB. GIOVANNI CANZIO, GIUSEPPE CALA-
„ SANZIO, GIUSEPPE DA COPERTINO, GIRO-
„ LAMO EMILIANI, SERAFINO D' ASCOLI,
„ E GIOVANNA FRANCESCA FREMIOT DI
„ CHANTAL, commanda la SANTITA' SUA,
„ che tutti i Canonici delle Basiliche, e
„ Collegiate anco insigni, Curati, Monaci,
„ Frati, ed altri tutti del Clero secolare,
„ e regolare di Roma, soliti ad interveni-
„ re alle Processioni Papali, debbano ritro-
„ varsi

„ varfi alle ore dieci della predetta matti-
 „ na con le loro Croci al Palazzo Vati-
 „ cano.

„ Il Clero si congregherà nel solito luo-
 „ go, ove fuol radunarsi pe'l Corpus Do-
 „ mini. Il Regolare poi nel cortile mag-
 „ giore detto di S. Damaso nel Palazzo
 „ Vaticano, ove si radunano gli Officiali
 „ di Cancellaria in occasione della mento-
 „ vata festa del Corpus Domini.

„ Comincerà la Processione dalla porta
 „ maggiore del Palazzo suddetto. Primie-
 „ ramente i fanciulli dell' Ospizio Apo-
 „ stolico, detto di S. Michele, s' incam-
 „ mineranno divisi per ala in ambedue le
 „ parti, quindi seguiranno gli orfanelli,
 „ e così disposti, secondo il solito ordine,
 „ gli altri tutti del Clero secolare, e re-
 „ golare, girando tra l' uno, e l' altro co-
 „ lonnato, giungeranno fino alla porta
 „ della Basilica del Principe degli Aposto-
 „ li, dove aspetteranno SUA BEATITUDINE.

„ I Capitoli, e Clero delle Basiliche La-
 „ teranense, e Liberiana con le tre Colle-
 „ giate insigni, e non altri entreranno den-
 „ tro alla Basilica Vaticana, & in essa di-
 „ sposti per ala, similmente aspetteranno
 „ l' arrivo di SUA SANTITA'.

„ In fine d' ordine espresso, e speciale
 „ di NOSTRO Signore, si ricorda a chiun-
 „ que interverrà alla solenne Processione,
 „ di praticare in tal congiuntura quella mo-
 „ destia, pietà, e divozione, con cui tanto
 „ interiormente, che esteriormente merita
 „ di essere accompagnata una azione sì sa-
 „ cra. Dato dalla nostra solita Residenza
 „ questo dì 12. Luglio 1767.

M. A. Card. Vicario.

Gasparo Arciprete Ori Segretario.

Ac tandem jussit, ut statim ac æs campanum,
 quod in eminenti Capitolina turri est posi-
 tum, in lætitiæ signum insonisset, cæteræ
 omnes campanæ Urbis festivo sonitu per ho-
 ram integram pulsarentur.

MARCO ANTONIO del Titolo di S. Ma-
 ria della Pace della S. R. C. Prete

Card. Colonna della SANTITA'

DI NOSTRO Signore Vicario

Generale &c.

„ D'Ordine espresso di NOSTRO SIGNO-
 „ RE PAPA CLEMENTE XIII. si co-
 „ manda a tutti i Superiori tanto secola-
 „ ri, quanto regolari, Rettori, Sagrestani,
 „ Cappellani, custodi, ed a qualunque
 „ altro Ministro di tutte le Patriarcali Ba-
 „ siliche, Collegiate, Chiese, Oratorj, e
 „ Monasterj di Monache, che la matti-
 „ na del Giovedì prossimo 16. del corren-
 „ te circa le ore 13. subito che si udi-
 „ rà lo sparo delle bombarde di Castel S.
 „ Angelo, o il suono della campana di
 „ Campidoglio, facciano immediatamente
 „ suonare tutte le campane delle loro Pa-
 „ triarcali Basiliche, Collegiate, ed altre
 „ Chiese anco di Monache, ed Oratorj,
 „ per lo spazio almeno di un' ora, sotto
 „ pene riservate al nostro arbitrio. Dato
 „ dalla nostra solita Residenza questo dì
 „ 12. Luglio 1767.

M. A. Card. Vicario.

Gasparo Arciprete Ori Segretario.

JAM imminebant Canonizationis sollem-
 nia, & ex vicinis, remotisque regionibus
 non plebei tantum homines, verum & illu-
 stres viri nobilitate, divitiisque spectabiles,
 mulieres, & matronæ morum suavitate, ho-
 nestate, majorumque gloria conspicuæ Ro-
 mam in dies adventabant, ut maximam;
 quæ in Ecclesia celebrari, agitarique potest
 sollemnitas, devoti spectarent. Hinc videre
 erat incredibilem pene, ac fere infinitam
 populi cujuscumque ordinis multitudinem
 augustissimam Vaticanam Basilicam petere,
 ut regium, ac splendidissimum apparatus
 conspiceret, in quo nescio, an artificum
 magis industria, vel rerum ipsarum varietas,
 copia, & elegantia magis in stuporem, ad-
 mirationemque raperet intuentes.

X x 2

Quem

Quem splendidum, nobilemque ornatum, licet ipsa rei majestas in causa sit, ut delineare, ac describere perfecte minime possimus, tamen ut ad posterorum memoriam vel minimum hujusce rei perveniat monumentum, præ virium, ingeniique tenuitate, si non describere, adumbrare saltem hic loci curabimus.

Supra princeps Basilicæ ostium in medio ipsius frontis perampla tabula, septem, & quinquaginta palmis oblonga, quinque vero, & triginta lata, eminebat, quæ epistylum, magnumque procestrium, ex quo sollempnibus, statutisque diebus PONTIFEX benedicere populo assolet, omnino velabat: in ea vivis, ingenuisque coloribus sex BEATI Cælum petentes, ac simulacrum triumphantis Ecclesiæ in media Cæli regione positum aspicientes, erant expressi. Ad calcem hujus tabulæ supra ferreos cancellos auro illitum, splendoribusque circumdatum stemma aderat gentilitium PONTIFICIS ab aligera fama vectum, cui inter florum ferta pueruli amplam efformabant coronam: ei civitatis Cracoviæ, Religiosorumque Ordinum, qui Canonizationem exposulabant, insignia subiacebant.

Quatuor, quæ ad latera super reliquis ostiis sunt minora podia, attalica aulæa auro contexta ornabant, ad quorum extremas oras crispata zona ex oloferico villosa cum tæniis, ac fimbriis aureis decus, venustatemque addebat.

Regium, prænobilem, amplissimumque xystum a summo ad imum sericæ damascenæ vestes aureis distinctæ lineis exornabant. His splendorem maximum adaugebant decem, & sex peristromata, quæ auro, ac lana contexta secundum exemplum a Raphaelè Urbinate delineatum, præcipua Salvatoris nostri, & Apostolorum Petri, & Pauli gesta exhibent expressa.

Fores, per quas aditus ad Basilicam patet, in epistylis grandes habebant tabulas Angelis, fertisque florum circumdatas, e quibus serica crispata vela pendebant: hæc autem tabulæ Romanis characteribus sententias quasdam e sacris decerptas litteris, tantæ sollempnitatis

propriis, legentibus proponebant: sequentique ordine erant dispositæ.

Super auream portam, quæ singulis Jubilæi annis solet sollempni ritu a Romano Pontifice referari, & claudi, hæc aderant verba.

PLACUERUNT SERVIS TUIS LAPIDES EJUS.

Super alteram portam, quæ aureæ adjacet, legebatur inscriptum.

QUAM MAGNIFICATA SUNT OPERA TUA
DOMINE.

Super principem portam, quæ argentea vocatur, sequentia erant signata verba.

LAUDENTUR VIRI GLORIOSI
EORUM SAPIENTIAM NARRANT POPULI
ET LAUDEM NUNTIET ECCLESIA.

Super quartam, quæ ad dexteram ostii principis est, hæc fuerant litteris consignata.

QUOS JUSTIFICAVIT ILLOS ET GLORIFICAVIT.

Ac tandem super portam, quæ Ravenatensium in antiquis Basilicæ monumentis appellatur, Psalmi ¹ verba videbantur picta.

VENITE ET VIDETE OPERA DOMINI QUÆ
POSUIT PRODIGIA SUPER TERRAM.

Templum ingredientiæ statim navis principis magnas pilas, seu parastatas a capitulo ad basim usque, & parietem inter ipsas parastatas interjectum consuetis Basilicæ damascenæ sericis vestibibus, aureis fasciis in futuris ornatis, coopertas offendebant; magnum certe opus Alexandri VII. æternæ memoriæ Pontificis. Zoophorus etiam, qui sub corona templi est, solita pariter damascena zona tæniis aureis exulta condecorabatur: coronam ipsam templi olofericum villosum, tæniis distinctum aureis, fimbriisque ad oras habens, per palmos 2514. ambiebat; licet passim villosum hoc sericum tabulæ maximæ, miracula BEATORUM exhibentes, coronam ipsam superantes, interrumperent. In ipsa corona machinæ quædam stabant floribus, puerisque ludentibus exornatæ, quarum quælibet

¹ Psal. 45. 8.

libet cereos sex ponderis librarum septem sustinebat; sed machinæ illæ, quæ super toli maximas pilas erant constitutæ, non solum illustriori ornatu condecoratæ videbantur, verum cereos octo decem librarum regebant.

Tabulæ maximæ decem, & octo altitudinem quinquaginta palmorum, latitudinem vero quadraginta habentes, quæ ingenuis, ac mira arte expressis coloribus prodigia ab Omnipotenti Deo BEATORUM intercessione patrata representabant, per amplissimum hujus navis gyrum rite dispositæ, & ordinatæ, majestatem summam, & elegantiam reliquo ornatui adjiciebant: hæ coronides habebant auro refertas, encarpis, aliorumque ornamentorum generibus circumdatas, ex quarum lateribus amplissima utrinque aurea attalica picta vestis descendebat, quæ tabulam ipsam, ceterosque ornatus reddebat magis nobiles, & conspicuos: mutulo arcuum seu fornicum insidebant, & si fides oculis habenda erat, regi, & sustineri ab albis anaglyphis, quæ super fornices arcuum jacebant, videbantur.

Sub arcus fornice oloferica damascena aureis tæniis, simbriisque discriminata, ac tortuose decidentia, rosarum in modum desinebant; ac ipsius arcus decus, majestatemque majorem reddebant. Inter hæc oloferica damascena, expansis alis, veluti per aereas regiones, vestibus ceruleis circumamictus Angelus volitabat, minorem tabulam aureis inscriptam, characteribus gerens. Sub Angeli hujus pedes ex ornato fune magnus turbinatus pendeat polylycenus, qui totidem brachiolis multo splendentibus auro viginti cereos quinquelibras, duobus discriminatos ordinibus, regebat: infimam polylyceni partem encarpillemniscati auro cooperti scite utrinque defluentes ornabant: supremam Cherubinarum capita ex opere anaglypho cum aurearum frondium manipulis condecorabant. A parastatis, ubi hemicyclium arcus desinit, duos minores lychnuchi ejusdem ornatus, & figuræ descendebant, qui duobus pariter discretos ordinibus duodecim super brachiolis habebant quinquelibras cereos: majores lychnuchi, qui etiam interiorem frontem Ba-

silicæ, & pronam SS. Simonis, & Judæ Apostolorum, & alterum SS. Processi, & Martiniani Martyrum excolebant, altitudinem palmorum quatuor & viginti, quindecim vero latitudinem habebant: minorum autem lychnorum altitudo erat palmorum sexdecim, latitudo vero duodecim.

Tabulæ illæ, quæ vivis coloribus prodigia ab omnipotenti dextera Excelsi ad gloriam horum BEATORUM amplificandam edita, habebant expressa, tres unicuique BEATO fuerant assignatæ, atque hoc ordine dispersitæ.

In interiori Basilicæ fronte, quæ adversus altare princeps est, supra lateralem januam, quæ aureæ portæ adjacet, prima conspiciebatur tabula, mirabilem sanationem Gabrielæ Angelicæ Morellæ tibiam altera semipalmo brevioris habentis, exprimens cum epigraphe.

Tibiam Gabrielæ Angelicæ Morellæ altera semipalmo brevioris, parem eidem reddidit.

Altera super facellum, quod Pietatis vocant, Floridam Coing exhibebat, cui atrophum, siccumque brachium momento temporis sanitati fuit restitutum, illique hoc aderat lemma.

Brachium Florida Coing a quinquennio contractum, & aridum, momento carnosum & actuosum reddit.

Tertia, quæ fornici arcus cappellæ Sancti Sebastiani insidebat, monialem Mariam Droz a confirmata, conclamataque phthisi liberatam proponebat, eique hæc apposita erat inscriptio.

Sorori Mariæ Droz ex confirmata phthisi proxime morituræ sanitatem subitam impertitur.

Tres omnes hæc tabulæ miracula B. JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL continebant; aliæ autem tres, quæ proxime sequebantur, ad B. JOSEPHUM A CUPERTINO hoc ordine pertinebant.

Prima super facellum Sanctissimi Sacramenti imminens, Mariam Magdalenam Panzironi a scirrroso tumore, aliisque morbis, quæ illam morti proximam reddiderant, libe-

liberam proponebat : ei epigraphæ erat subjecta .

Mariam Magdalenam Panzironi a diuturno scirrholo tumore stupendæ molis , ac duritiæ in epigastrio , sua contactu reliquæ , illico sanat .

Secunda super fornitem facelli Gregoriani habebat expressam virginem Benedictam Pierangelini , quæ exeuntibus a dissecta salvatellæ vena polyposis molibus cordi insidentibus , optimæ restituta fuit valetudini . Inscriptio autem , quæ miraculum hoc tam rarum , tamque illustre declarabat , hæc erat .

Benedicta Pierangelini duobus inveteratis polypis cordi hærentibus , e dissecta salvatella mirabiliter expulsis , a morte vindicatur .

In tertia arcui , qui ad Benedicti XIV. novum sepulcrum ducit , imposita conspicietur B. JOSEPH A CUPERTINO per visum Benedicto Sinigagliese maligno herpete laboranti apprensus , illumque sanitati restituens : cujus lemma .

Bernardino Sinigagliese ejus patrocinium imploranti apparet , ipsumque ab herpete maligno in grave ulcus converso , statim reddit incolumem .

Sequebantur deinde tres aliæ tabulæ , quæ BEATI JOSEPH CALASANCTII prodigia hoc ordine indicarent .

Prima , quæ in medio absidis pronæ SS. Martyrum Processi , & Martiniani posita , magnam fenestram supra ipsorum altare occupabat , monialem Christinam Ceccherini a plurimis , gravissimisque morbis , quibus per septennium laboraverat , illico liberatam exhibebat , ut apposita inscriptio declarabat .

Sororem Christinam Ceccherini a septennio immobilem , & conclamatum sanitate donat , & viribus .

Secunda arcui , quo recte ad altare S. Petronillæ itur , apposita ostendebat puellam Vincentiam Buada , quæ divinitus a crurum paralyti , seu potius atrophæ liberata evalit : lemma adjectum hoc erat .

Crura Vincentiæ Buada sensu , motu ,

carne destituta , momento integritati restituit .

Tertia super arcu S. Michaelis Archangeli habebat monialem Constantiam Caminati , quæ a deplorato marasmo omnino convalescerat : ei hæc fuerat subposita epigraphæ .

Sororem Mariam Constantiam Caminati ex undenni phthisi , octenni scirrholo morbi proximam , momento donat sanitate , viribus , carne .

Post miracula B. JOSEPH CALASANCTII , statim portenta B. JOANNIS CANTII sequebantur expressa .

In prima tabula , quæ arcui facelli Beatæ Virginis de Columna erat imposita , merces in flumen Sola prolapsæ ad demersionis locum adverso fluminis redire videbantur ; inscriptio hæc erat .

Merces vi aquarum procul raptæ contra fluentem regrediuntur .

Altera in arcu , per quem ad S. Leonis altare acceditur , puerum exhibebat marasmo pene consumptum , quem B. JOANNES CANTIUS sanitati restituit : hæc ei aderat inscriptio .

Novennis puer a phthisi confirmata repente convalescit .

Sub navis absidem , quam SS. Apostolorum Simonis , & Judæ ab eorum altari nuncupant , erat tertia tabula , quæ expressum habebat Antonium Olexowicz , cui collum & esophagus ab ulcere omnino fuerant depasta : huic tabulæ sic erat inscriptum .

Antonii Olexowicz collum a maligno ulcere depastum , ut ex exaso esophago cibus erumperet , extemplo sanatur .

Statim post hæc veniebant miracula B. HIERONYMI ÆMILIANI hoc ordine expressa .

Prima tabula supra arcum , per quem Sacrarium petitur , incumbens , Hieronymam Durighellam , quæ acutis , violentisque oppressa morbis , jamjam erat moritura , sanitati restitutam intuentibus exhibebat : hujusce tabulæ lemma hoc erat .

Hieronymam Durighellam ex pluribus acutis morbis certo , & proxime morituram , ad perfectissimam sanitatem momento temporis revocat ,

Se-

Secunda supra arcum Clementini sacelli, quod Clemens PP. VIII. construxit, Deoque in honorem Magni, sanctique Pontificis Gregorii I. sacrauit, stabat, in qua picta videbatur monialis Isabella Pocobello, quæ ab offis carie in tarso pedis libera evasit; huic tabulæ inscriptum erat.

Mortiferum Isabellæ Pocobello ulcerosum tumorem in sinistro pedis tarso, jam carne, & ossibus putrescentibus, sanat.

Adversus sacellum Sanctissimi Sacramenti supra Canonicorum chorum tertia tabula erat constituta, eique vivis coloribus HIERONYMUS per visum Elisabethæ Zandadelli colica nephritica crudelissime divexatæ apparens, eamque optimæ valetudini restituens, fuerat expressus: epigraphæ hæc erat.

Elisabetham Zandadelliam a colica nephritica, aliisque gravibus affectionibus subitæ incolumitati restituit.

Tres denique, quæ supererant tabulæ B. SERAPHINI AB ASCULO, seu A MONTE GRANARIO miracula repræsentabant.

Harum prima ad sacellum Præsentationis Deiparæ Virginis Januarium Ranalli pestifero carcinomate sub axilla affectum, omnino ab eodem incolumem evasisse declarabat. Epigraphæ hujusce tabulæ hæc erat præconcepta verbis.

Januarium Ranalli a pessimo inveterato tumore, fetidissima sanie jugiter manante, mirabiliter sanat.

Alterâ ad arcum Baptisterii pictum senem Hugonem Carletti habebat, qui deperditum per paralysem brachii sensum, motumque, illico recuperavit: ei hæc adjecta erat inscriptio,

Hugonem Carletti paralyse in brachio sinistro laborantem unacum inchoata atrophia, instantanea sanitate pristinae incolumitati restituit.

Tandem supra portam, quæ in Basilicæ interiori fronte dextrorsum est templum exeuntibus, ultima aderat tabula, quæ Fabium Bernardini, qui luce oculorum captus, exoptatum visum BEATO intercedente miraculose obtinuerat, exhibebat: subpositum hoc erat lemma.

Fabius Bernardini luce omnino privatus, ejus opem fiducialiter implorans, illico illuminatur, & videt.

Inferiora omnia maximi pronai loculamenta, in quibus plurimorum religiosorum Ordinum Fundatorum e lunensi marmore signa erecta sunt, & constituta, ad basim magnæ peltæ exornabant, quæ venuste, & eleganter ferta, coronasque florum unacum Cherubinorum capitibus pictas exhibebant, & ante ipsorum Sanctorum Fundatorum simulacra sex magnos sustinebant cereos.

Superioris autem ordinis loculamenta, quæ adhuc statuis, signisque carent, decem, & octo Virtutum simulacris, quæ a vero marmoris colore non abluderent, & in supposita basi uniuscujusque Virtutis proprium nomen signatum haberent, fuerant repleta.

Antiquissima, & quam summa religione, ac veneratione per plura secula pii fideles prosequuntur, Beatissimi Apostolorum Principis ænea statua ad majorem rei majestatem, dignitatemque, sicut in ipsius Apostolorum Principis festo peragi solet, alba, pluviali rubro aureo opere phrygio nobilissimo, gemma pectorali, & thiara pretiosis conspicua lapillis induta, exultaque fuit, eique pro mensula argentea duo candelabra adstabant, quorum utrisque lychnuchus, qui ligneis deargentatis brachiolis plures cereos regeret, erat impositus.

Ex amplissimæ navis principis fornice, qui ad occidentalem Basilicæ plagam est, damascena serica tæniis aureis distincta, & zona ex villosa oloferico ad oras ornata, pendebant, quæ leviter complicata, & ad extremitates flexa, elegantes ita efformabant rofas, ut intuentes delectarent simul, & in admirationem raperent.

Sed minora quælibet silentio pervolventes, tempus est, ut orationem ad augustissimi theatri ornatum, quod per se solum satis erat pro rerum varietate, splendore, & elegantia quemlibet in stuporem pertrahere, convertamus.

Ad occidentalem templi plagam, quæ adversus aram principem est, conspicuum, regium.

regiumque theatrum ex lignea contignatione assurgebat, cæteris omnibus, quæ in superioribus Canonizationibus erecta fuerant, sine ulla dubitatione amplius, & augustius: ejus namque area, quæ inter utraque magnas toli pilas claudebatur, sensim descendens, ad latera usque Confessionis protendebatur, quæ ligneis repagulis septa, clausaque erant, ex quibus per duos tantum aditus ingrediendi locus advenientibus erat concessus: e regione aræ principis tres gradus erant, qui in ipsam theatri aream ducebant: gradus hi, sicut etiam tota planities theatri, laneo stragulo coloris viridis, non tantum ad majorem majestatem, & ornatum convestiebantur, verum etiam, ut ibidem, secundum receptam consuetudinem, in ipsius Canonizationis sollempniis Suffragantes Signaturæ Justitiæ, Abbreviatores de Parco majori, Referendarii utriusque Signaturæ, omnesque illi, qui ab intimo cubiculo sunt Pontificis; vel honoris causa a cubiculo nuncupantur, Advocati Consistoriales, & Cappellani, tam qui ab intimo sacello sunt, quam qui sub communium nomine continentur, decentius assiderent.

Prope loculamentum, quod Veronicæ appellant, eo quod in superiori podio sanctum Christi sudarium, in quo vera ejus imago est expressa, asservatur, tribus superpositum gradibus, quos rubea lanea vestis cooperiebat, parvum PONTIFICIS solium attalicis aulæis indutum imminebat, in quo PATER SANCTISSIMUS consideret, dum schola cantorum suavi, devotoque cantu horam tertiam modulante, pretiosis indumentis ad Sacrum peragendum condecoraretur. Non ita multo longe a parvo PONTIFICIS solio mensa erat constituta, quæ septem aureata candelabra cum cereis arabice pictis, hinc inde a Papali Cruce in sollempni Canonizationis supplicatione, & ad Evangelium inter Missarum sollempnia ab utriusque Signaturæ Suffragatoribus perferenda, exciperet. Adversa parte, non procul a S. Elenæ signo, sex mensæ, supra

quas oblationes PONTIFICI pro quocumque canonizato a Postulatoribus exhibendæ, erant collocandæ, fuerant positæ; inde propius ad aram maximam cæteri videbantur dispositi abaci, supra quos sacra, quæ ad rem divinam requiruntur vasa, ex sanctiore PONTIFICIS repositoio deprompta, ad lautiolem apparatus erant exposita.

Penes parvi solii gradus, & sex oblationum mensas, utrinque perpetuo, ac non interupto ordine in cunei forma ad imam usque theatri partem scamna, duobus imposita gradibus, in quibus Eminentissimi Patres considerent, nobilibus peristromatibus cooperta, statim accurrebant: quæ ad dexteram erant, Episcopis, & Presbyteris Cardinalibus, quæ autem ad sinistram Diaconis Cardinalibus fuerant attributa. Post hæc scamna duo subselliorum ordines, quorum unus altero altior, & eminentior erat, ut omnibus in sacrum confessum liber esset, & pateret aspectus, fuerant constituti: quæ subsellia licet non inelegantibus, tamen sequioribus induta erant aulæis: subsellia, quæ ad dexteram videbantur ab Episcopis non Assistentibus, ab Abatibus, & Pœnitentiariis Basilicæ Vaticanæ tenenda erant: quæ autem ad lævam erant, a Governatore Urbis Vice-Camerario, ab Auditore Generali, & Thesaurario Cameræ Apostolicæ, a Protonotariis Apostolicis tam participantibus, quam illis, qui supranumerum sunt, ab aliis Romanæ Curie Præsulibus, quibus summa PONTIFICIS liberalitas honorem hunc est elargita, & a religiosorum Ordinum mendicantium Magistris, & Procuratoribus generalibus erant occupanda. A tergo parvi solii PONTIFICIS, & retro oblationum mensas humiliores sedes, & ipsæ stromatibus tectæ, Consultoribus Sacrorum Rituum Congregationis erant assignatæ.

In media ipsius theatri area gradus septem assurgebant, quibus lanea peripetasmata rubri coloris erant imposita: hic enim locus est Episcoporum Assistentium, Rotæ Auditorum, Sacri Palatii Apostolici Magistris, & Clericorum Cameræ, qui semper ad gradus

gradus Pontificii solii debent considere, eo dispositi ordine, ut gradus superiores per Episcopos Assistentes, inferiores vero per Auditores Rotæ, Magistrum Sacri Palatii, & Clericos Cameræ occupentur: in horum graduum planitie duo alii gradus erant olivifero villosa induti Cathedram Pontificiam aurea attalica veste coopertam sub umbella pensili sustinentes, ex qua veluti in eminenti, & sublimi loco positus BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER ab infinita populi multitudine, quæ ad sollempnia Canonizationis erat accessura, posset undique conspici, & contemplari.

Reliqua ipsius throni facies adeo elegans erat, venusta, adeo splendescens ornata, & gravitatem, majestatemque præferens, ut nihil supra. Stereobata ex vario picto venusto marmore stylobatis aureatis subjiciebantur, quæ magnas parastatas aureis arabicis ornamentis excultas, ex quibus pueruli prominebant manu signa aliqua, quæ stemma Pontificium componunt, gestantes, & aligeras cariatides regebant, quibus novi generis, & ornatus, aureo, & cælatura conspicua capitula incumbebant: super quæ nobilis absis dives auro, multisque ornamentis decora conspiciebatur. Imminebat his omnibus elegans attici ordinis ornatus ex rite dispositis marmoribus, quæ æreas rosas, florumque ferta auro illita intermixta habebant, compositus: circa hunc attici ordinis ornatum plures Angelici Spiritus, quasi de Canonizationis sollempniis mirantes, lætantesque, vivis expressi, pictique coloribus volitabant. Horum nonnulli inter medias splendescentes nubeculas circularem gestabant tabulam, aureis signata litteris, sequentia præferentem verba: *Nova sidera fulgent*. Super hanc tabulam alter expansis alis Angelus volitabat explicatam zonam præ manibus gestans, in qua *in splendoribus Sanctorum* legebatur inscriptum.

Surgebant inde in gyrum splendescentes nubes undique aureis radiis circumdatæ, in quarum medio Spiritus Veritatis Paraclytus, ex quo donorum omnium charismata proveniunt, sub columbæ forma videbatur ex-

pressus. Ad throni latera initium ex ipsa gloria Domini sumens, magnum, regiumque auro, argentoque contextum, paludamentum labebatur, quod sensim descendens, mollibusque nexibus complicatum, a variis Angelis hic inde volitantibus leviter allevatum, totum fere theatri conspectum convestiret. Ut decus, & ornamentum throno ipsi accederet, super pretiosis stylobatis, aureis lineis, & lamellis discriminatis, signa magna auro onusta, quæ Religionem, & Clementiam repræsentarent, ad latera stabant.

In postica solii parte parvum constructum fuerat cubiculum, ut commode PONTIFEX in illud posset recedere; erat enim ab omnium oculis remotum, quia ab ea stragula veste, quæ post Pontificiam Cathedram erat, cooperiebatur: extra autem ipsius solii gradus, non longe ab Eminentissimorum Patrum subfelliis, alia duo parva cubicula ostio, & sera firmata, hinc inde pro eorundem Eminentissimorum Patrum necessitatibus, etiam fuerant constituta.

A Religionis, & Clementiæ simulacris continua, & nunquam intermissa serie ad loculamenta usque Veronicæ, & S. Elenæ inauratæ crates erant, quæ ligneas contignationes habebant interclusas. Super has crates, quæ parvis parastatis erant discriminatæ, & divisæ, fastigia quædam turbinum instar, & ornatus assurgebant, quæ partes aliquas Pontificii gentilitii stemmatis auro illitas repræsentarent, sacramque thiam, decussatasque claves exprimerent: neque deerant orbiculatæ tabulæ florum fertis, palmarumque ramusculis excultæ, in quibus nonnulla Sacrarum Paginarum verba, quæ Canonizationem propius spectarent, litteris fuerant consignata: quæ ad dexteram erat throni Pontificii

CONGREGATE ILLI SANCTOS EJUS:

quæ ad sinistram aderat

LUX ORTA EST JUSTIS ET RECTIS
CORDE LÆTITIA:

inscriptum habebant. In illa vero, quæ in

Y y dexte-

dextera laterali contignatione erat constituta, legebatur:

ADEPTI SUNT REPROMISSIONEM.

quæ autem sinistra contignationi incumbabat, hæc verba habebat expressa:

FACTI SUMUS LÆTANTES:

vestes textiles damascenæ rubri coloris tæniis aureis distinctæ infra crates pendebant, tabulatumque omne cooperiebant.

Ut autem Capitulo Vaticano, nobilibus viris, ac matronis liberior, commodiorque sacrum Canonizationis ritum spectandi esset potestas, in duobus loculamentis S. Andreae Apostoli, & S. Longini, quæ adversus augustum theatrum erant, duæ similes contignationes fuerant erectæ.

Contignationes omnes congruis dispartitæ repagulis hoc ordine ex PONTIFICIS præscripto fuere distributæ. Sex BEATORUM Postulatoribus contignationes illæ, quæ propius throno Pontificio accedebant, fuere assignatæ: quæ his jungebantur ad dexteram, lævamque theatri partem Principum Oratoribus, licet commissum sibi munus ex benigno SUMMI PONTIFICIS permisso publice adhuc non obirent, fuere concessæ; alteræ almæ Urbis Senatori Excellentissimo Domino Abundio Rezzonico SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI fratris filio, & Excellentissimæ Columnensium familiæ fuere attributæ. Scholæ Pontificiæ cantorum pro odeo contignatio illa, quæ ad S. Elenæ loculamentum erat, fuit statuta; quæ ad Veronicam aderat Magistro sacri Hospitii attinebat. Capitulum Vaticanum ex contignatione penes loculamentum S. Andreae Apostoli sacrum ritum spectare debebat; cujus etiam contignationis pars, quæ a Capitulo Vaticano non occupabatur, una cum contignatione illa, quæ ad S. Longinum erat, urbanis, exterisque matronis fuerat constituta.

Sex BEATORUM vexilla, quæ solent appendi in ipso theatri ambitu, quo sequitur ordine, videbantur disposita. Vexillum B. JOANNIS CANTII ad dexteram erat theatri su-

per loculamentum, in quo statua S. Benedicti est sita, ad lævam autem super S. Eliæ Prophetæ signum erat alterum B. JOSEPHI CALASANCTII, reliqua vero ex lapidibus procestriis, quæ in medio pilarum magni toli prominent, pendebant: ex eo enim, ubi sanctiores reliquiæ asservantur, vexillum B. JOSEPHI A CUPERTINO conspiciebatur: procestrio, quod ad S. Elenam est, illud B. HIERONYMI ÆMILIANI erat appensum: ad S. Andream vexillum B. SERAPHINI AB ASCULO, seu A MONTE GRANARIO videbatur: ac tandem illud B. JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL supra loculamentum S. Longini erat constitutum.

Altare princeps duobus ditissimis frontalibus opere aureo phrygio imagines sex BEATORUM in medio, & ad oras stemma Pontificium inter plura ferta, & manipulos florum exprimentibus, in quibus nescio, an magis esset spectanda operis elegantia, vel auri, & argenti copia, erat exornatum: eique imposita fuerant celeberrima Basilicæ candelabra candelas arabice pictas sustinentia. Confessio denique B. Petri, quæ lampadarum argentearum copia continuo resplendet, argenteis candelabris maximas cereas faces regentibus, fuerat undique circumdata: sed tempus est, ut ab his enarrandis superfedeamus, cum nostrarum virium minime sit, splendorem, elegantiam regii hujus apparatus perfecte describere; & ad interruptam Canonizationis historiam sermonem convertamus.

Rite igitur omnibus sic dispositis, & paratis, quæ ad tantæ celebritatis decus, ornamentumque necessaria reputabantur, in Vaticanam Basilicam convenere Joannes Baptista Rezzonico SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI fratris filius Pontificiæ domui Præfectus, Innocentius de Comitibus Sacræ Rotæ Auditor, qui personam sustinebat Excellentissimi Michaelis Angeli de Comitibus Magistri Sacri Hospitii, Poli Ducis, ejus germani, qui valetudinis recuperandæ causa Neapolim petierat, Gregorius Salviati Commissarius armorum, Vincentius Macedonius Sacrorum Rituum Congregatio-

tionis a Secretis, Marchio Joannes Chifius Montorius Patritius SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI PAPÆ Florerius major, Marchio Eugenius Paleotti militum Tribunus, D. Jodocus Ignatius Pfiffer Dux custodiæ militum Helvetiorum, Cœremoniarum Apostolicarum Magistrum duo, & Carolus Marchionni Romanus totius ornatus inventor, & fabricæ Vaticanæ Basilicæ architectus: hi omnia diligenter spectarunt, consideraveruntque attente, ne quid forte per imprudentiam deesset, vel minime ad rem fuisset constitutum, sed cum quæque numeris omnibus absoluta invenissent, nil aliud sibi fore peragendum existimarunt, quam spatium totum, locaque omnia inter cancellos reclusa eo, quem superius inuimus, ordine distribuere.

Cœremoniarum Pontificiarum Præfectus in scriptis præmonuit Duces equitum levis armaturæ, & cataphractorum quid per eorum milites factu opus esset ipso mane Canonizationis; neque pariter commonefacere omisit R. P. D. Gregorium Salviati Commissarium armorum D. Jodocum Ignatium Pfiffer Ducem custodiæ Helvetiorum, R. P. D. Innocentium de Comitibus, Fr. Miniatum Ricci arcis S. Angeli Vicecastellanum, & Josephum Bargellini Curia Capitoline Fiscalem, ut unusquisque horum, quod sibi conveniret munus in Canonizationis die optime nosceret. Instructio autem hæc fuit.

„ **I**llustrissimi, & Excellentissimi Domini Æmilius Altieri, & Cajetanus Sfortia Cesarini Capitanei custodiarum Pontificiarum militum equestrium levis armaturæ mandent iisdem militibus, ut die Jovis 16. currentis mensis Julii festo Beatæ Mariæ de Monte Carmelo valde diluculo induant se indumentis ferreis, atque equis insidentes, in aciem dispositi maneant in platea S. Petri integro mane, sclopulos explosuri, post datum signum absolutæ Canonizationis.

„ Illustrissimus Dominus Marchio Gaspar Orsini de Cavalariis Capitaneus militum

„ cataphractorum mandet iisdem militibus, ut die Jovis 16. currentis mensis Julii festo Beatæ Mariæ de Monte Carmelo ferreis indumentis vestiti, atque equis insidentes, ense nudato ad plateam Basilicæ Vaticanæ valde diluculo accedant, ibique in agmen directi, integro mane sussistant sclopulos displosuri, accepto signo expletæ Canonizationis.

„ Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Gregorius Salviati Commissarius generalis armorum mandet, ut die Jovis 16. currentis mensis Julii festo Beatæ Mariæ de Monte Carmelo omnes militares copiarum pedestres valde diluculo ad forum Vaticanum conveniant, ubi viam Processionis a porta majori Palatii Pontificii per peristylum ad alterum peristylum, indeque ad portam Basilicæ, ac demum usque ad prima septa Canonizationis theatri, baculis præpilatis armati stipent, & sepiant, nec quemquam sinant, præter processuros in Supplicatione, ante se sistere, vel per medium importune transire.

„ Illustrissimus Dominus Jodocus Ignatius Pfiffer Capitaneus custodiæ Helvetæ SANCTISSIMI præcipiat suis bombardariis, ut die Jovis 16. currentis mensis Julii festo Beatæ Mariæ de Monte Carmelo circa horam 13., ubi primum audiverint tympanorum pulsum, ac buccinarum clangorem, omnia mortariola, & bombardas, quæ habent in platea Vaticana, consueto more displodant. Insuper mandet, ut prædicta die summo mane omnes sui milites ferreis indumentis armati, partim januas laterales Basilicæ, partim lignea septa, cancellulosque theatri custodiant, quos prorsus imperio Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Innocentii de Comitibus loco Excellentissimi Domini Ducis de Comitibus Magistrum sacri Hospitii dimittat, partim denique SANCTISSIMO ad Basilicam procedenti, de more inserviant.

„ Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Innocentius de Comitibus loco Domini Ducis de Comitibus Magistrum sacri

„ Hospitii die Jovis 16. currentis mensis
 „ Julii festo Beatæ Mariæ de Monte Car-
 „ melo summo mane in Basilica Vaticana
 „ se conferat, detque operam, ut intra lo-
 „ ca ligneis undique cancellis clausa nulli
 „ admittantur, nisi nobiles exteri, Urbis
 „ titulati, ac de speciali gratia SANCTIS-
 „ SIMI intra ambitum proximiorum thea-
 „ tro Patres ex religiosis familiis BEATORUM
 „ canonizandorum juxta numerum eis præ-
 „ finitum: intra vero theatri caveam ne-
 „ minem penitus admitti curet, præter ha-
 „ bentes locum in cappella, Postulatores
 „ Canonizationis, ac Oblationum portitores.
 „ Illustrissimus Dominus Fr. Miniatus Ric-
 „ ci Vicecastellanus arcis S. Angeli man-
 „ det, ut die Jovis 16. currentis mensis Ju-
 „ lii festo Beatæ Mariæ de Monte Carmelo,
 „ cantores ejusdem arcis, transeuntibus per
 „ pontem Dominis Cardinalibus, musicis
 „ instrumentis de more canant, suisque
 „ bombardariis injungat, ut cum primum
 „ audierint explosionem bombardarum mi-
 „ litum Helvetiorum, ipsi pariter majora,
 „ & minora ejusdem arcis tormenta bel-
 „ lica in plausum Canonizationis explodant.
 „ Dominus Fiscalis Capitolinus mandet
 „ tubicinibus, & tympanistis omnibus S. P.
 „ Q. R., ut die Jovis 16. currentis mensis
 „ Julii festo Beatæ Mariæ de Monte Car-
 „ melo hora decima cum tubis, & tympanis
 „ ad Basilicam S. Petri contendant, ibique
 „ prope portam majorem consistentes, ad
 „ cantum Hymni *Te Deum Laudamus* so-
 „ nent tubas, & percutiant tympana hila-
 „ riter per integrum saltem horæ quadran-
 „ tem. Præterea imperet eodem mane
 „ pulsari campanam Capitolinam per ho-
 „ ram integram, cum primum ex arce S.
 „ Angeli auditus fuerit strepitus bombar-
 „ darum.

Ut autem rite, recteque de sacris ri-
 tibus in Canonizatione peragendis, Emi-
 nentissimi Patres, alique Præfules, qui
 tantæ celebritati intervenire debebant, op-
 time essent instructi, sequens schedula per
 Pontificios cursores a cæremoniarum Pon-

tificiarum Præfecto ad eos omnes fuit trans-
 missa.

INTIMATIO.

*Per cursores facienda, domi
 quoque dimissu copia.*

„ **F**eria quinta die 16. præsentis men-
 „ sis Julii, anniversaria Coronationis
 „ SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI CLEMENTIS
 „ PAPÆ XIII. recurrente memoria.
 „ SUMMUS PONTIFEX hora undecima cum
 „ dimidio in Apostolici Vaticani Sacrarii
 „ aulam descendet, unde sacris albis ve-
 „ stibus indutus, ad sacellum Sixtinum
 „ perget, initium sacræ peragendæ actioni
 „ daturus, postmodum, supplicatione præ-
 „ eunte, e præfato sacello in Basilicam
 „ Vaticanam deferetur, Canonizationis
 „ sollemnia expleturus, inter Sanctos, Deo
 „ inspirante, BEATOS JOANNEM CANTUUM
 „ Presbyterum secularem, JOSEPHUM CA-
 „ LASANCTIUM Fundatorem Ordinis Cle-
 „ ricorum Regularium Pauperum Matris
 „ Dei Scholarum piarum, JOSEPHUM A CU-
 „ PERTINO Sacerdotem professum Ordinis
 „ Minorum Conventualium S. Francisci,
 „ HIERONYMUM ÆMILIANUM Fundatorem
 „ Clericorum Regularium Congregationis
 „ Somaschæ, SERAPHINUM AB ASCULO Lai-
 „ cum professum Ordinis Minorum S. Franci-
 „ sci Capuccinorum, nec non BEATAM JO-
 „ ANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHAN-
 „ TAL Fundatricem Ordinis monialium a
 „ Visitatione Sanctæ Mariæ, adscribendo.
 „ Eminentissimi, & Reverendissimi DD.
 „ Cardinales per viam Burgi Pii Palatium
 „ Vaticanum petent, & per scalam atrii,
 „ vulgo di Belvedere, superius ascendent.
 „ Cappas rubeas consueto in loco acci-
 „ pient, quibus in aula regia dimissis,
 „ vestes sacras albi coloris de more induent:
 „ nempe sex Eminentissimi Cardinales Epi-
 „ scopi pluvialia: Presbyteri planetas: &
 „ Diaconi dalmaticas; sicque amicti in su-
 „ pra enunciata cappella Sixtina adventum
 „ SANCTITATIS SUÆ præstolabuntur.

„ SUM-

„ SUMMUS PONTIFEX in præfato facel-
 „ lo , postquam Hymnum *Ave maris stel-*
 „ *la* intonuerit , & sedem gestatoriam con-
 „ scenderit , ac tres cereos e manibus Emi-
 „ nentissimi Domini Cardinalis Rezzonico
 „ Canonizationis Procuratoris acceperit ,
 „ supplicabundo ritu , minorem ex cereis
 „ sinistra deferens , præeuntibus Eminen-
 „ tissimis Patribus , dextera manu accensum
 „ cereum gestantibus , in Basilicam Vati-
 „ canam evehetur .

„ Eminentissimi , & Reverendissimi DD.
 „ Cardinales , omni comitatu penitus ex-
 „ cluso , cubiculi præfecto , & caudatario
 „ tantum utentur .

„ In Basilica Vaticana Augustissimum
 „ Sacramentum publicæ venerationi expo-
 „ situm adorabunt : & inde ante principem
 „ aram preces effudent . Mox , SANCTIS-
 „ SIMO PATRI in sublimi Pontificio folio
 „ composito , ei obedientiam unacum reli-
 „ quis sacris induti præstabunt , ac sacra actio-
 „ ni sollempnis Canonizationis antedictorum
 „ BEATORUM per SANCTITATEM SUAM ex-
 „ plendæ , & Pontificali Missæ per eundem
 „ SUMMUM PONTIFICEM subinde celebrandæ
 „ cum Homilia simul intererunt .

„ Pontificali Sacro peracto , indumenta
 „ sacra omnes deponent , cappas resument ,
 „ & postquam PONTIFEX in tentorio ante
 „ facellum Pietatis ad hoc erecto , Ponti-
 „ ficales vestes dimiserit , ipsi Eminentissi-
 „ mus Decanus Sacri Collegii nomine fau-
 „ sta auspiciabitur ; & PONTIFEX inde a Ba-
 „ silica discedet , sicut & Eminentissimi
 „ Patres , dimissis cappis , ad propria re-
 „ migrabunt .

„ Decem & octo Eminentissimi DD. Car-
 „ dinales Congregationi Sac. Rit. præpositi ,
 „ antiquiores in unoquoque ordine , si fas
 „ erit , tripartito assumendi , Oblationes a
 „ duobus nobilibus eorum respective fami-
 „ liaribus talari veste indutis delatas , re-
 „ verenter SANCTITATI SUÆ , quum ritus
 „ feret , præsentabunt .

„ Festivi ignes , & luminaria , ut moris
 „ est , sub nocte dierum 15. feriæ quartæ ,
 „ & 16. feriæ quintæ fient ; quæ in sequen-

„ tæ Canonizationis lætitiâ protrahentur
 „ quoque sub nocte feriæ sextæ subsequen-
 „ tis .

„ Intimentur ideo omnes , & singuli Emi-
 „ nentissimi , & Reverendissimi DD. Car-
 „ dinales , Reverendissimi Patriarchæ , Ar-
 „ chiepiscopi , & Episcopi in Urbe præsen-
 „ tes , tam Assistentes , quam non Assisten-
 „ tes , Abbates generales locum in Ponti-
 „ cia cappella habentes , ac Pœnitentiarii
 „ Basilicæ Vaticanæ .

„ Intimentur pariter Gubernator Urbis
 „ Vice-Camerarius , Principes solii , Pro-
 „ tonotarii Apostolici , Generales Ordinum
 „ Mendicantium , Conservatores Urbis , Au-
 „ ditores Rotæ , Clerici Camerae Aposto-
 „ licæ , Votantes Signaturæ Justitiæ , Ab-
 „ breviores , utriusque Signaturæ Refe-
 „ rendarii , & Advocati Consistoriales , ut
 „ omnes sub eadem horam in prædictum
 „ Sixtinum Vaticanum facellum expedite
 „ conveniant .

„ Episcopi Assistentes , & non Assistentes ,
 „ ac Abbates generales cum pluvialibus ,
 „ albi coloris , & mitra alba simplici ex
 „ lino .

„ Pœnitentiarii cum planetis albis , &
 „ birretis .

„ Protonotarii Apostolici cum cappis .
 „ Reliqui Prælati , nempe Auditores Ro-
 „ tæ , Clerici Camerae , Votantes Signaturæ
 „ Justitiæ , Abbreviatores , & Referendarii
 „ cum rocchettis , & superpelliceis .

„ Advocati Consistoriales cum vestibus
 „ violaceis , atque capitibus .

De Mandato SANCTISSIMI DOMINI NO-
 STRI PAPÆ .

I. Archiep. Athen. Ap. Carem. Præfectus .

Decem & octo S. R. E. Cardinales , qui Po-
 stulorum nomine Oblationes PONTIFICI ex-
 hibere debebant , fuere præmoniti , ut no-
 men , cognomenque duorum nobilium au-
 licorum , qui toga induti , eisdem in offeren-
 dis Oblationibus inservirent , ad R. P. D.
 Innocentium de Comitibus , qui veluti Ma-
 gistrum

gitrum sacri Hospitii se gerebat, in scriptis mitterent,

Emo, & Rmo Signore.

„ **E** Ssendo determinata la SANTITA' DI
 „ NOSTRO SIGNORE CLEMENTE PAPA
 „ XIII. di eseguire nella Basilica Vaticana
 „ la solenne Canonizzazione de' BEATI GIO-
 „ VANNI CANZIO Sacerdote Secolare; GIU-
 „ SEPPE CALASANZIO Fondatore dell'Ordine
 „ de' Chierici Regolari de' Poveri della Ma-
 „ dre di Dio delle Scuole Pie; GIUSEPPE DA
 „ COPERTINO Sacerdote professore dell' Ordine
 „ de' Minori Conventuali di S. Francesco;
 „ GIROLAMO EMILIANO Fondatore de' Chie-
 „ rici Regolari della Congregazione Somaf-
 „ ca; SERAFINO DA ASCOLI Laico profes-
 „ so dell'Ordine de' Minori di S. Francesco
 „ de' Capuccini; e della BEATA GIOVANNA
 „ FRANCESCA FREMIOT DI CHANTAL Fonda-
 „ trice dell'Ordine delle Monache, dette
 „ della Visitazione di Santa Maria, la mat-
 „ tina di Giovedì sedici del presente me-
 „ se di Luglio, giorno, in cui ricorre l' an-
 „ niversaria festiva memoria della sua Co-
 „ ronazione, si degnerà l' Eminenza Vostra
 „ trasmettere qualche giorno prima al Si-
 „ gnor Duca di Poli, Maestro del Sagro Of-
 „ pizio, i nomi, e cognomi di due de' suoi
 „ Gentiluomini, affinchè, ottenuti li soliti
 „ biglietti dal medesimo Signor Duca, pos-
 „ sano per tempo in detta mattina, vestiti
 „ di abito talare, per mezzo di quelli ef-
 „ fere introdotti nel luogo loro destinato in
 „ vicinanza delle oblazioni da presentarsi al-
 „ la SANTITA' SUA, per essere poi pronti ad
 „ assistere all' Eminenza Vostra nella delazio-
 „ ne delle accennate Oblazioni.

Sacrorum Rituum Congregationis Suffra-
 gatores, quos Consultores vocant, ad hæc
 sollempnia sic evocati fuere.

Reverendissimo Padre.

„ **D** Ovendo per ordine della SANTITA'
 „ DI NOSTRO SIGNORE CLEMENTE PA-
 „ PA XIII. V. P. Reverendissima interve-

„ nire con gl' altri Consultori della Sagra
 „ Congregazione de Riti alla solenne Cano-
 „ nizzazione de BEATI GIOVANNI CANZIO,
 „ GIUSEPPE CALASANZIO, GIUSEPPE DA CO-
 „ PERTINO, GIROLAMO EMILIANO, SERA-
 „ FINO DA ASCOLI, e della BEATA GIOVAN-
 „ NA FRANCESCA FREMIOT DI CHANTAL,
 „ che la SANTITA' SUA eseguirà la mattina
 „ di Giovedì sedici del presente mese di Lu-
 „ glio, giorno, in cui ricorre l'anniversa-
 „ ria festiva memoria della sua Coronazio-
 „ ne, si troverà alle ore dieci e mezza in
 „ punto fuori de cancelli della cappella Si-
 „ stina del Palazzo Apostolico Vaticano, di
 „ dove farà avvistato per portarsi (escluso il
 „ proprio compagno) in Processione, se-
 „ condo il metodo dalla medesima SANTI-
 „ TA' SUA prescritto, alla Basilica Vati-
 „ cana.

Pridie Idus Julii ex PONTIFICIS præscripto,
 pecunia, quæ singulis annis, dum festiva
 dies, qua SUMMUS ECCLESIAE PRINCEPS sacra
 thiara extitit redimitus, maxima agitur ce-
 lebritate, in plebem solet dispertiri, ne
 pervigilio Canonizationis iis, quæ disponen-
 da, parandaque erant, vilis plebecula esset
 impedimento, fuit publice distributa. Ea-
 demque die consueto privato cultu ad Eccle-
 siam Clericorum Regularium ministrantium
 infirmis, ut sacras exuvias S. Camilli de Lel-
 lis veneraretur, primæ enim vespere illius
 festus celebrabantur, BEATISSIMUS PATER ve-
 nit, devotasque preces ad altare, ubi San-
 cti corpus requiescit, fudit, deindeque cur-
 ru conscenso, eodemque stipatus comitatu
 ad Vaticanum processit; Basilicamque in-
 gressus, ante Eucharistiam, & Beati Petri
 Confessionem diu in preces stetit, indeque
 theatrum ipsum Canonizationis, universam-
 que navem principem lustrans, artificum
 industriam, Postulorum diligentiam, ac
 magnificentiam, operisque elegantiam pro-
 spexit simul, ac comprobavit.

Illuxit tandem dies xvii. Kalendas Au-
 gusti, dies lætitiæ, & jubilationis, qua sancta
 habitatio Syon exultabat, laudabatque, quia
 magnus in medio sui Sanctus Israel, & præ
 gau-

gaudio, ac lætitia cantabat Domino canticum novum, & laudem ejus ab extremis terræ urbanus populus, & peregrinus cujuscumque ordinis, & conditionis, vel ad amplissimum templum, vel ad peristyliam, per quæ Supplicatio incedere debebat, frequentia summa undique accurrebat. Helvetii milites ferreis thoracibus, & galeis induti, securibusque hastatis muniti, theatrum ipsum Canonizationis, ejusque cancellos occuparant. Altera urbanorum militum manus baculis præpilatis instructa; templum, viamque omnem, quam supplicantes tenere debebant, munierat, ne circumfusa populi multitudo supplicantibus esset impediementi. Levis armaturæ equites galeis muniti, loricis fago impositis, hastasque præ manibus habentes, ac equites loricati, evaginatis gladiis, in medio fori sese in aciem disposuerant.

Quia autem statutum erat, ut Supplicatio a porta ferrea discedens ex uno peristylio ad alterum peristylium veniret, ut inde templum peteret, hinc eam viam, quæ a fronte ad frontem quadrigemini peristylii sub dio est, & aperta, Postulatores præaltis trabibus in terram defixis, velis sericis, ac aureis tæniolis circumdatis, ne solaribus radiis afficeretur, extensis ex canape telis omnem velaverant. Duo cæremoniarum Magistri curam sibi sumpsere, ut Eminentissimis Patribus, Patriarchis, & Episcopis, statim ac Sixtinum essent facellum ingressi, per Clericos Acolythos Pontificiæ cappellæ quadrilibres, ceteris autem Romanæ Curie Præfulibus trilibres cereos traderent. Postulatores vero ex ligneo suggestu, qui constitutus erat sub porticu a læva exeuntium per ferream portam in peristylium, ceteris omnibus, qui supplicabundi incederent, ardentis cereos majores, minoresve secundum personarum dignitatem, deferendos tribuerent.

Congregatis omnibus, qui ad tam sollempnem fuerant Supplicationem evocati, cæremoniarum Pontificiarum Magistri eam hoc ordine dirigere cœperunt.

Omnium primum veniebant pueri Ho-

spitii Apostolici S. Michaelis, hinc orphani, & alumni collegii Salviati, tum Patres Tertii Ordinis S. Francisci Recollectorum Galli ex cœnobio S. Mariæ Miraculorum in capite hippodromi, hinc Eremitæ excalceati Ordinis S. Augustini, Capuccini, Mercenarii Ordinis B. Mariæ Redemptionis captivorum, qui apud S. Adrianum in foro boario sunt constituti: hos sequebantur Patres S. Onuphrii Ordinis Eremitarum S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Pisis, Minimi S. Francisci de Paula, Fratres Tertii Ordinis S. Francisci, Minores Conventuales Basilicæ SS. XII. Apostolorum, Observantes, qui apud S. Mariam de Aracæli degunt, simul cum iis, quos Reformatos vocant: hinc Patres cœnobii S. Mariæ de Populo Ordinis S. Augustini Congregationis observantiæ Longobardiæ; tum incedebant Eremitæ ceteri ejusdem Ordinis ex cœnobio S. Augustini, deinde Carmelitæ Congregationis Mantuanæ, qui in regione Transiberim templo S. Chrysoconi inserviunt, & Carmelitæ alii, qui cœnobio S. Mariæ Transpontinæ, S. Martini in Montibus, Sanctique Juliani in Exquilis incolunt, tum Eremitæ Montis Senarij Ordinis Servorum B. Mariæ, ac tandem Patres Ordinis Prædicatorum: quæ omnes Mendicantium Regulares familiæ sub propriis Crucibus, veluti triumphalibus vexillis incedentes, invicem discriminabantur.

Statim propriis etiam distincti, & divisi Crucibus omnes Monachorum Ordines veniebant; incedebant primi Monachi S. Hieronymi Longobardiæ apud S. Alexium in Aventino monte; tum Canonici Regulares Sanctissimi Salvatoris Ordinis S. Augustini apud S. Petrum ad Vincula in Exquilis; Monachi Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti apud S. Mariam novam in foro boario; Monachi Congregationis Cælestinorum apud S. Eusebium ad Cimbrum; post hos veniebant omnes Monachi Ordinis Cisterciensis, tum Congregationis Reformatæ S. Bernardi ad Thermas, & apud S. Pudencianam ad radices montis Viminalis, quam Congregationis Hetruriæ ex Monasterio SS. Vincentii, & Anastasii ad aquas Salvias, & Con-

& Congregationis Longobardiæ ad S. Crucem in Jerusalem: hos omnes comitabantur Monachi Congregationis Vallis Umbrosæ Ordinis S. Benedicti apud S. Praxedem, tum Camaldulenses Ordinis pariter S. Benedicti apud S. Gregorium ad Clivum Scauri: deinde Monachi Cassinenses, quibus cura Basilicæ S. Pauli extra Urbis moenia in via Ostiensi est demandata, ac tandem Canonici Regulares Lateranenses Ordinis S. Augustini apud S. Mariam de Pace.

Clerus deinde secularis Crucem inter Acolythos duos cerofratos portantes, hac methodo sequebatur: videlicet alumni seminarii Romani, Rectores Parochiarum Urbis, & Vicarii perpetui albis stolis, ut a reliquo Clero discernerentur, exornati, inde Canonici Collegiatarum Urbis, scilicet S. Hieronymi Illiricorum, S. Anastasiæ, SS. Celsi, & Juliani, S. Angeli in foro piscium, S. Eustachii, S. Mariæ in Via lata, S. Nicolai in carcere Tulliano, S. Marci, & S. Mariæ ad Martyres, quorum agmen Cleri Camerarius superpelliceo indutus, & horario exornatus clauderat.

Post Cleri Camerarium statim papillonibus, tintinnabulis, Crucibusque præeuntibus, Capitula Collegiatarum insignium, & trium Basilicarum Patriarchalium consequebantur: primum nempe S. Mariæ in Cosmædin, tum Capitula S. Mariæ Transiberim, & S. Laurentii in Damaso una simul incedentia, secundum inter se initam conventionem: denique consequebantur conspicua Capitula S. Mariæ Majoris, S. Petri in Vaticano, & S. Joannis Lateranensis. Ministri civiles, & Ecclesiastici Tribunalis Eminentissimi Vicarii, qui una cum R. P. D. Dominico Jordano Patriarcha Antiocheno Urbis Vicegerente, & R. P. D. Francisco Maria Cioja ejusdem Eminentissimi Vicarii in civilibus Locumtenente, extra portam ferream confederant, ut si quæ forte jurgia, & contentiones orirentur, auctoritate sua componerent, & ipsi Lateranense Capitulum sunt prosecuti. Bini deinde Sacrorum Rituum Congregationis Suffragatores, quos usitatori vocabulo Consultores

nominant, secundum eorum in suffragiis ferendis antiquitatem, procedebant, sic tamen dispositi, ut qui inter Romanæ Curie Præsides erant adnumerati, vel Episcopali caractere insigniti, ultimum, dignioremque locum obtinerent.

Nobilissima sex BEATORUM vexilla hactenus auro illitis innixa, laciniatis coronis aureo opere phrygio excultis condecorata, statim post Sacrorum Rituum Congregationis Consultores deferebantur: vexilla hæc in antica parte BEATORUM imagines Cælum versus tendentes graphice, venusteque excellentium pictorum manu habebant expressas, in postica vero aliquod eorumdem BEATORUM illustre facinus pictum exhibebant.

Primum vexillum, quod Confratres Sanctissimi Sudarii Pedamontanæ nationis deferebant, erat B. JOANNÆ FRANCISÆ FREMIOT DE CHANTAL: ante ipsum vexillum equites sex Pedamontani talari veste, ac superpelliceo induti, ardentia sustinebant intorticia, ac alii quatuor pariter equites eodem circumamicti ornatu oblongos sericos, aureosque funes, qui ex superiori transverso vexilli ligno descendentes, valido erant adjumento illis, qui vexillum ipsum sustinebant, moderabantur.

Confratres Societatis Stigmatum S. Francisci unacum Confratribus fabrorum coementariorum vexillum B. SERAPHINI AB ASCULO, seu de MONTE GRANARIO, qui & ipse coementariam exercuerat artem, asportabant. Decem ex prioribus Capuccinorum Patribus superpelliceo contexti & funes, & intortitia regebant.

Tertio loco B. HIERONYMI FAMILIANI vexillum a Confratribus Societatis S. Angeli Custodis ferebatur: intortitia, & funes Somaschenses Patres gestabant.

Tum Confratres Societatis S. Antonii Patavini vexillum B. JOSEPHI A CUPERTINO regebant: funes moderabantur, intortitiaque præ manibus habebant præcipui Conventualium familiæ Patres.

Post veniebat B. JOSEPHI CALASANTII vexillum, quod Confratres Sanctissimæ Trinitatis

nitatis, Stigmatum S. Francisci, & illi, qui pro animabus in Purgatorio degentibus preces continuo fundentes, Suffragii nuncupantur, quia eisdem sodalitiis BEATUS nomen dederat, per vices sustinebant; funes, & intortitia Patres Scholarum piarum ferebant.

Ultimo tandem, ac digniori loco a Confratribus Ecclesiæ S. Nicolai, quæ a nobili Incoronatorum familia nomen habet, vexillum B. JOANNIS CANTII portabatur. Nobiles Poloni talari veste, & superpelliceo ornati ardentia intortitia gestabant, sericosque regebant funes.

Jam omnes, qui supplicantium in more inceserant, præter Collegiatarum insignium, & Basilicarum Sanctæ Mariæ Majoris, & Sancti Joannis in Laterano Capitula, quæ Basilicam fuerant ingressa, a porta ferrea usque ad amplissimam porticum hinc inde per universum gyrum, quem PONTIFEX ambire debebat, in aleam dispositi, ejus præstolabantur adventum, cum BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER per secretiores gradus in aulam, quæ Apostolico adjacet sacrario, descendit, ad quam Antonius Casali almæ Urbis Governator cappam indutus, Laurentius Comestabilis Columna, & Urbis Conservatores cum Priore capitum regionum, ut ipsum advenientem exciperent, se contulerant. PONTIFEX postquam magna falda in intimo ejusdem sacrarii cubiculo fuit præcinctus, ad lectum paramentorum venit, & ab Eminentissimis Dominis Alexandro Albani, & Nereo Corfini, ex Diaconorum Cardinalium antiquioribus, qui diaconalibus vestibus induti eo se contulerant, statim sacris indumentis, quæ Acolythi, Votantes scilicet Signaturæ, porrigebant, excultus fuit, & ornatus, amictu videlicet, alba, cingulo, & stola aureo opere phrygio splendescente, quæ sicuti ceteras sacras vestes, aliaque omnia, quæ rei divinæ, & sacro Canonizationis ritui inservire debebant, ære suo Postulatores comparaverant. Cardinalis Feroni, qui ex præsentibus Presbyteris senior erat, acerram PONTIFICI obtulit, qui statim ac thus injecit in thuribulum, ma-

gno, & amplissimo pluviali fuit circumamictus, cui ad pectus pretiosis gemmis, & margaritis excultum aderat formale, quod rationale etiam, & pectorale dicitur; tum in signum imperii sacra thiara redimitus, præcedente Cruce, quam inter candelabra septem Carolus Origo Sacræ Rotæ Auditor gestabat, ad sacellum Sixti PP. IV. contulit, in quo cum Eminentissimis Patribus Episcopi omnes, qui Romæ aderant, ceterique Romanæ Curiæ Præsules fuerant coadunati.

Ut PONTIFEX est ingressus, in circumstantes omnes signum Crucis produxit, & ad faldistorium, quod ante gradus altaris erat constitutum, deposito regno, in genua procubuit, brevesque profundens preces, in pedes statim stetit, & ex libro, quem duobus Episcopis Assistentibus coadjuvantibus Serenissimus Cardinalis Dux Eboracensis regebat, Hymnum *Ave maris stella* intonuit, ac in genua statim denuo provolutus permanit usque dum scholæ Pontificiæ cantores tres subsequentes versiculos suavi cantu fuere modulati. Tunc iterum surgens, mitra redimitus, se in gestatoria sella majestate summa, quæ ECCLESIAE MAXIMUM PRINCIPEM, & PASTOREM decet, composuit. Ubi primum PONTIFEX confederat, Eminentissimus Carolus Rezzonicus ejusdem SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI fratris filius, qui ut superius observavimus, in Procuratorem Canonizationis electus fuerat, & constitutus, duos magnos cereos, tertiumque parvulum mire, ac venuste arabice pictos, & auro condecoratos Postulatores nomine eidem SANCTISSIMO PATRI obtulit, qui minorem cereum, cui velum sericum ad excipiendas liquentis ceræ guttas, ne manum offenderent, eleganter fuerat circumligatum, ut per Supplicationem gestaret, assumens, unum ex majoribus ante ipsum deferendum dedit Excellentissimo Laurentio Comestabili Columna, qui solus ex solii Principibus ibidem adstabat.

Sed operæ pretium est, ut interruptam Supplicationis descriptionem iterum resumamus. Primi, post BEATORUM vexilla-

Z z

bini

bini lanea toga rubri coloris cum laneo caputio supra scapulas inverso, & uncinulo ante pectus colligato induti, Scutiferi Papæ incedebant: tum Religiosorum Ordinum qui in Pontificias cappellas admittuntur, Procuratores generales: sequebantur inde Cubicularii extra cameram, qui similem Scutiferorum longam togam habebant, sed caputium tenuissimo serico rubro coopertum circa collum, & per humeros rite dispositum gestabant: veniebant inde eadem circumamicti toga Cappellani communes, & intimi, quorum sex pretiosissimas thiaras & mitras Pontificias perlis, margaritis, aliisque pretiosis lapillis onustas defererebant: post hos Procurator Fiscalis, & Commissarius Cameræ incedebant: his proximi erant Advocati Consistoriales violaceas vestes cum caputio præferentes: sequebantur deinde Cubicularii honoris, & intimi solita rubea veste circumamicti: tum cantorum schola Hymnum *Ave maris stella* continuo canens incedebat.

Statim a cantorum schola veniebant rochetto, & superpelliceo exornati tres Patriarchalium Basilicarum Canonici in utraque Signatura Referendarii, qui Subdiaconi, Diaconi, & Presbyteri assistentis officia in Pontificiis cappellis sustinent: succedebant Abbreviatores de Parco majore, Signaturæ Justitiæ Votantes Acolythi Apostolici: Clerici Cameræ, & Sacræ Rotæ Auditores, quorum junior ad sinistram habebat Reverendissimum Patrem Thomam Augustinum Ricchini Sacri Palatii Apostolici Magistrum: inde cum mitra, & regno levioris ponderis, quibus frequenter in sacris actionibus utitur SUMMUS PONTIFEX, sequebantur duo intimi sacelli SANCTITATIS SUÆ Cappellani: tum Acolythus Apostolicus motans thuribulum veniebat, post quem duobus Magistris ostiariis stipatus, inter septem Acolythos totidem candelabra gestantes, sacris subdiaconalibus vestibus indutus sequebatur cum Cruce R. P. D. Carolus Origo Sacræ Rotæ Auditor: primus a Cruce inter alumnos collegii Græci, qui Epistolam, & Evangelium Græco idiomate in-

Pontificia Missa debebant cantare, pretiosis subdiaconalibus vestibus exornatus incedebat R. P. D. Joannes Cornarus, & ipse Rotæ Auditor, qui Subdiaconi officium in Pontificali Missa erat expleturus: tum videbantur Pœnitentarii Vaticanæ Basilicæ albis casulis cooperti, ante quos pueruli duo, in eorum officii, & potestatis signum, oblongas ferulas inter florum ferta gestabant: subibant postea Abates usum mitræ habentes, quibus in Pontificiis cappellis locus est constitutus, & Episcopi omnes, qui Romæ aderant, tum illi, qui Pontificio solio assistere debent, tum etiam illi, quibus hujusmodi honor minime est attributus, omnes pluviali albo, ac mitra ex textili lino conflata, vel proprio nationis suæ, & ritus sacro indumento circumamicti: progrediebantur inde Eminentissimi Patres sacris induti vestibus, mitrisque albis ex textili damasceno serico redimiti: populi Romani Conservatores, & Prior capitum regionum aureis togis cooperti post sacrum Senatum veniebant: sequebantur inde R. P. D. Antonius Casali almæ Urbis Governator, & Laurentius Comestabilis Columna magnum ardentem cereum, quem a PONTIFICE acceperat, deferens: demum veniebant duo antiquiores Diaconi Cardinales Alexander Albani, & Nereus Corsini, qui in medium habebant Andream Nigronum Diaconum Cardinalem pretiosis indumentis contextum, qui Evangelium in Missa decantare debebat.

Post hanc sollemnem pompam BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER sublimi in sella compositus, cereum ardentem sinistra manu sustinens, sub ex textili auro umbella, quam octo hastis argento perfusis innixam totidem Referendarii Signaturæ sustinebant, humeris octo circumpedum rubro sago indutorum gravitate summa, & majestate, quæ venerationem simul & compunctionem in intuentibus progigneret, vehebatur: ad latera sellæ Pontificiæ erant octo e Pontificia schola cantores, qui Hymnum *Ave maris stella* modulabantur; & inter Procoetones, & Dynastas aderant duo intimi Cubicularii, qui ad majorem majestatem, & di-

& dignitatem flabella pavonica sustinebant: statim post PONTIFICEM inter ejus intimos Cubicularios veniebat Bartholomæus Olivazzi Sacræ Rotæ Auditor cum lineâ vitta e collo pendente, ut mitram, quando illam PONTIFEX deponeret, exciperet; tandem incedebant R. P. D. Franciscus de Ilcio Auditor generalis Camera, Joannes Angelus Braschi Thesaurarius generalis, Joannes Baptista Rezzonicus SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI fratris filius Pontificiæ domui Præfectus, ac Protonotarii omnes, post quos Mendicantium Ordinum Generales sequebantur: agmen tamen omne claudebant Excellentissimi Æmilius Altieri, & Cajetanus Cesarini Duces equitum levis armaturæ cum suis militibus, & Marchio Gaspar Orsini de Cavaleriis cum militibus cataphractis.

Sic inter confluentis, jubilantis, & præ gaudio gestientis infinitam populi multitudinem vectus, ad amplissimam Vaticanæ Basilicæ porticum PONTIFEX pervenit, ubi a Capitulo Vaticano cum hymnis, & canticis jubilationis fuit exceptus, Antiphonam enim *Tu es Petrus* festivis concentibus, & vocibus ejusdem Basilicæ musici præcinebant. Inter lætas has, festivasque voces PONTIFEX augustissimam ingressus Basilicam sacrum, regiumque apparatus considerans, statim ei visum est videre cælestem urbem Jerusalem descendentem de Cælo a Deo paratam, sicut sponsam ornatam viro suo, quam ob rem spirituali, ac inexplicabili gaudio affectus, piissimo populo, qui immensam illam, & maximam Basilicam fere repleverat, benedictionem dextera manu est imperitus, usque dum ad sacellum Sanctissimæ Trinitatis perveniens, ubi augustissimum Eucharistiæ Sacramentum palam erat expositum, ut illud veneraretur, e sella descendit, & mitra deposita, diu in oratione permansit.

Precibus absolutis, mitra iterum redimitus, sellam conscendit, & in aream theatri Canonizationis est perductus, ubi Beatissimum Apostolorum Principem veneraturus, ad faldistorium in genua procubuit, ac tandem in pedes erectus, producto in adstan-

tes omnes signo Crucis, sublime gloriæ suæ solium petiit, in quo se componens, statim ad dexteræ manus osculum, quam sub auri-phrygió pluvialis detinebat, Eminentissimos omnes Patres admisit; tum Episcopos omnes & Assistentes, & non Assistentes excepit, qui ejus genu deosculabantur; ac tandem Abatibus, & Pœnitentiariis Basilicæ pedem osculandum præbuit.

Hoc venerationis, & obedientiæ officio rite præstito, cum omnes locis sibi constitutis confedisent, Dominus Joannes Baptista Lizzani cæremoniarum Magister de numero participantium ante Pontificii solii gradus Eminentissimum Carolum Rezzonicum SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI fratris filium in Procuratorem Canonizationis constitutum, cui ad lævam aderat Advocatus Philippus Durani, ut ipsius nomine efficacem orationem ad PONTIFICEM haberet pro expetita Canonizatione obtinenda, perduxit. Ut ad solium Eminentissimus Dominus pervenit, caput inclinans, PONTIFICEM est veneratus, & Advocatus genibus nixus per hæc verba instanter PATREM BEATISSIMUM rogavit,

BEATISSIME PATER:

„ **R**everendissimus Dominus Cardinalis
 „ Carolus Rezzonicus hic præsens
 „ instanter petit per SANCTITATEM VE-
 „ STRAM catalogo Sanctorum Domini Nostri
 „ Jesu Christi adscribi, & tamquam Sanctos
 „ ab omnibus Christifidelibus pronuciari
 „ venerandos B. JOANNEM CANTUUM Presby-
 „ terum secularem, B. JOSEPHUM CALASAN-
 „ CTIUM Clericorum Regularium Scholarum
 „ piarum Fundatorem, B. JOSEPHUM A CU-
 „ PERTINO Ordinis Minorum Conventua-
 „ lium, B. HIERONYMUM ÆMILIANUM Cle-
 „ ricorum Regularium Congregationis So-
 „ maschæ Fundatorem, B. SERAPHINUM
 „ AB ASCULO Ordinis Minorum Capuccino-
 „ rum, & B. JOANNAM FRANCISCAM FRE-
 „ MIOT DE CHANTAL Ordinis monialium
 „ Visitationis S. Mariæ Fundatricem.

Tum Illustrissimus, & Reverendissimus
 Z z 2 Domi-

Dominus Michael Angelus Giacomelli Archiepiscopus Chalcedonensis, Epistolarum ad Principes a Secretis, qui pluviali circumamictus in planitie solii stabat, nomine SANCTITATIS SUÆ sic Advocato supplicanti responsum dedit.

„ **L**ætissimum & spirituali gaudio super-
 „ abundantem animum gerit SANCTIS-
 „ SIMUS DOMINUS NOSTER, quod expectatissi-
 „ mus hic tandem illuxit dies, cum BEATIS
 „ JOANNI CANTIO, JOSEPHO CALASAN-
 „ CTIO, JOSEPHO A CUPERTINO, HIERONY-
 „ MO ÆMILIANO, SERAPHINO AB ASCULO, &
 „ JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHAN-
 „ TAL Sanctorum honores, & cultum con-
 „ stituit sollemni ritu decernere. Jam præ-
 „ sto sunt omnia, quæ ad triumphalem
 „ hujusmodi sollemnitatem parari oportebat.
 „ Universa collucet facibus nobilissima
 „ toto terrarum orbe Basilica; quo
 „ splendore ad illius lucem quodammodo
 „ rapimur contemplandam, qui dat ¹ solem
 „ in lumine diei; renident parietes sacro-
 „ rum ornamentorum pulchritudine & co-
 „ pia, & spiritum pietatis, bonumque
 „ circum undique spirant odorem; uno
 „ verbo magnificentissimus hic apparatus
 „ injicere videtur cogitationem sanctæ ci-
 „ vitatis illius Jerusalem novæ, quam vi-
 „ dit Beatissimus ² Joannes descendentem
 „ de Cælo a Deo, paratam sicut sponsam
 „ ornatam viro suo. Adest Sacer S.R.E.
 „ Senatus: adest piissimorum Episcoporum,
 „ & Antistitum coetus; adest fide-
 „ lium frequentissimus populus; qui omnes
 „ his BEATIS flagitare nunc videntur ab
 „ Apostolica Sede sublimem illum, maxi-
 „ meque excelsum, ac plane divinum ho-
 „ norem, qui cum fluxis omnibus hujus
 „ mundi, & caducis honoribus ne conferri
 „ quidem potest, & ad triumphantis Jeru-
 „ salem præcipue pertinet beatissimam glo-
 „ riam. Sed ab eo, qui est Ecclesiæ Ca-
 „ put visibile, & Cæli claves a Christo Je-
 „ su accepit, servos aliquos Dei, qui in
 „ Domino obdormierint, Sanctos esse de-

„ cerni; ac propterea dignos esse, quo-
 „ rum in honorem toto terrarum orbe
 „ altaria, & templa erigantur; anniver-
 „ sarii dies festi celebrentur; quorum cor-
 „ pora, quæ fuerunt vivum Spiritus Sancti
 „ templum, in excelsis ponantur loco;
 „ Reliquiæ venerationi exhibeantur; eorum
 „ itidem in honorem tremendum peraga-
 „ tur Missæ sacrificium, ipsi denique fide-
 „ li populo proponantur ad venerationem,
 „ invocationem, & patrocinium; hæc omnia
 „ maximum quiddam efficiunt, quod re-
 „ rum humanarum conditionem infinito su-
 „ perat intervallo, & maximum Dei postulat
 „ adjumentum. Quamobrem SANCTISSIMUS
 „ PATER censet nunc potissimum thronum
 „ gratiæ in humilitate cordis per flagran-
 „ tissimas preces adeundum, ut Sanctissimæ
 „ Dei Genitricis, semperque Virginis Ma-
 „ riæ, & Beatorum Apostolorum Petri, &
 „ Pauli, omniumque Sanctorum meritis,
 „ & intercessione, actio hæc inter gravis-
 „ simas, quæ in Ecclesia Dei peraguntur,
 „ tot, tantisque de causis numeranda pie,
 „ sancteque, benedicente Domino, per-
 „ ficiatur.

Quo percepto responso, Cardinalis Rezzonicus ad locum, unde discesserat, est reversus. PONTIFEX surgens e sella, ad faldistorium, quod in planitie solii Clerici cappellæ tunc constituerant, adhuc mitra redimitus, in genua est provolutus, & duo Pontificiæ scholæ cantores, qui ita a cornu Epistolæ genuflexerant, ut cornu Evangelii spectarent, Litanias Sanctorum, ceteris alternatim respondentibus, cecinere usque dum ab Agno Dei, qui tollit peccata mundi veniam, misericordiamque precarentur.

Statim post Litanias omnes surrexere, & præ manibus, ut antea, ardentes cereos sustinentes, suis se composuere sedibus, etenim tantum illi, qui ad gradus Pontificii solii erant, in pedes stabant. Tunc iterum Eminentissimus Rezzonicus una cum Consistorialis aula Advocato ad intimos solii gradus

¹ Jerem. 31. 35.

² Apocal. 21. 2.

us accessit, ut efficaciores preces PONTIFICI exhiberet: Advocatus autem SANCTISSIMO ECCLESIAE PATRI, qui in sublimi Petri cathedra erat constitutus, instantius sic orationem direxit.

BEATISSIME PATER.

» **R** Everendissimus Dominus Cardinalis
 » Carolus Rezzonicus hic praesens in-
 » stanter, & instantius petit per SANCTITA-
 » TEM VESTRAM catalogo Sanctorum D. N.
 » Jesu Christi adscribi, & tamquam Sanctos
 » ab omnibus Christifidelibus pronuciari ve-
 » nerandos B. JOANNEM CANTIUM Presby-
 » terum secularem, B. JOSEPHUM CALASAN-
 » CTIUM Clericorum Regularium Schola-
 » rum piarum Fundatorem, B. JOSEPHUM A
 » CUPERTINO Ordinis Minorum Conven-
 » tualium, B. HIERONYMUM AEMILIANUM
 » Clericorum Regularium Congregationis
 » Somaschae Fundatorem, B. SERAPHINUM
 » AB ASCULO Ordinis Minorum Capuccino-
 » rum, & B. JOANNAM FRANCISCAM FRE-
 » MIOT DE CHANTAL Ordinis monialium
 » Visitationis S. Mariae Fundatricem.

Ad has preces hunc in modum Chalcedonensis Archiepiscopus nomine PONTIFICIS respondit.

» **T** Antam sui speciem offert SANCTISSIMI
 » PATRIS animo hujus actionis, quae mox
 » auctore Deo peragetur, magnitudo, &
 » gravitas, ut SANCTITAS SUA censeat ite-
 » ratis precibus summa cordis humilitate
 » Spiritum esse invocandum, ex quo uno,
 » luminis aequae, ac sanctitatis fonte, licet ve-
 » ra & sancta haurire consilia.

Cum haec Chalcedonensis Archiepiscopus pronunciasset, Cardinalis, & Advocatus e folio recessere. PONTIFEX mitra deposita, genua ad faldistorium flexit: Cardinalis Nereus Corsini, qui a sinistris PONTIFICIS stabat, elata voce omnes, qui in gyrum positi erant, ut preces ad Deum fundentes divinum lumen in tanto negotio, & praesens

auxilium exoptularent, monuit dicens *orate*: sic praemoniti, omnes in genua devoluti precibus perseveravere intenti usque dum Alexander Cardinalis Albani, qui ad dexteram PONTIFICIS erat constitutus, omnium primus in pedes erectus, clamavit *levate*. PONTIFEX statim ex oratione surgens, cum librum ante ipsum, coadjuvantibus Episcopus Assistentibus, Serenissimus Cardinalis Dux Eboracensis sustineret, candelamque alter Episcopus Assistentis porrigeret, Hymnum *Veni Sancte Spiritus* praecinuit, & in genua iterum se prostravit, donec tres subsequentes versiculos cantores absolvent. Tunc enim mitra denuo redimitus, suam sedem petiit, ubi deposita mitra in pedes stetit, quoad Hymnus esset per cantores expletus: quo ad finem perducto, & ante solii gradus duobus Acolythis Signaturae Votantibus cum cerostatis consistentibus, quum duo cantores *Emitte Spiritum tuum, & creabuntur* cecinissent, universaque schola, *& renovabis faciem terrae* respondente; illico clara, & sonora voce PONTIFEX ex libro orationem hanc praecinuit, dicens:

O R E M U S.

D *Eus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere. Per Christum Dominum Nostrum.*

Respondentibus cantoribus *Amen*, PONTIFEX in sua sede denuo se composuit, ac tertium Eminentissimus Rezzonicus, ut per Advocatum instantissime BEATORUM Canonizationem efflagitaret, ad eum venit: verba, quibus Advocatus est usus, sequentia fuere.

BEATISSIME PATER.

» **R** Everendissimus Dominus Cardinalis
 » Carolus Rezzonico hic praesens in-
 » stanter, instantius, & instantissime petit
 » per SANCTITATEM VESTRAM catalogo San-
 » cto-

„ctorum Domini Nostri Jesu Christi ad-
 „scribi, & tamquam Sanctos ab omnibus
 „Christifidelibus pronuntiari venerandos
 „B. JOANNEM CANTIUM Presbyterum se-
 „cularum, B. JOSEPHUM CALASANCTIUM
 „Clericorum Regularium Scholarum pia-
 „rum Fundatorem, B. JOSEPHUM A CU-
 „PERTINO Ordinis Minorum Conventuali-
 „um, B. HIERONYMUM ÆMILIANUM Cle-
 „ricorum Regularium Congregationis So-
 „maschæ Fundatorem, B. SERAPHINUM AB
 „ASCULO Ordinis Minorum Capuccino-
 „rum, & B. JOANNAM FRANCISCAM FRE-
 „MIOT DE CHANTAL Ordinis monialium
 „Visitationis S. Mariæ Fundatricem.

Supplicanti sic PONTIFICIS nomine Archiepiscopus Chalcedonensis verba fecit.

„ Q UOD placere luminum Patri existimat
 „SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER, sol-
 „lemni denique Apostolico decreto mox e-
 „dendo BEATOS JOANNEM CANTIUM, JOSE-
 „PHUM CALASANCTIUM, JOSEPHUM A CUPER-
 „TINO, HIERONYMUM ÆMILIANUM, & SE-
 „RAPHINUM AB ASCULO in Sanctorum Con-
 „fessorum non Pontificum referet, & BEA-
 „TAM JOANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE
 „CHANTAL in Sanctarum nec virginum,
 „nec martyrum album adscribet ad omni-
 „potentis Dei gloriam, Catholicæ Fidei
 „decus & incrementum, & eorumdem
 „Beatorum honorem, quorum memoria
 „deinceps in universa Ecclesia habebitur
 „semper in laudibus.

His dictis, Archiepiscopus Chalcedonen-
 sis inter Assistentes Episcopos recessit: om-
 nes, qui in sacro augustoque circumfede-
 bant confessu, in pedes steterunt: tunc SUM-
 MUS ECCLESIAE PASTOR, & PATER, divina-
 rum rerum supremus Antistes, & moderator
 in eminenti Petri cathedra, veluti in alta
 specula constitutus, divina sibi a Domino
 tradita, acceptaque potestate per sequen-
 tem definitivam sententiam BEATOS JOAN-
 NEM CANTIUM, JOSEPHUM CALASANCTIUM,
 JOSEPHUM A CUPERTINO, HIERONYMUM

ÆMILIANUM, SERAPHINUM AB ASCULO, seu
 a MONTE GRANARIO, & B. JOANNAM FRAN-
 CISCAM FREMIOT DE CHANTAL Sanctorum
 catalogo adscripsit, quam sententiam ex li-
 bro sibi per Episcopos Assistentes oblato so-
 nora voce perlegit.

AD honorem Sanctæ, & Indivi-
 duæ Trinitatis, ad exaltatio-
 nem Fidei Catholicæ, & Christianæ
 Religionis augmentum auctorita-
 te Domini Nostri Jesu Christi, Bea-
 torum Apostolorum Petri, & Pau-
 li, ac nostra; matura deliberatione
 præhabita, & divina ope sæpius im-
 plorata, ac de Venerabilium Fra-
 trum nostrorum S. R. E. Cardina-
 lium, Patriarcharum, Archiepisco-
 porum, & Episcoporum in Urbe
 existentium consilio; BEATOS JOAN-
 NEM CANTIUM, JOSEPHUM CALASAN-
 CTIUM, JOSEPHUM A CUPERTINO, HIE-
 RONYMUM ÆMILIANUM, SERAPHINUM
 AB ASCULO Confessores, & JOAN-
 NAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHAN-
 TAL Sanctos, & Sanctam esse decer-
 nimus, & definimus, ac Sanctorum
 catalogo adscribimus: statuentes ab
 Ecclesia universali eorum memo-
 riam quolibet anno die eorum nata-
 li, nempe JOANNIS die vigesimaquar-
 ta Decembris, JOSEPHI CALASANCTII
 vigesima septima Augusti, JOSEPHI
 A CUPERTINO decima octava Septem-
 bris, HIERONYMI octava Februarii,
 SERAPHINI duodecima Octobris in-
 ter Sanctos Confessores non Ponti-
 fices, & JOANNÆ FRANCISCÆ vige-
 sima prima Augusti inter sanctas
 nec

nec virgines , nec martyres pia devotione recolere debere : in nomine Patris , & Filii , & Spiritus Sancti . Amen .

Vix Sententiam PONTIFEX protulerat, quum Advocatus ipsam libenti, ac hilari animo ab Eminentissimo Rezzonico excipi, acceptarique eidem declaravit, humillimas insuper addens preces, ne gravaretur dare in mandatis, ut de tanta sollempnitate Apostolicæ litteræ exararentur.

BEATISSIME PATER.

„ **I**dem Reverendissimus Dominus Cardinalis Carolus Rezzonico hic præfens acceptat pronunciationem a SANCTITATE VESTRA factam, eidemque gratias immortales agit, ac enixe supplicat, ut SANCTITAS VESTRA super Canonizatione eadem litteras Apostolicas dignetur decernere.

Efflagitanti benignas aures PONTIFEX præbens, per verbum *decernimus* responsum dedit.

Eminentissimus Rezzonicus tunc solium ascendens manum, & genu PONTIFICIS reverenter exosculans, ad Cardinalium subsellia, ut proprio consideret loco, est reversus. Advocatus vero, postquam de genu humiliter PATREM BEATISSIMUM est veneratus, Protonotarios Apostolicos, qui in confessu aderant, ut publicum de sollempnitate Canonizationis conficerent Instrumentum, rogavit per hæc verba.

„ **R**ogantur omnes Protonotarii, & Notarii hic præfentes, ut super hujusmodi sollempni Canonizationis actu unum, vel plura, publicum, seu publica, Instrumentum, vel Instrumenta conficiant ad perpetuam rei memoriam.

R. P. D. Joannes Andreas Archetti Protonotariorum Apostolicorum senior nomine

collegarum omnium *conficiemus* respondit, in cujus rei testimonium familiares PAPÆ, qui circa solium aderant, appellans, dixit *vobis testibus*, ac domum reversus, rem omnem suis tabulis consignavit.

PONTIFEX e sedē surrexit, & mitra deposita, ut immortalī, & invisibili Deo grates debitas devoto corde redderet, Hymnum *Te Deum laudamus* præcinuit, quem cantorum schola ad finem usque est modulata.

Ut hujusmodi laudationis Hymnum PONTIFEX intonuit, & cæremoniarum Magister signum dedit, statim Excellentissimi Ducis Poli Magistri Sacri Hospitii tubæ festivæ cecinere; hinc undique tubæ Romani populi clangere, tympana strepere, tormenta bellica reboare sunt audita; ac omnes Ecclesiarum Urbis campanæ per horam integram festivo sonitu quati, pulsarique cœperunt: quamobrem Romanus populus lætitia gestiens, cælestique perfusus gaudio, dum novorum SANCTORUM patrociniū implorabat, SUMMO ECCLESIAE PASTORI, suoque Principi, ac Patri dilectissimo & multos annos, & felicitatem maximam precabatur.

Hymnum cantores compleverant, cum Alexander Diaconus Cardinalis Albani ad dexteram PONTIFICIS constitutus, canens dixit. *Ÿ. Orate pro nobis SANCTI JOANNES, JOSEPH CALASANCTI, JOSEPH A CUPERTINO, HIERONYME, SERAPHINE, & JOANNA FRANCISCA: cantores autem respondere R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.*

Acolythi interim cum cerosatis ad imos gradus Pontificii solii venerant: Serenissimus Cardinalis Dux Eboracensis librum ministrantibus Episcopis Assistentibus regebat, unde PONTIFEX novorum SANCTORUM præsidium, & juvamen omnium primus sollempni ritu imploraturus, orationem hanc feriali cantu recitavit.

O R E M U S .

Magnificantes Domine clementiam tuam suppliciter exoramus, ut qui nos hodie Sanctorum tuorum JOANNIS, JOSEPHI CALASANCTI, JOSEPHI A CUPERTINO, HIERONYMI,

NYMI, SERAPHINI, & JOANNÆ FRANCISCÆ glorificatione latificas, illorum etiam præstidio salves semper, & munias. Per Christum Dominum Nostrum.

Respondentibus Cantoribus *Amen*, Andreas Negroni Cardinalis Diaconus, qui Evangelium in Missa sollemniter erat cantaturus, e supremo altaris principis gradu, in quo tempore totius sacri ritus Canonizationis confederat, cœremoniarum præeunte Magistro, discessit, & ad planitiem solii Pontificii se contulit, sistensque ad sinistram PONTIFICIS, qui in pedes stabat, ad eum conversus, paullumque inclinatus, novis SANCTORUM nominibus interpositis, ad populi expiationem obtinendam confessionem emisit.

Confiteor Deo omnipotenti, *Beatae Mariæ semper Virgini, B. Michaeli Archangelo, B. Joanni Baptista, Sanctis Apostolis Petro, & Paulo, BEATIS JOANNI, JOSEPHO CALASANCTIO, JOSEPHO A CUPERTINO, HIERONYMO, SERAPHINO, & JOANNÆ FRANCISCÆ, omnibus Sanctis, & TIBI PATER, quia peccavi nimis cogitatione, verbo, & opere, mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa: ideo precor Beatam Mariam semper Virginem, B. Michaellem Archangelum, B. Joannem Baptistam, Sanctos Apostolos Petrum, & Paulum, BEATOS JOANNEM, JOSEPHUM CALASANCTIUM, JOSEPHUM A CUPERTINO, HIERONYMUM, SERAPHINUM, & JOANNAM FRANCISCAM, omnes Sanctos, & TE PATER, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.*

Dum Cardinalis confessionem canebat, R.P. D. Joannes Cornarus Rotæ Auditor, qui Subdiaconi officium gerens, Epistolam erat cantaturus, & inter Subdiaconum, & Diaconum Græcos ad imos gradus altaris principis constitutus, actioni omni interfuerat, Papalem Crucem sustinens ante solii Pontificii gradus stetit, tunc SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER adhuc in pedes erectus, populum in cantu absolvit, eique benedixit, dicens.

Precibus, & meritis *Beatae Mariæ semper Virginis, Beati Michaelis Arcangeli*

Beati Joannis Baptista, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, BEATORUM JOANNIS, JOSEPHI CALASANCTII, JOSEPHI A CUPERTINO, HIERONYMI, SERAPHINI, & JOANNÆ FRANCISCÆ, & omnium Sanctorum misereatur vestri Omnipotens Deus, & dimissis peccatis vestris, perducatur vos ad vitam æternam. R. Amen.

Indulgentiam, absolutionem, & remissionem peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens, & misericors Dominus. R. Amen.

Et benedictio Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti descendat super vos, & maneat semper. R. Amen.

Sic finem sollemnis Canonizationis actio habuit, minime enim est necesse ad hoc ut in Sanctorum catalogum BEATI referantur, rem divinam per SUMMUM PONTIFICEM expleri, quum in antiquis, recentioribusque monumentis plura Romanorum Pontificum occurrant exempla, qui BEATOS in Sanctorum albo adscripsere, Sacrum autem nequaquam celebrarunt. Verum BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER nullis unquam fractus laboribus, sed summo studio sacris, religiosisque rebus semper occupatus, & intentus, Missarum sollemnia supra corpus B. Petri voluit celebrare.

Descendens igitur ex augustissimo throno, ut sacras vestes ad Sacrificium offerendum acciperet, ad parvum solium se contulit, in quo quum paullum sedisset, illico in pedes erectus, submissa voce *Pater, & Ave* recitavit, & dextera signum Crucis efformans, horam tertiam inchoavit, dicens: *Deus in adjutorium* &c., prosequentibus Pontificiæ cappellæ cantoribus, quum primum Psalmum intonuere, sedit SUMMUS PONTIFEX, ut preces, quæ Missæ præmitti solent, recitaret: sandalia, & caligas indueret: post Responsorium tertiæ denuo sine mitra stans, quum Acolythi ante infimum solii gradum cerostatas detulissent, orationem de cathedra S. Petri cecinit: manus deinde lavit, & coadjuvante Andrea Diacono Cardinali Nigrono, qui Evangelium in Missa erat cantaturus, sacris pretiosissimis indumentis ad Sacrificium fuit

fuit circumamictus, & a Serenissimo Cardinali Duce Eboracense annulum accepit. Tunc thure in thuribulum immisso, præcedente Cruce inter candelabra septem, ad altare processit, & cum ad oris, & pectoris oscula tres novissimos Presbyteros Cardinales, qui accedenti ad altare occurrerant, excepisset, Confessionem explevit, thus super aram obtulit, & sublime folium repetiit, ut consuetis ritibus, ac cæremoniis, quas servare SUMMUS PONTIFEX solet, Sacrum absolveret.

Cæremônias autem, quas in Sacro peragendo SUMMUS PONTIFEX adhibet, expone- re hic loci nequaquam visum est opportu- num, quia apprime descriptæ, & adnota- tæ inveniuntur in Cæremôniali Romano, nec aliquid peculiare, atque notatu dignum in Missa, quæ post Canonizationis solle- mnia celebratur, occurrit, præter orationes novorum Sanctorum collectæ diei unica con- clusione conjunctas, Homiliam post Evan- gelium a BEATISSIMO PATRE, & DOMINO NOSTRO habitam, & Oblationes, quas ei- dem dum cantorum schola Offertorium ca- nebat, Postulatores præsentarunt.

Orationes vero, Collecta, Secreta, & Post- communio hæc fuere.

O R A T I O.

Deus qui hodierna die Sanctorum tuo- rum JOANNIS, JOSEPHI A MATRE DEI, JOSEPHI A CUPERTINO, HIERONYMI, SERA- PHINI, & JOANNÆ FRANCISCÆ sollempni glorificatione Ecclesiam tuam nova cumu- lasti lætitia, concede propitius, ut eorum virtutes, ac merita nova sint fidelibus tuis protectionis subsidia, atque imitationis exempla. Per &c.

S E C R E T A.

Oblata tibi Domine munera in exal- tatione Sanctorum tuorum JOANNIS, JOSEPHI A MATRE DEI, JOSEPHI A CUPERTI- NO, HIERONYMI, SERAPHINI, & JOANNÆ FRANCISCÆ accepta reddantur, eorumque

concede suffragiis, ut aucto intercessorum numero, augeantur salutis nostræ præsidia.

P O S T C O M M U N I O.

PER divina mysteria, quæ in honorem Sanctorum tuorum JOANNIS, JOSEPHI A MATRE DEI, JOSEPHI A CUPERTINO, HIERO- NYMI, SERAPHINI, & JOANNÆ FRANCISCÆ celebravimus, Domine, humiliter petimus, ut quos hodierna sollempnitate veneramus in- terris, eorum societate fruamur in Cælis. Per &c.

Decantato Evangelio tum latino, tum Græco idiomate, SUMMUS PONTIFEX, quem stantem sine mitra Serenissimus Cardinalis Dux Eboracensis fuerat thure veneratus, in Petri cathedra, mitra denuo redimitus, confedit, atque ad circumstantes Fratres, omnesque Cleri ordines eleganter, ac ve- nuste talem habuit sermonem.

Nullam existimamus esse nobis lætandi causam justiore, Venerabiles Fratres, dilecti Filii, quam cum omnium communis Ma- ter Ecclesia circumdata apparet San- ctorum sobole filiorum, quos ipsa per regenerationis lavacrum felici genuit partu, sollicita, & diligenti cura doctrinæ lacte nutrit, & post exactam in sanctitate, & justitia, veræque pietatis studio eo- rum ætatem, Deo omnium Patri redditos, gloria illos & honore co- ronatos, & super opera manuum Domini constitutos lætabunda no- bis ostentat. Sed quamvis Matri pa- riter ac filiis sit hæc causæ lætandi justissima, tamen majus accedet gaudium exultationis consortio, si

A a a

quæ

1 Lib. 2. sect. 1. cap. 14.

quæ illi in christianæ vitæ semita impressere vestigia, nos a Domino peregrinantes diligenter, & impigre confectemur. Et spiritale quidem iter ejusmodi satis Evangelica lectio, quam modo audivimus, referavit, dummodo quæ nostris auribus ingesta sunt verba, mentis quoque intellectu comprehendamus.

Audistis præclaram Apostolorum Principis confessionem: audistis præconium, quo ipsa veritas illum commendavit, beatumque prædicavit. Cum enim ille Domino de se roganti, quem esse diceret, respondisset: TU ES CHRISTUS FILIUS DEI VIVI: subjecit DOMINUS: BEATUS ES SIMON BAR-JONA, QUIA CARO, ET SANGUIS NON REVELAVIT TIBI, SED PATER MEUS, QUI IN CÆLIS EST. Hæc est illa confessio, quæ petræ firmitatem accepit, ut nullis impulsibus quateretur; quæ tanta divinitus soliditate munita est, ut eam neque hæretica unquam corrumpere pravitas, nec pagana potuerit superare perfidia; quæ erutos mundo inferit Cælo; & portæ inferi adversus eam prævalere non possunt. Hanc vero præclarissimam confessionem, quæ Cæli quoque secreta transcendit, ut quæ liganda, vel solvenda accipit in terris, ligata, vel soluta maneat in Cælis, non caro, aut sanguis revelat, sed Beatissimo Petro cælestis luminum Pater inspirat. De illa igi-

tur, quam Deus inhabitat², inaccessiblei luce demisso divinitus radio tactus, & illustratus est animus Petri, unde accepit quod ipse crederet, & quo credentes in Jesu Christo informaret, neque ea solum³ milia credentium instrueret, quibus a primo Sancti Spiritus illapsu Ecclesiam foecundatam accepimus, sed omnes deinde, qui fuerunt, qui sunt, eruntque discipuli Crucis in omni terra, quò Jesu Christi Evangelium, & Apostolicæ vocis sonus pervaserit. In universa enim Ecclesia quotidie Petrus dicit: TU ES CHRISTUS FILIUS DEI VIVI; & omnis lingua, quæ confitetur Jesum, magisterio hujus vocis imbuitur. Quamobrem non de carne, aut sanguine, sed de spiritu in omni loco Ecclesiæ, quos Deo pariat, concipit filios ad veram, & æternam vitam, quæ est, ut cognoscant⁵ Patrem Deum verum, & quem misit Jesum Christum. Sed Christum Dominum non revelat caro, & sanguis, sed ejus Pater, qui in Cælis est. Itaque Ecclesiæ filii in Christo facti nova⁶ creatura, non secundum carnem, quæ non⁷ prodest quidquam, sed secundum spiritum, qui vivificat, vivunt in operibus⁸ bonis, quæ præparavit Deus, ut in illis ambulent.

Hujusmodi sex filios non ex sanguinibus, sed ex Deo natos hodie proponit Ecclesia & ad exemplum,
& ad

¹ *Matth.* 14. 16.

² *1. Timoth.* 6. 16.

³ *Act.* 11.

⁴ *Matth.* 14. 16.

⁵ *Joann.* 17. 3.

⁶ *II. Corinth.* 5. 17.

⁷ *Joann.* 6. 64.

⁸ *Ephes.* 11. 10.

& ad præsidium. Ab illis spirituali unctiōe perfusis Sancta Mater abunde habet, quod in oram vestimenti ejus descendat, hoc est in ceteros minores filios suos vel boni odoris & fragrantiae ad laudem, vel pinguedinis ad imitationem latissime diffundatur. Eos præterea ungit hodie Dominus¹ oleo lætitiæ præ participibus suis, cum exultantibus Angelorum choris, & triumphantibus Ecclesiæ concentibus respondet vestibus lætitiæ induta terrestris filia Sion.

Exultemus & nos, Venerabiles Fratres, dilecti Filii, sollempnemque diem in conspectu altaris Domini celebremus. Sed nostra erit lætitia supernis triumphantium choris, & laboranti adhuc in terris Ecclesiæ acceptior, atque jucundior, si quod in his Cœlitibus hodie rationabilibus veneramur obsequiis, etiam nostris actionibus æmulemur. Nos igitur habentes² eundem spiritum Fidei, eundem Patrem Deum, eundem mediatorem³ Dei, & hominum Christum Jesum, qui clamat: ESTOTE⁴ PERFECTI SICUT ET PATER VESTER CÆLESTIS PERFECTUS EST: quemadmodum portavimus terreni⁵ patris imaginem, portemus nunc & imaginem Patris Cælestis: illudque animo defixum habeamus, quod, ut ait Apostolus, caro, & sanguis⁶ regnum Dei possidere non possunt, neque

corruptio incorruptelam possidebit; sed si spiritu facta carnis mortificaverimus⁷, vivemus æternam illam vitam, quam hi sex, quorum celebramus hodie triumphum, sunt assequuti, carnem⁸ suam crucifigendo cum vitiis, & concupiscentiis.

Nec ad exemplum tantum hos sanctos viros nobis proponit Ecclesia, sed etiam, ut modo dicebamus, ad præsidium; ut qui fuerunt in hac mortali vita communis tribulationis focii, sint etiam nostri corrogatores auxilii. Nam in magnis, quibus humana conditio coarctatur angustiis, ad obtinendam Dei misericordiam, Christianæ Fidei sacramentum, & majorum nobis consignata doctrina prodesse nobis tradit ad salutem, quæ illi præstantur legitima obsequia ad honorem. Potens est quidem Deus salvare populum suum, & nullo intercedente de laqueo mortis eruere, atque iis, qui in ærumnarum tenebris jacent, novæ prosperitatis lumen accendere: sed honorificare gaudet amicos suos, ut qui propriis peccatis deprimimur, eorum meritis, & intercessionibus sublevemur. Tunc vero Deus Sanctos suos magis glorificat, eorumque principatum confortat, cum illi emensi mortalis vitæ curriculum, ante faciem ejus pro nobis assistunt viri gloriosi, nequaquam viæ, quam institerunt imme-

A a a 2 mores,

¹ Hebr. 1. 9.

² II. Corinth. 4. 13.

³ I. Timoth. 2. 5.

⁴ Matth. 5. 48.

⁵ I. Corinth. 15. 49.

⁶ Ibid. 5. 50.

⁷ Rom. 8. 13.

⁸ Galat. 5. 24.

mores, nec comites, quos in ea reliquerunt obliti. Quare si propter decem, quos reperisset ¹ homines justos, quinque civitatibus peccatricibus Deus pepercisset, & si Paulo uni animas donavit eorum, qui cum eo navigabant, ducentas ² septuaginta quinque, & propter Moysen servum suum universæ Hebræorum genti veniam tribuit: ET DIXIT ³ UT DISPERDERET EOS; SI NON MOYSES ELECTUS STETISSET IN CONFRACTIONE IN CONSPECTU EJUS, ET AVERTERET IRAM EJUS, NE DISPERDERET EOS: quidni expectemus a Domino misericordiam in tempore opportuno propter SEX SANCTOS SUOS, qui approximant ad eum, modolevemus manus puras ad Cælum, nec sinamus vitam nostram fordescere maculis, dum illos honoramus, quos ad tantam gloriam stola provexit, vel perpetuo servatæ, vel jugi poenitentia reparatæ justitiæ.

Itaque benedictus es Domine misericors & miserator, qui fecisti, ut novos apud te Patronos quæreremus. Respice quæsumus Ecclesiam tuam tam multis nunc circumventam periculis: ne dispergas ⁴ misericordiam tuam a nobis propter JOANNEM CANTIVM dilectum tuum, & JOSEPHUM CALASANCTIVM, itidemque JOSEPHUM A CUPERTINO servos tuos; & propter HIERONYMUM, SERAPHINUM, & JOANNAM FRANCI-

SCAM electos tuos. Facito, ut per eorum merita novo semper simili foetu Ecclesia multiplicetur; & sicut eos Spiritu Sancto tuo replevisti, ita de eodem Spiritu repleamur, & Sancti Paracliti gratia robaremur per Jesum Christum Filium tuum Dominum nostrum, cui pariter ac tibi, & eidem Sancto Spiritui sit gloria, honor, adoratio, & imperium in perpetuas æternitates.

Summa animi voluptate, pietate, ac religione omnes, qui in Sacro Confessu aderant BEATISSIMUM PATREM differentem audierunt. Homilia tamen ad finem perducta, Andreas Diaconus Cardinalis Negrone superiori altaris principis gradu discedens, in planitiem Pontificii solii venit, & Confessionem reverenter emisit, dicens: *Confiteor &c.*, eo recedente, Serenissimus Dux Eboracensis Cardinalis Episcopus Assistent Indulgentias a SANCTITATE SUA exposulavit his verbis: *Indulgentias, BEATISSIME PATER: quumque PONTIFEX consuetas hujus actionis* respondisset, statim ad populum conversus eas alta voce hac formula evulgavit.

» S ANCTISSIMUS IN CHRISTO PATER, ET
 » DOMINUS NOSTER, DOMINUS CLEMENS
 » divina providentia PAPA XIII. dat, &
 » concedit omnibus hic præsentibus Indulgentiam plenariam: visitantibus autem
 » quotannis sepulcra SANCTORUM JOANNIS,
 » JOSEPHI CALASANCTII, JOSEPHI A CUPERTINO,
 » HIERONYMI, SERAPHINI, & JO-
 » ANNÆ FRANCISCÆ, die eorum natalitio
 » septem annorum, & totidem quadrage-
 » narum in forma Ecclesiæ consueta: roga-
 » te igitur Deum pro felici statu SANCTI-
 » TATIS SUÆ, & Sanctæ Matris Ecclesiæ.

Publi-

¹ Genes. 18. 32.

² Act. 27. 37.

³ Psal. 105. 23.

⁴ Psal. 88. 34.

Publicata per Serenissimum Cardinalem Episcopum Assistentem Indulgentia, BEATISSIMUS PATER, ac DOMINUS NOSTER benedictionem sacro Confessui, & universo populo benignissime est impertitus: Symbolum deinde præciuit, quod in pedes erectus cum duobus Diaconis Cardinalibus Assistentibus secreto est prosequutus: sedit deinde usque dum cantores idem Symbolum absoluerent: quo ad finem perducto, in pedes iterum stetit, consuetis verbis Clerum, ac populum salutavit, dicens *Dominus vobiscum*, Offertorium perlegit, ac denuo in folio se composuit, ut a Postulatoribus Oblationes, quæ jam supra designatis mensis eleganter fuerant dispositæ, exciperet.

Ordo autem in hisce Oblationibus PATRI SANCTISSIMO præsentandis servatus, sequens fuit. Inter quatuor servientes armorum argenteas clavas gestantes, præcedebat Dominus Joannes Baptista Valeriani, & Dominus Joannes Baptista Lizzani cæremoniarum Magistri e numero participantium: sequebantur inde duo nobiles aulici Eminentissimi Caroli Alberti Guidoboni Cavalchini Episcopi Ostiensis, & Veliterni Sacri Collegii Decani, talari veste induti, qui supposita linea mappula, duos magnos cereos ponderis sexaginta librarum arabice pictos, & auro illitos, effigie S. JOANNIS CANTII, & stemmate Pontificio condecoratos deferebant, post quos statim ipse Dominus Cardinalis Cavalchini, cui a sinistris erat Eminentissimus Dominus Cardinalis Carolus Rezzonicus Tituli S. Clementis, & S. R. E. Camerarius SANCTISSIMI PATRIS NOSTRI fratris filius, in Procuratorem Canonizationis constitutus, veniebat: subsequerentur Comes Michael Soltyk Cathedralis Cracoviensis Primicerius, & Comes Mathias Pruschi Canonicus Leopoltanus Rector Ecclesiæ S. Stanislai nationis Polonæ in Urbe, quorum primus minorem cereum librarum duodecim eodem pacto pictum, deauratumque, alter canistrum auro, splendide illitum, cui duæ turtures inclusæ erant præ manibus gestabant: cum duobus magnis panibus auro, & argento refertis stemma Pontificium ex

opere anaglypho habentibus nobiles famulæ Eminentissimi Josephi Mariæ Feroni Tituli S. Cæciliæ incedebant, quibus proximus erat ipse Cardinalis Feroni: tum Comites Wenceslaus Sierachofchi, & Timothæus Gorzenschi Canonici Cracovienses parvum cereum, & columbas duas in argentato canistro portabant: tandem Eminentissimus Alexander Albani S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis sequebatur, cui præibant nobiles aulici cum doliolis auro, argentoque cooperitis, ac demum ultimo loco veniebant Comes Antonius Veninschi Canonicus Pofnaniensis, & R. Antonius Zolegioschi Canonicus Cracoviensis, & Caussæ S. JOANNIS CANTII Postulator: primus parvum regebat cereum, alter canistrum inclusas habens varii generis aviculas.

Cum servientes armorum ad imum solii Pontificii gradum pervenissent, relicto ante ipsum PONTIFICEM congruo intervallo levorsum, dextrorsumque æque partiti in genua se projecerunt: Cardinales Cavalchini, & Rezzonico reverenter PATREM BEATISSIMUM venerantes, ad ejus dexteram venerunt, tum Eminentissimus Cavalchini primum super magnos cereos, quos ejus nobiles aulici attulerant oscula figens, eosdem PONTIFICI MAXIMO, qui manum dexteram super eis apponebat veneratione summa obtulit, deinde manum, & genu illius pari obsequio osculatus, ad propriam sedem statim est reversus. Cardinalis Rezzonicus penes PONTIFICEM constitit, ut tamquam Canonizationis Procurator cereos minores, & canistra eidem offerret; tum eadem methodo, eisdemque cæremoniis Cardinales Feroni, & Albani panes, & doliola exhibuere, & propria sibi constituta loca denuo occuparunt: qui autem Oblationes detulerant, antequam e folio discederent, debito cultu, & obsequio SANCTITATIS SUÆ pedem sunt deosculati.

Ad alteram Oblationem pro S. JOSEPHO CALASANTIO, quam direxit Canonicus Franciscus Manganoni alter cæremoniarum Magister, fuere selecti Eminentissimi Cardinales Fridericus Marcellus Lantes Episcopus Portuensis, ac S. Rufinæ, Fr. Laurentius Gan-

Ganganelli Tituli SS. XII. Apostolorum Presbyter, & Nereus Corsini Diaconus S. Eustachii; Reverendissimus Pater Joseph Maria Giuria a S. Joanne Baptista Præpositus generalis Scholarum piarum, Pater Leonardus Targioni a Conceptione, Pater Ildephonsus Tarditi a S. Carolo, Pater Antonius Sini a Conceptione, Pater Jonas Hulini a S. Thoma Aquinate Assistentes generales, & P. Cajetanus Davini a S. Agnete Procurator generalis, & Causæ S. JOSEPHI CALASANCTII Postulator.

Tertiam S. JOSEPHI A CUPERTINO, præeunte Domino Luca Verdiani Basilicæ Vaticanæ Beneficiato pariter cæremoniarum Magistro, attulerunt Eminentissimi Cardinales Joannes Franciscus Albani Episcopus Sabinensis, Marcus Antonius Columna Tituli S. Mariæ de Pace Presbyter, & Flavius Chisius S. Mariæ in Porticu Diaconus; Reverendissimus Pater Fr. Dominicus Andreas Rossi Minister generalis Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, Pater Fr. Hyacinthus Barberius Procurator generalis, Pater Fr. Michael Angelus Angelini cœnobii SS. XII. Apostolorum Guardianus, Pater Fr. Aloysius Marroni Socius Ordinis, & Assitens generalis, Pater Fr. Dominicus Pescatori Ordinis a Secretis, & generalis Assitens, & Pater Fr. Seraphinus Pagni Causæ S. JOSEPHI A CUPERTINO Postulator.

Pro S. HIERONYMO ÆMILIANO quartam Oblationem, assistente D. Alexandro Mariani cæremoniarum Magistro supranumerum, peregerunt Serenissimus, & Eminentissimus Dominus Benedictus Maria Clemens Cardinalis Dux Eboracensis Episcopus Tusculanus, & Eminentissimi Cardinales Joannes Carolus Boschi Tituli SS. Joannis, & Pauli Presbyter Major Pœnitentiarius, & Aloysius Torregiani Diaconus S. Agathæ Gothorum: Reverendissimi Patres D. Antonius Paniza Præpositus generalis Congregationis Somaſchæ, & D. Joannes Petrus Riva Causæ S. HIERONYMI ÆMILIANI Postulator, & Procurator generalis, & admodum Reverendi Patres D. Joannes Franciscus Nicolai Præpositus SS. Nicolai, & Blasii ad Cæ-

farinos, & D. Antonius de Lugo Rector collegii Clementini, & Reverendissimi Patres D. Joseph Bettoni Sacrorum Rituum Congregationis Consultor, & D. Marcus Antonius de Comitibus Indulgentiarum, & sacrarum Reliquiarum Congregationis Consultor.

Præeunte D. Marcello Amici altero cæremoniarum Magistro supranumerum quintam Oblationem pro S. SERAPHINO AB ASCULO, seu A MONTE GRANARIO asportarunt Eminentissimi Cardinales Fabritius Serbellonus Episcopus Albanensis, Ludovicus Calini Tituli S. Anastasiæ Presbyter, & Andreas Corsini S. Angeli in Foro piscium Diaconus, & Reverendissimi Patres Fr. Joseph Maria a Savorniano Vicarius generalis Ordinis Minorum Capuccinorum Sancti Francisci, Fr. Amatus de Lambal, Fr. Bernardinus a Mutina, Fr. Philippus a Civitate Nova, Fr. Gherardus de Radcepurgo Definitores generales, & Admodum Reverendus Pater Fr. Nicolaus a Lagonegro Causæ S. SERAPHINI Postulator.

In sexta pro S. JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL, rem omnem dirigente D. Josepho Dini cæremoniarum Magistro supranumerum SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI a cubiculo honoris, & Congregationis Cæremonialis a Secretis, adfuerunt Eminentissimi Cardinales Joannes Franciscus Stuppanius Episcopus Prænестinus, Antonius Branciforte Tituli S. Mariæ in Via Presbyter, & Benedictus Veterani SS. Cosmæ, & Damiani Diaconus, & Reverendissimus Pater Faustus Marone Scholarum piarum Causæ S. JOANNÆ FRANCISCÆ Postulator, & Congregationis Sacrorum Rituum Consultor, & Reverendus Dominus Joseph Milliery, Eques Cæsar Massa Saluzzo, Dominus Jacobus Reineri, Comes Lupi, & Eques Ambrosius Piccardi, qui ad hoc munus fuerunt selecti utpote ex Pedemontana natione.

Oblationibus perceptis BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER manus lavit, ac ad altare processit, ut sacra mysteria conficeret: Pace data, ex altari iterum descendens, in folio se composuit, ut communionem sollempni, & peculiari Pontificis Romani ritu sumeret.

Sa-

Sacro deinde in altari expleto, & benedictione populo elargita, pallium super ipsum altare deposuit, ac in gestatoria sella confedit: tunc Serenissimus, & Eminentissimus Cardinalis Dux Eboracensis Vaticanæ Basilicæ Archipresbyter cum Reverendissimis Dominis Jacobo Vettori, & Marco Antonio Marcolini Canonicis, & sacratio Basilicæ Præfectis in marsupio ex textili aureo secundum antiquam receptam consuetudinem quinque & viginti denarios signo veterum Pontificum impressos in Presbyterium his verbis obtulit: BEATISSIME PATER, *Capitulum, & Canonici hujus sacrosanctæ Basilicæ* SANCTITATI VESTRÆ consuetum offerunt Presbyterium pro Missa bene cantata.

Post hæc SANCTISSIMUS PATER, præeuntibus Eminentissimis Cardinalibus, qui sacras deposuerant vestes, rubeisque sese induerant cappis, sella gestatoria vectus, ad sacellum Pietatis venit, in quo sacris se exuit indumentis. Tunc Eminentissimus Dominus Carolus Albertus Guidobonus Cavalchini Episcopus Ostiensis, & Veliternus Sacri Collegii Decanus, ipsius Sacri Collegii nomine, quia anniversaria recurrebat dies, qua PONTIFEX BEATISSIMUS sacra fuerat thiara redimitus, ad bonum, & felicitatem totius Christianæ Reipublicæ, nestoreos an-

nos, salutem, incolumitatemque eidem precatus est.

Remanet igitur, ut nos etiam donorum omnium charismata SUMMO PRINCIPI, ET ECCLESIAE PASTORI in secula apprecemur, & ingentes, maximasque gratias Deo Patri per Filium ejus Redemptorem nostrum Jesu agamus, quia novissimis hisce diebus, quibus multorum caritas refrigescit, in novis SANCTIS JOANNE CANTIO, JOSEPHO CALASANTIO, JOSEPHO A CUPERTINO, HIERONYMO ÆMILIANO, SERAPHINO AB ASCULO, seu A MONTE GRANARIO, & JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL illustra nobis dedit ad imitandum exempla virtutum, & per rectam mandatorum Dei semitam incedentes, non solum eorundem Sanctorum virtutes in nos exprimere, verum etiam rationabile obsequium per orationes, & preces eisdem continuo exhibere curemus, ut in hujusce mortalis vitæ gravissimis tempestatibus ipsorum opem, & patrocinium præsens experiamur: etenim ut S. Leonis Magni verbis utar: sicut, & nos experti sumus, & nostri probavere majores, credimus, atque confidimus inter omnes labores istius vitæ, ad obtinendam misericordiam Dei, semper nos specialium patronorum orationibus adjuvandos, ut quantum propriis peccatis depri-mimur, tantum eorundem meritis erigamur.

LITERÆ DECRETALES

SUPER

CANONIZATIONE

B. JOANNIS CANTII

Presbyteri Secularis, & in Universitate Academiae Cracoviensis
Sacrae Theologiae Doctoris, & Professoris.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclesiam suam Deus veluti munitissimam quamdam ar-
cem ita instruxit, ut mille
clypei pendeant ex ea, om-
nis armatura fortium; cly-
pei autem, atque arma ejusmodi sunt zelus,
& scientia Doctorum, qui sanam doctrinam,
vel e cathedra, vel e suggestu traden-
dam suscipiunt, eandemque, ut facile in
animos influat, integritate morum, & vi-
tæ sanctitate commendant. Nimirum ad
Ecclesiam tuendam, ne portæ inferi præ-
valeant adversus eam, neque doctrina sa-
tis habet auctoritatis sine sanctitate, & san-
ctitas majus habet roboris cum doctrina con-
juncta. Samaritanis impedire conantibus
ne Israelitæ reduces e captivitate Hiero-
solymæ disjecta mœnia reficerent, ii, qui-
bus instauratio commissa erat, una manu fa-
ciebant opus, altera tenebant gladium: at-
que hos quidem imitati sunt quovis tem-
pore, & quotidie imitantur egregii Docto-
res, quos subinde Deus excitat, in iis præ-
sertim regionibus, quæ ab Ecclesiae hosti-
bus, cujusmodi sunt hæretici, atque schi-
smatici, tamquam a Samaritis quibusdam
Hierosolymæ infensis, & contumaciter ad-
versantibus circumvallantur. Porro inter
ejusmodi egregios viros doctrina, & san-
ctitate præstantes, qui facerent simul, &
docerent, atque Orthodoxam fidem ab hisce

adversariis nequissimis oppugnatam defen-
derent, dignum certe qui numeretur in pau-
cis BEATUM JOANNEM CANTIUM fuisse nemo
ambiget, qui eundem noverit in Cracovien-
si academia purissimo haustam e fonte scien-
tiam tradidisse, quum per ea tempora in aliis
non longe distitis regionibus hæreses, & schi-
smata grassarentur: & sanctiorem morum di-
sciplinam, quam concionando e suggestu
explicare populo satagebat, humilitate, ca-
stimoniam, misericordia, corporis afflictatio-
ne, ceterisque integerrimi Sacerdotis, &
strenui operarii virtutibus confirmasse. Ita-
que non modo illius academiae Professori-
bus ornamentum, ac decus addidit singu-
lare, sed exemplum etiam mirifice profu-
turum reliquit ceteris omnibus, qui in si-
mili munere versantur, ut perfecti docto-
ris obire munus impigre studeant, & scien-
tiam Sanctorum simul cum aliis facultati-
bus, quæ velut ancillæ illi subserviant, ad
unius Dei laudem, & gloriam docere omni
studio, atque ope nitantur. Ipse interea BEA-
TUS JOANNES decoratam olim suis virtuti-
bus academiam propitius ab alto respicere
nunquam desinet, & inclytam nationem
suam Orthodoxæ Romanæ Fidei non modo
cultricem egregiam, sed validam etiam pro-
pugnatricem perenni suo patrocínio fove-
bit, ac proteget. Quocirca cum BEATUS
JOANNES CANTIUS scientiæ studium ad unius
Dei

Dei laudem, & gloriam referens, lucerna extiterit in Ecclesia Dei ardens, & lucens nec minus editis post mortem miraculis, quam in vita virtutibus coruscaverit; nos proinde, post eam, quam rei gravitas postulabat, accuratam, ac diuturnam virtutum, & miraculorum discussionem, adhibitis in consilium Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, nec non Patriarchis, plurimisque Archiepiscopis, & Episcopis in Urbe congregatis, atque in primis Patre luminum pie, atque humiliter invocato, eundem BEATUM JOANNEM Sanctorum in numerum referendum, atque in Ecclesia Dei venerandum, & colendum esse decernimus, definimus, & declaramus.

In Oppido Kentii Cracoviensis Diœcesis BEATUS JOANNES CANTIUS ex illustribus consulari genere, & christiana pietate parentibus natus est die Junii xxiv. anno supra millesimum tercentesimo nonagesimo septimo, sedulam educationem cum indole egregia conjunctam secuta est, ut assolet, innocentia singularis, atque ea morum gravitas, ut virum quodammodo in puero mirari liceret. Artibus iis, quibus pueritia ad humanitatem informari solet, satis excultus, ad Cracoviensem academiam, non ita pridem fundatam, missus est, ut philosophicas, ac theologicas facultates addisceret. Et quidem in iis ingenii acumine, & laboris patientia præ ceteris tantum profecit, ut in Philosophia eximium honoris gradum, in Theologia doctoris, non lauream modo, sed munus etiam assequeretur. Id autem munus, & ex cathedra, & e sacris rostris ita obibat, ut auditorum animis cum pura, sinceraque doctrina studium pietatis, & religionis infereret. Atque hæc quidem doctrinæ sinceritas Romanæ Ecclesiæ plane consentiens, eo pluris facienda erat, quod per ea tempora præsentissimum veluti pharmacum erat adversus errorum, atque heresum luem, quæ Hollandiæ, Britanniæ, & Germaniæ scholas infecerat. Porro tanta illius, tum doctrinæ, tum vitæ integritas præclaro signo divinitus ostensa est. Quum enim exorto Cracoviæ incendio flammæ in

immensum excrecentes ita serperent, ut universa mox civitas absumenda videretur, effusus in preces JOANNES, quandoquidem in humana vi spes nulla jam erat, virum sibi maturum ævo, aspectu venerandum, Sanctum Stanislaum Cracoviensem Episcopum esse opinio fuit, adstantem vidit, ex eoque intellexit, incendium ultra non processurum: ceterum moneret cives, ut a flagitiis desisterent: si secus faxint poenas imminere longe graviores. Verum, cum cives prædictionis immemores, ad ingenium, & pristinos mores rediissent, excitatum rursus incendium civitatem magna ex parte consumpsit. Sacris Mysteriis quotidie JOANNES tanto animi ardore, atque inde emicante pietatis specie operari solebat, ut iis, qui aderant, summam erga rem divinam venerationem ingereret. Quod quum adversarius humani generis ferre non posset, quadam die hirundinis assumpta specie, templum circumvolitans adstantium mentes turbare, atque alio avertere conabatur. Itaque, ut omnes viderent quod divinitus ipse noverat apprehensam avem ad terram allidit. Ibi autem illa in colubrum versa horrifico sybilo ex oculis confestim sese subduxit. Religioni, qua res divinas tractabat, humilitas adjuncta erat, qua sibi vilescens, nemini unquam, tametsi scientiæ omnium facile princeps, præferebat sese, quin etiam sperni se ab omnibus, ac despici optabat; tantum aberat, ut obtrectantes sibi, quod aliquando evenit, sui que contemptores parum æquo animo ferret. Quæ causa etiam fuit, cur delatos sibi honores declinaturus, vilis, atque egeni hominis habitu, longas pedestri semper itinere, semel ad sancta Palæstinæ loca, quater ad sancta Apostolorum limina peregrinationes susciperet. Humilitatis comes erat rara, quædam, ac puero digna simplicitas: itaque in factis ejus, ac dictis nihil subdolum, nihil fictum: quod clausum habebat in pectore, hoc in lingua promptum habebat. Hujus autem eximiæ sinceritatis, quam nemo non nosset, illud sane specimen fuit plane admirandum. In latrones inciderat, qui post

ereptam, quam in crumena gerebat pecuniam, num quæ alia superesset, interrogaverunt. Negat ipse quidquam reliqui esse: at mox reminiscens aureos quosdam in veste subfutos habere, revocatis latronibus, illos etiam, qui animo exciderant, offerebat. Tam inusitata sinceritas perditorum quoque animos flexit. Itaque obstupefacti pecunia, quam abstulerant, statim reddita, veniam sceleris poscunt, illius se precibus commendant, utrumque facile impetrant a sancto viro.

Paroeciam sibi delatam aliquandiu diligentissime administravit; sed quamvis Pastoris quæ sunt officia sedulo expleret, pro ea qua erat meticulosa conscientia, ratus negotium esse periculi plenum, dimisit, & consuetum in collegio docendi munus repetere tutius existimavit. Abstinentiæ deditus, post adeptam Theologiæ lauream, carnes nunquam comedit. Ceterum cibus illi parcissimus, crebra jejunia, flagrorum frequens, perpetuus cilicii usus, somnus brevis admodum nuda super humo, in senectute dumtaxat ursina pelle substrata. Castitatem proinde, tum animi, tum corporis illibatam servavit; illiusque argumentum, item & præmium fuit candidum sertum, quo illum Deipara Virgo cum puero Jesu sese conspiciendam exhibens, tanquam eximium clientem suum decoravit. A peccato abhorruit quam qui maxime. Leves noxas ita desolebat, ut gravium reus criminum videretur. Si quam forte e verbis suis, dum vera loquitur, ortam in aliis offensionem suspicaretur, antequam ad aram accederet, supplex veniam, non tam sui, quam alieni erroris petebat, quum contra, quæ sibi ab aliis ingerebantur convicia, & probra, æquo, & miti animo ferret. Jamvero misericordiæ in proximos nullum ferme officium fuit, quod non amantissime obiret. Afflictos in spem erigere, moerentes alloquio solari, peregrinos excipere, carceribus inclusos visitare, pauperes quotannis coemptis vestibus operire sollempni illi erat, ita quidem, ut occurrenti per viam mendico, qui nudis pedibus incedebat, detra-

heret sibi calceos, ut nuditatem illius operiret, suam ipse interea contagens pallio tamdiu dum se domum reciperet. Die nascenti Domino sacra, dum ad Ecclesiam pergat, pauperem nactus super nive rigentem gelu, lamentabili subsidium poscentis voce commotus, sua illum veste contextit, quam tamen mox domum reversus suo in cubiculo divinitus reperit. Ex hac JOANNIS in pauperes caritate, in Cracoviense collegium pia & laudabilis, quæ ad hanc usque diem manet consuetudo, inducta est, ut illius Professores unum aliquem quotidie pauperem communi secum prandio adhiberent, perinde quasi in illius persona Christum ipsum convivam habeant. Hanc autem tam egregiam animi affectionem, qua pius Sacerdos nullam proximorum calamitatem alienam ab se putabat, insigni miraculo Deus comprobavit. Quum enim ancilla quædam ob situlam, quam lacte plenam gerebat, lapsam e manibus, & con fractam gerneret, quod heræ objurgationes timeret, JOANNES miseratione ductus, collectis fragmentis, & coagmentatis, pristinae integritati reddidit, fusis ad Deum precibus, iisdemque mox aquam, qua situlam impleri jussit, in lac commutavit.

Christum Dominum pro salute nostra tam dira atque infanda perpeffum, & meditabatur assidue, & flagrantissime redamabat: quem quidem amorem, ut simul incenderet, & expleret, ad memoranda Christi tormentis loca Hierosolymam pedibus iter suscepit. Ibi autem dici vix potest, quam reverenter, quam pie, quam ardentem, non sine gemitu, & lacrymis monumenta Servatoris nostri maxime insignia perlustraret. Nec vero tenere se potuit, quin Turcarum impietatem, ac perfidiam argueret, & Christianæ Religionis veritatem liberrime prædicaret; præclare secum agi existimans, si ob eam rem vitam, quod maxime optabat, profundere contigisset. Ante imaginem Crucifixi Domini ipsas prope noctes orando infamebat, atque in longas non semel ecstases rapiabatur. Per diem vero, postquam suo munere perfunctus esset, e lyceo statim re-

cta

ta in templum, ubi ante Christum in Eucharistia latentem contemplationes, ac preces diu protrahat. Omnino unus in corde, unus in ore Deus erat. Hunc autem pium animi ardorem ut foveret in dies, atque auget, cum sanctis quibusdam viris, qui per id tempus virtute florebat, versari, & colloqui gestiebat, & quæ in illis summa erant suspiciens æmulabatur.

Sed satis jam in vinea Domini operarius impiger laboraverat. Tempus aderat mercedis accipiendæ: itaque e languore corporis præsentens JOANNES mortem haud procul abesse, in eo totus fuit, ut ad felicem se exitum compararet, ac primum misericordia in pauperes, in quos quidquid domi supererat, erogavit; divinam sibi misericordiam magis magisque conciliavit, tum Confessione sacramentali, si quæ erant conscientia labes absterit, & sanctissimo Christi corpore refectus lecto decubuit. Ingravescens morbus, non metum, sed spem afferebat. Nihil enim optabat magis, quam ut quantocius ab exilio migraret ad patriam. Divino tandem viatico roboratus, post salutaria monita, quibus collegas ad omnia christianæ virtutis, ac præcipue caritatis officia inflammavit, ad quos anhelabat, Christi Jesu amplexus feliciter evolavit die xxiv. Decembris anno reparatæ salutis mccccclxxiii. cum annum ageret septuagesimum sextum.

Sancti viri corpus cives Cracovienses ad Ecclesiam delatum magno æque mœrore, atque honore sunt prosequuti, ac tum præsertim, quum illius sanctitas, tamen satis perspecta, clarius coepit miraculis explendescere. Veneratio præterea major accessit ex odore quodam suavissimo, quem centum triginta post annos a beato ejusdem obitu, reclusa urna sepulcrali efflavit, cujus rei testes fide digni extiterunt. Porro purpuream CANTII vestem, Reverendam vocant, religiose asservatam, induere solet quisquis Philosophiæ recens Decanus, sollemne dicit jusjurandum, ut unacum veste videlicet tanti olim magistri, mores quoquo modo, & virtutem induat.

Percrebescens de sanctitate, & miraculis fama Episcopum Cracoviensem impulit, ut Processum de utrisque conficeret, eoque rite discusso, sa. me. Urbanus PP. VIII. Prædecessor noster negotium commisit Congregationi Sacrorum Rituum, illud præcipiens, ut, omissa generali, specialem dumtaxat quæstionem institueret, quod cum factum non esset, Causa siluit ad annum usque MDCLXVI., quo tandem fel. record. Alexandri PP. VII. etiam Prædecessoris nostri jussu, prævio Rituum Congregationis consilio, Causa iterum tractari coepit, sed propter edita dicti Urbani Prædecessoris decreta, necesse fuit expediri litteras remissoriales ad conficiendum Processum super cultu immemorabili BEATI VIRI, per quem videlicet ab Urbani decretis fieret exceptio. Hujusmodi autem cultus approbatio in eadem Congregatione prodiit die xx. Maji MDCLXXVI. Expeditis subinde novis litteris remissorialibus pro instituenda quæstione speciali, inter hæc Prædecessor quoque noster ven. me. Innocentius XI. die xxvii. Septembris anni MDCLXXX. Poloniæ Regis votis indulgit, ut anniversaria die B. JOANNIS Officium, & Missa sub ritu duplici in urbe Cracoviæ, atque in universo Poloniæ Regno recitari, ac celebrari posset: quæ tamen B. JOANNIS veneranda memoria per Sacrorum Rituum Congregationem paullo post justis de causis translata fuit ad diem xix. Octobris. Sub hæc absoluto Processu specialis inquisitionis, validoque comperto, quum scripta quædam in Processu compulsata BEATO JOANNI CANTIO falso tribuerentur, eadem Rituum Congregatio declaravit die xvii. Septembris MDCCXXX., non constare, quod opera in Processu Apostolico compulsata, BEATO attributa, essent ipsius BEATI; ideo procedi posse ad ulteriora. Die postea iv. Julii MDCCXXXIII. eadem Congregatio virtutum heroicarum excellentiam asseruit, atque approbavit.

Inter hæc BEATUS JOANNES electus fuit in Compatronum principalem Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Lithuaniae, eamque electionem ipsa Rituum Congregatio ratam.

habuit die XVI. Februarii MDCCXXXVII. concessio præterea Officio sub ritu duplici primæ classis cum octava, ac die XXXI. Martii MDCCXXXIX. oratione, & lectionibus propriis secundi nocturni de eodem probatis.

Porro ventum est ad examen duorum miraculorum, quæ B. JOANNIS intercessione divinitus patrata ferebantur, & primum quidem illa in Generali Congregatione die III. mensis Augusti anni MDCCXLV. coram fel. record. Benedicto XIV., deinde in particulari coram nobis die XXII. Aprilis superioris anni perpensa fuere: & quamvis omnium suffragantium vota in affirmantem sententiam convenirent; nihil tamen nobis statuendum visum fuit, donec super aliis miraculis coram nobis in simili Generali Congregatione examinandis communes animi sensus percipissemus. Quum igitur die II. mensis Decembris ejusdem anni MDCCXLVI. super novis miraculis similis Generalis Congregatio coram nobis coacta fuisset, quamquam cunctis suffragiis digna omnino visa essent, quæ probarentur, nihilominus ad divinam implorandam opem, & supernæ gratiæ lumen, eorum approbationem ad Kalendas Januarii mensis proxime elapsi distulimus. Quæ quidem dies Circumcisioni Dominicæ, & augustissimo Jesu nomini consecrata ad eam rem maxime opportuna videbatur. Quatuor autem ex propositis miraculis in tertio genere probavimus, & hæc sunt.

Primum, instantanea sanatio pueri Sebastiani Luzark a transmissa vitio parentum & confirmata phthisi. Alterum, subita sanatio puellæ Hedwigis Paskowna ab acuta febre cum integra, atque absoluta virium instauratione. Tertium, impetrata momento temporis sanatio Mariæ Gawlikæ ob gravem perniciosam febrem in extremum vitæ discrimen adductæ. Quartum, subita, & perfecta sanatio Antonii Olexowic a grandi, & profundo ulcere, quod a jugulo ad fauces usque perductum, præter tendines, & majora vasa, nihil intactum reliquerat, & fetidissima sanie scatebat cum dejectione

alimentorum e parte gutturis perforata. His autem accedit unum in secundo genere; cujusmodi est: mercium in flumen Sola prolapsarum, & procul aquarum impetu, & vi raptarum, ad locum, ubi demersæ fuerant, adverso flumine regressus.

Quæ cum ita se haberent, nos, fuis ad Deum precibus, ut menti nostræ necessaria ab eo lux affulgeret, tandem die II. Februarii vertentis anni, quæ dies Purificatæ Virgini Deiparæ sacra est, decretum Canonizationis BEATI JOANNIS CANTII quodcumque peragendæ pronuntiavimus.

Cumque alias Christiani Principes, quampluresque Episcopi, & Poloniæ Regni Proceres BEATI JOANNIS Canonizationem peroptantes, communibus votis, & postulationibus apud Prædecessores nostros institissent, atque etiamnum apud nos carissimus in Christo filius noster Stanislaus Augustus Poloniæ Rex Illustris, & dilecti quoque filii ejusdem Regni Magnates, præsertim Ecclesiastici, Cracoviensis Senatus, & Academiæ ejusdem civitatis Collegæ omnes, & Professores iteratis precibus instarent, ut ultimam denique sententiam ferremus super tantopere optata beati viri Canonizatione; ut more, institutoque Prædecessorum nostrorum tanti momenti rem parageremus, universi primum collegii eorundem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in Consistorio secreto die XXVII. Aprilis proxime elapsi coram nobis congregatorum consilium audiendum duximus: iisque postquam de serie totius Causæ ad plenum instructi fuerant, adhortantibus nos ad illius absolutionem, nedum probantibus, nihil amplius cunctandum rati, Venerabiles Fratres, Archiepiscopos, & Episcopos, non modo propinquiores, sed remotiores etiam per Italiam degentes, ad Urbem convocandos curavimus, ut nobis de BEATI JOANNIS CANTII, necnon BEATORUM JOSEPHI CALASANTII A MATRE DEI, JOSEPHI A CUPERTINO, HIERONYMI ÆMILIANI, SERAPHINI A MONTE GRANARIO AB ASCULO denominati, & JOANNÆ FRANCISÆ FREMIOT

DE

DE CHANTAL sollempni Canonizatione, quam sibi Deus inspirasset, sententiam declararent.

Præterea, ut eximie BEATI JOANNIS virtutes, & probata miracula, nec non in totius Causse discussione adhibita cautiones notæ omnibus fierent, narrationem illarum ex authenticis documentis haustam, & diligenter in compendium redactam, typisque vulgatam Patribus omnibus suffragaturis exhiberi mandavimus. Mox indicto coram nobis Consistorio publico die VII. Maji vertentis anni, & adstante universo Ecclesiasticorum ordinum, & collegiorum coetu, præcepimus, ut dilectus filius Alexander Litta nostræ consistorialis aulæ Advocatus virtutes, & miracula BEATI JOANNIS ore tenus palam exponeret. Demum convocatis die prima Junii proxime præteriti in Consistorio semipublico eisdem S.R.E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, qui in Urbe conveniant, ab iis quæsitimus, an ad BEATI JOANNIS CANTII Canonizationem deveniri posse censerent. Ipsi tunc summa animorum consensione, pluribus, gravibusque rationibus in affirmativam sententiam ire comperti sunt. Quocirca a dilectis quoque filiis Apostolicæ Sedis Notariis publica instrumenta confici, & suffragiorum ipsorum exempla a singulis subscripta in tabularium Ecclesiæ Romanæ inferri mandavimus.

Ut autem a Deo Optimo Maximo, quid ei placitum esset dilucide agnosceremus, publicas quoque orationes, & dies generalis jejunii per Urbem indiximus, & tres Patriarchales Basilicas designavimus, in quibus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publice fidelium adorationi per triduum exponi jussimus, omnes hortando, ut postquam sacramentali Confessione expiati, & Christi corpore refecti fuissent, in una saltem ex dictis Basilicis Omnipotentem Deum ad impetrandum nobis spiritum sapientiæ, & intellectus, quo duce, manifesta fieret illius voluntas, nobiscum precarentur, indulgentia ad id plenaria, & peccatorum remissione concessa. Nos quoque ipsi, præ-

ter eas, quas privatim fuderamus assiduas, & plenas humilis fiducia preces, publicas quoque in tribus designatis Basilicis addendas curavimus, in quo quidem non sine tenero quodam pietatis sensu, atque animi nostri in Domino exultatione spectavimus, quanta esset Romani hujus populi religio, ac pietas, cum ex omni conditione, atque ordine ad easdem Basilicas convenissent, ac sua de sollempniori cultu BEATIS decernendo, vel tacentes, præservida vota depromerent.

Demum hac die sacra Beatissimæ Virgini Mariæ de Monte Carmelo, qua die Coronationis nostræ annua redeunt sollempnia, in Basilica Principis Apostolorum splendide, & magnifice ornata, ad quam, servata supplicationis publicæ forma, nos præcesserunt omnes Cleri secularis, & regularis Ordines, & Ministrorum Romanæ Curie Collegia, una cum Venerabilibus Fratibus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis; priusquam immaculatam Hostiam sollempni novæ legis sacrificio Omnipotenti Deo offerremus; instante iterum, iterumque dilecto filio nostro Carolo Tituli Sancti Clementis S. R. E. Presbytero Cardinali Rezzonico nuncupato ejusdem S. R. E. Camerario, ad Canonizationem impetrandam Procuratore constituto; decantatis sacris Ecclesiæ precibus, ut Deiparæ Virginis, Angelorum, & Sanctorum omnium cum Christo regnantium intercessione, divinam opem implorarem, ac Paraclyto Spiritu cum gemitibus, ut adesset invocato, ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & Apostolicæ auctoritatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium consilio, & assensu, ipsum BEATUM JOANNEM CANTIUM Sacerdotem secularem, unacum BEATIS JOSEPHO CALASANTIO A MA-

MATRE DEI, JOSEPHO A CUPERTINO, HIERONYMO ÆMILIANI, SERAPHINO A MONTE GRANARIO AB ASCULO denominato, & JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL; Sanctum esse decrevimus, definivimus, ac Sanctorum catalogo adscripsimus, illumque ab universis Christifidelibus, tamquam vere Sanctum, religioso cultu honorari mandavimus, prout etiam tenore præsentium definimus, decernimus, & declaramus: statuentes, & concedentes, ut ab universali Ecclesia in ejus honorem Ecclesiæ, & altaria, in quibus Sacrificia Deo offerantur adificari, & consecrari, & singulis annis præscripta die XIX. mensis Octobris ipsius SANCTI JOANNIS CANTII inter Sanctos confessores ab Ecclesia memoria recoli possit. Eademque auctoritate omnibus christifidelibus, qui eadem die annis singulis ad sepulcrum, in quo corpus ejusdem SANCTI JOANNIS requiescit, visitandum accesserint, perpetuo septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis poenitentis misericorditer in Domino in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

Sub hæc Æternum Patrem, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris sempiterni Filium, & Sanctum Paraclytum Spiritum, unum Deum, ac Dominum cum debita gratiarum actione venerati, omnibusque Christifidelibus ibi præsentibus plenaria peccatorum remissione, & indulgentia concessa, supra Beati Petri Confessionem sacrosanctum Missæ sacrificium sollemniter celebravimus, facta eorumdem Sanctorum speciali commemoratione.

Ceterum, si inter illustres, quibus vera Ecclesia dignoscitur, notas, non postrema est divinitus patefacta, & testata sanctitas eorum, qui e quovis ordine, & statu in illa floruerunt; æquum omnino, & pietati consentaneum est, ut gratias Deo Patri per Christum Jesum agamus, quod illi placuerit ex eo thesauro, unde quotidie profert nova, & vetera, tot, ac tantas gratiæ suæ divitias in S. JOANNEM CANTIUM effundere, easque deinde ad ornamentum, ac decus

Ecclesiæ suæ palam facere per miracula, quæ ad sollemnem tam insignis SERVI SUI Canonizationem viam, atque aditum aperuerunt. Est præterea quod gratulemur inclytæ Polonicæ nationi, quæ, cum pietati præ ceteris maxime addicta sit, non potest certe non summo exultare gaudio, quod in tanta rerum perturbatione, tantoque religionis discrimine, novum hoc sibi præsidium accesserit, quo egregia, & generosa suorum indoles magis magisque nullis perterrefacta periculis, Romanam Fidem adversus finitimos, tum hæreticos, tum schismaticos, & arcte retineat, & fortiter, ut semper magna cum laude præstitit, ad sanguinem usque tueatur. Academia vero Cracoviensis in hunc olim alumnum, nunc Patronum suum, quoties oculos defiget, defiget autem quotidie, propositum sibi præclarissimum videbit exemplar, unde illius magistri, & doctores, & bene docere, & recte facere discant; dum JOANNES defunctus adhuc loquitur, atque ad omne virtutis officium hortatur.

Quoniam vero, hisce omnibus de more peractis, idem Carolus Cardinalis, & Procurator designatus, a nobis, quo par erat obsequio postulavit, ut Apostolicas nostras litteras in gestorum omnium perenne monumentum decerneremus; nos petitioni perquam libenter annuentes, præsentibus nostras litteras edi, & palam fieri demandavimus: statuentes earumdem exemplis etiam impressis ab aliquo ex Notariis publicis subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eandem prorsus fidem ab omnibus adhiberi, quæ ipsis originalibus litteris adhiberetur, si exhibitæ, vel ostensæ forent.

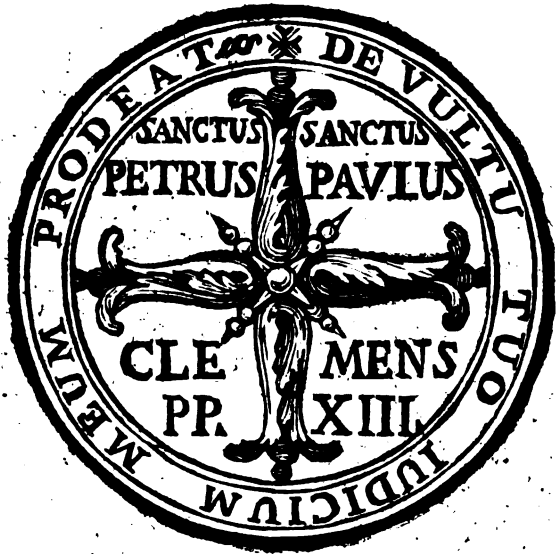
Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum

CANONIZATIONIS B. JOANNIS CANTII. 383

datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ MDCCLXVII. decimo septimo Kalendas Augusti, Pontificatus Nostri anno decimo.

✠ Ego Clemens Catholicae Ecclesiae Episcopus.

- ✠ Ego C. A. Episcopus Ostien. & Veliter-
nen. Card. Cavalcini Sacri Colle-
gii Decanus .
- ✠ Ego F. M. Episcopus Portuen. & S. Ru-
finæ Card. Lantes .
- ✠ Ego J. F. Episcopus Sabinen. Card.
Albani .
- ✠ Ego H. Episcopus Tusculan. Card. Dux
Eboracensis S. R. E. Vicecancell-
larius .
- ✠ Ego F. Episcopus Albanen. Cardinalis
Serbellonus .
- ✠ Ego J. F. Episcopus Prænestin. Cardin.
Stuppanius .

- ✠ Ego F. M. Tit. Sancti Sylvestri in Capite
Presbyter Cardinalis de Rubeis .
- ✠ Ego J. M. Tit. S. Alexii Presbyter Card.
Castelli .
- ✠ Ego C. Tit. Sancti Petri ad Vincula Pre-
sbyter Cardinalis Elephantinus .
- ✠ Ego P. H. Tit. SSmæ Trinitatis in Monte
Pincio Presbyter Card. Gugliemi .
- ✠ Ego P. P. Tit. S. Stephani in Monte Cælio
Presbyter Card. de Comitibus .

- ✠ Ego Fr. L. Basilicæ Sanctorum XII. Apo-
stolorum Presb. Card. Ganganelli .
- ✠ Ego M. A. Tit. Sanctæ Mariæ de Pace
Presbyter Cardinalis Columna .

- ✠ Ego S. Tit. S. Joannis ante Portam Lati-
nam Presbyter Card. Buonaccorsi .

- ✠ Ego C. Tit. S. Clementis Presbyter Card.
Rezzonico S. R. E. Camerarius .
- ✠ Ego

- ✠ Ego J.C. Tit. SS. Joannis, & Pauli Presbyter Card. Boschi Major Penitentiarius.
- ✠ Ego L. Tit. S. Anastasia Presbyter Card. Calinus.
- ✠ Ego A. Tit. Sanctae Mariae in Via Presbyter Cardinalis Columna Branciforti.
- ✠ Ego P. Tit. S. Mariae Transiberim Presbyter Cardinalis Pamphilius.
- ✠ Ego Ph. M. Tit. S. Chrysogoni Presbyter Card. Pirellius.
- ✠ Ego A. Sanctae Mariae in Via Lata Prior Diaconorum Cardinalis Albanus.
- ✠ Ego N. S. Eustachii Diaconus Cardinalis Corsinius.
- ✠ Ego D. Sanctae Mariae ad Martyres Diaconus Card. Ursinus.
- ✠ Ego Fl. Sanctae Mariae in Porticu Diaconus Card. Ghisus.
- ✠ Ego A. M. Sanctae Agathae ad Suburam Diaconus Card. Torrigiani.
- ✠ Ego J.C. Sancti Casarei Diaconus Card. Caracciolus de Sancto Bono.
- ✠ Ego N. Sancti Georgii in Velabro Diaconus Card. Perrelli.
- ✠ Ego A. Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Corsinius.
- ✠ Ego A. Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Nigronus.
- ✠ Ego A. S. Sancti Adriani Diaconus Cardinalis Piccolomineus.
- ✠ Ego X. Sanctae Mariae de Scala Diaconus Card. Canale.
- ✠ Ego B. Sanctorum Cosmae, & Damiani Diaconus Cardinalis Veterani.

C. Card. Pro-Datarius.

A. Card. Nigronius.

VISA

De Curia J. Manassei.

L. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

LITERÆ DECRETALES

SUPER

CANONIZATIONE

B. JOSEPHI CALASANCTII
A MATRE DEIFundatoris Ordinis Clericorum Regularium
Scholarum Piarum.CLEMENS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI*Ad perpetuam rei memoriam.*

Admirabilis sane Omnipotentis Dei providentia, tum in constituenda, tum in facta teſtaque ſervanda Eccleſia, quam Chriſtus acquiſivit ſanguine ſuo, jam inde ab ejus primordio ad hanc uſque diem illuſtribus, & præclariffimis, ut ab omnibus facile conſpici poſſent, ſeſe prodidit argumentis. Per omnes enim ætates benigniffimus Deus homines in ea ſanctiffimos excitavit, qui ſtudio alienæ ſalutis incenſi, juvandis quoquomodo fidelibus adlaborarent. Quum autem cujuſlibet ætatis homines ſanctorum virorum ſtudio, atque opera indigeant, ne ignorantia tenebris obcæcati, meliora non videant, vel etiam ſi videant, a concupiſcentia ſua abſtracti, & illeſti deteriora ſequantur; tenera profeſto, & puerilis ætas ſingularem quamdam, & præcipuam curam requirit, ne ſibi relicta atque inculta, voluptatum lenocinio, paulatim ad vitia defluat, ſenſus quippe & cogitatio humani cordis in malum prona ſunt ab adoleſcentia ſua. Quapropter tametiſi Chriſtus Dominus omnes promiſcue ad ſe accedentes humaniſſime exciperet, pueros tamen eximio quodam amore complectens, ſinite, inquit, parvulos venire ad me. Noviffime vero cum rediturus ad Patrem Beato Apoſtolo Petro, quem Vicarium in terris ſuum conſtituerat, Eccleſiam

ſibi cariffimam regendam, & paſcendam committeret, oves quidem, per quas adulti intelliguntur, non amplius quam ſemel, agnos vero, quibus pueri designantur, ſemel, atque iterum commendavit.

Itaque quum B. JOSEPH CALASANCTIUS A MATRE DEI genere, doctrina, virtute præſtans, ſecum animo reputaret in optima puerorum inſtitutione ſpem Reipublicæ Chriſtianæ certiffimam poſitam eſſe, & pueros videret, inopes præſertim, atque infimæ ſortis, propterea quod idonea, & ſingulari diſciplina carerent, velut agnos ſine paſtore hac illac errabundos, & vagos facile ad vitia deſectere, pro eo, quo flagrabat, alienæ ſalutis ſtudio hanc ſibi, deſpicabilem forte apud homines, apud Deum vero glorioſam provinciam depoſcens, ad eoſdem, a teneris uſque annis litteris, ac pietate informandos animum appulit. Et primo quidem ſua, atque aliorum ab ſe conductorum opera uſus eſt ad id muneris, in quo nimirum caritas ſimul, atque humilitas mutuam ſibi operam dabant. At proceſſu temporis reputans pium iſtud opus deſuncto ſibi ſuperſtes eſſe non poſſe; novum in Eccleſia Dei Regularem Ordinem excogitavit, ſapienter, & per ſummam patientiam inſtituit, cujuſ labore atque induſtria, quod ſanctè ipſe & utiliter inchoaſſet,

C c c

in

in omne deinceps tempus maneret. Quot autem, quantosque labores exhausserit, ut cogitata perficeret, quam constanti animo aspera quæque toleraverit, quam præclara denique virtutum omnium, cunctis quidem fidelibus, sed suis potissimum filiis monumenta reliquerit, dici vix potest.

Quapropter quum bonorum operum autor idem, & largissimus remunerator Deus, qui BEATUM hunc servum suum tot, & tam præclaris virtutibus decoravit, easdem subinde, editis per ipsius servi sui invocationem miraculis, ostendere, & palam facere dignatus fuerit, nos idcirco virtutum, & miraculorum examine habito perquam diligenti, in consilium adscitis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, auditis etiam Patriarchis, & pluribus Archiepiscopis, & Episcopis in Urbe congregatis: ac Divino Spiritu humiliter invocato, eundem B. JOSEPHUM Sanctorum numero adscribimus, atque eo, qui domesticos Dei decet, in caelesti curia honore, & cultu prosequendum esse statuimus, & declaramus.

BEATUS igitur hic Servus Dei Peraltæ Salis Aragoniæ oppido non incelebri, anno a reparata salute MDLVI. parentibus natus est antiqua nobilitate clarissimis. Jam inde a teneris annis suavitate morum, lenitate, patientia, precandi studio, cultu Deiparæ singulari, qualis futurus esset haud obscure indicavit. Grandiuscula mox ætate pueros munusculis ad sese alliciens, avocare a vitiis, ad virtutem impellere, ad Dei cultum hortari solebat, ut proinde sancti apud omnes nomen, & famam adeptus, instituendo ab se Ordini proludere quodammodo videretur. Humaniorum artium doctrina satis jam excultus ad præstantiores Jurisprudentiæ, ac Theologiæ facultates animum appulit, atque in iis quidem nulli secundus; innocentia vero, castimonia, integritate morum supra ceteros eminebat. Quod enim tempus plerique adolescentum ludis, atque otio, religionis ille, ac pietatis officiis impertiebat. Solitudinis studiosus continebat se domi, nisi vel ad templum pietas, quod frequens erat, vel

necessitudo, studiorumque communio ad æqualium quandoque consuetudinem, & colloquium vocaret. Neque vero in illo aut modestiæ comitas, aut comitati modestiæ officiebat. Largissima erat in eo erga inopes, atque egenos misericordia. Ardor animi erga res divinas, præsertim cum ad Sacra Mysteria, uti crebro solebat, accederet, ita ex vultu ipso atque ore emicabat, ut in admirationem sui oculos intuentium raperet. Pudor autem prorsus in eo singularis, ut vel in tenera adhuc ætate, morbo licet urgente, nemini unquam, ne matri quidem corpusculi ipsius partem ullam adspicere nudam licuerit.

Herdæ non alia utique, quam eximie suæ commendatione virtutis, cunctis quum magistrorum, tum condiscipulorum suffragiis, universæ studiose juventuti præfectus, ac princeps renunciatus, ejusmodi honore, ac munere sic functus est, ut qua voce, qua exemplo (quod quidem suavissimum, idemque efficacissimum monendi genus est) segnes ad studia, dissidentes ad concordiam, improbos ad virtutem adhortaretur. Et quidem industriæ suæ fructum tulit, quem maxime optarat. Alia enim jam facies extitit juventutis in scholis, in templis, in nosocomiis, ut propterea qui tam præclare meritum de scholis JOSEPHUM susciperent, eundem veluti delapsum e Coelo Angelum venerarentur.

Itaque coram eo nemo erat, qui impudenter dicere aliquid, vel indecore facere auderet. Tam spectatam virtutem, ac præsertim animi castimoniam teterrimus humani generis hostis ferre non poterat. Itaque ad eam labefactandam usus est impudentia nobilis cujusdam foeminae, quam JOSEPHUS veterem suæ cum familia illius necessitudinem retinens, invisere subinde consueverat. Sed castissimus juvenis blandientis foeminae illecebras tanta animi exhorrescentis constantia elusit, ac respuit, ut non satis haberet, quod e domo illa tamquam ex infami scopulo sese proripisset; nisi etiam ex Urbe ipsa, uti præstitit, alio demigraret, ut alterius magis, vel famæ, vel pudici-

dicitur, quam castimoniam suam periculum declinaret. Post gratias igitur impense actas Deiparæ, cujus tam præsentem in eo discrimine opem expertus erat, instaurato etiam virginitatis voto, statim Complutum profectus est, ubi novum innoxio quantumvis corpori ciliis, inedia, vigiliis bellum indixit.

Peracto denique studiorum curriculo, laurea donatus, tametsi nondum sacris majoribus initiatus ab Episcopo Jaccæ socius laborum adscitus est, non sine magna Diocesis utilitate. Jamvero mortuo fratre sine liberis, a parente in spem familiæ destinatus ad nuptias, morbo interveniente periculoso atque ancipiti, ab iis sese expedivit. Quum enim ad mortem decumberet, in eo temporis articulo facile a parente JOSEPHUS obtinuit, ut, si convalesceret, cœlibem agere vitam liceret. Itaque præter omnem opinionem recuperata valetudine sacrorum ordinum susceptione, ut primum potuit, totum se Deo mancipavit. Neque vero diu licuit JOSEPHO sibi uni vacare. Cognita enim illius pietas, sapientia, integritas fecit, ut a pluribus Episcopis in Pastoralis sollicitudinis partem advocaretur. Quibus ille quidem non mediocri laborum fructu operam egregie navavit, præsertim in Urgellensi Diocesi, quum commissum sibi peculiaris asperrimorum locorum visitationis munus expleret. Multa sibi relata in melius, multa provisâ prudenter, magnis propterea exhaustis laboribus, atque adeo non semel adito vitæ periculo. Barcinonem deinde Regia missus auctoritate scissam in factiones duas civitatem, atque in mutuas mox cædes foedissime ruituram, quod optare magis, quam sperare cives possent, ad concordiam, & pacem consilio, & fuis ad Deum precibus revocavit. Caritatis hoc & prudentiæ; illud animi demissionis fuit, quod, ut paratos sibi honores defugeret, oculis, atque aspectui plaudentium sibi civium sese subducens, Urgellam statim reversus est, a qua tamen majus quoddam humilitati suæ instare ab Rege periculum suspicatus, ob rem tantam jam pervulga-

tam, haud ita multo post proficiscens ætatis suæ anno secundo supra trigésimum Romam, quo divinitus vocabatur, se contulit.

Vitam in Urbe JOSEPHUS absconditam cogitabat: sed a Cardinali Columna, qui præstantiam illius ab Episcopo Urgellensi cognoverat, in aulam suam adscitus est, ut sibi Theologus a studiis, ac fratris filio præterea optimæ spei adolescentulo morum magister esset. Verum non is erat JOSEPHUS, qui aulæ honoribus caperetur, cum non semel dignitates amplissimas repudiaverit. Illud enim sibi proposuerat jamdudum, ut Deo maxime, & proximorum saluti inserviret. Itaque, ut ampla laborum, & meritorum seges suppeteret, quinque se celeberrimis Romæ sodalitatibus adscribi voluit, earumque sanctissimas leges sublevandis pauperibus, invisendis agris, erudiendis agrestibus, ac plebeis, tam sedulo, ac naviter observabat, ut incenso suo studio ceteros omnes ad eadem caritatis officia inflammaret. Grassante per Urbem lue, hic enim vero, si unquam antea, quid christiana caritas possit, maxime ostendit. Nullum enim ab eo erga ægrôs, & pauperes officium defuit. Qua quidem in re misericordiæ, atque humilitatis assidua erat exercitatio. Talis namque ac tantus vir, onustum cibariis, ac pharmacis asellum per vias agere, & cum Sancto Camillo de Lellis, cui se socium addiderat, ad egentium, atque ægrotantium domos deferre nequaquam erubescerebat. Neque vero cum juvandis proximis tantum temporis impertiret; spatium illi deerat ad ea, quæ cultus Dei sunt, obeunda. Etenim ut præter cetera, quæ sibi proposuerat, religionis officia, septem Urbis Ecclesias, quod a multis jam annis sollemnè habebat, inviseret, e nocturna quiete partem sibi maximam detrahebat.

Sed majus profecto aliquid, quod non ad Urbem modo, sed ad Christianam Republicam pertineret, JOSEPHUS aggressus est. Quum enim vir æternæ proximorum salutis maxime studiosus videret pueros, præsertim infimæ sortis, necessaria instructione carere; qua ex re cum inscitia passim vitia inole-

rent, primo quidem sumptu suo magistros quaesivit, qui pueros, praesente ipso, ac pauperimos sibi deposcente, primis litterarum, ac christianae doctrinae elementis imbuerent. Sed quum id ad tempus dumtaxat, & paucis profuturum intelligeret, novum quoddam institutum meditatus est, cujus opera assidua illa caritatis in edocendis adolescentibus exercitati o. perpetua maneret: quod quidem institutum, cum peculiarem potissimum profiteatur curam circa puerorum eruditionem, adeo ab omnibus commendari, & expeti coepit, ut ipse JOSEPH adhuc vivens in septem Provincias late per Orbem diffusas, benedicente Domino, propagatum conspexerit.

Sed quam multas, quamque acerbis ob eam rem a domesticis ipsis, nedum ab aliis injurias, calumniasque pertulerit, haud facile dictu est. Illud sit instar omnium quod felicitis recordationis Benedictus XIV. Praedecessor noster, ut perhibent, aspera quaeque atque indigna, quae Servo Dei ad extremam usque aetatem subeunda fuerunt, animo reputans; JOSEPHUM Jobum alterum appellare non dubitavit. Hujusmodi autem incredibilis patientia, atque animi aequitas tunc maxime enituit, cum ex infanda calumniatoris nequissimi delatione comprehensus, ac tota spectante Urbe, satellitum manu stipatus, ad carceres perductus fuit, ut hominibus quidem ludibrio, Angelis vero admirationi esset, & gaudio. Etenim mitissimo atque humillimo viro, qui statim compertus innocens, ut impactae calumniae labes abstergeretur, summo cum honore cunctis plaudentibus domum reductus est, expetendum id magis visum fuit, quam dolendum. Illud utique dolendum maxime, atque acerbum accidit, quod vineam ab se tanto labore, ac studio plantatam, quaeque palmites suos longe lateque extenderat, dissipatam jam, atque a singulari fero pene exterminatam conspexit.

Attamen in his etiam rerum asperitatibus ne vestigium quidem de gradu constantiae dejectus, ostendit quam vere scriptum

fit: Justum non contristare quidquid acciderit. Contumeliis enim, & conviciis latefitus impudentissimis, ita se gerebat, ut iis delectari videretur. Obrectatoribus suis, quos coercere facile potuisset, non aliam rependit vicem, quam quae a Christo praescripta est, ut bene scilicet precaretur iis, a quibus injuriam acceperat. Sed & Deus ipsi tam admirabili patientiae coelestem aliquam vel in terris mercedem rependit. Deiparam enim cum puero Jesu videre meruit sibi, & commissis suae disciplinae adolescentulis benedicentem. Illius modo vultus inter orandum, modo corpus totum, dum Sacris operatur, coelesti lumine circumfusum, atque e terra sublime conspectum est. Illum in cubiculo preces fundentem Beatissima Virgo adspectu, alloquioque suo recreavit. Dono praeterea prophetiae non caruit, qua vel futura praediceret, vel arcanam cordium penetraret. Absentibus invocatus praesto erat. Filiis suis pariter longo licet intervallo disjunctis aderat, ut vel moneret, siquid forte deliquissent, vel parantibus ad eum scribere in ipso articulo temporis responderet. Ejus item contactus aegrotantibus salutaris erat, praesentia daemonibus formidolosa.

Sed jam suprema dies aderat, qua JOSEPHUS ejusdem praescius, post labores tam multos, post tam longas aeternas sempiterna quiete, ac beatitudine potiretur. Itaque correptus morbo, quem medici levem, & ultimum ipse affirmabat, christianarum virtutum, earumque maxime, quae id tempus posceret, in occursum Domini parare se impense studebat. Morbi autem vim non patientia modo ipsius, atque animi aequitas, sed etiam Beatissimae Virginis, aliorumque Coelitem visiones suavissimae leniebant. Inter eas porro illa utique jucundissima, qua eadem Dei Mater sese illi conspiciendam dedit, complurium, qui religiosae illius disciplinae alumni fuerant numero commitata. Alia praeterea visione Servum suum Deipara cum Sanctissimo Filio suo recreavit, pollicita insuper fore ut Ordo ab ipso insti-

institutus, de quo sollicitus erat, ne forte interiret, protegente se resfloresceret. Quod quidem, cum ad erigendos in spem suos magnopere pertineret, existimavit se salva modestia posse id eisdem palam facere, atque adeo debere. Sanctissimo deinde corporis Christi viatico roboratus, quatuor e suis alumnis in Vaticanum mittendos duxit: duos quidem, qui Sancti Apostolorum Principis æneam statuam venerati pium illius pedibus osculum darent, ceu testem Catholicæ Romanæ Fidei, in qua emori, uti vixerat, JOSEPHUS optabat: alios vero duos, qui a Summo Pontifice Christi Vicario plenam culpæ omnis, ac poenæ remissionem, ipsius nomine peterent, atque impetrarent. Sacra demum Unctione munitus, lacrymas inter, ac preces suorum, sublatis ad Coelum oculis, & pendentis e Cruce Christi imaginem osculatus, post invocationem suavissimi Jesu nominis ter iteratam, sui compos, & sensibus valens, pacatissimum Conditori suo spiritum reddidit, octavo Kalendas Septembris anni Domini MDCLVIII. Illud autem sane admirabile, quod e tam cari parentis obitu non moeror, ut assolet, sed inusitata quædam lætitia filiorum ipsius animos repente occupavit, manantibus jam præ gaudio lacrymis, quas antea dolor expresserat. Defuncti corpus majestatem quamdam præferens rapiebat oculos, suavemque, ac cælestem utique odorem efflabat. Jamvero virginalis illius eximii pudoris etiam si alia nulla, dum inter mortales ageret, indicia extarent, illud unum satis abunde foret, quod mortuus edidit plane admirandum. Quum enim cadaver, detracto ut abluí posset indusio, nudatum esset, manus illius dextera, nullo alterius impulsu, statim partes eas cooperuit, quas verecundia conspiceri vetat: atque ut evidentius adhuc tam singulare pudoris studium appareret, dimota per eos, qui aderant, mortui dextera, sinistra pariter nemine impellente ad partes eas obtendas dextera vicem supplevit.

Jamvero cum SERVI DEI corpus ad Sa-

cram Ædem Sancti Pantaleonis afferetur, quadriennis puer: En Sanctus in clamavit, ore lactenti, en Sanctus advenit. Magnus deinde concursus totius ferme Urbis ad funus illius celebrandum, præsertim post miracula, quæ complura statim patrari per invocationem SERVI DEI coepta sunt. Quæ cum ad aures felicis recordationis Innocentii Papæ X. Prædecessoris nostri pervenissent, tum ipsius, tum Cardinalis in Urbe, ejusque districtu Vicarii nomine Religiosis ipsius filiis, qui spectatores, ac testes extiterant, demandata cura est, ut ea fideliter, atque accurate perscriberentur, ad eorum deinde, quorum interest, examen debitum revocanda. Quum autem novis in dies miraculis SERVI DEI sanctitas coruscaret, ejusque fama increbesceret, Cardinalis primum in Urbe Vicarii, Apostolica deinde auctoritate coeptum est agi de virtutum illius excellentia. Quæ quidem cum in Congregatione S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita, communi Patrum judicio ad heroicum gradum pertigisse constaret, sanctæ memoriæ Benedictus XIII. Prædecessor noster eorumdem judicium decreto suo confirmavit die octava Septembris MDCCXXVIII. In miracula deinde auctoritate Apostolica per tres Episcopos inquisitum, iisque rite in acta relatis, ac duobus ex illis Patrum suffragio dignis probatu compertis, ejusdem memoriæ Benedictus XIV. noster item Prædecessor, consulto multis precibus Deo, Patrum judicium, accepta divinitus auctoritate, ratum habuit, atque approbavit die Maji decima anni MDCCXLVII.

Ac primum quidem miraculum patratum est in Margarita Tanteri virgine Florentina, quæ decenni aneurismata in ultimum vitæ discrimen adducta, post imploratam JOSEPHI opem, puncto temporis integram valetudinem recuperavit. Miraculum alterum conspectum est in Christina Ceccherina virgine ex eadem itidem civitate moniali, inter eas, quæ Capuccinæ vocantur. Hæc enim per septennium variis simul mor-

morbis implicita, ut immobilis jam citra spem ullam decumberet, opitulante JOSEPHO, perfecte atque integre, divinitus repente convaluit. Quum igitur de JOSEPHI virtutum heroica excellentia, & perspicua miraculorum nota satis abundeque constaret, laudatus Benedictus XIV. nihil amplius cunctandum ratus, die VII. Augusti anni ejusdem MDCCXLVIII. datis Apostolicis litteris, JOSEPHUM Beatorum factis adscripsit.

Sed novis subinde caelestibus signis, servi sui sanctitatem Deo declarante, ut reliqui summi honores JOSEPHO decerni possent, auctoritate Apostolica de recentioribus, quæ ferebantur per eundem patrata miracula, quæstio de more instituta est, qua feliciter expleta, duo potissimum præ ceteris Patrum Sacrorum Rituum Congregationi præpositorum calculo probatu digna sunt habita, & nos ipsi probavimus die XXV. Maji MDCCCLVI. Ac primum quidem editum est in Maria Constantia Caminati Genuensi virgine moniali in Monasterio Ordinis Sanctæ Claræ extra mœnia civitatis Tuderti. Phthirim illa jamdudum paterna in domo contraxerat, quam aliquandiu dissimulatam celare amplius non potuit. Per undecim ipsos annos, assidua febris deteriora in diem symptomata tertium morbi illius gradum, clare indicantia; scirrhus in jecore duro extrinsecus, & late fuso tumore se pandens, aliaque exinde subnascens morborum genera eo jam ægram adduxerant, ut pelle dumtaxat atque ossibus nulla præterea corporis parte constare videretur. Itaque non semel extremo Sacramentorum subsidio munita, nihil jam aliud appetiri poterat, quam ut e consumpto corpore anima demigraret. Sed desperatam humanitus valetudinem pia monialis per BEATUM JOSEPHUM divinitus est consecuta. Quum enim brevi, quam morbus in lectulo sineret, novemdiali præce illius se patrocínio commendasset, die ipsa, quæ nona & postrema erat institutæ præcationis, placide consopita, & somno, quod nunquam antea contigerat, diu producto, morbi vim omnem discussam sensit. Eodem tempore color vultui, vires corpori red-

ditæ, quodque magis utique mirandum fuit, caro non modo restituta, sed ea visa est addita, quæ fortasse nunquam extiterat. Neque vero integra tantum fuit valetudo, sed etiam perpetua.

Altera superans naturæ vim sanatio contigit Vincentiæ Buada Valentini. Hæc enim tres vel quatuor annos nata, ex gravi lapsu; dum per ludum ab imprudenti quopiam jactatur in aera, & excipitur, luxatis aliquot spinalis medullæ vertebri, gravibus primum morbis, perfecta dein comprehensa fuit paralyti, ita quidem, ut crura ob interclusos succi vitalis meatus, atida jam, ac pene lignea motum & sensum omnem amisissent. Conversa igitur puella ad coelestem opem, quandoquidem in humanis remediis nulla jam reliqua spes erat, novemdiali obsequio BEATI JOSEPHI auxilium implorat. Eo peracto, nondum tamen compos voti facta erat: sed patre admonente, brevi adhuc fusa prece, ea ipsa die, momento temporis motum, sensum, & quod mirandum est magis, carnem recuperavit.

Post hæc ejusdem Congregationis generalis die XXIII. mensis Septembris anni proximi elapsi, coram nobis habitæ consilium audivimus, an juxta consultissimas leges a Prædecessoribus nostris ipsi Congregationi præscriptas, tuto ad BEATI JOSEPHI Canonizationem procedi posset, & quamvis in ea suffragium ferentes unanimi consensu id affirmaverint, nihilominus, ut accuratius causam perpenderemus, precibusque cum nostris, tum aliorum in re tanti momenti divinum promereremur auxilium, nonnisi die XII. subsequenti mensis Octobris decretum, quo ad sollemnem BEATI JOSEPHI Canonizationem servatis servandis, quodcumque procedi posset, edi jussimus.

Interim vero carissimus in Christo filius noster Carolus Hispaniarum Rex Catholicus, ut hoc decretum ad effectum perduceretur, se summopere optare nobis significavit: ac dilecti filii Ordinis Clericorum Regularium, Scholarum piarum Superiores proprio, & cunctorum illius Professorum nomine assiduas nobis preces porrigebant humillimas, ut

CANONIZATIONIS B. JOSEPHI CALASANCTII 391

ut eum, a quo Divini Numinis afflatu leges exemplo suo confirmatas acceperant, supremo tandem cultu decoratum conspicerent, & venerarentur.

Ut itaque quod supererat, ad Sacrorum Canonum normam, & juxta venerabilia eorumdem Prædecessorum nostrorum instituta perficeremus, universi primum Collegii Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, consilium exquisivimus in Consistorio secreto die xxvii. Aprilis proxime præteriti habito, in quo nos ipsi summam virtutum, & miraculorum BEATI JOSEPHI, necnon seriem eorum omnium, quæ in ejus causa gesta fuerant, ipsis exposuimus, cunctisque adsentientibus, ut ad supremam gravissimo huic negotio manum imponendam progredieremur, quamplures Venerabiles Fratres, Archiepiscopos, & Episcopos ex universa ferme Italia in Urbem accivimus, eos quoque, antequam definitivam sententiam ferremus, in consilium adhibitori.

Hi omnes causam totam perdidicerunt, tum ex peroratione in Consistorio publico die vii. mensis Maji proxime præteriti coram nobis habita a dilecto filio Hieronymo Tozzi nostræ Consistorialis aulae Advocato, tum ex plena, accurataque relatione gestorum, & virtutum BEATI JOSEPHI, cum miraculis e tabulario sæpeditæ Congregationis Sacrorum Rituum desumpta, quæ typis impressa lingulis tradita fuit.

Coacto propterea die prima proxime etiam elapsi mensis Junii semipublico Consistorio, in quo præter eorumdem Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegium, omnes itidem Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi, qui hac ipsa de causa in Urbe aderant, sessionem habuere, factaque omnibus dicendæ sententiæ potestate, spectabilem hujusmodi Consacèrdotum coronam summa consensione audivimus ad BEATI JOSEPHI Canonizationem nos adhortantem. Qua de re omnium suffragia proprio singulorum chirographo subscripta colligi, & in tabularium Romanæ Ecclesiæ referri jussimus: mandantes præterea dilectis filiis Sedis Apostolicæ

Notariis, ut super sollemni actu publicæ instrumenta conficerent.

Indicta deinde ad perficiendum Canonizationis actum hodierna die, qua sollemnia Coronationis nostræ recurrunt, postquam superiori hebdomada per triduum omnes Christianifideles ad jejunium hortati fueramus, tribus Patriarchalibus Basilicis designatis cum plenariæ Indulgentiæ concessione, ut ad impetrandum Divini Spiritus lumen fideles ipsi suas nostris adderent preces. Hac demum die congregatis in Vaticano omnibus utriusque Cleri ordinibus, & Curiæ, ac aulae nostræ Proceribus, præcipue vero Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, sollemni supplicatione Divinam Majestatem exorantes ad Basilicam Principis Apostolorum processimus. Ibi autem cum dilectus filius noster Carolus Tituli S. Clementis S. R. E. Presbyter Cardinalis Rezzonico nuncupatus ejusdem S. R. E. Camerarius, pro Canonizatione impetranda Procurator designatus enixa Christianorum Principum, Antistitum, Capitulorum, Ecclesiarum, Magistratumque, ac totius Ordinis Clericorum Regularium, Scholarum piarum vota, atque preces nobis obtulerit pro sollemni Canonizatione ipsius BEATI JOSEPHI, ac etiam BEATORUM JOANNIS CANTII, JOSEPHI A CUPERTINO, HIERONYMI ÆMILIANI, SERAPHINI A MONTE GRANARIO, AB ASCULO denominati, & JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL, nosque semel, iterum, ac tertio rogaverit, ut exoptatam dudum sententiam pronunciantes, commune gaudium expleremus. Ideo nos implorato prius universæ cœlestis Curiæ præsidio, & advocato cum gemitibus Paraclyto Spiritu, eoque sic inspirante, ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, B. JOSEPHUM CALASANCTIUM A MATRE DEI Ordinis Clericorum Regularium Scholarum piarum Fundatorem, omni christianarum virtutum genere orna-

ornatum, de re christiana optime meritum, coelestium donorum copia, & miraculorum gloria prælustrem, Sanctum esse definiendo pronuntiavimus, & una cum prædictis JOANNE CANTIO, JOSEPHO A CUPERTINO, HIERONYMO ÆMILIANI, SERAPHINO A MONTEGRANARIO, AB ASCULO denominato, & JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL Sanctorum Ecclesiæ factis adscripsimus. Decernentes, juxta Benedicti XIV. prædecessoris præfati litteras, ipsius SANCTI JOSEPHI CALASANTII memoriam sexto Kalendas Septembris, qua nimirum die illius corpus tumulo demandatum fuit, in universa Ecclesia quotannis recolendam esse, ac ritu debito celebrandam. Ac omnibus Christifidelibus, qui in Ecclesia Sancti Pantaleonis de Urbe nostra, ubi SANCTI JOSEPHI mortales exuviæ coluntur, eadem designata die religiose accedent, ac Deum Optimum Maximum juxta nostram, & piæ matris Ecclesiæ mentem, precati fuerint, Indulgentiam septem annorum, & totidem quadragenarum perpetuo in forma Ecclesiæ consueta concessimus.

Mox decantato pro debita gratiarum actione laudis, & confessionis Hymno, ad aram Basilicæ maximam supra Sacratissimam Principis Apostolorum Confessionem incruentam salutis humani generis hostiam oblati reverenter accessimus, & facta eorundem Sanctorum speciali commemoratione post Evangelicam lectionem a Diaconibus latina, & græca lingua decantatam, juxta & Sancta exultatione spiritus sensimus nos impelli, ut venerabilem Sacerdotum coronam, & populum universum, quem religionis studium, atque Apostolicæ Sedis reverentia non ex Urbe modo, sed ex longinquis etiam regionibus attraxerat; ad eorundem Sanctorum virtutes imitandas, & patrocinium promerendum, paterno affectu breviter adhortari, & accendere conaremur. Denique inexhausti Ecclesiæ thesauri divitias in eos, qui adstabant fideles veluti effundentes, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessimus.

In hac autem tum nostra, tum populi totius fidelis iustissima exultatione nostræ huic Urbi dilectissimæ alia profecto quædam peculiaris est causa, cur non modo S. JOSEPHO, sed etiam sibi magnopere gratularetur. Solatium est enim non parvi utique faciendum, quod venerabile JOSEPHI corpus apud nos extat, quasi amoris erga nos sui perenne pignus, & monumentum. Nam etsi ubique Terrarum Cœlites clientibus suis opem impertiant, ibi tamen & uberius id, & frequentius præstare solent, ubi corpore hoc est aliqua sui parte adhuc resident. Ad JOSEPHI ergo tumulum in angustiis, in periculis, in rebus dubiis quisque accedat, per hæc præsertim tam plena ærumnis, & calamitatibus tempora, nec dubitet, quin cum ex iis, quæ passus est, tam multa, tam aspera, patientiam didicit in terris agens; regnantem modo gloriosum in supernis ædibus pium erga se, & propitium experiatur.

Quoniam vero post prolatam a nobis Canonizationis sententiam, ab eodem Cardinali Procuratore nobis humiliter supplicatum fuit, ut super præmissis omnibus Apostolicas litteras perpetuo valituras decernere, & edere dignaremur; ideo nos iustissimæ annuentes petitioni, præsentium tenore omnia & singula præmissa confirmamus, roboramus, atque iterum statuimus, decernimus; atque universæ Catholicæ Ecclesiæ denunciavimus mandantes, ut earundem præsentium exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem profus fides ab omnibus habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

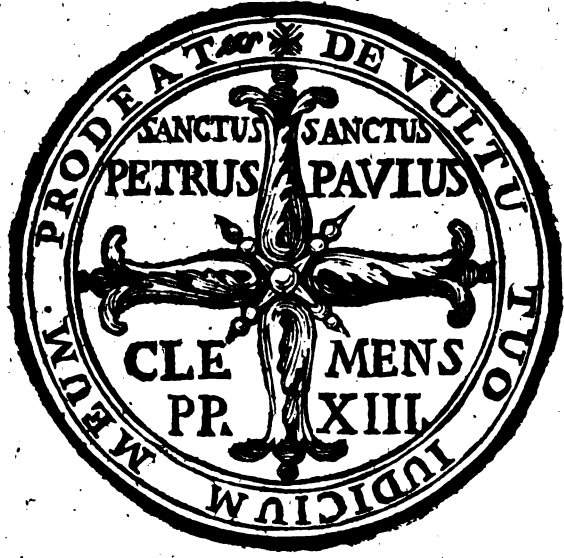
Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, ejus se noverit incursum.

Da-

CANONIZATIONIS B. JOSEPHI CALASANCTII 393

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ MDCCLXVII. decimo septimo Kalendas Augusti, Pontificatus Nostri anno decimo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✠ Ego C. A. Episcopus Ostien. & Veliter-
nen. Card. Cavalchini Sacri Colle-
gii Decanus.

✠ Ego F. M. Episcopus Portuen. & S. Ra-
finæ Card. Lantes.

✠ Ego J. F. Episcopus Sabinen. Card.
Albani.

✠ Ego H. Episcopus Tusculan. Card. Dux
Eboracensis S. R. E. Vicecancellarius.

✠ Ego F. Episcopus Albanen. Cardinalis
Serbellonus.

✠ Ego J. F. Episcopus Prænestin. Cardin.
Stuppanius.

✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠

✠ Ego C. Tit. S. Clementis Presbyter Card.
Rezzonico S. R. E. Camerarius.

✠ Ego F. M. Tit. Sancti Sylvestri in Capite
Presbyter Cardinalis de Rubeis.

✠
✠

✠ Ego J. M. Tit. S. Alexii Presbyter Card.
Castelli.

✠ Ego C. Tit. Sancti Petri ad Vincula Pre-
sbyter Cardinalis Elephantinus.

✠ Ego P. H. Tit. SSmæ Trinitatis in Monte
Pincio Presbyter Card. Gugliemi.

✠ Ego P. P. Tit. S. Stephani in Monte Cælio
Presbyter Card. de Comitibus.

✠
✠

✠ Ego Fr. L. Basilicæ Sanctorum XII. Apo-
stolorum Presb. Card. Ganganelli.

✠ Ego M. A. Tit. Sanctæ Mariæ de Pace
Presbyter Cardinalis Columna.

✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠

✠ Ego S. Tit. S. Joannis ante Portam Lati-
nam Presbyter Card. Buonaccors.

✠

D d d

✠ Ego

- ✠ Ego J.C. Tit. SS. Joannis, & Pauli Presbyter Card. Boschi Major Penitentiarius.
- ✠ Ego L. Tit. S. Anastasia Presbyter Card. Calinus.
- ✠ Ego A. Tit. Sanctæ Mariæ in Via Presbyter Cardinalis Columna Bran-
ciforti.
- ✠ Ego P. Tit. S. Mariæ Transiberim Presbyter Cardinalis Pamphilius.
- ✠ Ego Ph. M. Tit. S. Chrysoconi Presbyter Card. Pirellius.
- ✠ Ego A. Sanctæ Mariæ in Via Lata Prior Diaconorum Cardinalis Albanus.
- ✠ Ego N. S. Eustachii Diaconus Cardinalis Corsinius.
- ✠ Ego D. Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Ursinus.
- ✠ Ego Fl. Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconus Card. Chisus.
- ✠ Ego A. M. Sanctæ Agathæ ad Suburam Diaconus Card. Torrigiani.
- ✠ Ego J.C. Sancti Casarei Diaconus Card. Caracciolus de Sancto Bono.
- ✠ Ego N. Sancti Georgii in Velabro Diaconus Card. Perrelli.
- ✠ Ego A. Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Corsinius.
- ✠ Ego A. Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Nigronus.
- ✠ Ego Æ. S. Sancti Adriani Diaconus Cardinalis Piccolomineus.
- ✠ Ego X. Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Card. Canale.
- ✠ Ego B. Sanctorum Cosmæ, & Damiani Diaconus Cardinalis Veterani.

C. Card. Pro-Datarius.

A. Card. Nigronus.

VISA

De Curia J. Manassei.

Loco ✠ Plumbi.

L. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

LITERÆ DECRETALES

S U P E R

C A N O N I Z A T I O N E

B. JOSEPHI A CUPERTINO

Sacerdotis professi Ordinis Minorum

S. Francisci Conventualium.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Ascendens Christus in altum dedit dona hominibus, amoris sui scilicet pignora, ac triumphalis suæ monumenta victoriæ. Id autem non modo tunc ostendit, quum ex hac terra discedens gloria, & honore coronatus, utpote Rex virtutum in Cælum rediit, sed etiam per omnes deinceps ætates benignissime præstitit, atque ad consummationem usque sæculi, pro sua in homines perpetua caritate, ac munificentia præstabit: sed nimirum, si Dominus dives est in omnes, qui invocant illum, in electos utique quosdam servos suos, qui in simplicitate ambulant, atque in toto corde exquirunt eum, divitias sui erga illos amoris effundit: idque tum ut eos glorificet, qui glorificare ipsum unice student, tum ut per eos Ecclesia sua tamquam Regina vestitu induta deaurato, ac tam multiplici cælestium charismatum, ac donorum varietate circumamicta, facile a quovis cognosci possit, & magis magisque refulgeat. Hanc autem ipsam cælestium charismatum mensuram bonam, & confertam, & coagitatam, & superfluentem, si unquam in aliis, non possumus certe non admirari, ac suspicere in BEATO JOSEPHO A CUPERTINO ex Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, quem superiori

ætate bonorum omnium largitor Deus Ecclesiæ dedit, ut in eo disceremus non esse nos terræ hujus cives, sed hospites, ac peregrinos, nostramque proinde in Cælis conversationem esse oportere. Hoc ille nempe quamdiu vixit, non tam verbis, quam re ipsa pulcherrime docuit, quum terram veluti dignatus, frequentes, ac prope quotidianas ecstases patiens sublimis in aera ferretur, ac modo exultabundus celerrimo impetu circumvolans, choreas veluti duceret, modo alios quoque secum sublimis raperet, suamque illam, quam induisse videbatur, gloriosam agilitatis dotem communicaret, ita prorsus, ut medius quidam viatores inter, & comprehensores homo esse haud immerito credi posset. Quod autem BEATUS JOSEPHUS tam frequenter, tam facile sublimis ascenderet, quid est, nisi quod descendebat in se demississima humilitate, qua sperni se, ac despicere, non modo ferebat æquo animo, sed etiam gaudebat? Quod vero, ubi erat impetus spiritus, eo & corpus expers veluti ponderis agilissime sequeretur, quid est, nisi quod corpus ipsum inusitata quadam, ac propemodum nimia asperitate in servitutem redigere satagebat? Quæ quidem, atque alia id genus BEATI JOSEPHI sanctitatis documenta in ea, quam exhibemus, tametsi brevi narratione melius patebunt.

Ddd 2

Quo-

Quocirca cum is, qui suscitatus de pulvere egenus, BEATUM JOSEPHUM tam eximiis in vita donis, ac virtutibus, tam præclaris post mortem signis, ac miraculis illustraverit, ut dubitari non possit, quia inter Superos cum Deo regnet, cujus conversatio, cum inter mortales ageret, semper in Cælis fuit. Nos propterea, qui Christi vices, licet indigni, gerimus, habito prius diligenti virtutum, & miraculorum ejus examine, de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, necnon accedente suffragio Patriarcharum, ac plurimorum Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana Curia congregatorum, & quod potissimum est, implorato sæpius Divini Spiritus auxilio, & lumine, eundem BEATUM JOSEPHUM candelabro imponimus, ut luceat omnibus, qui in domo sunt, eique honorem, & cultum, qui Sanctis cum Christo regnantibus exhibetur, tribuendum esse decernimus.

Sub initium sæculi a reparata salute XVII. Cupertini, oppido in Salentinis Neritonensis Diocesis, parentes humiles fortitus, ac pios; in stabulo, quo repentinus pavor matrem compulerat, editus in lucem fuit. A teneris usque annis pietatem coluit, defixis in Cælum oculis, & labris hiantibus inter orandum, quod quidem futuræ post in adulta ætate altissimæ contemplationis vel indicium esset, vel potius initium. A gravi morbo Deiparæ Virginis ope liberatus, ad Beati Francisci septa transire constituit. Repulsam passus a Fratribus Conventualibus, quos primum adjerat; ab his, quos Capucinos vocant, exceptus est, sed acerbior deinde fuit ejectio. Nam post aliquot tyrociniæ menses, tamquam ineptus ad Instituti munia habitus, ad suos redire coactus est. Dure acceptus a patre, qui in Conventualium Ordine concionator erat, durius a matre, religiosæ vitæ consilium non abiecit. Ad Conventuales iterum confugiens tandem obtinuit, ut laicorum ministeriis addiceretur. Sed in novissimo loco libentissime recumbentem, jussit illum Dominus superius ascendere. Patribus enim, qui per triennium præclaram JOSEPHI, & majora in dies

pollicentem virtutem suspexerant, visum est illum referre inter Clericos. Longo ipsi, atque improbo labore cum rudi, atque hebeti ingenio luctandum fuit, ut sacros libros, si minus intelligere, at legere saltem apte, ac distincte disceret. Post sollemnia vota sacerdotio initiatus, Divinæ Hostiæ primitias obtulit eo religionis intimo sensu, ut præsentem ibi Christi personam, non tam credere, quam cernere videretur, novumque sibi ex eo tempore perfectius vitæ genus ordiendum proponeret. Ergo in cœnobio de Cryptula, cui fuerat adscriptus, ita per decennium vixit, ut solitaria maxime loca adamaret, asperrime in corpus sæviret, & coram superiore sola contentus extima tunica, rebus omnibus abdicatis, ad Crucifixi pedes procumbens, vere illud usurpare posset: Ecce, Domine, propter te omnia dimisi: tu modo sis mihi omne bonum. Sed tam rigidæ paupertatis pressus angustis, ut consumpta jam veste, novam sibi unde quæreret, non videret; ad piam erga Deum fiduciam abjiciendam sollicitatus ab humanæ salutis hoste, nullius præterea cælestis solatii rore in animum defluente recreatus, ac nimio proinde mœrore confectus, per biennium in camino humiliatōnis, velut in fornace perstitit, & in humilitate sua patientiam habuit. Denique, cum conversus ad Deum in eas voces erumperet: Ut quid, Deus, dereliquisti me; SERVUM SUUM benignissimus Dominus mœrore, & luctu confici passus non est. Itaque Religiosus quidam ignotus, Angelo, ut opinio fuit, ea ubi specie apparente, ac statim ex oculis subducente se, nova illi tunica allata mœrentem erexit, afflictumque recreavit. Ad omnimodam rerum externarum abdicatōnem asperrimam corporis macerationem, adjunxit. Cura illi major animum jejunio, quam cibo corpus reficere. Interdictis sibi non carne modo, & lacticiis, sed pane etiam, & vino per longum tempus, insipidis leguminibus, atque amarissimis herbis libenter vesci, quin etiam certos quosdam dies sine ullo prorsus cibo transigere, sola Eucharistiæ divina dape satis, abundeque

refectus. Ad hæc ciliciis, catenis, laminis ferreis, flagris ita se laniabat, ut nudatum aliquando jussu Præsidis ipsius corpus aspici sine horrore non posset; tam foede lacerati artus erant, & sanie manantes. Versabatur nempe ei diu, noctuque ante oculos, defixusque erat in animo penitus Christus Jesus, qui ad mortificationem ipsius in corpore suo circumferendam extimulabat: quæ itidem causa fuit, cur complura variis in locis humanæ salutis signa statuenda curaret. Qua in re illud prorsus mirabile accidit, quod Crucem quamdam immanis ponderis, quæ simul adhibitis multorum viribus dimoveri vix poterat, unus ipse prodigioso volatu facillime sustulit, atque ubi destinaverat, attonitis præ stupore, qui aderant, collocavit. Ejusmodi autem cum volatu ecstases ita crebræ, & mirabiles in eo fuere, ut patrum, & majorum nostrorum memoria nemo fortasse facile inveniatur, qui earumdem vel frequentia, vel magnitudine JOSEPHUM æquiparet. In celebrioribus numeratur ea, cujus recol. mem. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster spectator, & testis fuit; alia item in nostra patriarchali Basilica Assisiensi, cum depictam in fornice Deiparæ Virginis Mariæ imaginem conspicatus, statim ad eam propius venerandam octodecim e terra palmis sublatus advolavit. Neque vero minus illustis illa, qua in sacello novitiorum festo die Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, quod ille mysterium eximie colebat, Præsidem amplexus, ac secum trahens in aera paulisper, & mox dimittens, ipse altius ascendit, Mariam iterum iterumque pulchram inclamans. Huic volatui geminus est, qui accidit in conspectu Ædis Lauretanæ, quam item ingredientium, & egredientium Angelorum frequentia stipatam eminens vidit. Hæc autem, aliaque id genus, quæ adeo crebra essent, ut sacris functionibus, sive in choro, sive in Ecclesia officere viderentur; Præsibus visum fuit JOSEPHUM in abdita loca a conspectu, & consortio hominum segregare. Sed hæc, & similia, quæ longum nimis esset singula recensere, mirari fideles possunt, non assequi, atque imitari. Meliora igitur virtutum

charismata JOSEPHUS exhibet ad æmulandum. Ac primum quidem obedientiam, quæ ceteras omnes virtutes animo inserit, insertasque custodit. Hujus ille ita studiosus erat, ut ne in minima quidem re ab ejus præscripto discederet, solitus idcirco dicere, obedientiæ regendum se tradidisse veluti cæcum, quem catulus circumducit. Illud autem in hoc genere prorsus mirabile, quod, quum alienato a sensibus animo, sive clamores ederent, sive excuterent ipsum, sive etiam adurerent, nihil quidquam sentiret, una Præsidis vox, tametsi non audita, visionem abrumpens, statim eum ab ecstasi revocabat. Atque huic sane tam insigni obedientiæ tribuenda est perpetua JOSEPHI tranquillitas, atque idem semper vultus, eademque frons tot inter, ac tantas vicissitudines, dum vel Moderatorum Ordinis, vel Sacræ Inquisitionis jussu hac illac errare, ac per triennium etiam ablegatus a suis, apud Fratres Capucinos versari cogitur. Quod quidem divino consilio factum esse non dubitamus; ut illius sanctitas, & progressus in diem majores faceret, & plures ad exemplum testes, ac spectatores haberet. Obedientiæ humilitas non impar extitit, qua fiebat, ut objur-gationes, & proba æquissimo ferret animo, & ecstases quandoquidem dissimulare non poterat, infirmitatis, torporis, somnolentiæ nomine obtegere conaretur. Paupertatem adamavit ita, ut perfectum in eo Francisci filium facile quivis posset agnoscere. Quocirca moriturus vere affirmare potuit, nihil apud sese, quod superiori resignaret, ac redderet inveniri. Paupertatem excipit patientia; multa enim indigna ab hominibus, multa diu a demonibus, dura perpeffus est, invictus semper, ac similis sui, pari constantia fuit in ariditatibus ac desolationibus, ut ajunt, spiritus perferendis. Castitatem vero, tametsi diuturna per demones blandissima, quæque objicientes pugna tentatam, integram semper, atque incontaminatam servavit. Hujus autem indicium erat non dubium, tum suavissimus odor, quem rebus etiam ab se contactis afflabat, tum horror quidam singularis obscæni flagitii, ut homines eo deturpa-
tos

tos dignosceret, atque ad abluendam, ut ipse loqui solebat, spurcam atramento faciem adhortaretur. Hoc vero tam egregiæ castitatis donum, tametsi tribui magna ex parte possit severissimæ sensuum custodiæ, & corporis, cui nunquam pepercit asperrimis per dies, noctesque macerationibus: Deiparæ tamen Mariæ Virginis, quam ille veluti matrem unice diligebat, atque ab aliis diligendam summo studio curabat, patrocinio, & clientela potissimum, acceptum referendum esse non dubitamus. Neque vero illud solum, sed cetera omnia dona, quæ Deus in ipsum tam larga congeffit manu, a Beatissimæ Virginis cultu repetenda esse ducebat. Itaque Maria in corde, Maria in ore semper illi erat. Quum autem Beatissima Virgo pulchræ dilectionis mater sit, & vocetur, JOSEPHUS non modo ipsam suavissime redamare, sed imitari etiam studebat in proximis diligendis. Erga ærumnos misericors, erga agros sedulus, erga periclitantes opitulator. Pro scelestis, atque improbis, quorum sapissime occulta flagitia detegens paterne corripuit, corporis sui afflictationes, Deo quasi piacularem hostiam offerebat. Quin etiam eodem caritatis instinctu pro hæreticorum conversione, non sine magna corporis afflictatione, Deum deprecatus, ex iis nonnullos ad Catholicæ Ecclesiæ communionem revocavit. Comis præterea, festivus, hilaris illud in ore habebat, caritate qui præditus sit, eum, tametsi nesciat, divitem esse. Qua quidem ipse adeo excelebat, ut ex iis, quas affert Apostolus caritatis notas, nullam in ipso requireres. Atque id ipsum ferme dicere licet de iis, quæ gratiæ gratis datæ vocantur, quasque divina liberalitas servis suis impertiri consuevit. Non illi prophetia defuit, non cordium perscrutatio, non curatio ægritudinum, non miraculorum facultas, non denique, quod magis mirandum fuit, sapientiæ donum, quo abditissima Theologiæ dogmata homo plane rudis, ac pene idiota perspicue explicabat.

Sed annum jam sexagesimum primum agenti SERVO DEI tempus aderat, quo in Auximano coenobio, quemadmodum ipse prædixerat, ab altissima quidem, sed abstractiva

ad intuitivam Dei contemplationem evocaretur. Itaque correptus febris, quæ menssem, eoque amplius tenuit, quum quinta post die, quæ dies erat Assumptæ in Cælum Virgini dicata, Sacrum ultimum ad aram fecisset, editis subinde, præcipue quum mors in propinquo esset, præclaris patientiæ, humilitatis, pietatis, fidei, fiduciæ, caritatis actibus, divina Eucharistia refectus, sacra Unctione roboratus; per idemque tempus raptus, atque ecstases suavissimas passus, hilari animo, ridenti ore, vultu cælesti luce perfuso, ad Deum, quem unice quæsierat, e corporis vinculis evolavit xviii. Kalend. Octobris anno salutis MDCLXII.

Statim vero, nec dum tumulto corpore, ac multo magis processu temporis supernaturalibus signis Deus SERVI SUI gloriam testatam facere cœpit. Quæ causa fuit, cur biennio post de JOSEPHO Beatis adnumerando ageretur. Quocirca tribus ob eam rem per Episcopos Neritonensem, Assisiatem, Auximanum confectis processibus, quibus alter accessit ex auctoritate Apostolica; eorumdem sinceritate, atque integritate perspecta, Prædecessor noster Innocentius XI. ven. mem., qui JOSEPHI adhuc inter mortales agentis sanctimoniam exploraverat, beatificationis illius Causam Sacrorum Rituum coetui commisit, Satis longo post intervallo, tribus, quæ præire solent, habitis in eadem Congregatione Comitibus, quibus tum virtutum excellentia, tum miraculorum veritas ad exactam trutinam revocaretur; tandem Clemens XII. die xv. mensis Augusti anno MDCCXXXV. declaravit constare de SERVI DEI virtutibus in gradu heroico. Quod vero ad miracula pertinet, Prædecessor etiam noster Benedictus XIV. duo præ ceteris insignia decreto suo comprobavit die iv. Octobris MDCCCLII. Primum autem ex iis editum fuit in puero duodenni Stephano de Matthæis, qui ex ictu lapidis vulnerata, ac discissa dexteri oculi pupilla; unde factum erat, ut exhaustis humoribus, oculique proinde orbita introrsus depressa, videndi facultatem amitteret; quum ad BEATUM JOSEPHUM confugiens, sepulcro ejus læsi luminis palpebram admovisset, ipsissimo temporis puncto oculum integrum, ven-

nu-

nustum, atque ad visum aptissimum recuperavit. Alterum vero patratum fuit in Victorio de Matthæis parente pueri, de quo dictum est. Hic enim, quum per annos ferme sex alterum genu ex humorum, qui obdura- verant, confluxu enormiter intumisset, ut ingredi, procumbere in genu, nonnisi ægre admodum posset, quàm humanitus desperatam nunquam tentaverat, in BEATI JOSEPHI ope, ac præsidio sanitatem invenit. Vix namque affecto genu connixus est in suppedaneo altaris, JOSEPHI adhuc ex longo ibi precandi usu vestigia præferente, quum tumore omni sublato, statim incolume, atque expeditum ad motum genu persensit. Itaque idem Benedictus peculiare ob causas compendiarium insistentem viam, litteras Apostolicas Beatificationis expediri iussit sub die xx. Februarii anni MDCCCLIII., quibus publicatis in Basilica Vaticana, sollemnes Beatificationis ejusdem cæremoniæ peractæ sunt.

Cum JOSEPHO esset indulta veneratio, omnipotens Dominus per nova signa de augendo SERVI SUI cultu manifestam suam ostendere dignatus est voluntatem. Proptereaque alii tres Processus Apostolica auctoritate super novis miraculis constructi fuere; iisque Congregationis Sacris Ritibus præpositæ judicio exhibitis: postquam & processuum validitas, & miraculorum veritas in Congregationibus antepreparatoria die xviii. Septembris MDCCCLXIV., & preparatoria die x. Decembris MDCCCLXV. perquam diligenter expensa fuit; Generalem coram nobis Congregationem die xxiii. Septembris anni proxime præteriti coegimus, in qua Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Consultorum suffragia excepimus. Sed, ut maturius hac de re delibera remus, ac nostris, & aliorum precibus divinum a Patre luminum auxilium imploraremus, die xii. Octobris proxime præteriti de tribus sequentibus miraculis per intercessionem BEATI JOSEPHI a Deo patratæ constare decretum edi, atque in acta referri iussimus.

Primum miraculum compertum est in Maria Magdalena Panziromi die xxxi. Octobris MDCCCLIII. Scyrrhosus tumor in ore stomachi

prægrandis, ac durus pene instar lapidis commiseram adduxerat, ut motu, colore, pulsu, loquela sensum deficientibus, desperata a medicis valetudine justa illi funebria pararentur. Sed implorata, prout in illo pene ultimo agone potuit, BEATI JOSEPHI ope, hujusque & reliquia digitis puellæ inserta, & imagine mortifero tumori admota, statim convaluit, ac vespera ipsa, qua id contigerat, nullo alterius adminiculo surrexit lectulo, ac cetera, quæ sani, ac vegeti solent, munia obivit.

Altera naturæ vires exsuperans sanatio contigit in cælibe fœmina Benedicta Pierangelini die xviii. Januarii anno MDCCCLVI. Quum enim duæ polyposæ moles vasis cordis adherentes præpedito liberiore sanguinis cursu, per sexdecim annos male illam habuissent, ut creberrima egeret phlebotomia, atque in præfocationis, & mortis discrimine identidem versaretur; ad extremum, morbo per dies quindecim ingravescente cum lethalibus paroxysmis, sacris, quæ morituros ad felicem exitum juvant, mysteriis munienda fuit. Sub hæc nihilominus in spem erecta BEATUM JOSEPHUM animo invocans, præsentissimum ejus auxilium experta est. Applicata enim pectori sacra illius reliquia gravissimo quidem paroxysmo corripitur, sed tamen hunc ægra ad valetudinem evasurum interius quodammodo persentiscere videbatur. Tum a chirurgo consueta sanguinis missione facta, quam abnuente medico, Benedicta petierat, ex incisa vena, quam salvatellam vocant, polyposæ illæ duæ carnosæ substantiæ moles mirifice prodeuntes, multiplici supernæ virtutis miraculo, sanam illam, ac sospitem momento temporis reliquerunt.

Miraculo tertio, quod supra numerum vocant, sanitati instantaneæ donatus est Bernardinus Senogalliese mulio. Huic herpes in ulcus evaserat sævissimo quodam humore manans, qui & carnes scinderet, & pannos ipsos eroderet. Tum ab inguine ulcus ad genu perductum, gradiendi facultate intercepta, dolores præterea ciebat maximos, ut nullam quietis partim capere liceret.

ceret. In tanto discrimine, quum pia illius uxor ad BEATI JOSEPHI opem enixe implorandam in Ecclesiam se contulisset, ut mariti in doloris lecto decumbentis precibus & suas adderet; inter hæc BEATUS ipse JOSEPHUS coram ægro se sistit, atque illum ad recitandas secum Beatissimæ Mariæ Virginis litanias adhortatur. JOSEPHO igitur præeunte, respondente ægro ad singulas salutationes, ubi ad eam deventum est, qua Deipara salus infirmorum vocatur, repente simul cum visione morbus omnis abcessit. Bernardinus e lecto profiliens expedito gradu pergit ad templum, impensas liberatori suo gratias acturus; & postera die suo millionis ministerio se reddit valens, ac vicens.

Approbatio ne miraculorum sequuta, aliam Congregationem itidem generalem die XXVII. Januarii proxime elapsi coram nobis indiximus, ejusque exquisivimus consilium, an more, institut oque laudabili ipsius Congregationis, & juxta opportunas Prædecessorum nostrorum Constitutiones tuto ad BEATI JOSEPHI Canonizationem procedi posset: Patres omnes in ea suffragium ferentes unanimi sensu, & validis rationum momentis omnia, quæ in hujusmodi Causa desiderari possunt, satis abundeque suppetere sunt arbitrati. Verum nos ab ea die divinum nostris, & aliorum precibus implorantes lumen; die festo Purificationis Beatæ Mariæ Virginis decretum, quod ad sollemnem BEATI JOSEPHI Canonizationem procedi posset, edidimus.

Quoniam autem alias aliqui Christiani Principes, & Præsules Ecclesiarum B. JOSEPHI Canonizationem peroptantes communibus votis, & postulationibus apud Prædecessores nostros, & nos institerant, & præclarus Ordo Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum assidue aliorum postulationibus, & suas demissimas adjungere non desinebat, ut tandem supremam sententiam ferremus. Nos idcirco compendium vitæ, virtutum, & miraculorum BEATI VIRI, ex iis, quæ Sacrorum Rituum Congregatio prævio severo examine admisit, complectens, typisque vulgatum singulis Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E.

Cardinalibus distribui curavimus, ac subinde die XXVII. mensis Aprilis proxime præteriti secretum indiximus Consistorium, in quo iisdem S.R.E. Cardinalibus summa virtutum, & miraculorum BEATI JOSEPHI exposita, eorum consilium exquisivimus, an ad sollemnem hujus admirabilis viri Canonizationem esset procedendum. Cumque libentissime eorumdem Cardinalium animi sensus audivissemus oretenus affirmantium, id ipsis placere: ut adhuc in hac re maturius procederemus, Venerabiles etiam Fratres nostros, Archiepiscopos, & Episcopos in Italia degentes de hoc consilio certiores fieri curavimus, eosque hortati fuimus, ut ad Urbem accederent, nobisque in re tanti momenti adessent: eos quoque per idem compendium typis vulgatum de Causæ totius serie, atque virtutibus, & miraculis BEATI JOSEPHI ad plenum edoceri curavimus, & publico coram nobis die VII. nuper elapsi mensis Maji, habito Consistorio, cui præter S. R. E. Cardinales, Patriarchæ quoque, Archiepiscopi, & Episcopi in Urbe congregati interfuere, in illo de mandato nostro dilectus filius Philippus Durani Consistorialis aulæ nostræ Advocatus dilucidatione integram Causam exposuit.

Hiscæ itaque præmissis, aliud die XV. mensis Junii subsequæntis coegimus Consistorium, in quo præter eosdem S. R. E. Cardinales, & Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, etiam nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, Prothonotarios nuncupatos, ac duos Seniores ex Causarum Palatii nostri Apostolici Auditoribus adstare mandavimus. In eo siquidem nos ipsi verba fecimus, omnesque rogavimus, ut sensum suum aperirent, an Sancti cultus, & honos B. JOSEPHO jure ac merito a nobis decerni posset. Cumque universi summa consensione B. JOSEPHI Canonizationem probarent, & singuli benedictentes Domino BEATUM JOSEPHUM inter Sanctos numerandum esse responderent, nos prolatorum suffragiorum exempla a singulis subscripta colligi, & in tabularium S. R. E. inferri, atque ab Apostolicæ Sedis Notariis publicum ea de re instrumentum confici mandavimus.

Publi-

CANONIZATIONIS B. JOSEPHI A CUPERTINO 401

Publicas deinde orationes, & dies generalis jejunii per Urbem indiximus, & tres Patriarchales Basilicas designavimus, in quibus sanctissimum Christi corpus publicæ venerationi per triduum exponi jussimus, omnes Christifideles hortando, ut omnipotentem Dominum nobiscum precantes spiritum sapientiæ, & intellectus nobis impertiretur, quo duce, quid ei placitum esset dignosceremus.

Hisce omnibus rite absolutis, quæ ex Sacris Constitutionibus, Romanæque Ecclesiæ consuetudine peragenda erant, hac die demum Beatæ Mariæ Virgini de Monte Carmelo nuncupatæ dicata, qua a felicis recordationis Gregorio Papa IX. etiam Prædecessore nostro Beatum Franciscum ejusdem Ordinis Minorum Fundatorem Sanctorum canoni adscriptum fuisse perhibetur, & qua decimus inchoatur annus a peracta Coronatione nostra; in Basilica Principis Apostolorum splendide, ac magnifice ornata, ad quam servata supplicationis publicæ forma nos præceserunt omnes Cleri secularis, & regularis Ordines, & Ministrorum Romanæ Curia Collegia, unacum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis; priusquam immaculatam hostiam sollemni novæ legis sacrificio omnipotenti Deo offerremus, instante iterum iterumque dilecto filio nostro Carolo Tituli Sancti Clementis S. R. E. Presbytero Cardinali Rezzonico nuncupato, ejusdem S. R. E. Camerario, ad Canonizationem impetrandam Procuratore constituto, decantatis sacris Ecclesiæ precibus, ut Deiparæ Virginis, Angelorum, & Sanctorum omnium cum Christo regnantium intercessione divinam opem implorarem, ac Paraclyto Spiritu cum gemitibus, ut adesset, invocato; ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & christianæ religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & Apostolicæ auctoritatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium,

Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium consilio, & assensu ipsum BEATUM JOSEPHUM A CUPERTINO Sacerdotem Ordinis Fratrum Minorum, Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum expresse professum, unacum BEATIS JOANNE CANTIO, JOSEPHO CALASANTIO A MATRE DEI, HIERONYMO ÆMILIANO, SERAPHINO A MONTE GRANARIO, AB ASCULO denominato, & JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL Sanctum esse decrevimus, definivimus, ac Sanctorum catalogo adscriptimus, illumque ab universis Christifidelibus, tamquam vere sanctum, religioso cultu honorari mandavimus, prout etiam tenore præsentium definimus, decernimus, & declaramus: statuentes, & concedentes, ut ab universali Ecclesia in ejus honorem Ecclesiæ, & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari, & singulis annis die a Benedicto Prædecessore præfato in litteris illius beatificationis præscripto, nempe decima octava Septembris ipsius SANCTI JOSEPHI A CUPERTINO inter Sanctos Confessores ab Ecclesia memoria recoli possit. Eademque auctoritate omnibus Christifidelibus, qui eadem die annis singulis ad sepulcrum, in quo corpus ejusdem SANCTI JOSEPHI requiescit, visitandum accesserint, perpetuo septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

Sub hæc Æternum Patrem, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris sempiterni Filium, & Sanctum Paraclytum Spiritum, unum Deum, ac Dominum, cum debita gratiarum actione venerati, omnibusque Christifidelibus ibi præsentibus plenaria peccatorum remissione, & indulgentia concessa; supra Beati Petri Confessionem sacrosanctum Missæ sacrificium sollemniter celebravimus facta eorumdem Sanctorum speciali commemoratione.

Laudum igitur, & gratiarum debita Omnipotenti Deo præconia referamus, qui novis semper Ecclesiam suam & exemplis in-

E e e   fruit,

struit, & decorat ornamentis; ita quidem, ut in BEATUM JOSEPHUM intuentes, videant hæretici, & respiscant, vel fracti pudore contabescant, dum Religionis Orthodoxæ tam perspicuas notas agnoscunt. Videant præcipue Catholici, & imitari studeant quod celebrare delectat: quod si SANCTI JOSEPHI raptus, atque ecstases assequi in nostra non est potestate, sed in Dei imperscrutabili voluntate, qui dividit singulis, prout vult; illud tamen profecto conari & possumus, & debemus, ut avulso a terrenis animo, corpore quidem peregrini simus, atque advenæ, spiritu vero cives Sanctorum, & domestici Dei. Flagrantissimus illius erga Deum amor vim suam vel in corpus exeruit, perinde quasi in antecessum agilitatis dotem induisset. Nobis illud satis sit, ut per pias, & crebras divinarum rerum meditationes mens expedita, atque alacris ad Coelum assurgat.

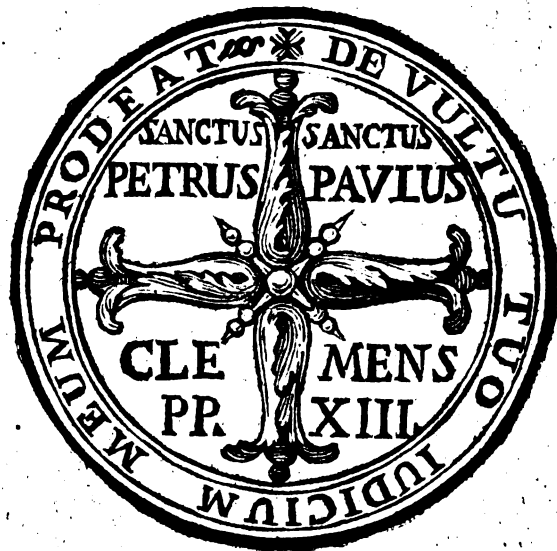
Quoniam vero, hisce omnibus de more peractis, idem Carolus Cardinalis, & Procurator designatus, a nobis, quo par erat obsequio, postulavit, ut Apostolicas nostras

litteras in gestorum omnium perenne monumentum decerneremus; nos petitioni perquam libenter annuentes, præsentibus nostras litteras edi, & palam fieri demandavimus: statuentes earundem exemplis etiam impressis, ab aliquo ex Notariis publicis subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eandem prorsus fidem ab omnibus adhiberi, quæ ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ MDCCCLXVII. decimo septimo Kalendas Augusti, Pontificatus nostri anno decimo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✠ Ego C. A. Episcopus Ostien. & Veliter-
nen. Card. Cavalchini Sacri Colle-
gii Decanus.

✠ Ego F. M. Episcopus Portuen. & S. Ru-
finæ Card. Lantes.

✠ Ego J. F. Episcopus Sabinen. Card.
Albani.

✠ Ego H. Episcopus Tusulan. Card. Dux
Eboracensis S. R. E. Vicecancellarius.

✠ Ego

✠ Ego X. Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Card. Canale.

✠ Ego B. Sanctorum Cosmæ, & Damiani Diaconus Cardinalis Veterani.

✠

C. Card. Pro-Datarius.

A. Card. Nigronus.

V I S A

De Curia J. Manassei.

L. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

LITERÆ DECRETALES

SUPER

CANONIZATIONE

B. HIERONYMI ÆMILIANI

Fundatoris Clericorum Regularium
Congregationis Somafchæ.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Sanctitas, quæ nusquam alibi, quam in civitate Domini virtutum, hoc est in Catholica Romana Ecclesia, reperiri potest, quæque proinde una est e, notis ad eam dignoscendam maxime illustribus; quamquam virtutes omnes communi nexu vinculo complectatur; multiformis tamen Dei gratia ita voluntates servorum suorum afficit, ac disponit, ut aliam alii virtutem potissimum confectentur, in eaque colenda, atque exercenda maxime excellent. Inde enim oritur mirifica illa varietas, qua stella a stella differt in claritate, atque ut diversæ hominum conditiones, atque indoles suam quæque habeant apprime accommodatum ad imitandum exemplar. Quum autem benignissimus Deus Patrem se misericordiarum esse, & vocari gaudeat, & misericordiarum operibus summo opere delectetur; ob eam rem homines subinde virtutis hujus exercitationi singulari quodam modo additos in Ecclesia sua sibi delegit, qui viri misericordiarum forent, & variis mortalium calamitatibus sublevandis se totos impenderent. Itaque, cum inter alias hujus vitæ calamitates non postremo loco numeranda videatur orbitas puerorum, qui vel altero, vel utroque parente carent, divinæ utique providentiæ fuit e servorum suorum numero aliquos

ad hoc potissimum eligere, ut præcipuam ejusmodi puerorum curam gererent, iisdemque non modo de victu, & cultu, sed etiam de recta institutione, atque educatione prospicerent. Quocirca omnipotentis Dei providentia dedit Ecclesiæ suæ B. HIERONYMUM ÆMILIANUM, qui hoc ipsum orphanos educandi munus sibi deposceret, & clarissimo quamvis genere ortus, atque in splendidissimis rei pacificæ, & militaris muneribus magna cum laude versatus, ut id præstaret, ad quod divinitus vocabatur, ad infima quæque, & abjectissima in oculis hominum ministeria descendere non erubesceret. Quandoquidem igitur sanctitatis omnis fons, & origo divina bonitas, quæ novos semper in Ecclesia suscitavit imitatores caritatis, & misericordiarum suarum, his præcipue virtutibus B. HIERONYMUM ÆMILIANUM ornavit, atque ad eas ipsas christiano populo commendandas miraculorum etiam testimonium addidit valde perspicuum; nos propterea utrisque ad trutinam diu multumque revocatis, de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, accedente etiam judicio Patriarcharum, & plurimorum Archiepiscoporum, & Episcoporum in Curia congregatorum, & super hæc superno lumine Spiritus Sancti implorato, eundem B. HIERONYMUM ÆMILIANUM Sanctorum factis

factis adscribimus, atque eo, qui Sanctis in Cœlesti sede regnantibus exhibetur, cultu prosequendum, & venerandum esse pronunciamus, atque decernimus.

E parentibus patricia nobilitate clarissimis ortum habuit BEATUS HIERONYMUS ÆMILIANUS, vulgo Miani, anno a Virginis partu MCCCCLXXXI. In hoc, quod gratia possit efficere ad quamlibet indolem in melius mutandam, luculenter sane perspectum est. Ingentes ille, sive a natura, sive a majorum exemplo spiritus hauserat, ob eamque rem ad arcem quamdam, quæ acri hostium obsidione premebatur, tuendam perquam idoneus est visus, sed propugnatorum paucitas tametsi virtute HIERONYMI diu sustentata, numerum, & vim longe majorem hostium non tulit. Victus itaque, atque in carcerem ab hoste detrusus, manicisque, & compedibus, & catenis revinctus, quod diutius tam exiguo eum numero militum restitisset, constantiæ suæ poenas dare coactus fuit. Sed quo immittentem hostem, eo benigniores in sese Coelites expertus est. Dum enim ferox ingenio juvenis infortunio mansuefactus, atque humanarum rerum instabilitatem edoctus, ad maximam post Jesum spem nostram Deiparam Virginem confugit, votoque se obstringit celeberrimæ cujusdam sacræ ædis Tarvisinæ pie, sancteque invisendæ, si præsentem ejusdem opem in tanto discrimine experiretur; suas ex animo incensas preces misericordiæ Mater exaudit, eique suis ipsa manibus vincla solvit, & claves carceris tradit. Ille catenas, & saxum, quo ad collum appenso pronum ad terram caput demittere cogeretur, omnia secum asportat. Tum Virgine pariter adjunctrice ostia carceris referans, e squalente custodia se proripit. Sed quum per medios hostes incedendum esset, novo iterum favore Virginis ipsum benigne manu ducentis impune pergens, magna cum animi alacritate eo, quo statuerat, recta se contulit; ibi ad aram augustæ Servatricis suæ provolutus, manantibus præ gaudio lacrymis, corde magis, quam ore gratias eidem agens quantas poterat maximas, catenas, manicas, compedes, globum faxeum, quæ

hodieque visuntur, omnia ibi deposuit reddita sibi per Virginem monumenta libertatis. Venetias inde revertens, longe alius ac inde discesserat, decretos sibi a Republica honores aspernatus, per annos octo vitam in urbe ipsa solitariam, atque ab hominum consortio remotam egit, ut liberius Dei cultui, & filiorum fratris educationi operam daret. Verum his inclusa septis HIERONYMI caritas diutius se continere non potuit; urgente etenim Venetiis magna annonæ penuria, ac dira contagione grassante, illius misericordia, pravo pudore posthabito, palam prodiit. Strata passim per vias eorum, quos fames, morbusve confecerat, corpora noctu suis ipse humeris asportans, insepulta jacere non patiebatur. Interdiu vero vagantes percompita, & cibum, vestem, tectum quærentes pueros convocare, & in conductam ab se domum recipere. Aucto inopum, & miserorum numero, in illius pectore augetur & caritas, in pueros præsertim orbos parentibus. Quamobrem divendita domestica suppellectili satis ampla ad eosdem alendos; stipem præterea pro illis per urbem corrogare tanto genere natus nequaquam erubescerat. Sed cura potissimum in eo erat, ut eosdem christianis dogmatibus erudiret, & bonis moribus informaret. Ad hæc ne adultis deesset quo ipsi sibi victum quærent, mechanicam ut quisque artem addisceret prospiciens, in posterum satagebat. Nusquam tamen HIERONYMI caritas præclarius sui specimen dedit, quam laborantes impetigine, aliisque id genus foeditatibus pueros, velut sedula mater, sua ipse manu curabat, & quandoque, ut refugientem ejusmodi officia naturam vinceret, matris quoque amorem exsuperans, manantibus sanie illorum ulceribus os admovebat. Venetiis tanta se caritas continere non potuit. Quocirca in vicinas excurrens insulas collectos ibi orphanos, atque egenos pueros duabus in domibus collocat; quos tamen deinde transtulit in hospitale incurabilium, cujus a Præsidibus oblatam administrationem libenter susceperat. Veronæ pariter, & Brixie domum orphanis, ac leges constituit. Bergomum inde eodem consilio quum pergeret,

ret, metentes in agris operarios nactus, curvam & ipse falcem ad opus arripit, blandeque se insinuans in agrestium animos rerum divinarum ignaros docet quæ necessaria sunt ad salutem, atque a cantionibus prophanis, & minus pudicis absterritos ad pias, & sanctas Christianorum preces decantandas hortatur. Ut vero in eam urbem venit, idem pietatis opus aggressus facile ad effectum perduxit, idemque pariter, quod Venetiis præbuit virtutis specimen singulare. Id autem multo clarius tum cœpit esse, quum deficientibus die quadam obsoniis, HIERONYMI cum pueris ornatis precibus factum est, ut ingredientiæ triclinium parata ibi divinitus fercula plusquam suffectura invenirent. Fuit & illud in ea civitate perutile æque ac difficile caritatis ejusdem opus, quod publicas in perniciem civium mulieres lucri Deo fecit, atque ad poenitentiam adductas, præscriptis ab se legibus vitam acturas scriptis inclusit. Sed quum frequenti barbarorum incursione multa in finitimas regiones vitia irreplissent, studio animarum extimulante, iis remedium parare quoquomodo constituit. Delectis itaque ex numero orphanorum, quos pietate, atque intelligentia maxime idoneos duceret, pagos, & villas cum iis circumiens, præeunte salutifero Crucis insigni, populos undequaque ad se convocabat. Tum docere quæ ad fidem pertinent, ponere ante oculos parata fontibus sempiterna supplicia, abstergere a vitiiis, ad poenitentiam impellere, hæc, & id genus alia erant, in quibus sermo ejus simplex, & planus, sed magno cum ardore animi versabatur. Novocomi post peregrata, quæ circum oppida erant, pari sedulitate duas orphanorum domos, & familias constituit, iisdemque viros præficit suo spiritu imbutos, quos sibi socios adjunxerat. Ipse Bergomatum valle iterum perlustrata in pagum Venetæ ditionis, Somascha denominatum, qui locus ad poenitentiam propter asperitatem, ad contemplationem propter solitudinem, ad salutem animarum propter rudium populorum incitiam opportunus præ cæteris visus est, se recepit, & inibi domicilium sibi, ac sedem, in qua diutius, libentiusque

degeret, locavit, ac statuit. Huc igitur advocans laborum suorum socios, pias illis leges præscribit, quibus & sociorum ipsorum, & puerorum institutio contineretur. Ex eo autem loco factum est nomen Congregationi Clericorum Regularium, quam HIERONYMUS divino consilio ad Christianæ Reipublicæ utilitatem instituit. Mediolani deinde repudiata ingenti pecunia, quam Dux ad experimentum sanctimoniam dono miserat, facile auxilium ab illo impetravit, ac domum, ubi orphanos collocaret. Hic autem, si unquam alibi, caritati ipsius satis ampla meritorum seges oblata est. Quum enim per id tempus in magna illa urbe lues vix ulli parcens foedissime grassaretur, HIERONYMUS frequenti mortis imagine nihil territus, invisendis agris, sublevandis pauperibus, ad pietatem, ac poenitentiam omnibus cohortandis præstoderat. Caritatis autem tam alacris præmium, utique existimandum, & miraculi loco merito habendum videtur, quod ex orphanis, & ministris non paucis orphanotrophii nemo unus fuerit in tam multorum civium interitu desideratus. Quibus ex rebus increbescente fama HIERONYMI sanctitatis factum est, ut complures, & quidem enobilibus, atque opulentis familiis, illius Institutum amplecterentur, & vestigiis insisterent. Papiæ itidem domo excipiendis orphanis constituta, Somaschæ denuo se redidit, ubi illud plane memorabile, quod, quum fratres duo ex diro inter se dissidio conviciis, non sibi modo, sed Deo etiam contumeliosis certarent, cum nihil monitis, atque obtestationibus profecisset; ingestum demum sibi in os coeno, ut pro eorum noxa aliquam vindici Deo poenam exsolveret; ad poscendam a Deo veniam, & mutuam inter se concordiam renovandam adegit. In montis, qui Somaschæ imminet vertice humilem sibi, & suis casam parat, architectus idem & faber, & bajulus: huic parvum addit tugurium in medio clivo aptum agrotantibus valetudinarium; opportunum item propter propinquitatem degentibus Somaschæ orphanis quotidie revisendis locum. Deerat hic aqua: sed fuis ad Deum precibus fontem eli-

elicit e vicina rupe non sitientibus modo sed ægris etiam salutarem. Signo Crucis lupos in fugam vertit: eodem sanat repente ruricolam, qui grave sibi, dum ligna scindit, vulnus inflixerat. Panem item, & vinum multiplicat. Hæc ille, atque alia mira patrabat, quæ tamen ipse, qua erat humilitate, puerorum innocentia, & pietati tribuere solebat. Beatissimæ Virginis Mariæ cultui addictus quam qui maxime, eundem & aliis instillare, atque inferere studebat sedulo. Multo etiam magis ejusdem erga Divinam Eucharistiam, & Sacramentum Pœnitentiæ religio, & pietas eluxit. Pedestri itinere Venetias rediens hospitalia visitat. Tum Veronæ, Brixia, Bergomi aliquandiu subsistit, caritate, & paupertate ubique similis sui. Illi Bergomensis civitas orborum parentibus puerorum, ac puellarum domos; illi respicientium mulierum septum, & Capuccinorum cœnobium accepta refert. Denique post petitam ab Episcopo Teatino, qui Veronæ tunc diversabatur, benedictionem ultimam Somascham revertitur. Ibi vero, propinquæ mortis præsciis, si unquam antea, solitariam, atque asperam vitam instituit; flagris, inedia, siti, somno brevissimo, eoque nudo super lapide corpus afflicta. Spiritum vero diurnæ, ac nocturnæ, orationis pabulo alit, ac reficit. Sed profecto, qui addictam semper caritatis operibus vitam duxerat, non aliter utique, quam inter eadem caritatis officia finire vitam decebat. Cum igitur Somascham lues infestaret, quid valeat incensus amor in proximum tunc maxime ostendit. Dicit vix potest, quot, quantosque labores exhausit, dum pestifero morbo correptos invisit, dum morientibus quoquomodo subvenire nititur, dum mortuos suis ipse humeris tumulandos exportat; neque vero unquam desistit, nisi postquam eodem & ipse morbo implicatus est, pulcherrima caritatis victima moriturus. Ad mortem ergo decumbens, suos, atque externos piis, sanctisque monitis adhortatus; atque extremo Sacramentorum præsidio munitus, hilari animo, sereno vultu, post ite-

rata suaviter dulcissima Jesu, & Mariæ nomina acceptissimum Conditori, & Servatori suo spiritum reddidit die Februarii octava anno MDXXXVII. Ad corpus demortui, quem tamquam patrem omnes habuerant, frequens e finitimis pagis concursus factus est populorum, quibus ut copia fieret illius venerandi, ad plures dies differri sepulturam oportuit. Sanctus autem, ut haberetur, & vocaretur HIERONYMUS, edita ante, & post obitum superna signa suadebant. Illud constat Sanctum Carolum Borromæum, quum eo venisset illius ossibus suavi sese odore prodeuntibus thuris honorem tribuisse. Præter miracula quædam ab Auditorio Caussarum Palatii Apostolici, prout ea ferebant tempora, anno MDCXXX. apud fel. record. Urbanum PP. VIII. Prædecessorem nostrum commendata, alia relata fuerunt in acta processus ex Apostolica auctoritate Somaschæ peracti anno MDCLXXVIII.

Porro virtutum HIERONYMI præstantiam in gradu heroico, auditis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, qui sacris Ritibus præsunt, & Consultorum suffragiis, declaravit Clemens XII. etiam Prædecessor noster decreto suo die XXV. Augusti MDCCXXXVII. edito. Jam vero quod attinet ad miracula HIERONYMI intercessione a Deo patrata, per quæ ad Beatificationem aperiretur via, ejusdem recordationis Benedictus XIV. Prædecessor quoque noster duo præ cæteris per decretum die XXIII. Aprilis MDCCXLVII. approbatu digna comperit. Primum quidem in Hieronyma Durighella Venetiis anno MDCCXXXVII., quæ quum habituali morbo scorbutico, atque inde ortis malignis ulceribus, diris convulsionibus, aliisque deterrimis symptomatibus laboraret per annos complures, quorum quatuor extremos lecto affixa miserandum in modum transegerat, invocato HIERONYMO statim convaluit. Satiatio altera instantanea supra vires naturæ contigit anno MDCCXXXVIII. in puero septenni Antonio Blanchini ab insanabili morbo comitiali, qui ab incunabilis usque sæpissime diebus singulis male illum habuerat. Sub hæc idem.

idem Benedictus Prædecessor die v. Augusti anni MDCCXLVII. tuto ad Beatificationem deveniri posse pronuntiavit . Quod quidem decretum effectum habuit die XXII. subsequentis mensis Septembris editis litteris illius Beatificationis , cujus sacræ cæremoniæ in Vaticana Basilica die XXIX. ipsius mensis peractæ sunt .

Quum vero alia deinde miracula ad Canonizationem viam sternere viderentur , novi auctoritate Apostolica Processus confecti sunt ; quorum validitas primum ab ipsa Congregatione die VII. Maji MDCCCLXIII. , deinde vero a nobis die XIV. ejusdem mensis probata fuit . Comperta itaque Processuum validitate , coeptum est agi de miraculis ipsis in specie , & post coactas Congregationes , antepreparatoriam v. Februarii MDCCCLXV. , præparatoriam vero IV. Martii MDCCCLXVI. In Comitibus denique generalibus coram nobis habitis die XIII. Maji ejusdem anni , duo miracula mox adscribenda digna sunt habita , quæ probarentur . Verum nos , sumpto adhuc ad invocandum Patrem luminum spatio , die tandem mensis ejusdem Maji XXV. constare de duobus miraculis pronuntiavimus . Miracula autem hæc sunt . Primum contigit in sorore Maria Gesualda Pocobella mense Junii MDCCXLVIII. supra naturæ vires B. HIERONYMI intercessione sanata , cum ex pessimo ulceroso humore in tarso sinistri pedis caro , & ossa computruissent . Alterum naturæ vim supergrediens per ejusdem BEATI opem sanatio cum subita virium redintegratione mense Aprili MDCCCLIV. perspecta est in Elisabetha Zandanilla , quam colica nephritica , aliæque pravæ affectiones in extremum vitæ discrimen adduxerant . Proposito sub hæc dubio in Congregatione Generali habita coram nobis die XXIII. Septembris MDCCCLXVI. : anstante approbatione duorum miraculorum ad sollemnem BEATI HIERONYMI ÆMILIANI Canonizationem tuto procedi posset ; nos tamen Cardinalis , & Consultores in affirmantem sententiam convenientes audivissemus , ante decreti editionem faciendum duximus , ut iterum , iterumque suis precibus Deum

confuleremus ; donec tandem die XII. Octobris anni proximi præteriti Canonizationis BEATI HIERONYMI ÆMILIANI quocumque faciendæ decretum edi , & in acta Sacræ Congregationis Rituum referri mandavimus .

Hoc edito decreto , preces , quas Apostolicæ Sedi aliqui Christiani Principes , & præcipue dilecti filii , nobiles viri , Dux , & Respublica Venetiarum ab hujus causæ exordio obtulerant , nobis iterum exhibitæ fuere , Congregatio vero dilectorum filiorum Clericorum Regularium de Somafcha nuncupata assidue aliorum postulationibus & suas demississimas preces adiicere non desinebat , ut peroptatam Canonizationis sententiam ferremus . Nos idcirco prius universo S. R. E. Cardinalium Collegio compendium vitæ , virtutum , & miraculorum BEATI HIERONYMI , ex iis , quæ Sacrorum Rituum Congregatio , habito diligenti examine , probavit , depromptum , & impressum distribui jussimus , mox secretum die XXVII. Aprilis vertentis anni indiximus Consistorium , atque in eo postquam summa virtutum , & miraculorum BEATI HIERONYMI ipsis S. R. E. Cardinalibus exposita fuit ; nos ipsi eos alloquuti , singulorum consilium exquisivimus , an ad sollemnem Canonizationem esset procedendum BEATI VIRI , qui inter heroicas virtutes , quas in ejus animum divina indidit gratia , singulari excelluit in proximum caritate , cui exercendæ præsertim erga pauperes orphanos , & humano præsidio destitutos , studium omne contulit suum ; cumque eorumdem Cardinalium animi sensus , id sibi placere affirmantium , ingenti cum animi nostri lætitia audivissemus ; ut adhuc in hac re tutius , & juxta laudabilem Apostolicæ Sedis consuetudinem procederemus , Venerabiles etiam Fratres nostros Archiepiscopos , & Episcopos in Italia degentes , de consilio nostro commonefaciendos curavimus , itemque adhortandos , ut ad Urbem intra præstitutum tempus venientes in tam gravi negotio suffragiis suis , & precibus adjuverent . Ejusdem compendii exempla illis tradi jussimus , utque de totius causæ B. HIERONYMI serie , atque de virtutibus , & miraculis

culis ab Apostolica Sede approbatis cumulatius erudirentur; publicum coram nobis die ix. mensis Maji proxime elapsi Consistorium convocavimus, cui præter S. R. E. Cardinales, Patriarchæ quoque, Archiepiscopi, & Episcopi in Urbe congregati interfuere, atque in illo, impetrata a nobis venia, dilectus filius Julius Cæsar Fagnani Consistorialis aulæ nostræ Advocatus pro ejusdem BEATI HIERONYMI Canonizatione gravi, & ornato sermone peroravit. Nos vero ob rei gravitatem eosdem Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos ibidem præsentem magnopere hortati fuimus, ut jejuniis, & orationibus instarent apud eum, qui dat omnibus affluenter, & non improperat.

Post hæc, Consistorio semipublico die xv. nuper elapsi mensis Junii indicto, præter eosdem Cardinales, & Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, etiam nostros, & Sedis Apostolicæ notarios, duosque antiquiores ex caussarum Palatii Apostolici Auditoribus interesse jussimus. Ibi autem nos universos, qui convenerant, alloquuti, singulorum suffragium exquisivimus, an Sancti cultum, & honorem BEATO HIERONYMO tribui oporteret: cumque omnes, gravibus allatis causis, BEATI VIRI Canonizationem non modo probarent, sed justum id, atque æquum censerent, per jucunda nobis fuit illorum in idem placitum mira consensus.

Verumtamen, ad implorandam uberius Dei misericordiam, qui mitteret nobis auxilium de sancto triduanum in Urbe jejunium indiximus, & tres Patriarchales Basilicas designavimus, in quibus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum per totidem dies publicæ venerationi exponeretur, omnesque Christi-fideles hortati fuimus, ut sacramentali peccatorum Confessione expiati, & Christi corpore refecti, jejuniis, & orationibus Omnipotentem Dominum nobiscum una obsecrarent, ut sedium suarum assistricem sapientiam nobis impertiretur, cujus affulgente luce, quid ei placitum esset, dignosceremus, indulgentia ad id, & plena peccatorum remissione concessa. Nos itaque præter diur-

nas, & assiduas humilique fiducia effusas privatas preces, ad easdem Basilicas visitandas tribus designatis diebus reverenter accessimus, atque non sine animi nostri sancta exultatione spectavimus confluentem ad eas summa cum religione totius fere Romani populi multitudinem, & sua de BEATIS in Sanctorum numerum cooptandis vota, vultu ipso, atque oculis præferentem.

Hac die denique Beatissimæ Virgini Mariæ de Monte Carmelo dicata, qua Coronationis nostræ recurrunt sollemnia, ad Basilicam Principis Apostolorum splendide, & magnifice ornatam, servata supplicationis publicæ forma, & præcedentibus omnibus Cleri secularis, & regularis Ordinibus, & Ministrorum Romanæ Curie Collegiis, unacum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis perreximus. Atque ubi ad Confessionem Beatri Petri ventum est, antequam sacris sollemnibus operaremur, postulante semel, atque iterum dilecto filio nostro Carolo Tituli Sancti Clementis S. R. E. Presbytero Cardinali Rezzonico nuncupato ejusdem S. R. E. Camerario, ad Canonizationem impetrandam Procuratore constituto, decantata fuere sacre Ecclesiæ preces, ut Deiparæ Virginis, Angelorum, & Sanctorum omnium cum Christo regnantium intercessione divinum nobis adesset auxilium. Tum Paraclyto Spiritu cum gemitibus invocato, ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & Apostolicæ nostræ auctoritatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe congregatorum consilio, & assensu, ipsum BEATUM HIERONYMUM ÆMILIANUM Fundatorem Congregationis Clericorum Regularium de Somascha denominatæ, unacum BEATIS JOANNE CANTIO, JOSEPHO CALASANTIO A MATRE DEI, JOSEPHO A CUPERTINO, SERA-

PHI-

PHINO A MONTEGRANARIO, AB ASCULO deno-
minato, & JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE
CHANTAL, Sanctum esse decrevimus, ac San-
ctorum catalogo adscripsimus, illumque ab
universis Christifidelibus, tamquam vere
Sanctum, religioso cultu honorari manda-
vimus, prout etiam tenore præsentium de-
finimus, decernimus, & declaramus: sta-
tuentes, & concedentes, ut ab universali
Ecclesia in ejus honorem Ecclesiæ, & al-
taria, in quibus Sacrificia Deo offerantur
ædificari, & consecrari, & singulis annis die
octava mensis Februarii ipsius SANCTI HIE-
RONYMI ÆMILIANI inter Sanctos Confessores
ab Ecclesia memoria recoli possit. Eadem-
que auctoritate omnibus Christifidelibus, qui
eadem die annis singulis ad sepulcrum, in
quo corpus ejusdem SANCTI HIERONYMI con-
ditum servatur, visitandum accesserint, per-
petuo septem annos, & totidem quadrage-
nas de injunctis eis, aut alias quomodolibet
debitis poenitentis misericorditer in Domi-
no in forma Ecclesiæ consueta relaxavimus.

Mox decantato pro debita gratiarum actio-
ne laudis, & confessionis hymno, omni-
busque Christifidelibus, qui ad tantam ce-
lebritatem confluerant, plena peccatorum
remissione, & indulgentia concessa, supra
Beatissimi Apostolorum Principis Confessio-
nem, sacrosanctum Missæ sacrificium solle-
mniter celebravimus, facta eorundem Sancto-
rum speciali commemoratione.

Jam vero, si omnino decet laudare Domi-
num in Sanctis ejus, in BEATO utique HIE-
RONYMO peculiarem quamdam habemus ra-
tionem, cur id præstare debeamus; etenim
quum Christianæ, & Catholicæ Religionis in-
signe quoddam, ac veluti tesseram Christus
Jesus mutua in caritate constituerit; hæc pro-
fecto tessera, hoc insigne, in quo vere divini
Præceptoris discipuli cognoscantur, tum in
aliis quolibet tempore, tum in SANCTO HIE-
RONYMO præsertim enituit, ita quidem ut
ad similitudinem Dei, qui Pater dicitur or-
phanorum, maxime accedere videretur. Qua
quidem in re, & Catholicam Ecclesiam no-

vi Ordinis institutione illustriorem reddidit,
& evangelicæ pietatis cultoribus exemplum
reliquit, quo scilicet in misericordia erga
pauperes exercenda ad Patrem misericordia-
rum imitandum excitarentur. Dum igitur
Ecclesiam ipsam novis in diem splendoribus
coruscare gaudemus, ad eos illuminandos,
qui in tenebris, & in umbra mortis sedent,
illud simul curare omni studio debemus, ut
quæ in Ecclesia quotidie instaurantur exem-
pla virtutum, non frustra nobis proposita
esse videantur.

Hic autem prætermittere illud non pos-
sumus, ut Venetæ urbi, in qua natos nos
esse gloriamur, magnopere in Domino gra-
tulemur. Etenim, si præclarum est ei ci-
ves habuisse per omnes ætates, tum paci-
ficis, tum militaribus artibus memoran-
dos, longe utique præclarius eidem esse fa-
tendum est, quod viros sanctos habuerit,
quos heroica christiana virtus inter Superos
collocavit, quique, ut olim in terris, sic
multo magis in Coelis patriæ sint prælidium
& decus.

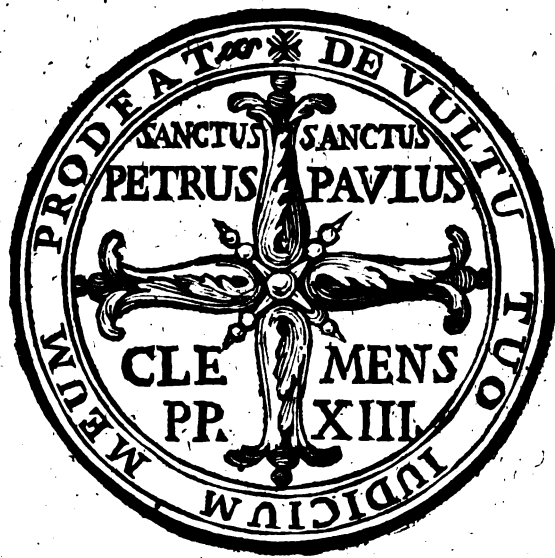
His igitur omnibus peractis, cum idem
Carolus Cardinalis, & Procurator designa-
tus a nobis obsequenter petierit, ut Aposto-
licas nostras litteras in gestorum omnium pe-
renne monumentum decerneremus. Nos pe-
titioni perquam libenter annuentes, præsentis
nostras litteras edi, & palam fieri demanda-
vimus: statuentes earundem exemplis etiam
impressis, ab aliquo ex Notariis publicis sub-
scriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eandem pro-
sus fidem ab omnibus adhiberi, quæ ipsis ori-
ginalibus litteris adhiberetur, si exhibitæ,
vel ostensæ forent.

Nulli ergo omnino hominum liceat pagi-
nam hanc nostræ definitionis, decreti, ad-
scriptionis, mandati, statuti, concessionis,
relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei
ausu temerario contraire; si quis autem hoc
attentare præsumpserit, indignationem Om-
nipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli
Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, an- cimoseptimo Kalendas Augusti, Pontifica-
no Incarnationis Dominicæ MDCCLXVII. de- tus Nostri anno decimo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✠ Ego C. A. Episcopus Ostien. & Veliter-
nen. Card. Cavalchini Sacri Colle-
gii Decanus.

✠ Ego F. M. Episcopus Portuen. & S. Ru-
finæ Card. Lantes.

✠ Ego J. F. Episcopus Sabinen. Card.
Albani.

✠ Ego H. Episcopus Tusculan. Card. Dux
Eboracensis S. R. E. Vicecancellarius.

✠ Ego F. Episcopus Albanen. Cardinalis
Serbellonus.

✠ Ego J. F. Episcopus Prænestin. Cardin.
Stuppanius.

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠ Ego C. Tit. S. Clementis Presbyter Card.
Rezzonico S. R. E. Camerarius.

✠

✠

✠ Ego F. M. Tit. Sancti Sylvestri in Capite
Presbyter Cardinalis de Rubeis.

✠

✠

✠ Ego J. M. Tit. S. Alexii Presbyter Card.
Castelli.

✠ Ego C. Tit. Sancti Petri ad Vincula Pre-
sbyter Cardinalis Elephantinus.

✠ Ego P. H. Tit. S. S. Trinitatis in Monte
Pincio Presbyter Card. Gugliemi.

✠ Ego P. P. Tit. S. Stephani in Monte Celio
Presbyter Card. de Comitibus.

✠

✠ Ego Fr. L. Basilicæ Sanctorum XII. Apo-
stolorum Presb. Card. Ganganelli.

✠ Ego M. A. Tit. Sanctæ Mariæ de Pace
Presbyter Cardinalis Columna.

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠ Ego S. Tit. S. Joannis ante Portam Lati-
nam Presbyter Card. Buonaccorsi.

✠

✠ Ego

CANONIZATIONIS B. HIERONYMI ÆMILIANI 413

✠ Ego J.C. Tit. SS. Joannis, & Pauli Presbyter Card. Boschi Major Penitentiarius.	✠ Ego N. S. Eustachii Diaconus Cardinalis Corsinius.
✠ Ego L. Tit. S. Anastasia Presbyter Card. Calinus.	✠ Ego D. Sancta Maria ad Martyres Diaconus Card. Ursinus.
✠ Ego A. Tit. Sancta Maria in Via Presbyter Cardinalis Columna Branciforti.	✠ Ego Fl. Sancta Maria in Porticu Diaconus Card. Chisus.
✠ Ego P. Tit. S. Maria Transiberim Presbyter Cardinalis Pamphilius.	✠ Ego A. M. Sancta Agatha ad Suburam Diaconus Card. Torrigiani.
✠ Ego Ph. M. Tit. S. Chryfogni Presbyter Card. Pirellius.	✠ Ego J. C. Sancti Casarei Diaconus Card. Caracciolus de Sancto Bono.
	✠ Ego N. Sancti Georgii in Velabro Diaconus Card. Perrelli.
	✠ Ego A. Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Corsinius.
	✠ Ego A. Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Nigronus.
	✠ Ego Æ. S. Sancti Adriani Diaconus Cardinalis Piccolomineus.
	✠ Ego X. Sancta Maria de Scala Diaconus Card. Canale.
✠ Ego A. Sancta Maria in Via Lata Prior Diaconorum Cardinalis Albanus.	✠ Ego B. Sanctorum Cosma, & Damiani Diaconus Cardinalis Veterani.
	✠

C. Card. Pro-Datarius.

A. Card. Nigronus.

V I S A

De Curia J. Manassei.

L. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

LIT.

LITERÆ DECRETALES

SUPER

CANONIZATIONE

BEATI SERAPHINI

A MONTE GRANARIO, AB ASCULO

DENOMINATI

Laici professi Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Retiosa illa super omne aurum, & argentum, ac Regnis ipsis, & Sedibus præoptanda sapientia, qua nimirum docemur, caduca omnia despicienda, & non quæ super terram, sed quæ sursum sunt querere, & sapere, tametsi nullam respuat indolem, ac diversis hominum ingeniis æque se communicet, cælestiaque charismata, quibus affluit, libentissime largiatur: in rudes tamen homines, atque idiotas gaudet aliquando sese uberius effundere, ut sæculi hujus sapientes, quos nempe scientia inflat, confundat, ac de sapientia sua inaniter gloriantes humiliet. Idcirco fons veræ sapientiæ Verbum Dei Christus Jesus, qui revelare se dixit abscondita a constitutione mundi, exultans olim in spiritu ad eum, cujus Unigenitus est, conversus; confiteor, inquit, Tibi Pater Domine, Rex Cæli, & terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis: atque id quidem in Catholica Romana Ecclesia ab ejus exordio, ad hanc usque diem semper videre licuit, apparuitque luculenter, quam vere de sapientiæ auctore scriptum sit, & cum simplicibus sermocinatio ejus. Mirum vero in modum novissime, superiori scilicet sæculo luculentissime perspectum fuit in BEATO SERAPHINO A

MONTE GRANARIO AB ASCULO denominato, Laico professo Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, qui rudis, & litterarum omnium expertus, cum neque legere nosset, neque scribere, litteratos tamen ipsos, atque eruditos longò post se intervallo reliquit, utpote qui ex libro illo scripto intus & foris, hoc est Christo Jesu, docibilis Dei hauserat tantum cælestis doctrinæ, ut inter præcipuos Divini Præceptoris discipulos propter supereminentem scientiæ caritatem numerandus esse videatur.

Cum itaque pauper hic apud homines tam dives fuerit apud Deum gratia, & virtutibus, atque ad majorem his laudem, & celebritatem conciliandam evidens accesserit testimonium per miracula, quæ Omnipotens Deus Beati hujus SERVI SUI intercessione patrare dignatus est, nos, nulla re prætermissa, quæ in tam gravi causa servari solet, de consilio & assensu Venerabilium Fratrum nostrorum, S.R.E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana Curia frequenti numero congregatorum, implorata iterum, iterumque Dei ope, eundem BEATUM SERAPHINUM utpote Civem cælestis Hierusalem publico in Ecclesia cultu prosequendum esse declaramus, & in Sanctorum numerum referendum decernimus.

SERAPHINUS in oppido Montis Granarii
Fir-

Firmanæ Diocesis natus est anno reparatæ salutis MDXL. parentes habuit humiles quidem genere, sed honestos, ac pios. In baptismo nomen illi inditum Felix. Pia & sedula matris optimæ disciplina probe institutus ab ineunte ætate proferre coepit futuræ sanctitatis indicia. A puerorum oblectamentis, & pravorum sodalium consuetudine alienus, nihil ferme puerile habuit, præter innocentiam. Assiduus in templis erat; ac præterea ad intentius orandum loca sæpe abdita acquirerebat. A Villico, cui operam suam locaverat, demandata armenti custodia impedimento non erat, quin consueta pietatis officia diligentissime obiret. Secretiorem namque sylvarum solitudinem quærens, ibi degenu fervidas ad Deum preces fundebat, easdemque mox a brevi vespertina cœna diu multumque iterabat. Domum a fratre post parentis obitum revocatus, ut in cæmentaria arte sibi esset adjutor, atque ab effero illius ingenio aspera quæque perpeffus Felix inhumani fratris convicia, verbera, mallei etiam crudeles ictus æquo, diu, atque invito animo tulit. Neque vero fratris asperitas, & laboriosæ artis exercitatio dimovere illum potuit ab eo, quod sibi proposuerat, ut tribus in hebdomadam diebus jejunaret, ac pia precatione animum per id maxime tempus, quod ceteri laborum socii reficiendo per cibum corpori dabant. Quam accepta Deo esset *SERVI SUI* pietas, insigni sane miraculo patefactum est. Quum enim Deiparæ Virginis, cujus se in fidem, & clientellam tradiderat, Sacram Lauretanam Ædem inviseret, Potentiæ flumen ex aquarum redundantia intumescens, quod nemo sociorum trajicere ausus erat, ipse, obstupescens qui aderant, semel, atque iterum sicco vestigio transivit. Ex audita lectione de divini judicii severitate tanto metu, ac terrore percussus est, ut de vita eremitica cogitaret. Sed meliore deinde consilio rigidum Capuccinorum institutum statuit amplecti, quod quidem non sine iteratis precibus, & lacrymis tandem obtinuit. Voti compos, *SERAPHINI* nomine assumpto, in tyrocinio ita se gessit, ut peracto anno probationis, in-

sacrum illum Ordinem cooptaretur omnium suffragiis. Novum inde atque ardentius perfectionis evangelicæ studium in ejus pectore efferbuit. Itaque severioris illius instituti leges omnes, quamdiu vixit, ita observavit, ut diligentiam mirarentur omnes, pauci admodum imitari se posse confiderent. Benignus erga omnes, lenis, affabilis; superioribus vero ita obsequens, ac dicto audiens erat, nullum ut munus, quantumvis arduum, ac laboris plenum defugeret, nihil cunctaretur, nihil perquireret, in id unum intentus, scilicet ut imperata quæ fuerant, ea sequeretur.

Paupertatem vero ita adamavit, ut ab iis etiam, quibus carere vix possumus, abtineret. Cellulam perpetuo habitavit obscuram, humilem, squalidam, duro lectulo, vili scamno, nulla suppellectili instructam. Vestis illi non nisi obsoleta, ac detrita; eadem, & in ceteris rebus, quæ corpori operiendo deserviunt, extrema paupertas. Jamvero ea erat vitæ innocentia, ut nullo se unquam crimine obstrinxerit, quin etiam a levibus quoque noxiis, itaut in sacra exmologesi nihil ferme, quod expiandum esset, afferret. Quidquid enim voluntati Dei consentaneum non esset, non modo cogitare, sed ne audire quidem fas esse ducebat. Diebus fere singulis Eucharistico se pane reficere, & Sacrificiis, quotquot poterat, adesse, ac ministrare, protensis in formam crucis manibus, sollempne habuit. Inexplebile orationis erat studium, ut diurnas plerumque, ac nocturnas horas in ea consumeret. Ceterum, excepto trium dumtaxat horarum spatio, quod quieti corporis negare non poterat, reliquum tempus omne, vel rerum divinarum contemplationi, vel piis precationibus impendebat.

Quum in re qualibet aliquod Dei vestigium agnosceret, inde fiebat, ut ubi esset, quidquid ageret, ad contemplationem rerum cælestium facile raperetur, atque tum etiam oraret, cum aliud agere videbatur. De Christi Domini cruciatibus quotidiana meditatio ita animum afficiebat, ut de ea sine lacrymis nec cogitare, nec loqui, neque audire loquentem posset. Tanta in Deum caritate fere-

ferebatur, ut pro illius gloria mortem optere vehementer optaret. Itaque Superiorem supplex adiit, a quo potestas sibi fieret, in regiones se barbaras conferendi, ut incensam apud eas martyrii sitim expleret. Caritati erga Deum gemina erat, & erga proximos caritas. Quocirca errantes corrigere, avocare a vitiis, ad virtutem impellere, qua monitis, qua precibus, qua etiam objurcationibus conabatur. Nec vero frustra. Multi enim a perdita vivendi ratione ad bonam frugem redacti, multi a seculi vanitate, & mundi periculis ad securius religiosæ vitæ institutum illius opera traducti sunt. Aleas e ludentium manibus non semel extorsit. Intestina, atque inveterata inter Asculanos cives odia, & dissidia homo ut erat humili loco, nullis litteris, professione laicus extinxit. Tantum illi auctoritatis a sanctitate perspecta. De miseratione ejus in pauperes, atque egenos illud vere dici potest, quod ore pallente, jejuniis, fame torquebatur aliena, ita quidem ut aliorum memor, immemor sui dimidio in diem pane victitans, quod reliquum erat, cum integro ferre obsonio in pauperes erogaret. Quin etiam eo processit, ut in quadam annonæ difficultate, ex illo ipso dimidio pane alteram adhuc partem detraheret, qua esurientibus quoquomodo poterat subveniret. Contigit aliquando, ut a Præside reprehensus, quod pro numero pauperum pane non suffecturo, olera ex horto distribuisset, bono illum animo esse juberet: neque propterea enim defuturam religiosæ familiæ olerum copiam, quæ satis foret. Quod quidem eventu non caruit. Succis enim pridie germinibus, alia subinde mane satis abundeque succrescere conspiciebantur. Illud autem mirandum magis, quod quum horti pars quædam exigua eidem a Præside peculiariter in usum pauperum attributa esset, plus ea fructuum, quam reliquæ, tametsi longe majores, & multo diligentius excultæ partes, afferret.

Neque vero in uno, aut altero calamitatis genere SERAPHINI misericors indoles se continebat. Carceribus enim detentos invisere, sedulo ad patientiam hortari, & quid-

quid solatii posset, afferre consueverat. Mœrentes præterea solari suaviter, ærumnis pressos in spem erigere, agris inservire, assidere lectulo, bene monere, vilissima quæque ad eos sublevandos ministeria obire, hæc illi dulcis cura, jucundaque exercitatio. Jam vero qui tam leni, & benigno erga alios ingenio erat, juvat nunc videre quam durus, atque acerbus in sese fuerit. Asperis contextum scitis cilicium, velut alteram vestem, quam nunquam exueret, ad nudam carnem perpetuo adhibuit. Confecto e clavorum acuminibus flagro utebatur ad quotidianam corporis laniationem, qua fiebat, ut copiosus e laceris membræ sanguis deflueret. Sandaliis inferne omni ex parte detritis, cum nudi pedes relinquerentur, pellis nonnunquam derumpebatur, cui ille malo dum acu diruptam pellem confuit, acriori longe malo, ac dolore medicinam faciebat. Fuit aliquando, cum noctes ipsas insomnes traduceret. Ceterum brevissimam illam, quam supra diximus, trium tantummodo horarum quietem non aliter fessis membræ, quam vel sedens, vel capite ad scamnum reclinato indulgeret.

Diris ejusmodi cruciatibus abstinentiam addidit singularem, crebra & longa sui ordinis jejunia servare, quasi loco ille deliciarum habuisset. Itaque illud adjecit, ut exigua, etiam vespertina refectione perpetuo abstinere, & tres hebdomadæ dies pane dumtaxat, & aqua transigeret; quod quidem inedia genus jam inde ab adolescentia tolerare consueverat. Reliquis autem diebus ad partem panis exigua nihil obsonii adhibebat, unica, eademque insuavi, quæque fociis etiam pridie superfuisset, cinere nonnunquam conspersa, pulte contentus. Atque inde ortum habuisse censendus est malus ille habitus corporis, ex quo fiebat, ut sanguinem mingeret. Inter has macerati corporis asperitates, adjuncta præsertim oculorum custodia, securior in dies, & vividior castitas efflorescebat, quam nulla unquam labe inquinata, nullaque, vel raro admodum, ut fertur, corporis, aut mentis pugna tentatam servavit.

Jamvero si castimoniam custos est humilitas, hæc in eo tam alte radices egerat, ut
qui n-

quamvis alieno iudicio Sanctus, scelestissimus omnium, ac nequissimus esset suo. Laudis humanæ fugitans, contemptus sui appetens quam qui maxime. Cujus quidem rei, hæc duo perridicula sint argumento. Prædere aliquando iustus apud nobilem civem, alias ab Afulano Episcopo Cardinali, utrobique ita se gessit, ut ludum, & risum tamquam incomptus, & rusticus de se præberet. Ibi enim ad liquidæ pultis esum fuscinula usus est: hic ovum forbens de industria in barbam effudit. Patientia porro in eo admirabilis plane fuit, tum in fratris, quæ dicta sunt, verberibus, & conviciis, tum in iis pene quotidianis multis, ac pœnis, quæ a Religiosis Præsidibus infligi solebant. Ab aliis enim ob ingenii tarditatem duriter, ne dicam immaniter, ab aliis ad experimentum virtutis severe; ac rigide multabatur. Atque hæc quidem initio turbantur hominem, sed implorata postea Dei ope confirmatus, aspera quæque ita ferebat, ut ea beneficii loco duceret, & manus, pedesque illis, qui quoquomodo multassent, oscularetur.

Par fuit in eo lenitas, & mansuetudo, qua illatas sive ab externis, sive a domesticis etiam injurias æquissimo animo tulit, impacta ab nequissimo homine alpha, apprehensa a domestico per contumeliam barba, atque aliquot pilis evulsis, nullum omnino SERAPHINUS perturbati animi signum dedit. Sed illud longe præclarior. Cum enim protervus quidam, atque impudens, mali dæmonis instinctu, nudum illius caput plumbea lamina tam graviter percussisset, ut SERVUS DEI præ dolore animo liqueretur, ac pene exanimis humi procumberet, statim ac redditus sibi fuit, ridenti vultu, ac lenissimis verbis percussori, quasi optime de se merito, fausta illi omnia a Domino precatus est. Ad injurias hominum accessit & alia a dæmone haud minus dira vexatio. Modo enim protrahere pedibus, dum ille oraret, modo sublime elatum conari ad terram allidere, modo sevissimis plagis ægrum illius, & confectum corpus male multare consueverat. Quas tamen ille molestias, ac

teterrimas infestationes ita despiciebat, ut adversarii nequissimi increparet ignaviam, atque ad saviendum acrius acueret. Quæ quidem animi magnitudine dæmon adeo victus, & fractus est, ut ejus deinde præsentiam ipsam reformidaret, atque ab obsessis corporibus eo adventante diffugeret.

Tantam virtutum præstantiam cælestibus donis Deus inornatam esse noluit: itaque servum suum superno lumine, quo futura recte prædiceret, & cordium secreta penetraret, plurimis etiam raptibus, ac mentis ab usu sensuum alienationibus insignivit. Pluribus quoque etiam, gravissimis morbis laborantibus, adhibito a SERAPHINO sanctissimo Crucis signo, sanitas restituta fuit. Quocirca confluentium ægrorum ad Montis Granarii coenobium tanta erat multitudo, ut in iis fausta precatione sanandis non semel dies tota SERAPHINO abiret. Accedebat e tumultuosa gentium frequentia coenobitis illis molestia non levis. Itaque parum absuit, quin Præses factam SERVO DEI potestatem divinitus patranda prodigia ex obedientia coerceret. Sed ad vitandam molestiam satis visum est, si SERAPHINUS in Afuli coenobium demigraret.

Tam multis igitur, ac tam præclaris virtutibus, ac donis cælestibus cumulat apud omnes non vulgares modo, sed etiam summos, ac præstantes viros sanctitatis nomen, & famam adeptus est. Illum consulere, illius se precibus commendare, incedenti per viam non solum deosculari vestes, sed etiam præcindere.

Sed jam dies aderat, qua sanctitas tam excellens aliis longe illustrioribus in Cælo honoribus decoraretur. Gravem pectoris affectionem e corporis maceratione contractam, qua quodam veluti jaculo confodiebatur diu ille dissimulaverat. Sed cum magis magisque ingravesceret, optatissimam sibi ex ea mortem instare superno etiam lumine intelligens, postulavit, ut Sanctissimæ Eucharistiæ viatico muniretur. Abnuebant medicus, & sodales, quod morbi gravitas nondum se prodebat, præsertim cum æger nec ureretur febrî, nec lectulo decumbere co-

geretur, sed iteratis precibus obsisti non potuit. Sanctissimum igitur Christi corpus allatum est; quod quidem quo ille animi sensu, quo amoris æstu perceperit, Angeli magis, quam homines intelligere potuerunt. Postulat subinde, ut Oleo sacro inungatur. Quod pariter cum præproperum Fratribus videretur, affirmat ille quod in præsens negligerent, satis festinanter paulo post omnino facturos. Itaque post fervidas per horam de genu in lectulo fusas preces, sublatis ad Cælum oculis Deum obsecrat, ut quandoquidem sodales se loquentem non audiebant, divinis ipsius vocibus auscultantes sanctum ad se Oleum afferrent. Precationem hanc deliquium animi statim secutum est cum pallore vultus, aliisque defecturæ mox vitæ signis, quibus videlicet sodales admoniti, ex petita illum unctione propere munierunt. Itaque ad SERVI DEI solatium cum nihil restaret aliud, placido vultu in conventu sui Ordinis civitatis Asculi sanctissimam Deo animam reddidit.

Porro cœnobii custos veritus (quod assollet in Sanctorum hominum funere) tumultuosam confluentis populi multitudinem, nullo edito campani æris signo, SERVI DEI pretiosam mortem occulere cogitarat tamdiu dum iusta illi sollempnia de more persolverentur. Sed divinitus factum est, ut puerorum voce per urbem SERAPHINI obitus vulgaretur. Quod cives cum audivissent, ad cœnobium omnes concurrere, SERVI DEI corpus exosculari, vestes tertio, atque iterum superinductas præscindere, pilos auferre, præcidere ungues, quin etiam nec corpori parcere, nisi adhibitis decem custodibus cautum esset, ne sanctum cadaver ab imprudenti multitudine discerperetur. Venerationem auxit non mediocrem suavissimus odor, quem molle, ac flexibile corpus efflabat, donec lignea capsula olosferico intus convestita inclusum peculiari tumultu, senioribus urbis ita iubentibus, mandatum fuit.

Memoriam, quam moriens reliquit sui nominis sempiternam, statim testatæ sunt quamplures ejus imagines tum impressæ, tum pi-

ctæ, ac duæ potissimum, quarum altera in ædibus Magistratus, altera ad tumulum; quod ea ætate licebat, posita fuit. Concurfus inde ad sepulcrum, non a propinquo modo, sed etiam a dissitis locis aufercebat in dies, prout nova subinde, invocato SERVI DEI nomine, beneficia impertita populorum frequentiam excitabant; ita quidem ut cum votivis tabellis in pariete spatium deficeret, auferendæ fuerint veteres, ut novis fieret locus. Anno deinde Domini MDCX. Asculanorum civium precibus piæ mem. Paulus V. Prædecessor noster annuit, ut ad BEATI VIRI sepulcrum accensa lampas venerationis publicæ testis esset perpetua. Civium pietatem æquavit sedulitas Præsulis Asculani in cognitione causæ super fama sanctitatis, virtutibus, & miraculis SERVI DEI; cum igitur processum, quem informativum vocant, explevisset, res in tunc existentium S. R. E. Cardinalium Congregatione Sacris Ritibus præposita delata fuit, ac ad trutinam revocata, atque, ut ea ferebant tempora, die VII. Junii MDCXXV. impertita fuit facultas specialiter in causa inquirendi. Itaque, auctoritate Apostolica, nova causæ cognitio instituta, atque in acta relata, siluit tamen ad annum usque MDCCIV. Sed quum ex decretis interea a ven. mem. Innocentio XI. etiam Prædecessore nostro confirmatis, ad prosequendam rem necessaria esset nova resumendæ causæ commissio, non ante id obtineri contigit, quam sub recol. mem. Clemente XI. pariter Prædecessore nostro ad annum MDCCXI. Probato deinde cultu, qui, Pontifice annuente, BEATO VIRO exhibitus fuerat, & casu excepto a decretis recol. mem. Urbani VIII. itidem Prædecessoris nostri, tandem fel. recor. Benedictus XIII. similiter Prædecessor noster anno MDCCXXVI. peculiari Cardinalium, qui Sacris Ritibus præfunt, Congregationi negotium dedit, ut de SERVI DEI virtutibus examen institueret.

Inter hæc ab eodem Pontifice, mense Augusto illius anni, facultas concessa est, ut SERAPHINI corpus a veteri sacello ad alterum recens extractum, ad ejus honorem, pro-

proprie dicatum publice transferretur. Sed anno demum MDCCXXIX. auctior fuit & SERVO DEI cultus, & cultoribus ejus lætitia; tunc scilicet, quum laudatus Pontifex benigne indulfit, ut ab universo Ordine Minorum Sancti Francisci, atque a Clero præterea tum civitatis, & Diocesis Asculanæ; tum oppidi Montis Granarii Officium sub ritu duplici quotannis recitaretur, & Missa ad honorem BEATI VIRI celebraretur die XII. Octobris, die scilicet, qua ejusdem fortunati obitus annua memoria recurrebat.

Jussu deinde Clementis XII. itidem Prædecessoris nostri, qui, Benedicto Prædecessore vita functo, proxime successerat, a peculiari, quem diximus Cardinalium confessu BEATI SERAPHINI virtutum inquisitio ad ordinariam Sacrorum Rituum Congregationem revocata, cum probationibus, ut ajunt, directis inniteretur, tandem factum est, ut rata haberentur, ac probarentur.

Absoluta denique inquisitione, seu processu Apostolico super miraculis post indultam B. SERAPHINO venerationem a Deo patratis, & comperta die XVII. Septembris MDCCCLXIII. Processus validitate in ordinaria Sacrorum Rituum Congregatione, cujus decretum nos die XXIII. ejusdem mensis confirmavimus; subinde miraculis ipsis in Congregatione antepreparatoria die XXVII. Novembris MDCCCLIV. examinatis, atque iterum in preparatoria Congregatione diei IX. Junii MDCCCLV.. Postremo vero in generalibus Comitibus coram nobis die XXVIII. Januarii anni proxime exacti, ut moris est, perpensis, atque discussis, duo ex illis in tertio genere IX. Martii ejusdem anni, ad quam usque diem divinam opem imploraturi, decretum distulimus, rite approbavimus.

Primum nempe instantaneæ sanationis Januarii Ranalli a pessimo ulceroso tumore sub sinistram axillam, quo per plures jam menses confictatus frustrata diu chirurgorum industria, non nisi ferro, aut igne curari posse videbatur.

Alterum vero perfectæ sanationis a paralyti sinistræ manus, qua correptus fuerat

Ugo Antonius Carletti, dum septuagesimum quartum ageret ætatis annum, quod naturæ vi, seu humanæ artis ope nequaquam assequi potuisset.

His itaque duobus miraculis cognitis, & approbatis, illud definiendum supererat, an ad sollemnem BEATI VIRI Canonizationem rite procedi posset, quod cum universi Patres unanimi suffragio assererent, nos Sancti Spiritus tum propriis, tum aliorum precibus implorato lumine, die XIX. Octobris proxime præteriti decretum in eandem sententiam edidimus.

Cumque dilecti filii civitatis nostræ Asculanæ Magistratus, & incolæ, ac religiosissimus Ordo dictorum Fratrum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupat. enixis precibus a nobis postularent, ut decretam BEATI VIRI Canonizationem tandem exequeremur, nos ut in hoc gravissimo negotio juxta præscriptam a Prædecessoribus nostris agendi normam procederemus, universi primum Collegii eorundem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in Consistorio secreto die XXVII. Aprilis proxime elapsi coram nobis congregatorum sententiam, atque consilium exquisivimus. Quibus post auditam a nobis gestorum seriem, & BEATI VIRI præclara merita, ad legitimam causæ hujus absolutionem una voce nos adhortantibus, non viciniores modo, sed remotiores per Italiam Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos monendos curavimus, ut ad Urbem sese conferrent, & nobis de BEATI SERAPHINI, necnon BEATORUM JOANNIS CANTII, JOSEPHI CALASANTII A MATRE DEI, JOSEPHI A CUPERTINO, HIERONYMI ÆMILIANI, & JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL sollemni Canonizatione deliberantibus, consiliorum etiam suorum suffragia, prout spiritus Dei ipsis suggessisset, exponerent.

Ut autem præclaræ BEATI SERAPHINI virtutes, & probata miracula, necnon in totius Causæ discussione adhibita cautiones neminem laterent, indicto prius publico Consistorio coram nobis, universoque

Ecclesiasticorum ordinum, & collegiorum confesso, mandavimus inibi a dilecto filio Josepho Ascevolini nostræ Consistorialis aulæ Advocato virtutes, & miracula BEATI SERAPHINI oretenus palam exponi: integrum quoque, & exactum eorundem compendium ex authenticis documentis fideliter collectum, typisque impressum, omnibus suffragium laturis, exhibendum curavimus. Demum convocatos die x. labentis mensis Julii in Consistorio semipublico præfatos S. R. E. Cardinales, necnon Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, qui jam in Urbem convenerant, ab iis quaesivimus, an ad BEATI SERAPHINI Canonizationem deveniendum esse censerent. Ipsi vero, uno omnes ore, pluribus, gravibusque rationibus in affirmativam sententiam ire comperti sunt. Nosque a dilectis quoque filiis Apostolicæ Sedis Notariis publicæ Instrumenta confici, ac præterea suffragiorum ipsorum exempla, a singulis subscripta, in tabularium Ecclesiæ Romanæ referri mandavimus.

Reliquum erat, ut a Patre luminum, quid ei placitum esset edoceremur. Indicto propterea per totam Urbem triduo jejunio, in tribus Patriarchalibus Basilicis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publice adorandum exponi mandavimus, omnibusque Christianis vere poenitentibus & confessis, sacraque communione refectis, unam saltem ex dictis Basilicis visitantibus, atque in ea, ad implorandam in tanto negotio divinam opem plenariam peccatorum indulgentiam elargiti fuimus. Humillimas quoque nostras, & diuturnas fudimus Omnipotenti Deo preces, donec hac die Beatissimæ Mariæ Virgini de Monte Carmelo sacra, ad quam scilicet, cum Omnipotenti Deo placuit nos immerentes ad Beati Petri Cathedram evehere, sollempnia Coronationis nostræ distulimus; generalis supplicationis ritu ad Basilicam S. Petri in Vaticano, ut moris est, procedentes, unacum omnibus prædictis, ceterisque Romanæ Curiæ, & nostræ aulæ Prælati, universoque Clero seculari, &

regulari, & frequentissimo populo divinam opem invocantibus, auditis iterum per dilectum Filium nostrum Carolum, Tituli Sancti Clementis S. R. E. Presbyterum Cardinalem Rezzonico nuncupatum, ejusdem S. R. E. Camerarium, Postulationum pro Canonizatione impetranda Procuratorem, enixis precibus, post sacros hymnos, litanias, aliasque preces de more decantatas, ad laudem & gloriam Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostræ, & de præmissorum omnium Venerabilium Fratrum nostrorum consilio, & assensu prædictum SERAPHINUM A MONTE GRANARIO AB ASCULO denominatum, Laicum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, expresse professum, de cujus vita pie sancteque tractata, & de virtutibus in gradu heróico, ac miraculis, ejus intercessione, a Domino patratis plenissime constabat, & constat, Sanctum esse definiendo pronuntiavimus, & pro Sancto ab omnibus habendum, atque colendum ediximus in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnibusque Christianis, qui singulis annis die xii. Octobris vere poenitentes, & confessi Ecclesiam conventus dicti Ordinis in civitate Asculana, ubi ipsius Sancti corpus religiose asservatur, devote visitaverint, septem annos, & totidem quadragenas deinjunctis eis, vel alias debitis poenitentibus eadem auctoritate in perpetuum misericorditer relaxamus. Denique in obsequium Omnipotentis Dei decantato laudis, & Confessionis hymno, incruentam salutis nostræ hostiam ad altare Confessionis Beatissimi Petri in spiritu humilitatis obtulimus cum commemoratione ipsius SANCTI SERAPHINI: necnon SANCTORUM JOANNIS CANTII, JOSEPHI CALASANTII A MATRE DEI, JOSEPHI A CUPERTINO, HIERONYMI ÆMILIANI, & JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL, quos pariter Sanctorum albo rite adscripsimus, omnibusque, qui aderant, plena-

nariam peccatorum indulgentiam elargiti fuimus.

Quum autem gratias Omnipotenti Deo egimus, quod inter cetera nobis, quamvis immerentibus, collata beneficia, illud etiam datum fuerit, ut BEATUM SERAPHINUM Sanctorum numero adscriptum definiremus, gavisi pariter fuimus in Domino, eique benediximus, qui, Ecclesiam suam perpetua defensione custodiens, manifeste ostendit e quolibet personarum ordine Sanctos exoriri perfectionis eximiae; eorumque praclaris exemplis subinde propositis Christianae Fidei cultores admonet, ut imitari non pigeat, quod celebrare delectat.

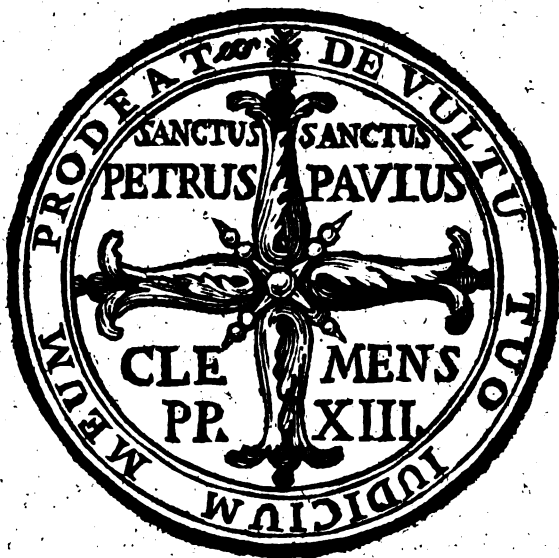
Quoniam vero post prolatam a nobis, ut praefertur, huiusmodi Canonizationis, & adscriptionis sententiam ab eodem Carolo Cardinali, & Procuratore nobis humiliter supplicatum fuit, ut super praemissis omnibus Apostolicas litteras perpetuo valituras edere dignaremur; nos iustissimae petitioni annuentes praesentium litterarum tenore, atque ex certa scientia, & Apostolica au-

toritatis nostrae plenitudine omnia & singula praemissa confirmamus, roboramus, atque iterum sancimus, ac decernimus, universaeque Ecclesiae denunciamus; mandantes, ut earumdem praesentium transumptis, sive exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ab omnibus habeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si exhibitae forent, vel ostensa.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrae definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCCCLXVII. decimo septimo Kalendas Augusti, Pontificatus nostri anno decimo.

✠ Ego Clemens Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego C. A. Episcopus Ostien. & Veliterren. Card. Cavalchini Sacri Collegii Decanus.

✠ Ego F. M. Episcopus Portuen. & S. Rufinae Card. Lantes.

✠ Ego G. F. Episcopus Sabinen. Card. Albani.

✠ Ego H. Episcopus Tusulan. Card. Dux Eboracensis S. R. E. Vicecancellarius.

✠ Ego

- ✠ Ego F. Episcopus Albanen. Cardinalis Serbellonus.
- ✠ Ego J. F. Episcopus Prænestin. Cardin. Stuppanius.
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠ Ego C. Tit. S. Clementis Presbyter Card. Rezzonico S.R.E. Camerarius.
- ✠
- ✠ Ego F. M. Tit. Sancti Sylvestri in Capite Presbyter Cardinalis de Rubeis.
- ✠
- ✠
- ✠ Ego J. M. Tit. S. Alexii Presbyter Card. Castelli.
- ✠ Ego C. Tit. Sancti Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Elephantinus.
- ✠ Ego P. H. Tit. S. S. Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Card. Gugliemi.
- ✠ Ego P. P. Tit. S. Stephani in Monte Caelio Presbyter Card. de Comitibus.
- ✠
- ✠ Ego Fr. L. Basilicæ Sanctorum XII. Apostolorum Presb. Card. Ganganelli.
- ✠ Ego M. A. Tit. Sanctæ Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Columna.
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠ Ego S. Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Card. Buonaccorsi.
- ✠
- ✠ Ego J. C. Tit. S. S. Joannis, & Pauli Presbyter Card. Boschi Major Penitentiarius.
- ✠ Ego L. Tit. S. Anastasiæ Presbyter Card. Calinus.
- ✠
- ✠ Ego A. Tit. Sanctæ Mariæ in Via Presbyter Cardinalis Columna Brantforti.
- ✠
- ✠
- ✠ Ego P. Tit. S. Mariæ Transiberim Presbyter Cardinalis Pamphilius.
- ✠
- ✠ Ego Ph. M. Tit. S. Chrysogoni Presbyter Card. Pirellius.
- ✠
- ✠
- ✠
- ✠ Ego A. Sanctæ Mariæ in Via Lata Prior Diaconorum Cardinalis Albanus.
- ✠ Ego N. S. Eustachii Diaconus Cardinalis Corsinius.
- ✠ Ego D. Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Ursinus.
- ✠ Ego Fl. Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconus Card. Chifus.
- ✠ Ego A. M. Sanctæ Agathæ ad Suburam Diaconus Card. Torrigiani.
- ✠
- ✠ Ego J. C. Sancti Casarei Diaconus Card. Caracciolus de Sancto Bonò.
- ✠ Ego N. Sancti Georgii in Velabro Diaconus Card. Perrelli.
- ✠ Ego A. Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Corsinius.
- ✠ Ego A. Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Nigronus.
- ✠ Ego Æ. S. Sancti Adriani Diaconus Cardinalis Piccolomineus.

✠ Ego

CANONIZATIONIS BEATI SERAPHINI

423

✠ Ego X. Sancte Mariae de Scala Diaconus Card. Canale.

✠ Ego B. Sanctorum Cosmae, & Damiani Diaconus Cardinalis Veterani.

✠

C. Card. Pro-Datarius.

A. Card. Nigronus.

V I S A

De Curia J. Manassei.

L. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

LIT.

LITERÆ DECRETALES

SUPER

CANONIZATIONE

B. JOANNÆ FRANCISCÆ
FREMIOT DE CHANTAL

Fundatricis Ordinis Visitationis Sanctæ Mariæ.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Fortitudo, & decor indumentum militantis Ecclesiæ, admirabili sane divinæ providentiæ consilio, quemadmodum se prodidit in Juditha, in Debora, in matre septem Machabæorum, & siquæ aliæ extiterunt similes harum, quæ foemineæ cogitationi masculinum animum inseruerunt; ita & post Christi Salvatoris adventum elucet maxime, non modo in iis foeminis, quæ pro christiana religione per tyrannos, & carnifices mactari meruerunt, sed in illis etiam, quæ ipsa se, perfecta sui, rerumque omnium abdicatione, vivas hostias in odorem suavitatis immolaverunt. Hoc pacto nimirum, & Omnipotentis Dei gratiæ virtus per ea, quæ ignobilia, atque infirma sunt mundi, splendidissime apparet, & Catholicæ Ecclesiæ, in qua unica salutis spes est, sanctitudo, & veritas argumentis minime obscuris pulcherrime confirmatur. Atque in hac profecto illustrium, ac fortium foeminarum classe collocandam, vel in primis esse BEATAM JOANNAM FRANCISCAM FREMIOT DE CHANTAL singularia illius strenue gesta declarant. Illa enim materni veluti affectus immemor, ut Christo Jesu, cujus adorandum nomen candente ferro pectori imprefserat, totam sese dicaret, per filium, quem

unice diligebat, in ostio domus strato corpuſculo hærentem ad electum sibi Cœlestem Sponſum pergere non dubitavit, & voto se arduo, ac perdifficili obstrinxit, ut ageret ea semper, quæ perfectiora esse intelligeret. Quæ quidem, atque alia id genus in subjecta ipsius vitæ compendiarie descriptione recognoscere quis facile poterit, tum ad Dei Omnipotentis laudem & gloriam, tum ad imitationem tam eximiæ, consummatæque virtutis. Itaque quum singularis Dei benedictio beatam hanc famulam suam herõicis virtutibus apprimè insignem, & consequutis obitum ejus miraculis valde gloriosam reddiderit, ut iis potissimum foeminis, quæ se Deo dicaverunt, vel in ejusmodi deliberatione versantur, nova semper suppetant ad imitandum exempla; nos propterea post eam, quæ præmitti solet, tum virtutum illius, tum miraculorum severam, ac sedulam disquisitionem, adscitis in consilium Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, ac præterea Patriarchis, plurimisque Archiepiscopis, & Episcopis eandem BEATAM JOANNAM FRANCISCAM publica totius Christiani orbis veneratione dignam asserimus, & Sanctorum factis adscribendam decernimus.

E clarissimis parentibus, Divione in Burgun-

gundia, JOANNA FRANCISCA FREMIOT DE CHANTAL ortum habuit. Piæ sanctæque educationis fructum tulit, quem debuit, puellæ indoles ad virtutem nata. Catholicæ Religionis jam inde a teneris annis tanto erat incensa studio, ut quintum ætatis annum nondum excedens hæreticum quemdam adversus veritatem Corporis Christi in Eucharistia cavillantem sapienter, atque animose redarguens, pudore suffunderet. Tentata dolosis artibus a vaferrima, quæ domi erat, muliere, innocentiam non sine peculiari ope Deiparæ Virginis, quam defunctæ genitricis loco matrem delegerat, incontaminatam servavit. Aliud quoque gravius fortasse periculum ejusdem B. Virginis auxilio evasit incolumis. Quum enim de connubio illius ageretur cum Equite nobili sane, atque opulento, Deum JOANNA FRANCISCA per Matrem ejus Sanctissimam consulens, Calviniana illum, tametsi dissimulata, hæresi infectum, Deo illustrante, cognovit; quo illa periculo ita commota est, ut vel recordationem illius refugeret animus, ac perhorresceret. A sorore, apud quam aliquandiu fuerat, patri reddita, ita se illi obsequentem, docilem, suavem, morigeram præbuit, ut nihil supra. Nihil in ea quod delicias, quod luxum, quod levitatem animi redoleret. Pietas in Deum, ac Deiparam eximia, summum precandi studium, misericordia in pauperes singularis. Voluntati suæ, qua libentius ad vitam cœlibem ferebatur, paternam præponens nobilissimo viro in temporalibus Domino DE CHANTAL nuptui se dari non recusavit. Præclaræ illæ, quas ad matrimonium attulerat, virtutes magis magisque in aliorum quoque utilitatem redundarunt. Clementer enim familiam regere, filios sancte educare, virum ad pietatis suæ imitationem adducere, invisere ægros, egenis subvenire, subditis opitulari, Deo, & sibi vacare, hæc illius erat vitæ ratio laboriosa semper, nunquam otiosa. Cujus quidem sollicitudinis fructus erat summa in domo pax, summa tranquillitas.

Sed adversæ res inciderunt, quibus tam

præclara ista in secundis virtus longe splendidior effulsi. Vulnerato enim inter venandum, & paulo post extincto viro, quem carum in primis habebat, casum quidem acerbissimum dolenter tulit, sed in eo consilium Dei, qui totam sibi deposceret, animo reputans, sanctissimæ illius voluntati acquievit, ac præterea ad aram Beatissimæ Virginis Deo, meliori utique Sponso, votum nuncupans perpetuæ castitatis se obstrinxit. Illi autem, qui viro ipsius, tametsi imprudens, lethale vulnus infixerat, non modo veniam libenter indulgit, sed in argumentum etiam peculiaris benevolentiæ, illius filium e sacro fonte suscepit. Quæ quidem in re, æquissimo virtutum æstimatore S. Francisco Salesio teste, heroicæ perfectionis exemplum edidit plane admirandum.

Quum autem perfectius adhuc, atque excellentius meditaretur vitæ genus, rei familiaris sarcina magna ex parte deposita, mundi muliebris quidquid erat pretiosum, partim in levamen pauperum, partim in ornatum templorum convertit. Ad redigendum in servitum corpus jejunia, cilicia, vigiliis adhibet. Tempus omne religionis inter, ac misericordiæ officia partitur. Demissionis, ac patientiæ neque illi occasio, neque occasione ipsa defuit. Dicitur vix potest, quot, quantasque ab ancilla injurias pertulerit. Summa erat prorsus, ac pene incredibilis in altera contumacia, in altera mansuetudo. Novis inter hæc oblati a patre nuptiis constantissime recusatis, ut propositum, quo totam se Deo mancipaverat, magis magisque firmaret, pulcherrimo quidem, sed asperrimo invento, adorabile Jesu nomen candente ferro pectori impressit. Tam strenue in suscepto evangelicæ perfectionis itinere progredienti datus est tandem, quem diuturnis a Deo precibus expetiverat, sapientissimus item, & sanctissimus conscientiæ moderator Sanctus Franciscus Salesius, quem ut primum aspexit, mutuo sese agnoverunt, quum antea de facie non nossent. Probante itaque tanto magistro, votum illud maxime arduum edidit, semper id exequendi, quod perfectius,

H h h

atque

atque acceptius Deo esse intelligeret. Neque vero minus firma opus erat fortitudine animi, ut ea perficeret, quæ de novi Ordinis fundatione a Salesii magisterio didicerat. Multæ enim, & graves superandæ fuerunt difficultates: quas inter fortasse illa maxima, quod quum filius strato per januam corpore intercludere aditum matris tentasset; ne Annecium profectura, quo divinitus vocabatur, domo pedem efferret, strenua mulier recogitans forte illud Hieronymi: per calcatum perge patrem: super filium transit, quem eximie carum habebat. Quid autem incensa caritas possit efficere statim apparuit. Salesio enim veluti architecto prima jecit fundamenta Ordinis sanctimonialium a Visitatione Beatæ Mariæ Virginis nuncupati, quem, obnitente frustra dæmonum, & perversorum hominum fraude, tametsi non sine magnis exantlatis laboribus, multis ac diversis in locis ita propagavit, ut quatuor supra octoginta monasteria ipsius opera, & studio fundata numerarentur. Hujus autem Ordinis institutio, tametsi nihil asperum, nihil austerum præferat, dum tamen voluntati, atque humanis affectionibus nihil quidquam, quod libitum fuerit, indulget, rerumque omnium abdicationem, & omnimodam sui abnegationem fortiter simul, & suaviter præcipit; ad perfectionem summam, quemadmodum Deo incrementum dante, ad hanc usque diem non sine animi nostri jucunditate conspicimus, mira quadam ratione perducit. Jussu præterea Episcoporum alia non sui Ordinis monasteria visitans, labentem in iis disciplinam restituit. Ubi autem præsens voce non poterat, per litteras, quæ extant bene multæ, sacris potissimum virginibus præsto erat. Mors deinde consanguineorum, in iisque filii dulcissimi, sed Francisci Salesii potissimum, a cujus nutu, consiliisque pendebat, virilem illius animum adeo non fregit, ut nihilo fecius quam antea ardua quæque adoriri, ac perficere conaretur. Quibus rebus in eam sapientiæ, & sanctitatis opinionem apud omnes venit, ut ex ordine quovis, etiam Episcopali, JOANNÆ

FRANCISCÆ consilia expeterent principes viri, ac Reges illius se precibus commendarent, & Sanctus ipse Vincentius de Paulo instituti sui leges eidem examinandas, & corrigendas traderet.

Tam excellens virtus, quæ quamvis per tot præclare gesta sese prodiderat, majus tamen aliquid, quam quod exterius patebat, latere intus indicabat (ita quidem, ut Salesio ipsi optimo rerum æstimatori admirationi esset) ad eum perfectionis apicem pervenerat, ut matura jam Coelo esset. Itaque quum Famula Dei Parisiis rediens, quo jussu Episcopi Gebennensis, ab Anna Austriaca expetita, sese contulerat, Molini in morbum incidit, e quo instare sibi supremam diem intelligens, Sacramenta Ecclesiæ pie sancteque suscepit. Epistolam mox dedit ad omnes sui Ordinis alumnas, caritatis, & sapientiæ plenam. Cunctis demum præsentibus, absentibus, futuris etiam instituti sui monialibus a Deo fausta omnia precata fervidos inter fidei, spei, caritatis actus ad amplexum Sponsi sui Cælestis, quem unice semper dilexerat, feliciter convolvit Idibus Decembris anni MDCLXI. Eximiam JOANNÆ FRANCISCÆ gloriam declaravit visus a Sancto Vincentio de Paulo splendens globus alteri mox adjunctus splendidiori, atque alius demum longe supra quam dici potest lucidissimus, qui utrumque sibi commixtum excepit. Intellexit enim superno lumine perfusus vir Dei, in primo illo globo JOANNAM FRANCISCAM, in altero Sanctum Franciscum Salesium, in tertio vero Deum ipsum, qui lucem inhabitat inaccessibilem, designari.

Tametsi autem de JOANNÆ FRANCISCÆ sanctimonia fama esset percelebris ex inani tamen opinione quadam, quod ante quinquagesimum annum inquiri de ea non liceret, factum est, ut tempus ad eam rem opportunius elaboretur: donec tandem anno MDCCXV. coeptum est agi de illa in Beatorum numerum referenda. Instituto igitur ex eo tempore duplici examine, Episcopali scilicet, & Apostolico, atque utriusque actis exhibitis, & approbatis in Congregatio-

gitione Sacrorum Rituum quæstiones, quæ solent, habitæ sunt. Testimonio deinde clarorum scriptorum, qui coævi erant SERVÆ DEI, ac potissimum S. Francisci Salesii, & S. Vincentii a Paulo, heroicæ fuisse JOANNÆ FRANCISCÆ virtutes satis aperte probatum est. Sed quum testis illarum de visu, tam longo post ab obitu illius intervallo, nemo unus reperiretur, ad rem expediendam felic. record. Benedictus XIV. Prædecessor noster sapienter præcepit, ut accederet adminiculum ex aliis duobus præter duo requisita miraculis per invocationem SERVÆ DEI post mortem patris.

Et quidem quatuor præ cæteris probatu digna reperta sunt. Primum exhibuit Gabriella Angelica Morel, in monasterio Visitationis Abalonensi Diocesis Augustoduni, cui, quum SERVÆ DEI se commendasset, crus dexterum semipalmo brevius altero, ac pene succi, & caloris expers, ad omnimodam cum sinistro æqualitatem redactum fuit.

Secundam divinitus factam sanationem experta fuit Elisabeth Dronier de la Perouse professa ejusdem Ordinis Visitationis in oppido de Saint Amour, quod est in Diocesi Lugdunensi; quæ ex diutini morbi vi semimortua, atque a medicis destituta, cum per tres menses immobilis in lectulo decumberet, ad BEATAM JOANNAM FRANCISCAM confugiens, momento temporis sospes, integra, & consuetis omnibus ministeriis apta e lecto profuit.

Tertium miraculum patratum est in Clara de Rubeis puella Romana, quæ contracta phthisi eo deducta, ut munita extremo Sacramentorum præsidio jamjam moritura videretur, immo etiam aliquando haberetur pro mortua, sed, quum proposito sibi dierum novem obsequio BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ opem posceret, a tertio, vel quarto usque ad diem nonum, depulsa vi morbi, convalescens, colore, orexi, viribus reditis, domo egressa in conspectum omnium prodierit.

Quarta miraculosa sanatio contigit Eugeniæ Trochon professæ Ordinis Visitationis in

civitate Salmuriensi Andegavensis Diocesis. Hæc a quintodecimo ætatis anno gravissimo per octo annos asthmate pene præfocata, dein correpta paralyfi, quæ brachio, & cruri motum ademit, & magna ex parte sensum imminuit, post dies ferme quadraginta infestæ hujus ægritudinis, nulla adhibita medicorum ope, BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ novendiali cultu sese commendans, postrema nondum elapsa die, momento temporis affectorum membrorum motu reintegrato, sana surgit, ac vicens, & munia facile repetit, quæ solebat.

Sed quintum etiam miraculum addendum duxit laudatus Prædecessor noster Benedictus XIV., quod quidem qua mvis satis testatum esset auctoritate Episcopi Aureliensis, quum tamen Sedis Apostolicæ auctoritate destitueretur, adeoque idoneum non esset, ut probata inter miracula referretur, idem Pontifex, hoc vitio sublato, ratum habuit, & confirmavit. Sanatio porro ita se habuit. Susanna Bienfait professa Ordinis Visitationis, scirrholo tumore non sine acri dolore, & cruciatu viscerum laborabat. Huc accessit paralyfis, quæ cruribus, quorum dexterum etiam ex atrophia exaruerat, motum omnem, & sensum penitus interceptit. Humanis itaque per menses duos remediis abstinens BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ consueta novem dierum prece implorat auxilium. Labente adhuc die nona, puncto temporis, motu, sensu, & carne præterea cruri arido restituta, vivida, & vicens ministeriis omnibus fungi potuit, quibus ceteræ moniales bene valentes, atque integræ fungebantur.

Quum itaque virtutibus, & miraculis auctoritate Apostolica confirmatis, nullum jam dubium superesset, quin ad formalem SERVÆ DEI JOANNÆ FRANCISCÆ Beatificationem procedi posset, idem Benedictus Prædecessor die XIII. Novembr. anni Domini MDCCL. per suas litteras in forma Brevis illi tamquam BEATÆ cultum decrevit, Officio, & Missa quorannis die XXI. mensis Augusti, qua sollempnia coronationis suæ recurrebant, ad ejus honorem certis in locis concessa.

Nova post indultam JOANNÆ FRANCISCÆ venerationem miracula sequuta sunt, quæ manifestam de augendo eidem cultu voluntatem Dei declararunt. Quibus, cognita prius Processuum validitate, in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, quæ Sacris Ritibus præest, ad examen vocatis, atque discussis, ex aliis pluribus, quæ ferebantur, in generali simili Congregatione coram nobis die xxviii. Januarii anni proxime præteriti coacta, duo hæc, quæ sequuntur speciali approbatione digna comperta sunt, prout ex decreto nostro die ix. subsequenti mensis Martii apparet.

Miraculum primum ejusmodi est. Maria Droz sanctimonialis in monasterio Pontis Aurelii Bisuntinæ Diocesis, Ordinis S. Bernardi, phthisi laborans, tentatis frustra per triennium remediis ad eam depellendam, eo jam devenerat, ut ob vitiatos pulmones, morbumque, ut ajunt, jam confirmatum, indicia ferme omnia letalem exitum proderent mox imminentem, ac propterea medicorum judicio recuperandæ valetudinis spes nulla relinqueretur. Sed quæ ab humanis remediis obtineri non poterat, B. JOANNA FRANCISCA, cui monialis magna cum fiducia tametsi morti proxima se commendarat, peracta novembriali supplicatione, momento temporis ei valetudinem reddidit, atque ita reddidit, ut nulla prorsus deplorati jam morbi vestigia superessent.

Alteram supra vires naturæ sanatio contigit in paupercula quadam virgine, cui nomen Florida, sive, ut Galli loquuntur, Fleuries Coing. Huic enim, dum in Lugdunensi nosocomio imperitus chirurgus brachii dexteri venam incidit, atque ad eliciendum sanguinem e foramine non fluentem acum ferream profundius immittit; læso, aut scisso, ut opinio fuit, bicipiti nervo, vel alio quopiam, protinus brachium intumuit, obruitque ita, ut flecti nullo modo posset. Huic incommodo occursum est forata miseræ virgini non semel affecta parte, sed eo factum est, ut brachii pars inferior contracta superiori velut affixa cohereret, item-

que digiti in pugnum coacti palmam arctius premerent, ut proinde mediam aliquid interponi oportuerit, ne palma digitorum unguibus læderetur. Per quinquennium infelix vitam traxit emortuo brachio, sensus quippe omnis, & motus, & nutritionis experte, donec Annecium profecta, ut ad B. JOANNÆ FRANCISCÆ tumulum, quod biennio ante eodem itinere frustra emenso obtinere nequiverat, accederet, ubi ut primum expiata Sacramento poenitentiae, & sanctissimo Christi corpore refecta; ac spei plena inutilem illam corporis partem B. JOANNÆ FRANCISCÆ admovit sepulcro, protinus emortuum brachium revixit momento temporis, sensu, motu, carne, viribus restituta.

His igitur rite approbatis, quum in eadem generali Sacrorum Rituum Congregatione die xxiii. Septembris ejusdem anni habita, proposita fuerit quaestio, an tuto ad sollemnem B. JOANNÆ FRANCISCÆ Canonizationem procedi posset, nemini dubium fuit, quin juxta constantem praxim Apostolicæ Sedis, & Prædecessorum nostrorum, decreta omnia ad hujusmodi effectum abunde suppetent, nos vero decreti editionem, ut divinam implorarem opem, differre volumus, sed demum die xii. Octobris proxime præteriti post fufas ad Deum humillimas preces, eorum sententiam ratam habentes: decretum protulimus de eadem Canonizatione servatis servandis quandocumque peragenda.

Quemadmodum autem alias claræ memorie Carolus VI. Romanorum Rex in Imperatorem electus, & Philippus V. Hispaniarum Rex Catholicus, ac Jacobus III. Rex Angliæ, alique tunc in humanis agentes Christiani Principes, Romanique Imperii Electores, ac plurimi Archiepiscopi, & Episcopi, Comitum præterea Cleri Gallicani, Ordinumque aliorum Regularium Præsides, Capitula quoque Ecclesiarum, & civitatum Magistratus, præcipue vero claræ etiam memorie Victorius Amedeus dum viveret Sardinia Rex, datis propterea litteris apud Prædecessores nostros, progressum Causæ Canonizationis B. JOANNÆ FRANCISCÆ enixe poscen-

poscentibus: ita quoque carissimi in Christo filii nostri Ludovicus Galliarum Rex Christianissimus, & Carolus-Emanuel Sardiniae Rex illustris, iteratis ob eam rem votis instare non desierunt. Dilectæ vero in Christo filiae instituti ab JOANNA FRANCISCA Ordinis alumnae multo enixius assiduis, demissisque precibus postulabant.

Quocirca visum est nobis cum Venerabilibus etiam Fratribus nostris ejusdem S.R.E. Cardinalibus in Consistorio secreto die xxvii. proxime præteriti mensis Aprilis habito, editum decretum executioni tandem esse mandandum: iisdemque omnibus in affirmantem sententiam convenientibus, venerabiles itidem Fratres nostros Archiepiscopos, & Episcopos ex tota ferme Italia ad gravissimum hoc negotium advocavimus, eorumque iudicio seriem Causæ, atque omnia, quæ de virtutibus, & miraculis B. JOANNÆ FRANCISCÆ probata fuerant, tum ore tenus in Consistorio publico die ix. mensis Maji proxime elapsi coram nobis coacto, in quo dilectus filius Paulus Franciscus Antamorus nostræ Consistorialis aulae Advocatus in ipsius BEATÆ causa peroravit, tum etiam in scriptis exponi mandavimus, tradita nempe singulis distincta gestorum omnium relatione, ex authenticis documentis ipsius Congregationis religiose desumpta; quibus præmissis, aliud Consistorium sub die x. currentis mensis Julii convocavimus, in quo præter S.R.E. Cardinalium præfatorum Collegium, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos in Romana Curia presentes sedere iussimus, ut adstantibus Apostolicæ Sedis Notariis, Prothonotariis nuncupatis, & duobus antiquioribus Causarum Palatii nostri Auditoribus, super expetita B. JOANNÆ FRANCISCÆ Canonizatione sententiam suam aperirent. Cumque omnes unanimis pro suprema ipsius BEATÆ glorificatione non assensum modo validis rationibus roboratum, sed enixa etiam studia, & vota obtulissent, nos quidem ea de re ab Apostolicæ Sedis Notariis publica instrumenta confici, ac præterea prolatorum suffragiorum exempla a singulis subscripta colligi, & in tabularium S. R. E. referri mandavimus. Priusquam tamen ad ferendam tanti mo-

menti sententiam adduceremur, indictis per Urbem generalium jejuniorum diebus, designatisque ad supplicationes tribus Patriarchalibus Urbis Basilicis cum indulgentia ab iis consequenda, qui suas cum nostris obsecrationibus jungerent; publicas Ecclesiæ preces apud Deum Patrem luminum interponendas curavimus, ut ad dirigendos sensus nostros juxta viam suam, gratiæ suæ opem, & auxilium nobis impertiretur.

Demum hac die Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo dicata, qua Coronationis nostræ sollempnia redeunt, ut ad impositum nobis gravissimum supremi Pontificatus onus, quo valde premimur, sustinendum, novos adhuc apud mediatorem Dei & hominum Jesum Christum, cujus vicarias vices gerimus in terris, intercessores obtineremus; in Vaticana Basilica, ad quam sollempni ritu nos præcesserunt omnes Cleri secularis, & regularis Ordines, omnia Officialium Romanæ Curia Collegia cum S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, antequam Sacrosanctum Sacrificium sollempniter celebraremus, exhibitis nobis iterum, iterumque a dilecto filio nostro Carolo Tituli Sancti Clementis S. R. E. Presbytero Cardinali Rezzonico nuncupato ipsius S. R. E. Camerario, pro Canonizatione impetranda Procuratore constituto, Christianorum Principum, Antistitum, & Capitulorum Ecclesiarum, Magistratuumque, ac Ordinis Visitationis postulationibus, precibus, & votis pro ipsius BEATÆ JOANNÆ FRANCISCÆ, quemadmodum etiam pro BEATORUM JOANNIS CANTII, JOSEPHI CALASANTII A MATRE DEI, JOSEPHI A CUPERTINO, HIERONYMI ÆMILIANI, & SERAPHINI A MONTE GRANARIO, AB ASCULO denominati, sollempni Canonizatione; & implorata prius Cælestium Spirituum, & Sanctorum omnium intercessione, atque speciali hymno Paraclyto Spiritu invocato, ad honorem Sanctæ & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, de concessa nostræ humilitati Apostolicæ auctoritatis plenitudine, ipsam BEATAM JOANNAM FRANCISCAM FREMIOT

DE CHANTAL Ordinis Visitationis Beatæ Mariæ Virginis nuncupati Fundatricem, omnibus evangelicis virtutibus cumulatissimam, & miraculorum testimonio gloriosissimam, unacum dictis JOANNE CANTIO, JOSEPHO CALASANTIO, JOSEPHO A CUPERTINO, HIERONYMO ÆMILIANO, & SERAPHINO A MONTE GRANARIO, AB ASCULO denominato, SANCTAM esse decrevimus, & definivimus, ac Sanctorum catalogo adscriptimus, ejusque memoriam, quam in subsequenti Missæ celebratione nos ipsi sollemniter venerati sumus, ab universa Ecclesia quofannis dicta die XXI. Augusti religiose coli mandavimus. Cunctis quoque Christianis fidelibus, qui ad tantam celebritatem confluerant, plenariam, iis vero, qui singulis annis prædicta die ad ejusdem SANCTÆ JOANNÆ FRANCISÆ corpus venerandum accesserint, septem annorum, & totidem quadragenarum Indulgentiam in forma Ecclesiæ consueta misericorditer in Domino elargiti fuimus.

En igitur sapientissimo Dei consilio in una SANCTA JOANNA FRANCISCA, non uni dumtaxat mulierum cœtui, sed cujusvis illarum conditioni, ac numeris omnibus absolutum exemplar. Habent hic virgines, habent nuptæ, habent viduæ, habent sacræ Deo moniales quod admirentur, quod imitentur. Illa enim virginitatis cultos integerrima, si nuptiis consensit, non suæ, quæ illis adversabatur, sed paternæ obsecuta est voluntati. In matrimonio, non filios modo ad imita-

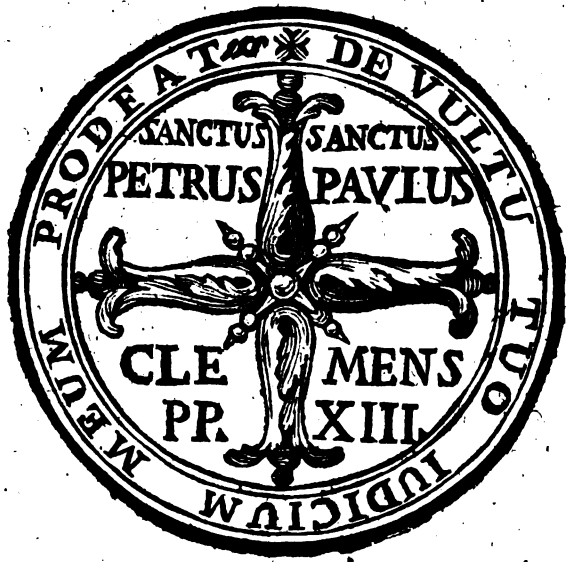
tionem pietatis suæ, sed virum etiam adducere sedulo studuit. Vidua porro sanctius vitæ genus aggressa instituendo ab se Ordini egregie prolusit. Ubi vero ad altiora vocanti se Deo alacriter paruit; fundatis opera sua monasteriis tam multis, ac fundandis in posterum, non tam optimis ab se constitutis legibus, quam pulcherrimis virtutum omnium operibus, ac monumentis, arduum simul, & suave ad evangelicam perfectionem iter ostendit, atque explanavit.

Ut autem præmissa omnia ad universæ per orbem Ecclesiæ notitiam perducantur, eorumque memoria perpetuis futuris temporibus ad Dei gloriam, & fidelium exemplum perseveret, nos ea præsentibus Apostolicis litteris complecti voluimus, mandantes eorum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eandem adhiberi fidem, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ MDCCLXVII. decimosextimo Kalendas Augusti, Pontificatus nostri anno decimo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✠ Ego

✠ Ego C. A. Episcopus Ostien. & Veliter- nen. Card. Cavalchini Sacri Colle- gii Decanus .	✠ Ego M. A. Tit. Sanctæ Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Columna .
✠ Ego F. M. Episcopus Portuen. & S. Ru- finæ Card. Lantes .	✠
✠ Ego J. F. Episcopus Sabinen. Card. Albani .	✠
✠ Ego H. Episcopus Tusculan. Card. Dux Eboracensis S. R. E. Vicecancell- larius .	✠
✠ Ego F. Episcopus Albanen. Cardinalis Serbellonus .	✠ Ego S. Tit. S. Joannis ante Portam Lati- nam Presbyter Card. Buonaccorsi .
✠ Ego J. F. Episcopus Prænestin. Cardin. Stuppanius .	✠
✠	✠ Ego J. C. Tit. SS. Joannis, & Pauli Pre- sbyter Card. Boschi Major Pœni- tentiarius .
✠	✠ Ego L. Tit. S. Anastasiæ Presbyter Card. Calinus .
✠	✠
✠	✠ Ego A. Tit. Sanctæ Mariæ in Via Pre- sbyter Cardinalis Columna Bran- cisforti .
✠	✠
✠	✠ Ego P. Tit. S. Mariæ Transiberim Pre- sbyter Cardinalis Pamphilius .
✠	✠
✠ Ego C. Tit. S. Clementis Presbyter Card. Rezzonico S. R. E. Camerarius .	✠ Ego Ph. M. Tit. S. Chrysogoni Presby- ter Card. Pirellius .
✠	✠
✠ Ego F. M. Tit. Sancti Sylvestri in Capite Presbyter Cardinalis de Rubeis .	✠
✠	✠
✠ Ego J. M. Tit. S. Alexii Presbyter Card. Castelli .	✠ Ego A. Sanctæ Mariæ in Via Lata Prior Diaconorum Cardinalis Albanus .
✠ Ego C. Tit. Sancti Petri ad Vincula Pre- sbyter Cardinalis Elephantutius .	✠ Ego N. S. Eustachii Diaconus Cardinalis Corfinius .
✠ Ego P. H. Tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Card. Guglielmi .	✠ Ego D. Sanctæ Mariæ ad Martyres Dia- conus Card. Ursinus .
✠ Ego P. P. Tit. S. Stephani in Monte Cælio Presbyter Card. de Comitibus .	✠ Ego Fl. Sanctæ Mariæ in Porticu Dia- conus Card. Ghisius .
✠	✠ Ego A. M. Sanctæ Agathæ ad Suburam Diaconus Card. Torrigiani .
✠ Ego Fr. L. Basilicæ Sanctorum XII. Apo- stolorum Presb. Card. Ganganelli .	✠
	✠ Ego J. C. Sancti Cesarei Diaconus Car- din. Caracciolus de Sancto Bono .
	✠ Ego

✠ Ego N. Sancti Georgii in Velabro Diaconus Card. Perrelli.

✠ Ego A. Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Corsinius.

✠ Ego A. Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Nigronus.

✠ Ego Æ. S. Sancti Adriani Diaconus Cardinalis Piccolomineus.

✠ Ego X. Sancte Mariæ de Scala Diaconus Card. Canale.

✠ Ego B. Sanctorum Cosmæ, & Damiani Diaconus Cardinalis Veterani.

✠

C. Card. Pro-Datarius.

A. Card. Nigronus.

VISA

De Curia J. Manaffei.

L. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

ACTA

A C T A
BEATIFICATIONUM
SERVORUM DEI
GREGORII BARBADICI
S. R. E. Presbyteri Cardinalis Episcopi Patavini,
SIMONIS DE ROXAS
Sacerdotis professi Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis
Redemptionis Captivorum,
E T
BERNARDI A CORLEONE
Laici professi Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum.
C U M
SOLLEMNIIS EORUMDEM BEATIFICATIONUM
IN BASILICA VATICANA.

A C T A
 BEATIFICATIONIS
 VEN. SERVI DEI
 GREGORII BARBADICI
 S. R. E. Presbyteri Cardinalis, & Episcopi Patavini.

Lnculto licet calamo ea omnia, quæ in sex Beatorum Caussis, qui ad sublime Canonizationis fastigium per SANCTISSIMUM DOMINUM NOSTRUM CLEMENTEM PAPAM XIII. fuere eveci, acta, factaque sunt exponere non omisimus, id præcipuum operam dantes, ut curam, diligentiam, vigilantiam, & studium ab eodem in hoc cæteroquin gravissimo negotio expediendo adhibitum apprime innotesceret: verum, ut uno, ac justo volumine, ea omnia præ oculis lectores habeant, quæ idem SUMMUS ANTISTES religiosus, & divinis rebus occupatus semper, & intentus, ut beatitatis honores tribus Venerabilibus Dei Servis GREGORIO BARBADICO S. R. E. Presbytero Cardinali, & Episcopo Patavino: SIMONI DE ROXAS Sacerdoti professo Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum, & Fratri BERNARDO A CORLEONE Laico professo Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum attribueret, gessit, & est aggressus, operæ pretium existimavimus fore, coronidis loco harum Beatificationum acta brevi, & exacta narratione complecti.

Primo loco nobis se offert Causa Vener. Servi Dei GREGORII BARBADICI Presbyteri Cardinalis Episcopi Patavini, ex cujus prænobili gente maternum genus ducit BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER CLEMENS PP. XIII. Longum, & arduum opus, ac dura esset provincia, si hujus præclari viri Venetæ Reipublicæ illustris gloria, Ecclesiastici Ordinis conspicuum decus, Episcoporum irreprehensibilis imago, Sacri Cardinalium Se-

natus lumen maximum, & ornamentum, laudes recensere vellemus, si maximam, vel incredibilem famam, sive sanctitatis rumorem, qui statim ac ex hac mortali vita XIV. Kalendas Julii MDCXCVII. GREGORIUS decessit, per ora omnium, & voces cœpit evulgari, conaremur describere; satius proinde ea omnia silentio præterire, & obvolvere ducimus opportunum, quam leviter attingere, & brevitate ipsa obscurare, & obnubilare potius, quam in suo lumine, & splendore constituere. Id eo libentius præstamus, quia omnium doctissimorum virorum manibus versantur *de vita, & rebus gestis B. Gregorii Barbadici Episcopi Patavini libri tres*, quos latino idiomate eleganter, venuste, & summa puritate sermonis conscriptos, BEATISSIMO DOMINO NOSTRO dicavit, & typographicis formis penes fratres Salvionos Romæ MDCCCLXI. excusit vir clarissimus, & doctissimus, quem honoris causa nomino, Fr. Thomas Augustinus Ricchinius Ordinis Prædicatorum, Sacri Palatii Apostolici Magister.

Quia autem doctus vir ad sui Operis calcem summa elegantia, & diligentia ea omnia complexus est, quæ in Causa Ven. GREGORII, ut eidem honores Beatis debiti decernerentur, fuerant peracta, ideo, ne actum agere videamur, eisdem, quibus ipse usus est verbis, rem omnem non dubitamus exponere.

„ **U**T adhuc in terris agente GREGORIO
 „ BARBADICO sanctitatis ejus fama
 „ longe lateque pervagata fuerat, ita & mul-
 „ to magis novis accedentibus post ejus obi-

I i 2 . . . tum

„ tum patris ipsius ope miraculis aucta ,
 „ & propagata est . Quare ne adhuc viven-
 „ tium hominum ad fidem de rebus ab eo
 „ gestis , virtutibus , atque prodigiis poste-
 „ ritati faciendam testimonia interirent ,
 „ æquissimum , opportunumque visum est il-
 „ lius gloriæ studiosis publicum , ac legiti-
 „ mum institui de viri sanctitate iudicium ,
 „ Patavinorum primum , tum Bergomensium
 „ hæc omnium , qua privata , qua publica
 „ in GREGORIUM studia , ac vota fuere .
 „ Quare civitatis utriusque cives Episcopum
 „ adiere suum , ut publicas more , institu-
 „ toque Ecclesiæ ea de re tabulas confici
 „ vellet , atque juberet . Id enim optimo ,
 „ sanctissimoque Pastori suo deberi jure me-
 „ ritoque putarunt , qui præter vitæ innocen-
 „ tiam , & sanctitatem , egregiis curis , at-
 „ que laboribus perutilem eorum saluti ope-
 „ ram impendisset , atque innumeris utram-
 „ que Ecclesiam beneficiis cumulasset . Ad
 „ publicas itaque tabulas cum de GREGORII
 „ gestis , atque virtutibus , tum de nullo ei
 „ post mortem tributo cultu Patavii , ac Ber-
 „ gomi deventum est . Publicæ item tabulæ
 „ auctoritate , ut ajunt , ordinaria institutæ
 „ Romæ , Venetiis , Florentiæ , Mediolani ,
 „ Mutinæ , ac Beneventi , riteque confectæ
 „ ad Apostolicam Sedem transmissæ sunt .
 „ Additæ supplices ad Clementem XI. P. M.
 „ multorum epistolæ numero ccclvii . , uno
 „ deinde volumine exceptæ , atque vulgatæ ,
 „ quibus summi Reges , ac Principes , S. R. E.
 „ Cardinales , Ecclesiarum Antistites , &
 „ Capitula , omnes fere Regularium Ordini-
 „ um Præsides generales , publicæ academi-
 „ cæ , Magistratus , & collegia certatim
 „ votis instabant ac precibus , ut cælestes
 „ GREGORIO honores supremo Ecclesiæ ju-
 „ dicio deferrentur .
 „ Exhibita sacra Rituum Congregationi
 „ acta omnia rite aperta , ac lecta sunt
 „ die 11. Julii anno 1716. tum Causæ Re-
 „ lator ab Innocentio XIII. P. M. designa-
 „ tus fuit Cardinalis Zonedarius , qui Theo-
 „ logos nonnullos cognitores , censesque
 „ adhibuit operum , scriptorumque Ven.

„ GREGORII , in quibus cum nihil repre-
 „ hendendum offendissent , eadem Sacra
 „ Congregatio die 3. Julii 1723. *nihil obsta-*
 „ *re* pronunciavit *ad Causæ prosecutionem.*
 „ Eodem anno die 11. Decembris a laudato
 „ Pontifice manu propria signata est intro-
 „ ductionis Causæ Commissio , atque infe-
 „ quentis anni 1724. die 15. Julii. *de cultu*
 „ *Servo Dei non exhibito constare* , respondit
 „ eadem Congregatio , quod quidem ref-
 „ ponsum auctoritate sua firmavit Benedi-
 „ ctus XIII. Innocentii successor .
 „ Interea cum duo de triginta ab obitu
 „ GREGORII annis humidior loco , quo pri-
 „ mum conditum fuerat , ejus corpus jace-
 „ re animadverterent Patavini , magno for-
 „ tasse sacri pignoris detrimento ; augere-
 „ tur præterea in dies miraculorum , &
 „ populi ad sepulcrum frequentia , suarum
 „ esse partium duxerunt in locum sicciorem
 „ illud transferre , ac sepulcro nobiliore re-
 „ ponere . Id ne Causæ obesse posset , qua-
 „ sita , atque ad faciendum impetrata Sa-
 „ cræ Congregationis facultate , quæ con-
 „ silium probavit die 23. Septembris 1724.
 „ dummodo servaretur in omnibus ritus , ac
 „ forma a Fidei Promotore tradenda ; opus
 „ quantocyus curatum , atque perfectum est .
 „ Indicta enim translationis die convenere
 „ ad sepulcrum constituti iudices , medici ,
 „ chirurgi , ac testes coram Joanne Fran-
 „ cisco Cardinali Barbadico Episcopo Pa-
 „ tavino Ven. GREGORII fratris filio , tum
 „ erutæ , apertæque arcæ , quibus inclusum
 „ cadaver fuerat , quod ingenti omnium ad-
 „ miratione integrum prorsus , atque incor-
 „ ruptum , omni ex parte flexibile , ac mor-
 „ tis , temporisque injuriarum expers divi-
 „ nitus conservatum repertum est . Agno-
 „ vere prodigium quotquot spectaculo in-
 „ tererant , & laudavere Deum excelsum ,
 „ qui non dedit Sanctum suum videre cor-
 „ ruptionem . Post hæc ne leviter quidem
 „ violatum , sed integrum uti repertum fue-
 „ rat , accurate clausum loco digniore collo-
 „ catum est , posito ex marmore ad tumu-
 „ lum hoc rei monumento .

D. O. M.

B. GREGORII BARBADICI.

437

D. O. M.

CORPUS

VENERABILIS SERVI DEI

GREGORII S. R. E. CARDINALIS BARBADICI

EPISCOPI PATAVINI

E SEPULCHRO

QUO XXVIII. ANTE ANNIS CONDITUM FUERAT

PRÆVIO DECRETO SAC. RITUUM CONGREGAT.

APPROBATO A SS. D. N. BENEDICTO XIII. P. M.

JOH. FRANCISCUS S. R. E. CARDINALIS BARBADICUS

EPISCOPUS PATAVINUS

FRATRIS FILIUS

HUC TRANSTULIT

ANNO MDCCXXV. MENSE MAJO DIE XXVI.

„ Romæ interea conficiebatur Processus,
„ ut vocant, Apostolicus *super fama-*
„ *sanctitatis in genere*, qui cum abso-
„ lutus, & obsignatus Sacræ Congrega-
„ tioni esset exhibitus [die 15. Septembris,
„ ipsius decreto referatus, & lectus est.
„ Alii quoque Apostolica auctoritate Pro-
„ cessus *in specie* ejusdem Congregationis
„ jussu Patavii, Bergomi, ac Venetiis in-
„ stituti sunt, atque ab eadem Sacra Con-
„ gregatione approbati die 20. Julii 1734.
„ Nova deinde in memoratis urbibus
„ ejusdem Sacræ Congregationis jussu non-
„ nullarum epistolarum, ac MSS. Ven. GRE-
„ GORII instituta est perquisitio, quæ ad
„ Theologorum examen deducta sunt, eo-
„ rumque relatione facta a Cardinali Gen-
„ tili, Sacra Congregatio die 7. Maji 1746.
„ respondit: *Procedi posse ad ulteriora, re-*
„ *servato jure D. Promotori opponendi suis*
„ *loco, & tempore*. Volumina quoque
„ familiarium epistolarum, quas a prima
„ ætate ad mortem usque ad multos dederat
„ GREGORIUS, ad examen vocata censu-
„ ram omnem evasere, eodemque Cardina-
„ li referente, Sacra Congregatio rescripsit
„ die 20. Julii 1748: *Procedi posse ad ulte-*
„ *riora*.

„ His itaque præmissis, riteque disposi-
„ tis, post prævias, ut vocant, Antepæ-
„ paratorias, ac Præparatorias Congrega-
„ tiones super examine cum theologalium,

„ tum Cardinalium virtutum Ven. Servi
„ Dei, quarum prima apud Eminentissi-
„ mum Galli Causæ Relatorem habita-
„ est die 29. Martii anni 1757., altera in
„ Palatio Apostolico Quirinali die 26. Se-
„ ptembris anni 1758., convocata demum
„ postrema generali coram SS. D.N. CLE-
„ MENTE PP. XIII, die 30. Januarii 1759.
„ hoc decretum editum est.

DECRETUM.

Veneta, seu Patavina Beatificationis, &
Canonizationis Ven. SERVI DEI GRE-
GORII CARDINALIS BARBADICI
Episcopi Bergomensis,
postea Patavini,

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus Theologalibus Fi-
de, Spe, & Caritate in Deum, &
proximum, necnon de Cardinalibus Pru-
dentia, Justitia, Fortitudine, & Tem-
perantia, earumque annexis in gradu
heroico in casu, & ad effectum, de
quo agitur?

„ **P** Roposita a Reverendissimo Cardinali
„ Gallo Ponente in Congregatione ge-
„ nerali Sac. Rituum habita die 30. Januarii
„ 1759. coram SANCTISSIMO D. N. CLEMEN-
„ TE XIII. Causa Veneta, seu Patavina Ven.

SER-

„ SERVI DEI GREGORII BARBADICI S. R. E.
 „ Cardinalis, & Episcopi Patavini, in eaque
 „ discusso dubio: an constet &c. ut supra,
 „ SANCTITAS SUA, auditis Reverendissimo-
 „ rum Sac. Rit. Congregationi præpositorum,
 „ necnon Consultorum suffragiis, qui unani-
 „ mi consensu constare de ejus virtutibus in
 „ gradu heroico censuerunt, nihil tum de-
 „ cernens, ad eum, qui operatur virtutes in
 „ nobis, tam suis, quam aliorum precibus
 „ confugit, humiliter deprecando, ut notum
 „ ei faceret sacramentum voluntatis suæ. Hac
 „ vero die 8. Februarii, qua B. Hieronymi
 „ Æmiliani Ven. GREGORII concivis in terris
 „ sollemnis commemoratio agitur, peractis
 „ sacrosanctis mysteriis, SANCTITAS SUA CO-
 „ ram se advocavit Reverendissimos DD. Car-
 „ dinales Tamburinum Sac. Congregationis
 „ Præfectum, Gallum Causæ Relatorem, nec
 „ non R. P. Benedictum Veterani Promotorem
 „ Fidei, meque Secretarium, & decretum
 „ hujusmodi edi, & inter acta Sac. Congre-
 „ gationis referri mandavit, nempe *constare*
 „ *de virtutibus Ven. Servi Dei GREGORII*
 „ *BARBADICI Cardinalis, & Episcopi Pata-*
 „ *vini in gradu heroico in casu, & ad effe-*
 „ *ctum, de quo agitur.* Hac die 8. Februa-
 „ rii 1759.

D. F. Card. Tamburinus Præfectus.

Loco * Sigilli.

M. Marefusus Sac. Rit. Congr. Secret.

„ Approbatis virtutibus, miraculorum
 „ examen, judiciumque institutum est,
 „ eorum videlicet, quæ GREGORII ope,
 „ ejusque intercessione postquam is e vivis
 „ excessit a D. O. M. patrata sunt. Qua-
 „ propter in Congregatione Anteprepara-
 „ toria coacta die 26. Februarii anni MDCCLX.,
 „ ac deinde altera Preparatoria habita die
 „ 2. Septembris ejusdem anni quæsitum, ac
 „ disceptatum est: *An, & de quibus mira-*
 „ *culis constet in casu, & ad effectum, de*
 „ *quo agitur:* duo autem, quæ mox indi-
 „ cabimus e quatuor propositis, atque dis-
 „ cussis, tamquam certa, atque indubitata
 „ miracula unanimi Patrum sententia judica-
 „ ta sunt. In Generali demum Congregatio-

„ ne coram SANCTITATE SUA convocata
 „ die 10. Januarii MDCCLXI., instaurato eo-
 „ rumdem miraculorum examine, pleno
 „ suffragantium non tam consensu, quam
 „ plausu eadem miracula approbata sunt,
 „ religiosum tamen ducens SANCTISSIMUS
 „ PONTIFEX rem maturius perpendere, &
 „ pro causæ gravitate uberius a Deo lumen
 „ poscere, ac prætolari, mentem suam de-
 „ clarare distulit ad diem octavam Februa-
 „ rii proxime insequentis, in qua decretum
 „ hoc tulit, ac promulgari mandavit.

DECRETUM

Veneta, seu Patavina Beatificationis, &
 Canonizationis Venerabilis SERVI DEI
 GREGORII Cardinalis BARBADICI
 Episcopi Bergomen., postea
 Patavini.

SUPER DUBIO.

*An, & de quibus Miraculis constet in casu,
 & ad effectum, de quo agitur?*

„ Mirabilis in Sanctis Deus, & inqui-
 „ rentibus se remunerator cum fan-
 „ citatem fidelis servi sui GREGORII Cardi-
 „ nalis BARBADICI confirmare dignatus fue-
 „ rit miraculis post ipsius obitum ad ejusdem
 „ intercessionem patratis; hinc postquam
 „ SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER CLEMENS
 „ PP. XIII., servatis de more servandis,
 „ dicti Ven. SERVI DEI heroicæ virtutes ap-
 „ probavit sollemni edito decreto die 8. Fe-
 „ bruarii anni 1759., institutum fuit eo-
 „ rumdem miraculorum examen in Congre-
 „ gationibus primum Antepreparatoria, &
 „ Preparatoria habitis diebus 26. Februarii,
 „ & 2. Septembris anni 1760., & deinde in
 „ Congregatione Generali coram eodem
 „ SS. DOMINO NOSTRO coacta die 20. mox
 „ elapsi mensis Januarii, in qua a Reve-
 „ rendissimo Cardinali Gallo Causæ Rela-
 „ tore proposito dubio: *An, & de quibus*
 „ *miraculis constet in casu, & ad effectum,*
 „ *de quo agitur:* licet suffragia Reveren-
 „ , diffi-

„ dissimorum Cardinalium , necnon Consul-
 „ torum concordia fuerint in miraculo ad-
 „ scribendis duabus sanationibus interces-
 „ sione dicti SERVI DEI secutis, primo, &
 „ tertio loco a Postulatoribus propositis, ni-
 „ hilotamenminus SANCTITAS SUA iudicii
 „ declarationem tunc distulit, ut in gravif-
 „ simo hoc negocio tam suis, quam alio-
 „ rum precibus opem a Deo imploraret,
 „ & Divino lumine mens ejus illustraretur.
 „ Hac vero die, in qua Dominicæ pri-
 „ mæ Quadragesimæ sollemnia recoluntur,
 „ eadem SANCTITAS SUA post peractum sa-
 „ crofanctum Missæ sacrificium, accitis co-
 „ ram se Reverendissimis Cardinalibus Gal-
 „ lo Causæ Relatore, & Tamburino Sac-
 „ Rituum Congregationis Præfecto, necnon
 „ R. P. D. Cajetano Forti Fidei Promotore,
 „ meque infrascripto Secretario, divino ite-
 „ rum implorato præsidio, decrevit: ex
 „ quatuor miraculis, quæ proposita fuerunt,
 „ tamquam a Deo patrata intercessione,
 „ dicti SERVI DEI, constare de duobus in ter-
 „ tio genere, nimirum de primo, instan-
 „ taneæ scilicet, & perfectæ sanationis
 „ Sororis Nicolosæ Cinetti monialis con-
 „ versæ in Monasterio S. Annæ Patavii Or-
 „ dinis S. Benedicti a lethali vulnere ca-
 „ piti infulto a saxo eximia magnitudinis
 „ e fastigio turris campanariæ delapso:
 „ & de tertio, nempe instantaneæ & per-
 „ fectæ sanationis puellæ Lucie Casotto
 „ ab inveterata gangræna, quæ dexterum
 „ ejus brachium a cubitu ad humerum exe-
 „ derat, eamque ad ultimum vitæ discrimen
 „ adduxerat in casu, & ad effectum,
 „ de quo agitur.

„ Et hujusmodi decretum in acta Sac-
 „ Rituum Congregationis referri, & publi-
 „ cari mandavit. Hac die 8. Februarii an-
 „ ni 1761.

D. F. Card. Tamburinus Præfectus.

Loco * Sigilli.

J. M. de Lerma Sac. Rit. Congr. Secretarius.

„ His rite absolutis, nihil jam reliquum
 „ esse videbatur, ut Beatorum fastis GRE-
 „ GORIUS adjungeretur. Sed veteris disci-

„ plinæ retinendæ causa SANCTISSIMUS PON-
 „ TIFEX discuti voluit: *An stante appro-
 „ batione virtutum, & duorum miracu-
 „ lorum tuto deveniri posset ad ipsius Ven.
 „ Servi Dei Beatificationem?* Cui quidem
 „ dubio coram se proposito in generali Sa-
 „ crorum Rituum Congregatione die 7. Ju-
 „ lii MDCC LXI., cum suffragiis omnibus re-
 „ sponsum fuerit: *Posse a SANCTITATE SUA
 „ tuto procedi*, ipsa anniversaria Corona-
 „ tionis suæ die 16. Julii 1761. sequens
 „ tulit.

DECRETUM

Veneta, seu Patavina Beatificationis, seu
 Canonizationis Venerabilis SERVI DEI
 GREGORII CARDINALIS BARBADICI
 Episcopi prius Bergomen., po-
 stea Patavini.

SUPER DUBIO.

*An, stante approbatione duorum miracu-
 lorum, tuto procedi possit ad sollemnem
 ipsius Venerabilis SERVI DEI
 Beatificationem.*

„ **P**ostquam Ven. DEI SERVUS GREGORIUS
 „ CARDINALIS BARBADICUS dissolutis
 „ corporei carceris vinculis, ad coelestem
 „ patriam evolavit, maxima sanctimonix
 „ fama, plures instructi fuerunt Processus
 „ auctoritate primum ordinaria, deindeque
 „ Apostolica super illius sanctitate, virtuti-
 „ bus, & miraculis. Cumque postmodum,
 „ iis omnibus diligenter perpensis, quæ ex
 „ præscripto Apostolicæ Sedis in arduo Bea-
 „ tificationis iudicio accurate discutienda
 „ erant, propositum fuerit examen heroi-
 „ carum virtutum ejusdem SERVI DEI in Con-
 „ gregationibus Antepreparatoria, Præpara-
 „ toria, & demum Generali habita coram
 „ SS. DOMINO NOSTRO CLEMENTE PP. XIII.
 „ die 30. Januarii 1759., eadem SANCTI-
 „ TAS SUA die 8. Februarii ejusdem anni,
 „ qua Beati Hieronymi Æmiliani Venera-
 „ bilis GREGORII concivis sollemnis commem-
 „ „ mora-

„ moratio agebatur, declaravit: *Constare*
 „ *de virtutibus Theologalibus, & Cardi-*
 „ *nalibus, aliisque adnexis in gradu heroi-*
 „ *co in casu, & ad effectum &c.* In earum-
 „ dem autem virtutum examine dilucide ex
 „ actis constitit, quam egregia evangeli-
 „ cæ perfectionis specimina ediderit in vi-
 „ nea Domini bonus hic Pastor semper ex-
 „ cubans, semper operosus, & diu, noctu-
 „ que custodiens vigilias super gregem suum.
 „ Fuit in eo humanarum rerum admirabilis
 „ contemptus, mira prorsus, & inexplebi-
 „ lis ad pauperes fovendos, alendosque ca-
 „ ritas, ardentissimum divini honoris, ac
 „ religionis propagandæ studium, in Ec-
 „ clesiastica disciplina restituenda indefessus
 „ labor, in pravis moribus extirpandis assi-
 „ dua vigilantia, in Episcopalis cathedræ
 „ auctoritate, juribusque tuendis robur in-
 „ victum. Dioecesim litteris, ac pietate ex-
 „ cultam voluit, quam magnis licet incom-
 „ modis, suæque valetudinis dispendio, fre-
 „ quenter invisere solebat, prædicans ubi-
 „ que verbum Dei, arguens, obsecrans,
 „ increpans in omni patientia, & doctrina:
 „ seque semper exhibuit perfectum, san-
 „ ctumque, qualem decet esse Episcopum,
 „ & sanctissimi Mediolanensis Antistitis Ca-
 „ roli Borromæi, quem sibi ad imitandum
 „ proposuerat, imaginem ad vivum in se
 „ expressit.

„ Cum tantam vero sanctitatem confir-
 „ matam voluerit Omnipotens post ejus obi-
 „ tum testimonio miraculorum, eorum exa-
 „ men, præmissis Congregationibus Ante-
 „ præparatoria, & Præparatoria, proposi-
 „ tum fuit die 20. Januarii præsentis anni
 „ 1761. in Congregatione Generali habita
 „ coram SANCTITATE SUA, quæ die 8. se-
 „ quentis mensis Februarii, in qua Domi-
 „ nicæ primæ Quadragesimæ sollemnia reco-
 „ lebantur, duo ex illis in tertio genere
 „ approbavit, videlicet primum: *Instan-*
 „ *tanea, & perfecta sanationis Nicolosæ*
 „ *Cinetti monialis conversæ in Monasterio*
 „ *S. Annæ Patavii Ordinis S. Benedicti a*
 „ *letali vulnere capiti inflicto a saxo exi-*
 „ *mia magnitudinis e fastigio turris cam-*

„ *panaria delapso: & tertium nempe: In-*
 „ *stantanea, & perfecta sanationis puellæ*
 „ *Luciæ Casotto ab inveterata gangræna,*
 „ *quæ dexterum ejus brachium a cubitu ad*
 „ *humerum exederat, eamque ad ultimum*
 „ *vite discrimen adduxerat.*

„ Tandem in Congregatione Generali coa-
 „ cta coram SANCTITATE SUA die 7. præsen-
 „ tis mensis Julii proposito per Reverendis-
 „ simum Cardinalem Galli Caussæ Relatorem
 „ dubio: *An, stante approbatione duorum*
 „ *miraculorum, tuto procedi possit ad solle-*
 „ *mneum ipsius Venerabilis SERVI DEI Bea-*
 „ *tificationem:* licet omnes unanimi sensu
 „ affirmatiæ rescribendum censuerint, at-
 „ tamen SANCTITAS SUA, responso tunc di-
 „ lato ad divinam opem in tam difficili ju-
 „ dicio diuturnis precibus implorandam, hac
 „ die anniversaria Coronationis suæ post ob-
 „ latum sacrosanctum Missæ sacrificium, ac-
 „ citis coram se Reverendissimis Cardina-
 „ libus Galli Caussæ Relatore, Spinelli Epi-
 „ scopo Ostiensi, ac Sac. Collegii Decano,
 „ & Torregiani, necnon R. P. Cajetano For-
 „ ti Fidei Promotore (si quid ulterius ha-
 „ beret opponendum) meque infra scripto
 „ Secretario, ad majorem Dei gloriam, &
 „ Ecclesiæ quidem universæ, præsertim tum
 „ ordinis Episcopalis, quem tanta cum lau-
 „ de SERVUS DEI professus est, tum dignitatis
 „ Cardinalitæ, cujus decus fuit, & orna-
 „ mentum, præsens decretum Beatificatio-
 „ nis Ven. GREGORII CARDINALIS BARBADI-
 „ CI per litteras in forma Brevis, & consue-
 „ tis cum indultis sollempni ritu celebrandæ
 „ in Basilica Vaticana die in iisdem litteris
 „ designata, expediri, & publicari manda-
 „ vit. Hac die decimasexta Julii 1761.

D. F. Card. Tamburinus Præfectus.

Loco * Sigilli.

J. M. de Lerma Sac. Rit. Congreg. Secretarius.

Omnibus igitur, ut summa puritate
 sermonis vir clarissimus Ricchinius descri-
 ptit, rite, recteque dispositis, quum nil
 difficultatis, nil impedimenti adesset, quin
 beatitatis honores illico Ven. GREGORIO
 BARBADICO tribuerentur, BEATISSIMUS DO-
 MINUS

MINUS NOSTER per suas litteras III. Idus Septembris in forma Brevis datas benigne indulgit, ut obsequium, & cultus quod Beatis præstari solet, & viro huic tam præclaro, tamque illustri, & virtutum omnium genere exulto publice in Vaticana redderentur Basilica: eique sollemnitati XII. Kalendas Octobris diem constituit.

CLEMENS PAPA XII I.

Ad futuram rei memoriam.

Inter assiduas tribulationum angustias, quibus Catholica angitur, & vexatur Ecclesia, & juges lacrymas, quibus animarum quotidie misere pereuntium jacturam deplorat, superna Dei bonitas merorem piæ matris solari, & lacrymas abstergere non desinit triumphis filiorum, suorum, qui carnis spretis illecebris, diabolicis superatis insidiis, & terroribus seculi conculcatis, præclaram de seipsis, de mundo, de infernali hoste victoriam retulerunt. Ex horum numero fuit memoria nostra DEI SERVUS GREGORIUS CARDINALIS BARBADICUS, cujus eximiam, peractæ vitæ sanctitatem, dum adhuc in minoribus essemus, singulari semper veneratione prosequuti sumus; assumpti postea in Cardinalium Collegium, & Ecclesiæ Patavinæ præfecti ejus sanctissima opera, quæ in virtute Domini fortiter gessit, cum illustria adhuc ibi superessent eorum vestigia, & monumenta, propius, & quasi nostris ipsis oculis inspeximus, & admirati sumus. Quare, cum ad B. Petri cathedram imperscrutabili divinæ clementiæ consilio immerentes, & invitæ eveci fuerimus, & cum sub Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris diligenter servatis omnibus, quæ juxta Ecclesiasticos canones, & Apostolicas constitutiones servanda erant, causa SERVI DEI coelesti incepta auxilio, secundo cursu progrediretur, & felicem, Deo annuente, ominaretur exitum, Apostolicæ nostræ servitutis officium esse duximus, tan-

tum virtutis lumen amplius latere minime pati; sed supra candelabrum ponere, ut luceat omnibus, qui in domo Dei sunt, & præcipue Ecclesiarum Pastoribus, ut in custodiendo Dominico grege eximia ante oculos habeant exempla virtutum, quibus sectandis armentur ad pugnam, coronentur ad gloriam.

Is enim claris parentibus ortus, nobilitatem generis virtutum præstantia superavit, Clericali militiæ adscriptus, per omnes Ecclesiasticos ordinum gradus, humilis, & modestus, & quales Dei Sacerdotes esse decet, ad sublimem Episcopatus, & deinde Cardinalatus honorem ascendit, & exemplo divini Magistri, qui ne Rex fieret, se abscondit, Cardinalibus in Apostolicis comitiis conspirantibus, vim quodammodo fecit, non ut Pontifex fieret, sed ne Pontificatum coactus acciperet. In Pastoralis autem munere obundo Sanctum Carolum Borromæum sibi imitandum proposuit, ejusque virtutes in se mirabiliter expressit. Nam in omnibus se exhibuit sicut Dei Ministrum; in solandis miseris impigrum, in sublevandis egenis munificum, in promovenda Christiana catechesi sollicitum, in instituendo, erudiendoque Clero eximium, in revocandis errantibus anxium, in tolerandis injuriis mitem, in demerendis inimicis singulararem, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in caritate non ficta. Hac enim divina virtute incensus, mundanis omnibus, & vita ipsa pro gloria Dei, & salute animarum contempta, coelestia cupiens, & terrena fastidians bonus Pastor ovibus suis in semita Domini, in via salutis præivit. Itaque bono certamine decertato, cursu consummato, & fide servata, mercedem laborum suorum, & coronam justitiæ a Principe pastorum relaturus, mortalibus relictis exuviis, migravit in Cælum.

Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præ-

„ postorum, Processibus de Apostolica Se-
 „ dis licentia confectis super vitæ sanctita-
 „ te, & virtutibus tam theologicis, quam
 „ moralibus in gradu heroico, quibus idem
 „ SERVUS DEI GREGORIUS Cardinalis BARBA-
 „ DICUS Episcopus prius Bergomensis, po-
 „ stea Patavinus multipliciter claruisse, nec-
 „ non miraculis, quæ ad ejus intercessio-
 „ nem, & ad manifestandam hominibus ipsi-
 „ us sanctitatem a Deo patrata fuisse asser-
 „ bantur, eadem Congregatio coram nobis
 „ constituta, auditis etiam Consultorum
 „ suffragiis, uno spiritu, unaque voce cen-
 „ fuerit posse, quodcumque nobis vide-
 „ retur, prædictum SERVUM DEI BEATUM de-
 „ clarari cum solitis indultis.

„ Hinc est, quod nos piis, atque enixis ca-
 „ rissimorum in Christo filiorum nostrorum
 „ Regum, aliorumque sublimium Catholicor-
 „ rum Principum, & potissimum dilectorum
 „ nobis filiorum nobilium virorum Ducis,
 „ & Reipublicæ Venetorum, necnon quam-
 „ plurium ex venerabilibus fratribus Archie-
 „ piscopis, & Episcopis, & dilectis filiis Ca-
 „ pitulis, & Canonicis Metropolitanarum,
 „ & Cathedralium Ecclesiarum, tum etiam
 „ Generalium Præsidum Ordinum Regula-
 „ rium, publicarum academiarum, col-
 „ legiorum, aliorumque Ecclesiasticorum,
 „ & secularium coetuum supplicationibus Se-
 „ di Apostolicæ, & nobis humiliter porre-
 „ ctis inclinati, de memoratæ Congregatio-
 „ nis Cardinalium consilio, & assensu aucto-
 „ ritate Apostolica tenore præsentium ad ma-
 „ jorem Dei gloriam, & Ecclesiæ quidem
 „ universæ, præsertim tum ordinis Episco-
 „ palis, in quo tanta cum laude SERVUS DEI
 „ se gessit, tum dignitatis Cardinalitiæ, cu-
 „ jus decus fuit, & ornamentum, indulge-
 „ mus, ut idem DEI SERVUS GREGORIUS BAR-
 „ BADICUS in posterum Beati nomine nuncu-
 „ petur, ejusque corpus, & reliquæ vene-
 „ rationi fidelium (non tamen in Procef-
 „ sionibus circumferendæ) exponantur, ima-
 „ gines quoque radiis, seu splendoribus exor-
 „ nentur, & de eo quotannis die XVIII.
 „ mensis Junii recitetur Officium, & Missa
 „ de communi Confessoris Pontificis cum,

„ orationibus approbatis juxta rubricas Bre-
 „ viarii, & Missalis Romani. Porro reci-
 „ tationem Officii, & Missæ celebrationem
 „ hujusmodi fieri concedimus, dumtaxat in
 „ civitate Venetiarum, ubi natus est, & in
 „ Diocæsis tam Bergomensi, quam Pata-
 „ vina, quibus Episcopus præfuit ab omni-
 „ bus utriusque sexus Christifidelibus tam
 „ secularibus, quam regularibus, qui ad
 „ horas canonicas tenentur: & quantum ad
 „ Missas attinet etiam ab omnibus Sacerdo-
 „ tibus ad Ecclesias, in quibus festum pe-
 „ rageretur, confluentibus.

„ Præterea primo dumtaxat anno, a da-
 „ tis hisce litteris, in Ecclesiis civitatum,
 „ & Diocæsum antedictarum sollempnia Beati-
 „ ficationis ipsius SERVI DEI cum Officio,
 „ & Missa sub ritu duplici majori, die ab
 „ Ordinariis respective constituta, postquam
 „ in Basilica nostra S. Petri in Vaticano de
 „ Urbe celebrata fuerint eadem sollempnia
 „ (pro qua re diem xx. currentis mensis as-
 „ signamus) pariter celebrandi facimus po-
 „ testatem.

„ Non obstantibus Constitutionibus, & or-
 „ dinationibus Apostolicis, ac decretis de
 „ non cultu editis, ceterisque contrariis qui-
 „ buscumque. Volumus autem, ut earum-
 „ dem præsentium Litterarum transumptis,
 „ seu exemplis etiam impressis manu Secre-
 „ tarii dictæ Congregationis Cardinalium,
 „ subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Con-
 „ gregationis munitis, eadem prorsus fides
 „ ab omnibus, & ubique tam in judicio,
 „ quam extra illud habeatur, quæ ipsis præ-
 „ sentibus haberetur, si forent exhibitæ,
 „ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Ma-
 „ riam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI.
 „ mensis Septembris MDCCLXI. Pontificatus
 „ nostri anno quarto.

N. Cardinalis Antonellus.

Neque his limitibus stetit eximia PATRIS
 SANCTISSIMI erga gentilem suum animi pie-
 tas, sed summum officium, ac diligentem
 cultum eidem exhibere studens, ut magni-
 fica, regiaque pompa, omniumque orna-
 men-

mentorū genere, & elegantia honores, qui Beatis præstari solent, in Vaticana Basilica venerabili viro redderentur, magnam pecuniarum vim erogavit, & contulit ad omnia, quæ necessaria erant, splendide, magnificeque paranda. Hujus rei summam Domino Gregorio Zannetti ab ejus intimo facello, & Alexandro Dori SANCTITATIS SUÆ, & R. C. Apostolicæ architecto demandavit; qui labori, studio, & vigilantia minime parcentes, sicut PONTIFEX in optatis quammaxime habebat, splendide, & venuste rem omnem citissime absolverunt.

Imago VEN. GREGORII splendoribus circumamicta, Angelicis stipata Spiritibus in amplissima expressa tabula maximum podium in medio ipsius frontis Basilicæ constitutum occupabat: Angeli duo ad extremas volitabant oras explicatam zonam, cui hæc legebantur signata verba, regentes.

GREGORIUS CARDINALIS BARBADICUS
IN BEATORUM NUMERUM
SOLEMNÏ RITU RELATUS.

Insignia Pontificii gentilitii stemmatis, Ven. GREGORII BARBADICI, Serenissimi Cardinalis Ducis Eboracensis Basilicæ Archipresbyteri, & Capituli Vaticani his omnibus subjiciebantur.

Minora podia, quæ hinc in deab ostio principe conspiciuntur, villosis olofericis auro, & argento refertis exulta erant, & exornata.

Amplissimæ porticus parietes, parastatas, & columnas celeberrima Raphaelis Urbinate peristromata, quibus oloferica villosa, & damascena serica tæniis, fimbriisque aureis discriminata erant intermixta, convestiebant: hujusce porticus lateribus, quæ equestria signa Constantini, & Caroli Imperatorum spectant, nova quatuor elegantissima stromata appensa videbantur, quæ ex providissimi Principis, & PONTIFICIS imperio, industria, & magistræ artificum acu in pauperum invalidorum hospitio, quod S. Michaelis ad majorem Tiberis ripam nuncupatur, picta fuere.

Super ænea porta, quæ in ipsum templum ducit, altera tabula, inaurata corona, se-

ricisque crispatis velis circumdata, incumbebat: hæc Ven. GREGORIUM inter frequentes pueros constitutum, eosque legem vitæ, & disciplinæ docentem exhibebat: huic tabulæ lemma hoc erat additum:

BEATUS GREGORIUS CARDINALIS BARBADICUS
DOCTRINÆ CHRISTIANÆ ELEMENTA
PUERIS TRADIT.

Navis maxima ipsius templi consuetis damascenis sericis convestiebatur. Ænea Apostolorum Principis statua pluviali aureo opere phrygio splendescente amicta, & pretiosa thiara fuerat redimita. Confessio, in qua sacrae mortales exuvie Beatissimi Apostolorum Principis placidissime requiescunt, argenteis candelabris pergrandes cereas faces sustinentibus videbatur exulta. Sed omnia hæc facile superabat elegans, & augustus ornatus, qui ipsam templi principem absidem, ubi Beatificationis erant explenda sollempnia, mirum in modum condecorabat.

Ad caput Basilicæ contra aram principem super Beatissimi Petri cathedram, quam Ecclesiæ tum Latinæ, tum Græcæ ænea Doctorum signa regunt, & sustentant, inter Angelicos choros, aureatas nubes, radiosque hinc inde manantes effigies Ven. Servi Dei GREGORII BARBADICI stola gloriæ induti, & splendoribus Sanctorum irradiati, erat collocata: egregium opus Stephani Pozzi pictoris eximii, & magni nominis: ad pedes hujusce effigiei aurea nubecula surgebat, ex qua plures cerei, qui splendore suo omnium ad se oculos, animosque traherent, prodibant: ad latera ramusculi quidam eleganter inflexi, & auro illiti succrescebant, qui plures ardentes cereos mira arte, & industria dispartitos regerent: neque minor erat cereorum copia aureatis lichnuchis, & tortuosis brachiolis circumcirca Apostolorum Principis cathedram, & Doctorum ænea simulacra, rite, recteque disposita.

Super corona templi, quæ absidem ipsam ambit, quæque oloferico villosa tæniis, fimbriisque aureis exculto erat condecorata, ferta quædam ramorum, florumque ad sustentandos cereos, & ad maiorem prospectus ele-

gantiam, & ornatum imminebant: ex ea pariter in gyrum decem & octo suspensi lichnuchi auro, argentoque cooperti pende-
bant, florum, frondiumque manipulis levi-
ter inflexis tortuoseque decidentibus ornati.

Maximæ fenestræ, quæ super celeberrima Pauli III., & Urbani VIII. sepulcra sunt, duabus magnis tabulis aureis coronis, villo-
sis olofericis, lemniscis aureis, auroque
fimbriatis laciniis decoratis velabantur: hæ
tabulæ prodigia ab Altissimo ad sanctitatem
servi sui declarandam edita vivis coloribus
expressa habebant. Prima exhibebat monia-
lem Nicolosam Cinetti a lethali capitis vul-
nere liberatam, Altera Luciam Casotto a
gangrana, quæ brachium, & humerum fue-
rat depasta, incolumem momento temporis
evasisse declarabat: ut autem intuentes fa-
cili negotio, quod tabula exhibebat prodi-
gium possent intelligere, in minoribus tabu-
lis, quæ super dictorum sepulcrorum episty-
lia insidebant, res omnis litteris fuerat con-
signata: in prima tabula, quæ ad dexteram
erat, legebatur:

*Nicolosæ Cinetti moniali conversa cam-
panas agitanti, summo sacra turris delapso
haud exigui ponderis saxo, lethale vulnus
in caput infligitur, novem post dies B. GRE-
GORII biretum in caput imponitur jam mo-
ritura, & integra extemplo redit valepudo.*

In altera, quæ ad sinistram aderat, sic
erat inscriptum:

*Lucia Casotto, cui gangrana dextero exe-
so brachio humerum jam invaserat multis
sectionibus, & inuisionibus per novem men-
ses frustra adhibitis, aqua epota, qua ter-
na filia e BEATI GREGORII purpura indita
fuerant, illico obducta cicatrice penitus
convalescit.*

Hiscæ in tabulis cerei septem incumben-
bant, & ad earum latera super columnarum
epistyllis innixi flores, ac ramusculi mira-
arte efformati auro, argentoque illiti surge-
bant, qui cereorum, quos sustinebant, splen-
dore ipsis tabulis, reliquoque ornatui venusta-
tem summam, & elegantiam accrescerent.

Marmoreæ sepulcrorum columnæ oloferi-
co villoso stragulo tæniis, fimbriisque aureis

nobili erant contextæ: pictis marmoreis sti-
lobatis, quibus e vario, pictoque marmore
efformata sterobata erant superimposita, se-
pulcra claudebantur: his aligera fama gen-
tilitium Dei Servi stemma sustentans, inside-
bat, cui laurea ferta, florumque inauratæ
manipuli hinc inde ad latera pendeabant, &
pufiones, ludentesque pueri elegantem co-
ronam efformabant.

Sub signis Sanctorum Francisci, & Domi-
nici, quæ inferiora absidis loculamenta oc-
cupant, lignæ contignationes cratibus aurea-
tis, puerulis, florumque fertis, aliisque or-
natibus excultæ, fuerant constitutæ; ex pri-
ma, quæ ad cornu Evangelii erat, Excel-
lentissimus D. Ludovicus Rezzonico SS. DO-
MINI NOSTRI fratris filius cum nobilibus &
illustribus civitatis, exterisque viris, & ex al-
tera, quæ a cornu Epistolæ videbatur, Excel-
lentissima ejus uxor Faustina Rezzonico cum
exteris, urbanisque matronis sacrum Bea-
tificationis ritum spectare, & rei divinæ ad-
sistere debebant.

Amplissimi fornices, qui ad gradus por-
phyreticos sunt, obductis damascenis sericis,
quæ in futuris tæniis, ac fasciis aureis erant
exornata, clausi omnino fuerant: ad ver-
ticem ex aureis tæniolis pergrandia fuerant
efformata conchilia: in medio ad majorem
rei majestatem duo elegantiora Raphaelis
Urbianis stromata videbantur appensa. Odea
pro cantoribus hinc inde fuerant constituta.

Quia vero locus, quem absis claudit tan-
tus non fuisset, ut eos omnes, qui ad Bea-
tificationem accedere debebant, commo-
de posset excipere, hinc a porphyreticis
gradibus, per quos in absidem ascenditur,
ampla contignatio lignea fuerat erecta, un-
dique cancellis, ligneisque repagulis clausa:
cancellæ, quæ absidem versus spectabant ele-
gantibus parastatis discriminata erant & ex-
ornata; super quæ ex opere anaglypho pue-
ruli erant constituti, qui mitram, Cardina-
litium galerum, & alia Ecclesiastici ordi-
nis, & dignitatis ornamenta, unacum inau-
ratis lichnuchis plurimos cereos sustinenti-
bus regerent.

In planitie theatri continuo, & nunquam
inter-

interrupto ordine sedilia erant disposita, quæ tetrogamum ita efformarent, ut vacuum locum e regione aræ advenientibus relinquerent: quæ ad dexteram erant attalicis aulæis auro contextis exulta videbantur; quia hic locus Eminentissimis Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi præpositis erat assignatus: quæ proxime sequebantur & Reverendissimis Sac. Rituum Congregationis Consultoribus, & Beneficiatis, ac Clericis Basilicæ erant attributa, viridibus peripetasmatis conspiciebantur cooperta. Ad sinistram primo loco occurrebat sedes Serenissimi, & Eminentissimi Archipresbyteri aurea attalica veste contexta; inde Canonicorum sedilia consequiebantur stromatibus arabico opere exultis ornata; reliqua vero scamna pro Beneficiatis, & Clericis viridibus erant induta stragulis; quia autem sedilia hujusmodi, licet per amplissimum gyrum disposita, satis non erant ad eos omnes excipiendum, qui frequentissimum Basilicæ Clerum componunt, hinc introrsum adversus aram ipsam plures alii sedilium ordines fuerant constituti.

Omnibus rite, recteque sic dispositis, XII. Kalendas Octobris circa horam sextam Eminentissimi Cardinales Carolus Albertus Guido-bonus Cavalchini modo Episcopus Ostiensis, & Veliternus Sacri Collegii Decanus, Joseph Maria Feroni Sac. Rituum Congregationi Præfectus, Carolus Rezzonico S. R. E. Camerarius, Fr. Laurentius Ganganelli, Alexander Albani, Prosper Columna de Sciarra, Aloysius Maria Torregiani, Marcus Antonius Columna, & Andreas Corsini Sac. Rituum Congregationi præpositi, cum Illustrissimis, & Reverendissimis DD. Cajetano Forti tunc Fidei Promotore, nunc Sacræ Consultæ, a Secretis, & Joanne Maria de Lerma ejusdem Congregationis Secretario, ac fere omnibus Reverendissimis Consultoribus ad Beatificationis theatrum sese contulerunt. De eorum adventu monitus Illustrissimus, & Reverendissimus D. Joannes Carolus Boschi tunc Archiepiscopus Athenarum, Cubiculo SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI Præfectus, & Vaticanæ Basilicæ Canonicus, nunc S. R. E.

Cardinalis amplissimus, & Major Pœnitentiarius, amictu, alba, cingulo, stola, ac pluviali albi coloris argento, & auro onusto, egregio opere phrygio exculto ornatus, mitraque pretiosa redimitus, præcedente post Crucem supplicantium in more frequentissimo Basilicæ Clero, e sacrario discessit, & ad altare sanctissimæ Trinitatis Divinam Eucharistiam adoraturus venit, indeque recta absidem versus contendens, gloriosas exuvias Beatissimi Petri veneratus, in theatrum Beatificationis venit, & in obsequii, & reverentiæ argumentum ad Eminentissimos Patres caput inclinans, in faldistorio se composuit.

Tunc R. P. D. Joannes Maria de Lerma Sacrorum Rituum Congregationis a Secretis, unacum R. P. D. Joanne Cornaro Patritio Veneto, Sacræ Rotæ Auditore, ac Causæ Ven. GREGORII BARBADICI Postulatore, comitantibus duobus Basilicæ Vaticanæ cæremoniarum Magistris ad Eminentissimum Cardinalem Josephum Mariam Feroni Sacrorum Rituum Congregationi Præfectum venit: reverenter Cornarus Postulator Beatificationis Breve, quod præ manibus clausum, obsignatumque habebat, Eminentissimo Præfecto obtulit, efficacissimis precibus exposcens, ut publicos Ecclesiasticosque honores statim venerabili viro attribui demandaret.

His precibus auditis, Eminentissimus Feroni totius Sacræ Congregationis nomine, per R. P. D. Joannem Mariam de Lerma ad Eminentissimum Joannem Franciscum Albani Episcopum Sabinensem, qui personam Serenissimi Cardinalis Ducis Eboracensis Basilicæ Archipresbyteri sustinebat, Breve illico transmisit, ut illud publicari juberet. Episcopus Sabinensis Breve præ manibus accipiens uni e chori cappellanis, e suggestu penes Canonicorum subsellia constituto illud clara voce perlegendum tradidit. Cappellanus sicut ei fuerat datum in mandatis, elata voce Pontificium Breve recitavit, atque e suggestu descendens illius autographum R. P. D. Cornaro Causæ Postulatori restituit, ejusdem tamen Brevis exemplar typographicis formis excusum, signo Eminentissimi Præfecti muni-

munitum, & R.P.D. Joannis Mariæ de Lerma manu firmatum penes se retinuit, cujus alterum simile exemplar Philippo de Amicis Sacrorum Rituum Congregationis scribæ, & tabulario tradidit, ut in acta referret; is enim de tota celebritate publicum adornavit Instrumentum, quod etiam nos inferius dabimus.

Tunc Reverendissimus Joannes Carolus Boschi Athenarum Archiepiscopus mitram deposuit, & in gratiarum actionem æterno, & invisibili Deo laudationis hymnum *Te Deum laudamus* præcinit, quem obstrepentibus organis, aliisque musicis personantibus instrumentis, cantores ad finem usque sunt prosequuti.

Vela serica coloris viridis, quæ imagines, & reliquiam BEATI GREGORII BARBADICI obtegebant, momento temporis fuere remota: Illustrissimus, & Reverendissimus Boschi, sacri Ministri, qui eidem inserviebant, Eminentissimi Patres, ceterique omnes, qui in augustissimo conventu adstabant, illico sese in genua projecerunt pio, devotoque animo & effigiem BEATI, & illius sacram reliquiam, quæ nobili ex auro & argento repositoio, mira arte, & industria artificum cælato reclusa, in medio altaris erat collocata, sunt venerati. Reliquiam hanc unacum pretiosissimo repositoio BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER Vaticano Capitulo dono dedit, ut in sacrario cum aliis Sanctorum reliquiis religiosissime servaretur: & Capitulum doni memor feriæ, secunda Paschatis Resurrectionis ante, & post vespertas unacum ceteris augustissimis sanctissimisque reliquiis illam solet devoto populo ostendere.

Interim buccinatores, qui templum erant ingressi canere buccinis coeperunt, ad quarum clangorem in amplissima porticu ceterarum tubarum sonus, ac tympanorum strepitus statim est perceptus, & ne quid publicæ hilaritati deesset, ex ipsa arce S. Angeli non tantum minora, verumetiam majora instrumenta bellica in lætitiæ signum obtrepere & reboare sunt audita.

Ad finem hymno *Te Deum* &c. perdu-

cto, Diaconus elata voce clamavit *ora pro nobis* BEATE GREGORI, cantorumque choro, *ut digni efficiamur promissionibus Christi* respondente, Illustrissimus, & Reverendissimus Archiepiscopus Athenarum hanc, quæ sequitur orationem recitavit, dicens:

O R E M U S.

Deus, qui BEATUM GREGORIUM Confessorem tuum, atque Pontificem pastorali sollicitudine, & pauperum miseratione clarescere voluisti: concede propitius, ut cujus merita celebramus, caritatis imitemur exempla. Per Dominum nostrum &c.

Inde injecto thure in thuribulum BEATI GREGORII imaginem, ac reliquiam religiose coluit, ac ad propriam sedem, ut sacras vestes ad rem divinam peragendam acciperet, rediit.

Dum hæc aguntur R. P. D. Cornarus Causæ Postulator inservientibus eidem nonnullis Palatinis aulicis, in argenteis pulcherrimis imaginibus Beati velo serico expressas aureis laciniis excultas cum breviario historiarum ipsius B. BARBADICI Eminentissimis Patribus, Reverendissimis Canonicis Basilicæ, ac Consultoribus Sacræ Congregationis obtulit: ceteris autem de Clero hæc omnia per eosdem aulicos fuere distributa.

Inter hæc Archiepiscopus Athenarum sacris vestibus exornatus fuerat, quamobrem comitantibus Subdiacono, & Diacono, ac altero Canonico, qui Presbyteri assistentis officium explebat, ad altare processit, Missarumque sollemnia celebravit.

Magna populi cujuscumque ordinis frequentia, licet tempus pluvium foret, ad Vaticanam se contulit Basilicam, ut Beatificationis celebritatem spectaret, sed longe major ea fuit, quæ vespertinis horis novi Beati patrocinium, & auxilium imploratura ad eandem Basilicam accessit. Ipse etiam Summus Ecclesiæ Antistes BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER, CLEMENS PP. XIII. spen-

splendida pompa, ac cultu, Prælatorum, ac Patriciorum Romanorum magna præeunte comitanteque cæterva, curru inaurato vectus cum Eminentissimis Josepho Spinelli Episcopo Ostiensi, & Veliterno Sacri Collegii Decano, & Friderico Marcello Lanthe Episcopo Prænestino ad Vaticanum contendit. Ad fores Basilicæ a viginti Eminentissimis Cardinalibus, & a Reverendissimo Capitulo inter musicorum concentus, qui antiphonam *Ecce Sacerdos magnus* suaviter modulabantur, exceptus, primum venit ad altare, ubi sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asservatur, ut illud de genu adoraret: inde ad theatrum Beatificationis progrediens, media ipsius in area genibus nixus BEATO GREGORIO gentili suo piis animi affectibus, religioneque summa debitum cultum, obsequiumque rependit: dum precibus manet BEATISSIMUS PATER intentus, Joannes Cornarus Causæ Postulator ad eum venit, ac in genua provolutus, BEATI imaginem velo serico impressam aureis lacinis condecoratam, unacum gestorum BEATI eleganti historia, & serico fasciculo florum reverenter exhibuit, quæ omnia PRINCEPS CLEMENTISSIMUS maxima grati animi significatione, & humanitate accepit.

Ne de hujusce Beatificationis sollemnitate temporum injuria casu aliquo memoria periret, Philippus de Amicis Sacrorum Rituum Congregationis tabularius, & scriba publicum in hæc verba adornavit Instrumentum.

Sollemnia Beatificationis V. GREGORII BARBADICI S. R. E. Presbyteri Cardinalis Episcopi Patavini.

Die Dominico 20. Septembris 1761.

„ CUM per SANCTISSIMUM DOMINUM
 „ NOSTRUM PAPAM CLEMENTEM XIII.
 „ in Causa Veneta, seu Patavina Beatificationis, & Canonizationis V. Servi
 „ Dei GREGORII S. R. E. Cardinalis BARBADICI Episcopi Bergomensis, postea

„ Patavini fuerint sub die 8. Februarii anni 1759. approbatæ virtutes Theologales, & Cardinales in gradu heroico, prout ex decreto typis R. C. Apostolicæ impresso, quod præsentibus alligatur tenoris &c. Instructoque subinde miraculorum examine in Congregationibus primum Antepreparatoria, & Preparatoria habitis diebus 26. Februarii, & 2. Septembris anni 1760., & deinde in Congregatione Generali coram prælibato SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO PAPA, coacta die 20. Januarii anni 1761., idem SUMMUS PONTIFEX die 8. Februarii dicti anni duo ex dictis miraculis in tertio genere approbaverit, prout ex alio decreto, ut supra typis dictæ R. C. A. impresso, quod præsentibus pariter alligatur tenoris &c.; cumque tandem in Congregatione Generali iterum habitæ coram SANCTITATE SUA die 7. Julii dicti anni 1761. propositum fuerit dubium: An stante approbatione duorum miraculorum tuto procedi possit ad sollemnem dicti Ven. Servi Dei Beatificationem, omnes affirmative rescribendum censuerint; attamen SANCTITAS SUA responso tunc dilato ad divinam opem in tam difficili judicio diuturnis precibus implorandam, die 16. Junii dicti anni 1761. anniversaria suæ Coronationis statuerit dicti Ven. Servi Dei Beatificationis decretum per litteras in forma Brevis, & consuetis cum indultis sollemni ritu in Basilica Vaticana die in eisdem litteris designata celebrandæ, prout ex dicto decreto typis, ut supra, impresso, quod similiter inferitur tenoris &c.

„ Proindeque prælibatus SANCTISSIMUS nedum Regum, aliorumque sublimium Catholicorum Principum, & potissimum nobilium virorum Ducis, & Reipublicæ Venetorum, necnon quamplurium Archiepiscoporum, & Episcoporum, Canonicorum Capitulorum Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum, tum etiam Generalium Præsidium Ordinum Regularium, publicarum academiarum, collegiorum, aliorumque
 „ Eccle-

„ Ecclesiasticorum, & secularium coetuum
 „ supplicationibus inclinatus, per litteras
 „ Apostolicas, ut infra expeditas, indul-
 „ serit, ut idem Dei Servus GREGORIUS
 „ BARBADICUS in posterum Beati nomine
 „ nuncupetur, ejusque corpus, & reliquæ
 „ venerationi fidelium, non tamen in Pro-
 „ cessionibus circumferendæ, exponantur,
 „ imagines quoque radiis, seu splendoribus
 „ exornentur, & de eo quotannis die 18.
 „ mensis Junii recitetur Officium, & Missa
 „ de communi Confessoris Pontificis cum
 „ oratione ab eodem SANCTISSIMO appro-
 „ bata juxta rubricas Breviarii, & Missa-
 „ lis Romani, certis tamen in locis inibi ex-
 „ pressis, postquam in Basilica Vaticana,
 „ de Urbe sollemnia dictæ Beatificationis hac
 „ præsentis die 20. currentis mensis celebra-
 „ ta fuerint, ut latius patet ex dictis litteris
 „ Apostolicis in forma Brevis de more
 „ expeditis die 9. currentis mensis, quas
 „ typis, ut supra impressas cum oratione
 „ propria dicti Beati in earum ealce pa-
 „ riter impressa, præsentibus inserui teno-
 „ ris &c.

„ Cumque omnia pro sollemnibus hujus-
 „ modi Beatificationis adimplendis in dicta
 „ Sacrosancta Vaticana Basilica parata essent,
 „ ad instantiam Illustrissimi, & Reveren-
 „ tissimi Domini Joannis Cornarii Patritii
 „ Veneti Sacræ Romanæ Rotæ Auditoris,
 „ ego Sacræ Congregationis Rituum nota-
 „ rius, cancellarius, & archivista ad di-
 „ ctam sacrosanctam Basilicam accessi, &
 „ sollemnia, aliaque pro dicta Beatifica-
 „ tione ibidem peracta, ut infra de-
 „ scripsi.

„ In exteriori maximi, & augustissimi tem-
 „ pli facie in eminenti loco cernitur affixa
 „ effigies picta dicti Servi Dei Cælum as-
 „ picientis aptis hinc inde figuris adinstar
 „ famæ personantis, in cujus picturæ extre-
 „ ma parte hæc habetur inscriptio.

GREGORIUS CARDINALIS BARBADICUS
 IN BEATORUM NUMERUM
 SOLLEMNI RITU RELATUS.

„ Inferius inspicitur stemma gentilitium

„ dicti Summi Regnantis Pontificis, & sub-
 „ tus illud gentilitium dicti Beati; in
 „ latere autem dextero stemma Regiæ Celsi-
 „ tudinis Eminentissimæ Ducis Cardinalis
 „ Eboracensis præfatæ Vaticanæ Basilicæ
 „ Archipresbyteri, & sinistro in latere
 „ stemma Reverendissimi Capituli ejusdem
 „ Basilicæ, & in fenestris dictæ exterioris
 „ templi faciei plures magnæ cultrices se-
 „ rico, auro, argentoque contextæ collo-
 „ catæ apparebant. Porticus vero dictæ Ba-
 „ silicæ nobilibus aulæis, ac etiam pluribus
 „ sericis ornamentis auro listatis ornata mi-
 „ rifice apparebat. Super mediam majorem
 „ dicti templi januam alia dicti Beati imago
 „ picta cernitur eleganter ornata, & in ejus
 „ extremitate, sequens legitur inscriptio.

BEATUS GREGORIUS CARDINALIS BARBADICUS
 DOCTRINÆ CHRISTIANÆ ELEMENTA
 PUERIS TRADIT.

„ Medium interioris dictæ Basilicæ gremi-
 „ um paramenta ex panno rubro oloferico
 „ damasceno cum aureis tænis per futuras
 „ decurrentibus elaborata condecorabant.

„ In eminentiori Basilicæ parte, ad quam
 „ per porphyreticos gradus e gremio ascen-
 „ ditur, & in cujus extremitate magnificum
 „ Cathedræ S. Petri altare erectum est, pa-
 „ vimentum, seu platea existebat ultra dictos
 „ porphyreticos gradus ampliata, median-
 „ tibus ligneis tabulis pro æquanda planitie
 „ subpositis. In ovali situ supra dictam Ca-
 „ thedræ collocata cernitur imago picta
 „ dicti Beati in gloriam ascendentis inter
 „ Angelos cum fanalibus plurimis eleganter
 „ ornatis cereos continentibus circumcirca
 „ pendentibus, & respective aptatis. Dicti
 „ autem Beati imago serico linteo coloris
 „ viridis usque ad tempus decantati hymni
 „ *Te Deum laudamus* cooperta.

„ Altare autem ante dictam Cathedram
 „ supra tres marmoreos gradus erectum,
 „ Cruce cum duabus statuis Sanctorum Apo-
 „ stolorum Petri, & Pauli, atque sex can-
 „ delabris aureis, aliisque pretiosis supelle-
 „ ctilibus ornatum apparebat, & in ejusdem
 „ alta-

„ altaris lateribus duo magna candelabra
 „ ænea deaurata eleganter elaborata cum
 „ cereis collocata inspiciebantur.

„ In situ duarum fenestrarum tribunæ di-
 „ cti altaris pictura exprimuntur gemina
 „ miracula approbata per intercessionem di-
 „ cti Beati patrata, cum opportunis inscri-
 „ ptionibus illa demonstrantibus, plura etiam
 „ lampadaria, & fanalia auro linita quam-
 „ plures cereos sustinentia mirifico ordine
 „ per totius tribunæ circuitum disposita in-
 „ spiciebantur. Duo magni arcus dictæ tri-
 „ bunæ laterales sericis paramentis, aureis-
 „ que tæniis ornatis, ac aulæis celeberrimi
 „ Raphaëlis de Urbino pictoris perbelle
 „ claudebantur, ac in lateralibus loculis
 „ quatuor statuæ exprimentes Caritatem,
 „ Religionem, Humilitatem, ac Mansuetu-
 „ dinem dicti Servi Dei, & in vacuo utrius-
 „ que arcus duo musicales chori cum organis,
 „ aliisque consuetis instrumentis mirifice
 „ ornati apparebant.

„ Ab utroque dicti altaris Cathedræ la-
 „ tere locata erant sedilia, scilicet a cornu
 „ Evangelii pro Eminentissimis, ac Reve-
 „ rendissimis DD. Cardinalibus Sacræ Congregationi
 „ Rituum præpositis, ac Illustrissimis, & Reverendissimis
 „ DD. ejusdem Sacræ Congregationis Prælati-
 „ bus, a sinistro vero cornu Epistolæ pro
 „ Eminentissimo D. Cardinali Archipresbytero,
 „ Illustrissimis, ac Reverendissimis DD. Archiepiscopis,
 „ Episcopis, & Canonicis dictæ Basilicæ, & præfato R. P. D.
 „ Joanne Cornaro hujus Causæ Postulatore,
 „ pluresque alii dimissiorum scamnorum ordines
 „ pro reliquo ejusdem Basilicæ Clero, & nobilibus
 „ viris: sicuti a tergo sedilium dictorum Eminentissimorum
 „ Cardinalium extabant sedilia pro Prælati-
 „ bus Ordinum regularium, aliisque eorumdem
 „ Ordinum Religiosis. Alia quoque scamna hinc inde
 „ pariter disposita cernebantur pro excipien-
 „ dis ecclesiasticis, & secularibus viris huic
 „ sacræ functioni multipliciter interessentibus,
 „ omniaque hæc sedilia consuetis aulæis,
 „ & stratis respectively pro dignitate

„ assidere debentium plus, vel minus pre-
 „ tiosis cooperta erant, pendebatque rursus
 „ ex magno Ecclesiæ fornice argentea lampas,
 „ super qua plures cerei itidem appositum
 „ erant, sicuti etiam alii cerei, & candelæ
 „ respectively tam in altare Confessionis
 „ nuncupato, ubi corpora SS. Apostolorum
 „ Petri, & Pauli asservantur, ejusque
 „ balustio super argenteis, quam in aliis
 „ dictæ Basilicæ aris lateralibus super æneis
 „ candelabris impositi. Platea vero Presbyterii
 „ superius descripti balustio ligneo eleganter
 „ ornato, atque depicto cum fanalibus,
 „ ac cereis pariter in eo mirifice dispositis
 „ claudebatur, in cujus ingressu militum
 „ Helvetiorum ex custodia Pontificia assumptorum,
 „ ad populi impetum coercendum, assistentia
 „ adhibebatur, prout fusius hæc, & alia magis
 „ specifica ornamenta perlegi poterunt ex
 „ vulgari italica illorum descriptione, seu
 „ relatione typis impressa, quæ præsentibus
 „ ad perpetuam memoriam inseritur in
 „ duobus foliis tenoris &c.

„ Accensis igitur, & collucentibus cereis,
 „ candelisque super recensitis candelabris,
 „ lampadibus, fanalibusque modo, quo
 „ supra collocatis, & dispositis in dictis
 „ altaribus, planitie, ejusque gyro, ac
 „ balustio, & assistentibus in loco separato
 „ prope, ac extra sedilia Eminentissimorum
 „ DD. Cardinalium, tabulis decenter erecto,
 „ aptato, & ornato, pluribus Principibus,
 „ nobilibusque foeminis, sicuti in altera
 „ parte in alio loco eodem modo erecto,
 „ & aptato (geminisque locis hujusmodi
 „ cratibus ligneis circumseptis) quampluribus
 „ aliis nobilibus viris, & qualificatis
 „ personis pariter assistentibus, aliisque
 „ in corona dictorum militum Helvetiorum
 „ permanentibus, magna quoque utriusque
 „ sexus populi multitudine extra dictam
 „ militum coronam affluente, adven-
 „ nerunt primo infra scripti Eminentissimi,
 „ ac Reverendissimi DD. Sacræ Congregationis
 „ Rituum Cardinales, nempe Cavalchini,
 „ Feroni Præfectus, Rezzonico, Ganel-

ganelli, Alexander Albani, Columna de
 Sciarra, Torregiani, Marcus Antonius
 Columna, & Andreas Corfini, necnon
 RR. PP. DD. de Lerma Secretario, Ca-
 jetano Forti S. Fidei Promotore, & quam-
 plurimis aliis Ill^{ms}, & R^{ms} DD. Prælati-
 ac Consultoribus dictæ Sacræ Congregatio-
 nis interessentibus, & cum relatis Eminen-
 tissimis Cardinalibus totam eandem Sa-
 cram Congregationem repræsentantibus,
 ac confidentibus in sedilibus ipsis; ut su-
 pra respective paratis, discessit e Sacrario
 dictæ Basilicæ Illustrissimus, & Reveren-
 dissimus D. Joannes Carolus Boschi Archie-
 piscopus Athenarum cubiculi SANCTISSI-
 MI DOMINI NOSTRI PAPÆ Præfectus, &
 præfatæ Basilicæ Canonicus processionali-
 ter, præcedente Cruce, & Acolythis,
 universoque Clero Basilicæ, pluviali albo
 indutus cum mitra Missam sollemnem ce-
 lebraturus inter duos ejusdem Basilicæ Ca-
 nonicos cum dalmaticis Diaconi, & Sub-
 diaconi officium gerentes, subsequente
 Eminentissimo, & Reverendissimo D. Car-
 dinali Joanne Francisco Albani Episcopo
 Sabinensi pro Regia Celsitudine Eminentis-
 sima Cardinali Henrico Benedicto Duce
 Eboracense Archipresbytero ab Urbe ab-
 sente, factaque ab omnibus adoratione,
 fufisque precibus primo ad altare Augustis-
 simi Sacramenti, inde ad altare SS. Apo-
 stolorum Petri, & Pauli omnes advene-
 runt ad locum supra paratum, præ-
 dictisque omnibus sua loca tenentibus,
 assistentibus duobus ejusdem Basilicæ ce-
 remoniarum Magistris, dictus Illustrissi-
 mus, ac Reverendissimus D. Joannes Ma-
 ria de Lerma Sacræ Congregationis præ-
 dictæ Secretarius unacum altero ex dictis
 ceremoniarum Magistris e sedili surgens,
 secumque assumpto dicto Illustrissimo, ac
 Reverendissimo D. Joanne Cornaro Sacræ
 Romanæ Rotæ Auditore, & Causæ hujus-
 modi Postulatore, illoque associato ad-
 latus Eminentissimi, ac Reverendissimi D.
 Cardinalis Feroni Præfecti dictæ Sacræ
 Congregationis, idem R. P. D. Corna-

rus Postulator habens præ manibus litteras
 Apostolicas originales in forma Brevis, ut
 supra expeditas, illas dictæ Sacræ Congre-
 gationi debita reverentia exhibuit, &
 postquam latina oratione enunciavit nata-
 lis indolem, ac gesta in utroque statu fe-
 culari, & Ecclesiastico, ac Episcopali
 ejusdem Servi Dei Cardinalis Barbadici,
 Causæque statum; nomine Ducis, ac Se-
 natus Serenissimi Venetorum Domini in-
 stetit, dictas litteras Apostolicas recipi,
 & admitti, ac in dicta Basilica juxta illa-
 rum formam, ac Sanctæ Romanæ Eccle-
 siæ ritum sollemnia Beatificationis hujus-
 modi celebrari, aliaque omnia, & sin-
 gula desuper necessaria & opportuna juxta
 dispositionem dicti Brevis exequi mandari
 ad majorem Dei, dictique ejus venera-
 bilis famuli gloriam, omni meliori mo-
 do &c.

Qua oratione, seu instantia absoluta,
 dicti Eminentissimi, & Reverendissimi
 DD. Sacræ Congregationis Rituum Car-
 dinales, receptis pro ea per dictum Emi-
 nentissimum Feroni Præfectum dictis lit-
 teris Apostolicis, eisque repertis illesis,
 & in nulla parte suspectis, illas admise-
 runt, & publicari, dictaque sollemnia
 celebrari, & alia desuper necessaria, ac
 opportuna ad earumdem litterarum for-
 mam fieri, ac exequi mandarunt, dicto-
 que R. P. D. Cornaro Postulatore inde
 recedente, debitisque relatis gratiis, ea, qua
 par est, reverentia, prædictus Eminentissi-
 mus D. Cardinalis Præfectus, aliis Eminen-
 tissimis Cardinalibus præfatis annuentibus,
 consignavit dicto R. P. D. Secretario
 dictas litteras Apostolicas ad effectum
 illas unacum præcedenti instantia ejusdem
 Postulatoris, omnibusque ab Eminentia
 Sua, & aliis dictis Eminentissimis Cardi-
 nalibus præfatæ Sacræ Congregationis, ut
 supra demandatis, afferendi ad dictum
 Eminentissimum D. Cardinalem Albani
 Episcopum Sabinensem Eminentissimi Car-
 dinalis Archipresbyteri absentis vices ge-
 rentem e conspectu sedentem, prout il-
 lico

„ lico delatae sunt, quas idem Eminentif-
 „ simus Proarchipresbyter debita cum reve-
 „ renti a recepit, vidit, unque ex dictis ca-
 „ remoniarum Magistris dedit, mandavitque
 „ per alterum ex cappellanis chori Reveren-
 „ tissimi Capituli palam, ac publice perlegi,
 „ prout unus ex eisdem cappellanis parendo
 „ mandatis praedictis, ascenso suggestu retro
 „ sedilia dictorum Reverendissimorum DD.
 „ Canonorum existente, easdem litteras
 „ originales suis praemanibus receptas, (me
 „ Notario ibidem assistente, illarum tran-
 „ sumptum, ut supra impressum, & in pra-
 „ senti instrumento insertum praemanibus
 „ habente, & auscultante) alta, & intel-
 „ ligibili voce perlegit, & publicavit, &
 „ e suggestu descendens, retento pariter
 „ penes se simile transumpto, eidem R. P.
 „ D. Cornaro Postulatori adhuc praesenti,
 „ & recipienti, dictas litteras originales
 „ restituit.

„ Peracta dicta lectione, praelibatus Re-
 „ verendissimus Archiepiscopus, & Cano-
 „ nicus Boschi, deposita mitra, inchoavit
 „ Canticum *Te Deum laudamus*, reliqua
 „ prosequentibus, musicorum choris, & in
 „ ipso cantici initio, amotis velis sericis,
 „ quibus dicti Beati imagines, ubi supra
 „ existentes contactae fuerant, item R. P. D.
 „ Boschi celebrans, & ministri ei assistentes,
 „ Eminentissimi DD. Cardinales, Illustris-
 „ simi DD. Praelati, ac Reverendissimi Con-
 „ sultores dictae Sacrae Congregationis Ri-
 „ tum, Eminentissimus Proarchipresby-
 „ ter, Reverendissimi Canonici, & reliqui
 „ de Clero dictae Basilicae, ceterique Prae-
 „ lati, ac nobiles viri, & cuncta populi
 „ multitudo genibus flexis imaginem pra-
 „ dictam in eminentiori loco supra dictam
 „ cathedram collocatam, Reliquiamque
 „ dicti BEATI GREGORII in recensito altari
 „ intus argenteam custodiam expositam,
 „ devotissime venerati sunt, & statim ad
 „ sonitum tubarum intus, ac extra Basili-
 „ cam personantium, plurium tormento-
 „ rum bellicorum extra eandem Basili-
 „ cam paratorum strepitus auditus fuit, fi-

„ nitoque cantico, & per Diaconum Evan-
 „ gelii prolato versiculo: *ora pro nobis*
 „ *Beate Gregori*, habitaque chori respon-
 „ sione: *ut digni efficiamur promissionibus*
 „ *Christi*: nec non per ipsum Archiepisco-
 „ pum celebrantem recitata oratione pro-
 „ pria de dicto Beato a praefata Sacra Con-
 „ gregatione cum oraculo SANCTISSIMI ap-
 „ probata, de qua in fine dicti transumpti
 „ impressi Brevis Apostolici, dictique Bea-
 „ ti imagine, ac reliquia thurificatis, idem
 „ Reverendissimus Archiepiscopus Boschi
 „ celebrans cum dictis assistentibus, pon-
 „ tificalibus ad sacrificium indutus, Mis-
 „ sam de communi Confessoris Pontificis
 „ sollemniter in praelibato altari celebra-
 „ vit, personantibus organis, aliisque in-
 „ strumentis, & musicis cantantibus, tubif-
 „ que etiam intus, & extra dictam Basili-
 „ cam earum sonitum pronunciantibus:
 „ dum antedictae Missae introitus coeptus
 „ fuit, de mandato antedicti Illustrissimi,
 „ ac Reverendissimi D. Cornari Postulato-
 „ ris quamplures ex minoribus familiaribus
 „ dicti SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI PA-
 „ PAE violaceis vestibus induti, imagines
 „ dicti Beati impressas in serico aureis vir-
 „ gulis circumdatas in grandiolem, alias
 „ pariter in serico absque aureis ornamen-
 „ tis in angustiolem formam juxta gradus
 „ personarum, & alias in papyro unacum
 „ liberculo compendii vitae dicti Beati, &
 „ transumpto impresso dictarum litterarum
 „ Apostolicarum cuilibet ex adstantibus EE.
 „ DD. Cardinalibus, Praelatis, Canonicis,
 „ Consultoribus, & aliis de Clero dictae
 „ Basilicae distribuerunt, atque tradiderunt
 „ etiam populo confluenti alias ex dictis
 „ papyraceis imaginibus: & dictae Missae
 „ sollemnis absoluta celebratione, ac Emi-
 „ nentissimis DD. Cardinalibus, Capitula-
 „ ribus, aliisque de Clero dictae Basilicae di-
 „ scedentibus, magna populi multitudo se
 „ contulit intus Presbyterium, ut propius
 „ imaginem, ac reliquiam dicti BEATI GRE-
 „ GORII devotissime venerari valeret, ac
 „ ita sollemnia Beatificationis dicti jam

„ Ven. Servi Dei, nunc vero BEATI GREGORII Cardinalis BARBADICI in præfata Vaticana Basilica celebrata sunt, ibidem præsentibus Illustrissimis DD. Petro Rufini, Matthæo Moschini Romanis, & SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI PAPÆ familiaribus testibus ad hæc exhibitis.

Philippus de Amicis Sacræ Congregationis Rituum Notarius, Cancellarius, & Archivista de præmissis rogatus.

Indulserat BEATISSIMUS PATER in Apostolicis litteris, quibus beatitatis honores BEATO GREGORIO est elargitus, ut in civitate Venetiarum, in qua BEATUS GREGORIUS natale solum habuit, Bergomi, cujus Episcopalem cathedram, antequam Patavium transferretur, occupaverat, & Patavii, qua in urbe sancte in Domino obdormivit, quamque per plures annos, ut Episcopus, quem oportet irreprehensibilem esse, rexerat, & gubernaverat, Officium, & Missæ cum orationibus, & lectionibus propriis per Sacrorum Rituum Congregationem, perpendendis, atque probandis, in BEATI GREGORII honorem singulis annis recitaretur, ideo Reverendissimus Pater Thomas Augustinus Ricchinius Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii Apostolici Magister, quem honoris causa nomino, orationes hæc, & lectiones summa puritate sermonis litteris consignavit.

INFESTO

BEATI GREGORII BARBADICI SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIAE CARDINALIS EPISCOPI PATAVINI.

ORATIO.

DEUS, qui BEATUM GREGORIUM Confessorem tuum, atque Pontificem pastorali sollicitudine, & pauperum miseratione clarificare voluisti; concede propitius, ut cujus merita celebramus, caritatis imitemur exempla. Per Dominum nostrum &c.

SECRET A.

Oblata tibi Domine sacri dona mysterii BEATI GREGORII meritis, ac suffragiis accepta reddantur, & plenum operentur in nobis divinæ virtutis effectum. Per Dominum nostrum &c.

POSTCOMMUNIO.

Quæsumus omnipotens Deus, ut sicut BEATO GREGORIO Confessori tuo, atque Pontifici divini Pastoris formam imitari tribuisti; ita nos ejus imitatione dignos efficias, qui inter oves pascuæ tuæ perpetuo collocemur. Per Dominum &c.

IN SECUNDO NOCTURNO

Lectio IV.

GREGORIUS BARBADICUS piis, ac nobilibus parentibus Venetiis natus est. A prima pueritia sacrarum rerum studio, ac religiosissima indole ineundæ ecclesiasticæ vitæ præcludere visus est. Humanioribus litteris, ac philosophicis disciplinis ab ipso patre apud prime docto diligenter institutus, gravioribus studiis Patavii operam dedit, ac juris utriusque lauream magna ingenii laude ibidem consecutus est. Undevigesimum agens annum cum Veneto Oratore pacis conciliandæ causa ad Monasteriensem in Westphalia conventum profectus, magnam præclara, ac suavissima indole apud Fabium Chisium iis in Comitibus Pontificium Legatum iniiit gratiam, eoque hortatore Ecclesiasticæ militiæ nomen dare constituit. Sacris deinde initiatus, ab eodem Chisio Alexandri VII. nomine ad Pontificatum assumpto Romam evocatus, primum Patavinæ Ecclesiæ Canonicus, tum inter domesticos Præsules adscitus, Transyberinæ Urbis regioni lue epidemica laboranti præficitur; quo in munere, eaque publica calamitate, eximia præbuit argumenta caritatis. Mox Bergomenis Ecclesiæ Episcopus renuntiatur; paucis inde post annis Cardina-

dinalium Collegio adjunctus, invitatus licet jussu ejusdem Pontificis ad Ecclesiam Patavinam translatus est.

Lectio V.

IN Ecclesiae utriusque regimine S. Carolus Borromaeus sibi ad imitandum proposuit, cujus pastorem sollicitudinem, animarum zelum, Sacerdotalem constantiam, ceterasque virtutes ita est assequutus, ut alter Carolus vulgo appellaretur. Ad Cleri, populi que disciplinam restituendam aggressus, primum seipsum, familiamque suam ita ordinavit, atque composuit; ut inde manarent ad ceteros omnium exempla virtutum. Convellendis pravis consuetudinibus, christianae catechesis scholis inducendis, ac propagandis, singulis Dioecesis locis perlustrandis, gregi universo cum praedicatione, tum litteris continenter docendo, hortando, monendo adeo alacriter studuit, ut ad extremum usque spiritum nec laboribus, nec vigiliis pepercerit. Instituendae litteris, ac pietate juventuti, Clericorum seminarium in utraque Dioecesi amplificavit, ac redditibus auxit; Patavinum vero scientiarum fere omnium scholis, linguarum praeterea orientalium Magistris instruxit, bibliothecam addidit, ac typographiam, ipsumque ex asse haeredem sibi scripsit. Magna apud Summos Pontifices, ac Principes viros existimatione, & fama virtutis fuit. Cardinalium suffragiis in eum, ut Pontificem eligerent, conspirantibus, obstitit moderatione, & constantia singulari, omnique studio, ac conatu supremam a se dignitatem propulsare curavit.

Lectio VI.

ORationis frequentia, abstinentiae, ac pietatis studio, religionis, disciplinae, ac iustitiae zelo mansuetudine eximia, temperato, rerum terrenarum, sui que ipsius contemptu quam maxime praestitit. In egenos & pauperes e a fuit misericordia, &

largitate, ut exhausta profusis eleemosynis arca, domesticam suppellectilem, vestes, ac lectulum ipsum in eorum subsidium erogavit. In tuendis Ecclesiae suae juribus, ac gregis moribus reformandis, diuturna, & gravissima incommoda tulit, animo semper aequabili, atque imperturbato. Homines vero sibi inensos praecipua dilectione complexus beneficiis oneravit. Ab iniquo aggressore quaesitus ad necem, sclopi brevioris ictum ope divina illaesus evasit; horrendum vero parricidae facinus, ne in vulgus efferretur, prohibuit, & injuriae patiens ignovit libenter inimico suo. Vitae demum asperitate, ingentibus curis, assiduisque laboribus attritus, & fractus, brevi lethali morbo correptus, annum agens septuagesimum secundum, sacramentis rite expiatus placidissime excessit duodecimo Kal. Julii anno MDCLXXXVII., cum annos septem Bergomensis, ac tres supra triginta Patavinam rexisset Ecclesiam, egregiis utrobique relictis beneficentiae, & sanctitatis suae monumentis. Meritis, & virtutibus clarum CLEMENS XIII. ejus olim in Episcopatu Patavino successor Beatorum factis adjunxit anno 1761., Pontificatus sui IV.; ejusque Officium, & Missam ab utraque Ecclesia Bergomensis, & Patavina, necnon Veneta celebrari concessit.

DECRETUM

PATAVINA.

SUpra scriptas Orationes, & Lectiones secundae Nocturni proprias pro Officio, & Missa diei festi BEATI GREGORII CARDINALIS BARBADICI Episcopi prius Bergomensis, postea Patavini ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Galli Ponente una cum R. P. D. Cajetano Forti Fidei Promotore diligenter revisas, examinatas, atque correctas, deindeque per eundem Eminentissimum Ponentem in Sacrorum Rituum Congregatione Ordinaria relatas; Sacra Congregatio ad pias preces Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Veronesi

*nisi Episcopi Patavini, & Reverendissimo-
rum Patriarchæ Venetiarum, nec non Epi-
scopi Bergomensis benigne approbavit, atque
ab omnibus Christifidelibus utriusque sexus,
qui ad horas Canonicas tenentur, in civita-
tibus, & Diocæsis Patavina, Veneta, &
Bergomensis in posterum recitari posse indul-
sit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fue-
rit. Die prima Martii 1763.*

Factaque deinde per me Secretarium de

*prædictis eidem Sanctissimo Domino Nostro
relatione, SANCTITAS SUA benigne annuit.*
Die 12. Martii MDCCLXIII.

Joseph Maria Card. Feroni Præfectus.

Loco * Sigilli

Scipio Burghesius S. R. C. Secretarius.

A C T A
 BEATIFICATIONIS
 VEN. SERVI DEI
 SIMONIS DE ROXAS

Sacerdotis Professi Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis
 Captivorum .

Matritum, quæ sedes est potentissimorum Hispaniarum Regum optimo jure supra ceteras Hispaniarum civitates modo superbescit, & gaudet, quia veluti pretiosissima pignora plurimum Servorum Dei sacras mortales exuvias religiosissime custodit: inter hæc omnes non ultimum certe locum obtinent BEATI SIMONIS DE ROXAS Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum reliquiæ, quæ singulari, & paucis admodum attributo privilegio a corruptione, & tabe omnino perseverant immunes, quamobrem & de ipso etiam dici modo potest, quod de Rege omnium Sanctorum, & Principe Christo Domino Regius Psaltes cecinit: *Non dabis Sanctum tuum videre corruptionem* .

Venerabilis hic Dei Servus, quem supra ceteros suæ civitatis homines & morum innocentia, splendorque virtutum, & nobilitas generis, majorumque gloria, eximia, qua excultus comperiebatur scientia, & præclara, quæ obierat munia, illud præsertim gravissimum, quod in regia sustinuit, fuit enim a confessionibus piissimis Hispaniarum Reginis Margaritæ, & Isabellæ, maxime commendabant, duo & septuaginta annos natus III. Kalendas Octobris MDCCXIV. omnium mœrore Matriti mortem obiit .

Nulla esset tanta vis, copiaque dicendi, quæ populi Matritensis studium ad memoriam tanti viri debitam prosequendam obsequiis valeret exponere, atque delineare: neque id nostrarum virium foret: neque quam nobis præseriptus in hisce Beatificationum actis compilandis brevitatis permitteret. Illud au-

tem pro omnibus, quæ in medio proferri possent, satis sit, & sufficiat, inusitato sane & nunquam a majoribus nostris audito, aut perfecto exemplo, quum ejus cadaver minime esset terræ mandatum, sepulcroque reconditum, Julium Sacchetti Sedis Apostolicæ apud Philippum III. Hispaniarum Regem Nuntium fama viri permotum propria auctoritate de illius heroicis gestis, illustribusque facinoribus inquirere, actaque adornare fuisse aggressum: testes undique, qui de virtutibus testimonium dicerent omnes locupletissimi, omnique exceptione majores aderant: Rex ipse Philippus III. atque ejus uxor Isabella piissima foemina, Serenissimus Ferdinandus infans Hispaniarum S. R. E. Cardinalis, Episcopi septem, & quamplures Patricii majorum gentium sese examini subiicere, & virtutes SIMONIS testatas reddere minime dubitarunt: quibus omnibus adeo commotus Apostolicus Nuntius, qui manum ad hæc acta exaranda admoverat, fuit, ut post diligentem cum in theologicis scientiis, ac jure Canonico versatissimis viris deliberationem adhibitam, de eorundem sententia, quam infallibili Sedis Apostolicæ judicio subjectam voluit, ejus sepulcro publica anathemata appendi permisit, nondum enim Urbani PP. VIII. decreta prodierant.

Cum ad finem hujusmodi acta essent perducta, ut de Causa agi in Sacrorum Rituum Congregatione posset, Romam statim transmissa fuere. Eminentissimi Patres huic Congregationi præpositi, prout tunc recepta ferebat consuetudo Eminentissimo Cardinali Carolo Pio omnia diligenter pervolvere,

ac

ac quid de iisdem actis sentiret, in ipsorum Patrum conventu exponere, demandarunt. Datum sibi negotium omni cura ac vigilantia Cardinalis Pius quamcitissime absolvit, nihilque quod virtutum splendorem obnubilare, & prosperum Causæ exitum impedire posset in actis ipsis adinvenisse, XIII. Kalendas Junii MDCXXVII. candidissime est professus.

Quod quum intellexissent Patres Eminentissimi remissoriales, quas vocant litteras illico, ut Apostolicæ Sedis auctoritate novi exararentur Processus, dedere Summa cura, & diligentia hæc quoque Apostolica inquisitio peracta, absolutaque fuit: verum dum Cardinalis Pius id operam dat, ut ex Hispanico in Italum sermonem Processus isti verterentur, Urbanus Papa VIII. sua decreta proposuit, quibus, ne in Sacrorum Rituum Congregatione de Servorum Dei virtutibus, nisi quinquaginta post ipsorum obitum annos ageretur, inhibuit: hinc de Causa venerabilis SIMONIS ad annum usque MDCLXXIX. altum silentium fuit.

Tunc, quum interruptum Causæ cursum iterum instituere Postulatores exoptarent, & Cardinalis Pius vitam cum morte commutasset Kalendis Quintilis MDCXLI., Venerabilis Innocentius PP. XI. in Causæ Ponentem constituit Cardinalem Nicolaum Ludovisium, cujus opera de signanda Commissionem re assumptionis Causæ in Sacrorum Rituum Congregatione ordinaria, in qua sententiam etiam Consultores dixerunt, XII. Kalendas Maji MDCLXXXI. est disputatum; fuerunt Consultores in sensu Commissionem manu Sanctissimi illico esse firmandam, at Eminentissimi Patres nil diligentiarum gravissimis hisce in Causis unquam omittendum rati iudicium hac de re protrahere, & maturius disquirere, qua de causa Processus omnes, quum sermo esset de signanda Commissionem introductionis, vel re assumptionis Causæ, ad examen revocarentur, rectius tutiusque existimarunt: sed post exactam disquisitionem, & diligentem indaginem cum iisdem apprime esset compertum, nil aliud pro signanda Commissionem requiri, quam probatum esse rumorem, seu sanctitatis fa-

mam illius Dei servi, de cujus Causa questio instituebatur, & nullam in actis ipsis difficultatem offendi, quæ Causæ exitum posset impedire; hinc v. Idus Augusti MDCLXXXI. partes Cardinalis Ludovisi sustinente Cardinali Philippo Thoma Hyvard de Nortfolcia, rescribere, Commissionem re assumptionis Causæ esse signandam, eorumque iudicium XI. Kalendas Septembris Venerabilis Innocentius PP. XI. firmum reddidit.

Reassumpta Causa, ut iudicii series servaretur, & ordo, de non cultu erat pertractandum: ob hæc igitur rationem remissoriales litteræ Cardinali Portocarrero Archiepiscopo Toletano, vel uni ex eis Suffraganeis Episcopis fuere inscriptæ, ut viderent, ne aliquid, quod publicum religiosumque cultum redoleret, post Urbani Papæ VIII. decreta adversus SIMONEM DE ROXAS unquam fuisset factitatum: menses sex ad id examen instituendum fuere statuti: qui cum essent delapsi, semel, ac iterum prorogati fuere, simulque Cardinali Portocarrero indultum fuit, ut in domestico, privatoque sacello testium examen exciperet: nondum enim in more fuerat receptum, ut privata Episcoporum sacella veluti loca sacra & religiosa haberentur, & essent.

Absoluto tandem huiusmodi Processu, Nonis Februarii MDCLXXXIV. quæstione de non cultu in Sacrorum Rituum Congregatione instituta, Causæ cursum esse prosequendum fuit declaratum: hinc x. Kalendas Majas Cardinali Hieronymo Casanate partes Eminentissimi Ludovisi agente, de validitate Processus Apostolici iudicium fuit habitum, quod feliciter cessit.

Statim ab approbatione validitatis Processus, ad ea omnia paranda, quæ ad examen heroicarum virtutum subeundum necessaria reputabantur, cogitationes Postulatores contulerunt: interim multum temporis prolabi necesse fuit; quamobrem quum senio, adversaque valetudine pressus diem clausisset extremum Cardinalis Ludovisius, Pontifex Innocentius XI. ejus in locum Ponentem constituit Laurentium Car-

Cardinalem de Laurea, quo pariter non ita multo post vita functo, ejus partes demandatæ Cardinali Petro Matthæo Petrucci fuere, qui quum 11. Nonas Julii MDCCI. mortem obijisset, Clemens Papa XI. hanc demandavit provinciam Cardinali Thomæ Mariæ Ferrario S. Clementis nuncupato: dum pressius, quæ ad felicem Causæ exitum conducere videbantur, urgentur, Cardinalis S. Clementis moritur, eique sufficitur Cardinalis Fabius Oliverius.

Hic primum curavit x. Kalendas Februarii MDCCXVII. remissoriales litteras Archiepiscopo Toletano, ejusque Suffraganeo, ac tribus illustribus conspicuisque viris Ecclesiasticam dignitatem in Metropolitana Toletana Ecclesia obtinentibus dirigi, ut ad veritatem quorundam miraculorum eruentiam, quæ rumor erat Matriti intuitu Servi Dei Altissimum patrasse, Processus exarentur. Deinde quia ad fulgorem virtutum magis, magisque ostentandum validi fuissent prælidii testes illi, qui statim a pretioso Dei Servi obitu Julii Sacchetti opera testimonium dixerè, hinc & de eorundem examinis validitate disputationem in Sacrorum Rituum Congregatione ordinaria habuit, quæ iv. Idus Septembris MDCCXVIII. fuit in sensu, nil hisce in actis inveniri, quod validitatem posset infirmare.

Tandem vi. Idus Martii MDCCXXXII. Reverendissimorum Suffragatorum ad venerabilis viri virtutes exacta trutina pensandas conventum penes se instituit: adnotarunt tunc nonnulli Suffragatores doctissimi erui ex testium dictis SIMONEM aliqua litteris consignasse, quæ Sacræ Congregationis judicio nequaquam fuerant subjecta: oportuit proinde, priusquam de virtutibus quæstio iterum ageretur, scripta hæc diligenter exquirere, & perpendere; nil tamen ipsis licuit invenire, quod rectæ moralis regulis, ac sanctis Fidei dogmatibus non esset conforme: unde scriptis hisce posthabitis, in Palatio Apostolico Quirinalis ix. Kalendas Aprilis MDCCXXXIV. altera Congregatio, quæ Præparatoria dicitur, fuit indicta, ut confidentibus Eminentissimis Patribus, quid

de Causa sentirent, candidissime Consultores declararent. Demum Kalendis Martii MDCCXXXV. præsentè ipso Ecclesiæ Maximo Principe Clemente PP. XII., Eminentissimi Patres, & Reverendissimi Consultores in generalia Comitæ convenere, atque de præstantia virtutum SIMONIS sententiam dicentes, nihil in ipsis observasse, animadvertisseque affirmarunt, quod perfectionis evangelicæ præceptis omnino non congrueret. At Pontifex prudentissimus, licet omnia hæc pro sua sapientia optime cognosceret, tamen in re tanta magis deliberandum censuit, ac Spiritum veritatis per orationes & preces ad festum usque Annunciationis Deiparæ Virginis consulere voluit, quo oraculo suo virtutes SIMONIS ad summum perfectionis christianæ apicem pervenisse pronuntiavit: decretum vero, quod tunc publicam lucem aspexit, hic mododamus.

TOLETANA

Beatificationis, & Canonizationis VEN. SERVI DEI SIMONIS DE ROXAS Ordinis Calceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

„ Cum in Congregationibus Sac. Rituum Antepreparatoriis, & Præparatoriis pluries examinata, ac discussa fuerit Causa VEN. SERVI DEI SIMONIS DE ROXAS Ordinis Calceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum super dubio = *An constet de virtutibus tum Theologalibus, tum Cardinalibus Servi Dei prædicti in casu, & ad effectum &c.*: novissime die prima Martii currentis anni 1735. habita fuit coram Sanctissimo Domino Nostro Clemente XII. Congregatio generalis eorundem Sac. Rituum; propositoque a Reverendissimo Domino Cardinali Oliverio Causæ ipsius Ponente, seu Relatore antedicto dubio, Sanctitas Sua, auditis prius Consultorum, deinde vero Reverendissimorum Cardinalium suffragiis, resolutionem eo die

M m m

„ differ

„ differre censuit, ut de more in re tam
 „ gravi Divini luminis auxilium implora-
 „ ret. Nunc vero infrascripta die Annun-
 „ ciationi Beatissimæ Virginis Mariæ sacra,
 „ accitis coram se RR. PP. Prospero Co-
 „ lumna Sac. Rituum Congregationis Pro-
 „ thonotario, & Ludovico de Valentibus Fi-
 „ dei Promotore, ad memoratum dubium
 „ responsum dedit affirmativum, videli-
 „ cet: *Constare de virtutibus tum Theo-*
 „ *logalibus, Fide, Spe, & Caritate, tum*
 „ *Cardinalibus, Justitia, Prudentia, Tem-*
 „ *perantia, & Fortitudine, earumque*
 „ *annexis Ven. Servi Dei SIMONIS DE RO-*
 „ *xas in gradu heroico, & ad effectum, de*
 „ *quo agitur: Et ita decrevit, & publi-*
 „ *cari mandavit. Die 25. Martii 1735.*

A. F. Card. Zondadarius Pro-Præfectus.

Loco * Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus
Sac. Rit. Congreg. Secretarius.

Cumulati gaudio Postulatores ex hujusce decreti promulgatione omnia obnixè face- re statim in animo adduxerunt, ut primum quoque tempore honores Beatis debiti præclarissimo decernerentur viro: igitur quum comperissent in oppidis de Zeralbo, Zebolla, & Matriti plurima portenta, & prodigia ab omnipotenti dextera Excelsi patrata, ac ostensa fuisse ad nomen servi sui gloriosum in Ecclesia Sanctorum reddendum, curarunt remissoriales litteras a Sacrorum Rituum Congregatione Episcopis Abulen., & Alvaracinen. III. Idus Maji MDCCXXXVI. mitti, ut eorundem miraculorum probationes in actis colligerent: neque his diligentius contenti, quum rumor esset miracula altera Gaduum fuisse patrata, omne studium & operam in id etiam contulere, ut XIV. Kal. Martii MDCCXXXVII. similes Gaditano Episcopo litteræ inscriberentur.

Reverendissimi Episcopi, quibus rei summa fuerat demandata quamcitra ultime

manum negotio hujusmodi apponentes, acta ipsa Romam miserant. Verum quum Cardinalis Oliverius interea temporis e viventium numero morte fuisset sublatus, Cardinalis Saverius Gentili, qui eidem in Relatoris munere successerat Pridie Nonas Septembris MDCCXXXVIII. diligenti indagatione in Congregatione ordinaria Sacrorum Rituum perpendit, utrum in hisce colligendis actis omnia ad litterarum remissorialium normam & regulam facta, patrataque essent: omniaque eisdem litteris perfecte congruere compertum extitit.

Quæstione de validitate Processuum feliciter absoluta, ad iudicium miraculorum cogitationes omnes providi Causæ Postulatores convertere; sed quum ex animadversionibus Fidei Promotoris intellexissent in dubium revocari, an Josepha Rivero Sarmiento, quæ ex veteri aneurismate SIMONIS ope perfecte convaluerat, in prospera valetudine continuo perseverasset; hac quoque de causa nova acta Matriti compilari curarunt; quæ dum diligenti exarantur studio, Cardinalis Gentili xv. Kalendas Decembris MDCCXXXIX. suis in ædibus Congregationem Antepreparatoriam habuit. Transmissa paullo post Romam hæc nova acta fuere, ex quibus eruebatur Josepham Rivero Sarmiento postquam SIMONIS ope ab aneurismate, aliisque pluribus, quibus afflictabatur morbis libera evaserat, continuo integra usam fuisse valetudine: sed eorundem actorum validitatem cognoscere, probareque Eminentissimi Patres ante IV. Idus Septembris MDCCXL. minime potuere, quia VIII. Idus Februarii MDCCXL. mortuo Clemente Papa XII. conclave ingressi, comitia satis diuturna celebrarunt, in quibus ad Petri cathedram tandem evehctus, sublimatusque fuit immortalis memoriæ Pontifex Benedictus PP. XIV.

Post hæc de iisdem miraculis Congregatione Preparatoria in Apostolico Quirinalis Palatio indicta, XI. Kalendas Decembris MDCCXLI., & IV. Idus Decembris MDCCXLIX. semel, ac iterum fuit disputatum. Congregatio tamen generalis, quæ

co-

coram Summo Ecclesie Antistite solet celebrari, diu multumque est protracta: habita namque XIII. Kal. Februarii MDCCLXI. fuit, Causam referente Eminentissimo Cavalchino, qui Cardinali Gentili in Ponentem fuerat suffectus. Quid de quatuor, quæ ad examinandum proposita erant miracula Eminentissimi Patres, & Reverendissimi Consultores sentirent, BEATISSIMO DOMINO NOSTRO CLEMENTI PAPÆ XIII. exposuerunt: at providissimus PONTIFEX mentem suam aperire, sententiãque proferre non existimavit opportunum, nisi a Patre luminum uberiorem divinæ gratiæ copiam exposceret: orationes proinde, & preces per multas dies non intermittens, IV. Nonas Februarii, qua Deiparæ Virginis Purificationem festivo ritu Ecclesia Catholica celebrat, decretum edi, publicarique mandavit, quo sanationem Mariæ Josephæ Torquemada, quæ ab ulceribus sinistram ejus mammam depascentibus, libera momento, temporis evaserat, miracula inter enumerandam esse innotesceret.

TOLETANA

Beatificationis, & Canonizationis VEN. SERVI DEI SIMONIS DE ROXAS Ordinis Calceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

EDITO a s. m. Clemente XII. Pontifice Maximo, post generalem coram se habitam Congregationem, sollemni decreto de virtutibus in gradu heroico VEN. VIRI SIMONIS DE ROXAS, agi mox cœpit de quibusdam miraculis, quæ ejus intercessione ab Omnipotenti Deo patratæ prædicabantur, ut, accedente nimirum Apostolicæ Sedis judicio, pateret hinc via ad sollemnem SERVI DEI Beatificationem. Horum examen primo institutum in Congregatione Antepreparatoria diei 12. Novembris 1739., restauratum deinde in binis aliis Preparatoriis diei 21. Novemb. 1741., & diei 2. Decembris 1749., delatum postremo fuit ad

Congregationem generalem coram SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO CLEMENTE XIII. convocatam die 20. Januar. ii 1761., SANCTITAS vero SUA, auditis de hisce miraculis, quæ quatuor proponebantur, Consultorum, & Reverendissimorum Cardinalium suffragiis, cum deliberationem suam aliud in tempus rejecerit, ut Divini interim Spiritus illustrationem & opem imploraret, hac demum die Purificationi B. M. V. dicata post Sacra peracta, Cœlestis iterum luminis præsidio invocato, accitissimæ se coram Reverendissimis Cardinalibus Cavalchino Causæ Ponente, & Ferronio Sac. Rituum Congregationi Præfecto, necnon R. P. Cajetano Forti Fidei Promotore, meque Sac. Congregationis Secretario, animum aperiens suum decrevit: *Constare in tertio genere de primo ex quatuor allatis miraculis, instantanea nimirum sanationis Mariæ Josephæ Torquemada ab ulceribus sinistram ejus mammam jamdiu torquentibus, & devastantibus.*

Ut autem Apostolici hujus judicii perenne extaret monumentum, decretum istud in Acta Sac. Rit. Congregationis referri, & publicari mandavit. Hac die 2. Februarii 1762.

Joseph Maria Card. Feroni Præfectus.

Loco * Sigilli.

J. M. de Lerma S. R. C. Secretarius.

Postulatores, qui facile sibi in animum induxerant propediem Beatificationis SIMONIS sollempnia in Vaticana Basilica fore celebranda, ut cognoverunt unum tantum per SANCTISSIMUM DOMINUM NOSTRUM probatum, fuisse miraculum, non modico sunt affecti dolore, quia contra id, quod mente præconceperant, Causæ exitus suspensus adhuc, incertusque remanserat: attamen spe non fracti, sed Causæ bonitati nixi, ad quamlibet ex animo PONTIFICIS dubietatem propulsandam, efficacissimis efflagitarunt precibus, ut novam de non probatis miraculis in generali Congregatione disputationem inire ipsis daretur potestas: quod petebant facile a clementis-

fimo Principe obtinere. Igitur VII. Kalendas Octobris MDCCLXV. Eminentissimi Cardinales, & Reverendissimi Suffragatores in generalem Confessum convenere, quem præsentia sua augustissimum reddidit SUMMUS PONTIFEX; qui tandem VI. Idus Decembris declaravit de miraculosa sanatione ab inventerato aneurismate in crure Josephæ Mariæ Rivero Sarmiento nullum cuique dubium adesse posse. Declarationem PONTIFICIS statim publicum subsequutum est decretum, quod hic in præsentiarum ponimus.

T O L E T A N A

Beatificationis, & Canonizationis VEN.
SERVI DEI SIMONIS DE ROXAS Ordinis
Calceatorum Sanctissimæ Trinitatis
Redemptionis Captivorum.

EX quatuor miraculis, quæ interces-
sione Ven. Servi Dei SIMONIS DE
ROXAS patrata divinitus dicebantur, pri-
mum quidem, quod erat instantaneæ sa-
nationis Mariæ Josephæ Torquemada ab
ulceribus sinistram ejus mammam tor-
quentibus, ac devastantibus, suam iam
habuit Apostolicam approbationem: nam
SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER PAPA
CLEMENS XIII. post collecta suffragia Con-
sultorum omnium, & Reverendissimorum
Cardinalium, qui interfuerant Congrega-
tioni generali habitæ die XX. Januarii an-
ni 1761., die tandem secunda Februarii
anni 1762. declaravit: de hoc primo mi-
raculo *constare in tertio genere*. Verum
cum justis de causis motus deinde fuisset,
ut copiam daret Postulatoribus experiun-
di novum examen aliorum trium mira-
culorum in altera Congregatione genera-
li coram se convocanda, hac tandem
coacta die 24. elapsi mensis Septembris,
idem SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER,
audita iterum plenitudine suffragiorum
ejusdem Congregationis, etsi iudicium
tunc suum non aperuerit, quoad Divini
Numinis illustrationem & suis, & alio-
rum precibus imploraret; hac tamen die,

qua memoria recolitur Patrocini B.M.V.,
accitis Reverendissimis Cardinalibus Ca-
valchino Caussæ Ponente, & Feronio Sa-
crorum Rituum Congregationi Prefecto,
necnon R. P. Cajetano Forti Fidei Pro-
motore, meque ejusdem Sacræ Congre-
gationis Secretario, declaravit: *Constare
in tertio genere de instantanea sanatione
Josephæ Rivero Sarmiento a veteri in
crure aneurismate*: hocque decretum
publicari, & in acta Sacrorum Rituum
Congregationis referri mandavit. Hac
die 10. Novembris 1765.

Joseph Maria Card. Feroni Præfectus.

Loco * Sigilli.

S. Archiep. Theodosiæ S. R. C. Secretarius.

Nil aliud erat tunc peragendum, ut cul-
tus, & obsequium, quod Beatis præstatur &
Venerabili SIMONI publice redderetur, quam
disquirere utrum post approbata miracula hoc
tuto posset agi. Generalibus Comitibus Emi-
nentissimorum Patrum, ac Reverendissimo-
rum Consultorum, in quibus de BEATI SE-
RAPHINI AB ASCUTO, seu A MONTE GRANA-
RIO, & de B. JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT
DE CHANTAL miraculis erat disputandum.
V. Kalendas Februarii MDCCLXVI. dies fuerat
dicta: quamobrem sedulam Postulatores de-
dere operam, ut in ipsis de Causa etiam
Ven. SIMONIS eorundem Patrum sententia
quereretur. Nullus in frequentissimo Con-
fessu fuit, qui, rogante Eminentissimo Epi-
scopo Sabinensi, Cavalchini enim Caussæ Po-
nens longe ad Urbe erat constitutus, non
opinaretur promeritos honores *suo* viro præ-
stantissimo attribui posse. Horum sententiæ
VII. Idus Martii oraculo suo roboris firmita-
tem adjecit SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER
veluti ex eo, quod sequitur, decreto quif-
que potest colligere.

TOLE-

TOLETANA.

Beatificationis, & Canonizationis VENERABILIS SERVI DEI SIMONIS DE ROXAS Ordinis Calceatorum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, Fundatoris Congregationis AVE MARIA.

IN eadem illa Congregatione Generali Sacrorum Rituum coram SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO CLEMENTE PP. XIII. habita die 28. mensis Januarii proxime elapsi, in qua de miraculis actum fuit B. JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL, & B. SERAPHINI DE ASCULO, seu DE MONTE GRANARIO: relata etiam est a Reverendissimo Cardinali Albano Episcopo Sabiniensi, nomine & loco Reverendissimi Cardinalis Cavalchini Episcopi Ostiensis, & Sacri Collegii Decani, altera Causa VENERABILIS SERVI DEI SIMONIS DE ROXAS Ordinis Calceatorum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum super dubio: *An stante approbatione virtutum, & duorum miraculorum tuto procedi possit ad Beatificationem prædicti VENERABILIS SERVI DEI.*

Cum autem SANCTITAS SUA, auditis licet suffragiis Consultorum, & Reverendissimorum Cardinalium, qui unanimi consensu responderant: *tuto posse ad Beatificationem procedi*, negocium tamen distulerit, quoad Divini luminis illustrationem suis, & aliorum precibus implorasset: hac tandem die, in qua recurrit sollemnitatis Dominicæ quartæ Quadragesimæ, accitis coram se Reverendissimis Cardinalibus Cavalchino Episcopo Ostiensi, & Sacri Collegii Decano Causæ Relatore, Albano Episcopo Sabinensi, & Feronio Sacrorum Rituum Congregationi Præfesto, necnon R. P. Cajetano Forti Fidei Promotore, meque infra scripto Secretario, præsens decretum Beatificationis VENERABILIS SERVI DEI SIMONIS DE ROXAS sollemni ritu in Basilica Vaticana celebrandæ expediri, publicari, & in acta Congre-

gationis Sacri Rituum referri mandavit. Hac die 9. Martii 1766.

Joseph Maria Card. Feroni Præfectus.

Loco * Sigilli.

S. Archiepiscopus Theodosiæ S. R. C. Secretarius.

Post decretum hujusmodi ad preces Caroli III. Potentissimi Hispaniarum Regis, & Serenissimi Ferdinandi IV. utriusque Siciliae Regis per litteras in forma Brevis datas III. Idus Maji SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER beatitatis honores publice SIMONI in Vaticana Basilica reddendos decrevit, eique celebritati XIV. Kalendas Aprilis constituit.

Litteræ BEATISSIMI DOMINI NOSTRI sequentes fuere.

CLEMENS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Admonet nos Claviger Regni Cælestis Apostolorum Princeps Petrus, tamquam advenas¹, & peregrinos conversari in hoc seculo, abstinentes a carnalibus desideriis, quæ militant adversus animam, ut jam non desideriis hominum², sed voluntati Dei, quod reliquum est temporis, in carne vivamus. Considerandum igitur, & assidue cogitandum, non habere hic nos manentem civitatem³, sed futuram inquirere; corporis quidem pondere gravatos in terris detineri, sed conversationem⁴ nostram in Cælis esse. Illuc cogitationes, ac curas omnes conversas, atque intentas esse oportet, & peregre constitutos properandum in patriam regredi. Nam memores jam in sacro baptismi lavacro satanæ, & mundo, ejusque pompis, atque operibus renunciasse, debemus diabolica omnia vitare contagia, sancta, recta, ac divina sequi; mundana omnia veluti aliena respuere, superna solum desiderare; temporalia despiciere, æterna quærere; terrena fastidire, cælestia amare. Apostolicis præceptis

1 I. Petri 2. 11.

2 Ibid. 4. 2.

3 Ad Heb. 13. 14.

4 Philipp. 3. 20.

„ ptiis instructus, & cælestibus disciplinis
 „ eruditus id totum, donec in mortali
 „ corpore moratus est, divina opitulante
 „ gratia, fervus Dei SIMON DE ROXAS exi-
 „ mie in se completum, ac perfectum,
 „ ostendit. Etenim pueritia, & adolescen-
 „ tia pie, ac innocenter exacta, quo lon-
 „ gius se a mundanis rebus adduceret, in-
 „ gressus est Ordinem Fratrum Sanctissimæ
 „ Trinitatis Redemptionis Captivorum Cal-
 „ ceatorum nuncupatorum, & in eo votis ca-
 „ stitatis, paupertatis, & obedientiæ sollempni-
 „ ter emissis, renunciatis ex animo, & vale
 „ dicens concupiscentiæ carnis¹, concupi-
 „ scentiæ oculorum, & superbiæ vitæ, se,
 „ suaque omnia immortalis Deo dedicavit.
 „ Atque ita ab omni eo, quod in mundo
 „ est, liber, & solutus, quod ore promi-
 „ serat, opere adimplens, arduum christia-
 „ næ perfectionis iter generosus athleta ar-
 „ ripuit. Divino autem auxilio roboratus,
 „ & patrocinio Beatæ Mariæ semper Vir-
 „ ginis, erga quam intima devotione, &
 „ humili ferebatur affectu, suffultus, quo-
 „ tidie de virtute in virtutem proficiens,
 „ & præcipue in humilitatis studio, in
 „ paupertatis amore, misericordia in mi-
 „ seros, caritate erga Deum, fide, spe,
 „ aliisque virtutibus, mirum in modum
 „ adeo progressus est, ut non solum inter
 „ suos, sed etiam apud omnes Hispaniæ
 „ populos sanctitatis fama late claresceret.
 „ Hac autem permotus cl. mem. Philip-
 „ pus III. Hispaniarum Rex Catholicus eum
 „ in Regiam aulam accivit, ut in pericu-
 „ loso tot populorum regimine, & oratio-
 „ nibus apud Deum, consiliis, & monitis
 „ inter homines adjuvaret, quo in difficili
 „ regnandi munere, veluti in lubrico, &
 „ fallaci itinere rectum vitæ suæ cursum
 „ ad Dominum tuto dirigere posset. Ita-
 „ que Vir Dei in regali aula positus, tam-
 „ quam lucerna super candelabrum jacen-
 „ tibus in tenebris seculi lumen attulit, &
 „ ambulanti in via salutis exemplo suo
 „ præluxit. Nam inter aulicas delicias,
 „ regiosque splendores, SERVI DEI SIMO-

„ NIS, qui jam animo exiverat ad Jesum
 „ extra castra hujus seculi, improprium
 „ ejus, nempe crucem Domini portans,
 „ humanis, ac terrenis rebus posthabitis,
 „ penitusque abjectis, una cogitatio, &
 „ una cura fuit gloriam Dei, & salutem
 „ animarum procurandi. Quare, ut alio-
 „ rum animis divinæ majestatis timorem,
 „ ac reverentiam ingereret, & ab amore
 „ terrenarum rerum abstractos ad dilectio-
 „ nem Dei, quantum in se erat, adduce-
 „ ret, nihil fuit laboris, diligentiae, in-
 „ dustriæ, ac sollicitudinis, sicut insignia
 „ ipsius facta testantur, quod strenuus,
 „ ac fortis contra diabolicos impetus, &
 „ fallaces mundi, & carnis illecebras non
 „ impenderit. Ut autem tot excellen-
 „ tium virtutum SERVI DEI exempla, quæ
 „ in diebus peregrinationis suæ viventes ea
 „ ætate homines adeo juverunt, posteris
 „ quoque prodesse possint, nos, qui super-
 „ na dignatione universo Dominico gregi,
 „ licet merito, & viribus impares, præpo-
 „ siti sumus, Apostolicæ servitutis nostræ
 „ partes esse ducimus, tanti viri honorem,
 „ atque venerationem ad Omnipotentis Dei
 „ gloriam, & Ecclesiæ suæ decus, ac spi-
 „ ritualem fidelium ædificationem, quan-
 „ tum nobis ex alto conceditur, promo-
 „ vere. Cum itaque mature, diligenterque
 „ discussis, atque perpenis per Congrega-
 „ tionem Venerabilium Fratrum nostrorum
 „ S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præ-
 „ positum Processibus rite, ac recte con-
 „ fectis super vita, sanctitate, & virtuti-
 „ bus heroicis, quibus idem SERVUS DEI SI-
 „ MON multipliciter claruisse, necnon mi-
 „ raculis, quæ ad ejus intercessionem, &
 „ ad manifestandam hominibus illius sancti-
 „ tatem a Deo patrata fuisse asserbantur,
 „ eadem Congregatio coram nobis constitu-
 „ ta, auditis etiam Consultorum suffragiis,
 „ uno spiritu, unaque voce censuerit, posse,
 „ quandocumque nobis videretur, prædi-
 „ ctum SERVUM DEI BEATUM declarari, cum
 „ consuetis gratiis, & indultis. Hinc est,
 „ quod nos piis, atque enixis carissimi in

„ Chri-

¹ Joan. 2. 16.

„ Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Re-
 „ gis Catholici , tum etiam carissimæ in
 „ Christo filia nostræ Elisabethæ earumdem
 „ Hispaniarum Regina Catholica viduæ ejus
 „ genitricis , & carissimi pariter in Chri-
 „ sto filii nostri Ferdinandi utriusque Sicilia
 „ Regis dictorum Caroli Regis , & Regina
 „ Elisabethæ respective filii , & nepotis ,
 „ necnon universorum Venerabilium Fra-
 „ trum Archiepiscoporum , & Episcoporum
 „ Ecclesiarum Regnorum Hispaniæ , ac to-
 „ tius insuper præfati Ordinis Fratrum San-
 „ ctissimæ Trinitatis Redemptionis captivo-
 „ rum supplicationibus nobis super hoc hu-
 „ militer porrectis paternâ benignitate an-
 „ nuentes , de memoratorum Cardinalium
 „ consilio pariter , & assensu auctoritate
 „ Apostolica tenore præsentium concedi-
 „ mus , & indulgemus , ut idem DEI SERVUS
 „ SIMON DE ROXAS in posterum BEATI NO-
 „ mine nuncupetur , ejusque corpus , & re-
 „ liquiæ venerationi fidelium , non tamen
 „ in processionibus circumferenda , expo-
 „ nantur . Imagines quoque radiis , seu splen-
 „ doribus exornentur , ac de eo recitetur
 „ Officium , & Missa celebretur de Confesso-
 „ re non Pontifice singulis annis juxta ru-
 „ bricas Breviarii , & Missalis Romani die
 „ xxviii. Septembris , cum die xxix. ejus-
 „ dem mensis , qua ipse SERVUS DEI spiri-
 „ tum Creatori reddidit , festo S. Michaelis
 „ Archangeli impedita reperiat . Por-
 „ ro recitationem Officii , & Missæ celebra-
 „ tionem hujusmodi fieri concedimus in lo-
 „ cis dumtaxat infrascriptis , videlicet in
 „ Urbe Vallisoletana , ubi SERVUS DEI na-
 „ tus est , & in oppido Matritensi civitate
 „ nuncupat . , ubi venerabile corpus re-
 „ quiescit , & in utraque Diocesi Valliso-
 „ letana , & Toletana ab omnibus utriusque
 „ sexus Christifidelibus tam secularibus ,
 „ quam regularibus , qui ad horas canoni-
 „ cas tenentur ; ac in toto Ordine præfa-
 „ to Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis
 „ Captivorum tam Fratrum Calceatorum ,
 „ quam Excalceatorum nuncupatorum , &
 „ quantum ad Missas attinet , etiam a Sa-
 „ cerdotibus ad Ecclesias ejusdem Ordinis

„ confluentibus . Præterea primo dumtaxat
 „ anno a datis hisce litteris , & quoad
 „ Indias , a die , quo eadem litteræ illuc
 „ pervenerint , inchoando , in Ecclesiis lo-
 „ corum , ac civitatum , & Diocesum , &
 „ Ordinis prædictorum respective sollempnia
 „ Beatificationis ejusdem SERVI DEI cum
 „ Officio , & Missa sub ritu duplici majo-
 „ ri die ab Ordinariis respective constituta ,
 „ & intra sex menses promulganda , postquam
 „ tamen in Basilica Principis Apostolorum de
 „ Urbe celebrata fuerint eadem sollempnia :
 „ pro qua re diem xix. currentis men-
 „ sis Maji assignamus , pariter celebrandi
 „ facimus potestatem . Non obstantibus Con-
 „ stitutionibus , & ordinationibus Aposto-
 „ licis , ac decretis de non cultu editis ,
 „ ceterisque contrariis quibuscumque . Vo-
 „ lumus autem , ut earumdem præsentium
 „ litterarum transumptis , seu exemplis etiam
 „ impressis manu Secretarii prædictæ Con-
 „ gregationis Cardinalium subscriptis , &
 „ sigillo Præfati ejusdem Congregationis
 „ munitis , eadem prorsus fides ab omni-
 „ bus , & ubique tam in judicio , quam ex-
 „ tra illud habeatur , quæ ipsis præsentibus
 „ haberetur , si forent exhibitæ , vel osten-
 „ sæ . Datum Romæ apud S. Mariam Majo-
 „ rem sub Annulo Piscatoris die 13. Maji
 „ MDCLXVI. Pontificatus Nostri Anno Octa-
 „ vo .

N. Cardinalis Antonellus .

Mira arte , & elegancia omniumque ge-
 nere ornatuum Marci Davidis architecti ope-
 ra augustissimam Postulatores exornarunt Ba-
 silicam , sed præcipue majorem absidem ,
 porticum , & ipsam frontem . In medio fron-
 tis supra principem portam stemma genti-
 litium PONTIFICIS erat , cui ad dexteram in-
 signia Religionis Sanctissimæ Trinitatis Re-
 demptionis captivorum , ad sinistram in-
 signia Reverendissimi Capituli aderant . His
 imminebat effigies Dei famuli splendoribus
 circumdati , ac caelestia regna petentis ; ei-
 que hæc subiiciebatur inscriptio .

SIMON

ACTA BEATIFICATIONIS

SIMON DE ROXAS VALLISOLETANUS

ORDINIS SANCTISSIMÆ TRINITATIS REDEMPTIONIS CAPTIVORUM

AMANTISSIMUS PAUPERUM CURATOR ET PATER

MARIÆ VIRGINIS EJUSQUE SANCTISSIMI NOMINIS

CULTOR EXIMIUS

CONGREGATIONIS AB AVE MARIA NUNCUPATÆ FUNDATOR

MAGISTERIO PRÆFECTURISQUE INTER SUOS INSIGNIS

ELISABETHÆ BORBONIÆ HISPANIARUM REGINÆ CONFESSARIUS

CLEMENTIS XIII. P. M. DECRETO

BEATORUM ALBO SOLLEMNI RITU ADSCRIBITUR.

Porticus amplissima, quæ damascenis fericis, & peripetasmatis Raphaelis Urbinate erat exulta, super æneam portam in maxima tabula Venerabilem SIMONEM pauperibus panem, & precarios globulos, ut eos in Virginis amorem excitaret, distribuentem, expressum habebat cum hoc lemma;

PAUPERIBUS ALIMENTA DISTRIBUIT
PUPILLOS VIDUAS ÆRUMNOSOS OMNES
EXCIPIT SOLATUR FOVET
AMOREM DEI B. VIRGINIS CULTUM
MIRIFICE PROMOVET.

In maxima Basilicæ abside eodem ordine, eodemque splendore, ac apparatu, quem dum de B. GREGORIO BARBADICO sermonem habuimus, descripsimus, omnia erant disposita; præterquamquod super Principis Apostolorum æneam Cathedram imago Venerabilis SIMONIS, opus Francisci Preziato pictoris Hispani magni nominis, inter aureas nubes videbatur posita, eique coronam plures Angeli ex opere anaglypho maximam cereorum copiam sustinentes efformabant. Ad latera miracula duo, quæ SANCTISSIMUS DOMINUS NOSPER probaverat, pieta spectabantur. A cornu Evangelii erat Maria Josepha Torquemada, quæ mammam a foetidissimis ulceribus immunem exhibebat cum hac epigraphe:

MULIERIS MAMMA
PURULENTIS ULCERIBUS FOEDE CORRUPTA
ADMOTA B. SIMONIS IMAGINE
CONTINUO PERSANATUR.

a cornu Epistolæ expressa erat Josepha Maria Rivero Sarmiento, quæ crudeli diu multumque divexata aneurismate, SIMONIS ope implorata, illico integræ restituta fuit valetudini, ut appositum lemma indicabat:

DIRUM ANEURISMA
MULIERIS POPLITE XII. ANNIS INSIDENS
B. SIMONIS OPE INVOCATA
MOMENTO EVANESCIT.

Decimoquarto Kalendas Junii circa horam sextam quum Eminentissimi Cardinales Carolus Albertus Guidobonus Cavalchini Episcopus Ostiensis, & Veliternus Sacri Collegii Decanus, Joannes Franciscus Albani Episcopus Sabinensis, Joseph Maria Feroni Sacrorum Rituum Congregationi Præfectus, Antonius Andreas Galli Major Pœnitentiarius, Carolus Rezzonico S. R. E. Cameraarius, Laurentius Ganganelli, Marcus Antonius Columna SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI PAPÆ Vicarius, Alexander Albani, Aloysius Maria Torrigiani, Andreas Corsini, & Andreas Negroni, unacum Illustrissimis, & Reverendissimis DD. Scipione Burghesio Sacrorum Rituum Congregationis a Secretis, Cajetano Forti Sanctæ Fidei Promotore, & Reverendissimis Suffragatoribus ad augustissimum theatrum sese contulissent, Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Georgus de Lascaris Patriarcha Jerosolymitanus, Vaticanæ Basilicæ Vicarius, præcedente Reverendissimo Capitulo, sequenteque Serenissimo Cardinali Duce Eboracensi Basilicæ Archipresbytero in eundem locum venit. Tunc efficacissimis efflagitante precibus

B. SIMONIS DE ROXAS. 465

cibus P. Antonio Moreno Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum Sacerdote, & Caussa BEATI SIMONIS DE ROXAS Postulatore, Breve, quo SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER honores, qui Beatõrum proprii sunt, & Venerabili SIMONI attribuebat, elata voce a chori cappellano fuit perlectum. Præcinuit deinde Patriarcha Jerosolymitanus in gratiarum actionem, & laudum complementum hymnum *Te Deum* &c., quo per cantores absoluto, orationem hanc recitavit:

O R E M U S.

Deus, cujus caritas in corde BEATI SIMONIS diffusa, eximio in Sanctissimam Filii tui Genitricem cultu, & assiduis misericordiae operibus enituit: illius intercessione concede, ut eodem caritatis fervore succensi, & Beatae Mariæ Virginis tutela protecti, tuam misericordiam consequamur. Per eundem Dominum nostrum &c.

Post hæc sacris ad Sacrificium se induit vestibus, & Missarum sollemnia de communi Confessorum non Pontifum personantibus organis, musicisque suaviter modulantibus celebravit.

Studio omifimus tum ornatuum elegantiam, tum cæremonias in hoc sacro ritu adhibitæ describere, quia in id fere coincidunt, quod verba facientes de BEATI GREGORII BARBADICI Beatificatione fusiori calamo exposuimus. Illud unum addimus, non tantum frequentem Romanum populum cujuscumque ordinis, ut SIMONEM novum apud Deum patronum in ingruentibus necessitatibus experiretur, ad Basilicam Vaticanam confluisse; verumetiam sollemni, publicoque cultu e Quirinali ad eandem Basilicam, ut BEATO VIRO cultum debitum, obsequiumque rependeret, ipsum BEATISSIMUM DOMINUM NOSTRUM CLEMENTEM XIII. se contulisse. De tanta celebritate, rogante P. Antonio Moreno Cause Postulatore, Philippus de Amicis Sacro-

rum Rituum Congregationis tabularius, & scriba hoc publicum exaravit instrumentum.

Sollemnia Beatificationis Ven. SIMONIS DE ROXAS Ordinis Calceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Fundatoris Congregationis Ave Maria.

Die 19. Maji 1766.

„ CUM in Caussa Beatificationis, &
 „ Canonizationis Ven. Servi Dei SIMONIS DE ROXAS Ordinis Calceatorum
 „ Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum, Fundatoris Congregationis
 „ Ave Maria, stante approbatione virtutum tam theologalium, quam cardinalium in gradu heroico, discussa, & examinata subinde fuerint miracula, per intercessionem dicti Servi Dei patrata, in Congregationibus generalibus Sacrorum Rituum habitis coram SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO CLEMENTE PAPA XIII. diebus 20. Januarii anni 1761., & 24. Septembris 1765., duo ex iisdem miraculis in tertio genere per SANCTI-
 „ TEM SUAM approbata extiterint diebus 2. Februarii 1762., & 10. Novembris
 „ anni 1765., prout ex decreto typis R. C. Apostolicæ impresso, quod præsentibus
 „ alligatur tenoris &c., & demum in Congregatione Generali iterum habita coram eodem SANCTISSIMO die 28. Januarii currentis anni, proposito dubio:
 „ an stante approbatione virtutum, & duorum miraculorum tuto procedi possit ad
 „ Beatificationem dicti Ven. Servi Dei, unanimi consensu responsum fuerit, tuto posse
 „ ad Beatificationem procedi, & idem SANCTISSIMUS in re tam gravi resolutionem
 „ differens, divinique luminis implorato præsidio, Dominica quarta Quadragesimæ 9. Martii currentis anni decretum Beatificationis dicti Ven. Servi Dei SIMONIS DE ROXAS sollemni ritu in Basilica Vaticana celebranda promulgaverit, ut constat ex ejusdem decreti tenore typis

N n n

R. C.

„ R. C. Apostolicæ impresso, quod præsen-
 „ tibus alligatur tenoris &c.

„ Proindeque prælibatus SANCTISSIMUS
 „ nedum Generalis dictæ Sacrorum Rituum
 „ Congregationis votis inhærens, verum
 „ etiam piis, atque enixis Sacræ Catho-
 „ licæ Majestatis Caroli Hispaniarum Re-
 „ gis, sacræque Majestatis Elisabethæ ea-
 „ rumdem Hispaniarum Reginæ Catholicæ
 „ viduæ ejus genitricis, & Sacræ Maje-
 „ statis Ferdinandi utriusque Sicilia Regis,
 „ necnon universorum Archiepiscoporum,
 „ & Episcoporum Regnorum Hispaniæ,
 „ ac totius insuper præfati Ordinis Fratrum
 „ Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis ca-
 „ ptivorum supplicationibus benigne an-
 „ nuendo, per litteras Apostolicas indul-
 „ serit, ut idem Dei Servus SIMON DE
 „ ROXAS in posterum Beati nomine nuncu-
 „ petur, ejusque corpus, & reliquiæ ve-
 „ nerationi fidelium, non tamen in Pro-
 „ cessionibus circumferenda, exponantur.
 „ Imagines quoque radiis, seu splendori-
 „ bus exornentur, ac de eo recitetur Of-
 „ ficiū, & Missa celebretur de Confesso-
 „ re non Pontifice singulis annis juxta ru-
 „ bricas Breviarii, & Missalis Romani die
 „ 28. Septembris, cum die 29. ejusdem men-
 „ sis, qua ipse Servus Dei spiritum Crea-
 „ tori reddidit festo S. Michaelis Archange-
 „ li impedita reperiatur; cum limitatione
 „ tamen recitationis dicti Officii, præfate-
 „ que Missæ celebrationis in locis, & Dioe-
 „ cesibus dumtaxat designatis, postquam
 „ hodierna die in Basilica S. Petri in Va-
 „ ticano de Urbe celebrata fuerint solle-
 „ mnia Beatificationis ejusdem Beati, aliis-
 „ que modis, & formis latius expressis in
 „ dictis litteris Apostolicis in forma Brevis
 „ expeditis datis Romæ apud S. Mariam
 „ Majorem die 13. currentis mensis, qua-
 „ rum transumptum impressum typis dictæ
 „ R. C. Apostolicæ præsentibus alligatur
 „ tenoris &c.

„ Cumque omnia pro sollempnibus hu-
 „ jusmodi Beatificationis adimplendis dili-
 „ genti cura, & vigilantia Reverendissimi
 „ Patris Antonii Moreno Sacerdotis pro-

„ fessi dicti Ordinis Fratrum Sanctissimæ
 „ Trinitatis Redemptionis Captivorum, di-
 „ ctæque Causæ Postulatoris, unacum aliis
 „ quibusdam ejusdem Ordinis Religiosis in
 „ dicta sacrosancta Vaticana Basilica para-
 „ ta essent, ad cujus instantiam ego dictæ
 „ Sacræ Congregationis Rituum notarius,
 „ cancellarius, & archivista requisitus ad
 „ dictam sacrosanctam Basilicam accessi,
 „ & sollempnia, aliaque pro dicta Beatifi-
 „ catione ibidem peracta, ut infra descri-
 „ psi, & adnotavi.

„ In exteriori maximi, & augustissimi
 „ templi facie, & supra medium cancellum
 „ ferreum illius in eminenti loco aderat
 „ appensa pergrandis effigies picta dicti Ser-
 „ vi Dei inter nubes Cælum aspicientis.
 „ Supra vero januam æneam memoratæ
 „ Basilicæ, quæ a porticu ad eandem Basi-
 „ licam exhibet ingressum, alia tabula pi-
 „ cta decenter ornata existerat, exprimens
 „ dictum Servum Dei eleemosynam panis
 „ inter pauperes dispensantem, eisque co-
 „ ronas distribuentem pro excitanda in illis
 „ pietate, & devotionis usu erga Deum,
 „ & Beatam Virginem: porticus vero præ-
 „ dicta sericis, & atreaticis tapetis, vulgo
 „ arazzi, mirabiliter ornata cernebatur.
 „ Medium interioris Basilicæ gremium pa-
 „ ramenta ex panno rubro serico damasce-
 „ no cum aureis tæniis per suturas decur-
 „ rentibus elaborata condecorabant.

„ In eminentiori Basilicæ parte, ad quam
 „ per porphyreticos gradus e gremio ascen-
 „ ditur, & in cujus extremitate magnifi-
 „ cum Cathedræ S. Petri altare erectum
 „ est, pavementum, seu platea existerat
 „ ultra dictos porphyreticos gradus ampliata,
 „ mediantibus ligneis tabulis pro æquanda
 „ planitie suppositis, ante dictum altare
 „ aliud portatile erectum aderat cum effi-
 „ gie Servi Dei adinstar ascendentis in Cæ-
 „ lum inter Angelos eleganti opera in tela
 „ depicta, sericoque bombicino coloris vi-
 „ ridis usque ad tempus decantati hymni
 „ *Te Deum Laudamus* cooperta.

„ Altare ipsum Cruce, statuis SS. Apo-
 „ stolorum Petri, & Pauli, candelabris,
 „ aliis-

„ aliisque pretiosis paramentis magnifice,
 „ ornatum cernebatur, aptatis, & disposi-
 „ tis circumcirca, & e conspectu ipsius al-
 „ taris pluribus candelabris aureo colore
 „ illitis, super quibus cerei in maxima
 „ copia ardebant, & in circumdario ma-
 „ gni dicti altaris fornicis lampadaria pa-
 „ riter auri colore ornata pendebant cum
 „ cereis accensis. Ab utroque dicti alta-
 „ ris latere inspiciebantur in tela depi-
 „ cta eleganter ornata gemina miracula ab
 „ Omnipotenti Deo per intercessionem
 „ dicti BEATI patrata, & ut supra a SAN-
 „ CTISSIMO DOMINO NOSTRO PAPA appro-
 „ lata. Duo ulterius insignia candelabra
 „ ænea deaurata, & affabre elaborata e
 „ conspectu dicti altaris in planitie apposi-
 „ ta erant, in quibus magni cerei consiste-
 „ rant.

„ Ab utroque dicti altaris latere locata
 „ erant sedilia, scilicet a cornu Evangelii
 „ pro Eminentissimis, & Reverendissimis
 „ DD. Cardinalibus Sacræ Rituum Congre-
 „ gationis, ac Illustrissimis, & Reveren-
 „ dssimis DD. ejusdem Sacræ Congrega-
 „ tionis Prelatis, & Consultoribus, a fini-
 „ sta vero, scilicet a cornu epistolæ pro
 „ Regia Celsitudine Eminentissima Henrico
 „ Benedicto Episcopo Tusculano Duce,
 „ Eboracensi Archipresbytero, Illustrissi-
 „ mi, & Reverendissimis DD. Archiepi-
 „ scopis, Episcopis, & Canonicis ejusdem
 „ Basilicæ, & dicto Reverendissimo P. An-
 „ tonio Moreno Causæ Postulatore, plu-
 „ reque alii dimissiorum scannorum or-
 „ dines pro reliquo ejusdem Basilicæ Clero,
 „ & aliis Prælatibus, nobilibusque viris, si-
 „ citi a tergo sedilium Eminentissimorum,
 „ & Reverendissimorum DD. Cardinalium
 „ aderat etiam sedile pro Superioribus, &
 „ gravioribus Ordinibus Regularium Reli-
 „ giosis. Alia quoque scamna ibidem non
 „ deerant ad excipiendos Sacerdotes Regu-
 „ lares, qui ex diversis familiis, & com-
 „ munitatibus plures interfuerunt, omniaque
 „ hæc sedilia consuetis aulæis pro dignitate
 „ assidere debentium plus, vel minus pre-
 „ tiosis cooperti erant.

„ Succedebant duo separata locula decen-
 „ ter erecta, & aptata, cratibusque ligneis
 „ circumdata prope, & extra sedilia dicto-
 „ rum Eminentissimorum DD. Cardinalium,
 „ & Capitularium respective dictæ Basilicæ,
 „ in quibus geminis loculis plures Princi-
 „ pes, nobilesque viri, & mulieres adfue-
 „ runt, indeque prosequiebantur duo musi-
 „ corum magni chori ab utroque latere
 „ elevati, & circuitus ligneis balaustris clau-
 „ debatur, super quibus plura fanalia cum
 „ cereis ardentibus aspiciebantur, assiste-
 „ batque pariter custodia militum Helve-
 „ tiorum ex cohorte Pontificia ad populi
 „ impetum coercendum parata.

„ Alii etiam cerei, & candelæ respective
 „ ardebant tam in altari Papali Confessio-
 „ nis nuncupato, ubi corpora SS. Aposto-
 „ lorum Petri, & Pauli venerantur, illius-
 „ que balustris super argenteis, quam in
 „ aliis altaribus ejusdem Basilicæ super æneis
 „ candelabris impositi.

„ Accensis itaque, & collucentibus omni-
 „ bus supra recensitis cereis, & candelis,
 „ magna quoque populi utriusque sexus multitu-
 „ dine extra dictorum militum Helvetio-
 „ rum coronam affluente, advenerunt pri-
 „ mo infra scripti Eminentissimi, & Reveren-
 „ dssimi DD. Cardinales dictæ Sac. Rituum
 „ Congregationi præpositi, videlicet Emi-
 „ nentissimus Cavalchini Episcopus Ostien.
 „ & Veliternen. Sacri Collegii Decanus,
 „ Eminentissimus Joannes Franciscus Albani
 „ Episcopus Sabinensis, Eminentissimus Fe-
 „ roni dictæ Sac. Congregationi Præfectus,
 „ Eminentissimus Galli Major Poenitentia-
 „ rius, Eminentissimus Rezzonico, Eminen-
 „ tissimus Ganganelli, Eminentissimus Mar-
 „ cus Antonius Columna SANCTISSIMI DO-
 „ MINI NOSTRI PAPÆ Vicarius, Eminentis-
 „ simus Alexander Albani, Eminentissimus
 „ Torregiani, Eminentissimus Andreas Cor-
 „ sini, Eminentissimus Negroni, & Illustris-
 „ simi, ac Reverendissimi DD. Prælati, at-
 „ que Consultores totam Sacram Rituum
 „ Congregationem repræsentantes, eisdem-
 „ que confidentibus in sedilibus ipsis respec-
 „ tive paratis, discessit e sacrario dictæ Ec-
 „ clesie

„ clesiae Illustrissimus, & Reverendissimus
 „ D. Georgeus Lascaris Patriarcha Hiero-
 „ solymitanus dictae sacrosanctae Basilicae Va-
 „ ticanae Vicarius processionaliter, praee-
 „ dente Cruce, & Acolythis, universoque
 „ Clero Basilicae, pluviali indutus cum mi-
 „ tra Missam sollempnem celebraturus inter
 „ duos Canonicos cum dalmaticis Diaconi
 „ & Subdiaconi officium gerentes, subse-
 „ quente Eminentissimo, & Reverendissi-
 „ mo D. Cardinali Duce Eboracensi Episco-
 „ po Tusculano ejusdem Basilicae Archipre-
 „ sbytero, factaque ab omnibus adoratio-
 „ ne, fuisque precibus primo ad altare San-
 „ ctissimi Sacramenti, inde ad altare SS.
 „ Apostolorum, omnes advenerunt ad lo-
 „ cum, ut supra paratum, praedictisque o-
 „ mnibus sua loca tenentibus, assistentibus
 „ duobus ejusdem Basilicae caeremoniarum
 „ Magistris, Illustrissimus, & Reverendissi-
 „ mus D. Scipio Burghesius Archiepiscopus
 „ Theodosiae dictae Sacrae Congregationis Se-
 „ cretarius accessit ad latus Eminentissimi D.
 „ Cardinalis Feroni Praefecti, & eodem tem-
 „ pore coram Eminentia sua, aliisque Emi-
 „ nentissimis Cardinalibus dictae Sacrae Con-
 „ gregationis constitutus dictus Reverendis-
 „ simus P. Antonius Moreno Postulator pra-
 „ dictus habens praemanibus dictum Aposto-
 „ licum Breve, ut supra expeditum, illud
 „ dictae Sacrae Congregationi debita reveren-
 „ tia originaliter exhibuit, & postquam la-
 „ tina oratione enunciavit natalis indolem,
 „ & getta in duplici statu seculari nempe,
 „ & regulari ejusdem Servi Dei, ac illius
 „ Causae summam statu exposito, tum pro-
 „ priae Religionis, tum etiam dictae Sacrae
 „ Catholicae Majestatis Regis Hispaniarum
 „ nomine institit dictas litteras Apostolicas
 „ recipi, & admitti, & in dicta Basilica jux-
 „ ta illarum formam, & S. R. E. ritum solle-
 „ mnia Beatificationis hujusmodi celebrari,
 „ aliaque omnia, & singula desuper neces-
 „ saria, & opportuna juxta dispositionem
 „ litterarum Apostolicarum praefatarum fie-
 „ ri, & exequi ad majorem Dei, dictique
 „ ejus Ven. Famuli gloriam, omni meliori
 „ modo &c.

„ Qua oratione, seu instantia absoluta,
 „ dicti Eminentissimi Sacrae Congregationis
 „ Rituum Cardinales, receptis pro ea ab
 „ antedicto Eminentissimo Feroni Praefecto
 „ enunciatis litteris Apostolicis, illisque sa-
 „ nis, & nulla in parte suspectis repertis,
 „ admittendas, & publicandas, dictaque
 „ sollempnia celebranda, & alia desuper ne-
 „ cessaria, & opportuna exequenda fore,
 „ & esse mandarunt, dictoque P. Postula-
 „ tore inde recedente, debitisque relatis gra-
 „ tiis ea, qua par est, reverentia, prae-
 „ ctus Eminentissimus D. Cardinalis Praefe-
 „ ctus, aliis annuentibus, consignavit dicto
 „ R. P. D. Secretario antedictas litteras Apo-
 „ stolicas ad effectum illas cum praecedenti
 „ instantia dicti Reverendissimi P. Postula-
 „ toris, omnibusque ab eodem Praefecto,
 „ & aliis Eminentissimis dictae Sacrae Congre-
 „ gationis Cardinalibus, ut supra demanda-
 „ tis pro executione deferendi ad dictum
 „ Eminentissimum D. Cardinalem praefatae
 „ Basilicae Archiepresbyterum e conspectu
 „ sedentem, prout incontinenti delatae fue-
 „ runt, quas idem Eminentissimus Archi-
 „ presbyter debita cum reverentia recipit,
 „ vidit, unice ex dictis caeremoniarum
 „ Magistris tradidit, mandavitque per al-
 „ terum ex cappellanis chori Reverendissi-
 „ mi Capituli palam, & publice perlegi,
 „ prout unus ex iisdem cappellanis paren-
 „ do mandatis praedictis ascenso suggestu,
 „ retro sedilia dictorum Reverendissimo-
 „ rum DD. Canonorum existente, eisdem
 „ litteras originales suis praemanibus rece-
 „ ptas, porrecto tamen mihi notario ibidem
 „ assistente illarum transumpto impreso, &
 „ praesentibus, ut supra inserto, meque illo
 „ praemanibus tenente, & auscultante, de
 „ verbo ad verbum alta, & intelligibili vo-
 „ ce perlegit, & publicavit, & e suggestu
 „ descendens, retento pariter pens se si-
 „ mili transumpto, eidem Reverendissimo
 „ P. Postulatori adhuc praesenti, & reci-
 „ pienti dictas litteras originales restituit.
 „ Absoluta lectione praedicta, Illustrissi-
 „ mus, & Reverendissimus Patriarcha La-
 „ scaris celebrans, deposita mitra, inchoa-
 „ vit

„ vit Canticum *Te Deum Laudamus*, re-
 „ liqua prosequentibus musicorum choris;
 „ & in ipso Cantici initio amotum fuit fe-
 „ ricum tegumentum, quo tecta fuerat ima-
 „ go dicti Ven. Servi Dei supra dictum al-
 „ tare exposita, idem Celebrans, & Mini-
 „ stri illi assistentes, Eminentissimi DD. Car-
 „ dinales, Illustrissimi DD. Prælati, & Re-
 „ verendissimi Consultores dictæ Sac. Ri-
 „ tuum Congregationis, Eminentissimus D.
 „ Cardinalis Archipresbyter, Reverendis-
 „ simi Canonici, & reliqui de Clero, ce-
 „ terique Prælati, & nobiles viri, & cun-
 „ cta populi multitudo genibus flexis ima-
 „ ginem dicti BEATI SIMONIS DE ROXAS su-
 „ pra dictum altare Cathedræ collocatam
 „ devotissime venerati sunt, & statim ad
 „ sonitum campanarum, plurium tormen-
 „ torum bellicorum extra eandem Basilicam
 „ paratorum strepitus auditus fuit, finito-
 „ que cantico, & per Diaconum Evange-
 „ lii prolato versiculo: *Ora pro nobis BEA-*
 „ *TE SIMON: habitaque chori responsione:*
 „ *Ut digni efficiamur promissionibus Christi,*
 „ necnon per ipsum Patriarcham celebran-
 „ tem recitata oratione propria de dicto
 „ BEATO, illiusque imagine thurificata, idem
 „ Patriarcha celebrans cum dictis Assisten-
 „ tibus Pontificalibus ad Sacrificium indutus
 „ Missam de Confessore non Pontifice sol-
 „ lemniter celebravit, personantibus orga-
 „ nis, aliisque cantoribus musicè decan-
 „ tantibus, dictoque Reverendissimo P. Po-
 „ stulatore sub initio ejusdem Missæ median-
 „ tibus pluribus suæ Religionis Sacerdoti-
 „ bus professis imagines dicti BEATI SIMONIS
 „ impressas, alias in serico aureis virgulis
 „ circumdatas in grandiolem, alias pariter
 „ in serico absque dictis ornamentis in an-
 „ gustiorem formam pro ratione qualitatis
 „ personarum, & alias in papyro unacum
 „ liberculo compendii vitæ dicti BEATI SI-
 „ MONIS, & transumpto impresso respective
 „ dicti Brevis Apostolici cuilibet ex dictis
 „ Eminentissimis DD. Cardinalibus, Præla-
 „ tis, Canonicis, Consultoribus, & aliis de
 „ dicto Clero Basilicæ Vaticanæ distribuen-
 „ te, & ita sollempnia Beatificationis dicti

„ jam Venerabilis Servi Dei, nunc BEATI
 „ SIMONIS DE ROXAS in dicta sacrosancta
 „ Basilica Principis Apostolorum de Urbe
 „ celebrata sunt præsentibus ibidem DD.
 „ Constantino Pichio Abatiæ Farfensis, &
 „ Saverio Franconi Romano testibus &c.
 „ *Philippus de Amicis Sac. Rituum Con-*
 „ *gregationis Notarius rogatus.*

Lectioes etiam proprias in honorem BEA-
 TI SIMONIS litteris consignatas, in Dioecesibus
 Vallisoletana, & Matritensi ab omnibus utri-
 usque sexus, qui horas Canonicas recitare
 debent, & in toto Ordine Sanctissimæ Tri-
 nitatis Redemptionis captivorum iv. Kalen-
 das Octobris recitandas Eminentissimi Patres
 Sacrorum Rituum Congregationi præpositi x.
 Kalendas Septembris probarunt.

IN F E S T O

BEATI SIMONIS DE ROXAS

Sacerdotis professi Ordinis Calceatorum,
 Sanctissimæ Trinitatis Redemptio-
 nis Captivorum Fundatoris
 Congregationis

A V E M A R I A

D U P L E X.

Omnia de communi Confessorum non Pon-
tificum præter sequentia.

O R A T I O.

DEus, cujus caritas in corde BEATI SI-
 MONIS diffusa, eximio in sanctissimam
 Filii tui Genitricem cultu, & assiduis mi-
 sericordiæ operibus enituit: illius interces-
 sione concede, ut eodem caritatis fervore
 succensi, & Beatæ Virginis tutela protecti,
 tuam misericordiam consequamur. Per eum-
 dem Dominum nostrum &c.

IN I. NOCTURNO.

Lectio de Scriptura occurrente.

IN

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

VAllis-Oleti in urbe Castellæ veteris natus est SIMON parentibus piis æque ac nobilibus. Ab ejus ortu statim licuit videre quoddam futuræ sanctitatis indicium. Puer namque infans ubi balbutire coepit, prima fere auditus est hæc verba proferre: Ave Maria: quod ut audientibus mirum accidit, ita argumento fuit, eximium olim divinæ Matris cultorem, clientemque fore. Præfagium affirmavit eventus. Magna illi vel adolescentulo pietas; mira in capefendis, exequendisque religionis officiis alacritas, ac diligentia; studium vero colendæ Virginis tantum, ut jam tum eas Angelicæ salutationis voces, in quas primum solverat linguam, sibi maxime familiares redderet, & tertio quoque verbo usurparet. Elucebat præsertim amor erga pauperes plane admirabilis, ut ipso eorum aspectu commoveretur, nec continere se posset, quin cibos illis clam sibi detractos, & ipsa interdum indumenta tribueret. Talis cum esset adolescens, jamque multum in litteris profecisset, incensus sanctioris vitæ desiderio, Christi crucem inter Fratres Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum in eadem civitate amplexus est. Tu autem Domine &c.

Lectio V.

TYrocini, ac studiorum spatiis cum laude confectis, vitam deinceps reliquam Fratribus vel docendis, vel gubernandis impendit. Magister proinde appellatus, & cum pluribus Provinciæ Castellanae coenobiis, tum toti demum Provinciæ Rector impositus. Suis porro ita præfuit, ut morum inter eos gravitatem, sanctitatemque ad legum normam, atque optima quæque studia proveheret, paternum alioqui exercens imperium, neque tam potestate, quam exemplo, singulos ad officium impel-

lens, Quæ dum agit domi, nihil interea minus proximorum saluti prospiciebat foris, idque tum divini verbi, tum sacrarum confessionum ministerio, artibusque aliis caritatis, quibus naviter insistens, incredibile dictu est, quam multos a vitiis ad frugem, vel etiam ad perfectionem christianæ vitæ perduxerit. Præter hæc famelicos mendicorum greges quotidie ab insita misericordia cogebat, pascebatque, large omnia subministrante providentia cælesti, cujus sæpe beneficio insperatam accipiebat annonam. Eorum præcipuam fumebat curam, qui inter barbaros Mahometanos catenis onusti degunt, hisque redimendis ampla pecuniarum subsidia corrogabat. At sibimetipsi vacabat in primis, studebatque, ut fieret in dies sanctior. Ob id spiritum oratione assidua, rerumque cælestium meditatione excolebat, corpus cilicio, flagris, cibi, potusque parcitate durum in modum excruciabat. Tu autem Domine &c.

Lectio VI.

PHilippo III. Regi, ejusque conjugii Margaritæ apprime carus ob sanctimoniam opinionem fuit. Datus Regiis liberis adolescentiæ institutor, id munus gessit egregie, sed oblatas a Rege dignitates constantissime repulit. Isabellæ Reginae a confessionibus, eoque nomine magno apud aulicos honore habitus, nosocomia tamen, carceresque vincitorum frequentare, agrotis vocantibus diu, noctuque præsto esse, egenis alimenta dividere, calamitosi omnibus opitulari perrexit usque ad extremum, ut vulgo pater pauperum vocitaretur. Multas vitiorum pestes e populo sustulit, & augendo B. Virginis cultui assidue intentus, cum alia multa perfecit, tum celeberrimam sodalitatem, quam vocant ab Ave Maria, Matrity instituit, ac late propagandam curavit. Eiusdem cura, & industria Sanctissimum Mariæ nomen inter Trinitarios Officio proprio celebrari coeptum est; illum vicissim Virgo Beatissima multis, maximisque orna-

B. SIMONIS DE ROXAS.

471

ornavit beneficiis, inter quæ illud a Deo impetrasse fertur, ut multas post pugnas, omnis tandem in eo, qui victor semper evaserat, prævæ libidinis sensus extinctus maneret. Dono tandem prophetiæ, curatio- num gratia, miraculisque pluribus clarus, qua prorsus prænuñciaverat die, subita vi morbi oppressus occubuit, annos natus duos supra septuaginta. Elatus est funere honorificentissimo, eundemque illi honorem per dies continenter duodecim præcipui civitatis ordines præstitere. Cum vero crebri ad ejus sepulcrum concursus fierent, & novis subinde miraculis Ven. Viri fama inclaresceret, illum CLEMENS XIII. Beatorum factis adscripsit. Tu autem Domine &c.

IN III. NOCTURNO.

Evangel. Nolite timere &c. de Com. Conf. non Pont. 2. loco. Missa. Justus &c. de eod. com. cum oratione propria, ut supra.

DECRETUM

TOLETANA.

CUM SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER CLEMENS PAPA XIII. in Brevi Beatificationis BEATI SIMONIS DE ROXAS Ordinis Calceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum die 13. mensis Maji labentis anni edito benigne indulserit, ut singulis annis die 28. Septembris in civitatibus Vallis-Oletani, & Matritensis, & utraque earum Diocesi ab omnibus utriusque sexus, qui ad horas canonicas tenentur, ac in toto præfato Ordine Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum tam Calceatorum, quam Discalceatorum recitetur Officium, & Missa celebretur in

memoriam prædicti BEATI juxta Breviarium, & Missalis Romani rubricas, quin in prælaudato Brevi neque ritus, sub quo celebrari debet Officium, neque Missa designentur. Hinc P. Vice-Procurator Generalis dicti Ordinis Causæ Postulator pro indulto recitandi prædictum Officium sub ritu duplicis minoris, & Missam celebrandi cum lectionibus superscriptis secundi Nocturni propriis de Com. Conf. non Pontif. tam pro universo suo Ordine SS. Trinitatis Redemptionis captivorum, quam pro Clero seculari, & regulari civitatum, & Diocesium Toletanæ, & Vallisoletanæ, S. Rit. Congregationi humillime supplicavit. Et sacra eadem Congregatio petitum Officium, & Missam in memoriam BEATI SIMONIS DE ROXAS de com. Conf. non Pontif. secundo loco sub ritu duplicis minoris cum superscriptis lectionibus secundi Nocturni propriis ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Cavalchino Causæ Ponente unacum R. P. D. Cajetano Forti Fidei Promotore accurate revisis, examinatis, atque correctis, ac in eadem Sac. Congregatione relatis, & approbatis, in festo ejusdem BEATI ab universo Ordine SS. Trinitatis Redemptionis captivorum prædicto, atque a Clero seculari, & regulari civitatum, & Diocesium Toletanæ, & Vallisoletanæ recitari posse concessit, si SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO visum fuerit. Die 23. Augusti 1766.

Factaque deinde per me infra scriptum Secretarium de prædictis eidem SANCTISSIMO DOMINO relatione SANCTITAS SUA benigne annuit. Die 27. ejusdem mensis, & anni 1766.

Joseph Maria Card. Feroni Præfectus.

Loco * Sigilli.

V. Macedonius Sac. Rit. Congr. Secretarius

ACTA

A C T A
 B E A T I F I C A T I O N I S
 V E N . S E R V I D E I
 B E R N A R D I A C O R L E O N E

Laici Professi Ordinis Minorum Sancti Francisci
 Capuccinorum .

PAnormi, urbs Siciliae totius regionis caput, amplissima & amoenissima, prope ostia fluminis Creti ante Graecorum in Italiam adventum a Phœnicibus condita, Pridie Idus Januarii MDCLXVII. Venerabilis Dei Servus BERNARDUS A CORLEONE pretiosam in conspectu Domini mortem obiit. Hic licet in humili Laicorum statu constitutus, tamen quia virtutibus omnes facile superabat, non solum apud suos Capuccinos confratres, verumetiam apud externos omnes, ac praesertim Panormitanos cives celebre sanctitatis nomen obtinuit. Hæc fama in causa fuit, ut Panormitanus Archiepiscopus non ita multo post propria auctoritate eos omnes, qui de præclaris BERNARDI gestis, ac illius præstantia virtutum testimonium dicere poterant, ad examen adduceret: nec his limitibus ejus diligentia stetit, verum ut ad exoptatam metam citissimo cursu Causa perveniret, eodem tempore, utrum aliquid, quod publici cultus saperet, erga memoriam Dei Servi patratum fuisset, pariter inquisivit: quæ acta primo quoque tempore Romam ad Sacrorum Rituum Congregationem misit.

Pari diligentia, ac cura a vigilantissimis Postulatoribus negocium hujusmodi fuit tractatum: assiduam enim statim dederunt operam, ut in Relatorem Causæ, Ponentem passim vocant, Cardinalis Hieronymus Casanate statueretur, qui omni studio in rem hæc incumbens ix. Kalendas Decembris MDCLXXV. de signanda Commissione Causæ, ut feliciter contigit, in Sacrorum Rituum Congregatione ordinaria egit; & xii. Kalendas Aprilis

MDCLXXV. judicium de non cultu in eadem Congregatione instituit, ac prospero, faustoque eventu absolvit.

Tum de rumore, seu fama sanctitatis venerabilis viri in genere, ut ajunt, quæstio fuit agitata, quam firmam inconcussamque manere Eminentissimi Patres communi calculo recognoverunt, quorum sententiam auctoritate sua Kalendis Februarii MDCLXXIX. Ven. Innocentius PP. XI. munivit.

Statim a quæstione famæ sanctitatis in genere Archiepiscopis Panormitano, & Montis Regalis ad Processus Apostolicæ Sedis auctoritate de virtutibus, & miraculis viri præclarissimi, & eximii compilandos remissoriales litteræ datæ fuere. Processus isti eo studio, fide, ac diligentia per Reverendissimos Archiepiscopos exarati fuere, ut quum xii. Kalendas Aprilis MDCCIX. penes Eminentissimos Sacrorum Rituum Congregationis Patres Cardinalis Casanate validitatem eorumdem Processuum perpendendam proposuit, nil in iisdem quod ad normam litterarum remissorialium omnino non esset peractum, licuerit invenire.

Hac absoluta disputatione, animum illico Postulatores appulerunt ad gravissimum de virtutibus judicium instituendum, in quo ad lances sanctuarii dicta omnia, & gesta Servi Dei, ne Catholicæ veritatis hostibus aliqua malignandi præberetur occasio, rite, recteque pensarentur. Multa, & quidem gravissima ad quæstionem hæc agitandam requiruntur, non mirum proinde cuique esse debet, si tres & quinquaginta excurrerint anni antequam de BERNARDI virtutibus disputaretur: quo factum est, ut Franciscus Bar-

Barberini, Ruspoli, & Josephi Firrau, qui Ponentis partes post Cardinalem Casanate in causa sustinuerunt, vitam cum morte commutarint, nec unquam hujusmodi iudicium instituerint.

Quod autem his non contigit felicissime datum est Eminentissimo Cavalchini Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum Protectori executioni mandare: ejus namque opera VIII. Kalendas Februarii MDCCLII. Congregatio antepreparatoria, & xv. Kal. Octobris MDCCLIV. altera, quam preparatoriam dicunt, fuit habita. Tandem BEATISSIMUS DOMINUS NOSTER CLEMENS PP. XIII. generalibus coram se Comitibus indictis, sententiam Eminentissimorum Patrum, & Reverendissimorum Suffragatorum hac de causa exquisivit, & post frequentes suas ad Deum preces, ut quid in re tanta decernendum esset intelligeret, IV. Nonas Februarii MDCCLXII. statuit, deciditque de virtutum VEN. BERNARDI A CORLEONE splendore, & heroicitate nemini dubium esse debere: cujus rei per publica in platearum angulis, & Basilicarum foribus decreta appensa omnes voluit admonitos.

P A N O R M I T A N A .

Beatificationis, & Canonizationis VEN. SERVI DEI FR. BERNARDI A CORLEONE Laici Professi Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum.

EX humili Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum Familia cum præcipuam sanctitatis famam præferret Dei Servus BERNARDUS A CORLEONE natione Siculus, rite super ejus Beatificatione, atque Canonizatione instituta indagine juxta S. Sedis Apostolicæ morem; atque præmissis iis omnibus, quæ ad formam Constitutionum Apostolicarum, præcipue san: mem: Urbani VIII. præmittenda erant, judiciale institutum fuit examen super Virtutibus tam Theologicalibus, quam Cardinalibus, earumque heroicitate in Congregatione Antepreparatoria

diei 25. Januarii 1752., necnon in Preparatoria 12. Septembris 1754. Quibus præmissis placuit SANCTITATI SUÆ generalem coram se Congregationem cogere, in qua discussis probationum momentis, virtutum relevantia, ceterisque insignem Servi Dei humilitatem, suimet contemptum, eximiamque carnis macerationem, cum singulari caritate conjunctam, comprobantibus: non abs re censuit SANCTITAS SUA animi sui sententiam ea maturitate firmare, atque ita ejus publicationem protrahere, ut petita coelestis luminis illustratione, id decerneret, quod coram Deo placitum, atque firmum sibi suaderet.

Communi ergo Consultorum, atque Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium in eadem Congregatione suffragantium consilio adhærens, hac sollemni die Purificationi B. Mariæ Virginis dicata, Sacro a SANCTITATE SUA peracto, accessit coram se Reverendissimis Cardinalibus Cavalchino Causæ Ponente, ac Feronio Sacræ Congregationis Rituum Præfecto, R. P. Cajetano Forti Fidei Promotore, meque Secretario, declaravit, ac decrevit: *Constare de Virtutibus tam Theologicalibus, quam Cardinalibus Ven. Servi Dei BERNARDI A CORLEONE in gradu heroico*: Hocque sollemnem decretum per me publicatum in Acta dictæ Congregationis Sacrorum Rituum referri mandavit. Hac supradicta die 2. Februarii 1762.

J. M. Card. Feroni Præfectus.

Loco * Sigilli,

J. M. de Lerma Sac. Rit. Congr. Secret.

Ex Processibus ad virtutum VEN. BERNARDI præstantiam comprobendam Apostolica auctoritate constructis, non solum apparebat, quod supra ceteros virtutum omnium copia dum mortales inter versaretur præcelluisset, verum etiam quod Deus O. M., postquam fidelem Servum in gaudium suum introduxerat, ut fideles de ejusdem

O o o glo

gloria certos redderet, plurima omnipotenti dextera esset operatus prodigia: horum duo a Causæ Postulatoribus, ut ineluctabili Apostolicæ Sedis iudicio subjiicerentur, præ omnibus fuere selecta. Verum quia rumor ad Urbem pervenerat Ferrariæ, urbs præcipua Pontificiæ ditionis, monialem Luciam Bandi hydrope, febris, aliisque gravissimis diu affectam, & vexatam morbis, expectata Servi Dei ope integræ statim restitutam valetudini, & de hoc quoque prodigio examen instituere in optatis Postulatores haberent, a Sacrorum Rituum Congregatione III. Idus Septembris MDCCLXII. remissoriales litteras, quibus Eminentissimo Marcello Crescentio Archiepiscopo Ferrariensi daretur in mandatis, ut quotquot hujusce prodigii veritatem firmare poterant, ad examen evocaret, facili negotio impetrarunt.

Hiscæ actis ad finem perductis, atque eorum validitate IV. Idus Decembris MDCCLXIII. per Eminentissimos Patres probata, de miraculorum omnium veritate V. Nonas Maji MDCCLXVII. penes Eminentissimum Cardinalem Cavalchini disputatio primum fuit instituta, in qua disputatione quum nonnulli ex sapientissimis suffragantibus dubios se, incertosque declarassent, an monialis Lucia Bandi, & Dorothea Torres, de cujus pariter miraculosa sanatione quæstio erat, post patrata prodigia continuo prospera essent usæ valetudine, nec unquam iisdem excruciatæ morbis, statim Eminentissimo Archiepiscopo Ferrariensi, & Archiepiscopo Panormitano, ut hac de re inquirerent fuit inscriptum.

Difficultate hujusmodi per Processiculos Romam ab Archiepiscopis Ferrariensi, & Panormitano missos omnino sublata, X. Kalendas Octobris MDCCLXVII. Congregatio præparatoria in Apostolico Palatio Quirinalis fuit celebrata; in qua cum nihil fere difficultatis amplius occurreret Pridie Idus Januarii MDCCLXVIII. generalibus Comitibus dicta fuit dies. In hisce Comitibus Eminentissimos Patres, & Reverendissimos Suffragatores doctè, & profunde differentes summa voluptate BEATISSIMUS DOMINUS NO-

STER excepit, sed animum suum noluit aperire, ut ab eo, ex quo donorum omnium charismata in mortales proveniunt, spiritum scientiæ, & intellectus continuis precibus intentus exposceret. Verum IV. Nonas Februarii satis jam deliberatum existimans ad se venire jussit Eminentissimum Cavalchini Causæ Ponentem, Flavium Chisium Sacrorum Rituum Congregationi Præfectum, ac RR. PP. DD. Carolum Alexium Pisani Fidei Promotorem, & Vincentium Macedonium SS. Rituum Congregationis a Secretis, illisque se inter miracula sanationes Dorotheæ Torres, & Jacobi Mangogna adnumerasse enuntiavit, simulque ea de re publicum imperavit edi decretum.

PANORMITANA.

Beatificationis, & Canonizationis VEN.
SERVI DEI FR. BERNARDI A CORLEONE
Laici Professi Ordinis Minorum
S. Francisci Capuccinorum.

„ **Q**uemadmodum vera sapientia, quæ
„ in sanctitate, & justitia posita est,
„ non invenitur in terra suaviter vi-
„ ventium: *Job. c. 38. v. 13.*, ita facile
„ admodum, ac frequenter cum austerioris
„ vitæ statu, atque professione necessitudinem
„ habet, & conjunctionem; idcirco in
„ Ordine Fratrum Capuccinorum, quibus
„ ejusmodi vitæ genus præscriptum est, nova
„ in dies Sanctitatis germina proferri
„ conspicimus. Et quidem singulari Dei
„ beneficio præ cæteris id maxime elucet
„ in Ven. Servo Dei BERNARDO A CORLE-
„ ONE ex eodem Ordine, qui cum omni vir-
„ tutum laude, tum præcipue humilitate,
„ charitate, & severiori carnis maceratione
„ inter suos apprime floruit. Quum
„ autem Omnipotenti Deo placuerit compluribus
„ miraculis Servi sui sanctitatem confirmare,
„ Apostolica Sedes omnino faciendum existimavit,
„ ut post approbatas illius heroicas virtutes decreto edito a
„ SANCTISSIMO PAPA CLEMENTE XIII. die 2.
„ Februarii 1762. ad examen subinde miraculorum deveniretur in Congregationibus
„ bus

bus Antepreparatoria die 3. Maji, &
 Præparatoria die 22. Septembris 1767.
 Præterea in Congregatione Generali ha-
 bita coram SANCTITATE SUA die 12. Ja-
 nuarii currentis anni, etsi omnes tum Re-
 verendissimi Cardinales, tum Consultores
 in affirmantem abierint sententiam, ad-
 huc tamen SANCTISSIMUS judicium se
 differre suum declaravit, donec a Patre
 luminum, fuis ad eum precibus pro rei gra-
 vitate, opportunum imploraret auxilium.
 Factum proinde, est, ut SANCTITAS SUA
 peracto Saerosancto Missæ sacrificio hac
 die Purificationis Deiparæ Virginis, cujus
 eximiam in hoc mysterio humilitatem om-
 nes Servi Dei, adeoque & ipse BERNAR-
 DUS A CORLEONE imitari cordi semper ha-
 buerunt, coactis coram se Reverendissimis
 Cardinalibus Cavalchino Causæ Relatore,
 & Chisio Sac. Rituum Congregationi Præ-
 fecto, nec non R. P. Carolo Alexio Pisani
 Fidei Promotore, meque infra scripto Se-
 cretario, decreverit, constare de duobus
 miraculis in tertio genere: nimirum: de
 primo: *Instantanea sanationis Dorotheæ
 Torres a plurimis, antiquissimis, pessimis-
 que ulceribus in femore, & tibia cum
 enormi earumdem partium intumescen-
 tia, aliisque pravis symptomatibus. Et
 instantanea pariter sanationis Jacobi
 Mangogna ab inveterata arthritide cum
 summa, ac pene insuperabili ad motum
 difficultate, viribus illico restitutis.* Et
 ejusmodi decretum in Acta Sac. Rituum
 Congregationis referri, & publicari man-
 davit. Hac die 2. Februarii 1768.

El. Cardinalis Chisius Præfectus.

Loco * Sigilli.

F. Macedonius Sac. Rit. Congr. Secretarius.

Tandem ut jamdiu recepta Sacrorum
 Rituum Congregationis disciplina facta
 tecta que servaretur VII. Kalendas Martii
 MDCLXVIII. apud SANCTISSIMUM DOMINUM
 NOSTRUM generalis Eminentissimorum Pa-
 trum, & Reverendissimorum Consultorum
 conventus fuit celebratus: in hoc frequenti

conventu omnes fuerunt in sensu tuto, ac sine
 ulla dubietate de Ven. BERNARDO A CORLEO-
 NE Beatificationis sollempnia posse expleri:
 horum sententiæ Pridie Nonas Martii de-
 creto suo roboris firmitatem PATER BEA-
 TISSIMUS adiecit.

PANORMITANA

Beatificationis, & Canonizationis Venera-
 bilis Servi Dei FR. BERNARDI A COR-
 LEONE Laici Professi Ordinis Mi-
 norum Sancti Francisci
 Capuccinorum.

Nihil accidere opportunius poterat,
 quam ut adveniente Comitiorum
 generalium Ordinis Fratrum Capuccino-
 rum tempore quo sollempniori pompa, po-
 pulique frequentia celebrare S. SERAPHI-
 NI A MONTE GRANARIO, ab ASCULO nun-
 cupati, memoriam per octo dies consti-
 tuerunt, Ven. BERNARDO A CORLEONE
 ejusdem Ordinis Laico virtutibus omnibus
 cumulatissimo, BEATORUM cultus quanto-
 cius decerneretur. Ita enim fiet, ut reli-
 giosis viris ex orbe universo Romam con-
 venientibus, duorum simul uno, eodemque
 in loco proponatur sodalium suorum hono-
 rificatio; simulque gemina offeratur tum
 exultandi, tum splendidissima quæque vir-
 tutum exempla imitandi causa. Quando-
 quidem Sanctorum vita ceteris norma vi-
 vendi est, & quorum glorificationi con-
 gaudet Ecclesia, eorum virtutum propo-
 nit sequenda vestigia.

Quapropter definito jam ab Apostolica
 Sede die 2. Februarii anni 1762. VEN.
 BERNARDI virtutes fuisse heroicas; abso-
 luto eadem divina potius, quam humana
 auctoritate de miraculis judicio per decre-
 tum editum die 2. Februarii hujusce anni,
 res tandem delata est ad generalem Sac.
 Rituum Congregationem coram SANCTIS-
 SIMO DOMINO NOSTRO PAPA CLEMEN-
 TE XIII. habitam die 23. ejusdem mensis
 proximi elapsi, ibique proposito dubio:
 An stante approbatione virtutum, ac duo-
 rum miraculorum, nimirum: de primo:

„ Instantaneæ sanationis Dorotheæ Torresæ
 „ plurimis antiquissimis , pessimisque ulce-
 „ ceribus in femore , & tibia cum enormi
 „ earundem partium intumescencia , aliif-
 „ que prævis symptomatibus . Et instanta-
 „ neæ pariter sanationis Jacobi Mangogna
 „ ab inveterata arthritide cum summa , ac
 „ pene insuperabili ad motum difficultate ,
 „ viribus illico restitutis ; tuto procedi pos-
 „ set ad ipsius Servi Dei Beatificationem ?
 „ Auditoque unanimi Patrum suffragantium
 „ consensu , SANCTITAS SUA maluit tunc
 „ iudicium differre suum , ut in re tanti
 „ momenti divini luminis opem enixis pre-
 „ cibus imploraret : dein vero , cum id
 „ SANCTISSIMUS peregerit , post celebratum
 „ sacrosanctum Missæ sacrificium , adstan-
 „ tibus Reverendissimis Cardinalibus Caval-
 „ chino Causæ Relatore , totiusque Ordi-
 „ nis Patrono , & Chifio S. R. C. Præfecto ,
 „ atque R. P. Carolo Alexio Pisani Fidei
 „ Promotore , meque infra scripto Secreta-
 „ rio , adventante passionis reparatoris Do-
 „ mini nostri Jesu Christi memoria , cui VEN-
 „ BERNARDUS quum in terris versaretur co-
 „ gitationes suas omnes peculiari ratione ,
 „ ac singulari obsequio devoverat , hisque
 „ præsertim diebus ab Omnipotenti Numi-
 „ ne infinita largitatis munera fidelibus ube-
 „ rius meruit impetrare , prædictæ Congre-
 „ gationis responsum firmum , ratumque
 „ sollemniter habuit ; proindeque declara-
 „ vit , ut memoratus DEI SERVUS pie , ac
 „ palam a Christifidelibus coli possit , atque
 „ ut Ordo Capuccinorum , qui illum protu-
 „ lit , de Ecclesia Catholica cæteroquin be-
 „ nemeritus , præclaro hoc addito lumine ,
 „ in dies magis illustretur , præsens decre-
 „ tum Beatificationis Ven. SERVI DEI BER-
 „ NARDI A CORLEONE per litteras Apostoli-
 „ cas in forma Brevis cum consuetis indul-
 „ tandocumque faciendæ expediri jussit ,
 „ & in Acta S. R. C. referri mandavit . Hac
 „ die 6. Martii 1768 .

Fl. Cardinalis Chifius Præfectus .

Loco * Sigilli

V. Macedonius Sac. Rit. Congr. Secretarius .

Ad hæc 11. Kalendas Majas per litteras in
 forma Brevis datas honores , qui Beatis pas-
 sim tribuuntur , & Venerabili BERNARDO A
 CORLEONE SANCTISSIMUS PATER concessit .

CLEMENS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam .

„ **D** Ecet Servos Dei , eorumque meri-
 „ ta , in quibus triumphavit virtus
 „ Altissimi , condigna laudatione celebrari ,
 „ ut fidelibus ulteriora suppetant ad imi-
 „ tationem exempla , & qui bono certa-
 „ mine certato , cursu consumato , hære-
 „ ditatem incorruptibilem , & incontami-
 „ natam , & immarcescibilem in Cælis
 „ consequi meruerunt , de nostra solliciti-
 „ salute a bonorum omnium largitore Deo
 „ pie , potentique intercessione nobis im-
 „ petrent præsidia , quibus , & nos legi-
 „ time certare , & æternæ beatitudinis bra-
 „ vium accipere valeamus ; ita nos , qui-
 „ bus divina dignatione , nullis nostris suf-
 „ fragantibus meritis , ovilis dominici cu-
 „ ra mandata est , honorificum non modo ,
 „ sed nihil opportunius in hac temporum
 „ conditione esse intelligimus , quam ut
 „ Dei benignitatem , & ejus sanctitatis me-
 „ moriam in virtutibus Servorum suorum
 „ prædicantes , eorum cultum promovere
 „ satagemus , qui postquam sub severioris
 „ disciplinæ instituto hic in terris pro cæ-
 „ lestis sponsi honore tantum laboris im-
 „ penderant , ab ergastulo carnis soluti de
 „ ejus manu coronam gloriæ , in Cælis
 „ acceperunt , quod signis etiam , & miracu-
 „ lis Deus ipse illustrare dignatus est . Cum
 „ itaque mature , diligenterque discussis ,
 „ & perpensis per Congregationem Vene-
 „ rabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Ro-
 „ manæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Riti-
 „ bus Præpositorum processibus de hujus
 „ Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia confe-
 „ ctis super vitæ sanctitate , & virtutibus
 „ tam theologicis , quam moralibus , in gra-
 „ du heroico , quibus Servum Dei BER-
 „ NARDUM A CORLEONE Laicum Professum
 „ Ordini

Ordinis Fratrum Minorum Sancti Fran-
 cisci Capuccinorum nuncupatorum mul-
 tipliciter claruisse, & super miraculis ad
 ejus intercessionem, ad manifestandam
 hominibus ejus sanctitatem a Deo edita,
 & patrata fuisse dicebantur; eadem Con-
 gregatio coram nobis constituta, auditis
 etiam Consultorum suffragiis, uno spi-
 ritu, unaque voce censuit, posse quan-
 documque nobis videretur, prædictum
 Dei Servum, donec ad actum sollemnis
 illius Canonizationis deveniatur, publice
 Beatum declarari cum solitis indultis; hinc
 est, quod nos piis, atque enixis nonnul-
 lorum Venerabilium Fratrum Antistitem,
 Universitatum, ac totius memorati Ordinis
 Fratrum Minorum S. Francisci Capuccino-
 rum, & nominatim Nicolai a Laculibero
 ejusdem Ordinis Sacerdotis professi hujus
 Causæ, prout aliarum omnium Causa-
 rum Servorum Dei dicti Ordinis Postu-
 latoris, supplicationibus nobis super hoc
 humiliter porrectis inclinati, de eorumdem
 Cardinalium consilio, auctoritate Aposto-
 lica tenore præsentium facultatem con-
 cedimus, atque impartimur; ut idem
 Dei Servus BERNARDUS A CORLEONE Beati
 nomine nuncupari, ejusque Corpus, &
 Reliquiæ venerationi fidelium non ta-
 men in processionibus circumferendæ,
 exponi, Imagines quoque radiis, &
 splendoribus exornari, Officiumque, &
 Missa de eo in singulis annis die XIV.
 Januarii, utpote illam felicitis ejus tran-
 situs immediate sequenti, non impedita,
 tamquam de communi Confessorum non
 Pontificum juxta ritum Missalis, & Bre-
 viarii Romani recitari libere, & licite
 possit, ac valeat. Porro recitationem Of-
 ficii, & Missæ celebrationem hujusmodi
 fieri concedimus dumtaxat in universo
 Ordine Minorum Sancti Francisci Capu-
 cinorum utriusque sexus Panormi, ubi
 venerabile ejus Corpus requiescit, &
 unde ad suprema gaudia evolavit, ac
 in civitate Corleonis, in qua ortum ha-
 buit, ab omnibus utriusque sexus Chri-
 stifidelibus tam Secularibus, quam regu-

laribus, qui ad horas canonicas tenen-
 tur; & quantum ad Missas attinet etiam
 ab omnibus Sacerdotibus ad Ecclesias,
 in quibus festum peragetur, confluenti-
 bus; Præterea hoc anno dumtaxat, vi-
 delicet post præsentis litteras emanatas,
 & quoad Indias a die, quo eadem litte-
 ræ illuc pervenerint inchoando in Ec-
 clesis Ordinis, & præfatarum civitatum
 sollemnia Beatificationis ejusdem Servi
 Dei cum Officio, & Missa sub ritu du-
 plici majori die ab Ordinariis respective
 constituta, postquam tamen in Basilica
 Principis Apostolorum de Urbe celebra-
 ta fuerint eadem sollemnia, pro qua re
 diem xv. sequentis mensis Maji assigna-
 mus pariter celebrandis facimus pote-
 statem. Non obstantibus Constitutioni-
 bus, & Ordinationibus Apostolicis, ac
 decretis de non cultu editis, ceteris-
 que contrariis quibuscumque. Volumus
 autem, ut ipsarum præsentium littera-
 rum transumptis, seu exemplis etiam
 impressis manus Secretarii præfatæ Con-
 gregationis Cardinalium subscriptis, &
 sigillo Præfecti ejusdem Congregationis
 munitis, eadem prorsus fides ab omni-
 bus, & ubique tam in judicio, quam
 extra illud habeatur, quæ ipsis præsen-
 tibus haberetur, si forent exhibitæ, vel
 ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam
 Mariam Majorem sub annulo Piscatoris
 die xxix. Aprilis MDCCCLXVIII. Pontifica-
 tus nostri anno decimo.

A. Card. Nigronus.

Splendidissimo præ ceteris apparatu, lau-
 tissimoque ornatu Reverendissimus Pater
 Hieronymus Maria a Caltanisseta Ordinis
 Minorum Capuccinorum Procurator gene-
 neralis, & Pater Nicolaus a Laculibero
 Causæ Postulator, rem omnem disponen-
 te, delineanteque equite Francisco Nico-
 letti architecto, quæ tantæ celebritatis pro-
 pria essent parare curarunt: verum, quia
 rerum summa fere convenit cum eo, quem
 superius distincte descripsi apparatus, hinc
 ne

ne legentibus tædio sim, & actum agere videar omnia, fere silentio prætermitto, pauca tantum indicare contentus.

Medium frontis Basilicæ amplissima tabula, quæ venerabilem BERNARDUM splendoribus Sanctorum circumamictum vivis coloribus habebat expressum, occupabat. Introeuntes amplissimum Xystum super princeps ostium statim offendebant maximam tabulam, in qua Venerabilis BERNARDUS panem pauperibus frangens conspiciebatur, huic tabulæ inscriptio hæc erat adjecta.

BEATUS BERNARDUS A CORLEONE
LAICUS SICULUS ORD. MIN. S. FRANCISCI
CAPUCCINORUM
IN DILECTIONE SUA IPSE PORTAVIT EOS
ET ELEVAVIT EOS. 1

In duabus foribus, quæ ad latera ostii principis sunt, minores tabulæ erant impositæ, quibus sententiæ aliquæ ex sacris desumptæ litteris, quæ eximiam viri caritatem in pauperes exprimerent, erant pictæ. In ea, quæ ad dexteram erat, legebatur:

FLEBAM SUPER EO QUI AFFLICTUS ERAT
ET COMPATIEBATUR ANIMA MEA PAUPERI. 2

Ad sinistram autem hæc erant litteris consignata:

PATER ERAM PAUPERUM
OCULUS FUI CÆCO ET PES CLAUDO. 3

In principe Basilicæ abside, eo præsertim loco, ubi Spiritus veritatis Paraclytus inter Angelicos choros sub columbæ specie expressus conspicitur, effigies Venerabilis BERNARDI angelicis stipata spiritibus, videbatur constituta, opus Fratris Felicis a Sanbuca laici ejusdem Ordinis Capuccinorum: ad latera altaris Cathedræ super sepulcra Pauli PP. III., & Urbani VIII. miracula a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO probata magnis in tabulis picta fuerant apposita: sub magnis fornici-

bus, qui ad gradus porphyreticos sunt, e quibus regia paludamenta ex flavis sericis argenteos flores intermixtos habentibus pendebant, duæ magnæ etiam appensæ fuerant tabulæ, in quibus vivis coloribus virtutes, quibus animus Dei Servi ornatus extitit, & excultus, fuerant expressa.

Idibus Maii ad horam sextam Eminentissimi Cardinales Carolus Albertus Guidobonus Cavalchini Episcopus Ostiensis, & Veliter-nus Sacri Collegii Decanus, & Caussæ Ven. BERNARDI relator, Joannes Franciscus Albani Episcopus Sabinensis, Carolus Rezzonico S. R. E. Camerarius, Laurentius Ganganelli, Marcus Antonius Columna SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI PAPÆ Vicarius, Joannes Carolus Boschi Major Pœnitentiarius, Alexander Albani, Nereus Corfini, Aloysius Maria Torrigiani, Flavius Chisus Sacræ Congregationi Rituum Præfectus, Andreas Nigronus, & Benedictus Veterani, cum RR. PP. DD. Vincentio Macedonio Sacrorum Rituum Congregationis a Secretis, & Carolo Alexio Pisani Sanctæ Fidei Promotore, ceterisque ejusdem Sacræ Congregationis Consultoribus ad theatrum Canonizationis venerunt, sedesque sibi proprias occuparunt. Reverendissimus Georgus de Lascaris Patriarcha Jerosolymitanus Basilicæ Vicarius frequentissimo præcedente Clero, comitanteque serenissimo Duce Eboracensi Episcopo Tusculano, ejusdemque Basilicæ Archipresbytero de eorum adventu monitus ad theatrum idem accessit.

Tunc Admod. R. P. Nicolaus a Laculibero Caussæ Ven. BERNARDI Postulator a Flavio Cardinali Chisio, ut Pontificium Breve publicari mandaret, efflagitavit instantius. A Mansionario Basilicæ, venia a Serenissimo Archipresbytero obtenta, quia ad illum Eminentissimus Chisus Breve transmiserat, e suggestu elata voce fuit Breve perlectum. Patriarcha Jerosolymitanus in actionem gratiarum hymnum *Te Deum &c.* intonuit, quo expleto orationem in honorem BEATI BERNARDI A CORLEONE compositam recitavit, illius imaginem, & reliquiam thure est venera-

1 1/4. 63. 9.

2 Job. 30. 25.

3 Job. 29. 15. & 16.

neratus, & Missarum sollempnia in BEATI memoriam celebri pompa, ac festivis musicorum concentibus celebravit.

Maxima populi Romani multitudo tum ipso mane, tum ad vespervas ad Basilicam confluit, ut BEATI opem, veluti novi ad Deum patroni imploraret; sed rem omnem augustius sine ulla dubitatione presentia sua BEATISSIMUS PATER reddidit, qui ad venerandum B. BERNARDUM A CORLEONE e Vaticano Apostolico Palatio, quo pridie ejus diei se contulerat, stipatus Prælatorum, ac nobilium aulicorum caterva descendit.

Horum omnium, ut certum futuris quoque temporibus extaret monumentum Philippus de Amicis Sacrorum Rituum Congregationis tabularius, & scriba hoc publicum litteris consignavit instrumentum.

Sollempnia Beatificationis V. FR. BERNARDI A CORLEONE Laici professi Ordinis Minorum Capuccinorum.

Die Dominico 15. Maii 1768.

„ CUM per SANCTISSIMUM DOMINUM
 „ NOSTRUM PAPAM CLEMENTEM XIII.
 „ in Causa Panormitana Beatificationis, &
 „ Canonizationis Ven. Servi Dei FR. BERNAR-
 „ DI A CORLEONE Laici professi Ordinis Mi-
 „ norum S. Francisci Capuccinorum die 2. Fe-
 „ bruarii anni 1762. approbatæ fuerint vir-
 „ tutes Theologales, & Cardinales in gradu
 „ heroico, prout ex decreto typis R. C. Apo-
 „ stolicæ impresso, quod presentibus alli-
 „ gatur tenoris &c; instructoque deinde mi-
 „ raculorum examine in Congregationibus
 „ primum Antepreparatoria, & postea Præ-
 „ paratoria habitis diebus 3. Maii, & 22.
 „ Septembris anni 1767., & postmodum in
 „ Congregatione Generali habita coram
 „ SANCTITATE SUA die 12. Januarii currentis
 „ anni, idem SUMMUS PONTIFEX die 2. Fe-
 „ bruarii ejusdem anni currentis duo mira-
 „ cula in tertio genere approbaverit, prout
 „ ex alio decreto ut supra typis impresso,
 „ quod mihi presentibus inferendum tradi-
 „ tur tenoris &c. Cumque tandem in Con-

„ gregatione Generali iterum habita coram
 „ SANCTITATE SUA die 23. præfati mensis
 „ Februarii propositum fuerit dubium: An
 „ stante approbatione virtutum, ac duorum
 „ miraculorum, nimirum de primo: instan-
 „ tanæ sanationis Dorotheæ Torres a plu-
 „ rimis antiquissimis, pessimisque ulceribus
 „ in femore, & tibia cum enormi earum-
 „ dem partium intumescencia, aliisque præ-
 „ vis symptomatibus, & instantanæ pari-
 „ ter sanationis Jacobi Mangogna ab inve-
 „ terata arthritide cum summa, & pene
 „ insuperabili ad motum difficultate, vi-
 „ ribus illico restitutis, tuto procedi pos-
 „ set ad ipsius Servi Dei Beatificationem;
 „ attamen SANCTITAS SUA responso tunc
 „ dilato, ut in re tanti momenti divini lumi-
 „ nis opem enixis precibus imploraret, die 6.
 „ Martii proxime præteriti, statuerit ac de-
 „ claraverit, ut memoratus Ven. Dei Servus
 „ pie, ac palam a Christifidelibus coli pos-
 „ sit, ac decretum Beatificationis per
 „ litteras Apostolicas in forma Brevis cum
 „ consuetis indultis quodcumque faciendæ
 „ expediri jussit, & in actis Sacrorum Ri-
 „ tuum Congregationis referri mandavit,
 „ prout ex exemplari impresso ejusdem de-
 „ creti, quod inferitur tenoris &c.

„ Proindeque prælibatus SANCTISSIMUS
 „ nonnullorum Antistitum, Universitatum,
 „ ac totius præfati Ordinis Minorum S.
 „ Francisci fratrum Capuccinorum, ac no-
 „ minatim Fr. Nicolai a Laculibero ejus-
 „ dem Ordinis Sacerdotis professi dictæ Causæ
 „ Postulatoris supplicationibus inclinatus
 „ per litteras Apostolicas, ut infra expe-
 „ ditas, indulserit, ut idem Dei Servus BER-
 „ NARDUS A CORLEONE in posterum Beati no-
 „ mine nuncupetur, ejusque corpus, & re-
 „ liquiæ venerationi fidelium, non tamen
 „ in processionibus circumferendæ, expo-
 „ nantur, imagines quoque radiis, seu
 „ splendoribus exornentur, ac de eo quot-
 „ annis die 14. Januarii recitetur Officium,
 „ & Missa de communi Confessorum non
 „ Pontificum juxta ritum Missalis, & Bre-
 „ viarii Romani, certis tamen in locis,
 „ & respective in universo Ordine Mino-
 „ rum

„ rum S. Francisci Capuccinorum utrius-
 „ que sexus, prout in dicto Brevi disponi-
 „ tur, postquam tamen in sacrosancta Ba-
 „ siliica Vaticana de Urbe sollempnia dictæ
 „ Beatificationis hac præsentis die 15. Maji
 „ in dictis litteris designata celebrata fue-
 „ rint, ut latius constat ex dicto Aposto-
 „ lico Brevi die 29. Aprilis proxime præ-
 „ teriti expedito, typis R. C. A. impresso,
 „ præsentibus alligato tenoris &c.

„ Cumque omnia pro sollempnibus hu-
 „ jusmodi Beatificationis adimplendis in
 „ dicta sacrosancta Vaticana Basilica pa-
 „ rata essent, ad instantiam dicti R. P. Ni-
 „ colai a Laculibero Postulatoris ego Sa-
 „ cræ Congregationis Rituum Notarius,
 „ cancellarius, & archivista ad dictam
 „ Basilicam accessi, & sollempnia, aliaque
 „ pro dicta Beatificatione ibidem peracta,
 „ ut infra descripsi.

„ Externa dicti maximi, & augustissimi

„ templi facies in loco eminenti habet af-
 „ fixam effigiem pictam dicti BEATI BER-
 „ NARDI Cælum aspicientis, aptatis hinc
 „ inde Angelorum figuris, in cujus pictu-
 „ ræ parte inferiori cernitur stemma gen-
 „ tilitium dicti SUMMI PONTIFICIS, & sub-
 „ tus illud Religionis Capuccinorum, &
 „ a lateribus, dextero nempe stemma Re-
 „ giæ Celsitudinis Eminentissimæ Henrici
 „ Benedicti Ducis Eboracensis dictæ Basi-
 „ licæ Archipresbyteri, in sinistro autem
 „ stemma Reverendissimi Capituli dictæ
 „ Basilicæ.

„ Porticus vero ejusdem Basilicæ nobili-
 „ bus aulæis, ac etiam pluribus fericis or-
 „ namentis auro listatis ornata mirifice
 „ apparebat. Super mediam majorem di-
 „ cti templi januam alia dicti BEATI ima-
 „ go picta cernitur eleganter ornata in
 „ actu distribuendi panes inter pauperes,
 „ affixa legitur hæc inscriptio;

BEATUS BERNARDUS A CORLEONE
 LAICUS SICULUS
 ORDINIS MINORUM S. FRANCISCI CAPUCCINORUM
 IN DILECTIONE SUA IPSE PORTAVIT EOS,
 ET ELEVAVIT EOS¹,

„ Alteræ duæ laterales januæ pariter su-
 „ periores habebant inscriptiones expri-
 „ mentes unam, pietatem dicti BEATI in
 „ afflictos, alteram illius sollicitudinem au-
 „ xilium omnibus egenis præstandi.

„ Nedum dictæ Basilicæ interioris gre-
 „ mium paramenta ex panno rubro olose-
 „ rico damasceno cum aureis tæniis per
 „ futuras decurrentibus elaborata conde-
 „ corabant. In eminentiori Basilicæ parte,
 „ ad quam per porphyreticos gradus e gre-
 „ mio ascenditur, & in cujus extremitate
 „ magnificum Cathedralis S. Petri altare
 „ erectum est, pavementum, seu platea
 „ existerat ultra dictos porphyreticos gradus
 „ ampliata mediantibus ligneis tabulis pro
 „ æquanda planitie subpositis: in ovali fi-
 „ tu supra dictam Cathedralis collocata,
 „ remanet imago picta dicti BEATI in glo-

„ riam ascendentis inter Angelos cum fa-
 „ nalibus plurimis eleganter ornatis cereos
 „ continentibus circumcirca pendentibus,
 „ & respective affixis, & mirifice aptatis.
 „ Dicta autem BEATI imago, prout altera
 „ apposita in exteriori dictæ Basilicæ facie
 „ fericis linteis coopertæ remanserunt uf-
 „ que ad initium cantus, ut infra sequenti
 „ Hymni *Te Deum laudamus*.

„ Altare autem antè dictam Cathedralis
 „ supra tres marmoreos gradus erectum Cru-
 „ ce cum duabus statuis SS. Apostolorum
 „ Petri, & Pauli, atque sex candelabris
 „ aureis, aliisque pretiosis suppellectilibus
 „ ornatum apparebat, & ante dictum altare
 „ duo magna candelabra ænea deaurata, &
 „ mirifice elaborata cereos sustinentia col-
 „ locata inspiciebantur; duo Pauli III. & Ur-
 „ bani VIII. lateralia deposita picturis variis

„ clau-

¹ Isai. 63.

„ clausa remanebant cum expressione stem-
 „ matis dicti regnantis PONTIFICIS CLEMEN-
 „ TIS XIII. , & quamplurimis fanalibus li-
 „ gneis perbelle pictis , auroque linitis , flo-
 „ ribusque artificiose dispositis , & in par-
 „ te superiori , pictura exprimentur ge-
 „ mina miracula superius approbata : duo
 „ laterales arcus dictæ Tribunæ sericis pa-
 „ ramentis , aureis tæniis ornatis perbelle
 „ clauderantur , in quorum superioribus
 „ partibus stemma Religionis Capuccino-
 „ rum collocatum erat , & deinde duæ
 „ correspondentes succedebant picturæ ,
 „ quarum una exprimit tres theologales
 „ virtutes , & dictum BEATUM illas vene-
 „ rantem , altera vero , quæ e contra cer-
 „ nitur ex dictis picturis pandit imaginem
 „ dicti BEATI cum plurimis pœnitentia-
 „ bus instrumentis in actu amplectandi san-
 „ ctam Crucem . Subtus arcus præfatos ,
 „ & in illorum vacuis duo musicales chori
 „ organis , aliisque consuetis instru-
 „ mentalibus mirifice ornati apparebant ,
 „ prout quoque laterales loculi cratibus li-
 „ gneis septi , eleganter picti , ac deaura-
 „ ti pro Principibus , aliisque nobilibus
 „ viris , & matronis recipiendis inspicie-
 „ bantur .

„ Ab utroque dicti altaris Cathedræ la-
 „ tere inspiciebantur sedilia , nempe a cor-
 „ nu Evangelii pro Eminentissimis DD.
 „ Cardinalibus Sacræ Congregationis Ri-
 „ tum præpositis , ac Illustrissimis , & Re-
 „ verendissimis DD. Prælatibus , & Consul-
 „ toribus ejusdem Sacræ Congregationis ,
 „ a cornu autem Epistolæ pro Eminentis-
 „ simo D. Cardinali Archipresbytero , Il-
 „ lustrissimis , & Reverendissimis DD. Ar-
 „ chiepiscopis , Episcopis , & Canonicis
 „ dictæ Basilicæ , & præfato R. P. Nico-
 „ lao a Lacu libero Postulatore , plures-
 „ que alii dimissorum scamnorum ordines
 „ pro reliquo ejusdem Basilicæ Clero , &
 „ post sedilia dictorum Eminentissimorum
 „ Cardinalium præfate Sacræ Congrega-
 „ tionis , quamplures scamni apposti pro
 „ Religiosis dicti Ordinis Capuccinorum ,

„ sicuti post sedilia dicti Reverendissimi
 „ Capituli , alia etiam sedilia pro superio-
 „ ribus Religionum , ac nobilibus viris re-
 „ manebant ; sedilia dictorum Eminentissi-
 „ morum Cardinalium , ac alia hinc inde
 „ ut supra disposita consuetis aulæis , &
 „ stratis respectively pro dignitate assidere
 „ debentium plus , vel minus pretiosis coo-
 „ perta erant ; pendebatque rursus ex ma-
 „ gno Ecclesiæ fornice argentea lampas ,
 „ super qua plures cerei itidem apposti
 „ erant , sicuti etiam alii cerei , & cande-
 „ læ respectively tam in altari Confessionis
 „ nuncupato , ubi corpora SS. Petri , &
 „ Pauli venerantur , ejusque balaustrio su-
 „ per argenteis , quam in aliis dictæ Basilicæ
 „ lateralibus aris super aeneis candelabris
 „ impositi . Platea vero Presbyterii supe-
 „ rius descripti , balaustrio ligneo elegan-
 „ ter ornato , atque depicto cum fanali-
 „ bus , ac cereis pariter in eo mirifice
 „ dispositis clauderantur , in cujus ingressu
 „ militum Helveticorum ex Pontificia cu-
 „ stodia assumptorum ad populi impetum
 „ coercendum , assistentia adhibebatur ,
 „ prout reliquæ ornatus partes , singilla-
 „ tim referuntur in relatione italico idio-
 „ mate impressa , quæ ad exuberantiam
 „ præsentibus inseritur tenoris &c.

„ Accensis igitur , & collucentibus ce-
 „ reis , candelisque super recensitis Cathe-
 „ dræ , Confessionis , aliisque lateralibus
 „ aris , lampadibus , & fanalibus modo , quo
 „ supra collocatis , dictæque tribunæ gyro ,
 „ ac balaustrio distributis , & assistentibus in
 „ loculis , ut supra separate dispositis , cra-
 „ tibusque ligneis deauratis clausis pluri-
 „ bus Principibus , nobilibusque viris , &
 „ matronis , sicuti etiam retro sedilia di-
 „ ctorum Eminentissimorum Cardinalium
 „ interveniente magno numero Religioso-
 „ rum dicti Ordinis Minorum Capuccino-
 „ rum , & post sedilia dicti Reverendissimi
 „ Capituli adstantibus aliarum Religionum
 „ Sacerdotibus , nobilibusque viris , aliis-
 „ que in corona dictorum militum Hel-
 „ veticorum permanentibus , magna-
 „ que

P p p

„ utrius-

„ utriusque sexus populi multitudine extra
 „ dictorum militum coronam affluente,
 „ advenerunt primo infra scripti Eminentif-
 „ simi, & Reverendissimi DD. dictæ Sacræ
 „ Congregationis Rituum Cardinales, nem-
 „ pe Cavalchini Episcopus Ostiensis, &
 „ Veliternensis Sacri Collegii Decanus, &
 „ Causæ dicti BEATI Relator, Joannes Fran-
 „ ciscus Albani Episcopus Sabinensis, Rez-
 „ zonico, Ganganelli, Marcus Antonius
 „ Columna Vicarius SANCTISSIMI DOMINI
 „ NOSTRI PAPÆ, Boschi Major Poeniten-
 „ tentiarius, Alexander Albani, Nereus
 „ Corsini, Torrigiani, Chisius Sacræ Con-
 „ gregationi Rituum Præfectus, Andreas
 „ Corsini, Nigronius, & Veterani, inte-
 „ ressentibus etiam RR. PP. DD. Vincentio
 „ Macedonio dictæ Sacræ Congregationis
 „ Secretario, & Carolo Alexio Pisani S. Fi-
 „ dei Promotore, & quampluribus aliis
 „ Prælati, & Consultoribus dictæ Sacræ
 „ Congregationis Rituum, & cum relatis
 „ Eminentissimis DD. Cardinalibus totam
 „ eandem Sacram Congregationem con-
 „ stituentibus, & sedentibus in sedilibus,
 „ ut supra respective paratis, discessit e
 „ Sacrario dictæ Basilicæ, Illustrissimus, ac
 „ Reverendissimus Georgius Lascaris Pa-
 „ triarcha Jerosolymitanus Vicarius prædi-
 „ ctæ Basilicæ processionaliter præcedente
 „ Cruce, & Acolythis, universoque Clero
 „ ejusdem Basilicæ pluviali albo indutus
 „ cum mitra, Missam sollemnem celebra-
 „ turus inter duos ejusdem Basilicæ Cano-
 „ nicos cum dalmaticis Diaconi, & Sub-
 „ diaconi officium gerentes, subsequente
 „ Regia Celsitudine Eminentissima Henri-
 „ co Benedicto Episcopo Tusculano Car-
 „ dinali Duca Eboracensi Archipresbyte-
 „ ro, factaque ab omnibus adoratione, fu-
 „ sisque precibus, primo ad altare Augu-
 „ stissimi Sacramenti, inde ad altare
 „ SS. Apostolorum Petri, & Pauli, om-
 „ nes advenerunt ad locum supra paratum,
 „ prædictisque omnibus sua respective loca
 „ tenentibus, assistentibus duobus ejusdem
 „ Basilicæ cœremoniarum Magistris, dictus

„ Illustrissimus, ac Reverendissimus D. Vincen-
 „ tius Macedonio surgens e sedili, tamquam
 „ præfata Sacræ Congregationis Secretarius
 „ unacum altero ex dictis Magistris cœre-
 „ moniarum, secumque assumpto dicto Ad-
 „ modum R. P. Nicolao a Lacu libero Caus-
 „ sæ Postulatore, illoque associato ad la-
 „ tus Eminentissimi, & Reverendissimi D.
 „ Cardinalis Chisii dictæ Sacræ Congrega-
 „ tionis Præfecti, idem R. P. Nicolaus Po-
 „ stulator habens præ manibus litteras Apo-
 „ stolicas in forma Brevis, ut supra exp-
 „ ditas, illas originaliter dictæ Sacræ Con-
 „ gregationi debita reverentia exhibuit, &
 „ postquam latina oratione pronunciavit na-
 „ talis indolem, ac gesta in utroque statu
 „ seculari, ac religioso ejusdem Ven. Servi
 „ Dei BERNARDI A CORLEONE, Causæque
 „ statum, nomine suæ Religionis institit
 „ dictas litteras Apostolicas recipi, & ad-
 „ mitti, ac in dicta Basilica juxta illarum
 „ formam, ac S. R. E. ritum sollempnia Bea-
 „ tificationis hujusmodi celebrari, aliaque
 „ omnia, & singula desuper necessaria, &
 „ opportuna juxta dispositionem dicti Brevis
 „ exequi mandari ad majorem Dei, dicti-
 „ que ejus Ven. Famuli gloriam omni me-
 „ liori modo &c.

„ Qua oratione, seu instantia absoluta,
 „ dicti Eminentissimi, & Reverendissimi
 „ DD. Sacræ Congregationis Rituum Cardi-
 „ nales, receptis pro ea per dictum Emi-
 „ nentissimum Chisium Præfectum dictis lit-
 „ teris Apostolicis, eisque repertis illeis,
 „ & in nulla parte suspectis illas admiserunt,
 „ ac publicari, dictaque sollempnia cele-
 „ brari, & alia desuper necessaria, & op-
 „ portuna ad earundem litterarum formam
 „ fieri, & exequi mandarunt, dictoque
 „ R. P. Nicolao Postulatore inde receden-
 „ te, debitisque relatis gratiis, ea, qua
 „ par est reverentia prædictus Eminentif-
 „ simus D. Cardinalis Præfectus, aliis Em-
 „ nentissimis Cardinalibus præfatis annuen-
 „ tibus, consignavit dicto R. P. Vincen-
 „ tio Macedonio Secretario præfatas litte-
 „ ras Apostolicas ad effectum illas cum an-
 „ tece-

cedenti instantia ejusdem Postulatoris
 omnibusque ab Eminentia Sua , & aliis
 dictæ Sacræ Congregationis Cardinalibus
 desuper mandatis , afferendi ad dictum
 Eminentissimum D. Cardinalem Archi-
 presbyterum e conspectu sedentem , prout
 illico delatæ sunt , quas idem Eminentis-
 simus Archipresbyter debita cum reve-
 rentia recepit , vidit , unque ex dictis
 cœremoniarum Magistris tradidit , man-
 davitque per alterum ex cappellanis cho-
 ri dicti Reverendissimi Capituli palam ,
 ac publice perlegi , prout unus ex iis-
 dem cappellanis parendo mandatis hujus-
 modi , ascenso suggestu retro sedilia di-
 ctorum Canonorum existente , easdem
 litteras originales suis præ manibus rece-
 ptas , me notario ibidem assistente , illa-
 rumque transumptum præ manibus ha-
 bente , ac cum dictis originalibus au-
 scultante , ac collationante tenoris in-
 omnibus , & per omnia ut supra jam in-
 ferto , alta , ac intelligibili voce perle-
 git , & publicavit , indeque e suggestu
 descendens , retento pariter penes se-
 simili transumpto impresso eidem P. Ni-
 colao Postulatori adhuc præsentem , ac re-
 cipienti dictas litteras Apostolicas ori-
 ginales restituit .

Peracta dicta lectura , prælibatus Reve-
 rendissimus Patriarcha Lascaris Vicarius
 dictæ Basilicæ Vaticanæ , deposita mitra ,
 inchoavit Canticum *Te Deum Laudamus* ,
 reliqua prosequentibus musicorum choris ,
 & in ipso cantici initio amotis velis se-
 ricis , quibus dicti BEATI imagines ubi su-
 pra existentes tectæ fuerant , idem Patri-
 archa Lascaris celebrans , ac Ministri ei
 assistentes , Eminentissimi DD. Cardina-
 les , Illustrissimi Prælati , ac Reverendis-
 simi Consultores dictæ Sacræ Congrega-
 tionis Rituum , Eminentissimus Archi-
 presbyter , Illustrissimi DD. Canonici , &
 reliqui de Clero prædictæ Basilicæ , ce-
 terique Prælati , Religiosi , ac nobiles viri
 utriusque sexus , universaque populi mul-
 tudo genibus flexis , imaginem dicti BEA-

TI BERNARDI A CORLEONE in eminentio-
 ri loco supra dictum altare Cathedræ ex-
 positam , reliquiamque præfati BEATI in-
 recensito altari intus argenteam custodiam
 positam devotissime venerati sunt , & sta-
 tim ad sonitum tubarum intus , ac extra
 Basilicam personantium , plurium tormen-
 torum bellicorum extra eandem Basili-
 cam paratorum , strepitus auditus fuit ;
 finitoque cantico , & per Diaconum
 Evangelii prolato versiculo *Ora pro nobis*
 BEATE BERNARDE , habitaque chori res-
 ponsione , *Ut digni efficiamur promissio-*
nibus Christi , nec non per dictum Pa-
 triarcham celebrantem recitata oratione
 propria de dicto BEATO , illiusque imagi-
 ne , ac reliquia thurificatis , idem Reve-
 rendissimus Patriarcha Lascaris cum dictis
 assistentibus pontificalibus ad Sacrificium
 indutus , Missam de communi Confesso-
 ris non Pontificis sollempniter in præli-
 bato altari Cathedræ celebravit , perso-
 nantibus organis , aliisque instrumentis ,
 ac musicis cantantibus , tubisque etiam
 intus , ac extra dictam Basilicam eorum
 sonitum exprimentibus : dum antedictæ
 Missæ introitus cœptus fuit , dictus P. Ni-
 colaus Postulator per plures sui Ordinis
 Minorum Capuccinorum Religiosos Sa-
 cerdotes imagines dicti BEATI BERNAR-
 DI impressas in serico aureis virgulis cir-
 cumdatas in grandiore , alias pariter
 in serico absque aureis ornamentis in an-
 gultiore formam juxta gradus persona-
 rum , & alias in papyro unacum liber-
 culo compendii vitæ dicti Beati , ac tran-
 sumpto impresso dicti Brevis Apostolici
 cuilibet ex adstantibus Eminentissimis
 DD. Cardinalibus , Prælati , Consultori-
 bus , ac Ministris dictæ Sacræ Congrega-
 tionis , ac Canonicis , & aliis de Clero
 dictæ Vaticanæ Basilicæ distribui , tradi-
 que fecit , prout quoque alias dicti Bea-
 ti papyraceas imagines populo confluen-
 ti pariter distribui curavit : absoluta au-
 tem dictæ sollempnis Missæ celebratione ,
 discedentibusque præfatis Eminentissimis

„ Cardinalibus , Consultoribus , Capitulari-
 „ bus , aliisque de Clero dictæ Basilicæ ,
 „ magna populi multitudo se contulit in-
 „ tus Presbyterium , ut propius imagi-
 „ nem ; ac reliquiam dicti BEATI BERNAR-
 „ DI devotissime venerari valeret ; ac ita
 „ sollemnia Beatificationis dicti jam Ve-
 „ nerabilis , nunc vero BEATI BERNAR-
 „ DI A CORLEONE in præfata Vaticana Ba-

„ silica celebrata sunt , ibidem præsentibus
 „ Illustrissimo D. Comite Angelo Bonarel-
 „ li Patritio Anconitano , & Adm. R. D.
 „ Christophoro Bonifazii Presbytero Ro-
 „ mano testibus ad præmissa adhibitis &c.

*Philippus de Amicis Sacræ Congrega-
 tionis Rituum notarius , Cancellarius , &
 Archivista de præmissis rogatus .*

INDEX RERUM

QUÆ IN HOC OPERE CONTINENTUR.

A

- A** Bacorum pro Missa Pontificia, & oblationibus locus in theatro Canonizationis. p. 352. col. 2.
- Abbas Ordinis Cisterciensis in festo Sanctissimæ Trinitatis Missam celebrabat in conventu, ut in sollemnioribus festis agere solebat. pag. 25. col. 2. in not.
- Abbas Trombelli laudatus. pag. 80. col. 1. in not.
- Abbatis Montis Oliveti loco sufficitur Canonicus Penitentiarius Ecclesiæ Cathedralis Afulanæ in constructione Processus super virtutes B. Seraphini. p. 83. col. 2.
- Abbatis S. Galli confirmatio petitur a Cardinali Alexandro Albani apud Clementem PP. XIII. p. 168. col. 1.
- Abbas Leander Porzia fit Cardinalis a Benedicto PP. XIII. pag. 18. col. 1. in not.
- Abbas Maurus Sarti Consultor SS. Rituum laudatus. p. 4. col. 2.
- Abderitanum in Episcopum eligitur Joannes Lenezovski Canonicus Chelmensis. pag. 298. col. 1.
- De Abdua Ferdinandus fit Cardinalis ab Alexandro VIII. pag. 74. col. 2. in not.
- Docet Archiepiscopum Mediolanensem, & Episcopum Papiensem quid factu opus esset in perquirendis opusculis B. Hieronymi Emiliani. p. 70. col. 2.
- Abbreviatorum de Parco majori locus in theatro Canonizationis. pag. 352. col. 1.
- Abrincensis Joannes asserit suo ævo festum SS. Trinitatis fuisse celebratum eodem apparatu ac festum Ascensionis Domini. pag. 25. col. 2. in not.
- Absolutionis, & benedictionis Pontificiæ formula in fine Canonizationis. p. 368. col. 1.
- in Absolutione Pontificia in fine Canonizationis addita nomina novorum Sanctorum. p. 368. col. 2.
- Academia Andegavensis. pag. 102. col. 1. in not.
- Academia Cracoviensis omnium disciplinarum studiis floret. pag. 5. col. 2. in not.
- In hac B. Joannes docuit Philosophiam, & Theologiam. p. 2. col. 2. pag. 4. col. 2.
- Valde est sollicita pro cultu, & Canonizatione B. Joannis Cantii. pag. 2. col. 2.
- Acta Beatificationis B. Bernardi a Corleone. p. 435. col. 1.
- Acta Beatificationis B. Gregorii Barbadici. p. 455. col. 1.
- Acta Beatificationis B. Simonis de Roxas. pag. 472. col. 1.
- Aceti dolium in Orphanotrophio civitatis Afuli ope B. Seraphini repletur. pag. 85. col. 1.
- Adamus Franciscus laudatus. pag. 86. col. 2. in not.
- Advocati Consistorialis Alexandri Litta Oratio pro B. Joanne in publico Consistorio habita. p. 179. col. 1.
- Advocati Consistorialis Hieronymi Tozzi Oratio in publico Consistorio pro B. Josepho Galafanctio habita. pag. 183. col. 1.
- Advocati Consistorialis Philippi Durani Oratio pro B. Josepho a Cupertino in Consistorio publico habita. pag. 186. col. 1.
- Advocati Consistorialis Julii Cæsaris Fagnani Oratio habita in Consistorio publico pro B. Hieronymo Emiliano. pag. 189. col. 2.
- Advocati Consistorialis Josephi Ascevolini Oratio pro B. Seraphino in Consistorio publico habita. p. 192. col. 2.
- Advocati Consistorialis Pauli Francisci Antamori Oratio habita in Consistorio publico pro B. Joanna de Chantal. pag. 198. col. 1.
- Advocatus Consistorialis Philippus Durani nomine Cardinalis Rezzonico acceptat Canonizationem, gratias agit, & instat pro litteris Apostolicis super peracta Canonizatione. p. 367. col. 1.
- Advocati Consistoriales postulant Pallium pro Archiepiscopo Ebrodunen., & Episcopo Augustodunen. pag. 252. col. 2.
- & pro Archiepiscopo Jauvensi. p. 298. c. 1.
- Altieri Æmilii, Dux militum equestrium levis armaturæ monetur a Magistris cæremoniarum de suo munere in die Canonizationis. pag. 355. col. 1.
- De Afflicto Franciscus fit Episcopus Letteranus. p. 298. col. 1.
- Agebardus Episcopus Lugdunensis exaravit carmen de translatione capitis S. Pantaleonis. p. 16. col. 2. in not.
- Albanensis Episcopus Ludovicus Cardinalis Picus. p. 3. col. 1. in not.
- Albani Joannes Franciscus filius Caroli, & Elenæ Mosca postea Clemens PP. XI. pag. 73. col. 2. in not.
- fit Cardinalis ab Alexandro VIII. pag. 74. col. 1. in not.
- Albani Joannes Franciscus Episcopus Sabinensis Relator Causæ B. Joannis. pag. 4. col. 1., & pag. 9. col. 2.
- & Causæ B. Seraphini. pag. 85. col. 1.
- Suffragium tulit in peculiari Congregatione super miraculis B. Joannis. pag. 4. col. 1.
- Curat Congregationes antepreparatoriam, preparatoriam, & generalem coram Clemente PP. XIII. super miraculis B. Seraphini. p. 85. col. 2.
- Necnon easdem Congregationes super novis miraculis B. Joannis. pag. 10. col. 1. & 2.
- Ejusdem vota in Consistoriis semipublicis. pag. 206. col. 2., pag. 222. col. 2., p. 254. col. 1., p. 270. col. 1. pag. 300. col. 1., & pag. 318. col. 1.
- Albani Card. Annibal Relator Causæ B. Joannis. pag. 3. col. 2.
- Congregationem habuit preparatoriam. p. 9. col. 1.
- Alexandri Card. Albani vota in Consistoriis semipublicis. pag. 212. col. 1., p. 228. col. 1., p. 259. col. 2., pag. 275. col. 1., pag. 304. col. 2., & pag. 324. col. 1.
- Aldobrandinus Cardinalis laudat Paulo V. Scholas. pag. 3. col. 2. in not.
- Aletium, nunc Lecce urbs Salentinorum Episcopalis. pag. 34. col. 1. in not.
- ibi construitur Processus super sanatione Monialis The-

- Theresiæ Margaritæ a S. Josepho Carmelitæ Excalceatæ, quæ ope B. Josephi a Cupertino fuerat sanata. p. 34. col. 1.
 Validitas dicti Processus probatur referente Card. Tanara. Ibid.
 Efflagitat a Clemente PP. XIII., ut confirmet in Abbatem S. Galli Bedam Angehren. p. 168. col. 1.
 Alexander VII. signat Commissionem reassumptionis Causæ B. Joannis. pag. 2. col. 2., & p. 5. col. 1. & Commissionem reassumptionis Causæ B. Hieronymi. pag. 56. col. 1.
 Ejusdem Pontificis opera elaboratæ fuere vestes damascenæ pro navi principe Basilicæ Vaticanæ exornandæ. p. 348. col. 2.
 In Collegium Cardinalium cooptat Angelum Celsum. p. 2. col. 2. in not.
 Petrum Vidonum. pag. 2. col. 2. in not.
 Volumnum Bandinelli. pag. 2. col. 1.
 Scipionem de Ilcio. pag. 15. col. 2. in not.
 & Josephum Renatum Imperiali Ponentem Causæ B. Josephi Calasancii. pag. 17. col. 1. in not.
 Constituit Scholas pias in Congregationem votorum simplicium. pag. 15. col. 2. in not.
 Alexander VIII. Cardinalem constituit Joannem Baptistam Costagutum. pag. 29. col. 2. in not.
 In Cardinalem elegit Joannem Franciscum Albani postea Clementem PP. XI. pag. 74. col. 1. in not.
 Approbat famam sanctitatis in genere B. Josephi Calasancii. pag. 17. col. 2.
 Alexander Natalis laudatus. pag. 33. col. 1. in not.
 Allatus Leo laudatus. pag. 13. col. 2. in not.
 Aloysius Jacobus laudatus. pag. 92. col. 2. in not.
 Allocutiones Clementis PP. XIII., in Consistorio secreto. pag. 168. col. 2. 170. col. 1. 171. col. 1. 172. col. 1. 173. col. 2. 175. col. 1. 176. col. 2. 177. col. 1. & in Consistoriis semipublicis p. 205. col. 2. 222. col. 1. 238. col. 1. 253. col. 1. 269. col. 1. 285. col. 1. 298. col. 1. 317. col. 2. 337. col. 2.
 Alphonus Estensis Dux Mutinæ post obitum conjugis Isabellæ Ordinem Capuccinorum ingreditur, & vocatur Frater Joannes Baptista. p. 82. col. 2. in not.
 Altare Confessionis D. Petri duo frontalia ditissima exornant in Canonizatione. pag. 354. col. 2.
 Aluffi Josephi Episcopi Balneoregionensis vota. p. 242. col. 1., pag. 247. col. 1., pag. 289. col. 1., p. 294. col. 1., pag. 316. col. 1., & pag. 336. col. 1.
 S. Ambrosius laudatus. pag. 72. col. 2. in not.
 Amburbialia quid fuerint. pag. 40. col. 2. in not.
 Amburbialia fieri solita in mensis Februario. p. 40. col. 1. in not.
 Anastasius Bibliothecarius laudatus. pag. 40. col. 1. in not.
 Idem illustratus. pag. 40. col. 2. in not.
 Ancyranus Episcopus Justus Fontaninus. p. 7. col. 2.
 Andegavensis Episcopus S. Maurillus discipulus Sancti Martini Turonensis nequaquam fuit auctor festi Nativitatis Virginis. p. 19. col. 1. in not.
 Andegavum habet celebrem Academiam. pag. 102. col. 1. in not.
 Ibiq; construitur Processus super sanatione Mariæ Franciscæ Perinæ Falloux ope B. Joannæ sanatæ. pag. 101. col. 2.
 S. Andreæ templum Romæ appellatum de Valle, a nobilissima familia. pag. 14. col. 2. in not.
 Andreas Cretenensis laudatus. pag. 33. col. 1. in not.
 ab Aneurismate ope B. Josephi Calasancii sanatur Margarita Tantari. pag. 18. col. 1.
 Angelus Bonaventura laudatus. p. 88. col. 2. in not.
 Angeli picti sub fornicibus navis principis Basilicæ Vaticanæ inscriptiones regunt, quibus miracula Canonizandorum in tabulis expressa declarantur. pag. 349. col. 1.
 Anglosaxonum schola antiquitus constituta, ubi modo est templum S. Spiritus in Saxia. p. 248. col. 1.
 Annecium urbs Sabaudicæ. pag. 95. col. 2. in not.
 in qua B. Joanna fundavit Ordinem Visitationis. pag. 91. col. 1. in not.
 Ob Annonæ caritatem Romæ Clemens PP. XIII. publicas edixit preces, bacchanalia, & spectacula inhiuit, ac araria Pontificia, ut frumentum Romanam veheret, aperuit. pag. 105. col. 1.
 Antamori Pauli Francisci Oratio pro B. Joanna in Consistorio publico. pag. 198. col. 1.
 Antepreparatoriæ Congregationes penes Card. Cybum super miraculis B. Joannis. pag. 3. col. 2.
 Altera super miraculis B. Josephi Calasancii. p. 18. col. 2., pag. 22. col. 1., & pag. 25. col. 2.
 Altera super miraculis B. Josephi Calasancii habita coram Benedicto XIV. pag. 34. col. 1.
 Altera super miraculis B. Josephi a Cupertino coram Clemente PP. XIII. pag. 36. col. 2.
 Altera super virtutibus B. Hieronymi. pag. 70. col. 2.
 Altera penes Card. Rezzonico super miraculis B. Hieronymi. pag. 79. col. 2.
 Altera super miraculis B. Seraphini penes Card. Albani Episcopum Sabinensem. pag. 85. col. 2.
 Altera super virtutibus B. Joannæ. pag. 93. col. 2.
 Altera super miraculis B. Joannæ. pag. 100. col. 2., & pag. 102. col. 1.
 Antonelli Card. Nicolai vota in Consistoriis semipublicis. pag. 209. col. 1., p. 225. col. 2., p. 256. col. 1. p. 272. col. 2. p. 302. col. 1. & p. 321. col. 1.
 Antonianus Sylvius laudat Scholas pias. p. 14. col. 2. in not.
 Apollinaris Sidonius. pag. 10. col. 1. in not.
 Archetti Jo. Andreas Protonotarius Decanus eorum nomine in Consistoriis semipublicis Procuratori Fiscali exoptulanti respondit *conficiemus*, & postea instrumentum de Consistorio exornat. p. 238. col. 2. & p. 285. col. 1. p. 338. col. 1.
 Ascevolini Josephi Advocati Consistorialis Oratio pro B. Seraphino in Consistorio publico. p. 192. col. 2.
 Asculum Urbs Piceni, in qua Processus super virtutes B. Seraphini exaratur; in quo construendo inter Archidiaconum Asculanum, & Abatem Montis Oliveti Judices controversia exoritur circa primum honoris locum. pag. 82. col. 2.
 Assemani Stephani Evodii Archiepiscopi Apameæ vota in Consistoriis semipublicis. pag. 219. col. 1., pag. 235. col. 2., p. 267. col. 1., p. 283. col. 1., pag. 314. col. 2., & pag. 334. col. 1.
 Assemani Josephi Simonis Archiepiscopi Tyri vota in Consistoriis semipublicis. pag. 220. col. 1. p. 236. col. 2., pag. 268. col. 1., pag. 283. col. 2., p. 315. col. 1., & pag. 335. col. 1.
 Assessor SS. Inquisitionis Benedictus Veterani fit Cardinalis. pag. 11. col. 2. in not.
 Assisii reconditæ exuviæ S. Francisci. p. 27. col. 2. in not.
 Constructur Processus informativus super vitæ sanctitate, virtutibus, & miraculis Beati Josephi a Cupertino. pag. 28. col. 1.
 & alter Processus exaratur de cultu B. Josepho a Cupertino non præstito. pag. 29. col. 2.
 Assistentes Episcopi ad gradus throni Pontificii sedent

dent in theatro Canonizationis . pag. 352. col. 2.
 Assumptam Virginem Deiparam in Cœlum rediivo corpore Ecclesia pie tenet . pag. 32. col. 2. in not.
 de Assumptione Virginis fit mentio in Martyrologio Hieronymiano, & in Martyrologio Morbacen. p. 33. col. 2. in not.
 de Assumptione Deiparæ altum silentium apud Patres primorum seculorum Ibid.
 Eiusdem festum forsan ex urbe Constantinopolitana Romam traduxit Gregorius I. p. 33. col. 1. in not.
 De eadem mentionem facit S. Gregorius Turonensis . pag. 33. col. 1. in not.
 Eiusdem festus recentior non est seculo VII. p. 33. col. 2. in not.
 Assumptio appellatur somnus, dormitio, mors, pausatatio S. Mariæ . pag. 33. col. 2. in not.
 Eiusdem festus celebrari incepit Constantinopoli iussu Mauriti Imperatoris . pag. 33. col. 2. in not.
 Asturigiæ Augustæ in Episcopum eligitur Emmanuel Merinus Canonicus Cæsaraugustanus . p. 205. col. 2.
 Attila Rex Hunnorum evertit Aquilejam . pag. 71. col. 1. in not.
 Auditores Rotæ interfunt in Consistorio semipublico pro Canonizatione p. 205. col. 1.
 Eorum locus in supplicatione . p. 362. col. 1. & in theatro Canonizationis .
 Auditor Cameræ Nicolaus Serra fit Cardinalis . p. 11. col. 2. in not.
 Auditoris Generalis R. C. A. sedes in theatro Canonizationis . pag. 352. col. 2.
 S. Augustinus curat revocare fideles a superstitionibus Paganorum in Kalendis Januarii . p. 10. col. 2. in not.
 Eius sermo qui legitur in Officio Nativitatis Virginis fuit exaratus pro Annunciatione, & est accommodatus Nativitati . pag. 19. col. 1. in not.
 Augustodunensem in Episcopum eligitur Ivo Alexander de Marbeuf Vicarius Rothomagensis . p. 205. col. 2.
 Idem Episcopus Pallium postulat . p. 252. col. 2.
 Aulæ Consistorialis pro Consistorio secreto ornatus describitur . pag. 168. col. 1.
 Aulæ Quirinalis descriptio pro Consistoriis semipublicis . pag. 205. col. 1.
 Aulæ Regiæ Quirinalis apparatus pro Consistorio publico describitur . pag. 178. col. 2.
 Aurelianensis Episcopus Walterus . p. 19. col. 2. in not.
 Auximum urbs Piceni . pag. 31. col. 2. in not.
 Auximanus Episcopus construxit Processum de non cultu B. Josephi a Cupertino . pag. 29. col. 1.
 Auximi Processus ordinarius constructus super vitæ sanctitate, virtutibus, & miraculis B. Josephi a Cupertino . pag. 28. col. 1.
 Ibique conficitur Processus super miraculosa sanatione a maligno herpete Bernardini Sinigagliese a B. Josepho a Cupertino patrata . pag. 36. col. 1.
 Azzolinus Decius fit Cardinalis . p. 3. col. 1. in not.
 Ponens in Causa B. Joannis Cantii . pag. 6. col. 1.

B

B abylonensis Patriarchæ Chaldæorum Josephi IV. vota in Consistoriis semipublicis . p. 241. col. 1., pag. 245. col. 1., p. 287. col. 2., p. 292. col. 2., pag. 340. col. 1., & pag. 343. col. 1.
 Baillet laudatus . pag. 13. col. 1. in not., pag. 19. col. 2. in not., pag. 25. col. 1. & 2. in not.

Idem emendatus . pag. 11. col. 1. in not.
 Idem inventionem Rosarii attribuit S. Dominico . pag. 38. col. 2. in not.
 de Baldeschis Fridericus adoptatur in Familiam Columnam de Sciarra . pag. 29. col. 2. in not.
 Fit Cardinalis a Clemente X. ibid.
 Baldonus Aloysius Romam missus a Gambarana obtinuit a S. Pio V. declarari veram Religionem, Congregationem Somaeschensem . pag. 41. col. 1. in not.
 Ballyet Emmanuelis Episcopi Babylonix vota in Consistoriis semipublicis . pag. 220. col. 2., pag. 237. col. 1.
 Bandinelli Volumnius Patriarcha Constantinopolitanus fit Cardinalis . pag. 2. col. 1. in not.
 Relator constituitur in Causa B. Joannis . pag. 2. col. 2.
 Eiusdem obitus . pag. 2. col. 1. in not.
 Barberinus Antonius Ordinis Capuccinorum fit Cardinalis ab Urbano VIII. pag. 73. col. 1. in not. ex Episcopo Senogalliensi . pag. 82. col. 1. in not.
 Feliciter proposuit dubium de non cultu B. Hieronymi . pag. 59. col. 1.
 Barberinus Franciscus in Cardinalem eligitur ab Alexandro VIII. pag. 75. col. 2. in not.
 Barbosa Augustinus laudatus . p. 42. col. 1. in not.
 Barchali Adeodatus ex Cappellanis intimis Pontificis catecheses habuit ante festum Sanctorum Apostolorum ad familiares Clementis PP. XIII. p. 296. col. 1.
 Bardini Clementis Mariæ Episcopi Aquipendii vota in Consistoriis semipublicis . pag. 219. col. 1. p. 235. col. 2., pag. 266. col. 2., pag. 282. col. 2. p. 314. col. 1. & pag. 333. col. 2.
 Bargellini Joseph Fiscalis Curix Capitoline monetur a cæremoniarum Magistris de suo munere in die Canonizationis . pag. 356. col. 1.
 Baronius Cardinalis laudatus . p. 33. col. 2. in not., Idem emendatus . pag. 40. col. 1. in not.
 Laudat Scholas piæ . pag. 14. col. 2. in not.
 Basilicæ Vaticanæ xystum ornatur stromatibus Raphaelis Urbinatis pro Canonizatione . p. 348. col. 1.
 Hujus Basilicæ ornatus pro Canonizatione describitur . p. 348. col. 1.
 Beatificatio Dei Servo Josepho Calasancio indulta a Benedicto PP. XIV. pag. 22. col. 2.
 Beatificatio Dei Servi Josephi a Cupertino peracta a Benedicto PP. XIV. p. 35. col. 2.
 Beatificatio Dei Servi Hieronymi Æmiliani peracta a Benedicto PP. XIV. p. 78. col. 2.
 Beatificatio Dei Servæ Joannæ de Chantal peracta a Benedicto PP. XIV. pag. 101. col. 2.
 Beatificatio Dei Servi Gregorii Barbadici peracta a Clemente PP. XIII. pag. 443. col. 2.
 Beatificatio Dei Servi Simonis de Roxas peracta a Clemente PP. XIII. pag. 464. col. 1.
 Beatificatio Dei Servi Bernardi a Corleone peracta a Clemente PP. XIII. p. 477. col. 2.
 Ven. Beda laudatus . pag. 13. col. 2. in not.
 Bellafinus Antonius laudatus . pag. 71. col. 2. in not.
 Belluga e Moncada Ludovicus Episcopus Carthagenensis fit Cardinalis a Clemente XI. pag. 20. col. 1. in not.
 Eius laudes sepulchrali lapide expressit Benedictus XIV. pag. 20. col. 2.
 Bembus Petrus Cardinalis scripsit historiam Venetam . pag. 71. col. 1. in not.
 Benedictus XIII. in Cardinalem eligit Camillum Cybum

- Cybum . pag. 3. col. 2. in not.
- Leandrum Porzia , & Franciscum Burghesium . pag. 18. col. 1. in not.
- Declarat heroicas virtutes B. Josephi Calasancii . pag. 17. col. 2. , & pag. 18. col. 2.
- Statuit in Causa R. Hieronymi esse incedendum , veluti in Causis , in quibus probatus fuit casus exceptus . pag. 71. col. 1.
- Paraciam S. Dorotheæ transtulit ad S. Joannem de Malva , & Conventualibus illam dedit incolendam . pag. 14. col. 1. in not.
- Concessit , ut in peculiari Congregatione Card. Barberinus , Picus de Mirandula , Belluga , Marinus , & Falconerius virtutes B. Seraphini perenderent . pag. 84. col. 2.
- Quæ Congregatio minime fuit habita , sed de virtutibus B. Seraphini in S. R. Congregatione ordinaria fuit actum . pag. 85. col. 1.
- Benedictus XIV. adest Congregationi generali super miraculis B. Joannis . p. 3. col. 2. , ea tamen non probat .
- Concessit singulis feriis v. in Ecclesia Collegiata Cracoviensi S. Annæ recitari Missam votivam de B. Joanne . pag. 8. col. 2.
- Statuit in Causis , quæ per viam casus excepti incedunt , requiri quatuor miracula , ut quis Sanctorum catalogo inscribatur . pag. 9. col. 1.
- Probavit virtutes Ven. Joannis Leonardi . p. 14. col. 2. in not.
- Summam benevolentiam ostendit erga Familiam Scholarum piarum . pag. 22. col. 2.
- In Beatorum numerum retulit Josephum Calasancium . p. 22. col. 2.
- Josephum a Cupertino . pag. 35. col. 2.
- Hieronymum Æmilianum . p. 78. col. 2.
- & Joannam de Chantal . pag. 101. col. 2.
- In cujus Causa , quia ab Urbe aberat Cardinalis de Tencia , partes Ponentis sustinuit . pag. 100. col. 2.
- In Sanctorum numerum adscripsit S. Fidelem Sigmaringa martyrem , & Josephum a Lionissa . pag. 82. col. 1. in not.
- Inscribitur hæres fiduciarius a Card. de Marinis , ut maxima pecuniarum vis pauperibus tribueretur . pag. 85. col. 1. in not.
- Virtutes Beatæ Joannæ de Chantal heroicas declaravit . Ibid.
- Decrevit tamen non esse S. D. Joannam inter Beatas referendam , nisi quatuor probatis miraculis . Ibid.
- & pro Beatificatione ejusdem quinque miracula probavit . pag. 101. col. 2.
- Eligit in Ponentem Causæ B. Hieronymi Cardin. Quirinum , & probat validitatem Processuum super miraculis pro Beatificatione . p. 77. col. 1.
- Constituit in Relatorem Causæ B. Josephi Calasancii Franciscum Card. Burghesium . pag. 21. col. 1.
- Bergomum urbs condita ab Orobiis , cum Como , & Foro Licinii . pag. 71. col. 2. in not.
- Bergomensis Episcopus Leander Porzia Abbas S. Pauli inter Cardinales adscribitur a Benedicto XIII. pag. 18. col. 1. in not.
- S. Bernardus laudatus . pag. 33. col. 1. in not.
- Beuter Petrus Antonius laudatus . p. 23. col. 1. in not.
- Bibliothecæ Cardinalis Imperialis fit Præfectus Justus Fontanus . pag. 7. col. 1. in not.
- Bibliothecam Casanatensem Card. Casanate reliquit Cœnobio S. Mariæ supra Minervam . pag. 28. col. 2. in not.
- Bingamius Josephus laudatus . pag. 13. col. 2. in not.
- Bituricarum Domus Ordinis Visitationis erigitur a B. Joanna . pag. 91. col. 2. in not.
- Blanchinia Camilla mater Gregorii XV. pag. 15. col. 1. in not.
- Blesensis Petrus laudatus . pag. 33. col. 1. in not.
- Bobium urbs Ducatus Mediolanensis . pag. 88. col. 2. in not.
- Bochartus Samuel laudatus . pag. 31. col. 2. in not.
- Boldettus laudatus . pag. 16. col. 2. in not.
- Bonanni Philippus laudatus . pag. 15. col. 2. in not.
- Bonifacius Joannes laudatus . pag. 71. col. 2. in not.
- Borromei Vitalianus Mediolanensis Legatus apud Josephum II. Imperatorem fit Cardinalis . pag. 11. col. 2. in not.
- Boschi Joannis Caroli Cardinalis Majoris Pœnitentiarii vota in Consistoriis semipublicis . pag. 210. col. 2. , pag. 226. col. 2. , pag. 257. col. 2. , pag. 273. col. 2. , pag. 303. col. 1. , & pag. 322. col. 2.
- Bottinius Prosper Fidei Promotor , Archiepiscopus Myrensis , & Fiscus Advocatus vir doctissimus . pag. 5. col. 2. in not.
- Apopletico morbo corripitur , & ei datur in coadjutorem Joannes Baptista Bottinius fratris filius . pag. 6. col. 1. in not.
- Ei mandavit Sac. Rit. Congregatio , ut videret , an ex Processu B. Joannis necessaria eruerentur ad Officium , & Missam concedendam . p. 5. col. 2.
- Ea de re sententiam in Sac. Congregatione dixit . pag. 6. col. 1.
- Boverius Zaccharias laudatus . pag. 83. col. 1. in not.
- Brancatius Laurentius de Lauria Ordinis Conventualium fit Cardinalis ab Innocentio XI. p. 27. col. 2. in not.
- Brancatius Franciscus Maria Episcopus Caputaquensis fit Cardinalis ab Urbano VIII. p. 73. col. 1. in not.
- Novam instituit disputationem de validitate Processuum B. Hieronymi . pag. 60. col. 2.
- Branciforte Antonius Vicelegatus Urbini fit Cardinalis . pag. 11. col. 2. in not.
- Ejus vota in Consistoriis semipublicis . pag. 211. col. 1. , pag. 227. col. 1. , pag. 258. col. 1. , p. 274. col. 1. , pag. 303. col. 2. , & p. 323. col. 1.
- Brendani Antonius Parochus S. Dorotheæ socius B. Josephi Calasancii in opere Scholarum piarum . p. 14. col. 1. in not.
- Brixia edificata a Cenomanis . p. 72. col. 1. in not.
- Bruni Philippi Episcopi Lyddenensis , & Suffraganei Sabinenensis vota in Consistoriis semipublicis . p. 221. col. 2. , pag. 238. col. 1. , p. 268. col. 2. , p. 284. col. 1. , p. 317. col. 1. , & p. 336. col. 2.
- Buada Vincentia laborans paralyti , perfecto crurum usui restituitur Valentis ope B. Josephi Calasancii . pag. 22. col. 2. , & pag. 26. col. 1.
- Pro quo miraculo literæ remissoriales expediuntur . Ibid. & Processus conficitur .
- Buonaccorsi Simonis Cardinalis vota in Consistoriis semipublicis . p. 210. col. 1. , pag. 226. col. 2. , p. 257. col. 2. , p. 273. col. 2. , p. 303. col. 1. , & pag. 322. col. 1.
- Burchelati Bartholomæus laudatus . p. 71. col. 2. in not.
- Burghesius Franciscus fit Cardinalis a Benedicto XIII. pag. 18. col. 1. in not.
- Relator Causæ B. Josephi Calasancii a Benedicto XIV. constituitur . pag. 21. col. 1. Obiit Episcopus Portuensis . pag. 18. col. 2. in not.
- Burghesius Scipio Archiepiscopus Theodosiæ Congregationis Sacrorum Rituum a Secretis interfuit Con-

Congregationi peculiari miraculorum B. Joannis. pag. 4. col. 2.
Ejusdem Archiepiscopi Theodosii vota in Consistoriis semipublicis. pag. 217. col. 1., pag. 233. col. 1., pag. 264. col. 2., pag. 280. col. 2., p. 310. col. 2., & p. 330. col. 1.

C

Cæremonia Oblationis in Missa Canonizationis. pag. 373. col. 1.
Cæremonia & ritus Beatificationis Servi Dei Gregorii Barbadici. p. 444.
Cæremonia in Capella Sixtina expletæ per Papam pro Canonizatione descensurum ad Basilicam Vaticanam. p. 361. col. 2.
Cæremonia & ritus tradendi galerum Cardinalitium novis Cardinalibus. p. 250. col. 1.
Cæremoniarum Magister monet custodem Consistorii ad dimittendum populum e Consistorio secreto. p. 168. c. 1.
Cæremoniarum Magister ducit Cardinalem Rezzonico, & Advocatum Consistorialem ad instandum pro Canonizatione. p. 363. col. 2.
Cæsarinus Alexander fit Cardinalis ab Urbano VIII., indeque Episcopus Viterbiensis. pag. 72. col. 2. in not.
Idem proponit dubium de validitate Proc. Apost. super virtutibus B. Hieronymi Æmiliani. pag. 45. col. 1.
Cæsarinus Cajetanus Dux Equitum levis armaturæ monetur a Præfecto cæremoniarum de suo munere in die Canonizationis. pag. 355. col. 1.
Ejusdem locus &c. p. 363. col. 1.
S. Cajetanus Ordinem Teatinorum instituit apud S. Dorotheam in regione Transtyberim. p. 14. col. 1. in not.
Calini Ludovicus Brixienfis Patriarcha Antiochenus, S. Spiritus in Saxia Præceptor fit Cardinalis. pag. 11. col. 2. in not.
Ejusdem vota in semipublicis Consistoriis. pag. 210. col. 2. pag. 227. col. 1., pag. 258. col. 1. pag. 274. col. 1., pag. 303. col. 2. & pag. 322. col. 2.
Idem defert Oblationes pro S. Seraphino. p. 374. col. 2.
Camberium urbs Galliarum. pag. 96. col. 2. in not.
Ibidem ad preces Principis Thomæ de Sabaudia domus Ordinis Visitationis fundatur a B. Joanna de Chantal. pag. 91. col. 2. in not.
Camerarius Cleri ejus locus in supplicatione Canonizationis. pag. 360. col. 1.
Campanarum sonitus omnibus Ecclesiis præcipitur edicto Card. Vicarii per horam in die Canonizationis. p. 347. col. 2.
Camucci Caroli Episcopi Justinopolitani vota in semipublicis Consistoriis. pag. 315. col. 1., & p. 335. col. 2.
Canale Xaverius Pontificii ararii Præfectus fit Cardinalis. pag. 11. col. 2. in not.
Ejusdem vota in semipublicis Consistoriis. pag. 214. col. 2., pag. 230. col. 2., p. 262. col. 1., p. 278. col. 1. pag. 307. col. 2., & pag. 327. col. 1.
Canepa Sebastianus fit Episcopus Nicopolitanus in Bulgaria. pag. 205. col. 1.
Canisius Ven. Petrus laudatus. p. 33. col. 1. in not.
Canonici S. Anastasii eorum locus in supplicatione Canonizationis. pag. 360. col. 1.
Canonici S. Angeli, eorum locus &c. Ibid.
Canonici SS. Celsi, & Juliani, eorum locus &c. Ibid.
Canonici S. Eustachii, eorum locus &c. Ibid.
Canonici S. Hieronymi Illyricorum, eorum locus &c. Ibid.
Canonici S. Marci, eorum locus &c. Ibid.
Canonici S. Mariæ ad Martyres, eorum locus &c. Ibid.

Canonici S. Mariæ in via latâ eorum locus &c. Ibid.
Canonici S. Nicolai in Carcere eorum locus &c. Ibid.
Canonici Patriarchalium Basilicarum munera Subdiaconi, Diaconi, & Presbyteri assistentis in Pontificiis cappellis fulnentes, eorum locus &c. pag. 362. col. 1.
Canonici Regulares Lateranenses, eorum locus &c. pag. 360. col. 1.
Canonici Regulares SSmî Salvatoris, eorum locus &c. pag. 359. col. 2.
Canonici Sacrario Basilicæ Vaticanæ præfecti una cum Cardinali Archipresbytero offerunt Papæ presbyterium. p. 375. col. 1.
Canonizatio Sanctorum pertinet ad Romanum Pontificem cui judicium hujusmodi est reservatum. pag. 2. col. 1.
Ex qua reservatione magna accessit dignitas Canonizationibus. Ibid.
Canonizationi assistentibus Indulgentiam plenariam elargitur edicto Card. Vicarii. pag. 346. col. 1.
Canonizationis in die sonitus campanarum omnibus Urbis Ecclesiis indicitur edicto Card. Vicarii. p. 347. col. 2.
Cantoribus Pontificiæ Capellæ pro odeo contignatio prope simulacrum S. Elenæ fuit constituta. pag. 354. col. 1.
Iidem incedebant in supplicatione Canonizationis canentes Hymnum *Ave Mariæ Stella*. pag. 362. col. 1.
Canus Melchior laudatus. pag. 33. col. 1. in not.
Cappellani Communes, & intimi, eorum locus in theatro Canonizationis. pag. 362. col. 1.
Iidem in supplicatione Canonizationis deferunt Thiaras & Mitras Pontificias. p. 362. col. 1.
Capreolus Elias laudatus. pag. 72. col. 1. in not.
Capitula S. Laurentii in Damaso, & S. Mariæ Transstyberim, eorum locus in supplicatione Canonizationis. pag. 360. col. 1.
Capitulum S. Mariæ in Cosmædin, ejus locus &c. Ibid.
Capitulum S. Mariæ Majoris, ejus locus &c. Ibid.
Capitulum Vaticanum, ejus locus &c. Ibid.
Capuccini Patres, eorum locus &c. pag. 359. col. 2.
Eorum Priores deferebant intortitia, & funes ante vexillum B. Seraphini. pag. 360. col. 2.
Carracciolo de Sancto Bono Card. Joannis Constantii, vota in Consistoriis semipublicis. pag. 213. col. 1., pag. 229. col. 1., pag. 260. col. 2., pag. 276. col. 2., pag. 338. col. 2., & pag. 341. col. 2.
Carafa Petrus Archiepiscopus Teatinus cum S. Cajetano instituit Ordinem Clericorum Regularium postea Paulus PP. IV. pag. 20. col. 1. in not.
Carafa Trajeto Francisci Archiepiscopi Patracen. vota in semipublicis Consistoriis. pag. 216. col. 1. pag. 232. col. 1., pag. 263. col. 2., pag. 279. col. 2., pag. 309. col. 2., & pag. 329. col. 1.
a Carcinomate Januarius Ranalli ope B. Seraphini sanatur. pag. 85. col. 1.
Cardinalium promotio peracta a Clemente PP. XIII. pag. 11. col. 2. in not.
Cardinales SSmæ Inquisitioni præpositi ediderunt decreta, quibus prohibebatur Beatorum honores tribui illis Dei Servis, qui per C. annos ante ipsa decreta publicum cultum non habuerant. p. 50. col. 1.
Cardinales SSmæ Inquisitioni præpositi interdixere, ne publicus cultus B. Hieronymo Æmiliano exhiberetur. pag. 53. col. 1.
Cardinalibus antequam ad Consistorium secretum venirent R. P. D. Carolus Alexius Pisani Fidei Promotor transmisit compendia &c. p. 112. col. 1.
Cardinales Consistorio secreto accedere pro Canonizatione debentes admonentur a cæremoniarum Præfecto. pag. 112. col. 2.

- Cardinales tantum loqui possunt cum Pontifice quum Consistorium sit celebrandum . p.168. col.1.
- Cardinales obedientiam Pontifici præstant in Consistorio publico . pag.179. col.1.
- Cardinales, & Episcopi, qui Consistoriis semipublicis non interfuere sua ad R. P. D. Vincentium Macedonium S. R. C. Secretarium miserunt vota . p. 238. col. 2.
- Cardinales per schedulam monentur, quod Pontifex ad Lateranum, ad Basilicas Liberianam, & Vaticanam oratum erat venturus . p. 296. col.1.
- Cardinales, qui Oblationes offerre debebant moniti fuerit, ut nomina duorum nobilium aulicorum in scriptis mitterent R. P. D. de Comitibus . p. 357. col.2.
- Iidem instruuntur de ritu Canonizationis schedula Præfectus cæremoniarum . pag. 356. col. 2.
- Cardinales, eorum locus &c. in supplicatione, & sedes in theatro Canonizationis . p. 362. col. 2.
- Ab eisdem obedientia exhibetur Pontifici ante Canonizationem æque ac ab Episcopis, Abatibus, & Pœnitentiariis . pag. 363. col. 2.
- Carletti Hugo ope B. Seraphini a paralyfi brachii liberatur . pag. 85. col. 1.
- Carmelitæ, eorum locus in supplicatione Canonizationis . pag. 359. col. 2.
- Carmelitæ Congregationis Mantuanæ, eorum locus in supplicatione Canonizationis . Ibid.
- Carnotensis Episcopus Ivo floruit Seculo XI. pag. 11. col.1. in not.
- Carnotensis Episcopus S. Fulbertus . pag. 19. col. 2. in not.
- Caroli Magni Capitularia laudata . p. 19. col.1. in not.
- Idem Imperator constituitur a S. Leone PP. III. p.25. col. 1. in not.
- Ad eum Caturfus epistolam mittit, ut festum SSmæ Trinitatis in suo Regno jubeat celebrari . Ibid.
- Carolus VI. Imperator in Hungariæ Regno in festo S. Mariæ ad Nives victoriam de Turcis reportavit . pag. 26. col. 2. in not.
- Carpineus Gaspar Rotæ Auditor fit Cardinalis a Clemente X. p. 16. col.1. in not.
- Idem obiit Episcopus Sabinensis . Ibid.
- Idem curat contrui Romæ Processum super fama in genere B. Josephi Calasancii . pag.17. col.1.
- Agit de non cultu ejusdem Beati . p.15. col.2.
- Construxit Processum super fama in genere B. Josephi a Cupertino . pag. 29. col. 2.
- Casali Antonius Urbis Gubernator, ejus locus in supplicatione Canonizationis . pag. 362. col. 2.
- Casate Hieronymus fit Cardinalis a Clemente PP.X. pag. 28. col. 2. in not.
- Intructissimam comparavit Bibliothecam, quam reliquit cænobio S. Mariæ super Minervam . Ibid.
- Voluit ut ibidem sex Theologi magni nominis ex Italia, Gallia, Belgio, Germania, & Anglia desumpti, operam darent illustrandis morum, & Fidei controversiis . Ibid.
- Et duo Theologi exponerent Summam S. Thomæ Aquinatis . Ibid.
- Lapis ejus sepulchralis . Ibid.
- Casabonus Isaac laudatus . p. 33. col.1. in not.
- Cassiodorus laudatus . pag.10. col.1. in not.
- Castelli Card. Josephi Mariæ vota in Consistoriis semipublicis . p. 208. col. 2., pag. 224. col. 1., p. 255. col. 2., pag. 271. col. 2. pag. 301. col.1., & p. 320. col. 1.
- Casus exceptus in causa B. Seraphini feliciter resolutus . p. 84. col. 2.
- Caturfus Episcopus ad Carolum Magnum inscitit pro celebratione festi SSmæ Trinitatis . pag. 25. col. 1. in not.
- de Cavaleriis Marchio Gaspar Capitaneus militum Cataphractorum monetur a cæremoniarum Magistris de suo munere in die Canonizationis . p. 355. col.1.
- Cavalchini Carolus Albertus Guidobonus Cardinalis Episcopus Ostiensis, Papæ Prodatarius suffragium tulit in peculiari Congregatione super miraculis B. Joannis Cantii . pag. 4. col.1.
- Ejusdem vota in Consistoriis semipublicis . pag. 239. col.1., p. 243. col.1., p. 253. col. 2., p. 269. col.2., p. 299. col. 2., & p. 317. col. 2.
- Idem defert Oblationes pro B. Joanne Cantio . p.373. col. 2.
- Caucci Philippi Josæ Patriarchæ Constantinopolitani vota in Consistoriis semipublicis . pag. 240. col. 1., p. 243. col. 2., p. 286. col.1., p.290. col. 2., p.308. col. 2., & p. 328. col.1.
- Ceccherini Christina monialis Capuccina sanatur ope B. Josephi Calasancii . p. 18. col.1.
- De ejusdem sanitatis continuatione inquiritur . Ibid.
- Cellotius laudatus . p.19. col. 2. in not.
- Celsus Angelus Romanus Rotæ Auditor fit Cardinalis . pag. 2. col. 2. in not.
- Idem Relator fuit in causa B. Joannis Cantii . p. 2. col. 2.
- Genomanensem in Episcopum eligitur Laurentius Andreas de Grimaldis Vicarius Archiepiscopi Rhemensis . p. 205. col. 2.
- Cerei distribuuntur Cardinalibus, Episcopis, ceterisque Romanæ Curie Præsulibus a Magistris cæremoniarum in Sixtino sacello pro supplicatione Canonizationis . pag. 359. col. 1.
- Eisdem dividunt Postulatores ceteris de Clero Seculari, & Regulari, qui supplicantium in more incedebant . Ibid.
- Chiappensem in Episcopum eligitur a Clemente PP. XIII. Michael de Zilieza, & Velasco Adrumeti titularis Episcopus . p.168. col.1.
- Chisii Cardinalis Flavii vota in semipublicis Consistoriis . p. 212. col.1., p. 228. col. 2., pag.260. col.1., p. 275. col. 2., p. 305. col. 2., & p. 324. col. 2.
- Christi, & S. Joannis Baptistæ nativitas tantum IV. Ecclesiæ seculo celebrabatur . p.18. col. 2. in not.
- Ciacconius laudatus . p. 25. col. 2. in not.
- Cioja Franciscus Maria Emi Vicarii Rocumtenens, ejus locus in supplicatione . p. 360. col.1.
- Circumcisionis festus commemoratur a Patribus Concilii Turonensis . p.11. col.1. in not.
- Cisterciensis Ordinis Abbas in festo SSmæ Trinitati Missam celebrabat, ut in sollemnioribus festivitibus in cænobio . p. 25. col. 2. in not.
- Civitas Plebis urbecula Umbriæ . p. 23. col. 2. in not.
- In eadem civitate Anna Maria Eleuteria Pela a polyo in aure ope B. Josephi Calasancii liberatur . pag. 22. col. 2.
- Civitatis Castellanz, & Ortanz Episcopi Francisci Mariæ Forlani vota in Consistoriis semipublicis . p. 339. col. 2., & pag. 342. col. 2.
- Clemens PP. VII. probavit Ordinem Capuccinorum . pag. 82. col.1.
- Clemens PP. VIII. probavit Constitutiones Congregationis Somaschensis . p. 42. col.1. in not.
- Collegium Clementinum exciravit, deditque Somaschensibus gubernandum . Ibid.
- Clemens PP. IX. signavit Commissionem Causæ B. Josephi Calasancii . p. 15. col. 2., & p.17. col.1.

- Ordinem Regularem declaravit Scholas Pias . p.15. col. 2. in not.
- Clemens PP. X. constituit Cardinalem Gasparem Carpineum . pag.16. col.1. in not.
- Ad preces Mariannæ Reginæ viduæ Hispaniarum concessit , ut per Provincias Regi Catholico subiectas festus Rosarii celebraretur . p. 26. col. 2. in not.
- Dispensavit supra defectus , qui contra validitatem Processuum B. Hieronymi militabant . p. 62. col.2.
- Clemens PP. XI. eligit in Cardinales Ludovicum Picum e Ducibus Mirandulæ . p. 3. col.1. in not.
- Ludovicum Belluga Episcopum Carthaginensem . p.20. col.1. in not.
- Franciscum Mariam Casini Ordinis Capuccinorum . p. 82. col. 1. in not.
- & Carolum de Marinis pag.85. col.1. in not.
- Post mortem Joannis Baptistæ Bottinii divisit munera Advocati Fisci , & Promotoris Fidei , quæ ab una eademque personâ antea sustinebantur . p.6. col.1. in not.
- Præcepit festum Rosarii in universa Ecclesia celebrari . pag. 26. col. 2. in not.
- Canonizavit S. Felicem a Cantalicio . p. 82. col. 1. in not.
- Commissionem reasumptionis Causæ B. Seraphini signavit . p. 84. col. 2.
- Concessit , ut signa Judicum in Processu Apostolico super virtutibus B. Seraphini per comparationes recognoscerentur . p.84. col.1.
- Commissionem Causæ B. Joannæ de Chantal signavit . p. 93. col.1.
- Elegit in Procuratorem Canonizationis Annibalem Albani fratris filium . p.177. col. 1.
- Clemens PP. XII. declarat heroicas virtutes B. Joannis . p. 3. col. 1.
- Indulgit , ut de virtutibus B. Joannis ageretur in Congregatione Ordinaria . p. 7. col. 2.
- Constituit in Relatorem Causæ B. Josephi Calasancii Cardinalem Porzia . p. 20. col. 2.
- Decreto suo declaravit heroicas virtutes B. Josephi a Cupertino . p. 32. col. 2.
- Et Virtutes B. Hieronymi probavit . p. 76. col. 2.
- Clemens PP. XIII. viros amplissimos ad Cardinalitiam dignitatem promovet . p.11. col. 2. in not.
- Habuit coram se Congregationem generalem super novis miraculis B. Joannis . p. 4. col.1.
- Ei supplicat Postulatores pro approbatione miraculorum B. Joannis Cantii , de quibus actum fuerat sub Benedicto XIV. ibid.
- Qua de causa statuit peculiarem Congregationem Eminentissimorum Patrum , & RR. Consultorum . Ibid.
- Distulit publicare decretum approbativum miraculorum B. Joannis ad festum Circumcisionis Domini . p. 10. col. 2. & pag. 11. col. 1.
- In Promotorem Fidei elegit Carolum Alexium Pisani . pag. 11. col. 1. in not.
- Præsentia sua condecoravit Congregationem generalem super miraculis B. Joannis Cantii . p. 10. col. 2. quæ decreto suo approbat . p. 11. col. 2. & alteram *an tuto &c.* p. 13. col. 1. & Congregationem miraculorum B. Josephi Calasancii , quorum duo approbat . p. 25. col. 1. & alteram *an tuto &c.* p. 26. col. 2.
- Etiam interfuit Congregationi miraculorum B. Josephi a Cupertino , quæ approbat . p. 39. col. 2. & alteri *an tuto &c.* p. 40. col. 2.
- Sicut & Congregationi generali miraculorum B. Hieronymi *Amiliani* , quorum duo approbat . pag. 81. col. 1. & alteri *an tuto &c.* p. 82. col. 1.
- Et Congregationi generali miraculorum B. Seraphini ; quorum duo approbat . pag. 90. col. 1. & alteri *an tuto &c.* p. 90.
- Et Congregationi miraculorum B. Joannæ de Chantal ; quorum duo approbat . pag. 103. col. 2. & alteri *an tuto &c.* p. 104. col. 1.
- Constituit Ponentem Causæ B. Hieronymi Card. Rezzonico . pag. 79. col. 1.
- Constituit , ut diebus Dominicis recitetur in Missa *Præfatio* SS. Trinitatis . pag. 80. col. 1. in not.
- Novum non instituit ritum , sed antiquum restituit. Ibid.
- Canonizationem celebrandam voluit xvii. Kalendas Augusti anni MDCCLXVII. , qua die sacra Thiara fuerat redimitus . pag. 105. col. 1.
- Auream Rosam benedixit in Dominica *Latere* . p.89. col. 2.
- Indulgentias concessit in diebus Rogationum iis , qui interessent & pro futura Canonizatione preces funderent , pag. 110. col. 2.
- Indulgentias illis concessit , qui supplicationem S. Marci Evangelistæ comitarentur , vel ejus Ecclesiam , aut Vaticanam inviserent Basilicam , & orarent pro futura Canonizatione . pag. 110. col. 1. & 2.
- In Consistorio secreto declaravit Episcopum Chiappensem Michaellem de Zilieza , & Velasco Adrumetum Episcopum . pag. 168. col. 1.
- In eodem declaravit Episcopum Zamorenses Antonium Torge & Galbani Decanum Cæsaraugustanum . Ibid.
- Ejusdem Pontificis allocutio in Consistorio secreto ad Cardinales antequam Card. Feroni Canonizantium virtutes exponeret . Ibid.
- Alter allocutio , qua indicit duo publica Consistoria celebranda pro Canonizatione . pag. 177. col. 1.
- Elegit in Procuratorem Canonizationis Carolum Card. Rezzonicum fratris filium . Ibid.
- Ornatus , & comitatus ejusdem Pontificis ad Consistorium publicum venientis describitur . pag. 178. col. 2.
- Statuit , ut in Consistoriis semipublicis ratio haberetur de duobus Beatis . pag. 204. col. 2.
- Antequam Consistorium semipublicum inciperet aliquot creavit Episcopos . pag. 205. col. 1.
- Ejusdem allocutio in Consistorio semipublico pro BB. Joanne Cantio , & Josepho Calasancio . Ibid.
- Exquirat suffragia Cardinalium &c. in Consistorio semipublico pro B. Josepho Calasancio . pag. 222. col. 1.
- Et altera , qua dimittit Consistorium semipublicum pro BB. Joanne , & Josepho Calasancio . p. 238. col. 1.
- Pro Ecclesiæ necessitatibus , & impetrando lum ine in negotio Canonizationis indixit supplicationem utriusque Cleri a Basilica Vaticana ad templum S. Spiritus in Saxia ita appellatum , quia ibidem antiquitus Schola Anglosaxonum erat constituta . pag. 248. col. 1.
- Feria II. Pentecostes Missam celebravit in choro Basilicæ Vaticanæ . pag. 251. col. 2.
- Supplicabundus pedes venit ad Templum S. Spiritus . pag. 251. col. 1.
- Populo cum Eucharistia benedixit . Ibid.
- In Consistorio clausit , & aperuit os Card. Paracciani ; Titulumque dedit S. Callisti . pag. 252. col. 2.
- Ejusdem Pontificis allocutio in Consistorio semipublico pro BB. Josepho a Cupertino , & Hieronymo . pag. 253. col. 1.
- Alter allocutio in dimittendo Consistorio semipublico pro dictis Beatis . pag. 285. col. 1.
- Nobilibus aulicis præbuit Eucharistiam propria manu in sacello Palatii Quirinalis . pag. 296. col. 1.

- Concessit Indulgentiam plenariam iis, qui tribus diebus jejunantes accederent ad orandum ad unam Basilicam Patriarchalem, in qua SS. Sacramentum erat expositum. pag. 294. col. 2.
- Allocutio in Consistorio semipublico pro BB. Seraphino, & Joanna. pag. 298. col. 1.
- Altera allocutio in dimittendo Consistorio semipublico pro eisdem BB. pag. 337. col. 2.
- Pretiosis induitur vestibus pro supplicatione Canonizationis. p. 361. col. 1.
- Antequam in supplicatione Canonizationis veheretur præcinit Hymnum *Ave Maris Stella*. p. 361. col. 2.
- Ut in gestatoria sella se composuit tres cereos a Cardin. Rezzonico Procuratore Canonizationis accepit. Ibid.
- Quorum minorem manu sustinuit in supplicatione, unum autem ex majoribus deferendum dedit Laurentio Columna Comestabili. pag. 361. col. 2.
- Eidem Summo Pontifici ter, inflatur ab Advocato Consistoriali Philippo Durani nomine Card. Rezzonico pro Canonizatione Beatorum. pag. 363. col. 2.
- Clementis simulacrum ad latus throni Pontificii. pag. 353. col. 2.
- Clementinum collegium fundatum a Clemente VIII. pag. 42. col. 1. in not.
- Clerici Cameræ sedent in theatro ad gradus throni Pontificii. pag. 352. col. 2.
- Eorum locus in supplicatione Canonizationis. pag. 362. col. 1.
- Clerus Secularis, & Regularis monetur edicto Card. Vicarii, ut supplicationi pro Canonizatione interfuit. pag. 346. col. 2.
- Cluverius Philippus laudatus pag. 31. col. 2. in not., pag. 71. col. 2. in not. & pag. 72. col. 1. in not.
- Coccinus Joannes Baptista, Philippus Pirovanus, & Clemens Merlinus Rotæ Auditores exararunt Relationem super virtutibus B. Hieronymi Emiliani. pag. 42. col. 2.
- Codex Theodosianus laudatus. pag. 10. col. 1. in not.
- Collegii Romani alumni eorum locus in supplicatione Canonizationis &c. pag. 360. col. 1.
- Collegii Salviati alumni eorum locus in supplicatione Canonizationis &c. pag. 359. col. 2.
- Colica nephritica, ac violenta febris laborantem Elisabetham Zandadelli B. Hieronymus sanat. pag. 79. col. 1.
- Colloredus Leander ex Presbytero Oratorii fit Cardinalis. pag. 3. col. 1. in not.
- Inde major Pœnitentiarius. Ibid.
- Relator Causæ B. Joannis. pag. 3. col. 1.
- Incipit examen scriptorum, quæ B. Joanni tribuebantur. pag. 7. col. 1.
- Curat removere quodlibet dubium, quod occurrebat circa validitatem Processuum B. Hieronymi. pag. 70. col. 1.
- Colombini Joannis Baptistæ Archiepiscopi Beneventani vota in Consistorio semipublicis. pag. 216. col. 2., pag. 232. col. 2., pag. 264. col. 1., pag. 280. col. 1., pag. 310. col. 1., & pag. 330. col. 1.
- Colonia Romanorum declaratur Florentia ab Octaviano Cæsare Augusto, Marco Antonio, & Lepido. pag. 21. col. 2. in not.
- Columella laudatus. pag. 10. col. 1. in not.
- Columna Marcus Antonius Cardinalis S. Mariæ de Pace, Papæ Vicarius, Liberianæ Basilicæ Archipresbyter interfuit Congregationi peculiari super miraculis B. Joannis. pag. 4. col. 1.
- Relator Causæ B. Josephi Calasancii. p. 25. col. 2.
- Retulit de miraculis ejusdem Beati in Congregationibus antepreparatoria, & generali. pag. 23. col. 1.
- Edictum proposuit Indulgentiarum in festo S. Marci Evangelistæ, & in Rogationibus. pag. 110. col. 2.
- Ejusdem Cardinalis vota in Consistorio semipublicis. p. 210. col. 1., pag. 226. col. 1., pag. 257. col. 1., pag. 273. col. 1., pag. 302. col. 2., & pag. 322. col. 1.
- A cæremoniæ Magistris monetur de iis, quæ præcipere debebat ad rite sollempnia Canonizationis instituenda. Formula hujus instructionis. p. 344. col. 2.
- Columna Lauretius Comestabilis nomine Ferdinandi IV. præbuit vestigial Clementi PP. XIII. p. 296. col. 1.
- Cereum accepit a Pontifice, gestandum in supplicatione Canonizationis. pag. 362. col. 2.
- Columnensis familiæ contignationes ad dexteram Pontificii throni positæ in theatro Canonizationis. p. 354. col. 1.
- de Comitibus Petri Pauli Cardinalis vota missa ad R. P. D. Macedonium Sacrorum Rituum Congregationis a Secretis. p. 239. col. 1., p. 243. col. 1., p. 285. col. 2., pag. 290. col. 2., p. 338. col. 2., & p. 341. col. 2.
- Commissarius armorum monetur a Magistris cæremoniæ de suo munere in die Canonizationis. p. 355. col. 2.
- Commissarius Cameræ ejus locus in supplicatione Canonizationis. p. 362. col. 1.
- Commissio Causæ B. Joannis signatur ab Urbano VIII. p. 2. col. 2. & p. 5. col. 1.
- Commissio reasumptionis Causæ B. Joannis signatur ab Alexandro VII. p. 5. col. 1.
- Commissio Causæ B. Josephi Calasancii firmatur a Clemente IX. pag. 15. col. 2. & p. 17. col. 1.
- de Commissione Causæ B. Josephi a Cupertino agitur per Cardinalem Casanate loco Card. Friderici Columnæ. pag. 28. col. 2.
- Commissio Causæ B. Josephi a Cupertino signatur ab Innocentio XI. *ibid.*
- Commissio Causæ B. Hieronymi signatur a Gregorio XV. p. 42. col. 1.
- Commissio reasumptionis Causæ ejusdem Beati signatur ab Alexandro VII. p. 56. col. 1.
- Commissionem reasumptionis Causæ B. Seraphini signatur Clemens XI. p. 84. col. 2.
- Commissio Causæ B. Joannæ a Clemente XI. signatur. p. 93. col. 1.
- Compatrius principalis Regni Poloniæ, & magni Ducatus Lithuanicæ nominatur B. Joannes Cantius. p. 8. col. 1.
- Compendia &c. Beatorum mittuntur a R. P. D. Carolo Alexio Pisani Promotore Fidei ad Advocatos Consistoriales. pag. 177. col. 2. & mittuntur ad Cardinales. p. 112. col. 1.
- Pariter ad Episcopos Consistorii semipublicis interesse debentes. p. 203. col. 1.
- Compendium &c. B. Joannis Cantii. p. 113. col. 1.
- Compendium &c. B. Josephi Calasancii. p. 120. col. 2.
- Compendium &c. B. Josephi a Cupertino. pag. 132. col. 2.
- Compendium &c. B. Hieronymi Emiliani. pag. 141. col. 2.
- Compendium &c. B. Seraphini ab Asculo. pag. 148. col. 2.
- Compendium &c. B. Joannæ Franciscæ de Chantal. pag. 156. col. 2.
- Concilium generale V. Constantinopolitanum II. pro tri-

- tribus Capitulis . pag. 16. col. 2. in not.
- Concilium Turonense anni. 567. pag. 11. col. 1. in not. Patres ejusdem Concilii mentionem faciunt de festo Circumcisionis Domini ibid.
- Concilii Secretarius per epistolam Romam ad Canonizationem vocat Italiae Episcopos. p. 109. col. 1. & 2.
- Congregationis Boni Regiminis Secretarius Angelus Celsus . p. 2. col. 2. in not.
- Congregationis Concilii Secretarius Franciscus Maria Pirelli fit Cardinalis. pag. 11. col. 2. in not.
- Congregationis Doctrinae Christianae Sacerdotes socii B. Josepho Calasancio in opere Scholarum piarum . p. 14. col. 1. in not.
- Congregationis Episcoporum , & Regularium Secretarius Joseph Simonetti fit Cardinalis . pag. 11. col. 2. in not.
- Congregatio Ordinaria Sacrorum Rituum instituit examen virtutum B. Joannis, eaque approbat . pag. 3. col. 1.
- Congregatio antepreparatoria super miraculis pro Beatificatione S. D. Joannis Cantii penes Card. Cybum . pag. 3. col. 2.
- Congregatio altera antepreparatoria super novis miraculis B. Joannis . p. 4. col. 1.
- Congregatio preparatoria super miraculis pro Beatificatione Ven. Joannis Cantii . p. 3. col. 2.
- Congregatio generalis super miraculis B. Joannis habita coram Benedicto XIV. pag. 3. col. 2. , & p. 9. col. 1.
- Congregatio generalis super novis miraculis B. Joannis habita coram Clemente PP. XIII. pag. 4. col. 1.
- Congregatio altera super antiquis miraculis ejusdem Beati discussis coram Benedicto XIV. ibid.
- Congregatio generalis super dubio *An tunc* &c. in causa B. Joannis coram Clemente PP. XIII. , qui sententiam proferre distulit . p. 12. col. 2. & p. 13. col. 1.
- Congregatio Sac. Rituum declaravit non constare scripta attributa B. Joanni esse ipsius Beati . p. 7. col. 2. Transulit festum Beati Joannis a die 9. Augusti ad diem 19. Octobris . p. 6. col. 1.
- Congregationes antepreparatoria , preparatoria , & generalis super virtutibus B. Josephi Calasancii , pag. 17. col. 2. Eaque approbavit Benedictus XIII. p. 18. col. 2.
- Congregationes antepreparatoria , preparatoria , & generalis , cui interfuit Benedictus XIV. super miraculis pro Beatificatione Ven. Josephi Calasancii . p. 18. col. 2.
- Congregationes antepreparatoria , et preparatoria super miraculis B. Josephi Calasancii . pag. 24. col. 1. & pag. 25. col. 2.
- Congregatio generalis super miraculis B. Josephi Calasancii coram Clemente PP. XIII. pag. 24. col. 2. Eorundem approbatio in festo Sanctissimae Trinitatis . ibid.
- Congregatio generalis super *tuto* &c. in causa B. Josephi Calasancii coram Clemente PP. XIII. p. 26. col. 2.
- Congregatio generalis super miraculis pro Beatificatione S. D. Josephi a Cupertino coram Bened. XIV. p. 34. col. 1.
- Congregationes antepreparatoria , preparatoria , & generalis coram Clemente PP. XIII. super miraculis B. Josephi a Cupertino . p. 36. col. 2.
- Congregatio generalis super *tuto* &c. in causa B. Josephi a Cupertino coram Clemente PP. XIII. p. 39. col. 2.
- Congregatio generalis super virtutibus B. Hieronymi coram Clemente XII. p. 71. col. 2.
- Congregationes antepreparatoria , preparatoria , & generalis super miraculis B. Hieronymi . pag. 79. col. 2.
- Congregatio generalis super *tuto* &c. in causa B. Hieronymi coram Clemente PP. XIII. p. 81. col. 2.
- Congregatio particularis pro discutiendis virtutibus B. Seraphini . p. 84. col. 2.
- Congregatio antepreparatoria , preparatoria , et generalis super miraculis B. Seraphini .
- Congregatio generalis super *tuto* &c. in causa B. Seraphini coram Clemente PP. XIII. p. 90. col. 2.
- Congregatio preparatoria super virtutibus B. Joannae . pag. 94. col. 2.
- Congregatio generalis super virtutibus B. Joannae habita coram Benedicto XIV. p. 95. col. 1.
- Congregationes antepreparatoria , duae preparatoria , & generalis coram Benedicto XIV. super miraculis pro Beatificatione Ven. Joannae . p. 100. col. 2.
- Congregationes antepreparatoria , preparatoria , & generalis super miraculis B. Joannae coram Clemente PP. XIII. pag. 102. col. 1.
- Congregatio generalis super *tuto* &c. in causa B. Joannae coram Clemente PP. XIII. p. 103. col. 1.
- Congregatio peculiaris pro stabiliendo primum honoris locum inter B. Josephum a Cupertino , & B. Hieronymum . p. 108. col. 2.
- a Conceptione Alexius laudatus . p. 15. col. 2. in not.
- Conservatores , et Prior capitum regionum eorum locus in supplicatione Canonizationis . p. 362. col. 2.
- Consistorium per cursores intimatur . p. 167. col. 2.
- Consistoria publica duo praescribuntur a Pontifice celebranda pro Canonizatione . p. 177. col. 1.
- Consistorii publici intimatio facta a Curforibus . p. 177. col. 2.
- Altera ejusdem Consistorii intimatio . p. 188. col. 2.
- Consistorium semipublicum pro BB. Joanne , & Josepho Calasancio , in quo alloquutus est Clemens PP. XIII. p. 205. col. 2.
- Consistorii semipublici pro BB. Josepho a Cupertino , et Hieronymo intimatio . p. 251. col. 2.
- Consistorii hujus semipublici schedula intimat ionis . p. 297. col. 2.
- Consistorium semipublicum pro BB. Josepho a Cupertino , et Hieronymo , in quo alloquutus est Summus Pontifex . pag. 253. col. 1.
- Consistorium semipublicum pro BB. Seraphino , et Joanna , in quo alloquutionem emisit Summus Pontifex . p. 337. col. 2.
- Consules Romani Kalendis Januarii adibant Magistratum . p. 10. col. 1. in not.
- Consultorum Sacrorum Rituum Congregationis sedes in teatro Canonizationis . p. 352. col. 2.
- Eorundem locus in supplicatione Canonizationis . p. 360. col. 1.
- Constantinopolitanus Patriarcha Volumnius Bandinelli . p. 2. col. 1. in not.
- Constantinopolitanus Patriarcha Josias Caucci . pag. 240. col. 1.
- Contignationes lignear , ex quibus matronae , et principes viri spectarent sollempnia Canonizationis . p. 353. col. 2.
- Contignationes ad dexteram throni Pontificii in teatro Canonizationis pro Oratoribus Principum , alterae pro Senatore Urbis , et Familia Columna assignatae . p. 354. col. 1.
- Contignationes proximae throno Pontificio in teatro Canonizationis .

- nonizationis assignatae fuere Postulatoribus . ibid.
 Contignatio ad Veronicam Magistro Sacri Hospitii assignata . Ibid.
 Contignatio ad S. Elenam pro oede cantoribus Pontificiis assignata . Ibid.
 Contignatio ad S. Longinum pro nobilibus matronis constituta . Ibid.
 de Continuatione sanitatis Mariæ Constantiæ Caminati Tuderti per Episcopum inquiritur . p. 24. col. 1.
 Conventuales sub Leone X. habere cœperunt Generalem Ministrum . p. 27. col. 2. in not.
 Propagationi Evangelii incumbunt per Hungariam, Moldaviam, et Transilvaniam . p. 28. col. 1. in not.
 Per Hetruriam, et Venetam Ditionem Inquisitorum munus sustinent . Ibid.
 Assisi custodiunt exuvias S. Francisci, et Patavii S. Antonii . p. 27. col. 2. in not.
 Iisdem Benedictus XIII. concessit Ecclesiam S. Dorotheæ, eamque reedificavit . p. 14. col. 1. in not.
 Eorundem Priores deferebant intortitia, et funes ante vexillum B. Josephi a Cupertino . pag. 360. col. 2.
 Ex eodem Ordine prodire Sixtus-IV. p. 27. col. 2. in not.
 Necnon Sixtus V. ibid.
 Et Cardinalis Laurentius Ganganelli . pag. 28. col. 1. in not.
 Cophiti sollempniter celebrabant festum Nativitatis Virginis . p. 19. col. 2. in not.
 Iidem summa veneratione celebrabant Purificationem Virginis . pag. 13. col. 2. in not.
 Corcyra urbs in octava Assumptionis Turcarum obsidione liberata . pag. 26. col. 2. in not.
 Cornarus Joannes Rotæ Auditor sacris indutus vestibus post Crucem inter alumnos Collegii Græci veniebat in supplicatione Canonizationis . pag. 362. col. 2.
 Corona Templi Vaticani pro Canonizatione villosa olerico circumamicta . pag. 348. col. 2.
 Corpus B. Joannis ex Collegiata Ecclesia S. Annæ transfertur ad Cappellam universitatis Academix Cracoviensis . pag. 6. col. 1.
 Corsini Cardinalis Andreæ vota in Consistoriis semipublicis . pag. 213. col. 2., p. 229. col. 2., pag. 261. col. 1., pag. 277. col. 1., pag. 306. col. 1., et pag. 325. col. 2.
 Corsini Cardinalis Nereus Archipresbyter Basilicæ Lateranensis cum ceteris Cardinalibus excepit Pontificem ad Lateranum venientem . pag. 296. col. 2.
 Eiusdem Cardinalis vota in semipublicis Consistoriis . pag. 212. col. 1., pag. 228. col. 1., p. 259. col. 2., pag. 275. col. 2., pag. 305. col. 1., et pag. 324. col. 1.
 Eiusdem locus in supplicatione Canonizationis . pag. 362. col. 2.
 de Costa Hilarius laudatus . pag. 92. col. 2. in not.
 Costagutus Joannes Baptista fit Cardinalis ab Alexandro VIII. pag. 29. col. 2. in not.
 Cracovia urbs princeps in minori Polonia . pag. 4. col. 2. in not.
 Cracoviensis Academia . pag. 5. col. 2. in not.
 Ibi docuit B. Joannes Philosophiam, ac Theologiam . pag. 2. col. 2., et pag. 4. col. 2.
 Cracoviensis Episcopus construit Processus Apostolicæ auctoritate super virtutibus, et miraculis B. Joannis . pag. 2. col. 2.
 Et super Casu excepto . Ibid.
 Eidem mittuntur litteræ remissoriales pro construendis Processibus super novis miraculis B. Joannis . pag. 9. col. 1.
 Ob mortem Vicarii Generalis Cracoviensis subrogatur novus Vicarius pro compilandis Processibus . Ibid.
 Cracoviensi Vicario Generali datur facultas a Sac. Rit. Congregatione nominandi Dignitates, et Canonicos in Judices pro absolvendis Processibus super miraculis B. Joannis . pag. 8. col. 1.
 Cracovienses statim post obitum venerati sunt B. Joannem . pag. 2. col. 2., et pag. 5. col. 1.
 Cromerus Martinus laudatus . pag. 4. col. 1. in not.
 Cubicularii extra Cameram eorum locus in supplicatione Canonizationis . pag. 362. col. 1.
 Cultum publicum exhiberi Dei Servis non Beatificatis inhibuit Urbanus VIII. per decreta SS. Inquisitionis . pag. 28. col. 2.
 de Cultu immemorabili B. Joannis Processus conficiuntur . pag. 5. col. 2.
 Idemque cultus probatur . pag. 2. col. 2.
 Cultus B. Hieronymo sine Sedis Apostolicæ auctoritate præstitus inhibetur a SS. Inquisitione . pag. 53. col. 1.
 Cursores Dominica die accedunt ad Pontificem, consuetaque formula ab eo efflagitant, an sit Consistorium . pag. 167. col. 2.
 Cursores veniunt ad Cardinales, illisque consueta formula nuntiant Consistorium . Ibid.
 Cursum intimatio pro publicis Consistoriis . pag. 177. col. 2. et pag. 188. col. 2.
 Custos Consistorii in Consistorio secreto foras omnes præter Cardinales dimittit . p. 168. col. 1.
 Cybus Camillus ex Principibus Massæ fit Cardinalis . p. 3. col. 2. in not.
 Pro Card. Pico habet Congregationem antepreparatoriam in Causa B. Joannis . pag. 3. col. 2.
 Eiusdem obitus . pag. 3. col. 2. in not.
 Cyprii festivo apparatu celebrabant Purificationem Virginis . pag. 13. col. 2. in not.
 Cyrenensis Episcopi Nicolai Saverii Sanctæ Mariæ vota in semipublicis Consistoriis . p. 265. col. 1., p. 281. col. 1., pag. 311. col. 1., et pag. 331. col. 1.

D

- D Alman de Racoberti Raymundus laudatus . pag. 16. col. 1. in not.
 Decretum approbativum miraculorum B. Joannis promulgatur die festo Circumcisionis Domini . pag. 11. col. 2.
 Decretum Canonizationis eiusdem Beati in festo Purificationis publicatur a Clemente PP. XIII. p. 13. col. 2.
 Præsentibus Cardinalibus Albani, et Feroni, ac Promotore Fidei, et Secretario Sac. Congregationis Rit. pag. 14. col. 2.
 Decretum approbationis duorum miraculorum B. Josephi Calasancii . pag. 25. col. 1.
 Decretum Canonizationis eiusdem Beati . p. 27. col. 1.
 Decretum miraculorum B. Josephi a Cupertino . pag. 39. col. 1.
 Decretum Canonizationis dicti Beati editum in die Purificationis Virginis . pag. 40. col. 2.
 Decretum duorum miraculorum B. Hieronymi . pag. 81. col. 1.
 Decretum Canonizationis dicti Beati . pag. 82. col. 1.
 Decretum miraculorum B. Seraphini . p. 90. col. 1.
 Decretum Canonizationis dicti Beati . pag. 90. col. 2.
 Decretum miraculorum B. Joannæ . pag. 103. col. 2.
 Decretum Canonizationis dictæ Beatæ . pag. 104. col. 1.
 Decreta SS. Inquisitionis, quibus prohibetur cultus iis Beatis, qui per C. annos ante ipsa Decreta eo non polebant . pag. 50. col. 1.

De

Descriptio ornatus throni Pontificii pro Canonizatione in Basilica Vaticana. p. 353. col. 1.
 Diodorus Siculus laudatus. pag. 20. col. 1. in not.
 Diphnicus Nicolaus fit Episcopus Sebenici. pag. 205. col. 1.
 Divione fundatur Domus Ordinis Visitationis a B. Joanna. pag. 91. col. 2. in not.
 Doctrinæ Christianæ Congregationis Sacerdotes socii B. Josepho Calasancio in opere Scholarum piarum. pag. 14. col. 1. in not.
 Dolensem in Episcopum eligitur Renuus de Herce Vicarius Nannetensis. pag. 205. col. 2.
 In templo S. Dorotheæ in regione Transiberim B. Joseph Calasancius posuit Scholarum piarum fundamenta. pag. 14. col. 1. in not.
 Illius Paræciam transtulit Benedictus XIII. ad S. Joannem de Malva. p. 14. col. 1. in not.
 Dubium exoritur circa primum honoris locum inter B. Josephum a Cupertino, et B. Hieronymum in Canonizatione. p. 105. col. 2.
 Ea de re sententiam suam scripsit R. P. D. Pisani Fidei Promotor ibid.
 Dubium non Cultus in causa B. Josephi Calasancii probatur ab Innocentio XI. pag. 17. col. 1.
 Dux militum Helvetiorum a Magistris cæremoniarum monetur de suo munere in die Canonizationis. p. 355. col. 2.
 Durandus Seculi XIII. scriptor mentionem facit de festo SS. Trinitatis. p. 25. col. 1. in not.
 Durani Philippus Advocatus Consistorialis constituitur a Cardinali Rezzonico pro postulanda Canonizatione. pag. 177. col. 2.
 Ejusdem Advocati Oratio pro B. Josepho a Cupertino. p. 186. col. 1. initat nomine Cardinalis Rezzonico pro futura Canonizatione. p. 363. c. 2. 365. c. 1. & 2.

E

EBoracensis Ducis Cardinalis Henrici Episcopi Tusculani vota in Consistoriis semipublicis. pag. 207. col. 1., pag. 222. col. 2., pag. 285. col. 2., pag. 290. col. 1., pag. 300. col. 1., & pag. 318. col. 2.
 Ebrodunensem in Archiepiscopum eligitur Petrus Ludovicus de Leyssin Vicarius Trecentis. p. 205. col. 2.
 Et per Advocatum Consistorialem Pallium petit. pag. 252. col. 2.
 Echard laudatus. pag. 38. col. 2. in not.
 Ecclesia Cælesti Jerusalem comparatur. pag. 1. col. 1.
 Ædificata supra fundamentum Apostolorum, & Prophetarum. Ibid.
 Præcipuum ejus ornamentum est sanctitas. Ibid.
 Edictum Indulgentiarum concess. in diebus S. Marci, & Rogationum. pag. 110. col. 2.
 Aliud pro supplicatione ex Vaticana Basilica ad S. Spiritum in Saxia. pag. 248. col. 1.
 Aliud Indulgentiarum concess. iis, qui jejunarent tribus diebus, ac inviserent Basilicas Lateranensem, Vaticanam, & S. Mariæ Majoris. pag. 295. col. 1.
 Aliud Indulgentiarum iis concess., qui Canonizationi interessent. pag. 346. col. 1.
 Edictum, quo Clerus Secularis, & Regularis monetur, ut supplicationi pro Canonizatione intersit. pag. 346. col. 2.
 Edictum, quo præcipitur sonitus campanarum omnium Ecclesiarum Urbis in die Canonizationis. pag. 347. col. 2.
 Edictum, quo præcipitur diem B. Virginis de Monte Carmelo veluti de præcepto in Urbe celebrandum. pag. 345. col. 2.

Elephantutii Cardinalis Cajetani vota in semipublicis Consistoriis. pag. 208. col. 2. pag. 224. col. 2., p. 255. col. 2., pag. 271. col. 2. pag. 301. col. 2., & pag. 320. col. 1.
 S. Eligius laudatus. pag. 40. col. 2. in not.
 Emmanuel Comnenus Imperator constituit festum Nativitatis Virginis feriatum. pag. 19. col. 2. in not.
 S. Epiphanius dubitavit de morte Deiparæ Virginis. pag. 32. col. 1. in not.
 Episcopi, qui Consistoriis semipublicis non adfuerunt miserunt vota ad R. P. D. Vincentium Macedonium Secretarium S. R. Congregationis. pag. 238. col. 2.
 Episcopi instruuntur de ritu Canonizationis a cæremoniarum Præfecto. pag. 356. col. 2.
 Episcopi Assistentes sedent in theatro Canonizationis ad gradus throni Pontificii. pag. 352. col. 2.
 Epistola Secretarii Congregationis Concilii ad Episcopos Italiæ constitutos intra C. ab Urbe lapides. pag. 109. col. 1.
 Altera ad reliquos Italiæ Episcopos. pag. 109. col. 2.
 Epistolæ, quæ dicebantur scriptæ a S. Joanna de Chantal Abbati Sancirano, ac Sanctimonialibus Mariæ Angelicæ, & Agneti de Arnauld Lutetiæ Parisiorum perquiruntur. pag. 94. col. 2.
 Eremitæ S. Augustini, eorum locus in Canonizationis supplicatione &c. pag. 359. col. 2.
 Idem Congregationis Observantiæ Longobardiæ. Ibid.
 Eremitæ excalceati Ordinis S. Augustini, eorum locus in supplicatione Canonizationis &c. Ibid.
 Eremitæ S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Pisis eorum locus in supplicatione Canonizationis &c. Ibid.
 Eremitæ Montis Senarii Ordinis Servorum B. M. V. eorum locus in supplicatione Canonizationis &c. Ibid.
 Erythreæ urbs Episcopalis Asiæ minoris. pag. 89. col. 2. in not.
 Evander instituit Lupercalia. pag. 13. col. 1. in not.

F

FAbrus Gabriel laudatus. pag. 28. col. 1. in not.
 Factum concordatum in Causa. B. Joannis. p. 4. col. 2.
 Factum 2. concordatum in ead. Causa. pag. 9. col. 1.
 Factum concordatum in Causa B. Josephi Calasancii. pag. 16. col. 1.
 Factum 2. concordatum in ead. Causa. pag. 18. col. 2.
 Factum 3. concordatum in ead. Causa. pag. 23. col. 1.
 Factum concordatum super virtutibus B. Josephi a Cupertino. pag. 30. col. 2.
 Factum 2. concordatum in Causa B. Josephi a Cupertino. pag. 34. col. 1.
 Factum 3. concordatum in ead. Causa. pag. 37. col. 1.
 Factum concordatum in Causa B. Hieronymi. pag. 71. col. 2.
 Factum 2. concord. super miraculis pro Beatificatione S. D. Hieronymi. pag. 77. col. 2.
 Factum 3. concordatum in ead. Causa. pag. 79. col. 2.
 Factum concordatum in Causa B. Seraphini. pag. 85. col. 2.
 Factum concordatum in Causa B. Joannæ. p. 95. col. 1.
 Factum 2. concordatum in ead. Causa. pag. 100. col. 2.
 Factum 3. concordatum in ead. Causa. pag. 02. col. 1.
 Fagnani Julii Cæsaris Advocati Consistorialis Oratio pro B. Hieronymo. pag. 189. col. 2.
 Falconerius Alexander prius Rotæ Auditor, deinde Urbis Governator, fit Cardinalis a Benedicto XIII. pag. 85. col. 2. in not.
 de fama sanctitatis in genere Processus B. Josephi Calasancii.

- la sanctii construitur a Card. Ginnetto Urbis Vicario . pag. 17. col. 1.
- Fama sanctitatis in genere B. Josephi Calasancii approbatur ab Alexandro VIII. pag. 17. col. 2.
- de Fama sanctitatis in genere B. Joannæ feliciter disputatur . pag. 93. col. 1.
- Fè Alexandri Episcopi Methonensis vota . p. 315. col. 2. & pag. 335. col. 1.
- Febri Hedwigis Paskownæ depellit B. Joannes . pag. 12. col. 1.
- a Febri Marianna Gawliska ope B. Joannis Cantii liberatur . pag. 12. col. 2.
- de Fechenbac Philippus Carolus Canonicus Herbipolensis fit Episcopus Thenarum . pag. 298. col. 1.
- S. Felix a Cantalicio in numerum Sanctorum refertur a Clemente PP. XI. pag. 82. col. 1. in not.
- Feroni Card. Joseph Maria Tituli S. Cæcilie Sac. Rit. Congregationi Præfectus interfuit peculiari Congregationi super miraculis B. Joannis . pag. 4. col. 1.
- In Consistorio secreto verba facit de B. Joanne . pag. 169. col. 1.
- de B. Josepho Calasancio . p. 170. col. 1.
- de B. Josepho a Cupertino . p. 171. col. 2.
- de B. Hieronymo . pag. 172. col. 2.
- de B. Seraphino . pag. 174. col. 1.
- & de B. Joanna . pag. 175. col. 1.
- Ejusdem Cardinalis vota in semipublicis Consistoriis . pag. 208. col. 1. , pag. 223. col. 2. , pag. 255. col. 1. , pag. 270. col. 2. , pag. 300. col. 2. , & pag. 319. col. 2.
- Ferrarius Thomas Maria Ordinis Prædicatorum Magister S. Palatii Apostolici fit Cardinalis ab Innocentio XI. pag. 30. col. 1. in not.
- Habet Congregationem antepreparatoriam super virtutibus B. Josephi a Cupertino . pag. 30. col. 1.
- Ferentini Episcopi Petri Pauli Tosii vota in semipublicis Consistoriis . pag. 240. col. 2. , pag. 244. col. 2. pag. 266. col. 1. , pag. 281. col. 2. pag. 313. col. 1. , & pag. 333. col. 1.
- Festus Assumptionis Deiparæ recentior non est in Occidente Seculo VII. pag. 33. col. 1. in not.
- De eodem agebatur Constantinopolim ante S. Gregorium I. pag. 33. col. 2. in not.
- Festi Circumcisionis Domini antiquitas . pag. 11. col. 1. in not.
- Antiquitas intelligebatur nomine octavæ Nativitatis . Ibid.
- Festus B. Joannis Cantii a die 9. Augusti ad diem 19. Octobris transfertur a Sac. Rit. Congregatione . pag. 6. col. 1.
- Festum B. Virginis de Monte Carmelo de præcepto die 16. Julii celebrandum in alma Urbe præscribit Card. Vicarius . pag. 345. col. 2.
- Festus Nativitatis Virginis institutus Romæ ad finem V. Seculi . pag. 19. col. 1. in not.
- In Galliis IX. Seculo celebratus . pag. 19. col. 2. in not.
- Festus Purificationis Virginis ante Gelasii ætatem in Occidente institutus . pag. 13. col. 2. in not.
- Ante Imperium Justiniani in Oriente . Ibid.
- De ejusdem antiquitate disputant Eruditi . pag. 13. col. 1. in not.
- Per Gelasium I. eum putat loco Lupercalium Romæ institutum Card. Baronius . Ibid.
- Et sub Justiniani imperio in Oriente receptum . Ibid.
- Jerosolymis maxima sollempnitate celebrabatur circa medium Seculi V. pag. 13. col. 2. in not.
- Festus SS. Trinitatis ex Leodiensi Diocesi pertransit ad viciniores Ecclesias . pag. 25. col. 1. in not.
- Idem Festus Seculo XII. ineunte fere per totum Occidentem celebrabatur . pag. 25. col. 1. in not.
- Seculo XIII. in octava Pentecostes celebrabatur . Ibid.
- In eod. festo Abbas Ordinis Cisterciensis Missam celebrabat ut in sollempnioribus festivitibus . pag. 25. col. 2. in not.
- Eodem ritu ac festum Ascensionis Domini agebatur . Ibid.
- S. Fidelis a Sigmaringa in Sanctorum numerum refertur a Bened. PP. XIV. pag. 82. col. 1. in not.
- Filipponi Tenderini Joannis Baptistæ Episcopi Anagnini vota in Consistoriis semipublicis . pag. 221. col. 2. , pag. 237. col. 2. , p. 269. col. 1. , p. 284. col. 2. , pag. 317. col. 1. , & pag. 337. col. 1.
- Finy Franciscus Antonius fit Cardinalis a Benedicto XIII. pag. 30. col. 2. in not.
- Habuit Congregationem alteram præparatoriam , & generalem coram Clemente XII. super virtutibus B. Josephi a Cupertino . pag. 30. col. 1. & 2.
- Ejusdem obitus . pag. 30. col. 2. in not.
- Firmana in Diocesi construuntur Processus super virtutibus B. Seraphini . pag. 84. col. 1.
- Firmanus Archiepiscopus Urbanus Paracciani fit Cardinalis a Clemente PP. XIII. pag. 11. col. 2. in not.
- Idem Romam publice ingreditur . pag. 250. col. 1.
- Firmum urbs Piceni . pag. 86. col. 1. in not.
- Fiscalis Capitolinus a Magistris cæremoniarum monetur de suo munere in die Canonizationis . p. 356. col. 1.
- Fisci Advocati , & Promotoris Fidei munera dividuntur a Clemente XI. pag. 6. col. 1. in not.
- Florentia urbs caput magni Ducatus Hetruriæ . pag. 21. col. 1. in not.
- Condita a Syllæ militibus . pag. 21. col. 2. in not.
- Declarata Romanorum Colonia ab Octaviano Cæsare Augusto , Marco Antonio , & Lepido . Ibid.
- Ibique construitur Processus super miraculis pro Beatificatione S. D. Josephi Calasancii . pag. 21. col. 1.
- Ibique inquiritur super continuatione sanitatis Christinæ Ceccherini Monialis , & Virginis Margharitæ Tantarî . pag. 21. col. 2.
- Florentinus laudatus . pag. 13. col. 1. in not. , & pag. 33. col. 2. in not.
- Fontaninus Justus Archiepiscopus Ancyranus votum emisit cum nonnullis viris doctissimis de scriptis B. Joannis Cantii . pag. 7. col. 2.
- Doctissimus vir veterum Codicum , & antiquorum characterum peritissimus . pag. 7. col. 1. in not.
- Fit Præfectus Bibliothecæ Card. Imperialis . Ibid.
- Cujus indicem compilavit , & publici juris fecit . Ibid.
- a Clemente PP. XI. inter Cubicularios honoris adnumeratur . Ibid.
- a Benedicto PP. XIII. Abbreviator Sacri Palatii constituitur . Ibid.
- Ejus jussu Codicem Canonizationum compilavit . Ibid. col. 2.
- Quem eidem dicavit . Ibid.
- Forlani Francisci Mariæ Episcopi Civitatis Castellanzæ & Hortanzæ vota in semipublicis Consistoriis . pag. 339. col. 2. , & pag. 342. col. 2.
- Formula , qua per cursores indicitur Consistorium . pag. 167. col. 2.
- Formula pro denuntiatione Consistorii semipublici . pag. 204. col. 2.
- Formula instructionis missa Card. Urbis Vicario a Præfecto cæremoniarum , qua monetur de iis , quæ præcipere debebat ad rite sollempnia Canonizationis instituenda . pag. 344. col. 2.
- Formula missa ad Duces Equitum levis armaturæ . pag. 355. col. 1.

Altera ad Duces militum Cataphractorum . ibid.
 Altera ad Magistrum Sacri Hospitii . pag. 355. col. 2.
 Altera ad Commissarium armorum . ibid.
 Altera ad Cardinales Oblationes offerentes , ut nomi-
 na darent duorum nobilium aulicorum . p. 357. c. 2.
 Formula missa Duci militum Helvetiorum a Præfecto
 cæremoniæ . p. 355. col. 2.
 Altera Fiscali Capitolino . pag. 356. col. 1.
 Altera Vicecastellano arcis S. Angeli . ibid.
 Forti Cajetanus S. Fidei Promotor interfuit Congregatio-
 ni peculiari super miraculis B. Joannis . p. 4. col. 2.
 S. Franciscus natale solum habuit Assisii . pag. 31.
 col. 1. in not.
 S. Franciscus Salesius Regulus Ordinis Visitationis exa-
 ravit pag. 91. col. 1. in not.
 Fratres Ordinis Prædicatorum , eorum locus in supplica-
 tione Canonizationis . p. 359. col. 2.
 Fratres Tertii Ordinis S. Francisci , eorum locus in
 supplicatione Canonizationis . Ibid.
 Frontone laudatus . p. 11. col. 1. in not.
 S. Fulbertus Episcopus Carnotensis . p. 19. col. 2. in
 not. & p. 33. col. 1. in not.
 Fuschus Paulus laudatus . p. 16. col. 2. in not.

G

Gagliardi Carolus fit Episcopus Muranus . p. 298.
 col. 1.
 Gagliardi Episcopi Alatri vota in Consistoriis semipub-
 licis . p. 219. c. 1. p. 235. col. 1. , p. 266. col. 2. ,
 p. 282. col. 2. , p. 313. col. 2. p. 333. col. 1.
 Galli Antonius Andreas fit Cardinalis a Benedicto XIV.
 pag. 36. col. 1. in not.
 Obiit Major Pœnitentiarius ibid.
 Idem interfuit Congregationi peculiari super mira-
 culis B. Joannis . pag. 4. col. 2.
 Galliarum Legatus Petrus Pamphilius fit Cardinalis .
 p. 11. col. 2. in not.
 Gambarana primus Generalis Congregationis Soma-
 schensis . p. 41. col. 2. in not.
 Obtinuit a Paulo III. probari Institutum Somaschen-
 sium . p. 41. col. 1. in not.
 Cum quinque sociis sollempnia vota nuncupavit cor-
 am Cæsare Gambaræ Episcopo Dertonensi . p. 41.
 c. 2. in not.
 Ganganelli Laurentius Ordinis Conventualium fit Car-
 dinalis . p. 28. col. 1. in not.
 Eiusdem vota in semipublicis Consistoriis . pag. 209.
 col. 2. , pag. 225. col. 2. , pag. 256. col. 2. p. 273.
 col. 1. , pag. 302. col. 2. , & pag. 321. col. 2.
 Dum autem extremæ hujus Indicis paginæ typogra-
 phicis formis cudebantur , singulari D. O. M. be-
 neficio , summo Urbis , ac Reipublicæ Christianæ
 bono XIV. Kalendas Junias MDCCLXIX. ad Petri so-
 lium evehus est , nomenque assumpsit CLEMENTIS
 PP. XIV.
 Gavantus laudatus . p. 25. col. 2. in not.
 Gavliska Marianna liberatur a febre gravissima ope
 B. Joannis . pag. 12. col. 2.
 Gebennensis Episcopus Processum in causa B. Joan-
 næ Ordinaria auctoritate construxit . pag. 92. col. 2.
 Acta pariter ex auctoritate Apostolica compilavit su-
 per fama sanctitatis in genere , & virtutibus in spe-
 cie . p. 93. col. 1.
 Idem Episcopus frustra perquirat quædam scripta
 B. Joannæ . p. 94. col. 1.
 Generalis Congregatio habita coram Benedicto XIV.
 super miraculis B. Joannis . p. 9. col. 1.

Altera coram Clemente PP. XIII. super antiquis mi-
 raculis d. Beati . p. 10. col. 1. & 2.
 Altera super virtutibus B. Josephi Calasancii coram
 Benedicto XIII. p. 18. col. 2.
 Altera coram Benedicto XIV. super miraculis dicti
 Beati pro Beatificatione , & altera super ejusdem mi-
 raculis pro Canonizatione . Ibid.
 Altera super virtutibus B. Josephi a Cupertino coram
 Clemente XII. p. 30. col. 2.
 Altera super virtutibus B. Hieronymi coram Cle-
 mente XII. pag. 71. col. 2.
 Altera super miraculis B. Hieronymi pro Beatifica-
 tione . p. 77. col. 1.
 Altera super miraculis B. Hieronymi coram Clemen-
 te PP. XIII. p. 79. col. 2.
 Altera super miraculis B. Seraphini coram Clemente
 PP. XIII. p. 85. col. 2.
 Altera super miraculis B. Joannæ coram Clemente PP.
 XIII. p. 102. col. 1.
 Generalium Ordinum Regularium sedes in theatro
 Canonizationis . pag. 352. col. 2.
 Gentili Franciscus Xaverius fit Cardinalis a Clemen-
 te XII. pag. 77. col. 1. in not.
 In templo S. Stephani in monte Cælio invenit cor-
 pora SS. Primi , & Feliciani martyrum , quæ con-
 didit in sacello a se extracto p. 77. col. 2. in not.
 Operam dat pro Congregationibus antepreparatoria ,
 præparatoria , & generali super miraculis pro Beatifi-
 catione S. D. Hieronymi coram Benedicto XIV. p. 77.
 col. 1.
 Germanus Patriarcha Constantinopolitanus . pag. 33.
 col. 1. in not.
 Gerson Joannes Cancellarius Parisiensis laudatus . p. 25.
 col. 2. in not. , & pag. 40. col. 1. in not.
 Giacomelli Michaelis Angeli Chalcedonensis Archie-
 piscopi responsio nomine Pontificis ad Advocatos
 Consistoriales in publicis Consistoriis . p. 187. col. 2.
 Altera ejusdem responsio . p. 202. col. 2.
 Responsio altera ad Advocatum Consistorialem effla-
 gitantem in Basilica Vaticana Canonizationem . p. 364.
 & 365.
 Eiusdem vota in Consistoriis semipublicis . pag. 240.
 col. 1. , pag. 244. col. 1. , p. 286. col. 2. , p. 291.
 col. 2. , p. 339. col. 1. & pag. 342. col. 1.
 Ginnettus Martius Signaturæ Referendarius , S. Con-
 sultus a Secretis , Domus Pontificiæ Præfectus fit
 Cardinalis . pag. 15. col. 2. in not.
 Deinde Episcopus Albanensis , Sabinensis , & Por-
 tuensis obiit . ibid.
 Idem Urbis Vicarius compilavit Processum Ordinaria
 auctoritate B. Josephi Calasancii . pag. 15. col. 1.
 & pag. 16. col. 2.
 Exaravit Processum super fama in genere d. Beati .
 pag. 17. col. 1. in not.
 Giraud Bernardini Archiepiscopi Damasceni vota in
 Consistoriis semipublicis . pag. 217. col. 2. pag. 233.
 col. 2. , pag. 287. col. 1. pag. 292. col. 1.
 Gonzalez laudatus . pag. 25. col. 2. in not.
 Gorgoni Innocentii Archiepiscopi Emisseni vota in
 Consistoriis semipublicis . pag. 216. col. 1. pag. 232.
 col. 2. , pag. 264. col. 1. , pag. 280. col. 1. , p. 310.
 col. 1. , & pag. 329. col. 2.
 Gotti Vincentius Ludovicus fit Cardinalis a Benedi-
 cto XIII. pag. 94. col. 1. in not.
 Græci sollempniter celebrant festum Nativitatis Virginis
 pag. 19. col. 2. in not.
 S. Gregorius PP. I. in Sacramentario habet orationem
 pro Assumptione Virginis pag. 33. col. 1. in not.
 R r r Idem

Idem Pontifex forsan ex urbe Constantinopolitana Romam traduxit festum Assumptionis Deiparæ pag. 33. col. 2. in not.
 Gregorius XIII. instituit festum Sanctissimi Rosarii. pag. 26. col. 1. in not.
 Gregorius XV. Scholas pias in veram Religionem constituit. pag. 15. col. 1. in not.
 Attribuit Patribus Scholarum piarum Ecclesiam S. Pantaleonis Urbis, & Paræciam transfudit ad Ecclesiam S. Eustachii. pag. 16. col. 1. in not.
 S. Gregorius Turonensis mentionem facit de Assumptione Virginis. pag. 33. col. 1. in not.
 de Grimaldis Laurentius Andreas Vicarius Archiepiscopi Rhemensis fit Episcopus Cœnomanensis. pag. 205. col. 2.
 Guadagni Joannes Antonius fit Cardinalis a Clemente PP. XII. pag. 49. col. 1. in not.
 Gubernator Urbis Æneas Sylvius Piccolomineus fit Cardinalis. pag. 11. col. 2. in not.
 Eiusdem vota in Consistoriis semipublicis. p. 214. c. 1. pag. 230. col. 1., p. 261. col. 2., p. 277. col. 2., pag. 306. col. 2., p. 326. col. 1.
 de Gubernatis Dominicus laudatus. pag. 28. col. 1. in not.
 Guglielmi Cardinalis Petri Hieronymi vota in Consistoriis semipublicis. pag. 209. col. 1., pag. 225. col. 1. pag. 256. col. 1., pag. 272. col. 1. pag. 301. col. 2., & pag. 320. col. 2.

H

Herrera laudatus. pag. 25. col. 2. in not.
 Hermantius laudatus. pag. 42. col. 2. in not.
 in Hetruria Inquisitorum munus sustinent Patres Conventuales. pag. 28. col. 1. in not.
 Helvetici milites custodiunt Canonizationis theatrum. pag. 359. col. 1.
 Helyot laudatus. pag. 28. col. 1. in not. pag. 83. col. 2. in not., & pag. 92. col. 2. in notis.
 Henricus V. Imperator. pag. 25. col. 1. in not.
 Henricus Dux Joosæ Ordini Capuccinorum nomen dedit. pag. 82. col. 2.
 Ex dispensatione Apostolica rediit ad seculum. ibid.
 Fœdus Catholicorum per Occitaniam auctoritate sua sustinuit ibid.
 ab Henrico IV. Galliarum Rege fit Marefcalcus. ibid.
 Quod munus dimittit, & ad Capuccinos redit. p. 82. col. 2. in not.
 Henschenius laudatus. pag. 40. col. 1. in not.
 S. Hieronymo tribuitur antiquum Occidentalis Ecclesiæ Martyrologium. pag. 13. col. 2. in not.
 Obiit Bethlehem nonagenario major. pag. 13. col. 2. in not.
 B. Hieronymus Æmilianus obiit Somaschæ. pag. 41. col. 2. Clericos regulares Somaschenses instituit ibid.
 Beatificatio ejus per Benedictum PP. XIV. p. 78. c. 1.
 Honoratus a S. Maria laudatus. pag. 13. col. 2. in not.
 Hospinianus emendatus. pag. 40. col. 2. in not.
 Hospitii Apostolici pueri, eorum locus in supplicatione Canonizationis. pag. 359. col. 1.

I

Ianensem in Archiepiscopum eligitur Joannes Lercarius Episcopus Hadrianopolitanus. pag. 298. col. 1.
 Idem Pallium postulat ibid.
 Jerosolymis circa medium seculi V. celebrabatur festum

Purificationis Virginis. pag. 13. col. 2. in not.
 de Ilcio Scipio antea Referendarius Signaturæ, Firmi Prætor, Episcopus Pientinus, & Archiepiscopus Pisanus fit Cardinalis ab Alexandro PP. VII. p. 15. col. 2. in not.
 Agit de signanda Commissione Causæ B. Josephi Calasancii. pag. 15. col. 2.
 S. Ildelphonsus Archiepiscopus Toletanus laudatus. pag. 19. col. 2. in not., & pag. 33. col. 1. in not.
 Imperialis Joseph Renuus Pontificii Ærarii Præfectus fit Cardinalis ab Alexandro PP. VII. p. 17. c. 1. in not.
 Relator Causæ B. Josephi Calasancii curat Teati construi Processum de quodam miraculo ejusdem Beati. pag. 17. col. 2.
 Ex Diacono S. Georgei ad velum aureum optat Titulum S. Laurentii in Lucina. pag. 17. col. 2. in not.
 Indulgentias concessit Clemens PP. XIII. comitantibus supplicationem S. Marci Evangelistæ, visitantibus ejus Ecclesiam, sive Vaticanam Basilicam, ibique orantibus pro Canonizatione. pag. 110. col. 1. & 2.
 Indulgentiæ elargitæ comitantibus supplicationem, ac visitantibus vel Ecclesiam S. Spiritus, vel Basilicam Vaticanam. pag. 248. col. 2.
 Indulgentiam plenariam elargitur iis, qui Canonizationi aderunt. pag. 346. col. 1.
 Indulgentiam plenariam concedit Summus Pontifex jejnantibus, ac visitantibus Basilicam, in qua Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum erat expositum. pag. 294. col. 2.
 Indulgentiæ conceduntur in diebus Rogationum a Clemente PP. XIII. pag. 110. col. 2.
 Innocentius PP. IV. nuncupavit Fratres Minores Conventuales omnes Franciscanos in cœnobiis viventes. pag. 27. col. 1. in not.
 Innocentius PP. X. Scholas pias ex Ordine Regulari ad Congregationem Presbyterorum secularium redegit. pag. 15. col. 2. in not.
 In Cardinalem eligit Decium Azzolinum. pag. 32. col. 1. in not.
 Ven. Innocentius PP. XI. concessit, ut in Regno Poloniæ recitaretur Officium, & Missa de Com. Confes. non Pontif. in honorem B. Joannis. p. 6. col. 1.
 Eligit in Cardinalem Leandrum Colloredum, & Laurentium Brancatium de Lauria. pag. 3. col. 1. in not. p. 27. col. 2. in not.
 Constituit in Relatorem Causæ B. Joannis Decium. Card. Azzolinum. pag. 3. col. 1.
 Approbat non cultum B. Josephi Calasancii. pag. 17. col. 1.
 Signavit Commissionem Causæ B. Josephi a Cupertino. pag. 28. col. 2.
 Innocentius PP. XII. approbavit validitatem Processus Apostolici B. Josephi. pag. 17. col. 2.
 Innocentianæ Curie appenditur tabella pro indicando Consistorio. pag. 167. col. 2.
 S. Inquisitio inibuit cultum publicum exhiberi Dei Servis non beatificatis. pag. 28. col. 2.
 Inscriptiones super fores, quæ ex xysto ducunt in Basilicam Vaticanam. pag. 348. col. 2.
 Inscriptiones appositæ sub tabulis miracula Beatorum representantibus. pag. 349. col. 1.
 Intimatio Consistorii publici per Cursores facta. p. 177. col. 2.
 Altera pariter Consistorii publici. pag. 188. col. 2.
 Intimatio Consistorii semipublici pro BB. Josepho a Cupertino, & Hieronymo. pag. 251. col. 2.
 B. Joanna de Chantal una cum præcipuis monialibus Ordinis Visitationis ex monitis S. Francisci Salesii

com-

- composuit *Contumel*. pag. 92. col. 1. in not.
Anneccii jecit fundamenta Ordinis Visitationis. p. 91. col. 1. in not.
 Eiusdem Beatæ Causa diu stetit ob malam intelligentiam Decretorum Urbani PP. VIII. pag. 92. col. 1.
Monasteria octoginta septem fundavit. pag. 92. col. 1. in not.
De probationibus Causæ d. Beatæ a Clemente PP. XII. constituitur peculiaris Congregatio Cardinalium Ottoboni, Gotti, Guadagni, Pico, Zondadari, Cavalchini tunc Concilii a Secretis, & Ludovici de Valentibus Promotoris Fidei. pag. 94. col. 1.
 Eiusdem Beatæ scripta discutiuntur, & probantur pag. 92. col. 2.
Joannes PP. XXII. festum Sanctissimæ Trinitatis Romæ instituit. pag. 25. col. 2. in not.
S. Joannes Damascenus laudatus. pag. 16. col. 2. in not.
Ven. Joannis Leonardi virtutes probatæ a Benedicto PP. XIV. pag. 14. col. 2. in not.
B. Joannes Cantius Presbyter docuit theologicas, & philosophicas scientias in Academia Cracoviensi. pag. 2. col. 2. & pag. 4. col. 2.
Poloniz Rex, Regnique Proceres instarunt apud Urbanum PP. VIII. pro illius Canonizatione. *ibid.*
Statim post mortem honores Beatis debiti eidem fuere redditi. *ibid.* & pag. 5. col. 1.
Commissio introductionis Causæ ab Urbano PP. VIII. fuit signata. *ibid.*
Statim remissoriales litteræ datæ Episcopo Cracoviensi. *ibid.* col. 2.
 Eiusdem Beati Commissio reasumptionis Causæ signatur ab Alexandro PP. VII. pag. 2. col. 2.
Episcopus Cracoviensis inquit super casu excepto. *ibid.*
Cultus ab immemorabili tempore eidem præstitus probatur. *ibid.*
Alteræ remissoriales litteræ pro novis Processibus super virtutibus. pag. 3. col. 1.
Eorumdem validitas probatur. *ibid.*
Scripta falso tributa Beato examinantur. *ibid.*
Ejus virtutes ad examen revocantur, & probantur. *ibid.*
Inquiritur in ejus miracula. pag. 3. col. 2.
Congregationes antepreparatoria, preparatoria, & generalis super miraculis. *ibid.*
Denuo in nova miracula inquiritur. pag. 4. col. 1.
De quibus tres solitæ Congregationes habentur p. 4. col. 1.
Corpus d. Beati ex antiquo in novum transfertur sepulcrum. pag. 7. col. 1.
Antiqua miracula discussa coram Benedicto PP. XIV. probantur a Clemente PP. XIII. pag. 10. col. 1.
Factum concordatum in ejus Causa pag. 4. col. 2.
Eligitur in Compatronum principalem Regni Poloniz, & magni Ducatus Lithuaniz. pag. 8. col. 1.
Sanat Antonium Olexovik ab ulceribus. p. 12. col. 2.
Et febriliter laborantem Hedwigem Paskownam sanat. pag. 12. col. 1.
Liberat Sebastianum Luzark a phthisi. *ibid.*
Et Mariannam Gawliskam a gravi febre liberat. pag. 12. col. 2.
Congregatio generalis coram Clemente PP. XIII. super dubio: *an tuto &c.* d. Beati. pag. 12. col. 2., & pag. 13. col. 1.
Die festo Purificationis Virginis ejusdem Canonizationis decretum publicatur a Clemente PP. XIII. pag. 14. col. 2.
S. Joannis Baptistæ, ac Jesu Christi tantum nativitas IV. Ecclesiæ seculo celebrabatur. pag. 18. col. 2. in not.
Joannes Abricensis asserit festum Sanctissimæ Trinitatis fuisse celebratum eadem solemnitate ac festum Ascensionis Domini. pag. 25. col. 2. in not.
Joly Claudius laudatus. pag. 33. col. 1. in not.
Jordani Domini Patriarchæ Antiocheni vota in semipublicis Consistoriis. p. 215. col. 1. pag. 231. col. 2., pag. 263. col. 1. pag. 279. col. 1. pag. 309. col. 1. & pag. 328. col. 2.
B. Joseph Scholarum piarum fundator ortum habuit Peraltæ a Calasanciorum gente. pag. 16. col. 1.
Exoptat instruere pueros in litteris, & pietate, ideo Scholas pias statuit. pag. 14. col. 1. in not.
Earum fundamenta jecit Romæ apud S. Dorotheam in regione Transiberim. *ibid.*
Scholas pias transfudit e regione Transiberim in medium Urbis. pag. 14. col. 2. in not.
Domum conduxit prope templum S. Andreae de Valle. *ibid.*
Clemens PP. VIII. ei auctor fuit, ut sodales in Congregationem Presbyterorum secularium colligeret. *ibid.*
Cujus Congregationis fit Præfectus. *ibid.*
Idem Beatus Pontificatum prædixit Card. Ludovico ad Conclave venienti. pag. 15. col. 1. in not.
Obiit Romæ magno sanctitatis nomine. pag. 15. col. 2.
Ejusdem Beati Processus Ordinarii contruuntur a Martio Card. Ginnetti Urbis Vicario. pag. 15. col. 1., & pag. 16. col. 2.
Ejus sanctitatis fama in genere probatur. pag. 16. col. 1.
Benedictus PP. XIII. approbat virtutes d. Beati. pag. 17. col. 2. Validitas Processuum super miraculis discutitur, & probatur. pag. 22. col. 1.
Inter Beatos refertur in Basilica Vaticana. pag. 22. col. 2. & pag. 25. col. 1.
Idem Beatus liberat Mariam Constantiam Caminati Monialem Ord. S. Claræ Tuderti a morbo hectica, & tumore scirrholo. pag. 26. col. 1.
B. Josephi a Cupertino nativitas. pag. 28. col. 1.
Beatus declaratur in Basilica Vaticana. pag. 35. col. 2.
S. Joseph a Lionissa in Sanctorum numerum refertur a Benedicto PP. XIV. pag. 82. col. 1. in not.
Josephi IV. Patriarchæ Babylonensis Chaldæorum vota in Consistoriis semipublicis. pag. 241. col. 1., p. 245. col. 1. p. 287. col. 2. p. 292. col. 2. p. 340. col. 1. & p. 343. col. 1.
Italiz Episcopi Romam ad Canonizationem vocantur per Epistolam Secretarii Concilii. pag. 109. col. 1.
Judicum nova delegatio pro exarandis Processibus B. Seraphini. pag. 84. col. 1.
Junius Brutus Consul urbem Valentiam iis concessit, qui sub Viriatho militaverant. pag. 23. col. 1. in not.
Ivo Episcopus Carnotensis laudatus. pag. 40. col. 1. in not.
Ivo Parisiensis Ordinis Capuccinorum vir doctrina, & pietate celeberrimus, antea Advocatus in Senatu Parisiensi. pag. 82. col. 2. in not.
Justiniani Imperatoris temporibus pestifera lues Virginis intercessionem Constantinopolim cessavit. pag. 13. col. 1. in not.
Idem a fundamentis erexit templum S. Pantaleonis vetustate collapsum. pag. 16. col. 1. in not.
Alterum in ejus honorem in Palestina. *ibid.*
Justiniano in Oriente imperante receptum festum Purificationis Virginis. pag. 13. col. 1. in not.

Justinus Historicus laudatus. Ibid.

K

K Alendis Januarii Consules adibant Magistratum pag. 10. col. 1. in not.
Initium anni apud Romanos. Ibid.
Veterum superstitio circa hujusmodi Kalendas. Ibid.
Maxima celebritate agebantur ab Ethnicis. Ibid.
Fideles ea die jejunabant pag. 10. col. 2. in not.
Et litanis intendebant. Ibid.

L

L Abbeus laudatus. pag. 19. col. 2. in not.
Lambertini Prosper fit coadjutor Prosperi Bottinii in munere Fidei Promotoris a Clemente PP. XI. pag. 6. col. 2. in not.
Advocatus Consistorialis defensoris munus sustinuit in Congregatione antepreparatoria super virtutibus B. Josephi Calasancii. pag. 22. col. 2.
Promotor Fidei doctissimas exaravit Animadversiones super ejusdem virtutibus pro Congregatione preparatoria. Ibid.
Beatitatis honores eidem attribuit. Ibid.
Lampronensis, & Tarfi Archiepiscopi Jacobi Mesrob Chiaja Araboli vota in Consistoriis semipublicis. pag. 220. col. 1., pag. 236. col. 2., pag. 267. col. 2., pag. 283. col. 2. pag. 315. col. 1., & pag. 334. col. 2.
Landini Nicolai Angeli Mariæ Episcopi Porphyriensis vota in Consistoriis semipublicis. pag. 218. col. 2. pag. 235. col. 1., pag. 266. col. 1., pag. 282. col. 1., pag. 313. col. 1., & pag. 332. col. 2.
Lante Cardinalis Friderici Episcopi Portuensis vota in Consistoriis semipublicis. pag. 206. col. 2., pag. 222. col. 1. pag. 254. col. 1., pag. 269. col. 2., pag. 338. col. 2., & pag. 341. col. 1.
De Lascaris Patriarchæ Jerosolymitani vota in Consistoriis semipublicis. pag. 215. col. 2., pag. 231. col. 2., pag. 263. col. 2., pag. 279. col. 1. pag. 309. col. 1. & pag. 329. col. 1.
Laudensis Episcopus Petrus Vidonus. pag. 2. col. 2. in not.
De Lauria Cardinalis Ordinis Conventualium. pag. 27. col. 2. in not.
Lectiones propriæ B. Joannis Cantii approbantur a S. R. Congregatione. pag. 8. col. 2.
Lenezowski Joannes Canonicus Chelmenfis fit Episcopus Abderitanus. pag. 298. col. 1.
S. Leo PP. III. constituit Imperatorem Occidentis Carolum Magnum. pag. 25. col. 1. in not.
Romæ supplicationes Rogationum introduxit ob terræmotum. pag. 110. col. 2.
Leo PP. X. frustra operam dedit, ut omnes Franciscani eandem observarent Regulam. pag. 27. col. 1. in not.
Conventualium nomen illis dedit, qui privilegiis Romanorum Pontificum utebantur. Ibid.
Leodienfis Episcopus Stephanus seculo X. Officium SS. Trinitatis composuit. pag. 25. col. 1. in not.
Leodienfis Episcopus Riquerius Stephani successor mandavit in sua Diocesi recitari Officium SS. Trinitatis. Ibid.
Leodienfi ex Ecclesia ad viciniores Ecclesias transit consuetudo celebrandi festum SS. Trinitatis. Ibid.
Leonardi Ven. Joannes Fundator Clericorum Regulæ Matris Dei Congregationis Lucensis laudat Scholas suas. pag. 14. col. 2. in not.
Leopoldus Imperator efflagitat ab Innocentio PP. XII., ut festum Rosarii per universum Orbem celebraretur. p. 26. col. 2. in not.
Lequien Michael laudatus. p. 33. col. 1. in not.
Lercari Joannis Archiepiscopi Hadrianopolitani vota in Consistoriis semipublicis. p. 216. col. 1. pag. 232. col. 1. pag. 263. col. 2. pag. 279. col. 2. pag. 309. col. 2. & pag. 329. col. 1.
Idem ex Episcopo Hadrianopolitano fit Episcopus Januensis. pag. 298. col. 1.
Lesinæ in Episcopum eligitur Petrus Riboli Archidiaconus Spalatrensis. Ibid.
Letteranus Episcopus fit Franciscus de Afflicto. Ibid.
de Leyssin Petrus Ludovicus Vicarius Trecentis fit Archiepiscopus Ebrodunensis. p. 205. col. 2.
Liberianæ Basilicæ Archipresbyter Marcus Antonius Card. Columna. p. 4. col. 1.
Litta Alexandri Oratio pro B. Joanne. p. 179. col. 1.
Litteræ compulsoriales ad extrahendum ex Archivo Episcopi Cracoviensis Processum ordinarium in Causa B. Joannis. p. 7. col. 1.
Litteræ remissoriales, & compulsoriales pro Processibus super virtutibus d. Beati. p. 6. col. 1.
Alteræ pro Processu super cultu immemorabili d. Beati. p. 5. col. 2.
Alteræ sub Urbano PP. VIII. expeditæ pro Processibus super virtutibus B. Johannis non fuere omnino executioni mandatæ. pag. 5. col. 1.
Alteræ pro Processibus Apostolicis super ejusdem virtutibus. pag. 2. col. 2.
Alteræ in eadem Causa pro novis Processibus super virtutibus. p. 3. col. 1., & p. 5. col. 2.
Alteræ pro compilandis Processibus super miraculis d. Beati. pag. 8. col. 1.
Alteræ inscriptæ Episcopo Cracoviensi pro exarandis Processibus super novis miraculis dicti Beati. p. 9. col. 1.
Hæ literæ propter absentiam Episcopi Cracoviensis præsentantur ejus Vicario Generali. p. 9. col. 2.
Litteræ remissoriales pro Processibus super miraculis B. Josephi Calasancii Valentis, Tuderti, & in civitate Plebis. pag. 23. col. 2.
Litteræ decretales Canonizationis B. Joannis Cantii. pag. 376.
Litteræ decretales Canonizationis B. Josephi Calasancii. p. 385.
Litteræ decretales Canonizationis B. Josephi a Cupertino. pag. 395.
Litteræ decretales Canonizationis B. Hieronymi Emiliani. p. 405.
Litteræ decretales Canonizationis B. Seraphini a Monte Granario, sive ab Asculo nuncupati. pag. 414.
Litteræ decretales Canonizationis B. Joannæ de Chantal. pag. 424.
Lithuanis magni Ducatus in Compatronum principalem eligitur B. Joannes Cantius. p. 8. col. 1.
Locatus Umbertus laudatus. p. 88. col. 1. in not.
Lotulamenta navis principis Basilicæ Vaticanæ simulacris Virtutum ornata pro Canonizatione. pag. 351. col. 1.
Longreval Jacobus laudatus. p. 19. col. 2. in not.
Lualdus laudatus. p. 16. col. 2. in not.
Ludovici Pii Capitularia laudata. pag. 19. col. 1. in not.
Ludovisus Card. Alexander Archiepiscopus Bononiensis in Summum Pontificem eligitur nomine Gregorii PP.

PP. XV. p. 15. col. 1. in not.
 Eidem Cardinali B. Joseph Calasancius prædixit Sum-
 mum Pontificatum . ibid.
 Ludovisus Pompeus pater Gregorii PP. XV. ibid.
 Lues pestifera invadens Constantinopolim regnante Ju-
 stiniano Imperatore intercessione Virginis cessavit .
 p. 13. col. 1. in not.
 Lugdunum urbs celeberrima . p. 102. col. 1. in not.
 Lugduni, & Anecii construitur Processus super sa-
 natione Floridæ Coing ope B. Joannæ de Chantal
 sequuta . pag. 101. col. 2.
 Lugdunensis Episcopus Agobardus composuit carmen
 de translatione capitis S. Pantaleonis . p. 16. col. 2.
 in not.
 Lupercalia ad finem usque seculi v. Romæ celebrata
 in honorem Panis . p. 13. col. 1. in not.
 Instituta feruntur ab Evandro dum ex Arcadia in
 Latium venit . ibid.
 Lupercalium loco Gelasius PP. I. Romæ instituit fe-
 stum Purificationis Virginis juxta sensum Baronii .
 ibid.
 Luperci facie sædata, ac nudi discurrebant circa Pa-
 latinum montem . ibid.
 Lustrationes apud Romanos . p. 40. col. 2. in not.
 Lutetia Parisiorum, Molini, Bituricarum, & Divio-
 ne Ordo Visitationis per B. Joannam de Chantal fun-
 datur . p. 91. col. 2. in not.
 Luzark Sebastianus liberatur a phthisi ope B. Joannis
 Cantii . p. 12. col. 1.

M

M Abillonius laudatus . p. 33. col. 2. in not.
 Macedonio Vincentius S. R. Congregationis a
 Secretis præficitur omnibus, quæ paranda erant ad
 Canonizationem . p. 105. col. 1.
 Quod explet summa laude, ac diligentia . pag. 105.
 col. 2.
 Frequentes enim habuit conventus cum Postulatoribus,
 & caeremoniarum Magistris . ibid. col. 2.
 Doctis viris dedit in mandatis, ut Compendia vitæ
 Beatorum conscriberent . p. 112. col. 1.
 Macerata, & Tolentini Episcopi Caroli Augusti Peruz-
 zini vota in semipublicis Consistoriis . p. 311. col. 2.
 & p. 331. col. 2.
 Maclovientem in Episcopum proponitur a Cardinali Or-
 sini Antonius Josephus des Laurens . p. 252. col. 2.
 Macrobbi patria fuit Parma urbs Gallia Cisalpinæ . p. 88.
 col. 1. in not.
 Madrutius Carolus Episcopus Tridentinus fit Cardinalis
 a Paulo PP. V. p. 83. col. 2. in not.
 Eidem injungitur, ut Processum Ordinarium B. Se-
 raphini consideret, referatque in S. R. Congregatio-
 ne . pag. 83. col. 2.
 Magistri caeremoniarum monent Cardinalem Urbis Vi-
 carium, ut præcipiat ea, quæ necessaria sunt ad
 rite sollempnia Canonizationis instituenda . pag. 344.
 col. 2.
 Dividunt cereos in Sixtino sacello Cardinalibus, Epi-
 scopis, ceterisque Romanæ Curia Præsulibus . p. 359.
 col. 1.
 Magister S. Hospitii monetur a Magistris caeremonia-
 rum de suo munere in Canonizatione . p. 355. col. 2.
 Magister Sac. Palatii sedet in theatro Canonizationis ad
 gradus throni Pontificii, ejus locus in supplicatione
 Canonizationis . p. 352. col. 2.
 S. Mamertus Episcopus Viennensis in Galliis supplica-

tionis Rogationum instituit . pag. 110. col. 2.
 de Marbeuf Ivo Alexander Vicarius Rothomagensis fit
 Episcopus Augustodunen. p. 205. col. 2.
 Marcellus de Pisa laudatus p. 83. col. 1. in not.
 Marcus Antonius declarat Florentiam Coloniam Roma-
 norum . p. 21. col. 2. in not.
 S. Mariæ ad Nives die festo Carolus VI. Romanorum
 Imperator victoriam de Turcis reportavit . pag. 26.
 col. 2. in not.
 B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo festum tamquam
 de præcepto celebrandum pro Canonizatione tan-
 tum in alma Urbe præcipit Card. Vicarius . p. 345.
 col. 2.
 de Marinis Carolus fit Cardinalis a Clemente PP. XI.
 p. 85. col. 1. in not.
 de Marquemont Dionysius Simeon Episcopus Lugdu-
 nensis postea Cardinalis exposcit pro sua Diocesi Or-
 dinem Visitationis, ideo B. Joanna de Chantal Luga-
 dunum venit . pag. 91. col. 2. in not.
 Marruccini socii Romani populi . pag. 20. col. 1. in not.
 Idem Romam Legatos mittunt ad pacem cum Roma-
 nis ineundam . ibid.
 Marfolier laudatus . pag. 92. col. 2. in not.
 Martene Edmundus laudatus . pag. 10. col. 2. in not.,
 pag. 13. col. 2. in not., pag. 25. col. 1. & 2. in
 not., & pag. 33. col. 2. in not.
 Martinengus Aicanus laudatus . pag. 72. col. 1. in not.
 Martorellus Ludovicus laudatus . pag. 31. col. 2. in not.
 Martyrologium antiquum Ecclesiæ Occidentalis tribui-
 tur S. Hieronymo . pag. 13. col. 2. in not.
 Mattæi Francisci Patriarchæ Alexandrini vota in se-
 mipublicis Consistoriis . p. 240. col. 1., pag. 243.
 col. 2., pag. 286. col. 1., p. 291. col. 1., pag. 339.
 col. 1., & pag. 342. col. 1.
 Matteu & Sanz Laurentius laudatus . p. 23. col. 2. in not.
 de Maupas Henricus laudatus . pag. 92. col. 2. in not.
 S. Maurillus Episcopus Andegavensis discipulus S. Mar-
 tini Turonensis nequaquam est auctor festi Nativi-
 tatis Virginis . pag. 19. col. 1. in not.
 Fit Lector a S. Ambrosio ibid.
 Mauritius Imperator præcepit Constantinopolim cele-
 brari Assumptionem Virginis die xviii. Septembris .
 pag. 33. col. 2. in not.
 Quæ celebrabatur xv. Kalendas Februarii ibid.
 Maurolicus Sylvester laudatus . pag. 83. col. 1. in not.
 Mediolanum ædificatum a Gallis Insulibus . pag. 72.
 col. 1. in not.
 Mediolanensis Archiepiscopus, & Episcopus Papien-
 squirit scripta B. Hieronymi . pag. 70. col. 2.
 Menardus Hugo laudatus . pag. 19. col. 1. in not., &
 pag. 40. col. 1. in not.
 Menæ pro candelabris ab Acolythis deferendis, eo-
 rumque locus in theatro Canonizationis &c. p. 352.
 col. 1.
 Alteræ pro Oblationibus . pag. 352. col. 2.
 Alteræ pro sacris vasibus . ibid.
 Merati laudatus . pag. 25. col. 2. in not.
 Mercenarii Ordinis B. Mariæ Redemptionis captivo-
 rum, eorum locus in supplicatione Canonizationis .
 pag. 359. col. 2.
 Merces in flumen Sola delapsæ ope B. Joannis adver-
 so flumine redeunt ad locum demersionis . pag. 12.
 col. 1.
 Mesrob Chiaja Araboli Jacobi Archiepiscopi Lampro-
 nensis, & Tarsi vota in semipublicis Consistoriis .
 pag. 220. col. 1., pag. 236. col. 2., p. 267. col. 2.
 pag. 283. col. 2., pag. 315. col. 1., & pag. 334.
 col. 1.

Messa-

- Messanensem in Archiepiscopum** eligitur Joannes Maria Spinelli. pag. 298. col. 1.
- Methodus servanda in semipublicis Consistoriis** missa a Praefecto caeremoniarum ad Cardinales, & Episcopos. pag. 203. col. 1.
- Methonensis Episcopi Alexandri Fè vota in Consistoriis semipublicis.** pag. 315. col. 2. & pag. 335. col. 1.
- Milites Urbani custodiunt templum, & viam, per quam** accedere Canonizationis supplicatio debebat. pag. 359. col. 1.
- Minimi S. Francisci de Paula, eorum locus in supplicatione Canonizationis &c.** pag. 359. col. 2.
- Minorum Conventualium nomine nuncupantur Fratres Ordinis minores ab Innocentio PP. IV.** p. 27. col. 1. in not.
- Minores Conventuales, eorum locus in supplicatione Canonizationis.** pag. 359. col. 2.
- Minores Observantes, eorum locus in supplicatione Canonizationis.** ibid.
- Minores Reformati, eorum locus in supplicatione Canonizationis.** ibid.
- Miracula Beatorum in tabulis delineata per navim principem Basilicæ Vaticanæ disposita.** pag. 349. col. 1.
- Miracula B. Joannis proponuntur in Congregatione antepreparatoria.** pag. 3. col. 2., & pag. 8. col. 2.
- Eadem probata a Clemente PP. XIII.** pag. 10. col. 1.
- Ead. discussa in Congregatione generali coram Benedicto PP. XIV.** pag. 12. col. 2.
- Miraculorum decretum B. Joannis publicatur in festo Circumcisionis Domini.** pag. 10. col. 2., & pag. 11. col. 1.
- Miracula B. Josephi Calasancii discussa in Congregatione antepreparatoria.** pag. 25. col. 2.
- Eadem discutiuntur in Congregatione generali.** ibid.
- Eadem approbantur a Clemente PP. XIII.** pag. 25. col. 1.
- Miracula duo pro Beatificatione S. D. Josephi a Cupertino approbantur a Benedicto PP. XIV.** pag. 35. c. 2.
- Miracula tria B. Josephi a Cupertino die Sanctissimi Rosarii approbat Clemens PP. XIII.** pag. 38. col. 1.
- Miracula duo pro Beatificatione S. D. Hieronymi approbantur a Benedicto PP. XIV.** p. 77. col. 2.
- Miracula duo B. Hieronymi approbat Clemens PP. XIII.** p. 80. col. 2.
- Miracula duo B. Seraphini approbationem obtinent a Clemente PP. XIII.** p. 90. col. 1.
- Miracula quatuor probanda statuit Benedictus PP. XIV. pro Beatificatione S. D. Joannæ.** p. 100. col. 1.
- Miracula quinque pro Beatificatione S. D. Joannæ probantur ab eod. Pontifice.** p. 101. col. 1.
- Miracula duo B. Joannæ probata a Clemente PP. XIII.** pag. 103. col. 1.
- Missæ pro B. Joanne petitur.** pag. 5. col. 2.
- Missam de Com. Confess. non Pontif. in honorem d. Beati pro Regno Poloniæ concessit Ven. Innocentius PP. XI.** p. 6. col. 1.
- Missam votivam de d. Beato singulis feriis v. celebrari indulget Benedictus PP. XIV. in Ecclesia Collegiata S. Annæ Cracoviæ.** p. 8. col. 2.
- Moldaviæ propagationi Evangelii sunt intenti Patres Conventuales.** p. 28. col. 1. in not.
- Mogantinum Concilium.** p. 19. col. 1.
- Molinum urbs Burgundiæ.** p. 96. col. 1. in not.
- In eadem urbe a B. Joanna de Chantal fundatur domus Ordinis Visitationis.** p. 91. col. 2. in not.
- Molini, & Camberii inquiritur ex decreto Sac. Congregationis de non cultu B. Joannæ.** p. 93. col. 1.
- Monachi S. Hieronymi Longobardiæ, eorum locus in supplicatione Canonizationis.** p. 359. col. 2.
- Monachi Montis Oliveti, eorum locus in supplicatione Canonizationis.** ibid.
- Monachi Congregationis Cælestinorum, eorum locus in supplicatione Canonizationis.** ibid.
- Monachi Ordinis Cisterciensis Congregationis reformatæ, eorum locus in supplicatione Canonizationis.** ibid.
- Iidem Congregationis Hetruriæ, eorum locus in supplicatione Canonizationis.** ibid.
- & Congregationis Longobardiæ, eorum locus in supplicatione Canonizationis.** pag. 360. col. 1.
- Monachi Congregationis Vallis Umbrosæ, eorum locus in supplicatione Canonizationis.** ibid.
- Monachi Camaldulenses, eorum locus in supplicatione Canonizationis.** ibid.
- Monachi Cassinenses, eorum locus in supplicatione Canonizationis.** ibid.
- Monfatus declaratur a Sixto PP. V. Sedes Episcopalis.** p. 89. col. 1. in not.
- Montis Aurelii in oppido construitur Processus super sanatione Mariæ Droz monialis S. Bernardi ope B. Joannæ sanatæ.** p. 101. col. 2.
- de Montmorenci Maria Felix nomen dedit Ordini Visitationis.** p. 92. col. 2. in not.
- Merinus Emmanuel Canonicus Cæsaraugustanus fit Episcopus Asturigæ Augustæ.** pag. 205. col. 2.
- Mornati Philippi Episcopi Sutrii, & Nepesini vota in semipublicis Consistoriis.** pag. 218. col. 1., pag. 234. col. 1., pag. 265. col. 2. pag. 281. col. 2. p. 312. col. 1. & pag. 332. col. 1.
- Muranum in Episcopum eligitur Carolus Gagliardi.** pag. 298. col. 1.
- Mutinæ Dux Alphonfus Estensis religiosum habitum Capuecinorum induit.** pag. 82. col. 2. in not.
- Mutius Achilles laudatus.** pag. 71. col. 2. in not.
- Mutius Marius laudatus.** Ibid.

N

- Nani Joannes fit Episcopus Torcelli.** pag. 298. col. 1.
- Natalis Julii Matthæi Episcopi Tiburtini vota in Consistoriis semipublicis.** pag. 242. col. 2. pag. 248. col. 1. pag. 289. col. 2. pag. 294. col. 2., pag. 316. col. 1., & pag. 335. col. 2.
- Nativitas S. Joannis Baptistæ, & Jesu Christi IV. Ecclesiæ seculo tantum celebrabatur.** pag. 18. col. 2. in not.
- Nativitatis Virginis festum institutum Romæ labente v. Ecclesiæ seculo.** pag. 19. col. 1. in not.
- Eidem festo fuit accommodatus sermo S. Augustini exaratus pro Annunciatione.** Ibid.
- In Galliis IX. seculo celebratus.** p. 19. col. 1. in not.
- Festum hoc feriatum fore constituit Emmanuel Comnenus Imperator Constantinopolitanus.** ibid. c. 2.
- Magna pompa celebratur a Græcis.** ibid.
- Neritum urbs Salentinorum.** p. 31. col. 1. in not.
- Neritonensis, & Auximanus Episcopi Processus informativos, & de non cultu construxerunt in Causa B. Josephi a Cupertino.** p. 29. col. 1.
- Nicephorus laudatus.** p. 33. col. 2. in not.
- Nigroni Cardinalis Andreæ vota in Consistoriis semipublicis.** p. 213. col. 2., p. 230. col. 1. pag. 261. col. 2., p. 277. col. 1. p. 306. c. 2., & p. 325. c. 2.
- Nicopolitanum in Episcopum in Bulgaria eligitur Sebastianus Canepa.** p. 205. col. 1.

Obes

O

- O**bedientia Pontifici in Consistorio publico per Cardinales præstita . pag. 179. col. 1.
Octavianus Cæsar Augustus declarat Florentiam Coloniæ Romanorum . p. 23. col. 2. in not.
Oddi Nicolaus Archiepiscopus Ravennatensis fit Cardinalis . p. 11. col. 2. in not.
Obiit Aretii . ibid.
Officium de com. Confess. non Pontif. pro B. Joanne in Regno Poloniæ conceditur a Ven. Innocentio PP. XI. p. 6. col. 1.
Officium SS. Trinitatis seculo X. compositum a Stephano Episcopo Leodiensi . pag. 25. col. 1. in not.
Olexovic Antonius ope B. Joannis liberatur ab ulcere , quod ejus collum & esophagum fuerat depastum . pag. 12. col. 2.
Oratio pro B. Joanne Cantio habita in Consistorio publico per Alexandrum Litta Advocatum Consistorialem . pag. 179. col. 1.
 Altera habita in Consistorio publico ab Hieronymo Tozzi Advocato Consistoriali pro B. Josepho Calasancio . pag. 183. col. 1.
 Altera pro B. Josepho a Cupertino habita in Consistorio publico per Philippum Durani Advocatum Consistorialem . p. 186. col. 1.
 Altera pro B. Hieronymo Æmiliano habita in Consistorio publico per Iulium Cæsarem Fagnani Advocatum Consistorialem . p. 189. col. 2.
 Altera pro B. Seraphino ab Asculo in Consistorio publico habita a Josepho Ascevolini Advocato Consistoriali . p. 192. col. 2.
 Altera pro B. Joanna de Chantal habita in Consistorio publico per Paulum Franciscum Antamori Advocatum Consistorialem . p. 198. col. 1.
Oratorum Principum contignationes ad dexteram throni Pontificii positæ . p. 354. col. 1.
Orcellitanum in Episcopum eligitur Joseph Tormo Episcopus Trincomiensis . p. 205. col. 1.
Ordo Capueccinorum numeratur inter præcipuas Religiosas familias . p. 82. col. 1. in not.
Ordo Visitationis summopere commendatur . pag. 92. col. 1. in not.
 Idem expetitur a pluribus Episcopis in propriis Diocesis . p. 91. col. 1. in not.
Origo Carolus S. Rotæ Auditor sacris indutus vestibus Crucem defert in supplicatione Canonizationis . pag. 296. col. 2. , & pag. 362. col. 1.
Ornatus aulae Consistorialis pro Consistorio secreto describitur . p. 168. col. 1.
Ornatus Basilicæ Vaticanæ pro Canonizatione descriptio . p. 348. col. 1.
Ornatus Pontificis in Consistoriis semipublicis . p. 205. col. 1.
Ornatus throni Pontificii descriptio . p. 353. col. 1.
Oris aperitio Cardinali Paracciani facta a Pontifice in Consistorio semipublico , & collatio Tituli S. Callixti . pag. 252. col. 2.
Orphani , eorum locus in supplicatione Canonizationis . p. 359. col. 2.
Orfini Cardinalis proposuit in Episcopum Macloviensem Antonium Josephum des Laurens . p. 252. c. 2.
 Eiusdem Cardinalis vota in Consistoriis semipublicis . p. 260. col. 1. , p. 275. col. 2. pag. 305. col. 1. & p. 324. col. 2.
Othobonus Petrus fit Cardinalis ab Alexandro PP. VIII. p. 75. col. 1. in not.

- Habuit Congregationem antepreparatoriam super virtutibus B. Joannæ de Chantal . p. 93. col. 2.
 Habuit duas Congregationes preparatorias super virtutibus B. Hieronymi . p. 71. col. 1. & 2.

P

- P**agi Antonius laudatus . pag. 13. col. 2. in not. , p. 25. col. 2. in not. & p. 33. col. 2. in not.
Pagi Junior laudatus . p. 19. col. 2. in not.
Palatinus Urbis collis . p. 13. col. 1. in not.
Pallavicini Lazarus Opitius Januensis Legatus apud Carolum III. Hispaniarum Regem fit Cardinalis . p. 11. col. 2. in not.
Pallium pro Archiepiscopo Ebrodunen. , & Episcopo Augustodunen. ab Advocatis Consistorialibus petitur . p. 252. col. 2.
Pallium pro Archiepiscopo Januensi ab Advocato Consistoriali petitur . p. 298. col. 1.
Pamelius laudatus . p. 33. col. 1. in not.
Pamphilus Petrus Romanus Legatus apud Ludovicum XV. Regem Francorum fit Cardinalis . p. 11. col. 2. in not.
 Eiusdem Cardinalis vota in Consistoriis semipublicis . p. 211. col. 2. p. 227. col. 2. p. 258. col. 2. p. 274. col. 1. pag. 303. col. 2. , & p. 323. col. 1.
Panis pastorum deus cur dictus Lupercus . pag. 13. col. 1. in not.
S. Pantaleo medicus Nicomedie obiit . p. 16. col. 1. in not.
 Ejus reliquie summa religione Constantinopolim fervantur . p. 16. col. 2. in not.
 Ex Africa in Galliam ejus caput transfertur . ibid.
 Sanguis ejus in ipsius festo liquescit . ibid.
 Ipsi templum reedificavit Constantinopolim Justinianus Imperator . p. 16. col. 1. in not.
Eccllesia S. Pantaleonis Urbis dono datur a Gregorio PP. XV. Patribus Scholarum piarum . p. 16. col. 1. in not.
Papia olim fedes Regum Longobardorum . pag. 72. col. 1. in not.
 Ibique fit perquisitio Scriptorum B. Hieronymi . p. 70. col. 2.
Paracciani Urbanus Romanus Archiepiscopus Firmanus fit Cardinalis . p. 11. col. 2. in not.
 Romam publice ingreditur . p. 250. col. 1.
 Eidem clauditur , ac aperitur os in Consistorio semipublico ; donaturque a Clemente PP. XIII. Titulo S. Callixti . p. 252. col. 2.
 Dicti Cardinalis vota in Consistoriis semipublicis . pag. 259. col. 1. , pag. 274. col. 2. , p. 304. col. 1. , & p. 323. col. 2.
Paradinus Guilielmus laudatus . p. 102. col. 1. in not.
Paralytim Hugonis Carletti B. Seraphinus sanat . p. 85. col. 1.
Parma urbs Gallie Cisalpinæ , patria Macrobiani , lanis pretiosis celebrata . pag. 88. col. 1. in not.
Particularis Congregatio statuta a Clemente PP. XIII. super antiquis miraculis B. Joannis Cantii . p. 10. col. 1.
Paschalis PP. II. p. 25. col. 1. in not.
Paschalius Radpertus Abas S. Petri Corbejenfis . p. 19. col. 2. in not.
Paskowna Hedwiges liberatur a febre ope B. Joannis . p. 12. col. 1.
Patavii reconditæ exuvie S. Antonii . pag. 27. col. 2. in not.

Pa-

- Patres, qui de Assumptione Virginis mentionem fecerunt. p. 33. col. 1. in not.
- Patres tertii Ordinis S. Francisci Recollectorum Galliarum locus in supplicatione Canonizationis. p. 359. col. 2.
- Paulus PP. V. fit Pontifex. p. 14. col. 2. in not.
- Eligit in Patronum Scholarum piarum Card. Ludovicum Torres. pag. 15. col. 1.
- Erexit in Regularem familiam Ordinem Visitationis. p. 91. col. 2. in not.
- Privilegia Mendicantium Somaschensibus attribuit, aliisque concessit privilegia. p. 42. col. 1. in not.
- Peculiaris Congregatio habetur super dubio de primo honoris loco inter B. Josephum a Cupertino, & B. Hieronymum Æmilianum. p. 108. col. 2.
- Cui Congregationi interfuere Esmi Cardinales Cavalchini, Albani, Ferroni, Boschi, & Veterani, necnon Illmi Præsules Reali, Pisani, & Macedonio. Ibid.
- Pentecostes feria II. Missam celebravit Clemens PP. XIII. in choro Basilicæ Vaticanæ. p. 250. col. 2.
- de Pequigni Bernardus Ordinis Capuccinorum celebratissima Commentaria super Epistolas S. Pauli edidit. pag. 83. col. 1. in not.
- Peralta natus est B. Joseph Calasancius ex nobili Calasanciorum familia. pag. 16. col. 1.
- Peregrinus Bartholomæus laudatus. p. 71. col. 2. in not.
- Perelli Cardinalis Nicolai vota in Consistoriis semipublicis. pag. 213. col. 1., pag. 229. col. 2., p. 261. col. 1., pag. 276. col. 2., pag. 306. col. 1., & pag. 325. col. 1.
- Peretti Alexander Card. Montaltus laudat Paulo PP. V. Scholas pias. pag. 14. col. 2. in not.
- Peruzzini Caroli Augusti Episcopi Maceratæ, & Tolentini vota in Consistoriis semipublicis. p. 311. col. 2., & pag. 331. col. 2.
- D. Petri ænea statua pluviali ornata. pag. 351. col. 2.
- S. Petrus Damiani laudatus. pag. 33. col. 1. in not.
- Pfiffer Jodocus Ignatius Dux militum Helvetiorum monetur a caremoniarum Magistris de suo munere in die Canonizationis. pag. 355. col. 2.
- Phœnices summa celebritate agebant Purificationem Virginis, id etiam Syri, Cophti, & Cyprii faciebant. pag. 13. col. 2. in not.
- Phthisi Sebastianum Luzark sanat B. Joannes Cantius. pag. 12. col. 1.
- Piazza Bartholomæus laudatus. pag. 15. col. 2. in not.
- Piccolomineus Æneas Sylvius Urbis Gubernator fit Cardinalis. pag. 11. col. 2. in not.
- Ejusdem Cardinalis vota in Consistoriis semipublicis. pag. 214. col. 1., pag. 230. col. 1., pag. 261. col. 2., pag. 277. col. 2., pag. 306. col. 2., & pag. 326. col. 1.
- Piccolominei Urbani Mariæ Episcopi Pientini vota in Consistoriis semipublicis. pag. 218. col. 1., p. 234. col. 1., pag. 265. col. 2., pag. 281. col. 1., pag. 311. col. 2., & pag. 331. col. 1.
- Picus Ludovicus e Ducibus Mirandulæ fit Cardinalis. pag. 3. col. 1. in not.
- Relator Causæ B. Joannis. pag. 3. col. 1.
- Ab Urbe discedit, & ejus partes sustinet Card. Cybus. pag. 3. col. 2.
- Ejusdem obitus. pag. 3. col. 2. in not.
- Curavit Romam mitti originalia Operum, quæ B. Joanni Cantio tribuebantur, & Album Universitatis Cracoviensis ad verum characterem Beati cognoscendum. pag. 7. col. 2.
- Pirrelli Cardinalis Philippus Maria ex Secretario Congregationis Concilii fit Cardinalis. p. 11. col. 2. in not.
- Ejusdem Cardinalis vota in Consistoriis semipublicis. pag. 211. col. 2., pag. 227. col. 2., pag. 259. col. 1., pag. 275. col. 1., pag. 304. col. 2., & pag. 323. col. 2.
- Pisani Carolus Alexius Consistorialis aulæ Advocatus fit Fidei Promotor a Clemente PP. XIII. pag. 11. c. 1. in not.
- Ejusdem sententia super dubio de primo honoris loco inter B. Josephum a Cupertino, & B. Hieronymum. p. 106. col. 1.
- Mittit Compendia vitarum Beatorum ad Cardinales. pag. 112. col. 1.
- & ad Advocatos Consistoriales. p. 177. col. 2.
- & ad Episcopos, qui ad semipublica Consistoria venire debebant. p. 203. col. 1.
- Dicta Compendia cum Summariis, & Processibus comparavit. p. 112. col. 1.
- Pius PP. IV. cumulavit Somaschenses pluribus beneficiis. p. 41. col. 1. in not.
- S. Pius PP. V. ob victoriam de Turcis reportatam ad Echinadas insulas instituit festum S. Mariæ de Victoria. p. 26. col. 1. in not.
- Placentia urbs Galliæ Togatæ. p. 88. col. 1. in not.
- Plinius senior laudatus. p. 20. col. 1. in not., & p. 23. col. 1. in not.
- Pocobello Gesualda Maria monialis ope B. Hieronymi liberatur ab ulcerofo tumore in tarso pedis. p. 79. col. 1.
- Poloniæ Rex, & Proceres supplicant pro Canonizatione B. Joannis Cantii. p. 2. col. 2.
- Poloniæ Rex instat pro Officio, & Missa dicti Beati. p. 5. col. 2.
- Polonorum virtus, & religio laudatur. p. 12. col. 2.
- Polylyeni sub fornicibus navis principis Vaticanæ Basilicæ; eorum descriptio. pag. 349. col. 1.
- Pontalti Joachimi Mariæ Episcopi Aſcalonites vota in Consistoriis semipublicis. pag. 218. col. 2., p. 234. col. 2., pag. 287. col. 2., pag. 292. col. 1., p. 312. col. 2., & pag. 332. col. 2.
- Pontificis ornatus in Consistoriis semipublicis. p. 205. col. 1.
- Porzia Leander Abbas S. Pauli in via Ostiensi, postea Episcopus Bergomensis, fit Cardinalis a Benedicto PP. XIII. pag. 18. col. 1. in not.
- Ponens Causæ B. Josephi Calasancii curat exarari Processus super miraculis. pag. 18. col. 1.
- Ejusdem Cardinalis obitus. pag. 18. col. 1. in not.
- Possevini Joannes Baptista laudatus. pag. 23. col. 2. in not.
- Postulatores supplicant Clementi PP. XIII., ut vellet probare duo miracula B. Joannis Cantii, de quibus actum fuerat sub Benedicto PP. XIV. p. 10. col. 1.
- Postulatores e ligneo suggestu cereos dividunt illis, qui supplicantium in more incedebant. pag. 359. col. 1.
- Postulatores contignationes penes thronum Pontificum. pag. 354. col. 1.
- Præfatio Sanctissimæ Trinitatis Dominicis diebus superioribus seculis in Ecclesia Romana recitabatur. pag. 80. col. 2. in not.
- Seculo XII. in Ecclesia Senensi ibid.
- Ac in Ecclesia Tifernatenſi. pag. 81. col. 1. in not.
- Præfatio SS. Trinitatis diebus Dominicis recitari præcipitur in Missa diebus Dominicis a Clemente PP. XIII. pag. 80. col. 1. in not.
- Præfatus caremoniarum instructionem misit Cardinalibus pro Consistorio secreto. pag. 112. col. 2. Idem

Idem præscribit methodum servandam in semipublicis Consistoriis . pag. 203. col. 1.
 Alteram super ritu Canonizationis misit Cardinalibus, & Episcopis . pag. 356. col. 2.
 Præfectus Pontificio cubiculo Volumnius Bandinelli . pag. 2. col. 1. in not.
 Præparatoria Congregatio super miraculis B. Joannis Cantii opera Annibalis Card. Albani . pag. 3. col. 1.
 Altera pariter super miraculis d. Beati . p. 10. c. 1. & 2.
 Præparatoria Congregatio super virtutibus B. Josephi Calasancii . pag. 17. col. 2.
 Altera super miraculis pro Beatificatione . p. 18. col. 2.
 Altera super novis miraculis d. Beati . p. 25. col. 2.
 Præparatoria Congregatio super virtutibus B. Josephi a Cupertino . p. 32. col. 2., altera super miraculis pro Beatificatione . p. 35. col. 1., & altera super novis miraculis . pag. 38. col. 1.
 Præparatoriarum Congregationes super virtutibus B. Hieronymi . pag. 71. col. 1. & 2.
 Altera super miraculis d. Beati . pag. 79. col. 2.
 Præparatoria Congregatio super miraculis B. Seraphini . pag. 85. col. 2.
 Præparatoria Congregatio super miraculis pro Beatificatione S. D. Joannæ . pag. 100. col. 2.
 Altera super novis miraculis d. Beatæ . p. 102. col. 1.
 SS. Primi, & Feliciani Martyrum corpora inventa a Card. Antonio Saverio Gentili . p. 77. col. 1. in not.
 Priolus Aloysius Rotæ Auditor fit Cardinalis a Clemente PP. XI. pag. 75. col. 1. in not.
 Processus Apostolici super virtutibus B. Joannis Cantii . pag. 2. col. 2., pag. 3. col. 1., & pag. 5. col. 1.
 Alteri super miraculis d. Beati . pag. 3. col. 2.
 Processus super Casu excepto d. Beati construitur ab Episcopo Cracoviensi . pag. 2. col. 2.
 Processus Apostolici super miraculis d. Beati aperitur cum sola recognitione signi Vicarii Generalis Cracoviensis . pag. 8. col. 2.
 Processus Ordinarius B. Josephi Calasancii compilatur a Card. Ginetto Urbis Vicario . pag. 16. col. 6.
 Processus super fama sanctitatis in genere d. Beati a supradicto Cardinali Romæ construitur . p. 17. c. 1. in not.
 Alteri super miraculis d. Beati construuntur Teati, & Florentiæ . pag. 18. col. 1.
 Processus Ordinarii in Causa B. Josephi a Cupertino construuntur paulo post ejus obitum Neriti, Assisi, & Auximi . pag. 28. col. 1.
 Alter de cultu numquam exhibito d. Beato construitur ab Episcopis Neritensi, & Auximano . p. 29. col. 1.
 Processus Apostolici super virtutibus d. Beati compilandur Auximi, Assisi, & Neriti . pag. 29. col. 2.
 Processus Apostolici super non cultu in Causa B. Hieronymi fit Romæ, & Mediolani . pag. 57. col. 1.
 Alter super miraculis d. Beati Venetiis construitur . pag. 76. col. 2.
 Alii super novis miraculis d. Beati Mediolani compilandur . pag. 65. col. 1.
 Processus Ordinarius super virtutibus, & fama sanctitatis B. Seraphini in Diocesi Firmana construitur . pag. 83. col. 1.
 Processus Apostolici super virtutibus d. Beati exarantur . pag. 83. col. 2.
 Alii super miraculis d. Beati construuntur Asculi per Episcopos Asculanum, Montis alti, & Erythreæ . p. 85. col. 1.
 Processus informativus B. Joannæ ab Episcopo Gebennensi propria auctoritate construitur . pag. 92. col. 1.
 Alter super fama in genere d. Beatæ ab eodem Episcopo exaratur . p. 93. col. 1.

Alter pariter super virtutibus d. Beatæ . ibid.
 Procopius laudatus . p. 16. col. 1. in not.
 In Procuratorem Canonizationis eligitur a Clemente PP. XIII. Carolus Card. Rezzonico . p. 177. c. 1.
 Promotoris Fidei, & Advocati Filii munera dividuntur a Clemente PP. XI. p. 6. col. 1. in not.
 Promotor Fidei R. P. D. Pisani sententiam protulit super dubio de primo honoris loco inter Beatos Josephum a Cupertino, & Hieronymum Æmilianum . pag. 106. col. 1.
 Prothonotariorum sedes in teatro Canonizationis . p. 352. col. 2.
 Ptolomæus Joannes Baptista Societatis Jesu fit Cardinalis a Clemente PP. XI. p. 30. col. 2. in not.
 Habuit primam Congregationem præparatoriam in Causa B. Josephi a Cupertino . p. 30. col. 1.

R

R Anall Januarius ope B. Seraphini a carcinomate liberatur . p. 85. col. 1.
 Raphaelis Urbinate sromata constituta in xysto Basilicæ Vaticanæ . p. 348. col. 1.
 Ravennatensis Archiepiscopus Nicolaus Oddi fit Cardinalis . p. 11. col. 2. in not.
 Reali Ignatius caremoniarum Præfectus instructionem misit Cardinalibus pro Consistorio secreto . p. 112. col. 1. & 2.
 Ejusdem vota in Consistoriis semipublicis . p. 217. col. 1. p. 233. col. 1., p. 264. col. 2. p. 280. c. 2., pag. 310. col. 2., & p. 330. col. 2.
 Referendarius utriusque Signaturæ Angelus Celsus . p. 2. col. 2. in not.
 Relatio super virtutibus, & miraculis B. Hieronymi Æmiliani a Rotæ Auditoribus exarata, & exhibitæ Urbano PP. VIII. p. 42. col. 2. in not.
 Religionis simulacrum ad latus throni Pontificii p. 353. col. 2.
 Responso Michaelis Angeli Giacomelli Archiepiscopi Chalcedonenis Advocatis Consistorialibus . p. 187. col. 2.
 Altera in Basilica Vaticana ad instantias Advocati Consistorialis . p. 364. & 365.
 Altera ejusdem nomine Pontificis Advocatis pariter Consistorialibus . p. 202. col. 2.
 Rezzonico Card. Carolus curat Congregationes antepæparatoriam, præparatoriam, & generalem pro miraculis B. Hieronymi . p. 79. col. 2.
 Eligitur a Clemente PP. XIII. in Procuratorem Canonizationis . p. 177. col. 1.
 Idem Cardinalis eligit Advocatum Consistorialem Philippum Durani pro postulanda Canonizatione . ibid.
 Loco Card. Orfini absentis proposuit in Consistorio plures Episcopos Galliarum . p. 205. col. 2.
 Ejusdem Cardinalis vota in Consistoriis semipublicis . p. 208. col. 1., p. 223. col. 2., p. 255. col. 1. p. 271. col. 1. p. 301. col. 1. & p. 319. col. 2.
 Rezzonico Joannes Baptista Pontificæ domui Præfectus, Innocentius de Comitibus Rotæ Auditor personam gerens Angeli de Comitibus Poli Ducis, Gregorius Salviati Commissarius armorum, Vincentius Macedonius Sacrorum Rituum Congregationis a Secretis, Joannes Chifius Montorius Patritius Florerius major, Eugenius Paleotti militum Tribunus, Jodocus Ignatius Pfiffer Dux militum Helvetiorum, duo caremoniarum Magistri. & Carolus Marchionni architectus venire ad Basilicam Vaticanam ante

- Canonizationem, omniaque attente considerarunt . p. 355. col. 1.
- Riboli Petrus Archidiaconus Spalatrensis fit Episcopus Lesinæ . p. 298. col. 1.
- Ricchini Thomas Augustinus Sac. Palatii Apostolici Magister interfuit peculiari Congregationi pro miraculis B. Joannis Cantii . p. 4. col. 2.
- Idem conscripsit vitam Cardinalis Goti . p. 94. c. 1. in not.
- Ricci Miniatus Vicecastellanus arcis S. Angeli monetur a cæremoniarum Magistris de suo munere in die Canonizationis . p. 356. col. 1.
- Riquerus Episcopus Leodiensis Stephani successor mandavit in sua Diœcesi recitari Officium SS. Trinitatis . p. 25. col. 1. in not.
- Rocca Angelus laudatus . p. 19. col. 1. in not.
- Rogationum supplicationes instituit in Galliis S. Martini Episcopus Viennensis . p. 110. col. 2.
- Romæ institutæ fuere ob terræmotum a S. Leone PP. III. ibid.
- Romæ vitam cum morte commutavit B. Joseph Calasancius celebri fama sanctitatis . p. 16. col. 2.
- Romano Pontifici attinet iudicium Canonizationis . p. 2. col. 1.
- Qua in re maximam semper curam, & studium adhibuit . ibid.
- Romani delent Æquorum nomen . p. 20. col. 1. in not.
- Rondinelli Joannis Episcopi Comaclensis vota in Consistoriis semipublicis . p. 312. col. 1. , & p. 332. col. 1.
- Rosa aurea in Dominica *Latere* benedicitur a Summo Pontifice . p. 89. col. 2.
- Rosarium Deiparæ Virginis in auctorem agnoscit S. Dominicum . p. 38. col. 1. in not.
- Quod probatur Constitutionibus Leonis PP. X., S. Pii PP. V., Gregorii PP. XIII., Sixti PP. V., Alexandri PP. VII., Ven. Innocentii PP. XI., & Clementis PP. XI. ibid.
- Quam gloriam neque Baillet denegat S. Dominico . p. 38. col. 2. in not.
- Rosarii Confratres supplicationes instituerunt quum classis Christianorum victoriam de Turcis ad Echinadas insulas reportavit . p. 26. col. 1. in not.
- Rosarii festum a Gregorio PP. XIII. instituitur . p. 26. col. 1. in not.
- Conceditur a Clemente PP. X. quod in toto Hispaniarum Regno idem celebretur inlante Regina vidua . p. 26. col. 2. in not.
- Quod efflagitatur a Leopoldo Imperatore, ut per totum Christianum Orbem etiam peragatur . Ibid.
- Roveto curant Postulatores construi Processum de fanatione mulieris ope B. Hieronymi sanata . p. 79. col. 1.
- de Rubeis Cardinalis Ferdinandi Mariæ vota in semipublicis Consistoriis . p. 208. col. 1. p. 224. col. 1. , p. 255. col. 1. , p. 271. c. 1. , p. 301. col. 1. , & p. 320. col. 1.
- Rubeus Hieronymus laudatus . p. 42. col. 2. in not.
- Rupertus Abbas Tuitiensis, qui floruit anno 1611., testatur fuisse celebratum festum SS. Trinitatis per universas Occidentis Provincias . p. 25. col. 1. in not.
- Alterum pro BB. Josepho a Cupertino, & Hieronymo . p. 285. col. 1.
- Alterum pro BB. Seraphino, & Joanna de Chantal . p. 338. col. 1.
- Sabinensis Episcopus Joannes Franciscus Card. Albani proposuit in Episcopum Uranopolitanum Christophorum Szembek coadjutorem Episcopi Culmenfis . pag. 205. col. 2.
- Ponens Caussæ B. Joannis . p. 4. col. 1.
- Celebravit Missarum sollempnia Pentecostes in Quirinalis Sacello . p. 249. col. 2.
- Saccus Bernardus laudatus . p. 72. col. 1. in not.
- Sacripantes Philippus fit coadjutor Prosperi Bottinii in munere Advocati Fisci a Clemente PP. XI. p. 6. col. 2. in not.
- Salvianus Massiliensis laudatus . p. 10. col. 1.
- Salviati Gregorius Commissarius armorum a cæremoniarum Magistris de suo munere in die Canonizationis monetur . p. 355. col. 2.
- Sancirani, & Mariæ Angelicæ Abatissæ Portus Regiæ familiaritas virtutibus B. Joannæ non officit . p. 94. col. 2.
- Sanctæ Mariæ Nicolai Saverii Episcopi Cyrenensis vota in semipublicis Consistoriis . p. 265. col. 1. p. 281. col. 1. p. 311. col. 1. p. 331. col. 1.
- Sanctitas præcipuus Ecclesiæ character . p. 1. col. 2.
- Sartius Maurus Abbas Ordinis Camaldulensium interfuit Congregationi peculiari pro miraculis B. Joannis . p. 4. col. 2.
- Sassius laudatus . p. 13. col. 2. in not. & p. 40. c. 1. in not.
- Idem emendatur . p. 19. col. 1. in not.
- Sausajus laudatus emendatur . ibid.
- Schedula intimationis pro Consistorio semipublico . pag. 251. col. 2.
- Altera &c. pag. 297. col. 2.
- Altera pro supplicatione ex Vaticana Basilica ad templum S. Spiritus . p. 249. col. 2.
- Altera, qua Cardinales monentur, ut illis jejuniorum diebus utantur vestibus rubeis, quia erant inter Octavam Ss. Apostolorum Petri, & Pauli . p. 295. col. 2.
- Schedula instructionis missa ad Cardinales, & Episcopos per Præfectum cæremoniarum de ritibus Canonizationis . pag. 356. col. 2.
- Altera, qua Consultores Sac. Rit. Congregationis ad Canonizationem vocantur . pag. 358. col. 1.
- Schimidius Joannes Andreas emendatur . p. 19. col. 1. in not.
- Scholæ Piæ laudantur a Cæsare Cardinali Baronio . pag. 14. col. 2. in not.
- Eadem opera Cardinalis Justiniani uniuntur Congregationi Lucensi . pag. 15. col. 1. in not.
- Vera Religio Paulina Congregatio declaratur a Gregorio PP. XV. pag. 15. col. 1. in not.
- Ex Ordine Regulari in Congregationem Presbyterorum secularium eam redegit Innocentius PP. X. pag. 15. col. 2. in not.
- Quam Congregationem votorum simplicium constituit Alexander PP. VII. pag. 15. col. 2. in not.
- Ordo Regularis denuo declaratur a Clemente PP. IX. ibid.
- de Scriptis B. Josephi a Cupertino iudicium absolvi- tur . pag. 30. col. 1.
- Scripta B. Hieronymi perquiruntur ab Archiepiscopo Mediolanensi, & Episcopo Papiensi . p. 70. col. 2.
- Scripta B. Joannæ de Chantal revisioni subiiciuntur, & probantur . pag. 92. col. 2.

Alte-

S

S Abbatucci Augustinus Procurator Generalis R. C. A. rogavit Prothonotarios, ut instrumentum conficerent de Consistorio semipublico pro BB. Joanne Cantio, & Josepho Calasancio . p. 238. col. 2.

- Altera pariter d. Beatæ probantur . pag. 93. col. 2.**
Altera d. Beatæ frustra perquiruntur ab Episcopo Gebennensi . pag. 94. col. 1.
Secretarius Congregationis Boni Regiminis Angelus Celsus . pag. 2. col. 2. in not.
Secretarius Congregationis Sac. Rit. Scipio Burghesius . pag. 4. col. 2.
Secretarius Congregationis Sacrorum Rituum . Vide R. P. D. Macedonio .
Sedes Cardinalium , Episcoporum , Abbatum , Pœnitentiariorum Basilicæ Vaticanæ , Gubernatoris Urbis , & Auditoris Generalis R. C. A. in theatro Canonizationis &c. pag. 352. col. 2.
Sempronius Sophus Consul . pag. 20. col. 1. in not.
Senatoris Urbis contignatio ad dexteram throni Pontificii constituta . pag. 354. col. 1.
B. Seraphinus obiit magna sanctitatis fama . pag. 83. col. 1.
Religiosi Capuccini renuunt ei præstari cultum Beatæ debitum inconsulata Sede Apostolica . ibid.
Paulus PP. V. motus precibus Asculanorum permittit lampadem apponi ejus sepulcro . ibid.
Episcopus Asculanus propria auctoritate construit Processum . ibid.
Ejusdem nova miracula decreto probantur a Clemente PP. XIII. pag. 90. col. 1.
Serbelloni Card. Fabritii Episcopi Albanensis vota in Consistoriis semipublicis . pag. 207. col. 2. , pag. 223. col. 1. , pag. 254. col. 2. , p. 270. col. 1. , pag. 300. col. 2. , & pag. 319. col. 1.
Sergius PP. I. instituit supplicationem in die Nativitatis Virginis a S. Adriano in Foro boario ad S. Mariam Majorem . pag. 19. col. 1. in not.
Idem Pontifex alteram instituit supplicationem in die Purificationis Virginis a S. Adriano ad S. Mariam Majorem . pag. 40. col. 1. in not.
Serra Nicolaus Januensis Auditor R. C. A. fit Cardinalis . pag. 11. col. 2. in not.
Serviliani Benedicta Pierangelini exeuntibus per dissectam salvatellam polyposis molibus ope B. Josephi a Cupertino liberatur , qua de re conficitur Processus . pag. 36. col. 1.
Servius laudatus . pag. 13. col. 1. in not.
Sidonius Apollinaris laudatus . pag. 10. col. 1. in not. , & pag. 72. col. 2. in not.
Sigbertus Monachus Gemblacensis . pag. 16. col. 2. in not.
Sigismundus Rex Poloniæ splendorem urbis Cracoviæ adauxit . pag. 5. col. 2. in not.
Signaturæ Justitiæ Suffragantium , Abbreviatorum de Parco majorj , Referendariorum utriusque Signaturæ , Cubiculariorum Pontificis , Advocatorum Consistorialium , & Cappellanorum Pontificis locus in theatro Canonizationis . p. 352. col. 1.
Simonetti Joseph a Secretis Congregationis Episcoporum , & Regularium fit Cardinalis . pag. 11. col. 2. in not.
Simulacra Virtutum exornant superiora loculamenta navis principis Vaticanæ Basilicæ . p. 351. col. 2.
Simulacra Religionis , & Clementiæ ad latera throni Pontificii . pag. 353. col. 2.
Sixtus PP. IV. ex Ordine Conventualium . pag. 27. col. 2. in not.
Reædificavit pontem Janiculensem . p. 14. c. 1. in not.
Sixtus PP. V. ex Ordine Conventualium . pag. 27. col. 2. in not.
Declaravit Congregationem Somaschensem immunem a jurisdictione Episcoporum . p. 41. c. 2. in not.
Sixtino in sacello distribuuntur a Magistris cæremoniæ cerei Cardinalibus , Episcopis ceterisque Romanæ Curie Præsulibus . pag. 359. col. 1.
Sola flumen , quo prolapsæ merces ope B. Joannis Cantii adverso flumine incedentes redeunt ad locum demersionis . pag. 12. col. 1.
Spinelli Joannes Maria fit Archiepiscopus Messanensis . pag. 298. col. 1.
Spinula Joannes Dominicus fit Cardinalis ab Urbano PP. VIII. pag. 84. col. 1. in not.
S. Spiritus in Saxia Præceptor Ludovicus Calini in Cardinalem eligitur . pag. 11. col. 2. in not.
Strabo Walafrius laudatus . pag. 13. col. 2. in not.
Status Cæcilius Poeta comicus a Mediolano originem duxit . pag. 72. col. 2. in not.
Statua ænea Principis Apostolorum pluviali erat ornata in die Canonizationis . pag. 351. col. 2.
Stemmata Pontificis in fronte Basilicæ Vaticanæ constituta . pag. 348. col. 1.
Stephanus Episcopus Leodiensis composuit pro sua Diocesi Officium SS. Trinitatis . p. 25. col. 1. in not.
Stromata Raphaelis Urbinate constituta in xysto Basilicæ Vaticanæ . pag. 348. col. 1.
Stuppanii Joannis Francisci Episcopi Prænestini vota in semipublicis Consistoriis . p. 207. col. 2. , p. 223. col. 1. , pag. 254. col. 2. , pag. 270. col. 1.
Suarez laudatus . pag. 25. col. 2. in not.
Suffraganeus Cracoviensis delegatur in Judicem pro compilatione Processus super novis miraculis B. Joannis Cantii . pag. 9. col. 2.
Suffragantium Signaturæ Justitiæ locus in theatro Canonizationis . pag. 352. col. 1.
Publius Sulpitius Severione Consul . p. 20. c. 1. in not.
Summa S. Thomæ Aquinatis exponitur a duobus Theologis Ordinis Prædicatorum . pag. 28. col. 2. in not.
Superstitio Veterum circa Kalendas Januarii . pag. 10. col. 1. in not.
Supplicatio indicitur a Clemente PP. XIII. a Basilica Vaticana ad templum S. Spiritus pro Ecclesiæ necessitatibus , & impetrando lumine in negotio Canonizationis . pag. 248. col. 1.
Supplicationem in die S. Marci Evangelistæ ad Vaticanam Basilicam institutam volunt a S. Gregorio PP. I. pag. 110. col. 1. , & pag. 111. col. 2.
Supplicatio pro Canonizatione edicto Card. Urbis Vicarii promulgatur . pag. 346. col. 2.
Supplicatio in Nativitate Virginis ex S. Adriano ad S. Mariam Majorem instituta a Sergio PP. I. p. 19. col. 1. in not.
Supplicatio in die Purificationis Virginis instituta , ut eliminarentur Amburbialia , quæ mense Februario fiebant . pag. 40. col. 1. in not.
Supplicatio cum cereis accensis antea benedictis fit in die Purificationis Virginis . ibid.
Non conveniunt Eruditi de auctore hujus supplicationis . ibid.
Fuit instituta multo ante Sergium PP. I. contra id , quod sentit Baronius . ibid.
Sutrinus , & Nepesini Episcopi Philippi Mornati vota in Consistoriis semipublicis . pag. 218. col. 1. , pag. 234. col. 1. , pag. 265. col. 2. , pag. 281. col. 2. , pag. 312. col. 1. , & pag. 332. col. 1.
Sylvester Maurolicus laudatus . pag. 83. col. 1. in not.
Sylvius Italicus laudatus . pag. 20. col. 1. in not.
Syri magna pompa celebrabant Purificationem Virginis . pag. 13. col. 2. in not.

T

- T**abella ad valvas Curia Innocentianæ pro indicando Consistorio apponitur . pag. 167. col. 2.
- Tabula cum effigibus sex Beatorum Cælum petentium, insigniaque Pontificis occupabant frontem Basilicæ Vaticanæ . pag. 348. col. 1.
- Tabulæ exprimentes miracula Beatorum per navim principem Vaticanæ Basilicæ dispositæ . pag. 349. col. 1.
- Talenti Vincentius laudatus . pag. 15. col. 2. in not.
- Tamburini Afcianus laudatus . ibid.
- Tanara Antonius fit Cardinalis a Benedicto PP. XIV. pag. 34. col. 1. in not.
- Tantari Margharita Florentiæ ope B. Josephi Calasancii ab aneurismate liberatur . pag. 18. col. 1.
- De ejus continuatione in sanitate construitur Processus . ibid.
- Tarquiniæ Anna Maria Clementis PP. X. Pronepos copulatur in matrimonio cum Ægidio Columna de Sciarra . pag. 29. col. 1. in not.
- Tarvisum Marchæ Tarvisinæ caput . p. 71. col. 1. in not.
- Teate urbs caput Marrucinarum . pag. 20. col. 1. in not.
- Ibique construitur Processus super miraculis pro beatificatione S. D. Josephi Calasancii . p. 20. col. 1.
- Teatinorum Ordinem instituit S. Cajetanus . pag. 14. col. 1. in not.
- de Tencin Petrus fit Cardinalis a Clemente PP. XII. pag. 95. col. 1. in not.
- Theatri Canonizationis descriptio . pag. 352. col. 1.
- S. Theodosius Abbas . pag. 13. col. 2. innot.
- Theodosianus Codex . pag. 10. col. 1. in not.
- Theaurarii R. C. A. sedes in theatro Canonizationis . p. 352. col. 2.
- S. Thomas Aquinas laudatus . pag. 33. col. 1. in not.
- Thomassinus laudatus . pag. 13. col. 1. in not. , p. 25. col. 2. in not. , & pag. 33. col. 1. in not.
- Idem emendatur . pag. 19. col. 2. in not.
- Ven. Thomassinus Cardinalis edidit Sacramentarium Gelasianum . pag. 11. col. 1. in not. , & pag. 33. col. 2. in not.
- Pro ejus doctrina Apologiam scripsit quidam Teatinus . ibid.
- Throni Pontificii ornatus describitur . pag. 353. col. 1.
- Throni parvi Pontificis, quo induitur sacris vestibus, descriptio . pag. 352. col. 1.
- Tiburini Episcopi Julii Matthæi Natalis vota in semipublicis Consistoriis . p. 242. col. 2. pag. 248. col. 1. , pag. 289. col. 1. , p. 294. col. 2. , pag. 316. col. 1. , & pag. 335. col. 2.
- Tillemont Sebastianus laudatus . pag. 13. col. 2. in not. & p. 19. col. 2. in not.
- Titus Livius laudatus . pag. 20. col. 1. in not.
- Toletanus Archiepiscopus S. Ildelphonus . pag. 19. col. 2. in not.
- Torcelli in Episcopum eligitur Joannes Nani . p. 298. col. 1.
- Torno Joseph ex Episcopo Trincomiensi, & Suffraganeo Archiepiscopi Valentini fit Episcopus Orcellitanus . pag. 205. col. 1.
- Torregiani Cardinalis Aloysii vota in Consistoriis semipublicis . pag. 212. col. 2. , pag. 228. col. 2. , pag. 260. col. 2. , pag. 276. col. 1. , pag. 305. col. 2. , & pag. 325. col. 1.
- Tosti Petri Pauli Episcopi Ferentini vota in Consistoriis semipublicis . pag. 240. col. 2. , pag. 244. col. 2. , pag. 266. col. 1. , pag. 281. col. 2. , pag. 313. col. 1. & pag. 333. col. 1.
- Totti Alexander laudatus . pag. 72. col. 1. in not.
- Tozzi Hieronymi Advocati Consistorialis Oratio pro B. Josepho Calasancio . pag. 183. col. 1.
- Transilvaniæ propagationi Evangelii incumbunt Patres Conventuales . pag. 28. col. 1. innot.
- SS. Trinitatis Officium compositum seculo X. a Stephano Episcopo Leodiensi . pag. 25. col. 1. in not.
- Idem Officium Riquerus Episcopus Leodiensis Stephani successor jussit recitari per suam Dioccesim . Ibid.
- SS. Trinitatis festum ex Leodiensi Diocesi pertransiit ad viciniores Ecclesias . ibid.
- De eodem mentionem facit Durandus Scriptor seculi. XIII. ibid.
- Idem festum instituitur in Romana Curia a Joanne PP. XXII. pag. 25. col. 2. in not.
- Tudertum urbs Umbriæ . pag. 23. col. 2. in not.
- Ibique ope B. Josephi Calasancii a morbo hecicali, & tumore scirrroso liberatur Maria Constantia Caminati . pag. 26. col. 1.
- Tuki Raphaelis Episcopi Arsenoensis vota in Consistoriis semipublicis . pag. 241. col. 2. , pag. 246. col. 2. , pag. 288. col. 2. , p. 293. col. 2. p. 341. col. 1. , & pag. 344. col. 1.
- Tumore ulceroso in tarso pedis affecta Gesualda Maria Pocobello ope B. Hieronymi sanatur . p. 79. col. 1.
- Turcarum obsidione vallata urbs Corcyra liberatur in octava Assumptionis Virginis . p. 26. col. 2. in not.
- Turonense Concilium anno 567. pag. 11. col. 1. in not.
- Turtura Augustinus laudatus . pag. 42. col. 1. in not.

U

- V**aliditas Processuum Apostolicorum super virtutibus B. Joannis probatur . pag. 3. col. 1.
- Aliorum super miraculis probatur . pag. 3. col. 2.
- Aliorum super novis miraculis probatur . pag. 10. col. 1.
- Validitas Processus Ordinarii in Causa d. Beati firmatur a Sac. Rit. Congregatione . pag. 7. col. 2.
- Validitas Processuum Apostolicorum super virtutibus B. Josephi Calasancii approbatur ab Innocentio PP. XII. pag. 17. col. 2.
- Aliorum super miraculis d. Beati discutitur, & probatur . pag. 20. col. 1. & 2. , & pag. 21. col. 2.
- Validitas Processus Ordinarii d. Beati probatur . p. 16. col. 1.
- Validitas Processuum Apostolicorum in Causa B. Josephi a Cupertino discutitur, & probatur . p. 29. col. 2.
- Aliorum super miraculis d. Beati probatur . p. 36. col. 2.
- Validitas Processus Ordinarii B. Hieronymi discutitur, & probatur . p. 72. col. 1.
- Validitas Processuum super miraculis pro ejusdem beatificatione probatur . p. 65. col. 1. & p. 76. col. 2.
- Aliorum super miraculis pro Canonizatione pariter probatur . p. 79. col. 2.
- Validitas Processuum Apostolicorum super virtutibus B. Seraphini probatur . p. 84. col. 2.
- Aliorum super miraculis d. Beati probatur . p. 85. col. 2.
- Validitas Processuum Apostolicorum super virtutibus B. Joannæ de Chantal discutitur, & probatur . p. 93. col. 2. Alio-

Aliorum super miraculis pro ejusdem beatificatione discutitur, & probatur. p. 94. col. 2.
 Aliorum super novis miraculis d. Beatæ opera Cardinalis Ducis Eboracensis discutitur, & probatur. pag. 102. col. 1.
 Valentia urbs Hispaniæ Tarraconensis. p. 23. col. 1. in not.
 Valentina puella Vincentia Buada ope B. Josephi Calasancii liberatur a paralyfi crurum. p. 26. c. 1.
 Wadingus Lucas laudatus. p. 83. col. 1. in not.
 Walterus Episcopus Aurelianensis. p. 19. c. 2. in not.
 Venetiæ urbs Venetæ Ditionis caput. pag. 71. col. 1. in not.
 Veneta Respublica anno 1571. victoriam ad Echinadas insulas de Turcis reportavit. pag. 26. col. 1. in not.
 in Veneta Ditione Inquisitorum munus sustinent Patres Conventuales. p. 28. col. 1. in not.
 Venetiis construntur Processus Ordinarii pro B. Hieronymo. p. 42. col. 1.
 Necnon Processus Apostolici super virtutibus d. Beati. p. 42. col. 2.
 Vert laudatus. p. 13. col. 2. in not.
 Vestes damascenæ navis principis Basilicæ Vaticanæ opus Alexandri PP. VII. p. 348. col. 2.
 Veterani Benedictus Assessor SS. Inquisitionis fit Cardinalis a Clemente PP. XIII. p. 11. col. 2. in not.
 Eiusdem Cardinalis vota in Consistoriis semipublicis. pag. 215. col. 1., pag. 231. col. 1., pag. 262. col. 2., p. 278. col. 2. p. 308. col. 1., & p. 328. col. 1.
 Vexilla sex Beatorum appensa in theatro Canonizationis. p. 354. col. 1.
 Ughellus Ferdinandus laudatus. p. 23. col. 2. in not., pag. 31. col. 1. & 2., in not. p. 34. col. 2. in not., p. 71. col. 2. in not., p. 88. col. 1. in not., pag. 89. col. 1. in not.
 Vicarius Urbis Marcus Antonius Cardinalis Columna. p. 4. col. 1.
 de Viciana Martinus laudatus. p. 23. col. 2. in not.
 Vidonus Petrus Episcopus Laudensis in collegium Cardinalium cooptatur ab Alexandro PP. VII. pag. 2. col. 2. in not.
 Relator Causæ B. Joannis Cantii. p. 2. col. 2.
 Proposuit dubium de cultu immemorabili d. Beati. p. 5. col. 2.
 Sufficitur in locum Cardinalis Celsi Ponentis. ibid.
 Viennensis Legatus Vitalianus Borromei fit Cardinalis a Clemente PP. XIII. p. 11. col. 2. in not.
 Vimbodini Michael Joannes laudatus. p. 23. col. 2. in not.
 de Vita Joannis Episcopi Reatini vota in Consistoriis semipublicis. p. 221. col. 1. p. 237. col. 1. p. 268. col. 1. p. 284. col. 1., p. 316. col. 2. & p. 336. col. 1.
 Virtutes B. Joannis Cantii speciali indulto Clementis PP. XII. discutuntur in Ordinaria Congregatione, & probantur. p. 7. col. 2., & p. 8. col. 1.
 Virtutes B. Josephi Calasancii in tribus Congregationibus discutuntur. p. 17. col. 2.
 Heroicæ declarantur a Benedicto PP. XIII. pag. 18. col. 2.
 Virtutes B. Josephi a Cupertino heroicæ declarantur a Clemente PP. XII. p. 32. col. 2.
 Virtutes B. Hieronymi probantur a Clemente PP. XII. p. 76. col. 2.
 Virtutes B. Seraphini in Congregatione Ordinaria di-

scutiuntur, & probantur. p. 85. col. 1.
 Virtutes B. Joannæ de Chantal declarantur heroicæ a Benedicto PP. XIV. p. 100. col. 1.
 Virtutes Ven. S. D. Joannis Leonardi approbavit Benedictus PP. XIV. p. 14. col. 2. in not.
 Visitationis Ordinis Moniales in parentes recognoscunt S. Franciscum Salesium, & B. Joannam Franciscam de Chantal. p. 91. col. 1. in not.
 Idem Ordo Annecii instituitur a B. Joanna. ibid.
 Vistulæ flumen Poloniæ prope Cracoviam. p. 5. col. 1. in not.
 Ulcera Antonii Olexovik a B. Joanne Cantio sanantur. p. 12. col. 2.
 Uranopolitanum in Episcopum Christophorum Szembek coadjutorem Episcopi Culmensis proposuit Episcopus Sabinensis. pag. 205. col. 2.
 Urbanus PP. VIII. per decreta SS. Inquisitionis inhibuit cultum publicum exhiberi Dei Servis non beatificatis. p. 28. col. 2.
 Signavit Commissionem Causæ B. Joannis. p. 5. c. 1.
 Mandavit statim fieri Processus in specie super virtutes d. Beati. ibid.
 In Cardinalem elegit Antonium Barberinum Ordinis Capuccinorum. p. 82. col. 1. in not.
 Cardinalem constituit Franciscum Mariam Brancatium. p. 73. col. 1. in not.
 In Cardinalium Collegium cooptavit Martium Ginetti. p. 15. col. 2. in not.
 Urbini Vicelegatus Antonius Branciforte fit Cardinalis a Clemente PP. XIII. p. 11. col. 2. in not.

X

X Ystum Basilicæ Vaticanæ ornatum stromatibus Raphaelis Urbinatis. p. 348. col. 1.

Z

Z Agarulum Castrum in Campania Romana dicitur ædificatum super Gabii rudibus. p. 35. col. 1. in not.
 Ibi Maria Magdalena Panzironi a tumore scirrthoso, aliisque morbis ope B. Josephi a Cupertino liberatur, qua de re conficitur Processus. p. 35. col. 2.
 Zamorensem in Episcopum eligitur a Clemente PP. XIII. Antonius Torge & Galbani Decanus Casarauguitanus. p. 168. col. 1.
 Zandadelli Elifabeth liberatur a colica nephritica, & violenta febris ope B. Hieronymi per visum ei apparentis; de hoc miraculo Processus Venetiis construitur. p. 79. col. 1.
 de Zelada Franciscus Xaverius Archiepiscopus Petren. Congregationis Concilii a Secretis per Epistolam Romanam ad Canonizationem vocavit Italiæ Episcopos. p. 109. col. 1.
 Eiusdem Archiepiscopi Petrensis vota in Consistoriis semipublicis. pag. 217. col. 2., p. 233. col. 2., pag. 287. col. 1., p. 291. col. 2., p. 311. col. 1. & p. 330. col. 2.
 Zonedarius Antonius Felix fit Cardinalis a Clemente PP. XI. p. 75. col. 2. in not.

ERRA.

ERRATA.

CORRIGE

Pag. 15. col. 2. gererebat
Pag. 15. col. 2. in not. translatur
Pag. 19. col. 2. in not. Pagis
Pag. 19. col. 2. in not. existerit
Pag. 22. col. 1. rescribendum
Pag. 24. col. 1. in not. Casaræ
Pag. 33. col. 2. in not. Venerabile
Pag. 34. col. 1. in not. Collegio
Pag. 40. col. 2. admirandum
Pag. 74. col. 2. in not. consulamur
Pag. 114. col. 2. flagellu
Pag. 167. col. 1. redie
Pag. 177. in notis MDCXXXII.
Pag. 210. col. 1. Sanctorum
Pag. 220. col. 1. in tit. Tarsis
Pag. 252. col. 2. dua

gerebat
translatus
Pagi
extiterit
rescribendum
Cesaræ
Venerabili
Collegium
admirandam
consulamur
flagello
redire
MDCXXXII.
Sanctorum
Tarsi
duos

Acci 1470455

EXCUDEBAT . ROMÆ
PAULUS . JUNCHI . KOMAREK . ROMANUS
TYPOGRAPHUS
PROVISOR . LIBRORUM . BIBLIOTHECÆ . VATICANÆ
IN . PLATEA . SS. XII. APOSTOLORUM
ANNO . A . VIRGINIS . PARTU . MDCCLXIX.
SEDENTE
CLEMENTE . XIV. PONT. OPT. MAX.
PONTIFICATUS . EJUS
ANNO . I.

131
14
5

